

GOVERNMENT OF INDIA
ARCHAEOLOGICAL SURVEY OF INDIA
CENTRAL
ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 8995

CALL No. Sa8Km/G.N.B.

D.G.A. 79

'Vyāsa'

The
Mahābhārata with the commentāy
"Bhāvadīpa" of Nīlakantha
ED. by Vasudev Balācharya Ainspore
and Published by Gopal Narayan & Co
Bombay, 1901

169
22.7.59

~~D 3204.2^o~~

Parts 1 & 2 (Ādi & Sabhā)

॥ अथ श्रीमहाभारतं सटीकं प्रारभ्यते ॥

Pt 1 & 2 Adi & Sabha parva

G.N.B.
Sa.8km

॥ अथ श्रीमहाभारते सटीकं आदिपर्व प्रारभ्यते ॥

1111

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ पंचकमुकुराहर्वेद्रियमनोमायाः परान्हृद्यतांनिःपुस्तत्स्थविमादिनापिचविराट्स्वदेशभावंगतम् ॥ तंप्रत्यग्रहमहश्यमस
रमणुत्यक्तोपनेत्रप्रयाः श्रीगोपालमुपास्महेश्रुतिशिरोवंशीरवेदीक्षितम् ॥ १ ॥ बाह्यः स्तेनाभिभाषीबहिरुदवसितंपातितकौऽप्रतिष्टोमी मांसाप्रातिहार्यमजनिगुणतर्णयस्वसंख्यातिसांख्यः ॥ हृत्पीठे
योगशब्दे निहितमुपनिषद्वाहवृंदैः परंमेभ्यः श्रीलक्ष्मणार्यो जगतिविजयतेयस्वलेशाः शिवाद्याः ॥ २ ॥ हरिविधिवसिष्ठशक्तिपराशरव्यासशक्यदेवान् ॥ वैशंपायनमुग्रश्रवसंचतुमः पुराणगुरुमुखात्
॥ ३ ॥ कणभक्षमक्षचरणैर्मिनिकपिलोपतंजालिचनुमः ॥ श्रीमद्भासवचांबुधिनयसीकरवर्षिणोमुदिरान् ॥ ४ ॥ सर्वविशेषतामाविश्रकीर्णपूर्वपुरुषौ ॥ श्रीनारायणवीरेशरूपौ हारो हरो नुमः
॥ ५ ॥ बहून्समाहृत्यविभ्रजदेश्यान्कोशाश्विनिश्चित्यचपाठमऽयम् ॥ माचांगुरुणामनुसृत्यवाचमारभ्यतेभारतभावदीपः ॥ ६ ॥ टोकांतराणीदुरविप्रभाणिबाह्यार्थरत्नानिचक्रासयंतु ॥ अंत
र्निगूढार्थचयप्रकाशदीपः क्षमोभारतमंदिरेऽस्मिन् ॥ ७ ॥ ईशप्रसादादवितुंस्ववंश्यान्भगीरथेनेवमयाप्रणीता ॥ एषामहाभारततीर्थगंगालोकत्रयीजाड्यमलंधुनोतु ॥ ८ ॥ उत्तानोप्विहकोशवि
ग्रहबलेपद्येपुनैवाश्रितंगंभीरेपुनसेतवोनविहिताः कूटाननस्फोटिताः ॥ नछिन्नानतमश्राननततिर्भक्ताननाह्लादितानोर्दानानविभोषणाश्रविहिताः श्रीलक्ष्मणार्यैश्चितैः ॥ ९ ॥ इहस्वल्भगवान्
पाराशर्यः परमकारुणिको मंदमध्यममतीननुग्रहीतुंचतुर्दशविद्यास्थानरहस्यान्येकत्रप्रदिशोयिपुर्महाभारताख्यमितिहासंप्रणेप्यन्प्रारिप्सितस्यग्रंथस्यनिष्पत्यूहपरिपूरणायप्रचयमनायचकृतं
मंगलंशिष्यशिक्षायैल्लोकरूपेणनिब्रह्मर्थीत्तत्रभेसावत्प्रवृत्त्यंगमभिधेयादिदर्शयति नारायणमिति । नरोऽविद्यावच्छिन्नंचेतन्यंजीवः तेनविपयीकृतेऽनवच्छिन्नंचेतन्यरूपेब्रह्मणिशुक्तेरजतवत्कल्पि

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरंचैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥

तेचराचरमप्यशब्दवाच्येनारतदेवायनंशुक्तीदमंशस्यरजतमिवप्रवेशस्थानयस्यसनारायणः । स्वस्मिन्जीवकल्पितस्यप्रपंचस्यसत्तास्फूर्तिप्रदत्वेनकारणीभूतइत्यर्थः । यथोक्तं । 'आपोनाराइतिमो
क्ताआपोवेनरसुनवः ॥ अयनेतस्यताः पूर्वतेननारायणः स्मृतः' इति । तनारायणं नमस्कृत्यतथानरभुक्तरूपं नमस्कृत्य एनंविशिनष्टि नरोत्तममिति । जीवोहिचेतनत्वेनजडवर्गादुत्कृष्टस्ततउत्कृष्टतरः
कारणात्मानारायणस्ततोप्युत्कृष्टतमंनिरुपाधिचेतन्यं' सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्म विज्ञानमानंदं ब्रह्म' इत्यादिश्रुतिपुसिद्धं तदेवनरोत्तमस्यनिरस्ताविद्यस्यजीवस्यनिष्प्रपंचपारमार्थिकरूपमितियुक्तं तत्रोत्तमत्व
विशेषणं । यथोक्तं । 'पिंडब्रह्मांडनेतृत्वात्तरोजीवेश्वरावुभौ । तयोश्चनयनाच्छुद्धं ब्रह्मापिनरउच्यते ॥ नरजानामपांकार्येनारं ब्रह्मांडमिष्यते ॥ तद्यस्यवसतिस्थानं तेननारायणोविभुः ॥ स्वा
विद्याच्छुद्धिपिंडेनतादात्म्ययोगतोनरः ॥ सजीवः सपरंब्रह्मनरोत्तमपदाभिधं ॥ तदचोतिकांमिरंनत्वाततोऽन्यास्तयेवसन् ॥ संसारजयिनं ग्रंथं जयनामानगीरयेत्' इति । एवंचजीवाविद्याकल्पितत्वाजग
तोमिथ्यात्वं ब्रह्मणश्चतत्रसत्तास्फूर्तिप्रदत्वेनसत्त्वत्वंजीवस्यतदभिन्नत्वंचेतिविययोदशितः । अविद्यानिवृत्तौतत्कृतस्यप्रपंचस्यत्रैकालिकवाधादात्म्यंतिव्यपनर्थेनिवृत्तिःप्रयोजनं । अर्थात्तत्तामोऽधि
कारी । ग्रंथस्योक्तविषयस्यचज्ञाप्यज्ञापकभावः संबंधइतिचदर्शितं । देवींननारायणनरोत्तमतत्त्वप्रथोत्तर्नां सरस्वतीं च नमस्कृत्यैवततोऽन्यास्तयेवसरस्वत्यापरमकारुणिकपाजनबोधायाविदो
जयेजयोनामेतिहासोयमितिवश्यमाणत्वाजपसंज्ञंभारताख्यमितिहासंवा । 'अष्टादशपुराणानिरामस्यचरितंतथा ॥ कार्णवेदंपंचमंचयन्महाभारतंविदुः ॥ तथैवविष्णुचर्मांशशिवचर्मांशशाश
ताः ॥ जपेतिनामंतेपांचमवर्द्धिमनीषिणः' इतिभविष्यवचनात्पुराणादिकंवा । 'चतुर्णांपुरुषार्यानामपिदेतोजयोऽसिवा' इति कोशादयंवासर्वपुरुषार्थपतिपादकं ग्रंथं शरीरकमुत्रभाष्यादिरुपमुदीरयेत्-

चारयेत् । अत्रलिहाममलाचरणस्येथपठेप्यावश्यकत्वंदर्शयतारचनारंभेसुतरांतर्दशितं । नन्वेतन्नपठनीयंनव्याख्येयंचपोरुपेयत्वात्पुरुषेषुचभ्रमविप्रलभकत्वयोःसंभवादितिचेन्न । सर्वज्ञेपुवेदेक
 प्रमाणेषुमन्वादिपुतदसंभवात् । पूर्वतंत्रेचस्मृत्यादिधर्मप्रामाण्यस्यसिद्धत्वात् । यस्यांतुस्मृतौलोभमूलकत्वंप्रत्यक्षदृश्यतेयथाविसर्जनहोमीयवासोऽध्वर्युःपरिवृत्तातिइतितत्रास्त्वप्रामाण्यं । नत्वष्ट
 काःकर्तव्याःप्रपाःकर्तव्याऊर्ध्वपुंरुंमृदाकुर्यादित्यादीनां तासांलोभमूलकत्वाददर्शनात् । यांजनाःप्रतिनंदति 'धन्वन्निवप्रपाअसि त्वमभ्रे श्रोणाभेकउदकंगामवाजति'इतिमंत्रलिगानुमितविधिमुलक
 त्वाच्च । धन्वन्ध्वनिनिरुदकप्रदेशे । किमुश्रेष्ठःपलूनाआर्भवंत्रिष्टुबन्तमित्यनुक्रमणिकायांकिमुश्रेष्ठइतिसूक्तस्यचतुर्दशैर्चस्यभ्रमुदेवत्यस्यनवमदशम्यावेतेऋचौ । 'आपोभूयिष्ठाइत्येको
 अत्रवीदग्निर्भूयिष्ठइत्यन्योअत्रवीत् । वधर्यतींबहुभ्यःप्रेकोअत्रवीदतावदंतश्चमसाँअपिशत १ श्रोणाभेकउदकंगामवाजतिमांसमेकःपिंशतिसूनयाभृतं ॥ आनिष्चुचःशकृदेकोअपाभरत्किस्वित्पुत्रे
 भ्यःपितरावुपावतुः' २ अत्रऋभ्वारख्यदेवतास्तुतिव्याजेनश्रेयःसाधनानिविधीयते । हेऋभवःभवतांमव्येएकःकश्चित्तीर्थाश्रेयेणैवप्राप्तदेवताभावआपएवमृयिष्ठाउत्कृष्टतमाइत्यत्रवीदेव्यज्ञादिनाप्रा
 प्तदेवताभावोऽस्योऽग्निर्भूयिष्ठइत्यत्रवीत् । वधर्यतीं अवपूर्वाद्ध्रोजोविचप्रत्ययेभागुरिमतेनाकारलोपेचेदंरूपं । स्वरदिपाठादव्ययत्वंनिपातत्वादाद्युदात्तत्वंच । वधरित्यव्ययंपालनार्थे अवगत्यधारयती
 तियोगात् । तदर्थयंतींगच्छंतींचेतोवृत्तिदयांबहुभ्यःप्रमाणेष्योनिश्चित्येकोदययैवप्राप्तदेवताभावःप्रकर्षणात्रवीत् । तेयूर्यऋताऋतानिसत्यान्येवैतान्यवादीनिदेवताभावप्राप्तिसाधनानिवदंतउपदिशंतो
 यज्ञेषुचमसान्सोमयुक्तान्वापिशतव्यभजंत । अत्रत्येवमुपाख्यायते । ऋभवोनामत्रयोदेवाएकंचमसमासेदुस्तत्रवद्विरपितरूपंगृहोत्वाआगतस्तेतमनिसारूप्यात्पृथग्ज्ञातुमशक्ताएकंचमसं
 चतुर्थान्यभजंतेति । यद्वा सत्यवादिनामेवतीर्थादिफलमिति ऋतावदंतइत्यस्यार्थः । श्रोणाभेकः हेऋभवःभवतांमव्येएकःश्रोणांश्लक्षणांगामृदंगोपीचंदनादिरूपांतीर्थनिकटस्थांमुख्यकर्मभूतां
 प्रत्युदकंजलंगोणकर्मअवाजत्यवगमयति अंतर्भावित्यर्थोयं श्रोणांगामुदकेनमिश्रयतीत्यर्थः । श्रोणांगारक्तचंदनादिरूपांवा । तथाएकःसूनयाहिंसयातत्कर्त्राभृतमाहृतमांसंगोरोचना
 र्व्यापिंशतिपिनष्टिउदकेनसहेतेशेषः । निष्चुचःनितरामस्तंगच्छतोदग्धेनस्याग्नेःसंबधिशकृत्गोमयं शुष्कगोमयोर्त्यभस्मेतियावत् । अपाभरदपाहृतवान् । अत्राप्युदकेनसहेति
 शेषः । व्यवहिताश्चेतिछंदसिव्यवहितेनाप्युपसर्गेणक्रियायाःसंबधः । ह्रस्वोर्भेदस्येतिहस्यभः । एतानिमंत्रपदान्यसंपूर्णार्थत्वात्स्वार्थलाभायब्राह्मणमपेक्षते । इधेत्योर्जेत्वेत्यादिमं
 त्रवत् । तत्रयथा । इधेत्येतिशाखामाच्छिनत्तिउर्जेत्वेत्यनुमार्ष्टीतिब्राह्मणानुसारात्देशाखेत्वात्त्वामिपेअत्रायच्छिनत्तीतिऊर्जेपशुभ्यःअनुमार्ष्टीतिव्याख्यात् । एवमिहापिवासुदेवोपनि
 षद्ब्राह्मणतंत्रपुराणोपबृंहणानुसारादूर्ध्वपुंरुंरथैश्श्लक्षणांमृदंजलेनमिश्रयेदितिख्याख्येयं । तथाकालाग्निरुद्रगृहजावालाद्युपनिषद्ब्राह्मणतंत्रपुराणोपबृंहणानुसारात्त्रिपुंरुंरुंनिष्चुचःशकृदपाभरदिति
 चव्याख्येयं । एवमितरस्यापिपादस्यब्राह्मणमंत्रलिगादुपबृंहणस्मृतिभ्यश्चाष्टकामपाविधिवदनुमेयं । तथाचश्रोणामितिपदस्यरक्तामितिव्याख्यानेसौरशाक्तगणेशानरक्तमेवपार्थिवद्रव्यं
 पुंरुंरथैतत्तंत्रेविधीयते । वैष्णवानांपीतंशेवानांभस्मेति । अनेनतत्तत्पुंरुंविशेषोपलक्षिततदेवताभजनेनापिदेवताभावंप्राप्तुवतीतिविधीयते केवलवैदिकानांतु श्रोणांश्लक्षणामितिव्याख्या
 नेनत्रितयस्यापिसमुच्चयः । 'स्नात्वापुंरुंमृदाकुर्याद्ध्रुत्वाचैवतुभस्मना । देवान्विमान्समभ्यर्च्यचंदनेनसमाभरेत्'इतिस्मृतिभ्यः । अत्रगोरोचनाग्रहणंचंदनाद्यष्टगंधोपलक्षणार्थं । एतेषांविक्लप
 समुच्चयपक्षाणांपितृपैतामहपरंपराक्रमेणव्यवस्थामाह । किंस्वित्पुत्रेभ्यःपितरावुपावतुरितिपुत्रहितार्थेयत्किंचिद्रूपितरोमातापितरोपितृपितामहोवाउपेत्यस्वीकृत्यअवतुःप्रतंसम्यरूपरिपालया
 मासतुः तदेवतस्यपुत्रस्यश्रेयःसाधनमित्यर्थः । एवंसत्यवादिनांतीर्थानियज्ञादयस्तंत्रमार्गेणसूर्याद्यन्यतमोपास्तिःकेवलवैदिकताचेतिदेवताभावप्राप्तिसाधनानीतिमंत्रद्वयतात्पर्यसिद्धं । तस्माद
 स्मदादिभिरल्पशैर्दृष्टमूलमदृष्टमूलंयामनुव्यासादिसर्वज्ञप्रणीतंस्मृतिजातंवेदवद्वेदविदांब्रह्ममितिभ्यापेनागमपितृव्यंपठनीयंव्याख्येयंचेति सर्वमनवद्यम् १

महतःशास्त्रस्यारंभे बहुविघ्नसंभावनयास्वोपास्यंवासुदेवंद्वादशाक्षरेणप्रणम्य 'यस्यदेवे पराभक्तिर्यथादेवेतथागुरौ ॥ तस्येतेकथितात्यर्थाःप्रकाशंतिमहात्मनः'इत्युक्तेरीश्वरवत्परात्परगुरुंपितामहंपरमगु
 रून्वसिष्ठमरीच्यादीन्प्रजापतींश्चप्रणम्याहंमनुरभवसूर्यश्चेत्यादिनावामदेवइवस्वकीयं ब्रह्मभावमयमात्माब्रह्मेतिशास्त्रमनुसंधानःप्रत्यगात्मानमेवनमस्करोति आंनमःकृष्णद्वैपायनायेति । त
 तोविघ्नविनायकात्प्रमस्कृत्यसुखासीनानितिभारतारंभश्लोकेऽपेक्षितंपूरयतिगद्येन । लोमहर्षणपुत्रइति । 'लोमानिहर्षयांचक्रे श्रोतुणांयःस्वभापितैः ॥ कर्मणाप्रथितस्तेनलोमहर्षणसंज्ञया'इतिकौर्मेनिरु
 क्तार्थनाम्नःपुत्रउग्रश्रवाः उग्रस्यनृसिंहतापनीयोपनिषत्प्रतिपाद्यस्यवस्तुनःश्रवःश्रवणंयस्यसः अधिगतोपनिषद्रहस्यइत्यर्थः । सौतिः सुतजातेरुत्पत्तिरुक्तावायुपुराणे । 'वैत्यस्यतुपृथोर्यज्ञे
 वर्तमानेमहात्मनः ॥ सुत्यायामभवत्सुतःप्रथमवर्णवैकृतं ॥ एंद्रेणहविषातत्रहविःपृक्तं बृहस्पतेः ॥ जुहावेंद्रायदेवेनततःसुतोव्यजायत ॥ शिष्यहव्येनसंपृक्तमभिभृतंगुरोर्हविः ॥ अधरो
 त्रचारेणजज्ञेतद्वर्णवैकृतं'इति । वर्णवैकृतमितिब्राह्मण्यांश्रियात्सुतइतिथाज्ञवल्क्योक्तं विलोमजत्वं । तस्यसूतस्यापत्यंसौतिःपौराणिकःपुराणेकृतश्रमः । नेमिपारण्ये । वाराहे 'एवंकृत्वाततो
 देवोमुनिंगौरमुखंतदा ॥ उवाचनिमिषेणेदंनिहतंदानवंबलं ॥ अरण्येऽस्मिंस्ततस्त्वेतन्नैमिपारण्यसंज्ञितम्'इत्युक्तरूपे । नैमिशेतिपाठेनुवायवीये । 'एतन्मनोमयंचक्रमयासृष्टंविद्युज्यते ॥ यत्रा
 स्यशीर्यतेनोमिःसंदेशस्तपसःशुभः ॥ इत्युक्तासूर्यसंकाशंचक्रंसृष्टामनोमयं ॥ प्रणिपत्यमहादेवंविससर्जंपितामहः ॥ तेऽपिहृष्टतराविमाःप्रणम्यजगतांप्रभुं ॥ प्रययुस्तस्यचक्रस्ययत्रनेमिर्व्यशी

ओंनमोभगवतेवासुदेवाय ॥ ओंनमःपितामहाय ॥ ओंनमःप्रजापतिभ्यः ॥ ओंनमःकृष्णद्वैपायनाय ॥ ओंनमःसर्वविघ्नविनायकेभ्यः ॥ लोमहर्षणपुत्रउग्रश्र
 वाःसौतिःपौराणिको नैमिपारण्येशौनकस्यकुलपतेर्द्वादशवार्षिकेसत्रे १ सुखासीनानभ्यगच्छद्ब्रह्मर्षीन्संशितव्रतान् ॥ विनयावनतोभूत्वाकदाचित्सूतनंदनः २
 तमाश्रममनुप्राप्तंनैमिपारण्यवासिनाम् ॥ चित्राःश्रोतुंकथास्तत्रपरिववुस्तपस्विनः३ अभिवाद्यमुनींस्तांस्तुसर्वानेवकृतांजलिः ॥ अपृच्छत्सतपोवृद्धिसिद्धिश्चैवाभि
 पूजितः४अथतेषूपविष्टेषुसर्वेष्वेवतपस्विषु॥निर्दिष्टमासनंभेजेविनयाल्लोमहर्षणिः५सुखासीनंततस्तंतुविश्रांतमुपलक्ष्यच ॥ अथापृच्छदपिस्तत्रकश्चित्प्रस्तावयन्क
 थाः६कुतआगम्यतेसौतेकचायंविहृतस्त्वया॥कालःकमलपत्राक्षशंसैतत्पृच्छतोमम७एवंपृष्टोऽब्रवीत्सम्यग्यथावल्लोमहर्षणिः॥वाक्यंवचनसंपन्नस्तेषांचचरिताश्रयं८

यंत ॥ तदनेनतेनविख्यातंनैमिशंमुनिपूजितं'इतितत्रियेचनंद्रष्टव्यं । शौनकस्य शौनःसर्वविवेकहगितिलीलावत्यां शौनएवशौनकस्तस्य कुलपतेः । 'एकोदशसहस्राणियोन्नदानादिनाभरेत् ॥
 सवैकुलपतिः'इत्युक्तरक्षणस्यसत्रेयेयजमानास्तएतन्नृत्विजोयस्मिन्बहुकर्तृकेकृतौससत्रसंज्ञः । यथोक्तं । 'बहुभ्योदीयतेयत्रतृप्यतिपाणिनोबहु ॥ कर्तारोबहवोयत्रतत्सत्रमभिधीयते'इति १ सु
 खासीनानिति कर्मच्छिद्रेषुसुखंस्वरूपानंदंविचारयितुमासीनान् अभ्यगच्छत्आभिमुख्येनस्वयमेवतेषांपुरःकथांवल्लोकौतूहलितयागतवान् । 'नानाहृतोऽध्वरंगच्छेदन्यत्रतुकुतूहलात्'इत्युक्तेः । सं
 शितव्रतान्सम्यक्शितंतीर्षणंस्वङ्गधारावदनास्कंदनीयंव्रतंब्रह्मचर्यादिकंयेषांतान् २ नैमिपारण्यवासिनामाश्रममनुप्राप्तंतपस्विनःपरिववरितिसंबधः । अनुप्राप्तइतिपाठेत्तरार्थेतिमित्यध्याहार्यं ३
 तपोधनानांतपोवृद्धिरेवप्रष्टव्याऽतस्तांस्तपोवृद्धिमपृच्छत् पृच्छोर्द्विकर्मकत्वात् । तपोवृद्धानितिपाठेत्तपोऽपृच्छदित्यन्वयः ४ निर्दिष्टमिहोपविश्यतामितिदर्शितं ५ प्रस्तावयन्नुपोद्घातयन् ।
 प्राप्तवयाइतिपाठेवृद्धइत्यर्थः ६ उपोद्घातमेवाह कुतइति विहतोनीतः ७ एवमिति सम्यक्शब्दतःशुद्धं यथावदर्थतःशुद्धं वचनसंपन्नःशब्दप्रयोगकोशल्युक्तः तेषांचरिताश्रयं
 तेषांमुनीनांचाद्येपाराजादीनांचसंबधीनियानिचरितानितेषामाश्रयभूतवचनम् ८

भावितात्मनांविशोधितचित्तानां । सौतिरुवाच जनमेजयस्वराजर्षेःरित्यक्षराधिक्यमार्थं यत्तुजन्मनेवातिशुद्धेनशत्रूनेजितवान्यतः । एजृकंपनेधातुर्हिजन्मेजयइतिश्रुतइतिनिरुच्यचतुस्सरना
 मेत्याहुस्तन्निर्मूलं जनमेजयःपारिक्षितइतिश्रीताक्षरसंख्याविरोधान् जन्मशब्दस्यानुपसर्गत्वाच्चैडिपररूपं दुर्लभंच । युक्तं तु जनशब्दपूर्वादेजृभ्रजृभ्राजृवीमावितिदीप्यार्थान्यतादेजेःस्वशित्स्वशिमु
 मागमेजनमेजयइति ९ पार्थिवेंद्रस्यसमीपेकृष्णद्वैपायनप्रोक्तावैशंपायनेनकथिताश्रैतिसंबंधः १० विशंप्रजांपातीतिविशंपोजनमेजयस्तस्यायनंगुरुत्वेनाश्रयभृतोविशंपायनःसएववैशंपायनः
 स्वार्थेत्द्धितः यद्वाविरिविजीवः पक्षिवेहंतातरसंक्रमणात् शंपःमुखस्यपालकईशः तयोरयनमधिष्ठानंशुद्धं ब्रह्म तदधीतेतद्देदितिवैशंपायनस्तेनवैशंपायनेन ताःश्रुत्वातंदेशंगतवानस्मीतिसंबं
 धः । महाभारतं । चत्वारएकतोवेदामहाभारतमेकतः ॥ महर्षिभिःसमागत्यतुलामारोपितपुरा ॥ महत्त्वाद्भारवच्चाच्चमहाभारतमुच्यते'इत्युक्तलक्षणं तत्रसंश्रिताःसम्यक्श्रिताः सर्ववेदा
 र्थगर्भाइत्यर्थः तत्पर्वमरुद्गामित्यन्यत्रस्मृतोमत्वर्थीयस्तत्प्रत्ययोबाहुलकाद्भारशब्दादपीतिज्ञेयं ११ तीर्थानिजलप्राधान्यात्पुष्करादीनि आयतनानिस्थलप्राधान्यान्नेमिवादीनि १२ । १३

तस्मिन्सदसिविस्तीर्णेमुननांभावितात्मनाम् ॥ सौतिरुवाच ॥ जनमेजयस्वराजर्षेःसर्पसत्रेमहात्मनः ९ समीपेपार्थिवेंद्रस्यसम्यक्पारिक्षितस्यच ॥ कृष्णद्वैपायनप्रो
 क्ताःसुपुण्याविविधाःकथाः २० कथिताश्चापेविधिवद्यवैशंपायनेनवै ॥ श्रुत्वाऽहंताविचित्रार्थामहाभारतसंश्रिताः ११ बहूनि संपरिक्रम्यतिथान्यायतनानिच ॥
 समंतपंचकंनामपुण्यं द्विजनिषेवितम् १२ गतवानस्मितंदेशंयुद्धंयत्राभवत्पुरा ॥ कुरूणांपांडवानांचसर्वेषांचमहीक्षिताम् १३ दिदृक्षुरागतस्तस्मात्समीपंभवता
 मिह ॥ आयुष्मंतःसर्वएवब्रह्मभूताहिमेमताः ॥ अस्मिन्यज्ञेमहाभागाःसूर्यपावकवर्चसः १४ कृताभिषेकाःशुचयःकृतजप्याहुताग्रयः ॥ भवंतआसनेस्वस्थाब्रवी
 मिकिमहं द्विजाः १५ पुराणसंहिताःपुण्याःकथाधर्मार्थसंश्रिताः ॥ इतिवृत्तंनरेन्द्राणामृषीणांचमहात्मनाम् १६ ॥ ऋषयऊचुः ॥ द्वैपायनेनयत्प्रोक्तंपुराणंपरम
 षिणा ॥ सुरैर्ब्रह्मर्षिभिश्चैवश्रुत्वायदभिपूजितम् १७ तस्याख्यानवरिष्ठस्यविचित्रपदपर्वणः ॥ सूक्ष्मार्थन्याययुक्तस्यवेदार्थैर्भूषितस्यच १८ भारतस्येति
 हासस्यपुण्याग्रंथार्थसंयुताम् ॥ संस्कारोपगतांब्राह्मिणानाशास्त्रोपबृंहिताम् १९

१४ कृतेति । आसनेस्वस्थाभवंतोभवत्त्वितिशेषः । आसतेइतिपाठेस्वास्थ्यंपृच्छतिकथांप्रस्तोतमित्यर्थः अहंचपुराणादिष्वन्यनर्कित्त्रवीमीत्याज्ञापयतेतिशेषः १५ पुराणोति । 'सर्गेश्रम
 तिसर्गेश्रवंशोमन्तराणिच ॥ वंशानुचरितंचेतिपुराणंपंचलक्षणं'इतिस्मृत्युक्तंपुराणंपुरापिनव वर्णपदानुपूर्वीविश्रंशेषिप्रतिकल्पंतदर्थानांसर्गादीनांसमाननामरूपत्वात् । 'सूर्याचंद्रमसौघातायथा
 पूर्वमकल्पयत'इतिश्रुतेःपुराणस्यसंहिताःधर्माश्रिताःकथादानमोक्षधर्माद्याः अर्थाश्रिताराजधर्माद्याः नरेन्द्राणांनरामादीनामितिवृत्तमाचारप्रकारं ऋषीणांभृगवादीनांचातपतिव्रतादीनां १६
 सुरैर्ब्रह्मर्षिभिश्चयदभिपूजितंस्वस्वलोकेइतिशेषः १७ विचित्राणिस्वरूपतोऽर्थेश्रम्याणिपदानि वाक्यादेरुपलक्षणं पर्वणिणोप्यपौलोमादीन्यादिसभादीनिवायत्रतस्य । सूक्ष्माअतर्क्याअर्था
 आत्मतत्त्वाद्यः । 'अचित्याःखलुयेभावानतास्तर्कणयोजयेत् ॥ नाप्रतिष्ठितकैणगंभीरार्थस्यनिश्चयः ॥ नैपातकैणप्रतिरापनेया'इतिस्मृतिभ्यां । न्यायस्तत्प्रतीत्यनुकूलायुक्तिःवेदार्थैर्वेदता
 त्पर्यविषयभूतेरर्थैर्भूषितस्य १८ संस्कारोपगतांपदादिव्युत्पत्तिमतीं ब्राह्मिणांच । 'ब्राह्मीगोभारतीभाषा'इत्वमरः । नानाशास्त्ररूपवृंहितामुदीपितां शास्त्रांतराविरुद्धामित्यर्थः १९

राज्ञोऽग्रेइतिशेषः २० वेदैश्चतुर्भिःसंयुक्तांचतुर्वेदार्थवतीं संमितामितिपाठेतुल्यामित्यर्थः पुण्यांश्रेयोवार्धिनीं पापभयापहं चित्तशोधिकां २१ मंगलाचरणपूर्वकंमुनिभिःप्राथितमर्थवक्तुं प्रति
 जानीते आद्यमित्यादिचतुर्भिः । हरिनमस्कृत्यमहर्षेर्मतंप्रवाक्ष्यामीतिवृत्तीयचतुर्थयोरुच्ययः अत्रभूवीजांकुरतरुफलोपमाःपंचईश्वरपुरुषाःशुद्धशवलसूत्रविराट् विष्णुसंज्ञाःनिरुपाधिमायोपाधिमाया
 कार्यापंचोक्तमहाभृतोपाधिपंचोक्तमहाभृतोपाधिपुरुषाकारमूर्त्युपाधिविशिष्टचेतन्यरूपाः । तत्रश्रीनत्रोद्दिशतिनमस्कार्यत्वेन आद्यं पुरुषंनिरुपाधिचेतन्यमीशानंमायिनंतुमहेश्वरमितिश्रुतिप्र
 सिद्धं पुरुहूतंयज्ञेपुरुभिर्वहुभिर्होतृभिर्हृतमाहूतं पुरुभिःसामगैःस्तुतं अध्वर्युभिरिष्टचेत्यपिद्रष्टव्यं । नानादिवमाहुरमुंयजामुंयजेत्येतस्यैवसाविस्मृष्टिः'इतिहरिण्यगर्भाख्येसूत्रेसर्वयष्टव्यदेवतात्मत्वश्रुतेः
 'यदेनमृग्भिःशंसन्तिभ्यजुर्भियंजंतिसामभिःस्तुवंति'इतिस्मृतेश्च । 'पुरुहंपुरुभृयिष्टं'इत्यमरः । एतदे' व्युत्क्रमेणविशिनष्टि व्यक्ताव्यक्तंसनातनमिति व्यक्तंसूत्रात्माहविभोक्तृत्वफलप्रदात्त्वादियोगात्
 अव्यक्तंईशानःसुप्तिप्रलययोःसर्वलयात्मत्वात् सनातनमखंडदंडायमानं एतेनतस्मादव्यक्तमुत्पन्नमितिस्मृतेश्चैतरयोरुत्पत्तिमत्त्वेनलपोदाशितः ऋतंयथाभूतं यथास्फटिकेस्वतःशद्रेहिंगुलाश्रयत्वेरक्तत्वं
 तत्रैवस्फटिकांशमोपेपन्नरागत्वंतत्रैवचंद्रिकायामिंद्रनीलत्वंचाख्यस्यते तथाचेतन्येमायायोगादीशत्वमीशोऽप्यविद्यम्योगात्सूत्रत्वंसूत्रेप्यविद्यादादर्याद्विराट्त्वंचाख्यस्यते तत्रोत्तरोत्तरापेक्षयापूर्वपूर्वैरतं
 परमत्त्वाद्यःपुरुषएव एकमितिमायाद्युपाधिकृतभेदनिरासः । अक्षरं अज्ञोःसरन् व्यापकंतेनआकाशात्पृथिव्यादेरिवनास्मात्पृथगुपाधेरपिसत्वमस्तीतिदाशितं अतएवब्रह्मनिरवधिकबृहत्त्वादेशतः

जनमेजयस्ययांराज्ञोवैशंपायनउक्तवान् ॥ यथावत्सक्राषिस्तुष्ट्यासत्रेद्वैपायनाज्ञया २०
 वेदैश्चतुर्भिःसंयुक्तांव्यासस्याहुतकर्मणः ॥ संहितांश्रोतुमिच्छामःपुण्यांपापभयापहाम् २१
 ॥ सौतिरुवाच ॥ आद्यंपुरुषमीशानंपुरुहूतंपुरुष्टुतम् ॥ ऋतमेकाक्षरंब्रह्मव्यक्ताव्यक्तंसना
 तनम् २२ असच्चसदसच्चैवयाद्विंशंसदसत्परम् ॥ परावराणांस्रष्टारंपुराणंपरमव्ययम् २३

कालतोवस्तुतश्चपरिच्छेदशून्यम् २२ चतुर्थेविराजमाह असचेति यत्सदसत्परंसदसच्चकार्यकारणाभ्यांसूत्रेशाभ्यांपरमव्ययत्सनातनाख्यंतदेववस्तुविश्वविराहूपमित्यर्थः । ब्रह्मैवेदंसर्वमित्यादिश्रुतेः ।
 किंभूतंविश्वं सतदृश्यमानत्वात् असच्च नेहनानास्तिकिंचनेतितत्त्वज्ञानबाध्यत्वश्रुतेः । नन्वाद्यंतयोरसत्तमध्येचसत्घटादिकेहृष्टनेत्याह असचेति रज्जुरगवत्प्रतिभासमानमपिकालत्रयेऽपिनास्तीत्यर्थः
 फलोपमंपंचमंविष्णुमाह परेति परेसूत्रात्मानःअवरैविराडाख्यटांताः बहुत्वमनंतशक्तित्वसूचनार्थं तेषांश्रष्टारं नन्वंडांतरुत्पन्नस्यकथंपरादिष्वपृत्वमतआह पुराणमिति पुराऽपिनवं
 अनादिरेवसन्ब्रह्मांडांतश्चतुर्भुजेनरूपेणाविर्भूतोऽनंतशक्तिःपरिणतबीजगर्भफलमंक्रुरादीनामिवपरावराणांस्रष्टारभवतीत्यर्थः अतएवपरमव्ययमत्यंतव्ययशून्यं संसारस्यानंत्यात्तत्कारणीभूतस्यत
 स्यव्ययोनयुज्यतइत्यर्थः । ननुसोयमात्माचतुष्पादित्यादिनानिरुपाधितुर्गतिपत्तयेपरमात्मनस्वीण्येवसोपाधिकानिरुपाणिविश्वेजसमाज्ञसंज्ञानिमां क्वयादिपुश्रुयंतेनतुचतुर्थमितिचेत् सत्यं ।
 तथापि । 'यएपांतरादित्येहिरण्यमयःपुरुषोहृश्यतेहिरण्यश्मश्रुहिरण्यकेशः । अरश्चण्यश्चाणवौतृतीयस्यामितोदिवीत्यादिप्रभुमितंवेश्म'इतिच्छांदोग्येपुरुषाकृतेर्ब्रह्मणस्तलोकादेश्रवणात् । कौपीत
 किंब्राह्मणेचपर्येकस्थस्यब्रह्मणस्तेनसहसंवादादेश्रवणात्तदप्यस्तीतिगम्यते । आरण्यकेऽपिगंधमादनप्रवेशोम्यवाक्येमहामेरुमहाभागेत्यादिनामेरुपृष्ठेब्रह्मलोकादन्यंविष्णुलोकं प्राच्यांनारायणस्थानं
 मेरावतिविराजते'इत्यादिनास्था'नमेतन्महाभागध्रुवमक्षयमव्ययं'इत्यंतेनग्रंथेनोक्तविशेषणामामनीति तत्रैवचतत्प्राप्तानामनावृत्तिःस्मृता । 'तत्रगत्वापुनर्नेमंलोकमायांतिभारत'इति । स्थानांतरे
 न्यश्चावृत्तिर्मातासक्ता । 'आब्रह्मभुवनलोकाःपुनरावर्तिनोऽर्जुन'इति । इमावेवब्रह्मविष्णुलोकावभिप्रेत्यांचितितंचतुर्थेकार्यवादारैरित्यत्रछांदोग्येह्याचैरादिमार्गप्रकृत्यश्रुयतेसएतान्ब्रह्मणमयती-

म.भा.टी.

॥ ३ ॥

—त्यप्रमानवः पुरुषउपासकान्कार्यब्रह्मप्रापयत्युतविष्णुवाख्यपरमिति । प्राणोब्रह्मकैब्रह्मस्वब्रह्मेतिप्रकृत्यपद्राचकतेदेवख्यदेवख्यतदेवकमि तिकखयोरभेदमुक्त्वाप्राणं चहास्मैतदाकाशं चोचुरितिप्राणाकाशा
ख्ययोः कार्यकारणब्रह्मणोरुपास्यत्वेनोपसंहारात्संशयः तत्रपरस्मिन्ब्रह्मणि नतस्यप्राणाउत्क्रांमैत्यत्रैवसमवनीयते' इतिश्रुतिप्रसिद्धं पारमार्थिकं गत्यभावमभिप्रेत्यकार्यब्रह्मेवगतिप्राप्यमितिपूर्वः पक्षः
दृश्यतेपरमितिसिद्धांतः अस्मिन्पक्षेश्रुतिसूत्रयोःस्वारस्यंकतकेऽवगंतव्यं ईक्षतिकर्माधिकरणेभाष्येऽपिहिर्वाविधौपूर्वोत्तरपक्षोसर्वत्रदृश्यते यत्तुक्तं परमेश्वरेहिरण्यश्मश्रुत्वादिरूपश्रवणंनोपपद्यतेइति
तत्रब्रूमः स्यात्परमेश्वरस्यापीच्छावशांन्मायामयंरूपंसाधकानुग्रहार्थमित्यादिनातद्विहापिज्ञेयं तत्रपूर्वपक्षेफलंइमंमानवमावर्तनावर्ततेइत्यंतेइममिति विशेषणान्मानवांतरंआवृत्तिरिति सिद्धांते
तुनचपुनरावर्ततेइतिश्रुत्यंतरात्ततोवाइमानिभूतानिजायंतइतिविदिदंशब्दउपप्रदर्शनार्थइत्यनावृत्तिरिति । कथंताहिभाष्येसूत्रक्रममुल्लंघ्यपरंगतिप्राप्यामितिप्राप्यकार्यमेवगतिप्राप्यमिति सिद्धांतितं ।
शृणु । नोव्योमापरोऽयदितिपरव्योमाख्यस्याव्याकृताकाशस्यसर्वजगत्कारणस्यापिसृष्टेः प्राङ्निषेधश्रवणात्तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमितितदुत्पत्तिश्रुतेहिरण्यश्मश्रुत्वादिमतोऽपिकारणब्रह्मणःशुद्धापे
क्षयाकार्यत्वंविवक्षित्वातद्विषयत्वंगतिश्रुतीनांवाणितं परशब्देनचशुद्धंविवक्षित्वातत्रगत्ययोगश्चदर्शितइति । नचहिरण्यश्मश्रुत्वादिश्रवणंकार्यब्रह्मविषयमेवेतिवाच्यं अंतस्तद्वर्मापदेशात्
हरउत्तरेभ्यइत्यादिन्यायेस्तस्यजगत्कारणत्वसिद्धेः । इयमेवर्गभिःसामवागेवर्कंप्राणःसामेत्यादिनाभक्तसामात्मकत्वेननिरूपितस्यकृत्स्नस्याधिदेविकाध्यात्मिकप्रपंचस्यतस्यर्कंसामचगेष्णा
वितितदंगुलिपर्वमात्रत्वोक्तेश्चतस्माच्छाखांत्यन्यायेनयदधीनजगद्व्यापारवर्जमितरेषामुपासनासिद्धानां हिरण्यगर्भादीनामैश्वर्येनसदृशेषांभोगसाम्यंयथैतां देवतां सर्वाणिभूतान्यवत्येवंहैवंविदंसर्वाणिभू
तान्यवर्तीति लिगाद्रम्यते यस्यसभूमिसर्वतोवृत्त्वाऽत्यतिष्ठदशांगुलमितिघटादिभ्योऽमृदइवइंद्रजालादेंद्रजालिकस्येवचविकारवर्तितदवर्तितरूपंस्थितिश्चश्रूयते यल्लोकप्राप्तानामनावृत्तिस्तद्वृत्तमृतचतु
र्वक्त्रेणसहमुक्तिराधिकारिकाणामभुक्तविद्याफलानांतल्लोकगतानामपियावदधिकारंरूपान्तरेऽप्यवस्थितिश्चेतिश्रूयते तस्यविग्रहादिकंसर्वंशास्त्रप्रामाण्यादभ्युपेयं अयमेवभगवत्पादीयेवेदांतसा
रेवनवृक्षदृष्टांतेनस्थूलसूक्ष्मकारणोपाधिभेदेनत्रिविधेसमष्टिव्यष्टीप्रतिपाद्यसमष्टिर्वनदृष्टांतेनप्रतिपादितः । किंचशुद्धेब्रह्मणिप्रणिधीयमानंचित्तंस्थूलसूक्ष्मक्रमात्सर्वंविदात्मनिप्रविलापयेदितिपं
चीकरणोक्तक्रमेणस्वाभाविकपरिच्छेदाभिमानंत्यक्त्वाऽहमेवेदंसर्वोऽस्मीतिमन्यते । सोऽस्यपरमोलोकइतिशास्त्रीयसार्वात्म्याभिमानयुक्तंन्यक्तभावनामंतरेणसहसाकर्तुमशक्यं । 'अव्यक्ता
ह्रितिर्दुःखं देहवद्विरवाप्यते' इत्युक्तेः । देहवद्विदेहाभिमानवद्विः तस्मात्भावनामयंप्रणिधानमयंचेतिद्विविधमपिव्यानंशुद्धं वस्तुप्रपित्तसौरावश्यकं तत्रार्थनष्टवनितावदसन्नहितविषयंपुरुष
व्यापारतंत्रं तेनवशीकृतंचित्तंक्रमशोमूर्त्याकारतःप्रच्यव्याव्यक्तमात्रालंबनोभूत्वाविराडादौकारणेब्रह्मणिचित्तंप्रणिदध्यात् अयमेवध्यानक्रमःश्रीमद्भागवतादिसर्वपुराणेपुक्तः । प्रणिधानं
चवस्तुतत्त्वविषयंपूर्वोक्तस्फटिकदृष्टांतेनआत्मन्यव्यस्तस्यविराडादित्रयस्यरज्जुसर्पस्येवचित्तस्थिरीकरणेनाधिष्ठानभूतशुद्धवस्तुदर्शनेनप्रविलापनकरणं तच्चदर्शनंदग्धेनानलवत्स्वयमुपशांतंचे
त्सुप्तिसरूपाकाचिदानंदावस्थाविर्भवति । साचश्रूयते 'यथामिरिधनोवद्विःस्वयोनोवुपशाम्यति' इति । तत्रमांहुक्यादौयद्यपिप्रणिधानगोचरमेव
रूपत्रयमुक्तं तथापि मंदाधिकारिणांभावनागोचरमपिचतुर्थसोपाधिकमेश्वररूपंश्रुत्युक्तंप्रत्याख्येयं । नन्वस्मृतित्यखेतल्लोकादिकमपिनित्यंवाच्यं तथाचशुद्धेः प्राक्सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवा
द्वितीयमितित्रिविधभेदशून्यसन्मात्रसद्भाववधर्षणविरुध्येतेतिचेन्न व्यवहारपरमार्थदृष्टिभ्यामुभयोपपत्तेः । तथाहि । 'नरूपमस्येहतथोपलभ्यतेनांतोनचादिर्नचसंप्रतिष्ठा । अश्वत्थ
मेनंसुविरूढमूलमसंगशस्त्रेणदृष्टेनच्छिद्यते' । अस्यार्थः 'नरूपमस्यनांतोस्यच्छिद्यत्वेनभित्तिश्वरः । इंद्रजालोपमत्वेनभवाश्वत्थंन्यरूपयत् ? सम्यग्दृशावाक्ष्यमाणंरूपंनास्योपलभ्यते ।

एतत्प्रयोक्तुं नित्यत्वादयमाद्यंतवर्जितः ॥ २ ॥ रज्जुसर्पसमस्यास्यतुच्छाज्ञानोद्भवत्वतः ॥ प्रतिष्ठाख्यं लयस्थानं नास्ति कुंभस्पृश्यथा ॥ ३ ॥ अस्यैतदेंद्रजालस्ययदुपादानकारणम् ॥ अज्ञानंतदुपा
श्रित्यब्रह्मकारणमुच्यते ॥ ४ ॥ इत्येवंवार्तिककार्यैरुपचारात्परात्मनः ॥ उक्तोपादानतातस्मादप्रतिष्ठोभवद्रुमः ॥ ५ ॥ दुःस्वप्नप्रवृत्तिसंसारःसंगमात्रेणदुःखदः ॥ तमसंगासिनाच्छित्त्वाप्रयाहिपरमं
पदम् ॥ ६ ॥ नित्यं वददृशामिंद्रजालंशुद्धदृशांत्वदम् ॥ कालत्रयेऽपिनास्तीतिन्यायमत्रापियोजयेत् ॥ ७ ॥ प्रवाहनित्यंजगदित्याहुर्मौमांसकाःस्फुटम् ॥ व्यवहारेभाट्टनयोत्समाकमपिसंमतः
॥ ८ ॥ नकार्यत्वादनित्योऽयंनंदनंनविग्रहः ॥ उपचाराद्विकार्यत्वंतत्रपौराणिकाजगुः ॥ ९ ॥ देवानांकार्यसिद्धयर्थमाविर्भवतिसापदा ॥ उत्पत्तेतदालोकेसानित्याप्यभिधीयते ॥ १० ॥
दुर्गाविनायकोविष्णुर्भवोभानुरितीहहि ॥ नामरूपांतराण्यस्यशृणुमःपार्थसारथेः ॥ ११ ॥ वेदान्तेष्वपिनित्यत्वंखादोनांन्यावहारिकम् ॥ सिद्धवत्कृत्यदृष्टांतेकीर्त्यंतेहिपरिस्फुटम् ॥ १२ ॥
तथात्याकाशवत्सर्वगतश्चनित्यइत्याकाशात्मनोर्दृष्टांतदाष्टीतिकयोःसर्वगतत्वनित्यत्वेसंगच्छेते अन्यथाद्वयोरपिसत्यत्वेसर्वगतत्वस्यैवासांभवइत्यास्तांतावत् । तत्रश्रयथाऽस्मदादिसुप्तिकालेसयदास्व
पितितदेवंवाक्सर्वैर्नाभिःसहाप्येतिचक्षुःसर्वैरूपैःसहाप्येतीत्यादिनाश्रूयमाणेऽपिसर्वनामरूपप्रलयेइतरेषांन्यवहारो नविच्छिद्यते । एवंब्राह्मप्रलयकालेऽपिवैकुण्ठवासिनामिति । सदेवसोम्येत्यादि
कमपि'आदावेंतेचयन्नास्तिवर्तमानेपितत्तथा'इतिन्यायेनेहनानास्तिकिंचनेतिश्रूयमाणस्यव्यवहारकालेऽपिप्रपंचासत्वस्यप्रदर्शनार्थंनतुकादाचित्कस्यतदसत्वस्यज्ञापनार्थं । नासतोविद्यतेभावइत्यस
दुत्पत्तिनिषेधात् । नांतोनचादिरितिगीताविरोधाच्च । तस्मादस्वदंडाद्यमानेंद्रजालतुल्यस्यजगतोदर्शनादर्शनेएवोदयलयावित्यभिप्रायेणसृष्टिश्रुतयइत्याकाशवद्व्यावहारिकंविष्णुमूर्त्यादरेपिनित्य
त्वमितिसिद्धं । परमार्थतस्तुननिविशेषचिन्मात्रादन्यकालत्रयेऽप्यस्तीतिदिक् । 'रज्ज्वज्ञानात्सर्पभेतिपातस्तमिवक्रमात् ॥ आत्माज्ञानादहंसंक्रियादेहंसमुत्थितम् ॥ १ ॥ घृतवल्लीयते
सुप्तोवासनामात्रदेहकः ॥ बोधेसहस्यतेचैवपुनःपुनरहंभ्रमः ॥ २ ॥ अहंतद्वासनाधारानाज्ञानेसतिशाम्यति ॥ संगक्रियादेहचकंनानहेऽहंविनश्यति ॥ ३ ॥ रज्जुज्ञानाद्भयंनश्ये
अतुपातोद्भवस्तम् ॥ आत्मज्ञानात्तथासंगोनतुकर्मोद्भवपुः ॥ ४ ॥ यावत्कर्मवपुस्तावथावदेहश्चतिष्ठति ॥ तावत्कर्माहंभ्रमश्चवर्ततेतदग्धवखवत् ॥ ५ ॥ तत्रैवंसतिकर्मो'थकर्म
नाशात्मणश्यति ॥ अकर्मजंतुबोधेनबाध्यतेनतुनश्यति ॥ ६ ॥ एवंश्रीकृष्णदेहोऽयमकर्मोत्थोननश्यति ॥ बोधेनबाध्यतेचैवस्वप्नेहृष्टइवेश्वरः ॥ ७ ॥ अन्योन्यबाधकोजाग्रत्स्व
प्रावात्मनिकल्पितो ॥ नोत्पद्येतेननश्येतेरज्ज्वांसर्पज्ञाविव ॥ ८ ॥ आत्मेवहीश्वरोऽस्माकंधीदर्पणपृथक्कृतः ॥ धीनाशएवतद्बाधःकार्यत्वाद्धीश्चनश्यति ॥ ९ ॥ नन्वेश्वर्यम
कार्यत्वात्प्रनश्येत्प्रत्यगात्मनः ॥ बाधंबाधस्तुतस्यस्यान्मायाबाधेनसर्वथा' ॥ १० ॥ अत्रोक्तंवार्तिकसारे ॥ 'ब्रह्मत्वादेवजीवस्यभ्रांतजीवत्ववारणात् ॥ वाशित्वाथाब्रह्मधर्माःशिष्यंते
ऽतोऽयमीश्वरः ॥ ११ ॥ निवृत्तत्वाजीवधर्माभासंतेनेवकस्याचित् ॥ अनिवृत्ताईशधर्माअकर्मापादितत्वतः ॥ १२ ॥ भातितेत्वीश्वरस्यापिबुद्धानांचस्वबुद्धितः । ईश्वरस्यततो
धर्माःसंतुनत्वहविस्मयः ॥ १३ ॥ तिष्ठत्स्वपीशधर्मेषुधर्माणांमायिकत्वतः । ईशोनिर्वर्मकोबोध्योविमुक्तयर्थमुमुक्षुभिः'इति । प्रपंचस्तुतत्रैवद्रष्टव्यः कस्यचिद्विदेहमुक्तादेः अयंचेश्वरोऽयम
धर्मवत्स्वस्वबुद्धिभेदाद्वर्णइवलिपिभेदादाकारभेदेनविष्णुरितिसांबइतिचशास्त्राद्भ्यतेएवंतल्लोकोऽपिवैकुण्ठइतिकेलासइतिच । 'एकंसंतंबहुचाकल्पयन्तियोदेवानांनामथाएकएव'इत्यादिश्रुतिभ्यः ।
'तंयथायथोपासतेतथेतःप्रेत्यभवति'इतिश्रुतेस्तद्भावनावतांतत्सारूप्यप्राप्तिःकौटभृग्न्यायेनभवतिनतुतदैक्यप्राप्तिरितिऽप्युत्पादितंवेदांतकतके । केचित्तुपूर्वोक्तमनःप्रणिधानात्मकध्यानसंमदायानभि
ज्ञाएतल्लोकप्राप्तिरेवमुक्तिरयमेवेश्वरोनसमदृष्टारूपोऽन्यईश्वरोऽस्तीतिवदंति तेसर्वंशास्त्रप्रसिद्धंमुक्तोद्देशादर्शनंबाधमानाःस्वाप्ययसंपत्योरित्यादिन्यायेननहिद्रष्टुंष्टेवंपारिलोपोविद्यतेऽविनाशिचाअतु
तद्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्यद्विभक्तं पश्येदिति सुप्तिकैवल्ययोरविशेषाद्वेतादर्शनश्रयणेनचविरुध्यते । अन्यैवचश्रुत्याद्वितीयाभावादेववेतादर्शनंनतुद्रलोपादितिवदंत्पाद्वेत्स्येंद्रजालतुल्यत्वदर्शितं तेन-

२

म.भा.टी.
॥ ५ ॥

ईदृशंहरिंनमस्कृत्यन्यासस्यप्रथमतोब्रह्मजिज्ञासेत्यादिमुत्रैर्निर्णयंयद्ब्रह्माद्वैतंत्प्रकल्पेणनानोपाख्यानोपबृंहणेनवक्ष्यामि । तत्रश्रद्धोत्पादनार्थमहर्षेरित्यादिव्यासविशेषणं ऋषीणांमंत्रद्रष्टृणांमहत इतिसंमतस्यश्रोतत्वमुक्तं अद्भुतकर्मणइतिब्रह्माद्वैतप्रतिपत्त्युपायभूतेननानाख्यानदृष्टांतप्रणयनेनविचित्रप्रथकारित्वमुक्तं २५ आचख्युरिति कवयःक्रांतदर्शनः २६ त्रेकालिकानामपिकवी नामेतदाख्यानेगुणमाह इदमिति ज्ञानंज्ञानसाधनंत्रयीरूपंद्विजातिभिस्त्रैवाणैर्कैर्यद्धार्यतेतद्विदमितिहासरूपेणत्रिपुलोकेपुजातितउत्तममध्यमाधमजनेपुप्रतिष्ठितंज्ञानकरत्वेनेत्यर्थः २७ समयैःसंके तेः । 'समयाःशपथाचारकालसिद्धांतसंविदः'इत्यमरः । दिव्यमानुषैर्वैदिकलौकिकैःसंस्कृतप्राकृतेर्वा तथाह्यमृतमंधनादोजलदिपुत्रतादिपदप्रयोगोवेदनिघंटुप्रसिद्धोदृश्यते तथाजतुगृहदाहेपार्श्वचरादि पुक्ष्मप्रादिशब्दाभ्लेच्छप्रसिद्धादृश्यंते छंदोवृत्तैस्त्रिपुवादिच्छंदोतर्गतैरिंद्रवज्रादिभिर्वृत्तैः २८ निष्प्रभेइति यत्प्रजानांबीजजगदुपादानमेकनिमित्तांतरानपेक्षमव्ययमपरिणामिकृत्स्थवस्तुतद्ब्रह्मं ब्रह्मां डरूपमभूत् । 'तदात्मानंस्वयमकुरुत् । सच्चत्यच्चाभावत्'इत्यादिश्रुतिभ्योब्रह्मणएवसर्वभावावगमात्कदांडमभूदित्याकांक्षायामस्मिन्प्रजानांबीजेनिष्प्रभेप्रकल्पेणभानंविशेषविज्ञानंरूपायाकारतद्र हितेसति प्रलयकालेबुद्धिबोद्धव्ययोरभावात् निरालोकेआलोक्यतेऽनेनेत्यालोकःसत्वमीश्वरोपाधिभूतंविशेषशक्तिमन्मायाख्यंतद्रहिते मायायाअप्यभावेकुतोऽडोत्पत्तिरतआह सर्वतस्तमसावृत्

आदि. १
अ०
॥ १ ॥

महर्षेःपूजितस्येहसर्वलोकैर्महात्मनः ॥ प्रवक्ष्यामिमंतपुण्यंव्यासस्याद्भुतकर्मणः २५ आचख्युःकवयःकेचित्संप्रत्याचक्षतेपरे ॥ आख्यास्यंतितथैवान्येइति हासमिमंभुवि २६ इदंतुत्रिपुलोकेपुमहज्ज्ञानंप्रतिष्ठितम् ॥ विस्तरैश्वसमासैश्वधार्यतेयद्विजातिभिः २७ अलंकृतंशुभैःशब्दैःसमयैर्दिव्यमानुषैः ॥ छंदोवृत्तै श्वविविधैरन्वितंविदुषांप्रियम् २८ निष्प्रभेऽस्मिन्निरालोकेसर्वतस्तमसावृते ॥ बृहदंडमभूदेकंप्रजानांबीजमव्ययम् २९ युगस्यादौनिमित्तंतन्महदिव्यंप्रचक्ष ते ॥ यस्मिन्संश्रूयतेसत्यंज्योतिर्ब्रह्मसनातनम् ३० अद्भुतंचाप्यर्चित्यंचसर्वत्रसमतांगतम् ॥ अव्यक्तंकारणंसूक्ष्मंयत्तत्सदात्मकम् ३१ यस्मात्पितामहो जज्ञेप्रभुरेकःप्रजापतिः ॥ ब्रह्मासुरगुरुःस्थाणुर्मनुःकःपरमेष्ठयथ ३२ प्राचेतसस्तथादक्षोदक्षपुत्राश्चसप्तवै ॥ ततःप्रजानांपतयःप्राभवन्नेकविंशतिः ३३

इति मायायाआवरणशक्तिरूपात्तच्छातमसएवस्वप्रपंचवदंडमुत्पन्नमित्यर्थः । तथाचश्रुतिः । नोव्योमापरोयदितिमुष्टेःप्रागव्याकृताख्यमायायाअपिसर्वनिषिध्यंतुच्छेनाभ्वपिहितंयदासीत् तमसस्तन्महिनाजायतेकं'इतितमोमात्रात्सृष्टिर्दर्शयति २५ युगस्यब्रह्मकल्पस्यादौजातंतन्निमित्तंचतुर्विधभूतग्रामोपादानं यस्मिन्नेब्रह्मप्रविष्टमितिशेषः । 'तत्सृष्टातदेवानुमाविशत्'इतिश्रुतेः । किंतुतसत्यंविकारत्वहीनं । वाचारंभणंविकारइतिविकारस्यानृतत्वश्रुतेः । किंजडप्रकृतिरूपं न ज्योतिश्चिद्रूपं सनातनंसनतेकरूपं ३० अद्भुतं प्रत्यगात्मत्वेपिदृश्यत्वात् आर्चित्यंवाङ्म नसातीतत्वात् सर्वत्रदेशकालेवस्तुनिचसमतांसाभ्यंएक्यमितियावत् गतंप्राप्तं अव्यक्तमव्याकृतं । कारणहेतुः सूक्ष्मंवाच्यंद्रियाविषयत्वात् सदासदात्मकंतुच्छातुच्छाव्यावृत्तस्वरूपं अनिर्वचनी यमित्यर्थः ३१ यस्मादंडात्पितामहः संवेशरीराप्रथमः 'हिरण्यगर्भःसमवर्तताप्रे'इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धः अस्यरजःसत्त्वतमोगुणप्रधानानित्रीणिरूपाण्याह ब्रह्मा सुरगुरुर्विष्णुः स्थाणुरुद्रः ब्रह्मणो विभृतीःसृष्टिकर्मप्रधानाआह मनुरित्यादिना ३२ दक्षपुत्राःसप्त । 'क्रोधस्तमोदमश्चैवविक्रीतोथांगिरास्तथा ॥ वृद्धमोश्चश्वसप्रेतेदक्षपुत्राःमकीर्तिताः'इत्यप्यत्रोक्ताः । एकविंशतिर्मरीच्यादयः सप्त मनवश्चतुर्दशेति यथोक्तंब्रह्मांडपुराणे । ऋषयःसप्तपूर्वधेमनवश्चतुर्दश ॥ एतेप्रजानांपतयएभिःकल्पःसमाप्यते'इति ३३

॥ ५ ॥

विष्णोर्विभृतिपालनकर्मप्रधानामर्ष्यतामाह पुरुषश्चेति यंमत्पकूर्ममेरालादिविग्रहं ३४ स्थाणोर्विभृतीःसंहारकर्मप्रधानाआह पक्षाइति । ततोब्रह्मांडाद्ब्रह्मर्ष्याद्याःकृत्स्नसंसारसंहारकज्ञान प्रधानाः ३५ आपइत्यादिकंपट्टकंवह्निपुरुषयोरप्युपलक्षणं दिशःद्यौरित्येताभ्यांतदभिमानिनौचंद्रसूर्यौगृह्येते अंतरिक्षमाकाशः एतच्चसूर्यपट्टकंस्थाणोरेवविभृतिः ३६ संवत्सरादिःकालोऽपि संहारकत्वात्स्थाणोरेवविभृतिः यच्चान्यदपिदृष्टंश्रुतंवातत्सर्वततएवांडात्संभूतमितिपूर्वेणसंबंधः ३७ यदिदंदृश्यते ब्राह्मरूपादि आंतरंचारंहकारतद्धर्मसुखदुःखादिसाक्षिदृश्यं तत्सर्वयुगस्येकल्पान्तेपुनः संक्षिप्यतेकूर्मांगवत्तिरोभवतिस्वाधिष्ठानेब्रह्मण्येवशुक्ताविवरजतं ३८ प्रतिकल्पंमृष्टेःसमाननामरूपत्वमाह यथेति ३९ कल्पानामानंत्यमाह एवमिति अनाद्यंतंपरमात्मावगत्यवसानं ४० एवंपिंडब्र ह्मांडात्मिकांजडमृष्टिमुक्तातदभिमानिचेतनसृष्टिमाह त्रयस्त्रिंशदिति । शाकल्यब्राह्मणेत्रयश्चत्रीचशतात्रयश्चत्रीचसहस्रेत्याद्युपक्रम्यमहिमानंएवैवामेतेत्रयस्त्रिंशदेवदेवाइत्युक्तेत्रयस्त्रिंशदेवदेवास्तावन्ति शतानिसहस्राणिवातेपामेवविभृतिरित्यर्थः तेचाष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादित्याः इंद्रःप्रजापतिश्चतत्रवसवःपृथिव्यग्नीअंतरिक्षवायु आदित्यदिवो चंद्रोनक्षत्राणिच रुद्राएकादशेंद्रियाणि आदित्याद्वादशमासाः इंद्रःपर्जन्यः प्रजापतिर्यज्ञः एतेषामभिमानिनश्चेतनाअत्रविवक्षिताः शरीरमृष्टेःप्रागुक्तत्वात् सौर्यमृष्टिसंक्षेपः विस्तरस्त्वप्यत्रोक्तः । 'तिस्रःकोट्यस्तुरुद्राणामादित्या

पुरुषश्चाप्रमेयात्मायंसर्वऋषयोविदुः ॥ विश्वेदेवास्तथादित्यावसवोऽथाश्विनावपि ३४ यक्षाःसाध्याःपिशाचाश्चगृह्यकाःपितरस्तथा ॥ ततःप्रसूताविद्वां सःशिष्टाब्रह्मर्षिसत्तमाः ३५ राजर्षयश्चवहवःसर्वैःसमुदितागुणैः ॥ आपोद्यौःपृथिवीवायुरंतरिक्षंदिशस्तथा ३६ संवत्सरर्तवोमासाःपक्षाहोरात्रयःक्रमात् ॥ यच्चान्यदपितत्सर्वसंभूतंलोकसाक्षिकम् ३७ यदिदंदृश्यतेकिंचिद्भूतंस्थावरजंगमम् ॥ पुनःसंक्षिप्यतेसर्वजगत्प्राप्तेयुगक्षये ३८ यथर्तावृत्तुलिंगानि नानारूपाणिपर्यये ॥ दृश्यंतेतानितान्येवतथाभावयुगादिषु ३९ एवमेतदनाद्यंतंभूतसंहारकारकम् ॥ अनादिनिधनंलोकेचक्रंसंपरिवर्तते ४० त्रय स्त्रिंशत्सहस्राणित्रयस्त्रिंशच्छतानिच ॥ त्रयस्त्रिंशच्चदेवानांसृष्टिःसंक्षेपलक्षणा ४१ दिवःपुत्रोबृहद्भानुश्चक्षुरात्माविभावसुः ॥ सवितासक्रुचीकोऽर्कोभानु राशावहोरविः ४२ पुत्राविस्वतःसर्वेसह्यस्तेषांतथावरः ॥ देवभ्रातृनयस्तस्यसुभ्राडितिततःसृष्टः ४३

नादंशस्मृताः ॥ अग्नीनांपुत्रपौत्रंतुसंख्यातुंनैवशक्यते'इति ४१ कतमएकादेवतेतिप्राणइतिसब्रह्मेत्युपसंहारेतत्रैवोक्तमेकंसूत्रात्मानंचेतनंविवक्षित्वातद्विभूतयोऽन्येचेतनाइत्याह दिवःपुत्रइत्यादि नासुविस्तराइत्यंतेन दिवोनानारूपेणथोतमानायामायायाःपुत्रइवपुत्रोर्गर्भस्थत्वात् मायायांचित्प्रतिबिंबःसूत्रात्मेत्यर्थः तस्यैवावयवाद्ब्रह्मण्वाद्यएकादशसमनस्केंद्रियाधिष्ठातृदेवताः । दि ग्वाताकर्मचंतोश्विर्वह्निद्विपेंद्रमित्रप्रजापतिबृहस्पतिसंज्ञाअप्यत्रसूर्यपर्यायैरेवाभिधीयंते सूर्यआत्माजगतस्तस्युपश्रुतेस्तद्विभूतयोऽन्यादेवताइतिस्मृतेश्चदिगादीनांसूर्यविभूतित्वात् । सद्ब्रह्मसभानुः सचक्षुरितिप्रत्येकंतच्छब्दःसंबध्यते अत्रबृहदादिपदार्थस्तु । 'बृहद्ब्रह्मोममयत्वेनश्रोत्रमिंद्रियमुच्यते ॥ द्रव्याणांभासनाद्भानुशब्देनोक्तत्वमिंद्रियं ॥ १ ॥ चक्षुःप्रसिद्धमात्मातुमेयस्त्वादसनेंद्रियं ॥ वागग्निदेवतत्वेनविभावसुपदोदिता ॥ २ ॥ कर्मणांप्रसवात्प्राणीमतोसवितृशब्दितौ ॥ विशिष्टगतिमत्त्वादप्यर्कःपादेंद्रियंमतं ॥ ३ ॥ उपस्थःस्याहचोकाख्यऋचांसर्वांगतेजसां ॥ संगमोर् तिकालेत्त्रेत्येवमेवमरीचिकः ॥ ४ ॥ वायुराशावहःप्रोक्तोभासनादवनाचसः ॥ भानूरविश्रोच्यतेतौघ्राणपायुपदोदितौ'इति ॥ ५ ॥ ४२ पुत्राःप्रतिबिंबाः विवस्वतःसूर्यवत्सर्वावभासकचै तन्यस्य । यद्वाविशेषेणवस्तेआच्छाद्यतिसर्वज्ञेयंन्याप्रोतीतिविशोज्ञानंतद्वान् आजानसिद्धज्ञानवान्ब्रह्मा । 'ज्ञानमप्रतिमंयस्यैवैराग्यंयजगत्पतेः ॥ ऐश्वर्यंचैवयमेश्वसहसिद्धंचतुर्दश'इतिस्मृतेः ।-

म.भा.टी.
॥ ६ ॥

तस्यपुत्र्यपिभार्याभूताद्यौः । 'प्रजापतिर्वैस्वांदुहितरमभ्यःपायदिवमित्ययआहुः' इति श्रुतेस्तस्यामुत्पन्ना वृहद्गान्वादय इति ज्ञेयं । पुराविवस्वत इति पाठे विवस्वतः संबन्धीदिवः पुत्र इति योज्यं । महामेवम
 त्नामनुः स्वार्थेऽद्यत् तेषामभ्येवरः श्रेष्ठो बुद्धितत्त्वाभिमानात्पर्थः तस्यतनयो देवभ्रातृदेवेरिन्द्रियैर्भ्राजते दीप्यते इत्यहंकारो देवभ्रातृ । अहमिदं पश्याम्यहमिदं शृणोमीत्याद्यनुभवात् । तस्यपुत्रः सुभ्रातृभौ
 तिकं मनस्तद्वि संकल्प विकल्पात्मकं सत्सर्वविषयप्रकल्पकं तच्च द्विषयरूपेण सुतरां स्पष्टं भ्राजते इति सुभ्रातृपदवाच्यं यथोक्तमक्षपादैः रूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति । रत्नगर्भस्तु तत्र सृज्यसंहार्ययोरतिवा
 हुल्यं वक्तुं तन्मध्यसंक्षेपतो देवानां सृष्टिमाह त्रयस्त्रिंशदिति त्रयस्त्रिंशदानितान्येव शतानि निंबदुत्रययुक्तानि पुनस्तान्येव त्रयस्त्रिंशत्सहस्राणि च बिंदुषु त्रुष्टययुतानि तदा त्रयस्त्रिंशत्कोटय इत्यर्थः देवानां सृष्टिः सृज्य
 माना देवाः । कृदभिहितो भावो द्रव्यवत्प्रकाशत इति न्यायात् । यद्वा त्रयस्त्रिंशाधिकशतत्रययुक्तपट्टं त्रिंशत्सहस्राणि देवानां संक्षेपतः । तत्र तावद्ब्रह्मणो जन्मसमनंतरमेव प्रथमकल्पे सृष्टिक्रममाह दिवः पुत्र इत्या
 दिना अतएवेतत्कल्पीयसूर्यवंशसृष्टिक्रमविरोधो नाशं कनीयः । दिवः पुत्र इत्येकं नाम दिवः पुत्रादयो द्वादशविवस्वतः सूर्या जाताः नकारलोपश्छांदसः तेषां सख्योऽवरः कनिष्ठः मध्य इति च पाठः तस्य पृथक्
 निर्देशो वंशकर्त्वात् तेभ्यः सहस्रवंश्येभ्य एवायमेतत्कल्पीयकुरुवंशादिसहस्रस्तस्मिन्कल्पेऽप्येषां वंशानां संभवात् अतएव यदुभरतययाति वंशानां पृथगुपादानं यद्वा तेभ्य एवेदानीमिहोत्पन्नेभ्यः कुरुवंशा
 दय इत्यर्थः । विमलबोधव्याख्याऽत्र दिवः पुत्र इत्यारभ्य संभूता बहवो वंशा इत्येतेन । ननु द्वौ वंशौ राज्ञामिहोक्तौ सूर्यवंशश्चंद्रवंशश्च तत्रादित्यवंशस्तावत् ब्रह्मणो मरीचिर्मरीचेः कश्यपः कश्यपद्विवस्वान्विवस्व
 तोमनुर्मनोरिश्वाकुरिश्वाकोर्विकुक्षिः स एव शशादस्ततः काकुत्स्थस्तस्मादनेनास्ततः पृथुः पृथो राट्टे स्तनो बृहदश्वस्तस्माद्देधुमारादयो यावन्मरुत्स इति तावदादित्यवंशः । सोमवंशस्तावत् ब्रह्मणोऽत्रिरेः
 सोमः सोमाद्बुधस्ततः पुरुरवाः पुरुरवस आयुरारयोर्नहुषस्ततो ययाति र्थयातेः पुरुषभृतयो यावदेव व्रपुत्र इति । एतौ द्वौ राजवंशौ ततः केमीदिवः पुत्रादयो राजानः तथा पुराविवस्वतश्चेति न संगतं विवस्वतः
 पूर्वकश्यपस्ततः पूर्वब्रह्माततश्च कथमुच्यते पुराविवस्वतश्चेति तथा सुभ्राजश्च त्रयः पुत्रादशज्योतिरादय इत्यपिन संगतं तेहि दशज्योतिरादयः पार्थिवा उभयोरपि वंशयोः पुराणेतिहासादिपुन श्रूयंते अत्रोच्यते
 काचिदसंगतिर्नात्र तत्र दिवः पुत्रस्तावदादित्य एव स्वरश्मिभिर्दिवः पूरणात् बृहद्गानुरपिस एव बृहंतो विश्वव्यापका भानवोऽस्येति अक्षु विश्वप्रकाशकत्वादात्माचस एव । सहिब्रह्मजोतिरित्यागमप्रामाण्या
 द्विभावसुश्रस एव ऋतुपुवि विधप्रकारारश्मयो यस्य सवित्ताचस एव ऋतुक्रमेण लोकोपकारार्थं सलिलगर्भप्रसवात् मरीचिकः स एव लोकोपकारार्थं मरीचीन्कायतिकीर्तयति प्रकाशयतीति यावत् मरीचिभिः
 सहस्ररश्मिभिः कीर्त्यते इति वा अर्कः ऋतुगतो स्मृतो धातुरस्य कप्रत्यये गुणः । आह च । 'ऋतुगतो स्मृतो धातुस्तस्मात्कप्रत्ययः स्मृतः । गतो यस्मात्परो नास्ति तस्मादर्कः स उच्यते' । भानुः स एव लोकोपका
 रार्थं भाः नोति प्रस्तौतीति आशावह इति लोकानामाशा मावहत्या राभ्यमानः सफली करोति । रविरिति । 'अवेतिरक्षणे धातुः प्रत्ययेऽस्य रुडागमः । अवतित्रीनिर्मां लोकांस्तेनासौरविरुच्यते' इति । पुरेति
 पुराकल्पे एते दिवः पुत्रादयः पुंशब्दाविवस्वतो वाचकाः पठ्यंते पुराकल्पविद्धिः तेषां शब्दानां मध्येऽवरोजघ्नो मध्यशब्दः मध्यशब्दोऽपि गर्भधारकत्वाच्च कतया पावनाद्वा अनघतया पठ्यते मध्यो महीगर्भा धायक
 त्वात् । उक्तं च । 'पौषस्य कृष्णसप्तम्यां मत्वा सहभवेद्विः । देवभ्रातृ तनयस्त्रस्य' इति तस्य मत्वानंतरं देवान् भ्राजयति रश्मिभिः तनयो विस्तारकः तस्मादनंतरं सुभ्राडिति सुष्टुशीलः पुत्रः सुभ्राजसोऽनंतरं त्रयः
 पुत्रादशज्योतिरादयो ग्रहनक्षत्रतारकाप्रकाशकारश्मयः प्रादुरासन् तेषु पूराणा जगतस्त्राणाद्वा पावनाद्वाऽनघयो नित्वात्पुत्रा उच्यंते बहुशशास्यवामीये सूक्ते पुत्रशब्दो रश्मिपुष्टो विस्तरातिशयात्प
 ठ्यते अत्र दशशतसहस्रशब्दारश्मिबहुत्ववाचकास्तेभ्योऽयं कुरुवंशश्चेत्याद्युच्चावचो भयवंशप्रभवराजाभिधानमस्तु सूर्यस्यैवो भयवंशहेतुत्वकथनपरं । तथाहि आदित्यान्मनुर्मनोरिश्वाकुरित्या
 दिपौत्रः सूर्यवंशः तथाऽऽदित्यान्मनुर्मनोरिडाइडातः पुरुरवा इत्यादिदौहित्रः सोमवंश इति । अतएभिः श्लोकेरादित्यस्तुतिभिस्तन्मूलकत्वं कथितं । उक्तं च 'आदित्यमूलमखिलं त्रैलोक्यं यदुनंदन ।
 भवत्यस्माज्जगत्सर्वं स देवा सुरमानुषं' इत्यादिसर्वं मवदातम् ४३

॥ ६ ॥

दशज्योतीं पि 'धूम्राऽर्चिरुष्माज्वलिनी ज्वालिनी विस्फुलिङ्गिनी । सुश्रीः सुरुपाकपि साहव्यकव्यवहातथा' इति दशकलारूपाण्यस्य सदशज्योतिरग्निः । शतज्योतिश्चंद्रः सहिहृदयायतनः । 'चंद्रमामनसो
 भूत्वा हृदयं प्राविशत्' इति श्रुतेः । हृदयस्य च शतं चैकाचनाड्यस्तासां मूर्धन्यासौरीक्रममुक्तिस्थानप्रापिका इतराः शतं जन्मानंतरं हेतुगतिप्रदास्तासां प्रकाशकत्वाच्चंद्रः शतज्योतिः । सहस्रज्योतिः सूर्यः ।
 ज्योतिरितीदं त्वमार्थं ४५ तेभ्यः समष्टिमनः कल्पितेभ्योऽग्निश्चंद्रसूर्येभ्यः क्रमादयं पुरोवर्ती ब्राह्मणवंशः कुर्वोदिवंशश्चाकुवंशश्च संभूता इति योज्यं ताहशादग्नेर्ब्राह्मण उत्पन्न इति चकाराद्वा लभ्यते ।
 आग्नेयो वै ब्राह्मणश्रुतेर्ब्राह्मणस्याग्निर्वंश्यत्वं इतरेषां चंद्रसूर्यवंश्यत्वं प्रसिद्धमेव ४६ राजपौंणां राज्ञा मृषीणां चैतिर्द्वंद्वः भृतसर्गाः जरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जसृष्टयः ४७ भृतस्थानानीति नृणां वासस्थाना
 निराजकृतानि दुर्गनगरादीनि ब्राह्मणकृतानि तीर्थक्षेत्रादीनि त्रिविधं रहस्यं धर्मरहस्यं कृष्णद्रोहिणोऽपिशिशुपालस्य कृष्णैरुत्प्राप्तिस्तत्र रहस्यं यथा कथं चिती प्राभिनीवेशेन ध्यानमेव श्रेय इति सोऽधर्मा
 भासोऽपि धर्म एव तथा हि साफलो धर्मोऽप्यधर्म एव यथा सत्यवादिनश्चोरेभ्यः कार्पटिकमार्गं तत्वेनोपदिशत इति । एवमर्थकामयोरपि रहस्यमूर्धं । वेदाः कर्मकांडः योगउपासनाकांडः सविज्ञानो

सुभ्राजस्तु त्रयः पुत्राः प्रजावंतो बहुश्रुताः ॥ दशज्योतिः शतज्योतिः सहस्रज्योतिरेव च ४४ दशपुत्रसहस्राणि दशज्योतेर्महात्मनः ॥ ततो दशगुणाश्चान्ये शतज्यो
 तेरिहात्मजाः ४५ भूयस्ततो दशगुणाः सहस्रज्योतिषः सुताः ॥ तेभ्योऽयं कुरुवंशश्च यदुनां भरतस्य च ४६ ययातीक्ष्वाकुवंशश्च राजर्षीणां च सर्वशः ॥ संभू
 तावहवो वंशाभूतसर्गाः सुविस्तराः ४७ भूतस्थानानि सर्वाणिरहस्यं त्रिविधं च यत् ॥ वेदायोगः सविज्ञानो धर्मोऽर्थः काम एव च ४८ धर्मकामार्थयुक्तानि शास्त्राणि
 विविधानि च ॥ लोकयात्राविधानं च सर्वतद्दृष्टवानृषिः ४९ इतिहासाः सवैयाख्याविविधाः श्रुतयोऽपि च ॥ इह सर्वमनुक्रांतमुक्तं ग्रंथस्य लक्षणम् ५० विस्तीर्य
 तन्महज्ज्ञानमृषिः संक्षिप्य चाब्रवीत् ॥ इष्टं हि विदुषां लोके समासव्यासधारणम् ५१ मन्वादिभारतं केचिदास्तीकादितथापरे ॥ तथोपरिचराद्यन्ये विप्राः
 सम्यगधीयते ५२ विविधं संहिताज्ञानं दीपयंति मनीषिणः ॥ व्याख्यातुं कुशलाः केचिद्ग्रंथान्धारयितुं परे ५३ तपसा ब्रह्मचर्येण व्यस्य वेदं सनातनम् ॥
 इतिहासमिचक्रे पुण्यं सत्यवती सुतः ५४

ज्ञानकांडसहितः । धर्मः स्मार्तः अर्थकामो लोकप्रसिद्धौ ४८ धर्मेति एतन्नयमतिपाइकानि शास्त्राणि मीमांसाकोककामंदकानि । लोकयात्राविधानं च लोकयात्रायेन निर्वहति तस्याऽऽयुर्वेदधनुर्वेदगार्ध्व
 वेदादेर्विधानं ज्ञापनं च एतत्सर्वं तेभ्यः संभूतमिति पूर्वोणसंबंधः सर्वतद्दृष्टवान् योगवलेन ऋषिर्व्यासः ४९ सवैयाख्याः व्याख्यामधिकृत्य कृतो ग्रंथो वेद्याख्यस्तद्युक्ताः यथा ब्रह्मविदाप्रोतिपरमिति सूत्र
 स्य व्याख्यासत्यं ज्ञानमिति मंत्रः अनुव्याख्यानं तस्माद्वा एतस्मादिति ब्राह्मणं । एवमत्रापि प्रथमेऽध्याये सूत्रितस्यार्थस्य द्वितीयतृतीयाभ्यां व्याख्यानमुत्तरग्रंथेनानुव्याख्यानं च विविधाः लिंभा
 दिनार्थप्रत्यायकाः प्रपाः कर्तव्या इत्यादि स्मृतिमूलभूताः धन्वन्निवप्रपासित्वमग्ने इत्यादयः । हेअग्नेर्त्वं धन्वन्निरुदके प्रदेशे प्रवेव लोक्त्तिकरोऽसीतितदर्थः प्रपाअसीत्यत्रासंधिश्छांदसः । इहेति
 अनुक्रांतमनुक्रमेणोक्तमिदमेव यथोक्तं ग्रंथस्य लक्षणं विषयः प्रतिपाद्योर्थः ५० समासः संक्षेपः व्यासो विस्तरः ५१ वर्णानुपूर्वीभेदेऽपि प्रतिकल्पमर्थानां समाननामरूपक्रमत्वाद्धारतारंभेमतभेदमाह
 मन्वादीति मनुर्मंत्रो नारायणं नमस्कृत्येति आंनमो भगवते वासुदेवायेति वा तदादि इति प्राश्नः । दिवः पुत्रो वैवस्वतमह्यसंज्ञो मनुस्तदादीतितत्त्वं आस्तीकमास्तीकचरितं तदादि उपरिचरो वसुस्तच्चरिता
 दिवा ५२ बह्वर्थत्वाद्द्विविधं ज्ञानं दीपयंति प्रकाशयंति ५३ व्यस्य वेदमाध्वर्मवादिं कांडशो विभज्य तेन वेदार्थोऽत्र संगृहीत इति दाहं ५४

३

म.भा.टी.

॥ ७ ॥

तदारव्यानवरिष्ठसहत्यादिअच्छेद्यममरैरपीत्यंतोयःस्पष्टार्थः ५२ । ५६ । ५७ । ५८ अभ्याशोसमिपे वसुरुपरिचरस्तस्यकन्यावासवीसत्यवतीतस्याःपुत्रोवासवेयोव्यासः ५९ कृष्णो व्यासः ६० । ६१ । ६२ उन्मेषमुपबृंहणं ६३ । ६४ । ६५ । ६६ पाशुपतंपशूनांजीवानांपत्युरंतयोमिणहृदमाहात्म्यंपाशुपतं हेतुनासात्त्विकादिकर्मणासमंतुल्यं ६७ । ६८ कल्पानां

पराशरात्मजोविद्वान्ब्रह्मर्षिःसंशितव्रतः ॥ तदारव्यानवरिष्ठसकृत्वाद्द्वैपायनःप्रभुः ५५ कथमध्यापयानीहशिष्यानित्यन्वर्चितयत् ॥ तस्यतच्चिंतितंज्ञात्वाऋषेर्द्वैपायनस्यच ५६ तत्राजगामभगवान्ब्रह्मालोकगुरुःस्वयम् ॥ प्रीत्यर्थतस्यचैवर्षेर्लोकानांहितकाम्यया ५७ तंद्वाविस्मितोभूत्वाप्रांजलिःप्रणतःस्थितः ॥ आसनंकल्पयामाससर्वैर्मुनिगणैर्वृतः ५८ हिरण्यगर्भमासीनंतस्मिस्तुपरमासने ॥ परिवृत्यासनाभ्याशेवासवेयःस्थितोऽभवत् ५९ अनुज्ञातोऽथकृष्णस्तुब्रह्मणापरमेष्ठिना ॥ निषसादासनाभ्याशेप्रीयमाणःशुचिस्मितः ६० उवाचसमहातेजाब्रह्माणंपरमेष्ठिनम् ॥ कृतंमयेदंभगवन्काव्यंपरमपूजितम् ६१ ब्रह्मन्वेदरहस्यंचयञ्चान्यत्स्थापितंमया ॥ सांगोपनिषदांचैववेदानांविस्तरक्रिया ६२ इतिहासपुराणानामुन्मेषंनिर्मितंचयत् ॥ भूतंभव्यंभविष्यंचत्रिविधंकालसंज्ञितम् ६३ जरामृत्युभयव्याधिभावाभावविनिश्चयः ॥ विविधस्यचधर्मस्यह्याश्रमाणांचलक्षणम् ६४ चातुर्वर्ण्यविधानंचपुराणानांचकृत्स्नशः ॥ तपसोब्रह्मचर्यस्यप्रथिव्याश्चंद्रसूर्ययोः ६५ ग्रहनक्षत्रताराणांप्रमाणंचयुगैःसह ॥ ऋचोयजूंषिसामानिवेदाध्यात्मंतथैवच ६६ न्यायशिक्षाचिकित्साचदानंपाशुपतंतथा ॥ हेतुनैवसमंजन्मदिव्यमानुषसंज्ञितम् ६७ तीर्थानांचैवपुण्यानादिशानांचैवकीर्तनम् ॥ नदीनांपर्वतानांचवनानांसागरस्यच ६८ पुराणांचैवदिव्यानांकल्पानां युद्धकौशलम् ॥ वाक्यजातिविशेषाश्चलोकयात्राक्रमश्चयः ६९ यच्चापिसर्वगंवस्तुतच्चैवप्रतिपादितम् ॥ परंलेखकःकश्चिदेतस्यभुवि विद्यते ७० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तपोविशिष्टादपिवैविशिष्टान्मुनिसंचयात् ॥ मन्येऽप्येष्टतरंत्वावैरहस्यज्ञानवेदनात् ७१ जन्मप्रभृतिसत्यांतेवेद्भिर्गां ब्रह्मवादिनीम् ॥ त्वयाचकाव्यमित्युक्तंतस्मात्काव्यंभविष्यति ७२ अस्यकाव्यस्यकव्योनसमर्थाविशेषणे ॥ विशेषणैरहस्यज्ञानवेदनात् ७३ काव्यस्यलेखनार्थायगणेशःस्मर्यतांमुने ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमाभाष्यतंब्रह्माजगामस्वनिवेशनम् ७४ ततःसस्मारहेरंबंव्यासःसत्यवतीसुतः ॥ स्मृतमात्रोगणेशानोभक्तचिंतितपूरकः ७५ तत्राजगामविघ्नेशोवेदव्यासोयतःस्थितः ॥ पूजितश्चोपविष्टश्चव्यासेनोक्तस्तदाऽनघ ७६ लेखकोभारतस्यास्यभवत्वंगणनायक ॥ मयैवप्रोच्यमानस्यमनसाकल्पितस्यच ७७ श्रुत्वैतत्प्राहविघ्नेशोयदिमैलेखनीक्षणम् ॥ लिखतोनावतिष्ठेततदास्यांलेखकोह्यहम् ७८

धनुर्वेदोक्तशाखादिविधानां दुर्गसेनाव्यहृरचनादिविधानांवा । 'कल्पःशास्त्रेविद्योभ्यायेसंवर्तेब्रह्मणोदिने' इतिमेदिनी वाक्यजातिविशेषःराजामात्यचेठादिवक्तृविशेषप्रयुक्तवैलक्षण्यानिस्तुतिर्निदा न्यायदेशादयोवापरकृत्यादिरूपार्थवादभेदावा लोकयात्राक्रमोनीतिशास्त्रं ६९ । ७० मुनिसंचयान्मुनिसमूहात् विशिष्टात्कुलेन ७१ गांवाचं ब्रह्मवादिनींवेदवादिनीं ७२ विशेषणैरतिशायने ७३ । ७४ । ७५ यतोयप्रदेशे ७६ । ७७ । ७८

अबुध्वाअर्थमितिशेषः ओमित्येगीकारे ७९ ग्रंथग्रंथिग्रंथेदुर्भेद्यस्थानं ८० । ८१ श्लोककूटश्लोकेपुगूढार्थं अन्यार्थत्वेसत्यर्थांतरप्रत्यायकत्वमित्यर्थः अर्थस्यप्रमेयस्यगूढत्वात् प्रश्रितस्यप्रमेयेण स्वप्रकाशार्थश्रितंशब्दप्रमाणतस्यापिगोप्याविवृत्तिभेदेनगूढत्वं यथामत्स्यःस्वप्रकृतिमिपतीति ८२ पद्यदायावत् ८३ कारकमिति तुमुगण्वुलौकिकियायांक्रियायांमितिषुलानेत्रोन्मीलनंकर्तुमि त्यर्थः एतत्प्रकाशनंकृतमितितृतीयेनान्वयः ८४ । ८५ प्रकाशनंविक्सनं ८६ । ८७ विटंकाःपक्ष्युपवेशनस्थानानि'कपोतपालिकायांतुविटंकंपुंनपुंसक'इत्यमरः ८८ सारोमजा ८९

व्यासोऽप्युवाचतंदेवमबुद्धामालिखकचित् ॥ ओमित्युक्त्वागणेशोऽपिबभूवकिललेखकः ७९ ग्रंथग्रंथितदाचक्रेमुनिर्गूढंकुतूहलात् ॥ यस्मिन्प्रतिज्ञयाप्राहमुनिर्द्वैपायनस्त्वदम् ८० अष्टौश्लोकसहस्राणिअष्टौश्लोकशतानिच ॥ अहंवेद्भिश्चकोवेतिसंजयोवेत्तिवानवा ८१ तच्छ्लोककूटमद्यापिग्रथितंसुहृदंमुने ॥ भेतुंनशक्यतेऽर्थस्य गूढत्वात्प्रश्रितस्यच ८२ सर्वज्ञोऽपिगणेशोयत्क्षणमास्तेविचारयन् ॥ तावच्चकारव्यासोऽपिश्लोकानन्यानवहूनापि ८३ अज्ञानतिमिरांधस्यलोकस्यतुविचेष्टतः ॥ ज्ञानांजनशलाकाभिर्नेत्रोन्मीलनकारकम् ८४ धर्मार्थकाममोक्षार्थैःसमासव्यासकीर्तनैः ॥ तथाभारतसूर्येणनृणांविनिहतंतमः ८५ पुराणपूर्णचंद्रेणश्रुतिज्योत्स्नाःप्रकाशिताः ॥ नृबुद्धिकौरवाणांचकृतमेतत्प्रकाशनम् ८६ इतिहासप्रदीपेनमोहावरणघातिना ॥ लोकगर्भेगूढंकृत्स्नंयथावत्संप्रकाशितम् ८७ संग्रहाध्यायबीजोवैपौलोमास्तीकमूलवान् ॥ संभवस्कंधविस्तारःसभारण्यविटंकवान् ८८ अरणीपर्वरूपाढ्योविराटोद्योगसारवान् ॥ भीष्मपर्वमहाशाखोद्रोणपर्वपलाशवान् ८९ कर्णपर्वसितैःपुष्पैःशल्यपर्वसुगंधिभिः ॥ स्त्रीपर्वेषीकविश्रामःशांतिपर्वमहाफलः ९० अश्वमेधासूत्रसस्त्वाश्रमस्थानसंश्रयः ॥ मौसलःश्रुतिसंक्षेपःशिष्टद्विजनिषेवितः ९१ सर्वेषांकविमुख्यानामुपजीव्योभविष्यति ॥ पर्जन्यइवभूतानामक्षयोभारतदुमः ९२ ॥ सौतिरुवाच ॥ तस्यवृक्षस्यवक्ष्यामिशश्वत्पुष्पफलोदयम् ॥ स्वादुमेघ्यरसोपेतमच्छेद्यममरैरपि ९३ मातुर्नियोगाद्धर्मात्मागांगेयस्यचधीमतः ॥ क्षेत्रेविचित्रवीर्यस्यकृष्णद्वैपायनःपुरा ९४ श्रीनग्रीनिवकौरव्यान्जनयामासवीर्यवान् ॥ उत्पाद्यघृतराष्ट्रंचपांडुविदुरमेवच ९५ जगामतपसेधीमान्पुनरेवाश्रमंप्रति ॥ तेषुजातेषुवृद्धेषुगतेषुपरमांगतिम् ९६ अब्रवीद्भारतंलोकेमानुषेऽस्मिन्महानृषिः ॥ जनमेजयेनपृष्टःसन्ब्राह्मणैश्चसहस्रशः ९७ शशासशिष्यमासीनंवेशंपायनमंतिके ॥ ससदस्यैःसहासीनःश्रावयामासभारतम् ९८ कर्मांतरेषुयज्ञस्यचोद्यमानःपुनःपुनः ॥ विस्तरंकुरुवंशस्यगांधार्याधर्मशीलताम् ९९

विश्रमंत्यस्यामितिविश्रामशब्दाया ९० आश्रमेति आश्रमवासिकरुथंठिलः मौसलादिग्रंथःश्रुतिस्थानीयदीर्घशाखांतः ९१ । ९२ पुष्पधर्मःफलमोक्षस्तदुभयंसत्याख्यं । 'पुष्पंदिफलंवाचः सत्यं'इतिश्रुतेः अतएवक्रमात्स्वादुच्छेद्यंच ९३ भारतसूत्रभूतश्लोकत्रयमाह मातुरिति मातुःसत्यवत्यागांगेयस्यभीष्मस्यचनियोगाज्जतुकामतःक्षेत्रेअंबिकादिपुक्रमेणघृतराष्ट्रादीन्जनया मास ९४ । ९५ तेषुघृतराष्ट्रादिपुजातेषुपुत्रपौत्रादिरूपेणप्रादुर्भूतेषु प्रकृद्धेपुराज्यभागिषु पुत्रपौत्रादीनांराज्याधिनांपरमांगतिंमृत्युंगतेषु ९६ । ९७ शशासत्वमेतान्भारतंश्रावयेत्याज्ञापितवान् ९८ कर्मांतरेषुकर्माच्छेदेषु ९९

आदि. १
अ०
॥ १ ॥

म.भा.टी.
॥ ८ ॥

क्षुविदुस्य १०० धार्तराष्ट्राणां दुर्योधनादीनां १०१ । १०२ नावसावत्संख्याकं अर्धशतं सार्धशतम् ३ शुक्रग्रहणं तत्सहस्रायवदेयमितिज्ञापत्रार्थं ४ षष्टिशतसहस्राणिपष्टिलक्षाणिश्लोकाः
५ । ६ । ७ । ८ मयोच्यमाने वैशंपायनेनोक्तं निबोधत अर्थतो बुध्यन् ९ इदानीं भारततात्पर्यसंग्राहकोद्देशो कौपठति दुर्योधन इति मन्वुः क्रोधः तेन द्वेषेण स्यादिकमपि ग्राह्यं तन्मयो महान
मुच्छेद्यो दुर्योधनस्तेन सहात्यंतमेकयंप्राप्ताः कर्णशकुनिदुःशासनास्तस्य स्कंधशाखापुष्पादितुल्यास्तादृशा एव तस्य मूलं राजा धृतराः सचा मनीषी मनोनिग्रहासमर्थः तेनैवाहिपुत्रस्नेहां येन दत्ताव
सरो दुर्योधनो हृदमूलोऽभवत् अन्यथावाच्य एव विदुरादिवचसा तस्य त्यागे कृते सतिगराशिदानद्रौपदीकचग्रहणादिमूलः कुलक्षयोन जातः स्यात् । एतेन हृदाज्ञानमूलो दैन्यतरुः क्रोधलोभादिस्कंधो हि सास्ते
यादिशाखोवधबंधनरकादिफलपुष्पः पुरुषार्थकामेर्मूलाज्ञानच्छेदेन नाशनीय इति सूचितं । 'मन्वुः पुमान् क्रुधि दैन्येशोके च यज्ञे च' इति मेदिनीकोशः ११० युधिष्ठिर इति धर्मः पुण्यं तेन तत्कारणीभूतश

क्षुः प्रज्ञां वृत्तिं कुंत्याः सम्यग्द्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ वासुदेवस्य माहात्म्यं पांडवानां च सत्यताम् १०० दुर्वृतं धार्तराष्ट्राणामुक्तवान् भगवानृषिः ॥ इदं शतसह
स्रंतु लोकानां पुण्यकर्मणाम् १०१ उपारुह्या नैः सह ज्ञेयमाद्यं भारतमुत्तमम् ॥ चतुर्विंशतिसहस्रीं च केभारतसंहिताम् १०२ उपारुह्या नैर्विना तावद्धार
तं प्रोच्यते बुधैः ॥ ततोऽर्धशतं मूयः संक्षेपं कृतवानृषिः ३ अनुक्रमणिकाध्यायं वृत्तानां सपर्वणाम् ॥ इदं द्वैपायनः पूर्वपुत्रमध्यापयच्छुक्रम् ४ त
तोऽन्येभ्योऽनुरूपेभ्यः शिष्येभ्यः प्रददौ विभुः ॥ षष्टिशतसहस्राणि चकारान्यां संहिताम् ५ त्रिंशच्छतसहस्रं च देवलोके प्रतिष्ठितम् ॥ पित्र्ये पंचदश
प्रोक्तं गंधर्वेषु चतुर्दश ६ एकं शतसहस्रं तु मानुषेषु प्रतिष्ठितम् ॥ नारदोऽश्रावयद्देवानसितो देवलः पितृन् ७ गंधर्वयक्षरक्षांसि श्रावयामास वैशुकः ॥
अस्मिंस्तु मानुषे लोके वैशंपायन उक्तवान् ८ शिष्यो व्यासस्य धर्मात्मा सर्ववेदविदां वरः ॥ एकं शतसहस्रं तु मयोक्तं वैनिबोधत ९ दुर्योधनो मन्वु
मयो महादुमः स्कंधः कर्णः शकुनिस्तस्य शाखाः ॥ दुःशासनः फलपुष्पे स मृद्धे मूलं राजा धृतराष्ट्रोऽमनीषी ११० युधिष्ठिरो धर्ममयो महादुमः स्कं
धोऽर्जुनो भीमसेनोऽस्य शाखाः ॥ माद्रीसुतौ पुष्पफले स मृद्धे मूलं कृष्णो ब्रह्मचब्राह्मणाश्च ११ पांडुर्जित्वा बहून्देशान् बुद्ध्या विक्रमणेन च ॥
अरण्ये मृगयाशीलोन्यवसन्मुनिभिः सह ११२

मदमसत्याहिंसादिकं ग्राह्यं तन्मयो महादुमो युधिष्ठिरः तदेकात्मानोऽर्जुनभीममाद्रेयास्तस्य स्कंधादितुल्यास्तादृशा एव तस्य मूलं कृष्णः शुद्धसत्वमयज्ञानविग्रहः परमात्मा तेन हि हृदंज्ञातेन धर्मो हृदम्
लोभवेदन्यथाकामादिभिरुपहतः स्यात् । 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वाऽस्मिं लोके यजति ददाति तपस्तप्यतेऽपि बहूनि वर्षसहस्राण्यंतवदेवा स्यतद्भवति' इति श्रुतेः । ज्ञानस्य मूलं ब्रह्मवेदः । वेदाद्वियोग
कृत्वा ख्यपरापरधर्मज्ञानं जायते धर्मस्य शब्दमूलत्वादिति न्यायात् । वेदस्यापि मूलं ब्रह्मणास्तत्संप्रदायप्रवर्तकत्वात् एवं च ब्राह्मणानामुपदे त्वेन वेदस्य प्रमाणत्वेन परमात्मनोऽनुग्राहकत्वेन च धर्म
मूलत्वं । एतेन वेदब्राह्मणभक्तेन संपाद्यमानो वेदोक्तो योगादिधर्मवृक्षोऽहिंसासत्यादिस्कंधो धारणाभ्यानादिशाखस्तत्त्वसाक्षात्कारफलः पुरुषार्थकामेन भगवदाराधनबलेन संपादनीय इति सूचितं ११ मातु
नियोगादिति पूर्वोक्तस्यैव सूत्रभूतस्य श्लोकत्रयस्य वृत्तिरूपोऽध्यायशेषस्तत्र दुर्योधनस्य मन्वुः सत्यत्वादि कं युधिष्ठिरस्य धर्ममयत्वादि कं च व्याख्यायते पांडुर्जित्वेत्यादि ११२

॥ ८ ॥

मृगव्यवायनिधनात्कृच्छ्रांप्रापस आपदम् ॥ जन्मप्रभृतिपार्थानां तत्राचारविधिक्रमः ११३ मात्रोरभ्युपपत्तिश्च धर्मोपनिषदंप्रति ॥ धर्मस्य वायोः शक्रस्य देवयोश्च तथा
श्विनोः ११४ तापसैः सह संवृद्धामातृभ्यां परिरक्षिताः ॥ मेघ्यारण्येषु पुण्येषु महतामाश्रमेषु च १५ ऋषिभिर्भयतदानीता धार्तराष्ट्रान् प्रति स्वयम् ॥ शिशवश्चाभिरूपा
श्वजटिला ब्रह्मचारिणः १६ पुत्राश्च भ्रातरश्चेमेशिष्याश्च सुहृदश्च वः ॥ पांडवा एत इत्युक्त्वा मुनयोऽतर्हि तास्ततः १७ तांस्तैर्निवेदितान् दृष्ट्वा पांडवान् कौरवास्तदा ॥
शिष्टाश्च वर्णाः पौरायेते हर्षाच्चुक्रुशुर्भृशम् १८ आहुः केचिन्न तस्यैते तस्यैत इति चापरे ॥ यदा चिरमृतः पांडुः कथं तस्यैति चापरे १९ स्वागतं सर्वथा दिष्ट्या पांडोः प
श्याम संततिम् ॥ उच्यतां स्वागतमिति वाचोऽश्रूयंत सर्वशः १२० तस्मिन्नुपरतेशब्दे दिशः सर्वा निनादयन् ॥ अंतर्हितानां भूतानां निःस्वनस्तुमुलोऽभवत् २१
पुष्पवृष्टिः शुभागंधाः शंखदुंदुभिनिःस्वनाः ॥ आसन् प्रवेशे पार्थानां तदद्भुतमिवाभवत् २२ तत्प्रीत्या चैव सर्वेषां पौराणां हर्षसंभवः ॥ शब्द आसीन्महांस्तत्र दिवस्पृ
क्तीर्तिवर्धनः २३ तेऽधीत्यनिखिलान्वेदानशास्त्राणिविविधानि च ॥ न्यवसन्पांडवास्तत्र पूजिता अकुतोभयाः २४ युधिष्ठिरस्य शौचेन प्रीताः प्रकृतयोऽभवन् ॥
घृत्याच भीमसेनस्य विक्रमेणार्जुनस्य च १२५

स्येत इति पित्रपेक्षया अत्युदात्तत्वात् तस्यैत इति मात्रोः सतीत्वात् अतिदुष्टानामुक्तिर्भवेति शिरमृतश्चिरं शापदग्धोऽल्पकालाश्च शिशव इति संदेहबीजं । यदा चिरं क्रतोदीप्तः कामेनेति शेषः विप्रशा
पात् 'ऋतमुंछि शिलेजले सत्येदीप्तो जिते स्यात्' इति मेदिनी । यदा ऋतात्सत्यमुपेमीति त्रतोपायनीयमंत्रलिगाष्टतं ब्रह्मचर्याख्यं सत्यं तद्वान् १९ स्वागतं शोभनमागमनं युष्माकं यतो वर्यं दिष्ट्या भारयेन पां
डोः संततिं पश्यामेति पौरैरुक्ते स्वागतं सत्यमागतमस्माभिर्युष्मान् मतीति उच्यतां ब्रह्मदत्तां पांडवानामपि वाचोऽश्रूयंत सर्वशः सर्वैः १२० संदिग्धानां संदेहापनोदकं तदा देवचेष्टितमाहृद्गाम्यां तस्मिन्निति निः
स्वनोनिश्चितस्वनः पांडवा एत इत्येवं रूपः शब्दः २१ अद्भुतं दिव्यपुष्पवृष्ट्यादित्याश्चर्यं २२ तत्प्रीत्यातिपुष्पां देवेषु भ्रंशा हर्षसंभवः साधुशब्दः दिवस्पृक्स्पृष्टा २३ अकुतोभयानिर्भयाः १२४ शौ
चेनेति । 'आचारापरिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिर्दिष्टेः ॥ आचारे च व्यवस्थानं शौचमित्यभिधीयते' । शीलैनेति पाठे शीलमप्येतदेव । 'इदानीं धार्थसंपन्नोचितस्याविकृतिर्भूतिः ॥ सर्वांश्चिपसाम
ध्वैविक्रमं परिचक्षते' १२५

वृत्तानुवृत्तिःशुश्रूषाक्षातिरामस्यविक्रिया ॥ जितैरियत्बंविनयोऽधवाऽनुद्धतशीलता ॥ शौर्यमध्यवसायःस्याद्भ्रान्तोऽधिपराभवे' १२६ समावयेसमाजे भर्तारस्वयमेववृष्टुतइतिभर्तृस्वयंवरं कर्म
 अधोमुखेनोपरिस्थस्यभ्रमतोमत्स्यस्यवेधनं २७ पूज्यःसमरेषुदुष्प्रेक्ष्योऽपिचाभवदित्थम्बयः २८ पार्थिवानेकैकशः गणान्संघीभूतांश्चजित्वा आजहारसंपादितवान् २९ गुणैःकृत्विगात्प्रचनजा
 याबुद्ध्यादिभिः १३० जरासंधंभीमेनचेद्यंशिखापालंकृष्णेनघघातयित्वायुधिष्ठिरेणराजसूयःप्राप्तइतिपूर्वेणसंबंधः ३१ अर्हणान्युपायनानि मणयोविपरोगादिहरादिव्योपलाः रत्नानिवज्रवैदूर्यादी
 नि ३२ प्रावाराण्युपरिवस्त्राणि आवरणानिपरिधानीयानि यद्वा वासःशब्देनैवतेषांप्रहणात्प्रावाराणिशिविराणि आवरणानिजवनिकाः कंबलरत्नान्यजिनरत्नानिचकंबलादिष्वत्युत्कृष्टानि

आदि. १
 ३०
 ॥ १ ॥

गुरुशुश्रूषयाक्षांत्यायमयोर्विनयेनच ॥ तुतोषलोकःसकलस्तेषांशौर्यगुणेनच १२६ समवायेततोराज्ञांकन्यांभर्तृस्वयंवराम् ॥ प्राप्तवानर्जुनःकृष्णांकृत्वाकर्मसुदु
 प्करम् २७ ततःप्रभृतिलोकेऽस्मिन्पूज्यःसर्वधनुष्मताम् ॥ आदित्यइवदुष्प्रेक्ष्यःसमरेष्वपिचाभवत् २८ ससर्वान्पार्थिवान्जित्वासर्वांश्चमहतोगणान् ॥ आज
 हाराजुनोराज्ञोराजसूयंमहाक्रतुम् २९ अत्रवान्दक्षिणावांश्चसर्वैःसमुदितोगुणैः॥ युधिष्ठिरेणसंप्राप्तोराजसूयोमहाक्रतुः १३० सुनयाद्वासुदेवस्यभीमार्जुनबलेनच ॥
 घातयित्वाजरासंधंचेद्यंचबलगर्वितम् ३१ दुर्योधनंसमागच्छन्नर्हणानिततस्ततः ॥ मणिकांचनरत्नानिगोहस्त्यश्वधनानिच ३२ विचित्राणिचवासांसिप्रावारा
 वरणानिच ॥ कंबलाजिनरत्नानिरांकवास्तरणानिच ३३ समृद्धांतांथादृष्ट्वापांडवानांतदाश्रियम् ॥ ईर्ष्यासमुत्थःसुमहांस्तस्यमन्युरजायत ३४ विमानप्रति
 मांतत्रमयेनसुकृतांसभाम् ॥ पांडवानामुपहृतांसदृष्ट्वापर्यतप्यत ३५ तत्रावहसितश्चासीत्प्रस्कंदनिवसंभ्रमात् ॥ प्रत्यक्षंवासुदेवस्यभीमेनानभिजातवत् ३६ स
 भोगान्निविधानंभुञ्जन्नानिनिविधानिच ॥ कथितोदृतराष्ट्रस्यविवर्णोहरिणःकृशः ३७ अन्वजानात्ततोदूतंघृतराष्ट्रःसुतप्रियः ॥ तच्छ्रुत्वावासुदेवस्यकोपः
 समभवन्महान् ३८ नातिप्रीतमनाश्चासीद्विवादांश्चान्वमोदत ॥ द्यूतादीननयान्घोरान्विविधांश्चाप्युपैक्षत ३९ निरस्यविदुरंभीष्मद्रोणंशाद्वतंकृपम् ॥
 विग्रहेतुमुलेतस्मिन्दहनक्षत्रंपरस्परम् ४० जयत्सुपांडुपुत्रेषुशुक्लासुमहदप्रियम् ॥ दुर्योधनमतंज्ञात्वाकर्णस्यशकुनेस्तथा ४१ घृतराष्ट्रश्चिरंध्यात्वासंजयंवाक्यम
 ब्रवीत् ॥ शृणुसंजयसर्वमेनचासूयितुमर्हसि १४२

जातोजातौयदुत्कृष्टंतद्वलमिति कोशात् रांकवास्तरणानि रंकुःपशुविशेषस्तद्वलमितिपक्ष्मलास्यास्तरणानि ३३ ईर्ष्यापरोत्कर्षासहिष्णुत्वंतदुत्थोमन्युःक्रोधः सुमहान्यावदेहभावी ३४ सुकृ
 तांपुण्यकृतां ३५ अनभिजातवद्गामीणवदवहसितः जलेस्थलभ्रमात्स्थलेजलभ्रमादद्वारेद्वारभ्रमाच्चप्रस्कंदनस्त्वल्न किंकृत्वेव संभ्रमादिवसंभ्रमंभ्रमियंत्रंप्राप्येव ३६ हरिणःपांडुरः । 'हरिणःपांडुरः
 पांडुः'इत्यमरः ३७ ततःपुत्रकार्यादिज्ञानानंतरंसुतप्रियोननुधर्मप्रियः ३८ नातीति यद्विवादान्वमोदतयच्चानयानुपैक्षत तत्रहेतुःदहनक्षत्रंपरस्परमित्युत्तरेणसंबंधः हेतौशतप्रत्ययः क्षत्रस्यदा
 हायेत्यर्थः दुष्टसंहारार्थत्वात्तदवतारस्य ३९ निरस्याऽवगणय्य प्रवृत्तेसतीतिशेषः ४० दुर्योधनमतंजयोमृत्युर्वाऽस्तुनतुराज्यार्थंदेयमिति ४१ ध्यात्वावृत्तमर्थमनुस्मृत्युत्सृपितुंमदीर्यप्रज्ञाच
 सुष्टंदूषयितुंनार्हसि १४२

॥ ९ ॥

तत्रहेतुः श्रुतवानसीति । श्रुतवानधीती मेधावीपाठतोऽर्थतश्चप्रंधधारकः बुद्धिमान्हापोहकुशलः अतएवप्राज्ञानांपंडितानांसंमतः नक्षत्रीयेनैवप्रीतिमानस्मि ४३ । ४४ अक्षुःकार्पण्यादांघ्येनदीन
 त्वात्पुत्रप्रीत्याचतसहामिसहे अचेतनमल्पबुद्धिं ४५ सभायामारोहणेदर्शनेच ४६ अमर्षणःअशांतःनिरुत्साहोऽभूदितिशेषः सुश्रियंशोभनाश्रीर्यस्यतंयुधिष्ठिरंसंप्राप्तुंवशैकर्तुं श्रियमसत्रियो
 यथेतिपाठांतरैस्त्वर्थः ४७ गांधारराजःशकुनिः तत्रतस्मिन्नुदूतेमंत्रितेसतिपूर्वपश्चाच्चयज्जातंजयाशाप्रतिरोधकंत्सर्वमयानिगद्यमानंशृणु ४८ लोकद्वयहितज्ञानाभावेपिमृदालौकिकवृत्ता
 र्थस्मृतिप्राप्तेणस्वात्मानंस्तुवंतीतिघृतराष्ट्रोक्तिव्याजेनदर्शयति श्रुत्वेति केचित्तुप्रज्ञाचक्षुषमितिविशेषणादनागतार्थकथनंघृतराष्ट्रेणक्रियतेयदाऽश्रोपमित्यादिनेत्याहुस्तत्र अश्रोपमितिभूतार्थे

श्रुतवानसिमेधावीबुद्धिमान्प्राज्ञसंमतः ॥ नाविग्रहेमममतिर्नचप्रीयेकुलक्षये १४३ नमेविशेषःपुत्रेषुस्वेपुपांडुसुतेषुवा ॥ वृद्धमामभ्यसूयंतिपुत्रामन्युपरायणाः
 ४४ अहंत्वचक्षुःकार्पण्यात्पुत्रप्रीत्यासहामितत् ॥ मुह्यंतंचानुमुह्यामिदुर्योधनमचेतनम् ४५ राजसूयेश्रियंघृष्ट्वापांडवस्यमहौजसः ॥ तत्रावहसनंप्राप्य
 सभारोहणदर्शने ४६ अमर्षणःस्वयंजेतुमशक्तःपांडवानरणे ॥ निरुत्साहश्चसंप्राप्तुंसुश्रियंक्षत्रियोऽपिसन् ४७ गांधारराजसहितश्छद्मदूतममंत्रयत् ॥ त
 त्रयद्यथाज्ञातंमयासंजयतच्छृणु ४८ श्रुत्वातुममवाक्यानिबुद्धियुक्तानितत्त्वतः ॥ ततोज्ञास्यसिमांसौतेप्रज्ञाचक्षुषमिथुत ४९ यदाऽश्रौषंधनुरायम्य
 चित्रंविद्वंलक्ष्यंपातितंवेष्टुथिव्याम् ॥ कृष्णांहतांप्रेक्षतांसर्वराज्ञांतदानाशंसेविजयायसंजय १५० यदाऽश्रौषंधारकायांसुभद्रांप्रसह्योढांमाधवीमर्जुनेन ॥
 इंद्रप्रस्थंघृष्णिवीरौचयातौतदानाशंसेविजयायसंजय ५१ यदाऽश्रौषंधेवराजंप्रवृष्टंशरैर्दिव्यैर्वारितंचार्जुनेन ॥ अग्निं तथातर्पितंखांडवेचतदानाशंसेविजयाय
 संजय ५२ यदाऽश्रौषंधातुपाद्देशमनस्तान्मुक्तान्पार्थान्पंचकुंत्यासमेतान् ॥ युक्तंचैषांविदुरंस्वार्थसिद्धौतदानाशंसेविजयायसंजय ५३ यदाऽश्रौषंधौपदीरंगम
 ध्येलक्ष्यंभित्त्वानिजितामर्जुनेन ॥ शूरान्पंचालान्पांडवेयांश्चयुक्तांस्तदानाशंसेविजयायसंजय ५४ यदाऽश्रौषंधमागधानांवरिष्ठंजरासंधंक्षत्रमध्येज्वलंतम् ॥
 दोभ्यांहतंभीमसेनेनगत्वातदानाशंसेविजयायसंजय ५५ यदाऽश्रौषंधिगजयेपांडुपुत्रैर्वेशीकृतान्भूमिपालान्प्रसह्य ॥ महाक्रतुराजसूयंघृत्तंचतदानाशंसे
 विजयायसंजय १५६

लुहृप्रयोगानुपपत्तेः ४९ सकृदपिकेनचिन्निमित्तनस्थालीपुलकन्यायेनपरप्राबल्येनिश्चितेप्राकृताअपिबलवतासहप्रसंगंनकुर्वंतिघृतराष्ट्रपुत्रस्तुजयाशाविच्छेदकेष्वनेकेषुनिमित्तेषुदृष्टेष्वपितानंजहो अ
 होमोहस्यमाहात्म्यमिति वर्णयन् अर्थाद्गारतार्थचसंगृह्णाति यदाऽश्रौषंधनुरित्यादिभिःसप्तषष्ट्याश्लोकैः । प्रेक्षतांप्रेक्षमाणानां ताननाहत्यलक्ष्यंपातितं तथैवद्रुपदेनप्रतिज्ञातत्वात् विजयायविज
 यार्थं तदातदारभ्यनाशंसेआशानं करोमि १५० माधवीमधुवंशजां प्रसह्यदूनप्यभिभाव्य घृष्णिवीरौरामकृष्णौ महत्यप्यपराधेयेनसौहार्दगतौतत्रकाऽस्माकंजयाशेतिभावः ५१
 प्रवृष्टंघर्षणेप्रवृत्तं कर्तारिक्तः ५२ जातुपाहाक्षामयात् विदुरंचैषांपांडवानांस्वार्थसिद्धौयुक्तंयदाऽश्रौषंधं ५३ केवलान्यस्माकमजयाःपांडवाःकिमुतपंचालैरतिशूरैःसमेताइतिभावः ५४
 ज्वलंतंभासमानं दोभ्यामिवनश्लेणे ५५ प्रसह्यदंडेनैवतुभेदादिमा १५६

यदाऽश्रौषद्रौपदीमिति पतिव्रताकोपात्पांडवानांशोभाचनशयवाशेत्यर्थः ५७ यदावाससामितिअचित्यमहिमत्वाद्द्वौपयानास्माकंजयः कितवःआक्षिकोधृतः ५८ अक्षवत्यांपाशवत्यांचूतक्रीडा
यां सौबलेनशकुनिनाअन्वामतंअनुगतं ५९ चेष्टाःबाहुवीक्षणयाः ६० ब्राह्मणानुग्रहादपितेपामेवजयइत्याह यदाऽश्रौषंस्नातकानामितिद्वाम्यां स्नातकाःसमापितविद्याव्रताः ६१ यदाऽश्रौष
मर्जुनमित्यादिचतुर्भिरर्जुनस्यामानुषीशक्तिर्दीक्षिता ६२ शंसितंप्रशंस्यं सत्यसंधमवितथमतिज्ञं ६३ । ६४ । ६५ । ६६ यदाऽश्रौषघोषेति वल्कलधारिभ्यःपांडवेभ्यःस्वैभ्यःप्रकाशयितुंवत्सांक

यदाऽश्रौषद्रौपदीमश्रुकंठीसभांतीतांदुःखितामेकवस्त्राम् ॥ रजस्वलांनाथवतीमनाथवत्तदानाशंसेविजयायसंजय १५७ यदाऽश्रौषंवाससांतत्रराशिसमाक्षिपत्कित
वोमंदबुद्धिः ॥ दुःशासनोगतवान्निवचांतंतदानाशंसेविजयायसंजय ५८ यदाऽश्रौषंहतराज्यंयुधिष्ठिरंपराजितंसौबलेनाक्षवत्याम् ॥ अन्वागतंभ्रातृभिरप्रमेयैरत
दानाशंसेविजयायसंजय ५९ यदाऽश्रौषंविधास्तत्रचेष्टाधर्मात्मनांप्रस्थितानांविनाय ॥ ज्येष्ठप्रीत्याक्लिश्यतांपांडवानांतदानाशंसेविजयायसंजय १६० यदाऽ
श्रौषंस्नातकानांसहस्रैरन्वागतंधर्मराजंवनस्थम् ॥ भिक्षाभुजां ब्राह्मणानांमहात्मनांतदानाशंसेविजयायसंजय ६१ यदाऽश्रौषमर्जुनंदेवदेवंकिरातरूपंयंत्रकंतोप्ययु
द्धे ॥ अवाप्तवंतंपाशुपतंमहास्रंतदानाशंसेविजयायसंजय ६२ यदाऽश्रौषंत्रिदिवस्थंधनंजयंशक्रात्साक्षादिव्यमस्त्रंयथावत् ॥ अधीयानंशंसितंसत्यसंधंतदानाशंसेवि
जयायसंजय ६३ यदाऽश्रौषंकालकेयास्ततस्तेपौलोमानोवरदानाच्चदत्ताः ॥ देवैरजेयानिर्जिताश्चार्जुनेनतदानाशंसेविजयायसंजय ६४ यदाऽश्रौषमसुराणांघा
थोकिरीटिनंयांतमित्रकर्शनम् ॥ कृतार्थंचाप्यागतंशक्रलोकांतदानाशंसेविजयायसंजय ६५ यदाऽश्रौषं वैश्रवणेनसार्धंसमागतंभीममन्यांश्वपार्थान् ॥ तस्मि
न्देहेमानुपाणामगम्येतदानाशंसेविजयायसंजय ६६ यदाऽश्रौषंघोषयात्रागतानांबंधंघंघर्वैर्मोक्षणंचार्जुनेन ॥ स्वेपांसुतानांकर्णबुद्धौरतानांतदानाशंसेविजयाय
संजय ६७ यदाऽश्रौषंयक्षरूपेणधर्मसमागतंधर्मराजेनसूत ॥ प्रश्नान्कांश्चिद्ब्रुवाणंचसम्यक्तदानाशंसेविजयायसंजय १६८ यदाऽश्रौषंनविदुर्मामकास्तान्प्र
च्छन्नरूपान्वसतःपांडवेयान् ॥ विराटराष्ट्रेसहकृष्णयाचतदानाशंसेविजयायसंजय ६९ यदाऽश्रौषंमामकानांवरिष्ठान्वनंजयेनैकरथेनभग्नान् ॥ विराटराष्ट्रेवसता
महात्मनातदानाशंसेविजयायसंजय ७० यदाऽश्रौषंसत्कृतांमत्स्यराज्ञासुतांदत्तासुतरामर्जुनाय ॥ तांचार्जुनःप्रत्यगृह्णात्सुतार्थंतदानाशंसेविजयायसंजय ७१
यदाऽश्रौषंनिर्जितस्याधनस्यप्रवाजितस्यस्वजनात्प्रच्युतस्य ॥ अक्षौहिणीःसप्तयुधिष्ठिरस्यतदानाशंसेविजयायसंजय १७२

नव्याजेनघोषयात्रागतानांधार्तराष्ट्राणां येर्मत्सुताबद्धास्तेपामपिजेतन्नमत्सुनाजेतुंशक्ताइत्यर्थः ६७ धर्मानुग्रहादपितेपामेवजयइत्याह यदाऽश्रौषंयज्ञेति १६८ कृष्णायाद्रौपद्यावेदनेपुनर्द्वादशव
र्षाणिवनवासस्त्रयोदशेप्रच्छन्नचर्योतिप्रतिज्ञानात् ६९ विराटराष्ट्रेगोग्रहे ७० मत्स्यराज्ञाविराटेन समासांतविधेरनित्यत्वान्नटच् ७१ निर्जितत्वादिनात्यंतपराभूतस्यापिसत्ताक्षौहिणीसंप
त्तेर्देवानुकृत्यात्तेषामजस्यत्वंदृढमित्यर्थः ७२

इमांगांपृथिवीस्यएकंविक्रमंपदमात्रमाहुः यस्येद्राद्याइतिपाठेविक्रमंपराक्रमं एकमसाधारणं ७३ वदतो नारदस्यमुखादितिशेषः ७४ । ७५ बहुधावेश्वरूपेण ७६ पृथांकुर्ती ७७
तेषांपांडवानां ७८ स्वयूध्यकलहोऽपिपराजयावहइत्याह यदाऽश्रौषंकर्णइति ७९ मंडोऽस्यास्तीतिगंडीखड्गमृगः'गंडःस्यात्पुंसिखड्गिनि'इतिमेदिनी तेनसहवातिगच्छतीतिगंडिवंतस्यपृष्ठवंशंतदि

यदाऽश्रौषंमाधवंवासुदेवंसर्वात्मनापांडवार्थेनिविष्टम् ॥ यस्येमांगांविक्रममेकमाहुस्तदानाशंसेविजयायसंजय ७३ यदाऽश्रौषंनरनारायणौतौरुष्णार्जुनौवद
तोनारदस्य ॥ अहंद्रष्टाब्रह्मलेकेचसम्यक्तदानाशंसेविजयायसंजय ७४ यदाऽश्रौषंलोकहितायकृष्णंशमार्थिनमुपर्यांतंकुरूणाम् ॥ शमंकुर्वाणमकृतार्थ
चयातंतदानाशंसेविजयायसंजय ७५ यदाऽश्रौषंकर्णदुर्योधनाभ्यांबुद्धिकृतांनिग्रहेकेशवस्य ॥ तंचात्मानंबहुधादर्शयानंतदानाशंसेविजयायसंजय ७६ य
दाऽश्रौषंवासुदेवेप्रयातेरथस्यैकामग्रतस्तिष्ठमानाम् ॥ आर्तांपृथांसांत्वित्केशवेनतदानाशंसेविजयायसंजय ७७ यदाऽश्रौषंमंत्रिणंवासुदेवंतथाभीष्मंशांतनवंच
तेषाम् ॥ भारद्वाजंचाशिषोऽनुब्रुवाणंतदानाशंसेविजयायसंजय ७८ यदाऽश्रौषंकर्णउवाचवाक्यंनाहंयोत्स्येयुध्यमानेत्वयीति ॥ हित्वासेनामपचक्रामचा
पितदानाशंसेविजयायसंजय ७९ यदाऽश्रौषंवासुदेवार्जुनौतौतथाधनुर्गांडिवमप्रमेयम् ॥ त्रीण्युग्रवीर्याणिसमागतानितदानाशंसेविजयायसंजय १८० य
दाऽश्रौषंकश्मलेनाभिपन्नेरथोपस्थेसीदमानेऽर्जुनेवै ॥ कृष्णंलोकान्दर्शयानंशरीरेतदानाशंसेविजयायसंजय ८१ यदाऽश्रौषंभीष्ममित्रकर्शनंविघ्नंतमाजावयु
त्तरथानाम् ॥ नैषांकाश्चिद्ध्यतेख्यातरूपस्तदानाशंसेविजयायसंजय ८२ यदाऽश्रौषंचापगेयेनसंख्येस्वयंमृत्युंविहितंधार्मिकेण ॥ तच्चाकार्पुःपांडवेयाःप्र
हृष्टास्तदानाशंसेविजयायसंजय ८३ यदाऽश्रौषंभीष्ममत्यंतशूरंहतंपार्थेनाहवेष्प्रघृष्यम् ॥ शिखंडिनंपुरतःस्थापयित्वातदानाशंसेविजयायसंजय ८४
यदाऽश्रौषंशरतल्पेशयानंशरंवीरंसादितंचित्रपुंखैः ॥ भीष्मंकृत्वासोमकानल्पशेषांस्तदानाशंसेविजयायसंजय ८५ यदाऽश्रौषंशांतनवेशयानेपानीयार्थे
चोदितेनार्जुनेन ॥ भूमिंभित्वात्पितंतत्रभीष्मंतदानाशंसेविजयायसंजय ८६ यदावायुश्चंद्रसूर्यौचयुक्तौकौतेयानामनुलोभाजयाय ॥ नित्यंचास्मान्श्वा
पदाभीषयंतितदानाशंसेविजयायसंजय ८७ यदाद्रोणोविविधानस्त्रमार्गात्रिदशयन्समरेचित्रयोधी ॥ नपांडवानश्चेष्टतराभिहंतितदानाशंसेविजयायसंजय
८८ यदाऽश्रौषंचास्मदीयान्महारथान्व्यवस्थितानर्जुनस्यांतकाय ॥ संशप्तकाभिहतानर्जुनेनतदानाशंसेविजयायसंजय ८९ यदाऽश्रौषंव्यूहमभेद्यमन्यैर्भारद्वा
जेनात्तशस्त्रेणुत्तम् ॥ भित्त्वासौभद्रंवीरमेकंप्रविष्टंतदानाशंसेविजयायसंजय १९०

कारोगांडिवं दीर्घमध्योऽप्ययंशब्दःकचिदस्तिदार्प १८० कश्मलेनमोहेन ८१ अयुतंदशसहस्राणि ८२ आपगेयेनभीष्मेणविहितंप्रकाशितं तच्चमृत्युप्रापकंद्वारं ८३ तदेवाह यदाऽश्रौ
षंभीष्ममिति ८४ सोमकानेवाल्पशेषान्कृत्वानत्वन्मान् ८५ भूमिंभित्त्वेत्यलौकिकंकर्म ८६ बायोरानुलोम्यंदक्षिणपृष्ठवाहित्वंचंद्रसूर्ययोर्लाभस्थानस्थत्वेन । शक्रसूर्यावितिपाठेशक्रस्यानुकृ
त्यंपरेषांसैन्येऽज्ञानिपातादिना श्वापदाःश्वकपिकोद्गादयः ८७ । ८८ । ८९ । १९०

पार्थमशक्रुवंतो हंतु मिति शेषः तैर्न अर्जुनकोपात्प्रत्यंतप्रदीपनास्माकं जयाशैत्यर्थः ११ मृदानेन स्वेपांक्षय एव भविष्यतीति जयोऽप्ययं पराजय एवेत्यजानतः संधवेजयद्रथे उक्तमद्येन न हनिष्या
 मिचेदग्निप्रवेक्ष्यामीति प्रतिज्ञातं १२ । १३ । १४ । १५ युयुधानं युध्यमानं वाष्प्येयं सार्थकं १६ कर्णमासाद्यापि वधान्मुक्तमप्राप्तमृत्युं भीमं यदाऽश्रौषमि त्यन्वयः आतु च सर्वतो न्यथयित्वा
 वचोभिर्न तु मनसा कुत्सयित्वा मृदु औदरिकेत्यादि शब्दैर्निदित्वोपेक्षितमिति शेषः १७ अमर्षयन्मर्षणं सहनं कृतवन्तः अशतया १८ व्यसितां व्यर्थीकृतां माधवेन कर्णस्यापि धियः प्रवर्त्तकेन घोररूपे इति

म. भा. टी.
 ॥ ११ ॥

यदाऽभिमन्युं परिवार्य बालं सर्वे हत्वा हृष्टरूपा बभूवुः ॥ महारथाः पार्थमशक्रुवंतस्तदानाशं सेविजयाय संजय १११ यदाऽश्रौषमभि मन्युं निहत्य हर्षान्मूढान् क्रोश
 तो धार्तराज्ञान् ॥ क्रोधा दुक्तं संधवे चार्जुनेन तदानाशं सेविजयाय संजय १२ यदाऽश्रौषं संधवार्थे प्रतिज्ञां प्रतिज्ञातां तद्रथायार्जुनेन ॥ सत्यांतीर्णां शत्रुमध्ये च तेन
 तदानाशं सेविजयाय संजय १३ यदाऽश्रौषं श्रांतहये धनं जयेमुक्त्वा हयान्पाययित्वा पवृत्तान् ॥ पुनर्युक्त्वा वासुदेवं प्रयातं तदानाशं सेविजयाय संजय १४ य
 दाऽश्रौषं वाहनेष्वक्षमे पुरथोपस्थेतिष्ठता पांडवेन ॥ सर्वान्यो धान्वारितान् अर्जुनेन तदानाशं सेविजयाय संजय १५ यदाऽश्रौषं नागबलैः सुदुःसहं द्रोणानीकं युयु
 धानं प्रमथ्य ॥ यातं वाष्प्येयं त्रतौ कृष्णपार्थौ तदानाशं सेविजयाय संजय १६ यदाऽश्रौषं कर्णमासाद्य मुक्तं वधाद्भीमं कुत्सयित्वा वचोभिः ॥ धनुष्कोट्या तु
 द्यकर्णेन वीरं तदानाशं सेविजयाय संजय १७ यदा द्रोणः कृतवर्मा कृपश्च कर्णो द्रौणिर्मद्राजश्च शूरः ॥ अमर्षयन्संधवं व्यमानं तदानाशं सेविजयाय संजय १८
 यदाऽश्रौषं देवराजेन दत्तादिव्यां शक्तिं व्यसितां माधवेन ॥ घटोत्कचे राक्षसे घोररूपे तदानाशं सेविजयाय संजय १९ यदाऽश्रौषं कर्णघटोत्कचाभ्यां युद्धे मुक्तां सू
 तपुत्रेण शक्तिम् ॥ ययावध्यः समरे सव्यसाची तदानाशं सेविजयाय संजय २०० यदाऽश्रौषं द्रोणमाचार्यमेकं घृष्टयुग्मेनाभ्यतिक्रम्य धर्मम् ॥ रथोपस्थे प्रायग
 तं विशस्तं तदानाशं सेविजयाय संजय २०१ यदाऽश्रौषं द्रौणिना द्वैरथस्थं माद्रीसुतं न कुलं लोकमध्ये ॥ समं युद्धे मंडलेभ्यश्चरंतं तदानाशं सेविजयाय संजय २०२ यदा
 द्रोणे निहते द्रोणपुत्रो नारायणं दिव्यमस्त्रं विकुर्वन् ॥ नैषामंतंगतवान्पांडवानां तदानाशं सेविजयाय संजय २०३ यदाऽश्रौषं भीमसेनेन पीतं रक्तं भ्रातुर्युधिदुःशा
 सनस्य ॥ निवारितं नान्यतमेन भीमं तदानाशं सेविजयाय संजय २०४ यदाऽश्रौषं कर्णमत्यंतशूरं हतं पार्थेना हवेष्वप्रवृष्यम् ॥ तस्मिन् भ्रातृणां विग्रहे देवगुह्ये त
 दानाशं सेविजयाय संजय २०५ यदाऽश्रौषं द्रोणपुत्रं च शूरं दुःशासनं कृतवर्माणमुग्रम् ॥ युधिष्ठिरं धर्मराजं जयंतं तदानाशं सेविजयाय संजय २०६ यदाऽश्रौषं नि
 हतं मद्राजं रणेशूरं धर्मराजेन सूत ॥ सदा संग्रामे स्पर्धते यस्तु कृष्णं तदानाशं सेविजयाय संजय २०७

घटोत्कचस्यापि वध्यत्वेन तद्दधेनापि कृष्णस्य हर्ष एव न क्षतिरिति भावः १९ यदा कर्णघटोत्कचाभ्यां युद्धे क्रियमाणे इति शेषः अर्जुनस्यावध्यत्वे सिद्धे काजयाशेति भावः २०० प्रायगतं मरणार्थं मनसा
 नंप्रायस्तत्र गतं तदर्थं निश्चलं स्थितं विशस्तं छिन्नं १ द्रोणिना न कुलमिति द्रोणे नि कृष्टत्वमुक्तं २ । ३ । ४ देवगुह्ये पार्थानां कर्णे सोऽर्पयित्वा ज्ञानात् प्रवृत्ते विग्रहे युद्धे ५ युधिष्ठिरं द्रोणपुत्रादीन् जयं
 तमिति त्यन्वयः ६ मद्राजं शल्यं स्पर्धते जेतुमिच्छतीत्यर्थः २०७

यदाऽश्रौषं कलहं द्यूतमूलं माया बलं सौ बलं पांडवेन ॥ इतं संग्रामे सहदेवेन पापं तदानाशं सेविजयाय संजय २०८ यदाऽश्रौषं श्रांतमेकं शयानं हृदंगत्वास्तं भयित्वा तदंभः ॥
 दुर्योधनं विरथं भग्नशक्तिं तदानाशं सेविजयाय संजय १ यदाऽश्रौषं पांडवांस्तिष्ठमानान् गत्वा हृदे वासुदेवेन सार्धम् ॥ अमर्षणं धर्षयतः सुतं मे तदानाशं सेविजयाय संज
 य २१० यदाऽश्रौषं विविधांश्चित्रमार्गान् गदायुद्धे मंडलशश्चरंतम् ॥ मिथ्या हतं वासुदेवस्य बुद्ध्या तदानाशं सेविजयाय संजय ११ यदाऽश्रौषं द्रोणपुत्रादिभिस्तै
 र्हतान्पंचालान् द्रौपदेयांश्च सुतान् ॥ कृतं वीभत्समयशस्यं च कर्म तदानाशं सेविजयाय संजय १२ यदाऽश्रौषं भीमसेनानुयातेनाश्वत्थाम्ना परमास्त्रं प्रयुक्तम् ॥ कुद्धे
 नैषीकमवधीद्येन गर्भं तदानाशं सेविजयाय संजय १३ यदाऽश्रौषं ब्रह्मशिरोऽर्जुनेन स्वस्तीत्युक्त्वाऽस्त्रमस्त्रेण शांतम् ॥ अश्वत्थाम्ना मणिरत्नं च दत्तं तदानाशं सेविजयाय
 संजय १४ यदाऽश्रौषं द्रोणपुत्रेण गर्भे वैराट् च वैपात्यमाने महास्रैः ॥ द्वैपायनः केशवो द्रोणपुत्रं परस्परेणाभिशापैः शशाप १५ शोच्यागांधारीपुत्रपौत्रैर्विही
 नातथा वंधुभिः पितृभिर्भ्रातृभिश्च ॥ कृतं कार्यं दुष्करं पांडवेयैः प्राप्तं राज्यमसपत्नं पुनस्तैः १६ कष्टं युद्धे दशशेषाः श्रुता मे त्रयोऽस्माकं पांडवानां च सप्त ॥ द्रुपुना
 तिरुवाच ॥ इत्युक्त्वा घृतराश्रोऽथ विलप्य बहु दुःखितः ॥ सूर्धितः पुनराश्वस्तः संजयं वाक्यमब्रवीत् १९ ॥ घृतराश्रु उवाच ॥ संजयैवंगते प्राणांस्त्यक्तुमिच्छामि
 माचिरम् ॥ स्तोत्रं ह्यपि न पश्यामि फलं जीवितधारणे २२० ॥ सौतिरुवाच ॥ तंतथावादि नंदीनं विलपंतं महिपतिम् ॥ निःश्वसंतं यथानागं मुह्यमानं पुनः पुनः
 २१ गावल्गणिरिदं धीमान् महार्थं वाक्यमब्रवीत् ॥ संजय उवाच ॥ श्रुतवानसि वैराजन्महोत्साहान्महाबलान् २२ द्वैपायनस्य वदतो नारदस्य च धीमतः ॥ मह
 त्सुराजवंशेषु गुणैः समुदितेषु च २३ जातान् दिव्यास्त्रविदुषः शक्रप्रतिमतेजसः ॥ धर्मेण पृथिवीं जित्वा यज्ञैरिष्वाऽऽप्तदक्षिणैः २२४

द्रुपुनाप्यस्तत्त्वाच्च दुर्योधनक्षेत्रे पुत्रजननद्वारा राज्याभरूपजयाशंसापि नास्तीति सूच्यते यदा शशाप तदानाशं सेविजयायैत्यंति मश्लोके पूर्वानुक्तेषु गान्त्वयः १३ । १४ । १५ शोच्यागांधारी अहंत
 तामपिशोचन् शोच्यतर इति भावः । यदा गांधार्यैव शोच्यानत्वहमुदासीनत्वात् न मे विशेष इति प्रागुक्तेः अतः पांडवानां जयोऽपि ममेव जय इति भावः १६ त्रयः कृपोऽश्वत्थामाकृतवर्मा च सप्त कृष्ण
 सात्यकीपंचपांडवाश्च १७ तमः शोकाविशाचक्षुरावरणं बाह्यं मोहः कार्याकार्ययोरप्रतिपत्तिः अतएव संज्ञाविशेषविज्ञानं नोपलभे विह्वलशोकेनाकुलीभवति १८ अतएव सूर्धितोऽतः संज्ञाशून्यः
 १९ । २२० । २१ गावल्गणस्यापत्यं मावल्गणिः संजयः २२ । २३ । २२४

२५ । २६ । २७ । २८ चित्येचयनवतिक्रतौविहिताश्चैत्यास्तेचतेयुपाश्चैतरेकिता २९ षतुर्विंशदिति कारलोपस्त्वार्थः २३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ तवपुत्रा इवेतिनिधनेदृष्टांतःअतएवतवपुत्रादुरात्मानहृत्युच्यते ४० त्यागोदानं आस्तिक्यं गुरुवेदेवाक्यादिपुफलावश्यंभावनिश्चयः सत्यंभूतद्रोहवर्जितंयथार्थभाषणं दयापरदुःखप्रहाणेच्छा आर्जवमक्रौ

अस्मिँलोकेयशःप्राप्यततःकालवशंगतान् ॥ शैव्यंमहारथंवीरंसृजयंजयतांवरम् २२५ सुहोत्रंरंतिदेवंचकाक्षीवंतमथौशिजम् ॥ बाल्हीकंदमनंचैद्यंश
र्यातिमजितंनलम् २२६ विश्वामित्रममित्रघ्नंवंरीषंमहाबलम् ॥ मरुतंमनुमिक्ष्वाकुंगयंभरतमेवच २७ रामंदाशारथिंचैवशशर्विंदुंभगीरथम् ॥
कृतवीर्यमहाभागंतथैवजनमेजयम् २८ ययातिंशुभकर्माणंदेवैर्योयाजितःस्वयम् ॥ चैत्ययूपांकिताभूमिर्यस्येयंसवनाकरा २९ इतिराज्ञांचतुर्विंशत्वार
देनसुरार्षिणा ॥ पुत्रशोकाभितप्तायपुराश्चैत्यायकीर्तितम् २३० तेभ्यश्चान्येगताःपूर्वराजानोबलवतराः ॥ महारथामहात्मानःसर्वैःसमुदितागुणैः ३१
पूरुःकुरुर्यदुःशूरोविष्वगश्वमहाद्युतिः ॥ अणुहोयुवनाश्वश्वककुत्स्थोविक्रमीरघुः ३२ विजयोवीतिहोत्रोऽगोभवःश्वेतोबृहदुरुः ॥ उशीनरःशतरथःकं
कोडुलिदुहोडुमः ३३ दंभोद्भवःपरोवेनःसगरःसंरुतिर्निमिः ॥ अजेयःपरशुःपुंड्रःशंभुर्देवावृधोऽनघः ३४ देवाह्वयःसुप्रतिमःसुप्रतीकोबृहद्रथः ॥ महोत्सा
होविनीतात्मासुकृतुर्नैषधोनलः ३५ सत्यव्रतःशांतभयःसुमित्रःसुबलःप्रभुः ॥ जानुजंघोऽनरण्योऽर्कःप्रियभृत्यःशुचिव्रतः ३६ बलवंधुर्निरामर्दःकेतुशुं
गोबृहद्रथः ॥ घृष्टकेतुर्बृहत्केतुर्दीप्तकेतुर्निरामयः ३७ अविक्षिन्नपलोधूर्तःकृतबंधुर्दृढेषुधिः ॥ महापुराणसंभाव्यःप्रत्यंगःपरहाश्रुतिः ३८ एतेचान्ये
चराजानःशतशोऽथसहस्रशः ॥ श्रूयंतेशतशश्चान्येसंख्याताश्चैवपद्मशः ३९ हित्वासुविपुलान्भोगान्बुद्धिमंतोमहाबलाः ॥ राजानोनिधनंप्राप्तास्त
वपुत्राहवप्रभो २४० येषांदिव्यानिकर्माणिविक्रमस्त्यागएवच ॥ माहात्म्यमपिचास्तिक्यंसत्यंशौचंदयार्जवम् ४१ विद्वद्भिःकथ्यतेलोकेपुराणेकविस
त्तमैः ॥ सर्वाद्दिगुणसंपन्नास्तेचापिनिधनंगताः ४२ तवपुत्रादुरात्मानःप्रतप्ताश्चैवमन्युना ॥ लुब्धादुर्वृत्तभूयिष्ठानताच्छोचितुर्महसि ४३ श्रुतवान
सिमेधावीडुद्धिमान्प्राज्ञसंमतः ॥ येषांशास्त्रानुगाडुद्धिर्नतेमुह्यंतिभारत ४४ निग्रहानुग्रहौचापिविदितौतेनराधिप ॥ नात्यंतमेवानुष्टुतिःकार्यातेपुत्रर
क्षणे ४५ भवितव्यंतथातच्चनानुशोचितुर्महसि ॥ देवंप्रज्ञाविशेषेणकोनिवर्तितुर्महति २४६

टिल्यं ४१ तेचापितथाविधाअपि ४२ दुरात्मानोदुष्टचित्ताः प्रतप्तास्तीक्ष्णाः दुर्वृत्तमेवभूयिष्ठंयेपांतेतथा ४३ स्वयंकृतेऽनर्थेकिंशोकेनेत्याह श्रुतवानसीत्यादिना ४४ निग्रहःपांडवेषु
अनुग्रहःस्वपुत्रेषु तोत्वत्कृतौतवेवविदितावतःस्वपुत्राणांरक्षणेत्वयाऽनुवृत्तिर्ध्यानंनकार्यं श्रूयतइतिपाठेअन्यैःकृतेतिनश्रूयतेऽतस्त्वयापिनकार्यां गराप्रदानादिपापकृतांनाशस्यावश्यंभावित्वादितिभा
वः ४५ बुद्धिःकर्मानुसारिणीतिन्यायेनप्राकृतस्यकर्मणोदुर्निवारत्वाच्चस्वकृतेऽपिनात्यंतंपश्चात्तापेनशोकःकर्तव्यइत्याह भवितव्यमिति २४६

मार्गमवश्यमेवभोक्तव्यंकरुणंशुभाशुभमित्येवंरूपांपद्धतिं । ननुप्राकृतमेवशोचामीतिचेन्नेत्याह कालेति यथातरुपुफलपुष्पाद्युद्गमःकालेकहेतुस्तथापुरुषेषुसदसद्बुद्धिदुग्धमोऽपीत्यर्थः भावाभा
वौवस्तूनामुद्भवामुद्भवामेवैश्वर्यानेश्वर्येवा २४७ कालोनिमेपादिर्वत्सरांतोभूतानिजरायुजादीनिस्सृजितसंहरतेचप्रजास्ताएव । एवंशोचंतंभृतरांप्रतरतिशोकमात्मविदितिश्रुतेरात्मज्ञानप्रदानेननिःशोकं
कर्तुंप्रथमंजीवानांकालादृष्टादिपारतंत्र्यप्रदर्शनेनाकिंचित्करत्वप्रबोधनेनचतस्यैवरोरयमुत्पाद्यात्मानमुपदिशति । संहरंतंप्रजाःकालकालःशमयतेपुनरिति । मृत्युमृत्युंनमाम्यर्हामितिश्रुतेःकालस्यापिका
लःपरमात्मास्तीत्यर्थः निर्देहतिप्रजाःकालइतिपाठेठुयोनिर्देहतिकालस्तमपिकालःशमयतइतियत्तच्छब्दाध्याहारेणयोज्यं ४८ कालोहीति अयंमहाकालोह्यतिप्रसिद्धोवेदे । 'एतदेवसाधुर्कर्मकारय
तितंयमेभ्योलेकिभ्यउन्निनीपतएषदेवसाधुर्कर्मकारयतितंयमधोनिनीपते'इत्यादौ कुरुतेभावानर्थान्कचित्प्रयोजकत्वेनकचित्प्रयोज्यत्वेन ईशानीशरूपोऽयमेवेत्यर्थः प्रजाअव्यक्तमहदादयः ४९
सुप्तेषुतेष्वेवलीनेपुजागतिं सुप्तोप्रलयेमोक्षेचालुसहस्रशक्तिरास्ते । 'नहिद्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपोदृश्यतेऽविनाशित्वात्'इतिश्रुतेः कालोहिप्रसिद्धंदुरतिक्रमोऽलंघनीयः । 'पुरुषान्परंकिंचित्साकाशसा
परागतिः'इतिश्रुतेः चरतिशास्यशास्त्वभावेन । 'अंतःप्रविष्टःशास्ताजनानां'सर्वात्मा'इतिश्रुतेः अविधृतोनेनचित्विधृतः सर्वाधिष्ठानत्वात् अतएवसमआत्मा । समआत्मेतिविद्यात् निर्दोषंहि

विधात्विहितंमार्गंनकश्चिदतिवर्तते ॥ कालमूलमिदंसर्वभावाभावौसुखासुखे २४७ कालःसृजतिभूतानिकालःसंहरतेप्रजाः ॥ संहरंतंप्रजाःकालकालःशमयते
पुनः ४८ कालोहिकुरुतेभावान्सर्वलोकेशुभाशुभान् ॥ कालःसंक्षिपतेसर्वाःप्रजाविसृजतेपुनः ४९ कालःसुप्तेषुजागतिंकालोहिदुरतिक्रमः ॥ कालःसर्वेषुभूतेषु
चरत्यविधृतःसमः २५० अतीतानागताभावायेचवर्ततिसांप्रतम् ॥ तान्कालनिर्मितान्बुद्धानसंज्ञाहातुर्महसि ५१ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्येवंपुत्रशोकार्तघृतरांप्रं
जनेश्वरम् ॥ आश्वास्यस्वस्थमकरोत्सूतोगावल्गणिस्तदा ५२ अत्रोपनिषदंपुण्यांरुष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ विद्वद्भिःकथ्यतेलोकेपुराणेकविसत्तमैः २५३
भारताध्ययनंपुण्यमपिपादमधीयतः ॥ श्रद्धानस्यपूयंतेसर्वपापान्यशेषतः २५४

समंत्रक्षेतिप्रत्यगभिन्नेब्रह्मणिसमशब्दप्रयोगात् २५० सर्वमात्मप्रभवमितिबुद्ध्यासंज्ञाननिष्ठानत्यक्तुर्महसि इतोऽन्यस्यशोकतरणोपायस्याभावादित्यर्थः ५१ स्वस्थंशोकहेतुदेहाद्यभिमानंत्या
जयित्वानिरुपाधौस्वस्वरूपेप्रतिष्ठितमकरोदित्यर्थः ५२ अत्रशोकार्तांनांस्वास्थ्यकरणेविषयेउपनिषदं । 'उपनीयेममात्मानंब्रह्मापास्तद्वयंयतः । निहंत्यविद्यांतजंचतस्मादुपनिषद्भवेत्'इति । 'यथोक्त
विद्याहेतुत्वाद्गंधोऽप्युपनिषद्भवेत्'इतिष्वचनात् ब्रह्मात्मेकत्वविद्याप्रतिपादकंग्रंथंस्त्रवृत्त्योःप्रागुक्तयोर्वार्तिकस्थानीयमुपनिषच्छब्दाच्चमब्रवीत् यद्यप्यत्रपुरुषार्थचतुष्टयप्रतिपादनंदृश्यतेतथाप्यर्थ
कामयोर्लोकप्रसिद्धयोरेवस्वरूपव्याक्रियेवपराक्रियेतिन्यायेनहानार्थमनुवादाद्भ्रमस्यचविविदिर्नतिपज्ञेनेत्यादिश्रुत्याविद्याशेषत्वस्यदर्शितत्वात्परमतात्पर्यंविद्यायामेवेतिध्येयं अस्याःसांप्रदायिकत्व
माह विद्वद्भिरिति कथ्यते अनादिसिद्धमेवकीर्त्येननुकादंबयादिवदभिनवकथाकल्प्यते कविसत्तमैःपूर्वपूर्वकल्पयैर्व्यासादिभिः एवंचन्यासादिशब्दानांसेनापत्यादिशब्दवदधिका
रिक्वचनत्वेनव्यक्तयनित्यत्वेऽपितर्धानानित्यत्वान्नपुराणानांसकृत्कत्वमात्रादनित्यत्वं अतएवसुमंतुजैमिनिवैशंपायनपैलसूत्रभाष्यभारतमहाभारतधर्माचार्याइतिमंत्रस्यपुराणादिप्रणेत्राचार्यसं
ग्रहवतोनित्येनतर्पणविधिनासंयोगःसंगच्छते अन्यथानित्यानित्यसंयोगविरोधोदुर्वारःस्यात् अतएवपुराणेपुरापिनवे ५३ भारतेति नित्येब्रह्मयज्ञेऽधीतेपयआहुतिभिरेवदेवतास्तर्पयतीत्यादीना
मिवइतिहासपुराणानीत्यमृताहुतिभिरितितदध्ययनफलश्रुतिरपियुज्यतइत्वभिप्रेत्याह पुण्यमिति पूयंतेनश्याति अस्यश्लोकस्यचतुर्थीशोचारणमात्रादीपसर्वपापनाशःकिंवाक्यंकृत्स्नाध्ययनात्तदर्थ
स्यज्ञानात्साक्षात्काराद्वैतिभावः २५४

एवंग्रंथस्यस्वास्थ्यंमुख्यंफलं पापस्यगुणफलं चोक्ताऽप्रतिपाद्यविषयमाह देवा इति । देवादीनां शुभकर्मणां प्रतिविशेषणेन तेषां शुभकर्मणोपादेयं विवक्षितं तस्यैव परंपरया परमपुरुषार्थहेतुत्वात् ५५ मुख्यं विषयमाह भगवानिति । 'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य यशसः श्रियः । वैराग्यस्य च धर्मस्य वृष्णां भगवती गता' इत्युक्तरूपं यद्गुणैश्चैवापरमात्मावासुदेवो वसुदेवोत्पन्नशरीरोपाधिः सर्वशरीरोपाधिरपि तेन शरीरेणातिमानुपाणिवद्विपानादीनां कर्माणि कृतवानिति तदुपादानं । तथाहि ब्रह्माणं प्रति भगवद्वाक्यं 'विशेषेऽहं सर्वोऽस्मि ब्रह्म जगत्पुरुषो गोवत्सवदहं विभो मि ब्रह्मांडगिरिवदहमि ज्वलनवत् । सृजा मि द्वौपद्यावसनवदहं प्राणभृदहं यदत्राहं तृप्तो मुनिरिति मदन्यन्न किं मपि' इति । तस्यैवास्त्वरूपमाह सनातन इति आकाशादिवत्प्रवाहनित्यतया वामायायाचार्यतश्च न्यत्वाद्वा तन्मयस्य भगवच्छरीरस्य नित्यत्वापरपर्यायसनातनत्वं युज्यत इत्यर्थः सवासुदेवो हि प्रसिद्धं सत्यमनुष्ठीयमानं कर्म ऋतं तदेव वेदात् ज्ञायमानं पवित्रं पापनाशकं पुण्यं अभ्युदयहेतुः सर्वकर्मफलभूतं ब्रह्मांडसंवेतिभावः ५६ अस्यैव निर्विशेषत्वमाह शाश्वतं शश्वत्तरं भवं शाश्वतं तेन वस्तुते देशतश्चापरिच्छिन्नं अतएव ब्रह्मवृहत् परमं कार्यकारणात् तं ध्रुवं कूटस्थं ज्योतिश्चिन्मात्रं सनातनं कालतोऽपरिच्छिन्नं यस्येदं शस्यापि मायया विग्रहवतः ५७ ईदृशादपि यस्मात्सदनिर्वचनीयं सदसचकार्यकारणं च तदुभयात्मकं विश्वं जातं संततिर्ब्रह्मादिः प्रवृत्तियंज्ञादिः ५८ आत्मनोऽप्यात्मदेहे यत्पंचभूतकार्यरूपा गुणाः

देवादेवर्षयो ह्यत्र तथा ब्रह्मर्षयोऽमलाः ॥ कीर्त्यंते शुभकर्मणास्तथायक्षामहो रगाः ५५ भगवान्वासुदेवश्च कीर्त्यंतेऽत्र सनातनः ॥ सहिसत्यमृ
तं चैव पवित्रं पुण्यमेव च ५६ शाश्वतं ब्रह्म परमं ध्रुवं ज्योतिः सनातनम् ॥ यस्य दिव्यानि कर्माणि कथयंति मनीषिणः ५७ असच्च सदसच्चैव यस्मा
द्विश्वं प्रवर्तते ॥ संततिश्च प्रवृत्तिश्च जन्ममृत्युपुनर्भवाः ५८ अध्यात्मं श्रूयते यच्च पंचभूतगुणात्मकम् ॥ अव्यक्तादिपर्यञ्च स एव पारिगीयते ५९
यत्तद्यतिवरा मुक्ता ध्यानयोगबलान्विताः ॥ प्रतिविंबमिवादशोपश्यंत्यात्मन्यस्वस्थितम् २६० श्रद्धधानः सदायुक्तः सदाधर्मपरायणः ॥ आसे
वन्निममध्यायं नरः पापात्प्रमुच्यते ६१ अनुक्रमणिका ध्यायं भारतस्ये ममादितः ॥ आस्तिकः सततं गृण्वन्न कृच्छ्रेष्ववसीदति ६२ उभे संध्ये जप
न्किंचित्सद्यो मुच्येत किल्विपात् ॥ अनुक्रमण्यायावत्स्यादन्हाराव्याचसंचितम् ६३

श्रोत्रादयस्तदात्मकः 'सप्राणश्चैव प्राणो नाम भवति वदन्वाक्प्रश्नश्चक्षुःशृण्वन्श्रोत्रं मन्वानो मनः' इत्यादिश्रुतोपच्यते जीवरूपमितित्वं पदार्थं मनुष्यतत्पदार्थमाह अव्यक्तादि अव्यक्तस्याऽऽदिभूतं यत्परं निर्विशेषं च तयोरभेदमाह स एवेति परिगीयते वेदे अयमात्मा ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मीत्यादौ । नन्वंतः प्रविष्टः शास्ता जनानामिति शास्त्रशास्यभावेन श्रुतयो रीशजीवचो राजभृत्यवदभेदोपचारिको ननु तात्त्विक इति चेन्न अंतःप्रविष्ट इति श्रुतेः किं जीवोऽणुर्विभुर्वा नायः अणुदरे शास्तुः प्रवेशायौगात् प्रवेशे च सांतरालस्याणुत्वायौगात् मध्यमस्य च सावयत्वेन घटादिवदनित्यत्वावश्यभावात् । न द्वितीयः विभुनोश्चतयोः कालाकाशादेरिव तुल्यत्वेन मिथः शास्यशास्त्रत्वायौगात् तस्मादुपादानोपादेयभावेन वाधिष्ठानाध्यस्तभावेन वा ईशजीवयोः प्रवेशे प्रवेशभावेन शास्त्रशास्यभावस्तेने शस्यांतःप्रतिष्ठत्वं संगच्छते तथा च तयोरभेदोऽपि तात्त्विक एव ५९ अत्र विद्वदनुभवप्रमाणपति यत्तदिति आत्मनि हाहाकाशोपश्यंति प्रत्यगभेदेन प्रतिविंबमिव आदर्श इत्यसंदिग्धः वेदं प्रांतो न तु दृश्यत्वे अन्यथा दृश्यस्य जडत्वापत्त्या वा म्मनसातीतित्वश्रुतिव्याक्रोप एव ६० युक्तो नियमवान् आसे यन्न जपन् ६१ आदितः नारायणं नमस्कृत्येत्यारभ्यानेन भारतकथां समाप्तं पराशरात्मजो विद्वानित्यत एवारभ्यतद्वक्तव्यमिति तदर्थं व्यमितिभावः ६२ जपन् किंचिदनुक्रमण्याः कांश्चिदपि श्लोकान् ६३

एतद्भारतस्य वपुः शरीरं सत्यं ब्रह्म अमृतं देवभावश्चात्रैवास्तीत्यर्थः उत्तरग्रंथस्त्वस्य राज्ञश्च परिवारस्थानीयः तत्त्वं तत्रैव सूत्रितमित्यर्थः ६४ आरण्यकमुपनिषत् ओषधिभ्यो यवादिभ्यः अमृतं यज्ञशे
पे ६५ इतिहासानां शिवरहस्यादीनां मध्ये ६६ इतिहासेति । 'यद्धर्त्यमायिनं मृगं तमुत्वं मायया वधीति' इति मंत्रावयवो हिरामायणीयमारीचवक्षेनेवोपहृत्तुं शक्यो न त्वन्येना तस्तस्मादल्पश्रुताद्वेद
स्य भयमुचितमेव वेदार्थजिज्ञासुने दमवश्यमन्येत इत्यर्थः ६७ कार्णिकृष्णेन व्यासेन प्रोक्तं वेदपुरुषार्थचतुष्कं वेदयंतं ६८ । ६९ । ७० । ७१ तुलयाधृतं न्यूनाधिकभावेन परीक्षितं सरहस्येभ्यः सोप
निषत्केभ्यः अधिकमर्थमोरवयुक्तं ७२ महत्त्वे ग्रंथत आधिक्ये गुरुत्वे अर्थत आधिक्ये ७३ । २७४ नन्वत्रानर्थको युद्धादिप्रलापो भूयान् दृश्यते कणिकनीत्यादिश्चाधर्मप्रवर्तकोऽपि ग्रंथोऽस्ति त
तश्च किंचिद्मार्तिकेने सत्यापि विपसंपृक्ता न्न वत्सुत्समप्येतद्वेदमेव स्यादित्याशं कयाह तप इति तपः कृच्छ्रं चान्यायणादि कल्कः पापं तदभावो न कल्कः 'कल्कोऽस्त्रीशामलेन सोः' इत्यमरः नन्वाडादिवन्नमः
प्रकृतिभावः तपोनिर्मलं नैर्मल्यसाधनमित्यर्थः विरोधित्वं वानन्नर्थः तेन तपः पापनाशकमित्यर्थः अभ्ययनं वेदस्य स्वाभाविकः स्वस्ववर्णाश्रमादिपुरस्कारेण विहितः शमोदमस्तपः शौचमित्यादिवेदविधिवै
भारतस्य वपुर्होतस्त्वं चामृतमेव च ॥ नवनीतं यथा दध्ना द्विपदां ब्राह्मणो यथा २६४ आरण्यकं च वेदेभ्यो ओषधिभ्यो मृतं यथा ॥ हदानासुदधिः श्रेष्ठो गौर्वरिष्ठा चतुष्प
दाम् ६५ यथैतानीतिहासानां तथा भारतमुच्यते ॥ यश्चैनं श्रावयेच्छ्राद्धे ब्राह्मणान्पादमंततः ६६ अक्षय्यमन्नपानं वैपितंस्तस्योपतिष्ठते ॥ इतिहासपुराणाभ्यां वे
दंसमुपबृंहयेत् ६७ विभेत्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं प्रहरिष्यति ॥ कार्णिकं वेदमिमं विद्वान्श्रावयित्वा र्थमश्रुते ६८ ह्युणहत्यादिकं चापि पापं जह्याद संशयम् ॥ यद्मंशु
चिरध्यायं पठेत्पर्वणिपर्वणि ६९ अधीतं भारतं तेन कृत्स्नं स्यादिति मेमतिः ॥ यश्चैनं शृणुयान्नित्यमार्षश्च द्वासमन्वितः २७० सदीर्घमायुः कीर्तिचस्वर्गतिं चाप्नुया
न्नरः ॥ एकतश्चतुरो वेदाभारतं चैतदेकतः ७१ पुरा किल सुरैः सर्वैः समेत्य तुलयाधृतम् ॥ चतुर्भ्यः सरहस्येभ्यो वेदेभ्योऽह्यधिकं यदा ७२ तदा प्रभृति लोकेऽस्मिन्म
हाभारतमुच्यते ॥ महत्त्वे च गुरुत्वे च प्रियमाणं यतोऽधिकम् ७३ महत्त्वाद्भारवत्त्वाच्च महाभारतमुच्यते ॥ निरुक्तमस्यो वेदसर्वपापैः प्रमुच्यते ७४ तपोन कल्को
ऽध्ययनं न कल्कः स्वाभाविको वेदविधिर्न कल्कः ॥ प्रसह्य वित्ताहरणं न कल्कस्तान्येव भावोपहतानि कल्कः २७५ ॥ इति श्रीमन्महाभारते आदिपर्वणि अनुक्रमणिका
पर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ अनुक्रमणीपर्वसमाप्तम् ॥

शोक्तो विधिरग्निहोत्रसंध्योपासनादिः प्रसह्यप्रकर्षेण सोऽह्युधादिदुःखमपिसोऽह्यवित्तस्य आहरणं शिलोच्छादिना अर्जनं तदपिन कल्को नैर्मल्यसाधनं ताभ्येव न पआदीनिभावेन चित्ताभिप्रायेणोपहतानि
कल्कः पापं पापहेतुर्भवंति यथा शीतादिसहनं वानप्रस्थैः कटकस्थैश्चतुल्यवक्रियते तथापि भावभेदात्तदेकस्य स्वर्गायान्यस्य नरकाय भवति वक्ष्यति च । 'चत्वारिकर्माण्यभयं करणिभयं प्रयच्छंत्यथ
कृतानि ॥ मानाग्निहोत्रमुतमानमौनं मानेनाधीतमुतमानयज्ञः' इति पूर्वशिलोच्छादिकर्मपिर्दभेन कृतं पापायान्यथाश्रेयसे भवति एवंभारतेऽपि धर्मब्रह्मप्रतिपादने एव परमतात्पर्यं अर्थवादजातमपियुधि
ष्ठिरादिवद्वचवर्तव्यं न दुर्योधनादिवदित्याशयेनोक्तं तत्रहीनं पक्षमुपादानः स्वार्थाच्च इत्यतितेनाधीतमपि भारतं पापायैव भवतीत्यर्थः तथा च सर्वस्मादपि ग्रंथात्सारमेवादेयमितरत्याज्यमिति श्रूयते ।
'प्रथमं भ्यस्य मेधावी ज्ञानविज्ञानतत्परः ॥ पललमिव धान्यार्थोत्पजेद्ग्रेथमशेषतः' इति २७५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठेये भारतभावेदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ १३ ॥

एवंप्रथमेऽध्यायेऽनुश्रितानामर्थानां प्रकरणशोविभार्गशिष्याणामवधानाय प्रदर्शयिष्यन्वैराग्यमुत्पादयितुं कुरुपुत्रशुरामकृतं क्षत्रस्य प्रसंगात्प्रदर्शयति समंतेति । समंतपंचकं नाम पुण्यं द्विजनिवेदितं ॥
 गतवानस्मिन्तंदेशं युद्धं यत्राभवत्पुरा इत्यादिनायुक्तमेतत्सर्वतंदेशं तद्युद्धं श्रोतुमिच्छामहेवयं १ मम मत्तः कथाअन्याः २ क्षत्रं क्षत्रियजातिं अमर्षः स्वपितुः क्षत्रियेण हतत्वाजातस्य क्रोधस्यासहनंते
 नचोदितः मेरितः ३ रोधिरान् रुधिरपूर्णां ४ नोऽस्माभिः रुधरेण पितृणां तर्पणात्सर्वा हिंसा पितृत्वाद्युद्देशेनैव कर्तव्या न कामकारणेति सूचितं ५ । ६ । ७ यदितिसार्धेन क्रोधकृतं सर्वपापायै
 ॥ अथपर्वसंग्रहपर्व ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ समंतपंचकमिति युक्तं सूतनंदन ॥ एतत्सर्वं यथा तत्त्वं श्रोतुमिच्छामहेवयम् १ ॥ सौतिरुवाच ॥ शृणुध्वं
 मम भो विप्राब्रुवतश्च कथाः शुभाः ॥ समंतपंचकारुण्यं च श्रोतुमर्हथसत्तमाः २ त्रेताद्वापरयोः संघौरामः शस्त्रभृतांवरः ॥ असकृत्पार्थिवं क्षत्रं जघानामर्षचोदितः ३
 ससर्वं क्षत्रमुत्साद्य स्ववीर्येणानलद्युतिः ॥ समंतपंचके पंचकारौ धिरान् हदान् ४ सतेपुरुधिरांभः सुहृदेषु क्रोधमूर्च्छितः ॥ पितृन्संतर्पयामास रुधरेणेतिनः श्रुतम्
 ५ अथर्चीकादयोऽभ्येत्यपितरोराममब्रुवन् ॥ रामराममहाभागप्रीताः स्मृतवभार्गव ६ अनयापितृभक्त्या च विक्रमेण तव प्रभो ॥ वरं चृणीष्वमद्रुते
 यमिच्छामि महाद्युते ७ ॥ राम उवाच ॥ यदि मे पितरः प्रीता यद्यनुग्राह्यतामयि ॥ यच्च रोषाभिभूतेन क्षत्रमुत्सादितं मया ८ अतश्च पापान्मुच्येऽहमेवमेप्रार्थितो
 वरः ॥ हदाश्च तीर्थभूतामेभवेयुर्भुवि विश्रुताः ९ एवं भविष्यतीत्येवं पितरस्तमथाब्रुवन् ॥ तं क्षमस्वेति निषिषिधुस्ततः सविररामह १० तेषां समीपे यो देशो हदानां
 रुधिरांभसाम् ॥ समंतपंचकमिति पुण्यं तत्परिकीर्तितम् ११ येनाल्लेगेन यो देशो युक्तः समुपलक्ष्यते ॥ तेनैव नाम्ना तं देशं वाच्यमाहुर्मनीषिणः १२ अंतरे चैव संप्राप्तैक
 लिद्वापरयोरभूत् ॥ समंतपंचके युद्धं कुरुपांडवसेनयोः १३ तस्मिन्परमधर्मिष्ठे देशे भूदोषवर्जिते ॥ अष्टादशसमाजगमुरक्षौहिण्यो युयुत्सया १४ समेत्यतं द्विजा
 स्ताश्च तत्रैव निधनंगताः ॥ एतन्नामाभिनिर्वृत्तं तस्य देशस्य वै द्विजाः १५ पुण्यश्चरमणीयश्च देशोऽवः प्रकीर्तितः ॥ तदेतत्कथितं सर्वमया ब्राह्मणसत्तमाः ॥ यथादे
 शः सविरव्यातस्त्रिपुलोकेषु सुव्रताः १६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अक्षौहिण्यइति प्रोक्तं यत्त्वया सूतनंदन ॥ एतदिच्छामहेश्रोतुं सर्वमेव यथा तथम् १७ अक्षौहिण्याः परीमाणं
 नराश्वरथदंतिनाम् ॥ यथावच्चैव नो ब्रूहि सर्वं हि विदितं तव १८ ॥ सौतिरुवाच ॥ एको रथो गजश्चैको नराः पंचपदातयः ॥ त्रयश्चतुरगास्तज्जैः पत्तिरित्यभिधीयते
 १९ पत्तितु त्रिगुणामेतामाहुः सेनामुखंबुधाः ॥ त्रीणि सेनामुखान्येको गुल्मइत्यभिधीयते २० त्रयो गुल्मा गणो नाम वाहिनी तु गणास्त्रयः ॥ स्मृतास्तिस्त्रस्तुवाहि
 न्यः पृतनेति विचक्षणैः २१ चमूस्तु पृतनास्तिस्त्रस्त्रश्च स्वस्वनीकिषु ॥ अनीकिर्नां दशगुणां प्राहुरक्षौहिणीं बुधाः २२

वहीनबलेषु शस्त्रनिक्षेपादिति भावः ८ । ९ निषिषिधुर्निषिद्धवतः अक्षराधिक्यमार्थं अभ्यासलोपोवा आर्षः सिषिधुरिति पाठेशशासुः हिंसातो विरमस्वेति शिक्षितवंत इत्यर्थः १० । ११ । १२
 १३ भूदोषाः निम्नोन्नतकंठकित्वाद्यस्तद्रहिते १४ समंतेऽहदानां पंचकं समंतपंचकं तत्परिसरवर्त्तं देशोऽपितन्नामेत्युक्तं तत्र समंतशब्दस्यावयवार्थं दर्शयति समेत्येति समेतानामंतोनाशोपस्मिन्नि
 तिसमंतइत्यर्थः अभिनिर्वृत्तनिर्वृद्धं १५ । १६ । १७ । १८ पदातय इति रथादिगतानं नराणां व्युदासः १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ अक्षौहिण्याः परीमाणं खाद्विधृत्यक्षिभिर्गजैः २१८७० ॥ रथैरेतै २१८७० ह्येक्षिर्गैः ६५६१० पंचवैः १०९३५० श्रपदातिभिः इतिसंग्रहः २७ पिंडिताए
 कीभृताः संथिरार्थः २८ । २९ । ३० । ३१ द्रौणिरश्वत्थामा हादिक्यः कृतवर्मा गौतमः कृपाचार्यः ३२ पर्वसंग्रहं वक्तुं प्रस्तौति युशौनकेत्यादिना हे शौनके हे वृद्धतम श्वयते वृद्ध चर्याभि
 घ्रायां शूना वृद्धास्तेषु वृद्धतरत्वेन विदितः शौनकः बुद्ध्यादिसूत्रेणारोहणादिर्वुञ्ज । तेतवसत्रेयद्भारताख्यानं मत्तः प्रवृत्तं जनमेजयस्य सत्रे व्यासशिष्येण कथितमित्युत्तरेण संबन्धः ३३ ननु सपसत्रे जनमेज
 यं प्रतियद्देशं पायनेनोक्तं तदेव शौनकं प्रति सूतेन वक्तुं प्रतिज्ञातं तत्र पौष्यं पौलोममास्तीकं च किमित्यप्रतिज्ञातमप्युच्यते सूतेनेति चेत्तत्राह कथितमिति सत्रे व्यासशिष्येण यत्कथितं तत्र भारते पौष्यं पौलो
 ममास्तीकं च महीक्षितां यशोवीर्यं च वक्तुमिति शेषः आदितः स्मृतमित्योजना स्मरणं तु विस्तरार्थं । अयं भावः तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं अविद्यया मृत्युं तीर्त्वेत्या
 दिश्रुते गुरुं सेवामाहात्म्यं गुरुणां च माहात्म्यं यज्ञादीनां विद्यार्थत्वं च निरूपणार्थं तेष्वन्यतमाभावेऽपि विद्यानेवोदेतुमर्हतीति तदर्थं मत्राचार्येणाख्यायिका मुखेनेव पौष्ये गुरुशुश्रूषामाहात्म्यं पौलोमेभार्गवाणां

अक्षौहिण्याः प्रसंख्यातारथानां द्विजसत्तमाः ॥ संख्यागणिततत्त्वज्ञैः सहस्राण्येकविंशतिः २३ शतान्युपरिचैवाष्टौ तथाभूयश्च सत्ततिः ॥ गजानां च परीमाण
 मेतदेव विनिर्दिशेत् २४ ज्ञेयं शतसहस्रं तु सहस्राणि नैव तु ॥ नराणामपि पंचाशच्छतानि त्रीणि चानघाः २५ पंचषष्टिसहस्राणितथाश्वानां शतानि च ॥ द
 शोत्तराणि षट्प्राहुर्यथावादिह संख्यया २६ एतामक्षौहिणीं प्राहुः संख्यातत्त्वविदो जनाः ॥ यां वः कथितवानस्मि विस्तरेण तपोधनाः २७ एतया संख्यया ह्यास
 न्कुरुपांडवसेनयोः ॥ अक्षौहिण्यो द्विजश्रेष्ठाः पिंडिताष्टादशैव तु २८ समेतास्तत्र वै देशे तत्रैव निधनंगताः ॥ कौरवान्कारणं कृत्वा कालेनाहुतकर्मणा २९ अ
 हानियुयुधेभीष्मोदशैव परमास्त्रवित् ॥ अहानि पंचद्रोणस्तुररक्षकुरुवाहिनीम् ३० अहनीयुयुधेद्वेतुर्गणः परबलार्दनः ॥ शल्योऽर्षीदिवसं चैव गदायुद्धमतः परम्
 ३१ तस्यैव दिवसस्यांते द्रौणिहादिक्यगौतमाः ॥ प्रसुप्तं निशिविश्चस्तं जह्युर्गौधिष्ठिरं बलम् ३२ यत्तु शौनकसत्रेते भारताख्यानमुत्तमम् ॥ जनमेजयस्य तत्सत्रे व्या
 सशिष्येण धीमता ३३ कथितं विस्तरार्थं च यशोवीर्यमहीक्षिताम् ॥ पौष्यं तत्र च पौलोममास्तीकं चादितः स्मृतम् ३४ विचित्रार्थपदाख्यानमनेकसमयान्वितम् ॥
 प्रतिपन्नं नरैः प्राज्ञैर्वैराग्यमिव मोक्षिभिः ३५ आत्मैव वेदितव्येषु प्रियेष्विवाहिजीवितम् ॥ इतिहासः प्रधानार्थः श्रेष्ठः सर्वांगमेष्वयम् ३६ अनाश्रित्येदमाख्यानं
 कथाभुवि न विद्यते ॥ आहारमनपाश्रित्य शरीरस्येव धारणम् ३७ तदेतद्भारतं नाम कविभिस्तूपजीव्यते ॥ उदयप्रेप्सुभिर्भृत्यैराभेजातइवेश्वरः ३८

गुरुणां महाभाग्यमुक्तं आस्तीकेजरत्कारोरप्रतिपन्नगार्हस्थ्यस्याकृतार्थत्वदर्शनेन यज्ञादीनामाविद्यकानामपि विद्यांगत्वमुक्तं । विविदिर्षतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेः । तस्मान्महोपनिषदारंभे एतन्नपक
 थनमावश्यकमित्याख्यायिका मुखेन कथ्यमानमहर्षोऽप्यर्थः मुग्रहो भवतीत्यभिप्रेत्यमहीभृतां यशोवीर्यं चोक्तमिति ३४ मोक्षिभर्मोक्षार्थिभर्नरैः प्रतिपन्नं शरणीकृतं वैराग्यमिव यथापरवैराग्यस्य नां
 तरीयकं फलकं वल्यमेवमेतच्छ्रवणस्यापीति भावः ३५ आत्मैति आत्मज्ञानमेव स्वतः पुरुषार्थइत्यात्मैव मुख्यं वेदितव्यं तत्प्रमाणस्य तत्त्वावेदकत्वात् अस्पृतज्ञानं तु सर्वं पुरुषसंस्कारद्वाराकर्मणि । यथो
 क्तं भट्टपादेः । सर्वत्रैव हि विज्ञानं संस्कारत्वेन गम्यते ॥ परांगं चात्मविज्ञानादप्यत्रैव धार्यतां इति । प्रधानार्थो ब्रह्मावाप्तिप्रयोजनः ३६ । ३७ कविभिः काव्यकर्तृभिः व्यासोच्छिष्टं
 जगत्सर्वमिति प्रसिद्धे स्तपामद्भुतकाव्यरचने इदमेवालं बनमित्यर्थः अभिजातः कुलीनः ३८

उत्तमाचरमाबुत्रिर्ब्रह्मविद्याख्यातःकरणवृत्तिः ३९ प्रज्ञायाऽभिपन्नप्रसूतस्य ४० पर्वणांमुपक्रमोपसंहारैकरूप्यादिनाएकमथपूरयांतिकात्स्यनेप्रातिपादयतितानिपर्वाणिप्रकरणानितेषांसंग्रहःसम्यक्वि
विच्यग्रहोयस्मिन्सर्वसंग्रहोद्वितीयपर्व ४१ अत्रकेवलस्यसोपाख्यानस्यचभारतस्यस्मरणेआद्ययोःपर्वणोस्तात्पर्योप्यदित्रयस्यतुक्तमेवेतिपर्वपंचकतात्पर्यमुक्तं तत्रास्तीकेकमेप्राधान्यमुक्तंत्कार्म
णोदेवभावंप्राप्यापीहजन्मलभेतेहत्यादावंशावतरणमुक्तंषष्ठे अंशावतारणंदेवानांभूमौभागशोऽवतरणमादिःप्रथमपर्वेत्यर्थः तेनपूर्वोक्तासूतप्रतिज्ञासंगच्छते संभवेअत्रलब्धजन्मनामपिनतेषानिय
मेनस्वर्गतिःकिंतुसर्पनागादितामसयोनिप्राप्तिरपिकर्मवशाद्भवतीत्युक्तंसप्तमे तत्राप्यर्थार्थिनोबंधूनप्यन्यायेनत्रंतीतिजातुपेदांशितमष्टमे तथाकामुक्ताःस्त्रियोबंधूनपिघातयतीत्यविश्वसनीयास्ताइ

इतिहासोत्तमेयस्मिन्नर्पिताबुद्धिरुत्तमा ॥ स्वरव्यंजनयोःकृत्स्नालोकवेदाश्रयेववाक् ३९ तस्यप्रज्ञाभिपन्नस्यविचित्रपदपर्वणः ॥ सूक्ष्मार्थन्याययुक्तस्यवेदार्थै
भूषितस्यच ४० भारतस्येतिहासस्यश्रूयतांपर्वसंग्रहः ॥ पर्वानुक्रमणीपूर्वद्वितीयःपर्वसंग्रहः ४१ पौष्यपौलोममास्तीकमादिरंशावतारणम् ॥ ततःसंभवपर्वो
क्तमहुतरोमहर्षणम् ४२ दाहोजतुग्रहस्यात्रैहिकंभवंचोच्यते ॥ ततोवक्रवधःपर्वपर्वचैत्ररथंततः ४३ ततःस्वयंवरोदेव्याःपांचाल्याःपर्वचोच्यते ॥ क्षात्रधर्म
णनिर्जित्यततोवैवाहिकंस्मृतम् ४४ विदुरागमनंपर्वराज्यलंभस्तथैवच ॥ अर्जुनस्यवनेवासःसुभद्राहरणंततः ४५ सुभद्राहरणादूर्ध्वज्ञेयाहरणहारिका ॥ ततः
खांडवदाहख्यंतत्रैवमयदर्शनम् ४६ सभापर्वततःप्रोक्तंमंत्रपर्वततःपरम् ॥ जरासंधवधःपर्वपर्वदिग्विजयंतथा ४७ पर्वदिग्विजयादूर्ध्वराजसूयिकमुच्यते ॥
ततश्चार्वाभिहरणंशिशुपालवधस्ततः ४८ द्यूतपर्वततःप्रोक्तमनुद्यूतमतःपरम् ॥ ततआरण्यकंपर्वकिर्मीरवधउच्यते ४९ अर्जुनस्याभिगमनंपर्वज्ञेयमतःपरम् ॥
ईश्वरार्जुनयोर्युद्धंपर्वकैरातसंज्ञितम् ५० इंद्रलोकाभिगमनंपर्वज्ञेयमतःपरम् ॥ नलोपाख्यानमपिचधार्मिकंकरुणोदयम् ५१ तीर्थयात्राततःपर्वकुरुराजस्यधी
मतः ॥ जटासुरवधःपर्वयक्षयुद्धमतःपरम् ५२ निवातकवचैर्युद्धंपर्वचाजगरंततः ॥ मार्कंडेयसमास्याचपर्वानंतरमुच्यते ५३ संवादश्चततःपर्वद्रौपदीसत्यभा
मयोः ॥ घोषयात्राततःपर्वमृगस्वप्नोद्भवंततः ५४ व्रीहिद्रौणिकमाख्यानमैन्द्रयुद्धंतथैवच ॥ द्रौपदीहरणंपर्वजयद्रथविमोक्षणम् ५५

तिहंदिबेनवेदर्शितं शशुकरभक्ष्यस्यापिशरीरस्यार्थेपरप्राणानपिपामराःप्रत्यहमाददतइतिबकवधेदशमेसूचितं ततःकष्टतरांगतितमःप्रधानाःप्राणिनःप्राप्नुवंतीतिप्रबंधेन परीक्ष्यलोकान्कर्मचि
तान्ब्राह्मणोनिवेदमायात्रास्त्यकृतःकृतेनेतिश्रुत्यर्थउपबृंहितः एवमग्नेऽपितत्तदाख्यानतात्पर्योन्नयनेनराजसानांसात्विकानांचगतिःपरीक्षणीया अग्नेप्रतिप्रकरणवक्ष्यमाणत्वादिहग्रंथविस्तरभयान्न
प्रपंच्यते ४२ चैत्ररथमंगारपर्णचरितंपर्व ४३ । ४४ विदुरागमनंराज्यलंभश्चैकंपर्व लंभोलाभः ४५ हरणंदायःपारिबर्हमितियावत् तस्यहारिकासमानयनं खांडवदाहोमयदर्शनंचैकैकं
पर्व ४६ सभापर्वसंभारचनंपर्व मंत्रोराजसूयार्थमंत्रणं ४७ । ४८ अनुद्यूतंपुनर्द्यूतं ४९ अभिगमनंतपसेगमनं ५० यक्षयुद्धंभीमेन ५१ । ५२ समास्यासहावस्थानं ५३ घोषयात्रा
कौरवाणां मृगस्वप्नोधर्मराजस्य ५४ ऐंद्रयुद्धमित्यत्रकर्मोमविवक्षितःसंख्यायंतात्पर्यात् समास्यांतर्गतंचैदंपर्व ५५

५६ कुंडलाहरणंकर्णस्य आरण्येयमरणीहरणंब्राह्मणस्य धर्मोपप्रवेशोविराटनगरे समयस्यप्रतिज्ञातस्यप्राकप्रवेशार्थस्य ५७ अभिमन्योरर्जुनपुत्रस्य ५८ संजययानंपांडवान्प्रति ५९
६० भगवदानंकौरवान्प्रति ६१ । ६२ । ६३ विवादपर्वकृष्णकर्णसंवादरूपंपर्व ६४ संख्याभीष्मकृता उलूकदूतस्यपांडवान्प्रत्यागमनं ६५ अभिषेचनंसैनापत्ये ६६ जंबूखंड

पतिव्रतायामाहात्म्यंसावित्र्याश्चैवमहुतम् ॥ रामोपाख्यानमत्रैवपर्वज्ञेयमतःपरम् ५६ कुंडलाहरणंपर्वततःपरमिहोच्यते ॥ आरण्यंततःपर्ववैराटंतदनंतरम् ॥
पांडवानांप्रवेशश्चसमयस्यचपालनम् ५७ कीचकानांवधःपर्वपर्वगोग्रहणंततः ॥ अभिमन्योश्चवैराट्याःपर्ववैवाहिकंस्मृतम् ५८ उद्योगपर्वविज्ञेयमतः
धर्ममहाहुतम् ॥ ततःसंजययानाख्यंपर्वज्ञेयमतःपरम् ५९ प्रजागरंतथापर्वदृतराष्ट्रस्यचितया ॥ पर्वसानत्सुजातंवेगुह्यमध्यात्मदर्शनम् ६० यानसंधिस्ततः
पर्वभगवदानमेवच ॥ मातलीयमुपाख्यानंचरितंगालवस्यच ६१ सावित्रवामदेव्यंचैवैन्योपाख्यानमेवच ॥ जामदग्न्यमुपाख्यानंपर्वषोडशराजकम् ६२
सभाप्रवेशःकृष्णस्यविदुलापुत्रशासनम् ॥ उद्योगःसैन्यनिर्याणंविश्वोपाख्यानमेवच ६३ ज्ञेयंविवादपर्वार्कणस्यापिमाहात्मनः ॥ निर्याणंचततःपर्वकुरुपांडव
सेनयोः ६४ रथातिरथसंख्याचपर्वोक्तंतदनंतरम् ॥ उलूकदूतागमनंपर्वामर्षविवर्धनम् ६५ अंबोपाख्यानमत्रैवपर्वज्ञेयमतःपरम् ॥ भीष्माभिषेचनंपर्वतत
श्चाहुतमुच्यते ६६ जंबूखंडविनिर्माणंपूर्वोक्तंतदनंतरम् ॥ भूमिपर्वततःप्रोक्तंद्वीपविस्तारकीर्तनम् ६७ पूर्वोक्तंभगवद्गीतापर्वभीष्मवधस्ततः ॥ द्रोणाभिषे
चनंपर्वसंशप्तकवधस्ततः ६८ अभिमन्युवधःपर्वप्रतिज्ञापर्वचोच्यते ॥ जयद्रथवधःपर्वचटोक्कचवधस्ततः ६९ ततोद्रोणवधःपर्वविज्ञेयलोमहर्षणम् ॥ मोक्षो
नारायणास्त्रस्यपर्वानंतरमुच्यते ७० कर्णपर्वततोज्ञेयंशल्यपर्वततःपरम् ॥ हृदप्रवेशनंपर्वगदायुद्धमतःपरम् ७१ सारस्वतंततःपर्वतीर्थवंशानुकीर्तनम् ॥ अत
ऊर्ध्वसुकीर्तनंपर्वसौप्तिकमुच्यते ७२ ऐपीकंपर्वचोद्विष्टमतःऊर्ध्वसुदारुणम् ॥ जलप्रदानिकंपर्वस्त्रीविलापस्ततःपरम् ७३ श्राद्धपर्वततोज्ञेयंकुरूणामौर्ध्वदेहिकम् ॥
चार्वाकनिग्रहःपर्वरक्षसोब्रह्मरूपिणः ७४ आभिषेचनिकंपर्वधर्मराजस्यधीमतः ॥ प्रविभागोऽष्टहाणांचपर्वोक्तंतदनंतरम् ७५ शांतिपर्वततोयत्रराजधर्मानुशास
नम् ॥ आपद्धर्मश्चपर्वोक्तंमोक्षधर्मस्ततःपरम् ७६ शुकप्रश्नाभिगमनंब्रह्मप्रश्नानुशासनम् ॥ प्रादुर्भावश्चदुर्वासःसंवादश्चैवमायया ७७ ततःपर्वपरिज्ञेयमानुशास
निकंपरम् ॥ स्वर्गारोहणिकंचैवततोभीष्मस्यधीमतः ७८ ततोऽश्वमेधिकंपर्वसर्वपापप्रणाशनम् ॥ अनुगीताततःपर्वज्ञेयमध्यात्मवाचकम् ७९ पर्वचाश्रम
वासाख्यंपुत्रदर्शनमेवच ॥ नारदागमनंपर्वततःपरमिहोच्यते ८० मौसलंपर्वचोद्विष्टंततोघोरंसुदारुणम् ॥ महाप्रस्थानिकंपर्वस्वर्गारोहणिकंततः ८१

विनिर्माणंजंबूद्वीपसन्निवेशः भूमिपर्वण्येवद्वीपविस्तारकीर्तनं ६७ । ६८ प्रतिज्ञाजयद्रथवधार्थं ६९ । ७० =हृदप्रवेशनंदुर्योधनस्य गदायुद्धंतस्यैवभीमेन ७१ । ७२ जलप्रदानि
केएवस्त्रीविलापनं ७३ कुरूणामौर्ध्वदेहिकंश्राद्धंपर्व चार्वाकस्यब्रह्मरूपिणोराक्षसस्यविप्रक्षोभान्निग्रहःपर्व ७४ । ७५ शांतिपर्वोद्विष्टाभ्यां शांतीति ७६ भामयेतिपाठांतरं उभयत्रापि
मूलभवेत्यर्थः ७७ अनुशासनंधर्माधर्मोपदेशस्तत्संबद्धमानुशासनिकं ७८ । ७९ । ८० । ८१

हरिवंशःपुराणं प्राक्प्रवृत्तं वैखिलसंज्ञितं शाखांतरस्थं शाखातरेयदपेक्षावशात्पठ्यते तत्खिलमिति वैदिकी प्रसिद्धिः । यथा बह्वचानां श्रीसूक्तमेधासूक्तादीनां संहिताकालेषां ठोदृश्यते एवमस्मिन्नितिहासे यत्पुराणांतरस्थमाकांक्षावशात्पठ्यते तत्खिलं हरिवंशं शाख्यमित्याह हरिवंश इति अतएवास्य खिलस्य पुराणमिति विशेषणं तथाहि अत्र विष्णुचर्याविष्णुपुराणोक्तासाकल्येन दृश्यते ८२ एवं भविष्यपुराणकथाचखिलेष्वेवाहुतं महदिति पृथग्वाक्यं अद्भुतं पुष्करवाराहनारसिंहवामनप्रादुर्भावादि कैलासयात्रात्रिपुरवधांत एतदेवपर्वशतं एकैकस्मिन्महाप्रकरणे अवांतरप्रकरणानामंतर्भावविवक्षयाऽष्टादशसंख्यात्वेन लोमहर्षिनिनोक्तं ८३।८४ तत्र कस्मिन्महापर्वणिकत्यवांतरपर्वणितेषु च केकेऽर्थाः प्रतिपाद्या एकैकस्मिन्महापर्वणिकोक्तसंख्याचका इत्येतद्द्रुमुपक्रमते समास इति अयं बुद्धिस्थोऽनुक्रमण्यध्यायः सच भारतस्य समासः संक्षेपपर्वेत्यर्थः अत्र प्रस्तुते द्वितीयेऽध्याये पर्वसंग्रहः एवं पौष्यादिभिश्चमयदर्शनांतैः सप्तदशभिश्चैवमेकोनविंशत्यापर्वभिरादिपर्व आदित्वंचास्यनप्राथम्यात्किंतु सर्वेषामादिरुत्पत्तिरिहकीर्त्यत इति एवं सभादीनामपि संज्ञातत्तदेकैकार्थप्राधान्याद्गोच्या अत्रायंसंग्रहः । आदौ सभारण्यविराट् उद्यमेभीष्मे गुरोसूर्यजशल्यसौप्तिके । स्त्रीशांतिदानाश्वमखाश्रमस्थितौ मोसल्यया

हरिवंशस्ततः पर्वपुराणं खिलसंज्ञितम् ॥ विष्णुपर्वशिशोश्चर्याविष्णोः कंसवधस्तथा ८२ भविष्यपर्वचाप्युक्तं खिलेष्वेवाहुतं महत् ॥ एतत्पर्वशतं पूर्णव्यासेनोक्तं महात्मना ८३ यथा वत्सूतपुत्रेण लोमहर्षिना ततः ॥ उक्तानि नैमिषारण्ये पर्वण्यष्टादशैव तु ८४ समासो भारतस्यायमत्रोक्तः पर्वसंग्रहः ॥ पौष्यं पौलोममास्तीकमादिंश्चावतारणम् ८५ संभवोजतुवेश्मारव्यंहिडिंबवकयोर्वधः ॥ तथा चैत्ररथं देव्याः पांचाल्याश्च स्वयंवरः ८६ क्षात्रधर्मेण निर्जित्यततो वैवाहिकं स्मृतम् ॥ विदुरागमनंचैव राज्यालंभस्तथैव च ८७ वनवासोऽर्जुनस्यापिसुभद्राहरणंततः ॥ हरणाहरणंचैव दहनं खांडवस्य च ८८ मयस्य दर्शनंचैव आदिपर्वणिकथ्यते ॥ पौष्ये पर्वणि महात्म्यमुत्तंकस्योपवर्णितम् ८९ पौलोमेभृगुवंशस्य विस्तारः परिकीर्तितः ॥ आस्तीके सर्वनागानां गरुडस्य च संभवः ९० क्षीरोदमथनंचैव जन्मोच्चैः श्रवसस्तथा ॥ यजतः सर्पसत्रेण राज्ञः पारिक्षितस्य च ९१ कथेयमभिनिर्वृता भरतानां महात्मनाम् ॥ विविधाः संभवाराज्ञामुक्ताः संभवपर्वणि ९२

नद्युगमेखिलेषु च ॥ पर्वणिषु १८ त्यं क ९ नृप १६ वार्धा ४ २ ११ धी ५ भे ८ क १ के ४ ४ त्रि ३ धीः ५ ॥ वार्द्धी ४ दु १ द्वि २ त्रि ३ भू १ भू १ भू १ ग्रामा ३ श्रेतिशतं क्रमात् इति ८५ ८६ । ८७ । ८८ अत्र प्राधान्यतस्तत्तदाख्यानतात्पर्याणि गणेश्यांसंगृहीतानि कुडववदृषवद्भूत्वाव्यभोजः सेवते गुरुं । तं विद्यादेवताश्चानुगृह्णीत्याह पौष्यकृत । खलोनप्राथम्यात्साध्यः सच देवेन ताडितः । अभ्येति मृदुतां पश्चाद्दुत्तं केतस्य कोयथा ८९ शाखोऽहं घनतो वन्दिपुलोमानाववापतुः । शापनृत्य इति पुनः पौलोमेतुर्य ईरितं । लोकान्मंत्रान्महेंद्राचब्राह्मणे वीर्यमद्भुतं । तक्षको येन खेतस्था वित्यास्तीकेऽनुवर्णितं । अन्यायमपि मात्रोक्तस्योयोना नुतिष्ठति । तं भस्मीकुर्वते विप्रवेदाश्चादिगणयथा । मिथ्यावादेन ये दासीकृतास्तत्संततिः स्वकां । संततिनाशपत्येव गरुटमानिवपन्नमान् । आयुर्हानिर्महान् शोको हि सायांचातिसंभ्रमः । रुरीरिव भवंत्येवदारसक्तस्य दुर्मतेः । प्रजयापेतु कर्मणोऽनुदारां करोति चेत् । तदा जरत्कारु रिव कार्यातिप्रमज्जेद्गृहात् ९० तत्त्वानृतं शास्त्रसिंधोः समं लब्धं सुरासुरैः । आस्वादितं विष्णुभक्तेः सुरैर्नान्यैः स्त्रियाजितैः । देवपंक्तौ सुधां लेभे देवो देहच्छिदासमं । सूचितश्चित्तचक्षुर्भ्यां काश्यामिव महेश्वरात् ९१ । ९२

स्त्रियामार्थतिसंतोऽपीऽस्त्युक्तं व्यासस्य जन्मानि ॥ देवासुरनरेष्वेवं संतीत्यंशावतारणे ९३ अत्यल्पस्यापि पापस्य विपाकमतिदारुणं । अन्वभूतां चिरं ब्रह्मणीमांडव्यदुडुभौ ९४ । ९५ सिष्टानां चेतसस्तुष्टिर्धर्मप्राप्त्याप्यमश्रुते ॥ शकुंतलामीहमानंदुष्यंतस्य मनोयथा ९६ पितुर्दुःखं हरन् पुत्रः श्रेयो लक्ष्मींच विदति ॥ भीष्मवत्पूरुवन्मानात्पतंतित्चययातिवत् ९७ । ९८ । ९९ १०० क्षेत्रबीजे विनाद्रोणधृष्टद्युम्नवपुर्जनिः ॥ केवलत्कर्मण इति प्रोक्तं संभवपर्वणि १ विषवार्यं शिभिर्लुब्धाघातयंति स्म बांधवान् ॥ ईश्वरस्तानवत्येवेत्युक्तं जातुपपर्वणि २ । ३ । ४ । ५

अन्येषांचैव शूराणां ष्टेर्द्वैपायनस्य च ॥ अंशावतरणंचात्रदेवानां परिकीर्तितम् ९३ दैत्यानां दानवानांच यक्षाणांच महौजसाम् ॥ नागानामथ सर्पाणां गंधर्वाणां पतत्रिणाम् ९४ अन्येषांचैव भूतानां विविधानां समुद्रवः ॥ महर्षेराश्रमपदेकष्वस्य च तपस्विनः ९५ शकुंतलायां दुष्यंताद्भरतश्चापि जज्ञिवान् ॥ यस्य लोकेषु नाग्नेदं प्रथितं भारतं कुलम् ९६ वसूनां पुनरुत्पत्तिर्भागिरथ्यां महात्मनाम् ॥ शांतनोर्वेश्मनिपुनस्तेषांचारोहणं दिवि ९७ तेजोशानांच संपातो भीष्मस्याप्यत्र संभवः ॥ राज्यान्निवर्तनंतस्य ब्रह्मचर्यव्रते स्थितिः ९८ प्रतिज्ञापालनंचैव रक्षाचित्रांगदस्य च ॥ हतोचित्रांगदे चैव रक्षाभ्रातुर्यवीयसः ९९ विचित्रवीर्यस्य तथा राज्ये संप्रतिपादनम् ॥ धर्मस्य नृपुंसंभूतिरणीमांडव्यशापजा १०० कृष्णद्वैपायनाच्चैव प्रसूतिर्वरदानजा ॥ घृतराश्रस्य पांडोश्च पांडवानांच संभवः १ वारणावतयात्रायां मंत्रोदुर्योधनस्य च ॥ कूटस्य धार्तराष्ट्रेण प्रेषणं पांडवान् प्रति २ हितोपदेशश्च पथि धर्मराजस्य धीमतः ॥ विदुरेण कृतो यत्र हितार्थं स्लेच्छभाषया ३ विदुरस्य च वाक्येन सुरंगोपक्रमाक्रिया ॥ निपाद्याः पंचपुत्रायाः सुप्ताया जतुवेश्मनि ४ पुरोचनस्य चात्रैव दहनं संप्रकीर्तितम् ॥ पांडवानां वने घोरोहिडिंबायाश्च दर्शनम् ५ तत्रैव च हिडिंबस्य वधो भीमान् महाबलात् ॥ घटोत्कचस्य चोत्पत्तिरत्रैव परिकीर्तिता ६ महर्षेर्दर्शनंचैव व्यासस्यामिततेजसः ॥ तदा ज्ञयैकचक्रायां ब्राह्मणस्य निवेशने ७ अज्ञातचर्यावासोयत्र तेषां प्रकीर्तितः ॥ बकस्य निघनंचैव नागराणांच विस्मयः ८ संभवश्चैव कृष्णाया घृष्टद्युम्नस्य चैव ह ॥ ब्राह्मणात्समुपश्रुत्य व्यासवाक्यप्रचोदिताः ९ द्रौपदीं प्रार्थयंतस्ते स्वयं वरादिदृक्षया ॥ पंचालानभितो जग्मु र्यत्र कौतूहलान्विताः १० अंगारपर्णी निर्जित्य गंगाकूलेऽर्जुनस्तदा ॥ सख्यं कृत्वा ततस्तेन तस्मादेव च शुकुवे ११ तापत्यमथ वासिष्ठमौर्विचारख्यानमुत्तमम् ॥ आट्टभिः सहितः सर्वैः पंचालानभितो ययौ १२

अविश्वास्याः स्त्रियः कामाद्वा तप्यंति बांधवान् ॥ इति दर्शितवान्यासो हिडिंबवधपर्वणि ६ । ७ यस्मिन्नेहेपुरे वापि वसेत्पुण्यतमोजनः ॥ उपकुर्यात्तमित्येव मुक्तं बकवधेऽपि च ८ । ९ ११० ब्राह्मणानुग्रहादेवक्षत्रं जयति नान्यथा ॥ इति तापसदृष्टांतादाह चैत्रथे मुनिः १२ सूर्यस्य कन्यांतपतीं नष्टराज्यं च लब्धवान् ॥ वसिष्ठस्य प्रसादेन राजा संवरणो यथा ॥ वसिष्ठस्य शतं पुत्रा आशया मासकौशिकः ॥ नेनं बबाधिरे ब्रह्महत्यास्तास्तपसो बलात् ॥ माज्ञः खलादितो देहं सत्यस्य तिनतुक्ष्मां ॥ नशशापवसिष्ठो हि पुत्रं मपिकौशिकं ॥ कौशिके कौर्यं तपसीराधेयो र्यभीरुते ॥ खलेषु वाचिमाधुर्यं बीजसंस्कारसंकरात् ॥ ब्राह्मणो गर्भसंस्थोऽपि माननीयो मनीषिणां ॥ और्वो हि मातुर्कृत्स्नः क्षत्रमधमचीकरत् १२

लोकवेदविरोधेऽपिमातुर्वाक्यनलंघयेत् ॥ इत्येकस्यांरोमिरेऽमीपंचेत्युक्तस्वयंवे ॥ ननुवेदविरुद्धेयमेकस्याबहुभर्तृता ॥ नैकस्यैवहवोनेकाद्रौपतीइतिचश्रुती ॥ नैकस्यैवहवःसहपतयइति
तस्मान्नेकाद्रौपतीविदतेइतिचश्रुतिविशेषः 'अग्नीन्पंचक्रमात्प्राप्यहव्यमेतिमनुष्वतां ॥ अग्रयस्त्वग्निर्कःश्मापुरुषोयोपिदित्यपि ॥ अग्रोप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याजायतेवृष्टि
वृष्टेरन्ततःप्रजाः ॥ द्रोणोवद्विचतुष्कोत्थोयोधिदग्नेरभावतः ॥ अग्नित्रयोत्थितासीताभूत्थापित्रोरभावतः ॥ अग्निद्रयोत्थितादेवानस्पृशतिक्षितिहिते ॥ देवजाःपार्थमादेयाभूद्रुमग्निविवर्जिताः ॥
सिस्रमात्रंइविवर्द्धोमिथुनत्वमुपागतं ॥ एकाग्निजावतःपुत्रोद्रूपदस्यसुराधिकौ ॥ सर्वेसर्वात्मकादेवाविरजोवयवायतः ॥ सर्वेएवसमाःसर्वेऽन्ताइतिहिवेदगीः ॥ नतेपांभ्यभिचारोऽस्तिनचेत्सु
र्ययमौकर्थ ॥ पितापुत्रोसर्तोकुंतीमुपेयातांसुरोत्तमौ ॥ द्रौपदीदेवजांपार्थोदेवजायदिभुंजते ॥ नतेपामत्रदोपोऽस्तिदेवाएवहितेस्वयं ॥ श्रूयतेनहिवैदेवान्पापंगच्छतिसर्वथा ॥ तस्माद्यज्ञे
देवभावंप्रार्थयित्तिरेनसं ॥ एतद्वैवाहिकेन्यासोनानाख्यानापबृंहणेः ॥ दर्शशयामासलोकानांसंशयस्यापनुत्तये १३ । १४ । १५ । १६ । १७ प्रणमंतिजिघांसंतोऽप्यनुकलेविधात

पांचालनगरेचापिलक्ष्यंभित्त्वाधनंजयः ॥ द्रौपदीलब्धवानत्रमध्येसर्वमहीक्षिताम् १३ भीमसेनार्जुनौयत्रसंभवांनृथिवीपतीन् ॥ शल्यकर्णौचतरसाजि
तवंतौमहामृधे १४ दृष्ट्वातयोश्चतद्वीर्यमप्रमेयमानुषम् ॥ शंक्रानौपांडवांस्तानरामकृष्णौमहामती १५ जग्मतुस्तैःसमागंतुंशालाभार्गववेदमनि ॥
पंचानामेकपत्नीत्वेविमर्शोदुपदस्यच १६ पंचेंद्राणामुपाख्यानमत्रैवाहुतमुच्यते ॥ द्रौपद्यादेवाविहितोविवाहश्चाप्यमानुषः १७ क्षत्रुश्वधार्तराष्ट्रेणप्रे
षणंपांडवान्प्रति ॥ विदुरस्यचसंप्राप्तिर्दर्शनंकेशवस्यच १८ खांडवप्रस्थवासश्चतथाराज्यार्थसर्जनम् ॥ नारदस्याज्ञयाचैवद्रौपद्याःसमयक्रिया १९ सुंदो
पसुंदयोस्तद्गदाख्यानंपरिकीर्तितम् ॥ अनंतरंचद्रौपद्यासहासीनंयुधिष्ठिरम् २० अनुप्रविश्यविप्रार्थेफाल्गुनोत्सृज्यचायुधम् ॥ मोक्षयित्वागृहंगत्वाविप्रार्थं
कृतनिश्चयः २१ समयंपालयन्वीरोवनयत्रजगामह ॥ पार्थस्यवनवासेचउलूच्यापथिसंगमः २२ पुण्यतीर्थानुसंयानंभुवाहनजन्मच ॥ तत्रैवमोक्षया
मासपंचसोऽप्सरसःशुभाः २३ शापाद्ग्राहत्वमापन्नाब्राह्मणस्यतपास्विनः ॥ प्रभासतीर्थेपार्थेनकृष्णस्यचसमागमः २४ द्वारकायांसुभद्राचकाम
यानेनभामिनी ॥ वासुदेवस्यानुमतेप्राप्ताचैवाकिरीटिना २५

रि ॥ पांडुपुत्रान्यार्तराष्ट्राइत्युक्तविदुरागमे ॥ यान्खलादग्धुमिच्छंतितान्वर्षयतिकेशवः ॥ निरस्ताःपांडवादारान्राज्यंकीर्तित्चलेभिरे १८ । १९ एकात्मानोऽपिभियंतेस्त्रीभिःसुंदोपसुं
दवत् ॥ तस्मात्सख्युरपिस्त्रीभिर्नसंभाषेतदुद्धिमान् ॥ विप्रार्थान्पालयेज्ज्ञात्वाप्यापदंदादशाब्दिकीं ॥ इतिदर्शितवान्प्रासाजुन्यातीर्थयात्रया २० । २१ । २२ । २३ । २४
नज्ञातीनां वचःप्रेक्ष्यंवेरेश्रेयस्युपागते ॥ इतीवकृष्णोविजयंस्वस्वसारमहारयत् ॥ मातुलस्यसुतांपार्थोधर्मतोभगिनींसतीं ॥ कथंजहारधर्मात्माऽपीतिचेत्तच्छृणुष्वमे ॥ भ्रातृस्वभ्रातृभ्रातृ
स्वसारोयदिशोनक ॥ सप्तमादूर्ध्वमप्येपसंबंधश्छिद्यतांकथं ॥ तस्मात्तपोःस्वसृभ्रातृभावोभाक्तोविगोत्रयोः ॥ दांपत्यभावस्तुतयोर्मत्रलिंगात्परिस्फुटः ॥ आयाहींद्रपथिभिरीज्यितेभिर्यज्ञ
मिमंनोभागधेयंजुषस्व ॥ तृप्तांजहुर्माबुल्लस्येवयोषाभागस्तेपेत्पृष्वसेयौवपामिव । योषापत्यंमातुलीयं वधाभागःपितृष्वसुः ॥ पुत्रस्यैवंपातंशंजुषस्वैरेत्पिर्जगौ २५

मानस्यस्यापिजामातुर्मोनसंवर्द्धयेद्बुधः । स्वसुहृत्रेऽर्जुनायाषिददुर्विज्ञानिवृष्णयः २६ । २७ अग्निप्रप्यग्निमायात्तैरनारायणावृषी ॥ खांडवोपधिदानेननीरोगंचक्रतुर्यथा ॥ देवोऽपिदैवदुःखार्तोमानु
षादेस्तुक्काकथा ॥ शरणीकरणीयोऽतःसर्वदुःखापहोहरिः ॥ भुजंगस्याश्वसेमस्य २८ पिश्याहृष्यादमुक्तस्यसकलंमुकृतंवृथा ॥ वियोनावप्यतःपुत्रान्जनयेन्मंदपालवत् ॥ शार्ङ्गकान्स्वतपोरक्ष
आगंमातुर्जुनोमयं ॥ भवान्निर्तुं कामोऽतस्त्रीनेतान्शरणं व्रजेत् २९ । ३० चतुराशीतीतिदैर्घ्यमार्पम् । इत्यादिपर्वतात्पर्यसंक्षेपेणोपवर्णितं ३१ सभापर्वदितात्पर्यमुख्यतःकथ्यतेऽधुना ॥
दानवेद्रेणतुष्टेनसभादत्ताऽद्भुताभुवि ॥ दिविदेवीसभायज्ञप्राप्यातस्याःशताधिका ३२ ततःज्ञतगुणाब्राह्मीलभ्याविष्णोःसमर्चनात् ॥ इत्युक्तयानारदःपार्थयज्ञेशार्चामचीकरत् ॥ बहूनांयो
वधेयत्तस्तंछलेनापिनिर्देहत् ॥ जरासंधवधेनेतदंशितंमुनिनामुने ३३ वित्तार्जनंमस्वायेवमहर्तामितिदर्शयन् ॥ ऊचेदिग्वजयाधूर्ध्वराजस्यक्रतुक्रियां ३४ तत्रैवार्थाभिहरणेविष्णुदेवनर

गृहीत्वाहरणंप्राप्तेकृष्णेदेवाकेनंदने ॥ अभिमन्योःसुभद्रायांजन्मचोत्तमतेजसः २६ द्रौपद्यास्तनयानांचसंभवोऽनुप्रकीर्तितः ॥ विहारार्थंचगतयोःकृष्णयोर्धमु
नामनु २७ संप्राप्तिश्चक्रधनुषोःखांडवस्यचदाहनम् ॥ मयस्यमोक्षोज्वलनाहुजंगस्यचमोक्षणम् २८ महर्षेर्मंदपालस्यशाङ्गार्थातनयसंभवः ॥ इत्येतदादिप
र्वोक्तंप्रथमं बहुविस्तरम् २९ अध्यायानांशतेद्वेतुसंख्यातेपरमर्षिणा ॥ सप्तविंशतिरध्यायाव्यासेनोत्तमतेजसा ३० अष्टौश्लोकसहस्राणिअष्टौश्लोकशतानिच
॥ श्लोकाश्चचतुराशीतिर्मुनिनोक्तामहात्मना ३१ द्वितीयंतुसभापर्वबहुवृत्तांतमुच्यते ॥ सभाक्रियापांडवानांकिंकराणांचदर्शनम् ३२ लोकपालसभा
ख्यानंनारदादेवदर्शनः ॥ राजसूयस्यचारंभोजरासंधववस्तथा ३३ गिरिव्रजेनिरुद्धानांराज्ञांकृष्णेनमोक्षणम् ॥ तथादिग्विजयोऽत्रैवपांडवानांप्रकीर्ति
तः ३४ राज्ञामागमनंचैवसार्हणानांमहाक्रतौ ॥ राजसूयेऽर्धसंवादेशिशुपालवधस्तथा ३५ यज्ञेविभूतिंतांदृष्ट्वादुःखामर्षान्वितस्यच ॥ दुर्योधनस्या
वहासोभीमेनचसभातले ३६ यत्रास्यमन्युरुहूतोयेनभूतमकारयत् ॥ यत्रधर्मसुतंभूतेशकुनिःकितवोऽजयत् ३७ यत्रभूतार्णवेमर्गनांद्रौपदीनौरिवार्णवात् ॥ घृत
राष्ट्रोमहाप्राज्ञःसुषांपरमदुःखिताम् ३८ तारयामासतांस्तीर्णान्ज्ञात्वादुर्योधनोत्तपः ॥ पुनरेवततोभूतेसमाह्वयतपांडवान् ३९ जित्वासवनवासायप्रेषयामासतां
स्ततः ॥ एतत्सर्वसभापर्वसमाख्यातंमहात्मना ४० अध्यायाःसप्ततिज्ञेयास्तथाचाष्टौप्रसंख्यया ॥ श्लोकानांद्विसहस्रेतुपंचश्लोकशतानिच ४१ श्लोकाश्चैकादश
ज्ञेयाःपर्वण्यस्मिन्दिजोत्तमाः ॥ अतःपरंतृतीयंतुज्ञेयमारण्यकंमहत् ४२ वनवासंप्रयातेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ पौरानुगमनंचैवधर्मपुत्रस्यधीमतः ४३

पिपु ॥ आदौपूज्योऽथतद्वेष्टासद्योनश्येदित्तिरितं ॥ गोप्यःक्रामाद्गपात्कंसोद्वेषाचैचादयोवृषाः ॥ तीव्रध्यानाद्धरेःसाम्यंलेभिरेकीटभृंगवत् ३५ नतथाशूलयश्मायाःपीडयंतिगदानरा
न् ॥ यथापरेषामुत्कर्षःपापिनंधार्तराष्ट्रवत् ३६ कितवोऽभूतकारः ३७ द्रौपदीतारयामासेत्युत्तरेणान्वयः । नबाह्योनांतरःशत्रुर्वाधतेभगवज्जनं ॥ क्रोधदुःशासनौकृष्णामापयपिनते
रतुः ३८ ज्ञात्वापिपरमाहात्म्यंनखलःखलतांत्यजेत् ॥ दृष्ट्वापिकृष्णमहात्म्यंनैवाशांम्यत्सुयोधनः ॥ हूतेघृतनिमित्तं ३९ सत्यंसतांमहान्पाशोयेनबद्धाःपदात्पदं ॥ वंचिताअपिनो
बेलुःसमर्थोअपिपांडवाः ४० । ४१ । ४२ पौरानुगमनंपौरकर्तृकमनुगमनं ४३

विप्रार्थिभास्करंभेजेनतुराज्यायधर्मराट् ॥ धर्मायाम्यर्चयेद्देवंनराज्यायेतिदर्शयन् ॥ प्रजाजितःपथिरिपुंयद्द्वयान्मंगलायतत् ॥ पांडवानांप्रवसतांकिर्मोरोन्मथनंयथा ४४ उपदेशोहिमूर्खा
पांप्रकोपायनशांतये ॥ भ्रातरंपथ्यवक्तारंघृतराष्ट्रोव्यवासयत् ४५ । ४६ । ४७ । ४८ शत्रुस्तवज्जुम्भेत्यतीतिशापोत्सर्गः ४९ अत्रघृतराष्ट्रसमीपेकथितइतिशेषः ५० निकृत्या

अन्नौषधीनांचकृतेपांडवेनमहात्मना ॥ द्विजानांभरणार्थंचकृतमाराधनंरवेः ४४ धौम्योपदेशातिग्मांशुप्रसादादन्नसंभवः ॥ हितंचबुवतःक्षतुःपरित्यागोऽविका
सुतात् ४५ त्यक्तस्यपांडुपुत्राणांसमीपगमनंतथा ॥ पुनरागमनंचैवघृतराष्ट्रस्यशासनात् ४६ कर्णप्रोत्साहनाच्चैवघातराष्ट्रस्यदुर्मतेः ॥ वनस्थान्पांडवानंहंतुंमं
त्रोदुर्योधनस्यच ४७ तंदुष्टभावंविज्ञायव्यासस्यागमनंदुतम् ॥ निर्याणप्रतिषेधश्चसुरभ्याख्यानमेवच ४८ मैत्रेयागमनंचात्रराज्ञश्चैवानुशासनम् ॥ शा
पोत्सर्गश्चतेनैवराज्ञोदुर्योधनस्यच ४९ किर्मोरस्यवधश्चात्रमीमसेनेनसंयुगे ॥ वृष्णीनामागमश्चात्रपंचालानांचसर्वशः ५० श्रुत्वाशकुनिनाभूतेनिकृत्या
निर्जितांश्वतान् ॥ कुद्धस्यानुप्रशमनंहरेश्चैवकिरीटिना ५१ परिदेवनंचपांचाल्यावासुदेवस्यसन्निधौ ॥ आश्वासनंचकृष्णेनदुःखार्तायाःप्रकीर्तितम् ५२
तथासौभवधारख्यानमत्रैवोक्तंमहर्षिणा ॥ सुभद्रायाःसपुत्रायाःकृष्णेनद्वारकापुरीम् ५३ नयनंद्रौपदेयानांघृष्टयुग्मेनचैवह ॥ प्रवेशःपांडवेयानांरम्येद्वैतव
नेततः ५४ धर्मराजस्यचात्रैवसंवादःकृष्णयासह ॥ संवादश्चतथाराज्ञाभीमस्यापिप्रकीर्तितः ५५ समीपंपांडुपुत्राणांव्यासस्यागमनंतथा ॥ प्रति
स्मृत्याथविद्यायादानंराज्ञोमहर्षिणा ५६ गमनंकाम्यकेचापिव्यासेप्रतिगतततः ॥ अस्रहेतोर्विवासश्चपार्थस्यामिततेजसः ५७ महादेवेनयुद्धंचकिरा
तवपुषासह ॥ दर्शनंलोकपालानामस्त्रप्राप्तिस्तथैवच ५८ महेंद्रलोकगमनमस्त्रार्थंचकिरीटिनः ॥ यत्रचिंतासमुत्पन्नाघृतराष्ट्रस्यभूयसी ५९ दर्शनं
बृहदश्वस्यमहर्षेर्भावितात्मनः ॥ युधिष्ठिरस्यचार्तस्यव्यसनंपरिदेवनम् ६० नलोपाख्यानमत्रैवधर्मिष्ठंकरुणोदयम् ॥ दमयंत्याःस्थितिर्यत्रनलस्यचरि
तंतथा ६१ तथाऽक्षहृदयप्राप्तिस्तस्मादेवमहर्षितः ॥ लोमशस्यागमस्तत्रस्वर्गात्पांडुसुतान्प्रति ६२ वनवासगतानांचपांडवानांमहात्मनाम् ॥ स्व
र्गेप्रवृत्तिराख्यातालोमशेनार्जुनस्यैव ६३ संदेशार्जुनस्यात्रतीर्थाभिगमनक्रिया ॥ तीर्थानांचफलप्राप्तिःपुण्यत्वंचापिकीर्तितम् ६४ पुलस्त्यतीर्थयात्रा
चनारदेनमहर्षिणा ॥ तीर्थयात्राचतत्रैवपांडवानांमहात्मनां ६५ कर्णस्यपरिमोक्षोऽत्रकुंडलाभ्यांपुरंदरात् ॥ तथायज्ञविभूतिश्चगयस्यात्रप्रकीर्तिता ६६ आ
गस्त्यमपिचारख्यानंयत्रवातापिभक्षणम् ॥ लोपासुद्राभिगमनमपत्यार्थमृषेस्तथा ६७

छलेन ५१ परिदेवनं विलापः ५२ महर्षिणा कृष्णेन ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ 'देवतासुप्रसन्नासुदेवशत्रुन्विनाशयेत् ॥ इतीवदेवेर्देतास्त्रोनिर्जघानार्जुनोऽसुरान् ॥ अकामे
कामिनीशापोदेहयुस्यैकचिद्भवेत् ॥ पार्थस्येवोर्वशीशापःप्रच्छन्नंवासमीपतः' ५८ । ५९ व्यसनंदूतजमनर्थं ६० 'स्थितिर्विपद्यपिसतांमर्मादाप्रतिपालनं ॥ दुःखेदुःखाधिकान्पश्येत्तेनशो
कोऽपनीयते ॥ इतीवश्रावितोराजानलोपाख्यानमदृतं' ६१ । ६२ स्वर्गेप्रवृत्तिःस्वर्गीयवृत्तांतः ६३ । ६४ । ६५ । ६६ ऋषेरगस्त्यस्य ६७

'क्रोधीपुत्रान्कलत्रं च हतिलोकाश्चभूरिशः ॥ जमदग्निःसपुत्रोऽप्रनिदर्शनमुदीरितं १६८ । ६९ देवस्वदेवतानांहिब्राह्मण्याभ्यवनोयतः ॥ शर्यातियज्ञेनासत्योक्तवान्सोमपापिनौ' । सोमस्यपी
तंपानंतदंतोसोमपीतिनौ ७० । ७१ पुत्रेणपशुभूतेन । 'याजकोनरकंयातिनयाज्यःपापमाश्वरन् ॥ जंतुहत्वासोमकायज्ञतंपुत्रान्ददद्यथा' ७२ अजिज्ञासत्परीक्षितवान् 'उत्कृत्यापिस्वमांसा
भिदत्त्वावाप्यखिलवपुः ॥ शिबिःकपोतमिवचत्रायेतशरणागतं ७३ । ७४ नैयायिकानांमुख्येनयुक्तिरेवबलीयसी' नतुश्रुतिरितिमन्यमानेन ७५ सागरं प्राप्तांसागरं गतं पितरं कडोडं ऋषिरष्टावक्रः ।

ऋश्यश्रृंगस्यचरितं कौमारब्रह्मचारिणः ॥ जामदग्न्यस्यरामस्यचरितंभूरितेजसः १६८ कार्तवीर्यवधोयत्रहैहयानांचवर्ष्यते ॥ प्रभासतीर्थेपांडूनांवृष्णिभिश्चस
मागमः ६९ सौकन्यमपिचारख्यानंचवनोयत्रभार्गवः ॥ शर्यातियज्ञेनासत्योक्तवान्सोमपीतिनौ ७० ताभ्यांचयत्रसमुनिर्यौवनंप्रतिपादितः ॥ मांधा
तुश्चाप्युपाख्यानंराज्ञोऽत्रैवप्रकीर्तितम् ७१ जंतुपाख्यानमत्रैवयत्रपुत्रेणसोमकः ॥ पुत्रार्थमयजद्राजालेभेपुत्रशतंचसः ७२ ततःश्येनकपोतीयमुपाख्यान
मनुत्तमम् ॥ इंद्राग्नीयत्रधर्मश्चाप्यजिज्ञासच्छिविंनृपम् ७३ अष्टावक्रस्यविप्रर्षेर्जनकस्याध्वरेऽभवत् ७४ नैयायिका
नांमुख्येनवरुणस्यात्मनेनच ॥ पराजितोयत्रवंदीविवादेनमहात्मना ७५ विजित्यसागरंप्राप्तंपितरंलब्धवानृषिः ॥ यवक्रीतस्यचारख्यानंरम्यस्यचमहा
त्मनः ॥ गंधमादनयात्राचवासोनारायणाश्रमे ७६ नियुक्तोभीमसेनश्चद्रौपद्यागंधमादने ॥ व्रजन्पथिमहाशुद्धैवन्पवनात्मजम् ७७ कदलीपंडमध्य
स्थंहनूमंतंमहाबलम् ॥ यत्रसौगंधिकार्थेऽसौनलिनीतामधर्षयत् ७८ यत्रास्ययुद्धमभवत्सुमहद्राक्षसैःसह ॥ यक्षैश्चैवमहावीर्यैर्मणिमत्प्रमुखैस्तथा ७९ ज
टासुरस्यचवधोराक्षसस्यघृकोदरात् ॥ वृषपर्वणोराजर्षेस्ततोऽभिगमनंस्मृतम् १८० आर्षिषेणाश्रमेचैषांगमनंवासएवच ॥ प्रोत्साहनंचपांचाल्याभीमस्या
त्रमहात्मनः ८१ कैलासारोहणंप्रोक्तंयत्रयक्षैर्वलोकितैः ॥ युद्धमासीन्महाघोरंमणिमत्प्रमुखैःसह ८२ समागमश्चपांडूनायत्रवैश्रवणेनच ॥ समागमश्चा
र्जुनस्यतत्रैवभ्रातृभिःसह ८३ अवाप्यदिव्यान्यस्त्राणिगुर्वर्थसव्यसाचिना ॥ निवातकवचैर्युद्धंहेरुपुरवासिभिः ८४ निवातकवचैर्घोरैर्दानवैःसुरशत्रु
भिः ॥ पौलोमैःकालकेयैश्चयत्रयुद्धंकिरीटिनः ८५ वधश्चैषांसमाख्यातोराज्ञस्तेनैवधीमता ॥ अस्रसंदर्शनारंभोधर्मराजस्यसंनिधौ ८६ पार्थस्यप्रतिषेधश्च
नारदेनसुरार्षिणा ॥ अवरोहणंपुनश्चैवपांडूनांगंधमादनात् ८७ भीमस्यग्रहणंचात्रपर्वताभोगवर्ष्मणा ॥ भुजगेंद्रेणबलिनातास्मिन्सुगहनेवने ८८
अमोक्षयद्यत्रचैनंप्रश्नानुक्तायुधिष्ठिरः ॥ काम्यकागमनंचैवपुनस्तेषांमहात्मनाम् १८९

'नवेद्यंयुक्तितोल्भयनचवेदोगुरुंविना ॥ अष्टावक्रयवक्रीतकथाभ्यामे

तदीरितं ७६ निर्गुणःपरमात्माऽयंदेहंन्याप्यावतिष्ठते ॥ इत्युक्त्वाहकर्षांद्रायनावमन्वेनलंघये' ७७ सौगंधिकार्थेकलहाराथे । 'सौगंधिकंतुल्लहारेपश्रामेऽपिकृष्णे' इतिमेदिनी । नलिनीपुष्करिणी
अधर्षयदाकुलीकृतवान् ७८ । ७९ तीर्थयात्राखलवधोसमानावितिदर्शयन् ॥ पपाठतीर्थयात्रातेजटासुरवधादिः' ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ राज्ञोऽग्रइतिशेषः तेनेवार्जुनेनैवएषांदानवानां
वधआख्यातः ८६ । ८७ 'शारीराद्भ्रूलतोब्रह्मबलंबैद्यमहत्तमं । भीमंयजगरप्रस्तंभर्मराजोव्यमोचयत्' ॥ पर्वतवत्आभोगःपरिपूर्णत्वस्यतादृशवर्ष्मशरीरंरम्यतेनपर्वततुल्यनेत्यर्थः ८८ । १८९

१९० समास्यायांसहोपवेशने ११ । १२ 'यावत्कीर्तिरकीर्तिर्वातावत्स्वर्नरकेऽथवा ॥ पुमानस्तीतिजानीयादिदं धुमनिदर्शनात् १३ पित्रोःशुश्रूषयान्याधःसिद्धःपत्युःपतिव्रता ॥ सिद्धयतिब्राह्मणा
वद्वेयोगिनस्त्वात्मसेवया ॥ पतिव्रतानांधर्माश्चद्रौपदीसत्यभामयोः ॥ संवादादधिगत्याःसंन्यास्तासांसुखावहाः १४ । १५ साधुनभिद्युमृपुर्हिस्वयमेवाभिभूयते ॥ इतिसंदर्शयन्नाहघोषया
यात्रांमहामुनिः ॥ नदेवब्राह्मणार्थेऽपिहिंसाब्रह्मिप्रशस्यते ॥ इतिसंदर्शयन्नाहमृगस्वप्रनिदर्शनं १६ व्रीहिद्रौणिकदृष्टंतादृष्टिशुद्धोऽतिधियः ॥ अत्यल्पेनापिदानेनसिद्धयतीत्येतदीरितं
१७ दौर्वाससेतुसार्वात्म्यंकारुण्यंचेरितंहेरेः ॥ तत्रुप्याहिजगत्प्रमत्प्यल्पेनापितृप्यतः' १८ भीमोभयंकरः भीमःपांडवः पंचसठमितिपाडेऽपिसएवार्थः 'परस्त्रीस्पर्शाभ्रात्रेणजयद्रथदशास्ययोः ।

तत्रस्थांश्चपुनर्द्रुं पांडवान्पुरुषर्षभान् ॥ वासुदेवस्यागमनमत्रैवपरिकीर्तितम् १९० मार्कंडेयसमास्यायामुपाख्यानानिसर्वशः ॥ पृथोर्वैन्यस्ययत्रोक्तमा
ख्यानंपरमर्षिणा ११ संवादश्चसरस्वत्यास्ताक्षर्यैःसुमहात्मनः ॥ मत्स्योपाख्यानमत्रैवप्रोच्यतेतदनंतरम् १२ मार्कंडेयसमास्याचपुराणपरिकीर्त्यते ॥
ऐंद्रुमुमुपाख्यानंधौधुमारंतथैवच १२ पतिव्रतायाश्चाख्यानंतथैवांगिरसंस्मृतम् ॥ द्रौपद्याःकीर्तितश्चात्रसंवादःसत्यभामया १४ पुनर्द्रैतवनंचैवपांडवाः
समुपागताः ॥ घोषयात्राचगंधर्वैर्यत्रवद्धःसुयोधनः १५ हियमाणस्तुमंदात्सामोक्षितोऽसौकिरीटिना ॥ धर्मराजस्यचत्रैवमृगस्वप्रनिदर्शनात् १६ का
म्यकेकाननश्रेष्ठेपुनर्गमनमुच्यते ॥ व्रीहिद्रौणिकमाख्यानमत्रैववहुविस्तरम् १७ दुर्वाससोऽप्युपाख्यानमत्रैवपरिकीर्तितम् ॥ जयद्रथेनापहारोद्रौपद्याश्चा
श्रमांतरात् १८ यत्रैनमन्वयाद्भीमोवायुवेगसमोजवे ॥ चक्रेचैनंपंचशिखंयत्रभीमोमहाबलः १९ रामायणमुपाख्यानमत्रैववहुविस्तरम् ॥ यत्ररामेणवि
क्रम्यनिहतोरावणोयुधि २०० सावित्र्याश्चाप्युपाख्यानमत्रैवपरिकीर्तितम् ॥ कर्णस्यपरिमोक्षोऽत्रकुंडलाभ्यांपुरंदरात् १ यत्रास्यशक्तिंष्टोऽसावदादेकव
धायच ॥ आरण्यमुपाख्यानंयत्रधर्मोऽन्वशात्सुतम् २ जग्मुर्लब्धवरायत्रपांडवाःपश्चिमांदिशम् ॥ एतदारण्यकंपर्वतृतीयंपरिकीर्तितम् ३ अत्राध्यायश
तेद्वेतुसंख्ययापरिकीर्तिते ॥ एकोनसप्ततिश्चैवतथाध्यायाःप्रकीर्तिताः ४ एकादशसहस्राणिश्लोकानांपटशतानिच ॥ चतुःषष्टिस्तथाश्लोकाःपर्व
ण्यस्मिन्प्रकीर्तिताः ५ अतःपरंनिबोधेदंवरैरटंपर्वाविस्तरम् ॥ विराटनगरेगत्वाश्मशानेविपुलांशमीम् ६ दृष्ट्वासन्निदधुस्तत्रपांडवाह्यायुधान्युत ॥
यत्रप्रविश्यनगरंछन्नान्यवसंस्तुते ७ पांचालीप्रार्थयानस्यकामोपहतचेतसः ॥ दुष्टात्मनोवधोयत्रकीचकस्यट्टकोदरात् ८ पांडवान्वेषणार्थंचरा
ज्ञोदुर्योधनस्यच ॥ चाराःप्रस्थापिताश्चात्रनिपुणाःसर्वतोदिशम् ९

आद्यःपंचसटोजातःसकुटुंबोहतःपरः १९ कार्याथीमित्रमन्विच्छन्नृशंसःस्यान्महानपि ॥ जघानवालिनंरामोनिर्दोषमपिसाहसात् ॥ पतिव्रतायामाहात्म्यंकुलद्रुपसुखावहं ॥ भर्तृमृत्युहरंचैवसा
वित्रीहनिदर्शनं' परिमोक्षोवियोगः १ 'कर्णोदातापात्रमिद्रौदेयस्वात्मसमंथनं ॥ शक्तयाविनिमयात्तज्जोधर्मोनाम्यभवद्रिपुं' ॥ आरण्येयंअरणीहरणं धर्मणमृगरूपिणा । सर्वत्रचोदितार्थी
नामुपसंहारवर्णनं ॥ आरण्येधर्मपार्थसंवादव्याजतःकृतं ॥ आदिरेकोनविंशत्यापर्वभिर्नवभिःसभा ॥ आरण्यकंपोडशभिर्धर्मैरेवव्यरूपयत् ३ । ४ । ५ धर्मोक्तस्त्रिभिःसेवानीतियुद्धाहिहेतुकं ॥
शोकभोगफलंचार्थंवाक्तिपर्वभिरष्टभिः ६ । ७ विराटेप्रथमप्रोक्तःसंवाधर्मःप्रवेशने ॥ तत्रापिखलबाधास्तीत्युक्तकीचकदारणे' ८ । ९

२१० । ११ 'पौरुषंक्षोपित्वेवस्वामिनेगोत्रनामनी ॥ प्रकीर्तयेदितिप्रोचेमुनिर्गाग्रहपर्वणि १२ । १३ धर्मेणैवापदंतीर्त्वापरंसंभ्राग्यमश्रुते ॥ अभिमन्योर्विवाहाख्येपर्वण्येतत्प्रदर्शितं' १४ । १५
१६ । १७ । १८ । १९ । २० मंदात्सामस्वार्थानभिज्ञः । दुर्मतिर्विक्षिप्तचित्तः । 'एकएवसहायोऽलमिशःकिंसेन्यकोटिभिः ॥ इतिवद्रेऽर्जुनःकृष्णनसेन्यंघातरा वृत्' २१ । २२ । २३
२४ वैचित्रवीर्यस्यपांडवस्यपुरोधसःसकाशात्वचःइंद्रविजयतात्पर्यंपुरोहितप्रेषणोचित्यंचसमादायाभ्युपेत्यसंजयंप्रपयामासेत्युत्तरेणसंबंधः । 'भवेत्सहायवान्पूर्वसान्नाशत्रुमथार्थयेत् ॥ उद्योग
नचप्रवृत्तिस्तैर्लब्धापांडवानांमहात्मनाम् ॥ गोग्रहश्चविराटस्यत्रिगर्तैःप्रथमंरुतः २१० यत्रास्ययुद्धंसुमहत्तैरासिल्लोमहर्षणम् ॥ हियमाणश्चयत्रासौभीमसेनेनमो
क्षितः ११ गोधनंचविराटस्यमोक्षितंयत्रपांडवैः ॥ अनंतरंचकुरुभिस्तस्यगोग्रहणंकृतम् १२ समस्तायत्रपार्थेनानिर्जिताःकुरवोयुधि ॥ प्रत्याहृतंगोधनंचवि
क्रमेणकिरीटिना १३ विराटेनोत्तरादत्तास्तुपायत्रकिरीटिनः ॥ अभिमन्युंसमुद्दिश्यसौभद्रमारिघातिनम् १४ चतुर्थमेतद्विपुलंवैराटंपर्ववर्णितम् ॥ अत्रापि
परिसंख्याताअध्यायाःपरमर्षिणा १५ सप्तषष्टिरथोपूर्णाश्लोकानामपिमेशृणु ॥ श्लोकानांद्विसहस्रेतुश्लोकाःपंचाशदेवतु १६ उक्तानिवेदविदुषापर्वण्यस्मिन्मह
र्षिणा ॥ उद्योगपर्वविज्ञेयंपंचमंशृण्वतःपरम् १७ उपप्लव्येनिविष्टेषुपांडवेषुजिगीषया ॥ दुर्योधनोऽर्जुनश्चैववासुदेवमुपास्थितौ १८ सहाय्यमस्मिन्समरेभवान्नौ
कर्तुमर्हति ॥ इत्युक्तेवचनेकृष्णोयत्रोवाचमहामतिः १९ अयुध्यमानमात्मानंमंत्रिणंपुरुषर्षभौ ॥ अक्षौहिणींवासैन्यस्यकस्यकिंवाददाम्यहम् २२० वरेदुर्योध
नःसैन्यंमंदात्सायत्रदुर्मतिः ॥ अयुध्यमानंसचिवंवरेकृष्णंधनंजयः २१ मद्रराजंचराजानमायांतं पांडवान्प्रति ॥ उपहारैर्वचयित्वावर्त्मन्येवसुयोधनः २२ वरदं
तंवरंवरेसाहाय्यंक्रियतांमम ॥ शल्यस्तस्मैप्रतिश्रुत्यजगामोद्दिश्यपांडवान् २३ शांतिपूर्वंचाकथयद्यत्रेद्रविजयंनृपः ॥ पुरोहितप्रेषणंचपांडवैःकौरवान्प्रति २४
वैचित्रवीर्यस्यवचःसमादायपुरोधसः ॥ तथेद्रविजयंचापियानंचैवपुरोधसः २५ संजयंप्रेषयामासशमार्थीपांडवान्प्रति ॥ यत्रदूतंमहाराजोघृतराष्ट्रःप्रताप
वान् २६ श्रुत्वाचपांडवान्यत्रवासुदेवपुरोगमान् ॥ प्रजागरःसंप्रजज्ञेघृतराष्ट्रस्यचितया २७ विदुरोयत्रवावयानिविचित्राणिहितानिच ॥ श्रावयामासराजानंघृ
तराष्ट्रंमनीषिणम् २८ तथासनत्सुजातेनयत्राध्यात्ममनुत्तमम् ॥ मनस्तापान्वितोराजाश्रावितःशोकलालसः २९ प्रभातेराजसमितौसंजयोयत्रवाविभो ॥
ऐकात्म्यंवासुदेवस्यप्रोक्तवानर्जुनस्यच २३० यत्रकृष्णोदयापन्नःसंधिमिच्छन्महामतिः ॥ स्वयमागाच्छमंकर्तुंनगरंनगासाह्वयम् ३१ प्रत्याख्यानंचकृष्ण
स्यराज्ञादुर्योधनेनैव ॥ शमार्थेयाचमानस्यपक्षयोरुभयोर्हितम् २३२

संजयप्रेष्यपर्वभ्यामेतदीरितं' २५ । २६ । २७ । २८ शोकलालसाआसक्तिर्यस्यसतथाभूतस्तापहरमभ्यात्मश्रावितोऽपितापंनजहावितिभावः ॥ 'ननिद्रातिपरार्थीर्थानचबुध्यतिबोधितः ॥
इतिप्रजागरेसानत्सुजातेचापिर्णितं' २९ समितौसभायां ऐकात्म्यमेकचित्तत्वं वस्तुतस्तुयत्रकुत्रचित्प्रसंगेवासुदेवार्जुनयोर्जिविशयोरेकात्म्यमभेदमेवशास्तिंसंजयः तज्ज्ञानंविनाराज्ञःशोकतरणासंभ
वात् राजातुमोहचादिलोकपरतयेवतमर्थेनिगृह्णातीतिनास्यशोकोनश्यतीतिशास्त्रहृदयं २३० संधिमविरोधं नागोहस्तीतिनसमानसंज्ञं हस्तिनापुरमित्यर्थः ३१ । २३२

३३ । ३४ दुष्टकृष्णनिग्रहरूप योगेश्वरत्ववैश्वर्यम् । 'तेश्वर्यवैश्वर्यचहरेःश्रुत्वाऽवबोधयच्च ॥ दुर्योधनो मनेऽस्यवाक्यम्लेच्छःश्रुतेरिव' ३५ अनुमंत्रितउपजापितः । उपायपूर्वमे
दपूर्व । शौटीर्यातगर्वात् । 'अपित्रैलोक्यराज्यस्यहेतोर्विश्वस्तमाश्रितं । नत्यजेदेहनाशेऽपीत्युक्तंकर्णोपनापतः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ निर्दत्पसंतोऽपिसतोबैडालव्रतिकाइति ॥ युधिष्ठिरमि
वोल्कइत्युचेवादरायणः ४० यद्भसाज्यमाशास्तेधार्तराष्ट्रस्तमर्कजं । प्राहार्द्धरथहत्युचेर्भोष्मस्तेजोवधेऽप्या । नकिंचित्तपसोऽसाध्ययतो जन्मांतरंविना । पुंस्त्वंशिखंडिनीप्रापेत्यंबोपाख्या

दंभोद्भवस्यचारव्यानमत्रैवपरिकीर्तितम् ॥ वरान्वेषणमत्रैवमातलेश्वमहात्मनः ३३ महर्षेश्वापिचरितंकाथितंगालवस्यवै ॥ विदुलायाश्चपुत्रस्यप्रोक्तंचाप्य
नुशासनम् ३४ कर्णदुर्योधनादीनांदुष्टंविज्ञायमंत्रितम् ॥ योगेश्वरत्वकृष्णेनयत्रगज्ञांप्रदर्शितम् ३५ रथमारोप्यकृष्णेनयत्रकर्णोऽनुमंत्रितः ॥ उपायपूर्वशौटी
र्यात्प्रत्याख्यातश्चतेनसः ३६ आगम्यहास्तिनपुरादुपप्लव्यमरिंदमः ॥ पांडवानांयथावृत्तंसर्वमाख्यातवानह्रिः ३७ तेतस्यवचनंश्रुत्वामंत्रयित्वाचय
द्वितम् ॥ सांग्रामिकंततःसर्वसज्जं चक्रुःपरंतपाः ३८ ततोयुद्धायनिर्यातानराश्वरथदंतिनः ॥ नगराद्वास्तिनपुराद्वलसंख्यानमेवच ३९ यत्रराज्ञाहुलूकस्य
प्रेषणंपांडवान्प्रति ॥ श्वोभाविनिमहायुद्धेदौत्येनकृतवान्प्रभुः २४० रथातिरथसंख्यानमंबोपाख्यानमेवच ॥ एतत्सुबहुवृत्तांतंपंचमंपर्वभारते ४१ उद्योग
पर्वनिर्दिष्टंसंधिविग्रहमिश्रितम् ॥ अध्यायानांशतंप्रोक्तंपडशीतिर्महर्षिणा ४२ श्लोकानांषट्सहस्राणितावंत्येवशतानिच ॥ श्लोकाश्चनवतिःप्रोक्तास्तथैवाष्टौ
महात्मना ४३ व्यासेनोदारमतिनापर्वण्यस्मिस्तपोधनाः ॥ अतःपरंविचित्रार्थभीष्मपर्वप्रचक्षते ४४ जंबूखंडविनिर्माणयत्रोक्तंसंजयेनह ॥ यत्रयौधिष्ठिरसै
न्यांविषादमगमत्परम् ४५ यत्रयुद्धमभूद्रोरंशहाहानिसुदारुणम् ॥ कश्मलंयत्रपार्थस्यवासुदेवोमहामतिः ४६ मोहजंनशयामासहेतुभिर्मोक्षदर्शभिः ॥ समी
क्ष्याधोक्षजःक्षिप्रंयुधिष्ठिरहितेरतः ४७ रथादाहुत्यवेगेनस्वयंकृष्णउदारधीः ॥ प्रतोदपाणिराधावद्रीष्मंहंतुंव्यपेतभीः ४८ वाक्यप्रतोदाभिहतोयत्रकृष्णेनपा
डवः ॥ गांडीवधन्वासमरेसर्वशस्त्रभृतांवरः ४९ शिखंडिनंपुरस्कृत्ययत्रपार्थोमहाधनुः ॥ विनिघ्ननिशितैर्बाणैरथाद्रीष्ममपातयत् २५० शरतल्पगतश्चैवभी
ष्मोयत्रबभूवह ॥ षष्ठमेतत्समाख्यातंभारतेपर्वविस्तृतम् ५१ अध्यायानांशतंप्रोक्तंतथासप्तदशापरे ॥ पंचश्लोकसहस्राणिसंख्यायाऽष्टौशतानिच ५२ श्लोकाश्च
चतुराशीतिरस्मिन्पर्वणिकीर्तिताः ॥ व्यासेनवेदविदुषासंख्याताभीष्मपर्वणि ५३

नईरितं ' ४१ संधिविग्रहमिश्रितंकृष्णदौत्येनसंधिरुलूकदौत्येनविग्रहस्ताम्यांमिश्रितं ४२ । ४३ । ४४ । ४५ 'अश्येत्पतिंविनासेनाकूर्मामलकमुष्टिवत् । इतिसेनापतिंभीष्मचक्रैकौरवर्नदनः ।
वैराजदर्शनादूर्ध्वपरब्रह्मान्ववेक्षणं । इतीयजंबूखंडादिगीतायाःपूर्वमीरितं । कश्मलंविषादं ४६ मोहजंनमतोत्थंसमीक्ष्यभीष्मस्यदुर्जयत्वमितिशेषः ४७ 'श्रुतिःस्मृतेर्बलवतीभक्तौत्वेतद्विपर्ययः ।
भीष्मंजिघांसतापार्थसूतेनेतत्प्रदर्शितं ४८ । ४९ । ५० नदेहमनुशीर्षतेवेष्णवाज्ञितमृत्यवः । भीष्मःकालांतराकांक्षीशरतल्पेऽवसधिरं' ५१ । ५२ । ५३

'सात्राद्वाहमहःश्रेष्ठमितिमत्त्वामुपोधनः ॥ जयाशयास्वमाचार्यंघोनाफत्वेऽभ्यवेचयत्' ५४ संशप्तकास्तुषेसंख्येसर्वथाप्यनिवर्तिनस्तेअपनिभ्युरपहतवतः रणजिराट्रणस्थानात् ५६ । ५७
५८ संशप्तकवधोत्साहीजिष्णुःपुत्रवधादितः ॥ प्रतिज्ञामहर्षीकृत्वातीर्णःश्रीपतिमायया ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ संतोऽप्यसाधुतांपातिप्रतिकूलेविधातरि ॥ द्रोणस्यमृत्यु
कालेहिधर्मोऽप्यनृतभागभूत् ॥ अनृतेनहतोद्रोणोनत्यानारायणास्त्रकं । नानोपावैररीन्हत्वास्वीयान्रक्षितवानह्रिः' ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१

द्रोणपर्वततश्चिंत्रं बहुवृत्तांतमुच्यते ॥ सैनापत्येऽभिषिक्तोऽथयत्राचार्यःप्रतापवान् ५४ दुर्योधनस्यप्रीत्यर्थंप्रतिजज्ञेमहास्त्रवित् ॥ ग्रहणंधर्मराजस्यपांडुपुत्रस्य
धीमतः ५५ यत्रसंशप्तकाःपार्थमपनिभ्यूरणाजिरात् ॥ भगदत्तोमहाराजोयत्रशक्रसमोयुधि ५६ सुप्रतीकेननागेनसहिशांतःकिरीटिना ॥ यत्राभिमन्युंबह
वोजगुरेकंमहारथाः ५७ जयद्रथमुखावालंशूरमप्राप्तयौवनम् ॥ हत्वेऽभिमन्यौकुद्वेनयत्रपार्थेनसंयुगे ५८ अक्षौहिणीःसप्तहत्वाहतोराजाजयद्रथः ॥ यत्रभी
मोमहाबाहुःसात्यकिश्चमहारथः ५९ अन्वेषणार्थंपार्थस्ययुधिष्ठिरनृपाज्ञया ॥ प्रविष्टौभारतौसेनामप्रष्टुष्यांसुरैरपि २६० संशप्तकावशेषंचकृतानिः
शेषमाहवे ॥ संशप्तकानांवीराणांकोट्योनवमहात्मनाम् ६१ किरीटिनाभिनिष्क्रम्यप्रापितायमसादनम् ॥ घृतराष्ट्रस्यपुत्राश्चतथापाषाणयोधिनः ६२
नारायणाश्चगोपालाःसमरेचित्रयोधिनः ॥ अलंबुषःश्रुतायुश्चजलसंधश्चवीर्यवान् ६३ सौमदत्तिर्विराटश्चदुपदश्चमहारथः ॥ घटोत्कचादयश्चान्येनिहताद्रो
णपर्वणि ६४ अश्वत्थामाऽपिचात्रैवद्रोणयुधिनिपातिते ॥ अस्रंप्रादुश्चकारोग्रंनारायणममर्षितः ६५ आग्नेयंकीर्त्यतेयत्ररुद्रमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ व्यासस्यचा
प्यागमनंमाहात्म्यंकृष्णपार्थयोः ६६ सप्तमंभारतेपर्वमहदेतदुदाहृतम् ॥ यत्रतेपृथिवीपालाःप्रायशोनिधनंगताः ६७ द्रोणपर्वणियेशूरानिर्दिष्टाःपुरुषर्ष
भाः ॥ अत्राध्यायशतंप्रोक्तंतथाऽध्यायाश्चसप्ततिः ६८ अष्टौश्लोकसहस्राणितथानवशतानिच ॥ श्लोकानवतथैवात्रसंख्यातास्तत्त्वदर्शिना ६९ पाराशर्ये
णमुनिनासंचित्यद्रोणपर्वणि ॥ अतःपरंकर्णपर्वंप्रोच्यतेपरमाहुतम् २७० सारथ्येविनियोगश्चमद्रराजस्यधीमतः ॥ आख्यातंयत्रपौराणंत्रिपुरस्यनिपात
नम् ७१ प्रयाणपरुषश्चात्रसंवादःकर्णशल्ययोः ॥ हंसकाकीयमाख्यानंतत्रैवाक्षेपसंहितम् ७२ वधःपांडवस्यचतथाअश्वत्थामामहात्मना ॥ दंडसे
नस्यचततोदंडस्यचवधस्तथा ७३ द्वैरथेयत्रकर्णेनधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ संशयंगमितोयुद्धेमिषतांसर्वधन्विनाम् ७४ अन्योन्यंप्रतिचक्रोधोयुधिष्ठिरकिरी
टिनोः ॥ यत्रैवानुनयःप्रोक्तोमाधवेनार्जुनस्यहि ७५ प्रतिज्ञापूर्वकंचापिवक्षोदुःशासनस्यच ॥ भित्त्वाट्टकोदरोरक्तंपीतवान्यत्रसंयुगे ७६ द्वैरथेयत्रपार्थ
नहतःकर्णोमहारथः ॥ अष्टमंपर्वनिर्दिष्टमेतद्भारतचिंतकैः ७७

७२ । ७३ मिषतांपश्यतां ७४ । ७५ 'कार्याकार्यविचारंक्रोधाविष्टानकुर्वते ॥ अपिबच्छोपितंभ्रातुर्मामसेनोद्विंसंयुगे ७६ सौरिरींद्रनिजघ्नेमामिदानोतद्विपर्ययः ॥
सहायोहंतुरीशानःपक्षपातविवर्जितः' ७७

एकोनसप्ततिः प्रोक्ता अध्यायाः कर्णपर्वणि ॥ चत्वार्येवसहस्राणि नवश्लोकशतानि च ७८ चतुःषष्टिस्तथाश्लोकाः पर्वण्यस्मिन्प्रकीर्तिताः ॥ अतः परं विचित्रार्थशल्य
पर्वप्रकीर्तितम् ७९ हतप्रवीरे सैन्ये तु नेतामद्रेः श्वरोऽभवत् ॥ यत्र कौमारमारुख्यानमभिषेकस्य कर्म च २८० वृत्तानिरथयुद्धानि कीर्त्यते यत्र भागशः ॥ विनाशः कुरुसु
ख्यानां शल्यपर्वणि कीर्त्यते ८१ शल्यस्य निधनं चात्र धर्मराजान्महात्मनः ॥ शकुनेश्वधोऽत्रैव सह देवेन संयुगे ८२ सैन्ये च हतभूयिष्ठे किंचिच्छिष्टे सुयोधनः ॥
हृदं प्रविश्य यत्रासौ संस्तभ्यापो व्यवस्थितः ८३ प्रवृत्तिस्तत्र चारुख्यातायत्र भीमस्य लब्धकैः ॥ क्षेपयुक्तैर्वचोभिश्च धर्मराजस्य धीमतः ८४ हृदात्समुत्थितो यत्र धार्त
राष्ट्रोऽत्यमर्षणः ॥ भीमेन गदया युद्धं यत्रासौ कृतवान्सह ८५ समवाये च युद्धस्य रामस्यागमनं स्मृतम् ॥ सरस्वत्याश्च तीर्थानां पुण्यतापरिकीर्तिता ८६ गदायु
द्धं च तु मुलमत्रैव परिकीर्तितम् ॥ दुर्योधनस्य राज्ञोऽथ यत्र भीमेन संयुगे ८७ ऊरुभग्नौ प्रसह्याजौ गदया भीमवेगया ॥ नवमं पर्वं निर्दिष्टमेतदहुतमर्थवत् ८८ एकोन
षष्टिरध्यायाः पर्वण्यत्र प्रकीर्तिताः ॥ संख्याता वहुवृत्तांताः श्लोकसंख्याऽत्र कथ्यते ८९ त्रीणि श्लोकसहस्राणि द्वेशते विंशतिस्तथा ॥ मुनिना संप्रणीतानि कौ
खाणां यशोभृता २९० अतः परं प्रवक्ष्यामि सौप्तिकं पर्वदारुणम् ॥ भग्नोरुयत्र राजानं दुर्योधनममर्षणम् ९१ अपयातेषु पार्थेषु त्रयस्तेऽभ्याययूथाः ॥
कृतवर्मा कृपो द्रौणिः सायाद्देरुधिरोक्षितम् ९२ समेत्य ददृशुर्भूमौ पतितं रणमूर्धनि ॥ प्रतिजज्ञे दृढक्रोधो द्रौणिर्यत्र महारथः ९३ अहत्वा सर्वपंचालान् दृष्ट
युग्मपुरोगमान् ॥ पांडवांश्च सहामात्यान्न विभोक्ष्यामि दंशनम् ९४ यत्रैव मुक्त्वा राजानमपक्रम्य त्रयोरथाः ॥ सूर्यास्तमनवेलायामासेदुस्ते महद्वनम् ॥
९५ न्यग्रोधस्याथ महतो यत्राधस्ताद्व्यवस्थिताः ॥ ततः काकान्वहू चरात्रौ दृष्टो लूकेन हिंसितान् ९६ द्रौणिः क्रोधसमाविष्टः पितुर्वधमनुस्मरन् ॥ पं
चालानां प्रसुप्तानां वधं प्रति मनोदधे ९७ गत्वा च शिविरद्वारिदुर्दंशं तत्र राक्षसम् ॥ घोररूपमपश्यत्सदिवमावृत्यधिष्ठितम् ९८ तेन व्याघातमस्त्राणां क्रि
यमाणमवेक्ष्य च ॥ द्रौणिर्यत्र विरूपाक्षं रुद्रमारुघ्यसत्वरः ९९ प्रसुप्तान्निशिविश्वस्तान् दृष्टयुग्मपुरोगमान् ॥ पंचालान्सपरीवारान् द्रौपदेयांश्च सर्वशः ३००

स्मृतेवाहारायणः ॥ तेन जानीमहे हिंसाधर्म्यापिदुरितप्रदा ८६ नाधर्मेण विनाशः शक्यो निर्जेतुमुल्बणः ॥ भीमसेनोऽधोनाभेः प्रजहार सुयोधनम् ' ८७ । ८८ । ८९ । २९० । ९१
९२ । ९३ दंशनं कवचं ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ ' विदुषोऽत्राज्ञानं स्यापि देव्यात्स्याद्गुरुणा मतिः ॥ अश्वत्थामाऽपि यत्सुप्तान् भांश्च न्यवधीदुपा ' ३००

कृतवर्मणेति ३०१ । २ । ३ उपाविश दर्शनं नुपुरुद्धवती ४ । ५ । ६ । ७ । ८ त्रितकाशिनो जयश्चापिनः ९ । १० । ११ सौप्तिकैर्षीके आख्याने अत्र पर्वणिसंबन्धे इत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ आयोधनं
मुद्रस्थानं १६ । १७ क्षत्रियाः क्षत्रियस्त्रियः १८ । १९ । २० ' अर्थाधीषधमाप्रोतिविलपति चतत्त्रियः ॥ तस्मादर्थनलिप्से तत्रेयोर्धीधार्तराष्ट्रवत् ॥ दिनवाक्षोहिणी हत्वा लेभे राज्ञं युधिष्ठिरः ॥ एवं भूतस्येणे
कृतवर्मणा च सहितः कृपेण च निजघ्नवान् ॥ यत्रामुच्यंतते पार्थः पंचकृष्णवलाश्रयात् ३०१ सात्यकिश्च महेष्वासः शेषाश्च निधनंगताः ॥ पंचालानां प्रसुप्तानां
त्रद्रोणसुताद्वधः २ दृष्टयुग्मस्य सूतेन पांडवेषु निवेदितः ॥ द्रौपदीपुत्रशोकार्तापितृभ्रातृवधादिता ३ कृतानशनसंकल्पायत्र भर्तनुपाविशत् ॥ द्रौपदीव
चनाद्यत्र भीमो भीमपराक्रमः ४ प्रियंतस्याश्चि कीर्षन् चैव दामादाय वीर्यवान् ॥ अन्वधावत्सु संकुद्धो भारद्वाजंगुरोः सुतम् ३०५ भीमसेनभयाद्यत्र देवेनाभिप्रचो
दितः ॥ अपांडवायेति रुपाद्रौणिरस्त्रमवासृजत् ३०६ मैवमित्यब्रवीत्कृष्णः शमयंस्तस्य तद्वचः ॥ यत्रास्त्रमस्त्रेण च तच्छमयामास फाल्गुनः ३०७ द्रौणे
श्च द्रोहबुद्धित्वं वीक्ष्य पापात्मनस्तदा ॥ द्रौणिद्वैपायनादीनां शापान्वा न्योन्यकारिताः ३०८ मणितथासमादाय द्रोणपुत्रान्महारथात् ॥ पांडवाः प्रददुर्हृष्टाद्रौ
पद्यैजितकाशिनः ३०९ एतद्वैदशमं पर्वसौप्तिकं समुदाहृतम् ॥ अष्टादशास्मिन्नध्यायाः पर्वण्युक्ता महात्मनाम् ३१० श्लोकानां कथितान्यत्र शतान्यष्टौ
प्रसंख्यया ॥ श्लोकाश्च सप्ततिः प्रोक्ता मुनिना ब्रह्मवादिना ३११ सौप्तिकैर्षीके संबन्धे पर्वण्युत्तमतेजसि ॥ अत ऊर्ध्वमिदं प्राहुः स्त्रीपर्वकरुणोदयं ३१२ पुत्रशोका
भिसंतप्तः प्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ कृष्णोपनीतां यत्रासावायसीं प्रतिमां दृढाम् ३१३ भीमसेनद्रोहबुद्धिर्घृतराष्ट्रो वभंजह ॥ तथाशोकाभितप्तस्य घृतराष्ट्रस्य धीमतः
१४ संसारगहनं बुद्ध्याहेतुभिर्मोक्षदर्शनैः ॥ विदुरेण च यत्रास्य राज्ञ आश्वासनं कृतम् १५ घृतराष्ट्रस्य चात्रैव कौरवायोधनं तथा ॥ सांतःपुरस्य गमनं शोकार्त
स्य प्रकीर्तितम् १६ विलापो वीरपत्नीनां यत्रातिकरुणः स्मृतः ॥ क्रोधावेशः प्रमोहश्च गांधारीघृतराष्ट्रयोः १७ यत्र तान् क्षत्रियाः शूरान्संग्रामेष्वनिवर्तितः ॥
पुत्रान्भ्रातृन्पितृन्श्चैव ददृशुर्निहतान् रणे १८ पुत्रपौत्रवधार्तायास्तथात्रैव प्रकीर्तिता ॥ गांधार्याश्चापि कृष्णेन क्रोधोपशमनक्रिया १९ यत्र राजामहाप्राज्ञः स
र्वधर्मभृतां वरः ॥ राज्ञां तानि शरीराणि दाहयामास शास्त्रतः ३२० तोयकर्मणि चाराब्धे राज्ञामुदकदानिके ॥ गूढोत्पन्नस्य चारुख्यानं कर्णस्य पृथयाऽऽत्मनः २१ सुतस्य
तदिह प्रोक्तं व्यासेन परमर्षिणा ॥ एतदेकादशं पर्वशोकवैकृत्यकारणम् २२ प्रणीतं सज्जनमनोवैकृत्यशुभ्रवर्तकम् ॥ सप्तविंशतिरध्यायाः पर्वण्यस्मिन्प्रकीर्तिताः
२३ श्लोकसप्तशती चापि पंचसप्ततिसंयुता ॥ संख्यया भारताख्यानमुक्तं व्यासेन धीमता २४ अतः परं शांतिपर्वद्वादशं बुद्धिवर्धनम् ॥ यत्र निर्वेदमापन्नो धर्मराजो यु
धिष्ठिरः २५ घातयित्वा पितृन्भ्रातृन्पुत्रान्संबंधिमातुलान् ॥ शांतिपर्वणि धर्माश्च व्याख्याता शारतलिपकाः ३२६

वभवत्यर्थः सतामपि ॥ बंधून्पिनयेद्युद्धे स्वर्गं श्राद्धे श्रतर्प
येत् । इत्येवं निर्मलं क्षात्रं कर्मांक्तं तोयकर्मणि २१ । २२ । २३ । २४ अर्थात्तौ रूपादियोगे वा यत्सुखं कामशब्दितं ॥ तदा पुः पांडवाः कुशैर्लब्धराज्याः पृथग्गृहाः ॥ चतुर्भिरैवं वैराट्येकादशभिर्गुह्यं ॥ पंचभिर्भोष्म
मष्टाभिर्द्रोणभेकेन सूर्यं ॥ चतुस्त्रीपंचभिः शल्यसौ पुत्ररूपभिधानि च ॥ पर्वभिर्दीपयंत्यर्थं शांत्यादिः कामदीपिका ॥ निर्वेदं दुःखं २५ शारतलिपकाः शराएव तल्पो यस्य तेन भीष्मेण व्याख्याता इत्यर्थः ३२६

'यथोक्तदंडयन्द्दवान्धर्मसमयमश्नुते ॥ भूपइत्येवतद्धर्माःसापद्धर्मानिरूपिताः' ॥ कालहेतुप्रदर्शिनःकालोदुर्भिक्षादिहेतुवैररोगादिश्रतत्प्रदर्शिनःदेशकालाद्यपेक्षयावर्तितव्यमित्यर्थः २७ सर्वज्ञत्वकार्या
कार्यविभागज्ञत्वं २८ । २९ । ३० । ३१ प्रकृतिस्वाभाविकीमवस्थां । 'सर्वाधिकारिकामोक्षधर्माःसम्यगुदीरिताः ॥ तत्राधिकारसिद्धयर्थदानधर्माश्चकीर्तिताः' ३२ व्यवहारआचारःधर्मार्थयो
धर्मार्थयोर्हितः ३३ सत्यस्यहिंसाशून्यस्ययथार्थभाषणस्यपरागतिःपराकाष्ठा ३४ महाभाग्यमहात्म्यं रहस्यमल्पायासेनापिमहाफलप्रदत्वं देशकालोपसंहिततीर्थपर्वोपधानात् ३५ 'स्वच्छं
दमरणःसर्वोयोगीभीष्मसमोभवेत् ॥ इतिप्रदर्शयन्भीष्मनिर्याणंचाप्यवर्णयत् ३६ । ३७ । ३८ वाराणस्यामविज्ञातोवसेद्विद्वन्भयात्सुधीः ॥ व्यासमेतरेयसंवर्तैरेतत्सम्यक्प्रदर्शितं ॥ काश्यां

राजभिर्वेदितव्यास्तेसम्यग्ज्ञानबुभुत्सुभिः ॥ आपद्धर्माश्चतत्रैककालहेतुप्रदर्शिनः २७ यान्बुद्धापुरुषःसम्यक्सर्वज्ञत्वमवाप्नुयात् ॥ मोक्षधर्माश्चकथिताविचि
त्राबहुविस्तराः २८ द्वादशपर्वानिर्दिष्टमेतत्प्राज्ञजनप्रियम् ॥ अत्रपर्वणिविज्ञेयमध्यायानांशतत्रयम् २९ विंशच्चैवतथाध्यायानवचैवतपोधनाः ॥ चतुर्द
शसहस्राणितथासप्तशतानिच ३३० सप्तश्लोकास्तथैवात्रपंचविंशतिसंख्यया ॥ अतर्जुर्वचविज्ञेयमनुशासनमुत्तमम् ३१ यत्रप्रकृतिमापन्नःश्रुत्वाधर्मविनि
श्चयम् ॥ भीष्माद्गागीरथीपुत्रात्कुरुराजोयुधिष्ठिरः ३२ व्यवहारोऽत्रकात्सर्येनधर्मार्थीयःप्रकीर्तितः ॥ विविधानांचदानानांफलयोगाःप्रकीर्तिताः ३३ त
थापात्रविशेषाश्चदानानांचपरोर्विधिः ॥ आचारविधियोगश्चसत्यस्यचपरागतिः ३४ महाभाग्यंगवांचैवब्राह्मणानांतथैवच ॥ रहस्यंचैवधर्माणादेशकालोप
संहितम् ३५ एतत्सुबहुवृत्तांतमुत्तमंचानुशासनम् ॥ भीष्मस्यात्रैवसंप्राप्तिःस्वर्गस्यपरिकीर्तिता ३६ एतत्रयोदशपर्वधर्मनिश्चयकारकम् ॥ अध्यायानांश
तंत्वत्रषट्चत्वारिंशदेवतु ३७ श्लोकानांतुसहस्राणिप्रोक्तान्यष्टौप्रसंख्यया ॥ ततोऽश्वमेधिकंनामपर्वप्रोक्तंचतुर्दशम् ३८ तत्संवर्तमरुतीयंत्राख्यानममुत्त
मम् ॥ सुवर्णकोशसंप्राप्तिर्जन्मचोक्तंपरीक्षितः ३९ दग्धस्यास्त्राग्निनापूर्वकृष्णात्संजीवनंपुनः ॥ चर्यायांहयमुत्सृष्टंपांडवस्यानुगच्छतः ३४० तत्रतत्रच
युद्धानिराजपुत्रैर्मर्षणैः ॥ चित्रांगदायाःपुत्रेणपुत्रिकायाधनंजयः ३४१ संग्रामेवधुवाहेनसंशयंचात्रदर्शितः ॥ अश्वमेधेमहायज्ञेनकुलाख्यानमेवच ४२
इत्याश्वमेधिकंपर्वप्रोक्तमेतन्महाहुतम् ॥ अध्यायानांशतंचैवत्रयोऽध्यायाश्चकीर्तिताः ३४३ त्रीणिश्लोकसहस्राणितावत्येवशतानिच ॥ विंशतिश्चतथाश्लोकाः
संख्यातास्तत्त्वदर्शिना ३४४ ततस्त्वाश्रमवासाख्यंपर्वपंचदशंस्मृतम् ॥ यत्रराज्यंसमुत्सृज्यगांधार्यासहितोत्तपः ३४५ घृतराश्रोऽश्रमपदंविदुरश्वजगाम
ह ॥ यदृष्ट्वाप्रस्थितंसाध्वीपृथाप्यानुययौतदा ३४६

मृतस्यकुणपंशिवलिंमृच्छति ॥ अपूर्वमेतत्संवर्तमरुतीयंप्रकाशितं ॥ क्रममुक्तिप्रसिद्धयर्थमश्वमेधोऽपिकीर्तितः ॥ तत्त्वस्यदुर्ग्रहत्वाच्चपुनरध्यात्ममीरितं । तत्पुराणप्रसिद्धंसंवर्तमरुतीयं
३९ चर्यायांपर्यटने ३४० । ४१ संशयंप्राणांतं गंगाशापमोक्षार्थधनंजयोदर्शितः । 'कृशेनश्रद्धयादत्तमत्यल्पमपिसज्जने ॥ अश्वमेधाधिकंपुण्यततइत्याहनाकुले' ४२ । ४३ । ४४ । ४५ घृ
तराश्रोऽश्रमपदमित्यत्राकारस्यपूर्वरूपमार्थं । 'तपोहिततमंनृणांभोगानरकपोनयः ॥ इतीवकुंतीपुत्राणांराज्यंत्यक्त्वावनंपयो' ४६

४७ 'मायामात्रंमुतादीनिविज्ञायाश्चर्यपर्वतः । घृतराश्रवत्यक्ताशोकंमोक्षसमाश्रयेत्' ४८ । ४९ संजयश्चसुगतिगतइत्यनुवर्तते ३५० । ५१ पंचश्लोकशतानिचेत्यत्रपंचश्लोकशतंचेतिसमासः
पंचाधिकंशतमित्यर्थः तेनात्रएकादशशतीहश्लोकसंख्याज्ञेया तावत्याएवपुस्तकेपुलंभात् ५२ । ५३ । ५४ आपानेसुरापानस्थाने पानकलिताःसुरापानेनवशीकृताः एरकानिर्भीथितुणं
५५ रामकृष्णोमहत्परंब्रह्मापिसंतोकांलंनतिचक्रामतुः समर्थावपिमर्यादांनोऽर्चितवतावित्यर्थः । 'ब्राह्मसोभात्सुरापानादिनष्टाःसर्वयादवाः । तस्मादेतद्व्यसंज्ञिनैवकार्यकदाचन' ५६ आ

पुत्रराज्यंपरित्यज्यगुरुशुश्रूषणेरेता ॥ यत्रराजाहतान्पुत्रान्पौत्रानन्यांश्चपार्थिवान् ३४७ लोकांतरगतान्वीरानपश्यत्पुनरागतान् ॥ ऋषेःप्रसादात्कृष्णस्यदृष्ट्वाऽऽ
श्चर्यमनुत्तमम् ४८ त्यक्त्वाशोकंसदारश्चसिद्धिंपरमिकांगतः ॥ यत्रधर्मसमाश्रित्यविदुरःसुगतिगतः ४९ संजयश्चसहामात्योविद्वान्गावल्गणिवशी ॥ ददर्शनारदं
यत्रधर्मराजोयुधिष्ठिरः ३५० नारदाच्चैवशुश्राववृष्णीनांकदनंमहत् ॥ एतदाश्रमवासाख्यंपर्वोक्तंमहद्हुतम् ५१ द्विचत्वारिंशदध्यायाःपर्वतदभिसंख्यया ॥
सहस्रमेकंश्लोकानांपंचश्लोकशतानिच ५२ पडेवचतथाश्लोकाःसंख्यातास्तत्त्वदर्शिना ॥ अतःपरंनिबोधेदंमौसलंपर्वदारुणम् ५३ यत्रतेपुरुषव्याघ्राःशस्त्रस्पर्श
हतायुधि ॥ ब्रह्मदंडविनिष्पिष्टाःसमीपेलवणांभसः ५४ आपानेपानकलितादेवेनाभिप्रचोदिताः ॥ एरकाखूपिभिर्वज्रैर्निजघुरितरेतरम् ५५ यत्रसर्वक्ष
यंकृत्वाताबुभौरामकेशवौ ॥ नातिचक्रामतुःकालंप्राप्तंसर्वहरंमहत् ५६ यत्रार्जुनोद्वारवतीमेत्यवृष्णिविनाकृताम् ॥ दृष्ट्वाविषादमगमत्परांचार्तिनरर्षभः ५७
ससंस्कृत्यनरश्रेष्ठमातुलंशौरिमात्मनः ॥ ददर्शयदुवीराणामापानेवैशंसमहत् ५८ शरीरंवासुदेवस्यरामस्यचमहात्मनः ॥ संस्कारंलंभयामासवृष्णीनांचप्रधान
तः ५९ सवृद्धबालमादायद्वारवत्यास्ततोजनम् ॥ ददर्शापदिकष्टायांगांडीवस्यपराभवम् ३६० सर्वेषांचैवदिव्यानामस्त्राणामप्रसन्नताम् ॥ नाशंघृष्णिकलत्रा
णांप्रभावानामनित्यताम् ६१ दृष्ट्वानिर्वेदमापन्नोव्यासवाक्यप्रचोदितः ॥ धर्मराजंसमासाद्यसंन्यासंसमरोचयत् ६२ इत्येतन्मौसलंपर्वषोडशंपरिकीर्तितम् ॥
अध्यायाऽष्टौसमारख्याताःश्लोकानांचशतत्रयम् ६३ श्लोकानांविंशतिश्चैवसंख्यातास्तत्त्वदर्शिना ॥ महाप्रस्थानिकंतस्मादूर्ध्वंसप्तदशंस्मृतम् ६४ यत्रराज्यंपरि
त्यज्यपांडवाःपुरुषर्षभाः ॥ द्रौपद्यासहितादेवामहाप्रस्थानमास्थिताः ६५ यत्रतेऽग्निदृष्टिरेलौहित्यंप्राप्यसागरम् ॥ यत्राग्निनाचोदितश्चपार्थस्तस्मैमहात्म
ने ६६ ददौसंपूज्यतद्विव्यंगांडीवंधनुरुत्तमम् ॥ यत्रभातृनिपतितान्द्रौपदीचयुधिष्ठिरः ६७ दृष्ट्वाहित्वाजगामैवसर्वाननवलोकयन् ॥ एतत्सप्तदशंपर्वमहाप्र
स्थानिकंस्मृतम् ६८ यत्राध्यायास्त्रयःप्रोक्ताःश्लोकानांचशतत्रयम् ॥ विंशतिश्चतथाश्लोकाःसंख्यातास्तत्त्वदर्शिना ३६९

तिपीडां ५७ वैशंसपरस्परंविशसनं ५८ । ५९ 'सर्वेक्षयांतानिचयावृष्णीनामपिसंक्षयात् ॥ परामवादर्जुनस्यपतनांताःसमुच्छ्रयाः' ३६० अप्रसन्नतामस्फुरणं ६१ संन्यासंराज्यत्यागं
६२ अध्यायाष्टौसंधिरार्षः ६३ । ६४ महाप्रस्थानंदेहत्यागार्थमुदगमनं ६५ । ६६ 'स्त्रस्यमृत्युंविनिश्चित्यपरंशोचेतकःपुमान् । युधिष्ठिरइवोपेक्षांकुर्याद्दधोर्धुमूर्धतः' ६७ । ६८ श
तंचत्रयंचेतिसमासेशतत्रयमित्यस्यधिकंशतमित्यर्थः ततश्चत्रयोर्विशत्यधिकंशतंश्लोकाइत्यर्थः तावतामेवोपलंभात् ६९

म.भा.टी.
॥ २३ ॥

३७० अन्तर्ज्ञस्यात्कारुण्यत् । ' आन्तर्ज्ञस्यपरीधर्मोयिनराजायुधिष्ठिरः । ध्वानंभ्रातृन्विनादिवरथंस्वर्गधनारुहत् ७१ एवं सर्वप्रताप्यैकथायामुन्नयेयतः । नप्रवृत्तिनिवृत्तिभ्यांविनावाचःकृतार्थं
ता । अर्थोधर्मोयभोगायधर्मःस्वर्गायमुक्तये । कामोधर्मार्थनाशायमोक्षःस्वार्थस्त्रिवर्गजित्स्वर्गमिति स्वर्गातेमहतामपियातनाप्राप्तिरस्तीतिदर्शितमितिभावः ७२ । ७३ निदेशोपमस्यशासनेयातना
यामित्यर्थः अनुदर्शितः ईदृक्फलमेधर्मसुखमस्तीतिबोधितः ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ खिलेषुआख्यानांतरेषुसत्त्वपिहरिवंशभविष्ययोर्ग्रहणतयोरभ्यर्हितत्वप्रदर्शनार्थं दशश्लोकसहस्राणीति ह
रिवंशभविष्यांतग्रंथस्यद्वादशसहस्रोन्मितत्वंनतुकृत्स्नहरिवंशस्यअधिकस्यग्रंथस्यदर्शनात्तावन्मात्रविवक्षायांचल्लक्षपूतैरयोगात् तथाद्वयत्रकंठोक्तायाःसंख्यायाःसंकलनेषणवतिःसहस्राणिद्वेशतेषोड

आदि. १
अ०
॥ २ ॥

स्वर्गपर्वततो ज्ञेयं दिव्यं यत्तदमानुषम् ॥ प्राप्तदैवरथं स्वर्गान्नेष्टवान्यत्र धर्मराट् ३७० आरोढुं सुमहाप्राज्ञ आन्तर्ज्ञस्याच्छुनाविना ॥ तामस्याविचलां ज्ञात्वा स्थितिं
धर्ममहात्मनः ७१ श्वरूपं यत्र तत्त्वत्काधर्मेणाऽसौ समन्वितः ॥ स्वर्गप्राप्तः स च तथा यातना विपुला भृशम् ७२ देवदूतेन नरकं यत्र व्याजेन दर्शितम् ॥ शुश्राव यत्र
धर्मात्मा भ्रातृणां करुणागिरः ७३ निदेशो वर्तमानानां देशे तत्रैव वर्तताम् ॥ अनुदर्शितश्च धर्मेण देवराज्ञा च पांडवः ७४ आहुत्या काशंगंगायां देहं त्यक्त्वा समानुषम् ॥
स्वधर्मनिर्जितं स्थानं स्वर्गं प्राप्य स धर्मराट् ७५ मुमुदे पूजितः सर्वैः सैद्रैः सुरगणैः सह ॥ एतदष्टादशं पर्वप्रोक्तं व्यासेन धीमता ७६ अध्यायाः पंचसंख्याताः पर्वण्य
स्मिन् महात्मा ॥ श्लोकानां द्विशते चैव प्रसंख्याते तपोधनाः ७७ नवश्लोकास्तथैवान्ये संख्याताः परमर्षिणा ॥ अष्टादशैव मेतानि पर्वाण्येतान्यशेषतः ७८ खिले
पुहरिवंशश्च भविष्यं च प्रकीर्तितम् ॥ दशश्लोकसहस्राणि विशच्छ्लोकशतानि च ७९ खिलेषु हरिवंशे च संख्यातानि महर्षिणा ॥ एतत्सर्वं समाख्यातं भारते पर्वसंग्रहः
३८० अष्टादशसमाजगमुरक्षौहिण्यो युयुत्सया ॥ तन्महादारुणं युद्धमहान्यष्टादशं भवत् ८१ यो विद्याच्चतुरो वेदान्सांगोपनिषदो द्विजः ॥ न चारख्यानामिदं विद्या
नैव सस्यां द्विचक्षणः ८२ अर्थशास्त्रमिदं प्रोक्तं धर्मशास्त्रमिदं महत् ॥ कामशास्त्रमिदं प्रोक्तं व्यासेनामिदं बुद्धिना ८३ श्रुत्वा त्विदमुपाख्यानां श्राव्यमन्यन्नरोचते ॥
पुंस्को किल गिरं श्रुत्वा रूक्षाध्वाक्षस्य वागिव ८४ इतिहासोत्तमादस्माज्जायंते कविबुद्धयः ॥ पंचम्यइव भूतेभ्यो लोकसंविधयस्त्रयः ८५ अस्याख्यानास्य विषये
पुराणं वर्तते द्विजाः ॥ अंतरिक्षस्य विषये प्रजाइव चतुर्विधाः ८६ क्रियागुणानां सर्वेषामिदमाख्यानामाश्रयः ॥ इंद्रियाणां समस्तानां चित्राइव मनःक्रियाः ८७ अना
श्रित्यैतदाख्यानां कथाभुवि न विद्यते ॥ आहारमनपाश्रित्य शरीरस्येव धारणम् ३८८

शवश्लोकाः । परिशेषात्पुष्करप्रादुर्भावाद्युपरितनग्रंथेकेलासयात्रासहिते किंचिद्दूनसहस्रचतुष्टयं ज्ञेयं तेन ततोप्यर्थशब्दभूयः संक्षेपं कृतवानृषिः अनुक्रमणिकाध्यायमित्यादौ भूयः शब्दादभ्यर्थशताधिकं
लक्षपरिपूर्णं ज्ञेयं । अष्टादशसहस्राणीत्यादयो विगीतपाठास्त्वष्टसंख्याप्रातिकूल्यादुपेक्षणीयाः ७९ । ३८० युयुत्सवायोद्धमिच्छया ८१ अंगानि शिक्षाकल्पादीनि उपनिषदोरहस्यविद्यास्तत्सहितान्
सांगोपनिषदः विचक्षणः स्वार्थज्ञः ८२ । ८३ ध्वाक्षस्य काकस्य ८४ लोकसंविधयस्त्रय आध्यात्ममिदं धर्माधिभूताधिदेवानां सम्यग्विधयोरचनाः ८५ विषये देशे अंतरित्यर्थः पुराणमष्टादशभेदपात्रादि चतुर्विधा
जरायुजांडजस्वेदमोक्षिजाः ८६ क्रियालौकिकयोर्वैदिक्यश्च तासां गुणा उत्कृष्टफलसाधनानि अथवा क्रियादामध्यानादयः गुणाः शमादयः मनसि इंद्रियाणीवात्र सर्वेशास्त्रार्थाः प्रतिष्ठिता इत्यर्थः ८७ । ३८८

॥ २३ ॥

इदं कविभिर्नृपजीव्यते एतच्छायाहरणे नैव काव्यनिर्वाहात् ८९ विशेषणे अतिशयकरणे अनेन ग्रंथस्य सर्वोत्कृष्टत्वमुक्तं ३९० भारतसंप्रदायप्रवर्तकान्वाचकानां शिष्याऽभिर्नदति धर्मे इति ९१ श्रो
तुं प्रोत्साहयति द्वैपायनेति अप्रमेयनास्ति प्रकृष्टं मेयं विशेष्यं यस्मादित्यप्रमेयं अवश्यं श्राव्यमित्यर्थः पुण्यं पुण्यहेतुः पवित्रं पवित्रविवर्जितुल्यो मृत्युस्तस्मात्प्रायत इति पवित्रं मृत्युतरणमित्यर्थः
यस्मात्पापहरं पुण्यहेतुत्वादेव शिवं कल्याणं समधिगच्छति शब्दतोर्थतश्च जानाति यद्वा अप्रमेयमाशयस्यमंभौरत्वाद्गार्थं पुण्यं ज्योतिष्टोमादिवत्स्वर्गं पवित्रं संध्योपासनादिवच्चित्तशुद्धिकरं
पापहरं प्रायश्चित्तवृत्तहत्यादिदोषघ्नं शिवयोग्याभ्यासवत्सर्वकल्याणप्रदं पुष्करमादित्यैशुंडाग्रं वातदृपाहृतजलेः एतच्छृण्वतस्तीर्थफलं साम्राज्यफलं चानायाससिद्धं भवतीति भावः ९२ संख्यासं
ध्यायां अत्यंतसंयोगे द्वितीया आख्यायपठित्वा प्रमुच्यते तस्मात्पापादिति शेषः ९३ । ९४ । ९५ आख्यानामिति इदमाख्यानां पर्वसंग्रहेण कृतेन सुखावगाहं सुखप्राप्त्यं भवतीति शेषः द्वितीयमित्यपि पाठे
द्वौ शब्दाथौ न्याय्यौ न्यायावनेतौ यस्मिंस्तद्विन्यायं अन्येतुद्वाभ्यां संक्षेपविस्तराभ्यां कृतेन पर्वसंग्रहेण शतपर्वीष्टादशपर्वरूपेण न्यायं एतच्छृण्वणेन कृत्स्नग्रंथार्थावधारणादिति व्याचल्युः तत्र पर्वसंग्रहो

इदं कविवैः श्रवैराख्यानामुपजीव्यते ॥ उदयप्रेप्सुभिर्भृत्यैरभिजातइवेश्वरः ८९ अस्य काव्यस्य कव्यो न समर्था विशेषणे ॥ साधोरिव गृहस्थस्य शेषास्त्रयइवा
श्रमाः ३९० धर्मे मतिर्भवतुवः सततोत्थितानां सहो कएव परलोकगतस्य बंधुः ॥ अर्थाः स्त्रियश्च निपुणैरपि सेव्यमानानैवाप्तभावमुपयांति न च स्थिरत्वम् ९१
द्वैपायनौष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयं पुण्यं पवित्रमथ पापहरं शिवं च ॥ यो भारतं समधिगच्छति वाच्यमानं किंतस्य पुष्करजलैरभिषेचनेन ९२ यदन्हाकुरुते पापं ब्राह्मण
स्त्विद्रियैश्चरन् ॥ महाभारतमाख्यायसंख्यां मुच्यति पश्चिमाम् ९३ यद्वा त्रौकुरुते पापं कर्मणाममसागिरा ॥ महाभारतमाख्यायपूर्वां संख्यां प्रमुच्यते ९४
योगो शतं कनकशृंगमयं ददाति विप्रस्य वेदविदुषे च बहुश्रुताय ॥ पुण्यां च भारतकथां शृणुयाच्च नित्यं तुल्यं फलं भवति तस्य च तस्य चैव ९५ आख्यानांतदिदमनुत्तमं महा
र्थं विज्ञेयं महदिह पर्वसंग्रहेण ॥ श्रुत्वाऽऽदौ भवति चृणां सुखावगाहं विस्तीर्णं लवणजलयथापुवेन ३९६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संग्रहपर्वणि द्वितीयो
ऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ध ॥ ॥ समाप्तं पर्वसंग्रहपर्व ॥

वररुधिप्रोक्तयाकादिनवटादिनवपादिपंचयाद्यष्टाविति परिभाषया क्रियते । 'आदिध्यान १९ सभाधनं ९ वनचर्यं १६ वैराट्भू ४ योगयुक् ११ भीष्मद्रोणम ५ जं ८ चकर्णकु १ तथाश्लेषे ४
सौपुत्रग ३ म् ॥ खीशं ५ शांतिभ ४ दानधर्मकु १ ह्येज्यारा २ श्रमावासमं ३ कं १ कं १ मौसलयानयीद्युगतिकं १ वंशेख २ मेतच्छतं' आदिपर्वणि एकोनविंशतिः पर्वणीत्यर्थः एवमत्रेपि
भीष्मे ५ द्रोणेज ८ ह्येज्या आश्वमेधिकं २ धानं महाप्रस्थानिकं युगतिः स्वर्गारोहणं वंशे हरिवंशे एतच्छतं पर्वणामिति शेषः शेषं स्पष्टं श्लोकसंख्यापि प्रागुक्तवज्ञेया अथ सर्वपर्वतात्पर्यसंग्रहः
'आदौ सर्वेद्रयोः कृतवृत्ततिगुरुसतीर्थसेवोत्थधर्मः सेवानीत्यायं हत्याप्रमुखदुरितजः शोकदोऽर्थोऽष्टसूक्तः ॥ एकस्मिन्काममोक्षावसुखमयसुखौषट्सुमुक्तयैददीज्यातापो वैराग्यहानेस्वरपिनिखिलकृतकृष्णभ
क्तिः खिलेषु ॥ दृविदानं तापः कृत्वादिं ताप आश्रमवासे उक्तइति सर्वत्रानुपजते दानं त्यागः स्वः स्वर्गतिरपि क्रममुक्तये भवतीत्यर्थः । 'यः सर्गप्रतिसर्गं वंशत इदं चिद्योनिचित्कर्तृकं चिद्रूपं जडमात्थतं तु पटवह
तोर्षवद्दीजवत् ॥ सत्वाध्मे मनुभेदपूर्वचरितैर्वैराग्ययोगो दिशन्भोः पंचांगपुराणकर्तृमलं व्यासस्वहेहिमे' ३९६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

जनमेजयस्यसर्पसत्रेकथेयप्रवृत्तेत्युक्तं तदुपोद्गातत्वेन जनमेजयस्यसर्पशापादिकमाह जनमेजयः पारिक्षित इत्यादिना दीर्घसत्रं बहुवारिं सत्रमुपास्ते अनुतिष्ठति सारमेयः १ रोरुयमाणो भृशं रुदन् २ । ३ । ४ । ५ नावेक्षेद्विषामवेक्षणमपिन कृतं तत्रावलेहं दूरतोऽपास्तमित्यर्थः । 'कुक्कुटः पक्षवातेन श्वाहृष्टं प्रदूषयेत्' इति वचनाच्छुनादृष्टमपि हविर्दुष्यतीत्याहुः ६ । ७ । ८ सा

॥ अथपौष्यपर्व ॥ सौतिरुवाच ॥ जनमेजयः पारिक्षितः सहभ्रातृभिः कुरुक्षेत्रे दीर्घसत्रमुपास्ते ॥ तस्य भ्रातरस्त्रयः श्रुतसेन उग्रसेनो भीमसेन इति ॥ तेषु तस्य मुपासीनेष्वगच्छत् सारमेयः १ जनमेजयस्य भ्रातृभिरभिहतो रोरुयमाणो मातुः समीपमुपागच्छत् २ ॥ तं मातारोरुयमाणमुवाच ॥ किं रोदिषिकेनास्यभिहत इति ३ स एव मुक्तो मातरं प्रत्युवाच जनमेजयस्य भ्रातृभिरभिहतोऽस्मीति ४ तं माता प्रत्युवाच व्यक्तं त्वया तत्रापराद्धं येनास्यभिहत इति ५ स तां पुमरुवाच नापरा ध्यामि किंचिन्नावेक्षे हवींषिनावलिह इति ६ तच्छ्रुत्वा तस्य माता सरमा पुत्रदुःखार्ता तस्य मुपागच्छत् स जनमेजयः सहभ्रातृभिर्दीर्घसत्रमुपास्ते ७ स तया कुद्वया तत्रोक्तोऽयं मे पुत्रो न किंचिदपराध्यति नावेक्षते हवींषिनावलेढि किमर्थमभिहत इति ८ न किंचिदुक्तं तस्ते सा तानुवाच यस्मादयमभिहतोऽनपकारी तस्माददृष्टं त्वां भयमागमिष्यतीति ९ जनमेजय एव मुक्तो देवशुन्या सरमया भृशं संभ्रातो विषण्णश्चासीत् १० स तस्मिन्सत्रे समाप्ते हास्तिनपुरं प्रत्येत्य पुरोहितमनुरूपमन्विष्यमाणः परं यत्नमकरोद्योमे पापकृत्यां शमयेदिति ११ सकदाचिन्मृगयांगतः पारिक्षितो जनमेजयः कस्मिंश्चित्स्वविषय आश्रममपश्यत् १२ तत्र कश्चिदपि रासांचक्रे श्रुतश्रवानाम ॥ तस्य तपस्यभिरतः पुत्र आस्ते सोमश्रवानाम १३ तस्य तं पुत्रमभिगम्य जनमेजयः पारिक्षितः पौरोहित्याय ववे १४ स नमस्कृत्य तमृषिमुवाच भगवन्नयंतव पुत्रो मम पुरोहितोऽस्त्विति १५ स एव मुक्तः प्रत्युवाच जनमेजयं भोजनमेजयपुत्रोऽयं मम सर्प्यां जातो महातपस्वी स्वाध्यायसंपन्नो मत्तपोवीर्यसंभृतो मच्छुक्रं पीतवत्यास्तस्याः कुक्षौ जातः १६ समर्थोऽयं भवतः सर्वाः पापकृत्याः शमयितुं मंतरेण महादेवकृत्याम् १७ अस्य त्वेकमुपांशुव्रतं यदेनं कश्चिद्ब्राह्मणः किंचिदर्थमभियाचेत्तं तस्मै दद्यादयं यद्येतदुत्सहसेत तो नयस्वैनमिति १८ तेनैव मुक्तो जनमेजयस्तं प्रत्युवाच भगवंस्तत्तथा भविष्यतीति १९ स तं पुरोहितमुपादायो पावृत्तो भ्रातृनुवाच मयाऽयं व्रतउपाध्यायो यदयं ब्रूयात्कार्यमविचारयद्भिर्भवद्भिरिति ॥ तेनैव मुक्ता भ्रातरस्तस्य तथाच कुः स तथा भ्रातृन्संदिश्य तक्षशिलां प्रत्यभिप्रतस्थे तं च देशं वशे स्थापयामास २०

तानुवाच साशुनीतानभिलक्ष्य जनमेजयं प्रत्युवाचेत्यर्थः अदृष्टमर्तकितं ९ संभ्रातोऽत्यंतभीतः विषण्णो वाङ्मनः कायक्रियाविकलः एतेन निरपराधिनां हिंसा हिंसकस्य सद्यो दुःखावहेति दर्शितं १० पापकृत्यां शापरूपां बलायुष्माणानि कृतनीं देवतां शमयेदक्रोधनां कुर्यात् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ सर्प्यां सर्पजातीयायां जातत्वाद्दिचित्रोत्पत्तिमत्त्वादलौकिकशक्तिमानिति भावः १६ । १७ उपांशुव्रतं निगूढव्रतियमः १८ । १९ उपावृत्तः स्वदेशं प्रत्यागतः तक्षशिलां देशविशेषं विजेतुमिति शेषः २०

एतास्मिन्निति एवं गुरुप्रसादादपेतभयो विजयी उच्येन प्रोत्साहितः सर्पसत्रं कृतवानिति वक्तुं तदुर्वदस्य प्रंशसां प्रसगादितरावपि तत्सहाध्यायिना वारुण्युपमन्युप्रस्तौतितेन च गुरुभक्तिमाहात्म्यं मत्रमुख्यं प्रमेयं ज्ञेयं धोम्योनामतः अपोऽस्तीत्यपोदः अम्भक्षस्तस्यापत्यमापोदः अयोद इति पाठे अयोदो लोहदंतः दच्छब्दात्समासांतोऽद् उपाध्यायस्य ते काष्ण्यां यसादंता इति वाक्यशेषात् क्रूरवचा इत्यर्थः २१

एतस्मिन्नंतरे कश्चिदपि धौम्योनामापोदस्तस्य शिष्यास्त्रयो बभूवुः २१ उपमन्युरारुणिर्वेदश्चेति स एकं शिष्यमारुणिं पांचाल्यं प्रेषयामास गच्छकेदारखंडं वधानेति २२ स उपाध्यायेन संदिष्टारुणिः पांचाल्यस्तत्र गत्वा तत्केदारखंडं बद्धुं नाशकत् ॥ सकृदियमानोऽपश्यदुपायं भवत्वेवं करिष्यामि २३ स तत्र संविवेश केदारखंडे शयाने च तथा तस्मिन्स्तदुदकं तस्थौ २४ ततः कदाचिदुपाध्याय आपोदो धौम्यः शिष्यानपृच्छत् क्वारुणिः पांचाल्योगत इति २५ ते तं प्रत्युचुर्भगवंस्त्वयैव प्रेषितो गच्छकेदारखंडं वधानेति ॥ स एव मुक्तस्तान् शिष्यान् प्रत्युवाच तस्मात्तत्र सर्वं गच्छामो यत्र स गत इति २६ स तत्र गत्वा तस्याह्वानाय शब्दं चकार ॥ भो आरुणे पांचाल्यक्वासि वत्सै हीति २७ स तच्छ्रुत्वा आरुणिरुपाध्यायवाक्यं तस्मात्केदारखंडात्सहसोत्थाय तमुपाध्यायमुपतस्थे २८ प्रोवाच चैनमयमस्म्यत्र केदारखंडे निःसरमाणमुदकमवारणीयं संरोद्धुं संविष्टो भगवच्छब्दं श्रुत्वैव सहसा विदार्य केदारखंडं भवंतमुपस्थितः २९ तदभिवादये भगवंतमाज्ञापयतु भवान्कमर्थं करवाणीति ३० स एव मुक्त उपाध्यायः प्रत्युवाच यस्माद्भवान्केदारखंडं विदार्योत्थितस्तस्माद्दुहालक एव नाम्ना भवान् भविष्यतीत्युपाध्यायेनानुगृहीतः ३१ यस्माच्च त्वया मद्रचनमनुष्ठितं तस्माच्छ्रेयोऽवाप्स्यसि ॥ सर्वे च ते वेदाः प्रतिभास्यंति सर्वाणि च धर्मशास्त्राणीति ३२ स एव मुक्त उपाध्यायेनेष्टं देशं जगाम ॥ अथापरः शिष्यस्तस्यैवापोदस्य धौम्यस्योपमन्युर्नाम ३३ तंचोपाध्यायः प्रेषयामास वत्सोपमन्यो गारक्षस्वेति ३४ स उपाध्यायवचनादरक्षद्राः सचाहनि गारक्षित्वा दिवसक्षये गुरुगृहमागम्योपाध्यायस्याग्रतः स्थित्वानमश्चक्रे ३५ तमुपाध्यायः पीवानमपश्यदुवाच चैनं वत्सोपमन्योकेन वृत्तिकल्पयसि पीवानसि दृढमिति ३६ स उपाध्यायं प्रत्युवाच भो भैक्ष्येण वृत्तिकल्पयामीति तमुपाध्यायः प्रत्युवाच ३७ मय्यनिवेद्य भैक्ष्यं नोपयोक्तव्यमिति ॥ स तथेत्युक्तो भैक्ष्यं चरित्वोपाध्यायाय न्यवेदयत् ३८ स तस्माद्दुपाध्यायः सर्वमेव भैक्ष्यमगृह्णात् ॥ स तथेत्युक्तः पुनररक्षद्रा अहनि रक्षित्वानि शामुखे गुरुकुलमागम्य गुरोरग्रतः स्थित्वानमश्चक्रे ३९ तमुपाध्यायस्तथापि पीवानमेव दृष्ट्वा वाच ॥ वत्सोपमन्यो सर्वमशेषतस्ते भैक्ष्यं गृह्णामिकेनेदानीं वृत्तिकल्पयसीति ४० स एव मुक्त उपाध्यायं प्रत्युवाच ॥ भगवते निवेद्य पूर्वमपरं च रामितेन वृत्तिकल्पयामीति तमुपाध्यायः प्रत्युवाच ४१

केदारो महाक्षेत्रांतं गतं चतुरस्रं तस्य खंडो जलनिरोधमिति स्तांबधानब्रह्मिहिकेदारो बहुजलप्रवेशेन बीजनाशो माभूदिति भावः २२ नाशकत् शिष्यपरीक्षार्थं गुरुणा योगबलेन जलप्रवाहस्य दुर्वारत्वसंपादनादित्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० उत्सृज्यं दारयतीत्युहालकः रलयोरभेदाद्दुहालक इति निरुक्तिः ण्वुल् ३१ श्रेयसेहिकामुष्मिकसुखमपवर्गश्च सर्वे चेति विनाप्यध्ययनमेकाग्र्येण गुरुमाराधयता सर्वाऽपि विद्यालयत इति भावः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ पीवानं पुष्टं भूयोन्नादिरसपीतं बतमित्यर्थः वृत्तिजीविकां ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

वृत्त्युपरोधोवृत्तिप्रतिबंधः ४२ । ४३ चरसिभक्षयसि ४४ उपयोक्तुंभीक्तं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ अर्कपत्राण्यर्कवृक्षपत्राणि ५० क्षारेति अन्यदपि क्षारादिरूपद्रव्यंचक्षुरूपया
तद्वेतिभावः । तीक्ष्णविपाकेःपाककालेउदरेऽग्निज्वालोत्थापकेः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ कर्तारवितिलुडंतं तोत्वांचक्षुष्मंतंकरिष्यतइत्यर्थः अत्रगुर्वनुज्ञातउपमन्युर्कृष्णभरशिनोतृष्टावे
तिस्मर्यते एतासामृचांकर्मसमवेतार्थप्रकाशकत्वंतत्समानार्थकगंतरोदाहरणपूर्वकंकर्ममीमांसकाःप्राहुः तदनुरागवलेनचान्तत्वादीनिब्रह्मलिङ्गान्यन्यधानिन्युस्तमंदं आसांकर्मणिविनियोगस्या
दर्शनात् प्रत्यक्षब्रह्मलिङ्गेरर्थवत्त्वोपपत्तौलिङ्गमात्रात्कर्मणस्तत्रऋग्विनियोगस्यचकल्पनायाअनुदयात् । किंच । 'समारोप्यस्वरूपेणविषयोरुपपन्नंभवेत् ॥ विषयस्वरूपेणसमारोप्यंनरूपवत्'इति

नैषान्याय्यागुरुवृत्तिरन्येषामपिभैक्ष्योपजीविनांवृत्त्युपरोधंकरोषिइत्येवंवर्तमानोलुब्धोऽसीति ४२ सतथेत्युक्त्वागाअरक्षद्रक्षित्वाचपुनरुपाध्यायगृहमागम्योपा
ध्यायस्याग्रतःस्थित्वानमश्चक्रे ४३ तमुपाध्यायस्तथापिपीवानमेवदृष्ट्वापुनरुवाच ॥ वत्सोपमन्योअहंतेसर्वभैक्ष्यंगृह्णामिनचान्यच्चरसिपीवानसिभृशंकेनवृत्तिकल्प
यसीति ४४ सएवमुक्तस्तमुपाध्यायंप्रत्युवाच ॥ भोएतासांगवांपयसावृत्तिकल्पयामीति ॥ तमुवाचोपाध्यायोनेतन्न्याय्यंपयउपयोक्तुंभवतोमयानाम्यनुज्ञातमि
ति ४५ सतथेतिप्रतिज्ञायगारक्षित्वापुनरुपाध्यायगृहमेत्यगुरोरग्रतःस्थित्वानमश्चक्रे ४६ तमुपाध्यायःपीवानमेवदृष्ट्वाच ॥ वत्सोपमन्योभैक्ष्यंनाश्रासिन
चान्यच्चरसिपयोनपिबसिपीवानसिभृशंकेनेदानींवृत्तिकल्पयसीति ४७ सएवमुक्तउपाध्यायंप्रत्युवाच ॥ भोःफेनंपिबामियमिमेवत्सामातृणांस्तनात्पिबंतउद्गिरं
ति ४८ तमुपाध्यायःप्रत्युवाच ॥ एतेवदनुकंपयागुणवंतोवत्साःप्रभूततरंफेनमुद्गिरंति ॥ तदेषामपिवत्सानांवृत्त्युपरोधंकरोप्येवंवर्तमानः ॥ फेनमपिभवान्नपा
तुमर्हतीतिसतथेतिप्रतिश्रुत्यपुनररक्षद्वाः ४९ तथाप्रतिषिद्धोभैक्ष्यंनाश्रातिनचान्यच्चरतिपयोनपिबतिफेनंनोपयुक्तेसकदाचिदरप्येक्षुघातोऽर्कपत्राण्यभक्षयत्
५० सतैरर्कपत्रैर्भक्षितैःक्षारतिक्तकटुक्षौस्तीक्ष्णविपाकैश्चक्षुष्युपहतोऽधोबभूव ॥ ततःसोऽधोऽपिचक्रम्यमाणःकूपेपपात ५१ अथतस्मिन्ननागच्छतिसूर्येचा
स्ताचलावलंबिनिउपाध्यायःशिष्यानवोचत् ॥ नायात्युपमन्युःतऊर्ध्वनंगतोगारक्षितुमितितानाहउपाध्यायः ५२ मयोपमन्युःसर्वतःप्रतिषिद्धःसनियतंकुपित
स्ततोनागच्छतिचिरंततोऽन्वेप्यइत्येवमुक्त्वाशिष्यैःसार्धमरण्यंगत्वातस्याह्वानायशब्दंचकारभोउपमन्योक्वासिवत्सैहीति ५३ सउपाध्यायवचनंश्रुत्वाप्रत्युवाचोच्चैर
यमस्मिन्कूपेपतितोऽहमितितमुपाध्यायःप्रत्युवाचकथंत्वमस्मिन्कूपेपतितइति ५४ सउपाध्यायंप्रत्युवाच अर्कपत्राणिभक्षयित्वाऽधीभूतोऽस्म्यतःकूपेपतितइतितमु
पाध्यायःप्रत्युवाच ५५ अश्विनौस्तुहितौदेवभिषजौत्वांचक्षुष्मंतंकर्तारविति ॥ सएवमुक्तउपाध्यायेनोपमन्युरश्विनौस्तोतुमुपचक्रमेदेवावश्विनौवाग्भिर्ऋग्भिः ५६

न्यायेनयथारोपितमुजंगधर्मेणभीषणत्वादिनारज्जुर्विशेष्यतेनतुरज्जुधर्मेणाभिगम्भत्वादिनाभुजंगोविशेष्यंशक्यःतत्स्वरूपलोपप्रसंगात् एवंब्रह्माध्यस्ताश्विदेवताधर्मेणविग्रहवत्त्वादिनाब्रह्मविशेष्यंशक्यं नतु
ब्रह्मधर्मेणास्थूलत्वादिनादेवताविशेष्यंशक्यातत्स्वरूपलोपप्रसंगात् । अतएवाकाशश्रुतिः'सर्वाणिहवाइमानिभूताम्याकाशादेवसमुत्पद्यते'इत्यन्यथासिद्धभूतोपादानत्वप्रकाशनसामर्थ्यरूपब्रह्मलिङ्गाद्रहस्य
परतयानीताआकाशस्तलिङ्गादित्यत्र । इत्येतेचउभाउनुनमितिमंत्रेवितन्वातेषियइत्यश्विनोरंतपामित्वंतचधियोयोनःप्रचोदयादित्यनेनतुल्याधैर्ब्रह्मलिङ्गं सृण्येवेतिमंत्रेजर्भरीतुर्फरीतुइतिभर्तृत्वहंतृत्वे-

ब्रह्मलिङ्गे 'जर्भरीभर्तारवित्यर्थस्तुफरीतुहंतारो'इतियास्कीयनिर्वचनात् नचैतान्यसतिबाधकेसंकोचयितुंशक्यानि शास्त्रदृष्टिन्यायेनाश्विविग्रहोपलक्षितब्रह्मोपदेशार्थत्वोपपत्तेः अत्रहीद्रेणप्रतर्दनंप्रति
मामेवविजानीहीत्युक्तेदेवतात्मनएववेद्यत्वापत्तौयच्छास्त्रहृदंशुद्धं ब्रह्मतदभिप्रायेणामुपदेशेनदेवतात्माभिप्रायेणेतिस्थितं अश्विनावितिद्वित्वंतुद्वासुपर्णेत्यस्यामृचितयोरन्यःपिप्लंस्वाद्वृत्तिसत्वम
नश्रन्नन्योऽभिपश्यतिज्ञइतिपैगिरहस्यव्याख्यातप्रकारेणोपाध्यायुपधेयभूतसत्त्वचेतस्यभेदाभिप्रायेण तेनात्रमायोपाधिकंजगत्कारणंब्रह्मप्रतिपाद्यते तज्ज्ञानस्यपरमपुरुषार्थहेतुत्वात् चक्षुःप्राप्तिस्तु'त
स्माअक्षीनासत्याविचक्ष्णआधत्तदक्ष्णभिषजावनर्वन्'इतिमंत्रेऽश्विनोऽश्वःप्रदत्वदर्शनादवांतरफलं विचक्षेविचक्षुषे आधत्तदत्तवर्तो अनर्वन्वाहनशूण्येकुंठितगतावपिभिषजौभैषज्यकरणेनानुग्राहकौअतएव
लिङ्गात्सूर्यचंद्रपरत्वमस्याःस्तुतेर्विरुद्धं आख्यायिकातुगुरुदेवताभक्तोर्विद्याप्राप्त्यर्थत्वसूचनार्था । भिषक्तमत्वाभिषजांशृणोमीतिपरमेश्वरेभिषक्तश्रवणादेवभिषजावित्युक्तं शेषस्पष्टार्थं ५६ ऋ
ग्भिर्नित्युक्तंताक्त्वःपठति प्रपूर्वगोसृष्टेःप्राग्विद्यमानो । 'सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयं'इतिश्रुतेः । पूर्वजोतावेवहिरण्यगर्भात्मकतांगतौपूर्वोत्पन्नौ । 'सवेशरीरोप्रथमः'इतिश्रुतेः । चित्रभानू
विचित्रप्रपंचाकारेणभासमानो 'ऐतदात्म्यमिदंसर्वं'इतिश्रुतेः गिराश्रवणजज्ञानेन वाशब्दश्चार्थं तपसामननध्यानात्मकेनालोचनेन आशंसामिप्रत्यगात्मत्वेनप्राप्तुमिच्छामि हियस्मादनंतोदेशकाल
वस्तुभिरपरिच्छिन्नोएतेनसत्त्वस्यावस्तुत्वमुक्तमन्यथाचितोवस्तुपरिच्छेदापत्तेः यस्मादनंतोतस्मादाशंसाम्यभयाय ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवतीतिश्रुतेः तज्ज्ञानादहमप्यनंतःस्यामित्यर्थः । अन्यथाद्वितीयाद्वैभयं

प्रपूर्वगौपूर्वजौचित्रभानूगिरावाऽऽशंसामितपसाह्वनंतौ ॥

दिव्यौसुपणाविरजौविमानावधिक्षिपंतौभुवनानिविश्वा १ ॥ ५७

हिरण्ययौशकुनीसांपरायौनासत्यदस्रौसुनसौवैजयंतौ ॥ शुक्रं

वयंतौतरसासुवेमावधिव्ययंतावसितंविस्वतः २ ॥ ५८

भवतीतिश्रुतेःसंसारभयानिवृत्तिप्रसंगः । दिव्यौवृत्तितदुपारूढचेतन्यरूपेणद्योतमानौ सुपर्णौपक्षिवच्छरीरवृक्षारूढौ अधिक्षिपंतौभुवनानिविश्वा सत्त्वगतविक्षेपशतयासर्वाणिभुवनानिविक्षिपंतौतदेत
त्सत्त्वयेनस्वप्नंप्रश्यतीतिश्रुतेःविश्वाविश्वाणि सुपांसुलुगितिसुपोडादेशः विरजोरजःशब्दिताःपरमाणवोवारजःप्रधानंसांख्याभिमतंगुणत्रयंवातद्रहितौ मृष्टोतदनपेक्षावित्यर्थः बहुस्यांप्रजायेयेतितदा
त्मानं स्वयमकुरुतेतिस्वस्यैवबहुभवनशासनकरणश्रवणात् विमानोविगर्तमानंप्रमासाधनंयतस्तौतुच्छेनेनभ्वपिहितंयदासीदिति सत्त्वस्यतुच्छत्वान्मानासहिष्णुत्वेनविमानत्वं चित्तस्तुयतोवाचो
निवर्त्ततेअप्राप्यमनसासहेतिवाहमनसातीतद्वादमानत्वं ५७ अस्यैवसूत्रभूतस्यविवरणार्थोउत्तरश्लोकाःप्रपूर्वगावितिसृष्टेःप्राक्पूर्वशब्देनकालसत्ताप्रतीयतेतानिराचष्टकालस्यैवाश्विप्रवर्त्यत्वंवदन् हिरण्य
याविति हिरण्ययौशकुनी'हिरण्ययःशकुनिर्ब्रह्मनामा'इतिश्रुतेःरमणीयावसंगोचेत्यर्थः सांपरायौसर्वस्वपलाधिष्ठानभूतौ स्वयंचनासत्यदस्रौ असत्यंरज्जुमुजंगादिदस्रमुपक्षयधर्मकंधटादि तदुभयाभाव
रूपौ सुनसौशोभननासिकोविग्रहधर्मोऽयं वेनिश्चितं जयंतौकालं एतदेवाह विवस्वतः ल्यब्लोपेपंचमी विवस्वतंसूर्यसृष्टातद्वारासितंकृष्णारात्रिजातंशुक्रंदिनजातंचतंतुस्थानीयंतेनसंवत्सररूपं
पटवंयंतौतंतुवायाविव तेनचपटेनतरसावेगेनसुवेमोसुमागौ वेतिलोकोयेनससुवेमः वेतेरौगादिकोमन् तौदेवपितृयाणावधिव्ययंतावुपस्थापयंतौ 'शुक्रकृष्णो गतीह्येतेजगतःशाश्वतेमते'इतिभगवद्ब्रह्मना
त् । एतदेवकर्मफलोपभोगायतत्तल्लोकमार्गप्रदो कालस्यचप्रवर्तको तस्मान्नद्वैततत्त्वक्षतिरितिभावः ५८

आदि. १
अ०
॥ ३ ॥

म.भा.टी.
॥ २६ ॥

एवं ब्रह्मादितं प्रसाभ्येत देववीतरागैर्ज्ञानं सन्मुक्तयेऽव्यथा बंधाय भवतीत्याह । सुपर्णस्य परमात्मनो बलेन कालशक्त्या प्रस्तावितिकां सुपर्णस्य रूपां जीवपक्षिणां अश्विनो देवोसौ भगवाय महते भाग्याय कैवल्याय अमुं चतां मोचितवतो मुक्तयुपायविदमित्यर्थः व्यतिरेकमुखेन मुक्तयुपायमाह तावदिति मायया अज्ञानेन सहवसन्मा अतिशयेन वसंतोऽत्यंतं मृदाः पुरुषाः अरुणारागादिविषयाक्रांताः माइन्द्रियाणि प्रतियावत् अनमंतनतवतः इन्द्रियकैकर्येयावदासीदित्यर्थः तावत्सुवृत्तावनात्मदोषास्पर्शिनो युवांजीवात्मरूपो कर्मभूतो उदाउदकप्रधानेन शरीरेण आपः पुरुषवचस इति श्रुतेः उंदोः कृदने इत्यस्मात्किप्यनिदितामिति नलोपे उदितिरूपं इत्यर्थं भावेत्तीया तद्रूपेणाऽवहच्छ्रवंतः रागादिप्रस्ताया बद्धवत्यात्मानं देहमेव तावन्मन्यते तत्र संसर्गं ततस्माद्रागादिजयो मुक्तयुपाय इत्युक्तं भवति ५९ काले कृतं कर्मपि मुक्तयुपाय इत्याह धेनवोऽभिमतफलदोग्र्योगावोऽहोरात्ररूपाः षष्टिश्रिताशताश्रयं रूपाता एकं वत्सं संवत्सरं सुवते निर्वर्तयति तं वत्सं गौणं कर्मभूतं नानागोष्ठाः पृथक्फला अपि विहिताः क्रिया मुख्यकर्मभूता एकदोहना एकमेव विविदिषारूपं दुब्यते तद्दोहनं दोहयेषांते अकर्तरे चकार क्रेदितिकर्मणिल्युद् दुहंति विविदिषवः विविदिषति यज्ञेनेत्यादि श्रुतेः यथोक्तं यज्ञेनेत्यादि वाक्यं शतपथविहितं कर्मवृद्धं गृहीत्वा स्वोत्पत्त्यान्नानसिद्धं पुरुषं विविदिषामात्रसाध्ये युनक्तीति एकदोहना यवत्सं दुहंति तावश्विनो प्रसिद्धो गोस्थानीयो दुहतः अश्विनावेव कालं प्रमुवाते इत्यर्थः एतच्च युवांदिशोजनयथ

ग्रस्तां सुपर्णस्य बलेन वार्तिकाममुंचतामश्विनोसौ भगवाय ॥ तावत्सुवृत्तावनमंतमायया वसतमागा अरुणा उदाऽवहन् ३ ॥ ५९ षष्टिश्रिताशताश्रयेन व एकं वत्सं सुवते तं दुहंति ॥ नानागोष्ठा विहिता एकदोहनास्तावश्विनो दुहतो घर्ममुक्थ्यम् ४ ॥ ६० एकां नानाभिः सशता अराः श्रिताः प्रधिष्वन्याविंशतिरपि ता अराः ॥ अनेमिचक्रं परिवर्ततेऽजरं मायाऽश्विनो समनक्ति चर्षणी ५ ॥ ६१ एकं चक्रं वर्तते द्वादशारं पण्णाभिमेकाक्षमृतस्य धारणम् ॥ यस्मिन्देवा अधिविश्वे विषक्तास्तावश्विनो मुंचतं माविषीदतम् ६ ॥ ६२

इत्यत्र स्पष्टीकरिष्यते । कीदृशं वत्सं घर्मं तापकं संहरति मितियावत् उक्थ्यं उचिष्ट्यस्मात्कार्यजातं उत्पादकमित्यर्थः ६० एतत्कालचक्रमजरं सर्वान्देवममुष्यान्क्षिणोतीत्याह चक्रस्यांतरमभ्यमवाह्य वलयानिनाभिप्रधिनेमयः तेषां संभेदकाष्ठानि तिर्यचि अराः एवं सति एकां नानाभिः संवत्सराख्यां सशता अराविंशतिश्चारा तेषां शोऽहानिरात्रयश्च श्रिता नानाभिः प्रधिष्वन्यावलयखंडेषु ते च द्वादशमाससंज्ञाः द्वादशप्रधयश्चक्रमिति श्रुतेः तेष्वर्षिताः नेमिचक्रं नियतप्रचारमिदं तु न तथा प्रत्यहं दिनमानभेदेन परिवर्तते अजरं अक्षयं मायामाया मयं हे अश्विनो युवाभ्यां प्रवर्तितमित्यर्थात् समनक्ति स्पृशति के चर्षणी ऐहिक्यामुष्मिक्यो प्रजे ततश्च द्विविधमपि भोगेनेच्छेत्स्यिष्णुत्वादिति भावः ६१ एवं चक्रस्य षष्टिश्रिताशताश्रयं रूपाता एकं वत्सं संवत्सरं सुवते निर्वर्तयति तं वत्सं गौणं कर्मभूतं नानागोष्ठाः पृथक्फला अपि विहिताः क्रिया मुख्यकर्मभूता एकदोहना एकमेव विविदिषारूपं दुब्यते तद्दोहनं दोहयेषांते अकर्तरे चकार क्रेदितिकर्मणिल्युद् दुहंति विविदिषवः विविदिषति यज्ञेनेत्यादि श्रुतेः यथोक्तं यज्ञेनेत्यादि वाक्यं शतपथविहितं कर्मवृद्धं गृहीत्वा स्वोत्पत्त्यान्नानसिद्धं पुरुषं विविदिषामात्रसाध्ये युनक्तीति एकदोहना यवत्सं दुहंति तावश्विनो प्रसिद्धो गोस्थानीयो दुहतः अश्विनावेव कालं प्रमुवाते इत्यर्थः एतच्च युवांदिशोजनयथ

॥ २६ ॥

एवं कर्मणां विविदिषोत्पादनद्वारा विद्याहेतुत्वमुक्त्वा । सर्वस्वत्विद्ब्रह्मसत्जलानि तिशांत उपासीतेति श्रुत्युक्तां ब्रह्मोपास्तिमाह चितैकाग्र्याय अश्विनो वृत्तभूयो वृत्तं निर्वृत्तमुत्पन्नं वियदादितस्य भूयं भावः सुवोभावै इति क्यप् अश्विनो कृत्स्नप्रपंचात्मकावित्यर्थः एतदेवाश्विनो लयकारणप्रदर्शनेन द्रव्यति अश्विनो इदं सोमं तदुपलक्षितानि कर्माणि अमृतं तत्फलभूतं मेहिकामुष्मिकं भोग्यजातं दासपत्नी सुपां सुलुगिति पूर्वसवर्णः अपः नैरुक्तप्रसिद्धेः अबुपलक्षितं वियदादितिरोयत्तारं ज्जुरिव स्वाभ्यस्तभुजंगमं तर्हितं कुरुतः अश्विनावेव सर्वात्मरूपेणोपास्याविति भावः एवमुपासना लब्धचितैकाग्र्यस्य प्रत्यक्तत्वरूप्यापनाय ब्रह्मण एव तावद्द्वयप्रसक्तिमाह हित्वेति अश्विनो स्वरूपेण ब्रह्मेव संतो बलस्य गिरंसाधनसंपत्तेरुच्छ्रायमनाद्यविद्यया हित्वागाः इन्द्रियाणि मुदा विषयेंद्रियसंयोगजहर्षेण चरंतौ चारयंतौ विषयभूमिषु तद्दृष्टिमद्वातस्यामुदो वृष्टिस्तद्दृष्टिस्तन्माहात्म्येन प्रस्थितौ विषयजसुखार्थिमाहात्म्यात्पराक्त्वावप्यमेवमाप्तौ अत्र नायमात्मा बलहीनेन लभ्य इत्यत्र बलशब्दस्य बोधसाधनसंपदाचित्त्वदृष्टं गिरिशब्दस्यापि । गिरिति हवे द्विपंतं पाप्मानमिति श्रोतनिर्वचनबलात्साधनसंपदुच्छ्रायपरतया व्याख्यानं कृतं एवं चानादिविषयवासनावशाद्ब्रह्मेव ब्रह्मिति दर्शितं ६३ अस्य जीवस्य ब्रह्मात्मतावबोधार्थं तत्पदार्थस्वरूपतावदाह हे अश्विनो युवां अग्रे मृष्टेः प्राक्दशदिशः प्राच्याद्या जनयथः अत्राकाशे एव सूर्योपाधिकी दिक्कल्पनाऽतस्तत्त्वप्रवृत्तमप्याह मृष्टिर्अर्थादिशां अंतरिक्षे इत्यर्थः रथयानं रथेन यानंगमनमस्यतं सूर्यं समानं सर्वेपामेकं तथा वियंति न्योमानि कल्पभेदात्सृष्टिभेदाद्बहुत्वं जनयथ इत्यनुवर्तते तासां दिशां पातं अर्थात्तत्संबन्धिनः सूर्यस्य पातंगमनमनुसूर्यकृतदिक्कालावनुलक्ष्यन्नपयः प्रयांतिकर्म

अश्विनाविदुममृतं वृत्तभूयो तिरोधतामश्विनो दासपत्नी ॥ हित्वा गिरिमश्विनो गामुदा चरंतौ तद्दृष्टिमन्हा प्रस्थितौ बलस्य ७ ॥ ६३ युवांदिशोजनयथोदशाग्रे समानं मृष्टि रथयानं वियंति ॥ तासां यातमृषयोऽनु प्रयाति देवामनुष्याः क्षितिमाचरंति ८ ॥ ६४ युवां वर्णान्विकुरुथो विश्वरूपांस्तेऽधिक्षियंते भुवनानि विश्वा ॥ ते मानवोऽप्यनुसृताश्चरंति देवामनुष्याः क्षितिमाचरंति ९ ॥ ६५ तौ नासत्यावश्विनो वांमहेऽहं जंचयां विभृथः पुष्करस्य ॥ तौ नासत्यावमृतावृतावृथावृते देवास्तत्प्रपदेनसूते १० ॥ ६६

भिः प्रचरंति तथा देवामनुष्याश्च यथाधिकारं क्षितिमेव चरंति आसमंतां कुंजते ६४ एवं भूतसृष्टिमुक्त्वा भोतिं कौं सृष्टिमाह भो अश्विनो युवां वर्णान्तेजो ब्रह्मानि लोहितशुक्लकृष्णवर्णवर्तितविकुरुथः परस्परमिश्रणेन विविधाकारान् कुरुथः । सेयं देवतैस्तहंताह मिमास्ति स्रोदेवता अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपेभ्यां करवाणि तासां त्रिवृतं त्रिवृतमेकैकां करवाणीति श्रुतेः विश्वरूपान् त्रीणिरूपाणीत्येव सत्यमिति श्रुतेः सर्वेषां रूपाणां त्रिष्वेवांतर्भावाद्दणानां वैश्वरूप्यं ते वर्णा अधियंते जनयंति भुवनानि चतुर्दशभोतिकानि विश्वासर्वाणि तेषां सिद्धा जीवाः अर्थाद्भानवोऽशा इवांशा अपि विश्वानि भूतान्यनुसृताः देहेंद्रियबुद्धिरूपविकारानुसारिणो भूत्वा चरंति विषयान् संजते तएते देवामनुष्या अभ्येऽपि पश्चादयः क्षितिं भूमिमाश्रित्य चरंति वर्तते । अत्राद्यश्लोकेन 'तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः' इत्यादि श्रुतेरर्थो दर्शितः द्वितीयेऽक्षणादिप्रवेशांतासृष्टिरीशेन कल्पिते तेषु तत्प्रदर्शनेन तत्पदार्थतत्त्वं सर्वभूतस्रष्टृत्वं सर्वातः प्रविष्टत्वं चेत्येवं लक्षणं प्रदर्शितं ६५ उक्तविधं तत्पदार्थं मनूयस एव संघातप्रवर्तको जीवो नान्यस्ततोऽस्तीत्याह तौ प्रसिद्धौ नासत्यावश्विनो वां युवांमहे पूजयेऽहं वां युवां पुष्करस्य न्योम पुष्करमंबरं आकाशोऽन्याकृतमन्यक्तमित्यनर्थीतरं तस्य स्रजं स्रज्यते इति स्रकार्यजातं विभृथः प्रविश्य धारयथस्तव पिमहे इत्यनुपज्यते तौ नासत्यो अमृतो नित्यमुक्तो ऋतामृतो अतस्य कर्मफलस्योपबृंहको न हिवृतिवृथीत्यादिना दीर्घः ऋते विना देवावागाद्यभिमानिनोऽप्यादयः तत्प्रपदे तेषां वागादिविषयाणां च अनादीनां प्रपदे प्राप्तेन सूतेन सुवतेन समर्था भवति सूते इति च्छांद्गो व्यत्ययः । 'कोत्वेवाभ्यात्कः प्राण्यात् यदेव आकाशानानंदो न स्यात्' इति श्रुतेः नचेतनं प्रवर्तकमृते शकटवदचेतनः संघातः प्रवर्तते इति-

भावः । तदेवंनान्योऽतोऽस्तिद्वेतिचेतनांतरनिभेधात्तत्त्वमसीतिजीवेशयोरेभेदश्रवणात्पर्यवस्यचवाचारभणंकारोनामथेयमित्यनृतत्वश्रवणाच्चाद्वैतब्रह्मशास्त्रसिद्धमत्रापिअश्विनोर्जैगदुपादानत्वोक्तया
बौमासत्यावितिपदद्वयेनतत्त्वंपदार्थयोः पूर्वापरार्थयोस्तुल्यशब्दोपादानेनजीवेशाभेदप्रतिपादनेनचप्रसाधितं ६६ एवंब्रह्मविद्यांसमाप्यकेषांचिन्मतेसंघातएवचेतयतेनाग्यस्ततश्चेतनोऽस्तीतिद्वेषण
पूर्वकंस्वस्यचक्षुःप्रार्थयते । युवानोमातापितरौ । अन्नात्पुरुषइतिश्रुतेः मुखेनान्नरूपंगर्भं प्रथमंलभेतांततएतदेतंगर्भं छांदसंहीबत्वं पुंसिरेतोरुपेणयोपितिशोणितरूपेणपरिणतंगतासुरचेतनोदे
हःप्रपदेनप्रकर्षेणपद्यतेसुखमनेनेतिप्रपदमुपस्थंद्रियं । सर्वेषामानंदानामुपस्थएकायनमितिश्रुतेः तेनपूर्वरेतःसिक्सुतेपश्चात्स्त्री अतःसंघातस्यमलपिंडवदचेतनत्वंसिद्धं सद्योजातउत्पन्नमात्रोग
र्भोवालोमातरमत्तिस्तनपानेप्रवर्त्तइत्यर्थः तदेतज्जन्मांतरीयानुभवाहितसंस्कारमंतरेणनसंभवतीत्यस्तिपूर्वासिद्धःसंघातादन्यश्चेतनस्तत्प्रवर्त्तइतिसिद्धं तावश्विनोस्तः अश्व्युपलक्षितंब्रह्म ताविति

मुखेनगर्भंलभेतांयुवानौगतासुरेतत्प्रपदेनसूते ॥ सद्योजातोमातरमत्तिगर्भस्तावश्विनोमुंचथोजीवसेगाः ११ ॥ ६७ स्तोतुंनशक्रोमिगुणैर्भवंतौचक्षुर्विहीनःपथिसं
प्रमोहः ॥ दुर्गेऽहमस्मिन्पतितोऽस्मिक्वपेयुवांशरण्यौशरणंप्रपद्ये १२ ॥ ६८ इत्येवंतेनाभिष्टुतावश्विनावाजग्मतुराहतुश्चैनंप्रीतौस्वएषतेऽपूपोऽज्ञानैमिति ६९
सएवमुक्तःप्रत्युवाचनानृतमूचतुर्भगवंतौनत्वहमेतमपूपमुपयोक्तुमुत्सहेगुरवेऽनिवेद्येति ७० ॥ ततस्तमश्विनावूचतुः ॥ आवाभ्यांपुरस्ताद्भवतउध्यायेनैवमेवाभि
ष्टुताभ्यामपूपोदत्तउपयुक्तःसतेनानिवेद्यगुरवेत्वमपितथैवकुरुष्वयथाकृतमुपाध्यायेनेति ७१ सएवमुक्तःप्रत्युवाचएतत्प्रत्यनुनयेभवतावश्विनोऽनोऽसहेऽहमनिवेद्यगु
रवेऽपूपमुपयोक्तुमिति ७२ तमश्विनावाहतुःप्रीतौस्वस्तवानयागुरुभक्त्या ॥ उपाध्यायस्यतेकार्णायसादंताभवतोऽपिहिरण्मयाभविष्यंतिचक्षुष्मांश्चभविष्यसी
तिश्रेयश्वावाप्स्यसीति ७३ सएवमुक्तोऽश्विभ्यांलब्धचक्षुरुपाध्यायसकाशमागम्याभ्यवादयत् ७४ आचक्षेचसचास्यप्रीतिमान्बभूव ७५ आहचैनंयथाऽश्वि
नावाहतुस्तथात्वंश्रेयोऽवाप्स्यसि ७६ सर्वेचतेवेदाःप्रतिभास्यंति सर्वाणिचधर्मशास्त्राणीति ॥ एषातस्यापिपरीक्षोपमन्योः ७७ अथापरःशिष्यस्तस्यैवापो
दस्यधौम्यस्यवेदोनामतमुपाध्यायःसमादिदेशवत्सवेदइहास्यतांतावन्ममगृहेकंचित्कालंशुश्रुणाचभवितव्यंश्रेयस्तेभविष्यतीति ७८ सतथेत्युक्त्वागुरुकुलेदीर्घ
कालंशुश्रुणुषणपरोऽवसत् ॥ गौरिवनित्यंगुरुणाधूर्णनियोज्यमानःशीतोष्णक्षुत्तृष्णादुःखसहःसर्वत्राप्रतिकूलस्तस्यमहताकालेनगुरुःपरितोषंजगाम ७९

विधेयापेक्षयाद्वित्वंशैत्यंइत्यत्साप्रकृतिर्जलस्येतिवत् एतेनतत्त्वमसीतिवाक्यार्थउक्तः जीवसेजीवनाय गाश्चक्षुषिमुंचथश्चक्षुःप्रतिबंधापनयनंक्रियास्तामित्यर्थः ६७ । ६८ अपूपोबहुच्छिद्रंस्ने
हपकंभक्ष्यं यावंत्यपूपच्छिद्राणीतिव्रतविशेषेप्रसिद्धेः मधुविद्यायांमधुपूपशब्देनमधुपेऽयावहुविलायाग्रहणात्तत्सहशेनैवापूपद्रव्येणभवितव्यमितिव अज्ञानभक्षय ६९ । ७० । ७१ । ७२
दंताइवदंताःसुखदुःखभोजकत्वात्कर्माणि कृष्णमयोमलिनत्वाद्द्रव्यकत्वाच्चाविद्यातन्मयाः उपाध्यायःकेवलकर्माजितेवसुखदुःखेभुक्तेइत्यर्थः तवतुहरीतिहिरण्यंसंकल्पस्तन्मयास्तत्प्रधानादंता
अतस्त्वंसयदिपितृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठंतिइतिश्रुतेःसंकल्पमात्रसिद्धविषयोपनीतंसुखंभोक्ष्यसिब्रह्मविस्वादित्यर्थः एतेनानात्मज्ञस्यापिगुरोराराधनादात्मज्ञानंभक्तस्यभ
वति एकलव्यस्येवमृन्मयद्रोणाराधनादितिदर्शितं श्रेयोज्ञानं ७३ । ७४ । ७५ यथाश्विनावित्युक्तयास्वस्यतादृक्श्रेयःप्रदानेसामर्थ्याभावःसूचितउपाध्यायेन ७६ एषातस्येतिसूतवाक्यं ७७
शुश्रुणुषणासेषांपरेण ७८ गोर्बलीवर्दः ७९

अत्रोहालकपरीक्षापास्तात्पर्यमत्यल्पमपिगुरुकार्येदेहत्पागेनापिकर्त्तव्यं । उपमन्युपरीक्षायाअत्यावश्यकमप्याहारादिकंगुरुणाप्रतिविद्धंचेत्यक्तव्यमेवेति । वेदपरीक्षायाअर्होऽपिकर्माणिगुरुआनि
युक्तःशीतोष्णादिनावाध्यमानोऽपिनविधीदेदनुग्रहइत्येवमत्वातिष्ठेदिति एवमग्रेऽप्याख्यायिकातात्पर्याण्युक्तानि ८० अथसेवामनिच्छंतंगुरुमर्थेनतोषयेत् । गुर्वर्थेयतमानंतमनुगृह्णतिदेवताःइत्ये
तदर्शयितुमुसंकार्यायिकामाह सउपाध्यायेनेत्यादिना । सवेदःसमावृतोमेखलाजिनादिब्रह्मचर्याश्रमलिंगत्यक्तास्नातकत्वंप्राप्तः नेयेपनकामितवान् ८१ । ८२ निष्कंजयामासअग्निशुश्रुपादावि

तत्परितोषाच्चश्रेयःसर्वज्ञतांचावाप ॥ एषातस्यापिपरीक्षावेदस्य ८० सउपाध्यायेनानुज्ञातःसमावृतस्तस्माद्गुरुकुलवासाद्ब्रह्मश्रमंप्रत्यपद्यततस्यापिस्वगृहेव
सतस्रयःशिष्यावभूवुःसशिष्यान्नकिंचिदुवाचकर्मवाक्रियतांगुरुशुश्रुषाचेति ॥ दुःखाभिज्ञोहिगुरुकुलवासस्यशिष्यान्परिक्लेशेनयोजयितुंनेयेष ८१ अथकस्मि
श्वित्कालेवेदंब्राह्मणंजनमेजयःपौष्यश्चक्षत्रियाधुपेत्यवरयित्वोपाध्यायंचक्रतुः ८२ सकदाचिद्याज्यकार्येणाभिप्रस्थितउतंकनामानंशिष्यंनियोजयामास ८३
भोयत्किंचिदस्मद्गृहेपरिहीयतेतदिच्छाम्यहमपरिहीयमानंभवताक्रियमाणमिति सएवंप्रतिसंदिश्योतंकवेदःप्रवासंजगाम ८४ अथोतंकःशुश्रुषुर्मुनियोगमनुति
ष्ठमानोगुरुकुलेवसतिस्म ॥ सतत्रवसमानउपाध्यायस्त्रीभिःसहिताभिराहूयोक्तः ८५ उपाध्यायिनीतेऽस्तुमतीउपाध्यायश्चप्रोषितोऽस्यायथाश्वमृतुर्वध्योभ
वतितथाक्रियतामेपाविषीदतीति ८६ एवमुक्तस्ताःस्त्रियश्चप्रत्युवाच ॥ नमयास्त्रीणांविचनादिदमकार्यंकरणीयम् ॥ नह्यहमुपाध्यायेनसंदिष्टोऽकार्यमपित्वयाकार्य
मिति ८७ तस्यपुनरुपाध्यायःकालांतरेणगृहमाजगामतस्मात्प्रवासात् ॥ सतुतदृत्तंतस्याशेषमुपलभ्यप्रीतिमानभूत् ८८ उवाचचैनंवत्सोतंककिंतेप्रियंकरवा
णीति ॥ धर्मतोहिशुश्रुषितोऽस्मिभवतातेनप्रीतिःपरस्परेणनौसंवृद्धातदनुजानेभवंतसर्वानेवकामानवाप्स्यसिमम्यतामिति ८९ सएवमुक्तःप्रत्युवाचकिंतेप्रियं
करवाणीति एवमाहुः ९० यश्चाधर्मेणवैभूयाद्यश्चाधर्मेणपृच्छति ॥ तयोरन्यतरःप्रीतिविद्वेषंचाधिगच्छति ९१ सोऽहमनुज्ञातोभवताइच्छामीष्टंमुर्वर्थमुपहर्तु
मिति ॥ तेनैवमुक्तउपाध्यायःप्रत्युवाचवत्सोतंकउप्यतांतावदिति ९२ सकदाचिदुपाध्यायमाहोतंकआज्ञापयतुभवान्किंतोप्रियमुपाहरामिमुर्वर्थामेति ९३
तमुपाध्यायःप्रत्युवाचवत्सोतंकवहशोमांचोदयसिगुर्वर्थमुपाहरामीतितद्द्रच्छैनांप्रविश्योपाध्यायिनीपृच्छकिमुपाहरामीति ९४

तिशेषः ८३ । ८४ वसमानोवसन् उपाध्यायस्त्रीभिरुपाध्यायाश्रमस्थाभिः ८५ वध्यउपगम्यशून्यः पाठांतरेएतत्कर्म विषीदतिपरिहीयते ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । आहुर्वृद्धाः
९० यश्चेति । याजनेहिददंतवेनेतेमयाजयंस्तस्माद्दद्याज्यःप्रतिगृह्णतोवेतेतमयाजयंस्तस्मात्प्रतिगृह्णतापाज्यमुभयेराधुवंतिइतिश्रूयते तद्दद्यापनेऽपियाजनेप्रतिग्रहवर्जीविकारूपेदेवधाप्यः
प्रतिगृह्णतेवाध्याय्यमितिधर्मः तत्रयोदक्षिणायाअग्रहणेनाधर्मणयोभूयादध्यापयेत् यश्चाधर्मेणतस्याअसमर्पणेनपृच्छत्यधीति अन्यतरःअदाताअप्रतिग्रहताच्चा प्रैतिन्नियते विद्वेषंचान्यतरोऽदानादप्रति
ग्रहादाधिऽगच्छतिमदक्षिणायाअग्रहवअधर्मःस्यान्ममचत्वविद्वेषःस्यावहमनेनकृताधोऽनकृतइतिभावः ९१ उच्यतामिति कालांतरेएतस्यगुरुदक्षिणाज्ञाननिर्बंधमपनेव्याप्तिभावः ९२ । ९३ । ९४

९५ पिनद्वेपरिहिते ९६ पुण्यकंत्रतविशेषः परिवेषणमन्त्रादिदानं ९७ ऋभोवृषभः स्वाध्यायाध्ययनजोधर्मः तमधिरूढः पुमांस्तदधिष्ठातापरमेश्वरः ९८ तेन प्रेरितउत्तंकः पुरीपंधर्मफलमृतमरण
भयनिवृत्तयेभक्षयस्वांगीकुरुष्व ९९ सतदनिच्छन्नपिबलादिद्रेणवर्मफलप्राहितः १०० सतपुरीपमेवेदमितितमत्वाभक्षयित्वाउत्थितोऽनुपविश्येवापउपस्पृश्यकार्यशैव्यात्प्रतस्थे अत्रऋषभादिरूपकेण

एषायद्रवीतितदुपाहरस्वेति ॥ सएवमुक्तउपाध्यायेनोपाध्यायिनीमपृच्छद्भगवत्युपाध्यायेनास्म्यनुज्ञातो गृहंगंतुमिच्छामीष्टेगुर्वर्थमुपहृत्या नृणोगंतुमिति ९५
तदाज्ञापयतुभवतीकिमुपाहरामिगुर्वर्थमिति ॥ सैवमुक्तोपाध्यायिनीतमुत्तंकप्रत्युवाच ॥ गच्छपौष्यप्रतिराजानंकुंडलेभिक्षितुंतस्यक्षत्रिययापिनद्वे ९६ आनयस्व
चतुर्थेऽहनिपुण्यकंभविताताभ्यामावद्धाभ्यांशोभमानाब्राह्मणान्परिवेष्टुमिच्छामि ॥ तत्संपादयस्वएवंहिकुर्वतःश्रेयोभविताऽन्यथाकुतःश्रेयइति ९७ सएवमुक्त
स्तयाप्रातिष्ठतोत्तंकःसपथिगच्छन्नपश्यदृषभमतिप्रमाणंतमधिरूढंचपुरुषमतिप्रमाणमेवसपुरुषउत्तंकमभ्यभाषत ९८ भोउत्तंकैतपुरीपमस्यऋषभस्यभक्षय
स्वेतिसएवमुक्तोनेच्छत् ९९ तमाहपुरुषोभूयोभक्षयस्वोत्तंकमाविचारयोपाध्यायेनापितेभक्षितपूर्वमिति १०० सएवमुक्तोवाढमित्युक्त्वातदातदृषभस्यमृत्रं
पुरीपंचभक्षयित्वोत्तंकःसंप्रमादुत्थितएवापउपस्पृश्यप्रतस्थे १ यत्रसक्षत्रियःपौष्यस्तमुपेत्यासीनमपश्यदुत्तंकः ॥ सउत्तंकस्तमुपेत्याशीर्भिरभिनंद्योवाच २
अर्थीभवंतमुपागतोऽस्मीतिसएनमभिवाद्योवाच ॥ भगवन्पौष्यःखल्वहंकिंकरवाणीति ३ तमुवाचगुर्वर्थंकुंडलयोरर्थेनाभ्यागतोऽस्मीति ॥ येवैतेक्षत्रियया
पिनद्वेकुंडलेतेभवान्दातुमर्हतीति ४ तंप्रत्युवाचपौष्यःप्रविश्यांतःपुरंक्षत्रियायाच्यतामिति ॥ सतेनैवमुक्तःप्रविश्यांतःपुरंक्षत्रियांनापश्यत् ५ सपौष्यपुनरु
वाचनयुक्तंभवताऽहमनृतेनोपचरितुंनहितंस्तःपुरेक्षत्रियासन्निहितनैनांपश्यामि ६ सएवमुक्तःपौष्यःक्षणमात्रंविष्टुद्योत्तंकप्रत्युवाच ॥ नियतंभवानुच्छिष्टःस्म
रतावन्नहिसाक्षत्रियाउच्छिष्टेनाशुचिनाशक्याद्रुंपतिव्रतात्स्वैषानाशुचेदर्शनमुपैतीति ७ अथैवमुक्तउत्तंकःस्मृत्वोवाचास्तिखलुमयोत्थितेनोपस्पृष्टंगच्छता
चेति ॥ तंपौष्यःप्रत्युवाचएषतेव्यतिक्रमो नोत्थितेनोपस्पृष्टंभवतीतिशीघ्रंगच्छताचेति ८ अथोत्तंकस्तंतथेत्युक्त्वाप्राङ्मुखउपविश्यसुप्रक्षालितपाणिपादवद
नोनिःशब्दाभिरफेनाभिरनुष्णाभिर्हृताभिरद्भिस्त्रिःपीत्वाद्भिःपरिमृज्यखान्यद्भिरुपस्पृश्याचांतःपुरंप्रविशे ९ ततस्तांक्षत्रियामपश्यत्साचद्वैवोत्तंकंप्रत्युत्था
याभिवाद्योवाचस्वागतंतेभगवन्नाज्ञापयकिंकरवाणीति ११० सतामुवाचैतेकुंडलेगुर्वर्थमेभिक्षितेदातुमर्हसीति ॥ साप्रीतातेनतस्यसद्भावेनपात्रमयमनतिक्रमणी
यश्चेतिमत्वातेकुंडलेऽवमुच्यास्मैप्रायच्छदाहचैनमेतेकुंडलेतक्षकोनागराजःसुभृशंप्रार्थयत्यप्रमत्तोनेतुमर्हसीति ११

धर्मबलादनिष्टनिवृत्तिरिष्टप्राप्तिश्चभवतीतिदर्शितं १ । २ । ३ । ४ तावतेवापराधेनक्षत्रियांनापश्यत् अशुचित्वदोषादेवेदानांतनानांदेवर्षिदर्शनादिकंनजायतइतिभावः ५ । ६ पतिव्रतात्वादिति
पातिव्रत्यादेवतावदल्पापराधेऽपिस्त्रियोकुलक्ष्याभवतीतितद्धर्ममाहात्म्यंदांसितं ७ अथेति तिष्ठतागच्छताचोपस्पृष्टमाचमनंकृतं तदकृतमेवेत्यर्थः ८ खानिर्द्वियाणि ९ । ११० सद्भावेनगुरुभक्त्या ११

हेभगवत्तत्त्वंनिवृत्तानिश्चिताभवइत्युवाचेतिसंबंधः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अत्रसर्वत्रशापव्याजेनसत्पात्रेके.शकीटाशवपन्नमंत्रददंशोभवतीतिदर्शितं तस्मात्पुरीश्यदे
यमितिभावः विनापराधंदत्तःशापोऽपिनिष्फलोभवतीत्यप्युभेयं राज्ञादत्तस्यशापस्यवेपथ्यंदर्शनात् १२० नचिराच्छीघ्रं २१ प्रत्यादातुमुपसंहर्तुं २२ नवनीतवत्शीघ्रद्रावि वाक्कुरुवत्सद्यो
सएवमुक्तस्तांक्षत्रियांप्रत्युवाचभगवतिसुनिवृताभव ॥ नमांशक्तस्तक्षकोनागराजोधर्षयितुमिति १२ सएवमुक्तातांक्षत्रियामामंन्यपौष्यसकाशमागच्छत् ॥
आहचैनंभोःपौष्यप्रीतोऽस्मीतितमुत्तंकंपौष्यःप्रत्युवाच १३ भगवंंश्चिरेणपात्रमासाद्यतेभवांश्चगुणवानतिथिस्तदिच्छेत्प्राङ्कर्तुंक्रियतांक्षणइति १४ तमुत्तंकःप्र
त्युवाचकृतक्षणएवास्मिशीघ्रमिच्छामि ॥ यथोपपन्नमन्नमुपस्कृतंभवतेतिसतथेत्युक्त्वायथोपपन्नेनान्नेनभोजयामास १५ अथोत्तंकःसकेशंशीतमन्नंदृष्ट्वाअशुच्येतदि
तिमत्वातंपौष्यमुवाच ॥ यस्मान्मेअशुच्यन्नंदासितस्मादंधोभविष्यसीति १६ ॥ तंपौष्यःप्रत्युवाच ॥ यस्मात्त्वमप्यदुष्टमन्नंद्रूपयसितस्मात्त्वमनपत्योभविष्य
सीतितमुत्तंकःप्रत्युवाच १७ नयुक्तंभवताऽन्नमशुचिदत्त्वाप्रतिशापंदातुंतस्मादन्नमेवप्रत्यक्षीकुरु ॥ ततःपौष्यस्तदन्नमशुचिदृष्ट्वातस्याशुचिभावमपरोक्षयामा
स १८ अथतदन्नमुक्तकेश्यास्त्रियायत्कृतमनुष्णंसकेशंचाशुच्येतदितिमत्वातमृपिसुत्तंकंप्रसादयामास १९ भगवन्नेतदज्ञानादन्नंसकेशमुपाहृतंशीतंतत्क्षामयेभवंतंन
भवेयमंधइति ॥ तमुत्तंकःप्रत्युवाच १२० नमृपाब्रवीमिभूत्वात्वमंधोनचिरादनंधोभविष्यसीति ॥ ममापिशापोभवतादत्तो नभवेदिति २१ तंपौष्यःप्रत्युवाच
नचाहंशक्तःशापंप्रत्यादातुंनहिमेमन्युरद्याप्युपशमंगच्छतिकिंचैतद्भवतानज्ञायतेतथा २२ नवनीतंहृदयंब्राह्मणस्यवाचिश्चुरोनिशितस्तीक्ष्णधारःतदुभयमेत
द्विपरीतंक्षत्रियस्यवाङ्मनवनीतंहृदयंतीक्ष्णधारमिति २३ तदेवंगतेनशक्तोऽहंतीक्ष्णहृदयत्वात्तंशापमन्यथाकर्तुंगम्यतामिति तमुत्तंकःप्रत्युवाच ॥ भवताऽहम
न्नस्याशुचिभावमालक्ष्यप्रत्यनुनीतःप्राक्चतेऽभिहितम् २४ यस्माददुष्टमन्नंद्रूपयसितस्मादनपत्योभविष्यसीति ॥ दुष्टेचान्नेनैषममशापोभविष्यतीति २५
साधयामस्तावादित्युक्त्वाप्रातिष्ठतोत्तंकस्तेकुंडलेगृहीत्वासोऽपश्यदथपथिनग्रक्षपणकमागच्छंतमुर्मुहुर्दृश्यमानमदृश्यमानंच २६ अथोत्तंकस्तेकुंडलेसन्यस्य
भूमावुदकार्थंप्रचक्रमे ॥ एतस्मिन्नंतरेसक्षपणकस्त्वरमाणउपसृत्यतेकुंडलेगृहीत्वाप्राद्रवत् २७ तमुत्तंकोऽभिसृत्यकृतोदकार्थःशुचिःप्रयतो नमोदेवेभ्योगुरुभ्यश्च
कृत्वामहताजवेनतमन्वयात् २८ तस्यतक्षकोदृढमासन्नःसतंजग्राहगृहीतमात्रःसतद्रूपंविहायतक्षकस्वरूपंकृत्वासहसाधरण्यांविष्टंमहाविलंप्रविशे २९ प्रवि
श्यचनागलोकंस्वभवनमगच्छत् ॥ अथोत्तंकस्तस्याःक्षत्रियायावचःस्मृत्वातंतक्षकमन्वगच्छत् ३० सताद्विलंदंकाष्ठेनचखाननचाशकत् ॥ तंक्लिश्यमानमि
द्रोऽपश्यत्सवंत्रंप्रेषयामास ३१ गच्छास्यब्राह्मणस्यसाहाय्यंकुरुष्वेति ॥ अथवन्नंदंकाष्ठमनुप्राविश्यतद्विलमदारयत् ३२

विच्छेदिकासुखजीवितादेरित्यर्थः २३ गम्यतांत्वयेतिशेषः तेत्वया २४ । २५ साधयामःशापभावंनिश्चिनुमः क्षपणकंपाखंडभिक्षुकं २६ उदकार्थंशौचाचमनादिप्रचक्रमेकर्तुमितिशेषः २७
नमस्कृत्वैतिसंबंधः २८ दृढमासन्नःअत्यंतसन्निहितः २९ अन्वगच्छदाज्ञातवान् ३० । ३१ ३२

मासादादेवनृदेवगृहाणि हर्म्याणि धनिकानां गृहाणि । वलभ्योऽर्धोच्छ्रिता उभयतो नमत्पक्षा गृहविशेषाः । निर्यूहाः पट्टशालाः ३३ ऐरावतोरजायेषांते समितोरणेशोभनाः श्लाघिनः जी
मृताइवशखधाराः क्षरंतः सविद्युतः पवनस्येव ईरितं गमनं यासांताः शीघ्राः सफालाश्च शखधारा इत्यध्याहारः ३४ कल्माषकुंडलाश्चिप्रकुंडलाः ३५ । ३६ अर्कोशुनामतिर्तिष्ठानां अर्धधृतराष्ट्रैरावतभ्रा
तायदा एजति दीप्यते । एजृक्षेत्रुभ्राजृदीप्तावित्यस्य धातोरूपं । तदाष्टाधिकान्यष्टाविंशतिसहस्राणिसर्पाणां प्रग्रहाः सूर्यहयरश्मिमृतानागायांति सौरंतेजोपियत्तेजसानिरुद्धं प्रग्रहसर्पांजदग्धुमी इत्यर्थः
सार्धः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ महद्युम्नितीर्थविशेष इति प्राञ्चः महद्युम्निस्सूर्येत्समीपेनागमुख्यतां प्रार्थयन् कुरुक्षेत्रेऽवसदिति पूर्वेण संबन्धः कुरुक्षेत्रवासमात्रादेव महत्स्थानं प्राप्यत
इत्याशयः युमानित्यत्रे मनिच आदिलोपार्थः अत्रायमाख्यायिकातात्पर्यार्थः कुंडलरत्ने वस्तुत्त्वं तक्षकेण वपास्वडिना अपहृतं परमेश्वरप्रसादलब्धविवेकब्रजवलेन पास्वडमतविलम्बवदार्थविवेकमनु
नागराजविलुत्यमांतरमांतरं कोशं पूर्वपूर्वकोशाद्रमणीपतरं प्रविश्य तत्रत्यां सत्यसंकल्पत्वादिसंपदं दृष्ट्वा तदभिमानिनां सर्पतुल्यानां मिद्रियबुद्ध्यादिस्थानोत्थानां मनुष्येनापितस्वर्त्नपदानप्राप्तं तदा

तमुत्तंकोऽनुविवेशते नैव विलेन प्रविश्य च तं नागलोकमपर्यंतमनेकविधप्रासादहर्म्यवलभीनिर्यूहशतसंकुलमुच्चावचक्रीडाश्रयस्थानावकीर्णमपश्यत् ३३ सतत्रनागां
स्तानस्तुवदेभिः श्लोकैः ॥ यऐरावतराजानः सर्पाः समिति शोभनाः ॥ क्षरंत इव जीमृताः सविद्युत्पवनैरिताः ३४ सुरूपावहुरूपाश्च तथा कल्माषकुंडलाः ॥ आ
दित्यवन्नाकपृष्ठे रेजुरावतोद्भवाः ३५ बहूनि नागवेदमानि गंगायास्तीर उत्तरे ॥ तत्रस्थानपिसंस्तौमिमहतः पन्नगानहम् ३६ इच्छेत्कोऽर्कोशुसेनायांचतुर्भैराव
तं विना ॥ शतान्यशीतिरष्टौ च सहस्राणि च विंशतिः ३७ सर्पाणां प्रग्रहायांति घृतराश्रेऽप्यदैजति ॥ येचैनमुपसर्पितयेच दूरपथंगताः ३८ अहमैरावतज्येष्ठभ्रातृ
भ्योऽकरवं नमः ॥ यस्यवासः कुरुक्षेत्रे खांडवे चाभवत्पुरा ३९ तं नागराजमस्तौषकुंडलार्थाय तक्षकम् ॥ तक्षकश्चाश्वसेनश्च नित्यं सहचराबुभौ ४० कुरुक्षेत्रं च वसतां
नदीमिधुमतीमनु ॥ जघन्यजस्तक्षकश्च श्रुतसेनेतियः सुतः ४१ अवसद्यो महद्युम्निप्रार्थयन्नागमुख्यताम् ॥ कर्वाणिसदाचाहं नमस्तस्मै महात्मने ४२ एवंस्तुत्वा
सविप्रार्थिरुत्तंको भुजगोत्तमान् ॥ नैवतेकुंडले भेततश्चितामुपागमत ४३ एवंस्तुवन्नपि नागान्यदातेकुंडले नालभत्तदाऽपश्यत्स्त्रियौ तत्रे अधिरोप्य सुवेमेपटव्यं यौ ॥
तस्मिंस्तत्रे कृष्णाः सिताश्च तंतवश्चक्रं चापश्यद्वादशारं षड्भिः कुमारैः परिवर्त्यमानं पुरुषं चापश्यदश्वं च दर्शनीयम् ४४

सकंठस्थः स्वयमेव पूर्वाजितसांगाभ्ययनधर्मबलादालोचितवानिति तत्रवेदेऽपिच्छांदोग्यादोगुरुश्रूषयातुष्टः परमात्मा स्वयमेवानुगृह्णातीति हृद्यं यथासत्यकामस्य उपाध्यायगंभीरभिरक्षतोऽमानुषेभ्य
ऋषभादिभ्यो विद्यालाभः तथा उपकोसलस्य गुरोरग्रींसेवमानस्याग्निभ्य एव विद्यालाभः एवमुत्तंकस्यापि ब्रह्मचर्यदाहर्षोत्पजापतेरिव स्वतएव ज्ञानमुद्भवावितियुज्यत एवेति ४२ । ४३ तत्रसंव
त्सरात्मकपटरूपकेण प्रपंचस्वरूपमत्र निरूप्यते तत्रस्त्रियोचितिर्माया च तंत्रयत्रदीर्घतंतवः प्रोता भवति तत्स्थानीयमविद्याकामकर्मात्मकं वासनाजालं तत्रयेतत्सर्वं प्रविष्टितं षट्ः संसारस्तं वयं त्पाव
विच्छिन्नतंतुसंतानेन निर्वर्त्तयंत्यौ प्रकाशाप्रकाशाभ्यामेवरज्जुर्गादिजायते न त्वन्यतरेण तादृशत्वात्संसारस्य चिदचिद्रूपयुवतीद्वयनिर्वर्त्तयंत्युक्तं तांस्त्रस्तंत्रे सुवेमेशोभने वेमेतिर्यक्तं तु विक्षेपणे तत्तुल्ये पुण्य
पापे तत्प्रयोज्ये सितकृष्णतंतुस्थानीये सुखदुःखे चक्रंतत्स्थूलशरीरं षड्भिर्वर्त्तयंत्यौः कुमारैः परिवर्त्यमानं संचार्यमाणं पुरुषं च तदधिष्ठातारं तं त्र्यंशिणं मायाविनं अश्वं चाधुवस्वभावं बुद्धिवशवतिं त्वा
त्तिरोहितासंगस्वभावं जीवं चातदर्शनीयमहं प्रत्ययमोचरं चापश्यत् ४४

सतान्सर्वास्तुष्टावएभिर्वर्त्तयंत्यौः श्लोकैः मंत्रवदेदगतं भगवत् तत्त्वार्थप्रकाशकैरिति शेषः मंत्रवादेति पाठे मंत्रवादो मंत्रस्वरूपं १४५ श्लोकानेवाह श्रीणीति । अत्रसंवत्सरः प्रजापतिरिति श्रुतेः सं
वत्सररूपकेण प्रजापतिविश्वत्मानं कृत्स्नसंसारभिमनिनंसमष्टिजीवस्तौति तत्रसंवत्सरस्य षट्चक्रिकशास्त्रयमहोरात्रादर्शपूर्णमासाख्यानि चतुर्विंशतिर्वाणिषट्कृतवश्चेत्यवयवाः एवं प्रजापतेरपि चतु
र्विंशतेस्तत्त्वानां योगे संघातरूपे चक्रे स्थूलसूक्ष्मशरीरात्मके तत्त्वानि च मूलप्रकृतिर्महान् अहंकारः पंचतन्मात्राणि एकादशेंद्रियाणि पंचमहाभूतानीति तत्रध्रुवेयावन्मोक्षस्थापिनि चक्रे चक्रवदनिशंभ्राम्यमा
णं मध्ये अंत्यो नित्यं चरति विषयान् मुक्तैर्भोक्तात्मा अत्रास्मिन्नेव प्रत्यग्रूपे त्रीणि शतानि षड्विंशत्वासानां तंतुयूथानिसमर्पितानि । तथा हृदयस्य हितानाड्योद्गासतिः सहस्राणीति श्रूयमाणसंख्याकानाड्य
स्तत्तल्लोकगतप्रदाः संति तासांचकैकस्मिंल्लोकेशब्दादीनां पंचानामपिसत्त्वात्प्रत्येकंपंचविधत्वं तथाच विस्तरेण तावत्सहस्रसंख्याका अपिसंक्षेपात्रीणि शतानि षड्विंशोच्यंते एवं चास्मिन्भोक्तरिता
वत्यो वासना अर्पिता इत्यर्थः षट्कुमाराः जीवगता अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाख्याः 'तमोमोहोमहामोहस्तामिस्रोसंधसंज्ञितः । अविद्यापंचपर्वेषामादुर्भूतामहात्मनः' इति स्मृत्युक्ततम आद्याख्या
वापंचकृशाः । अनित्याश्चाचिदुःखानात्मसुनित्यश्चिदुःखात्मधीरविद्या अहमेवमहानस्मीतिधीरस्मिता शेषाः प्रसिद्धाः षष्ठी ऐश्वरीमाया च एते षट्कुमारा इव विवेकवैराग्यबलवता सुजेया अपि
ते परिवर्त्तयंति जन्ममरणप्रबंधघटीयंत्रवदनिशंचालयंतीत्यर्थः ॥ १ ॥ ४६ तंत्रं चेदमिति इदं तंत्रं वासनाजालं विश्वरूपे विश्वरूपातावन्मायेवतामनुचितरपि विश्वरूपा । इन्द्रो मायाभिः पुरुषं पश्यते

सतान्सर्वास्तुष्टावएभिर्वर्त्तयंत्यौः १४५ त्रीण्यर्पितान्यत्रशतानि मध्ये षड्विंशतिश्च नित्यं चरति ध्रुवेऽस्मिन् ॥ चक्रे चतुर्विंशतिपर्वयोगे षड्कुमाराः परिवर्त्तयं
ति ॥ १ ॥ ४६ तंत्रं चेदं विश्वरूपे युवत्यौ वयतस्तंतून्सततं वर्त्तयंत्यौ ॥ कृष्णान्सितांश्चैव विवर्त्तयंत्यौ भूतान्यजस्रं भुवनानि चैव ॥ २ ॥ ४७ वज्रस्य भर्ता भु
वनस्य गोप्ता वृत्रस्य हंतानमुचोर्निहंता ॥ कृष्णे वसानो वसने महात्मा सत्यानृते यो विविनक्तिलोके ॥ ३ ॥ १४८

रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव इत्यादि श्रुतिभ्यः । युवत्यौ धार्यवार्धक्यकृतापकर्षशून्ये वयतः संतनुतः कथं सततं तंतून् वासनामयान् वर्त्तयंत्यौ चालयंत्यौ तंतुवायाविवदमेव बुद्धिचिदाभासरूपाभ्यां घटादिकं
कवलीकृत्यतद्विषयां वासनां द्रव्यत इत्यर्थः । यदा युवत्यो धाता विधातारो तत्रधातामायोपाधिरीश्वरः पर्जन्यवत्साधारणकारणं विधाताविविधवासनामयत्वेन विचित्ररूपः सन्कर्त्ता जीवस्तत्तद्जीव
दसाधारणकारणं तावतो प्रयोज्यप्रयोजकरूपेण तंत्रं संसारारब्धवयत इत्यादियथायोग्यं व्याख्येयं कृष्णान्दुःखरूपान्सितां सुखमयान् विवर्त्तयंत्यौ वैपरीत्येन सुखेदुःखे बुद्धिदुःखे सुखबुद्धि
चसंपादयंत्यौ तथाऽऽजस्रं भूतानि जरायुजादीनि भुवनानि तदाश्रयरूपाणि चतुर्दशतानि सर्वाणि विवर्त्तयंत्यौ वित्यनुकूप्यते ऊर्ध्वाधरीभावेन चालयंत्यावित्यर्थः ॥ २ ॥ ४७ एवं बंधस्वरूपं प्रदर्शयंत्यौ
ज्ञानकार्यत्वेन ज्ञानमात्रापनोयत्यमाह वज्रस्येति योऽयं चक्रे चरति मोहचक्रशायां स एव साधकदशायां वज्रस्य विवेकस्य भर्ता भवति शास्त्रश्रवणेन गुर्वाथनुग्रहात् अतएव भुवनस्य गोप्ता विवेकवत्त्वा
देवसर्वभूताभयदायी वृत्रस्य स्वरूपावरकस्याज्ञानस्य निहंता सर्वत्रं द्रव्यवज्रशब्दानामात्ममायाविवेकवाचित्त्वमाश्रमेधिके स्पष्टीभविष्यति अतएव दिशाकृत्स्नो वेदाऽर्थोऽपि निर्वोद्व्यः । नमुचेः
नमुं घटीत्यावरणापगमे सत्यपि प्रतिबिंबभ्रमवदित्यज्ञानगतविक्षेपशक्तिर्नमुचिस्तस्यापि निहंता भूयश्चांते विश्वमायानिवृत्तिरिति सत्यपि विद्ययाऽविद्योच्छेदे तद्विक्षेपशक्तेर्देहांतएवनाशश्रवणात् कृष्णे
विधाविधेमायाकार्यत्वाद्भुजे अपि कृष्णे यथोक्तं श्रीमद्भागवते । 'विधाविधे मम तनूवित्युद्धवशरीरिणां ॥ मोक्षबंधकरो आधे मायामैविनिर्मिते' इति । वसने वस नवदावरके वसानकरीकृतवान्-

उभेअपिस्वरूपाद्भिर्भूतेइत्यर्थः अतएवमहात्मान्यापकस्तेनत्रिविधपारिच्छेदशून्यत्वमुक्तं अस्यचिद्रूपत्वमाह सत्यानृते सत्यमवाधितप्रत्यमात्मतत्त्वंअनृतमहंकारादितदुभययोविविक्तपृथक्कारो
तियस्तस्मैनमइत्युत्तरेणसंबंधः स्थूलसूक्ष्मकारणारूपयोपाधिप्रयंनिरस्यस्वमहिमप्रतिष्ठोभवतीत्यर्थः एतेनदृश्यस्याहंकारादेःपृथक्करणेनदृग्मात्रमात्मतत्त्वमितिदशितं ॥ ३ ॥ ४८ अस्यैवंभूतस्याचि
दात्मनःसमष्टिव्यष्टिपिंडांतःप्रविष्टत्वंदर्शयति यइति य आत्मापूर्वोक्तोवैश्वानरंविवाहंस्वारोहणस्थानमभ्युपैतिअभितउपैत्युपगच्छति । तत्सुष्टातदेवानुप्राविशदितिश्रुतेः उपाध्या
त्मांतंतेइत्यर्थः । आकस्मिकत्वमभ्युपगंतव्याभ्युपगमयोर्वास्वयति पुराणमिति कार्यरूपेणक्षयिष्णुमपिकारणरूपेणसततसंतमित्यर्थः अपांगर्भमिवगर्भप्रतिबिंबभूतं नतुब्रह्मैकदेशभूतं तस्यासंगत्वादर्न
शत्वाच्च वाजिनं इंद्रियंवेवीर्यंवाजिनमितिश्रुतेश्चिदात्मनोजडशक्तिरूपं यएवंभूतोऽपिजीवत्वंमित्येवप्रतिबिंबरूपेणापयतेतस्मैनमोऽस्तु जगदीश्वरायचतुर्दशभुवननियंत्रे लोकत्रयंजाग्रत्स्वप्नसुषु

योवाजिनंगर्भमपांपुराणंवेश्वानरंवाहनमभ्युपैति ॥ नमोऽस्तुतस्मैजगदीश्वरायलोकत्रयेशायपुरंदराय ॥ ४ ॥ ४९ ततःसएनंपुरुषःप्राहप्रितो
ऽस्मितेहमनेनस्तोत्रेणकिंतेप्रियंकरवाणीतिसतमुवाच १५० नागामेवशमीयुरितिसचैनंपुरुषःपुनरुवाचएतमश्वमपानेधमस्वेति ५१ ततोऽश्व
स्यापानमधमततोऽश्वाद्धम्यमानात्सर्वस्रोतोभ्यःपावकार्चिषःसधूमानिष्पेतुः ५२ ताभिर्नागलोकउपधूपितेऽथसंभ्रांतस्तक्षकोऽग्नेस्तेजोभयाद्विष
ण्णःकुंडलेगृहीत्वासहसाभवनात्रिष्कम्योत्तंकमुवाच ५३ इमेकुंडलेगृह्णातुभवानितिसतेप्रतिजग्राहोत्तंकःप्रतिगृह्यचकुंडलेऽचितयत् ५४ अद्यत
त्पुष्यकमुपाध्यायिन्यादूरंचाहमभ्यागतःसकथंसंभावयेयमितिततएनंचिन्मयानमेवसपुरुषउवाच ५५ उत्तंकएनमेवाश्वमधिरोहत्वांक्षणेनैवोपाध्या
यकुलंप्रापयिष्यतीति ५६ सतथेत्युक्त्वातमश्वमधिरुह्यप्रत्याजगामोपाध्यायकुलंउपाध्यायिनीचस्नाताकेशानावापयंत्युपविष्टोत्तंकोनागच्छतीति
शापायास्यमनोदधे ५७ अथैतस्मिन्नंतरेसउत्तंकःप्रविश्यउपाध्यायकुलंउपाध्यायिनीमभ्यवादयतेचास्यैकुंडलेप्रायच्छत्साचैनंप्रत्युवाच ५८ उ
त्तंकदेशेकालेऽभ्यागतःस्वागतंतेवत्सत्वमनागसिमयानशप्तःश्रेयस्तवोपस्थितंसिद्धिमाप्नुहीति ५९ अथोत्तंकउपाध्यायमभ्यवादयत् ॥ तमुपाध्यायः
प्रत्युवाचवत्सोत्तंकस्वागतंतेकिंचिरंकृतमिति १६०

प्रानितेषामीशाय एवतत्त्वंपदवाच्यार्थरूपित्वमुक्तंलक्ष्यार्थरूपित्वमाह पुरंदरायेति पुराणिव्यष्टिसमष्ट्यात्मकानित्रीणित्रीणिशरीराणिदारयतिविद्ययाऽविद्योच्छेदेनसमूलमुन्मूलयतीतितथा
सर्वोपाधिःशून्यचिन्मात्रायेत्यर्थः पुराणिदारयतीतिस्थितेवाच्यमपुरंदरोचेतिस्वशुभागमश्चनिपात्येते ॥ ४ ॥ ४९ । १५० एतमश्वमपानेधमस्वेतिवैराजमैश्वर्यप्रदर्शयेत्यर्थः ५१ स्रो
तोभ्यःशरीरंश्रेभ्यः १५२ उपधूपितेधूमेनव्याधे ततएवसर्वेश्वरत्वाविर्भावात्तक्षकःशरणागतोवभूवेतितात्पर्यं १५३ । १५४ । १५५ । १५६ ततएवसत्यसंकल्पत्वात्सर्वेश्वर
भावमारूढःक्षणेनगुरुकुलंप्राप । आवापयंतीदंतपत्रिकयावेणीरूपेणसंग्रथनंकेशानांकारयती १५७ । १५८ यदिक्षणनागतःस्यास्तर्जनागसिअपराधाभावेऽपिमयाशप्तःस्याइत्यर्थः श्रेय
स्तत्त्वज्ञानं सिद्धिमणिमायैश्वर्यं १५९ । १६०

६१ इदानींस्वयमपरोक्षीकृतमर्थगुरुमुखेनाधिगंतुमुत्तंकःपृच्छति तत्रचेत्यादिना ६२ सोपचारसानुनयं ६४ 'आचार्योद्वैवियाविदितासाधिष्ठंप्रापत्'इतिश्रुतेरमानुषैरुक्ताऽपि विद्यागुरुमुखेनदृढीकृता
बाहंफलवतीभवतीतिभावः ६५ स्त्रियोधाताविधाताचेति दधातिसत्तास्फूर्तीकार्योऽधितिधाताचितिः विविधरूपेणदधातिधारयत्यात्मानमित्यनेकविकारवतीमायाविधाता रात्रिवद्व्यामोहकत्वा
द्दुःखरात्रिः अहर्वत्प्रसादकत्वात्सुखमहः ऋतुवदनिशंभ्रममाणत्वाद्दुःशब्देनाविद्यादिपंचकंमायाचेतिपूर्वोक्तमेवपट्टं संवत्सरःप्रजापतिःसर्वोपाधित्वसाम्यादुदाहृतश्रुतेश्च नहिसंवत्सराख्यःकालो
नामकिंचित्सूर्यादिपरिस्पंदाल्पत्वबहुत्वादिनानुमेयंस्तुनिर्जीर्णत्वनूतनत्वादिव्यवहारहेतुतयासिद्धिमिदानींतदानीमित्यादिव्यवहारालंबनंत्रयमस्ति घटादिद्रव्यस्यैवपूर्वापरदेशसंबंधेननूतनत्वातीत

तमुत्तंकउपाध्यायंप्रत्युवाच ॥ भोस्तक्षकेणमेनागराजेनविघ्नःकृतोऽस्मिन्कर्मणितेनास्मिनागलोकंगतः ६१ तत्रचमयादष्टोस्त्रियौतंत्रेऽधिरोप्यपटंवयंत्यौतस्मिंश्च
कृष्णाःसिताश्चतंतवःकितत् ६२ तत्रचमयाचक्रंदष्टदशारंषड्वैकुमाराःपरिवर्तयंतितदपिकिम् ॥ पुरुषश्चापिमयादष्टःसचापिकः ॥ अश्वश्चातिप्रमाणो
दष्टःसचापिकः ६३ पथिगच्छताचमयाऋषभोदष्टस्तंचपुरुषोऽधिरुद्धस्तेनास्मिसोपचारमुक्तउत्तंकस्यऋषभस्यपुरीषंभक्षयउपाध्यायेनापितेभक्षितमिति
६४ ततस्तस्यवचनान्मयातदृषभस्यपुरीषमुपयुक्तंसचापिकः ॥ तदेतद्भवतोदिष्टमिच्छेयंश्रोतुंकिंतादिति ॥ सतेनैवमुक्तउपाध्यायःप्रत्युवाच ६५
येतेस्त्रियौधाताविधाताचयेचतेकृष्णाःसितास्तंतवस्तेरात्र्यहनी ॥ यदपितच्चक्रंदष्टदशारंषड्वैकुमाराःपरिवर्तयंतितेपिऽषड्ऋतवःसंवत्सरश्चक्रम् ६६ यःपुरुषः
सपर्जन्यःयोऽश्वःसोऽग्निःयऋषभस्त्वयापथिगच्छतादष्टःसएरावतोनागराट् ६७ यश्चैनमधिरुद्धःपुरुषःसचंद्रःयदपितेभक्षितंतस्यऋषभस्यपुरीषंतदमृतंते
नखल्बसितस्मिन्नागभवनेनव्यापन्नस्त्वम् ६८ सहिभगवानिंद्रोममसखात्वदनुक्रोशादिममनुग्रहंकृतवान् ॥ तस्मात्कुंडलेगृहीत्वापुनरागतोऽसि ६९
तत्सौम्यगम्यतामनुजानेभवंतंश्रेयोऽवाप्स्यसीति ॥ सउपाध्यायेनानुज्ञातोभगवानुत्तंकःकुद्धस्तक्षकंप्रतिचिकीर्षमाणोहास्तिनपुरंप्रतस्थे १७० सहा
स्तिनपुरंप्राप्यनचिराद्विप्रसत्तमः ॥ समागच्छतराजानमुत्तंकोजनमेजयम् १७१

त्वायवस्थाभेदेनचतदुपपत्तेःकिंमंतर्गुनाकालेनेतिप्रजापतिरेवसंवत्सरशब्दार्थः ६६ यःपुरुषःसपर्जन्यः पर्जन्यवत्तापनाशकत्वादाचार्यरूपीईश्वरः योऽश्वःसोऽग्निर्भोक्ताजीवइत्यर्थः इराअत्रं
तद्गानिरावाक्कृतस्ततउमन्नएरावतोधर्मः नागराडिवाप्रकंप्यः शेषमुक्तार्थं ६७ नव्यापन्नोनमृतः ६८ सहीति ममजीवस्यसखा परमेश्वरोह्यंतरात्मत्वात्सर्वेषांसखा । द्वासुपर्णासियुजास
खायेतिमंत्रवर्णात् सहिसर्वास्त्वधर्मस्थाननुगृह्णाति तत्प्रतिकूलस्यतक्षकस्येवकुलक्षयंचकरोतीत्याख्यायिकातात्पर्यं 'खलोनप्रार्थनासाध्यःसचदेवेनदंडितः । अभ्येतिमृदुतांपश्चादुत्तंकैतक्षकोयथा' ६९
प्रतिचिकीर्षमाणः हेतोःशानच् तक्षकंवाधितुमित्यर्थः १७० हर्षकालेराजानमर्थयेतेतिभावः १७१

१७२ शब्दतद्विज्ञानोऽर्थस्तेनसंपन्नयाविशिष्टार्थवत्या ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ योऽस्मान्द्वेष्यं चवर्षद्विष्मस्तहन्मीतिमंत्रालिमानुमितेशनुर्हंतव्यएवेत्यस्मिन्विधौसाध्ये
 ६ धेयत्कर्मसर्पसत्रारव्यंतस्यकार्यस्यावश्यानुष्ठेयस्यकर्तव्यतायावाकालमन्ये अपर्चितिप्रतिक्रियां ७९ । १८० । ८१ मुख्यमपराधमाह पियासुमिति विपहरणायजिगमिषुमर्थदानेनन्यव
 त्तयत् पियासुमितिपाठेरिरिषुमित्यर्थः ८२ । ८३ । ८४ । ८५ वाक्यहविषावाक्यरूपेणोद्दीपकेनहविषाघृतादिना ८६ । ८७ वृत्तंमृतं 'वृत्तोऽतीतेदहेल्यातेवर्तुलेऽपिमृते

पुरातक्षशिलासंस्थानिवृत्तमपराजितम् ॥ सम्यग्विजयिनंदृष्ट्वासंमंतान्मंत्रिभिर्दृतम् १७२ तस्मैजयाशिषःपूर्वयथान्यायंप्रयुज्यसः ॥ उवाचैनं वचःकालेशब्द
 संपन्नयागिरा ७३ ॥ उत्तंकउवाच ॥ अन्यस्मिन्करणीयेतुकार्येपार्थिवसत्तम ॥ बाल्यादिवान्यदेवत्वंकुरुषेत्पसत्तम ७४ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तस्तुवि
 प्रेणसराजाजनमेजयः ॥ अर्चयित्वायथान्यायंप्रत्युवाचद्विजोत्तमम् ७५ ॥ जनमेजयउवाच ॥ आसांप्रजानांपरिपालनेनस्वंक्षत्रधर्मपरिपालयामि ॥ प्रभू
 हिमेकिंकरणीयमद्ययेनासिकार्येणसमागतस्त्वम् ७६ ॥ सौतिरुवाच ॥ सएवमुक्तस्तुनृपोतमेनद्विजोत्तमःपुण्यकृतांवरिष्ठः ॥ उवाचराजानमदीनसत्वंस्वमे
 वकार्यंनृपतेकुरुष्व ७७ ॥ उत्तंकउवाच ॥ तक्षकेणमहींद्रेंद्रयेनतेहिंसितःपिता ॥ तस्मैप्रतिकुरुष्वत्वंपन्नगायदुरात्मने ७८ कार्यकालंहिमन्येऽहंविधिदृष्टस्य
 कर्मणः ॥ तद्गच्छापचितिराजन्पितुस्तस्यमहात्मनः ७९ तेनह्यनपराधीसदष्टोदुष्टांतरात्मना ॥ पंचत्वमगमद्राजावज्राहतइवदुमः १८० बलदर्पसमुत्सि
 त्तस्तक्षकःपन्नगाधमः ॥ अकार्यकृतवान्पापोयोऽदशत्पितरंतव ८१ राजर्षिवंशगोप्तारममरप्रतिमंनृपम् ॥ यियासुंकश्यपंचैवन्यवर्तयतपापकृत् ८२ होतुम
 हंसितंपापंज्वलितेहव्यवाहने ॥ सर्पसत्रेमहाराजत्वरितंतद्विधीयताम् ८३ एवंपितुश्चापचितिकृतवांस्वभविष्यसि ॥ ममप्रियंचसुमहत्कृतराजन्भविष्यति
 ८४ कर्मणःपृथिवीपालमयेनदुरात्मना ॥ विघ्नःकृतोमहाराजगुर्वर्थचरतोऽनघ ८५ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुनृपतिस्तक्षकायचुकोपह ॥ उत्तंकवाक्य
 हविषादीप्तोऽग्निर्हविषायथा ८६ अपृच्छत्सतदाराजामंत्रिणस्तान्सुदुःखितः ॥ उत्तंकस्यैवसान्निध्येपितुःस्वर्गगतिंप्रति ८७ तदैवहिसराजेंद्रोदुःख
 शोकाद्भुतोऽभवत् ॥ यदैववृत्तंपितरमुत्तंकादशृणोत्तदा १८८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौष्यपर्वणि पौष्याख्याने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 ॥ समाप्तंचपौष्यपर्व ॥ ॥ ॥

वृत्ते'इतिविश्वः तक्षकविषेणेशेषः 'धर्मोद्यमेऽनुकूलाःस्युर्देवारस्तत्प्रतिवद्वतः । तक्षकस्यैवदुःखाभिरितिपौष्येव्यवस्थितम्'इतिरत्नगर्भः १८८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे
 तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥

एवंकृतोपादांतभारतमारभते लोमहर्षेणेत्यादिपूर्वैवदृष्ट्याख्येयं अत्रसौतिरुवाचेतिपाठेलोमहर्षणपुत्रादीनांसृष्टिप्रवाहनादितयाप्रतिकल्पसमाननामरूपाधिकारपुरुषविशेषवचनानां । सूर्योचंद्रमसौधाता
 यथापूर्वमकल्पयदित्यादिश्रुतिभ्यः स्थानपतिसेनापत्यादिशब्दवदाधिकारविशेषवाचित्वादेतत्कल्पीयसौतिवचनंपूर्वकल्पीयलोमहर्षणपुत्रादिपरमिति एवंसर्पसत्रादिकथाऽपिकृतत्रेतादियुगस्थानरुरु
 प्रभृतीन्प्रत्युच्यमानापूर्वकल्पीयसर्पसत्रादिपरित्येयं ? पौराणिकःपुराणंपण्यंजीविकास्येतिव्युत्पत्तिर्निराकरोतिपुराणेकृतश्रमइति । अत्रब्राह्मण्यांस्त्रियात्सूतइतिस्मृत्युक्तोविलोमजोजातिसूतःसंजया
 धिरथादिरन्यः यस्यजीविकासारव्यंवापुराणराज्ञांशौर्योदायादिवर्णनेनस्यामिप्रोत्साहनंच । अतएवास्यपौराणिकइतिसंज्ञा उग्रश्रवास्तुसौतिरेवज्जातिसूतःतथात्वेतत्रापिसूतशब्दप्रयोगोपपत्तेःसौ
 तिरित्यपत्यार्थस्यतद्विस्तृतस्यानर्थक्यंस्यात् किंतहि अग्निकुंडसमुद्रतूतनिर्मलमानसौतिरोमहर्षणंप्रतिशौनकवचनस्यपुराणांतरेदर्शनादग्निजोरोमहर्षणःसतस्तस्यचब्राह्मणसंकल्पाद्ब्रह्मासनाहंत्वं घृष्टघुम्र
 स्यक्षत्रियत्ववत् ब्रह्मासनंचवेशंपायनशांतव्रतमार्कंडेयादितुल्यस्तत्सजातीयएवार्हतिर्नहीनः नहिमहांतःशौनकादयोहीनात्पररंहस्यं जगृहुरितिवक्तुं नहीनतःपरमभ्याददीतेत्यत्रैवतन्निषेधात् । नीचाद

॥ अथपौलोमपर्व ॥ लोमहर्षपुत्रउग्रश्रवाःसौतिःपौराणिको नैमिषारण्येशौनकस्यकुलपतेर्द्वादशवार्षिकेसत्रेऋषीन्भ्यागतानुपतस्थे १ पौराणिकःपुराणेकृत
 श्रमःसकृतांजलिस्तानुवाच ॥ किंभवंतःश्रोतुमिच्छंति किमहंब्रवाणीति २ ॥ तमृषयऊचुः ॥ परमंलोमहर्षणेवक्ष्यामस्त्वानःप्रतिवक्ष्यसि वचःशुश्रूषतांकथा
 योगंनःकथायोगे ३ तत्रभगवान्कुलपतिस्तुशौनकोऽग्निशरणमध्यास्ते ४ योऽसौदिव्याःकथावेददेवतासुरसंश्रिताः ॥ मनुष्योरगंधर्वकथावेदचसर्वशः ५
 सचाप्यस्मिन्मखेसौतेविद्वान्कुलपतिर्द्विजः ॥ दक्षोघृतवतोधीमान्शास्त्रेचारण्यकेगुरुः ६ सत्यवादीशमपरस्तपस्वीनियतव्रतः ॥ सर्वेषामेवनीमान्यःसतावत्प्र
 तिपाल्यताम् ७ तस्मिन्नध्यासतिगुरावासनंपरमार्चितम् ॥ ततोवक्ष्यसियत्त्वांसप्रक्ष्यतिद्विजसत्तमः ८ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमस्तुगुरौतस्मिन्नुपविष्टे
 महात्मनि ॥ तेनपृष्ठःकथाःपुण्यावक्ष्यामि विविधाश्रयाः ९ सोऽथविप्रर्षभःसर्वकृत्वाकार्ययथाविधि ॥ देवान्वाग्भिःपितृनद्विस्तर्पयित्वाऽऽजगामह १० यत्रब्र
 ह्मर्षयःसिद्धाःसुखासीनाघृतव्रताः ॥ यज्ञायतनमाश्रित्यसूतपुत्रपुरःसराः ११ ऋत्विक्ष्वथसदस्येषुसैवैहपतिस्तदा ॥ उपविष्टेषूपविष्टःशौनकोऽथाब्रवी
 दिदम् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणिकथाप्रवेशोनामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥

प्युत्तमाविद्याग्राह्येतिवापद्विपयमेतत् अतएवतद्व्याद्भ्रलरामेणब्रह्मद्व्याद्भ्रतंचीर्णमितिस्मर्यतेतत्रसूतशब्दस्तु कथाप्रवक्तृत्वसामान्यात् तस्माद्ब्राह्मणएवपुराणप्रवक्तृत्वेनवरणीयःश्रोतुकामैर्नहीनः पौराणि
 कपदंनजातिसूतपरमपितुपुराणाध्येतृब्राह्मणपरमिति २ परममिति हेलोमहर्षणेत्यांपरमंवचोवक्ष्यामः परमंब्रह्मवक्ष्यामस्त्वत्प्रयोजकत्वेनवाचयिष्यामः शौनकेसमागतेइतिशेषः कथायोगंकथास
 मुदायं शुश्रूषतांनः त्वंप्रतिवक्ष्यसीतिज्ञात्वेतिशेषः नोऽस्माकंकथायोगेकथाप्रसंगेइतिव्यवहितान्वयेनयोज्यं ३ अग्निशरणमग्निगृहं ४ वेदतात्पर्यंबोद्धुमितिशेषः ५ शास्त्रेविधिनिषेधप्रधानेकर्मकांडे
 आरण्यकेउपनिषदिज्ञानकांडे ६ प्रतिपाल्यतांप्रतीक्ष्यतां ७ ततःतत्प्रथमार्थेतसिः ८ । ९ वाग्भिर्ब्रह्मयज्ञीयाभिः यदृचोऽधीतेपयजाहुतिभिरेवतदेवतास्तर्पयतीत्यादिवचनात् आजगामेतिच्छेदः
 १० । ११ । १२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥

पुराणमिति पुराणपुरावृत्तं १ । २ कल्याःसमर्थाः तवत्वत्तःश्रोतुमितिसंबंधः ३ कथितंमहामितिशेषः ४ ततोमयेति पितुःसकाशान्मयाऽधीतमित्यावर्तनीयं ५ । ६ पुराणस्याश्रयःउपोढात
स्तत्संयुतं ७ । ८ । ९ पूर्वपितामहःकुलमधानपुरुषः १० नियतःशमादिमान् नियताशनःहितमितंमेध्यंवाऽश्राति नत्वनशनमेवेतिभावः नियतंश्रियइतिपाठेयमनियमयुक्तः ११ । १२ । १३

॥ शौनकउवाच ॥ पुराणमखिलंतातपितातेऽधीतवान्पुरा ॥ कच्चित्त्वमपितत्सर्वमधीषेलोमहर्षणे १ पुराणेहिकथादिव्याआदिवंशाश्रधीमताम् ॥ कथ्यंतेये
पुराऽस्माभिःश्रुतपूर्वाःपितुस्तव २ तत्रवंशमहंपूर्वश्रोतुमिच्छामिभार्गवम् ॥ कथयस्वकथामेतांकल्याःस्मश्रवणेतव ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ यदधीतपुरासम्यक्
द्विजश्रेष्ठैर्महात्मभिः ॥ वैशंपायनविप्राग्र्यैस्तेऽपिकथितंयथा ४ यदधीतंचपित्रामेसम्यक्कैवततोमया ॥ तावच्छृणुष्वयोदेवैःसंदैःसर्षिमरुद्गणैः ५ पूजितःप्रव
रोवंशोभार्गवोभृगुनंदन ॥ इमंवंशमहंपूर्वभार्गवंतेमहामुने ६ निगदामियथायुक्तंपुराणाश्रयसंयुतम् ॥ भृगुर्महर्षिर्भगवान्ब्रह्मणावैस्वयंभुवा ७ वरुणस्यक्रतौजातः
पावकादितिःश्रुतम् ॥ भृगोःसुदयितःपुत्रश्च्यवनोनामभार्गवः ८ च्यवनस्यचदायादःप्रमतिर्नामधार्मिकः ॥ प्रमतेरप्यभूत्पुत्रोऽघृताच्यांरुरित्युत ९ रुरोरपिसुतो
जज्ञेशुनकोवेदपारगः ॥ प्रमद्वरायाधर्मात्मातवपूर्वपितामहः १० तपस्वीचयशस्वीचश्रुतवान्ब्रह्मवित्तमः ॥ धार्मिकःसत्यवादीचनियतोनियताशनः ११
॥ शौनकउवाच ॥ सूतपुत्रयथातस्यभार्गवस्यमहात्मनः ॥ च्यवनत्वंपरिख्यातंतन्ममाचक्ष्वपृच्छतः १२ ॥ सौतिरुवाच ॥ भृगोःसुदयिताभार्यापुलोमेत्यभि
विश्रुता ॥ तस्यांसमभवद्भर्भृगुवीर्यसमुद्भवः १३ तस्मिन्गर्भेऽथसंभूतेपुलोमायांभृगुद्रह ॥ समयेसमशीलिन्याधर्मपत्न्यांयशस्विनः १४ अभिषेकायनिष्क्रां
तेभृगौधर्मभृतांवे ॥ आश्रमंतस्यरक्षोऽथपुलोमाभ्याजगामह १५ तंप्रविश्याश्रमंदृष्ट्वाभृगोर्भार्यामनिदिताम् ॥ हृच्छयेनसमाविष्टोविचेताःसमपद्यत १६
अभ्यागतंतुतद्रक्षःपुलोमाचारुदर्शना ॥ न्यमंत्रयतवन्येनफलमूलादिनातदा १७ तांतुरक्षस्तदाब्रह्मन्हृच्छयेनाभिपीडितम् ॥ दृष्ट्वाहृष्टमभूद्राजन्जिहीर्षुस्ताम
निदिताम् १८ जातमित्यब्रवीत्कार्यजिहीर्षुर्मुदितःशुभाम् ॥ साहिपूर्ववृतातेनपुलोमातुशुचिस्मिता १९ तांतुप्रादात्पितापश्चाद्भृगवेशास्त्रवत्तदा ॥ तस्यतत्कि
ल्विपंनित्यंहृदिर्वर्ततिभार्गव २० इदमंतरमित्येवंहृत्कुचक्रमनस्तदा ॥ अथाग्निशरणेऽपश्यज्वलंतंजातवेदसम् २१ तमपृच्छत्तोरक्षःपावकंज्वलितंतदा ॥ शंस
मेकस्यभार्येयमप्रेच्छेत्क्रतेनैव २२ मुखंत्वमसिदेवानांवेदपावकपृच्छते ॥ मयाहीयंतृतापूर्वभार्याथैवर्वाणिनी २३ पश्चादिमांपिताप्रादाद्भृगवेशास्त्रकारकः ॥ सेयं
यदिवरारोहाभृगोर्भार्यारहोगता २४ तथासत्यंसमाख्याहिजिहीर्षाम्याश्रमादिमाम् ॥ समन्युस्तत्रहृदयंप्रदहन्निवतिष्ठति ॥ मत्पूर्वभार्यायदिमांभृगुरापसुमध्यमाम् २५

१४ । १५ हृच्छयेनकामेन १६ । १७ । १८ कथेपरदारेपुकामइत्यतआह साहीति बाल्येकिलरुदतोंकन्यांरोदननिवृत्त्यर्थंभीपयितुंपित्राउक्तंरेरक्षणांगृहाणेतितावतेवगृहेसन्निहितेनरक्षसा
वृताममेयंभार्येतिभावः १९ । २० । २१ । २२ । २३ अतएवतस्याःपिताअनृतकारकः अनृतकारिणेइतिपाठेतुभृगोरेवविशेषणं । परिहासेनापिददामीत्युक्त्वानदतंचेदोपोभवती
तिभावः वरारोहाश्रेष्ठनितंवा २४ । २५

शंक्रमानंछलवचनेनपूर्वमहंदात्तापश्चाद्विपूर्वकंभृगुवेदताऽतोममवाहयंभृगोर्वेत्तिसंदिहानं २६ कवेसर्वज्ञ २७ यदित्येति मत्पूर्वासाचेद्भृगुश्चातृकाराचेत्तार्हसत्यंब्रुहि २८ । २९ भृगोरित्युक्तेऽनृतपूर्व
रक्षःपरिग्रहत्वात्तस्याः रक्षसइत्युक्तेभृगुतःशापभयं ३० । ३१ । ३२ । ३३ सेयमिति यात्वयापूर्ववृतासेयंत्वदीयेवेयमित्यर्थः ३४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भा० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ एवंप्रक्षस्तमामंज्यज्वलितंजातवेदसम् ॥ शंक्रमानंभृगोर्भार्यापुनःपुनरपृच्छत २६ त्वमग्रेसर्वभूतानामंतश्चरसिनित्यदा ॥ साक्षिवत्पुण्यपापे
पुसत्यंब्रुहिकवेवचः २७ मत्पूर्वाऽपहृताभार्याभृगुणाऽनृतकारिणा ॥ सेयंयदितथामेत्वंसत्यमाख्यातुमर्हसि २८ श्रुत्वात्वतोभृगोर्भार्याहरिष्याम्याश्रमादिमाम् ॥
जातवेदःपश्यतस्तेवदसत्यांगिरंमम २९ ॥ सौतिरुवाच ॥ तस्यैतद्ब्रह्मचनंश्रुत्वासत्तार्चिर्दुःखितोऽभवत् ॥ भीतोऽनृताच्चशापाच्चभृगोरित्यब्रवीच्छनैः ३०
॥ अग्रिरुवाच ॥ त्वयावृतापुलोमेयंपूर्वदानवनंदन ॥ किंत्वियंविधिनापूर्वमंत्रवन्नृतात्वया ३१ पित्रातुभृगुवेदतापुलोमेयंयशस्विनी ॥ ददातिनपितातुभ्यंवर
लोभान्महायशाः ३२ अथेमांवेददृष्टेनकर्मणाविधिपूर्वकम् ॥ भार्याभृषिर्भृगुःप्रापमांपुरस्कृत्यदानव ३३ सेयमित्यवगच्छामिनानृतंतवकुमुत्सहे ॥ नानृतंहिसदा
लोकेपूज्यतेदानवोत्तम ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणिपुलोमाग्निसंवादेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ सौतिरुवाच ॥ अग्रेरथवचःश्रुत्वातद्रक्षःप्रज
हारताम् ॥ ब्रह्मस्वराहरूपेणमनोमारुतरंहसा १ ततःसगर्भोनिवसन्कुक्षौभृगुकुलोद्बह ॥ रोषान्मातुश्च्युतःकुक्षेऽश्रयवनस्तेनसोऽभवत् २ तंदृष्ट्वामातुरुदराच्च्युत
मादित्यवर्चसम् ॥ तद्रक्षोभस्मसाद्भूतंपपातपरिमुच्यताम् ३ सातमादायसुश्रोणीससारभृगुनंदनम् ॥ च्यवनंभार्गवंपुत्रंपुलोमादुःखमूर्च्छिता ४ ताददर्शस्वयं
ब्रह्मासर्वलोकपितामहः ॥ रुदतीवाप्पपूर्णाक्षीभृगोर्भार्यामनिदिताम् ५ सांत्वयामासभगवान्वधूंब्रह्मापितामहः ॥ अश्रुर्विदूद्भवातस्याःप्रावर्ततमहानदी ६
आवर्ततीसृतिंतस्याभृगोःपत्न्यास्तपस्विनः ॥ तस्यामार्गंसृतवतीदृष्ट्वातुसरितंतदा ७ नामतस्यास्तदानद्याश्चक्रेलोकपितामहः ॥ वधूसरेतिभगवांश्च्यवनस्या
श्रमंप्रति ८ सएवंच्यवनोजज्ञेभृगोःपुत्रःप्रतापवान् ॥ तंददर्शपितातत्रच्यवनंतांचभाविनीम् ॥ सपुलोमांततोभार्यापप्रच्छकुपितोभृगुः ९ ॥ भृगुरुवाच ॥
केनासिरक्षसेतस्मैकथितात्वंजिहीर्षते ॥ नाह्निंवावेदतद्रक्षोमद्भार्याचारुहासिनीम् १० तत्त्वमाख्याहितंहृद्यशुमिच्छाम्यहंरुपा ॥ विभेतिकोनशापान्मेकस्य
चार्यंव्यतिक्रमः ११ ॥ पुलोमोवाच ॥ अग्निनाभगवंस्तस्मैरक्षसेऽहंनिवेदिता ॥ ततोमामनयद्रक्षःक्रोशंतीकुररीमिव १२ साऽहंतवसुतस्यास्यतेजसापरिमो
क्षिता ॥ भस्मीभूतंचतद्रक्षोमामुत्सूज्यपपातवै १३ ॥ सौतिरुवाच ॥ इतिश्रुत्वापुलोमायाभृगुःपरममन्युमान् ॥ शशापाग्निमतिकुद्धःसर्वभक्षोभाविष्यसि १४
॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणि अग्निशापेष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥

छरवचनार्थेवविधिःश्रेयान् तयोःसाम्यंपश्यन्नग्निःशापंप्राप आद्यस्यप्राबल्यंमन्वानोराक्षसोनाशंप्रापेतिपष्टाध्यायतात्पर्यं अग्रेरथेति १ तेनचुच्यवेतियोगेन २ । ३ । ४ । ५ । ६ सृतिंमार्गं ७
८ । ९ मद्भार्यामियंममेवभार्यानतुभृगोरित्येवंरूपेणत्वंरक्षोनवेदेत्यर्थः तवेयंभार्येतिनेककथितासि १० । १२ । १३ । १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

शमस्त्विति ? सत्यंचवदतःसमं सत्यंयथार्थं समंपक्षपातहीनं व्यभिचारःअपराधः २ । ३ । ४ । ५ योगेनयोगसिद्धिबलेन मूर्तिपुगार्हपत्यदक्षिणाऽद्यादिषु संप्रवनेकवर्तकेषु
 गवामयनादिषु क्रियासुस्मार्तासुगर्भाधानादिषु मखेज्योतिष्टोमादौ ६ । ७ आपःसोमाज्यपयःप्रभृतयोऽग्नौहूयमानादेवपितरूपाः । आपःपुरुषवचसोभवतीतिश्रुतेरग्नौहुताआपएवदेवताशरी
 ररूपेणपरिणमंतइत्यर्थः ८ देवादिभावस्यापिकर्मप्राप्यत्वाद्देवानांपितृणांचभिधोभेदीनास्त्येवतुल्यहेतुकत्वादित्याह देवताइति ९ । १० अमावास्याममावास्यायां हृतंइज्यते ? संहारं

आदि. ३
 अ०
 ॥ ७ ॥

॥ सौतिरुवाच ॥ शतस्तुभृगुणावन्दिःकुद्धोवाक्यमथाब्रवीत् ॥ किमिदंसाहसं ब्रह्मन्कृतवानसिमांप्रति १ धर्मेप्रयतमानस्यसत्यंचवदतःसमम् ॥ पृष्टोयदब्रुवंस
 त्यंव्यभिचारोऽत्रकोमम २ पृष्टोहिसाक्षीयःसाक्ष्यंजानानोऽप्यन्यथावदेत् ॥ सपूर्वानात्मनःसप्तकुलेहन्यात्तथापरान् ३ यश्चकार्यार्थतत्त्वज्ञोजानानोऽपिनभा
 पते ॥ सोऽपितेनैवपापेनलिप्यतेनात्रसंशयः ४ शक्तोऽहमपिशतुंत्वांमान्यास्तुब्राह्मणामम ॥ जाननोऽपिचतेब्रह्मन्कथयिष्येनिबोधतत् ५ योगेनबहुधात्मानं
 त्वातिष्ठामिमूर्तिषु ॥ अग्निहोत्रेषुसत्रेषुक्रियासुचमखेषुच ६ वेदोक्तेनविधानेनमयियदूयतेहविः ॥ देवताःपितरश्चैवतेनटप्ताभवन्तिवै ७ आपोदेवगणाःसर्वेआपःपितृ
 गणास्तथा ॥ दर्शश्चपौर्णमासश्चदेवानांपितृभिःसह ८ देवताःपितरस्तस्मात्पितरश्चापिदेवताः ॥ एकीभूताश्चदृश्यन्तेपृथक्केनचपर्वसु ९ देवताःपितरश्चैवभुंजतेम
 यियदुत्तम् ॥ देवतानांपितृणांचमुखमेतदहंसृष्टम् १० अमावास्यांहिपितरःपौर्णमास्यांहिदेवताः ॥ मन्मुखेनैवहूयन्तेभुंजतेचदुत्तंहविः ११ सर्वमक्षःकथंतेषांभवि
 ष्यामिमुखंत्वहम् ॥ सौतिरुवाच ॥ चिंतयित्वाततोवाद्दिश्वक्रेसंहारमात्मनः १३ द्विजानामग्निहोत्रेषुयज्ञसत्रक्रियासुच ॥ निरोकारवषट्काराःस्वधास्वाहाविवाजिताः
 १३ विनाऽग्निनाप्रजाःसर्वास्ततआसन्सुदुखिताः ॥ अथर्षयःसमुद्दिग्नादेवानगत्वाबुवन्वचः १४ अग्निनाशात्क्रियाभ्रंशाद्भ्रंतालोकास्त्रयोऽनघाः ॥ विधध्वमत्रय
 त्कार्यनस्यात्कालात्ययोयथा १५ अथर्षयश्चदेवाश्चब्रह्माणमुपगम्यतु ॥ अग्नेरावेदयन्शापंक्रियासंहारमेवच १६ भृगुणावैमहाभागशप्तोऽग्निःकारणांतरे ॥ कथंदेवमु
 खोभूत्वायज्ञभागग्रभुक्तथा १७ हुतभुवसर्वलोकेषुसर्वमक्षत्वमेष्यति ॥ श्रुत्वातुतद्वचस्तेषामग्निमाहूयविश्वकृत् १८ उवाचवचनंशृक्षंभूतभावनमव्ययम् ॥ लोकाना
 मिहसर्वेषांत्वंकर्ताचांतएवच १९ त्वंधारयासिलोकांस्त्रिाक्रियाणांचप्रवर्तकः ॥ सतथाकुरुलोकेशनोच्छिद्येरन्यथाक्रियाः २० कस्मादेवंविभूटस्त्वमीश्वरःसन्हुताशन ॥
 त्वंपवित्रंसदालोकेसर्वभूतगतिश्चह २१ नत्वंसर्वशरीरेणसर्वमक्षत्वमेष्यसि ॥ अपानेह्यर्चिषोयास्तेसर्वमक्षयंतिताःशिखिन २२ क्रव्यादाचतनुर्यातेसासर्वमक्षयि
 ष्यति ॥ यथासूर्यांशुभिःस्पृष्टंसर्वंशुचिविभाव्यते २३ तथात्वर्चांनिर्दग्धंसर्वंशुचिभविष्यति ॥ त्वमग्नेपरमंतेजःस्वप्रभावाद्दिनिर्गतम् २४

तिरोभावं १२ । १३ । १४ क्रियाभ्रंशादग्निहोत्रादिलोपात् भ्रंताःकर्तव्याकर्तव्यविमूढाः १५ । १६ । १७ । १८ भूतभावनंजरायुजादिभूतकर्तारं १९ । २० । २१ भक्षयंति
 भक्षयिष्यन्ति शिखिनंअग्ने २२ क्रव्यादामनुष्याद्यमेध्यमांसभक्षिणी २३ स्वप्रभावाद्दिनिर्गतंशापंसत्यंकुर्वितिभावः । यथोक्तंशिक्षायां 'आत्माबुद्ध्यासमेत्यार्थान्मनोयुक्तेविवक्षया । मनःकायाम्नि
 माहंतिसमेरयतिमारुतं । मारुतस्तूरसिचरन्मंत्रंजनयतिस्वरम्' इत्याद्यु क्त्वाद्देवैर्वाग्धिष्ठातृत्वाच्च २४

॥ ३३ ॥

२५ । २६ । २७ ब्राह्मणेनपराधबाधितोऽपिनतेषुप्रतीकारंप्रयुज्यतेत्यध्यायतात्पर्यं २८ । २९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ सखापीति १ । २ । ३ । ४ । ५
 स्वतेजसैवतंशापंकुरुसत्यमृषेर्विभो ॥ देवानांचात्मनोभागंगृहाणत्वंमुखेदुत्तम् २५ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एवमस्त्वितितं वन्दिःप्रत्युवाचपितामहम् ॥ जगा
 मशासनंकर्तुं देवस्यपरमेष्ठिनः २६ देवर्षयश्चमुदितास्ततो जगमुर्थथागतम् ॥ ऋषयश्चयथापूर्वक्रियाःसर्वाःप्रचक्रिरे २७ दिविदेवामुमुदिरेभूतसंघाश्चलौकि
 काः ॥ अग्निश्चपरमांप्रीतिमवापहतकल्मषः २८ एवंसभगवाच्छापंलेभेऽग्निर्भृगुतःपुरा ॥ एवमेषपुरावृत्तइतिहासोऽग्निशापजः ॥ पुलोमश्चविनाशोऽप्यंच्यवन
 स्यचसंभवः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिपौलोमपर्वणि अग्निशापमोचने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ सचापिच्यवनोब्रह्मन्भा
 र्गवोजनयत्सुतम् ॥ सुकन्यायांमहात्मानंप्रमतिंदीप्ततेजसम् १ प्रमतिस्तुरुहं नामघृताच्यांसमजीजनत् ॥ रुरुःप्रमद्वरायांतुशुनवंसमजीजनत् २ शुनकस्तु
 महासत्वःसर्वभार्गवनंदनः ॥ जातस्तपसितीव्रेचस्थितःस्थिरयशास्ततः ३ तस्यब्रह्मनरुरोःसर्वचरितंभूरितेजसः ॥ विस्तरेणप्रवक्ष्यामितच्छृणुत्वमशेषतः ४
 ऋषिरासीन्महापूर्वतपोविद्यासमन्वितः ॥ स्थूलकेशइतिख्यातःसर्वभूतहितेरतः ५ एतस्मिन्नेवकालेतुमेनकायांप्रजज्ञिवान् ॥ गंधर्वराजोविप्रर्षेविश्वावसुरिति
 स्मृतः ६ अप्सरामेनकातस्यतंगर्भंभृगुनंदन ॥ उत्ससर्जयथाकालंस्थूलकेशाश्रमंप्रति ७ उत्सृज्यचैवतंगर्भंनद्यास्तीरेजगामसा ॥ अप्सरामेनकाब्रह्मर्षिर्दयानिर
 पत्रपा ८ कन्याममरगर्भाभांज्वलंतीमिवचश्रिया ॥ तांददर्शसमुत्सृष्टानदीतीरेमहानृषिः ९ स्थूलकेशःसतेजस्वीविजनेबंधुवर्जिताम् ॥ सतांद्दृष्ट्वातदाकन्यांस्थूलकेशोम
 हाद्रिजः १० जग्राहचमुनिश्रेष्ठःकृपाविष्टःपुपोषच ॥ वृधेसावरारोहातस्याश्रमपदेशुभे ११ जातकाद्याःक्रियाश्चास्याविधिपूर्वयथाक्रमम् ॥ स्थूलकेशोमहाभा
 गश्चकारसुमहानृषिः १२ प्रमदाभ्योवरासातुसत्वरूपगुणान्विता ॥ ततःप्रमद्वरेत्यस्यानामचक्रेमहानृषिः १३ तामाश्रमपदेतस्यरुहंद्वाप्रमद्वराम् ॥ बभूवकिलधर्मा
 त्मामदनोपहतस्तदा १४ पितरंसखिभिःसोऽथश्रावयामासभार्गवम् ॥ प्रमतिश्चाभ्ययाचतांस्थूलकेशंयशस्विनम् १५ ततःप्रादात्पिताकन्यांरुवेतांप्रमद्वराम् ॥
 विवाहंस्थापयित्वाग्नेनक्षत्रेभगदैवते १६ ततःकतिपयाहस्यविवाहेसमुपस्थिते ॥ सखीभिःक्रीडतीसार्धसाकन्यावरवर्णिनी १७ नापश्यत्संप्रसुतं वैभुजंगंतियं गाय
 तम् ॥ पदाचैनंसमाक्रामन्मुभूर्पुःकालचोदिता १८ सतस्याःसंप्रमत्तायाश्चोदितःकालधर्मणा ॥ विषोपलिप्तान्दशनान्भृशमंगेन्यपातयत् १९ सादृष्टातेनसर्पे
 णपपातसहसाभुवि ॥ विवर्णाविगतश्रीकाभ्रष्टाभरणचेतना २० निरानंदकरीतेषांबंधूनांमुक्तभूर्धजा ॥ व्यसुरप्रेक्षणीयासाप्रेक्षणीयतमाऽभवत् २१ प्रसुप्ते
 वाभवच्चापिभुविसर्पविषादिता ॥ भूयोमनोहरतराथभूवतनुमध्यमा २२

प्रजज्ञिवानुत्पादितवान् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३
 १४ । १५ भगदैवतेपूर्वयोःफलगुणोरितिलौकिकाः फलगुनीनक्षत्रमयंमादेवताफलगुनीनक्षत्रंभगोदेवतेतिश्रुतेरुत्तराफलगुनोर्वाविवाहंस्थापयित्वानिश्रित्य १६ विवाहेसमुपस्थितेप्रागेवविवाहाच्छ्रद्धतः
 परिग्रहमात्रेणभार्याःवेनकल्पितायाऽपिनाशेहरोर्दुरंतदुःखावाप्तिरितिपरिग्रहस्यदुःखदत्तं व्यक्तं १७ । १८ कालधर्मणा मृत्युना विषोपलिप्तान् सविषान् १९ । २० व्यसुर्विगतप्राणा २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ महामहिषाण्यायुषःक्षणोऽपिदुर्लभइत्यर्थमध्यायआरभ्यतेतेषुतत्रेत्यादिः १
 २ । ३ । ४ । ५ । ६ गतायुषआयुर्लोभोनास्ति ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ हरोरेवनायस्यदंपत्योरेकात्मकत्वात् १५ । १६ नचैवमायुषोऽर्धमदा
 ददर्शतांपिताचैवयेचैवान्येतपस्विनः ॥ विचेष्टमानांपतितांभूतलेपद्भवर्चसम् २३ ततःसर्वेद्विजवराःसमाजग्मुःकृपान्विताः ॥ स्वस्त्यात्रेयोमहाजानुःकुशिकः
 शंखमेखलः २४ उद्दालकःकठश्चैवश्वेतश्चैवमहायशाः ॥ भरद्वाजःकौणकुत्स्यआर्षिषेणोऽथगौतमः २५ प्रमतिःसहपुत्रेणतथान्येवनवासिनः ॥ तांतिकन्यांव्य
 सुदृष्टाभुजंगस्यविषादिताम् २६ रुरुदुःकृपयाऽऽविष्टारुरुस्त्वार्तोवहिर्यौ ॥ तेचसर्वेद्विजश्रेष्ठास्तत्रैवोपाविशंस्तदा २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि पौ०
 प० प्रमद्रासर्पदंशेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ तेषुतत्रोपविष्टेषुब्राह्मणेषुमहात्मसु ॥ रुरुशुक्रोशगहनंवनंगत्वाऽतिदुःखितः १ शोकेनाभिह
 तःसोऽथविलपन्करुणं बहु ॥ अब्रवीद्वचनंशोचन्प्रियांस्मृत्वाप्रमद्राम् २ शेतेसाभुवितन्वंगीममशोकविवाधिनी ॥ बांधवानांचसर्वेषांकिंनुदुःखमतःपरम् ३ यदि
 दत्तंतपस्तप्तंगुरवोवामयायदि ॥ सम्यगाराधितास्तेनसंजीवितुममप्रिया ४ यथाचजन्मप्रभृतियतात्माऽहंष्टतव्रतः ॥ प्रमद्रातथाह्येषासमुत्तिष्ठतुभामिनी ५
 एवंलालप्यतस्तस्यभार्याथेदुःखितस्यच ॥ देवदूतस्तदाऽभ्येत्यवाक्यमाहरुं वने ६ ॥ देवदूतउवाच ॥ अभिधत्सेहयद्वाचारुरोदुःखेनतन्मृषा ॥ यतोमर्त्य
 स्यधर्मात्मनायुरस्तिगतायुषः ७ गतायुरेषाकृपणागंधर्वाप्सरसोःसुता ॥ तस्माच्छोकेमनस्तातमाकृथास्त्वंकथंचन ८ उपायश्चात्रविहितःपूर्वंदेवैर्महात्मभिः ॥
 तंयदीच्छसिकर्तुंत्वंप्राप्स्यसीहप्रमद्राम् ९ ॥ रुरुवाच ॥ कउपायःकृतोदेवैर्ब्रूहितत्वेनखेचर ॥ करिष्येऽहंतथाश्रुत्वात्रातुमर्हतिमांभवान् १० ॥ देवदूतवाच ॥
 आयुषोऽर्धप्रयच्छत्वंकन्यायैभृगुनंदन ॥ एवमुत्थास्यतिरुरोतवभार्याप्रमद्रा ११ ॥ रुरुवाच ॥ ॥ आयुषोऽर्धप्रयच्छामिकन्यायैखेचरोत्तम ॥ शृंगाररूपा
 भरणासमुत्तिष्ठतुभेप्रिया १२ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ततोर्ध्वराजश्चदेवदत्तश्चसतमौ ॥ धर्मराजमुपेत्येदं वचनं प्रत्यभाषताम् १३ धर्मराजायुषोर्ध्वनरुरोर्भार्याप्रम
 द्रा ॥ समुत्तिष्ठतु कल्याणीमृतैवयदिमन्यसे १४ ॥ धर्मराजउवाच ॥ प्रमद्रारुरोर्भार्यादेवदूतयदीच्छसि ॥ उत्तिष्ठत्वायुषोऽर्धेनरुरोरेवसमन्विता १५ ॥ सौ
 तिरुवाच ॥ एवमुक्तेततःकन्यासोदतिष्ठत्प्रमद्रा ॥ हरोस्तस्यायुषोऽर्धेनसुभेवरवर्णिनी १६ एतद्दृष्टंभविष्येहिरुरोरुतमतेजसः ॥ आयुषोऽतिप्रदृष्टस्यभार्या
 र्थेऽर्धमलुप्यत १७ ततइष्टेऽहनि तयोःपितरौचक्रतुमुदा ॥ विवाहंतौचरेमातेपरस्परहितैषिणौ १८ सलब्ध्यादुर्लभांभार्यापद्मकिंजल्कसुप्रभाम् ॥ व्रतंचक्रेविनाशा
 यजिह्वगानांघृतव्रतः १९ सदृष्टाजिह्वगान्सर्वास्तीव्रकोपसमन्वितः ॥ अभिहंतियथासत्त्वंष्टह्यप्रहरणंसदा २० सकदाचिद्वनंविप्रोरुरुरभ्यागमन्महत् ॥ शयानं
 तत्रचापश्यतडुंडुभं वयसाऽन्वितम् २१

नेनेतरेषामप्यायुर्लोभोभवतीत्याह भविष्येहरोरेवजातकेइदंष्टनान्यत्रेत्यर्थः १७ । १८
 एवकामप्रतीघातेक्रोधावेशादविवेकेनाधर्ममपिमहातोऽनुतिष्ठतीत्याह व्रतमिति व्रतनियमं जिह्वगानांसर्पाणां १९ गृह्यगृहीत्वा २० डुंडुभंनिर्विषंस्थूलसर्पं वयसान्वितंष्टुं २१

२२ संरंभादावेशात् २३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ प्रमति १ । २ अहिगंधेनसर्पसाहइयमात्रेण ३ अत्राभ्यायेविधेयांशमाह एकानर्थानिति अनर्थोहानिः
 अर्थोलाभः तत्रार्थःसुखंचकर्तुंभोक्तुश्चभवति अनर्थोदुःखंचैकस्यापराधेनसर्वेषांतत्सजातीयानांभवतीत्यर्थः धर्मवित्तस्यपराधःसएवदंडोनायइतिधर्मस्तज्ज्ञः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ ॥ इतिआदि
 ततउद्यम्यदंडंसकालदंडोपमंतदा ॥ जिघांसुःकुपितोविप्रस्तमुवाचाऽथडुंडुभः २२ नापराध्यामितेकिंचिदहमद्यतपोधन ॥ संरंभाच्चकिमर्थंमामभिहंसिरुपाऽ
 न्वितः २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिपौ०प०प्रमद्राजीवने नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ रुरुवाच ॥ ममप्राणसमाभार्यादष्टासीद्भुजगेनह ॥ तत्रमेसमयो
 घोरआत्मनोरगवैकृतः १ भुजंगवैसदाह्न्यायंयंपहयेयमित्युत ॥ ततोऽहंत्वांजिघांसांमिजीवितेमाद्यमोक्ष्यसे २ ॥ डुंडुभउवाच ॥ अन्येतेभुजगाब्रह्मनयेदंशंतीह
 मानवान् ॥ डुंडुभानहिगंधेननत्वंहिसितुमर्हसि ३ एकानर्थान्पृथगर्थानेकदुःखान्पृथक्सुखान् ॥ डुंडुभानधर्मविह्वलानत्वंहिसितुमर्हसि ४ ॥ सौतिरुवाच ॥
 इतिश्रुत्वावचस्तस्यभुजगस्यरुरुस्तदा ॥ नावधीद्वयसंविप्रमृषिमत्वाऽथडुंडुभम् ५ उवाचचैनंभगवानरुरुःसंशमयन्निव ॥ कामंमांभुजगब्रह्मिकोऽसीमां विक्रियां
 गतः ६ ॥ डुंडुभउवाच ॥ अहंपुरारुरोनाम्राक्वपिरासंसहस्रपात् ॥ सोऽहंशापेनविप्रस्यभुजगत्वमुपागतः ७ ॥ रुरुवाच ॥ किमर्थंशतवानकुद्वोद्विजस्त्वांभुजगो
 त्तम ॥ कियंतंचैवकालंतेवपुरेतद्रविष्यति ८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिपौलोमपर्वणि रुरुडुंडुभसंवादे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ डुंडुभउवाच ॥
 सखाबभूवमेपूर्वखगमोनामवोद्विजः ॥ भृशंसंशित्वाकृताततपोबलसमन्वितः १ समयाकीडतावाल्येकृत्वातार्णभुजंगमम् ॥ आग्निहोत्रेप्रसक्तस्तुभीषितःप्रसुमो
 ह्वै २ लब्ध्वासचपुनःसंज्ञांभामुवाचतपोधनः ॥ मिदंहन्निवकोपेनसत्यवाकसंशितव्रतः ३ यथावीर्यस्त्वयासर्पःकृतोऽयंमद्विभीषया ॥ तथावीर्योभुजंगस्त्वंममशा
 पाद्रविष्यसि ४ तस्याहंतपसोवीर्यंजानन्नासंतपोधन ॥ भृशमुद्विग्रहदयस्तमवोचमहंतदा ५ प्रणतःसंभ्रमाच्चैवप्रांजलिःपुरतःस्थितः ॥ सखेतिसहसेदंतेनर्मा
 र्थवैकृतंमया ६ क्षंतुमर्हसिमेब्रह्मनशापोऽयंविनिवर्त्यताम् ॥ सोऽथमामब्रवीद्विग्रहदयस्तमवोचमहंतदा ७ मुदुरुणांविनिःश्वस्यसुसंभ्रांतस्तपोधनः ॥ नानृतंवैमया
 प्रोक्तंभवितेदंकथंचन ८ यदुवक्ष्यामितेवाक्यंशृणुतन्मेतपोधन ॥ श्रुत्वाचहृदितेवाक्यमिदमस्तुसदाऽनघ ९ उत्पत्स्यतिरुरुर्नामप्रमतेरात्मजःशुचिः ॥ तंष्टुवा
 शापमोक्षस्तेभवितानचिरादिव १० सत्त्वरुरितेरुव्यातःप्रमतेरात्मजोऽपिच ॥ स्वरूपंप्रतिपद्याहमद्यवक्ष्यामितेहितम् ११ सडौंडुभंपरित्यज्यरूपांविप्रर्षभ
 स्तदा ॥ स्वरूपंभास्वरंभूयःप्रतिपेदेमहायशाः १२ इदंचोवाचवचनंरुरुमप्रतिमौजसम् ॥ अहिंसापरमोधर्मःसर्वप्राणभृतांवर १३ तस्मात्प्राणभृतः
 सर्वात्रहिंस्याद्ब्राह्मणःकचित् ॥ ब्राह्मणःसौम्यएवेहभवतीविपराश्रुतिः १४

पर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ नर्मपूर्विकाऽपिपरपीडानकर्तव्याकिमुतवास्तवीसाप्यधर्मोत्पाहाध्यायेन सखाबभूवेत्यादिना खगमोनाम वाडवइतिपाठेवाडवोब्राह्मणः
 संशितवाक्तीक्ष्णवचनः १ तार्णवृणमर्थ २ । ३ । ४ । ५ संभ्रमाच्चैवप्रांजलिः पुरतःस्थितः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ सौम्योऽतीक्ष्णस्वभावः १४

आदि. 9
अ०
॥ ३५ ॥

म.भा.टी.
॥ ३५ ॥

अहिंसाअविधिस्पृष्टहिंसायाअभावः १५ । १६ । १७ परित्राणंष्टमितिशेषः परेहिंस्यमानस्यब्राह्मणेनप्राणंकर्तव्यंनतुहिंसेत्यर्थः १८ । १९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे
एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ कथमिति १ । २ । ३ नष्टमंतर्हितं ४ । ५ सद्रोहसत्यवचनमतिरागश्चयोपिति ॥ अनागसामपिद्रोहःपौलोमेऽर्थाद्विनिदितः इतिरत्नगर्भः ६ ॥ इति
वेदवेदांगविनामसर्वभूताभयप्रदः ॥ अहिंसासत्यवचनंक्षमाचेतिविनिश्चितम् १५ ब्राह्मणस्यपरोधर्मोवेदानाधारणाऽपिच ॥ क्षत्रियस्यहियोधर्मःसहिनेप्येतवै
तव १६ दंडधारणमुग्रत्वंप्रजानांपरिपालनम् ॥ तदिदंक्षत्रियस्यासीत्कर्मवैशृणुमेरुरो १७ जनमेजयस्ययज्ञेऽस्मिन्सर्पाणांहिसनपुरा ॥ परित्राणंचभीतानां
सर्पाणांब्राह्मणादपि १८ तपोवीर्यबलोपेताद्वेदवेदांगपारगात् ॥ आस्तीकाद्विजमुख्याद्वैसर्पसत्रेद्विजोत्तम १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिपौलोमपर्वणि
डुंडुभशापमोक्षे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ रुरुवाच ॥ कथंहेसितवान्सर्पान्सराजाजनमेजयः ॥ सर्पावांहिसितास्तत्रकिमर्थंद्वि
जसत्तम १ किमर्थमोक्षिताश्चैवपन्नगास्तेनधीमता ॥ आस्तीकेनद्विजश्रेष्ठश्रोतुमिच्छाम्यशेषतः २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ श्रोष्यसिखंरुरोसर्वमास्तीकचरितंमहत् ॥
ब्राह्मणानांकथयतामित्युक्त्वांतरधीयत ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ रुरुश्चापिवनंसर्वपर्यधावसमंततः ॥ तमृषिनष्टमन्विच्छन्संश्रान्तोन्यपतडुवि ४ समोहंपरमं
गत्वानष्टसंज्ञइवाभवत् ॥ तद्वपेर्वचनंतथ्यंचितयानःपुनःपुनः ५ लब्धसंज्ञोरुरुश्चायात्तदाचख्यौपितुस्तदा ॥ पिताचास्यतदारख्यानंपृष्टःसर्वन्यवेदयत् ६
॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणि सर्पसत्रप्रस्तावनायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ समाप्तं पौलोमपर्व ॥ ॥ ७ ॥ अथास्तीकपर्व ॥
॥ शौनकउवाच ॥ किमर्थराजशार्दूलःसराजाजनमेजयः ॥ सर्पसत्रेणसर्पाणांगतोऽतंतद्रदस्वमे १ निखिलेनयथातत्त्वंसौतेसर्वमशेषतः ॥ आस्तीकश्चद्विज
श्रेष्ठःकिमर्थजयतांवरः २ मोक्षयामासभुजगान्प्रदीप्ताद्भसुरेतसः ॥ कस्यपुत्रःसराजासीत्सर्पसत्रंयआहरत् ३ सचद्विजातिप्रवरःकस्यपुत्रोऽभिधत्स्वमे ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ महदारख्यानमास्तीकंयथैतत्प्रोच्यतेद्विज ४ सर्वमेतदशेषेणशृणुमेवदतांवर ॥ शौनकउवाच ॥ श्रोतुमिच्छाम्यशेषेणकथामेतांमनोरमाम्
५ आस्तीकस्यपुराणपर्वेब्राह्मणस्ययशस्विनः ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इतिहासमिमंविप्राःपुराणंपरिचक्षते ६ कृष्णद्वैपायनप्रोक्तंनैभिषारण्यवासिषु ॥ पूर्वंप्रचो
दितःसूतःपितामेलोमहर्षणः ७ शिष्योव्यासस्यमेधावीब्राह्मणेध्विदमुक्तवान् ॥ तस्मादहमुपश्रुत्यप्रवक्ष्यामियथातथम् ८ इदमास्तीकमाख्यानंतुभ्यंशौनकपृ
च्छते ॥ कथयिव्याम्यशेषेणसर्वपापप्रणाशनम् ९ आस्तीकस्यपिताह्यासीत्प्रजापतिसमःप्रभुः ॥ ब्रह्मचारियताहारस्तपस्युग्रैरतःसदा १०

आदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ पौलोमेदारपरिग्रहस्यमहाद्रोहेहेतुत्वमुक्त्वासंततिमात्रार्थसंवाच्यकोनतुभोगार्थमितिदर्शयितुमास्तीकारख्यानमारभते
किमर्थमिति अंतमंतकरत्वं १ जयतांजितेंद्रियाणां यद्वाअराजासन्विद्ययासमंतंसर्वतःपृथिवींजयन्परीयायेतिब्राह्मणाद्विद्ययेवजयतामितिब्याख्येयं जपतामित्यपिकेचित्पठति २ वसुरेतसोऽग्नेः आहरत्
कृतवान् ३ । ४ । ५ परिचक्षतेमादृशादृतिशेषः ६ तदेवाह पूर्वमिति ७ तस्मादित्यनेनस्वस्यसंप्रदायवित्तवंस्फुट्टीकृतं ८ । ९ ब्रह्मचारीअकृतदारत्वाश्रित्यंवेदाध्ययनमात्रपरः १०

॥ ३५ ॥

यायावराणांग्रामेकरात्रवासिनांगृहस्थानां येभ्योऽयंपक्षहोमसंप्रदायःप्रवृत्तः तथाचभरद्वाजः । 'यायावराणांमन्त्राह्मणाआसंस्तेऽर्थमासायाशिहोत्रमजुहवन्निति' ११ यत्रसायंगृहहृत्येकंपदं यत्रैवसायं
कालस्तत्रैवगृहमस्येतिस्तथा १२ दीक्षांम्रतनियमंचरन् १३ वायुभक्षोनिराहारः आहरणमाहरोविषयभोगस्तच्छूयोनिराहारः अनिमियोजितनिद्रः इतस्ततोवृक्षादिभ्यःशोर्णांपर्णादिकंपरितःकाले
सर्वदाचरन्नश्नन् १४ अटमानोनित्यंपर्यटनकरः अत्रप्रक्षीणसंतानस्यवंशस्यगतिमनेनरूपकेणप्रदर्शयति लंबमानानित्यादिना १५ । १६ वीरणस्तंबकेतुणस्तंबे अत्रगतोभूलोकः उर्ध्वपादत्वाधोमुख

जरत्कारुरितिरुयातउर्ध्वरेतामहातपाः ॥ यायावराणांप्रवरोधर्मज्ञःसंशितव्रतः ११ सकदाचिन्महाभागस्तपोबलसमन्वितः ॥ चचारपृथिवींसर्वायत्रसायंगृहोमु
निः १२ तीर्थेषुचसमाप्तावंकुर्वन्नटतिसर्वशः ॥ चरन्दीक्षांमहातेजादुश्चरामरुतात्मभिः १३ वायुभक्षोनिराहारःशुष्यन्ननिमेषोमुनिः ॥ इतस्ततःपरिचरन्दीप्तपा
वकसप्रभः १४ अटमानःकदाचित्स्वान्सददर्शपितामहान् ॥ लंबमानान्महागतेपादैरूध्वैरवाङ्मुखान् १५ तानब्रवीत्सदृष्ट्वैवजरत्कारुःपितामहान् ॥ केभवंतोऽ
वलंबंतेगतेह्यास्मिन्नधोमुखाः १६ वीरणस्तंबकेलग्राःसर्वतःपरिभक्षिते ॥ मूषकेननिगूढेनगतेऽस्मिन्नित्यवासेना १७ ॥ पितरऊचुः ॥ यायावरानामवयमृषयः
संशितव्रताः ॥ संतानप्रक्षयाद्ब्रह्मन्नधोगच्छाममेदिनीम् १८ अस्माकंसंततिस्त्वेकोजरत्कारुरितेस्मृतः ॥ मंदभाग्योऽल्पभाग्यानांतपएकंसमास्थितः १९
मसपुत्रान्जनयितुंदारान्मूढश्चिकीर्षति ॥ तेनलंबामहेगतेसंतानस्यक्षयादिह २० अनाथास्तेननाथेनयथादुष्कृतिनस्तथा ॥ कस्त्वंबंधुरिवास्माकमनुशोचसि
सत्तम २१ ज्ञातुमिच्छामहेब्रह्मन्कोभवानिहनःस्थितः ॥ किमर्थंचैवनःशोच्याननुशोचसिसत्तम २२ ॥ जरत्कारुरुवाच ॥ ममपूर्वेभवंतोवैपितरःसपितामहाः ॥
ब्रूतकिंकरवाण्यद्यजरत्कारुरहंस्वयम् २३ ॥ ॥ पितरऊचुः ॥ ॥ यतस्वयन्वास्तातसंतानायकुलस्यनः ॥ आत्मनोऽर्थेस्मदर्थेचधर्मइत्येववाविभो २४ न
हिधर्मफलैस्तातनतपोभिःसुसंचितैः ॥ तांगतिंप्राप्तुवंतीहपुत्रिणोयां व्रजंतिवै २५ तद्दारग्रहणेयत्नंसंतत्यांचमनःकुरु ॥ पुत्रकास्मन्नियोगात्त्वमेतन्नःपरमं
हितम् २६ ॥ जरत्कारुरुवाच ॥ नदारान्वैकरिष्येऽहंनधनंजीवितार्थतः ॥ भवतांतुहितार्थायकरिष्येदारसंग्रहम् २७ समयेनचकर्ताऽहमनेनविधिपूर्वकम् ॥
यथायदुपलप्स्यामिकरिष्येनान्यथाह्यहम् २८ सनाप्नीयाभवित्रीमेदित्सिताचैवबंधुभिः ॥ भैक्ष्यवत्तामहंकन्यामुपयंस्येविधानतः २९ दरिद्रायहिमेभार्याकोदा
स्यतिविशेषतः ॥ प्रतिग्रहीष्येभिक्षांतुयदिकश्चित्प्रदास्यति ३० एवंदारक्रियाहेतोःप्रयतिष्येपितामहाः ॥ अनेनविधिनाशश्वन्नकरिष्येऽहमन्यथा ३१

त्वाभ्यां स्वर्गस्थत्वेऽपिपातभयेनव्याकुलत्वमुक्तं वीरणस्तंबोवंशस्तोमः मूषकः कालः १७ । १८ । १९ । २० । २१ नःस्थितोऽस्माकंस्वामीवेतिशेषः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ नदारानित्यध्या
यतात्पर्यमुक्तं भोगायधनदारसंग्रहोकार्यःकिंतुपुत्रकत्वोरेवार्थेइतिभावः २७ । २८ सनाप्नीति प्रायेणवस्तुनांयथार्थनामत्वाजरत्कारुशब्देनतपसाजीर्यमाणशरीरत्वंविवक्षितं तादृशोऽहंसदृशीमे
वभार्यास्वीकरिष्यामि बंधुभिर्दित्सतामिति ऋत्विजेविततेकर्मणिदद्यादलंकृत्यसदेवोगोमिथुनदत्त्वोपयच्छेतसआर्षः इत्यात्विज्यमोमिथुनपूर्वयोर्देवार्थयोर्विवाहयोर्व्यावृत्तिर्दाशता भैक्ष्यवदितितस्याब्राह्म
प्राजापत्यविधिनाअलंकृतायाअनलंकृतायावालाभेऽप्यब्रह्मादिनाभरणेममधनादिकंनास्तोतिचर्दशितं उपयंस्येपरिष्ये २९ । ३० । ३१

३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ तत इति निवेशायदारसंग्रहाप पाठांतरेपतिर्ब्रह्मचारी १ तिस्रोवाचः ऋषाभिर्सां देहीत्येव रूपाः २ । ३ । ४ । ५ प्रतीच्छप्र
 तिगृहीत्व ६ । ७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ एवमास्तीकोत्पत्तिप्रकारमुक्त्वा सर्पसत्रनिमित्तसर्पाणां मातृशापमुपक्षिपति मात्राहीत्यादिना अनिलसार
 तत्रचोत्पत्स्यते जंतुर्भवतां तारणायै ॥ शाश्वतं स्थानमासाद्य मोदंतां पितरो मम ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुता पितृसंवादे त्रयो
 दशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततो निवेशाय तदा सविप्रः संशितव्रतः ॥ महीं च चारदारार्थं न च दारान विदत् १ सकदा चिद्रंगत्वा विप्रः पितृवचः
 स्मरन् ॥ चुक्रोश कन्याभिक्षार्थं तिस्रो वाचः शनैरिव २ तं वा सुकिः प्रत्यगृह्णादुद्यम्य भग्निर्नातदा ॥ न सतां प्रतिजग्राह न सनाग्नीति चिंतयन् ३ सनाग्नीचोद्यतां भा
 र्यां गृहीयामिति तस्य हि ॥ मनो निविष्टमभवत् जरत्कारोर्महात्मनः ४ तमुवाच महाप्राज्ञो जरत्कारुर्महातपाः ॥ किं नाग्नीभग्नीयंते ब्रह्मसत्यं भुजंगम ५ ॥ वासुकि
 रुवाच ॥ जरत्कारो जरत्कारुः स्वसेयमनुजामम ॥ प्रतिगृहीत्व भार्यार्थं मया दत्तां सुमध्यमां ॥ त्वदर्थं रक्षिता पूर्वप्रतीच्छेमां द्विजोत्तम ६ एवमुक्त्वा ततः प्रादाद्वा
 र्यार्थं वरवर्णिनीम् ॥ सचतां प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्मणा ७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि वासुकिस्वसृवरणे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥
 ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ मात्राहिभुजगाः शप्ताः पूर्वब्रह्मविदां वर ॥ जनमेजयस्य वोयज्ञेषु क्षयत्यनिलसारथिः १ तस्य शापस्य शांत्यर्थं प्रददौ पन्नगोत्तमः ॥ स्वसारसृष
 ये तस्मै सुव्रताय महात्मने २ सचतां प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ आस्तीको नाम पुत्रश्वतस्यां जज्ञे महामनाः ३ तपस्वी च महात्मा च वेदे वेदांगपारगः ॥ समः सर्व
 स्य लोकस्य पितृमातृभयापहः ४ अथ दीर्घस्य कालस्य पांडवे यो न राधिपः ॥ आजहार महायज्ञं सर्पसत्रमिति श्रुतिः ५ तस्मिन् प्रवृत्ते स त्रेतु सर्पाणामंतकायै ॥ मो
 चयामास तान्नागानास्तीकः सुमहातपाः ६ भ्रातंश्च मातुलांश्चैव तथैवान्यान्सपन्नान् ॥ पितृंश्च तारयामास संतत्यातपसा तथा ७ व्रतैश्च विविधैर्ब्रह्मन्स्वाध्यायैश्च
 नृणोऽभवत् ॥ देवांश्च तर्पयामास यज्ञैर्विविधदक्षिणैः ८ ऋषींश्च ब्रह्मचर्येण संतत्याचपितामहान् ॥ अपहृत्य गुरुभारं पितृणां संशितव्रतः ९ जरत्कारुर्गतः स्वर्गसहितः
 स्वैः पितामहैः ॥ आस्तीकं च सुतं प्राप्य धर्मचानुत्तमं मुनिः १० जरत्कारुः सुमहता कालेन स्वर्गमेयिवान् ॥ एतदाख्यानमास्तीकं यथावत्कथितं मया ॥ प्रब्रूहि भृगु
 शार्दूलकिमन्यत्कथयामि ते ११ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकप० सर्पाणां मातृशापप्रस्तावे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ सौ
 ते त्वं कथयस्वैमां विस्तरेण कथां पुनः ॥ आस्तीकस्य कवेः साधोः शुश्रूषापरमाहिनः १ मधुरं कथ्यते सौम्यशृङ्गणाक्षरपदं त्वया ॥ प्रीयामहे भृशं तात पिते वेदं प्रभापसे
 २ अस्मच्छुश्रूषणे नित्यं पिताहिनिरतस्तव ॥ आचष्टैतद्यथाख्यानां पिताते त्वं तथा वद ३

म.भा.टी.
॥३६॥

थिर्वक्तिः धस्यति दाहं करिष्यति १ । २ जज्ञे जातः ३ पितृमातृपत्नीयाणां भयापहः पितृमातृभयापह इति मध्यमपदलोपः ४ आजहार चक्रे ५ । ६ भ्रातृन्मातुलपुत्रान् ७ । ८ । ९ । १० । ११
 ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ सौते इति शुश्रूषाश्रोतुमिच्छा १ । २ अस्मच्छुश्रूषणे अस्माकं श्रावणे आचष्टसाकश्येन व्यक्तं कथितवान् ३

कथयतः पितुः सकाशात् ४ देवयुगे सत्ययुगे रूपेण प्रकाशेनाद्भुते इति संबंधः । 'रूपं स्वभावे सौंदर्ये आलोक्ये शुभं दयोः' इति मेदिनी अद्भुत इत्यादेः पूर्वरूपमार्थं ५ । ६ वरातिसर्गं वरदानं ७ । ८ तेजसावी
 प्या विक्रमेण पराभिभूयसां धर्म्येन ओजसा तेजसेति पाठे ओजसा इति यबलेन ९ पुत्रं पुनातीति तं पवित्रं वरं दिव्यपुत्रं द्वयलाभरूपं १० । ११ । १२ यथा दशावृत्तानवनवतिः तथा दशावृत्तादशदशतिः
 शतमित्यर्थः दशदशतीर्दशशतानीत्यर्थः १३ । १४ सोपस्वेदे पुत्रं प्रवत्सु तत्र ह्यंडांतर्जलमृष्मणाशीघ्रघनीभयतीति पंचशते पंचशत्याः पूरणे काले संवत्सरे पूर्णे सतीति शेषः १५ भियुनेनिःसृतं सत् नव्यद
 ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ आयुष्मन्निदमारुह्यानमास्तीकं कथयामि ते ॥ यथाश्रुतं कथयतः सकाशाद् द्वैपितुर्मया ४ पुरा देवयुगे ब्रह्मन् प्रजापति सुते शुभे ॥ आस्तां भगि
 न्यौरूपेण समुपेतेऽद्भुतेऽनघ ५ तेभ्यो कश्यपस्य आस्तीकं द्रुश्विनबाचह ॥ प्रादात्ताभ्यां वरं प्रीतः प्रजापति समः पतिः ६ कश्यपो धर्मपत्नीभ्यां सुदापरमया युतः ॥
 वरातिसर्गं श्रुत्वा वै कश्यपादुत्तमं चते ७ हर्षादप्रतिमां प्रीतिं प्रापतुः स्मरस्त्रियौ ॥ ववेकः सुतान्नागान्सहस्रं तुल्यवर्चसः ८ द्वौ पुत्रौ विनताववेकः पुत्राधिकौ बले ॥
 तेजसावपुषा चैव विक्रमेणाधिकौ चतौ ९ तस्यै भर्ता वरं प्रादादत्यर्थं पुत्रमीप्सितम् ॥ एवमस्त्विति तं चाह कश्यपं विनतातदा १० यथावत् प्रार्थितं लब्ध्वा वरं तुष्टाश्च
 वत्तदा ॥ कृतकृत्या तु विनतालब्ध्वा वीर्याधिकौ सुतौ ११ कद्रुश्च लब्ध्वा पुत्राणां सहस्रं तुल्यवर्चसाम् ॥ धार्यो प्रयत्नतोगर्भा वि युक्त्वा समहातपाः १२ तेभ्यो वरं संतु
 ष्टे कश्यपो वनमाविशत् ॥ सौतिरुवाच ॥ कालेन महता कद्रुं डानां दशतीर्दश १३ जनयामास विप्रेन्द्रे चाडिविनतातदा ॥ तयो रंडानि निदधुः प्रहृष्टाः परिचा
 रिक्ताः १४ सोपस्वेदे पुत्राडिपुपंचवर्षशतानि च ॥ ततः पंचशते काले कद्रुपुत्रा विनिःसृताः १५ अंडाभ्यां विनतायास्तु भियुनेन नव्यदृश्यत ॥ ततः पुत्रार्थिनी देवी
 वीहिता च तपस्विनी १६ अंडं विभेद विनता तत्र पुत्रमपश्यत् ॥ अर्धकालसंपन्नमितरेणा प्रकाशता १७ सपुत्रः क्रोधसंरब्धः शशापैनामिति श्रुतिः ॥ योऽहमेवं
 कृतो मातस्त्वया लोभपरीतया १८ शरीरेणासमग्रेण तस्माद्दासी भविष्यसि ॥ पंचवर्षशतान्यस्याययाविस्पर्धसे सह १९ एष च त्वां सुतो मातर्दासी त्वान्मोचयिष्य
 ति ॥ यद्येनमपि मातस्त्वं मामिवांडविभेदनात् २० न करिष्यस्य न गंवाव्यं गंवापितपस्विनम् ॥ प्रतिपालयितव्यस्ते जन्मकालोऽस्य धीरया २१ विशिष्टं बलमी
 पंत्या पंचवर्षशतात्परः ॥ एवं शब्दात्तः पुत्रो विनतामंतरिक्षगः २२ अरुणो दृश्यते ब्रह्मन् प्रभातसमये यदा ॥ आदित्यरथमध्यास्ते सारथ्यं समकल्पयत् २३
 गरुडोऽपियथा कालं जज्ञे पन्नगभोजनः ॥ सजातमात्रो विनतां परित्यज्य खमाविशत् २४ आदास्यन्नात्मनो भोज्यमन्नं विहितमभ्ययत् ॥ विधात्रा भृगुशार्दूलश्च
 धितः पतगेश्वरः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पादीनामुत्पत्तौ षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

शतनदृष्टं स्वरूपेण ति शेषः वीहिता सपत्न्याः पुत्रसमृद्ध्या लजिता १६ अपश्यत् अपश्यत् अर्धेति च चरणादारभ्याऽर्धादुपरितनेन देहेन कृत्स्नोऽप्येना कृत्स्न इत्यर्थः पूर्वार्धेति पाठः सगमः १७ क्रोध
 संरब्धः क्रोधेन द्वेषेण संरब्धोऽभिनिविष्टः १८ । १९ । २० अनंगं मामिव वाव्यं गमदवावयवं प्रतिपालयितव्यः प्रतीक्षणीयः २१ । २२ । २३ । २४ भर्तुं शुश्रूषयेव नारीणां मनोरथसिद्धिरीर्ष्या च सिद्धम
 पिसृक्षं हीयत इत्यध्यायतात्पर्यं विधात्रा विहितमिति योजना २५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

१३

एतास्मिन्नाति समायातेऽस्मिन्नेते १।२।३।४ ज्वलंतमेकसमागम्यदिवीकसोऽमृतायमंत्रयितुमारब्धादितिषुनाम्बयः किंकृत्वातस्यभेरोःशृंगमुपाकृतेतिसंबंधः ५ अग्रमेयमतिमनोहरत्वान्मनसा वाचावाकलयितुमशक्यं ६ आवारितमाचीर्णं ७ अग्रम्यमप्राप्यं अन्यैःप्राकृतैः ८ अनंतकल्पं अनंतोविष्णुराकाशोवाततर्हपच्यूनं बहुगुणाढ्यत्वादितिप्रमाणत्वात् इयदसमाप्तौकल्पत् उद्विद्धमुर्ध्वं ९।१०।११ कलशशिवकलशोर्मथनाधारत्वादुदधिः समुद्रःकलशोदधिः क्षीरसमुद्रइतिकेचित् कलाःपाषाणमयाःपर्वताभेनाकादयःशेरतेऽस्मिन्नितिकलशःसमुद्रःसचोदधिः उदकानिधीयते

॥ सौतिरुवाच ॥ एतस्मिन्नेतकालेभुगिन्यौतेतपोधन ॥ अपश्यतांसमायातेउच्चैःश्रवसमंतिकात् १ यंतंदेवगणाःसर्वेहृष्टरूपमपूजयन् ॥ मथ्यमानेऽमृतेजा तमश्वरत्नमनुत्तमम् २ अमोघबलमश्वानामुत्तमंजगतावरम् ॥ श्रीमंतमजरंदिव्यंसर्वलक्षणपूजितम् ३ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कथंतदमृतंदेवैर्मथितंकचशं समे ॥ यत्रजज्ञेमहावीर्यःसोऽश्वराजोमहाद्युतिः ४ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ज्वलंतनचलंमेरुंतेजोराशिमनुत्तमम् ॥ आक्षिपंतंप्रभाभानोःस्वशृंगैःकांचनोज्ज्वलैः ५ कनकाभरणंचित्रं देवगंधर्वमेवितम् ॥ अग्रमेयमनाष्टप्यमधर्मबहुलैर्जनैः ६ व्यालैरावारितंधोरैर्दिव्यौषधिविदीपितम् ॥ नाकमावृत्यतिष्ठंतमुच्छ्रयेणमहा गिरिम् ७ अग्रम्यंमनसाऽप्यन्यैर्नदीवृक्षसमन्वितम् ॥ नानापतगसंचैश्चनादितंसुमनोहरैः ८ तस्यशृंगमुपाकृत्वावदुरत्नाचितंशुभम् ॥ अनंतकल्पमुद्विद्धंसुराः सर्वमहौजसः ९ तेमंत्रयितुमारब्धास्तत्रासीनादिवीकसः ॥ अमृतायसमागम्यतपोनियमसंयुताः १० तत्रनारायणोदेवोब्रह्माणमिदमब्रवीत् ॥ चिंतयत्सुसुरे ष्विवंमंत्रयत्सुचसर्वशः ११ देवैरसुरसंचैश्चमथ्यतांकलशोदधिः ॥ भविष्यत्यमृतंतत्रमथ्यमानेमहोदधौ १२ सर्वौषधीःसमावाप्यसर्वरत्नानिचैवह ॥ मथ्यत्वमुद धिंदेवावेत्स्यध्वममृतंततः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिआस्तीकपर्वणि अमृतमंथनेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततोऽब्र शिखराकारैर्गिरिशृंगैरलंकृतम् ॥ मंदरंपर्वतवरंलताजालसमाकुलम् १ नानाविहंगसंघुष्टंनानादंशिसमाकुलम् ॥ किन्नरैरप्सरोग्भिश्चदेवैरपिचसेवितम् २ एकादश सहस्राणियोजनानांसमुच्छ्रितम् ॥ अधोभूमेःसहस्रेषुतावत्स्वेवप्रतिष्ठितम् ३ तमुद्धर्तुमशक्तवैसर्वेदेवगणास्तदा ॥ विष्णुमासीनमभ्येत्यब्रह्माणंचेदमब्रुवन् ४ भ वंतावत्रकुर्वीतांशुद्धिनैःश्रेयसीपराम् ॥ मंदरोद्धरणेयत्नःक्रियतांचहितायनः ५ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ तथेतिचाब्रवीद्विष्णुर्ब्रह्मणासहभार्गव ॥ अचोदयदमे यात्माफर्णाद्रंपद्मलोचनः ६ ततोऽनंतःसमुत्थायब्रह्मणापरिचोदितः ॥ नारायणेनचाप्युक्तस्तस्मिन्कर्मणिवीर्यवान् ७ अथपर्वतराजानंतमनंतोमहाबलः ॥ उज्जहारबलाद्ब्रह्मचसवनंसवनौकसम् ८ ततस्तेनसुराःसार्धंसमुद्रमुपतस्थिरे ॥ तमूचुरमृतस्यार्थेनिर्मथिष्यामहेजलम् ९

ऽस्मिन्नितियोंगाजलसमुद्रइत्यर्थः विशेषणविशेष्येणबहुलमितिसमासः कलशशिवोदधिरुहोलाटेषु क्षोभ्यतांकलशःसर्वैरितिवाक्यशेषात् आर्यप्रसिद्धचभविष्येच्छप्रसिद्धचाप्यर्थनिर्णयान्युपगमात् १२ वेत्स्यध्वंलप्स्यध्वं १३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावेदीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति १।२।३।४।५।६ अनंतःशेषः ७ पर्वतराजानं अनित्यत्वात्समासांतश्च सवनंमतेनेनेत्यमृतप्रसवसाधनं वनैःसहितेवा ८ तेनपर्वतश्रुताऽनंतेन तंसमुद्रमुचुः जलतवेतिशेषः ९

१० अकूपारिसमुद्रसमीपे द्वितीयांतपाठेउपेत्येत्यध्याहारः अधिष्ठानंशौरवात्सलंजिगमिषतोमंदरस्थाधारः ११।१२ मंधानंमंधनदं नेत्रंमंधनरज्जुं १३ एकमंतंएकंप्रदेशंमुखभागंउपाश्लिष्टाःदृढं वृत्तवंतः १४ अनंतइतिशेषोविष्णुपक्षीयः वासुकेःशिरउत्क्षिप्योत्क्षिप्यभूमावाक्षिपंतस्तन्मुखनिःसृतंविषंस्वयंसोढवानितिभावः १५ वासुकिसुखोत्थंवाग्वादिदेवोपकारायाभूदित्याह वासुकेरितिद्राम्पां आक्षिप्यतआक्षिप्यमाणस्य एतेनमेघस्यधूमज्योतिर्वातवारिमयत्वमुक्तं १६।१७।१८।१९ जलचरामत्स्यादयः अस्मदादिवत्पार्थिवांशप्रधानशरीराः २० वारुणानिवरुणलोकस्थानिआप्यांश अपांपतिरयोवाचममाप्यंशोभवेत्ततः ॥ सोढाऽस्मिन्विपुलंमंदमंदरभ्रमणादिति १० ऊचुश्चकूर्मराजानमकूपारिसुरासुराः ॥ अधिष्ठानंगिरेरस्यभवान्भवितुम हति ११ कूर्मेणतुतथेत्युक्त्वापृष्ठमस्यसमर्पितम् ॥ तंशैलंतस्यपृष्ठस्थंयंत्रेणेंद्रोन्यपीडयत् १२ मंधानंमंदरंकृत्वातथानेत्रंचवासुकिम् ॥ देवामथितुमारब्धाःसमु द्रंनिधिमंभसाम् १३ अमृतार्थेपुराब्रह्मस्तथैवासुरदानवाः ॥ एकमंतमुपाश्लिष्टानागराज्ञोमहासुराः १४ विबुधाःसहिताःसर्वेयतःपुच्छंततःस्थिताः ॥ अनंतो भगवान्देवोयतोनारायणस्ततः ॥ शिरउत्क्षिप्यनागस्यपुनःपुनरवाक्षिपत् १५ वासुकेरथनागस्यसहसाऽऽक्षिप्यतःसुरैः ॥ सधूमाःसार्चिषोवातानिप्ये तुरसकृन्मुखात् १६ तेधूमसंधाःसंभूतामेघसंधाःसविद्युतः ॥ अभ्यवर्षन्सुरगणान्श्रमसंतापकंशितान् १७ तस्माच्चगिरिकूटाग्रात्प्रच्युताःपुष्पवृष्टयः ॥ सुरा सुरगणान्सर्वान्समंतात्समवाकिरन् १८ बभूवात्रमहानादोमहामेघरवोपमः ॥ उदधेर्मथ्यमानस्यमंदरेणसुरासुरैः १९ तत्रनानाजलचराविनिष्पिष्टामहाद्रिणा ॥ विलयंसमुपाजग्मुःशतशोलवणांसि २० वारुणानिचभूतानिविविधानिमहीधरः ॥ पातालतलवासीनिविलयंसमुपानयत् २१ तस्मिन्श्रमाम्यमाणेऽद्रौसंपृष्यं तःपरस्परम् ॥ न्यपतन्पतगोपेताःपर्वताग्रान्महाद्भुमाः २२ तेषांसंघर्षजश्चाग्निर्चिर्मिःप्रज्वलन्मुहुः ॥ विद्युद्गिरिवनीलाभ्रमावृणोन्मंदरंगिरिम् २३ ददाहकुंज रांस्तत्रसिंहांश्वैवनिर्गतान् ॥ विगतासुनिर्वाणिसत्वानिविविधानिच २४ तमग्निममरश्रेष्ठःप्रदहंतमितस्ततः ॥ वारिणामेघजेनेंद्रःशमयामाससर्वशः २५ ततो नानाविधास्तत्रसुसुबुःसागरांसि ॥ महाद्भुमाणानिर्यासावहवश्वौषधीरसाः २६ तेषाममृतवीर्याणारसानापयसैवच ॥ अमरत्वंसुराजग्मुःकांचनस्यचनिःस्र वात् २७ ततस्तस्यसमुद्रस्यतज्जातमुदकंपयः ॥ रसोत्तमैर्विमिश्रंचततःक्षीरादभूद्दृष्टम् २८ ततोब्रह्माणमासीनंदेवावरदमब्रुवन् ॥ श्रांताःस्मसुभृशंब्रह्मन्नोद् वत्यमृतंचतत् २९ विनानारायणंदेवंसर्वेज्येदेवदानवाः ॥ चिरारब्धमिदंचापिसागरस्यापिमंथनम् ३० तोनारायणंदेवंब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ विधत्स्वैषांवलं विष्णोभवानत्रपरायणम् ३१ ॥ विष्णुरुवाच ॥ बलंददामिसर्वेषांकर्मतद्येसमास्थिताः ॥ क्षोभ्यतांकलशःसर्वमंदरःपरिवर्त्यताम् ३२

मंधानंदेहानि २१ पर्वताग्रात्पतमानानांद्रुमाणांसंघर्षांजातोऽग्निःपर्वतंन्यानुवस्तत्रस्थान्पश्वादीन्ददाहेत्याह त्रिभिस्तास्मिन्नित्यादिभिः २२।२३।२४।२५।२६ तेषांभ्रुमोषधीनांयेऽमृतवीर्या रसास्तज्जेनपयसाक्षीरेणकांचनस्यस्वर्णमयस्यपर्वतस्यनिःस्रवात्दिव्यप्रभावानेकमणिभ्योनिःसृतात्जलाच्चसुराअमृतत्वंजग्मुः २७ ततःपयोनिःस्रवंप्राप्य समुद्रस्यतत्क्षारंउदकं लवणांसतीत्युपक्रमात् पयःक्षीरंजातंयथाक्षारमक्षारंवाजलंगवितृणादिरसंप्राप्यक्षीरंभवतितद्वदित्यर्थः पयोऽपिरसोत्तमैर्विमिश्रमस्ति ततोहेतोःक्षीरादभूत्तुत् २८।२९।३०।३१।३२

म. भा. टी.
॥ ३८ ॥

३३ शतसहस्रं लक्षं अनन्तार्धशतः आप्यायनी योषधिभेदात् ३४ घृतेन चावापृथिवीभ्युधीति पाजं गेवर्षानात्रैर्घटुकप्रसिद्धे श्वृतं जलं
तरमात् श्रीरुत्पन्नाद्रुमोषधिरसाज्जलस्य क्षीरत्वं ततो घृतमिति क्रमेण सारत्वमात्रं विवक्षितं ३५ मरीचिविकचः रश्मिभिरुज्ज्वलः नारायण उरोगत इत्यसंघिरार्षः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ऐरावण ऐरावतः
महानागो महाहस्ती ४० । ४१ । ४२ । ४३ निराशाः विषमप्येतैर्गृहीतमस्माभिस्तुतद्रहणासमर्थैः कथममृतं लब्धुं शक्यमिति भावः महान् अंतःसंहारो येन तन्महान्तं ४४ अभिसंश्रितः संमुखः

॥ सौतिरुवाच ॥ नारायणवचः श्रुत्वा बलिनस्ते महोदधेः ॥ तत्पयः सहिताभूयश्चक्रिरेभृशमाकुलम् ३३ ततः शतसहस्रांशुर्मथ्यमानानुसागरात् ॥ प्रसन्नात्मास
मुत्पन्नः सोमः शीतांशुरुज्ज्वलः ३४ श्रीरन्तरमुत्पन्नाघृतात्पांडुरवासिनी ॥ सुरादेवीसमुत्पन्नातुरगः पांडुरस्तथा ३५ कौस्तुभस्तुमणिर्दिव्यउत्पन्नो घृतसंभवः ॥
मरीचिविकचः श्रीमान्नारायण उरोगतः ३६ श्रीः सुराचैव सोमश्चतुरगश्च मनोजवः ॥ यतो देवास्ततो जग्मुरादित्यपथमाश्रिताः ३७ धन्वंतरिस्ततो देवो विपुष्पा
नुदातिष्ठत ॥ श्वेतं कंठं लुंबिभ्रदमृतं यत्र तिष्ठति ३८ एतदत्यहुतं दृष्ट्वा दानवानां समुत्थितः ॥ अमृतार्थं महात्नादोममेदमिति जल्पताम् ३९ श्वेतैर्देतैश्चतुर्भिस्तु
महाकायस्ततः परम् ॥ ऐरावणो महानागो भवद्ब्रह्मभृताघृतः ४० अतिनिर्मथनादेव कालकूटस्ततः परः ॥ जगदावृत्य सहसा सधूमोऽग्निरिवज्वलन् ४१ त्रैलोक्यं
कयं मोहितं यस्य गंधमाघ्रायत द्विषम् ॥ प्राग्रसल्लोकरक्षार्थं ब्रह्मणो वचनाच्छिवः ४२ दधार भगवान्कंठे मंत्रमूर्तिर्महेश्वरः ॥ तदा प्रभृतिदेवस्तु नीलकंठ इति श्रुतिः ४३
एतददहुतं दृष्ट्वा निराशा दानवाः स्थिताः ॥ अमृतार्थं च लक्ष्म्यर्थं महांतैर्वै माश्रिताः ४४ ततो नारायणो मायां मोहिनीं समुपाश्रितः ॥ स्त्रीरूपमहुतं कृत्वा दानवा
नभिसंश्रितः ४५ ततस्तदमृतं तस्यैददुस्तेभूढचेतसः ॥ स्त्रियैदानवैदेत्याः सर्वे तद्रतमानसाः ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि अमृतमं
थने अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ अथावरणमुख्यानि नानाप्रहरणानि च ॥ प्रष्टव्याभ्यद्रवन्देवान्सहितदैत्यदानवाः १ ततस्तदमृतं देवो वि
ष्णुरादाय वीर्यवान् ॥ जहार दानवैरेभ्यो नरेण सहितः प्रभुः २ ततो देवगणाः सर्वे पपुस्तदमृतं तदा ॥ विष्णोः सकाशात्संप्राप्य संभ्रमेतुमुलेसति ३ ततः पिवत्सुतत्का
लं देवेष्वमृतमीप्सितम् ॥ राहुर्विबुधरूपेण दानवः प्रापिवत्तदा ४ तस्य कंठमनुप्राप्ते दानवस्यामृतं तदा ॥ आख्यातं चंद्रसूर्याभ्यां सुराणां हितकाम्यया ५ ततो
भगवता तस्याशिरश्छिन्नमलंकृतम् ॥ चक्रायुधेन चक्रेण पिवतोऽमृतमोजसा ६ तच्छैलशृंगप्रतिमं दानवस्य शिरोमहतम् ॥ चक्रच्छिन्नं खमुत्पत्य ननादातिभयं करम्
७ तत्कबंधं पपातास्य विस्फुरद्दरणीतले ॥ सपर्वतवनदीपां दैत्यस्याकंपयन्महीम् ८ ततो वैराधिनिर्वधः कृतो राहुमुखेन वै ॥ शाश्वतश्चंद्रसूर्याभ्यां प्रसत्यद्यापि चै
वतौ ९ विहाय भगवांश्चापि स्त्रीरूपमनुलंहरिः ॥ नानाप्रहरणैर्भूमिर्दानवान्समकंपयत् १०

मोहनार्थमित्यर्थः ४५ 'अमृतादपि विभ्रंशः संगमात्रेण योपितां कथतामोहिनीरूपं हरिणैर्वप्रकाशितम्' इति रत्नगर्भः ४६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥
अथेति आवरणमुख्यानि कवचाऽथापि प्रहणान्यायुधानि १ । २ संभ्रमेऽभये वाममृतादरेसति ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

॥ ३८ ॥

११ प्रासाहस्तोऽप्याः सुद्रुमहाः विंध्यैः करकाडो इति प्रसिद्धाः तोमरादीर्वेदं वास्तवासेष्याच्छात्रेष्वादिप्रसिद्धाः विविधानि शस्त्राण्यमर्दं प्रादीनि लोकप्रसिद्धानि 'जम्भड' इत्यादीनि १२ असिः खड्गः
शक्तिर्हस्तोऽप्यो लोहदंडः पृथुबुध्नागदासरलः स एव १३ पट्टिशः खड्गविशेष उभयतो धारस्तीक्ष्णाग्रः 'पट्टा' इति प्रसिद्धः १४ । १५ । १६ परिघः परितो हंतीति तथा सर्वतः कंठकितो लोहदंडः एवमग्रेऽपिलो

ततः प्रवृत्तः संग्रामः समीपेलवणांभसः ॥ सुराणामसुराणां च सर्वधोरत्तरो महान् ११ प्रासाश्च विपुलास्तीक्ष्णान्यपतंत सहस्रशः ॥ तोमराश्च सुतीक्ष्णाग्राः शस्त्राणि
विविधानि च १२ ततोऽसुराश्चक्राभिन्नावमंतोरुधिरंबहु ॥ असि शक्तिगदारुग्णानि पेतुर्धरणीतले १३ छिन्नानि पट्टिशैश्चैव शिरांसियुधिदारुणैः ॥ तप्तकांचनमा
लीनिनिपेतुरनिशंतदा १४ रुधिरैरानुलिप्तां गानिहताश्च महासुराः ॥ अद्रीणामिव कूटानि धातुरक्तानि शिरते १५ हाहाकारः समभवत्तत्र तत्र सहस्रशः ॥ अन्यो
न्यंछिदतां शस्त्रैरादित्ये लोहितायति १६ परिवैरायसैस्तीक्ष्णैः सन्निकर्षे च मुष्टिभिः ॥ निघ्नतां समरेऽन्योन्यं शब्दो दिवमिवास्पृशत् १७ छिंधिभिधिप्रधावत्वं पात
याभिसरेति च ॥ व्यश्रयंत महाघोराः शब्दास्तत्र समंततः १८ एवं सुतुमुले युद्धे वर्तमाने महाभये ॥ नरनारायणो देवो समाजग्मतुराहवम् १९ तत्र दिव्यं धनुर्दृष्ट्वा
नरस्य भगवानपि ॥ चिंतयामास तच्चक्रं विष्णुर्दानवसूदनम् २० ततोऽवराच्चिंतितमात्रमागतं महाप्रभंचक्रममित्रतापनम् ॥ विभावसोस्तुल्यमकुंठमंडलं सुदर्शनं
संयतिर्भूमिदर्शनम् २१ तदागतं ज्वलितहुताशनप्रभं भयंकरं करिकरवाहुरच्युतः ॥ मुमोच वै प्रबलवदुग्रवेगवान्महाप्रभं परनगरावदारणम् २२ तदंतकज्वलनसमा
नवर्चसंपुनः पुनर्न्यपतत वेगवत्तदा ॥ विदारयदिति दनुजान्सहस्रशः करेरितं पुरुषवेण संयुगे २३ दहतक्वचिज्ज्वलनइवावलोलिहः प्रसह्यतानसुरगणाद्र्यकृतं त ॥ प्रवे
रितं वियतिमुहुः क्षितौ तथा पौरुषेण रुधिरमथोपिशाचवत् २४ तथाऽसुरागिरिभिरदीनचेतसो मुहुर्मुहुः सुरगणमार्दयंस्तदा ॥ महाबलाविगलितमेघवर्चसः सहस्रशो
गगनमभिप्रपद्यह २५ अथावराद्रयजननाः प्रपेदिरे सपादपावहुविधमेघरूपिणः ॥ महाद्रयः परिगलिताग्रसानवः परस्परं हुतमभिहत्यसस्वनाः २६ ततो महीप्रवि
चलिता सकानना महाद्रिपाताभिहता समंततः ॥ परस्परं भृशमभिगर्जतां मुहूर्णाजिरेभृशमभिसंप्रवर्तिते २७ नरस्ततो वरकनकाग्रभूषणैर्महेषुभिर्गगनपथं समावृ
णोत् ॥ विदारयन् गिरिशिखराणि पत्रिभिर्महाभयेऽसुरगणाविग्रहेतदा २८ ततो महीलवणजलंचसागरं महासुराः प्रविविशुरार्दिनाः सुरैः ॥ वियद्वतं ज्वलितहुताशनप्रभं
सुदर्शनं परिकुपितं निशम्यते २९ ततः सुरैर्विजयमवाप्यमंदरः स्वमेव देशं गमितः सुपूजितः ॥ विनाद्यखं दिवमपि चैव सर्वशस्ततो गताः सलिलधरायथागतम् ३०

कप्रसिद्धं अनुसारेण योमात्रेण वायुधवाचिनां शब्दानामर्थो बोध्यः १७ । १८ । १९ । २० संयतियुद्धे २१ । २२ । २३ प्रवेरितं प्रेरितं अवापसर्गस्य भाग्यारिप्रतेनाकारलोपः २४ विगलितारिक्तामे
घास्ततुल्यदीपयः श्वेतभास्वरा इत्यर्थः २५ बहुविधानी लपीतादिशानुप्रवात् । मेघरूपित्वं गगनमाभित्यात् २६ गणशब्दिता रुद्रानुशरोपलक्षिता देवाः असुराश्च गणाश्च तेषां विग्रहे । 'गणः प्रम
धसंख्यो घे' इति मेदिनी २७ । २८ निशम्य विज्ञाय ते असुराः २९ सलिलधरा अमृतमृतो देवाः ३०

किरीटिनेनराय । तुल्यायासेऽप्यविबुधानाब्धिर्जविमुखाहरेः ॥ देवास्तुवङ्गाविष्णोःप्रापुरेतादिहोच्यते इतिरत्नगर्भः ३१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
एतदिति १ । २ विपणावहेपणकुर्वहे ३ दीव्यविजिगीषस्व दासीभावायमांवादासीकर्तृत्वादासीभवितुंद्वाहीत्यर्थः ४ । ५ जिह्वंकोटिल्यं ६ नावपद्यंतनानुमोदितवतः ७ । ८ । ९ । १० वंदशुकाः

म.भा.टो.

॥३९॥

ततोऽमृतं सुनिहितमेवचकिरेसुराः परांमुदमभिगम्यपुष्कलाम् ॥ ददौचतंनिधिममृतस्यरक्षितुंकिरीटिनेबलभिदथामरैःसह ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि
आस्तीकपर्वणि अमृतमंथनसमाप्तिर्नामएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतत्तेकथितं सर्वममृतं मथितं यथा ॥ यत्रसोऽश्वःसमुत्पन्नःश्रीमा
नतुलविक्रमः १ यंनिशम्यतदाकद्रुर्विनतामिदमब्रवीत् ॥ उच्चैःश्रवाहिकिंर्णोभद्रेप्रब्रूहिमाचिरम् २ ॥ विनतोवाच ॥ श्वेतएवाश्वराजोऽयंकिंवात्वंमन्यसेशुभे ॥
ब्रूहिर्वर्णत्वमप्यस्यततोऽत्रविपणावहे ३ ॥ ॥ कद्रुरुवाच ॥ ॥ कृष्णबालमहंमन्येहयमेनंशुचिस्मिते ॥ एहिसार्धमयादीव्यदासीभावायभाभिनि ४ ॥ सौति
रुवाच ॥ ॥ एवंतेसमयंकृत्वादासीभावायवैमिथः ॥ जग्मतुःस्वगृहानेवश्वोद्रक्ष्यावइतिस्मह ५ ततःपुत्रसहस्रंतुकद्रुजिह्वंकिर्पती ॥ आज्ञापयामासतदावा
लाभूत्वांऽजनप्रभाः ६ आविशध्वंहयंक्षिप्रंदासीनस्यामर्हयथा ॥ नावपद्यंतयेवाक्यंतानशशापभुजंगमान् ७ सर्पसत्रेवर्तमानेपावकोवःप्रधक्ष्यति ॥ जनमेज
यस्यराजर्वेःपांडवेयस्यधीमतः ८ शापमेनंतुशुश्रावस्वयमेवपितामहः ॥ अतिकूरंसमुत्सृष्टं कद्रुद्विवादेवादीवहि ९ सार्धं देवगणैःसर्वैर्वाचंतामन्वमोदत ॥ बहुत्वंप्रे
क्ष्यसर्पाणांप्रजानांहितकाम्यया १० तिग्मवीर्यविषाह्येतेदं दशकामहाबलाः ॥ तेषांतीक्ष्णविषत्वाद्भिप्रजानांचहितायच ११ युक्तंमात्राकृतंतेषांपरपीडोपसार्पि
णाम् ॥ अन्येषामपिसत्वानानित्यंदोषपरास्तुये १२ तेषांप्राणांतिकोदंडोदैवेनविनिपात्यते ॥ एवंसंभाष्यदेवस्तुपूज्यकद्रुंचतांतदा १३ आहूयकश्यपं देव
इदं वचनमब्रवीत् ॥ यदेतेदं दशकामहाभोगामात्राशप्ताः परंतप ॥ तत्रमन्युस्त्वयातातनकर्तव्यः कथंचन १५ दृष्टं पु
रातनं ह्येतद्यज्ञेसर्पविनाशनम् ॥ इत्युक्त्वासृष्टिः कद्रुदेवस्तंप्रसाद्यप्रजापतिम् ॥ प्रादाद्विपहरीं विद्यां कश्यपायमहात्मने १६ ॥ इतिश्रीम० आदिपर्वणिआस्तीकप०
सौपर्णेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततो रजन्यां व्युष्टायां प्रभातेऽभ्युदिते रवौ ॥ कद्रुश्च विनता चैव भगिन्यौ ते तपोधन १ अमर्षिते सुसंरब्धे दा
स्येकृतपणे तदा ॥ जग्मतुस्तुरगंद्रुमुच्चैःश्रवसमंतिकात् २ ददृशातेऽथ ते तत्र समुद्रं निधिमं भसाम् ॥ महांतमुदकागांधं क्षोभ्यमाणं महास्वनम् ३ तिमिगि
लझपाकीर्णमकरैरावृतंतथा ॥ सत्त्वैश्च बहुसाहस्रैर्नानारूपैः समावृतम् ४ भीषणैर्विकृतैरन्यैर्घोरैर्जलचरैस्तथा ॥ उग्रैर्नित्यमनाष्टप्यंकूर्मग्राहसमाकुलम् ५

भृशंदंशनशोलाः ११ । १२ । १३ । १४ महाभोगामहाशरीराः १५ विषहरीं विषघ्नो विषहरामितिपाठः १६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ५ ॥
ततइति व्युष्टायां व्यतीतायां १ दास्येविषये २ उदकेनागांधंतल्पं शून्यं सौभ्यमाणं मकरादिभिः ३ । ४ । ५

६ पातालज्वलनोवाडवाप्रिस्तस्यावासं बांधवशरणं बंधनमितिपाठकारागारं ७ । ८ । ९ वेलायादोलआंदोलमंतजेनानिलेनचलं १० । ११ गांधर्वीं विंदतालंभमानेन हेतोः शत्रुप्रत्ययः तेन
हेतुनाविज्ञोभितेन जलेनाविलंब्यासं १२ अत्रिणातलावेपिणेतिश्लेषः गांधंतलं पातालस्यापितलमधःस्थं अव्ययं पातालाद्विन्ययेऽप्यविनाशं १३ सेवतः सेवमानस्य युगादिकालशयनं युगं कृतादि
कंतस्य आदिभूतो युगादिकालस्तस्मिन् शयनं तल्पभूतं १४ डिंवाहवे डिंबो भयवतामाकंदस्तद्वतिआहवे डिंबो भयश्च नावंडे इति मेदिनी । तिग्माहव इति पाठः स्पष्टार्थः १५ वडवाअन्धातस्यामुखादुत्पन्नो
आकरं सर्वरत्नानामालयं वरुणस्य च ॥ नागानामालयं रम्यमुत्तमं सरितांपतिम् ६ पातालज्वलनावासमसुराणांच बांधवम् ॥ भयंकरं च सत्वानांपयसां निधिर्मण
वम् ७ शुभं दिव्यममर्त्यानाममृतस्याकरं परम् ॥ अप्रमेयमर्चित्यं च सुपुण्यजलमद्भुतम् ८ घोरं जलचरारावरोद्रं भैरवनिःस्वनम् ॥ गंभीरावर्तकलिलं सर्व
भूतभयंकरम् ९ वेलादोलानिलचलं क्षोभोद्वेगसमुच्छ्रितम् ॥ वीचीहस्तैः प्रचलितैर्नृत्यंतमिव सर्वतः १० चंद्रवृद्धिक्षयवशाद्बृहत्तोर्मिसमाकुलम् ॥ पांचज
न्यस्य जननं रत्नाकरमनुत्तमम् ११ गांधिदता भगवता गोविंदेनामितौजसा ॥ वराहरूपिणाचांतर्विक्षोभितजलाविलम् १२ ब्रह्मर्षिणावतवतावर्षाणां शतमत्रि
णा ॥ अनासादितगांधं पातालतलमव्ययम् १३ अध्यात्मयोगनिद्रांचपद्मनाभस्यसेवतः ॥ युगादिकालशयनं विष्णोरमिततेजसः १४ वज्रपातनसंज्ञस्त
मैनाकस्याभयप्रदम् ॥ डिंवाहवार्दितानांच असुराणांपरायणम् १५ वडवामुखदीप्ताग्नेस्तोयहव्यप्रदं शिवम् ॥ अगाधपारं विस्तीर्णमप्रमेयं सरित्पतिम् १६ महान
दीभिर्वह्नीभिः स्पर्धयेव सहस्रशः ॥ अभिसार्यमाणमनिशं ददृशाते महार्णवम् ॥ आपूर्यमाणमत्यर्थं नृत्यमानमिवाग्निभिः १७ गंभीरं तिमिमकरोग्रसंकुलं गर्जतं
जलचरारावरोद्रनादैः ॥ विस्तीर्णं ददृशातुरंबरप्रकाशं तेऽगांधं निधिमुकमंभसामनंतम् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिआस्तीकपर्वणि सौपर्णे एकविंशति
तमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ नागाश्च संविदंकृत्वाकर्तव्यमिति तद्रचः ॥ निःस्नेहा वैदहेन्माता असंप्राप्तमनोरथा १ प्रसन्नमोक्षयेदस्मांस्तस्माच्छा
पाञ्चभाभिनी ॥ कृष्णं पुच्छं करिष्यामस्तुरगस्य न संशयः २ तथा हि गत्वा तिस्य पुच्छेवाला इति स्मृताः ॥ एतस्मिन्नंतरे ते तु सपत्न्यौ पणिते तदा ३ ततस्ते पणितं
कृत्वा भगिन्यौ द्विजसत्तम ॥ जग्मतुः परयाप्रीत्या परंपारं महोदधेः ४ कद्रुश्च विनता चैव दाक्षायण्यौ विहाय सा ॥ आलोकयंत्यावक्षोभ्यंसमुद्रं निधिमं भसाम् ५ वायुनास्ती
वसहसा क्षोभ्यमाणं महास्वनम् ॥ तिमिगिलसमाकीर्णमकरैरावृतंतथा ६ संयुतं बहुसाहस्रैः सत्त्वैर्नानाविधैरपि ॥ घोरैर्घोरमनाष्टप्यंगं भीरमतिभैरवम् ७ आकरं सर्व
रत्नानामालयं वरुणस्य च ॥ नागानामालयं चापिसुरम्यं सरितांपतिम् ८ पातालज्वलनावासमसुराणांतथालयम् ॥ भयंकराणांसत्वानांपयसां निधिमव्ययम् ९

दीप्तोपोऽस्मिन्स्मैतोयहव्यप्रदं गांधः पारश्रनास्तियस्यसोऽगाधपारस्तं अतएव विस्तीर्णं विशेषेण स्तीर्णसमंतत आस्तीर्णं १६ अभिसार्यमाणमभितो गम्यमानं १७ तेकद्रुविनते अगाधं पूर्वरूप
मार्थं १८ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ नागाश्च संविदंकृत्वातेदादशश्लोकमध्यायंकेचिन्नपठंति काश्चिद्रत्नान्श्लोकान्पूर्वत्रैवचपठंति अन्येतुपंचपा
न्यदंत्यपीत्यत्रकोशशुद्धिनप्रतीमः संविः मिथआलोचनं १ । २ पणितेषणंकृतवत्यो ३ । ४ उक्तानुक्तविशेषणैः पुनःस्तौतिसमुद्रं अक्षोभ्यमित्यादिना ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१४

१० । ११ । १२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ तमिति १ शशांककिरणवत्प्रख्यादीप्रियस्यततादृशमपिकालवालकृष्णकेशी २ निशम्य
दृष्ट्वा ३ । ४ । ५ कामरूपःइच्छाकृतमेवरूपंयस्यसतथा ६ उद्गासवृत्कर्वेणभासमानः ७ और्वोवाडवः ८ विभावसंवर्द्धि ९ अग्नेमात्वमितिदेवानांभ्रमवर्णनमग्निगरुडयोरतिसादृश्यकथनार्थं
१० । ११ । १२ । १३ । १४ अत्रापिपूर्ववत्सुपर्णोपाधिकं ब्रह्मैवस्तुयते नहिविष्णुवाहनेपक्षिमात्रेप्रकृतानिसर्वाणिविशेषणान्यजसासंगच्छते । 'इंद्रमित्रंवरुणमग्निमाहुरथोदिव्यःसतुपर्णो गरु

म.भा.टी
॥४०॥

शुभ्रंदिव्यममर्त्यानाममृतस्याकरं परम् ॥ अप्रमेयमचित्यंचसुपुण्यजलसंमितम् १० महानदीभिर्ब्रह्मीभिस्तत्रतत्रसहस्रशः ॥ आपूर्यमाणमत्यर्थंनृत्यंतमिवचो
मिभिः ११ इत्येवंतरलतर्रोर्मिसंकुलंतेगंभीरंविकसितमंबरप्रकाशम् ॥ पातालज्वलनशिखाविदिपितांगंजतंद्रुतमभिजग्मतुस्ततस्ते १२ ॥ इतिश्रीमहाभारते
आदिपर्वणिसौपर्णसमुद्रदर्शनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ तंसमुद्रमतिक्रम्यकूर्श्विनतयासह ॥ न्यपतनुरगाभ्याशेनचिरादिवशीघ्रगा
१ ततस्तेतंहयश्रेष्ठंददृशातेमहाजवम् ॥ शशांककिरणप्रख्यंकालवालमुभेतदा २ निशम्यचवहन्वालान्कृष्णान्पुच्छसमाश्रितान् ॥ पिषण्णरूपांविनतांकूर्श्वी
स्येन्ययोजयत् ३ ततःसाविनतातस्मिन्पणितेनपराजिता ॥ अभवदुःखसंतप्तादासीभावंसमास्थिता ४ एतस्मिन्नंतरेचापिगरुडःकालआगते ॥ विनामात्रामहा
तेजाविदार्याडमजायत ५ महासत्वबलोपेतःसर्वाविद्योतयन्दिशः ॥ कामरूपःकामगमःकामवीर्योविहंगमः ६ अग्निराशिरिवोद्गासन्समिद्धोऽतिभयंकरः ॥ विद्यु
द्विस्पष्टपिंगाक्षोयुगांतामिसमप्रभः ७ प्रवृद्धःसहसापक्षीमहाकायोनभोगतः ॥ घोरोघोरस्वनोरौद्रोवन्हिरौर्वइवापरः ८ तंद्दृष्ट्वाशरणंजग्मुर्देवाःसर्वेविभावसुम् ॥
प्रणिपत्याब्रुवन्श्चैनमासीनंविश्वरूपिणम् ९ अग्नेमात्वंप्रवर्धिष्ठाःकच्चिन्नोदधिधक्षसि ॥ असौहिराशिःसमुहान्समिद्धस्तवसर्पति १० ॥ ॥ अग्निरुवाच ॥
नैतदेवंयथायूयमन्यध्वमसुरार्दनाः ॥ गरुडोबलवानेषममतुल्यश्चतेजसा ११ जातःपरमतेजस्वीविनतानंदवर्धनः ॥ तेजोराशिमिमंद्दृष्ट्वायुष्मान्मोहःसमा
विशत् १२ नागक्षयकरश्चैवकाश्यपयोमहाबलः ॥ देवानांचहितेयुक्तस्त्वहितोदैत्यरक्षसाम् १३ नभीःकार्याकथंचात्रपश्यध्वंसहितामम ॥ एवमुक्तास्त
दागत्वागरुडंवाग्भिरस्तुवन् १४ तेदूरादभ्युपेत्यैन्देवाःसर्षिषणास्तदा ॥ देवाउचुः ॥ त्वमृषिस्त्वमहाभागस्त्वंदेवःपतगेश्वरः १५ त्वंप्रभुस्तपनःसूर्यःपरमेष्ठी
प्रजापतिः ॥ त्वमिंद्रस्त्वंहयमुखस्त्वंशरस्त्वंजगत्पतिः १६ त्वंमुखंपद्मजोविप्रस्त्वमग्निःपवनस्तथा ॥ त्वंहिधाताविधाताचत्वंविष्णुःसुरसत्तमः १७

त्मान् । एकंसद्रिप्रावहुयावर्दत्यप्रियमंमातरिश्वानमाहुः'इतिश्रुतेरिंद्रादिवहुप्रकारेणसदेवैःकमुच्यतइत्यवगमात् ऋषिःप्रणवरूपोमंत्रः मंत्राणांसर्वेषांद्रष्टामधुच्छंदआदिरूपोवा महाभागःकृत्स्नस्ययज्ञ
स्यभोक्ता देवोद्योतमानः पतगानांजीवपक्षिणामीश्वरोऽतिशीघ्रगोवा । तद्भावतोऽन्यानत्येतिशब्ददितिश्रुतेः १५ प्रभुश्चेतनाचेतनस्यकृत्स्नस्याधिष्ठाता तपनस्तपतीतितपनोऽतकर्ता सूर्यःसूते
इतिसूर्योत्पादकः उपादानमित्यर्थः परमेष्ठीहिरण्यगर्भरूपेणप्रजापतिर्देसादिरूपेणश्चनिमित्तमपीत्यर्थः त्वमिंद्रोदेवराजः हयमुखोहयग्रीवावतारः त्वंशरोमहादेवस्यत्रिपुरखयेबाणभूतोविष्णुः १६
त्वंमुखं 'ब्राह्मणोऽस्यमुखमासीत्'इतिश्रुतेः पद्मजश्चतुर्मुखः विप्रोविज्ञानवान् अग्निर्वीयुश्चेत्यादिसर्वदेवतात्मा धाताचितिः विधातामायेतिप्राग्व्याख्यातमेव विष्णुर्व्यापकः सुरसत्तमोदेवेश्वरः १७

महान्महत्तत्वं अभिभूःअभितोभवतीत्यभिभूरभिमानोऽहंकारइत्यर्थः । शश्वत्सर्वदा अमृतमविकृतं महद्यशः । तस्यनाममहद्यशइतिश्रुतेर्निर्गुणं ब्रह्म त्वंप्रभाःसूर्यादीनांतेजांसि त्वमभिप्रेतंबुद्धिवृत्तिः
प्राणरक्षणं १८ बलस्यपुण्यस्य ऊर्मिमान्सागरः अतएवादीर्गजआदिनाऽनुपक्षीणंस्त्वयस्यसः अतएवसमृद्धिरैश्वर्यतद्दान् दुर्धिपहोयुद्धे त्वत्तःसृर्तनिर्गतंसर्वं अहीनकीर्तेपुण्यश्लोक अनागतादिषत्वमेव
१९ उत्तमश्चिन्मात्रः चराचरंचेतनाचेतनस्यावरजंगमंवा गभस्तिभिर्वृत्तिज्ञानैः भानुरिवकिरणैः अवभाससेघटादिज्ञानरूपेण यथोक्तं । 'परागर्थंप्रमेयेषुयाफलत्वेनसंमता । संवित्सेवेहमेयोऽर्थोवेदां
तोक्तिप्रमाणतः'इति । भानुमतःसूर्यस्य अंतकोमृत्युः हुवावृवंक्षराक्षरंप्रधानपुरुषात्मकं २० युगपरिवर्तनंसहस्रकृत्वोजायमानंतस्यांतस्तत्कर्ता कालस्यापिकालइत्यर्थः २१ स्वगेश्वरमुपेत्यसमीपंगत्वा

त्वमहानभिभूःशश्वदमृतंत्वमहद्यशः ॥ त्वंप्रभास्त्वमभिप्रेतंत्वंनस्त्राणमनुत्तमम् १८ बलोर्मिमान्साधुरदीनसत्वःसमृद्धिमान्दुर्विषहस्त्वमेव ॥ त्वत्तःसृर्तंसर्वमही
नकीर्तेह्यनागतंचोपगतंचसर्वम् १९ त्वमुत्तमःसर्वमिदंचराचरंगभस्तिभिर्भानुरिवावभाससे ॥ समाक्षिपन्भानुमतःप्रभांमुहस्त्वमंतकःसर्वमिदंध्रुवाधुवम् २० दिवा
करःपरिकुपितोयथादहेत्प्रजास्तथादहसिहुताशनप्रभ ॥ भयंकरःप्रलयइवाग्निरुत्थितोविनाशयन्युगपरिवर्तनांतकत् २१ स्वगेश्वरंशरणमुपागतावयंमहौजसंज्व
लनसमानवचंसम् ॥ तडित्प्रभंवेतिमिरमभ्रगोचरंमहाबलंगरुडमुपेत्यखेचरम् २२ परावरंवरदमजय्यविक्रमंतवौजसासर्वमिदंप्रतापितम् ॥ जगत्प्रभोतप्तसुवर्ण
वर्चसात्वंपाहिसर्वांश्चसुरान्महात्मनः २३ भयान्वितानभसिविमानगामिनोविमानिताविपथगतिंप्रयांतिते ॥ ऋषेःसुतस्त्वमसिदयावतःप्रभोमहात्मनःखगवर
कश्यपस्यह २४ समाकुधःकुरुजगतोदयांपरांत्वमीश्वरःप्रशममुपैहिपाहिनः ॥ महाशानिस्फुरितसमस्वनेनतेदिशोऽवरंत्रिदिवमियंचमेदिनी २५ चलंतिनःखग
हृदयानिचानिशानिगृह्यतांविपुरिदमग्निसन्निभम् ॥ तवद्युर्तिकुपितळतांतसन्निभानिशम्यनश्चलतिमनोऽव्यवास्थितम् ॥ प्रसीदनःपतगपतेप्रयाचतांशिवश्चनोभवभ
गवन्सुखावहः २६ एवंस्तुतःसुपर्णस्तुदेवैःसर्षिगणैस्तदा ॥ तेजसःप्रतिसंहारमात्मनःसचकारह २७ ॥ इतिश्रीम०आ०आ०सौपर्णत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ सश्रुत्वाऽथात्मनोदेहंसुपर्णःप्रेक्ष्यचस्वयम् ॥ शरीरप्रतिसंहारमात्मनःसंप्रचक्रमे १ ॥ सुपर्णउवाच ॥ नमेसर्वाणिभूतानिविभियुर्देहदर्शनात् ॥ भी
मरूपात्समुद्दिग्नास्तस्मात्तेजस्तुसंहरे २ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततःकामगमःपक्षीकामवीर्योविहंगमः ॥ अरुणंचात्मनःपृष्ठमारोप्यसपितुर्गृहात् ३ मातुरंतिकमागच्छ
त्परंतीरंमहोदयेः ॥ तत्रारुणश्चनिक्षिप्तोदिशंपूर्वामहाद्युतिः ४ सूर्यस्तेजोभिरत्युग्रैर्लोकान्दग्धुमनायदा ॥ रुरुवाच ॥ किमर्थंभगवान्सूर्योर्लोकान्दग्धुमनास्तदा ५

वयंशरणमुपागताइतिसंबंधः २२ परावरंकारणंकार्यंच अजय्योजेतुमशक्योविक्रमोयस्यतं २३ विमानगामिनोदेवाःविमानिताःपराजिताः विपथगतिंहीममार्गानुसृतिं २४ सत्वंमाकुधःक्रोधंमाकर्षीः
महाशानेःस्फुरितंतनसमस्तुल्यःस्वनःशब्दस्तेनदिशश्चलंतीत्युत्तरादपकृष्यते २५ निगृह्यतांसंक्षिप्तक्रियतां अव्यवस्थितमित्तिच्छेदः न्याकुलमित्यर्थः २६ । २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भार
तभावदीपेत्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ सइति ससुपर्णःस्तुतिव्याजेनदेवैर्बोधितस्तेभ्यआत्मनोदेहंस्वरूपंश्रुत्वाप्रेक्ष्यानुभूयचस्त्वंभूताभयायसौम्योबभूवेत्यर्थः १ समुद्दिग्नाजनाइतिशेषः
२ अरुणंमातुर्विदशतयायत्रकुत्रापिस्थितं ३ सूर्योदग्धुमनापदाऽभूत्तदापूर्वादिशंगत्वात्तत्रसूर्यस्याग्नेऽरुणोनिक्षिप्तइतियोज्यं ४ । ५

आदित्यस्य मूर्तिवह्नेन चंद्रादित्यैरिति बहुवचनं ६ चंद्रादित्ये कर्त्तव्यं समाहारात् ग्रहेण राहुणा ग्रहेण न वा ७ सुराणामर्थाय हिताय ८ सहंते मर्षयन्ति सहदेवैरिति पाठे दिवोकस उपदेवामरीच्यादयः प्रजाप
तयः ९ तस्मादस्ताचलंगत्वेतिल्यल्लोपेपंचमी १० संतापयतसमतापयत अडभावार्थः तिरोभूत एव सन्नेवं दहत्युदये तु भस्मीकरिष्यति लोकानित्याह तत इत्यादिना ११ । १२ । १३ । १४ दृश्य

किमस्यापहृतं देवैर्येनेमं मन्युराविशत् ॥ प्रमतिरुवाच ॥ चंद्रादित्यैर्यदाराहुराख्यातो ह्यमृतं पिवन् ६ वैरानुबंधं कृतवांश्चंद्रादित्ये तदा जघ ॥ वध्यमाने ग्रहेणा
थ आदित्ये मन्युराविशत् ७ सुरार्थाय समुत्पन्नो रोपोराहोस्तुमां प्रति ॥ बह्वनर्थं करं पापमेकोऽहं समवाप्नुयाम् ८ सहाय एव कार्ये पुनश्च कच्छ्रेषु दृश्यते ॥ पश्यंति ग्रस्य
मानं मां सहंते वै दिवोकसः ९ तस्माच्छोकविनाशार्थं ह्यवतिष्ठेन संशयः ॥ एवं कृतमतिः सूर्यो ह्यस्तमभ्यगमद्गिरिम् १० तस्माच्छोकविनाशाय संतापयत भास्करः ॥
ततो देवानुपागम्य प्रोचुरेवं महर्षयः ११ अद्यार्घरात्र समये सर्वलोकभयावहः ॥ उत्पत्स्यते महान्दाहस्त्रैलोक्यस्य विनाशनः १२ ततो देवाः सर्षिगणा उपगम्य
पितामहम् ॥ अब्रुवन्किमिवेहाद्यमहदाहकृतं भयम् १३ न तावद्दृश्यते सूर्यः क्षयोऽयं प्रतिभाति च ॥ उदिते भगवन् भानौ कथमेतद्ब्रुविष्यति १४ ॥ पितामह उवाच ॥
एष लोकविनाशाय रविरुद्यंतु मुद्यतः ॥ दृश्यन्नेवाहिलोकान्सभस्मराशीकरिष्यति १५ तस्य प्रतिविधानं च विहितं पूर्वमेव हि ॥ कश्यपस्य सुतो धीमानरुणेत्याभि
विश्रुतः १६ महाकायो महातेजाः सस्थास्यति पुरो रवेः ॥ करिष्यति च सारथ्यं ते जश्वास्य हरिष्यति १७ लोकानां स्वस्ति चैवं स्यात् ऋषीणां च दिवोकसाम् ॥
॥ प्रमतिरुवाच ॥ ततः पितामहाज्ञातः सर्वं च क्रेतदाऽरुणः १८ उदितश्चैव सविता ह्यरुणेन समावृतः ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं तस्मै मन्युराविशत् १९ अरुणश्च य
थैवास्य सारथ्यमकरोत्प्रभुः ॥ भूय एवापरं प्रश्रंशुषु पूर्वमुदाहृतम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ ततः काममभः पक्षी महावीर्यो महाबल ॥ मातुरंतिकमागच्छत्परंपारं महोदधेः १ यत्र साविता तस्मिन्पाणितेन पराजिता ॥ अतीव दुः
ख संतप्ता दासी भावमुपागता २ ततः कदाचिद्विनतां प्रणतां पुत्रसन्निधौ ॥ काले चाहूय वचनं कद्रुरिदमभाषत ३ नागानामालयं भद्रे सुरम्यं चारुदर्शनम् ॥
समुद्रकुक्षावेकांतितत्र मां विनतेन य ४ ततः सुपर्णमातातामवहत्सर्पमातरम् ॥ पन्नगान्गरुडश्चापि मातुर्वचनचोदितः ५ समूर्यमभितो याति वै न ते यो विहंगमः ॥
सूर्यरश्मिप्रतप्ताश्च मूर्च्छिताः पन्नगाऽभवन् ६ तदवस्थान् सुतान् दृष्ट्वा कद्रुः शक्रमथास्तुवत् ॥ नमस्ते सर्वदेवेश नमस्ते बलसूदन ७ नमुचिन्नमस्तेऽस्तु सहस्राक्षश
चीपते ॥ सर्पाणां सूर्यतप्तानां वारिणां त्वं प्लुवो भव ८ त्वमेव परमं त्राणमस्माकममरोत्तम ॥ ईशो ह्यसि पयः स्रष्टुं त्वमनल्पं पुरंदर ९

पश्यन् कद्रुदेराकृतिगणत्वाद्दृशोरपि स्वार्थेयक १५ प्रतिविधानं प्रतीकारः १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥
तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ अभितः संमुखं पन्नगाऽभवन् संशिरार्थः ६ अत्रापींशोपाधिकं ब्रह्मस्तुपते नमस्ते इत्यादिना लोकस्रष्टुत्वं संवर्तुं त्वादेस्ति गदर्शनात् ७ । ८ । ९

१० । ११ ज्योतिश्चिद्रूपं १२ सर्वममृतं मोक्षः आपेक्षिके ह्यमृतत्वे सर्वत्वं नास्ति मोक्षेऽवशिष्यमाणं यद्रूपं तत्त्वमेवेत्यर्थः सोम ईश्वरः परमैः श्रेष्ठैरर्चितः । 'सोमः पवते जनितामतीनां जनिता दिवोजनि
तापृथिव्याः । जनिता प्रजनिता सूर्यस्य जनिता तद्रस्य जनिता तविष्णोः' इति श्रुतिप्रसिद्धः १३ बहुलः कृष्णपक्षः १४ कालोपादानत्वात्तद्रूपत्वमुक्त्वा भूयो मां बुरूपत्वमाह त्वमुत्तमेति १५ यज्ञभोक्ताऽ
पितृत्वमेवेत्याह महायशा इति १६ यज्ञफलदोऽपित्वमेवेत्याह त्वं विमैरिति त्वद्धेतोस्त्वत्प्राप्तये । विविदिपंतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेः वेदांगानि पद्यज्ञसाहुष्यार्थं तत्र शिक्षापाठश्चुद्धर्थे । कल्पः प्रयोगज्ञानार्थः ।

त्वमेव मेघस्त्वं वायुस्त्वमग्निर्विद्युतोऽवरे ॥ त्वमभ्रगणविश्लेषात्त्वामेवाहुर्महाघनम् १० त्वं भ्रमतुलं घोरं घोषवांस्त्वं बलाहकः ॥ स्रष्टा त्वमेवलोकानां सहंता चापरा
जितः ११ त्वं ज्योतिः सर्वभूतानां त्वमादित्यो विभावसुः ॥ त्वं महद्भूतमाश्चर्यं त्वं राजा त्वं सुरोत्तमः १२ त्वं विष्णुस्त्वं सहस्राक्षस्त्वं देवस्त्वं परायणम् ॥ त्वं सर्वममृतं दे
वत्वं सोमः परमर्चितः १३ त्वं मुहूर्तस्तिथिस्त्वं च त्वं लवस्त्वं पुनःक्षणः ॥ शुक्रस्त्वं बहलस्त्वं च कलाकाष्ठाऽटिस्तथा ॥ संवत्सरं तत्रोमासारजन्यश्च दिनानि च १४
त्वमुत्तमासगिरिवनावसुंधरासभास्करं वितिभिरमंबरं तथा ॥ महोदधिः सतिमिति मिगिलस्तथामहोर्मिमानवहुमकरोद्गणकुलः १५ महायशास्त्वमितिसदाऽभि
पूज्यसे मनीषिभिर्भुदितमना महर्षिभिः ॥ अभिद्युतः पितृसिचसोममध्वरेषु षट्कृतान्यपि च हवींषिभूतये १६ त्वं विप्रैः सततमिहेज्यसे फलार्थं वेदांगेष्वतुलबलौघगी
यसे च ॥ त्वद्धेतोर्यजनपरायणाद्भिर्जेद्रावेदांगान्यभिगमयंति सर्वयत्नैः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ एवंस्तु तस्तदा कद्रुभगवान्हरिवाहनः ॥ नीलजीमूतसंघातैः सर्वमंबरमावृणोत् १ मेघानां ज्ञापयामास वर्षध्वममृतं शुभम् ॥ ते मेघा मुमुक्षुस्तो
यं प्रभूतं विद्युदुज्ज्वलाः २ परस्परमिवात्यर्थं गर्जतः सततं दिवि ॥ संवर्तितमिवाकाशं जलैः सुमहादुतैः ३ सृजद्भिरतुलं तोयमजस्रं सुमहारवैः ॥ संप्रवृत्तमिवाकाशं
घारोर्मिभिरनेकशः ४ मेघस्तनितनिर्घोषैर्विद्युत्पवनकंपितैः ॥ तैर्मघैः सततासारं वर्षाद्भिरनिशंतदा ५ नष्टचंद्रार्ककिरणमंबरं समपद्यत ॥ नागानामुत्तमोर्हर्षस्त
थावर्षति वासवे ६ आपूर्यत महीचापिसलिलेन समंततः ॥ रसातलमनुप्राप्तं शीतलं विमलं जलम् ७ तदा मूरभवच्छन्ना जलोर्मिभिरनेकशः ॥ रामणीयकमाग
च्छन्मात्रासहभुजंगमाः ८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ संप्रहृष्टास्ततो नागा
जलघाराद्भुतास्तदा ॥ सुपर्णेनोद्यमानास्ते जग्मुस्तं द्वीपमाशुवै १ तं द्वीपं मकरावासं विहितं विश्वकर्मणा ॥ तत्र तेलवणघोरं ददृशुः पूर्वमागताः २

व्याकरणमूहादिसिद्धर्थे । छंदोगायत्र्योयाज्यानुवाक्याभवंतीति विध्यपेक्षितगायत्र्यादिज्ञानार्थं । निरुक्तं वेदार्थज्ञानार्थं । ज्योतिपंकर्मकालज्ञानार्थमिति एतान्येव वेदांगानि १७ ॥ इति आदिपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ एवमिति हरयोऽश्वावाहने रथेयस्य हरिवाहनः १ । २ संवर्तितं संवर्तः कल्पांतः संजातोऽस्मिन्निति संवर्तितमिव ३ । ४ सततासारमनव
च्छिन्नघारासंपातं यथास्यात्तथा ५ । ६ । ७ रामणीयकं द्वीपविशेषं ८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ संप्रहृष्टा
इति तं द्वीपं रामणीयकमेव १ लवणं लवणासुरं पूर्वददृशुः पुनर्गमने सनास्तीति भावः २

म.भा.टो.
॥४२॥

३ पद्माकरैःसरोभिः ४ हृदेर्नदीषुगंभीरप्रदेशैः ५ । ६ । ७ मनःसंहरणायजातमनःसंहरणं जनेःसर्वविभक्त्युपपदादुः । प्रजापतेर्योमनःसंहरणःसंक्रल्पोह्लासस्तज्जवा ८ सर्वैर्गुणैरितिशेषः ९ । १०
 सुरम्यामितोऽपिरमणीयं ११ । १२ दुर्योगादृष्टभावात् वितथंशुक्लेऽपिकृष्णत्वंहृदा सर्पैर्वालभूतैः उपाधिनाच्छलेन १३ । १४ धनक्रीतोविद्यार्थीपणजितोवादास्यंक्रोतितेषामुक्तिर्दानेनविद्याला
 सुपर्णसहिताःसर्पाःकाननंचमनोरम् ॥ सागरांबुपरिक्षिप्तंपक्षिसंधनिनादितम् ३ विचित्रफलपुष्पाभिर्वनराजिभिरावृतम् ॥ भवनैरावृतंरम्यैस्तथापद्माकरैर
 पि ४ प्रसन्नसलिलैश्चापिहृदैर्दिव्यैर्विभूषितम् ॥ दिव्यगंधवहैःपुण्यैर्मारुतैरुपवीजितम् ५ उत्पत्तिरिवाकाशंशुक्लैर्मलयजैरपि ॥ शोभितंपुष्पवर्षाणिमुंचाद्भि
 र्मारुतोद्धतैः ६ वायुविक्षिप्तकुसुमैस्तथाऽन्यैरपिपादपैः ॥ किरद्भिरिवतत्रस्थान्नागान्पुष्पांबुष्टिभिः ७ मनःसंहरणंजदिव्यगंधर्वाप्सरसांप्रियम् ॥ मत्तभ्रमरसं
 घुष्टंमनोज्ञाकृतिदर्शनम् ८ रमणीयंशिवंपुण्यंसर्वैर्जनमनोहरैः ॥ नानापक्षिरुतरंम्यंकद्रुपुत्रप्रहर्षणम् ९ तत्तेवनंसमासाद्यविजहःपन्नगास्तदा ॥ अब्रुवंश्चमहा
 वीर्यसुपर्णपतगेश्वरम् १० ब्रह्मास्मानपरंद्वापंसुरम्यंविमलोदकम् ॥ त्वंहिदेशान्बहून्सम्यान्वजन्पश्यसिखेचर ११ सविचित्र्याब्रवीत्पक्षीमातरंविनतांतदा ॥ किं
 कारणंमयामातःकर्तव्यंसर्पभाषितम् १२ ॥ विनतोवाच ॥ दासीभूतास्मिदुर्योगात्सपत्न्याःपतगोतम ॥ पणंवितथमास्थायसर्पैरुपाधिनाकृतम् १३ तस्मिंस्तु
 कथितेमात्राकारणेगगनेचरः ॥ उवाचवचनंसर्पास्तेनदुःखेनदुःखितः १४ किमाहृत्यविदित्वावाकिंवाकृत्वहंपौरुषम् ॥ दास्याद्भोविप्रमुच्येयंतथ्यंवदतलेलिहाः १५
 ॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वातमब्रुवन्सर्पाआहरामृतमोजसा ॥ ततोदास्याद्भिप्रमोक्षोभवितातवखेचर १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे
 सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तोगरुडःसर्पैस्ततोमातरमब्रवीत् ॥ गच्छाम्यमृतमाहर्तुंभक्ष्यमिच्छामिवेदितुम् १ ॥ विनतोवाच ॥
 समुद्रकुक्षिकांतेनिषादालयमुत्तमम् ॥ निषादानांसहस्राणितान्भुक्त्वाऽमृतमानय २ नचतेब्राह्मणंहंतुंकार्याबुद्धिःकथंचन ॥ अवध्यःसर्वभूतानांब्राह्मणो
 ह्यनलोपमः ३ अग्निर्कोविषंशस्त्रंविप्रोभवतिकोपितः ॥ गुरुर्हिंसर्वभूतानांब्राह्मणःपरिकीर्तितः ४ एवमादिभीरूपैस्तुसतांब्राह्मणोमतः ॥ सतेतातनहंतव्यः
 संकुद्धेनापिसर्वथा ५ ब्राह्मणानामभिद्रोहोनकर्तव्यःकथंचन ॥ नह्येवमग्निर्नादित्योभस्मकुर्यात्तथाऽनघ ६ यथाकुर्यादभिकुद्धोब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ तदेतैर्विविधै
 र्लिङ्गैस्त्वंविद्यास्तं द्विजोत्तमम् ७ भूतानामग्रभूर्विप्रोवर्णश्रेष्ठःपितागुरुः ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ किंरूपोब्राह्मणोमातःकिंशीलःकिंपराक्रमः ८ किंस्विद
 ग्निनिभोभातिकिंस्वित्सौम्यप्रदर्शनः ॥ यथाऽहमभिजानीयांब्राह्मणंलक्षणैःशुभैः ९ तन्मेकारणतोमातःपृच्छतोवकुर्महसि ॥ विनतोवाच ॥ यस्तेकंठमनुप्राप्तो
 निर्गोर्णवडिशंयथा १० दहेदंगारवत्पुत्रतंविद्याद्ब्राह्मणर्षभम् ॥ विप्रस्त्वयानहंतव्यःसंकुद्धेनापिसर्वदा ११

भेनपणांतरजयेनवाभवतीतिक्रमेतेषुमयाकर्तव्यमित्याह क्रामेति लेलिहाःभोसर्पाः १५ । १६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभादीये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ इत्युक्तइति १ । २
 ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ बडिशंमत्स्यादिधरणार्थो गलप्रहः १० । ११

आदि. १
अ०
॥४२॥

॥४२॥

हार्दोत्स्नेहात् १२ । १३ विप्रकृतावस्थिता १४ । १५ इहासतीतिपाठेआसीना । चक्षिद्वोद्विक्तरणाज्जापकादमुदात्तेत्वलक्षणस्यात्मनेपदस्यानित्यत्वादासेःशतृप्रत्ययः । स्वास्तिकारेकल्याणकरणे
 अरिष्टनिर्विघ्नयथास्यात्तथा १६ कालेसमये १७ भूधरजान्पर्वतजान्बृहान् १८ भुजंगभोजिनोगरुडस्य १९ । २० परिचपलस्तेषांप्रहणापसर्वतोभ्रमन् २१ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनी
 प्रोवाचचैनंविनतापुत्रहार्दादिदं वचः ॥ जठरेनचजीर्येद्यस्तंजानीहिद्विजोत्तमम् १२ पुनःप्रोवाचविनतापुत्रहार्दादिदं वचः ॥ जानंत्यप्यतुलंवीर्यमाशीर्वादपरा
 यणा १३ प्रीतापरमदुःखात्तानागैर्विप्रकृतासती ॥ ॥ विनतोवाच ॥ ॥ पक्षीतेमारुतःपातुचंद्रसूर्यौचपृष्ठतः १४ शिरश्चपातुवन्दिहस्तेवसवःसर्वतस्तनुम् ॥
 अहंचतेसदापुत्रशांतिस्वस्तिपरायणा १५ इहासीनाभविष्यामिस्वस्तिकारेरतासदा ॥ आरिष्टंजपंथानंपुत्रकार्यार्थसिद्धये १६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततः
 समातुर्वचनंनिशम्यवितत्यपक्षौनभउत्पपात ॥ ततोनिषादान्वलवानुपागतोऽभुक्षितःकालइवांतकोऽपरः १७ सतात्रिषादानुपसंहरंस्तदारजःसमुद्भूयनभःस्पृ
 शंमहत् ॥ समुद्रकुक्षौचविशोषयन्पयःसमीपजान्भूधरजान्विचालयन् १८ ततःसचक्रेमहदानंतदानिषादमार्गंप्रातिरुध्यपक्षिराट् ॥ ततोनिषादास्त्वरिताः
 प्रवव्रजुर्यतोमुखंतस्यभुजंगभोजिनः १९ तदाननंविष्टमतिप्रमाणवत्समम्ययुर्गगनमिवादिताःस्वगाः ॥ सहस्रशःपवनरजोविमोहितायथाऽनिलप्रचलितपाद
 पेवने २० ततःखगोवदनमभिन्नतापनःसमाहरत्परिचपलोमहाबलः ॥ निषूदयन्बहुविधमत्स्यजीविनोऽभुक्षितोगगनचरेश्वरस्तदा २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआ
 दिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ तस्यकंठमनुप्राप्तोब्राह्मणःसहभार्यया ॥ दहन्दीत्तइवांगारस्तमुवाचां
 तारिक्षगः १ द्विजोत्तमविनिर्गच्छतूर्णमास्यादपावृतात् ॥ नहिमेब्राह्मणोवध्यःपापेष्वपिरतःसदा २ ब्रुवाणमेवंगरुडंब्राह्मणःप्रत्यभाषत ॥ निषादीममभार्येयं
 निर्गच्छतुमयासह ३ ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ एतामपिनिषादींत्वंपरिगृह्याशुनिष्पत ॥ कूर्णसंभावयात्मानमजीर्णममतेजसा ४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥
 ततःसविप्रोनिष्क्रांतोनिषादीसहितस्तदा ॥ वर्जयित्वाचगरुडमिष्टदेशंजगामह ५ सहभार्येविनिष्क्रातितस्मिन्विप्रेचपक्षिराट् ॥ वितत्यपक्षावाकाशमुत्पपातमनो
 जवः ६ ततोऽपश्यत्सपितरंपृष्ठश्चाख्यात्स्वान्पितुः ॥ यथान्यायममेयात्मातंचोवाचमहानृषिः ७ ॥ कश्यपउवाच ॥ कच्चिद्रःकुशलंनित्यंभोजनेबहुलंसुत ॥
 कच्चिच्चमानुषेलोकेतवात्रंविद्यतेबहु ८ ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ मातामेकुशलाशश्वत्थाभ्रातातथाह्वहम् ॥ नहिमेकुशलंतातभोजनेबहुलेसदा ९ अहंहिसर्पैः
 प्रहितःसोममाहर्तुमुत्तमम् ॥ मातुर्दास्यविमोक्षार्थमाहरिष्येतमद्यवै १० मात्राचात्रसमादिष्टोनिषादान्भक्षयेतिह ॥ नचमेष्टतिरभवद्भक्षयित्वासहस्रशः ११
 तस्माद्भक्षंत्वमपरंभगवन्प्रदिशस्वमे ॥ यद्भुक्त्वाऽमृतमाहर्तुंसमर्थःस्यामहंप्रभो १२

लकंठीये भारतभादीये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ तस्येति १ । २ । ३ संभावयसंजीवय ४ । ५ । ६ पृष्ठआख्यातवांश्रवक्ष्यमाणरीत्या ७ वीयुष्माकं मातृभ्रात्रे
 क्षयाबहुत्वं ८ भोजनेबहुलेविषयेममकुशलंनहि पूर्णाहारस्याभावात् ९ सोमममृतं १० । ११ । १२

१५

१३ कूर्माग्रजं कूर्ममृतं ज्येष्ठभ्रातरं १४ । १५ । १६ विभागं कारण्यामीतिकीर्तयत्येव ननु कृतवान् १७ । १८ । १९ अंतरेषु चिच्छेदेषु पतन्ति अम्योम्यस्य चिच्छेदाणि बहुलीकृत्यनाशहेतुं वैरमु
 हीपयंतीत्यर्थः २० 'कनिष्ठान्पुत्रवत्पश्येज्येष्ठो भ्रातापितुःसमः' इति गुरुशास्त्रेऽलंघनीयेशासनेऽनिबद्धानामतिशकिनां मयादाभंगभयेन २१ । २२ । २३ आख्याततात्पर्यमाह एवमिति
 क्षुत्पिपासाविधातार्थं भक्ष्यमारुह्यतु मे भवान् ॥ ॥ कश्यप उवाच ॥ ॥ इदं सरोमहापुण्यं देवलोकेऽपि विश्रुतम् १३ यत्र कूर्माग्रजं हस्तीसदाकर्षत्यवाङ्मुखः ॥ तयो
 र्जन्मांतरे वैरं संप्रवक्ष्याम्यशेषतः १४ तन्मे तत्त्वं निबोध स्वयत्प्रमाणौ च तावुभौ ॥ आसीद्विभावसुर्नाम महर्षिः कोपनो भृशम् १५ भ्राता तस्यानुजश्चासीत्सुप्रतीको
 महातपाः ॥ सनेच्छति धनं भ्रातासहैकस्थं महामुनिः १६ विभागं कीर्तयत्येव सुप्रतीको हि नित्यशः ॥ अथाब्रवीच्च तं भ्राता सुप्रतीकं विभावसुः १७ विभागं बहवो मो
 हात्कर्तुमिच्छंति नित्यशः ॥ ततो विभक्तास्त्वन्योऽन्यं विकुर्वन्तेऽर्थमोहिताः १८ ततः स्वार्थं परान्मूढान्पृथग्भूतान्स्वकैर्धनैः ॥ विदित्वाभेदं त्येतानमित्रामित्र
 रूपिणः १९ विदित्वाचापरोमित्रानंतरेषु पतंत्यथ ॥ मित्रानामतुलोनाशः क्षिप्रमेव प्रवर्तते २० तस्माद्विभागं भ्रातृणां प्रशंसंति साधवः ॥ गुरुशास्त्रे निबद्धाना
 मन्योन्येनाभिंशकिनाम् २१ नियंतुं न हि शक्यस्त्वं भेदतो धनमिच्छसि ॥ यस्मात्तस्मात्सुप्रतीकहस्तित्वं समवाप्स्यसि २२ शप्तस्त्वेवं सुप्रतीको विभावसुमथा ब्र
 वीत् ॥ त्वमप्यंतर्जलचरः कच्छपः संभविष्यसि २३ एवमन्योन्यशापातौ सुप्रतीकविभावसू ॥ गजकच्छपतां प्राप्तावर्था र्थं मूढचेतसौ २४ रोषदोषानुपंगेणतिर्य
 ग्योनिगतावुभौ ॥ परस्परद्वेषरतौ प्रमाणबलदर्पितौ २५ सरस्यस्मिन्महाकायौ पूर्ववैरानुसारिणौ ॥ तयोरन्यतरः श्रीमान्समुपैति महागजः २६ यस्य बृंहितश
 ब्देन कूर्मोऽप्यंतर्जलेशयः ॥ उत्थितोऽसौ महाकायः कृत्स्नं विक्षोभयन्सरः २७ यं दृष्ट्वा वेष्टितकरः पतत्येष गजोजलम् ॥ दंतहस्ताग्रलांगूलपादवेगेन वीर्यवान् २८
 विक्षोभयंस्ततो नागः सरोवरुषाकुलम् ॥ कूर्मोऽप्यभ्युद्यतशिरायुद्धायाभ्येति वीर्यवान् २९ षड्छित्तो योजनानि गजस्तद्विगुणायतः ॥ कूर्मस्त्रियोजनोत्से
 धोदशयोजनमंडलः ३० तावुभौ युद्धसंतौ परस्परवधैषिणौ ॥ उपयुज्याथुकर्मदंसाधये हितमात्मनः ३१ महाभ्रघ्नसंकाशं तं भुक्त्वाऽमृतमानय ॥ महागिरिसम
 प्रख्यं घोररूपं च हस्तिनम् ३२ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा गुरुडंसोऽथ मांगल्यमकरोत्तदा ॥ युध्यतः सह देवैस्ते युद्धे भवतु मंगलम् ३३ पूर्णकुंभो द्विजागा
 वो यज्ञान्यर्त्विचिदुत्तमम् ॥ शुभं स्वस्त्ययनं चापि भविष्यति तवांडज ३४ युध्यमानस्य संग्रामे देवैः सार्धं महाबल ॥ ऋचो यजूंषिसामानि पवित्राणि हवींषिच ३५
 रहस्यानि च सर्वाणि सर्वे वेदाश्च ते बलम् ॥ इत्युक्तो गुरुडः पित्रागतस्तं हृदमंति कात् ३६ अपश्यन्निर्मलजलं नानापक्षिसमाकुलम् ॥ सतस्त्वृत्वापितुर्वाक्यं भी
 मवेगोऽस्तरिक्षगः ३७ नखेन गजमेकेन कूर्ममेकेन चाक्षिपत् ॥ समुत्पपात चाकाशं तत उच्चैर्विहंगमः ३८

लोभात्तामसीयोनिगच्छतीति भावः २४ । २५ । २६ । २७ आवेष्टितकरः कुंडलीकृतशुंडादंशः २८ । २९ । ३० उपयुज्यभुक्त्वा ईहितमीप्सितं ३१ । ३२ । ३३
 ३४ । ३५ ते तुभ्यं बलं दास्यतीति शेषः ३६ । ३७ । ३८

सोऽलंबं सः अलंबं निरालंबं यथा स्यात्तथा गगनमार्गैणतीर्थभक्षणार्थमे रुद्रं गच्छेत्प्रमासाद्य वृक्षानारोहं १९ कनककनकाशले स्थिताः शाखिनः कनकशाखिनः ४० । ४१ रोहो वैरोहिणो वटः स्वार्थे त
 द्वितः राक्षसवायसाविवत् । 'रोहीरोहितकेऽन्वत्थवष्टपादपयोः पुमान्' इति मेदिनी ४२ । ४३ । ४४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपे ऊनत्रिशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ स्पृष्टमात्रेति

सोऽलंबं तीर्थमासाद्य देववृक्षानुपागमत् ॥ तेभीताः समकंपंततस्य पक्षानिलाहताः ३९ ननोभंन्यादिति तदा दिव्याः कनकशाखिनः ॥ प्रचलांगान्सतान्दृष्ट्वा मनो
 रथफलद्रुमान् ४० अन्यानतुलरूपांगानुपचक्रामखेचरः ॥ कांचनैराजतैश्चैव फलैव दूर्यशाखिनः ॥ सागरांशुपरिक्षिप्तान्भ्राजमानान्महाद्रुमान् ४१ तमुवाच
 खगश्रेष्ठं तत्र रौहिणपादपः ॥ अतिप्रवृद्धः सुमहानापतंतं मनोजवम् ४२ ॥ रौहिण उवाच ॥ यैवामममहाशाखाशतयोजनमायता ॥ एतामास्थाय शाखां त्वं खादे
 मौगजकच्छपौ ४३ ततोऽमुं पतगसहस्रसेवितं महीधरप्रतिमवपुः प्रकंपयन् ॥ खगोत्तमोऽमुं पतयन् विपत्येव गवान्बभूवुः संजतामविरलपत्रसंचयाम् ४४ इति श्रीमहाभारते
 आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे ऊनत्रिशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ स्पृष्टमात्रा तु पद्भ्यां सागरुडेन बलीयसा ॥ अभज्यततरोः शाखाभग्रांचै
 कामधारयत् १ तांभक्त्वा समहाशाखां स्मयमानो विलोकयन् ॥ अथाप्रलंबतोऽपश्यद्वालखिल्यानधोमुखान् २ ऋषभो ह्यत्र लंबं तेन हन्यामिति तानृषीन् ॥ तपो
 रतान् लंबमानान्ब्रह्मर्षीन्भिवीक्ष्य सः ३ हन्यादेतां संपतंतीं शाखेत्यथ विचिंत्य सः ॥ नखैर्दृढतरं वीरः संपृह्य गजकच्छपौ ४ सतद्विनाशसंत्रासादभिपत्य खगा
 धिपः ॥ शाखामास्येन जग्राह तेषामेवान्वेक्षया ५ अतिदैवं तु तत्स्य कर्मदृष्ट्वा महर्षयः ॥ विस्मयोत्कंपहृदयानामचकुरमहाखगे ६ गुरुभारं समासाद्योऽडीन एष
 विहंगमः ॥ गरुडस्तु खगश्रेष्ठस्तस्मात्पन्नगभोजनः ७ ततः शनैः पर्यपतत्यक्षैः शैलान्प्रकंपयन् ॥ एवंसोऽन्यपतदेशान्बहुन्सगजकच्छपः ८ दयार्थं वालखिल्या
 नान्चस्थानमविंदत् ॥ सगत्वापर्वतश्रेष्ठं गंधमादनमंजसा ९ ददर्श कश्यपं तत्र पितरंतपसि स्थितम् ॥ ददर्शतं पिता चापि दिव्यरूपं विहंगमम् १० तेजोवीर्यबलो
 पेतं मनोमारुतरं हसम् ॥ शैलशृंगप्रतीकाशं ब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ११ अर्चित्य मनमिधेयं सर्वभूतभयंकरम् ॥ महावीर्यधरं रौद्रं साक्षादग्निमिवोद्यतम् १२ अप्रवृष्य
 मजेयं च देवानवराक्षसैः ॥ भेतारंगिरिशृंगाणां समुद्रजलशोषणम् १३ लोकसंलोडनं घोरं कृतांतसमदर्शनम् ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य भगवान्कश्यपस्तदा ॥ विदित्वा
 चास्य संकल्पमिदं वचनमब्रवीत् १४ ॥ कश्यप उवाच ॥ पुत्रमासाहसंकार्पीर्मासद्योलप्स्यसे व्यथाम् ॥ मात्वां देहेषु संकुद्धावालखिल्यामरीचिपाः १५
 ॥ सौतिरुवाच ॥ ततः प्रसादयामास कश्यपः पुत्रकारणात् ॥ वालखिल्यान्महाभागस्तपसाहतकल्मषान् १६

१ । २ । ३ । ४ । ५ अतिदैवं देवैरपि कर्तुं महाकर्म ६ गुरुमिति । गुरुशब्दपूर्वां ङीर् विहाय सागतावस्माहः आदेरकारश्च पृथोदरादित्वात् गरुडशब्दो निष्पन्न इत्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११ अर्चित्य
 मद्रुताकारत्वात् अनभिधेयं करमूर्तित्वात् तदेवाह सर्वेति १२ । १३ । १४ वालखिल्यानामतः मरीचिपाः सर्पमरीचानेवपीत्वात्प्यति । असौवा आदित्यो देवमधुरहत्यादिना छांदोग्यमसिद्धम
 धुविद्याविद इत्यर्थः १५ शाखां मुक्त्वा गिरिसमम्यधुरितिसंबंधः १६

१७। १८ शाखायामुखस्थयाव्याप्तिर्भेदिकलंबवदनक्रियायस्यसतथा अव्यक्तवर्णयथास्यात्तथाऽपृच्छदित्यर्थः १९। २०। २१। २२ गजकच्छपयोःपरिमाणमुक्तंशाखायास्तदाह नतामिति परिणहेत्परितोब्रवीयात्वेष्टयेत् वधीएकतत्तुकाचर्मरज्जुः इतश्चम्रीएकेनगोचर्मणाकृतयारज्जुवाक्रांताभूगोचर्ममात्राहयंतुशतमोचर्मरज्जुवाप्यनाक्रमणीयेत्यतिपृच्छत्वमुक्तंशाखायाः २३। २४। २५

॥ कश्यपउवाच ॥ प्रजाहितार्थमारंभोरुडस्यतपोधनाः ॥ चिकीर्षतिमहत्कर्मतदनुज्ञातुमर्हथ १७ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्ताभगवतामुनयस्तेसमभ्ययुः ॥ मुक्ताशाखांगिरिपुण्यंहिमवंतंतपोऽर्धिनः १८ ततस्तेष्वपयातेषुपितरंविनतासुतः ॥ शाखाव्याक्षिप्तवदनःपर्यपृच्छतकश्यपम् १९ भगवन्कविमुंचामित रोःशाखामिमामहम् ॥ वर्जितंमानुषैर्देशमाख्यातुभगवान्मम २० ततोनिःपुरुषंशैलंहिमसंरुद्धकंदरम् ॥ अगम्यंमनसाप्यन्यैस्तस्याचख्यौसकश्यपः २१ तंपर्वतंमहाकुक्षिमुदिश्यसमहाखगः ॥ जवेनाभ्यपतताक्षर्यःसशाखागजकच्छपः २२ नतांवधीपरिणहेच्छतचर्मामहातनुम् ॥ शाखिनोमहतींशाखायांप्रष्ट ह्यययौखगः २३ सततःशतसाहस्रंयोजनांतरमागतः ॥ कालेननातिमहतागरुडःपतगेश्वरः २४ सतंगत्वाक्षणेनैवपर्वतंवचनात्पितुः ॥ अमुंचन्महतींशाखां सस्वनंतत्रखेचरः २५ पक्षानिलहतध्वास्यप्राकंपतसशैलराट् ॥ मुमोचपुष्पवर्षचसमागलितपादपः २६ शृंगाणिचव्यशीर्यंतगिरेस्तस्यसमंततः ॥ मणि कांचनचित्राणिशोभयंतिमहागिरिम् २७ शाखिनोबहवश्चापिशाखयाऽभिहतास्तया ॥ कांचनैःकुसुमैर्भातिविद्युत्वंतइवांबुदाः २८ तेहेमविकचाभूमौयुताः पर्वतधातुभिः ॥ व्यराजच्छाखिनस्तत्रसूर्यांशुप्रतिरजिताः २९ ततस्तस्यगिरेःशृंगमास्थाबसखगोत्तमः ॥ भक्षयामासगरुडस्तावुभौगजकच्छपौ ३० ताडु भौभक्षयित्वातुसताक्षर्यःकूर्मकुंजरौ ॥ ततःपर्वतकूटाग्रादुत्पपातमहाजवः ३१ प्रावर्तताथदेवानामुत्पाताभयशंसिनः ॥ इंद्रस्यवज्रं दयितं प्रज्वालभयात्ततः ३२ सधूमान्यपतत्सांचिर्दिवोल्कानभसश्च्युताः ॥ तथावसूनांरुद्राणामादित्यानांचसर्वशः ३३ साध्यानांमरुतांचैवयेचान्येदेवतागणाः ॥ स्वस्वंप्रहरणंतेषांपर स्परमुपाद्रवत् ३४ अभूतपूर्वसंग्रामेतदादेवासुरेऽपिच ॥ वबुर्वाताःसनिर्घाताःपेतुरुल्काःसहस्रशः ३५ निरभ्रमेवचाकाशंप्रजगर्जमहास्वनम् ॥ देवानामपि योदेवःसोऽप्यवर्षतशोणितम् ३६ मम्लुर्माल्यानिदेवानानिशुस्तेजांसिचैवहि ॥ उत्पातमेवारौद्राश्ववृष्टुःशोणितंवह् ३७ रजांसिमुकुटान्येषामुत्थितानि व्यधर्षयन् ॥ ततस्त्राससमुद्भिन्नःसहदेवैःशतक्रतुः ॥ उत्पातान्दारुणान्पश्यन्त्रित्युवाचबृहस्पतिम् ३८ ॥ इंद्रउवाच ॥ किमर्थंभगवन्घोराउत्पाताःसहसो त्यिताः ॥ नचशत्रुंप्रपश्यामियुधियोनःप्रधर्षयेत् ३९ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ तवापराधादेवेंद्रप्रमादाच्चशतक्रतो ॥ तपसावालखिल्यानांमहर्षीणांमहात्मनाम् ४०

२६। २७। २८ हेमविकचाःहेमवदुज्ज्वलाः २९। ३०। ३१। ३२ सवृमेति दिवाअहि ३३ अभूतपूर्वयथास्यात्तथाप्राद्रवत् प्रहरणमायुधं जात्यभिप्रायेणैकवचनं ३४ सनिर्घाताअज्ञानिनिर्घात सहिताः उल्काःवह्निस्फुल्लिगसंघाः ३५ देवानांदेवःपर्यप्यः ३६। ३७। ३८। ३९ अपराधाद्वालखिल्यावमानात् प्रमादात्स्वबलद्वेषेणानवधानात् ४०

४१ असाध्यमन्येषांसाधयेत् ४२। ४३। ४४। ४५ कवचानिधातुमयानिकंठादिनाभिप्राणानि ४६ चर्मोणिचर्ममयानिहस्तावापोर्ध्वमुखीप्रभृतीनि भानुमंतिदीप्तिमंति ४७। ४८ स्वदेहरूपा णिस्वदेहानुरूपाणि ४९। ५० ज्वलनवत्समिद्धेदोप्यमानैर्वपुर्भिःप्रकाशिनः ५१ विगलितमिवाकरमादागतमिव ५२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ कश्यपस्यमुनेःपुत्रोविनतायाश्चखेचरः ॥ हर्तुंसोममभिप्राप्तोबलवान्कामरूपदृक् ४१ समर्थोबलिनांश्रेष्ठोहर्तुंसोमंविहंगमः ॥ सर्वसंभावयाम्यस्मिन्नसाध्यमपि साधयेत् ४२ ॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वैतद्वचनंशक्रःप्रोवाचाभृतरक्षिणः ॥ महावीर्यबलःपक्षीहर्तुंसोममिहोद्यतः ४३ युष्मान्संबोधयाम्येपयथानसहरेद्वलात् ॥ अतुलंहिवलंतस्यबृहस्पतिरुवाचह ४४ तच्छ्रुत्वाविबुधावाक्यंविस्मितायत्नमास्थिताः ॥ परिवार्याभृतंतस्थुर्वज्रीचेंद्रःप्रतापवान् ४५ धारयंतोविचित्राणि कांचनानिमनस्विनः ॥ कवचानिमहार्हाणिवैदूर्यविकृतानिच ४६ चर्माण्यपिचगात्रेषुभानुमंतिदृढानिच ॥ विविधानिचशस्त्राणिघोररूपाण्यनेकशः ४७ शि तर्तीक्षणाग्रधाराणिसमुद्यम्यसुरोत्तमाः ॥ सविस्फुल्लिगज्वालानिसधूमानिचसर्वशः ४८ चक्राणिपरिघांश्चैवत्रिशूलानिपरश्वधान् ॥ शक्तीश्चविविधास्तीक्ष्णाः करवालांश्चनिर्मलान् ॥ स्वदेहरूपाण्यादायगदाश्चोयप्रदर्शनाः ४९ तैःशस्त्रैर्भानुमद्भिस्तेदिव्याभरणभूषिताः ॥ भानुमंतःसुरगणास्तस्थुर्विगतकल्मषाः ५० अनुपमबलवीर्यतेजसोऽष्टमनसःपरिरक्षणेभृतस्य ॥ असुरपुरविदारणाःसुराज्वलनसमिद्धवपुःप्रकाशिनः ५१ इतिसमरवरंसुराःस्थितास्तेपरिघसहस्रशतैः समाकुलम् ॥ विगलितमिवचांवरंतरंतपनमरीचिविकाशितंबभासे ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणिसौपर्णे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ कोऽपराधोमहेंद्रस्यकःप्रमादश्चसूतज ॥ तपसावालखिल्यानांसंभूतोगरुडःकथम् १ कश्यपस्यद्विजातेश्चऋथंवेपक्षिराट्सुतः ॥ अष्टपथः सर्वभूतानामवध्यश्चाभवत्कथम् २ कथंचकामचारीसकामवीर्यश्चखेचरः ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंपुराणेयदिपठयते ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ विषयोऽयंपुराणस्यय न्मात्वंपरिपृच्छसि ॥ शृणुमेवदतःसर्वमेतत्संक्षेपतोद्विज ४ यजतःपुत्रकामस्यकश्यपस्यप्रजापतेः ॥ साहाय्यमृषयोदेवामंधर्वाश्चददुःखिल ५ तत्रेष्मानयने शक्रोनियुक्तःकश्यपेनह ॥ मुनयोवालखिल्याश्चयेचान्येदेवतागणाः ६ शक्रस्तुवीर्यसदृशमिध्मभारंगिरिप्रभम् ॥ समुद्यम्यानयामासनातिकृच्छ्रादिवप्रभुः ७ अथापश्यदृषीन्-हस्वानंगुष्ठोदरवर्ष्मणः ॥ पलाशवर्तिकामेकांवहतःसंहतान्पाथि ८ प्रलीनान्स्वेष्विवांगेषुनिराहारांस्तपोधनान् ॥ क्लिश्यमानान्मंदबला न्गोष्पदेसंभुतोदके ९ तान्सर्वान्विस्मयाविष्टोवीर्योन्मत्तःपुरंदरः ॥ अवहस्याभ्यगाच्छीघ्रंलंघयित्वाऽवमन्यच १० तेष्वरोषसमाविष्टाःसुभृशंजातमन्यवः ॥ आरेभिरेमहत्कर्मतदाशक्रमयंकरम् ११ जुहुवुस्तेसुतपसोविधिवज्जातवेदसम् ॥ मंत्रैरुच्चावचैर्विगायेनकामेनतच्छृणु १२

कोपराधइति १। २। ३। ४ यजतोयजमानस्य वर्तमानसामीप्येवर्तमानवर्तिदेशः यियक्षमाणस्येत्यर्थः ५ इष्मान्यप्रिसमिध्मनार्थाःसमिधः ६। ७ अंगुष्ठोदरप्रमाणंवर्ष्मंशरीरंयेपांतान् वर्तिकं दीर्घयष्टिं संहतान्एकीभूतान् ८ स्वेष्मंगेषुप्रलीनानिवातिकृशानित्यर्थः क्लिश्यमानानिति शोष्यदमात्रेऽपिजलेमज्जनेनेत्यर्थः ९। १० जातमन्यवोदीनाः। मन्युर्दैन्येकृतो कृषिःइतिकोशः ११। १२

आदि. १
अ०
॥३२॥

म.भा.टी.
॥४५॥

यावदिच्छित्तवीर्यैगतिश्रयस्येतिकामवीर्यैःकागमश्च १३ दारुणःइंद्रप्रत्येव १४ । १५ कर्मसिद्धिमपृच्छत सिद्धं वःकर्मैत्यपृच्छदित्यर्थः १६ एवमस्तुसिद्धमस्तु १७ । १८ । १९ पत
 त्रीणांपाक्षिणां । पतेरत्रिन्हृत्योणादिकत्रिन्प्रत्ययांतोऽयं विबिण्णरपतत्रयःइत्यमरः २० । २१ । २२ । २३ । २४ पुंसवनेऽनुकाले २५ । २६ । २७ । २८ कारयिष्यतइति
 कामवीर्यैःकामगमोदेवराजभयप्रदः ॥ इंद्रोऽन्यःसर्व देवानांभवेदितियतव्रताः १३ इंद्राच्छतगुणःशौर्यैवीर्यैचैवमनोजवः ॥ तपसोनःफलेनाद्यदारुणःसंभवत्वि
 ति १४ तद्द्वामृशसंतप्तोदेवराजःशतक्रतुः ॥ जगामशरणंतत्रकश्यपंसंशितव्रतम् १५ तच्छ्रुत्वादेवराजस्यकश्यपोऽथप्रजापतिः ॥ वालखिल्यानुपागम्यकर्मसि
 द्विमपृच्छत १६ एवमस्त्वितितंचापिप्रत्युचुःसत्यवादिनः ॥ तान्कश्यपउवाचेदंसांत्वपूर्वंप्रजापतिः १७ अयमिंद्रस्त्रिभुवनेनियोगाद्ब्रह्मणःकृतः ॥ इंद्रार्थेच
 भवंतोऽपियत्नवंतस्तपोधनाः १८ नामेय्याब्रह्मणोवाक्यंकर्तुमर्हथसत्तमाः ॥ भवतांहिनमित्याज्यंसंकल्पोवैचिकीर्षितः १९ भवत्वेषपतत्रीणामिंद्रोऽतिवलस
 त्ववान् ॥ प्रसादःक्रियतामस्यदेवराजस्ययाचतः २० एषमुक्ताःकश्यपेनवालखिल्यास्तपोधनाः ॥ प्रत्युचुरभिसंपूज्यमुनिश्रेष्ठंप्रजापतिम् २१ ॥ वालखिल्या
 ऊचुः ॥ ॥ इंद्रार्थोऽयंसमारंभःसर्वेषांनःप्रजापते ॥ अपत्यार्थंसमारंभोभवतश्चायमीप्सितः २२ तदिदंसफलंकर्मत्वयैवप्रतिगृह्यताम् ॥ तथाचैवंविधत्स्वात्रय
 थाश्रेयोऽनुपश्यसि २३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुदेवीदाक्षणीशुभा ॥ विनतानामकल्याणीपुत्रकामायशास्विनी २४ तपस्तप्त्वावतपरास्त्रा
 तापुंसवनेशुचिः ॥ उपचक्रामभर्तारंतामुवाचाथकश्यपः २५ आरंभःसफलोदेविभवितायस्त्वयेप्सितः ॥ जनयिष्यसिपुत्रौद्वौवीरौत्रिभुवनेश्वरौ २६ तपसावाल
 खिल्यानांममसंकल्पजौतथा ॥ भविष्यतोमहाभागौपुत्रौत्रैलोक्यपूजितौ २७ उवाचचैनांभगवान्कश्यपःपुनरेवह ॥ धार्यतामप्रमादेनगर्भोऽयंसुमहोदयः २८
 एतौसर्वपतत्रीणामिंद्रत्वंकारयिष्यतः ॥ लोकसंभावितावीरौकामरूपौविहंगमौ २९ शतक्रतुमथोवाचप्रीयमाणःप्रजापतिः ॥ त्वत्सहायौमहावीर्यौभ्रातरौतेभवि
 ष्यतः ३० नैताभ्यांभवितादोषःसकाशात्तेपुरंदर ॥ व्येतुतेशक्रसंतापस्त्वमेवेंद्रोभविष्यसि ३१ नचाप्येवंत्वयाभूयःक्षेत्रव्याब्रह्मवादिनः ॥ नचावमान्यादर्पात्तेवा
 ग्वज्राभृशकोपनाः ३२ एवमुक्तोजगामेंद्रोनिर्विशंकस्त्रिविष्टपम् ॥ विनताचापिसिद्धार्थाबभूवमुदितातथा ३३ जनयामासपुत्रौद्वावरुणंगरुडंतथा ॥ विकलां
 गोऽरुणस्तत्रभास्करस्यपुरःसरः ३४ पतत्रीणांचगरुडमिंद्रत्वेनाऽभ्यर्षिचत ॥ तस्यैतत्कर्मसुमहच्छ्रूयतांभृगुनंदन ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिआ
 स्तीकपर्वणिःसौपर्णेःएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ततस्तस्मिन्दिजश्रेष्ठसमुदीर्णेतथाविधे ॥
 गरुडःपक्षिराट्पूर्णासंप्राप्तोविबुधान्प्रति १

स्वार्थेणिच् रामोराज्यमचीकरदितिवत् २९ । ३० । ३१ दर्पात्तेत्वया ३२ । ३३ । ३४ गरुडंइंद्रत्वे नानरःहिरण्यगर्भः अभ्यर्षिचत गरुडंइंद्रत्वेनाभ्यर्षिच्यतेतिपाठेहिरण्यगर्भेणेतिशेषः ३५
 ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ततइति तस्मिन्देवानीकेतथाविधेनानायुधाद्युपेते समुदीर्णेंसंग्रामायोद्गतेसति १

॥४५॥

ततस्तेषां षष्ठ्यर्थेतसिः २ भौमनःविश्वकर्मा ३ विनिहतोऽमृतकल्पःकृतः ४ । ५ । ६ संलोडयामासआकुलचिकार ७ । ८ अपोवाहअपसारितवान् ९ । १० अंतरिक्षस्थंगरुड
 मितिशेषः ११ । १२ । १३ व्यक्षिपत्विशेषेणक्षिप्तवान् १४ । १५ । १६ । १७ अश्वक्रंदादयोऽनवयक्षाः १८ । १९ । २० । २१ अतएवउत्क्रांतजीवितान्कृत्वेत्याह २२ । २३
 तंद्दृष्ट्वाऽतिवलंचैवप्राकंपंतसुरास्ततः ॥ परस्परंचप्रत्यघ्नन्सर्वप्रहरणान्युत २ तत्रचासीदमेधात्माविद्युदग्निसमप्रभः ॥ भौमनःसुमहावीर्यैःसोमस्यपरिरक्षिता ३
 सतेनपतंगेद्रेणपक्षतुंडनखक्षतः ॥ मुहूर्तमतुलंयुद्धंकृत्वाविनिहतोयुधि ४ रजश्वोद्भूयसुमहत्पक्षवातेनखेचरः ॥ कृत्वालोकात्रिरालोकांस्तेनदेवानवाकिरत् ५
 तेनावकीर्णारजसादेवामोहमुपागमन् ॥ नचैवंददृशुश्छन्नारजसाऽमृतरक्षिणः ६ एवंसंलोडयामासगरुडास्त्रिदिवालयम् ॥ पक्षतुंडप्रहारैस्तुदेवान्सविददारह ७
 ततोदेवःसहस्राक्षस्त्वूर्णवायुमचोदयत् ॥ विक्षिपेमारंजोवृष्टितेवदंकर्ममारुत ८ अथवायुरपोवाहतद्रजस्तरसावली ॥ ततोवितिमिरेजातेदेवाःशकुनिमार्दयन् ९
 ननादोचैःसबलवान्महामेघइवावरे ॥ वध्यमानःसुरगणैःसर्वभूतानिभीषयन् १० उत्पपातमहावीर्यैःपक्षिराट्परवीरहा ॥ समुत्पत्यांतरिक्षस्थंदेवानामुपरि
 स्थितम् ११ वर्मिणोविबुधाःसर्वनानाशस्त्रैरवाकिरन् ॥ पट्टिशैःपरिचैःशूलैर्गदाभिश्चसवासवाः १२ क्षुरप्रैर्ज्वलितैश्चापिचक्रैरादित्यरूपिभिः ॥ नानाशस्त्रविसर्गै
 स्तैर्वध्यमानःसमंततः १३ कुर्वन्सुतुलंयुद्धंपक्षिराण्णव्यकंपत ॥ निर्दहन्निवचाकाशेवैनतेयःप्रतापवान् ॥ पक्षाभ्यामुरसाचैवसमंताद्व्यक्षिपत्सुरान् १४ ते
 विक्षिप्तास्ततोदेवाद्दुष्टुर्गुरुडादिताः ॥ नखतुंडक्षताश्चैवसुसुबुःशोणितंबहु १५ साध्याःप्राचींसगंधर्वावसवोदक्षिणांदिशम् ॥ प्रजग्मुःसहितारुद्राःपतंगेद्रप्र
 धर्षिताः १६ दिशंप्रतीचीमादित्यानासत्यावुत्तरांदिशम् ॥ मुहुर्मुहुःप्रेक्षमाणायुद्धमानामहौजसः १७ अश्वक्रंदेनवीरणेणकेनचपक्षिराट् ॥ ऋथेनचशूरेण
 तपनेनचखेचरः १८ उलूकश्चसनाभ्यांचनिमेषेणचपक्षिराट् ॥ प्ररुजेनचसंग्रामंचकारपुलिनेनच १९ तान्पक्षनखतुंडाग्रैरभिनद्धिनतासुतः ॥ युगांतकाले
 संकुद्धःपिनाकीवपरंतप २० महाबलामहोत्साहास्तेनतेबहुधाक्षताः ॥ रेजुरभ्रघनप्रख्यारुधिरौघप्रवर्षिणः २१ तान्कृत्वापतगश्रेष्ठःसर्वानुत्क्रांतजीवितान् ॥
 अतिक्रांतोऽमृतस्यार्थेसर्वतोऽग्निमपश्यत् २२ आवृष्ट्वानंमहाज्वालमर्चिर्भिःसर्वतोऽस्वरम् ॥ दहंतमिवतीक्ष्णांशुंचंडवायुसमीरितम् २३ ततोऽनवत्यानवतीर्मुखा
 नांकृत्वामहात्मागरुडस्तपस्वी ॥ नदीःसमापीयमुखैस्ततस्तैःसुशीघ्रमागम्यपुनर्जवेन २४ ज्वलंतमग्निंममित्रतापनःसमास्तरत्पत्ररथोनदीभिः ॥ ततः
 प्रचक्रेवपुरन्यदल्पंप्रवेष्टुकामोऽग्निमभिप्रशाम्य २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि आस्तीकपर्वणिः सौपर्णेःद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ४ ॥

१६

नवत्याःनवतीःशताधिकाष्टसाहस्री नवतीरितिबहुवचनात्साप्यनेकगुणा ततश्चानंतैर्मुखैरित्यर्थः नवत्योनवतीरितिपाठेहितामाडभावःआर्षः २४ समास्तरत्आच्छादितवान् शामितवान् अग्निमभिप्र
 शाम्यप्रवेष्टुकामः सोमसमीपमितिशेषः २५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ४ ॥

जांबनदमयइति प्रविवेशचक्रमित्युत्तरेणान्वयः १ अक्रयंत्रंरुपर्यंतसमंततःकंदंबमुकुलवत्क्षुरसहस्रयुतं चक्रवद्वेगेनबंधम्यमाणं यत्रप्रविष्टोमशकोऽपिसहस्रधाछिद्यते परिभ्रमंतमितिपुंस्त्वमार्षे
अयस्मयलोहमयं अयस्मयादीनिछंदसीतिभत्वमार्षे २।३ अराःचक्रस्यनाभिनेम्योःसंभेदकाष्ठानितेपामंतरेणमध्यतः अंगंसंक्षिप्याणुतरंकृत्वा ४।५।६।७।८ तयोःअंगेदेहौ आच्छिनत्

॥ सौतिरुवाच ॥ जांबूनदमयोभूत्वामरीचिनिकरोज्ज्वलः ॥ प्रविवेशबलात्पक्षीवारिवेगइवार्णवम् १ सचक्रंक्षुरपर्यंतमपश्यदमृतांतिके ॥ परिभ्रमंतमनिशंती
क्षणधारमयस्मयम् २ ज्वलनार्कप्रभंघोरंछेदनंसोमहारिणाम् ॥ घोररूपंतदत्यर्थयंबंदेवैःसुनिर्मितम् ३ तस्यांतरंसदृष्टैवपर्यवर्ततखेचरः ॥ अरांतरेणाभ्यपतत्सं
क्षिप्यांगक्षणेनह ४ अधश्चक्रस्यचैवात्रदीप्तानलसमद्युती ॥ विद्युज्जिह्वामहावीर्यौदीप्तास्यौदीप्तलोचनौ ६ चक्षुर्विषोमहाघोरौनित्यंकुद्वौतरस्विनौ ॥ रक्षार्थमेवा
मृतस्यददर्शभुजगोत्तमौ ६ सदासंरब्धनयनौसदाचानिमिवेक्षणौ ॥ तयोरेकोऽपियंपश्येत्सतूर्णभस्मसाद्भवेत् ७ तयोश्चक्षुर्षिरजसासुपर्णःसहसाऽऽष्टणोत् ॥ ता
भ्यामदृष्टरूपोऽसौसर्वतःसमताडयत् ८ तयोरेगसमाक्रम्यवैनतेयोस्तारिखगः ॥ आच्छिनत्तरसामध्येसोममभ्यद्रवत्ततः ९ समुत्पाट्यामृतंतत्रवैनतेयस्ततोव
ली ॥ उत्पपातजवेनैवयंत्रमुन्मथ्यवीर्यवान् १० अर्पित्वैवामृतंपक्षीपरिगृह्याशुनिःसृतः ॥ आगच्छदपरिश्रांतआवार्यार्कप्रभांततः ११ विष्णुनाचतदाऽऽका
शेवैनतेयःसमेयिवान् ॥ तस्यनारायणस्तुष्टस्तेनालौल्येनकर्मणा १२ तमुवाचाव्ययोदेवोवरदोऽस्मीतिखेचरम् ॥ सवनेतवतिष्ठेयमुपुरीत्यंतरिखगः १३
उवाचचैनंभूयोऽपिनारायणमिदं वचः ॥ अजरश्चामरश्चस्याममृतेनविनाऽप्यहम् १४ एवमस्त्वितितंविष्णुखाचविनतासुतम् ॥ प्रतिगृह्यवरौतौचगरुडो
विष्णुमब्रवीत् १५ भवतेऽपिवरंदद्यांवृणोतुभगवानपि ॥ तंत्रेवाहनंविष्णुर्गुरुमंतंमहाबलम् १६ ध्वजंचक्रेभगवानुपरिस्थास्यसीतितम् ॥ एवमस्त्व
तितंदेवमुक्त्वा नारायणंखगः १७ वराजतरसावेगाद्वायुंस्पर्धन्महाजवः ॥ तंत्रजंतंखगश्रेष्ठंवज्रेणेंद्रोऽभ्यताडयत् १८ हरंतममृतंरोषाद्गरुडंपक्षिणांवरम् ॥ तमुवा
चेंद्रमाक्रंदेगरुडःपततांवरः १९ प्रहसनश्चक्षणयावाचातथावज्रसमाहतः ॥ ऋषेर्मानंकरिष्यामिवज्रंयस्यास्थिसंभवम् २० वज्रस्यचकरिष्यामितवैवच
शतक्रतो ॥ एतत्पत्रंत्यजाम्येकंयस्यांतंनोपलप्स्यसे २१ नचवज्रनिपातेनरुजामेऽस्तीहकाचन ॥ एवमुक्त्वाततःपत्रमुत्ससर्जसपक्षिराट् २२ तदुत्सृष्टम
भिप्रेक्ष्यतस्यपर्णमनुत्तमम् ॥ हृष्टानिसर्वभूतानिनामचकुर्गरुत्मतः २३ सुरूपंपत्रमालक्ष्यसुपर्णोऽयंभवत्विति ॥ तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यंसहस्राक्षःपुरंदरः ॥ खगो
महदिदंभूतमितिमत्वाऽभ्यभाषत २४ ॥ शक्रउवाच ॥ ॥ बलंविज्ञातुमिच्छामित्येपरमनुत्तमम् ॥ सख्यंचानंतमिच्छामित्वयासहखगोत्तम २५ ॥ इति
श्रीमहाभारतेआदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

खंडशःकृतवान् ९ यंत्रमुन्मथ्यअमृतंअमृतकुंभंसमुत्पाट्यउत्पपातेत्यन्वयः १०
आवार्यवारयित्वा तिरस्कृत्वैत्यर्थः ११ समेयिवान्संगतः अलौल्येनामृतपानलोभराहित्येन १२ उपरिष्वजेइत्यर्थः १३।१४।१५।१६।१७ स्पर्धावानिवाचरतीतिस्पर्धन् वायुंजेतुमि
च्छन्नित्यर्थः १८ आक्रंदेकलकले १९ ऋषेःदयोचेः २० पत्रं पत्रं २१।२२।२३ सुपर्णशब्दनिर्वक्ति सुरूपमिति २४।२५ ॥ इतिआविपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

सख्यमिति १ कामंस्वेच्छया बलंशरीरसामर्थ्यं गुणोद्भुक्तिसामर्थ्यंज्ञानोदार्यादि २ निमित्तेरणभूमौशत्रोःपुरस्तादात्मस्तवोऽपिकर्तव्यइतिभावः ३।४ संपिंडितान्एकीकृतान् संपिंडितानित्यपपाठः
स्थाणुस्थावरं ५ किरीटीइंद्रः सर्वलोकहितःसर्पेभ्योऽमृतंदातुमनिच्छत्वात् ६।७ नकार्यमिति विष्णुनाऽमृतंविनाप्यमरत्वस्वदत्तत्वात् ८ किंचित्कारणंमातुर्दास्यविमोक्षरूपमितिभावः समादातुंपातुं

॥ गरुडउवाच ॥ सख्यंमेऽस्तुत्वयादेवयथेच्छसिपुरंदर ॥ बलंतुममजानीहिमहत्त्वासह्यमेवच १ कामंनैतत्प्रशंसंतिसंतःस्वबलसंस्तवम् ॥ गुणसंकीर्तनंचापि
स्वयमेवशतक्रतो २ सखेतिकृत्वातुसखेष्टोवक्ष्याम्यहंतव्या ॥ नह्यात्मस्तवसंयुक्तंवक्तव्यमनिमित्ततः ३ सपर्वतवनासुर्वीससागरजलामिमाम् ॥ वहेपक्षेणवेश
क्रत्वामप्यत्रावलंबिनम् ४ सर्वान्संपिंडितान्वापिलोकान्सस्थाणुजंगमान् ॥ वहेयमपरिश्रांतोविद्धिदंमेमहद्वलम् ५ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तवचनंवीरंकिरीटीश्रीम
तांवरः ॥ आहशौनकदेवेंद्रःसर्वलोकहितःप्रभुः ६ एवमेवयथाऽऽस्थत्वंसर्वसंभाव्यतेत्वयि ॥ संगृह्यतामिदानींमेसख्यमत्यंतमुत्तमम् ७ नकार्ययदिसोमेनममसोमः
प्रदीयताम् ॥ अस्मांस्तेहिप्रवाधेयुर्येभ्योदद्याद्भवानिमम् ८ ॥ गरुडउवाच ॥ किंचित्कारणमुद्दिश्यसोमोऽयंनीयतेमया ॥ नदास्यामिसमादातुंसोमंकस्मैचि
दप्यहम् ९ यत्रेमतुसहस्राक्षनिशिपेयमहंस्वयम् ॥ त्वमादायततस्तूर्णहरेथास्त्रिदिवेश्वर १० ॥ शक्रउवाच ॥ वाक्येनानेनतुष्टोऽहंयत्त्वयोक्तमिहांडज ॥ यमि
च्छसिवरंमत्तस्तंगृहाणखगोत्तम ११ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तःप्रत्युवाचेदंक्षुपुत्राननुस्मरन् ॥ स्मृत्वाचैवोपधिरुतंमातुर्दास्यनिमित्ततः १२ ईशोऽहमपिसर्व
स्यकरिष्यामितुतेऽर्थिताम् ॥ भवेयुर्भुजगाःशक्रममक्ष्यामहाबलाः १३ तथेत्युक्त्वाऽन्वगच्छतंततोदानवसूदनः ॥ देवदेवंमहात्मानंयोगिनामीश्वरंहरिम् १४
सचान्वमोदतंचार्थयथोक्तंगरुडेनैव ॥ इदंभूयोवचःप्राहभगवांस्त्रिदशेश्वरः १५ हरिष्यामिविनिक्षिप्तंसोममित्यनुभाष्यतम् ॥ आजगामततस्तूर्णसुपर्णोमातुरं
तिकम् १६ अथसर्पानुवाचेदंसर्वान्परमहृष्टवत् ॥ इदमानीतममृतंनिक्षेप्यामिकुशेषुवः १७ स्नातामंगलसंयुक्तास्ततःप्राश्रीतपन्नगाः ॥ भवद्भिरिदमासी
नैर्यदुक्तंतद्वचस्तदा १८ अदासीचैवमातेयमद्यप्रभृतिचास्तुमे ॥ यथोक्तंभवतामेतद्वचोमेप्रतिपादितम् १९ ततःस्नातुंगताःसर्पाःप्रत्युक्त्वातंतथेत्युत् ॥ शक्रो
ऽप्यमृतमाक्षिप्यजगामत्रिदिवंपुनः २० अथागतास्तमुद्देशंसर्पाःसोमार्थिनस्तदा ॥ स्नाताश्चकृतजप्याश्चप्रहृष्टाःकृतमंगलाः २१ यत्रैतदमृतंचापिस्थापितं
कुशसंतरे ॥ तद्विज्ञायहतंसर्पाःप्रतिमायाकृतंचतत् २२ सोमस्थानमिदंचेतिदर्भांस्तेलिलिहुस्तदा ॥ ततोद्विधाकृताजिह्वाःसर्पाणांतेनकर्मणा २३

नहिममकश्चिदेवेभ्यआप्तोऽस्तीतिभावः ९।१०।११ उपधिरुतंछलकृतं दास्यनिमित्ततः निमित्तार्थेद्राश्वस्यकृष्णकेशत्वं दास्यमितिपाठेनिमित्ततोऽरुणशापात् १२ ईशःसमर्थः अर्थितांअन्यस्मै
अमृतंनदेयमित्यर्थेऽनुतां १३ तंगरुडंतथेत्युक्त्वाहरिमन्वगच्छन्नुसृतवान् स्वोक्तिनिर्वाहार्थमितिभावः १४।१५ विनिक्षिप्तंत्वयेतिशेषः अनुभाष्यहेगरुडेति संबोध्य १६ इदं वःयुष्माकममृतंनतुमम
कुशेषुनिक्षेप्यामिगृह्णीतेतिभावः १७।१८ भवतांभवद्भिः भेदमया १९।२०।२१ प्रतिमायाकृतं मायाकृतंयथादास्यंतथाऽमृतदानमपीतरेणकृतमित्यर्थः २२।२३

पवित्रममृतविद्यतेपुतेपवित्रिणः हृत्वेवलोकादाहृतसर्वसमीपे २४ । २५ 'पदंमहत्प्राप्तुमिच्छन्नीचोनीचतरं वजेत् । अमृतप्रेप्सवोयाताभुजंगास्तास्यैभक्ष्यता' । रत्नगर्भस्तु । विप्रस्यावज्ञयाशक्रोमातुः सर्पोविपद्रताः । सुपर्णस्त्वभयःप्रीत्याहरेरप्युपरिस्थितः' २६ ॥ इति आदिपर्वणि नी०भा० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ भुजंगमानामिति भुजंगमानांमात्राशापोदत्तस्तस्यकारणंभवज्ञयामानुराज्ञा

अभवंश्चापृतस्पर्शाद्दर्भास्तेऽथपवित्रिणः ॥ एवंतदमृतंतेनहृतमाहृतमेवच ॥ द्विजिह्वाश्वरुताःसर्पागरुडेनमहात्मना २४ ततःसुपर्णःपरमप्रहर्षवान्विहृत्य मात्रासहतत्रकानने ॥ भुजंगभक्षःपरमार्चितःखगैरहीनकीर्तिर्विनतामनंदयत् २५ इमांकथांयःशृणुयात्ररःसदापठेतवाद्दिजगणमुख्यसंसदि ॥ असंशयंत्रिदिव मियात्सपुण्यभाद्भहात्मनःपतगपतेःप्रकीर्तनात् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ भुजंगमानांशापस्यमात्राचैवसुतेनच ॥ विनतायास्त्वयाप्रोक्तंकारणंसूतनंदन १ वरप्रदानंभर्त्राचिकद्रूविनतयोस्तथा ॥ नामनीचैवतेप्रो क्तेपक्षिणोर्वेनतेययोः २ पन्नगानांतुनामानिनकीर्तयसिसूतज ॥ प्राधान्येनापिनामानिश्रोतुमिच्छामहेवयम् ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ बहुत्वान्नामधेयानिपन्नगानां तपोधन ॥ नकीर्तयिष्येसर्वेषांप्राधान्येनतुमेशृणु ४ शेषःप्रथमतोजातोवासुकिस्तदनंतरम् ॥ ऐरावतस्तक्षकश्चकर्कोटकधनंजयौ ५ कालियोमणिनागश्चना गश्चापूरणस्तथा ॥ नागस्तथापिंजरकएलापत्रोऽथवामनः ६ नीलानीलौतथानागौकल्माषशबलौतथा ॥ आर्यकश्चोग्रकश्चैवनागःकलशपोतकः ७ सुमना ख्योदधिमुखस्तथाविमलपिंडकः ॥ आसःकर्कोटकश्चैवशंखोवालिशिखस्तथा ८ निष्ठानकोहेमगुहोनहुषःपिंगलस्तथा ॥ बाह्यकर्णोहस्तिपदस्तथामुद्गरपिंडकः ९ कंबलाश्वतरौचापिनागःकालीयकस्तथा ॥ वृत्तसंवर्तकौनागौद्वौचपद्मावितिश्रुतौ १० नागःशंखमुखश्चैवतथाकृशमांडकोऽपरः ॥ क्षेमकश्चतथानागोनागः पिंडारकस्तथा ११ करवीरःपुष्पदंश्रेविल्वकोविल्वपांडुरः ॥ मूषकादःशंखशिराःपूर्णभद्रोहरिद्रकः १२ अपराजितोज्योतिकश्चपन्नगःश्रीवहस्तथा ॥ कौरव्यो घृतराष्ट्रश्चशंखपिंडश्चवीर्यवान् १३ विरजाश्चसुवाहुश्चशालिपिंडश्चवीर्यवान् ॥ हस्तिपिंडःपिठरकःसुमुखःकौणपाशनः १४ कुठरःकुंजरश्चैवतथानागःप्रभाकरः ॥ कुमुदःकुमुदाक्षश्चित्तिरिहलिकस्तथा १५ कर्दमश्चमहानागोनागश्चबहुमूलकः ॥ कर्कराकर्करौनागौकुंडोदरमहोदरौ १६ एतेप्राधान्यतोनागाःकीर्तिताद्विज सत्तम ॥ बहुत्वान्नामधेयानामितरेनानुकीर्तिताः १७ एतेषांप्रसवोयश्चप्रसवस्यचसंततिः ॥ असंख्येयेतिमत्वातात्रब्रवीमितपोधन १८ बहूनीहसहस्राणिप्रयु तान्यर्बुदानिच ॥ अशक्यान्येवसंख्यातुंपन्नगानांतपोधन १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पनामकथनेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ आख्याताभुजंगास्तातवीर्यवंतोदुरासदाः ॥ शापंतंतेऽभिविज्ञायकृतवंतःकिमुत्तरम् १

कारित्वं विनतायाःसुतेनशापोदत्तस्तस्यकारणंसपत्नीर्ष्या १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भारतभावदीपे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ वित्राचार्यादिभ्यःपूज्यतमाऽपिमाताऽनृताभिसंधिनीचेत्याज्येदेतिदर्शयितुंशेषाध्यायमारभते आख्याताइत्यादिना उत्तरप्रनंतरं १

२ । ३ । ४ स्नायुःशिरा ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ प्रेत्याभावेऽपिदेहांतरेऽपि १२ । १३ । १४ । १५ । १६ धर्मैवेदबोधितेऽर्थे शमेमनोजवे तपसितत्त्वाल्लोचने १७ दमेनचाहंश्रियजयेन प्रश्रयेणचे ॥ सौतिरुवाच ॥ तेषांतुभगवाच्छेषःकद्रूंल्यक्कामहायशाः ॥ उद्यंतपःसमातस्थेवायुभक्षोयतव्रतः २ गंधमादनमासाद्यबदर्याचतपोरतः ॥ गोकर्णेपुष्करारण्ये तथाहिमवतस्तटे ३ तेषुतेपुचपुण्येषुतीर्थेष्वायतनेषुच ॥ एकांतशीलोनियतःसततंविजितेंद्रियः ४ तप्यमानंतपोघोरंतंदर्शयितामहः ॥ संशुष्कमांसत्वक्स्ना युंजटाचीरधरंसुनिम् ५ तमब्रवीत्सत्यघृतिंतप्यमानंपितामहः ॥ किमिदंकुरुषेषप्रजानांस्वास्तिवैकुरु ६ त्वंहितीव्रेणतपसाप्रजास्तापयसेऽनघ ॥ बृहिकामं चमेशेषयस्तेहृदिव्यवस्थितः ७ ॥ शेषउवाच ॥ सोदर्याममसर्वेहिभ्रातरामंदचेतसः ॥ सहतैर्नात्सहेवस्तुंतद्भवाननुमन्यताम् ८ अभ्यसूयंतिसततंपरस्परम मित्रवत् ॥ ततोऽहंतपआतिष्ठनैतान्पश्येयमित्युत ९ नमर्षयंतिससुतांसततंविनतांचते ॥ अस्माकंचापरोभ्रातावेनतेयोऽतरिक्षगः १० तंचद्विपंतिसततं सचापिवलवतरः ॥ वरप्रदानात्सपितुःकश्यपस्यमहात्मनः ११ सोऽहंतपःसमास्थायमोक्ष्यामीदंकलेवरम् ॥ कथंमेप्रेत्यभावेऽपिनतैःस्यात्सहसंगमः १२ तमे वंवादिनंशेषंपितामहउवाचह ॥ जानामिशेषसर्वेषांभ्रातृणांतिविचेष्टितम् १३ मातुश्चाप्यपराधाद्भ्रातृणांतिमहद्भयम् ॥ कृतोऽत्रपरिहारश्चपूर्वमेवभुजंगम १४ भ्रातृणांतवसर्वेषांनशोकंकर्तुमर्हसि ॥ वृणीष्वचवरंमतःशेषयत्तेऽभिकांक्षितम् १५ दास्यामिहिवरंतेऽद्यप्रीतिर्मेपरमात्वयि ॥ दिष्ट्याशुद्धिश्चतेधर्मेनिविष्टापन्न गोत्तम ॥ भूयोभूयश्चतेबुद्धिर्धर्मभवतुसुस्थिरा १६ ॥ शेषउवाच ॥ एषएवरोदेवकांक्षितोमेपितामह ॥ धर्मेमेरमतांबुद्धिःशमेतपसिचेश्वर १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रीतोऽस्म्यनेनतेशेषदमेनचशमेनच ॥ त्वयात्विदं वचःकार्यमन्नियोगात्प्रजाहितम् १८ इमामर्हंशैलवनोपपन्नांससागरग्रामविहारपत्तनाम् ॥ त्वंशेषसम्यक्चलितां यथावत्संगृह्यतिष्ठस्वयथाऽचलास्यात् १९ ॥ शेषउवाच ॥ यथाहदेवोवरदःप्रजापतिर्महीपतिर्भूतपतिर्जगत्पतिः ॥ तथामर्हंधारयिताऽस्मिनिश्चलांप्रयच्छतां मेशिरसिप्रजापते २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अधोमर्हंगच्छभुजंगमोत्तमस्वयंतवेषाविवरंप्रदास्यति ॥ इमांधरांधारयतात्वयाहिमेमहत्प्रियंशेषकृतंभाविष्यति २१ ॥ सौतिरुवाच ॥ तथैवकृत्वाविवरंप्रविश्यसप्रभुर्भुवोभुजंगवराग्रजस्थितः ॥ विभर्तिदेवींशिरसामहीमिमांसमुद्गनेमिपरिगृह्यसर्वतः २२ ब्रह्मोवाच ॥ शेषोऽ सिनागोत्तमधर्मदेवोमहीमिमांधारयसेयदेकः ॥ अनंतभोगैःपरिगृह्यसर्वायथाऽहमेवंबलाभिद्यथावा २३ ॥ सौतिरुवाच ॥ अधोभूमौवसत्येवंनागोऽनंतःप्रता पवान् ॥ धारयन्वसुधामेकःशासनाद्ब्रह्मणोविदुः २४ सुपर्णचसहायंवेभगवानमरोत्तमः ॥ प्रादादंतंतायतदावेनतेयंपितामहः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदि पर्वणि आस्तीकपर्वणि शेषवृत्तकथनेषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥

तिपाठेप्रश्रयोविनयः १८ तिष्ठस्व । प्रकाशनस्थे पारुपयोश्चेतितद् १९ प्रयच्छतामुत्थाप्यभवानितिशेषः २० । २१ । २२ अनंतभोगैःफणाभिः २३ । २४ सहायंभिः २५ ॥ इतिआदि० नी० भा० षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

मातुरिति पत्यतेवशीक्रियतेनगोत्तमोपेनपन्नगोत्तमः अमृतमंधनकालेमंदरपरिवर्तयन्वासुकिःपूर्वोक्तंरूपमातुःशापंश्रुत्वा १ ततोयोगबलेनशरीरांतरमादायसमंत्रयामास । अयंभावः मंधनव्यापृतेनागरा जेप्रथमोत्पन्नमर्धनिमित्तोक्त्यक्तः । पुत्रानुशशाप तच्चशापंनिवर्तयितुंमंत्रयत्सुसर्पेष्वेलापत्रेणतत्प्रतीकारोपायेउक्तेऽपिकार्यगौरवादप्रत्ययाद्यामृतमंधनान्तेवासुकिर्ब्रह्माणगतवान् । तेनचएलापत्रोक्तमेवव चनमुक्तासांत्वितः अतएवाथदेवासुराःसर्वेइत्यादिरिमाभ्यायस्थाविचारानंतरमप्यमृतमंधनकथासंगच्छते २ । ३ अभिशप्तानांसाक्षाच्छप्तानां ४ सत्यस्यसत्यलोकपतेरग्रतः । अव्ययस्यजरामरणव

॥३८॥

॥ सौतिरुवाच ॥ मातुःसकाशातंशापंश्रुत्वावैपन्नगोत्तमः ॥ वासुकिश्चित्तमायासशापोऽयंनभवेत्कथम् १ ततःसमंत्रयामासभ्रातृभिःसहसर्वशः ॥ ऐरावतप्रभृतिभिः सर्वधर्मपरायणैः २ ॥ वासुकिरुवाच ॥ अयंशापोयथोद्दिष्टोविदितंस्तथाऽनघाः ॥ तस्यशापस्यमोक्षार्थमंत्रयित्वायतामहे ३ सर्वेषामेवशापानांप्रतिघातोहिविद्यते ॥ नतुमात्राभिशप्तानांमोक्षःकचनविद्यते ४ अव्ययस्याप्रमेयस्यसत्यस्यचतथाग्रतः ॥ शप्ताइत्येवमेश्रुत्वाजायतेहृदिवेपथुः ५ नूनंसर्वविनाशोऽयमस्माकं समुपागतः ॥ नह्येतांसोव्ययोदेवःशपंतीप्रत्यषेधयत् ६ तस्मात्समंत्रयामोऽद्यभुजंगानामनामयम् ॥ यथाभवेद्विसर्षांमानःकालोऽत्यगादयम् ॥ सर्वेषुवहिनस्तावदुद्धिमंतोविचक्षणाः ७ अपिमंत्रयमाणाहिहेतुंपश्याममोक्षणे ॥ यथानष्टपुरादेवागूढमग्निगुहागतम् ८ यथासयज्ञोनभवेद्यथावाऽपिपराभवः ॥ जनमेजयस्यसर्पाणांविनाशकरणायवै ९ ॥ सौतिरुवाच ॥ तथेत्युक्त्वाततःसर्वेकाद्रवेयाःसमागताः ॥ समयंचक्रिरेतत्रमंत्रबुद्धिविशारदाः १० एकेतत्राबुवन्नागा वयंभूत्वाद्दिजर्षभाः ॥ जनमेजयंतुभिक्षामोयज्ञस्तेनभवेदिति ११ अपरेत्वबुवन्नागास्तत्रपंडितमानिनः ॥ मंत्रिणोऽस्यवयंसर्वेभविष्यामःसुसंमताः १२ सनः प्रक्षयति सर्वेषुकार्येष्वर्थविनिश्चयम् ॥ तत्रबुद्धिप्रदास्यामोयथायज्ञोनिवर्त्यति १३ सनोबहुमतानराजाबुद्ध्याबुद्धिमतांवरः ॥ यज्ञार्थंप्रक्षयतिव्यक्तनेतिवक्ष्यामहेवयम् १४ दर्शयंतोबहुन्दोषान्प्रेत्यचेहचदारुणान् ॥ हेतुभिःकारणैश्चैवयथायज्ञोभवेन्नसः १५ अथवायउपाध्यायःऋतोस्तस्यभविष्यति ॥ सर्पसत्रविधानज्ञोराजकार्यहितेरतः १६ तंगत्वादशतांकाश्चिहुजंगःसमरिष्यति ॥ तस्मिन्मृतेयज्ञकारेऋतुःसनभविष्यति १७ येचान्येसर्पसत्रज्ञाभविष्यंत्यस्यचर्त्विजः ॥ तांश्चसर्वान्दशिष्यामःऋतमेवंभविष्यति १८ अपरेत्वबुवन्नागाधर्मात्मानोदयालवः ॥ अबुद्धिरेषाभवतांब्रह्महत्यानशोभनम् १९

जितस्य । अप्रमेयस्यानंतमाहात्म्यस्य । ब्रह्मणोऽग्नेशप्ताइतिश्रुत्वा ५ सोऽव्ययोदेवोब्रह्मा ६ अनामयंकुशलं । मानःकालोऽत्यगात्माक्सत्रारंभात्प्रतीकारःकर्तव्यइत्यर्थः ७ अपीति यथागूढमग्निमंत्रेणदेवाअपश्यन्नेवंमोक्षणेहेतुंपश्यामत्यर्थः । गुहागतंस्वकारणेवायौलीनमतएवनेष्टमदर्शनगतं ८ जनमेजयस्यसयज्ञोयथानभवेद्यथावायज्ञस्यपराभवःस्यात्तथापश्यामत्यनुषज्यते विनाशकरणायप्रवृत्त इतिशेषः ९ समयंचक्रिरेतत्रमंत्रबुद्धिविशारदानीतिनिश्चयनिपुणाः १० भिक्षामोयाचयामहे ११ । १२ निवर्त्यतिनिवृत्तोभविष्यति १३ । १४ प्रेत्यदोषाःहिंसाकृतानरकाः इहदोषाःपुरराष्ट्रदंशादयः हेतुभिर्विप्रशापामोघत्वादिभिःकारणैस्तन्मूलैर्विमावज्ञादिभिःप्रदर्शितैरितिशेषः । तथाचनसर्पस्यापराधोस्तीत्युक्त्यायज्ञनिषेत्स्यामइत्यर्थः १५ । १६ । १७ । १८ । १९

॥३८॥

सम्यगिति सम्यगविकलःसतांधर्मोदेवब्राह्मणप्रार्थनातन्मूला व्यसनेआपदि शांतिरापन्नाशः । एकभूपहत्यादोषोऽनेर्त्विगादिवधेनमाज्यतेचेत्तावदोषापमार्जेनेकृत्स्नजगद्धःकर्तव्योभविष्यतीत्याह अधर्मेति सधर्ममूलेतिपाठेमूलकृष्णोद्भूतचब्राह्मणाश्चेत्युक्तेर्विष्णुवेदब्राह्मणरूपधर्ममूलसमानमविरुद्धंयस्यांसासधर्ममूलेत्यर्थः २० । २१ सुग्भांडंनिशिगत्वाचअपरेभुजगोत्तमाः २२ यज्ञेवाभुजगास्तस्मिन्शतशोऽथसहस्रशः ॥ जनान्दशंतुवै सर्वेनैवत्रासोभविष्यति २३ अथवासंस्कृतंभोज्यंदूषयंतुभुजंगमाः ॥ स्वेनमूत्रपुरीषेणसर्वभोज्यविनाशिना २४ अपरेत्वबुवंस्तत्रऋत्विजोऽस्यभवामहे ॥ यज्ञविघ्नंकरिष्यामोदीयतांक्षिणाइति २५ वश्यतांचगतोऽसौनःकरिष्यतियथेप्सितम् ॥ अपरेत्वबुवंस्तत्रजलेप्रक्रीडितंनृपम् २६ गृहमानीयवघ्नीमःऋतुरेवंभवेन्नसः ॥ अपरेत्वबुवंस्तत्रनागाःपंडितमानिनः २७ दशामस्तंप्रगृह्याशुकृतमेवंभविष्यति ॥ छिन्नमूलमनर्थानांमृतेतस्मिन्भविष्यति २८ एषानोनैष्ठिकीबुद्धिः सर्वेषामीक्षणश्रवः ॥ अथयन्मन्यसेराजन्दुतंतत्संविधीयताम् २९ इत्युक्त्वासमुदैक्षंतवासुकिःपन्नगोत्तमम् ॥ वासुकिश्चापिसंचित्यतानुवाचभुजंगमान् ३० नैषावोनैष्ठिकीबुद्धिर्मताकर्तुंभुजंगमाः ॥ सर्वेषामेवमेबुद्धिःपन्नगानानरोचते ३१ किंतत्रसंविधातव्यंभवतांस्याद्वितंतुयत् ॥ श्रेयःप्रसादनंमन्येकश्यपस्यमहात्मनः ३२ ज्ञातिवर्गस्यसौहार्दादात्मनश्चभुजंगमाः ॥ नचजानातिमेबुद्धिःकिंचित्कर्तुंवचोहिवः ३३ मयाहीदंविधातव्यंभवतांयद्वितंभवेत् ॥ अनेनाहंभृशं तप्येगुणदोषामदाश्रयौ ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि आस्तीकपर्वणिवासुकियादिमंत्रणे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ सर्पाणांतु वचःश्रुत्वासर्वेषामितिचेतिच ॥ वासुकेश्चवचःश्रुत्वाएलापत्रोऽब्रवीदिदम् १ नसयज्ञोनभवितानसराजातथाविवः ॥ जनमेजयःपांडवेयोयतोऽस्माकंमहद्भयम् २ दैवेनोपहतोराजन्योभवेदिहपूरुषः ॥ सदैवमेवाश्रयतेनान्यतत्रपरायणम् ३ तादिदंचैवमस्माकंभयंपन्नगसत्तमाः ॥ दैवमेवाश्रयामोऽत्रशृणुध्वंचवचोमम ४ अहंशापेसमुत्सृष्टेसमश्रौषंवचस्तदा ॥ मातुरुत्संगमारूढोभयात्पन्नगसत्तमाः ५ देवानांपन्नगश्रेष्ठास्तीक्ष्णास्तीक्ष्णाइतिप्रभो ॥ पितामहमुपागम्यदुःखार्तानांमहायुते ६ ॥ देवाऊचुः ॥ काहिलब्ध्वाप्रियान्पुत्रानुशपेदेवंपितामह ॥ ऋतेकश्चंतीक्ष्णरूपां देवदेवतवाग्रतः ७

३३ मयेति ज्ञातिरक्षानाशनिमित्तोद्युणदो

पौमदाश्रयौज्येष्ठत्वान्ममेत्यर्थः ३४ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंडीये भारतभावदीपेसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ सर्पाणामिति इतिचेतिचेतितद्वचनाभिनयप्रदर्शनं १ नेति भवितेवेत्यर्थःनतथाविवो यस्यराश्रुत्वजःस्वरूपंवाद्दुःशक्यतादृशनंभवति मंत्रवीर्यसंपन्नत्वात् २ दैवेमेति दृष्टदोषाभावेऽप्यागताविप्रब्रह्मदोषायपरिहायेत्यर्थः ३ । ४ अहमितियुगं व कुर्व्याकुलत्वात्समानार्थसंबोधनद्वयं देवानांवचःसमश्रौषमितिसंबंधः वचएवाह तीक्ष्णास्तीक्ष्णाइति श्लिष्यइतिशेषः पुत्रमपिशपंतीनांस्त्रीणांदोषचमालस्य हाकंशकथंस्त्रीसंगिनांसुखंस्यादितिचितपादुःखार्तानां ५ । ६ । ७

१७

आदि १
अ०
॥४९॥

तथेति चवचस्तस्यास्त्वयाऽप्युक्तं पितामहः ८ उपेक्षाकारणं ब्रह्मवाचं बहवइति ९ इदंशुकाः दंशनशीलाः । क्षुद्राअल्पेऽपिनिमित्तेप्राणग्राहकाः । पापाचारानिर्निमित्तं हिंसकाः । मातापिपापिष्ठिहति
किमुतान्येइतिभावः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ स्वसाभिगिनी मोक्षयतिमोक्षयिष्यति १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

म.भा.टी.
॥४९॥

तथेति चवचस्तस्यास्त्वयाऽप्युक्तं पितामहः ८ ॥ एतदिच्छामविज्ञातुं कारणं यन्नवारिता ८ ॥ ब्रह्मवाच ॥ बहवः पन्नगास्तीक्ष्णाघोररूपाविषोल्बणाः ॥ प्रजानांहित
कामोऽहंनचवारितवांस्तदा ९ येदंशुकाः क्षुद्राश्चपापाचाराविषोल्बणाः ॥ तेषांविनाशोभवितानतुयेधर्मचारिणः १० यन्निमित्तंचभवितामोक्षस्तेषांमहामया
त् ॥ पन्नगानानिवोधध्वंतस्मिन्कालेसमागते ११ यायावरकुलेधीमानभविष्यतिमहानृषिः ॥ जरत्कारुरितिख्यातस्तपस्वीनियतेंद्रियः १२ तस्यपुत्रोजर
त्कारोर्भविष्यतितपोधनः ॥ आस्तीकोनामयज्ञंसप्रतिषेत्स्यतितंतदा ॥ तत्रमोक्षयंतिभुजगायेभविष्यंतिधार्मिकाः १३ ॥ देवाऊचुः ॥ समुनिप्रवरोब्रह्मजरत्का
रुर्महातपाः ॥ कस्यांपुत्रंमहात्मानंजनयिष्यतिवीर्यवान् १४ ॥ ब्रह्मवाच ॥ सनामायांसनामासकन्यायांद्भिजसत्तमः ॥ अपत्यंवीर्यसंपन्नंवीर्यवान्जन
यिष्यति १५ वासुकेःसर्पराजस्यजरत्कारुःस्वसाकिल ॥ सतस्यांभवितापुत्रःशापान्नागांश्चमोक्षयति १६ ॥ एलापत्रउवाच ॥ एवमस्त्वितितं देवाः पितामहम
थाबुवन् ॥ उक्त्वैवंवचनं देवान्विरिचिस्त्रिदिबंययौ १७ सोऽहमेवंप्रपश्यामिवासुकेभगिनींतव ॥ जरत्कारुरितिख्यातातातस्मैप्रतिपादय १८ भैक्षवद्विद्विषमाणाय
नागानांभयशांतये ॥ ऋषयेसुव्रतायैनामेषमोक्षःश्रुतोमया १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि एलापत्रवाक्येअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ एलापत्रवचःश्रुत्वातेनागाद्भिजसत्तम ॥ सर्वेप्रहृष्टमनसःसाधुसाध्वित्यथाबुवन् १ ततःप्रभृतितांकन्यांवासुकिःपर्यरक्षत ॥ जरत्कारुस्वसारंवेपरं
हर्षमवापच २ ततोनातिमहान्कालःसमतीतइवाभवत् ॥ अथदेवासुराःसर्वेममंयुर्वरुणालयम् ३ तत्रनेत्रमभून्नागोवासुकिर्वलिनांवरः ॥ समाप्यैवचतर्कर्मपिताम
हमुपागमन् ४ देवावासुकिनासार्धंपितामहमथाबुवन् ॥ भगवन्शापभीतोऽयंवासुकिस्तप्यतेभृशम् ५ अस्यैतन्मानसंशल्यंसमुद्धर्तुंत्वमर्हसि ॥ जनन्याःशापजं
देवज्ञातीनांहितमिच्छतः ६ हितोह्ययंसदास्माकंप्रियकारीचनागराट् ॥ प्रसादंकुरुदेवेशशमयास्यमनोज्वरम् ७ ॥ ब्रह्मवाच ॥ मयैवतद्वितीर्णं वैवचनंमनसाऽ
मराः ॥ एलापत्रेणनागेनयदस्याभिहितपुरा ८ तत्करोत्वेषनागेंद्रःप्राप्तकालंवचःस्वयम् ॥ विनशिष्यंतिथेपापानतुयेधर्मचारिणः ९ उत्पन्नःसजरत्कारुस्तप
स्युग्रैरतोद्भिजः ॥ तस्यैषभगिनीकालेजरत्कारुंप्रयच्छतु १० एलापत्रेणयत्प्रोक्तंवचनंभुजगेनह ॥ पन्नगानांहितं देवास्तत्तथानतदन्यथा ११ ॥ सौतिरुवाच ॥
एतच्छ्रुत्वातुनागेंद्रःपितामहवचस्तदा ॥ संदिश्यपन्नगान्सर्वान्वासुकिःशापमोहितः १२

एलापत्रेति १ । २ समतीतइवअत्यल्पत्वात् शापात्प्राक्इयोत्पासिततोऽपिप्राक्प्रवृत्तंमंधनमनुवदतिशापमोक्षोपायंप्रदर्शयितुं अथेत्यादिना ३ नेत्ररज्जुः ४ । ५ शल्यंशापजं ६
प्रियकारीप्रतिकल्पंनेत्रीभूयमंधनोपयोगित्वात् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

॥४९॥

जरत्कारुजरत्कारुनिमित्तं तदन्वेषणायेत्यर्थः समादधत्सम्पृक्नियोजितवान् १३ अन्वेषणफलमाह जरत्कारुरिति १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनचत्वारिंशोऽ
ध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ जरत्कारुरिति १ । २ जरत्कारुनामनिर्वक्ति जरेति जरच्छब्दःक्षयवाचीकारुशब्दोदारुणवाची तस्यास्तीकपितुः शरीरंकारुकांमाद्युद्भवमूलत्वात्दारुणं
मासीत्तस्यतेनतपसाक्षेपणंकृतमतोऽसौजरत्कारुरित्यर्थः ३ वासुकेर्भगिनीतथेतितादृश्येव । अभर्तुकायायुवत्याःशरीरक्षेपणमेवश्रेयस्करमितिभावः ४ प्राहसत्अतिजोर्णयोरेपिब्रह्मचर्यविनाशःप्रसक्त
स्वसारमुद्यम्यतदाजरत्कारुमृषिंप्रति ॥ सर्पान्वहन्जरत्कारौनित्ययुक्तान्समादधत् १३ जरत्कारुर्यदाभार्यामिच्छेद्दरयितुंप्रभुः ॥ शीघ्रमेत्यतदारुण्येयंतन्नःश्रेयो
भविष्यति १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुंन्येषणेएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ जरत्कारुरिति
ख्यातोयस्त्वयासूतनंदन ॥ इच्छामितदहंश्रोतुं ऋषेस्तस्यमहात्मनः १ किंकारणंजरत्कारोर्नामैतत्प्रथितंभुवि ॥ जरत्कारुनिरुक्तिंत्वयथावद्वक्तुमर्हसि २
॥ सौतिरुवाच ॥ जरेतिक्षयमाहुर्वदारुणंकारुसंज्ञितम् ॥ शरीरंकारुतस्यासीत्सर्धीमान्शनैःशनैः ३ क्षपयामासतीव्रेणबपसेत्यतउच्यते ॥ जरत्कारुरिति
ब्रह्मन्वासुकेर्भगिनीतथा ४ एवमुक्तस्तुधर्मात्माशौनकःप्राहसत्तदा ॥ उग्रश्रवसमामंथ्यउपपन्नमितिबुवन् ५ ॥ शौनकउवाच ॥ उक्तंनामयथापूर्वसर्वतच्छ्रुतवा
नहम् ॥ यथातुजातोह्यास्तीकएतदिच्छामिवेदितुम् ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यसूतःप्रोवाचशास्त्रतः ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ संदिश्यपन्नगान्सर्वान्वासुकिःसुसमाहितः ॥
स्वसारमुद्यम्यतदाजरत्कारुमृषिंप्रति ७ अथकालस्यमहतःसमुनिःसंशितव्रतः ॥ तपस्यभिरतोधीमान्सदारात्राभ्यकांक्षत ८ सतूर्ध्वरेतास्तपसिप्रसक्तःस्वा
ध्यायवान्वीतभयःकृतात्मा ॥ चचारसर्वापृथिवीमहात्मानचापिदारान्मनसाऽध्यकांक्षत् ९ ततोऽपरस्मिन्संप्राप्तकालेकस्मिंश्चिदेवतु ॥ परिक्षिन्नामराजासीद्ब्र
ह्मन्कौरववंशजः १० यथापांडुर्महाबाहुर्धनुर्धरवरोयुधि ॥ बभूवमृगयाशीलःपुराऽस्यप्रपितामहः ११ मृगान्विध्यन्वराहांश्चतरक्षून्महिषांस्तथा ॥ अन्यांश्च
विविधान्वन्यांश्चचारपृथिवीपतिः १२ सकदाचिन्मृगंविद्वाबाणेनानतपर्वणा ॥ पृष्ठतोधनुरादायससारगहनेवने १३ यथैवभगवानरुद्रोविद्वायज्ञमृगंदिवि ॥
अन्वगच्छद्वनुष्पाणिःपर्यन्वेष्टुमितस्ततः १४ नहितेनमृगोविद्भोजीवनगच्छतिवैवने ॥ पूर्वरूपंतुतूर्णसोऽग्नात्स्वर्गगतिंप्रति १५ परिक्षितोनेंद्रस्यविद्भोयन्नष्ट
वान्मृगः ॥ दूरंचापहतस्तेनमृगेणसमहीपतिः १६ परिश्रांतःपिपासार्तआससादमुनिंवने ॥ गवांप्रचारेष्व्वासीनं वत्सानांमुखनिःसृतम् १७ भूयिष्ठमुपयुंजानंफेन
मापिवतांपयः ॥ तमभिदुत्यवेगेनसराजासंशितव्रतम् १८ अपृच्छद्वनुरुद्यम्यतंमुनिंक्षुच्छ्रमान्वितः ॥ भोभोब्रह्मन्नहराजापरीक्षिदमिमन्युजः १९

इत्याश्रयंमत्वेतिभावः आमंथ्येहउग्रश्रवइतिसंबोध्य उपपन्नंयुक्तं यत्तुल्यवयोरूपयोर्विवाहइतिभावः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ सर्पसत्रकारणंवत्प्राह ततइत्यादिना ततोवासुकेराश्वासनानंतरंअपरस्मि
न्पश्चाद्भूतेकस्मिंश्चित्काले । अमंगलत्वान्नामाप्यवाच्यं कलेस्तदादोइत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ पूर्वरूपमिति परिक्षितःतूर्णस्वर्गगतिंप्रतितत्तमृगस्यादर्शनंपूर्वरूपंकारणं सराजाअगात्प्रा
प्तवान् ततएवहिमूढोराजाविप्रावमाननांशापमूलभूताकृतवानित्यर्थः १५ । १६ प्रचारेषुगोष्ठेषु १७ उपयुंजानंभक्षयंतं १८ । १९

तथेति वयाप्यतत्रोपेक्षणीयमितिभावः ८ उपेक्षाकारणं ब्रह्मोवाच बहवइति ९ देवशुकाः दंशनशीलाः । क्षुद्राअल्पेऽपिनिमित्तप्राणप्राहकाः । पापाचारानिनिमित्तं हिंसकाः । मातापिपापिष्ठान्ति
किमुत्तान्येइतिभावः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ स्वसाभिगिनी मोक्षयतिमोक्षयिष्यति १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

तथेतिचवचस्तस्यास्त्वयाऽप्युक्तं पितामह ॥ एतदिच्छामविज्ञातुंकारणंयन्नवारिता ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बहवःपन्नगास्तीक्ष्णाघोररूपाविषोल्बणाः ॥ प्रजानांहित
कामोऽहंनचवारितवांस्तदा ९ येदंशुकाःक्षुद्राश्चपापाचाराविषोल्बणाः ॥ तेषांविनाशोभवितानतुयेधर्मचारिणः १० यन्निमित्तंचभवितामोक्षस्तेषांमहाभया
त् ॥ पन्नगानानिवोधध्वंतस्मिन्कालेसमागते ११ यायावरकुलेधीमान्भविष्यतिमहावृषिः ॥ जरत्कारुरितिख्यातस्तपस्वीनियतेन्द्रियः १२ तस्यपुत्रोजर
त्कारोर्भविष्यतितपोधनः ॥ आस्तीकोनामयज्ञंसप्रतिषेत्स्यतितंतदा ॥ तत्रमोक्षयंतिभुजगायेभविष्यंतिधार्मिकाः १३ ॥ देवाऊचुः ॥ समुनिप्रवरोब्रह्मजरत्का
रुर्महातपाः ॥ कस्यांपुत्रंमहात्मानंजनयिष्यतिवीर्यवान् १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सनाभायांसनामासकन्यायांद्रिजसत्तमः ॥ अपत्यंवीर्यसंपन्नंवीर्यवान्जन
यिष्यति १५ वासुकेःसर्पराजस्यजरत्कारुःस्वसाकिल ॥ सतस्यांभवितापुत्रःशापान्नागांश्चमोक्षयति १६ ॥ एलापत्रउवाच ॥ एवमस्त्वितितंदेवाःपितामहम
थाब्रुवन् ॥ उक्तैवंचनंदेवान्विचिह्निदिव्ययौ १७ सोऽहमेवंप्रश्यामिवासुकेभगिनीतव ॥ जरत्कारुरितिख्यातातांतस्मैप्रतिपादय १८ भैक्षवद्विक्षमाणाय
नागानांभयशांतये ॥ ऋषयेसुव्रतायैनामेषमोक्षःश्रुतोमया १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि एलापत्रवाक्येअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ एलापत्रवचःश्रुत्वातेनागाद्रिजसत्तम ॥ सर्वेप्रहृष्टमनसःसाधुसाध्वित्यथाब्रुवन् १ ततःप्रभृतितांकन्यांवासुकिःपर्यरक्षत ॥ जरत्कारुस्वसारंवेपरं
हर्षमवापच २ ततोनातिमहान्कालःसमतीतइवाभवत् ॥ अथदेवासुराःसर्वेममंथुर्वरुणालयम् ३ तत्रनेत्रमभून्नागोवासुकिर्वलिनांवरः ॥ समाप्यैवचतत्कर्मपिताम
हमुपागमन् ४ देवावासुकिनासार्धंपितामहमथाब्रुवन् ॥ भगवन्शापभीतोऽयंवासुकिस्तप्यतेभृशम् ५ अस्यैतन्मानसंशल्यंसमुद्धर्तुंत्वमर्हसि ॥ जनन्याःशापजं
देवज्ञातीनांहितमिच्छतः ६ हितोह्ययंसदास्माकंप्रियकारीचनागराट् ॥ प्रसादंकुरुदेवेशशमयास्यमनोज्वरम् ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मयैवतद्वितीर्णं वैवचनंमनसाऽ
मराः ॥ एलापत्रेणनागेनयदस्याभिहितपुरा ८ तत्करोत्वेपनागेंद्रःप्राप्तकालंवचःस्वयम् ॥ विनशिष्यंतियेपापानतुयेधर्मचारिणः ९ उत्पन्नःसजरत्कारुस्तप
स्युग्रेतोद्रिजः ॥ तस्यैषभगिनीकालेजरत्कारुंप्रयच्छतु १० एलापत्रेणयत्प्रोक्तंवचनंभुजगेनह ॥ पन्नगानांहितंदेवास्तत्तथानतदन्यथा ११ ॥ सौतिरुवाच ॥
एतच्छ्रुत्वातुनागेंद्रःपितामहवचस्तदा ॥ संदिश्यपन्नगान्सर्वान्वासुकिःशापमोहितः १२

एलापत्रेति १ । २ समतीतइवअत्यल्पत्वात् शापात्प्राकृहयोत्पत्तिस्ततोऽपिप्राकृमवृत्तंमंथनमनुवदतिशापमोक्षोपायंप्रदर्शयितुं अथेत्यादिना ३ नेत्रंरज्जुः ४ । ५ शल्यंशापजं ६
प्रियकारीप्रतिकल्पनेत्रीभूयमंथनोपयोगित्वात् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

जरत्कारुजरत्कारुनिमित्तंदन्वेपणायेत्यर्थः समादधत्सम्पन्नियोजितवान् १३ अश्वेषणफलमाह जरत्कारुरिति १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनचत्वारिंशोऽ
ध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ जरत्कारुरिति १ । २ जरत्कारुनामनिर्वक्ति जरेति जरच्छब्दःक्षयवाचीकारुशब्दोदारुणवाची तस्यास्तीकपितुः शरीरंकारुकांमायुद्रवमूलत्वात्दारुणं
मासीततस्यतेनतपसाक्षेपणंकृतमतोऽसौजरत्कारुरित्यर्थः ३ वासुकेर्भगिनीतथेतितादृश्येव । अमर्तुकायायुवत्याःशरीरक्षेपणमेवश्रेयस्करमितिभावः ४ प्राहसत्अतिजोर्णयोरेपिब्रह्मचर्यंविनाशःप्रसक्त

स्वसारमुद्यम्यतदाजरत्कारुमृषिंप्रति ॥ सर्पान्वहन्जरत्कारौनित्ययुक्तान्समादधत् १३ जरत्कारुर्यदाभार्यामिच्छेद्वरयितुंप्रभुः ॥ शीघ्रमेत्यतदाख्येयंतत्रःश्रेयो
मविष्यति १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुवेषणेएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ जरत्कारुरिति
ख्यातोयस्त्वयासूतनंदन ॥ इच्छामितदहंश्रोतुंऋषेस्तस्यमहात्मनः १ किंकारणंजरत्कारोर्नामैतत्प्रथितंभुवि ॥ जरत्कारुनिरुक्तिंत्वयथावद्वक्तुमर्हसि २
॥ सौतिरुवाच ॥ जरेतिक्षयमाहुर्वदारुणंकारुसंज्ञितम् ॥ शरीरंकारुतस्यासीत्सर्धमान्शनैःशनैः ३ क्षपयामासतीत्रेणब्रह्मपसेत्यतउच्यते ॥ जरत्कारुरिति
ब्रह्मन्वासुकेर्भगिनीतथा ४ एवमुक्तस्तुधर्मात्माशौनकःप्राहसत्तदा ॥ उग्रश्रवसमामंथ्यउपपन्नमितिब्रुवन् ५ ॥ शौनकउवाच ॥ उक्तंनामयथापूर्वसर्वतच्छ्रुतवा
नहम् ॥ यथातुजातोह्यास्तीकएतदिच्छामिवेदितुम् ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यसूतःप्रोवाचशास्त्रतः ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ संदिश्यपन्नगान्सर्वान्वासुकिःसुसमाहितः ॥
स्वसारमुद्यम्यतदाजरत्कारुमृषिंप्रति ७ अथकालस्यमहतःसमुनिःसंशितव्रतः ॥ तपस्यभिरतोधीमान्सदारात्राम्यकाक्षत ८ सतूर्ध्वरेतास्तपसिप्रसक्तःस्वा
ध्यायवान्वीतभयःकृतात्मा ॥ चचारसर्वापृथिवीमहात्मानचापिदारान्मनसाऽध्यकाक्षत् ९ ततोऽपरस्मिन्संप्राप्तेकालेकस्मिंश्चिदेवतु ॥ परिक्षिन्नामराजासीद्ब्र
ह्मन्कौरववंशजः १० यथापांडुर्महाबाहुर्धनुर्धरवरोयुधि ॥ बभूवमृगयाशीलःपुराऽस्यप्रपितामहः ११ मृगान्विध्यन्वराहांश्चतरक्षुन्महिषांस्तथा ॥ अन्यांश्च
विविधान्वन्यांश्चचारपृथिवीपतिः १२ सकदाचिन्मृगंविद्वाबाणेनानतपर्वणा ॥ पृष्ठतोधनुरादायससारगहनेवने १३ यथैवभगवान् रुद्रोविद्वायज्ञमृगंदिवि ॥
अन्वगच्छद्धनुष्पाणिःपर्यन्वेष्टुमितस्ततः १४ नहितेनमृगोविद्धोजीवनगच्छतिवैवने ॥ पूर्वरूपंतुतूर्णसोऽगात्स्वर्गगतिंप्रति १५ परिक्षितोनेर्द्रस्यविद्धोयन्नष्ट
वान्मृगः ॥ दूरंचापहतस्तेनमृगेणसमहीपतिः १६ परिश्रांतःपिपासार्तआससादमुनिवने ॥ गवांप्रचारेष्वासीनंवत्सानांमुखनिःसृतम् १७ भूयिष्ठमुपयुंजानंफेन
मापिबतांपयः ॥ तमभिदुत्यवेगेनसराजासंशितव्रतम् १८ अपृच्छद्धनुरुद्यम्यतंमुनिंक्षुच्छ्रमान्वितः ॥ भोभोब्रह्मन्नहराजापरीक्षिदभिमन्युजः १९

इत्याश्रयंमत्वेतिभावः आमंथ्यहेउग्रश्रवइतिसंबोध्य उपपन्नयुक्तं यत्तुल्यवयोरूपयोर्विवाहइतिभावः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ सर्पसत्रकारणंवत्माह ततइत्यादिना ततोवासुकेराशासनानंतरंअपरस्मि
न्पश्चाद्भूतेकस्मिंश्चिन्काले । अमंगलत्वान्नामाप्यवाच्यंकलेस्तदादोइत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ पूर्वरूपमिति परिक्षितःतूर्णस्वर्गगतिंप्रतितत्तृमृगस्यादर्शनंपूर्वरूपंकारणं सराजाअगात्प्रा
प्तवान् ततएवहिमृहोराजाविप्रावमाननांशापमूलमृताकृतवानित्यर्थः १५ । १६ प्रचारेपुगोष्ठेषु १७ उपयुंजानंभक्षयंतं १८ । १९

२० समासजत् आरोपयामास धनुष्कोट्याधनुष्प्रान्तेन २१ सराजेति तंतथागतं हृदसमाधिं हृद्वाक्रोधमुत्सृज्य व्यथितः स नृजगामनगरं व्यथितेनापिसर्पापसारणं कृतं दीर्घद्रोहित्वात्स्रस्य किंचित्कोधोऽ
 नुवर्तत एवेति ज्ञेयं तथोक्तं पौष्येण क्षत्रियस्य वाक्सूनुतात् हृदयं तीक्ष्णधारमिति २२ तद्विदमुक्तं स्वधर्मनिरतमिति स्वधर्मस्तीक्ष्णहृदयत्वं तन्निरतं जातिस्वभावज्ञो मुनिः समाक्षिप्तोऽप्यवर्षयत् घृष्टत्वको
 मया विद्वोष्टमोनष्टः कच्चितं दृष्टवानसि ॥ समुनिस्तंतुनोवाच किंचिन्मौनव्रते स्थितः २० तस्य स्कंधे मृतं सर्पं कुद्धो राजा समासजत् ॥ समुत्क्षिप्य धनुष्कोट्या सचैनं
 समुपैक्षत् २१ नस किंचिदुवाचैनं शुभं वाया देवाऽशुभम् ॥ सराजा क्रोधमुत्सृज्य व्यथितस्तंतथागतम् ॥ दृष्ट्वा जगाम नगरं मृषिस्त्वासीत्तथैव सः २२ न हितं रा
 जशा दूर्लक्षमाशीलो महामुनिः ॥ स्वधर्मनिरतं भूपंसमाक्षिप्तोऽप्यवर्षयत् २३ न हितं राजशा दूर्लक्षमाधर्मपरायणम् ॥ जानाति भरतश्रेष्ठस्तत एनमवर्षयत्
 २४ तरुणस्तस्य पुत्रोऽभूत्तिग्मतेजामहातपाः ॥ शृंगीनाम महाक्रोधो दुष्प्रसादो महाव्रतः २५ स देवं परमासीनं सर्वभूतहिते रतम् ॥ ब्रह्माणमुपतस्थे वै काले काले
 सुसंयतः २६ स तेन समनुज्ञातो ब्रह्मणा गृहमेयिवान् ॥ सख्योक्तः क्रीडमानेन स तत्र हसता किल २७ संरंभात्कोपनोऽतीव विषकल्पो मुनेः सुतः ॥ उद्दिश्य पितरं त
 स्य यच्छुत्वारोषमाहरत् ॥ ऋषिपुत्रेण धर्मार्थे कृशेन द्विजसत्तम २८ ॥ कृश उवाच ॥ तेजस्विनस्तव पिता तथैव च तपस्विनः ॥ शवं स्कंधेन वहति माशृंगिन् गर्वितो
 भव २९ व्याहरत् ऋषिपुत्रेण मास्म किंचिद्वचो वद ॥ अस्मद्विधेषु सिद्धेषु ब्रह्मवित्सुतपस्विषु ३० कते पुरुषमानि त्वं कते वाचस्तथा विधाः ॥ दर्पजाः पितरं द्रष्टाय
 स्त्वं शवधरं तथा ३१ पित्रा च तव तत्कर्म नानुरूपमिवात्मनः ॥ कृतं मुनिजनश्रेष्ठेनाहं भृशदुःखितः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि
 परिक्षिदुपाख्याने चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तः स तेजस्वी शृंगीकोपसमन्वितः ॥ मृतधारं गुरुं श्रुत्वा पर्यतप्यत मन्युना १ सतं कृशम
 भिप्रेक्ष्य सूनुतां वाचमुत्सृजन् ॥ अपृच्छत् कथं तातः समेऽद्य मृतधारकः २ ॥ कृश उवाच ॥ राज्ञा परिक्षिता तात मृगयां परिधावता ॥ अवसक्तः पितुस्तेऽद्य मृतः
 स्कंधे भुजंगमः ३ ॥ शृंग्युवाच ॥ किं मोपित्रा कृतं तस्य राज्ञोऽनिष्टं दुरात्मनः ॥ ब्रूहितल्लशतत्त्वेन पश्य मे तपसो बलम् ४ ॥ कृश उवाच ॥ सराजा मृगयां यातः
 परिक्षिदभि मन्युजः ॥ स सारमृगमेकाकी विद्धावाणेन शीघ्रगम् ५ न चापश्यन्मृगराजा चरंस्तस्मिन् महावने ॥ पितरं ते स दृष्ट्वैव प्रच्छानभिभाषिणम् ६ तं स्था
 णुभूतं तिष्ठंतं श्रुत्पिपासाश्रमातुरः ॥ पुनः पुनर्भृगं नष्टं प्रच्छ पितरं तव ७ स च मौनव्रतोपेतो नैव तं प्रत्यभाषत् ॥ तस्य राजा धनुष्कोट्या सर्पस्कंधे समासजत् ८
 शृंगिस्तव पिता सोऽपि तथैवास्ते यतव्रतः ॥ सोऽपि राजा स्वनगरं प्रस्थितो गजसाहयम् ९

पस्पनिग्रहे चैर्मकरोत् २३ । २४ । २५ । २६ । २७ संरंभात्क्रोधावेशात् कोपनस्तीक्ष्णः २८ । २९ । ३० । ३१ पित्राचेति तत्तत्र धर्मो विषये अपराधात्प्राप्तवपि त्रानकृतं येन तव पितुर्धर्मो नैव
 भृशदुःखितोऽस्मि आत्मन इव दृष्टांतः । विनापराधं तव पितुर्धर्मो नैव दृष्टांतपितुर्धर्मो नैव दृष्टांतः । इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥
 एवमुक्त इति मन्युना क्रोधेन १ । २ । ३ । ४ । ५ अनभिभाषिणं मौनशीलं ६ नष्टं पलायनेनादर्शनगतं ७ । ८ गजसाहयं हस्तिनापुरं ९

१० क्रोधवेगवलात्कृतः क्रोधावेशपरवशः ११ कृच्छ्रगतस्य मौनव्रतधरस्य राजा चासौ किल्विषीचराजकिल्विषी १२ आशीविषोर्दृष्टाविषः १३ नेतानेव्यति १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ विषयेवेशे
 २० तस्य पापं द्रोहं सर्वथा अस्मात्स्वपराधेनापि वर्तमानस्य २१ हतोनाशितो धर्मो हंत्येव धर्मनाशमेवाह यदीत्यादिना २२ । २३ । २४ राज्ञा परिक्षितारक्षितव्याः अस्य नाशे प्रजोच्छेदकृतं पापं तवै
 ॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वैव मृषिपुत्रस्तु शवं स्कंधे प्रतिष्ठितम् ॥ कोपसंरक्तनयनः प्रज्वलन्निव मन्युना १० आविष्टः सहिकोपेन शशाप नृपतिं तदा ॥ वार्युपस्पृश्यते
 जस्वी क्रोधवेगवलात्कृतः ११ ॥ शृंग्युवाच ॥ योऽसौ वृद्धस्य तातस्य तथा कृच्छ्रगतस्य ह ॥ स्कंधे मृतं समास्त्राक्षीत्पन्नगराजकिल्विषी १२ तं पापमति संकुद्ध
 स्तक्षकः पन्नगेश्वरः ॥ आशीविषस्तिग्मतेजामद्राक्यबलचोदितः १३ सतरात्रादितोनेतायमस्य सदनं प्रति ॥ द्विजानामवमं तारं कुरूणामयशस्करम् १४
 ॥ सौतिरुवाच ॥ इति शब्वाऽतिसंकुद्धः शृंगीपितरमन्यगात् ॥ आसीनं गोव्रजे तस्मिन्वहंतं शवपन्नगम् १५ सतमालक्ष्य पितरं शृंगीस्कंधगतेन वै ॥ शवेन भुजगे
 नासीदूयः क्रोधसमाकुलः १६ दुःखाच्चाश्रुणिमुमुचे पितरं चेदमब्रवीत् ॥ श्रुत्वे मां धर्मणां तात तव तेन दुरात्मना १७ राज्ञा परिक्षिता कोपादशपंतमहं नृपम् ॥ यथा
 ऽर्हति स एवो ग्रंशापंकुरुकुलाधमः ॥ सप्तमेऽहनि तं पापं तक्षकः पन्नगोत्तमः १८ वैवस्वतस्य सदनं नेता परमदारुणम् ॥ तमब्रवीत्पिता ब्रह्मंस्तथा कोपसमन्वितम्
 १९ ॥ शमीक उवाच ॥ न मे प्रियं कृतं तात नैष धर्मस्तपस्विनाम् ॥ वयं तस्य नरेन्द्रस्य विषये निवसामहे २० न्यायतोरक्षितास्तेन तस्य पापं नरोचये ॥ सर्वथा वर्त
 मानस्य राज्ञो ह्यस्मद्विधैः सदा २१ क्षंतव्यं पुत्रधर्मो हि हतो हंति न संशयः ॥ यदि राजानं संरक्षेत्पीडानः परमाभवेत् २२ न शक्यामचरितुं धर्मपुत्रयथासुखम् ॥ रक्ष
 माणा वयं तातराजभिर्धर्मदृष्टिभिः २३ च रामो विपुलं धर्मतेषां भागोऽस्ति धर्मतः ॥ सर्वथा वर्तमानस्य राज्ञः क्षंतव्यमेवाह २४ परिक्षिदुविशेषेण यथाऽस्य प्रपिता
 महः ॥ रक्षत्यस्मांस्तथाराज्ञारक्षितव्याः प्रजाविभो २५ तेनेह क्षुधितेनाद्यश्रांतिनचतपस्विना ॥ अजानता कृतं मन्ये व्रतमेतदिदं मम २६ अराजके जनपदे दो
 षा जायंति वै सदा ॥ उद्धृतं सततं लोकं राजा दंडेन शास्तिवै २७ दंडात्प्रतिभयं भूयः शांतिरुत्पद्यते तदा ॥ नो द्विग्रथरते धर्मो नो द्विग्रथरते क्रियाम् २८ राज्ञा प्रतिष्ठि
 तो धर्मो धर्मात्स्वर्गः प्रतिष्ठितः ॥ राज्ञो यज्ञक्रियाः सर्वा यज्ञा देवाः प्रतिष्ठिताः २९ देवा इष्टिः प्रवर्तते तदृशेषधयः स्मृताः ॥ ओषधिभ्यो मनुष्याणां धारयन्सततं हितम्
 ३० मनुष्याणां च यो धाताराजाराज्यकरः पुनः ॥ दशश्रोत्रियसमो राजा इत्येवं मनु रब्रवीत् ३१ तेनेह क्षुधितेनाद्यश्रांतिनचतपस्विना ॥ अजानता कृतं मन्ये व्रत
 मेतदिदं मम ३२ कस्मादिदं त्वया बाल्यात्सहसा दुष्कृतं कृतम् ॥ न ह्यर्हति नृपः शापमस्मत्तः पुत्रसर्वथा ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि
 परिक्षिच्छापे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥

तिभावः २५ व्रतमजानतेतिसंबंधः २६ दोषादस्युपीडादयः जायंत उद्धवंति २७ । २८ । २९ धारयन् कुर्वन्मनुष्याणां हितं ३० धातापोषकः श्रोत्रियो वेदाध्यायी अक्षराधिक्यमार्थ ३१ । ३२
 बाल्यादविवेकात् ३३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥

यद्येतदिति १ स्वैरेष्वपिपरिहासादिव्वपि २ । ३ वयस्थोऽपिमौढोऽपिवाच्यःशास्यः ४ प्रभवतोयोमैश्वर्यवतांकोपोऽतीववर्धते ५ सचतपोनाशकःइतिशिक्षणीयएवत्वमयेत्याशयेनाह सोऽहमिति
वालताविवेकशून्यता साहसमाकस्मिकमकार्यकारित्वंपुत्रत्वंचावेक्ष्यत्वयिवक्तव्यमुपदेश्यत्वंपश्यामि ६ सत्वमिति क्रोधाहननेधर्महास्यस्येवेत्यर्थः ७ यतीनामामुष्मिकहितार्थयतमानानां ८ । ९

॥ शृंग्युवाच ॥ यद्येतत्साहसंतातयादिवादुष्कृतंरुतम् ॥ प्रियंवाऽप्यप्रियंवातेवागुक्तानमृषामवेत् १ नैवान्यथेदंभवितापितरेषब्रवीमि ॥ नाहंमृषाब्रवीम्येवं
स्वैरेष्वपिकुतःशपन् २ ॥ शमीकउवाच ॥ जानाम्युग्रभावंत्वांतातसत्यगिरंतथा ॥ नावृत्तंचोक्तपूर्वतेनैतन्मिथ्याभविष्यति ३ पित्रापुत्रोवयस्थोऽपिसततं
वाच्यएवतु ॥ यथास्याहुणसंयुक्तःप्राप्तुयाच्चमहद्यशः ४ किंपुनर्बालएवत्वंतपसाभावितःसदा ॥ वर्धतेचप्रभवतांकोपोऽतीवमहात्मनाम् ५ सोऽहंपश्यामिवक्तव्यं
त्वयिधर्मभृतांवर ॥ पुत्रत्वंवालतांचैवतवावेक्ष्यचसाहसम् ६ सत्वंशमपरोभूत्वावन्यमाहारमाचरन् ॥ चरक्रोधमिमंहत्वानैवंधर्मप्रहास्यसि ७ क्रोधोहिधर्महरति
यतीनांदुःखसंचितम् ॥ ततोधर्मविहीनानांगतिरिष्टानविद्यते ८ शमएवयतीनांहिक्षमिणांसिद्धिकारकः ॥ क्षमावतामयंलोकःपरश्चैवक्षमावताम् ९ तस्माच्चरेथाः
सततंक्षमाशीलोजितोद्विजः ॥ क्षमयाप्राप्स्यसेलोकान्ब्रह्मणःसमनंतरान् १० मयातुशममास्थाययच्छक्यंकर्तुमद्यै ॥ तत्करिष्याम्यहंतातप्रेषयिष्येनृपायै
११ ममपुत्रेणशतोसिवालेनकृशुद्धिना ॥ ममेमांधर्षणांत्वतःप्रेक्ष्यराजन्नमर्षिणा १२ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमादिश्याशिष्यंसप्रेषयामाससुव्रतः ॥ परिक्षितेनृप
तयेदयापन्नोमहातपाः १३ संदिश्यकुशलप्रशंकार्यवृत्तांतमेवच ॥ शिष्यंगौरमुखंनामशीलवंतंसमाहितम् १४ सोऽभिगम्यततःशीघ्रंनरेद्रंकुरुवर्धनम् ॥ विवेशभ
वनंराज्ञःपूर्वद्वारस्थैर्निवेदितः १५ पूजितस्तुनरेद्रेणद्विजोगौरमुखस्तदा ॥ आचरव्यौचपरिश्रांतोराज्ञःसर्वमशेषतः १६ शमीकवचनंघोरंयथोक्तंमंत्रिसान्निधौ ॥
गौरमुखउवाच ॥ शमीकोनामराजेंद्रवर्ततेविषयेतव १७ ऋषिःपरमधर्मात्मादांतःशांतोमहातपाः ॥ तस्यत्वयानरव्याघ्रसर्पःप्राणैर्वियोजितः १८ अवसक्तो
धनुष्कोट्यास्कंधेमौनान्वितस्यच ॥ क्षांतवांस्तवत्वर्मपुत्रस्तस्यनचक्षमे १९ तेनशप्तोऽसिराजेंद्रपितुरज्ञातमद्यै ॥ तक्षकःसप्तरात्रेणमृत्युस्तवभविष्यति
२० तत्ररक्षांकुरुष्वेतिपुनःपुनरथाऽब्रवीत् ॥ तदन्यथानशक्यंचकर्तुंकेनचिदप्युत २१ नहिशक्रोतितयंतुंपुत्रंकोपसमन्वितम् ॥ ततोऽहंप्रेषितस्तेनतवराज
न्हितार्थिना २२ ॥ सौतिरुवाच ॥ इतिश्रुत्वावचोघोरंसराजाकुरुनंदनः ॥ पर्यतप्यतत्पापंरुत्वारामहातपाः २३ तंचमौनव्रतंश्रुत्वावनेमुनि
वरंतदा ॥ भूयएवाभवद्राजाशोकसंतप्तमानसः २४

ब्रह्मणःसमनंतरान्प्रत्यासन्नान्क्रमयुक्तिप्रदानित्यर्थः १० प्रेषयिष्येसंदेशहरमितिशेषः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ परिश्रांतः परिर्वर्जने श्रमहीनः १६ । १७ । १८ नचक्षमेनक्षांतवान् १९ तेनच
पितुरज्ञातंयथास्यात्तथाशप्तोऽसि २० । २१ । २२ पापंरुत्वेवपर्यतप्यतनतुंमृत्युंश्रुत्वा २३ ब्राह्मणस्यावज्ञातत्रापिमौनिनस्तत्रापिमपिदयालोरित्यालोच्यशोकोऽतीवतस्यवृषेइत्याहर्षेत्यादिना २४

अनुक्रोशात्प्रतांदयालुता २५ । २६ । २७ । २८ सर्वतएवात्मानं गोवायेदितिशाखादात्प्ररक्षा र्थयत्कृतवानित्याह प्रासादमित्यादिना २९ । ३० । ३१ आरूढंप्रासादांरूढं नलभतेद्रुमपिनशक्रोति
आरोढुमितिपाठेएनंप्रासादमितिदृष्टव्यं राजसत्तमंराज्ञःसमीचीनतमम् ३२ चिकित्सितुंनिर्विकर्तुं ३३ । ३४ अर्थःस्पष्टएवभविता धर्मोऽपिसर्वलोकोपकारकस्यराज्ञोजीवनेन एतेनमृत्युस्या
अनुक्रोशात्प्रतांतस्यशमीकस्यावधार्यच ॥ पर्यतप्यतभूयोऽपिठत्वातकिल्बिषंमुनेः २५ नहिमृत्युंतथाराजाश्रुत्वावैसोऽन्वतप्यत ॥ अशोचदमरप्रख्योयथा
कृत्वेहकर्मतत् २६ ततस्तंप्रेषयामासराजागौरमुखंतदा ॥ भूयःप्रसादंभगवान्करोत्विहममेतिवै २७ तस्मिंश्चगतमात्रेऽथराजागौरमुखेतदा ॥ मंत्रिमिर्मत्रया
माससहसंविग्रमानसः २८ संमंत्र्यमंत्रिमिश्रैवसतथामंत्रतत्त्ववित् ॥ प्रासादंकारयामासएकस्तंभंसुरक्षितम् २९ रक्षांचविदधेतत्रभिषजश्चौषधानिच ॥ ब्राह्मणा
न्मंत्रसिद्धांश्चसर्वतोवैन्ययोजयत् ३० राजकार्याणितत्रस्थःसर्वाण्येवाकरोच्चसः ॥ मंत्रिभिःसहधर्मज्ञःसमंतात्परिरक्षितः ३१ नचैनंकश्चिदारूढंलभतेराजसत्त
मम् ॥ वातोऽपिनिश्चरंस्तत्रप्रवेशेविनिवार्यते ३२ प्राप्तेचदिवसेतस्मिन्सप्तमेद्विजसत्तमः ॥ काश्यपोऽभ्यागमाद्विद्वान्तराजानंचिकित्सितुम् ३३ श्रुतंहितेनतद
भूद्यथांतराजसत्तमम् ॥ तक्षकःपन्नगश्रेष्ठेनेव्यतेयमसादनम् ३४ तंदष्टंपन्नगेंद्रेणकरिष्येऽहमपञ्चरम् ॥ तत्रमेऽर्थश्चधर्मश्चभवितेतिविचिंतयन् ३५ तंददर्शसनागें
द्रस्तक्षकःकाश्यपंपथि ॥ गच्छंतमेकमनसंद्विजोभूत्वावयोऽतिगः ३६ तमब्रवीत्पन्नगेंद्रःकाश्यपंमुनिपुंगवम् ॥ कभवांस्त्वरितोयातिकिंचकार्यंचिकीर्षति ३७
॥ काश्यपउवाच ॥ नृपंकुरुकुलोत्पन्नंपरीक्षितमारिंदमम् ॥ तक्षकःपन्नगश्रेष्ठस्तेजसाऽद्यप्रधक्ष्यति ३८ तंदष्टंपन्नगेंद्रेणतेनाग्निसमतेजसम् ॥ पांडवानांकुलकरंरा
जानममितौजसम् ॥ गच्छामित्वरितंसौम्यसद्यःकर्तुमपञ्चरम् ३९ ॥ तक्षकउवाच ॥ अहंसतक्षकोब्रह्मंस्तंधक्ष्यामिमहीपतिम् ॥ निवर्तस्वनशक्तस्त्वमयादष्टांचि
कित्सितुम् ४० ॥ काश्यपउवाच ॥ अहंतंनृपतिंगत्वात्वयादष्टमपञ्चरम् ॥ करिष्यामीतिमेदुद्विर्विद्याबलममन्विता ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिआस्ती
कपर्वणिकाश्यपागमनेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ तक्षकउवाच ॥ यदिदष्टमयेहत्वंशक्तःकिंचिच्चिकित्सितुम् ॥ ततोवृक्षंमयादष्टमिमंजीवयकाश्यप १
परंमंत्रवलंयतेतदर्शयतस्वच ॥ न्यग्रोधमेनंबक्ष्यामिपश्यतस्तेद्विजोत्तम २ ॥ काश्यपउवाच ॥ दशनागेंद्रवृक्षंत्वंयद्येतदमिमन्यसे ॥ अहमेनंत्वयादष्टंजी
वयिष्येभुजंगम ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तःसनागेंद्रःकाश्यपेनमहात्मना ॥ अदशदृक्षमभ्येत्यन्यग्रोधंपन्नगोत्तमः ४ सवृक्षस्तेनदष्टस्तुपन्नगेनमहात्मना ॥
आशीविषविषोपेतःप्रज्वालसमंततः ५ तंदग्ध्वाऽनगंनागःकाश्यपंपुनरब्रवीत् ॥ कुरुयत्नंद्विजश्रेष्ठजीवयैनंवनस्पतिम् ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ भस्मीभूतं
ततोवृक्षंपन्नगेंद्रस्यतेजसा ॥ भस्मसर्वसमाहृत्यकाश्यपोवाक्यमब्रवीत् ७ विद्याबलंपन्नगेंद्रपश्यमेऽद्यवनस्पतौ ॥ अहंसंजीवयाम्येनंपश्यतस्तेभुजंगम ८

पिनिष्कंपटमहत्सेवांकुर्वतोधर्मवृद्धिरस्तीतिज्ञेयं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥
यदीति १ । २ दशदर्शंकुरु ३ । ४ । ५ नगंभूष ६ । ७ । ८

आदि. १
अ०
॥४६॥

१० नेतदिति हेतुमन्त्रत्वमिस्सर्वशक्तिप्रतिष्ठापनीभूतेः एतदितिप्रतेयथाश्रुतोऽर्थः ११ । १२ प्राप्नुमभिलषितंफलमित्यन्वयः घटमानस्यसजमानस्य १३ । १४ निरंशुःराहादिनाहतमभः १५
 स्वापतेर्यद्विरण्यं स्वधर्मतस्यपतिः । अग्निर्भुवद्रपिपतीरयोणामितिर्लिमात्रयिरितिधननाम स्वपतेरिदंस्वापतेयं । आग्नेयंवेहिरण्यमितिश्रुतेश्च । 'द्रव्यवित्तंस्वापतेयं'इत्यमरः १६ । १७ प्रद्व्योऽध्यानं च
 ततःसमगवान्विद्वान्काश्यपोद्विजसत्तमः ॥ भस्मराशीकृतं वृक्षं विद्यासमजीवयत् ९ अंकुरं कृतवांस्तत्रततःपर्णद्वयान्वितम् ॥ पलाशिनंशाखिनंचतथाविटपि
 नंपुनः १० तं दृष्ट्वाजीवितं वृक्षं काश्यपेन महात्मना ॥ उवाच तक्षको ब्रह्मन्नेतदित्यश्रुतं त्वयि ११ द्विजेंद्रयाद्विषं हन्याममवामद्विधस्यवा ॥ कंत्वमर्थमभिप्रेप्सुर्यासि
 तत्रतपोधन १२ यत्तेऽभिलषितं प्राप्नुं फलं तस्मान्मृपोत्तमात् ॥ अहमेव प्रदास्यामिततेयद्यपि दुर्लभम् १३ विप्रशापाभिभूते च क्षीणायुषिनराधिपे ॥ घटमानस्य
 तेविप्रसिद्धिः संशयिता भवेत् १४ ततोयशः प्रदीप्तं त्रेपुलोकेषु विश्रुतम् ॥ निरंशुरिव चर्मांशुरंतर्धानमितो व्रजेत् १५ ॥ काश्यप उवाच ॥ धनार्थीयाम्यहं
 तत्रतन्मेदेहिभुजंगम् ॥ ततोऽहं विनिवर्तिष्ये स्वापतेयं प्रगृह्यै १६ ॥ तक्षक उवाच ॥ यावद्धनं प्रार्थयसे तस्माद्द्राज्ञस्ततोऽधिकम् ॥ अहमेव प्रदास्यामि निवर्तस्व
 द्विजोत्तम १७ ॥ सौतिरुवाच ॥ तक्षकस्य वचः श्रुत्वा काश्यपोद्विजसत्तमः ॥ प्रद्व्योऽसुमहातेजाराजानं प्रति बुद्धिमान् १८ दिव्यज्ञानः स तेजस्वी ज्ञात्वा तं
 नृपतिं तदा ॥ क्षीणायुषं पांडवेयमपावर्तत काश्यपः १९ लब्ध्वा वित्तं मुनिवरस्तक्षकाद्यावदीप्सितम् ॥ निवृत्ते काश्यपे तस्मिन्समयेन महात्मनि २० जगाम तक्ष
 कस्तूर्णनगरं नागसाह्वयम् ॥ अथ शुश्राव गच्छन्स तक्षको जगतीपतिम् २१ मंत्रैर्गदैर्विषहरैरक्षयमाणं प्रयत्नतः ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ संचिंतयामास तदामायायोगे
 नपार्थिवः २२ मया वंचयितव्योऽसौ कउपायो भवेदिति ॥ ततस्तापसरूपेण प्राहिणोत्सभुजंगमान् २३ फलदर्भोदकं गृह्य राज्ञेनागोऽथ तक्षकः ॥ तक्षक उवाच ॥
 गच्छध्वं यूयमव्यग्रा राजानं कार्यवत्तया २४ फलपुष्पोदकं नाम प्रतिग्राहयितुं च पम् ॥ सौतिरुवाच ॥ ते तक्षक समादिष्टास्तथा च कुर्भुजंगमाः २५ उपनिन्युस्तथा
 राज्ञे दर्भानापःफलानि च ॥ तच्च सर्वसराजेंद्रः प्रतिग्राह्यैर्वीरवान् २६ कृत्वा तेषां च कार्याणि गम्यतामित्युवाच तान् ॥ गतेपुतेपुनागेपुतापसच्छन्नरूपिषु २७ अमा
 त्यान्सुहृदश्चैव प्रोवाच सनराधिपः ॥ भक्षयंतु भवंतो वै स्वादूनीमानि सर्वशः २८ तापसैरुपनीतानि फलानि सहितामया ॥ ततो राजा ससचिवः फलान्यादातुमैच्छत
 २९ विधिना संप्रयुक्तो वैऋषिवाक्येन तेन तु ॥ यस्मिन्नेव फलेनागस्तमेवामक्षयत्स्वयम् ३० ततो भक्षयतस्तस्य फलात्कृमि रभूदणुः ॥ च्छ्वकः कृष्णनयनस्ताम्रव
 र्णोऽथ शौनक ३१ सतं गृह्यन् नृपश्रेष्ठः सचिवानि दमन्वतीत् ॥ अस्तमभ्येति सविता विषादघनमेभयम् ३२ सत्यवागस्तु समुनिः कृमिर्मांशतामयम् ॥ तक्षको नाम
 भूत्वा वै तथा परिहृतं भवेत् ३३ ते चैनमन्वर्तत मंत्रिणः कालचोदिताः ॥ एवमुक्त्वा सराजेंद्रो ग्रीवायां सन्निवेश्य ह ३४

म.भा.टी.
॥५२॥

क्रेराजानं प्रतिराज्ञो मृत्युमुद्दिश्येत्यर्थः १८ । १९ समयेन कालेन संकेतविशेषेण गुप्तवेपथेति वा २० । २१ गदैर्दंशस्थाने कुरेणोत्कीर्णं मर्त्यमानैरोषधिविशेषैः २२ । २३ । २४ । २५ आपःअपः २६
 तेषां कार्याणि पारितोषिकदानानि २७ । २८ आदातुं भक्षितुं २९ विधिना ह्येन तमेव तदेव ३० च्छ्वकः कृत्सितो च्छ्वकः ३१ । ३२ परिहृतं परिहारः ब्राह्मणावमाननादोपस्य भवेत् ३३ । ३४

॥५२॥

३५ । ३६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ७ ॥ ततयेति १ । २ सीमंतः स्त्रीणां द्विफालवक्षेपुकेः शेषमभ्येसिदूररेखात् कुर्वीणं पद्मवत् रक्तवर्णं
 त्वात् आकाशस्य च नीलत्वात् ३ अज्ञानिताडितो वज्राहतः ४ । ५ । ६ प्रपितामहो युधिष्ठिरः ७ वपुष्माकाशिराजकम्पा ८ । ९ । १० वरं वरजीये प्रतीतरूपा हृष्टरूपा प्रतीतप्रख्यातरूपसौंदर्यं
 कृमिकं प्राहसतूर्णमुमूर्धुर्नष्टचेतनः ॥ प्रहसन्नेव भोगेन तक्षकेण त्ववेष्टयत् ३५ तस्मात्फलाद्विनिष्क्रम्य यत्तद्राज्ञे निवेदितम् ॥ वेष्टयित्वा च वेगेन विनद्य च महास्वनम् ॥
 अदशत्पृथिवीपालं तक्षकः पन्नगेश्वरः ३६ ॥ इति श्रीम० आदि० आस्ती० तक्षकदंशे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ सौतिरुवाच ॥ ते तथा मंत्रिणो दृष्ट्वा भोगेन परि
 वेष्टितम् ॥ विषण्णवदनाः सर्वेरुदुर्भृशदुःखिताः १ तंतुनादंततः श्रुत्वामंत्रिणस्ते प्रदुःखुः ॥ अपश्यंत तथायां तमाकाशेनागमहुतम् २ सीमंतमिव कुर्वीणं नभसः
 पद्मवर्चसम् ॥ तक्षकं पन्नगश्रेष्ठं भृशं शोकपरायणाः ३ ततस्तु ते तद्गृहमग्निना वृत्तं प्रदीप्यमानं विषजेन भोगिनः ॥ भयात्परित्यज्यदिशः प्रपेदिरेपपातराजाऽऽनिताडि
 तोयथा ४ ततो नृपे तक्षकतेजसाहते प्रयुज्यसर्वाः परलोकसत्क्रियाः ॥ शुचिर्द्विजो राजपुरोहितस्तदा तथैव ते तस्य नृपस्य मंत्रिणः ५ नृपं शिशुं तस्य सुतं प्रचक्रिरे समे
 त्य सर्वे पुरवासिनो जनाः ॥ नृपं यमाहुस्तममित्रघातिनं कुरुप्रवीरं जनमेजयं जनाः ६ सवाल एवार्थमतिर्नृपोत्तमः स हैव तैर्मंत्रिपुरोहितैस्तदा ॥ शशासराज्यं कुरुपुंगवा
 ग्रजोयथाऽस्य वीरः प्रपितामहस्तथा ७ ततस्तुराजानममित्रघातपनंसमीक्ष्यते तस्य नृपस्य मंत्रिणः ॥ सुवर्णवर्माणमुपेत्य काशिपं वपुष्मार्थं वरयां प्रचक्रमुः ८
 ततः सराजा प्रददौ वपुष्मां कुरुप्रवीराय परीक्ष्य धर्मतः ॥ सचापिता प्राप्य मुदा युतोऽभवन्नचान्यनारीषु मनोदधे क्वचित् ९ सरः सुफुल्लेषु वनेषु चैव प्रसन्नचेता विजहार वी
 र्यवान् ॥ तथा सराजन्यवरो विजहिवान्यथोर्वशीं प्राप्य पुरा पुरूरवाः १० वपुष्माचापिवरं पतिव्रताप्रतीतरूपासमवाप्य भूपतिम् ॥ भावेन रामारमयां बभूव तं विहार
 कालेष्ववरोधसुंदरी ११ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जनमेजयराज्याभिषेके चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एत
 स्मिन्नेव काले तु जरत्कारुर्महातपाः ॥ चचार पृथिवीं कृत्वा यत्र सायं गृहो मुनिः १ चरन्दीक्षां महातेजा दुश्चरामकृतात्मभिः ॥ तीर्थेष्वप्युपवृत्त्वा पुष्येषु विचचार ह २
 वायुभक्षो निराहारः शुष्यन्नहरहर्मुनिः ॥ सददर्शपितृन् गर्ते लंबमानानघो मुखान् ३ एकतं त्ववशिष्टं वै वीरणस्तं वमाश्रितान् ॥ तंतं तु च शनैराखुमाददानं बिलेशयम् ४
 निराहारान्कृशान्दीनान् गर्ते स्वत्राणामिच्छतः ॥ उपसृत्य सतान् दीनान् दीनरूपोऽभ्यभाषत ५ के भवंतोऽवलंबंते वीरणस्तं वमाश्रिताः ॥ दुर्बलं खादितैर्दूलेराखुना
 विलवासिना ६ वीरणस्तं वके मूलं यदप्येकमिह स्थितम् ॥ तदप्ययं शनैराखुरादत्ते दशनैः शितैः ७ छेत्स्यतेऽल्पावशिष्टत्वादेतदप्यचिरादिव ॥ ततस्तु पतितारो
 ऽत्र गर्ते व्यक्तमघो मुखः ८ तस्य मेदुःखमुत्पन्नं दृष्ट्वा युष्मानघो मुखान् ॥ कृत्वा पदमापन्नान् प्रियं किं करवाणिवः ९

यस्या इति वा भावेनानुरागातिशयेन । अनुभूतमिहाकृतं मृगयापदमापदां । विष्णुरातोऽपियद्रागादगात्तक्षकभक्षयताम् इति रत्नगर्भः ११ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुश्चत्वारिं
 शोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ एतस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ स्वत्राणं स्वराणां हीनरूपः करुणापीडितत्वात् ५ । ६ । ७ पतितारः पतिष्यथ ८ कृत्वा पदमापन्नान् प्रियं किं करवाणिवः ९

१० । ११ तत्त्वपोहितुं अस्मदीयं कृच्छ्रं अपनेतुं १२ प्रवदतां प्रवृत्तानां अध्यापकानां १३ ज्ञानसंज्ञया रक्षां ज्ञानीमः मूर्धितकल्पाः स्मृत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ नियतात्मा जितचित्तः महात्मा महामतिः १९ कृच्छ्रसंकटं आपाविताः प्रापिताः २० नाथवत्तया दयया परवशतया २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ मंदात्मानमदीर्घदर्शिनं अचेतसंपापाणतुल्यं २७ । २८ । २९

म. भा. टी.
॥५१॥

तपसोऽस्य चतुर्थेन तृतीयेनाथवा पुनः ॥ अर्धेन वापि निस्तर्तुमापदं ब्रूतमाचिरम् १० अथवाऽपि समग्रेण तरंतु तपसामम् ॥ भवंतः सर्वेषु वेहकाममेवं विधीयताम् १
॥ पितर ऊचुः ॥ ॥ वृद्धो भवान् ब्रह्मचारी यो न स्वातुमिहेच्छसि ॥ न तु विप्राग्र्यतपसा शक्यते तद्व्यपोहितम् १२ अस्ति नस्तातपसः फलं प्रवदतां वर ॥ संतानप्र
क्षयाद्ब्रह्मन्पतामनिरयेऽशुचौ १३ संतानं हि परो धर्म एव माहापितामहः ॥ लंबतामिह नस्तातन ज्ञानं प्रतिभाति वै १४ येन त्वानाभिजानी मोल्लोके विख्यात पौरुषम् ॥
वृद्धो भवान् महाभागो यो नः शोच्यान्सुदुःखितान् १५ शोचते चैव कारुण्याच्छृणुये वै वयं द्विज ॥ यायावरानामवयमृषयः संशितव्रताः १६ लोकात्पुण्यादिह भ्रष्टाः संता
नप्रक्षयान्मुने ॥ प्रनष्टं नस्तपस्तीव्रं न हि नस्तंतुरस्ति वै १७ अस्तित्वेकोऽद्य नस्तंतुः सोपि नास्ति यथा तथा ॥ मंदभाग्योऽल्पभाग्यानां तप एव समास्थितः १८ जर
त्कारुरिति ख्यातो वेदे देवांगपारगः ॥ नियतात्मा महात्मा च सुव्रतः सुमहात्तपाः १९ तेन स्मृतपसो लोभात्कृच्छ्रमापादिता वयम् ॥ न तस्य भार्या पुत्रो वा बांधवो वाऽस्ति
कश्चन २० तस्मात्तं वामहेगर्तेन प्रसंज्ञा ह्यनाथवत् ॥ सवक्तव्यस्त्वया दृष्टो ह्यस्माकं नाथवत्तया २१ पितरस्तेऽवलंबंते गर्ते दीना अधोमुखाः ॥ साधुदारां कुर्वन्ने
ति प्रजामुत्पादयेति च २२ कुलतंतुर्हि नः शिष्टस्त्वमेवैकस्तपोधन ॥ यस्त्वं पश्यसि नो ब्रह्मन्वीरणस्तं वमाश्रितान् २३ एषोऽस्माकं कुलस्तं व आस्ते स्वकुलवर्धनः ॥
यानि पश्यसि वै ब्रह्मन्मूलानीहास्य वीरुधः २४ एतेन स्तं तव स्तातकालेन परिभक्षिताः ॥ यत्त्वेतत्पश्यसि ब्रह्मन्मूलमस्यार्धभक्षितम् २५ यत्र लंबामहेगर्ते सोऽप्ये
कस्तप आस्थितः ॥ यमाखुं पश्यसि ब्रह्मन्कालेषु महाबलः २६ सतंतपो रतं मंदं शनैः क्षपयते तु दन ॥ जरत्कारुंतपो लब्धं मंदात्मानमचेतसम् २७ नाहिन
स्तत्तपस्तस्य तारयिष्यति सतम ॥ छिन्नमूलान्परिभ्रष्टान्कालोपहतचेतसः २८ अधः प्रविष्टान्पश्यास्मान्यथा दुष्कृतिनस्तथा ॥ अस्मासु पतितेष्वत्र सहस्रैः स
बांधवैः २९ छिन्नः कालेन सोऽप्यत्र गंतवैनरकंततः ॥ तपो वाऽप्यथ वा यज्ञो यच्चान्यत्पावनं महत् ३० तत्सर्वमपरं तात न संतत्यासमं मतम् ॥ सतातद्वद्वा ब्रूयास्तं ज
रत्कारुंतपोधन ३१ यथा दृष्टमिदं चात्र त्वयाऽऽख्येयमश्लेषतः ॥ यथा दारान्प्रकुर्यात्स पुत्रानुत्पादयेद्यथा ३२ तथा ब्रह्मं स्वयावाच्यः सोऽस्माकं नाथवत्तया ॥
बांधवानां हितस्येह यथा चात्मकुलंतथा ३३

३० अपरं ज्ञानादवां चीनं । किं प्रजया करिष्यामो येषां नोऽयमात्मार्यलोकः इति श्रुतेः । किमर्थं वयमभ्येण्यामहे किमर्थं वयं यस्यामहे वाचि हि प्राणां जुहुमः इत्यादि श्रुतेः अपि त्रायुणमज्ञानामेवेति भावः ३१
३२ बांधवानामित्यादिसार्धः श्लोकः तस्य बांधवानामस्माकं सर्वेषां मध्ये कस्त्वं यथा आत्मकुलंतथा बांधुमिव वा अस्मान् अनुशोचसितस्तस्माच्छ्रेणुमिच्छामः को भवानिह तिष्ठतीति योजना ३३

३४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचमत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ एतदिति १ । २ दुष्टाकृतिर्ये स्य तस्य दुष्कृतेः ३ दिष्ट्या भाग्येन ४ । ५ भावितं भावयुक्तं ६ निवेश्ये निवेशं विवा
हं करिष्ये ७ । ८ न भरेयं धारणपोषणेन कुर्या ९ शाश्वतानित्याः अव्यया अपक्षयशून्याः १० । ११ । १२ याचामियाचे १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ जरत्कारौ समाहिताः जरत्कारोरन्वेषणे
कस्त्वं वंधुमिवास्माकमनुशोचसि सतम ॥ श्रोतुमिच्छाम सर्वेषां को भवानिह तिष्ठति ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुपितृ
दर्शने पंचमत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा जरत्कारुर्धृशं शोकपरायणः ॥ उवाच तान्पितृन्दुःखाद्वाप्सं दिग्धया गिरा १ ॥ जरत्का
रुरुवाच ॥ मम पूर्वभवंते वै पितरः सपितामहाः ॥ तद्भूतयन्मया कार्यं भवतां प्रियकाम्यया २ अहमेव जरत्कारुः किल्बिषी भवतां सुतः ॥ तेदं धारयत मे दुष्कृते रक्त
तात्मनः ३ ॥ पितर ऊचुः ॥ पुत्रदिष्ट्याऽसि संप्राप्त इमं देशं यदृच्छया ॥ किमर्थं च त्वया ब्रह्मन्नक्तोदारसंग्रहः ४ ॥ जरत्कारुरुवाच ॥ ममायं पितरो नित्यं हृद्यर्थः परिव
र्तते ॥ ऊर्ध्वरेताः शरीरं वै प्रापयेयममुत्र वै ५ नदारान्वै करिष्येऽहमिति मे भावितं मनः ॥ एवं दृष्ट्वा तु भवतः शकुंतानि वलंबतः ६ मयानिर्वातिता बुद्धिर्ब्रह्मचर्यात्पिता
महाः ॥ करिष्येवः प्रियकामं निवेश्येऽहमसंशयम् ७ सनाम्रीयद्यहं कन्यामुपलप्स्ये कदाचन ॥ भविष्यति च याकाचिद्वैक्ष्यवत्स्वयमुद्यता ८ प्रतिग्रहितातामस्मि न
भरेयं च यामहम् ॥ एवं विधमहं कुर्यां निवेशं प्राप्नुयां यदि ॥ अन्यथान करिष्येऽहं सत्यमेतत्पितामहाः ९ तत्र चोत्पत्स्यते जंतुर्भवतां तारणाय वै ॥ शाश्वताश्चाव्यया
श्वैव तिष्ठंतु पितरो मम १० ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्त्वा तु सपितृन्श्च चारुप्रथिवीं मुनिः ॥ न च स्मलभते भार्या वृद्धोऽप्यमिति शौनक ११ यदानिर्वेदमापन्नः पितृभिश्चो
दितस्तथा ॥ तदाऽरण्यसगत्वोच्चैश्चुक्रोश भृशदुःखितः १२ सत्वरण्यगतः प्राज्ञः पितृणां हितकाम्यया ॥ उवाच कन्यायाचामिति स्रोवाचः शनैरिमाः १३ यानि
भूतानि संतीह स्थावराणि चराणि च ॥ अंतर्हि तानि वायानि तानि गृण्वंतु मे वचः १४ उग्रेतपसि वर्तते पितरश्चोदयंति माम् ॥ निविशस्वेति दुःखार्ताः संतानस्याचि
कीर्षया १५ निवेशायाखिलां भूमिकन्याभैक्ष्यं च रामिभोः ॥ दरिद्रो दुःखशीलश्च पितृभिः सन्नियोजितः १६ यस्य कन्यास्ति भूतस्य ये मयेह प्रकीर्तिताः ॥ तेमेक
न्यां प्रयच्छंतु चरतः सर्वतो दिशम् १७ मम कन्यासनाम्रीयाभैक्ष्यवच्चोदिता भवेत् ॥ भरेयं चैव यानाहं तामेकन्यां प्रयच्छत १८ ततस्ते पन्नगायै वै जरत्कारौ समाहिताः ॥
तामादाय प्रवृत्तिते वासुकेः प्रत्यवेदयन् १९ तेषां श्रुत्वा सनाम्रीयान्यां समलंकृताम् ॥ प्रगृह्यारण्यमगमत्समीपंतस्य पन्नगः २० तत्रतामैक्ष्यवत्कन्यां प्रादात्तस्मै
महात्मने ॥ नागेंद्रो वासुकिर्ब्रह्मन्नसतां प्रत्यगृह्यत २१ असनामिति वै मत्वा भरणे चाविचारिते ॥ मोक्षभावे स्थितश्चापि द्वंद्वभूतः परिग्रहे २२ ततो नामसकन्यायाः प
प्रच्छभृगुनंदन ॥ वासुकिं भरणं चास्यान कुर्यामित्युवाच ह २३ ॥ इति श्रीम० आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि वासुकिजरत्कारुसमागमे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

यत्ताः १९ । २० । २१ असनामेति मोक्षे स्थितस्य परिग्रहो दुःखायेति पितृमयोजनमात्रं कार्यमित्याशयः २२ । २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

वासुकिरिति १ प्रतीच्छप्रतिगृहाण २ । ३ । ४ । ५ । ६ स्पृश्यं ब्रह्मस्य तृष्टिकाद्यास्तरणैतिसंयुतं ७ । ८ विप्रियेकृतेत्वांतवगृहेवासंख्यजेयं ९ । १० दुःखशीलदुःखप्रदस्वभाव श्वेतकाकीयैः
शाचएतश्चाकश्चेतपामिभे श्वेतकाकीयास्तैः नित्यजागरूकत्वभयचकितत्वं गितत्वज्ञैः उपाचरदाराधितवती । 'एतः कर्तुरजागते' इति मेदिनीकोशाद्वर्णवाच्यपि एतद्वद्वद्विभृतेवर्तते शोणादिपदवधू

॥ सौतिरुवाच ॥ वासुकिस्त्वब्रवीद्वाक्यं जरत्कारुमृषितदा ॥ सनाम्रीतवकन्येयं स्वसामेतपसान्विता १ भरिष्यामिचतेभार्याप्रतीच्छेमां द्विजोत्तम ॥ रक्षणंच
करिष्येऽस्याः सर्वशक्त्या तपोधन ॥ त्वदर्थं रक्ष्यते चैषामयामुनिवरोत्तम २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ न भरिष्येऽहमेतां वैष्णवमेसमयः कृतः ॥ अप्रियं च न कर्तव्यं कृते चैनात्य
जाम्यहम् ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ प्रतिश्रुते तु नागेन भरिष्ये भगिनीमिति ॥ जरत्कारुस्तदा वैशमभुजगस्य जगामह ४ तत्र मंत्रविदां श्रेष्ठस्तपोवृद्धो महाव्रतः ॥ जग्राह
पाणिधर्मात्माविधि मंत्रपुरस्कृतम् ५ ततो वासुहंरम्यं पन्नगैर्द्रस्य संमतम् ॥ जगाम भार्याभादाय स्तूयमानो महर्षिभिः ६ शयनं तत्र संकृतं स्पृष्ट्वा स्तरणसंवृतम् ॥
तत्र भार्यासहाये वै जरत्कारुवासह ७ सतत्र समयं चक्रे भार्याया सहसतमः ॥ विप्रियं मे न कर्तव्यं न च वाच्यं कदाचन ८ त्यजेयं विप्रिये च त्वां कृते वा संचते गृहे ॥ एत
दृहाणवचनं मया यत्समुदीरितम् ९ ततः परमसंविग्नास्वसानागपतेस्तदा ॥ अतिदुःखान्विता वाक्यं तमुवाचैवमस्त्विति १० तथैव सा च भर्तारं दुःखशीलमुपा
चरत् ॥ उपायैः श्वेतकाकीयैः प्रियकामाय शस्विनी ११ ऋतुकाले ततः स्नाता कदाचिद्वासुकेः स्वसा ॥ भर्तारं वै यथान्यायमुपतस्थे महासुनिम् १२ तत्र तस्याः
समभवद्गर्भो ज्वलनसन्निभः ॥ अतीव तेजसा युक्तो वैश्वानरसमद्युतिः १३ शुक्लपक्षे यथासोमो व्यवर्षत तथैव सः ॥ ततः कतिपयाहस्य जरत्कारुर्महायशाः १४
उत्संगेऽस्याः शिरः कृत्वा सुष्वापपरिखिन्नवत् ॥ तस्मिंश्च सुप्ते विप्रे द्रे सवितास्तमियाद्विरिम् १५ अन्हः परिक्षये ब्रह्मंस्ततः साऽर्चितयत्तदा ॥ वासुकेर्भगिनी
भीता धर्मलोपान्मनस्विनी १६ किं नु मे सुकृतं भूयाद्भर्तुं रुथापनं नवा ॥ दुःखशीलो हि धर्मात्मा कथं नस्यापराधुयाम् १७ कोपो वा धर्मशीलस्य धर्मलोपोऽथवा पुनः ॥
धर्मलोपो गरीयान्वै स्यादित्यत्राकरोन्मतिम् १८ उत्थापयिष्ये यद्येनं ध्रुवं कोपं करिष्यति ॥ धर्मलोपो भवेदस्य संख्यातिक्रमणे ध्रुवम् १९ इति निश्चित्य मनसा जरत्का
रुर्भुजंगमा ॥ तमृषिदीप्ततपसं शयानमनलोपमम् २० उवाचे देवचः शृङ्खलं ततो मधुरभाषिणी ॥ उत्तिष्ठ त्वं महाभाग सूर्योऽस्तमपगच्छति २१ संध्यामुपास्व भग
वन्नपः स्पृष्ट्वा यत्तव्रतः ॥ प्रादुष्कृताग्निहोत्रोऽयं मुहूर्तो रम्यदारुणः २२ संध्याप्रवर्तते चेयं पश्चिमायां दिशि प्रभो ॥ एवमुक्तः स भगवान् जरत्कारुर्महातपाः २३
भार्याप्रस्फुरमाणौष्ठं वचनमब्रवीत् ॥ अवमानः प्रयुक्तोऽयं त्वयाममभुजंगमे २४

श्वेतइत्यत्र ओमाहोश्चेति पररूपं अन्येतु श्वेतकाकोवकस्तदीयैः तं हिवर्षासुनीडस्थं बक्येव पुष्पातितद्वदिति ११ । १२ । १३ । १४ उत्संगेऽंके १५ । १६ दुःखशीलो दुःखप्रदशीलो
धर्मात्मा च कथं केन प्रकारेणापराधिनीनभवेयमित्यर्थः १७ कर्तव्यकोटिद्वयमुपन्यस्य धर्मलोपमेव गुरुकरोति कोपोवेति १८ । १९ । २० । २१ प्रादुष्कृतोऽग्निहोत्रो बहिर्यस्मिन्सप्रादुष्कृ
ताग्निहोत्रः । 'अग्निहोत्रोऽग्निहोत्रोऽयं मुहूर्तो रम्यदारुणः' इति मेदिनी रम्यो धर्मसाधनत्वात् वारुणो भूतादिपचारान् २२ । २३ । २४

विभावासीः सूर्यस्य २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० त्रियोऽयं ३१ । ३२ चिताभ्रातृकार्ये विषयिणी शोको भर्तृवियोगजः ३३ । ३४ । ३५ । ३६

समीपे तेन वत्स्यामि गमिष्यामि यथागतम् ॥ शक्तिरस्ति न वामोरुमयि सुप्ते विभावसोः २५ अस्तंगंतुं यथाकालमिति मे हृदि वर्तते ॥ न चाप्यवमतस्येह वासोरोचेत
कस्यचित् २६ किंपुनर्धर्मशीलस्य मवामाद्विधस्य वा ॥ एवमुक्ता जरत्कारुर्मर्त्राहृदयकंपनम् २७ अब्रवीद्भगिनी तत्र वासुकेः सन्निवेशने ॥ नावमानात्कृतवतीत
वाहं विप्रबोधनम् २८ धर्मलोपो न ते विप्रस्यादित्येतन्मया कृतम् ॥ उवाच भार्यामित्युक्तो जरत्कारुर्महातपाः २९ ऋषिः कोपसमाविष्टस्तु कामो भुजंगमाम् ॥
न मे वागमृतं प्राह गमिष्येऽहं भुजंगमे ३० समयो ह्येष मे पूर्वत्वया सहामिथः कृतः ॥ सुखमस्म्युपितो मद्रे ब्रूयास्त्वं भ्रातरं शुभे ३१ इतो मयि गते भीरुगतः स भगवानिति ॥
त्वं चापि मयि निष्कान्तेन शोकं कर्तुं महसि ३२ इत्युक्ता साऽनवद्यार्गी प्रत्युवाच मुनि तदा ॥ जरत्कारुं जरत्कारुश्चिता शोकपरायणा ३३ बाष्पगद्गदया वाचा मुखेन परि
शुष्यता ॥ कृतां जलिर्वरारोहापर्यश्रुनयना ततः ३४ धैर्यमालंब्य वामोरुर्हृदयेन प्रवेपता ॥ न मामर्हसि धर्मज्ञपरित्यक्तुमनागसम् ३५ धर्मस्थितां स्थितो धर्मसदा
प्रियहिते रताम् ॥ प्रदाने कारणं यच्च मम तुभ्यं द्विजोत्तम ३६ तदलब्धवतीं मंदां किं मां वक्ष्याति वासुकिः ॥ मातृशापाभिभूतानां ज्ञातीनां मम सत्तम ३७ अपत्यमी
प्सितं त्वत्तस्तच्च तावन्न दृश्यते ॥ त्वतो ह्यपत्यलाभेन ज्ञातीनां मे शिवं भवेत् ३८ संप्रयोगो भवेन्न आयं मम मोघस्त्वया द्विज ॥ ज्ञातीनां हितमिच्छंती भगवंस्त्वां प्रसाद
ये ३९ इममव्यक्तरूपमेगर्भमाधाय सत्तम ॥ कथं त्यक्त्वा महात्मा स न गंतुमिच्छस्य नागसम् ४० एवमुक्तस्तु स मुनिर्भार्यावचनमब्रवीत् ॥ यद्युक्तमनुरूपं च जरत्कारुं
तपोधनः ४१ अस्त्ययं सुभगे गर्भस्तव वैश्वानरोपमः ॥ ऋषिः परमधर्मात्मा वेदे देदांगपारगः ४२ एवमुक्ता स धर्मात्मा जरत्कारुर्महातपिः ॥ उग्राय तपसे भूयोजगा
मकृतनिश्चयः ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तिकपर्वणि जरत्कारुनिर्गमे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥
गतमात्रं तु भर्तारं जरत्कारुवेदयत् ॥ भ्रातुः सकाशमागत्य याथातथ्यं तपोधन १ ततः सभुजगश्चेष्टः श्रुत्वा सुमहदप्रियम् ॥ उवाच भगिनी दीनां तदा दीनतरः स्व
यम् २ ॥ ॥ वासुकिरुवाच ॥ ॥ जानासि भद्रे यत्कार्यं प्रदाने कारणं च यत् ॥ पन्नगानां हितार्थाय पुत्रस्ते स्यात्ततो यदि ३ ससर्पसत्रात्किल नो मोक्षयिष्यति वीर्य
वान् ॥ एवं पितामहः पूर्वमुक्तवांस्तु सुरैः सह ४ अप्यस्ति गर्भः सुभगे तस्मात्ते मुनिसत्तमात् ॥ न चेच्छाम्य फलं तस्य दारुर्धर्ममनीषिणः ५ कामं च मम न्याय्यं
प्रष्टुं त्वां कार्यमीदृशम् ॥ किंतु कार्यं गरीयस्त्वात्तत्स्त्वाहमचूचुदम् ६ दुर्वार्यतां विदित्वा च भर्तुस्तेऽतितपस्विनः ॥ नैनमन्वागमिष्यामि कदाचिद्विशिष्यतां ७

३७ । ३८ संप्रयोगः संबंधः मोघो निष्फलः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ मतमात्रमिति
१ । २ । ३ । ४ । ५ अचूचुर्वकार्यं सिद्धिं वक्तुं प्रेरितवान् ६ । ७

८ जरत्कारुस्ततोवाक्यमित्युक्त्वाप्रत्यभापतेतिवाक्यवचनीयंमयोच्यतइतिशेषःइत्युक्त्वाप्रत्यभापतपुत्रवचनारंभेदेवंकारोभवंतिपश्चात्संदेशं वदति । यथोक्तं ब्रह्मवैवर्ते 'इदं वचनमुक्त्वाऽप्रेवाक्यं वाक्यविशा
 रदः । चकारावश्यं कर्मनर्मदातीरमाश्रितः' इति ९ ममेदं कार्यमुद्दिश्य अस्तीत्युत्तरं दत्तवानिति शेषः १० वितथं तेन उक्तपूर्वेन स्मरामि सांपरायिकं कटे । 'सांपरायोरणापदोः' इति कोशः ११ । १२
 आचक्ष्वभद्रेभर्तुः स्वसर्वमेव विचेष्टितम् ॥ उद्धरस्व च शल्यं मेघोरं हृदि चिरस्थितम् ८ जरत्कारुस्ततोवाक्यमित्युक्त्वाप्रत्यभापत ॥ आश्वासयंती संतं तं वा सुकिंपन्नगे
 श्वरम् ९ ॥ ॥ जरत्कारुवाच ॥ ॥ पृष्टो मयाऽपत्यहेतोः समहात्मा महातपाः ॥ अस्तीत्युत्तरमुद्दिश्य ममेदं गतवांश्चसः १० स्वैरेष्वपिन तेनाहं स्मरामि वितथं
 वचः ॥ उक्तपूर्वकुतो राजन्सांपराये सवक्ष्यति ११ न संतापस्त्वया कार्यः कार्यं प्रतिभुजंगमे ॥ उत्पत्स्यति च ते पुत्रो ज्वलनार्कसमप्रभः १२ इत्युक्त्वा सहिमां भ्रातर्ग
 तो भर्ता तपोधनः ॥ तस्माद्धेतुपरंदुःखं तवेदं मनसि स्थितम् १३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा सनागेंद्रो वासुकिः परया सुदा ॥ एवमस्त्वितितद्वाक्यं भ
 गिन्याः प्रत्यगृह्यत १४ सांत्वमानार्थदानैश्च पूजया चारुरूपया ॥ सोदर्या पूजयामास स्वसारं पन्नगोत्तमः १५ ततः प्रवृष्टे गभो महातेजामहाप्रभः ॥ यथासौ मोदि
 जश्रेष्ठशुक्लपक्षोदितो दिवि १६ अथ काले तु सा ब्रह्मन् प्रजज्ञे भुजगस्वसा ॥ कुमारं देवगर्भाभं पितृमातृभयापहम् १७ वृधे स तु तत्रैव नागराजनिवेशने ॥ वेदांश्चाधि
 जगे सांगान् भार्गवाद्भ्यवनान्मुने १८ चीर्णव्रतो बाल एव बुद्धिसत्त्वगुणान्वितः ॥ नामचास्याभवत्ख्यातं लोकेष्वास्तीक इत्युत् १९ अस्तीत्युक्त्वा गतो यस्मात्पिता
 गर्भस्थमेव तम् ॥ वनंतस्मादिदं तस्य नामास्तीकेति विश्रुतम् २० स बाल एव तत्र स्थश्चरन्नमित बुद्धिमान् ॥ गृहे पन्नगराजस्य प्रयत्नात्परिरक्षितः २१ भगवानि
 वदेवेशः शूलपाणिर्हिरण्मयः ॥ विवर्धमानः सर्वास्त्रान्पन्नगानभ्यर्षयत् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि आस्तीकोत्पत्तौ अष्टचत्वारिंशो
 ध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ यदपृच्छत्तदाराजामंत्रिणो जनमेजयः ॥ पितुः स्वर्गगतं तन्मे विस्तरेण पुनर्वद १ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ शृणु
 ब्रह्मन्यथाऽपृच्छन्मंत्रिणो नृपतिस्तदा ॥ यथाचारव्यातवं तस्ते निधनं तत्परीक्षितः २ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ जानंति स्म भवंतस्तद्यथा वृत्तं पितुर्मम ॥ आ
 सीद्यथासनिधनं गतः काले महायशाः ३ श्रुत्वा भवत्सकाशाद्धिपितुर्वृत्तमशेषतः ॥ कल्याणं प्रतिपत्स्यामि विपरीतं न जातु चित् ४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ मंत्रि
 णोऽथाब्रुवन्वाक्यं पृष्ट्वा स्तेन महात्मना ॥ सर्वे धर्मविदः प्राज्ञा राजानं जनमेजयम् ५ ॥ ॥ मंत्रिण ऊचुः ॥ ॥ शृणु पार्थिव यद्ब्रूषे पितुस्तव महात्मनः ॥ चरितं पा
 र्थिवेन्द्रस्य यथानिष्ठांगतश्चसः ६ धर्मात्मा च महात्मा च प्रजापालः पिता तव ॥ आसीदिह यथा वृत्तः समहात्मा शृणुष्व तत् ७

१३ । १४ । १५ । १६ प्रजज्ञे जनयामास १७ । १८ बुद्धिः कार्यनिष्ठा सत्त्वगुणइतिसत्त्वकार्याणि धर्मज्ञानवेराग्यैश्वर्याणितैरन्वितः १९ । २० । २१ हिरण्मयः दीप्तिमान् २२
 ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावेदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ सर्पसत्रं प्रस्तावयन् शौनक उवाच यदपृच्छदिति १ निधनं मरणं २ । ३ कल्याणं सर्वलोकहितं चेत्प्रतिप
 त्स्यामि प्रतीकारं करिष्यामि नान्यथेत्यर्थः ४ । ५ ब्रूषे पृच्छद्धि निष्ठांसमाप्तिं ६ धर्मात्मा उदारचित्तः महात्मा महानुभावः कलिनिग्राहकत्वात् ७

चातुर्वर्ण्यं चतुरोवर्णान् ८ । ९ । १० स्वधिष्ठिताः सुष्टुपालिताः बभारपोषितवान् ११ । १२ शारद्वतस्य कृपाचार्यस्य १३ सोत्तरायामिति पादपूरणार्थः संधिः अजीजनजातः १४ रा
 जधर्मो ग्रंथस्तस्यार्थः फलंतदुक्तानुष्ठानं शाब्दभावनायां प्रवृत्तेरेव भाव्यत्वात् तत्र कुशलोदसः १५ आत्मवान् बुद्धिमान् मेधावी बहुग्रंथधारणसमर्थः षड्गैः कामादिस्तस्य जेता षड्गजित् नीति
 चातुर्वर्ण्यं स्वधर्मस्थं स कृत्वा पर्यरक्षत ॥ धर्मतो धर्मविद्राजा धर्मो विग्रहवानिव ८ ररक्ष पृथिवीं देवीं श्रीमानतुलविक्रमः ॥ द्वेषारस्तस्य नैवासन्सचद्वेषिनकंचन ९
 समः सर्वेषु भूतेषु प्रजापतिरिवाभवत् ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव स्वकर्मसु १० स्थिताः सुमनसो राजस्तेन राज्ञा स्वधिष्ठिताः ॥ विधवानाथ विकलान् रूप
 णांश्च बभारसः ११ सुदर्शः सर्वभूतानामासीत्सोमइयापरः ॥ तुष्टपुष्टजनः श्रीमान् सत्यवाग्दृढविक्रमः १२ धनुर्वेदे तु शिष्योऽभून्नृपः शारद्वतस्यसः ॥ गोविंदस्य प्रि
 यश्चासीत्पिता ते जनमेजय १३ लोकस्य चैव सर्वस्य प्रिय आसीन्महायशाः ॥ परिक्षीणेपुरुषु सोत्तरायामजीजनत् १४ परिक्षिदभवतेन सौभद्रस्यात्मजो बली ॥
 राजधर्मार्थं कुशलयुक्तः सर्वगुणैर्वृतः १५ जितेंद्रियश्चात्मवांश्च मेधावी धर्मसेविता ॥ षड्गजिन्महाबुद्धिर्नीतिशास्त्रविदुत्तमः १६ प्रजाइमास्तव पिता षष्टिवर्षाण्य
 पालयत् ॥ ततोदिष्टांतमापन्नः सर्वेषां दुःखमावहन् १७ ततस्त्वं पुरुषश्रेष्ठ धर्मेण प्रतिपेदिवान् ॥ इदं वर्षसहस्राणि राज्यं कुरुकुलागतम् ॥ बाल एवाभिषिक्तस्त्वं सर्व
 भूतानुपालकः १८ ॥ जनमेजय उवाच ॥ नास्मिन्कुले जातु बभूव राजायोन प्रजानां प्रियलत्प्रियश्च ॥ विशेषतः प्रेक्ष्य पिता महानां वृत्तं महद्वृत्तपरायणानाम् १९
 कथं निधनमापन्नः पिता मम तथा विधः ॥ आचक्ष्वं यथा वन्मेश्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः २० ॥ सौतिरुवाच ॥ एवं संचोदिताराज्ञामंत्रिणस्तेन राधिपम् ॥ ऊचुः
 सर्वे यथा वृत्तराज्ञः प्रियहितैषिणः २१ ॥ ॥ मंत्रिण ऊचुः ॥ ॥ सराजा पृथिपालः सर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ बभूव मृगयाशीलस्तव राजन पिता सदा २२ यथा पांडुर्महा
 बाहुर्धनुर्धरवरोयुधि ॥ अस्मास्वासज्यसर्वाणिराजकार्याण्यशेषतः २३ सकदाचिद्धनगतो मृगं विव्याध पत्रिणा ॥ विद्ध्वा चान्वसरूर्णतं मृगं गहने वने २४ पदाति
 र्बद्धनिस्त्रिंशस्ततायुतकलापवान् ॥ न चाससाद गहने मृगं नष्टं पिता तव २५ परिश्रान्तो वयस्थश्च षष्टिवर्षो जरां न्वितः ॥ क्षुधितः समहारण्येदं दर्शमुनि सत्तमम् २६
 सतंप्रच्छराजेंद्रो मुनिं मौनव्रतो स्थितम् ॥ न च किंचिदुवाचेदं पृष्टोऽपि स मुनिस्तदा २७ ततो राजा क्षुच्छ्रमार्तस्तं मुनिं स्थाणुवत्स्थितम् ॥ मौनव्रतधरं शांतं
 सद्यो मन्युवशंगतः २८ न बुबोध च तं राजा मौनव्रतधरं मुनिम् ॥ सतं क्रोधसमाविष्टो धर्षयामास ते पिता २९ मृतं सर्पधनुष्कोट्या समुक्षिप्य धरातलात् ॥
 तस्य शुद्धात्मनः प्रादात्स्कंधे भरतसत्तम ३०

शास्त्रं कामदकीयपालकाव्यादि १६ षष्टिवर्षाणि जन्मतः षष्टिवर्षपर्यंतं तनुराज्यलाभात् अपालयत्पालितवान् षट्त्रिंशो वर्षे लब्धराज्यश्चतुर्विंशतिवर्षपर्यंतं तत्पालनस्य दृष्टत्वादित्यर्थः दिग्धर्मार्थमौ
 तयोरंतमवसानं विदेहकैवल्यमित्यर्थः १७ । १८ पिता महानां पांडवानां १९ आचक्ष्वं भवादेराकृतिगणत्वाच्छपो लुहन् २० । २१ । २२ । २३ गहने दुर्गमे २४ निस्त्रिंशः खड्गः
 ततायुधकलापवान् ततो विस्तीर्णायुधानां बाणादीनां कलापस्तद्वान् । कलापः संहतो बहैकांची भूषणतूणयोः इति मेदिनी २५ वयस्थो वृद्धः २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

मभा.टी.

॥५६॥

नचोवाच समेधावीतमथोसाध्वसाधुवा ॥ तस्थौ तथैव चाकुद्धः सर्पस्कंधेन धारयन् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि पारिक्षितीये एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ मंत्रिण ऊचुः ॥ ततः सराजाराजेंद्रस्कंधेतस्य भुजंगमम् ॥ मुनेः क्षुत्क्षाम आसज्यस्वपुरं प्रययौ पुनः १ ऋषेस्तस्य तु पुत्रोऽभूद्भविजातो महायशाः ॥ शृंगीनाम महातेजास्तिग्मवीर्योऽतिकोपनः २ ब्रह्माणसमुपागम्य मुनिः पूजां चकार ह ॥ सोऽनुज्ञातस्ततस्तत्र शृंगीशुश्रावतंतदा ३ सख्युः सकाशात्पितरं पित्रातेर्षितपुरा ॥ मृतं सर्पसमासक्तं स्थाणुभूतस्य तस्य तम् ४ वहंतराजशार्दूलस्कंधेनानपकारिणम् ॥ तपस्विनमतीवाथतं मुनिप्रवरं नृप ५ जितेंद्रियं विशुद्धं च स्थितं कर्मण्यथाहुतम् ॥ तपसाद्योतितात्मानं स्वेष्टं गेपुयतंतदा ६ शुभाचारं शुभकथं सुस्थितं तमलोलुपम् ॥ अक्षुद्रमनसूयं च वृद्धं मौनव्रते स्थितम् ॥ शरण्यं सर्वभूतानां पित्राविनिकृतं तव ७ शशापाथमहातेजाः पितरं तेरुषान्वितः ॥ ऋषेः पुत्रो महातेजा बालोऽपि स्थविरद्युतिः ८ सक्षिप्रमुदकं स्पृष्ट्वा रोषादिदमुवाच ह ॥ पितरं तेऽभिसंधाय तेजसा प्रज्वलन्निव ९ अनागसिगुरौ यो मे मृतं सर्पमवासृजत् ॥ तं नागस्तक्षकः कुद्धस्तेजसा प्रदहिष्यति १० आशीविषस्तिग्मतेजामद्वाक्यबलचोदितः ॥ सप्तरात्रादितः पापं पश्य मे तपसो बलम् ११ इत्युक्त्वा प्रययौ तत्र पिता यत्राऽस्य सोऽभवत् ॥ दृष्ट्वा च पितरं तस्मै तं शापं प्रत्यवेदयत् १२ सचापि मुनिशार्दूलः प्रेरयामास ते पितुः ॥ शिष्यं गौरमुखं नाम शीलवंतं गुणान्वितम् १३ आचख्यौ स च विश्रांतो राज्ञः सर्वमशेषतः ॥ शप्तोऽसि मम पुत्रेण यतो भवमहीपते १४ तक्षकस्त्वं महाराज तेजसाऽसौ दहिष्यति ॥ श्रुत्वा च तद्गोघोरं पिता ते जनमेजय १५ यतोऽभवत्परित्रस्तस्तक्षकात्पन्नगोत्तमात् ॥ ततस्तस्मिंस्तु दिवसे सप्तमे समुपस्थिते १६ राज्ञः समीपं ब्रह्मर्षिः काश्यपो गंतुमैच्छत् ॥ तं ददर्शाथ नागेंद्रस्तक्षकः काश्यपंतदा १७ तमब्रवीत्पन्नगेंद्रः काश्यपं त्वरितं द्विजम् ॥ कभवांस्त्वरितो याति किंच कार्यं चिकीर्षति १९ ॥ काश्यप उवाच ॥ यत्र राजा कुरुश्रेष्ठः परिक्षिन्नाम वै द्विज ॥ तक्षकेण भुजंगेन धक्ष्यते किल सोऽद्य वै १९ गच्छाम्यहं तं त्वरितः सद्यः कर्तुमपज्वरम् ॥ मयाऽभिपन्नं तं चापिनसर्पो धर्षयिष्यति २० ॥ तक्षक उवाच ॥ किमर्थं तं मया दष्टं संजीवयितुमिच्छसि ॥ अहं स तक्षको ब्रह्मन्पश्य मे वीर्यमहुतम् २१ नशक्तस्त्वं मया दष्टं संजीवयितुं नृपम् ॥ इत्युक्त्वा तक्षकस्तत्र सोऽदृशद्वैवनस्पतिम् २२ सदष्टमात्रो नागेन भस्मीभूतोऽभवन्नगः ॥ काश्यपश्च ततो राजन्नर्जीवयतंतं नगम् २३ ततस्तं लोभयामास कामं ब्रूहीति तक्षकः ॥ स एव मुक्तस्तं प्राह काश्यपस्तक्षकं पुनः २४

अ०

॥५०॥

॥५५॥

सहाध्यायिनः सकाशाच्छस्त्रेति संबन्धः ३ । ४ । ५ अंगेषु वागादिपुयतं नियतं शमदं वतमित्यर्थः ६ अक्षुद्रं गंभीरं अनसूयं परगुणे पुदोपाधिष्करणशून्यं तव पित्राविनिकृतमपकृतं ७ । ८ । ९ प्रदहिष्यति प्रधक्ष्यति १० पश्य हेमत्पितृदोहिन् ११ । १२ । १३ । १४ दहिष्यति धक्ष्यति १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अभिपन्नं त्रातं धर्षयिष्यत्यभिभविष्यति २० । २१ । २२ । २३ कामं काम्यमानमर्थं २४

२५ । २६ द्विपदां पुरुषाणां निवृत्ते निवृत्तः २७ । २८ । २९ । ३० एवं पार्थिवस्योक्तं तक्षकपराभवं श्रुत्वा ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ संहतविषः सम्यक्कृतं नदं विषयस्य स तथा संहतविष इति पाठे स्पष्टोर्थः ३६ । ३७ । ३८ यस्य दास्यामि यातनां यस्य प्रयासं कृत्वा यमुप्रयत्ने अस्मादसमासेऽप्यार्षत्त्वात्कोल्यप् यातनां प्रतिक्रियां समागतं समागमं भावे निष्ठा ३९ । ४० पुरुषं द्विजाविति पाठे द्विजावंडजः धनलिप्सु गृहंतत्र यामीत्युक्तं श्वतेनसः ॥ तमुवाच महात्मानं तक्षकः शृङ्गयागिरा २५ यावद्धनं प्रार्थयसे राज्ञस्तस्मात्ततोऽधिकम् ॥ गृहाण मत्त एव त्वं सन्नित्तं स्वचानव २६ स एव मुक्तो नागेन काश्यपो द्विपदां वरः ॥ लब्ध्वा वित्तं निवृत्ते तक्षकाद्यावदीप्सितम् २७ तस्मिन् प्रतिगते विप्रेच्छन्नोपेत्य तक्षकः ॥ तं नृपं नृपतिश्रेष्ठं पितरं धार्मिकं तव २८ प्रासादस्थं यत्तमपि दुग्धवान् विषवाद्भिना ॥ ततस्त्वं पुरुषव्याघ्रविजयायाभिपेचितः २९ एतद्दृष्टं श्रुतं चापियथा वनृपसत्तम ॥ अस्माभिर्निखिलं सर्वं कथितं तेऽतिदारुणम् ३० श्रुत्वा चैनं नरश्रेष्ठ पार्थिवस्य पराभवम् ॥ अस्य चर्षेरुतं कस्य विधत्स्वयदन्तरम् ३१ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु सराजा जनमेजयः ॥ उवाच मंत्रिणः सर्वानिदं वाक्यमग्निदमः ३२ ॥ जनमेजय उवाच ॥ अथ तत्कथितं केन यद्दृष्टं तद्वनस्पतौ ॥ आश्चर्यभूतं लोकस्य भस्मराशीकृतं तदा ३३ यद्दृक्षं जीवयामास काश्यपस्तक्षकेण वै ॥ नूनं मंत्रैर्हतविपो न प्रणश्येत् काश्यपात् ३४ चित्तयामास पापात्मानमसापन्नगाधमः ॥ दष्टं यदि मया विप्रः पार्थिवं जीवयिष्यति ३५ तक्षकः संहतविषो लोके धास्यति हास्यताम् ॥ विचिंत्यैवं कृतातेन भुवंतु द्विजस्य वै ३६ भविष्यति तु पायेन यस्य दास्यामि यातनाम् ॥ एकं तु श्रोतुमिच्छामि तद्दृष्टं तं निर्जने वने ३७ संवादं पन्नगेंद्रस्य काश्यपस्य च कस्तदा ॥ श्रुतवान् दृष्ट्वांश्चापि मवत्सुकथमागतम् ॥ श्रुत्वा तस्य विधास्येऽहं पन्नगात् करीमतिम् ३८ ॥ मंत्रिण ऊचुः ॥ शृणुराजन्यथाऽस्माकं येन तत्कथितं पुरा ॥ समागतं द्विजेंद्रस्य तन्नगेंद्रस्य चाध्वनि ३९ तस्मिन् नृक्षे नरः कश्चिदिदं धनार्थाय पार्थिव ॥ विचिन्वन्पूर्वमारूढः शुष्कशाखा वनस्पतौ ४० न बुध्येतामुभौ तौ च न गस्थं पन्नगद्विजौ ॥ सहते नैव कृत्क्षेण भस्मीभूतोऽभवन्नृप ४१ द्विजप्रभावाद्वा जेंद्रव्यजीवत्सवनस्पतिः ॥ तेनागम्य द्विजश्रेष्ठं पुंसां स्मासु निवेदितम् ४२ यथा वृत्तं तु तत्सर्वं तक्षकस्य द्विजस्य च ॥ एतत्ते कथितं राजन्यथा दृष्टं श्रुतं च यत् ॥ श्रुत्वा च नृपशार्दूलविधत्स्वयदन्तरम् ४३ ॥ सौतिरुवाच ॥ मंत्रिणां तु वचः श्रुत्वा सराजा जनमेजयः ॥ पर्यतप्यत दुःखात्तं प्रत्यपि पत्करं करे ४४ निःश्वासमुष्णमसकृद्दीर्घं राजीवलोचनः ॥ मुमोचा श्लुणि च तदानेत्राभ्यां प्ररुदन्नृपः ४५ उवाच च महीपालो दुःखशोकसमन्वितः ॥ दुर्धरं वाष्पमुत्सृज्य स्पृष्ट्वा चापो यथाविधि ४६ मुहूर्तमिव च ध्यात्वानिश्चित्य मनसानृपः ॥ अमर्षामंत्रिणः सर्वानिदं वचनमब्रवीत् ४७ ॥ जनमेजय उवाच ॥ श्रुत्वा तद्भवतां वाक्यं पितुर्मे स्वर्गतिं प्रति ॥ निश्चितेयं मम मतिर्याचतां मे निबोधत ॥ अनंतरं च मन्येऽहं तक्षकाय दुरात्मने ४८ प्रतिकर्तव्यमित्येवं येन मे हिंसितः पिता ॥ शृंगीर्णहेतुमात्रं यः कृत्वा दग्ध्वा च पार्थिवम् ४९

सर्पो विप्रश्च । इत विप्रां डजा द्विजाः इत्युक्तेः अर्थभेदेऽपि सरूपत्वादेकशेषः ४१ व्यजीवत विशेषेणात्युल्लसितेन रूपेण जीवितवान् आगम्य आगत्य । वाश्यपीति पक्षेऽनुनासिकलोपाभावः द्विजश्रेष्ठं सात्राहणदासेन ४२ । ४३ करं करे निधाय प्रत्यपि पत् करे कोधावेक्षात्घातित्वानित्यर्थः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ अनंतरं मन्ये वदितं यथा स्यात्तथा ४८ । ४९

म.भा.टी.
॥५७॥

५०।५१ मोहान्मदीयसामर्थाज्ञानात् ५२ 'यदिक्षितायुर्दिव्यापरेतोयदिमृत्योरतिक्रंतीतएव ॥ तमाहरामिनिर्ऋतेरुपस्यादस्पापैर्मेनंशतशारदाय' इतिमंत्रवर्णाद्राहणस्यायुःप्रदानेऽपिसामर्थाग्रस्यतस्तं बहुयनदानेननिवर्त्तयतस्तत्क्षकस्येवापराधोऽयमित्याह महानिति दददितिहेतोःशतप्रत्ययः द्रव्यं दत्त्वाऽपितेनेव नृपोबलान्मारित इत्यर्थः ५३ अपर्षितिवैरनिर्यातनम् ५४ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये

इयंदुरात्मतातस्यकाश्यपयोन्यवर्त्तयत् ॥ यद्यागच्छेत्सवैविप्रोननुजीवेत्पितामम ५० परिहीयेत्किंतस्ययदिजीवेत्सपार्थिवः ॥ काश्यपस्यप्रसादेनमंत्रिणांविन येनच ५१ सतुवारितवान्मोहात्काश्यपंद्विजसत्तमम् ॥ संजिजीवयिपुंप्रातराजानमपराजितम् ५२ महानतिक्रमोहोषतक्षकस्यदुरात्मनः ॥ द्विजस्थयोददद्रव्यमा चृपंजीवयेदिति ५३ उत्तंकस्यप्रियंकर्तुमात्मनश्चमहाप्रियम् ॥ भवतांचैवसर्वेषांगच्छाम्यपचितिपितुः ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि पारिक्षिन्मंत्रिसंवादेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्त्वाततःश्रीमान्मंत्रिभिश्चानुमोदितः ॥ आरुरोहप्रतिज्ञांसर्पसत्रायपार्थिवः १ ब्रह्मन् भरतशाई लोराजापारिक्षितस्तदा ॥ पुरोहितमथाह्यक्रत्विवजोवसुधाधिपः २ अब्रवीद्वाक्यसंपन्नःकार्यसंपत्करंवचः ॥ योमेहिंसितवांस्तातंतक्षकःसदुरात्मवान् ३ प्रतिकुर्यात्थातस्यतद्भवंतोब्रुवंतुमे ॥ अपितत्कर्मविदितंभवतांयेनपन्नगम् ४ तक्षकंसंप्रदीप्तेऽग्नौप्रक्षिपेयंसवांधवम् ॥ यथातेनपितामहंपूर्वदग्धोविषाग्निना ॥ तथा ष्ठमपितंपापंदग्धुमिच्छामिपन्नगम् ५ ॥ ऋत्विजऊचुः ॥ अस्तिराजन्महत्सत्रंत्वदर्थं देवानिर्मितम् ॥ सर्पसत्रमितिख्यातंपुराणेपरिपठ्यते ६ आहर्तातस्यसत्रस्यत्व ब्रान्योऽस्तिनराधिप ॥ इतिपौराणिकाःप्राहुरस्माकंचास्तिस्क्रतुः ७ एवमुक्तःसराजर्षिर्मेनेदग्धंहितक्षकम् ॥ हुताशनमुखेदीप्तेप्रविष्टमिति सत्तम ८ ततोऽब्रवीन्मंत्रविदस्तानराजाब्राह्मणांस्तदा ॥ आहरिष्यामितत्सत्रंसंभाराःसंभ्रियंतुमे ९ ततस्तत्ऋत्विजस्तस्यशास्त्रतोद्विजसत्तम ॥ तंदेशंमापयामासुर्यज्ञायतनकारणात् १० यथावद्देदविद्रांसःसर्वेभुद्धेःपरंगताः ॥ ऋद्ध्यापरमयायुक्तमिष्टंद्विजगैर्युतम् ११ प्रभूतधनधान्याढ्यमृत्विग्भिःसुनिषेवितम् ॥ निर्मायचापिविधिवद्यज्ञायतन मीप्सितम् १२ राजानंदीक्षयामासुःसर्पसत्रायेतदा ॥ इदंचासीत्तत्रपूर्वसर्पसत्रेभविष्यति १३ निमित्तमहदुत्पन्नंयज्ञविघ्नकरंतदा ॥ यज्ञस्यायतनेतस्मिन् क्रियमाणेबधोऽब्रवीत् १४ स्थपतिर्बुद्धिसंपन्नोवास्तुविद्याविशारदः ॥ इत्यब्रवीत्सूत्रधारःसूतःपौराणिकस्तदा १५ यस्मिन्देशेचकालेचमापनेयंप्रवर्त्तिता ॥ ब्राह्मणंकारणंकृत्वानायंसंस्थास्यतेक्रतुः १६ एतच्छ्रुत्वातुराजाऽसौप्राग्दीक्षाकालमब्रवीत् ॥ क्षत्तारंनहिमेकश्चिदज्ञातःप्रविशेदिति १७ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पसत्रोपक्रमे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

भारतभावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ एवमुक्त्वेति १।२।३।४ मह्यंमम ५।६ त्वन्नान्यस्त्वमेवनान्यः यद्वात्त्वत्त्वत्तोनान्योऽस्ति ७।८ आहरिष्यामि करिष्यामि संभ्रियंतु संभ्रियंतां ९।१०।११ दीक्षयामासुर्दीक्षां प्राहितवंतः सर्पसत्रायैसर्पसत्रफलामये भविष्यति भाविनि १३।१४ इतिवक्ष्यमाणं यस्मिन्देशे इत्यादि सूतो जात्या पौराणिकः शिल्पागमवेत्ता १५ नार्यसंस्थास्यतेन समाप्यते १६ दीक्षाकालस्य प्रागिति प्राग्दीक्षाकालं क्षत्तारं द्वास्थं १७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

॥५७॥

तत इति पर्यक्रामन्पराक्रांतवंतः १ मंत्रवर्णमंत्रयुक्तं यथास्यात्तथा २ आजुहुवुः आहूतवंतः ३।४ चित्रभानुमर्षिं ५।६ प्रमाणतः प्रमाणप्राप्य ७।८।९ परिघोमहाद्वारमालादंबस्तुल्याः

॥ सौतिरुवाच ॥ ततःकर्मप्रवृत्तेसर्पसत्रविधानतः ॥ पर्यक्रामंश्चविविधत्स्वेस्वेकर्मणियाजकाः १ प्रावृत्यकृष्णवासांसिधूमसंरक्तलोचनाः ॥ जुहुवुर्मंत्रवच्चैवस मिदंजातवेदसम् २ कंपयंतश्चसर्वेषामुरगाणांमनांसिच ॥ सर्पानाजुहुवुस्तत्रसर्वानग्निमुखेतदा ३ ततःसर्पाःसमापेतुःप्रदीप्तेहव्यवाहने ॥ विचेष्टमानाःकृपणमा ह्वयंतःपरस्परम् ४ विस्फुरंतःश्वसंतश्चवेष्टयंतःपरस्परम् ॥ पुच्छैःशिरोभिश्चभृशंचित्रभानुंप्रपेदिरे ५ श्वेताःकृष्णाश्चनीलाश्चस्थविराःशिशवस्तथा ॥ नदंतो विविधान्नादान्पेतुर्दीप्तेविभावसौ ६ क्रोशयोजनमात्राहिगोर्कणस्यप्रमाणतः ॥ पतंत्यजस्रंवेगेनवन्हावग्निमतांवर ७ एवंशतसहस्राणिप्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ अवशा निविनष्टानिपन्नगानांतुतत्रवै ८ तुरगाइवतत्रान्येहस्तिहस्ताइवापरे ॥ मत्ताइवचमातंगामहाकायामहाबलाः ९ उच्चावचाश्चवहोनानावर्णाविषोल्बणाः ॥ घोरा श्वपरिघप्रख्यादंदशूकामहाबलाः ॥ प्रपेतुरग्रावुरगामात्वाग्दंडपीडिताः १० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पसत्रोपक्रमेद्विपंचाशत्तमोऽ ध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ सर्पसत्रेतदारान्नःपांडवेयस्यधीमतः ॥ जनमेजयस्यकेत्वासृत्विजःपरमर्षयः १ केसदस्याबभूवुश्चसर्पसत्रेसुदा रुणे ॥ विषादजननेऽत्यर्थपन्नगानांमहाभये २ सर्वविस्तरशस्तातभवाच्छंसितुमर्हति ॥ सर्पसत्रविधानज्ञविज्ञेयाःकेचसूतज ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ हंततेकथयिष्या मिनामानीहमनीषिणाम् ॥ येऋत्विजःसदस्याश्चतस्यासन्नृपतेस्तदा ४ तत्रहोतावभूवाथब्राह्मणश्वंडभार्गवः ॥ च्यवनस्यान्वयेख्यातोजातोवेदविदांवरः ५ उद्गाताब्राह्मणोवृद्धोविद्वान्कौत्सोऽथजैमिनिः ॥ ब्रह्माऽभवच्छाङ्करवोऽथाध्वर्युश्चापिपिंगलः ६ सदस्यश्चाभवद्वासःपुत्रशिष्यसहायवान् ॥ उद्दालकःप्रमतकःश्वे तकेतुश्चपिंगलः ७ असितोदेवलश्चैवनारदःपर्वतस्तथा ॥ आत्रेयःकुंडजठरौद्विजःकालघटस्तथा ८ वात्स्यःश्रुतश्रवावृद्धो जपस्वाध्यायशीलवान् ॥ कोहलोदे वशर्माचमौद्गल्यःसमसौरभः ९ एतेचान्येचबहवोब्राह्मणविदपारगाः ॥ सदस्याश्चाभवंस्तत्रसत्रेपारिक्षितस्यह १० जुह्वत्स्वृत्विक्ष्वथतदासर्पसत्रेमहाक्रतौ ॥ अहयःप्रापतंस्तत्रघोराःप्राणिभयावहाः ११ वसामेदोवहाःकुल्यानागानांसंप्रवर्त्तिताः ॥ ववौगंधश्चतुमुलोदह्यतामनिशंतदा १२ पततांचैवनागानांधिष्ठितानां तथांवरे ॥ अश्रूयतानिशंशब्दःपच्यतांचाग्निनाभृशम् १३ तक्षकस्तुसनागेंद्रःपुरंदरनिवेशनम् ॥ गतःश्रुत्वैवराजानंदीक्षितंजनमेजयम् १४ ततःसर्वयथावृत्त मारुत्यायभुजगोत्तमः ॥ अगच्छच्छरणंभीतआगच्छत्वापुरंदरम् १५ तमिंद्रःप्राहसुप्रीतो नतवास्तीहतक्षक ॥ भयंनगेंद्रतस्माद्द्वैसर्पसत्रात्कदाचन १६

२०

मातृवाग्दंडपीडिता इति यैर्मातृवचनं नानुष्ठितं त एवपेतुरित्यर्थः १० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ सर्पसत्र इति ऋत्विजोपज्ञेकर्मकराः १ सदस्या उपद्रष्टारः २ विधामज्ञेपुविज्ञेयाः श्रेष्ठाः ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ पच्यतां पच्यमानानां १३।१४ आगः आपरार्थं कृत्वा १५।१६

प्रसादितोमयापूर्वतवार्थायपितामहः ॥ तस्मात्तवभयंनस्तिव्येतुतेमानसोज्वरः १७ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमाश्वासितस्तेनततःसभुजगोत्तमः ॥ उवासभवने
 तस्मिन्शक्रस्यमुदितःसुखी १८ अजस्रनिपतत्स्वग्रीनागेपुष्टशदुःखितः ॥ अल्पशेषपरीवारोवासुकिःपर्यतप्यत १९ कश्मलंचाविशद्वोरंवासुकिंपन्नगोत्तमम् ॥
 सपूर्णमानहृदयोभगिनीमिदमब्रवीत् २० दह्यंत्यंगानिभेभद्रेनदिशःप्रतिभांतिच ॥ सीदामीवचसंमोहात्पूर्णतीवचमेमनः २१ दृष्टिर्भ्राम्यतिमेस्तीविहृदयंदीर्य
 तीवच ॥ पतिप्याम्यवशोऽद्याहंतस्मिन्दीप्तेविभावसौ २२ पारिक्षितस्ययज्ञोऽसौवर्ततेऽस्मज्जिघांसया ॥ व्यक्तंमयाऽपिगंतव्यंप्रेतराजनिवेशनम् २३ अयंस
 कालःसंप्राप्तोयदर्थमसिमेस्वसः ॥ जरत्कारौभयादत्ताप्रायस्वास्मान्सवांधवान् २४ आस्तीकःकिलयज्ञंतंवर्तंतंभुजगोत्तमे ॥ प्रतिषेत्स्यतिमांपूर्वस्वयमाहपिता
 महः २५ तद्भस्त्रेब्रह्मिहवत्संस्वकुमारंवृद्धसंमतम् ॥ ममाद्यत्वंसष्ट्यस्यमोक्षार्थंवेदवित्तमम् २६ ॥ इति श्रीम० आदि० आस्तीक० सर्पसत्रेवासुकिवाक्येत्रिपंचाशत्त
 मोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततआहूयपुत्रंस्वंजरत्कारुर्भुजंगमा ॥ वासुकेर्नागराजस्यवचनादिदमब्रवीत् १ अहंतवपितुःपुत्रभ्रात्रादत्तानिमित्ततः ॥
 कालःसचायंसंप्राप्तस्तत्कुरुष्वयथातथम् २ ॥ आस्तीकउवाच ॥ किंनिमित्तंममपितुर्दत्तात्वंमातुलेनमे ॥ तन्ममाचक्ष्वतत्त्वेनश्रुत्वाकर्ताऽस्मिततथा ३
 ॥ सौतिरुवाच ॥ ततआचष्टसातस्मैवांधवानांहितैषिणी ॥ भगिनीनागराजस्यजरत्कारुर्विक्रवा ४ ॥ जरत्कारुर्वाच ॥ पन्नगानामशेषाणांमाताकद्रिति
 श्रुता ॥ तथाशप्तारुषितयासुतायस्मान्निबोधत ५ उच्चैःश्रवाःसोऽश्वराजोयन्मिथ्यानकृतोमम ॥ विनतार्थायपणितेदासभावायपुत्रकाः ६ जनमेजयस्यवोयज्ञेष
 क्ष्यत्यनिलसारथिः ॥ तत्रपंचत्वमापन्नाःप्रेतलोकंगमिष्यथ ७ तांचशप्तवर्तीदेवःसाक्षालोकपितामहः ॥ एवमस्त्वितितद्वाक्यंप्रोवाचानुमुदच ८ वासुकिश्वापि
 तच्छ्रुत्वापितामहवचस्तदा ॥ अमृतेमथितेतातदेवाञ्छरणमीयिवान् ९ सिद्धार्थाश्चसुराःसर्वेप्राप्यामृतमनुत्तमम् ॥ भ्रातरंमेपुरस्कृत्यपितामहमुपागमन् १०
 तेतंप्रसादयामासुःसुराःसर्वेऽब्जसंभवम् ॥ राज्ञावासुकिनासार्धशापोऽसौनभवेदिति ११ ॥ देवाउचुः ॥ वासुकिर्नागराजोऽयंदुःखितोज्ञातिकारणात् ॥
 अभिशापःसमातुस्तुभगवन्नभवेत्कथम् १२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जरत्कारुर्जरत्कारुंयांभार्यासमवाप्स्यति ॥ तत्रजातोद्विजःशापान्मोक्षयिष्यतिपन्नगान् १३ एतच्छ्रु
 त्वातुवचनंवासुकिःपन्नगोत्तमः ॥ प्रादान्माममरप्रख्यतवपित्रेमहात्मने १४ प्रागेवानागतेकालेतस्मात्त्वंमय्यजायथाः ॥ अयंसकालःसंप्राप्तोभयान्नद्यातुमर्हसि १५
 भ्रातरंचापिमेतस्मात्त्रातुमर्हसिपावकात् ॥ नमोर्षतुतंतत्स्याद्यदहंतवधीमते ॥ पित्रेदत्ताविमोक्षार्थं कथंवापुत्रमन्यसे १६

ततआहूयेति १ । २ । ३ आचष्ट्यक्तं कथितवती अविहृदयानाकुला अविहृदयेति पाठे साध्वी ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ अभिशापः शापः १३ । १३ । १४ । १५ । १६

सास्तीकइतिपादपूरणार्थःमुलोपः सोस्तीकइत्यपपाठः १७ । १८ । १९ । २० । २१ मयिअयमस्मान्मोचयिष्यत्येवंरूपोऽनःसंकल्पोजानुकदाधिप्रच्यान्यथा २२ ब्रह्मवेदः मातृदेवोभवेतिमातुरा
 ज्ञाकरत्त्वविधानपरस्तदन्यकरणप्रयुक्तोदंडोमातृशापरूपोब्रह्मदंडः २३ । २४ । २५ ततःसइति वासुकेश्चिताज्वरंस्वर्गगृहीत्वेःपर्यः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इतीआदिपर्वणिनीलकंठीये भारत

॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वासाऽऽस्तीकोमातरंतदा ॥ अत्रवाहुःखसंतंवासुकिंजीवयन्निव १७ अहंत्वांमोक्षयिष्यामिवासुकेपन्नगोत्तम ॥ तस्माच्छा
 पान्महासत्वसत्यमेतद्ब्रवीमिमे १८ भवस्वस्थमनानागनहितेविद्यतेभयम् ॥ प्रयतिष्येतथाराजन्यथाश्रेयोभविष्यति १९ नमेवागन्तं प्राहस्वैरेष्वपि कुतोऽन्य
 था ॥ तं वै नृपवरंगत्वादीक्षितं जनमेजयम् २० वाग्भिर्मंगलयुक्तामिस्तोषयिष्येऽद्यमातुल ॥ यथासयज्ञो नृपतेर्निर्वर्तिष्यतिसत्तम २१ ससंभावयनागेंद्रमयिसर्व
 महामते ॥ नतेमयिमनोजातुमिथ्याभवितुमर्हति २२ ॥ वासुकिरुवाच ॥ आस्तीकपरिपूर्णाभिहृदयंमेविदीर्यते ॥ दिशोनप्रतिजानामिब्रह्मदंडनिपीडितः २३
 ॥ आस्तीकउवाच ॥ नसंतापस्त्वयाकार्यःकथंचित्पन्नगोत्तम ॥ प्रदीप्ताग्नेःसमुत्पन्ननाशयिष्यामिमेभयम् २४ ब्रह्मदंडंमहाघोरंकालाग्निसमतेजसम् ॥ नाशयिष्या
 मिमाऽत्रत्वंभयंकार्षीःकथंचन २५ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततःसवासुकेर्घोरमपनीयमनोज्वरम् ॥ आघायचात्मनोऽपुजगामत्वरितोभृशम् २६ जनमेजयस्यतं
 यज्ञंसर्वैःसमुदितंगुणैः ॥ मोक्षायभुजगेंद्राणामास्तीकोद्विजसत्तमः २७ सगत्वाऽपश्यदास्तीकोयज्ञायतनमुत्तमम् ॥ वृत्तंसदस्यैर्बहुभिःसूर्यवन्हिसमप्रभैः २८ स
 तत्रवारितोद्वाःस्थैःप्रविशन्द्विजसत्तमः ॥ अभितुष्टावतंयज्ञंप्रवेशार्थीपरंतपः २९ सप्राप्ययज्ञायतनंवरिष्ठंद्विजोत्तमःपुण्यकर्तावरिष्ठः ॥ तुष्टावराजानमनंतकीर्ति
 मृत्विक्सदस्यांश्चतथैवचाग्निम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पसत्रे आस्तीकागमनेचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ आस्तीकउवाच ॥ सोमस्ययज्ञोवरुणस्ययज्ञःप्रजापतेर्यज्ञासीत्प्रयागे ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः १ शक्रस्ययज्ञःशतसं
 ख्यउक्तस्तथापरंतुल्यसंख्यंशतंवै ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः २ यमस्ययज्ञोहरिमेघसश्चयथायज्ञोरंतिदेवस्यराज्ञः ॥ तथाय
 ज्ञोऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ३ गयस्ययज्ञःशशबिंदोश्चराज्ञोयज्ञस्तथावैश्रवणस्यराज्ञः ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्व
 स्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ४ नृगस्ययज्ञस्त्वजमीढस्यचासीद्यथायज्ञोदाशरथेश्वराज्ञः ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ५ यज्ञःश्रुतो
 दिविदेवस्यसूनोर्युधिष्ठिरस्याजमीढस्यराज्ञः ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ६ कृष्णस्ययज्ञःसत्यवत्याःसुतस्यस्वयंचकर्म
 प्रचकारयत्र ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ७

भावदीपे चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ७ ॥ सोमस्येति स्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः नइतिपजमानादींवासुकिप्रभृतींश्रात्मीयत्वेनाभिसंधायतेभ्यःस्वस्तिकल्याणमस्त्वित्याशास्ते १ शक्रस्येति
 यथाशतंशतक्रतोर्यज्ञाःयथावाततोऽपिपरंतुल्यसंख्यंशतंशतक्रतवोवातथाऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः २ । ३ । ४ । ५ देवस्यधर्मराजस्य ६ । ७

मैयामिति ज्ञानशब्दः कर्मव्युत्पन्नो ज्ञेयवचनः अद्यसंप्रतिज्ञातुं ज्ञेयं न विद्यते सर्वज्ञातत्वादिः अतएव तेभ्यो दत्तं साक्षाद्ब्रह्मण्येवापि ततस्तस्य कदाचिद्विदानजपुण्यस्य नाशो नास्तीत्यर्थः ८ लोकेषु पुर
रलोकसाधनेषु । दीक्षाः दीक्षावतः कुशलाः दक्षा इत्यपि पाठः ९ अग्निस्तोति विभावसुरिति वटिकामयते वटिदेवानिति पाठे प्रापयितुमिति शेषः १० त्वं वावरुण इत्यत्र त्वं वाराजेत्यपि पाठः ११
न च त्वदन्यस्मात्ताभूपतिरस्ति इदानीं । न च जज्ञे प्रागापि । अस्तियज्ञे इत्यपि पाठः तथासति यज्ञे त्राताऽस्तीति योज्यं तेन प्रकृतदिसानिवृत्तिः कर्त्तव्येति व्यज्यते १२ । १३ निभृतं गुप्तं नियतो निगृहीतः १४

इमे च ते सूर्यसमानवर्चसः ममापते वृत्रहणः क्रतुं यथा ॥ नैषां ज्ञातुं विद्यते ज्ञानमद्य दत्तं येभ्यो न प्रणश्येत्कदाचित् ८ ऋत्विक्सनो नास्तिलोकेषु चैव द्वैपायानेनेति विनिश्चि
तं मे ॥ एतस्य शिष्या हि क्षितिं संचरंति सर्वं त्विजः कर्मसु स्वे पुदीक्षाः ९ विभावसुश्चित्रभानुर्महात्मा हि रण्यरेता हुतभुः कृष्णवर्त्मा ॥ प्रदक्षिणावर्तशिखः प्रदीप्तो हव्यंत
वेदं हुतभुग्वष्टिदेवः १० नेह त्वदन्यो विद्यते जीवलोकसमो नृपः पालयिता प्रजानाम् ॥ घृत्या च ते प्रीतमनाः सदाऽहं त्वं वावरुणो धर्मराजो यमो वा ११ शक्रः साक्षाद्ब्रह्म
णिर्यथेह त्राता लोकेऽस्मिंस्त्वं तथेह प्रजानाम् ॥ मतस्त्वं नः पुरुषेद्रे हलोके न च त्वदन्यो भूपतिरस्ति जज्ञे १२ खट्वांगना भागदिलीपकल्पययाति मां धातुसमप्रभाव ॥
आदित्यतेजः प्रतिमानते जाभीष्मो यथाराजसि सुव्रतस्त्वम् १३ वाल्मीकिवत्ते निभृतं स्ववीर्यवसिष्ठवत्ते नियतश्चक्रोपः ॥ प्रभुत्वमिन्द्रत्वसमं मत्तं मे शुतिश्च नारायणव
द्विभाति १४ यमो यथा धर्मविनिश्चयज्ञः कृष्णो यथा सर्वगुणोपपन्नः ॥ श्रियां निवासोऽसि यथा वसूनां निधानभूतोऽसि तथा क्रतूनाम् १५ दंभोद्भवेनासि समो बलेन रामो
यथा शास्त्रविदस्त्रविच्च ॥ और्वत्रिताभ्यामसि तुल्यते जादुष्ये क्षणीयोऽसि भर्गुरथेन १ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवं स्तुताः सर्व एव प्रसन्नाराजा सदस्याः ऋत्विजो हव्यवाहः ॥
तेषां हृष्टा भावितानीं गितानि प्रोवाच राजा जनमेजयोऽथ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पसत्रे आस्तीककृतराजस्तवे पंचपंचाशत्तमोऽ
ध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ बालोऽप्ययं स्थविर इवावभाषते नायं बालः स्थविरोऽयं मतो मे ॥ इच्छाम्यहं वरमस्मै प्रदातुं तन्मे विप्राः संविदध्वं यथावत् १
॥ सदस्या ऊचुः ॥ बालोऽपि विप्रो मान्य एव हे राजा विद्वान्यो वै स पुनर्वै यथावत् ॥ सर्वान्कामांस्त्वत्त एवाहं तेऽद्य यथाचनस्तक्षक एति शीघ्रम् २ ॥ सौतिरुवाच ॥
व्याहर्तुं कामे वरदे नृपे द्विजं वरं वृणीष्वेति ततोऽभ्युवाच ॥ होता वाक्यं नातिहृष्टांतरात्मा कर्मण्यस्मिंस्तक्षको नैतितावत् ३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ यथा चेदं कर्म
समाप्यते मे यथाच वै तक्षक एति शीघ्रम् ॥ तथा भवंतः प्रयतंतु सर्वे परं शक्त्या सह मे विद्विषाणः ४

वसूनां श्रियां निवासोऽसि वसवोऽद्योतत्संबन्धिनीनां श्रियां १५ रामो भर्गवः और्वत्रितावृषी १६ तेषामृत्विगादीनां भावितानि मनसि संकल्पितानि । इंगितानि बहिश्चेष्टितानि वक्रादिचिह्नानि आ
स्तीकातिथ्यविषयाणि । भारतस्त्विंगितानीति पाठे भारतो राजा भरतवंशजत्वात् १७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥
बालोऽपीति संविदध्वमेकमत्यं कुरुध्वं ११ एति शीघ्रं प्राग्वरदानादिति तथा कर्त्तव्यमिति भावः २ तक्षकस्तावन्नैतीति वाक्यं होता उवाचेति संबन्धः तावद्दरो न देय इति भावः ३ विद्विषाणः द्वेषकृतवान् ।
लिटः कानच अभ्यासलोप आर्यः दिद्विषाण इति वा पाठः ४

शस्त्राणि शंसनमंत्रदेवताः । शास्त्राणीति पाठे पुराकल्प रूपा अर्थवादाः ५ । ६ पुराणं पूर्वकल्पीयवृत्तांतं आगम्य ज्ञात्वा तेनास्मिन्नपि कल्पे तथैव भवितेति भावः ७ । ८ । ९ । १० विभावसो

॥ ऋत्विज ऊचुः ॥ यथा शस्त्राणि प्राहुर्यथा शंसति पावकः ॥ इंद्रस्य भवने राजंस्तक्षको भयपीडितः ५ यथासूतो लोहिताक्षो महात्मा पौराणिको वेदितवान् पुर
स्तात् ॥ सराजानं प्राहृष्टस्तदानीं यथाहुर्विप्रास्तद्वदेत बृदेव ६ पुराणमागम्य ततो ब्रवीम्यहं दत्तं तस्मै वरमिन्द्रेण राजन् ॥ वसेह त्वं मत्सकाशे सुगुप्तो न पावकस्त्वां प्रद
हिष्यतीति ७ एतच्छ्रुत्वा दीक्षितं स्तप्यमान आस्ते होतारं चोदयन् कर्मकाले ॥ होताच यतोऽस्या जुहावाथमंत्रैरथो महेंद्रः स्वयमाजगाम ८ विमानमारुह्य महानुभा
वः सर्वे देवैः परिसंस्तूयमानः ॥ बलाहकैश्चाप्यनुगम्यमानो विद्याधरैरप्सरसांगणैश्च ९ तस्योत्तरीये निहितः सनागो भयोद्विग्नः शर्मनैवाभ्यगच्छत् ॥ ततो राजामंत्र
विदोऽब्रवीत्पुनः कुद्धो वाक्यं तक्षकस्यांतमिच्छन् १० ॥ जनमेजय उवाच ॥ इंद्रस्य भवने विप्राय दिनागः स तक्षकः ॥ तमिन्द्रेणैव सहितं पातयध्वं विभावसो ११
॥ सौतिरुवाच ॥ जनमेजयेन राजा तु नोदितस्तक्षकं प्रति ॥ होता जुहावतत्र स्थंतक्षकं पन्नगंतथा १२ ह्यमाने तथा चैव तक्षकः स पुरंदरः ॥ अकाशे दृष्टे चैव क्षणेन
व्यथितस्तदा १३ पुरंदरस्तु तं यज्ञे हृष्टो रुभयमाविशत् ॥ हित्वा तु तक्षकं त्रस्तः स्वमेव भवनं ययौ १४ इंद्रे गते तुराजेन्द्र तक्षको भयमोहितः ॥ मंत्रशक्त्या पावकार्चिः स
मीपमवशोगतः १५ ॥ ऋत्विज ऊचुः ॥ वर्त्तते तव राजेन्द्र कर्मैतद्विधिवत्प्रभो ॥ अस्मै तु द्विजमुख्याय वरं त्वं दातुमर्हसि १६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ बालाभिरूपस्य तवा प्रमेय
वरं प्रयच्छामि यथानुरूपम् ॥ वृणीष्वयत्तेऽभिमतं हृदि स्थितं तत्ते प्रदास्याम्यपि चेददेयम् १७ ॥ ऋत्विज ऊचुः ॥ अयमायाति तूर्णं स तक्षकस्ते वशं नृप ॥ श्रूयतेऽस्य महा
त्रादो न दतो भैरवरं वम् १८ नूनं मुक्तो वन्नभृता सनागो भ्रष्टो नाकान्मंत्रविस्त्रस्तकायः ॥ घूर्णन्नाकाशेन घृष्टं सज्जोऽभ्युपैति तीव्रान्निःश्वासान्निःश्वसन्पन्नगेन्द्रः १९ सौतिरुवा
च ॥ पतिप्यमाणेन गेद्रे तक्षके जातवेदसि ॥ इदमंतरमित्येवं तदाऽऽस्तीकोऽभ्युचोदयत् २० ॥ आस्तीक उवाच ॥ वरं ददासि चेन्मह्यं वृणोमि जनमेजय ॥ सत्रं ते
विरमत्वेत्तन्नपतेयुरिहो रगाः २१ एवमुक्तस्तदा तेन ब्रह्मन्पारिक्षितस्तु सः ॥ नातिहृष्टमना श्वेदमास्तीकं वाक्यमब्रवीत् २२ सुवर्णं रजतं गाश्च यच्चान्यन्मन्यसो विभो ॥
तत्ते दद्यां वरं विप्रननिवर्त्तकतुर्मम २३ ॥ आस्तीक उवाच ॥ सुवर्णं रजतं गाश्च न त्वाराजन् वृणोम्यहम् ॥ सत्रं ते विरमत्वेत्तत्स्वस्तिमातृकुलस्य नः २४ ॥ सौतिरुवाच ॥
आस्तीकेनैव मुक्तस्तुराजा पारिक्षितस्तदा ॥ पुनः पुनरुवाचेदमास्तीकं वदतां वरः २५ अन्यं वरय भद्रं ते वरं द्विजवरोत्तम ॥ अयाचत न चाप्यन्यं वरं स भृगुनंदन २६ ततो
वेदविदस्तात सदस्याः सर्व एव तम् ॥ राजानमूचुः सहिता लभतां ब्राह्मणो वरम् २७ ॥ इति श्री ० आदि ० आस्तीक ० आस्तीकवरप्रदानं नाम षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६

वन्दो । ११ । १२ । १३ भयं आविशत्प्राप्तवान् १४ । १५ इंद्रादपि ब्राह्मणसामर्थ्यमधिकं तथाऽपि ब्राह्मणे देवे हेलनं न कर्त्तव्यमित्याशयेन ऋत्विज ऊचुः वर्त्तते इति १६ हेवाल १७ । १८
नाकास्वर्गात् १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

॥५०॥

॥ शौनकउवाच ॥ येसर्पाःसर्पसत्रेऽस्मिन्पतिताहव्यवाहने ॥ तेषांनामानिसर्वेषांश्रोतुमिच्छामिसूतज १ ॥ सौतिरुवाच ॥ सहस्राणिवहून्यस्मिन्प्रयुतान्य
 र्बुदानिच ॥ नशक्यंपरिसंख्यातुंबहुत्वाद्द्विजसत्तम २ यथास्मृतितुनामानिपन्नगानांनिबोधमे ॥ उच्यमानानिमुख्यानांहृतानांजातवेदसि ३ वासुकेःकुलजाता
 स्तुप्राधान्येननिबोधमे ॥ नीलरक्तान्सितान्वोरान्महाकायान्विषोल्बणान् ४ अवशान्मातृवाग्दंडपीडितान्छपणान्हुतान् ॥ कोटिशोमानसःपूर्णःशलःपालो
 हलीमकः ५ पिच्छलःकौणपथकःकालवेगप्रकालनः ॥ हिरण्यबाहुःशरणःकक्षकःकालदंतकः ६ एतेवासुकिजानागाःप्रविष्टाहव्यवाहने ॥ अन्येचबहवोविप्रत
 थावैकुलसंभवाः ॥ प्रदीप्ताग्रौहुताःसर्वेघोररूपामहाबलाः ७ तक्षकस्यकुलेजातान्प्रवक्ष्यामिनिबोधतान् ॥ पुच्छांडकोमंडलकःपिंडसेत्तारमेणकः ८ उच्छि
 खःशरभोभंगोबिल्वतेजाविरोहणः ॥ शिलीशलकरोमूकःसुकुमारःप्रवेपनः ९ मुद्गरःशिशुरोमाचसुरोमाचमहाहनुः ॥ एतेतक्षकजानागाःप्रविष्टाहव्यवाह
 नम् १० पारावतःपारियातःपांडरोहरिणःकृशः ॥ विहंगःशरभोमेदःप्रमोदःसंहतापनः ११ ऐरावतकुलादेतेप्रविष्टाहव्यवाहनम् ॥ कौरव्यकुलजात्रागान्शृणु
 मेत्वंद्विजोत्तम १२ एरकःकुंडलोवेणीवेणीस्कंधःकुमारकः ॥ बाहुकःशृंगवेश्वधूर्तकःप्रातरातकौ १३ कौरव्यकुलजास्त्वैतेप्रविष्टाहव्यवाहनम् ॥ घृतराष्ट्रकुले
 जातान्शृणुनामान्यथातथम् १४ कीर्त्यमानान्मयाब्रह्मन्वातवेगान्विषोल्बणान् ॥ शंकुकर्णःपिठरकःकुठारमुखसेचकौ १५ पूर्णागदःपूर्णमुखःप्रहासःशकुनि
 र्दरिः ॥ अमाहठःकामठकःसुषेणोमानसोऽव्ययः १६ भैरवोमुंडवेदांगःपिशंगश्चोद्रपारकः ॥ ऋषभोवेगवान्नामःपिंडारकमहाहनुः १७ रक्तांगःसर्वसारंगःसमृद्धप
 ट्वासकौ ॥ वराहकोवीरणकःसुचित्रश्चित्रवेगिकः १८ पराशरस्तरुणकोमणिःस्कंधस्तथाऽरुणिः ॥ इतिनागामयाब्रह्मन्कीर्तिताःकीर्तिवर्धनाः १९ प्राधान्ये
 नबहुत्वात्तुनसर्वेपरिकीर्तिताः ॥ एतेपांप्रसवोयश्चप्रसवस्यचसंततिः २० नशक्यंपरिसंख्यातुंयेदीप्तपावकंगताः ॥ त्रिशीर्षाःसप्तशीर्षाश्चदशदीर्षास्तथाऽपरे २१
 कालानलविषाघोराहुताःशतसहस्रशः ॥ महाकायामहावेगाःशैलशृंगसमुच्छ्रयाः २२ योजनायामविस्ताराद्वियोजनसमायताः ॥ कामरूपाःकामबलादीप्ता
 नलविषोल्बणाः २३ दग्धास्तत्रमहासत्रेब्रह्मदंडनिपीडिताः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पनामकथने सप्तपंचाशत्त
 मोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इदमत्यद्भुतंचान्यदास्तीकस्यानुशुश्रुम् ॥ तथावरैश्छंद्यमानेराज्ञापारिक्षितेनाहि
 १ इंद्रहस्ताच्च्युतोनागःखण्डवदतिष्ठत ॥ ततश्चितापरोराजाबभूवजनमेजयः २

॥५०॥

॥५०॥

सगतसमुद्रवद्रहोप्रवेशयोग्याभवंति २३ ब्रह्मवेदस्तत्तुल्यंमातृवाक्यंतदूपोर्दंडोब्रह्मदंडस्तेननिपीडिताः २४ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ इदमिति १। २

१। ४। ५ खंचगांचातराथावापृथिव्योर्मध्येअंतरिक्षइत्यर्थः ६। ७। ८। ९। १० सयज्ञउपररामेत्यन्वयः ११ स्थपतयैशिलिपने १२। १३ अवमर्थयज्ञसमाप्तिं १४ सुसंस्कृतं

हूयमानेभृशंदीप्तेविधिवद्भसुरेतासि ॥ नस्मसप्रापतद्ब्रह्मैतक्षकोभयपीडितः ३ ॥ शौनकउवाच ॥ किंसूततेषांविप्राणांमंत्रग्रामोमनीषिणाम् ॥ नप्रत्यभात्तदाऽग्रौ
 यत्सपपातनतक्षकः४ ॥ सौतिरुवाच ॥ तमिंद्रहस्ताद्वित्रस्तंविज्ञंपन्नगोत्तमम् ॥ आस्तीकस्तिष्ठतिष्ठेतिवाचस्तिस्त्रोऽभ्युदैरयत् ५ वितस्थेसोऽतरिक्षेचहृदयेन
 विद्वयता ॥ यथातिष्ठतिवैकश्चित्खंचगांचांतरानरः ६ ततोराजाऽब्रवीद्वाक्यंसदस्यैश्वोदितोभृशम् ॥ काममेतद्भवत्वेवंयथाऽऽस्तीकस्यभाषितम् ७ समाप्यता
 मिदंकर्मपन्नगाःसंत्वनामयाः ॥ प्रीयतामयमास्तीकःसत्यंसूतवचोऽस्तुतत् ८ ततोहलहलाशब्दःप्रीतिदःसमजायत ॥ आस्तीकस्यवरेदत्तेतथैवोपररामच ९ सयज्ञः
 पांडवेयस्यराज्ञःपारिक्षितस्यह ॥ प्रीतिमांश्चामवद्राजामारतोजनमेजयः१० ऋत्विग्भ्यःससदस्येभ्योयेतत्रासन्समागताः ॥ तेभ्यश्चप्रददौवित्तंशतशोऽथसहस्रशः
 ११ लोहिताक्षायसूतायतथास्थपतयेविभुः ॥ येनोक्तंतस्यतत्राग्रेसर्पसत्रनिवर्तने १२ निमित्तंब्राह्मणइतितस्मैवित्तंददौबहु ॥ दत्त्वाद्रव्ययथान्यायंभोजनाच्छा
 दनान्वितम् १३ प्रीतस्तस्मैरपतिरप्रमेयपराक्रमः ॥ ततश्चकारावभृथंविधिदृष्टेनकर्मणा १४ आस्तीकंप्रेषयामासमृहानेवसुसंस्कृतम् ॥ राजाप्रीतमनाःप्रीतंकृत
 कृत्यंमनीषिणम् १५ पुनरागमनंकार्यामितिचैनंवचोऽब्रवीत् ॥ भविष्यसिसदस्योमेवाजिमेधेमहाक्रतौ १६ तथेत्युक्त्वाप्रदुद्रावतदाऽऽस्तीकोमुदायुतः ॥ कृत्वास्व
 कार्यमतुलंतोषयित्वाचपार्थिवम् १७ सगत्वापरमप्रीतोमांतुलंमातरंचताम् ॥ अभिगम्योपसंगृह्यतथावृत्तंन्यवेदयत् १८ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाप्रीयमाणाःस
 मेतायेतत्रासन्पन्नगावीतमोहाः ॥ आस्तीकैवैप्रीतिमंतोबभूवुरुचुश्चैनंवरमिष्टंवृणीष्व १९ भूयोभूयःसर्वशस्तेऽबुवंस्तंकिंतेप्रियंकरवामाद्यविद्वन् ॥ प्रीतावयंमो
 क्षिताश्चैवसर्वेकामंकिंतेकरवामाद्यवत्स २० ॥ आस्तीकउवाच ॥ सायंप्रातर्येप्रसन्नात्मरूपालोकेविप्रामानवायेपरेऽपि ॥ धर्मारव्यानयेपठेयुममेदंतेषांयुष्मन्नैवकिं
 चिद्भयंस्यात् २१ तैश्चाप्युक्तोभागिनेयःप्रसन्नैरेतत्सत्यंकाममेवंवर्तते ॥ प्रीत्यायुक्ताःकामितंसर्वशस्तेकर्तारःस्मप्रवणाभागिनेय २२ असितंचार्त्तिमंतंचसुनीथं
 चापियःस्मरेत् ॥ दिवावायदिवारात्रौनास्यसर्पभयंभवेत् २३ योजरत्कारुणाजातोजरत्कारौमहायशाः ॥ आस्तीकःसर्पसत्रेवःपन्नगान्योऽभ्यरक्षत ॥ तंस्मरंतंम
 हाभागानमांसितुमर्हथ २४ सर्पापसर्पभद्रंतेगच्छसर्पमहाविष ॥ जनमेजयस्ययज्ञांतेआस्तीकवचनंस्मर २५ आस्तीकस्यवचःश्रुत्वायःसर्पोननिवर्तते ॥ शतधा
 भिद्यतेमूर्ध्निशिशृक्षफलंयथा २६ ॥ सौतिरुवाच ॥ सएवमुक्तस्तुतदाद्विजेंद्रसमागतैस्तैर्भुजेंद्रमुख्यैः ॥ संप्राप्यप्रीतिविपुलांमहात्माततोमनोगमनायाथदध्रे २७

वस्त्रालंकरणादिभिःशोभितं १४। १५ प्रदुद्रावशीघ्रंमातुलावर्षमाख्यातुं १७। १८। १९। २०। २१ प्रवणानन्नाः २२ प्रसंगात्सर्पभयनिवर्तकान्भ्रान्पठति असितमित्यादीन् तत्रद्वितीयःषट्पादः २३। २४। २५। २६। २७

दिष्टांतमोक्ष २८ । २९ । ३० । ३१ कौतूहलंकीहकसर्पसत्रमित्याश्रयं । 'रहस्येसौपण्येकुमतिमुमतीकद्विचिनेभुजंगाःकामाद्याःसुकृतमरुणस्तापशमनः ॥ सुपर्णःप्रत्यर्थाःकृतकममृतनेच्छतिफणीतदि
च्छन्वंध्याशोखजनिहरिशक्रौपरनरो १ अमृतमथनगुल्यत्नतोत्येऽपिदेवैरमृतमसुरसंघःस्त्रीमनस्कोनलेभे । अपिफणिमखगोर्ष्यसाध्वसाध्वोरपिस्तोभयमभयमवश्यविप्रहेलाश्रयाभ्यां' २ रत्नगर्भ
स्तु । 'संततिस्तुतिरास्तीक्रेतथासर्वापदामपि । निवृत्तिर्ब्राह्मणात्तस्यशक्तिश्चातीवकथ्यते' ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ॥

मोक्षयित्वातुभुजगान्सर्पसत्राद्विजोत्तमः ॥ जागामकालेधर्मात्मादिष्टांतपुत्रपौत्रवान् २८ इत्याख्यानंमयाऽऽस्तीकंयथावत्तवकीर्तितम् ॥ यत्कीर्तयित्वासर्पेभ्यो
नभयंविद्यतेकचित् २९ ॥ सौतिरुवाच ॥ यथाकथितवान्ब्रह्मन्प्रमतिःपूर्वजस्तव ॥ पुत्रायरुरवेप्रीतःपृच्छतेभार्गवोत्तम ३० यद्वाक्यंश्रुतवांश्चाहंतथाचकथि
तंमया ॥ आस्तीकस्यकवेर्विप्रश्रीमच्चरितमादितः ३१ श्रुत्वाधर्मिष्ठमारख्यानमास्तीकंपुण्यवर्धनम् ॥ यन्मांत्वंपृष्टवान्ब्रह्मन्श्रुत्वाडुंडुभभाषितम् ॥ व्येतुतेसु
महद्ब्रह्मन्कौतूहलमरिंदम ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पसत्रेअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ समाप्तंचास्तीकपर्व ॥
॥ अथांशावतरणपर्व ॥ शौनकउवाच ॥ भृगुवंशात्प्रभृत्येवंत्वयामेकीर्तितंमहत् ॥ आख्यानमखिलंतातसौतेप्रीतोऽस्मितेनते १ वक्ष्यामिचैवभूयस्त्वांयथावत्सू
तनंदन ॥ याःकथाव्याससंपन्नास्ताश्चभूयोविचक्ष्वमे २ तस्मिन्परमदुष्पारेसर्पसत्रेमहात्मनाम् ॥ कर्मांतरेषुयज्ञस्यसदस्यानांतथाऽध्वरे ३ यावभूवुःकथाश्चि
त्रायेष्वर्थेषुयथातथम् ॥ त्वत्तच्छामहेश्रोतुंसौतेत्वंवैप्रचक्ष्वनः ४ ॥ सौतिरुवाच ॥ कर्मांतरेष्वकथयन्दिवावेदाश्रयाःकथाः ॥ व्यासस्त्वकथयच्चित्रमारख्यानं
भारतंमहत् ५ ॥ शौनकउवाच ॥ महाभारतमारख्यानंपांडवानांयशस्करम् ॥ जनमेजयेनपृष्टःसन्नकृष्णद्वैपायनस्तदा ६ श्रावयामासविधिवत्तदाकर्मांतरेतुसः ॥
तामहंविधिवत्पुण्यांश्रोतुमिच्छामिवैकथाम् ७ मनःसागरसंभृतांमहर्षेर्भावितात्मनः ॥ कथयस्वसतांश्रेष्ठसर्वरत्नमर्यामिमाम् ८ ॥ सौतिरुवाच ॥ हंततेकथयि
ष्यामिमहदारख्यानमुत्तमम् ॥ कृष्णद्वैपायनमतंमहाभारतमादितः ९ शृणुसर्वमशेषेणकथ्यमानंमयाद्विज ॥ शंसितुंतन्महान्दर्षोममापीहप्रवर्तते १० ॥ इति
श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणि कथानुबंधेएकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वातुसर्पसत्रायदीक्षितंजनमेजयम् ॥ अभ्यग
च्छदृषिर्विद्वान्कृष्णद्वैपायनस्तदा १ जनयामासयंकालीशक्तेःपुत्रात्पराशरात् ॥ कन्यैवयमुनाद्वीपेपांडवानांपितामहम् २

भृगुविति १ विचक्ष्वविशेषेणस्पष्टकथय २ । ३ । ४ कर्मांतरेष्विति वेदाश्रयाःशौनःशेषारख्यानानादयः अकथयद्देशपायनंकथाःकथयितुंमयोजितवान् वेदाश्रयाभ्योऽपिकथाम्येताःकथाः
श्रेष्ठतराहतिभावः ५ । ६ । ७ भावितःयोगसंस्कृतआत्माननोयस्यसभावितात्मातस्य । पाठांतरे नहिरुप्यामिकथयित्वकथयतिसति ८ । ९ । १० ॥ इति आदिपर्वणि नील
कंठीये भारतभावदीपे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रुत्वेति १ कालीसत्यवती २

इष्ट्याइच्छयादेहंसयोऽवीवृधत्तर्षितवान् देवीमितिपाठे देवीमातरंवरदानेनवासरस्वतीवाउपवृंहणैरवीवृधत्तर्षितवान् देवीवृद्धिमेवाह वेदानिति चाद्वैदार्थान् अधिजगेअधिगतवान् ३ यन्नैतीति
यत्तपआदिनाकश्चिन्नैतिनात्येतिनातिशेतेइतिमात्रः यदस्तुतप आदिनाकश्चिन्नैतिनाप्रोतितदप्या मतत्वमधिजगेइतिपूर्वेणसंबंधः । तथाच'नकर्मणानप्रजयाधनेन नायमात्माप्रवचनेनलभ्योनमेधया
नबहुनाश्रुतेन'इत्यादिश्रुतिभ्यस्तपआदिनाऽपिदुष्प्रापमात्मतत्त्वंजातमात्रेवाधिगतवानित्यर्थः मन्थुनायज्ञेन ४ विव्यासविभक्तवान् हीत्राध्वर्यवौद्रात्राणिकांडानित्रेताऽनुपयुक्तंकांडंचपृथक्कृतवा
नित्यर्थः । परावरेनिरुपाधिसोपाधिब्रह्मणीजानातीतिपरावरज्ञःब्रह्मर्षिःब्राह्मणश्चासौमंत्रद्रष्टाचेत्यर्थः । कविःक्रांतंअतीतादितदृशी ५ पुण्यकीर्तिर्महायशाः । योगुणोघःश्रूयमाणस्तादृशंगुणार्जने
पुरुषंव्यापारयतिसाकीर्तिः यथायुधिष्ठिरस्यधर्मनिष्ठत्वं । कृविसेपेऽस्मात्संज्ञायांकिच् । यश्चगुणोघोऽगृह्यमाणःपुरुषमाह्लादयत्येवप्रवर्तयतिसयशःयथाज्योत्स्नाचंद्रस्य । यथाविष्णोर्लोकत्रया

जातमात्रश्वयःसद्यइष्ट्यादेहमवीवृधत् ॥ वेदांश्चाधिजगेसांगान्सेतिहासान्महायशाः ३ यन्नैतितपसाकश्चिन्नवेदाध्ययनेनच ॥ नवतैर्नोपवासैश्चनप्रसूत्यानम
न्युना ४ विव्यासैकंचतुर्थायोवेदवेदविदांवरः ॥ परावरज्ञोब्रह्मर्षिःकविःसत्यव्रतःशुचिः ५ यःपांडुंघृतराष्ट्रंचविदुरंचाप्यर्जुनत् ॥ शांतनोःसंतर्तितन्वन्पुण्यकी
र्तिर्महायशाः ६ जनमेजयस्यराजर्षेःसमहात्मासदस्तथा ॥ विवेशसहितःशिष्यैर्वेदवेदांगपारगैः ७ तत्रराजानमासीनंददर्शजनमेजयम् ॥ वृत्तंसदस्यैर्वहुभिर्देवै
रिवपुरंदरम् ८ तथामूर्धाभिषिक्तैश्चनानाजनपदेश्वरैः ॥ ऋत्विग्भिर्ब्रह्मकल्पैश्चकुशलैर्यज्ञसंस्तरे ९ जनमेजयस्तुराजर्षिर्दृष्ट्वातमृषिमागतम् ॥ सगणोऽभ्युद्य
यौतूर्णंप्रीत्याभरतसत्तमः १० कांचनंविष्टरंतस्मैसदस्यानुमतःप्रभुः ॥ आसनंकल्पयामासयथाशक्रोबृहस्पतेः ११ तत्रोपविष्टंवरदं देवर्षिगणपूजितम् ॥ पूजया
मासराजेंद्रःशास्त्रदृष्टेनकर्मणा १२ पाद्यमाचमनीयंचअर्घ्यगांचविधानतः ॥ पितामहायकृष्णायतदर्हायन्यवेदयत् १३ प्रतिगृह्यतुतांपूजांपांडवाज्जनमेजयात् ॥
गांचैवसमनुज्ञाप्यव्यासःप्रीतोऽभवत्तदा १४ तथाचपूजयित्वातंप्रणयात्प्रपितामहम् ॥ उपोपविश्यप्रीतात्मापर्यपृच्छदनामयम् १५ भगवानपितंहृष्टाकुशलंप्र
तिवेद्यच ॥ सदस्यैःपूजितःसर्वैःसदस्यान्प्रत्यपूजयत् १६ ततस्तुसहितःसर्वैःसदस्यैर्जनमेजयः ॥ इदंपश्चाद्विजश्रेष्ठपर्यपृच्छत्कृतांजलिः १७ ॥ जनमेजयउवाच॥
कुरूणांपांडवानांचभवान्प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ तेषांचरितमिच्छामिकथ्यमानंत्वयाद्विज १८

क्रमणंपदत्रयेण वसिष्ठस्यवाक्षमा रामस्यसेतुर्यशः ६ सदःयज्ञमंडपं ७ देवैरित्यत्रमेधेरितिपाठेमेधाशब्दान्मत्वर्थोऽर्शाद्यच् मेधावद्भिर्वहुभिर्बृहस्पतिभिरिवेत्यभूतोपमा बृहस्पतेरेकत्वात् ८ मूर्ध्नि
पट्टस्थानेऽभिषिक्तैर्मूर्धाभिषिक्तैः यज्ञसंस्तरेयज्ञांगानांरचनानुष्ठानेइत्यर्थः ९ । १० । ११ । १२ पितामहायब्रह्मतृत्यायकृष्णायव्यासाय १३ विष्टरादिभिर्मधुपर्कार्चनंदर्शितं तत्रनिवेदितांगांसमनु
ज्ञापितवान्व्यासोमागामनागामितिमंत्रलिगात्तस्याअव्ययत्वमन्यमानः । 'तद्यथेवादीमनुष्यराजआगतेऽन्यस्मिन्वाहृत्युक्षाणांवावेहतंवाक्षदंते' इत्यर्थेवास्तुरागप्राप्तानुवादसरूपोनविधायकः । माव
धिष्ठेतिनिषेधलिंसास्यअनागामितिनिरपराश्रयत्वेहेतुपोद्बलितस्यप्रबलतरत्वात् । वेहतंबंध्यागां क्षदंतेहिंसंति १४ उपोपविश्यसमीपेउपविश्य १५ प्रतिवेद्यप्रतिख्याप्य अत्रपूजास्तुतिरेव १६ इदंवक्ष्य
माणं १७ प्रत्यक्षदर्शिवान्प्रत्यक्षदर्शा । अन्येभ्योऽपिदृश्यंतइतिवनिप् १८

भेदेविरं आहिरामदेवादिशूर्यकर्मयोगेपात्रमहिष्ठकर्मणां १९ पितमहानांप्रपितामहानां २० । २१ । २२ । २३ भेदेवैरमूलसर्वविनाशचतुर्फलं २४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावा
दीपे षष्ठिमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ गुरवइति मनोबुद्धिसमाधिभिःमनइत्यष्टांगोपलक्षणं । बुद्धीतिभक्तिश्रद्धयोः । समाधिश्चित्काश्यं । संपूज्यनमस्कारादिनामानयित्वा १ । २
प्रोत्साहतीवप्रोत्साहयतीव । परिस्पंदंमुत्साहयतीवमेइतिपाठेपरिस्पंदशब्देऽहोबत्वमार्थं गुरोर्वक्त्रपरिस्पंदस्त्वकथाकथयेत्याज्ञावचनंतजन्यामृत्प्रतिःसाप्रोत्साहयति ३ । ४ । ५ नचिरातशीघ्रं

कथंसमभवद्देदस्तेषामहिष्ठकर्मणाम् ॥ तच्चयुद्धकथं वृत्तंभूतांतकरणंमहत् १९ पितामहानांसर्वेषां दैवेनानिष्टचेतसाम् ॥ कात्स्न्येनैतन्ममाचक्षयथावृत्तं द्विजो
त्तम २० ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाकृष्णद्वैपायनस्तदा ॥ शशासशिष्यमासीनं वैशंपायनमंतिके २१ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ कुरूणांपांडवानां
चयथाभिदोऽभवत्पुरा ॥ तदस्मैसर्वमाचक्षयन्मतःश्रुतवानसि २२ गुरोर्वचनमाज्ञायसतुविप्रर्षभस्तदा ॥ आचक्षेततःसर्वमितिहासंपुरातनम् २३ राज्ञेत
स्मैसदस्येभ्यःपार्थिवेभ्यश्चसर्वशः॥ भेदंसर्वविनाशंचकुरुपांडवयोस्तदा २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिअंशावतरणपर्वणिकथानुबंधेषष्ठिमोऽध्यायः॥६०॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ गुरवेप्राङ्मनस्कृत्यमनोबुद्धिसमाधिभिः ॥ संपूज्यचद्विजान्सर्वास्तथान्यान्विदुषोजनान् १ महर्षेर्विश्रुतस्येहसर्वलोकेषुधीमतः ॥ प्रवक्ष्या
मिमंतं कृत्स्नं व्यासस्यास्यमहात्मनः २ श्रोतुं पात्रं च राजंस्त्वं प्राप्ये मां भारती कथाम् ॥ गुरोर्वक्त्रपरिस्पंदो मनः प्रोत्साहतीव मे ३ शृणुराजन्यथाभेदः कुरुपांडवयोर
भूत् ॥ राज्याथं श्रुतसंभूतो वनवासस्तथैव च ४ यथाचयुद्धमभवत्पृथिवीक्षयकारकम् ॥ तत्तेऽहंकथयिष्यामि पृच्छते भरतर्षभ ५ मृतेपितरिते वीरावनादेत्यस्वमंदि
रम् ॥ नचिरादेव विद्वांसो वेदेधनुषिचाभवन् ६ तांस्तथासत्ववीर्यौजःसंपन्नान्पौरसंमतान् ॥ नामृष्यन्कुरवो हृष्टापांडवान्श्रीयशोभृतः ७ ततोदुर्योधनः क्रूरः कर्ण
श्चसहसौबलः ॥ तेषानिग्रहनिर्वासान्विविधांस्तेसमारभन् ८ ततोदुर्योधनः शूरः कुलिंगस्यमतेस्थितः ॥ पांडवान्विविधोपायैराज्यहेतोरपीडयत् ९ ददावथविषं
पापोभीमायघृतराष्ट्रजः ॥ जरयामासतद्वीरः सहात्रेन वृकोदरः १० प्रमाणकोट्यांसंभुतं पुनर्बद्धावृकोदरम् ॥ तोयेषुभीमंगंगायाः प्रक्षिप्य पुरमाव्रजत् ११ यदा
विबुद्धः कौंतेयस्तदासंछिद्यबंधनम् ॥ उदतिष्ठन्महाबाहुर्भीमसेनोगतव्यथः १२ आशीविषैः कृष्णसर्पैः सुप्तं चैनमदंशयत् ॥ सर्वेष्वेवांगदेशेषु न ममारचशत्रुहा १३
तेषांतुविप्रकारेषुतेषुतेषुमहामतिः ॥ मोक्षणेप्रतिकारेचविदुरोमहितोऽभवत् १४ स्वर्गस्थोजीवलोकस्ययथाशक्रः सुखावहः ॥ पांडवानांतथानित्यं विदुरोऽपिसुखा
वहः १५ यदातुविविधोपायैः संवृतेर्विवृतेरपि ॥ नाशकद्विनिहतुं तान्दैवभाव्यर्थरक्षितान् १६

विद्वांसोऽभवन् ६ सत्वंदेहबलं वीर्यमुत्साहः योजश्चिन्तैद्रियबलं ७ । ८ कुलिंगस्यपक्षिणोमतेसाहसेसहिंसिहदं प्रांतर्गतं प्रांसमादातुंयतते कर्लिगस्येत्यपपाठ ९ साहसमेवाह ददावित्यादि
ना १० प्रमाणकोट्यांगंगायास्तीर्थविशेषे । वृकनामावहुभक्तोऽभिरुद्रेपस्यसवृकोदरः ११ । १२ । १३ विप्रकारेष्वपकारेषु । मोक्षणेप्राप्तापन्नवारणे प्रतिकारेप्रतिभट्टेनशत्रोरप्याप
दिनिपातने १४ । १५ संवृतेर्गुप्तेः विवृतेःप्रकाशेः । देवभाव्यर्थरक्षितान्दैवेनाहृष्टेनभावीकुरुक्षयपांडवराज्यलाभादिरर्थस्तस्मैरक्षितान् १६

मृषःकर्णः जातुर्बलाक्षामयं १७ । १८ क्षत्ताविदुरः १९ तेनक्षत्तुर्मेत्रणेन २० । २१ पुरोचनादात्मानंरक्षमाणाःरक्षंतः सुरंगामुभयतोबिलंविवरं २२ । २३ वननिर्गरेवननिर्गरेतमीपे अवबोधनात्
प्राकट्यात् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ निहत्यनागराणांशोकमपनीतवानित्यर्थः २९ स्वयं वृणुतेइतिस्वयं वरातां ३० । ३१ शांतनवेनभीष्मेण ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९
ततःसंमंथ्यसचिवैर्वृषदुःशासनादिभिः ॥ घृतराष्ट्रमनुज्ञाप्यजातुपंगृहमादिशत् १७ सुतप्रियैपीतानुराजापांडवानंबिकासुतः ॥ ततोविवासयामासराज्यभोगबुभु
क्षया १८ तेप्रातिष्ठंतसहितानगरान्नागसाहयात् ॥ प्रस्थानेचाभवन्मंत्रीक्षत्तातेषामहात्मनाम् १९ तेनमुक्ताजतुगृहानिशीथेप्राद्रवन्वनम् ॥ ततःसंप्राप्यकौंतेया
नगरंवारणावतम् २० न्यवसंतमहात्मानोमात्रासहपरंतपाः ॥ घृतराष्ट्रेणचाज्ञाताउपिताजातुषेगृहे २१ पुरोचनाद्रक्षमाणाःसंवत्सरमतंद्रिताः ॥ सुरंगंकारयि
त्वातुविवरेणप्रचोदिताः २२ आदीप्यजातुपंवेशमदग्ध्वाचैवपुरोचनम् ॥ प्राद्रवन्भयसंविभ्रामात्रासहपरंतपाः २३ ददृशुर्दारुणंरक्षोहिडिंबवननिर्गरे ॥ हत्वाच
तराक्षसैर्द्रुभीताःसमवबोधनात् २४ निशिसंप्राद्रवन्पार्थाधार्तराष्ट्रभयार्दिताः ॥ प्राप्ताहिडिंबाभीमेनयत्रजातोघटोत्कचः २५ एकचक्रांततोगत्वापांडवाःसंशित
व्रताः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नास्तेऽभवन्ब्रह्मचारिणः २६ तेतत्रनियताःकालं कंचिदूर्ध्वं पुनरर्षभाः ॥ मात्रासहैकचक्रायांब्राह्मणस्यनिवेशने २७ तत्राससादक्षुधितंपुरु
षादं वृकोदरः ॥ भीमसेनोमहाबाहुर्वकं नाममहाबलम् २८ तंचापिपुरुषव्याघ्रोबाहुवीर्येणपांडवः ॥ निहत्यतरसावीरोनागरान्पर्यसांत्वयत् २९ ततस्तेशुश्रुवुः
कृष्णांपंचालेषुस्वयंवaram ॥ श्रुत्वाचैवाभ्यगच्छंतगत्वाचैवालभंतताम् ३० तेतत्रद्रौपदीलब्ध्वापरिसंवत्सरोपिताः ॥ विदिताहास्तिनपुरंप्रत्याजग्मुररिंदमाः ३१
तेउक्ताघृतराष्ट्रेणराज्ञाशांतनवेनच ॥ आहृभिर्विग्रहस्तातकथं वोनभवेदिति ३२ अस्माभिःखांडवप्रस्थेयुष्मद्वासोऽनुचितितः ॥ तस्माज्जनपदोपेतंसुविभक्तम
हापथम् ३३ वासायखांडवप्रस्थं व्रजध्वंगतमत्सराः ॥ तयोस्तेवचनाजग्मुःसहसैर्वैःसुहृज्जनैः ३४ नगरंखांडवप्रस्थंरत्नान्यादायसर्वशः ॥ तत्रतेन्यवसन्पार्थाःसंव
त्सरगणान्वहन् ३५ वशेशस्त्रप्रतापेनकुर्वतोऽन्यान्महीभृतः ॥ एवंधर्मप्रधानास्तेसत्यव्रतपरायणाः ३६ अप्रमत्तोत्थिताःशांताःप्रतपंतोऽहितान्वहन् ॥ अजय
द्रीमसेनस्तुदिशंप्रार्चीमहायशाः ३७ उदीचीमर्जुनोवीरःप्रतीचीनकुलस्तथा ॥ दक्षिणांसहदेवस्तुविजिग्येपरवीरहा ३८ एवंचकुरिमांसर्वेशेकृत्स्नांवसुंधराम् ॥
पंचभिःसूर्यसंकाशैःसूर्येणचविराजता ३९ षट्सूर्येवाभवत्पृथ्वीपांडवैःसत्यविक्रमैः ॥ ततोनिमित्तेकस्मिंश्चिद्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ४० वनंप्रस्थापयामासतेजस्वी
सत्यविक्रमः ॥ प्राणेभ्योऽपिप्रियतरंभ्रातरंसव्यसाचिनम् ४१ अर्जुनंपुरुषव्याघ्रंस्थिरात्मानंगुणैर्युतम् ॥ सर्वैसंवत्सरंपूर्णमासंचैकं वनेवसन् ४२ ततोऽगच्छद्दृषी
वेशं द्वारवत्याकदाचन ॥ लब्ध्वांस्तत्रवीभत्सुर्भार्यांराजीवलोचनाम् ४३ अनुजांवासुदेवस्यसुभद्रांभद्रभाषिणीम् ॥ साशचीवमहेंद्रेणश्रीःकृष्णेनेवसंगता ४४

४० । ४१ सर्वैसंवत्सरंपूर्णमासंचैकं वनेवसदिति । दशसंख्यापूरकत्वात्पूर्णशब्देनदशगुणमुच्यतेसंवत्सरंपूर्णैकंचतयामासंपूर्णमेव । तेनएकादशसंवत्सरादशमासाश्चभवन्ति । तेषांचसौराणां
प्रत्ययंसपादपंचदिनवृद्ध्यासावनाद्वादशाब्दाभवन्ति । अथेतुमासशब्देनद्वादशसंख्यालक्षणंतएकशब्देवैपर्य्येकवचनानुपपात्तंचनेसंते । वनेइत्युपलक्षणंनगरस्यापि ४२ । ४३ । ४४

॥६३॥

सुभद्रायुजुप्रतीत्यापांडवेनार्जुनेनह ॥ अतर्पयच्चकौतेयःस्वांडवेहव्यवाहनम् ४५ बीभत्सुर्वासुदेवेनसहितोत्पसत्तम ॥ नातिभारोहिपार्थस्यकेशवेनसहाभवत् ४६
 व्यवसायसहायस्यविष्णोःशत्रुवधेष्विव ॥ पार्थायाग्निर्दौचापिगांडीवंधनुरुत्तमम् ४७ इपुधीचाक्षयैर्वाणैरथंचकपिलक्षणम् ॥ मोक्षयामासबीभत्सुर्मयंयत्रमहा
 सुरम् ४८ सचकारसभांदिव्यांसर्वरत्नसमाचिताम् ॥ तस्यांदुर्योधनोमंदोलोभंचक्रेसुदुर्मतिः ४९ ततोऽक्षैर्वचयित्वाचसौवलेनयुधिष्ठिरम् ॥ वनंप्रस्थापयामा
 ससप्तवर्षाणिपंचच ५० अज्ञातमेवंराष्ट्रेचततोवर्षत्रयोदशम् ॥ ततश्चतुर्दशेवर्षेयाचमानाःस्वकंवसु ५१ नालभंतमहाराजततोयुद्धमवर्तत ॥ ततस्तेक्षत्रमुत्सा
 द्यहत्वादुर्योधनंनृपम् ५२ राज्यंविहतभूयिष्ठंप्रत्यपद्यंतपांडवाः ॥ एवमेतत्पुरावृत्तंतेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ भेदोराज्यविनाशायजयश्चजयतांवर ५३ ॥ इतिश्री
 महाभारतेआदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणिभारतसूत्रंनामएकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथितंवेसमासेनत्व
 यासर्वद्विजोत्तम ॥ महाभारतमारव्यानंकुरूणांचरितंमहत् १ कथांस्वनघचित्रार्थाकथयस्वतपोधन ॥ विस्तरश्रवणेजातंकौतूहलमतीवमे २ सभवान्विस्तरणे
 मांपुनराख्यातुमर्हति ॥ नहिरुप्यामिपूर्वेषांशृण्वानश्चरितंमहत् ३ नतत्कारणमल्पवैधर्मज्ञायत्रपांडवाः ॥ अवध्यान्सर्वशो जघुःप्रशस्यंतेचमानवैः ४ किमर्थंते
 नरव्याघ्राःशक्ताःसंतोह्यनागसः ॥ प्रयुज्यमानान्संक्षेपान्क्षांतवंतोदुरात्मनाम् ५ कथंनगायुतप्राणोबाहुशालीवृकोदरः ॥ परिक्लिशन्नपिक्रोधंघृतवान्चैद्विजोत्त
 म ६ कथंसाद्रौपदीकृष्णाक्लिश्यमानादुरात्मभिः ॥ शक्तासतीधार्तराष्ट्राद्वादहक्रोधचक्षुषा ७ कथंव्यसनिनंदूतेपार्थोमाद्रीसुतौतदा ॥ अन्वयुस्तेनरव्याघ्रावा
 ध्यमानादुरात्मभिः ८ कथंघर्मभृतांश्रेष्ठःसुतोघर्मस्यघर्मवित् ॥ अनर्हःपरमंक्षेपंसोढवान्सयुधिष्ठिरः ९ कथंचबहुलाःसेनाःपांडवःकृष्णसारथिः ॥ अस्यत्रेकोऽन
 यत्सर्वाःपितृलोकंधनंजयः १० एतदाचक्ष्वमेसर्वयथावृत्तंतपोधन ॥ यद्यच्चरुतवंतस्तेतत्रतत्रमहारथाः ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ क्षणंकुरुमहाराजविपुलोऽय
 मनुक्रमः ॥ पुण्याख्यानस्यवक्तव्यःकृष्णद्वैपायनेरितः १२ महर्षेःसर्वलोकेषुपूजितस्यमहात्मनः ॥ प्रवक्ष्यामिमंतंत्वंव्यासस्यामिततेजसः १३ इदंशतसह
 स्रंश्लोकानांपुण्यकर्मणाम् ॥ सत्यवत्यात्मजेनेहव्याख्यातममितौजसा १४ यद्दंश्रावयेद्विद्वान्येचेदंशृणुयुर्नराः ॥ तेब्रह्मणःस्थानमेत्यप्राप्तुयुर्देवतुल्यताम् १५
 इदंहिवेदैःसमितंपवित्रमपिचोत्तमम् ॥ श्राव्याणामुत्तमंचेदंपुराणमृषिसंस्तुतम् १६ अस्मिन्नर्थश्चकामश्चनिखिलेनोपदेक्ष्यते ॥ इतिहासेमहापुण्येबुद्धिश्चपरिनेष्टिकी १७
 णादीन् ४ । ५ बाहुशालीबाहुबलवान् कथंक्रोधंघृतवान्निरुद्धवान् ६ शक्तादग्धुमितिशेषः ७ । ८ । ९ अस्यनृशरान्क्षिपन् सकथंक्षेपंसोढवानित्यनुपज्यते १० । ११ । १२
 १३ । १४ । १५ ऋषिभिर्मंत्रैस्तद्भृष्टभिर्वासंस्तुतंसंस्तुतंवा १६ परिनेष्टिकीपरिनिष्ठामोक्षस्तदुचिता १७

॥६३॥

१८ । १९ । २० पुंसवनंपुमांसःसूर्यतेऽस्मिन्श्रुते २१ महिषीपट्टराज्ञी २२ । २३ । २४ । २५ अनसूयतांगुणेषुदोषारोपमकुर्वतां २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

असुद्रान्दानशीलांश्चसत्यशीलाननास्तिकान् ॥ कार्णवेदमिमंविद्वाञ्छ्रावयेत्वाऽर्थमश्रुते १८ श्रूणहत्याकृतंचापिपापंजह्यादसंशयम् ॥ इतिहासमिमंश्रुत्वा
 पुरुषोऽपिसुदारुणः १९ मुच्यतेसर्वपापेभ्योराहुणाचंद्रमायथा ॥ जयोनामेतिहासोऽयंश्रोतव्योविजिगीषुणा २० महींविजयतेराजाशत्रुंश्चापिपराजयेत् ॥ इदं
 पुंसवनंश्रेष्ठमिदंस्वस्त्ययनंमहत् २१ महिषीयुवराजाम्यांश्रोतव्यंबहुशस्तथा ॥ वीरंजनयतेपुत्रंकन्यांवाराज्यभागिनीम् २२ धर्मशास्त्रमिदंपुण्यमर्थशास्त्रमिदं
 परम् ॥ मोक्षशास्त्रमिदंप्रोक्तंव्यासेनामितबुद्धिना २३ संप्रत्याचक्षतेचेदंतथाश्रोष्यांतिचापरे ॥ पुत्राःशुश्रूषवःसंतिप्रेष्याश्चप्रियकारिणः २४ शरीरेणकृतंपापं
 वाचाचमनसैवच ॥ सर्वसंत्यजतिक्षिप्रंयद्दंशृणुयान्नरः २५ भरतानांमहज्जन्मशृण्वतामनसूयताम् ॥ नास्तिव्याधिभयंतंपांपरलोकभयंकुतः २६ धन्यंयशस्य
 मायुष्यंपुण्यंस्वर्ग्यंतथैवच ॥ कृष्णद्वैपायनेनेदंरुतंपुण्यचिकीर्षुणा २७ कीर्त्तिप्रथयतालोकेपांडवानांमहात्मनाम् ॥ अन्येषांक्षत्रियाणांचभूरिद्रविणतेजसाम् २८
 सर्वविद्यावदातानांलोकेप्रथितकर्मणाम् ॥ यद्दंमानवोलोकेपुण्यार्थंब्राह्मणाञ्जुचीन् २९ श्रावयेत्महापुण्यंतस्यधर्मःसनातनः ॥ कुरूणांप्रथितंवंशंकीर्त्तयन्सततं
 शुचिः ३० वंशमाप्रोतिविपुलंलोकेपूज्यतमोभवेत् ॥ योऽधीतेभारतंपुण्यंब्राह्मणोनियतव्रतः ३१ चतुरेवार्षिकान्मासान्सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ विज्ञेयःसचवेदानां
 पारगोभारतंपठन् ३२ देवाराजर्षयोह्यत्रपुण्याब्रह्मर्षयस्तथा ॥ कीर्त्त्यंतेधूतपाप्मानःकीर्त्त्यंतेकेशवस्तथा ३३ भगवांश्चापिदेवेशोयत्रदेवीचकीर्त्त्यते ॥ अनेकज
 ननोयत्रकार्तिकेयस्यसंभवः ३४ ब्राह्मणानांगवांचैवमाहात्म्यंयत्रकीर्त्त्यते ॥ सर्वश्रुतिसमूहोऽयंश्रोतव्योधर्मबुद्धिभिः ३५ यद्दंश्रावयेद्विद्वान्ब्राह्मणानिहपर्वसु ॥ धूत
 पाप्माजितस्वर्गोब्रह्मणच्छतिशाश्वतम् ३६ श्रावयेद्ब्राह्मणान्श्राद्धेयश्चेमंपादमंततः ॥ अक्षय्यंतस्यतच्छ्राद्धमुपावर्त्तेत्पितृनिह ३७ अन्हायदेनःक्रियतेइंद्रियैर्मन
 साऽपिवा ॥ ज्ञानादज्ञानतोवापिप्रकरोतिनरश्चयत् ३८ तन्महाभारतारव्यानंश्रुत्वैवप्रविलीयते ॥ भरतानांमहज्जन्ममहाभारतमुच्यते ३९ निरुक्तमस्ययोवेद
 सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ भरतानांयतश्चायमितिहासोमहाहुतः ४० महतोह्येनसोमर्त्यान्मोचयेदनुकीर्त्तितः ॥ त्रिभिर्वर्षैर्लब्धकामःकृष्णद्वैपायनोमुनिः ४१ नि
 त्योत्थितःशुचिःशक्तोमहाभारतमादितः ॥ तपोनियममास्थायकृतमेतन्महर्षिणा ४२ तस्मान्नियमसंयुक्तैःश्रोतव्यंब्राह्मणैरिदम् ॥ कृष्णप्रोक्तामिमांपुण्यांभार
 तीमुत्तमांकथाम् ४३ श्रावयिष्यंतियेविप्रायेचश्रोष्यंनिमानवाः ॥ सर्वथावर्त्तमानावैनतेशोच्याःकृताकृतैः ४४

सिद्धिर्धर्मफलं चित्तशुद्ध्यादिः ४५ नतामिति स्वर्गादप्येतच्छ्रवणं सुखकरं मुक्तिहेतुत्वादिति भावः ४६ श्राद्धः श्रद्धावान् ४७ । ४८ श्रव्यमर्थतौरम्यं ४९ । ५० । ५१ सदोत्थायीसदोद्युक्तः ५२ अद्भुतत्वमेवाह धर्मचेति धर्मादिवचनमुपादेयेचकारचतुष्टयोक्तेऽवधर्मानर्थदुःखसंसाररूपेचतुष्केहातव्येचविषयेहेयमुपादेयेचकृत्स्नमत्रैवानिरूपितं । इतोऽधिकं प्रथांतरेनास्तीति कात्स्न्येन सर्वेषां शास्त्राणामर्थज्ञातुकामेनेतदेवादर्थव्यमित्यर्थः ५३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥ राजेति रंजकत्वाद्वाजा महीपतिः पृथ्वीपालकः

नरेण धर्मकामेन सर्वः श्रोतव्य इत्यपि ॥ निखिलेनेति हासोऽयंततः सिद्धिमवाप्नुयात् ४५ नतां स्वर्गगतिं प्राप्य तुष्टिं प्राप्नोति मानवः ॥ यांश्चुत्वैव महापुण्यमिति हासमुपाश्रुते ४६ शृण्वन् श्राद्धः पुण्यशीलः श्रावयंश्चेदमद्भुतम् ॥ नरः फलमवाप्नोति राजसूयाश्वमेधयोः ४७ यथासमुद्रो भगवान्यथामे रुर्महागिरिः ॥ उभोरव्यातौरत्ननिधीतथा भारतमुच्यते ४८ इदं हि वेदैः समितं पवित्रमपि चोत्तमम् ॥ श्रव्यं श्रुति सुखं चैव पावनं शीलवर्धनम् ४९ यद्दं भारतं राजन वाचकाय प्रयच्छति ॥ तेन सर्वा महीदत्ता भवेत्सागरमेखला ५० पारिक्षितकथां दिव्यां पुण्याय विजयाय च ॥ कथ्यमानां मया कृत्स्नां शृणु हर्षकरामिमाम् ५१ त्रिभिर्वैषैः सदोत्थायी कृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥ महाभारतमाख्यानं कृतवानिदमद्भुतम् ५२ धर्मचार्थे च कामे च मोक्षे च भरतर्षभ ॥ यदिहास्ति तदन्वयत्रयत्रेहास्ति न तत्कश्चित् ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणि महाभारतप्रशंसायां द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ राजोपरिचरो नाम धर्मनिव्यो महीपतिः ॥ बभूवष्ट्रगयांगंतुं सदा किल घृतवतः १ सचेदिविषयं रम्यं वसुः पौरवन्दनः ॥ इंद्रोपदेशाज्जग्राहरमणीयं महीपतिः २ तमाश्रमेन्यस्तशस्त्रं निवसंतं तपोनिधिम् ॥ देवाः शक्रपुरो गावैराजानमुपतस्थिरे ३ इंद्रत्वमहो राजास्यंतपसेत्यनुचिंत्य वै ॥ तंसांत्वेन नृपसाक्षात्तपसः संन्यवर्तयन् ४ ॥ देवा उचुः ॥ न संकीर्येत धर्मोऽयं पृथिव्यां पृथिवीपते त्वया हि धर्मो विद्वतः कृत्स्नं धारयते जगत् ५ ॥ इंद्र उवाच ॥ लोके धर्मपालयत्वं नित्ययुक्तः समाहितः ॥ धर्मयुक्तस्ततो लोकान् पुण्यान्पश्यासि शाश्वतात् ६ दिविष्ठस्य भुविष्ठस्त्वं सखाभूतो मम प्रियः ॥ रम्यः पृथिव्यां यो देशस्तमावसनराधिप ७ पशव्यश्चैव पुण्यश्च प्रभूतधनधान्यवान् ॥ स्वारक्ष्यश्चैव सौम्यश्च भोग्यैर्भूमिगुणैर्युतः ८ अर्थवानेपदेशो हि धनरत्नादिभिर्युतः ॥ वसुपूर्णां च वसुधावसचेदिषु चेदिप ९ धर्मशीला जनपदाः सुसंतोषाश्च साधवः ॥ न च मिथ्या प्रलापोऽत्र स्वैरेव पिकृतोऽन्यथा १० न च पित्रा विभज्यंते पुत्रा गुरुहिते रताः ॥ युंजते घृस्निगाश्च कृशान् संघुक्षयंति च ११ सर्ववर्णाः स्वधर्मस्थाः सदा चेदिपुमानद ॥ न तेऽस्त्यविदितं किंचिच्चिपुलोकेषु यद्भवेत् १२

१ वसुः उपरिचरः २ । २ साक्षात्पत्यक्षीभूय ४ न संकीर्येत निर्नायकत्वात् ५ । ६ । ७ पशव्यः पशुभ्यो हितः स्वारक्ष्यः स्वः स्वर्गस्तत्तुल्यः अतएव रक्ष्यः ८ । ९ । १० माः बलीवर्दान् देशोऽकृष्टपच्य इति हलधुरि न युंजते नापि शक्यते घृस्निगाः कृशान् दीनानांथादीन् संघुक्षयंति पुष्टान् कुर्वन्ति । यद्वा वृषभान् कृशान् घृस्निगुरियुंजते प्रत्युत संघुक्षयंतीति । अन्ये तु गाः स्त्रीगवाः तासामप्यां प्रादिदुर्देशेषु धुरियोजनं हृष्टं किं नास्तीत्याहुः ११ नत इति आत्मज्ञानात्सर्वज्ञो भविष्यतीत्यर्थः १२

उपपत्स्यते उपस्थास्यते १३ । १४ वैजयंतीं विजयहेतुं अविशतमेव धारयिष्यति पालयिष्यति न तु विहतं । अनया शस्त्रमैव त्वानंवाधिष्यति इति भावः १५ लक्षणं चिदं १६ इष्टप्रदानं प्रीतिदानमुद्दिश्य यद्विददौ १७ शक्रस्य पूजार्थं मानार्थं तस्यायष्टेः गते संवत्सरे संवत्सरात्तेषां प्रवेशोऽथापि महाराष्ट्रादिषु दृश्यते १८ । १९ अपरेत्युः प्रतिपदि द्वितीयसंवत्सरादौ । अत्युच्छ्रयः सर्वस्थापनं । पिठकैः मं

दैवोपभोग्यं दिव्यं त्वामाकाशे स्फाटिकं महत् ॥ आकाशगंत्वां महत्तं विमानमुपपत्स्यते १३ त्वमेकः सर्वमत्येषु विमानवरमास्थितः ॥ चरिष्यस्युपरिस्थो हि देवो विग्रहवानिव १४ ददामिते वैजयंतीं मालामम्लानपंकजाम् ॥ धारयिष्यति संग्रामेयात्वांश्चैरविक्षतम् १५ लक्षणं चैतदेवैर्भवितातेन राधिप ॥ इंद्रमालेति विख्यातं धन्यमप्रतिमं महत् १६ यद्विचैवैर्वा तस्मै ददौ वृत्रनिषूदनः ॥ इष्टप्रदानमुद्दिश्य शिष्टानां प्रतिपालिनीम् १७ तस्याः शक्रस्य पूजार्थं भूमौ भूमिपतिस्तदा ॥ प्रवेशं कारयामास गते संवत्सरे तदा १८ ततः प्रभृतिचाद्यापियष्टेः क्षितिपसत्तमैः ॥ प्रवेशः क्रियते राजन्यथातेन प्रवर्तितः १९ अपरेत्युस्ततस्तस्याः क्रियतेऽत्युच्छ्रयो नृपैः ॥ अलंकृतायाः पिठकैर्गंधमाल्यैश्च भूषणैः २० माल्यदामपरिक्षिप्त्वा विधिवत् क्रियतेऽपि च ॥ भगवान् पूज्यते चात्र हंसरूपेण चेश्वरः २१ स्वयमेव गृहीते नवसोः प्रीत्या महात्मनः ॥ सतां पूजां महेंद्रस्तु हृद्वा देवः कृतांशुभाम् २२ वसुनाराजमुख्येन प्रीतिमान् ब्रवीत्यशुः ॥ येषु जयिष्यंति नराराजानश्च महं मम २३ कारयिष्यंति च मुदा यथाचेदिपतिर्नृपः ॥ तेषां श्रीर्विजयश्चैव सराष्ट्राणां भविष्यति २४ तथा स्फीबोजनपदो मुदितश्च भविष्यति ॥ एवं महात्मनातेन महेंद्रेण नराधिप २५ वसुः प्रीत्या मघवता महाराजोऽभिसक्तः ॥ उत्सवं कारयिष्यंति सदा शक्रस्येनराः २६ भूमिरत्नादिभिर्दानैस्तथा पूज्या भवंति ते ॥ वरदानमहायज्ञैस्त्वथा शक्रोत्सवेन च २७ संपूजितो मघवता वसुश्चेद्दीश्वरो नृपः ॥ पालयामास धर्मण चेदिस्थः पृथिवीमिमाम् २८ इंद्रप्रीत्या चेदिपतिश्चकारेंद्रमहं वसुः ॥ पुत्राश्चास्य महावीर्याः पंचासन्नमितौ जसः २९ नानाराज्येषु च सुतान्ससद्भाडभ्यषेचयत् ॥ महारथो मागधानां विश्रुतो यो बृहद्रथः ३० प्रत्यग्रहः कुशांश्च यमाहुर्मणिवाहनम् ॥ मावेह श्वयदुश्चैव राजन्यश्चापराजितः ३१ एते तस्य सुताराज नराजर्षेर्भूरिति जसः ॥ न्यवेशयन्नामभिः स्वैस्ते देशांश्च पुराणि च ३२ वासवाः पंचराजानः पृथग्वंशाश्च शाश्वताः ॥ वसंतमिन्द्रप्रासादे आकाशे स्फाटिके च तम् ३३ उपतस्थुर्महात्मानं गंधर्वाप्सरसो नृपम् ॥ राजोपरिचरेत्येवं नाम तस्याथ विश्रुतम् ३४ पुरोपवाहिनीं तस्य नदीं शुक्तिमतीं गिरिः ॥ अरौत्सीं चेतनायुक्तः कामात्कोलाहलः किल ३५

जूषारूपैर्वस्त्रमयैः कोशैः । यद्वा कांच्यमिव पिठकाः स्वर्णादिमया वेष्टकाः पेटय इति भाषायां प्रसिद्धा ग्राह्याः । 'पिठकः पेटकः पेटामं जूषाऽथ विहंगिका' इत्यमरः २० हंसरूपेण युक्तोऽहं स रूपी तस्यैव बुद्धिस्य रूपस्य विशेषणं स्वयमेव गृहीतेनेति । हंसरूपेण वासव इति पाठे स्पष्टोऽर्थः २१ देवः कृतामिति पाठः विसर्गाभावे तु देवेति जनमेजयसंबोधनं २२ महमृत्सवं । मह उद्भव उत्सवः इत्यमरः २३ २४ । २५ । २६ वरदानं च महायज्ञाश्चैतैः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ वासवावसुपुत्राः । इंद्रप्रासादे इंद्रदेवते विमाने ३३ । ३४ पुरोपवाहिनीं पुरस्समीपे वहांती मरौत्सीदात्मन्येवावरोध ३५

३६ नदीराज्ञेन्यवेदयन्मिथुनमित्यनुपज्यते ३७ । ३८ । ३९ पुंसवनेपुंसवयोग्येकाले तदहस्तस्मिन्दिने ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ सिंहावलोकनेनाशोकमेवविशिनष्टि
मधुगंधेरिति ४८ वायुनाकामोहीपकेन ब्रह्ममलिनंरतिकर्मतदर्थं मुदंक्षीविषयांप्रीतिमनुसृत्यतामेवमनसाऽगात्तयासहमानसंमुरतमकरोदित्यर्थः प्रचस्कंदपपात ४९ मिथ्याप्रसवशून्यत्वेनालीकप्रायं

गिरिकोलाहलंतंतुपदावसुरताडयत् ॥ निश्चक्रामततस्तेनप्रहारविवरेणसा ३६ तस्यांनद्यांसजनयन्मिथुनंपर्वतःस्वयम् ॥ तस्माद्विमोक्षणात्प्रीतानदिराज्ञेन्यवे
दयत् ३७ यःपुमानभवत्त्रतंसराजर्षिसत्तमः ॥ वसुर्वसुप्रदश्चक्रसेनापतिमरिंदमः ३८ चकारपत्नीकन्यांतुतथातांगिरिकानृपः ॥ वसोःपत्नीतुगिरिकाकामकालं
न्यवेदयत् ३९ ऋतुकालमनुप्राप्तास्नातापुंसवनेशुचिः ॥ तदहःपितरश्चैनमूचुर्जहिष्टृगानिति ४० तंराजसत्तमंप्रीतास्तदामतिमतांवर ॥ सपितृणांनियोगंतमनति
क्रम्यपार्थिवः ४१ चकारमृगयांकामीगिरिकामेवसंस्मरन् ॥ अतीवरूपसंपन्नांसाक्षाच्छ्रियमिवापराम् ४२ अशोकैश्वंपकैश्चैतैरनेकैरतिमुक्तैः ॥ पुत्रागैःकर्णिकारै
श्वबकुलैर्दिव्यपाटलैः ४३ पाटलैर्नारिकेलैश्चंदनैश्चार्जुनैस्तथा ॥ एतैरन्यैर्महावृक्षैःपुण्यैःस्वादुफलैर्युतम् ४४ कोकिलाकुलसन्नादंमत्तभ्रमरनादितम् ॥ वसंतका
लेततस्यवनंचैत्ररथोपमम् ४५ मन्मथाभिपरीतात्मानापश्याद्विरिकांतदा ॥ अपश्यन्कामसंततश्चरमाणोयदृच्छया ४६ पुष्पसंछन्नशाखाग्रंपल्लवैरुपशोभितम् ॥
अशोकंस्तवकैश्छन्नंरमणीयमपश्यत् ४७ अधस्तात्तस्यच्छायायांसुखासीनोनराधिपः ॥ मधुगंधैश्चसंयुक्तंपुष्पगंधमनोहरम् ४८ वायुनाप्रैर्यमाणस्तुधूम्राय
मुदमन्वगात् ॥ तस्यरेतःप्रचस्कंदचरतोगहनेवने ४९ स्कन्नमात्रंचतद्रेतोवृक्षपत्रेणभूमिपः ॥ प्रतिजग्राहमिथ्यामेनपतेद्रेतइत्युत ५० इदंमिथ्यापरिस्वन्नं
रेतोमेनभवेदिति ॥ ऋतुश्चतस्याःपत्न्यामेनमोघःस्यादितिप्रभुः ५१ संचित्वैवंतदाराराजाविचार्यचपुनःपुनः ॥ अमोघत्वंचविज्ञायरेतसोराजसत्तमः ५२ शुक्र
प्रस्थापनेकालंमहिष्याःप्रसमीक्ष्यवै ॥ अभिमंज्याथतच्छुक्रमारातिष्ठंतमाशुगम् ५३ सूक्ष्मधर्मार्थतत्त्वज्ञोगत्वाश्येनंततोऽब्रवीत् ॥ मत्प्रियार्थमिदंसौम्यशुक्रमम
गृहंनय ५४ गिरिकायाःप्रयच्छाशुतस्याह्यार्तवमद्यवै ॥ गृहीत्वातत्तदाश्येनस्तूर्णमुत्पत्यवेगवान् ५५ जवंपरममास्थायप्रदुद्रावविहंगमः ॥ तमपश्यदथायांतं
श्येनंश्येनस्तथाऽपरः ५६ अभ्यद्रवच्चतंसद्योद्वैवामिषशंकया ॥ तुंडयुद्धमथाकाशेतावुभौसंप्रचक्रतुः ५७ युध्यतोरपतद्रेतस्तच्चापियमुनांभसि ॥ तत्राद्रिकेति
विख्याताब्रह्मशापाद्राप्सराः ५८ मीनभावमनुप्राप्तावभूवयमुनाचरी ॥ श्येनपादपरिभ्रष्टंद्द्वीर्यमथवासवम् ५९ जग्राहतरसोपेत्यसाऽद्रिकामत्स्यरूपिणी ॥
कदाचिदपिमत्सीतांबंधुर्मत्स्यजीविनः ६० मासेचदशमेप्राप्तेतदाभरतसत्तम ॥ उज्ज्वलदुरातस्याःस्त्रीपुमांसंचमानुषम् ६१ आश्चर्यभूतंतद्रत्वारज्ञेस्थप्रत्य
वेदयन् ॥ कायेमत्स्याइमौराजन्संभूतौमानुषाविति ६२ तयोःपुमांसंजग्राहराजोपरिचरस्तदा ॥ समत्स्योनामराजाऽसीद्धार्मिकःसत्यसंगरः ६३

५० । ५१ । ५२ अभिमंज्यपुत्रोत्पत्तिलिंगेर्मेत्रैःस्पृष्टा आरातुविमानैकदेशसमीपे ५३ । ५४ आर्तवमृतुकालीनंस्नानम् ५५ । ५६ । ५७ युध्यतोःसतोः अद्रिकागिरिकेतिनामसाम्यादेकस्याएवाप्सर
सोऽप्युहभेदेनवेदयंज्ञयं । अन्यथाराज्ञोमिथ्यासंकल्पत्वापत्तेः ५८ । ५९ । ६० मासेदशमेप्राप्तेबंधुरितिसंबंधः उज्ज्वलःउद्धृतवतः ६१ कायेदेहे मत्स्याःमत्स्ययोपायाः ६२ । ६३

६४ । ६५ । ६६ मत्स्यसंगंधिनीमत्स्यसमानगंधा दाशापकैवर्ताय ६७ । ६८ । ६९ । ७० चक्रमेकामितवान् ७१ । ७२ नीहारंभूमिकां ७३ । ७४ पितुर्वंशइच्छातदनुसारिणींपितृवशानुगां ७५
७६ नस्थातुंजीवितुंनोत्सहे कन्यात्वदूषणादित्यर्थः ७७ । ७८ । ७९ । ८० स्त्रीभावेयोगुणःपुष्पवत्तातेनभूषिता सद्यःपुष्पवत्यभूदित्यर्थः ८१ । ८२ वरंकन्याभावंसौगंध्यंचलब्ध्वासयोगर्भंचमुषा

साऽप्सरामुक्तशापाचक्षणेनसमपद्यत् ॥ यापुरोक्ताभगवतातिर्यग्योनिगताशुभा ६४ मानुषौजनयित्वात्वंशापमोक्षमवाप्स्यसि ॥ ततःसाजनयित्वातौविश
स्तामत्स्यघातिना ६५ संत्यज्यमत्स्यरूपंसादिव्यंरूपमवाप्यच ॥ सिद्धर्षिचारणपथंजगामाथवराप्सराः ६६ साकन्यादुहितातस्यामत्स्यामत्स्यसंगंधिनी ॥
राज्ञादत्ताचदाशायकन्येयंतेभवत्विति ६७ रूपसत्वसमायुक्तासर्वैःसमुदितागुणैः ॥ सातुसत्यवतीनाममत्स्यघात्यभिसंश्रयात् ६८ आसीत्सामत्स्यगंधैवकांचित्का
लंशुचिस्मिता ॥ शुश्रूषार्थंपितुर्नवाहयंतीजलेचताम् ६९ तीर्थयात्रांपरिक्रामन्नपश्यद्वैपराशरः ॥ अतीवरूपसंपन्नांसिद्धानामपिकाक्षिताम् ७० दृष्ट्वैवसच
तांधीमांश्चक्रमेचारुहासिनीम् ॥ दिव्यांतांवासवीकन्यांरंभोरुंमुनिपुंगवः ७१ संगमंममकल्याणिकुरुष्वेत्यभ्यभाषत् ॥ साऽब्रवीत्पश्यभगवन्पारावारेस्थिता
नृषीन् ७२ आवयोदृष्टयोरेभिःकथंतुस्यात्समागमः ॥ एवंतयोक्तोभगवान्नीहारमसृजत्प्रभुः ७३ येनदेशःससर्वस्तुतमोभूतइवाभवत् ॥ दृष्ट्वासृष्टंतुनीहारंतत
स्तंपरमर्षिणा ७४ विस्मितासाऽभवत्कन्याव्रीडिताचतपस्विनी ॥ सत्यवत्युवाच ॥ विद्धिमांभगवन्कन्यांसदापितृवशानुगाम् ७५ त्वत्संयोगाच्चदुष्येतकन्या
भावोममाऽनघ ॥ कन्यात्वेदूषितेवाऽपिकथंशक्ष्योद्वेजोत्तम ७६ गृहंमंतुमृषेचाहंधीमन्नस्थातुमुत्सहे ॥ एतत्संचित्यभगवन्विधत्स्वयदनंतरम् ७७ एवमुक्तवती
तांतुप्रीतिमानृपिसत्तमः ॥ उवाचमत्प्रियंकृत्वाकन्यैवत्वंभविष्यसि ७८ वृणीष्वचवरंभीरुयंत्वमिच्छसिभाविनि ॥ वृथाहिनप्रसादोमेभूतपूर्वःशुचिस्मिते ७९
एवमुक्तावरंवेगात्रसौगंध्यमुत्तमम् ॥ सचास्यैभगवान्प्रादान्मनसःकाक्षितंभुवि ८० ततोलब्धवराप्रीतास्त्रीभावगुणभूषिता ॥ जगामसहसंसर्गमृषिणाऽहुतक
र्मणा ८१ तेनगंधवतीत्येवंनासास्याःप्रथितंभुवि ॥ तस्यास्तुयोजनाद्गंधमाजिघ्रंतनराभुवि ८२ तस्यायोजनगंधेतिततोनामापरंस्मृतम् ॥ इतिसत्यवती
हृष्टालब्धावरमनुत्तमम् ८३ पराशरेणसंयुक्तासद्योगर्भसुषावसा ॥ जज्ञेचयमुनाद्वीपेपाराशर्यःसवीर्यवान् ८४ समातरमनुज्ञाप्यतपस्येवमनोदधे ॥ स्मृतोऽ
हंदर्शयिष्यामिक्त्येष्वितिचसोऽब्रवीत् ८५ एवंद्वैपायनोजज्ञेसत्यवत्यांपराशरात् ॥ न्यस्तोद्वीपेसद्यदालस्तस्माद्ध्वैपायनःस्मृतः ८६ पादापसारिणंघर्मस
तुविद्वान्युगेयुगे ॥ आयुःशक्तिंचमर्त्यानांयुगावस्थामवेक्ष्यच ८७ ब्रह्मणोब्राह्मणानांचतथाऽनुग्रहकाक्षया ॥ विव्यासवेदान्यस्मात्सतस्माद्वासइतिस्मृतः ८८

वेतिसंबंधः ८३ । ८४ । ८५ द्वीपमेवाऽयनंन्यासस्थानंयस्यद्वीपायनः स्वार्थतद्धितः द्वीपायनएवद्वैपायनइतिनामनिर्वक्ति न्यस्तइति ८६ पादापसारिणंयुगेयुगेपादशःक्षीयमाणं कलेरादोपादमा
प्रमवशिष्टमित्यर्थः एवमायुरादिहासंचावेक्ष्य ८७ ब्रह्मणोवेदस्य । अनुग्रहोरक्षणं । विव्यासशाखाभेदेनविस्तारितवान् अतोव्यासइत्यपितस्यनामेत्यर्थः ८८

महाभारतपंचमानेतिभारतपंचमोवेदः सर्वश्रुतिसमूहोऽयमित्यसकृदुक्तेः इतरपुराणविद्वेदमंतव्यमित्यर्थः ८९ भारतस्यमूलभूताःसंहितामंत्रब्राह्मणरूपावेदाः तैःसुमंतुप्रभृतिभिः प्रकाशिताइदमस्य
मूलमिदमस्यमूलमितिस्पष्टीकृतास्तेनप्रत्यक्षवेदमूलमेतदितिभावः ९० वसुवीर्यात्समभवन्महावीर्योमहायशाः ९१ ९२ आहूयसमीपमानीय आहृत्येतिपाठेअधिक्षिप्य ९३ ९४ वधःपीडाऽपमानोवा ९५
९६ ९७ कुंतिभोजस्यकन्यायांकुंत्यां ९८ ९९ अनादिनिधनइतिस्थूलदेहधर्मयोर्जन्ममरणयोर्व्यावृत्तिःदेवोदीव्यमानोजगत्कर्ता । किंतेजसोनप्रभुर्जीवस्यस्वप्नेऽपिजगत्कर्तृत्वाभावात् । अन्यथा
स्वप्नेप्रतिकूलसृष्ट्यनुपपत्तिः । एतेनकर्मद्वाराऽपिजगत्कर्तृत्वंजीवस्यलांगलंगवादीनुद्गृहतीतिवन्निमित्तत्वमत्रिणनत्वीश्वरत्वेनेतिदर्शितं । अव्यक्तमव्याकृतं । किंसौपुत्रंकारणं । यथोक्तं सुपुसाख्यंतमोऽ
ज्ञानंयद्वीजंस्वप्रबोधयोः इतितद्व्यावृत्तयतिअक्षरमितिनक्षरत्यपरिणामित्वात्तत्तुल्ययोद्भवयुक्तं । एतेनव्यष्टिस्थूलसूक्ष्मकारणदेहव्यावृत्तेनेनत्वंपदार्थशोधउक्तः । अन्यथाभगवतिजन्माद्यप्रसक्तेस्त
द्वारकमनादिनिधनइतिविशेषणमनुपपन्नं । तत्पदार्थमाह ब्रह्मवृहत्प्रधानंप्रधीयतेऽस्मिन्सर्वमितिलयस्थानंत्रिगुणात्मकंसत्वरजस्तमोमयं १०० अस्यसांख्याभिमतमनात्मत्वंपरिणामित्वंचवारय

वेदानध्यापयामासमहाभारतपंचमात्र ॥ सुमंतुजैमिनिपैलंशुकंचैवस्वमात्मजम् ८९ प्रभुर्वरिष्ठोवरदोवैशंपायनमेवच ॥ संहितास्तैःपृथक्त्वेनभारतस्यप्रकाशिताः
९० तथाभीष्मःशांतनवोगंगायाममितद्युतिः ॥ वसुवीर्यात्समभवन्महावीर्योमहायशाः ९१ वेदार्थविश्वभगवानृषिर्विप्रोमहायशाः ॥ श्रुलेप्रोतःपुराणर्षिरचौ
रश्वौरशंकया ९२ अणीमांडव्यइत्येवंविख्यातःसमहायशाः ॥ सधर्ममाहूयपुरामहर्षिरिदमुक्तवान् ९३ इषीक्यामयाबाल्याद्विद्वाह्येकाशकुंतिका ॥ तत्किल्बिषं
स्मरेधर्मनान्यत्पापमहंस्मरे ९४ तन्मेसहस्रममितंकस्मान्नेहाजयत्तपः ॥ गरीयान्ब्राह्मणवधःसर्वभूतवधाद्यतः ९५ तस्मात्त्वंकिल्बिषीधर्मशूद्रयोर्नौजनिष्यसि ॥
तेनशापेनधर्मोऽपिशूद्रयोनावजायत ९६ विद्वान्विदुररूपेणधार्मीतनुरकिल्बिषी ॥ संजयोमुनिकल्पस्तुजज्ञेसूतोगवल्गणात् ९७ सूर्याञ्चकुंतिकन्यायांजज्ञेकर्णो
महाबलः ॥ सहजंक्वचंविभ्रकुंडलोद्योतिताननः ९८ अनुग्रहार्थंलोकानांविष्णुर्लोकमस्कृतः ॥ वसुदेवानुदेवक्यांप्रादुर्भूतोमहायशाः ९९ अनादिनिधनोदेवःस
कर्ताजगतःप्रभुः ॥ अव्यक्तमक्षरंब्रह्मप्रधानंत्रिगुणात्मकम् १०० आत्मानमव्ययंचैवप्रकृतिंप्रभवंप्रभुम् ॥ पुरुषंविश्वकर्माणंसत्वयोगंध्रुवाक्षरम् १०१

त्यात्मानमव्ययमितिविशेषणाभ्यां प्रधानत्वादेवप्रकृतिमुपादानं । प्रभवमुत्पत्तिनिमित्तं । प्रभुमधिष्ठातारं । ननुषटावेष्टुदुपादानंचकामिमित्तंकुलालःकर्ता । अत्रनुत्रयमपिदेवएवेत्युक्तंतत्कथ
मित्याशंक्य । तत्तद्भातदेवानुप्राविशदितिश्रुत्यर्थमाह पुरुषंपुत्रुवसतीतिपुरुषः । पुरश्चज्ञानंरियाणिखलुपंचतथापराणिकर्मद्वियाणिममआदिचतुष्टयंच । प्राणादिपंचकमथोविषदादिकंचकामश्चकर्म
चतमःपुनरष्टमीपूःइत्युक्ताः । आत्मानमेवस्वाविद्ययापूर्यष्टकाकारंकृत्वातत्रमविष्टइत्यर्थः एवमैश्वरींप्रवेशांतांसृष्टिमुक्ताजाप्रदादिविमोक्षांतांजैवींसृष्टिं । तदनुप्रविश्यसचत्पचाभवत्इतिश्रुत्युक्तांसं
गृह्णातिविश्वकर्माणमिति विश्वंपृथिव्यप्तेजोरूपसच्छब्दवाच्यंवाय्वाकाशादिरूपंत्यच्छब्दवाच्यंचेत्येवमादिरूपंकर्मघटादिवक्रियाफलभूतंस्येतिविश्वकर्मांतं । एवंविशेषणैरेवब्रह्मणएवजीवभावंप्रदर्शयत
न्निवृत्त्युपायमपितैरेवप्रत्यायतिसत्वयोगंसत्त्वेनेवधर्मज्ञानवैराग्यमूलेनयोगःप्रसिद्धस्यतं । सत्ववतोब्रह्मभावप्राप्तावालंबनमाह भ्रुवाक्षरंप्रणवाख्यवर्णस्वरूपं । वाच्यवाचकयोर्भेदात्प्रणवमात्राभिरकारो
कारमकारार्थमात्राभिरुपासिताभिस्तदर्थभूताविराट्सूत्रांतर्पामितुरीयाख्याःप्रार्थ्यतइतिभावः १०१

एतेषुकतमोमूरुष्यःप्राप्यइत्यत्रआह अनंतमिति देशतःकालतोवस्तुतश्चापरिच्छेदंतुरीयमित्यर्थः । ननुतत्तदवस्थायांसर्वेषामानंत्यमविशिष्टमित्याशंक्याह अचलमनाधितंइहोर्षांवाधोऽस्तीत्यापेक्षि
कमनंतत्वमितिभावः । नन्वेवंकारणत्वादिनिषेधेऽन्यमेवस्यान्नेत्याह देवंद्योतमानंचिद्रूपमित्यर्थः । एतंतर्वकुरबीजद्वाराभुवश्चविराट्सूत्रेशद्वारातुरीयप्राप्तिमुक्त्वात्तत्रैवद्वारांतरमाह इंसंसंन्या
साश्रमरूपं तत्रह्यविक्षेपेणश्रवणादिकंसिध्यतीतिसोऽपिद्वारं । नारायणफलस्थानीयंपंचममहाविष्णुं । एतद्विग्रहध्यानद्वारेवहिविराडादिभावमारोहंतिभ्यापिनः । फलमभैवीजानीवास्फर्भेऽनं
तानिकारणानिसंतीत्येनंतुरीयविशेषणैरेवविशिष्टमिति प्रभुंप्रभवत्यस्मात्कार्यमितिजगद्भ्रमाधिष्ठानं । धातारंकार्येसत्तास्फुःयोःसमर्पकं । अजमुरगोपादानभुतरज्जुवदजातं । अव्यक्तमप्रकृतं ।

अनंतमचलं देवंहंसंनारायणंप्रभुम् ॥ धातारमजमव्यक्तंयमाहुःपरमव्ययम् १०२ कैवल्यंनिर्गुणंविश्वमनादिमजमव्ययम् ॥ पुरुषःसविभुःकर्तासर्वभूतपितामहः ३
धर्मसंवर्धनार्थायप्रजज्ञेऽधकृष्णिषु ॥ अस्त्रज्ञौतुमहावीर्योसर्वशास्त्रविशारदौ ४ सात्यकिःकृतवर्माचनारायणमनुव्रतौ ॥ सत्यकादृदिकाचैवजज्ञातेऽश्वविशार
दौ ५ भरद्वाजस्यचस्कन्नद्रोण्यांशुक्रमवर्धत ॥ महर्षेरुग्रतपसस्तस्माद्द्रोणोव्यजायत ६ गौतमान्मिथुनंजज्ञेशरस्तंवाच्छरद्वतः ॥ अश्वत्थामश्वजननीरूपश्चैव
महाबलः ७ अश्वत्थामाततो जज्ञेद्रोणादेवमहाबलः ॥ तथैवष्टष्टुम्रोऽपिसाक्षादग्निसमद्युतिः ८ वैतानेकर्मणिततेपावकात्समजायत ॥ वीरोद्रोणविनाशायधनु
रादायवीर्यवान् ९ तत्रैववेद्यांरुष्णाऽपिजज्ञेतेजस्विनीशुभा ॥ विभ्राजमानावपुषाभिभ्रतीरूपमुत्तमम् ११० प्रहादशिष्योनग्रजित्सुबलश्चाभवत्ततः ॥ तस्यप्रजा
धर्महंतीजज्ञे देवप्रकोपनात् ११ गांधारराजपुत्रोऽभूच्छकुनिःसौव्रलस्तथा ॥ दुर्योधनस्यजननीजज्ञातेऽर्धविशारदौ १२ रुष्णद्वैपायनाजज्ञेष्टतराश्रोजनेश्वरः ॥
क्षेत्रेविचित्रवीर्यस्यपांडुश्चैवमहाबलः १३ धर्मार्थकुशलोधीमान्मेघावीधूतकल्मषः ॥ विदुरःशूद्रयोर्नौतुजज्ञेद्वैपायनादपि १४ पांडोस्तुजज्ञेरेपंचपुत्रादेवसमाः
पृथक् ॥ द्वयोःस्त्रियोगुण्येष्टस्तेषामासीद्युधिष्ठिरः १५ धर्माद्युधिष्ठिरोजज्ञेमारुताच्चवृकोदरः ॥ इंद्राद्धनंजयःश्रीमान्सर्वशस्त्रधृतावरः १६ जज्ञातेरूपसंपन्नाव
श्विभ्यांचयमावपि ॥ नकुलःसहदेवश्चगुरुशुश्रूषणेस्तै १७ तथापुत्रशतंजज्ञेष्टतराष्टस्यधीमतः ॥ दुर्योधनप्रभृतयोयुयुत्सुःकरणस्तथा ११८

अधिष्ठानव्यक्तौव्यस्तमेवलुप्येताऽतोऽव्यक्तं । परं आदित्यवर्णतिससःपरस्तादित्यादयोमंत्रांपकारणात्परंप्राहुः । अतएवाव्ययंनारायणंभ्यांहीनं १०२ कैवल्यंकेवलमेवकेवल्यमसंगं । निर्गुणं
रूपादिभिश्चक्षुरादिभिश्चहीनं । अत्रविग्रहवत्त्वात्प्रसक्तंपरिच्छिन्नत्वंकारणवत्त्वजन्ममरणंचेतितचतुष्कंक्रमेणव्यावृत्तमिति विश्वमनादिमजमव्ययमिति माधिकत्वादिग्रहस्यनतत्कृतपरिच्छेदादयो
ऽस्मिन्संभवतीत्यर्थः । एतंरूपोन्नारायणःसएवदेवकीर्त्तुरित्याह पुरुषइत्यादिसार्थेन सएवभूतोऽस्त्रज्ञौरामकृष्णौजज्ञे तदभयरूपेणजातइत्यर्थः ३ ४ विशारदौप्रयोगकुशलौ ५ द्रोण्यांगिरिद
यी ६ शरस्तंवाच्छरस्तंबस्कन्नद्रोणीभूताद्रेतसः ७ ८ वैतानेत्रेताग्निसाध्वे ९ ११० तस्यसुबलस्यप्रजापुंरूपेवशकुनिरूपा दुर्योधनमातुर्धर्महंतृत्वंपुत्रद्वारेव ११ १२ १३ प्रसं
गात्पुत्राविदुरजन्मोक्तिः १४ १५ १६ १७ युयुत्सुःशताधिकः । करणस्तु वैश्यापांश्रियाज्जातःकरणःपरिकीर्तितःइतिस्मृत्युक्तः ११८

म.भा.टी.
॥ ६७ ॥

११९। २०। २१। २२। २३। २४ स्थूणोनाम्ना २५। २६। २७ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीये त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ यएतहति १। २। ३ त्रिःसप्तकृत्वएकविंशतिवारान्

आदि. १
अ०
॥ ६४ ॥

ततोदुःशासनश्चैवदुःसहश्चापेभारत ॥ दुर्मर्षणोविकर्णश्चचित्रसेनोविविंशतिः ११९ जयःसत्यव्रतश्चैवपुरुमित्रश्चभारत ॥ वैश्यापुत्रोयुयुत्सुश्चएकादशमहारथाः
१२० अभिमन्युःसुभद्रायामर्जुनादभ्यजायत ॥ स्वस्त्रीयोवासुदेवस्यपौत्रःपांडोर्महात्मनः २१ पांडवेभ्योहिपांचाल्यांद्रौपद्यांपंचजज्ञिरे ॥ कुमारारूपसंपन्नाः
सर्वशास्त्रविशारदाः २२ प्रतिविध्योयुधिष्ठिरात्सुतसोमोवृकोदरात् ॥ अर्जुनाच्छ्रुतकीर्तिस्तुशतानीकस्तुनाकुलिः २३ तथैवसहदेवाच्चश्रुतसेनःप्रतापवान् ॥
हिडिंबायांचभीमेनवनेजज्ञेघटोत्कचः २४ शिखंडीद्रुपदाज्जज्ञेकन्यापुत्रत्वमागता ॥ यांयक्षःपुरुषंचक्रेस्थूणःप्रियाचिकीर्षया २५ कुरूणांविग्रहेतस्मिन्समागच्छ
न्वहून्यथ ॥ राज्ञांशतसहस्राणियोत्स्यमानानिसंयुगे २६ तेषामपरिमेयानानामधेयानिसर्वशः ॥ नशक्यानिसमाख्यातुंवर्षाणामयुतैरपि ॥ एतेतुकीर्तितासु
ख्यायैराख्यानमिदंततम् १२७ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणिव्यासाद्युत्पत्तौत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥
यएतेकीर्तिताब्रह्मन्येचान्येनानुकीर्तिताः ॥ सम्यक्तानश्रोतुमिच्छामिराज्ञश्चान्यान्सहस्रशः १ यदर्थमिहसंभूतादेवकल्पामहारथाः ॥ भुवितन्मेमहा
भागसम्यगाख्यातुमर्हसि २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ रहस्यंखल्विदंराजन्देवानामितिनःश्रुतम् ॥ तत्तुतेकथयिष्यामिनमस्कृत्वास्वयंभुवे ३ त्रिःसप्तकृत्वःपृथि
वीकृतवानिःक्षत्रियांपुरा ॥ जामदग्न्यस्तपस्तेपेमहेद्रेपर्वतोत्तमे ४ तदानिःक्षत्रियेलोकेभार्गवेणकृतेसति ॥ ब्राह्मणानक्षत्रियाराजन्सुतार्थिन्योऽभिचक्रसुः ५ ता
भिःसहसमापेतुर्ब्राह्मणाःसंशितव्रताः ॥ ऋतावृतौनरव्याघ्नकामान्नानृतौतथा ६ तेभ्यश्चलेभिरेगर्भक्षत्रियास्ताःसहस्रशः ॥ ततःसुपुविरेराजन्क्षत्रियान्वीर्यव
त्तरान् ७ कुमारान्शुमारान्श्चपुनःक्षत्राभिवृद्धये ॥ एवंतद्ब्राह्मणैःक्षत्रंक्षत्रियासुतपस्विभिः ८ जातंवृद्धंचधर्मेणसुदीर्घेणायुषाऽन्वितम् ॥ चत्वारोऽपिततोवर्णा
बभूवुर्ब्राह्मणोत्तराः ९ अम्यगच्छतौनारीत्रकामान्नानृतौतथा ॥ तथैवान्यानिभूतानितिर्यग्योनिगतान्यपि १० ऋतौदारांश्चगच्छंतितत्तथाभरतर्षभ ॥ त
तोऽवर्धतधर्मेणसहस्रशतजीविनः ११ ताःप्रजाःपृथिवीपालधर्मव्रतपरायणाः ॥ आधिभिर्याधिभिश्चैवविमुक्ताःसर्वशोहराः १२ अथेमांसागरापांगीगांगजेंद्रगता
खिलाम् ॥ अध्यतिष्ठत्पुनःक्षत्रंसशैलवनपत्तनाम् १३ प्रशासतिपुनःक्षत्रेधर्मेणैवावसुंधराम् ॥ ब्राह्मणाद्यास्ततोवर्णालेभिरेमुदमुत्तमाम् १४ कामक्रोधोद्भवान्दो
षान्निरस्यचनराधिपाः ॥ धर्मेणदंडंदंडेपुप्रणयंतोऽन्वपालयन् १५ तथाधर्मपरेक्षत्रेसहस्राक्षःशतक्रतुः ॥ स्वादुदेशेचकालेचवर्षेणापालयत्प्रजाः १६ नबालएव
भ्रियतेतदाकश्चिज्जनाधिप ॥ नचस्त्रियंप्रजानातिकश्चिदप्राप्तयौवनः १७

४। ५। ६। ७। ८ ब्राह्मणोत्तराःब्राह्मणप्रधानाः ९। १० जीविनोजीविन्यः

११ आधिभिःशोकादिभिः व्याधिभिर्ज्वरादिभिः २२ अपांगइवापांगःप्रांतःसागरांतामित्यर्थः २३ अप्यतिष्ठदधिष्ठितवान् २४ गजेंद्रगत २५ १४। १५ स्वादुरोषकंयथास्यात्तथा १६। १७

॥ ६७ ॥

१८। १९ ब्रह्मवेदनविक्रीणते भृतकाभ्यापननकुर्वतइत्यर्थः २० वैश्याःस्वयंधुरिगाबलीवदीन्नुजते २१ फेनपान्जवृणादानभिलक्ष्यनदुर्हतिधेनूरितिशेषः कूटमानैःकपटतुलाप्रस्थादिभिः
२३। २४ ऋतुपुवसंतादिपुस्वकाले २५। २६ समुदितेमुदितपामीत्यासहिते २७। २८ देवत्वराज्यंदेवभावका २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६

एवमायुष्मतीभिस्तुप्रजाभिर्भरतर्षभ ॥ इयंसागरपर्यंतासमापूर्यतमेदिनी १८ ईजिरेचमहायज्ञैःक्षत्रियाबहुदक्षिणैः ॥ सांगोपनिषदान्वेदान्विप्राश्वाधीयतेतदा १९
नचविक्रीणतेब्रह्मब्राह्मणाश्चतदानृप ॥ नचश्चद्रसमम्यासेवेदानुच्चारयंत्युत २० कारयंतःऋषिगोभिस्तथावैश्याःक्षिताविह ॥ युंजतेधुरिनोगाश्चकृशांगांश्वाप्यजीव
यन् २१ फेनपांश्चतथावत्सान्द्रदुहंतिस्ममानवाः ॥ नकूटमानैर्वणिजःपण्यंविक्रीणतेतदा २२ कर्माणिचनरव्याघ्रधर्मोपेतानिमानवाः ॥ धर्ममेवानुपश्यंतश्चकुर्धर्मपरा
यणाः २३ स्वकर्मनिरताश्चासन्सर्ववर्णानराधिप ॥ एवंतदानरव्याघ्रधर्मोन्हसतेकचित् २४ कालेगावःप्रसूयंतैर्नार्यश्चभरतर्षभ ॥ भवंत्युतपुवृक्षाणांपुष्पाणिच
फलानिच २५ एवंकृतयुगेसम्यग्वर्तमानेतदानृप ॥ आपूर्यतमहीलत्स्नाप्राणिभिर्बहुभिर्भृशम् २६ एवंसमुदितेलोकेमानुषेभरतर्षभ ॥ असुराजज्ञिरेक्षेत्रेराज्ञांतुम
नुजेश्वर २७ आदित्यैर्हितदादैत्याबहुशोनिर्जितायुधि ॥ ऐश्वर्याद्भंशिताःस्वर्गात्संबभूवुःक्षिताविह २८ इहदेवत्वमिच्छंतोमानुषेपुमनस्विनः ॥ जज्ञिरेभुविभूते
पुतेपुतेष्वसुराविभो २९ गोष्वश्वेषुचराजेंद्रखरोष्ट्रमहिषेषुच ॥ क्रव्यात्सुचैवभूतेषुगजेषुचभृगेषुच ३० जातैरिहमहीपालजायमानैश्चतैर्मही ॥ नशशाकात्मना
ऽऽत्मानमियंधारयितुंधरा ३१ अथजातामहीपालाःकेचिद्बहुमदान्विताः ॥ दितेःपुत्रादनोश्चैवतदालोकदृहाऽच्युताः ३२ वीर्यवंतोऽजलिप्तास्तेनानारूपधरा
मही ॥ इमांसागरपर्यंतांपरीयुररिमर्दनाः ३३ ब्राह्मणानक्षत्रियान्चैश्यान्श्चद्राश्चैवाप्यपीडयन् ॥ अन्यानिचैवसत्वानिपीडयामासुरोजसा ३४ त्रासयंतोऽभिनि
घ्नंतःसर्वभूतगणांश्चते ॥ विचेरुःसर्वशोराजन्महीशतसहस्रशः ३५ आश्रमस्थान्महर्षींश्चधर्षयंतस्ततस्ततः ॥ अब्रह्मण्यावीर्यमदामतामदबलेनच ३६ एवंपीर्य
बलोत्सिक्तैर्भूरियत्नैर्महासुरैः ॥ पीडयमानामहीराजन्ब्रह्माणमुपचक्रमे ३७ नह्यमीभूतसत्वौघाःपन्नगाःसनर्गामहीम् ॥ तदाधारयितुंशुकुःसंक्रांतांदानवैर्बलात्
३८ ततोमहीमहीपालभारताभयपीडिता ॥ जगामशरणंदेवंसर्वभूतपितामहम् ३९ सासंवृतंमहाभागैर्देवद्विजमहर्षिभिः ॥ ददर्शदेवंब्रह्माणंलोककर्तारमव्ययम्
४० गंधर्वैरप्सरोभिश्चैवकर्मसुनिष्ठितैः ॥ वंद्यमानंमुदोपेतैर्वंदेचैनमेत्यसा ४१ अथविज्ञापयामासभूमिस्तंशरणार्थिनी ॥ सन्निधौलोकपालानांसर्वेषामेव
भारत ४२ तत्प्रधानात्मनस्तस्यभूमेःकृत्यंस्वयंभुवः ॥ पूर्वमेवाभवद्राजन्विदितंपरमेष्ठिनः ४३

महीउपचक्रमेगंतुमितिशेषः महाराजेतिपाठांतरेतुमहीतिशेषः ३७ नह्यमीइति भूतसत्वौघाः भूतानांशेषकूर्मदिग्गजानांधराभूतांसत्वौघाबलसंघाः पन्नगाःशेषाः बहुवचनंतेपांप्रत्येकंबहूनाम
प्यसामर्थ्यंकिंपुनरेकैकस्येतिसूचनार्थं । नयेनामितिपाठेएनांबुद्धिस्थांभूमिं ३८। ३९ अव्ययमजरत्वादपक्षयशून्यं ४० एनंब्रह्माणं सापृथ्वी ४१। ४२ तद्भूमेःकृत्यं प्रधानात्मनःप्रधानजयी
आत्माननोपस्यतस्य सांख्ययोगानांहिप्रधानजायिनःसर्वज्ञत्वसर्वशक्तित्वंचभवतीतिप्रसिद्धं सर्वज्ञस्यनाविदितंकिंचिदस्तीत्यर्थः प्रधानात्मनःकारणात्मनस्तद्भूमेःकृत्यमितिवाऽर्थः ४३

तदेवाह ब्रह्माहीति ३४ अस्पृशित्वमाह प्रभवइति ईशोविष्णुः ४५ । ४६ । ४७ विरोधायविरोधमूलकाय भूभारनाशायेत्यर्थः ४८ । ४९ तथ्यंयथार्थं । अर्घ्यप्रार्थनीयं । पथ्यंहितकरं ५०
कृतक्षणाःकृतनिपमाः ५१ पृथुचार्वाचितेक्षणःपृथुनीचार्वाचितेसदयनिपातेईसणेयस्यसः । पृथुवहाचितेक्षणहतिपाठेवसःशब्दोऽकारांतः पृथुनि वसेवसस्यंचितंगमनंयपोस्तेध्यानारूढतपार्श्वेणोयस्यसः

स्रष्टाहिजगतःकस्मान्नसंबुध्येतभारत ॥ ससुरासुरलोकानामशेषेणमनोगतम् ४४ तामुवाचमहाराजभूमिभूमिपतिःप्रभुः ॥ प्रभवःसर्वभूतानामीशःशंभुःप्रजा
पतिः ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदर्थमभिसंप्राप्तामत्सकाशंवसुंधरे ॥ तदर्थसन्नियोक्ष्यामिसर्वानेवादिवोकसः ४६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वासमर्हदिवो
ब्रह्माराजन्विसृज्यच ॥ आदिदेशतदासर्वांचिबुधानमृतकृत्स्वयम् ४७ अस्याभूमेनिरसितुंभारंभागेःपृथक्पृथक् ॥ अस्यामेवप्रसूयध्वंविरोधायेतिचाब्रवीत्
४८ तथैवचसमानीयगंधर्वाप्सरसांगणान् ॥ उवाचभगवान्सर्वानिदं वचनमर्थवत् ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्वैःस्वैरंशैःप्रसूयध्वंययेष्टमानुषेषुच ॥ अथशकादयःसर्वे
श्रुत्वासुरगुरोर्वचः ॥ तथ्यमर्थ्यंचपथ्यंचतस्यतेजगृहस्तदा ५० अथतेसर्वशोऽशैःस्वैर्गंतुंभूमिकृतक्षणाः ॥ नारायणमभिप्रव्रवैकुण्ठमुपचक्रमुः ५१ यःसचक्रमदा
पाणिःपीतवसाःशितिप्रभः ॥ पद्मनाभःसुरारिघ्नःपृथुचार्वाचितेक्षणः ५२ प्रजापतिपतिर्देवःसुरनाथोमहाबलः ॥ श्रीवत्सांकोहृषीकेशःसर्वदेवतपूजितः ५३
तंभुवःशोधनायेंद्रउवाचपुरुषोत्तमम् ॥ अंशेनावतरेत्येवंतथेत्याहचतंहारिः ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिअंशावतरणपर्वणिचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥६४॥
॥ समाप्तमंशावतरणपर्व ॥ अथसंभवपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथनारायणेनेंद्रश्चकारसहसंविदम् ॥ अवतर्तुंमर्होस्वर्गादंशतःसहितःसुरैः १ आदिश्यचस्वयं
शक्रःसर्वानेवादिवोकसः ॥ निर्जगामपुनस्तस्मात्क्षयान्नारायणस्यह २ तेऽमरारिविनाशायसर्वलोकहितायच ॥ अवतेरुःक्रमेणैवमर्होस्वर्गादिशौकसः ३ ततोब्रह्म
र्षिवंशेषुपार्थिवर्षिकुलेषुच ॥ जज्ञिरेराजशार्दूलयथाकामंदिवोकसः ४ दानवाचराक्षसांश्चैवगंधर्वांपन्नगास्तथा ॥ पुरुषादानिचान्यानिजघ्नुःसत्वान्यनेकशः ५
दानवाराक्षसांश्चैवगंधर्वाःपन्नगास्तथा ॥ नतान्वलस्थान्वाल्येऽपिजघ्नुर्भरतसत्तम ६ ॥ जनमेजयउवाच ॥ देवदानवसंधानांगंधर्वाप्सरसांतथा ॥ मानवानांच
सर्वेषांतथावैयक्षरक्षसाम् ७ श्रोतुमिच्छामितत्त्वेनसंभवंकृत्स्नमादितः ॥ प्राणिनांचैवसर्वेषांसंभवंकुमर्हसि ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इततेकथयिष्यामिनमस्कृत्य
स्वयंभुवे ॥ सुरादीनामहंसम्यग्लोकानांप्रभवाप्ययम् ९ ब्रह्मणोमानसाःपुत्राविदिताःपण्महर्षयः ॥ मरीचिरत्र्यंगिरसौपुलस्त्यःपुलहःऋतुः ॥ मरीचेःकश्यपःपुत्रः
कश्यपालुइमाःप्रजाः ॥ प्रजज्ञिरेमहाभागादक्षकन्यास्त्रयोदश ११ अदितिर्दितिर्दनुःकालादनायुःसिंहिकातथा ॥ क्रोधाप्राधाचविश्वाचविनताकापिलामुनिः १२

५२ । ५३ शोधनायकंठकभूतखलोन्मूलनाय ५४ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
अथेति १ क्षयात्स्थानात् २ । ३ । ४ । ५ दानवाद्योत्राथ्येवदेवान्कुतो नहतवंतइत्याशंक्याह दानवाइति बाल्येऽपिब्रह्मिनएवदेवाइतितेषामवध्याएवेत्यर्थः ६ । ७ । ८
इतंतिवाक्यारंभे प्रभवाप्ययमुत्पत्तिप्रलयं ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ जघन्यजःपश्चाज्जातः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ कुरायाःक्रोधायाः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ गुणभूतमप्रधानरूपं ३९ । ४० । ४१ । ४२

कश्यपमनुजव्याघ्रदक्षकन्यैवभारत ॥ एतासांवीर्यसंपन्नंपुत्रपौत्रमनंतकम् १३ अदित्यांद्वादशादित्याःसंभूताभुवनेश्वराः ॥ येराजन्नामतस्तांस्तेकीर्तयि
ष्यामिभारत १४ धातामित्रोऽर्यमाशक्रोवरुणस्त्वंशएवच ॥ भगोविवस्वान्पूषाचसवितादशमस्तथा १५ एकादशस्तथात्वष्टाद्वादशोविष्णुरुच्यते ॥
जघन्यजस्तुसर्वेषामादित्यानांगुणाधिकः १६ एकएवदितेःपुत्रोहिरण्यकशिपुःस्मृतः ॥ नाम्नाख्यातास्तुतस्येमेपंचपुत्रामहात्मनः १७ प्रहादःपूर्वज
स्तेषांसंहादस्तदनंतरम् ॥ अनुहादस्तृतीयोभूतस्माच्चशिविवाष्कलौ १८ प्रहादस्यत्रयःपुत्राःख्याताःसर्वत्रभारत ॥ विरोचनश्चकुंभश्चनिकुंभश्चेति
भारत १९ विरोचनस्यपुत्रोऽभूदलिरकःप्रतापवात् ॥ बलेश्वप्रथितःपुत्रोवाणोनाममहासुरः २० रुद्रस्यानुचरःश्रीमान्महाकालेतियंविदुः ॥ चत्वारि
शहनोःपुत्राःख्याताःसर्वत्रभारत २१ तेषांप्रथमजोराजाविप्रचित्तिर्महायशाः ॥ शंभरोनमुचिश्चैवपुलोमाचेतिविश्रुतः २२ असिलोमाचकेशीच
दुर्जयश्चैवदानवः ॥ अयःशिराअश्वशिराअश्वशंकुश्चवीर्यवात् २३ तथागगनमूर्धाचवेगवान्चेतुर्माश्वसः ॥ स्वर्भानुरश्वोऽश्वपतिर्वृषपर्वाऽजकस्तथा २४ अश्व
घ्रीवश्चसूक्ष्मश्चतुहुंडश्चमहाबलः ॥ इपुपादेकत्वक्श्वविरूपाक्षहराहरो २५ निचंद्रश्चनिकुंभश्चकुपटःकपटस्तथा ॥ शरभःशलभश्चैवसूर्याचंद्रमसौतथा ॥ एते
ख्यातादनोर्वशेदानवाःपरिकीर्तिताः २६ अन्यौतुखलुदेवानांसूर्याचंद्रमसौस्मृतौ ॥ अन्योदानवमुख्यानांसूर्याचंद्रमसौतथा २७ इमेचवंशाःप्रथिताः
सत्ववंतोमहाबलाः ॥ दनुपुत्रामहाराजदशदानववंशजाः २८ एकाक्षोमृतपावीरःप्रलंबनरकावपि ॥ वातापीशत्रुतपनःशठश्चैवमहासुरः २९ गविष्ठश्चवनायुश्च
दीर्घजिह्वश्चदानवः ॥ असंख्येयाःस्मृतास्तेषांपुत्राःपौत्राश्चभारत ३० सिंहिकासुपुत्रेपुत्रंराहुंचंद्रार्कमर्दनम् ॥ सुचंद्रंचंद्रहर्तारंतथाचंद्रप्रमर्दनम् ३१ कूरस्वभा
वंकुरायाःपुत्रपौत्रमनंतकम् ॥ गणःक्रोधवशोनामकूरकर्मांरिमर्दनः ३२ दनायुषःपुनःपुत्राश्चत्वारोसुरपुंगवाः ॥ विक्षरोबलवीरोचवृत्रश्चैवमहासुरः ३३
कालायाःप्रथिताःपुत्राःकालकल्पाःप्रहारिणः ॥ प्रविख्यातामहावीर्यादानवेषुपरंतपाः ३४ विनाशनश्चक्रोधश्चक्रोधहंतातथैवच ॥ क्रोधशत्रुस्तथैवान्येकालके
याइतिश्रुताः ३५ असुराणामुपाध्यायःशुक्रस्त्वृषिसुतोऽभवत् ॥ ख्याताश्वोशनसःपुत्राश्चत्वारोऽसुरयाजकाः ३६ त्वष्टाधरस्तथाऽत्रिश्चद्वावन्यौरौद्रकर्मिणौ ॥
तेजसासूर्यसंकाशाब्रह्मलोकपरायणाः ३७ इत्येषवंशप्रभवःकथितस्तेतरस्विनाम् ॥ असुराणांसुराणांचपुराणिसंश्रुतामया ३८ एतेषांयदपत्यंतुनशक्यं
तदशेषतः ॥ प्रसंख्यातुंमहीपालगुणभूतमनंतकम् ३९ ताक्ष्यश्चारिष्टनोमिश्चतथैवगरुडारुणौ ॥ आरुणिर्वारुणिश्चैवैतयेयाःप्रकीर्तिताः ४० शेषो
नंतोवासुकिश्चतक्षकश्चभुजंगमः ॥ कूर्मश्चकुलिकश्चैवकाद्रवेयाःप्रकीर्तिताः ४१ भीमसेनोग्रसेनौचसुपर्णोवरुणस्तथा ॥ गोपतिर्घृतराष्ट्रश्चसूर्यवर्चाश्चसत्तमः ४२

४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५ ब्राह्मणवैद्यसंनिधावितिपाठेब्राह्मणेपुत्रैद्योविद्यावान्तत्सन्निधौ ५६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभा
 सत्यवागर्कपर्णश्चप्रयुतश्चापिविश्रुतः ॥ भीमश्चित्ररथश्चैवाविरव्यातःसर्वविद्वशी ४३ तथाशालिशिराराजनपर्जन्यश्चचतुर्दशः ॥ कलिःपंचदशस्तेपांनारदश्चैवषो
 डशः ॥ इत्येतेदेवगंधर्वामौनेयाःपरिकीर्तिताः ४४ अथप्रभूतान्यन्यानीकीर्तयिष्यामिभारत ॥ अनवद्यामनुवंशामसुरांमार्गणाप्रियां ४५ अरूपांसुभगांभा
 सीमितिप्राधाव्यजायत ॥ सिद्धःपूर्णश्चर्हिश्चपूर्णायुश्चमहायशाः ४६ ब्रह्मचारीरतिगुणःसुपर्णश्चैवसप्तमः ॥ विश्वावसुश्चभानुश्चसुचंद्रोदशमस्तथा ४७ इ
 त्येतेदेवगंधर्वाःप्राधायाःपरिकीर्तिताः ॥ इमंत्वप्सरसांवंशंविदितंपुण्यलक्षणम् ४८ प्राधाऽसूतमहाभागादेवीदेवर्षितःपुरा ॥ अलंबुषामिश्रवेशीविदुत्पर्णातिलो
 त्तमा ४९ अरुणारक्षिताचैवरंभातद्रन्मनोरमा ॥ केशिनीचसुबाहुश्चसुरतासुरजातथा ५० सुप्रियाचातिबाहुश्चविरव्यातौचहाहाहूहूः ॥ तुंबुरुश्चेतिचत्वारः
 स्मृतागंधर्वसत्तमाः ५१ अमृतंब्राह्मणागावोगंधर्वाप्सरस्तथा ॥ अपत्यंकपिलायास्तुपुराणेपरिकीर्तितम् ५२ इतितेसर्वभूतानांसंभवःकथितोमया ॥ यथावत्सं
 परिख्यातो गंधर्वाप्सरसांतथा ५३ भुजंगानांसुपर्णानारुद्राणामरुतांतथा ॥ गवांचब्राह्मणानांचश्रीमतांपुण्यकर्मणाम् ५४ आयुष्यश्चैवपुण्यश्चधन्यःश्रुतिसु
 खावहः ॥ श्रोतव्यश्चैवसततंश्राव्यश्चैवानसूयता ५५ इमंतुवंशंनियमेनयःपठेन्महात्मनांब्राह्मणदेवसन्निधौ ॥ अपत्यलाभंलभतेसपुष्कलंश्रियंयशःप्रेत्यचशो
 भनांगतिम् ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि आदित्यादिवंशकथने पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 ब्रह्मणोमानसाःपुत्राविदिताःषण्महर्षयः ॥ एकादशसुताःस्थाणोःख्याताःपरमतेजसः १ मृगव्याधश्चसर्पश्चनिर्ऋतिश्चमहायशाः ॥ अजैकपादहिर्बुध्न्यःपिनाकी
 चपरंतपः २ दहनोऽथेश्वरश्चैवकपालीचमहायुतिः ॥ स्थाणुर्भगश्चभगवानरुद्राएकादशस्मृताः ३ मरीचिरंगिराअत्रिःपुलस्त्यःपुलहःऋतुः ॥ षडेतेब्रह्मणःपुत्रावी
 र्यवंतोमहर्षयः ४ त्रयस्त्वांगिरसःपुत्रालोकेसर्वत्रविश्रुताः ॥ बृहस्पतिरुतथ्यश्चसंवर्तश्चष्टतवृताः ५ अत्रेस्तुबहवःपुत्राःश्रूयंतेमनुजाधिप ॥ सर्वेवेदविदःसिद्धाः
 शांतात्मानोमहर्षयः ६ राक्षसाश्चपुलस्त्यस्यवानराःकिन्नरास्तथा ॥ यक्षाश्चमनुजव्याघ्रपुत्रास्तस्यचर्धीमतः ७ पुलहस्यसुताराजनशलभाश्चप्रकीर्तिताः ॥
 सिंहाःकिंपुरुषाव्याघ्रायक्षाईहामृगास्तथा ८ क्रतोःऋतुसमाःपुत्राःपतंगसहचारिणः ॥ विश्रुतास्त्रिपुलोकेषुसत्यव्रतपरायणाः ९ दक्षस्त्वजायतांगुष्ठादक्षिणाद्भगवा
 नृषिः ॥ ब्रह्मणःपृथिवीपालशांतात्मासुमहातपाः १० वामादजायतांगुष्ठाद्द्वार्यातस्यमहात्मनः ॥ तस्यांपंचाशतंकन्याःसप्तवाजनयन्मुनिः ११ ताःसर्वास्त्वनव
 द्यांग्यःकन्याःकमललोचनाः ॥ पुत्रिकाःस्थापयामासनष्टपुत्रःप्रजापतिः १२ ददौसदशधर्मायसप्तविंशतिर्मिदवे ॥ दिव्येनविधिनाराजन्कश्यपायत्रयोदश १३
 ब्रह्मणोऽपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ब्रह्मणइति षण्महर्षयःस्थाणुश्चसप्तमइतिबोधं तत्रादौस्थाणुसंततिमेवाह एकादशेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
 ईहामृगाःवृकाः ८ पतंगसहचारिणःसूर्यसहचरावालखिल्याः ९ । १० । १० । ११ । १२ । १३

१४ बुद्धिर्निश्चयः । मतिःपरामर्शः । कीर्त्यादयोदशधर्मद्वाराणिधर्मप्रवेशमार्गाः १५ नयनेज्ञापने १६ नक्षत्रयोगिन्योनसत्रनाममुक्ताः । विधानतःविधानार्थमभवत् । पैतामहोदेवोधर्मः ।
 पितामहस्तनाजातत्वात् तस्यपितामहस्यपुत्रोदक्षःतदंगुष्ठाजातत्वात् तस्यसंबन्धिनीवसुनाम्नीकन्यातस्यांधर्माद्वसवोऽष्टौजाताइत्यर्थः वसोस्तुवसवःपुत्राइत्यन्यत्रोक्तेः १७ । १८ धूम्रायाइति

नामतोधर्मपत्न्यस्ताःकीर्त्यमानानिवोधमे ॥ कीर्तिर्लक्ष्मीर्घृतिर्मेघापुष्टिःश्रद्धाक्रियातथा १४ बुद्धिर्लज्जामतिश्चैवपत्न्योधर्मस्यतादश ॥ द्वाराण्येतानिधर्मस्यविहि
 तानिस्वयंभुवा १५ सप्तविंशतिःसोमस्यपत्न्योलोकस्यविश्रुताः ॥ कालस्यनयनेयुक्ताःसोमपत्न्यःशुचिव्रताः १६ सर्वानक्षत्रयोगिन्योलोकयात्राविधानतः ॥
 पैतामहोमुनिर्देवस्तस्यपुत्रःप्रजापतिः ॥ तस्याष्टौवसवःपुत्रास्तेषांवक्ष्यामि विस्तरम् १७ धरोध्रुवश्चसोमश्चअहश्चैवानिलोऽनलः ॥ प्रत्यूषश्चप्रभासश्चवसवोऽष्टौ
 प्रकीर्तिताः १८ धूम्रायास्तुधरःपुत्रोब्रह्मविद्योध्रुवस्तथा ॥ चंद्रमास्तुमनस्विन्याःश्वासायाःश्वसनस्तथा १९ रतायाश्चाप्यहःपुत्रःशांडिल्याश्चहुताशनः ॥ प्रत्यू
 षश्चप्रभासश्चप्रभातायाःसुतौस्मृतौ २० धरस्यपुत्रोद्रविणोहुतहव्यवहस्तथा ॥ ध्रुवस्यपुत्रोभगवानकालोलोकप्रकालनः २१ सोमस्यतुसुतोवर्चावर्चस्वीयेन
 जायते ॥ मनोहरायाःशिशिरःप्राणोऽथरमणस्तथा २२ अन्हःसुतस्तथाज्योतिःशमःशांतस्तथामुनिः ॥ अग्नेःपुत्रःकुमारस्तुश्रीमाञ्छरवणालयः २३ तस्य
 शाखोविशाखश्चनैगमेयश्चपृष्ठजः ॥ कृत्तिकाऽभ्युपपत्तेश्चकार्तिकेयइतिस्मृतः २४ अनिलस्यशिवाभार्यातस्याःपुत्रोमनोजवः ॥ अविज्ञातगतिश्चैवद्वौपुत्राव
 निलस्यतु २५ प्रत्यूषस्यविदुःपुत्रमृषिनाम्नाऽथदेवलम् ॥ द्वौपुत्रोदेवलस्यापिक्षमावंतौमनीषिणौ ॥ बृहस्पतेस्तुभगिनीवरस्त्रीब्रह्मवादिनी २६ योगसक्ता
 जगत्कृत्स्नमसक्ताविचचारह ॥ प्रभासस्यतुभार्यासावसूनामष्टमस्यह २७ विश्वकर्माहमाभागोजज्ञेशिल्पप्रजापतिः ॥ कर्ताशिल्पसहस्राणांत्रिदशानांचवर्ध
 किः २८ भूषणानांचसर्वेषांकर्ताशिल्पवतांवरः ॥ योदिव्यानिविमानानित्रिदशानांचकारह २९ मनुष्याश्चोपजीवंतियस्यशिल्पमहात्मनः ॥ पूजयंतिचयंनि
 त्यंविश्वकर्माणमव्ययम् ३० स्तनंतुदक्षिणांभित्त्वाब्रह्मणोनरविग्रहः ॥ निःसृतोभगवान्धर्मःसर्वलोकसुखावहः ३१ त्रयस्तस्यवराःपुत्राःसर्वभूतमनोहराः ॥ श
 मःकामश्चहर्षश्चतेजसालोकधारिणः ३२ कामस्यतुरतिर्भार्याशमस्यप्राप्तिरंगना ॥ नंदातुभार्याहर्षस्ययासुलोकाःप्रतिष्ठिताः ३३ मरीचेःकश्यपःपुत्रःकश्यपः
 स्यसुरासुराः ॥ जज्ञिरेचपशार्दूललोकानांप्रभवस्तुसः ३४ त्वाष्ट्रीतुसवितुर्भार्यावडवारूपधारिणी ॥ असूयतमहाभागासांस्तरिक्षेऽश्विनावुभौ ३५ द्वादशौ
 वादितेःपुत्राःशक्रमुख्यानराधिप ॥ तेषामवरजोविष्णुर्यत्रलोकाःप्रतिष्ठिताः ३६

वसोरेवधूम्रादीनिनामांतराणिकल्पभेदात् । अन्याएतानदक्षकन्याइतिवा १९ । २० । २१ । २२ । २३ कृत्तिकानांपण्णांमातृत्वेनाभ्युपपत्तेरंगीकारात् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९
 ३० । ३१ त्रयइति अत्रधर्मसंतानानांसर्वेषांनामान्यन्वर्थकानि ३२ । ३३ । ३४ वडवाअथा अंतरिक्षेअश्विनावसूत नासिकयाशुक्रप्रक्षेपात् ३५ । ३६

त्रयस्त्रिंशत् अष्टौवसवैकादशरुद्राद्वादशादित्याः प्रजापतिश्चवषट्कारश्च ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ शुक्रोऽग्रहत्वादेवलोकानां प्राणयात्रायां वर्षाऽवर्षादिकापनि युक्तः ४२ योगाचार्ये इति
चाऽपीव्यस्तौ सुराणामपि च गुरुरितिसंबंधः देवानां गुरुरेव योगाचार्यो योगबलेन कायद्वयं कृत्वा देवानामप्याचार्योऽभवदित्यर्थः । तथा च मे त्रायणीये समाम्नात् । बृहस्पतिर्हि शुक्रो भूत्वं द्रव्याभया
यासुरेभ्यः क्षयाये मामविद्यामभुजदिति ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ धर्मप्रधानासु द्विरुक्ताऽथा धर्मप्रधानां विवक्षुस्तत्र श्रोतृणामनादरनिवृत्त्यर्थं भुभयसाधारणीं सृष्टिं
मध्ये प्राह द्वाविति ययोर्लक्षणं लोके तिष्ठति तावन्मौ धर्मो धर्ममया त्कार्योत्परावुदासीनो ब्रह्मणः पुत्रौ यौ धाता विधाता चेति संज्ञावंतो मनुना सह नित्यं स्थिता इति योजना । इयमत्र प्रक्रिया । 'वृत्तितस्थ
चिदाभासावुभोभ्यामुवतो घटं । तत्राज्ञानं धियानश्येदाभासेन घटः स्फुरेत्' । अस्यार्थः यथा दीपप्रभाचक्षुर्भ्यो युगपद्दोष्याप्यते तत्र प्रभया घटावरकंतमोनश्यति चक्षुषा घटः प्रकाशते तद्दृत्तितस्थचिदा
भासाभ्यां घटज्ञाननाशघटास्फुरणे क्रियेते इति ते अत्र क्रमाद्वा तृविधा तृसंज्ञे तयोर्लक्षणं ज्ञाद्यस्फुरणात्मकं लोके दृश्यते । जडो घटः स्फुरति घट इति स्फुरणजन्य हर्षविषादयोर्मता जीवो मनुस्तेन सह नित्यं संबद्धौ

त्रयस्त्रिंशत् इत्येते देवास्तेषामहंतव ॥ अन्वयं संप्रवक्ष्यामि पक्षैश्च कुलतोगणान् ३७ रुद्राणामपरः पक्षः साध्यानां मरुतां तथा ॥ वसूनां भार्गवं विद्याद्विश्वे देवांस्तथै
व च ३८ वै न ते यस्तु गुरुडो बलवानरुणस्तथा ॥ बृहस्पतिश्च भगवानादित्येष्वेव गण्यते ३९ अश्विनौ गुह्यकान्चिद्वि सर्वाष्व्यस्तथापशून् ॥ एते देवगणाराजन्की
र्तितास्तेऽनुपूर्वशः ४० यान्कीर्तयित्वा मनुजः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ब्रह्मणो हृदयं भित्त्वानिःसृतो भगवान्भृगुः ४१ भृगोः पुत्रः कविर्विद्वाञ्छुक्रः कविसुतो ग्रहः ॥
त्रैलोक्यप्राणयात्रार्थं वर्षावर्षेभ्याभये ॥ स्वयं भुवानियुक्तः सन् भुवनं परिधावति ४२ योगाचार्यो महाशुद्धिर्देत्यानामभवदुरुः ॥ सुराणां चापि मेधावी ब्रह्मचारी यत
व्रतः ४३ तस्मिन्नियुक्ते विधिना योगक्षेमाय भार्गवे ॥ अन्यमुत्पादयामास पुत्रं भृगुरनिंदितम् ४४ च्यवनं दीप्ततपसं धर्मात्मानं यशस्विनम् ॥ यः सरोपाच्युतो गर्भा
न्मातुर्मोक्षाय भारत ४५ आरुषीतु मनोः कन्यातस्य पत्नी मनीषिणः ॥ और्वस्तस्यां समभवदूर्ध्वं भित्त्वामहायशाः ४६ महातेजामहावीर्यो बाल एव गुणैर्युतः ॥ ऋची
कस्तस्य पुत्रस्तु जमदग्निस्ततोऽभवत् ४७ जमदग्नेस्तु चत्वार आसन् पुत्रामहात्मनः ॥ रामस्तेषां जघन्योऽभूदजघन्यैर्गुणैर्युतः ॥ सर्वशस्त्रेषु कुशलः क्षत्रियांतकरो
वशी ४८ और्वस्यासीत् पुत्रशतं जमदग्निपुरोगमम् ॥ तेषां पुत्रसहस्राणि बभूवुर्भुवि विस्तरः ४९ द्वौ पुत्रौ ब्रह्मणस्त्वन्यौ ययोस्तिष्ठतिलक्षणम् ॥ लोके धाता विधाता
च यौ स्थितौ मनुना सह ५० तयोरेव स्वसादेवी लक्ष्मीः पद्महाशुभा ॥ तस्यास्तु मानसाः पुत्रास्तुरगाव्योमचारिणः ५१

धाता विधातारो । सुपुत्रावपि सुश्रुतस्फुरणयोः सत्त्वात् । आनंदमुक्ते तो मुख इति श्रुतेः । सुखमहमस्वाप्समित्यनुभूतसोऽपुत्रसुखपरामर्शाच्च ततश्च सर्वैर्दृष्टं श्रुतं ब्रह्मपुत्राभ्यां व्यासं ब्रह्मैव । तत्र दीपवदुदासी
नोऽपि चिदात्मा बुद्धितादात्म्याभ्यासात्तदीयदोषाकांतो रागद्वेषादिमानिव भवति । विद्वांस्तु सर्वस्य चिद्विलासत्वं मत्वा अधर्मादिकथादिभ्योऽपिनो द्विजेतेति भावः ५० ननु केयं विद्यायया सर्वं चिन्मात्र
मित्येव पश्यति तस्याः कर्मजन्यत्वे उपासनाजन्यत्वे वाऽनित्यत्वापत्तिः प्रकारांतरस्य चासंभवादित्याशंक्याह तयोरेवेति यथा धीस्फुरणे प्रमाणपरतंत्रेन कर्तुं कर्तुं मपथा कर्तुं वा शक्येतथैवेयं विद्येति सादृश्यं
स्वसृष्टेर्न लक्ष्यते । देवीद्योतमाना शुद्धसत्त्वमयी अहं ब्रह्मास्मीति वाक्यजन्या धीवृत्तिर्दशमस्त्वमिति वाक्यजावृत्तिर्दशमस्त्वमिव ब्रह्मभावं जीवस्य गोचरयंती । लक्ष्मीः परब्रह्मोपलक्षकत्वात् । पद्महाहृदयगु
हायामेव स्फुरंती । शुभावं धनिवर्त्तकत्वात् । नचैवं वृत्तिविषयत्वे ब्रह्मणोऽनात्मत्वं घटादिवत्स्यादिति वाच्यं । वृत्तिव्याप्यत्वेऽपि फलव्याप्यत्वानर्गीकारात् । यथोक्तं 'फलव्याप्यत्वमेवास्य शास्त्रकृद्भिर्नि-

राकृतं । ब्रह्मण्यज्ञाननाशापवृत्तिव्याप्तिरपेक्ष्यते इति । तथा च बस्तु त्वविषयिण्येव विद्या अविद्योन्मूलिकानकर्मोपास्तिरूपायेनानित्यास्यादिति भावः । अस्याः फलमाह तस्या इति तस्या विद्यायाः
पुत्रा इव पुत्राः फलानि । मानसामनः संकल्पमात्रजन्याः पित्रावयः । 'संकल्पादेवाः स्य पितरः समुत्तिष्ठंति' इति श्रुतेः । अस्य हार्दं ब्रह्मविदः । तुरगाः तुरंगच्छंति तुरगाः सद्यो मनः संहार्या एव । यतो
व्योमचारिणः व्योमिहार्दाकाशे चारिणः । 'य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इहं सर्वं भवति' इति श्रुतेर्ब्रह्मज्ञानात्सर्वात्म्यं स्वोयमवगच्छतः सर्वं प्राप्तिरस्तीत्यर्थः । तस्मादधर्मप्रभवसृष्टिश्रवणेऽपि न विगानं कार्यं सर्व

वरुणस्य भार्याया ज्येष्ठा शुक्रा देवी व्यजायत ॥ तस्याः पुत्रं वलं विद्धि सुरांच सुरनंदिनीम् ५२ प्रजानामन्नकामानामन्योन्यपरिभक्षणात् ॥ अधर्मस्तत्र संजातः सर्व
भूतविनाशकः ५३ तस्यापि निर्ऋतिर्भार्या निर्ऋतायेन राक्षसाः ॥ घोरास्तस्यास्त्रयः पुत्राः पापकर्मरताः सदा ५४ भयो महाभयश्चैव मृत्युर्भूतांतकस्तथा ॥ नतस्य
भार्या पुत्रो वा कश्चिदस्यंतको हिसः ५५ कार्कीश्येनी तथा भार्या घृतराश्री तथा शुकीम् ॥ ताम्रा तु सुपुत्रे देवी पंचैता लोका विश्रुताः ५६ उलूकान्सुपुत्रे काकीश्येनीश्ये
नान्व्यजायत ॥ भासीभासानजनयद्दृष्ट्रांश्चैव जनाधिप ५७ घृतराश्री तु हंसांश्च कलहंसांश्च सर्वशः ॥ चक्रवाकांश्च भद्रा तु जनयामासैव तु ५८ शुकीच जनयामास शु
कानेव यशस्विनी ॥ कल्याणगुणसंपन्ना सर्वलक्षणपूजिता ५९ नवक्रोधवशानारीः प्रजज्ञे क्रोधसंभवाः ॥ मृगीच मृगमंदाच हरी भद्रमना अपि ६० मातंगीत्वथशा
दूलीश्वेतासुरभिरेव च ॥ सर्वलक्षणसंपन्नासुरसाचैव भामिनी ६१ अपत्यंतु मृगाः सर्वे मृग्यानरवरोत्तम ॥ ऋक्षाश्च मृगमंदायाः सृमराश्च परंतप ६२ ततस्त्वैरावतं
नागं जज्ञे भद्रमनाः सुतम् ॥ ऐरावतः सुतस्तस्या देवनागो महागजः ६३ हर्याश्वहरयोऽपत्यं वानराश्च तरस्विनः ॥ गोलान्गूलान्श्च भद्रं ते हर्याः पुत्रान्प्रचक्षते ६४
प्रजज्ञेत्वथशादूलीसिंहान् व्याघ्राननेकशः ॥ द्वीपिनश्च महासत्वान्सर्वानेव न संशयः ६५ मातंग्यपि च मातंगानपत्यानि नराधिप ॥ दिशांगजंतुश्चेतारुख्यं श्वेताऽ
जनयदाशुगम् ६६ तथा दुहितरौ राजन्सुरभिर्वैव्यजायत ॥ रोहिणीचैव भद्रं ते गंधर्वा तु यशस्विनी ६७ विमलामपि भद्रं ते अनलामपि भारत ॥ रोहिण्यां जज्ञिरे गा
वोगंधर्व्यां वाजिनः सुताः ॥ सप्तपिंडफलान् वृक्षाननलाऽपिव्यजायत ६८ अनलायाः शुकीपुत्री कंक्स्तुसुरसासुतः ॥ अरुणस्य भार्याश्येनी तु वीर्यवंतौ महाबलौ ६९
संपातिं जनयामास वीर्यवंतं जटायुषम् ॥ सुरसाऽजनयन्नागान्कद्रुः पुत्रांस्तु पन्नगान् ७० द्वौ पुत्रौ विनतायास्तु विख्यातौ गरुडारुणौ ॥ इत्येष सर्वभूतानां महतां
मनुजाधिप ॥ प्रभवः कीर्तितः सम्यग्मयामतिमतांवर ७१ यंश्चुत्वा पुरुषः सम्यग्मुक्तो भवति पाप्मनः ॥ सर्वज्ञतां च लभते गतिमग्न्यां च विंदति ७२ ॥ इति
श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥

स्य ब्रह्ममात्रत्वात् ५१ एवमुपपादितारं भृष्टं चंतरं वक्तुमुपक्रमते वरुणस्येत्यादिना वरुणस्य शुक्रात् ज्येष्ठावलं पुत्रं सुरांच पुत्रां व्यजायते तिसंबंधः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९
६० । ६१ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ पिंडफलान्सप्त । 'स्वर्जूरतालहिंता लौतालीखर्जूरिका तथा । गुवाकानारिकेलश्च सप्तपिंडफलादुमाः' इत्युक्तरूपान् । इहपुराणांतरविरोधो नाम भेदात्कल्पमे
दाद्वाऽपनेयः ६८ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ७२ ॥ इति आदिपर्वणि मीलक्रीये भारतभावंदीपे षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥

देवानामिति अध्यायानिगदव्याख्यातः १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९

म.भा.टी.

॥ ७१ ॥

॥ जनमेजयउवाच ॥ देवानां दानवानां च गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ सिंहव्याघ्रमृगाणां च पन्नगानां पतत्रिणाम् १ सर्वेषां चैव भूतानां संभवं भगवन्नहम् ॥ श्रोतुमिच्छामि
 तत्त्वेन मानुषेषु महात्मनाम् ॥ जन्मकर्मचभूतानामेतेषामनुपूर्वशः २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मानुषेषु मनुष्येन्द्रसंभूताये दिवोकसः ॥ प्रथमं दानवांश्चैव तांस्तेव
 क्ष्यामि सर्वशः ३ ॥ विप्रचित्तिरिति ख्यातो य आसीद्दानवर्षभः ॥ जरासंध इति ख्यातः स आसीन्मनुजर्षभः ४ ॥ दितेः पुत्रस्तु यो राजन्निहण्य कशिपुः स्मृतः ॥ स जज्ञे मा
 नुषेलोकेशिपुपालो न र्षभः ५ ॥ सहाद इति ख्यातः प्रहादस्यानुजस्तु यः ॥ सशल्य इति ख्यातः जज्ञे वाहीकपुंगवः ६ ॥ अनुहादस्तु ते जस्वीयोऽभूत्ख्यातो जघ
 न्यजः ॥ घृष्टकेतुरिति ख्यातः सवभूवनरेश्वरः ७ ॥ यस्तुराज न शिबिर्नाम देतेयः परिकीर्तितः ॥ इम इत्यभिविख्यातः स आसीद्दुविपार्थिवः ८ ॥ बाष्कलो नाम यस्तेषा
 मासीदसुरसत्तमः ॥ भगदत्त इति ख्यातः स जज्ञे पुरुषर्षभः ९ ॥ अयः शिरा अश्वशिरा अयः शंकुश्च वीर्यवान् ॥ तथा गगनमूर्धा च वेगवांश्चात्र पंचमः १० ॥ पंचैते जज्ञिरे
 राजन्वीर्यवंतो महासुराः ॥ केकयेषु महात्मानः पार्थिवर्षभसत्तमाः ॥ केतुमानिति ख्यातो यस्ततोऽन्यः प्रतापवान् ११ ॥ अमितौ जाइति ख्यातः सोऽग्रकर्मानराधिपः ॥
 स्वर्भानुरिति ख्यातः श्रीमान्यस्तु महासुरः १२ ॥ उग्रसेन इति ख्यातः उग्रकर्मानराधिपः ॥ यस्त्वश्व इति ख्यातः श्रीमानासीन्महासुरः १३ ॥ अशोको नाम राजाऽ
 भून्महावीर्योऽपराजितः ॥ तस्मादवरजो यस्तुराजन्नश्वपतिः स्मृतः १४ ॥ दैतेयः सोऽभवद्राजा हार्दिक्यो मनुजर्षभः ॥ वृषपर्वेति ख्यातः श्रीमान्यस्तु महासुरः १५
 दीर्घप्रज्ञ इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवन्नृपः ॥ अजकस्त्वरो राजन्य आसीद्दृषपर्वणः १६ ॥ सशाल्व इति ख्यातः पृथिव्यामभवन्नृपः ॥ अश्वग्रीव इति ख्यातः सत्ववा
 न्यो महासुरः १७ ॥ रोचमान इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवन्नृपः ॥ सूक्ष्मस्तु मतिमान् राजन्कीर्तिमान्यः प्रकीर्तितः १८ ॥ बृहद्रथ इति ख्यातः क्षितावासीत्स पार्थिवः ॥
 तुहुंड इति ख्यातो य आसीदसुरोत्तमः १९ ॥ सेनाविंदुरिति ख्यातः सवभूवनराधिपः ॥ इपुपान्नाम यस्तेषामसुराणां बलाधिकः २० ॥ नग्नजिन्नाम राजाऽऽसीद्दुवि
 ख्यातविक्रमः ॥ एकचक्र इति ख्यातः आसीद्यस्तु महासुरः २१ ॥ प्रतिविध्य इति ख्यातो बभूव प्रथितः क्षितौ ॥ विरूपाक्षस्तु दैतेयश्चित्रयोधी महासुरः २२ ॥ चित्रघ
 र्मेति ख्यातः क्षितावासीत्स पार्थिवः ॥ हरस्त्वरिहरो वीर आसीद्यो दानवोत्तमः २३ ॥ सुबाहुरिति ख्यातः श्रीमानासीत्स पार्थिवः ॥ अहरस्तु महातेजाः शत्रुपक्ष
 क्षयंकरः २४ ॥ बाहिको नाम राजा सवभूवप्रथितः क्षितौ ॥ निचंद्रश्चंद्रवक्रस्तु य आसीदसुरोत्तमः २५ ॥ मुंजकेश इति ख्यातः श्रीमानासीत्स पार्थिवः ॥ निकुंभस्त्व
 जितः संख्ये महामतिरजायत २६ ॥ भूमौ भूमिपतिश्चेष्टो देवाधिप इति स्मृतः ॥ शरभो नाम यस्तेषां दैतेयानां महासुरः २७ ॥ पौरवो नाम राजर्षिः सवभूवनरोत्तमः ॥
 कुपटस्तु महावीर्यः श्रीमान् राजन्महासुरः २८ ॥ सुपार्श्व इति ख्यातः क्षितौ जज्ञे महीपतिः ॥ कपटस्तुराजन् राजर्षिः क्षितौ जज्ञे महासुरः २९

३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९

पार्वतेय इति ख्यातः कांचनाचलसन्निभः ॥ द्वितीयः शलभस्तेषामसुराणां बभूव ह ३० ॥ प्रल्हादो नाम बाल्हीकः सवभूवनराधिपः ॥ चंद्रस्तु दिति जश्रेष्ठो लोके
 ताराधिपोपमः ३१ ॥ चंद्रवर्मेति ख्यातः कांबोजानां नराधिपः ॥ अर्क इत्यभिविख्यातो यस्तु दानवपुंगवः ३२ ॥ ऋषिको नाम राजर्षिर्वभूवन्नृपसत्तमः ॥ मृतपा
 इति ख्यातो य आसीदसुरोत्तमः ३३ ॥ पश्चिमानूपकं विद्धितं नृपं नृपसत्तम ॥ गविष्ठस्तु महातेजायः प्रख्यातो महासुरः ३४ ॥ इमसेन इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभव
 नृपः ॥ मयूर इति ख्यातः श्रीमान्यस्तु महासुरः ३५ ॥ सविश्व इति ख्यातो बभूव पृथिवीपतिः ॥ सुपर्ण इति ख्यातः स्तस्मादवरजस्तु यः ३६ ॥ कालकीर्तिरि
 ति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवन्नृपः ॥ चंद्रहंतेतियस्तेषां कीर्तितः प्रवरोऽसुरः ३७ ॥ शुनको नाम राजर्षिः सवभूवनराधिपः ॥ विनाशनस्तु चंद्रस्य य आख्यातो महासुरः
 ३८ ॥ जानकिर्नाम विख्यातः सोऽभवन्मनुजाधिपः ॥ दीर्घजिह्वस्तु कौरव्ययउक्तो दानवर्षभः ३९ ॥ काशिराजः सविख्यातः पृथिव्यां पृथिवीपते ॥ ग्रहंतु सुषुवेयंतु
 सिंहिकाऽर्केऽहुमर्दनम् ॥ सक्राथ इति ख्यातो बभूव मनुजाधिपः ४० ॥ दनायुषस्तु पुत्राणां चतुर्णां प्रवरोऽसुरः ॥ विक्षरो नाम तेजस्वीवसुमित्रो नृपः स्मृतः ४१ ॥ द्विती
 योऽविक्षराद्यस्तु नराधिप महासुरः ॥ पांड्यराष्ट्राधिप इति ख्यातः सोऽभवन्नृपः ४२ ॥ बलीवीर इति ख्यातो यस्त्वासीदसुरोत्तमः ॥ पांडुमात्स्यक इत्येवं बभूव स
 नराधिपः ४३ ॥ वृत्र इत्यभिविख्यातो यस्तुराजन्महासुरः ॥ मणिमान्नाम राजर्षिः सवभूवनराधिपः ४४ ॥ क्रोधहंतेतियस्तस्य बभूवावरजोऽसुरः ॥ दंड इत्यभि
 विख्यातः स आसीन्नृपतिः क्षितौ ४५ ॥ क्रोधवर्धन इत्येवं यस्त्वन्यः परिकीर्तितः ॥ दंडधार इति ख्यातः सोऽभवन्मनुजर्षभः ४६ ॥ कालेयानां तु ये पुत्रास्तेषामष्टौ नरा
 धिपाः ॥ जज्ञिरे राजशार्दूलशार्दूलसमविक्रमाः ४७ ॥ मगधेषु जयत्सेनस्तेषामासीत्स पार्थिवः ॥ अष्टानां प्रवरस्तेषां कालेयानां महासुरः ४८ ॥ द्वितीयस्तु ततस्ते
 षां श्रीमान्हरिहयोपमः ॥ अपराजित इत्येवं सवभूवनराधिपः ४९ ॥ तृतीयस्तु महातेजामहामायो महासुरः ॥ निषादाधिपतिर्जज्ञे भुवि भीमपराक्रमः ५० ॥ तेषाम
 न्यतमो यस्तु चतुर्थः परिकीर्तितः ॥ श्रेणिमानिति ख्यातः क्षितौ राजर्षिसत्तमः ५१ ॥ पंचमस्त्वभवतेषां प्रवरो यो महासुरः ॥ महौजा इति ख्यातो बभूव ह परंतपः
 ५२ ॥ षष्ठस्तु मतिमान्यो वैतेषामासीन्महासुरः ॥ अभीरुरिति ख्यातः क्षितौ राजर्षिसत्तमः ५३ ॥ समुद्रसेनस्तु नृपस्तेषामेवामवद्गणात् ॥ विश्रुतः सागरांतायां क्षितौ
 धर्मार्थतत्त्ववित् ५४ ॥ बृहन्नामाष्टमस्तेषां कालेयानां नराधिप ॥ बभूव राजा धर्मात्मा सर्वभूतहिते रतः ५५ ॥ कुक्षिस्तुराजन्विख्यातो दानवानां महाबलः ॥ पार्वती
 य इति ख्यातः कांचनाचलसन्निभः ५६ ॥ ऋथनश्चमहावीर्यः श्रीमान् राजामहासुरः ॥ सूर्याक्ष इति ख्यातः क्षितौ जज्ञे महीपतिः ५७ ॥ असुराणां तु यः सूर्यः श्रीमांश्चै
 व महासुरः ॥ दरदो नाम बाल्हीको वरः सर्वमहीक्षिताम् ५८ ॥ गणः क्रोधवशो नाम यस्ते राजन् प्रकीर्तितः ॥ ततः संजज्ञिरे वीराः क्षिताविहनराधिपाः ५९

मद्रकः कर्णवेष्टश्चसिद्धार्थः कीटकस्तथा ॥ सुवीरश्चसुबाहुश्चमहावीरोऽथबालिहकः ६० ऋथोविचित्रः सुरथः श्रीमान्नीलश्चभूमिपः ॥ चिरवासाश्चकौरव्यभूमिपाल
श्चनामतः ६१ दंतवक्रश्चनामासीदुर्जयश्चैवदानवः ॥ रुक्मीचन्द्रपशार्दू लोराजाचजनमेजयः ६२ आषाढोवायुवेगश्चभूरितेजास्तथैवच ॥ एकलव्यः सुमित्रश्च
वाटधानोऽथगोमुखः ६३ कारूपकाश्चराजानः क्षेमधूर्तिस्तथैवच ॥ श्रुतायुरुद्रहश्चैवबृहत्सेनस्तथैवच ६४ क्षेमोग्रतीर्थः कुहरः कलिं गेपुनराधिपः ॥ मतिमांश्चम
नुष्येद्रईश्वरश्चेतिविश्रुतः ६५ गणाक्रोधवशादेपराजपूगोऽभवत्क्षितौ ॥ जातः पुरामहाभागो महाकीर्तिर्महाबलः ६६ कालनेमिरितिख्यातोदानवानामहाबलः ॥
सकंसइतिविख्यातऊग्रसेनसुतोवली ६७ यस्त्वासीद्देवकोनामदेवराजसमद्युतिः ॥ संगंधर्वपतिर्मुख्यः क्षितौ जज्ञेनराधिपः ६८ बृहस्पतेर्बृहत्कीर्तेर्देवर्षोर्विद्विभारत ॥
अंशाद्द्रोणंसमुत्पन्नं भारद्वाजमयोनिजम् ६९ धन्विनां नृपशार्दूल्यः सर्वास्त्रविदुत्तमः ॥ महाकीर्तिर्महातेजाः सजज्ञे मनुजेश्वर ७० धनुर्वेदे च वेदे च यंतं वेदविदो
विदुः ॥ वरिष्ठं चित्रकर्माणं द्रोणं स्वकुलवर्धनम् ७१ महादेवांतकाम्यांचकामाक्रोधाच्चभारत ॥ एकत्वमुपपन्नानां जज्ञेश्वरः परंतपः ७२ अश्वत्थामामहावीर्यः शत्रुपक्षम
यावहः ॥ वीरः कमलपत्राक्षः क्षितावासीन्नराधिपः ७३ जज्ञिरेवसवस्त्वष्टौ गंगायां शांतनोः सुताः ॥ वसिष्ठस्य च शापेन नियोगाद्वासवस्य च ७४ तेषामवरजोभीष्मः
कुरूणामभयंकरः ॥ मतिमान्वेदविद्वाग्मीशत्रुपक्षक्षयंकरः ७५ जामदग्न्येन रामेण सर्वास्त्रविदुषांवरः ॥ योऽप्युध्यत महातेजा भार्गवेण महात्मना ७६ यस्तुराजन्क
पोनामब्रह्मर्षिर्भवत्क्षितौ ॥ रुद्राणां तु गणाद्विद्विसंभूतमतिपौरुषम् ७७ शकुनिर्नामयस्त्वासीद्राजालोके महारथः ॥ द्वापरं विद्वितं राजन्संभूतमरिर्मर्दनम् ७८
सात्यकिः सत्यसंधश्चयोऽसौ तृष्णिकुलोद्भवः ॥ पक्षात्सजज्ञे मरुतां देवानामरिर्मर्दनः ७९ द्रुपदश्चैव राजर्षिस्ततएवाभवद्गणात् ॥ मानुषे नृपलोकेऽस्मिन्सर्वशस्त्रभृतां
वरः ८० ततश्चरुतवर्माणं विद्विराजन्जनाधिपम् ॥ तमप्रतिमकर्माणं क्षत्रियर्षभसत्तमम् ८१ मरुतां तु गणाद्विद्विसंजातमरिर्मर्दनम् ॥ विराटं नाम राजानं परराष्ट्रप्र
तापनम् ८२ अरिष्टायास्तु यः पुत्रो हंसइत्यभिविश्रुतः ॥ संगंधर्वपतिर्जज्ञे कुरुवंशविध्वंसनः ८३ घृतराष्ट्र इति ख्यातः कृष्णद्वैपायनात्मजः ॥ दीर्घबाहुर्महातेजाः
प्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ मातुर्दोषादृषेः कोपादंध एव व्यजायत ८४ तस्यैवावरजोभ्राता महासत्वो महाबलः ॥ सपांडुरिति विख्यातः सत्यधर्मरतः शुचिः ८५ अत्रेस्तु
सुमहाभागं पुत्रं पुत्रवतांवरम् ॥ विदुरं विद्वितं लोके जातं बुद्धिमतांवरम् ८६ कलेरंशस्तु संजज्ञे भुविदुर्योधनो नृपः ॥ दुर्बद्धिर्दुर्मतिश्चैव कुरूणामयशस्करः ८७ जगतो
यस्तु सर्वस्य विद्विष्टः कलिपूरुषः ॥ यः सर्वाघातयामास पृथिवीं पृथिवीपते ८८ उद्दीपितं येन वैरं भूतांतकरणं महत् ॥ पौलस्त्याभ्रातरश्चास्य जज्ञिरे मनुजेऽपिह ८९

यश्चेद्वितोभास्करेऽभूत्प्रनष्टेसोप्यत्रात्रिभंगवानाजगाम इत्यत्रेभास्करकार्यकारित्वस्मरणादत्रिशब्देनसूर्योऽव्यते तस्यपुत्रं धर्मविदुरं विद्वित्यर्थः ८६ । ८७ । ८८ । ८९

शतं दुःशासनादीनां सर्वेषां क्रूरकर्मणाम् ॥ दुर्मुखो दुःसहश्चैव ये चान्येनानुकीर्तिताः ९० दुर्योधनसहायास्ते पौलस्त्याभरतर्षभ ॥ वैश्यापुत्रो युयुत्सुश्च धार्तराष्ट्रः श
ताधिकः ९१ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ज्येष्ठानुज्येष्ठतामेषां नाम धेयानि वा विभो ॥ घृतराष्ट्रस्य पुत्राणामानुपुष्येण कीर्तय ९२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दुर्योधनो युयु
त्सुश्च राजदुःशासनस्तथा ॥ दुःसहो दुःशलश्चैव दुर्मुखश्च तथापरः ९३ विविंशतिर्विकर्णश्च जलसंधः सुलोचनः ॥ विंदानुविंदो दुर्धर्षः सुबाहुर्दुष्प्रधर्षणः ९४ दुर्मर्ष
णो दुर्मुखश्च दुष्कर्णः कर्ण एव च ॥ चित्रोपचित्रौ चित्राक्षश्चारुचित्रांगदश्चह ९५ दुर्मदो दुःप्रहर्षश्च विविसुर्विकटः समः ॥ ऊर्णनाभः पद्मनाभस्तथानंदोपनंदकौ
९६ सेनापतिः सुषेणश्च कुंडोदरमहोदरौ ॥ चित्रबाहुश्चित्रवर्मा सुवर्मा दुर्विरोचनः ९७ अयोबाहुर्महाबाहुश्चित्रचापसुकुंडलौ ॥ भीमवेगो भीमबलो वलाकी भीमवि
क्रमः ९८ उग्रायुधो भीमशरः कनकायुर्दंढायुधः ॥ दृढवर्मा दृढक्षत्रः सोमकीर्तिरनूदरः ९९ जरासंधो दृढसंधः सत्यसंधः सहस्रवाक् ॥ उग्रश्वा उग्रसेनः क्षेमधूर्तिस्त
थैवच १०० अपराजितः पंडितको विशालाक्षो दुराघनः १ दृढहस्तः सुहस्तश्च वातवेगसुवर्चसौ ॥ आदित्यकेतुर्ब्रह्माशीना गदत्तानुयायिनौ २ क्वचीनिषंगीदंडी
दंडधारो धनुर्ग्रहः ॥ उग्रो भीमरथो वीरो वीरबाहुरलोलुपः ३ अभयोरौद्रकर्माच तथा दृढरथश्चयः ॥ अनाघृष्यः कुंडमेदी विरावी दीर्घलोचनः ४ दीर्घबाहुर्महाबाहु
र्व्यूढो रुः कनकांगदः ॥ कुंडजश्चित्रकश्चैव दुःशलाचशताधिका ५ वैश्यापुत्रो युयुत्सुश्च धार्तराष्ट्रः शताधिकः ॥ एतदेकशतं राजन्कन्याचैका प्रकीर्तिता १०६ नाम
धेयानुपुष्यांच ज्येष्ठानुज्येष्ठतां विदुः ॥ सर्वे त्वतिरथाः शूराः सर्वे युद्धविशारदाः ७ सर्वे वेदविदश्चैव राजन्शास्त्रे च पारगाः ॥ सर्वे संग्रामविद्यासुविद्याभिजनशोभिनः ८
सर्वेषामनु रूपाश्च कृतादारा महीपते ॥ दुःशलांसमये सजन्सिधुराजायकौरवः ९ जयद्रथाय प्रददौ सौवलानुमते तदा ॥ धर्मस्यांशं तुराजानं विद्विराजन् युधिष्ठिरम्
११० भीमसेनं तु वातस्य देवराजस्य चार्जुनम् ॥ अश्विनोस्तु तथैवांशोरूपेणाप्रतिमौ भुवि ११ नकुलः सहदेवश्च सर्वभूतमनोहरौ ॥ यस्तु वर्चा इति ख्यातः सोम
पुत्रः प्रतापवान् १२ सोऽभिमन्युर्बृहत्कीर्तिर्जुनस्य सुतोऽभवत् ॥ यस्यावतरणे राजन्सुरान्सोमोऽब्रवीदिदम् १३ नाहं दद्यां प्रियं पुत्रं मम प्राणिर्गरीयसम् ॥ समयः
क्रियतामेष न शक्यमतिवर्तितुम् १४ सुरकार्याहिनः कार्यमसुराणां क्षितौ वधः ॥ तत्र यास्यत्ययं वर्चानचस्थास्यति वैचिरम् १५ ऐंद्रिर्नस्तु भवितायस्य नारायणः
सखा ॥ सोऽर्जुनेत्यभिविख्यातः पांडोः पुत्रः प्रतापवान् १६ तस्यायं भविता पुत्रो बालो भुवि महारथः ॥ ततः षोडशवर्षाणि स्थास्यत्यमरसत्तमाः १७ अस्य षोड
शवर्षस्य संग्रामो भविष्यति ॥ यत्रांशावः करिष्यंति कर्मवीरनिषूदनम् १८ नरनारायणाभ्यां तु संग्रामो विनाकृतः ॥ चक्रव्यूहं समास्थाय यो धयिष्यति वः सुराः
१९ विभुखाच्छात्रवान्सर्वान्कारयिष्यति मे सुतः ॥ बालः प्रविश्य च व्यूहमभेद्यं विचारिष्यति १२०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१

महारथानांवीराणांकदनंचकरिष्यति ॥ सर्वेषामेवशत्रूणांचतुर्थीशंनयिष्यति १२१ दिनाधेनमहाबाहुःप्रेतराजपुरंप्रति ॥ ततोमहारथैर्वीरैःसमेत्यबहुशोरणे २२
दिनक्षयेमहाबाहुर्मयाभूयःसमेष्यति ॥ एकंवंशकरंपुत्रंवीरंवैजनयिष्यति २३ प्रनष्टंभारतंवंशंसभूयोधारयिष्यति ॥ एतत्सोमवचःश्रुत्वातथास्त्वितिदिवोकसः
२४ प्रत्युचुःसहिताःसर्वताराधिपमपूजयन् ॥ एवंतेकथितंराजंस्तवजन्मपितुःपितुः २५ अग्नेर्भागंतुविद्वित्वंष्टष्टुभ्रंमहारथम् ॥ शिखंडिनमथोराजंस्त्रीपूर्वावि
द्विराक्षसम् २६ द्रौपदेयाश्वयेपंचवभूवुर्भरतर्षभ ॥ विश्वान्देवगणान्विद्विसंजातान्भरतर्षभ २७ प्रतिविध्यःसुतसोमःश्रुतकीर्तिस्तथापरः ॥ नाकुलिस्तुशता
नीकःश्रुतसेनश्चवीर्यवान् २८ शूरोनामयदुश्रेष्ठोवसुदेवपिताऽभवत् ॥ तस्यकन्यापृथानामरूपेणासदृशीभुवि २९ पितुःस्वस्त्रीयपुत्रायसोऽनपत्यायवीर्यवान् ॥
अग्रमग्रेप्रतिज्ञायस्वस्यापत्यस्यैतदा १३० अग्रजातेतितान्कन्यांशूरोऽनुग्रहकांक्षया ॥ अददत्कुंतिभोजायसतांदुहितरंतदा ३१ सानियुक्तापितुर्गेहब्राह्मणाति
थिपूजने ॥ उग्रंपर्यचरद्द्वोरंब्राह्मणंसंशितव्रतम् ३२ निगूढनिश्चयंघर्मेयंतं दुर्वाससंविदुः ॥ तमुग्रंशंसितात्मानंसर्वयन्नैरतोषयत् ३३ तुष्टोऽभिचारसंयुक्तमाचच
क्षेयथाविधि ॥ उवाचचैनांभगवान्प्रीतोऽस्मिसुभगेतव ३४ यंयंदेवंत्वमेतेनमंत्रेणावाहयिष्यसि ॥ तस्यतस्यप्रसादात्त्वदेविपुत्रान्जनिष्यसि ३५ एवमुक्त्वाचसा
बालातदाकौतूहलान्विता ॥ कन्यासतीदेवमर्कमाजुहावयशस्विनी ३६ प्रकाशकर्ताभगवांस्तस्यांगर्भदधौतदा ॥ अजीजनत्सुतंचास्यांसर्वशस्त्रभृतांवरम् १३७
सकुंडलंसकवचंदेवगर्भश्रियाऽन्वितम् ॥ दिवाकरसमंदीत्याचारुसर्वांगभृपितम् ३८ निगूहमानाजातं वैवंघुपक्षभयात्तदा ॥ उत्ससर्जजलेकुंतीतंकुमारंयशस्विनम्
३९ तमुत्सृष्टंजलेगर्भराधाभर्तामहायशाः ॥ राधायाःकल्पयामासपुत्रंसोऽधिरथस्तदा १४० चक्रतुर्नामधेयंचतस्यबालस्यतावुभौ ॥ दंपतीवसुषेणेतिदिक्षुसर्वा
सुविश्रुतम् ४१ संवर्धमानोबलवान्सर्वास्त्रेषूत्तमोऽभवत् ॥ वेदांगानिचसर्वाणिजजापजयतांवरः ४२ यस्मिन्कालेजपत्रास्तेधीमान्सत्यपराक्रमः ॥ नादेयंब्राह्म
णेष्वसीत्तस्मिन्कालेमहात्मनः ४३ तमिद्रोब्राह्मणोभूत्वापुत्रार्थेभूतभावनः ॥ ययाचेकुंडलेवीरंक्वचंचसहांगजम् ४४ उक्त्यकर्णोहृददत्क्वचंकुंडलेतथा ॥ श
क्तिंशक्रोददौतस्मैविस्मितश्चेदमब्रवीत् ४५ देवासुरमनुष्याणांगंधर्वोरगरक्षसाम् ॥ यस्मिन्क्षेप्स्यासिदुर्घषसएकोनभविष्यति ४६ पुरानामचतस्यासीद्वसुषेण
इतिक्षितौ ॥ ततोवैकर्तनःकर्णःकर्मणातेनसोऽभवत् ४७ आमुक्तक्वचोवीरोयस्तुजज्ञेमहायशाः ॥ सकर्णइतिविख्यातःपृथायाःप्रथमःसुतः ४८ सतुसूतकुले
वीरोवष्टेराजसत्तम ॥ कर्णनरवरश्रेष्ठसंशस्त्रभृतांवरम् ४९ दुर्योधनस्यसचिवंमित्रंशत्रुविनाशनम् ॥ दिवाकरस्यतंविद्विराजत्रंशमनुत्तमम् १५० यस्तुना
रायणोनामदेवदेवःसनातनः ॥ तस्यांशोमानुषेष्वसीद्वसुदेवःप्रतापवान् ५१

५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

शेषस्यांशश्चनागस्यबलदेवोमहाबलः ॥ सनत्कुमारंप्रपुत्रंविद्विराजन्महौजसम् ५२ एवमन्येमनुष्येद्रावहवोऽशादिवोकसाम् ॥ जज्ञिरेवसुदेवस्यकुलेकुलविर्वर्ध
नाः ५३ गणस्त्वप्सरसांयो वैमयाराजन्प्रकीर्तितः ॥ तस्यभागःक्षितौजज्ञेनियोगाद्वासवस्यह ५४ तानिषोडशदेविनांसहस्राणिनराधिप ॥ बभूवुर्मानुषेलोके
वासुदेवपरिग्रहः ५५ श्रियस्तुभागःसंजज्ञेत्थर्थपृथिवीतले ॥ भीष्मकस्यकुलेसाध्वीरुक्मिणीनामनामतः ५६ द्रौपदीत्वथसंजज्ञेशचीभागादनिदिता ॥ दुपद
स्यकुलेकन्यावेदिमध्यादनिदिता ५७ नातिहस्वानमहतीनीलोत्पलसुगंधिनी ॥ पद्मायताक्षीसुश्रोणीस्वसितांचितमूर्धजा ५८ सर्वलक्षणसंपूर्णावैदूर्यमणिस
न्निभा ॥ पंचानांपुष्पेंद्राणांचितप्रमथनीरहः ५९ सिद्धिर्घृतिश्च्येदेव्यौपंचानांमातरौतुते ॥ कुंतीमाद्रीचजज्ञातेमतिस्तुसुबलात्मजा १६० इतिदेवासुराणांतेगं
धर्वाप्सरसांतथा ॥ अंशावतरणंराजन्राक्षसानांचकीर्तितम् ६१ येपृथिव्यांसमुद्रुताराजानोयुद्धदुर्मदाः ॥ महात्मानोयदूनांचयेजाताविपुलेकुले ६२ ब्राह्मणाः
क्षत्रियावैश्यामयातेपरिकीर्तिताः ॥ धन्यंयशस्यंपुत्रीयमायुष्यंविजयावहम् ॥ इदमंशावतरणंश्रोतव्यमनसूयता ६३ अंशावतरणंश्रुत्वादेवगंधर्वरक्षसाम् ॥
प्रभवाप्ययवित्प्राज्ञोनरुच्छ्रेष्ववसीदति १६४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वण्यंशावतरणसमाप्तौ सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ त्वतःश्रुतमिदंब्रह्मन्देवदानवरक्षसाम् ॥ अंशावतरणंसम्यग्गंधर्वाप्सरसांतथा १ इमंतुभूयःच्छामिकुरूणांवंशमादितः ॥ कथ्यमानंत्वया
विप्रविप्रर्षिगणसन्निधौ २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पौरवाणांवंशकरोदुष्यंतोनामवीर्यवान् ॥ पृथिव्याश्चतुरंतायागोप्ताभरतसत्तम ३ चतुर्भागंभुवःकृत्स्नयोभुंक्तेम
नुजेश्वरः ॥ समुद्रावरणांश्चापिदेशान्समितिजयः ४ आम्लेच्छावधिकान्सर्वान्सभुंक्तेरिपुर्मदनः ॥ रत्नाकरसमुद्रांतांश्चातुर्वर्ण्यजनावृतान् ५ नवर्णसंकरकरोन
कृष्याकरकृज्जनः ॥ नपापकृत्कश्चिदासीत्तस्मिन्राजनिशासति ६ धर्मैरतिसेवमानाधर्मार्थावभिषेदिरे ॥ तदानरानरव्याघ्रतस्मिन्जनपदेश्वरे ७ नासीच्चौरभयं
तातनक्षुधाभयमण्वपि ॥ नासीद्व्याधिभयंचापितस्मिन्जनपदेश्वरे ८ स्वधर्मैरोमिरेवर्णादेवैकर्मणिनिःस्पृहाः ॥ तमाश्रित्यमहीपालमासंश्वैवाकुतोभयाः ९ का
लवर्षीचपर्जन्यःसुस्यानिरसवंतिच ॥ सर्वरत्नसमृद्धाचमहीपशुमतीतथा १०

एवमिहापिनांशावतरणेतात्पर्यमस्ति किंतुतद्वाराब्रह्माद्वैतप्रतिपत्तावेव । तथासृष्टिसृष्टीनांविरोधःकल्पभेदाभिप्रायेणवावर्णेनीयउपेक्षणायास्वास्वार्थतात्पर्याभावादितिदिक् ६४ ॥ इतिआदिपर्वणिनी
रुक्मिणीभारतभावदीपे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ त्वत्तद्वि १ । २ चतुरंतायाश्चतुःसमुद्रावच्छिन्नायाः ३ चतुर्भागंभागचतुर्कसर्वामितियावत् ४ । ५ नकृष्याकरकृत्कृषिकृत् । भुवोऽकृष्टपच्यत्वात् ।
आकारःसुवर्णादिधातुत्पत्तिस्थानं । तत्रापिपत्नंनकरोति पृथिव्यारत्नैर्धातुभिश्चपूर्णत्वात् ६ । ७ । ८ देवैकर्मणिपृष्ट्याद्यर्थेकारिर्थादिकाम्यकर्मणि ९ तदेवाह कालेति वसुमतीतिपाठेधनवती १०

यज्ञसंहननोद्वेहः ११ सवनकाननं वनंजलमुपवनंवा । चत्वारःप्रक्षेपविशेषाभिसेपपरिक्षेपाख्याःपंधानोयस्यतद्रदायुद्धं । प्रक्षेपोदूरस्थेशत्रौत्यागः । विश्लेषःसमीपस्थेकोट्याप्रहारः । परिक्षेपो बहुपुसमंतात्परिभ्रमणेनशत्रूणांक्षेपः । अभिसेपोऽप्रेणताडनं १२ । १३ । १४ आदिशतशशास १५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावीये अष्टपठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ॥ ॥

स्वकर्मनिरताविप्रानानृतंतेषुविद्यते ॥ सचाहुतमहावीर्योवज्रसंहननोयुवा ११ उद्यम्यमंदरंदोर्भ्यावहेत्सवनकाननम् ॥ चतुष्पथगदायुद्धेसर्वप्रहरणेषुच १२ नागपृष्ठेऽश्वपृष्ठेचवभूवपरिनिष्ठितः ॥ बलेविष्णुसमश्वासीतेजसाभास्करोपमः १३ अक्षोभ्यत्वेऽर्णवसमःसाहेष्णुत्वेधरासमः ॥ संमतःसमहीपालःप्रसन्नपुरराष्ट्रवान् १४ भूयोधर्मपरैर्भावैर्मुदितंजनमादिशत् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणिशाकुंतलोपाख्यानेअष्टपठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ संभवंभरतस्याहंचरितंचमहामतेः ॥ शकुंतलायाश्चोत्पत्तिंश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः १ दुष्यंतेनचवीरेणयथाप्राप्ताशकुंतला ॥ तंवैपुरुषसिंहस्यभगवन्विस्तरंत्वहम् २ श्रोतुमिच्छामितत्त्वज्ञसर्वमतिमतांवर ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ सकदाचिन्महाबाहुःप्रभूतबलवाहनः ३ वनंजगामगहनंहयनागशतैर्वृतः ॥ बलेनचतुरंगेणवृतःपरमवल्गुना ४ खड्गशक्तिधरैर्वैरैर्गदामुसलपाणिभिः ॥ प्रासतोमरहस्तैश्चययौयोधशतैर्वृतः ५ सिंहनादैश्चयोधानांशंखटुदुभिनिःस्वनैः ॥ रथनेमिस्वनैश्चैवसनागवरद्वंहितैः ६ नानायुधधरैश्चापिनानावेपधरैस्तथा ॥ ज्ञेयितस्वनमिश्रैश्चक्ष्वेडितास्फोटितस्वनैः ७ आसीत्किलकिलाशब्दस्तस्मिन्नगच्छतिपार्थिवे ॥ प्रासादवरशृंगस्थाःपरयान्पशोभया ८ ददृशुस्तंस्त्रियस्तत्रशूरमात्मयशस्करम् ॥ शक्रोपममभिन्नघ्नंपरवारणवारणम् ९ पश्यंतःस्त्रीगणास्तत्रवज्रपाणिंस्ममेनिरे ॥ अयंसपुरुषव्याघ्रोरणेवसुपराक्रमः १० यस्यवाहुबलंप्राप्यनभवंत्यसुहृद्गणाः ॥ इतिवाचोबुवंत्यस्ताःस्त्रियःप्रेम्णा नराधिपम् ११ तुष्टुवुःपुष्पवृष्टीश्चससृजुस्तस्यमूर्धानि ॥ तत्रतत्रचविप्रेदैःस्तूयमानःसंमततः १२ निर्ययौपरमप्रीत्यावनंसृगजिघांसया ॥ तंदेवराजप्रतिमंमतवारणधूर्गतम् १३ द्विजक्षत्रियविद्वद्भ्रानिर्यातमनुजग्मिरे ॥ ददृशुर्वर्धमानास्तेआशीर्भिश्चजयेनच १४ सुहूरमनुजग्मुस्तंपौरजानपदास्तथा ॥ न्यवर्ततततःपश्चादनुज्ञातानृपेणह १५ सुपर्णप्रतिमेनाथरथेनवसुधाधिपः ॥ महीमापूरयामासघोषेणत्रिदिवंतथा १६ सगच्छन्ददशधीमात्रंदनप्रतिमंवनम् ॥ विल्वार्कखदिराकीर्णकपित्थधवसंकुलम् १७ विषमंपर्वतस्तरश्मभिश्चसमावृतम् ॥ निर्जलंनिर्मनुष्यंचबहुयोजनमायतम् १८ मृगसिंहैर्वृतंधोरैरन्यैश्चापिवनेचरैः ॥ तद्वनंमनुजव्याघ्रःसभृत्यबलवाहनः १९ लोडयामासदुष्यंतःसूदयन्विधिवान्मृगान् ॥ बाणगोचरसंप्राप्तांस्तत्रव्याघ्रगणान्वहन् २० पातयामासदुष्यंतोनिधिभेदचसायकैः ॥ दूरस्थान्सायकैःकांश्चिदभिनत्सनराधिपः २१ अभ्याशमागतांश्चान्यानखड्गेननिरकृतत ॥ कांश्चिदेणान्समाजघ्नेशक्त्याशक्तिमतांवरः २२

संभवमिति १ । २ । ३ चतुरंगेणहस्त्यश्वरथपादातवता बल्युरम्यं ४ । ५ । ६ । ७ । ८ परवारणवारणंशत्रुगजानानिवारकंसिंहं ९ । १० । ११ । १२ धूर्गतंस्कंधारुद्धं १३ । १४ । १५ अथरथेनपौरावृत्त्यनंतरं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ औत्सुक्यात्वेपय्यात् २६ । २७ संसाध्यपाकादिनासंस्कृत्य २८ प्रकुट्यचूर्णोक्त्य गजावनगजाः २९ । ३० । ३१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावीये एकोनसप्त गदामंडलतत्त्वज्ञश्चचारमितविक्रमः ॥ तोमरैरसिभिश्चापिगदामुसलकंपनैः २३ चत्वारसविनेघ्नन्वैन्यांस्तत्रमृगद्विजान् ॥ राज्ञाचाहुतवीर्येणयोधैश्चसमरप्रियैः २४ लोडयमानंमहारण्यंतत्यजुःस्ममृगाधिपाः ॥ तत्रविदुतयूथानिहतयूथपतीनिच २५ मृगयूथान्यथौत्सुक्याच्छब्दंचकुस्ततस्ततः ॥ शुष्काश्चापिनदीर्गत्वाजलनैराश्यकशिंताः २६ व्यायामकृतांहृदयाःपतंतिस्मविचेतसः ॥ क्षुत्पिपासापरीताश्चश्रांताश्चपतिताभुवि २७ केचितत्रनरव्याघ्रैरभक्ष्यंतबुभुक्षितैः ॥ केचिदग्निथोत्पाद्यसंसाध्यचवनेचराः २८ भक्षयंतिस्ममांसानिप्रकुट्यविधिवत्तदा ॥ तत्रकेचिद्भ्रजामत्ताबालिनःशस्त्रविक्षताः २९ संकोच्याग्रकरान्भीताःप्राद्रवंतिस्मवेगिताः ॥ शकृन्मूत्रंसृजंतश्चक्षरंतःशोणितंबहु ३० वन्यागजवरास्तत्रममृदुर्मनुजान्वहन् ॥ तद्वनंबलमेधेनशरधारेणसंवृतम् ॥ व्यरोचतमृगाकीर्णराज्ञाहतमृगाधिपम् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शाकुंतलोपाख्यानेएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोमृगसहस्राणिहत्वासबलवाहनः ॥ राजामृगप्रसंगेनवनमन्यद्विवेशह १ एकएवोत्तमबलःक्षुत्पिपासाश्रमान्वितः ॥ सवनस्यांतमासाद्यमहच्छून्यंसमासदत् २ तच्चाप्यतीत्यनृपतिरुत्तमाश्रमसंयुतम् ॥ मनःप्रल्हादजननंददृष्टिकांतमतीवच ३ शीतमारुतसंयुक्तंजगामान्यन्महद्वनम् ॥ पुष्पितैःपादपैःकीर्णमतीवसुखशाद्वलम् ४ विपुलंमधुरारवैर्नादितंविहगैस्तथा ॥ पुंस्कोकिलनिनादैश्चद्विह्रीकगणनादितम् ५ प्रवृद्धविटपैर्वृक्षैःसुखच्छायैःसमावृतम् ॥ षट्पदाधूर्णिततलं लक्ष्म्यापरमयायुतम् ६ नापुष्पःपादपःकश्चिन्नाफलोनापिकंटकी ॥ षट्पदैर्नाप्यपाकीर्णस्तस्मिन्चैकाननेऽभवत् ७ विहगैर्नादितंपुष्पैरलंकृतमतीवच ॥ सर्वतुंकुसुमैर्वृक्षैःसुखच्छायैःसमावृतम् ८ मनोरमंमहेष्वासोविवेशवनमुत्तमम् ॥ मारुताकलितास्तत्रदुमाःकुसुमशाखिनः ९ पुष्पवृष्टिंविचित्रांतुव्यसृजंस्तेपुनःपुनःदिवस्पृशोऽथसंघुष्टाःपक्षिभिर्मधुरस्वनैः १० विरेजुःपादपास्तत्रविचित्रकुसुमांबराः ॥ तेषांतत्रप्रवालेषुपुष्पभारावनामिषु ११ रुवंतिरावान्मधुरान्षट्पदामधुलिप्सवः ॥ तत्रप्रदेशांश्चवहून्कुसुमोत्करमंडितान् १२ लतामृहपरिक्षिप्तान्मनसःप्रीतिवर्धनान् ॥ संपश्यन्सुमहातेजावभूवमुदितस्तदा १३ परस्पराश्लिष्टशखैःपादपैःकुसुमान्वितैः ॥ अशोभतवनंततुमहेंद्रध्वजसन्निभैः १४ सिद्धचारणसंघैश्चगंधर्वाप्सरणांगणैः ॥ सेवितंवनमत्यर्थमत्तवानरकिन्नरम् १५ सुखःशीतःसुगंधीचपुष्परेणुवहोऽनिलः ॥ परिक्रामन्वनेष्टक्षानुपैतीवरिरंसया १६ एवंगुणसमायुक्तंदर्शसवनंनृपः ॥ नदीकच्छोद्भवंकांतमुच्छ्रितध्वजसन्निभम् १७ प्रेक्षमाणोव नंतनुसुप्रहृष्टविहंगमम् ॥ आश्रमप्रवरंरम्यंददर्शचमनोरमम् १८ नानावृक्षसमाकीर्णसंप्रज्वलितपावकम् ॥ तंतदाऽप्रतिमंश्रीमानाश्रमंप्रत्यपूजयत् १९

तितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ततइति १ शून्यंवृक्षादिरहितमृषरं २ । ३ । ४ । ५ लक्ष्म्याशोभया ६ नाप्यपाकीर्णःअनावृतो ७ । ८ कुसुमवच्छाखावंतःकुसुमशाखिनः ९ । १० । ११ । १२ १३ महेंद्रेपर्वतेध्वजाहवध्वजाउचतरावृक्षास्तचुल्यैरिंद्रध्वजवदत्युत्तैर्वा १४ । १५ रिरंसयारमयिषुमिच्छया १६ नदीकच्छोद्भवं कच्छःसजलोऽनूपप्रदेशः १७ । १८ । १९

२० महाकच्छैःमहातुल्यैः बृहद्भिःपुष्टैः । अथकच्छःस्यादनुपेतुञ्जकृमे' इतिमेदिनी । मालिनीमभितआश्रममध्येनैवमालिनीमच्छतिनुमांतेन २१ । २२ अप्रतिरथःअप्रतिमः २३ । २४ । २५
 २६ काश्यपस्यकश्यपगोत्रस्यकण्वस्य २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ विततेपुर्वेतानिकेपुइष्टिपशुसोमादिपुप्रवर्तमानेषु ३७ यज्ञविद्यायामंगभूतानिकल्पसूत्रादीनि
 ३८ भारुंडसामानिपूगयज्ञियसामानिचसाभ्रामवांतरभेदाः ३९ । ४० शब्दसंस्कारःपथास्थानकरणप्रयत्नमुच्चारणं । स्थानंतात्वादि । करणंजिह्वादि । प्रयत्नोघोषादिः ४१ यज्ञसंस्तरःइष्ट

यतिभिर्वालखिल्यैश्चतुर्मुनिगणान्वितम् ॥ अश्रयगारैश्चबहुभिःपुष्पसंस्तरसंस्तुतम् २० महाकच्छैर्बृहद्भिश्चविभ्राजितमतीवच ॥ मालिनीमभितोराजन्नर्दीपु
 ष्यांसुखोदकाम् २१ नैकपक्षिगणाकीर्णातपोवनमनोरमाम् ॥ तत्रव्यालमृगान्सौम्यान्पश्यन्प्रीतिमवापसः २२ तंचाप्रतिरथःश्रीमानाश्रमंप्रत्यपद्यत ॥ देव
 लोकप्रतीकाशंसर्वतःसुमनोहरम् २३ नर्दीचाश्रमसंश्लिष्टांपुण्यतोयांददर्शसः ॥ सर्वप्राणभृतांतत्रजननीमिवधिष्ठिताम् २४ सचक्रवाक्पुलिनांपुष्पफेनप्रवाहि
 नीम् ॥ सकिन्नरगणावासांवावरक्षानिषेविताम् २५ पुण्यस्वाध्यायसंघुष्टांपुलिनैरुपशोभिताम् ॥ मत्तवारणशार्दूलभुजगेंद्रनिषेविताम् २६ तस्यास्तीरेभगवतः
 काश्यपस्यमहात्मनः ॥ आश्रमप्रवरंरम्यंमहर्षिगणसेवितम् २७ नदीमाश्रमसंबद्धांद्दृष्ट्वाऽऽश्रमपदंतथा ॥ चकाराभिप्रवेशायमत्तिसनृपतिस्तदा २८ अलंकृतं
 द्वीपवत्यामालिन्यारम्यतीरया ॥ नरनारायणस्थानंगंगेयोपशोभितम् २९ मत्तर्वाहिसंघुष्टंप्रविवेशमहद्वनम् ॥ तत्सचैत्ररथप्रख्यंसमुपेत्यनरर्षभः ३० अती
 वगुणसंपन्नमनिर्देश्यंचवर्चसा ॥ महर्षिकाश्यपंद्रष्टुमथकण्वंतपोधनम् ३१ ध्वजिनीमश्वसंवाधांपदातिगजसंकुलाम् ॥ अवस्थाप्यवनद्वारिसेनामिदमुवाचसः ३२ मु
 निविरजसंद्रष्टुंगमिव्यामितपोधनम् ॥ काश्यपंस्थीयतामत्रयावदागमनंमम ३३ तद्वनंनंदनप्रख्यमासाद्यमनुजेश्वरः ॥ क्षुत्पिपासेजहौराजामुदंचावापपुष्क
 लाम् ३४ सामात्योराजलिंगानिसोऽपयनीयनराधिषः ॥ पुरोहितसहायश्चजगामाश्रममुत्तमम् ३५ दिदृक्षुस्तत्रतमृषितपोराशिमथाव्ययम् ॥ ब्रह्मलोकप्र
 तीकाशमाश्रमंसोऽभिवीक्ष्यह ॥ षट्पदोद्गीतसंघुष्टंनानाद्विजगणायुतम् ३६ ऋचोबहुचमुख्यैश्चप्रैर्यमाणाःपदक्रमैः ॥ शुश्रावमनुजव्याघ्रोविततेष्विहकर्मसु
 ३७ यज्ञविद्यांगविद्विश्चयजुर्विद्विश्चशोभितम् ॥ मधुरैःसामगीतैश्चऋषिभिर्नियतव्रतैः ३८ भारुंडसामगीताभिरथर्वशिरसोद्गतैः ॥ यतात्मभिःसुनियतैःशु
 शुभेसतदाऽऽश्रमः ३९ अथर्ववेदप्रवराःपूगयज्ञियसाममाः ॥ संहितामीरयंतिस्मपदक्रमयुतांतुते ४० शब्दसंस्कारसंयुक्तैर्बुवद्विश्वापरैर्द्विजैः ॥ नादितःस
 वभौश्रीमान्ब्रह्मलोकहवापरः ४१ यज्ञसंस्तरविद्विश्चकमशिक्षाविशारदैः ॥ न्यायतत्वात्मविज्ञानसंपन्नैर्वेदपारगैः ४२ नानावाक्यसमाहारसमवायविशा
 रदैः ॥ विशेषकार्यविद्विश्चमोक्षधर्मपरायणैः ४३

काद्युपवानक्रमः न्यायतत्त्वयुक्तेर्मर्यादा । आत्मविज्ञानंस्वानु

भवः ४२ नानावाक्यानामेकशाखागतानांसमिधोयजतीत्यादिप्रधानाथंगविधिपराणां प्रयोगविधिपराणांप्रयोगविधिनादर्शपूर्णमासाभ्यांयजेतेत्यादिनाएकवाक्यत्वंसमाहारः । भिन्नशाखास्थानां
 गुणविधीनामेकस्यांशाखायामुपसंहारःसमवायः तत्रविशारदैः विशेषकार्यभुपासनाब्रह्मलोकफला कर्मभ्योविशिष्टत्वात्तस्याः मोक्षधर्मेतिपृथगुपादानेनमोक्षस्यविशेषकार्यत्वंनिरस्तं ४३

स्थापनप्रथमंस्वासिद्धांतव्यवस्था । ततस्तत्रशंकाक्षेपः । तस्याःपरिहारःसिद्धांतस्तेर्यापरमार्थज्ञतातांगतैः । शब्दोव्याकरणं । कालेतिज्योतिषं । शिक्षाकल्पावप्येतेरेवोपलक्षणीयौ ४४ द्रव्यग्रीत्या
 दि । कर्मनिर्वापादि । गुणोऽष्टाकपालत्वादिः । कार्यफलस्वर्गादि । कारणंयागादि । पक्षीति द्रव्यादीनांप्रकाशकंइषेत्वेत्यादिवाक्यं । पक्षिवानररुतमिवाव्यक्तार्थमंत्रादिरूपतदर्थभिज्ञैः न्यासग्रंथोऽ
 विस्वृतप्रबंधइषेत्वेतिशाखामाच्छिन चीतितदपिब्राह्मणादिस्तंसम्पगाश्रितेःनतुस्वकपोलकल्पितैःप्रकारैर्मंत्रान्वाचसतइत्यर्थः ४५ लोकेएवआयतंततेलोकायतिकाःतेपुलोकरंजनपरेपुमुख्यैः ४६ । ४७

स्थापनाक्षेपासिद्धांतपरमार्थज्ञतांगतैः ॥ शब्दच्छंदोनिरुक्तज्ञैःकालज्ञानविशारदैः ४४ द्रव्यकर्मगुणज्ञैश्चकार्यकारणवेदिभिः ॥ पक्षिवानररुतज्ञैश्चव्यासग्रंथसमा
 श्रितैः ४५ नानाशास्त्रेषुमुख्यैश्चशुश्रावस्वनमीरितम् ॥ लोकायतिकमुख्यैश्चसमंतादनुनादितम् ४६ तत्रतत्रचविप्रेन्द्रान्नियतानसंशितवतान् ॥ जपहोमपरा
 न्विप्रान्ददर्शपरवीरहा ४७ आसनानिविचित्राणिरुचिराणिमहीपतिः ॥ प्रयत्नोपहितानिस्मदृष्ट्वाविस्मयमागमत् ४८ देवतायतनानांचप्रेक्ष्यपूजांकृतांद्विजैः ॥
 ब्रह्मलोकस्थमात्मानंमेनेसनृपसतमः ४९ सकाश्यपतपोगुप्तमाश्रमप्रवरंशुभम् ॥ नाटप्यत्प्रेक्षमाणोवैतपोवनगुणैर्युतम् ५० सकाश्यपस्यायतनंमहाव्रतैर्वृतंस
 मंतादृषिभिस्तपोधनैः ॥ विवेशसामात्यपुरोहितोऽरिहाविविक्तमत्यर्थमनोहरंशुभम् ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शकुंतलोपाख्यानेसप्तति
 तमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततो गच्छन्महाबाहुरेकोऽमात्यान्विसृज्यतान् ॥ नापश्यच्चाश्रमेतस्मिस्तमृषिसंशितव्रतम् १ सोऽपश्यमा
 नस्तमृषिंशून्यंदृष्ट्वातथाऽऽश्रमम् ॥ उवाचकइहेत्युच्चैर्वनंसन्नादयन्निव २ श्रुत्वाऽथतस्यतंशब्दंकन्याश्रीरिवरूपिणी ॥ निश्चकामाश्रमात्तस्मात्तापसविषधारिणी ३
 सातंदृष्ट्वैवराजानंदुष्यंतमसितेक्षणा ॥ स्वागतंतइतिक्षिप्रमुवाचप्रतिपूज्यच ४ आसनेनार्चयित्वाचपाद्येनार्घ्येणचैवहि ॥ पप्रच्छानामयंराजन्कुशलंचनराधि
 पम् ५ यथावदर्चयित्वाऽथपृष्ट्वाचानामयंतदा ॥ उवाचस्मयमानेवर्किकार्यक्रियतामिति ६ तामब्रवीत्ततोराजाकन्यामधुरभाषिणीम् ॥ दृष्ट्वाचैवानवद्यांगीयथा
 वत्प्रतिपूजितः ७ आगतोऽहंमहाभागमृषिकण्वमुपासितुम् ॥ कगतोभगवान्भद्रेतन्ममाचक्ष्वशोभने ८ ॥ शकुंतलोवाच ॥ गतःपितामेभगवान्फलान्याहर्तुमा
 श्रमात् ॥ मुहूर्तंसंप्रतीक्षस्वद्रष्ट्रास्येनमुपागतम् ९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अपश्यमानस्तमृषितथाचोक्तस्तयाचसः ॥ तांदृष्ट्वाचवरारोहांश्रीमतींचारुहासिनीं
 १० विभ्राजमानांवापुषातपसाचदमेनच ॥ रूपयौवनसंपन्नामित्युवाचमहीपतिः ११ कात्वंकस्यासिसुश्रोणिकिमर्थचागतावनम् ॥ एवंरूपगुणोपेताकुतस्त्वम
 सिशोभने १२ दर्शनादेवहिशुभेत्वयामेऽपहृतंमनः ॥ इच्छामित्वामहंज्ञातुंतन्ममाचक्ष्वशोभने १३

४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ अनामयमारोग्यं कुशलंराष्ट्रादिक्षेमं ५ । ६ । ७ । ८ दृष्ट्वा
 सिद्रक्ष्यसि ९ अपश्यमानइति तथाचस्वागतादिप्रकारेणविजनेसंलापरूपान्यांसतपामोहितइत्यर्थः १० । ११ । १२ दर्शनादेवेति शुभेकल्याणावहे एतेनस्वस्यतत्परिग्रहाधिकारोऽस्तीतिदर्शितं तत्रप्र
 माणंस्वचेतसःप्रवृत्तिरेव यथोक्तमभियुक्तैः । असंशयंसत्रपरिग्रहसमायदार्थमस्यामभिलाषिमेमनः ॥ सतांहिसंदेहपदेषुवस्तुपुममाणमंतःकरणस्यवृत्तयः'इति १३

हसतीहसती १४ । १५ । १६ । १७ आगमो गुरुपदेशः इदंमज्जन्मादिपुरायथाऽभूत्तथाशुभुत्तरेणान्वयः १८ अभ्यचोदयत्पृष्ठवात् १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ मेजविप्रमितिलेदः २५
 २६ । २७ । २८ । २९ । ३० बभारपोषितवान् मत्तंगच्छिशंकुः । व्याघतांगतः विबाहविप्रदोषदक्षिणः पितुःकोपादितिशेषः ३१ आश्रममभ्येत्यतपस्तत्त्वैतेशेषः नथाःकौशिक्याः ३२ । ३३ शरणं
 एवमुक्तातुसाकन्यातेनराज्ञातमाश्रमे ॥ उवाचहसतीवाक्यमिदं सुमधुराक्षरम् १४ कण्वस्याहंभगवतोदुष्यंतदुहितामता ॥ तपस्विनोष्टितिमतोधर्मज्ञस्यमहा
 त्मनः १५ ॥ दुष्यंतउवाच ॥ ऊर्ध्वरेतामहाभागेभगवांल्लोकपूजितः ॥ चलेद्विद्वतादमोपिनचलेत्संशितवतः १६ कथंत्वंतस्यदुहितासंभूतावरवर्णिनी ॥ सं
 शयोमेमहानत्रतन्मेछेतुमिहार्हसि १७ ॥ शकुंतलोवाच ॥ यथाऽयमागमोमह्यंयथाचेदमभूत्पुरा ॥ शृणुराजन्यथातत्त्वयथाऽस्मिदुहितामुनेः १८ ऋषिःकश्चि
 दिहागम्यमजन्मभ्यचोदयत् ॥ तस्मैप्रोवाचभगवान्यथातच्छृणुपार्थिव १९ ॥ कण्वउवाच ॥ तप्यमानःकिलपुराविश्वामित्रोमहतपः ॥ सुभृशंतापयामास
 शक्रंसुरगणेश्वरम् २० तपसादीप्तवीर्योऽयंस्थानान्मांश्चावयेदिति ॥ भीतःपुरंदरस्तस्मान्मेनकाभिदमब्रवीत् २१ गुणैरप्सरसांदिव्यैर्मेनकेत्वंविशिष्यसे ॥ श्रे
 योमेकुरुकल्याणियत्त्वांक्ष्यामितच्छृणु २२ असावादित्यसंकाशोविश्वामित्रोमहातपाः ॥ तप्यमानस्तपोघोरंममकंपयतेमनः २३ मेनकेतवभारोऽयंविश्वामि
 त्रःसुमध्यमे ॥ शंसितात्मासुदुर्धर्षउग्रेतपसिवर्तते २४ समानं च्यावयेत्स्थानात्तं वैगत्वाप्रलोभय ॥ चरतस्यतपोविघ्नं कुरुमेऽविघ्नमुत्तमम् २५ रूपयौवनमाधुर्य
 चेष्टितस्मितभाषणैः ॥ लोभयित्वावरारोहेतपसस्तंनिवर्तय २६ ॥ मेनकोवाच ॥ महातेजाःसभगवांस्तथैवचमहातपाः ॥ कोपनश्चतथाह्येनंजानातिभगवान्
 पि २७ तेजसस्तपसश्चैवकोपस्यचमहात्मनः ॥ त्वमप्युद्विजसेयस्यनोद्विजेयमहंकथम् २८ महाभागंवसिष्ठंयःपुत्रैरिष्टैर्व्ययोजयत् ॥ क्षत्रजातश्चयःपूर्वमभव
 द्ब्राह्मणोवलात् २९ शौचार्थंयोनर्दोचक्रेदुर्गमां बहुभिर्जलैः ॥ यांतांपुष्यतमालोकेकौशिकीतिविदुर्जनाः ३० बभारयत्रास्यपुराकालेदुर्गमहात्मनः ॥ दारान्मतं
 गोधर्मात्पाराजर्षिव्याघतांगतः ३१ अतीतकालेदुर्भिक्षेअभ्येत्यपुनराश्रमम् ॥ मुनिःपारेतिनद्यावैनामचक्रेतदाप्रभुः ३२ मतंगयाजयांचक्रेयत्रप्रीतमनाःस्व
 यम् ॥ त्वंचसोमंभयाद्यस्यगतःपातुंसुरेश्वर ३३ चकारान्यंचलोकेवैकुण्ठेनक्षत्रसंपदा ॥ प्रतिश्रवणपूर्वाणिनक्षत्राणिचकारयः ॥ गुरुशापहतस्यापित्रिशंकोः
 शरणंददौ ३४ एतानियस्यकर्माणितस्याहंभृशमुद्विजे ॥ यथाऽसौनदहेत्कुद्वस्तथाज्ञापयमांविभो ३५ तेजसानिर्दहेलोकान्कंपयेदरणीपदा ॥ संक्षिपेच्चमहामे
 रूतूर्णमावर्तयेद्विशः ३६ तादृशंतपसायुक्तंप्रदीप्तमिवपावकम् ॥ कथमस्मद्विधानारीजितेद्रियमभिस्पृशेत् ३७ हुताशनमुखंदीप्तसूर्यचंद्राक्षितारकम् ॥ कालजि
 हंसुरश्रेष्ठकथमस्मद्विधास्पृशेत् ३८ यमश्चसोमश्चमहर्षयश्चसाध्याविश्वेवालखिल्याश्चसर्वे ॥ एतेपियस्योद्विजंतेप्रभावात्तस्मात्कस्मान्मादृशीनोद्विजेत् ३९
 त्राणं त्रिशंकोःत्रीणिपितुःकोपोवसिष्ठेनोर्वधोवृधामोमांसभक्षणंचेतिशंकुनिशंकुतुल्यामिपापानियस्यसत्रिशंकुस्तस्य । यथोक्तंहरिवंशेशंशंकुप्रतिवसिष्ठेन । पितुश्चपरिरोषेणगुरोर्दोग्धीवधेनच ॥
 अप्रोक्षितोपयोगाच्चत्रिविधस्तेव्यतिक्रमः'इति ३४ तस्यतस्मात् ३५ आवर्तयेदेकीकुर्यात् ३६ । ३७ सूर्यचंद्रावेवाश्विनोःसंबन्धिनीतारकेयस्य तावपिभ्रमंगमात्रेणस्रष्टुंसमर्धइत्यर्थः ३८ । ३९

४० प्रक्रीडितायाःप्रकृष्टक्रीडितंयस्याः विवृणोत्वपसारयतु ४१ तस्मिन्कामवायुसाहाय्यकेद्रेणविहितेसंदिष्टेसति ४२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाबदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥
 एवमुक्तइति सदागतिंवायुं ? । २ । ३ । ४ । ५ गृह्णांसक्तां विवृतामनाच्छादितां ६ भावंसंसर्गात्संश्रंशंनान्तस्यांमनश्चकार तयाहेतुभूतया ७ न्यमंत्रयतएहीत्याकारितवान् व्यहरतांविहारंचक्रतुः
 त्वयैवमुक्ताचकथंसमीपमृषेर्नगच्छेयमहंसुरेंद्र ॥ रक्षांतुमेचितयदेवराजयथात्वदर्थरक्षिताऽहंचरेयम् ४० कामंतुमेमारुतस्तत्रवासःप्रक्रीडितायाविवृणोतुदेव ॥
 भवेच्चमेमन्मथस्तत्रकार्यसहायभूतस्तुतवप्रसादात् ४१ वनाच्चवायुःसुरभिःप्रवायात्तस्मिन्कालेतमृषिलोभयंत्याः ॥ तथेत्युक्त्वाविहितेचैवतस्मिस्ततोययौसाश्र
 मं कौशिकस्य ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शकुंतलोपाख्याने एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ कण्वउवाच ॥ एवमुक्तस्तयाशक्रः
 संदिदेशसदागतिं ॥ प्रातिष्ठतदाकालेमेनकावायुनासह १ अथापश्यद्वरारोहातपसादग्धाकिल्वषम् ॥ विश्वामित्रंतप्यमानंमेनकाभीरुराश्रमे २ अभिवाद्यत
 तःसातंप्राक्रीडयिसान्निधौ ॥ अपोवाहचवासोऽस्यामारुतःशशिसन्निभम् ३ साऽगच्छत्चरिताभूमिवासस्तदभिलिप्सती ॥ स्मयमानेवसवीडंमारुतंवरवर्णिनी
 ४ पश्यतस्तत्रतत्रपैरप्यग्निसमतेजसः ॥ विश्वामित्रस्ततस्तांतुविषमस्थामनिदिताम् ५ गृह्णांवासिसंभ्रांतांमेनकांमुनिसत्तमः ॥ अनिर्देश्यवयोरूपामपश्य
 द्विद्वतांतादा ६ तस्यारूपगुणान्दृष्ट्वास्तुविप्रर्षभस्तदा ॥ चकारभावंसंसर्गात्तयाकामवशंगतः ७ न्यमंत्रयतचाप्येनांसाचाप्यैच्छदनिदिता ॥ तौतत्रसुचिरंकाल
 मुभौव्यहरतांतादा ८ रममाणौयथाकामंयथैकदिवसंतथा ॥ जनयामाससमुनिर्मेनकायांशकुंतलाम् ९ प्रस्थेहिमवतोरम्येमालिनीमभितोनदीम् ॥ जातमुत्सृ
 ज्यतंगर्भमेनकामालिनीमनु १० कृतकार्याततस्तूर्णमगच्छच्छक्रसंसदम् ॥ तंनेविजनेगर्भसिंहव्याघ्रसमाकुले ११ दृष्ट्वाशयानंशकुनाःसमंतात्पर्यवारयन् ॥
 नेमाहिंस्युर्वनेवालांक्रव्यादामांसष्टदिनः १२ पर्यरक्षंततांतत्रशकुंतामेनकात्मजाम् ॥ उपस्पृष्टुंगतश्चाहमपश्यंशयितामिमाम् १३ निर्जनेविपिनेरम्येशकुंतैःपरि
 वारिताम् ॥ आनयित्वाततश्चैनांदुहित्वेन्यवेशयम् १४ शरीरकृत्प्राणदातायस्यचान्नानिभुंजते ॥ क्रमेणैतेत्रयोऽप्युक्ताःपितरोधर्मशासने १५ निर्जनेतुवनेय
 स्माच्छकुंतैःपरिवारिता ॥ शकुंतलेतिनामास्याःकृतंचापिततोमया १६ एवंदुहितरंविद्धिममविप्रशकुंतलाम् ॥ शकुंतलाचपितरंमन्यतेमामनिदिता १७
 ॥ शकुंतलोवाच ॥ एतदाचष्टपृष्टःसन्मजन्ममहर्षये ॥ सुतांकण्वस्यमामेवंविद्धित्वंमनुजाधिप १८ कण्वंहिपितरंमन्येपितरंस्वमजानती ॥ इतितेकथितंराज
 न्यथावृत्तंश्रुतंमया १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शकुंतलोपाख्याने द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७१ ॥

८ । ९ । १० । ११ । १२ उपस्पृष्टुमाद्विकंजकार्यकर्तुं १३ । १४ शरीरकृत्प्राणदाता । प्राणदाताऽभयप्रदः १५ निर्जनेइति शकुंतैःपरिवारिताउपात्तेति । लाआदानेऽस्मात्कमत्य
 येऽशकुंतलेतिनामनिर्वचनं १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाबदीपे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७१ ॥

सुव्यक्तमिति गोत्रप्रवर्तकोऽपितपसात्राहणोऽपिजातितःक्षत्रियएवविश्वामित्रइतिभावः । इतञ्ज्वेवातस्यब्राह्मणत्वमितिकल्प्यं १ । २ । ३ गांधर्वोर्वरवध्वोरैकमत्येनकृतः ४ फलाहारः
फलाभ्याहर्तुगतः ५ । ६ नस्त्रीस्वातंत्र्यमर्हतीतिन्यायविरोधमाशंक्याह आत्मनइति ७ पूर्वोक्तगांधर्वविवाहस्यकर्त्तव्यतां वक्तुंविवाहभेदानाह अष्टाविति ब्राह्मोऽलंकृत्यकन्यादानम् ।
तद्देवयज्ञांतेऽस्त्वित्जेदानंदेवः । सहोभोधर्मचरतामितिवुद्ध्यादानं प्राजापत्यः । वराहोमिथुनंशुक्रं गृहीत्वादानमार्थः । बहुधनं गृहीत्वादानमासुरः ८ गांधर्वोऽन्याख्यातः । सुप्तानांप्रमत्तानांवाऽ
पहरेत्संपेशाचः । इत्वाभित्वाचशीर्षाणि रुदतीं रुदद्रुचो हरेत्सराक्षसः इत्येतेऽष्टौ क्रमाद्ब्राह्मणाः ९ । १० पंचानांब्राह्मणादीनांत्रयो ब्राह्मणदेवप्राजापत्याधर्म्याः द्वावार्पासुरो कन्याशुक्रग्रह

॥ दुष्यंत उवाच ॥ सुव्यक्तराजपुत्रीत्वं यथा कल्याणिभाषसे ॥ भार्यामेभवसुश्रोणि ब्रूहि किं करवाणिते १ सुवर्णमालां वासांसि कुण्डले परिहाटके ॥ नानापत्तनजेशुभ्रे मणि
रत्ने च शोभने २ आहरामितवाद्याहं निष्कादीन्यजिनानि च ॥ सर्वराज्यंतवाद्यास्तु भार्यामेभवशोभने ३ गांधर्वेण च मांभीरुविवाहेनैहि सुंदरि ॥ विवाहानां हिरंभो
रुगांधर्वः श्रेष्ठ उच्यते ४ ॥ शकुंतलोवाच ॥ फलाहारो गतोरान्पितामे इत आश्रमात् ॥ सुहूर्त्तसंप्रतीक्षस्व समांतुभ्यं प्रदास्यति ५ ॥ दुष्यंत उवाच ॥ इच्छामि
त्वां वरारोहे भजमानामनिन्दिते ॥ त्वदर्धमां स्थितं विद्वित्त्वं तं हि मनोमम ६ आत्मनो बंधुरात्मैव गतिरात्मैव चात्मनः ॥ आत्मनैवात्मनोदानं कर्तुमर्हसि धर्मतः ७
अष्टाविवसमासेन विवाहाधर्मतः स्मृताः ॥ ब्राह्मो देवस्तथैवार्षः प्रजापत्यस्तथाऽऽसुरः ८ गांधर्वो राक्षसश्चैवैषाचश्चाष्टमः स्मृतः ॥ तेषां धर्म्या न्यथा पूर्वमनुः स्वायं
भुवोऽब्रवीत् ९ प्रशस्तांश्चतुरः पूर्वां ब्राह्मणस्योपधारय ॥ षडानुपूर्व्यां क्षत्रस्य विद्विधर्म्यानिन्दिते १० राज्ञां तुराक्षसोऽप्युक्तो विद्वद्रेष्यासुरः स्मृतः ॥ पंचा
नांतु त्रयो धर्म्या अधर्म्या द्वौ स्मृताविह ११ पैशाच आसुरश्चैव न कर्तव्यौ कदाचन ॥ अनेन विधिना कार्यो धर्मस्यैषा गतिः स्मृता १२ गांधर्वराक्षसौ क्षत्रे धर्म्या तौ मावि
शंकिथाः ॥ पृथग्वायदिवा मिश्रौ कर्तव्यौ नात्र संशयः १३ सात्वतमसकामस्य सकामावरवर्णिनी ॥ गांधर्वेण विवाहेन भार्या भवितुमर्हसि १४ ॥ शकुंतलोवाच ॥
यदि धर्मपथस्त्वेषयदि चात्मा प्रभुर्मम ॥ प्रदाने पौरवश्चैष्ठशृणु मे समयं प्रभो १५ सत्यं मे प्रतिजानीहि यथा वक्ष्याम्यहं रहः ॥ मयि जायेत यः पुत्रः स भवेत्त्वदनंतरः १६ यु
वराजो महाराज सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥ यद्येतदेवं दुष्यंत अस्तु मे संगमस्त्वया १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमस्त्विति ताराजा प्रत्युवाचा विचारयन् ॥ अपि च त्वां
हिनेष्यामि नगरं स्वं शुचिस्मिते १८ यथा त्वमर्हा सुश्रोणि सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥ एवमुक्त्वा सराजर्षिस्तामनिन्दितगामिनीम् १९ जग्राह विधिवत्पाणाबुवासचतया
सह ॥ विश्वास्यचैनां स प्रायादब्रवीच्च पुनः पुनः २०

णादधर्म्यौ ११ तयोरप्यासुरः पैशाचवदत्यंतं हेय इत्याह पैशाच इति १२ परिशेषाद्गांधर्वराक्षसोऽस्त्वित्यस्य धर्म्यावित्याह गांधर्वेति मिश्रौ क्विपणी विवाहे १३ । १४ । १५ । १६
१७ । १८ । १९ उवाससंगं कृतवान् । अत्राधिको 'मृकाश्चैव किराताश्च कुब्जवामनकैः सह । सहितांकं च क्विरेवाहिनीसुतमागधैः' इति श्लोकः पठ्यते तस्यार्थः मृकाः अंतःपुररक्षणयोग्याहित
मितभाषिणः किराताश्चामरवाहिन्यः स्त्रियः । 'किरतो म्लेच्छभेदे स्याद्भूनिवेऽल्पतनावापि ॥ स्त्रियां चामरवाहिन्यां कुट्टनी दुर्गयो रपि' इति मेदिनी । कुब्जवामनकाः चंदनपुष्पोदकादिकराश्चैव श्रेयश्चैव
कंचुकिनः अंतःपुराध्यक्षाः 'कंचुक्यंतः पुराध्यक्षे' इति मेदिनी वाहिनीभिश्चा इति शेषः २०

तया वाहिन्या २१ २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ परंशुं । चक्रंतेत्यं । 'चक्रः कोके पुमान् ली वं व्रजे सैग्यरथांगयोः' इति मेदिनी । इदमेव चक्रवर्तिशब्दप्रवृ
त्तयेष्येत वार्थाय वाहिनीचतुरंगिणीम् ॥ तयात्वाऽऽनायायेष्यामि निवासं स्वं शुचिस्मिते २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति तस्याः प्रतिश्रुत्य स नृपोजनमेजय ॥
मनसा चिंतयन् प्रायात्काश्यपं प्रतिपार्थिवः २२ भगवांस्तपसा युक्तः श्रुत्वा किं कुरिष्यति ॥ एवं स चिंतयन्नेव प्रविशस्वकंपुरम् २३ सुहूर्त्तया ते तस्मिंस्तुकण्वो
ऽप्याश्रममागतम् ॥ शकुंतला च पितरं धियानोपजगाम तम् २४ विज्ञायाथ च तां कण्वो दिव्यज्ञानो महातपाः ॥ उवाच भगवान् प्रीतः पश्यन् दिव्येन चक्षुषा २५
त्वयाऽद्य भद्रे रहसि मामनाहत्ययः कृतः ॥ पुंसासहसमायोगेन सधर्मोपघातकः २६ क्षत्रियस्य हि गांधर्वो विवाहः श्रेष्ठ उच्यते ॥ सकामायाः सकामेन निर्मत्रोरह
सि स्मृतः २७ धर्मात्मा च महात्मा च दुष्यंतः पुरुषोत्तमः ॥ अभ्यगच्छः पतियत्त्वं भजमानं शकुंतले २८ महात्मा जनिता लोके पुत्रस्तव महाबलः ॥ यद्दमांसाग
रापां गच्छन्नां भोक्ष्यति मेदिनीम् २९ परंचाभिप्रयातस्य चक्रंतस्य महात्मनः ॥ भविष्यत्यप्रतिहतसततं चक्रवर्तिनः ३० ततः प्रक्षाल्य पादौ सा विश्रांतं मुनिम
ब्रवीत् ॥ विनिधाय ततो भारं सन्निधाय फलानि च ३१ ॥ शकुंतलोवाच ॥ मया पतिवृत्तोरान्पितामे इत आश्रमात् ॥ तस्मै ससाचिवायत्वं प्रसादं कर्तुमर्हसि ३२
॥ कण्व उवाच ॥ प्रसन्न एव तस्याहं त्वत्कृते वरवर्णिनि ॥ गृहाण च वरं तस्त्वं शुभेयदभीप्सितम् ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो धर्मिष्ठतां वरे राज्याच्चास्वलनंतथा ॥
शकुंतला पौरवाणां दुष्यंतहितकाम्यया ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि शकुंतलोपाख्याने त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
प्रतिज्ञायतु दुष्यंते प्रतियाते शकुंतलाम् ॥ गर्भसुषाववामोः कुमारमामितौ जसम् १ त्रिषु वर्षेषु पूर्णेषु दीप्तानलसमद्युतिम् ॥ रूपौदार्यगुणोपेतं दौष्यंति
जनमेजय २ जातकर्मादिसंस्कारं कण्वः पुण्यकृतां वरः ॥ विधिवत्कारयामास वर्धमानस्य धीमतः ३ दंतैः शुक्रैः शिखरिभिः सिंहसंहननो महान् ॥ चक्रांकितकरः श्री
मान् महासूधामहाबलः ४ कुमारो देवगर्भभिः सतत्राशुव्यवर्धत ॥ षड्वर्ष एव बालः सकण्वाश्रमपदं प्रति ५ सिंहव्याघ्रान्वराहांश्च महिषांश्च गजांस्तथा ॥ बंध
वृक्षे बलवानाश्रमस्य समीपतः ६ आरोहन् दमयंश्चैव क्रीडंश्च परिधावति ॥ ततोऽऽस्य नाम च कुस्ते कण्वाश्रमनिवासिनः ७ अस्त्वयं सर्वदमनः सर्वाहिदमत्यसौ ॥
ससर्वदमनो नाम कुमारः समपद्यत ८ विक्रमेणौजसा चैव बलेन च समन्वितः ॥ तं कुमारमृषिर्दृष्ट्वा कर्मचास्यातिमानुषम् ९ समयो यौ वराज्यायेत्यब्रवीच्च शकुंतलाम् ॥
तस्य तद्गलमाज्ञाय कण्वः शिष्यानुवाच ह १० शकुंतलामिमांशीघ्रं सह पुत्रामितो गृहात् ॥ भर्तुः प्रापयता गारं सर्वलक्षणपूजिताम् ११ नारीणां चिरवासो हिवांधवे
पुनरोचते ॥ कीर्तिचारित्रधर्मघ्नस्तस्मान्नयतमाचिरम् १२ तथेत्युक्त्वा तु ते सर्वे प्रातिष्ठंतमहौजसः ॥ शकुंतलां पुरस्कृत्य स पुत्रांगजसाह्वयम् १३

निनिमित्तम् ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति आदिपर्वणि नलिकंठीये भारतभाष्ये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ प्रतिज्ञायति १ । २ । ३ । ४
५ । ६ । ७ । ८ विक्रमः पराभिभवसामर्थ्यं ओजः व्रतंतिः । बलं श्लाघनीयम् ९ । १० । ११ नरोचते न शोभते । चारित्रं शीलं धर्मः पातिव्रत्यम् १२ । १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ धर्मार्थकामसंबंध । 'धर्मैवाथैवकामेचनातिचरितव्यात्वयेयं नातिचरामि' इति विवाहमंत्रप्रकाशितं वैवाहिकसंबंध २० । २१ । २२ । २३ । २४
२५ साक्ष्येणसाक्षिधर्मणोदासीन्यबोधरूपेण २६ । २७ हृच्छयमंतर्पामिणं मुनिनारायणं २८ । २९ । ३० निर्यातयतिपरिहरति दुष्कृतं पापं ३१ विधातयतिविशेषेणयातनापीडां

गृहीत्वाऽमरगर्भाभंपुत्रं कमललोचनम् ॥ आजगामततः सुभूर्दुष्यंतं विदितादनात् १४ अभिसृत्य च राजानं विदिताच प्रवेशिता ॥ सहतेनैव पुत्रेण वालाकं समतेजसा
१५ निवेदयित्वा ते सर्वं आश्रमं पुनरागताः ॥ पूजयित्वा यथान्यायमब्रवीच्च शकुंतला १६ अयं पुत्रस्त्वयाराजन्मैवराज्येऽभिषिच्यताम् ॥ त्वया ह्ययं सुतोरान्मम्यु
त्पन्नः सुरोपमः ॥ यथासमयमेतास्मिन्वर्तस्वपुरुषोत्तम १७ यथामत्संगमे पूर्वयः कृतः समयस्तथा ॥ तंस्मरस्व महाभाग कृष्णाश्रमपदंप्रति १८ सोऽथश्रुत्वा तद्वा
क्यंतस्याराजास्मरन्नपि ॥ अब्रवीन्नस्मरामीतिकस्यत्वं दुष्टतापसि १९ धर्मकार्थसंबंधं न स्मरामित्वया सह ॥ गच्छवातिष्ठवाकामं यद्वापीच्छसितत्कुरु २० सैव
सुक्तावारोहा व्रीडिते वतपस्विनी ॥ निःसंज्ञैव च दुःखेन तस्थौ स्थूणे वनिश्चला २१ संरंभामर्षताप्राक्षीस्फुरमाणौष्ठसंपुटा ॥ कटाक्षैर्निर्दहंतीवतिर्यग्नाजानमैक्षत
२२ आकारंगूहमानाचमन्युनाचसमीरिता ॥ तपसासंभृतं ते जोधारयामास वैतदा २३ सामुहूर्तमिव ध्यात्वा दुःखामर्षसमन्विता ॥ भर्तारमभिसंप्रेक्ष्य रुद्धावचन
मब्रवीत् २४ जानन्नपि महाराज कस्मादेवं प्रभाषसे ॥ न जानामीति निःशंकं यथाऽन्यः प्राकृतोजनः २५ अत्र ते हृदयं वेदसत्यस्यैवानृतस्य च ॥ कल्याणं वदसाक्ष्येण
माऽऽत्मानमवमन्यथाः २६ योऽन्यथासंतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते ॥ किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा २७ एकोऽहमस्मीति च मन्यसे त्वं न हृच्छयं वे
त्सि मुनिपुराणम् ॥ यो वेदिताकर्मणः पापकस्य तस्यातिकेत्वं वृजिनं करोषि २८ मन्यते पापकं कृत्वानकाश्चिद्वेत्ति मामिति ॥ विदंति चैनं देवाश्च यश्चैवांतरपुरुषः २९
आदित्यचंद्रावनिलानलौचद्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ॥ अहश्चरात्रिश्च उभे च संध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तम् ३० यमो वैवस्वतस्तस्य निर्यातयति दुष्कृतम् ॥ ह
दिस्थितः कर्मसाक्षी क्षेत्रज्ञो यस्य तु प्यति ३१ न तु तु प्यति यस्यैष पुरुषस्य दुरात्मनः ॥ तं यमः पापकर्माणं विधातयति दुष्कृतम् ३२ यो वमन्यात्मानात्मानमन्यथा प्र
तिपद्यते ॥ न तस्य देवाः श्रेयांसो यस्यात्माऽपि न कारणम् ३३ स्वयं प्राप्तेति मामेवं माऽवमंस्थाः पतिव्रताम् ॥ अर्चाहीनार्चयसि मां स्वयं भार्यामुपस्थिताम् ३४ किमर्थं मां प्रा
कृतवदुपप्रेक्षसि संसदि ॥ न खल्वहमिदं शून्यैरौमि किं न शृणोषि मे ३५ यदि मे याचमाना यावचनं न करिष्यसि ॥ दुष्यंतशतधामूर्धाततस्तेऽद्यस्फुटिष्यति ३६ भार्यापतिः
संप्रविश्य स यस्माज्जायते पुनः ॥ जायायास्तद्विजायात्वं पौराणाः कवयो विदुः ३७ यदा गमवतः पुंसस्तदप्रत्यं प्रजायते ॥ तत्तारयति संतत्या पूर्वप्रेतान्पितामहान् ३८

करोति दुष्कृतं दुष्कृतमस्यतं ३२ नकारणं श्रेयसे इत्यर्थः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ पौराणाः कवयो वैदिकास्तज्जायाजायाभवतियदस्यां जायते पुनरित्या विमंत्रविदः ३७ आगमव
तो वेदोक्तमथादिकर्मविदो यत्तदमितप्रभावमपत्यं जायते तत्सायति ३८

पुत्राभ्रइत्यतः परं 'पौत्रेण लोकान् जयते पौत्रेणानंत्यमश्नुते ॥ अथपौत्रस्य पुत्रेण मोदंते प्रपितामहाः' इति पठंति तत्रपुत्रेण नरकादुद्धृतः पौत्रेण स्वर्गं नीयते प्रपौत्रेण ततोऽप्युपरिनीयते । पुत्रेणैव स्वर्गं नीतः
पौत्रेण ब्रह्मलोके प्रापित आनंत्यमोक्षं लभते तेनासौ प्रपौत्रमपेक्षत इत्यर्थः ३९ । ४० । ४१ । ४२ पितरः पितृवद्वितैपिष्यः मातरो मातृवहुः स्वहंस्यः ४३ । ४४ विषमेषु नरकेष्वेक एव पततीति तमे

पुत्राभ्रोनरकाद्यस्मात्पितरं त्रायते सुतः ॥ तस्मात्पुत्रइति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयं भुवा ३९ साभार्याया गृहे दक्षा साभार्याया प्रजावती ॥ साभार्यायापतिप्राणा साभार्याया
पतिव्रता ४० अर्धभार्यामनुष्यस्य भार्या श्रेष्ठतमः सखा ॥ भार्यामूलं त्रिवर्गस्य भार्यामूलं तारिष्यतः ४१ भार्यावंतः क्रियावंतः सभार्या गृहमोघिनः ॥ भार्यावंतः प्रमो
दंते भार्यावंतः श्रियाऽन्विताः ४२ सखायः प्रविविक्तेषु भवंत्येताः प्रियंवदाः ॥ पितरो धर्मकार्येषु भवंत्यार्तस्य मातरः ४३ कांतारेष्वपि विश्रामो जनस्याध्वनिकस्यैव ॥
यः सदारः स विश्वास्यस्तस्मादाराः परागतिः ४४ संसरंतमपि प्रेतं विषमेष्वेकपातिनम् ॥ भार्यैवान्चेति भर्तारं सततं यापतिव्रता ४५ प्रथमं संस्थिता भार्यापतिप्रेत्य प्र
तीक्षते ॥ पूर्वमृतं च भर्तारं पश्चात्साध्व्यनुगच्छति ४६ एतस्मात्कारणाद्वाजन्पाणिग्रहणमिष्यते ॥ यदा प्रोतिपतिर्भार्यामिह लोके परत्र च ४७ आत्मात्मनैव ज
नितः पुत्रइत्युच्यते बुधैः ॥ तस्माद्भार्या नरः पश्येन्मातृवत्पुत्रमातरम् ४८ भार्यायां जनितं पुत्रमादर्शोऽप्यिव चाननम् ॥ लहादते जनिता प्रेक्ष्य स्वर्गं प्राप्येव पुण्यकृत
४९ दत्तमानामनोदुःखैर्व्याधिभैश्चातुरानराः ॥ लहादंतेस्वेषु दारेषु घर्माताः सलिलेष्विव ५० सुसंरब्धोऽपिरामाणां न कुर्यादप्रियं नरः ॥ रतिप्रीतिं च धर्मचता
स्वायत्तमेव क्षयहि ५१ आत्मनो जन्मनः क्षेत्रं पुण्यं रामाः सनातनम् ॥ ऋषीणामपिकाशक्तिः स्रष्टुरामा मृते प्रजाम् ५२ प्रतिपद्यदासूनुर्धरणीरेणुं गठितः ॥ पितु
राश्लिष्यतेऽगानि किमस्त्यभ्याधिकंततः ५३ सत्वं स्वयमभिप्रातंसाभिलाषमिमं सुतम् ॥ प्रेक्षमाणं कटाक्षेण किमर्थमवमन्यसे ५४ अंडानि विभ्रति स्वानि न भिंदंति
पिपीलिकाः ॥ न भरेथाः कथं नु त्वं धर्मज्ञः सन्स्वमात्मजम् ५५ नवाससांनरामाणां नापांस्पर्शस्तथाविधः ॥ शिशोरा लिंग्यमानस्य स्पर्शः सूनोर्यथा सुखः ५६ ब्राह्म
णो द्विपदा श्रेष्ठो गैर्वरिष्ठा चतुष्पदाम् ॥ गुरुर्गरीयसां श्रेष्ठः पुत्रः स्पर्शवतां वरः ५७ स्पृशतु त्वां समाश्लिष्य पुत्रोऽयं प्रियदर्शनः ॥ पुत्रस्पर्शात्सुखतरः स्पर्शालोके न वि
द्यते ५८ त्रिषु वर्षेषु पूर्णेषु प्रजाताऽहमरिंदम ॥ इमं कुमारं राजेन्द्रतव शोकविनाशनम् ५९ आहर्ता वाजिमेघस्य शतसंख्यस्य पौरव ॥ इति वागंतरिक्षे मांसूतकेऽ
भ्यवदत्पुरा ६० ननुनामांकारोप्यस्त्रेहाद्दामांतरंगताः ॥ मूर्ध्नि पुत्रानुपाघ्राय प्रतिनंदंति मनवाः ६१ वेदेष्वपि वदंती मंत्रग्रामं द्विजातयः ॥ जातकर्मणि पुत्राणां
तवापि विदितं तथा ६२ अंगादंगात्संभवासि हृदयादधिजायसे ॥ आत्मवैपुत्रनामासि सर्जिवशरदः शतम् ६३ जीवितं त्वदधीनं मे संतानमपि चाक्षयम् ॥ तस्मा
त्त्वं जीवमेव पुत्रसुखी शरदांशतम् ६४

कपातिनमप्यनुगमनं करोति भर्तारं नरकादुद्धर्तुं । यथोक्तं । 'व्यालप्राहो यथा व्यालं ब्रह्मादुद्धरते विलात् ॥ नरकस्थं पतितं हृत्पतिप्राणानुगासती' इति ४५ । ४६ । ४७ मातृवज्जन्मभूमिवत् ४८ । ४९ । ५०
सुसंरब्धोऽप्यतिक्रुद्धोपि रामाणां रम्यस्त्रीणां ५१ । ५२ प्रतिपद्यप्रत्येत्य ५३ । ५४ । ५५ शिशोरजातदंतस्य सूतोः ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ मंत्रग्राममेव पठति अंगादिति शरदोवर्षाणि ६३ । ६४

त्मानमात्मानं द्वितीयं प्रतिविंबे इव तवसाहृदयमत्र पश्येति भावः ६५ एकः सन्पुत्रे जाते योर्मा द्विधा कृतो द्वैरूपमंतः ६६ । ६७ । ६८ सप्तसिद्धा अजीजनतमाप्रितिशेषः ६९ अवकीर्षीऽथस्त्यक्ता अ
सती अपत्यस्नेहहीना ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ तवपितरौ नीचौ उच्चैस्त्वत्वं मेवं भाषस इत्याह द्रव्यां सचेति ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० परोक्षमविश्वसनीयं ८१ । ८२ । ८३

त्वदंगेभ्यः प्रसूतोऽयं पुरुषात्पुरुषोऽपरः ॥ सरसीवामलेत्मानं द्वितीयं पश्येत्सुतम् ६५ यथाह्याहवनीयोऽग्निर्गार्हपत्यात्प्रणीयते ॥ तथात्वतः प्रसूतोऽयं त्वमेकः सन्
द्विधा कृतः ६६ मृगावकृष्टेन पुरामृगयां परिधावता ॥ अहमासादिताराजन्कुमारीपितुराश्रमे ६७ उर्वशीपूर्वचित्तिश्च सहजान्याचमेनका ॥ विश्वाचीचष्टाची
चषडेवाप्सरसांवराः ६८ तासांसांमेनकानामब्रह्मयोनिर्वराप्सराः ॥ दिवःसंप्राप्यजमतीं विश्वामित्रादजीजनत् ६९ सामाहिमवत्तः प्रस्थेसुपुवेमेनकाऽप्सराः ॥
अवकीर्ष्यचर्मायाता परात्मजमिवासती ७० किंनुकर्माशुभं पूर्वकृतवत्यन्यजन्मनि ॥ यदहंवांधवैस्त्यक्ताबाल्येसंप्रतिचत्वया ७१ कामं त्वया परित्यक्तागमिष्यामि
स्वमाश्रमम् ॥ इमंतुवालं संत्यक्तुं नार्हस्यात्मजमात्मनः ७२ ॥ दुष्यंत उवाच ॥ नपुत्रमभिजानामित्वयिजातं शकुंतले ॥ असत्यवचनानार्यः कस्तेश्चद्वास्यतेव
चः ७३ मेनकानिरनुक्रोशाबंधकीजननीतव ॥ ययाहिमवतः पृष्ठे निर्माल्यमिव चोऽज्जिता ७४ सच्चापिनिरनुक्रीशः क्षत्रयोनिः पितातव ॥ विश्वामित्रो ब्राह्मणत्वे
लुब्धः कामवशंगतः ७५ मेनकाऽप्सरसांश्रेष्ठामहर्षिणां पिताचते ॥ तयोरपत्यं कस्मात्त्वं पुंश्चलीवप्रभाषसे ७६ अथदेवमिदं वाक्यं कथयंती नलज्जसे ॥ विशेषतो म
त्सकाशेदुष्टतापसिगम्यताम् ७७ कमहर्षिः सचैवाग्र्यः साऽप्सराक्वचमेनका ॥ क्वचत्वमेवं कृपणातापसीवेषधारिणी ७८ अतिकायश्चते पुत्रो बालोऽतिबलवानयम् ॥
कथमल्पेन कालेन शालस्तं भवोद्गतः ७९ सुनिकृष्टाचते योनिः पुंश्चलीवप्रभाषसे ॥ यदृच्छया कामरागाज्जातामेनकया ह्यसि ८० सर्वमेतत्परोक्षं मेयत्त्वं वदसिताप
सि ॥ नाहंत्वामभिजानामियथेष्टं गम्यतां त्वया ८१ ॥ शकुंतलोवाच ॥ राजन्सर्वपमात्राणि परच्छिद्राणि पश्यसि ॥ आत्मनो विल्वमात्राणि पश्यन्नपि न पश्यसि
८२ मेनकात्रिदशेष्वेव त्रिदशाश्चानुमेनकाम् ॥ ममैवोद्विच्यते जन्मदुष्यंत तव जन्मनः ८३ क्षितावटसिराजिद्रं अंतरिक्षे चराम्यहम् ॥ आवयोरंतरं पश्य मेरुसर्षप
योरिव ८४ महेंद्रस्य कुवेरस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ भवनान्यनुसंयामि प्रभावं पश्य मेवृष ८५ सत्यश्चापि प्रवादोऽयं यं प्रवक्ष्यामि तेऽनघ ॥ निदर्शनार्थं न द्वेषाच्छु
त्वातं क्षंतुमर्हसि ८६ विरूपो यावदादर्शनात्मनः पश्यते मुखम् ॥ मन्यते तावदात्मानमन्येभ्योरूपवत्तरम् ८७ यदास्वमुखमादर्शयिष्ये तं सोऽभिविद्यते ॥ तदांतरं
विजानीते आत्मानं चेत रं जनम् ८८ अतीव रूपसंपन्नो न कंचिदवमन्यते ॥ अतीव जल्पन् दुर्वाचो भवतीह विहेठकः ८९ मुखो हि जल्पतां पुंसां श्रुत्वा वाचः शुभाशुभाः ॥
अशुभं वाक्यमादत्ते पुरीषमिव सूकरः ९० प्राज्ञस्तु जल्पतां पुंसां श्रुत्वा वाचः शुभाशुभाः ॥ गुणवद्वाक्यमादत्ते हंसश्श्रीरमिवांभसः ९१ अन्यान्परिवदन्साधुर्यथाहि
परितप्यते ॥ तथापरिवदन्न्यांस्तुष्टो भवति दुर्जनः ९२ अभिवाद्यथा वृद्धान् संतो गच्छंति निर्दृतिम् ॥ एवं सज्जनमाकुश्यमूर्खो भवति निर्दृतः ९३

८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ विहेठको निर्दकः परोपतापको वा हेमविबस्रायां ८९ । ९० । ९१ । ९२ निर्दृतः मूर्खः ९३

यत्र विषये परैः सद्भिर्वाच्यानि न्याः संतोऽदुरात्मानः परासाधुं शानाहः ९४ । ९५ अनास्तिकः आस्तिकाद्विभ्रः ९६ इह श्रियं प्रति लोकानमुत्र ९७ । ९८ स्वपत्नी प्रभवानन्यासु चोत्पन्नांश्चतुर्विधानेवं
पंचपुत्रान्प्रचक्षते कृतात् उपनयनादिना संस्कृतान् ९९ । १०० आत्मानं पालयन् पालनहेतोः १ । २ । ३ । ४ । ५ समयोनियमः संगतं सत्यं ६ । ७ अत्र । ऋतेऽपि गर्दभीक्षीरात्पयःपास्यति

सुखं जीवंत्यदोषज्ञासूखादोषानुदर्शनः ॥ यत्रवाच्याः परैः संतः परानाहुस्तथाविधान् ९४ अतोहास्यतरं लोके किंचिदन्यत्र विद्यते ॥ यत्र दुर्जनमित्याह दुर्जनः सज्जनं
स्वयम् ९५ सत्यधर्मच्युतात्पुंसः कुद्धादाशीविषादिव ॥ अनास्तिकोऽप्युद्विजते जनः किंपुनरास्तिकः ९६ स्वयमुत्पाद्य वैपुत्रं सदृशं योनमन्यते ॥ तस्य देवाः श्रियं
प्रति न च लोकानुपाश्रुते ९७ कुलवंशप्रतिष्ठां हि पितरः पुत्रमब्रुवन् ॥ उत्तमं सर्वधर्माणां तस्मात्पुत्रं न संत्यजेत् ९८ स्वपत्नी प्रभवान्पंचलब्धान् क्रीतान् चिर्वाधितान् ॥
कृतानन्यासु चोत्पन्नान् पुत्रान्वैमनुरब्रवीत् ९९ धर्मकीर्त्या वहानृणां मनसः प्रीतिवर्धनाः ॥ त्रायंते नरकाज्जाताः पुत्राधर्मप्लवाः पितृन् १०० सत्त्वं च पतिशार्दूलपु
त्रं न त्यक्तुमर्हसि ॥ आत्मानं सत्यधर्मो च पालयन् पृथिवीपते ॥ नरेन्द्रसिंहकपटं न वोढुं त्वमिहार्हसि १ वरं कूपशताद्वापी वरं वापीशतात्क्रतुः ॥ वरं क्रतुशतात्पुत्रः सत्यं
पुत्रशताद्दरम् २ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया घृतम् ॥ अश्वमेधसहस्राद्धिसत्यमेव विशिष्यते ३ सर्ववेदाधिगमनं सर्वतीर्थावगाहनम् ॥ सत्यं च वचनं राजनसमं
वास्यान्नवासमम् ४ नास्तिसत्यसमो धर्मो न सत्याद्विद्यते परम् ॥ नहितीव्रतरं किंचिद्वृत्तादिह विद्यते ५ राजन्सत्यं परं ब्रह्मसत्यं च समयः परः ॥ मात्याक्षीः समयं
राजनसत्यं संगतमस्तुते ६ अत्रुते चेत्संगस्ते श्रद्धासिनचेत्स्वयम् ॥ आत्मना हंत गच्छामित्वाद्देशेनास्ति संगतम् ७ त्वामृतेऽपि हि दुष्यंत शैलराजावतंसकाम् ॥
चतुरंतामिमामुर्वीपुत्रो मेपालयिष्यति ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुतावदुक्काराजानं प्रातिष्ठत शकुंतला ॥ अथांतरिक्षादुष्यंतं वागुवाचाशरीरिणी ९ ऋत्विक्
पुरोहिताचायमं त्रिभिश्च वृत्तं तदा ॥ भस्त्रामातापितुः पुत्रो येन जातः स एव सः ११० भरस्वपुत्रं दुष्यंतं मावमंस्थाः शकुंतलाम् ॥ रेतोधाः पुत्र उन्नयति नरदेवयम
क्षयात् ११ त्वंचास्यधातागर्भस्य सत्यमाह शकुंतला ॥ जायाजनयते पुत्रमात्मनोऽगं द्विधा कृतम् १२ तस्माद्भरस्वदुष्यंतं पुत्रं शकुंतलं नृप ॥ अभूतिरेषायत्यक्ता
जीवे जीवंतमात्मजम् १३ शकुंतलं महात्मानं दौष्यंति भरपौरव ॥ भर्तव्योऽयं त्वया यस्मादस्माकं वचनादपि १४ तस्माद्भवत्यंताम्राभरतो नाम ते सुतः ॥ तच्छु
त्वापौरवो राजा व्याहृतं त्रिदिवोकसाम् १५ पुरोहितममात्यांश्च संप्रहृष्टोऽब्रवीदिदम् ॥ शृण्वंस्वेतद्भवंतोऽस्य देवदूतस्य भाषितम् १६ अहंचाप्येवमेवं न जा
नामि स्वयमात्मजम् ॥ यद्यहं वचनादेव गृहीयामि स्वमात्मजम् ११७

मेसुतः इति क्वचित्पठ्यते । तस्यायं भावः गर्दभीक्षीरवत्त्वया दत्तमपिराज्यं परित्यज्य स्वभुजबलेनैव मत्पुत्रो राज्याकारिष्यतीति । त्वामिति चतुरंतां चतुःसमुद्रांतां ८ । ९ भस्त्राचर्मकोशस्तत्रनिहितं बी
जं यथातदीयं न भवति एवं माताऽपि भस्त्रेव येन हेतुना यो जातः स एव सः कार्यस्य कारणान्यत्वात् ११० भरस्वधारयस्वपोष्यस्ववा रेतोधाः रेतः सेक्तायः स एव पुत्रः पितुरन्यएवेत्यर्थः उन्नयत्यूर्ध्वं
नयति यमक्षयान्नरकात्पितृनिर्दिशेपः ११ धातानिषेक्ता १२ अभूतिरेभार्यं १३ । १४ । १५ । १६ गृहीयामि गृहीयां इत्येतेषां भावार्थः ११७

११८ पितृकर्माणिपित्राकर्त्तव्यान्धुपनयनादीनि १९ सभाज्यमानः पूज्यमानः १२०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ चक्ररथचक्रं आज्ञावा अन्यतरेण सर्वे व्याप्रोतीति चक्रवर्ती सार्वभौमः सर्वभूमिभरः २९ पद्मानांकोटिशतानां १३०। ३१। ३२ सत्यं ब्रह्म आर्जवं धर्मः ते एव परमवर्नं प्राप्य ये पातान् १३३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥

भवेद्विशंक्योलोकस्य नैव शुद्धो भवेदयम् ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तं विशोध्यत दाराजा देवदूतेन भारत ॥ हृष्टः प्रमुदितश्चापि प्रतिजग्राह तं सुतम् ११८ ततस्तस्य तदाराजापितृकर्माणि सर्वशः ॥ कारयामास मुदितः प्रीतिमानात्मजस्य ह १९ मूर्ध्नि चैनमुपाघ्राय सन्नेहं परिष्वजे ॥ सभाज्यमानो विप्रैश्च स्तूयमानश्च वंदिभिः ॥ समुदं परमालेभे पुत्रसंस्पर्षं जन्तुपः १२० तां चैव भार्यां दुष्यंतः पूजयामास धर्मतः ॥ अब्रवीच्चैव ताराजा सांत्वपूर्वमिदं वचः २१ कृतोलोकपरोक्षोऽयं संबन्धोऽयं त्वया सह ॥ तस्मादेतन्मया देवित्वच्छुद्धयर्थं विचारितम् २२ मन्यते चैव लोकस्ते स्त्रीभावान्मयिसंगतम् ॥ पुत्रश्चायं वृत्तोरज्ये मया तस्माद्विचारितम् २३ यच्च कोपितयाऽत्यर्थं त्वयोक्तोऽस्म्यप्रियं प्रिये ॥ प्रणयिन्या विशालाक्षितत्क्षांतं ते मया शुभे २४ तामेव मुक्त्वा राजर्षिर्दुष्यंतो महिषीं प्रियाम् ॥ वासोभिरन्नपानैश्च पूजयामास भारत २५ दुष्यंतस्तु तदाराजा पुत्रं शाकुंतलं तदा ॥ भरतं नाम तः कृत्वा यौवराज्येऽभ्यषेचयत् २६ तस्य तत्प्रथितं चक्रं प्रावर्तत महात्मनः ॥ भास्वरं दिव्यमजितं लोकसन्नादनं महत् २७ सविजित्यमहिपालं श्वकारवशवर्तिनः ॥ चचार च सतां धर्मं प्राप चानुत्तमं यशः २८ सराजा चक्रवर्त्यासीत् सार्वभौमः प्रतापवान् ॥ ईजे च बहुभिर्यज्ञैर्यथाशक्री मरुत्पतिः २९ याजयामास तं कण्वो विधिवद्भूरिदक्षिणम् ॥ श्रीमान् गोविततं नाम वाजिमेधमवापसः ॥ यस्मिन्सहस्रं पद्मानां कण्वाय भरतो ददौ १३० भरताद्भारती कीर्तियेनेदं भारतं कुलम् ॥ अपरे ये च पूर्वं वै भारता इति विश्रुताः ३१ भरतस्यान्ववाये हि देवकल्पामहौजसः ॥ बभूवुर्ब्रह्मकल्पाश्च बहवो राजसत्तमाः ३२ येषां परिमेयानि नाम धेयानि सर्वशः ॥ तेषां तु ते यथा मुख्यं कीर्तयिष्यामि भारत ॥ महाभागान् देवकल्पान्सत्याजवपरायणान् १३३ ॥ इति श्रीम० आदिप० संभवप० शकुंतलोपाख्याने चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रजापतेस्तु दक्षस्य मनोर्वैवस्वतस्य च ॥ भरतस्य कुरोः पुरोराजमीदृशस्य चानघ १ यादवानामिदं वंशं कौरवाणां च सर्वशः ॥ तथैव भरतानां च पुण्यं स्वस्त्ययनं महत् २ धन्यं यशस्य मायुष्यं कीर्तयिष्यामि तेऽनघ ॥ तेजोभिरुदिताः सर्वे महर्षिसमतेजसः ३ दशप्राचेतसः पुत्राः संतः पुण्यजनाः स्मृताः ॥ मुखजेनाग्निनायैस्ते पूर्वदग्धामहौजसः ४

सातत्यार्थत्वेन दृष्टादनु तस्य प्राचेतसः प्राचीनवर्षिणः । यद्वा प्राचेतसं तदुत्तमस्येति प्राचेतसः । नीचांतं धस्यत सन्नशुष्कमित्यादौ तृणेऽप्यतस्य शब्दो दृष्टः । अविमृष्टविधेयां शतत्वदोषमाश्रित्य प्रचेतसाम्यं पिता प्राचेतस इति वा । अस्मिन्पक्षे सुपां सुलुगिति पृष्ठाः सुः । अन्ये तु प्रचेतस इति पाठं प्रकल्प्य प्राचीनवर्षिण इत्यध्याहरति । पुण्यजनाः पुण्योत्पादकास्तपःशीला इत्यर्थः येस्ते महौजसो महापभावा वृक्षोपधयोदग्धाः । येते पूर्वमिति पाठे तु ये पूर्वपुण्यजना राक्षसाः स्मृतास्तेऽस्मीमहौजसो वृक्षाभूमिमावृत्य प्राणिनां पीडाकरादग्धायैरिति शेषः ४

५ वीरिण्यावीरणपुत्र्या ६ मोक्षमोक्षहेतुसांख्यज्ञानं विवेकजं विज्ञानं ह्यनेन ज्ञातत्वाः प्रज्ञानकामर्थतद्दिदिर्शितं । तथा च श्रुतिः 'किंप्रसया करिण्यामोयेषां नोऽयमात्माऽर्थलोकः' इति ७ तत इति स्त्रियः प्रायेण ज्ञानानर्हा इति भावः । तथा च श्रुतिः स्त्रिया अशास्यं मन इति । अभिसंदधे पुत्रिका एव दोहित्रद्वाराममपुत्रा इति मेने संकल्पितवान्वा ८। ९। १०। ११ मार्तंडस्य विवस्वतः यमश्चेति पुनरुक्तिर्मनुतः कनिष्ठत्वप्रख्यापनार्था १२। १३। १४। १५। १६ चतुर्थानां भागादन्योऽयं नाभागारिष्टोदशमः १७ अन्योन्यभेदात्परस्परवेरात् १८ मार्तंडस्य मनुर्धमानजायत सुतः पिता वृद्ध

तेभ्यः प्राचेतसो जज्ञे दक्षो दक्षादिमाः प्रजाः ॥ संभूताः पुरुषव्याघ्रसहिलोकपितामहः ५ वीरिण्यासहसंगम्यदक्षः प्राचेतसो मुनिः ॥ आत्मतुल्यानजनयत्सहस्रं संशितव्रतान् ६ सहस्रसंख्यान्संभूतान् दक्षपुत्रांश्च नारदः ॥ मोक्षमध्यापयामास सांख्यज्ञानमनुत्तमम् ७ ततः पंचाशतं कन्याः पुत्रिका अभिसंदधे ॥ प्रजापतिः प्रजादक्षः सिसृक्षुर्जनमेजय ८ ददौ दशसधर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ कालस्य नयने युक्ताः सप्तविंशतिर्मिदवे ९ त्रयोदशानां पत्नीनां यातुदाक्षायणीवरा ॥ मारीचः कश्यपस्त्वस्यामादित्यान्समजीजनत् १० इंद्रादीन्वीर्यसंपन्नान् विवस्वतमथापि च ॥ विवस्वतः सुतो जज्ञे यमो वैवस्वतः प्रभुः ११ मार्तंडस्य मनुर्धमानजायत सुतः प्रभुः ॥ यमश्चापि सुतो जज्ञे ख्यातस्तस्यानुजः प्रभुः १२ धर्मात्मा समनुर्धमान्यत्रवंशः प्रतिष्ठितः ॥ मनोर्विशोमानवानां ततोऽयं प्रथितोऽभवत् १३ ब्रह्मक्षत्रादयस्तस्मान्मनोर्जातास्तु मानवाः ॥ ततोऽभवन्महाराजब्रह्मक्षत्रेण संगतम् १४ ब्राह्मणामानवास्तेषां सांगं वेदमधारयत् ॥ वेनंष्टुणुं नरिष्यंतं नाभागे क्ष्वाकुमेव च १५ कारूपमथ शर्यातिं तथा चैवाष्टमीमिलाम् ॥ पृषध्नं वमं प्राहुः क्षत्रधर्मपरायणम् १६ नाभागारिष्टदशमान्मनोः पुत्रान्प्रचक्षते ॥ पंचाशनुमनोः पुत्रास्तथैवा न्येऽभवन्क्षितौ १७ अन्योन्यभेदात्ते सर्वे विनेशुरितिनः श्रुतम् ॥ पुरूरवास्ततो विद्वानिलायांसमपद्यत् १८ सवैतस्याभवन्मातापिता चैवेति नः श्रुतम् १९ त्रयोदशसमुद्रस्य द्वीपान् श्रन्पुरूरवाः १९ अमानुषैर्वृतः सत्वैर्मानुषः सन्महाबलाः ॥ विप्रैः सविग्रहं चक्रे वीर्योन्मतः पुरूरवाः २० जहार च सविप्राणां रत्नान्युत्कोशतामपि ॥ सनत्कुमारस्तं राजन् ब्रह्मलोकादुपेत्य ह २१ अनुदर्शत तश्चक्रे प्रत्यगृह्णान्नचाप्यसौ ॥ ततो महर्षिभिः कुद्वैः सद्यः शप्तो व्यनश्यत् २२ लोभान्चितो बलमदान्नष्टसंज्ञेन राधिपः ॥ सहिगंधर्वलोकस्थानुर्वश्यासहितो विराट् २३ आनिनायक्रियार्थेऽग्रिन्यथावद्विहितांस्त्रिधा ॥ षट्सुताजज्ञिरे चैलादायुर्धोमानमावसुः २४ दृढायुश्च वनायुश्च शतायुश्चोर्वशीसुताः ॥ नहुपं वृद्धशर्मणं रजिगयमनेन सम् २५ स्वर्भानवीसुतानेताना योः पुत्रान्प्रचक्षते ॥ आयुषो नहुषः पुत्रो धीमान्सत्यपराक्रमः २६ राज्यं शशासु महद्धर्मेण पृथिवीपते ॥ पितृन् देवानृषीन् विप्रान् गंधर्वो रगराक्षसान् २७

य एव त्रयोदशद्वीपाः अवांतरभेदात् । तेष्वस्वर्णप्रस्थश्चंद्रशुक्लआवर्तनौरमणकोमंदरहरिणः पांचजन्यः सिंहलोलकारोमकपत्तनसिद्धपूरं यमकोटिरित्येकादशजंबूद्वीपस्योपद्वीपाः द्वादशोजंबूद्वीपः पुष्पादिपट्टकं चेत्यष्टादशद्वीपाः पुष्पादिपट्टकस्येकत्वविवक्षया त्रयोदश १९। २०। २१ अनुदर्शदशो दर्शनं सपश्चाद्यस्य श्रुतियुतयुपदेशोऽनुदर्शस्तंतस्तदुपदेशमित्यर्थः । पाठांतरे तु अनुदर्शयां चक्रे पूर्वराजचारितमिति शेषः । तेषां तेषां प्रथममासपपातपश्चादित्यादौ दर्शनेनामं तानुप्रयोग्योस्तत इति न्यवधानेऽपि न दोषः २२ विराड्विराजमानः २३ त्रिधा गार्हपत्यदक्षिणाभ्याहवनीयभेदेन आयुःशब्दउकारांतः सांतश्च २४। २५। २६। २७

सहत्वेति अपिभ्यःकरंजग्राहेत्यर्थः २८ कारयामासचकार स्वार्थेणिच् २९ तेजसादेहकांत्या । विक्रमेणपराभिभवसामर्थ्येन । भोजसायुद्धौद्विधबलेन ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ शाश्वतीर्व
 द्वीःसमावर्षाणिआच्छेत्प्राप्तवान् ३६ । ३७ साह्यांसोढुंमर्षितुंयोग्यंजराग्रहणजंघुःस्वकुरुतअंगीकुरुतसाह्यसाहायकंवा ३८ कार्यप्रयोजनं । कार्यकर्तव्यम् ३९।४० अतनिर्बन्धाच्छुक्रशापाघकामरूपःपुरुषा
 र्थोहीनः ४१ शरीरेणशरीरस्थजरायुक्तदृष्टिशेषः वीयुष्माकंमध्येकामकाममुखम् ४२ । ४३ तेजयातवआज्ञया पूर्वरूपमाकारलोपोवार्षः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ कामानां कामभोगेनअवेत्यका

नहुषःपालयामासब्रह्मक्षत्रमथोविशः ॥ सहत्वादस्युसंघातानृषीन्करमदापयत् २८ पशुवच्चैवतान्पृष्ठेवाहयामासवीर्यवान् ॥ कारयामासचंद्रत्वमभिभूयदिवौ
 कसः २९ तेजसातपसाचैवविक्रमेणौजसातथा ॥ यतिंययातिसंघातिमायातिमयतिंध्रुवम् ३० नहुषोजनयामासषट्सुतान्प्रियवादिनः ॥ यतिस्तुयोगमा
 स्थायब्रह्मभूतोऽभवन्मुनिः ३१ ययातिर्नाहुषःसम्राडासीत्सत्यपराक्रमः ॥ सपालयामासमहीमीजेचब्रह्मभिर्मखैः ३२ अतिभक्त्यापितूनचन्देवांश्चप्रयतःसदा
 अन्वगृह्णात्प्रजाःसर्वाययातिरपराजितः ३३ तस्यपुत्रामहेष्वासाःसर्वैःसमुदितागुणैः ॥ देवान्यामहाराजशर्मिष्ठायांचजज्ञिरे ३४ देवान्यामजायेतांयदुस्तु
 र्वसुरवेच ॥ ब्रह्मश्वानुश्वपुरुश्वशर्मिष्ठायांचजज्ञिरे ३५ सशाश्वतीःसमाराजन्प्रजाधर्मेणपालयन् ॥ जरामार्च्छन्महाघोरांनाहुषोरूपनाशिनीम् ३६ जराऽभि
 भूतःपुत्रान्सराजावचनमब्रवीत् ॥ यदुंपूरुंतुर्वसुंचहुंघुंचानुंचभारत ३७ यौवनेनचरन्कामान्युवायुवतिभिःसह ॥ विहर्तुमहमिच्छामिसाह्यंकुरुतपुत्रकाः ३८
 तंपुत्रोदैवयानेयःपूर्वजोवाक्यमब्रवीत् ॥ किंकार्यंभवतःकार्यमस्माकंयौवनेनते ३९ ययातिरब्रवीत्तं वैजराभेप्रतिगृह्यताम् ॥ यौवनेनत्वदीयेनचरेयंविषयानहम् ४०
 यजतोदीर्घसत्रैर्मेशापाञ्चोशनसोमुनेः ॥ कामार्थःपारिहीणोऽयंतप्येयंतेनपुत्रकाः ४१ मामकेनशरीरेणराज्यमेकःप्रशास्तुवः ॥ अहंतन्वाऽभिनवयायुवाकाममवा
 पुयाम् ४२ तेनतस्यप्रत्यगृह्णन्त्यदुप्रभृतयोजराम् ॥ तमब्रवीत्ततःपूरुःकनीयान्सत्यविक्रमः ४३ राजंश्वराभिनवयातन्वायौवनगोचरः ॥ अहंजरांसमादायराज्ये
 स्थास्यामितेऽऽज्ञया ४४ एवमुक्तःसराजर्षिस्तपोवीर्यसमाश्रयात् ॥ संचारयामासजरांतदापुत्रेमहात्मानि ४५ पौरवेणाथवयसाराजायौवनमास्थितः ॥
 यायातेनापिवयसाराज्यंपूरुरकारयत् ४६ ततोवर्षसहस्रांतिययातिरपराजितः ॥ स्थितःसत्पशादूलःशार्दूलसमविक्रमः ४७ ययातिरपिपत्नीभ्यां दीर्घकाः
 लंबिहृत्यच ॥ विश्वाच्यासहितोरेमेपुनश्चैत्ररथेवने ४८ नाध्यगच्छतदात्तिकामानांसमहायशाः ॥ अवेत्यमनसाराजन्निमांगाथांतदाजगौ ४९ नजातुकामः
 कामानामुपभोगेनशाम्यति ॥ हविषाकृष्णवर्मेवभूयएवाभिवर्धते ५० पृथिवीरत्नसंपूर्णाहिरण्यपशवःस्त्रियः ॥ नालमेवस्यतत्सर्वमितिमत्वाशमंत्रजेत् ५१
 यदानकुरुतेपापंसर्वभूतेषुकार्हेचित् ॥ कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा ५२

मसेवयातुप्यभावंज्ञात्वा ४९ हविषासमिदाज्यादिना ५० एकस्यकामिनःसर्वेनालमपर्याप्तम् । शमं कामशांतिं ५१ सर्वथाकामशमेब्रह्मैवभवतीत्याह यदेति पापं कामंभूतेषुपंचभूतात्मकेषुलयादिषुविष
 येषु । चतस्रोहिकामस्यावस्थाः प्रसुप्तातन्वीविच्छिन्नाउदाराच तत्रसुप्तिप्रलययोर्बीजमात्रावशेषाप्रसुप्तावासनामात्रदोषेननासिस्थिता । तन्वीतुल्यवृत्तिके मनसिरूपादिदर्शनेनोद्भूतामनोरयात्मिका ।-

विच्छिन्नाचसमाधिकाले तदा मूलज्ञानस्याभावात् । उदाराभोगकाले तत्रकर्मणेति उदारायाव्यावृत्तिः । वाचेतितन्व्याः । मनसेति प्रसुप्तायाः । यदेवंतदेवब्रह्मसंपद्यतेसमाधौविदेहैकैवल्यंच । तथाचश्रुतिः
 'यदासर्वेप्रमुच्यंतेकामायेऽस्यहृदिश्रिताः । अथमर्त्योऽमृतोभवत्यत्रब्रह्मसमश्नुते'इतिसर्वेउदारायाः ५२ अयमेवकामःकिंचिद्विन्नितःकोयोभवतिसोऽपिस्वपरभयदायीनाशनीयइत्याह यदाचेति भयेच्छाद्रे
 पराहित्यादेवब्रह्मसंपद्यतइत्यर्थः ५३ कामप्रवणंमनोबुद्ध्याकामतुच्छत्वनिश्चयेनसमाधायनिगृह्य ५४ अतुष्टइति द्विधाहिकामनिवृत्तिःदोषदृष्ट्यातुष्ट्याच तच्चविवेकविज्ञानोत्थेइतिविवेकवतोरज्ञौ
 यदाचायंनाविभेति यदाचास्मान्नाविभ्यति ॥ यदानेच्छतिनद्वेषिब्रह्मसंपद्यतेतदा ५३ इत्यवेक्ष्यमहाप्राज्ञःकामानांफल्गुतांनृप ॥ समाधायमनोबुद्ध्याप्रत्यगृह्णा
 त्जरांसुतात् ५४ दत्त्वाचयौवनंराजापूरुराज्येऽभिषिच्यच ॥ अतुष्टएवकामानांपूरुंपुत्रमुवाचह ५५ त्वयादायादवानस्मित्वंमेवंशकरःसुतः ॥ पौरवोवंशइति
 तेख्यातिलोकैगमिष्यति ५६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसत्पशादूलपूरुराज्येभिषिच्यच ॥ ततःसुचरितं कृत्वाभृगुतुंगेमहातपाः ५७ कालेनमहतापश्चा
 त्कालधर्ममुपेयिवान् ॥ कारयित्वात्वनशनंसदारःस्वर्गमाप्तवान् ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणि ययात्युपाख्यानेपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥७५॥
 जनमेजयउवाच ॥ ययातिःपूर्वजोऽस्माकंदशमोयःप्रजापतेः ॥ कथंसशुकतनयांलेभेपरमदुर्लभाम् १ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणतपोधन ॥ आनुपूर्व्याचमे
 शंसराज्ञोवंशकरान्पृथक् २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ययातिरासीन्नृपतिर्देवराजसमद्युतिः ॥ तंशुकृषपर्वणौववातेवैयथापुरा ३ ततेऽहंसंप्रवक्ष्यामिपृच्छतेजनमेजय
 देवान्याश्चसंयोगंययातेर्नाहुषस्यच ४ सुराणामसुराणांचसमजायतवैमिथः ॥ ऐश्वर्यप्रतिसंघर्षेस्त्रैलोक्येसचराचरे ५ जिगीषयाततोदेवावविरेऽगिरसंमुनिम् ॥
 पौरोहित्येनयाज्यार्थेकाव्यंतूशनसंपरे ६ ब्राह्मणौतावुभौनित्यमन्योन्यस्पर्धिनौभृशम् ॥ तत्रदेवानिजघुर्यान्दानवान्युधिसंगतान् ७ तान्पुनर्जीवयामासकाव्यो
 विद्यावलाश्रयात् ॥ ततस्तेपुनरुत्थाययोध्यांचक्रिरेसुरान् ८ असुरास्तुनिजघुर्यान्सुरान्समरमूर्धनि ॥ नतान्संजीवयामासबृहस्पतिरुदारधीः ९ नहिवेदसतांवि
 द्यायांकाव्योवेत्तिवीर्यवान् ॥ संजीविर्नाततोदेवाविषादमगमन्परम् १० तेतुदेवाभयोद्विग्नाःकाव्यादुशनसस्तदा ॥ ऊचुःकचमुपागम्यज्येष्ठंपुत्रंबृहस्पतेः ११
 भजमानान्भजस्वास्मान्कुरुनःसाह्यमुत्तमम् ॥ यासाविद्यानिवसतिब्राह्मणेऽमिततेजसि १२ शुक्रेतामाहरक्षिप्रंभागभाङ्गनोभाविष्यसि ॥ वृषपर्वसमीपेहिशक्यो
 द्रष्टुंत्वयाद्विजः १३ रक्षतेदानवांस्तत्रनसरक्षत्यदानवान् ॥ तमाराधयितुंशक्तोभवान्पूर्ववयाःकविम् १४ देवयानींचदयितांसुतांतस्यमहात्मनः ॥ त्वमाराधयि
 तुंशक्तो नान्यःकश्चनविद्यते १५ शीलदाक्षिण्यमाधुर्यैराचारेणदमेनच ॥ देवान्यांहितुष्टायांविद्यांतांप्राप्स्यसिध्रुवम् १६

दोषदृष्ट्याकामेभ्योनिवृत्तावपिब्रह्मज्ञानाभावादवृत्तिरितिभावः ५५ दयादवान्पुत्रवान् ५६ सुचरितंसत्कर्म भृगुतुंगेपर्वतविशेषे ५७ कारयित्वाकृत्वा पारयित्वेतिपाठेसमाप्य ५८ ॥ इति आदिपर्व
 णिनीलकंठेऽपि भारतभावदीपे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ययातिरिति १ । २ विप्रदानवोवव्रातेजामातृत्वेनेतिशेषः ३ । ४ सुराणामिति त्रैलोक्येश्वर्येविषयेप्रतिसंघर्षो
 वयमीश्वराभविष्यामोवयमीश्वराभविष्यामइतिस्पर्धा ५ जिगीषयेतिसार्थश्लोकः वाज्यार्थेऽन्योन्यस्पर्धिनोवितिसंबंधः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ रक्षते कर्मव्यतिहारेतद् शुकं हि
 दान वारक्षत्यमस्मत्तोमगादिति शुकस्तुतान् रक्षत्येव अदानवान्देवान् मृतसंजीविन्याजरसति १४ । १५ । १६

१७। १८। १९। २०। २१ भृगोःपुत्रःकविस्तत्पुत्रःशुक्रःकाव्यः सकविरित्यप्युपचारादुच्यते शुक्रेणरुद्रशुक्ररूपेण २२ प्राप्तःकालं प्राप्तापञ्चद्वितीययेतिसमासः प्राप्तकालकचं २३। २४ प्रेषणःप्रेष्यत्वादिभिः २५। २६ अतीयुःब्राह्मणस्यावध्यत्वमतिक्रान्तवन्तइत्यर्थः २७। २८। २९ उवाचशुक्रमिति ३०। ३१। ३२ संशब्दशब्दकृत्वा ३३। ३४ भाविनिहेतुशुद्धभाववति

तथेत्युक्त्वाततःप्रायाहृहस्पतिसुतःकचः ॥ तदाऽभिपूजितोदेवैःसमीपेषुपर्वणः १७ सगत्वात्वरितोराजन्देवैःसंप्रेषितःकचः ॥ असुरेन्द्रपुरेशुक्रं दृष्ट्वावाक्यमु
वाचह १८ ऋषेरंगिरसःपौत्रं पुत्रंसाक्षाहृहस्पतेः ॥ नाम्नाकचमितिख्यातंशिष्यं गृह्णातुमांभवान् १९ ब्रह्मचर्यं चरिष्यामित्यव्यहंपरमंगुरौ ॥ अनुमन्यस्वमां
ब्रह्मन्सहस्रंपरिवत्सरान् २० ॥ शुक्रउवाच ॥ कचसुस्वागतंतेऽस्तुप्रतिगृह्णामितेवचः ॥ अर्चयिष्येऽहमर्च्यंत्वामर्चितोऽस्तुबृहस्पतिः २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
कचस्तुतंतथेत्युक्त्वाप्रतिजग्राहतद्रतम् ॥ आदिष्टं कविपुत्रेणशुक्रेणोशनसास्वयम् २२ व्रतस्यप्राप्तकालंसयथोक्तंप्रत्यगृह्णत ॥ आराधयशुपाध्यायं देवयानीं
चभारत २३ नित्यमाराधयिष्यंस्तौयुवायौवनगोचरे ॥ गायत्र्यन्वाद्यंश्वदेवयानीमतोषयत् २४ सशीलयन्देवयानीकन्यांसंप्राप्तयौवनाम् ॥ पुष्पैःफलैःप्रेषणै
श्चतोषयामासभारत २५ देवयान्यपितंविप्रंनियमव्रतधारिणम् ॥ गायंतीचलंतीचरहःपर्यचरत्तथा २६ पंचवर्षशतान्येवंकचस्यचरतोव्रतम् ॥ तत्रातीयुर
श्रोत्रुद्वादानवास्तंततःकचम् २७ गारक्षंतं वनेदृष्ट्वाहस्येकममर्षिताः ॥ जमुर्बृहस्पतेर्देवादिद्यारक्षार्थमेवच २८ हत्वाशालावृकेभ्यश्चप्रायच्छैलवशःकृतम् ॥
ततो गावो निवृत्तास्ता अगोपाःस्वं निवेशनम् २९ सादृष्ट्वा हितागाश्चकचेनाभ्यागतावनात् ॥ उवाचवचनं काले देवयान्यथभारत ३० ॥ देवयान्युवाच ॥ आहुतं
चाग्निहोत्रंतेसूर्यश्चास्तंगतःप्रभो ॥ अगोपाश्चागतागावःकचस्तातनदृश्यते ३१ व्यक्तं हतोमृतोवापिकचस्तातभविष्यति ॥ तं विना च जीवियमिति सत्यं ब्रवीमि ते
३२ ॥ शुक्रउवाच ॥ अयमेहीति संशब्दमृतं संजीवयाम्यहम् ॥ ततः संजीविनीं विद्यां प्रयुज्य कचमाह्वयत् ३३ भित्वा भित्वा शरीराणि वृकाणां सविनिर्मतः ॥ आहुतः
प्रादुरभवत्कचो हृष्टोऽथ विद्यया ३४ कस्माच्चिरायितोऽसीति पृष्ट्वा माह भार्गवीम् ॥ समिधश्चकुशादीनि काष्ठभारं च भाविनि ३५ गृहीत्वाऽऽश्रममारातं वटवृक्षं
समाश्रितः ॥ गावश्चसहिताः सर्वा वृक्षच्छायामुपाश्रिताः ३६ असुरास्तत्रमां दृष्ट्वा कस्त्वमित्यम्यचोदयन् ॥ बृहस्पतिसुतश्चाहं कच इत्यभिविश्रुतः ३७ इत्युक्तमा
त्रेमां हत्वापेपी कृत्वा तु दानवाः ॥ दत्त्वा शालावृकेभ्यस्तु सुखं जग्मुः स्वमालयम् ३८ आहुतो विद्यया भद्रे भार्गवेण महात्मना ॥ त्वत्समीपमिहायातः कथंचित्समजी
वितः ३९ हतोऽहमिति चाचरन्व्यौ पृष्ट्वा ब्राह्मणकन्यया ॥ सपुनर्देवयान्योक्तः पुष्पाहारो यदृच्छया ४० वनं ययौ कचो विप्रो दृष्ट्वा दानवाश्चतम् ॥ पुनस्तं पेषयित्वा तु
समुद्रांभस्यमिश्रयन् ४१ चिरं गतं पुनः कन्यापित्रे तं संन्यवेदयत् ॥ विप्रेण पुनराहुतो विद्यया गुरुदेहजः ॥ पुनरावृत्त्यतदृत्तं न्यवेदयत तद्यथा ४२

३५। ३६। ३७ पेषःपिष्टं पिष्टीकृत्येत्यर्थः। पेषीकृत्वेतिसमासेपिक्त्वो ल्यवादेशाभावार्थः ३८ समंसंपूर्णं जीवितं यस्य सः अंतरामरणेन प्राप्तविद्यत्वाद्द्वयर्थं जीवनमिति भावः ३९
४०। ४१ गुरुदेहजः कचः। आवृत्य आगत्य। तदृत्तमसुरचेष्टितं ४२

ब्राह्मणायशुक्राय ४३ प्रेषणकृतकार्यकर्ता ४४। ४५। ४६ मर्त्यं त्वंतुमत्प्रभावादमरकल्पोऽसि ब्रह्मवेदः तस्य नमनं स्वार्थप्रकाशेन ४७ प्रभावान्ममैति शेषः उपस्थाने संध्योपस्थानकाले त्रिसंध्यमित्यर्थः
४८। ४९। ५० समाह्वयदाक्रोशं कृतवान् संरंभात्क्रोधात् सर्वान्देवयानेकत्राह्योपालब्धवानित्यर्थः उपालभमेवाह असंशयमिति द्विपंतीति मध्यमपुरुषाप्रयोगः क्रोधावेशसूचनार्थः ५१ मामब्राह्मणमु
दरे कचस्यपाकेन ब्रह्महत्याप्रसंजनेन कर्तुमिच्छंति व्यभिचरंति विरुद्धमाचरंति मद्दरे ब्राह्मणप्रवेशनेन अंतःपरिपाकः ५२। ५३ तपसः संक्षयो गुरुदरविदारणात् क्लेशं संकीर्णोदरेवासजं ५४ चाहैवीमायां

ततस्तृतीयं हत्वा तं दग्ध्वा कृत्वा च चूर्णशः ॥ प्रायच्छन्नब्राह्मणायैव सुरायामसुरास्तथा ४३ देवयान्यथभूयोऽपि पितरं वाक्यमब्रवीत् ॥ पुष्पाहारः प्रेषणकृत्कच
स्तातनदृश्यते ४४ व्यक्तं हतोमृतोवापिकचस्तातभविष्यति ॥ तं विना च जीवियं कचं सत्यं ब्रवीमि ते ४५ ॥ शुक्रउवाच ॥ बृहस्पतेः सुतः पुत्रिकचः प्रेतगतिं गतः ॥
विद्यया जीवितोऽप्येवं हन्यते कवामकिम् ४६ मैवंशुचोमारुददेवयानिनत्वाद्दृशीमर्त्यमनुप्रशोचते ॥ यस्यास्तव ब्रह्मच ब्राह्मणाश्च सेंद्रा देवावसवोऽथाश्विनौ च ४७ सु
रिद्विषश्चैव जगच्च सर्वमुपस्थाने सन्नमंति प्रभावात् ॥ अशक्योऽसौ जीवयितुं द्विजातिः संजीवितो वध्यते चैव भूयः ४८ ॥ देवयान्युवाच ॥ यस्यांगिरावृद्धतमः पिताम
हो बृहस्पतिश्चापि पितातपोनिधिः ॥ ऋषेः पुत्रं तमथोवापि पौत्रं कथं नु शोचयमहं न रुद्याम् ४९ सब्रह्मचारी च तपोधनश्च सदोत्थितः कर्मसु चैव दक्षः ॥ कचस्य मार्ग
प्रतिपत्स्येन भोक्ष्ये प्रियो हि मे तात कचोऽभिरूपः ५० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सपीडितो देवयान्यामहर्षिः समाह्वयत्संरंभाच्चैव काव्यः ॥ असंशयं मामसुराद्विपंति ये
मेशिष्यानागतान्सूदयंति ५१ अब्राह्मणं कर्तुमिच्छंति रौद्रास्ते मां यथाव्यभिचरंति नित्यम् ॥ अप्यस्य पापस्य भवेदिहांतः कंब्रह्महत्या नदहेदपींद्रम् ५२ गुरोर्हिभी
तो विद्यया चोपहृतः शनैर्वाक्यं जठरे व्याजहार ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमब्रवीत्केन पथोपनीतस्त्वं चोदरे तिष्ठसि ब्रूहि विप्र ५३ ॥ कचउवाच ॥ तव प्रसादान्न जहा
ति मां स्मृतिः स्मरामि सर्वं यच्च यथा च वृत्तम् ॥ न त्वेवं स्यात्तपसः संक्षयो मे ततः क्लेशघोरमिमं सहामि ५४ असुरैः सुरायां भवतोऽस्मि दतो हत्वा दग्ध्वा चूर्णयित्वा च का
व्य ॥ ब्राह्मीमायां चासुरीं विप्रमायां त्वयि स्थिते कथमेवातिवर्तेत् ५५ ॥ शुक्रउवाच ॥ किं ते प्रियं कववाण्यद्य त्वेव धेनमे जीवितं स्यात्कचस्य ॥ नान्यत्र कुक्षेर्मम भे
दनेन दृश्येत्कचो भद्रतो देवयानि ५६ ॥ देवयान्युवाच ॥ द्वौ मां शोकावग्रिकल्पौ दहेतां कचस्य नाशस्तव चैवोपघातः ॥ कचस्य नाशे मम शर्मनास्ति तवोपघाते जी
वितुं नास्मि शक्ता ५७ ॥ शुक्रउवाच ॥ संसिद्धरूपोऽसि बृहस्पतेः सुतयत्त्वांभक्तं भजते देवयानी ॥ विद्यामि मां प्राशुहि जीवनीं त्वं न चेदिंद्रः कचरूपी त्वमद्य ५८ न
निवर्तेत्पुनर्जीवन्कश्चिदन्यो ममोदरात् ॥ ब्राह्मणं वर्जयित्वैकं तस्माद्द्विद्यामवाशुहि ५९ पुत्रो भूत्वा भावय भावितो मामस्मद्देहादुपनिष्क्रम्यतात् ॥ समीक्षेथा धर्मव
तीमवेक्षांगुरोः सकाशात्प्राप्य विद्यां सविद्यः ६०

मायात्रयवित्त्वयिसतिको देवोऽसुरो ब्राह्मणो वाऽतिक्रामेदतस्त्वदुदरभेदनं मम दुःसाध्यमेवे
ति भावः ५५। ५६। ५७ नचेदिंद्रः इंद्रश्च त्वं तं हित्वा मुक्रे जीर्णं करिष्याम्येवेति भावः ५८ नेति त्वंतु ब्राह्मणत्वाद्द्वयोपमेत्यर्थः ५९ भावय जीवय भावितो मया जीवितः कृतज्ञो मामभूरिति भावः ६०

गुरुस्यान्धोरवेर्वाअत्यये गृह्णात्यये ६१ ब्रह्मराशिंवेदराशिं ६२ यःश्रोत्रयोरिति यथाममश्रोत्रयोरयंशुक्रोऽमृतममरणसाधनींविद्यानिपिक्तवान्प्रथान्योऽपियोमेममनविद्यस्यविद्याशून्यस्य समासेऽ
पिनजोनभ्राडादिवत्प्रकृतिभावःश्रोत्रयोःसद्वस्तुनिधिचेत् योयत्सत् पुंस्त्वमार्पे अमृतंमोक्षरूपं तंनिपेकारमहंपितरंमातरंचमन्ये तस्मैनिषेकत्रेनदुयेत् अस्यकृतप्रनेनोपकृतंजानन्नदुयेऽहं कुचद्रुहेष्येति
संप्रदानत्वं ६३ ऋतस्यक्रमोपास्तिज्ञानकांडात्मकस्यवेदस्य निधीनांविद्यानांनिधिमाश्रयं । विद्यायानिधित्वंगोपापमाशेषधिष्टेऽहमस्मीतिविद्यावचनात् । मामां शेषधिर्निधिः । प्रतिष्ठाविद्याफलं

॥ वैशंपायनउवाच ॥ गुरोःसकाशात्समवाप्यविद्यांभित्वाकुक्षिनिर्विचक्रामविप्रः ॥ कचोऽभिरूपस्तत्क्षणाद्ब्राह्मणस्यशुक्लात्ययेपौर्णमास्यामिवेंदुः ६१ दृष्ट्वाच
तंपतितंब्रह्मराशिमुत्थापयामासमृतंकचोऽपि ॥ विद्यांसिद्धांतामवाप्याभिवाद्यततःकचस्तंगुरुमित्युवाच ६२ यःश्रोत्रयोरमृतंसन्निधिचेद्योमेनविद्यस्ययथाममा
यम् ॥ तंमन्येऽहंपितरंमातरंचतस्मैनुद्वेष्टुत्तमस्यजानन्न ६३ ऋतस्यदातारमनुत्तमस्यनिधिनिधीनामपिलब्धविद्याः ॥ येनाद्रियंतेगुरुमर्चनीयंपापांल्लोकां
स्तेव्रजंत्यप्रतिष्ठाः ६४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सुरापानाद्वंचनांप्राप्यविद्वान्संज्ञानाशंचैवमहातिथोरम् ॥ दृष्ट्वाकचंचापितथाभिरूपंपीतंतदासुरयामोहितेन
६५ समन्युरुत्थायमहानुभावस्तदोशनाविप्रहितंचिकीर्षुः ॥ सुरापानंप्रतिसंजातमन्युःकाव्यःस्वयंवाक्यमिदंजगाद ६६ योब्राह्मणोऽद्यप्रभृतीहकश्चिन्मोहात्सु
रांपास्यतिमंदबुद्धिः ॥ अपेतधर्माब्रह्महाचैवसस्यादस्मिंल्लोकेर्गहितःस्यात्परेच ६७ मयाचैतांविप्रधर्मांकिंसीमांमर्यादांवेस्थापितांसर्वलोके ॥ संतोविप्राःशुश्रुवां
सोगुरुणांदेवालोकाश्चोपशृण्वंतुसर्वे ६८ इतीदमुक्त्वासमहानुभावस्तपोनिधीनांनिधिप्रमेयः ॥ तान्दानवान्दैवविमूढबुद्धीनिदंसमाहूयवचोऽभ्युवाच ६९ आ
चक्षेवोदानवावालिशाःस्थसिद्धःकचोवत्स्यतिमत्सकाशे ॥ संजीविनींप्राप्यविद्यांमहात्मातुल्यप्रभावोब्राह्मणोब्रह्मभूतः ७० एतावदुक्त्वावचनंविररामसभार्गवः ॥
दानवाविस्मयाविष्टाःप्रययुःस्वनिवेशनम् ७१ गुरोरुप्यसकाशेतुदशवर्षशतानिसः ॥ अनुज्ञातःकचोऽंगुमियेषत्रिदशालयम् ७२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि
संभवपर्वणिपय्यात्युपाख्यानेषट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समावृतव्रतंतंतुविसृष्टंगुरुणातदा ॥ प्रस्थितंत्रिदशावासंदेवान्यब्र
वीदिदम् १ ऋपेरंगिरसःपौत्रवृत्तेनाभिजनेनच ॥ भ्राजसेविद्ययाचैवतपसाचदमेनच २ ऋषिर्यथांगिरामान्यःपितुर्ममहायशाः ॥ तथामान्यश्चपूज्यश्चमम
भूयोवृहस्पतिः ३ एवंज्ञात्वाविजानीहियद्ब्रवीमितपोधन ॥ व्रतस्थेनियमोपेत्यथावर्तान्यहंत्वयि ४ ससमावृतविद्योर्माभक्तांभजितुमर्हसि ॥ गृहाणपाणिंविधि
वन्मममंत्रपुरस्कृतम् ५ ॥ कचउवाच ॥ पूज्योमान्यश्चभगवान्यथातवपितामम ॥ तथात्वमनवद्यांगिपूजनीयतरामम ६

तच्छून्याअप्रतिष्ठाः । निधीनांचतुरन्वयानामितिपाठेअध्ययनमर्थज्ञानमनुष्ठानंशिष्येभ्यःप्रतिपादनंचेतिचत्वारिकर्माणितेष्वन्वयःसंबंधोयेषांनिधीनांविद्यानामित्यर्थः ६४ । ६५ । ६६ । ६७
६८ । ६९ । बालिशाममोदरेकंचपातयित्वाशीघ्रंतत्कार्यंसिद्धंकृतवंतः ७० । ७१ उव्यउपित्वा ७२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥
समावृतव्रतमिति समावृतव्रतंसमावृतं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ गुरुःपुत्रोयस्यअंगिरसःपुत्रःपौत्रः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ उत्थिताअनलसा १५ । १६ अननुज्ञातस्वदुक्तकार्ये १७ आर्षमृषिप्रणीतं सोदरयोरविवाहं कामतःशप्तो
ऽस्मिन्धर्मतः १८ । १९ । २० । २१ । २२ प्रणशिताप्रणक्ष्यति भागभाक्भागोऽयमेवकचोवेदेशंयुशब्देनोच्यते । यदेवब्राह्मणोक्तोश्रद्धधानोच्यते । यजातेशंयुमेवतस्यवार्हस्पत्यंपज्ञस्याशीर्गं

प्राणेश्योऽपिप्रियतराभार्गवस्यमहात्मनः ॥ त्वंभद्रेधर्मतःपूज्यागुरुपुत्रीसदामम ७ यथाममगुरुर्नित्यंमान्यःशुक्रःपितातव ॥ देवयानितथैवत्वंनैवंमांवकुमर्हसि ८
॥ देवयान्युवाच ॥ गुरुपुत्रस्यपुत्रोवैतत्वंपुत्रश्चमेपितुः ॥ तस्मात्पूज्यश्चमान्यश्चममापित्वंद्भिजोत्तम ९ असुरैर्हन्यमानेचकचत्वयिपुनःपुनः ॥ तदाप्रभृतियाप्री
तिस्तांत्वमद्यस्मरस्वमे १० सौहार्देचानुरागेचवेत्थमेभक्तिमुत्तमाम् ॥ नमामर्हसिधर्मज्ञत्यक्तुंभक्तामनागसम् ११ ॥ कचउवाच ॥ अनियोज्येनियोगेमानियुनं
क्षिशुभ्रवते ॥ प्रसीदसुप्तुत्वंमहंगुरोर्गुरुतराशुभे १२ यत्रोषितंविशालाक्षित्वयाचंद्रनिभानने ॥ तत्राहमुषितोभद्रेकुक्षौकाव्यस्यभाविनि १३ भगिनीधर्मतोमेत्वं
वंवोचःसुमध्यमे ॥ सुखमस्म्युषितोभद्रेनमन्युर्विद्यतेमम १४ आपृच्छेत्वांगमिष्यामिशिवमाशंसमेपथि ॥ अविरोधेनधर्मस्यस्मर्तव्योऽस्मिक्थांतरे ॥ अप्रम
तोत्थितानित्यमाराधयगुरुंमम १५ ॥ देवयान्युवाच ॥ यदिमांधर्मकामार्थंप्रत्याख्यास्यसियाचितः ॥ ततःकचनतेविद्यासिद्धिमेपागमिष्यति १६ ॥ कचउवाच ॥
गुरुपुत्रीतिकृत्वाऽहंप्रत्याचक्षेनदोषतः ॥ गुरुणाचाननुज्ञातःकाममेवंशपस्वमाम् १७ आर्षधर्मंब्रुवाणोऽहंदेवयानियथात्वया ॥ शप्तोनाहोऽस्मिशापस्यकामतो
ऽद्यनधर्मतः १८ तस्माद्भवत्यायःकामोनतथासभविष्यति ॥ ऋषिपुत्रेनतेकश्चिज्जातुपाणिंग्रहीष्यति १९ फलिष्यतिनतेविद्यायत्वंमामात्थतत्तथा ॥
अध्यापयिष्यामितुयंतस्यविद्याफलिष्यति २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाद्रिजश्रेष्ठोदेवयानीकचस्तदा ॥ त्रिदशेशालयंशीघ्रंजगामद्रिजसत्तमः २१
तमागतमभिप्रेक्ष्यदेवाइंद्रपुरोगमाः ॥ ब्रह्मस्पतिंसभाज्येदंकचंचवनमब्रुवन् २२ ॥ देवाउचुः ॥ यत्त्वयास्मद्वितंकर्मकृतंवैपरमाहुतम् ॥ नतेयशःप्रणशिताभाग
भाक्कभविष्यसि २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणि ययात्युपाख्यानेषट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृतविद्येक
चेप्राप्तेहृष्टरूपादिवोकसः ॥ कचादधीत्यतांविद्यांकृतार्थाभरतर्षभ १ सर्वेषुसमागम्यशतक्रतुमथाब्रुवन् ॥ कालस्तेविक्रमस्याद्यजहिशूनूपुरंदर २ एवमुक्तस्तुस
हितैस्त्रिदशैर्मघवांस्तदा ॥ तथेत्युक्त्वाप्रचक्रामसोऽपश्यतवनेस्त्रियः ३ क्रीडंतीनांतुकन्यानांवनेचैत्ररथोपमे ॥ वायुभूतःसवस्त्राणिसर्वाण्येवव्यमिश्रयत् ४
ततोजलात्समुत्तीर्यकन्यास्ताःसहितास्तदा ॥ वस्त्राणिजगृह्णस्तानियथासन्नान्यनेकशः ५

च्छतिपत्न्येमेत्यत्रवोत्किमेप्रजायाइतियोऽपगुरातेशतेनयातयायोनिहनत्सहस्रेणयातयालोहितंकरवधावतःप्रस्कंधपांसुंस्गृह्णात्तावतःसंवत्सरात्पितृलोकंनप्राजानादितितस्माद्ब्राह्मणाथनापगुरेतेननि
हन्यान्नलोहितंक्रूर्यादितिश्रुतोवरस्तद्वाक् अपगुरेतेनगालयेत् शतादयोनरकविशेषाः २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥
कृतविद्यइति १ । २ मघवानिन्द्रः मखेपुमघवानसावितिभट्टिः प्रचक्रामभूतलंप्रतीतिशेषः ३ वायुभूतइंद्रः कन्याद्वयद्वाराशुक्रदानवयोर्विरोधोत्पादनार्थं ४ । ५

६ । ७ समुदाचारःसदाचारः ८ । ९ । १० आदुन्वस्वेति अत्रयथाइद्रेणयुजातरुपेमवृत्रमित्यत्रउःसिपशपुषेतिबहुलंछंदसीतिबाहुलकाडिकरणत्रमेवमिहाप्यार्पत्वात्शुःशपुचेतिविकरण
द्वयं । आदुन्वस्वआभिमुख्येनवक्षस्ताडनादिनासंतापंमाशुहि । विदुन्वस्वपांसुपुलुंडनादिना । दुव्यद्रोहचिरकालिकंक्रोधंक्रुह । कुप्यस्वसद्यःपरानिष्टफलोयत्नःकोपस्तंक्रुह । रिक्तावरिद्रा ११ प्रति

तत्रवासोदेवयान्याःशर्मिष्ठाजगृहेतदा ॥ व्यतिमिश्रमज्जानंतीदुहितावृषपर्वणः ६ ततस्तयोर्मिथस्तत्रविरोधःसमजायत ॥ देवयान्याश्चराजेंद्रशर्मिष्ठायाश्च
तच्छते ७ ॥ देवयान्युवाच ॥ कस्माद्ब्रह्मासिमेवस्त्रंशिष्याभूत्वाममासुरि ॥ समुदाचारहीनायानतेसाधुभविष्यति ८ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ आसीनंचशयानंच
पितातेपितरंमम ॥ स्तौतिबंदीवचाभीक्ष्णंनैःस्थित्वाविनतिवत् ९ याचतस्त्वंहिदुहितास्तुवतःप्रतिगृह्यतः ॥ सुताहंस्तूयमानस्यददतोऽप्रतिगृह्यतः १०
आदुन्वस्वविदुन्वस्वद्रुह्यकुप्यस्वयाचकि ॥ अनायुधासायुधायारिक्ताक्षुभ्यसिभिक्षुकि ११ लप्स्यसेप्रतियोद्धारंनहिवांगणयाम्यहम् ॥ वैशंपायनउवाच ॥
समुच्छ्रयं देवयानीं गतां सक्तां च वाससि १२ शर्मिष्ठा प्राक्षिपत्कूपेततः स्वपुरमागमत् ॥ हतेयमिति विज्ञाय शर्मिष्ठा पापनिश्चया १३ अनवेक्ष्य ययौ वैश्वक्रोधवेगपरा
यणा ॥ अथतं देशमभ्यागाद्यथातिर्नुष्पात्मजः १४ श्रांतयुग्यः श्रांतहयोमृगलिप्सुः पिपासितः ॥ सनाहुषः प्रेक्षमाण उदपानं गतो दकम् १५ ददर्श राजा तां तत्र क
न्यामग्निशिखामिव ॥ तामपृच्छत्सदृष्टैव कन्याममरवर्णिनीम् १६ सांत्वयित्वा वृषश्रेष्ठः साम्नापरमवल्गुना ॥ कात्वंताम्रनखीश्यामासुमृष्टमणिकुंडला १७ दी
र्घध्यायसिचात्यर्थकस्माच्छोचसिचातुरा ॥ कथंचपतिताऽस्यस्मिन्कूपेवीरुत्तृणावृते १८ दुहिताचैवकस्यत्वंदसत्यंसुमध्यमे ॥ ॥ देवयान्युवाच ॥ ॥ यो
ऽसौ देवैर्हतान्दैत्यानुत्थापयति विद्यया १९ तस्यशुक्रस्यकन्याऽहंसमानूनंनबुध्यते ॥ एषमेदाक्षिणो राजन्पाणिस्ताम्रनखांगुलिः २० समुद्धरगृहीत्वामांकुलीन
स्त्वंहिमेमतः ॥ जानामिहिल्वांसंशांतंवीर्यवंतंयशस्विनम् २१ तस्मान्मांपतितामस्मात्कूपादुद्धर्तुमर्हसि ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तामथोब्राह्मणीं राजा विज्ञायन
हुष्पात्मजः २२ गृहीत्वा दक्षिणे पाणाबुज्जहार ततोऽवटात् ॥ उद्धृत्य चैनांतरसातस्मात्कूपान्नराधिपः २३ आमंत्रयित्वा सुश्रोणीययातिः स्वपुरं ययौ ॥ गते तु नाहु
पेतस्मिन् देवयान्यप्यनिदिता २४ उवाच शोकसंतप्ता घूर्णिका मागतां पुरः ॥ देवयान्युवाच ॥ त्वरितं घूर्णिके गच्छ शीघ्रमाचक्ष्वमोपितुः २५ नेदानीं संप्रवेक्ष्यामि
नगरं वृषपर्वणः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ सातत्र त्वरितं गत्वा घूर्णिकाऽसुरमंदिरम् २६ दृष्ट्वा काव्यमुवाचेदंसंभ्रमाविष्टचेतना ॥ आचक्ष्व महाप्राज्ञं
देवयानीं वने हताम् २७ शर्मिष्ठयामहाभाग दुहित्रावृषपर्वणः ॥ श्रुत्वा दुहितरं काव्यस्तत्र शर्मिष्ठया हताम् २८ त्वरयानिर्ययौ दुःखान्मार्गमाणः सुतां वने ॥
दृष्ट्वा दुहितरं काव्यो देवयानीं ततो वने २९

योद्धारं प्रहर्तारं शत्रुं मामेव समुच्छ्रयं सत्यवचनेन महत्त्वं १२ । १३ । १४ युग्यारधवाहकाः । हयाः केवलाश्वाः । उदकं पीयतेऽस्मादित्युदपानं कूपं १५ । १६ वल्गुना मंजुना । श्यामापोडशवर्षि
कीयोबनारूढा । सुमृष्टानि दिव्यानि १७ वीरुधोलताः १८ । १९ । २० । २१ । २२ अवटाहतात् २३ । २४ घूर्णिकां दासीं २५ । २६ हतांताडितां २७ । २८ । २९

नियच्छंतिप्रयच्छंतिआत्मदोषैर्हेतुभिः स्वकर्मभिरेवसुखदुःखेजनात्प्राप्येतेनतुजनस्यापराधहृत्पर्यः ३० एतदेवाह मन्येइति निष्कृतिःफलभोगेननिरसर्न ३१ । ३२ तीक्ष्णंमर्मभित् यतःपरुषनिपुरा
क्षरं ३३ । ३४ इदंपूर्वोक्तं ३५ । ३६ । ३७ नाहुषोययातिः ममऐश्वर्यनिर्द्वैतप्रतिपक्षंवलमस्ति ३८ ईश्वरत्वमेवाह यद्येति स्वयंभुवातत्त्वमसीत्यादिनावेदेनकरणेनतुष्टेनगुरुणेतिशेषः ३९ अहं
बाहुभ्यांसंपरिष्वज्यदुःखितोवाक्यमब्रवीत् ॥ आत्मदोषैर्नियच्छंति सर्वेदुःखसुखेजनाः ३० मन्येदुश्चरितंतेऽस्तित्यस्येयंनिष्कृतिःकृता ॥ देवयान्युवाच ॥ निष्कृ
तिर्मेऽस्तुवामास्तुगृणुष्यावहितोमम ३१ शर्मिष्ठयायदुक्ताऽस्मिदुहित्रावृषपर्वणः ॥ सत्यं किलैतत्साप्राहदैत्यानामसिगायनः ३२ एवं हि मे कथयति शर्मिष्ठा वार्षप
र्वणी ॥ वचनंतीक्ष्णपरुषंक्रोधरक्तेक्षणाभृशम् ३३ स्तुवतोदुहितानित्यंयाचतःप्रतिगृह्यतः ॥ अहंतुस्तूयमानस्यददतोऽप्रतिगृह्यतः ३४ इदंमामाहशर्मिष्ठादुहिता
वृषपर्वणः ॥ क्रोधसंरक्तनयनार्दपूष्णापुनःपुनः ३५ यद्यहंस्तुवतस्तातदुहिताप्रतिगृह्यतः ॥ प्रसादयिष्येशर्मिष्ठाभित्युक्तातुसखीमया ३६ ॥ शुक्रउवाच ॥
स्तुवतोदुहितानत्वंयाचतःप्रतिगृह्यतः ॥ अस्तोतुःस्तूयमानस्यदुहितादेवयान्यसि ३७ वृषपर्ववतद्वेदशक्रोराजाचनाहुषः ॥ अर्चित्यं ब्रह्मनिर्द्वैतमैश्वरं हि वलंमम
३८ यच्च किंचित्सर्वगतं भूमौ वायदिवादि वि ॥ तस्याहमीश्वरो नित्यं तुष्टेनोक्तः स्वयंभुवा ३९ अहंजलं विमुंचामि प्रजानां हितकाम्यया ॥ पुष्णाम्यौषधयः सर्वा इति
सत्यं ब्रवीमि ते ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवं विषादमापन्नां मन्युना संप्रीडिताम् ॥ वचनैर्मधुरैः श्लक्ष्णैः सांत्वयामास तां पिता ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदि
पर्वणि संभवपर्व ० ययात्युपारख्यानेऽष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ शुक्रउवाच ॥ यः परेषां नरो नित्यमतिवादांस्तितिक्षते ॥ देवयानि विजानीहितेन सर्वमिदं जि
तम् १ यः समुत्पतितं क्रोधं निगृह्णाति हयं यथा ॥ सयं तेत्युच्यते सद्भिर्नयोरश्मिपुलंबते २ यः समुत्पतितं क्रोधमक्रोधेन निरस्यति ॥ देवयानि विजानीहितेन सर्व
मिदं जितम् ३ यः समुत्पतितं क्रोधं क्षमयेह निरस्यति ॥ यथोरगस्त्वचं जीर्णं सवैपुरुष उच्यते ४ यः संधारयते मन्युं योऽतिवादांस्तितिक्षते ॥ यश्च तप्तो न तपति दृढं
सोऽर्थस्य भाजनम् ५ यो यजेदपरिश्रांतो मासि मासि शतं समाः ॥ न कुद्ध्येद्यश्च सर्वस्य तयोरक्रोधनोऽधिकः ६ यत्कुमाराः कुमार्यश्च वैरं कुर्युरचेतसः ॥ न तत्प्राज्ञोऽ
नुकुर्वीत न विदुस्ते बलाबलम् ७ ॥ देवयान्युवाच ॥ वेदाहंता तवालाऽपि धर्माणां यदिहांतरम् ॥ अक्रोधे चापि वादे च वेदचापि बलाबलम् ८ शिष्यस्याशिष्यवृ
त्तेस्तु न क्षंतव्यं बुभूषता ॥ तस्मात्संकीर्णवृत्ते पुवासो मम न रोचते ९ पुमांसो ये हि निर्दंति वृत्तेनाभिजनेन च ॥ न तेषु निवसेत्प्राज्ञः श्रेयोऽर्थी पापबुद्धिषु १० ये त्वेन म
भिजानंति वृत्तेनाभिजनेन वा ॥ तेषु साधुषु वस्तव्यं सवासः श्रेष्ठ उच्यते ११

मनुरभवंसूर्यश्रेतिवदन्वामदेवइवस्वस्यसार्वात्म्यानुभवमाह अहमिति ४० । ४१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ यइति अतिवादांनिंदावचनानि १
रश्मिपुक्रोधफलभूतास्वापत्सु पक्षेस्पष्टोऽर्थः २ अक्रोधेनक्रोधविरोधिन्याक्षमया ३ । ४ अर्थस्यपुरुषार्थंचतुष्टयस्य ५ यजेत्पितृयज्ञेन'तस्मान्मासिपितृभ्यःक्रियते'इतिश्रुतेः । एतेनअन्ययज्ञेभ्यःपितृ
यज्ञःश्रेष्ठइतिसूचितं ६ यदिति अचेतसोमृदाः बाल्यात्शर्मिष्ठयाकृतमस्माभिःक्षंतव्यमेवेत्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ छ ॥ तत इति । काव्यः कविपुत्रः । समन्युः सक्रोधः १ । २ पुत्रेष्विति । ननुपितृकृतपुत्रेणभु
ज्यतेचेच्छास्त्रफलप्रयोक्तरीतिन्यायविरोधापत्तिरितिचेन्न । 'योवैभागिनंभागाच्छुदतेचयतेवैर्नसयदिवैर्नचयतेऽथपुत्रमथपौत्रं चयते' इति धनमानभागिनांदूरीकरणादवश्यंस्वयंपुत्रः पौत्रोवानश्यतीति

वाग्दुरुक्तं महाघोरं दुहितुर्वृषपर्वणः ॥ मममथातिहृदयमग्रिकामइवारणिम् १२ नह्यतोदुष्करतरं मन्येलोकेष्वपि त्रिषु ॥ यः सपत्नश्रियं दीप्तां हीनश्रीः पर्युपासते ॥
मरणं शोभनं तस्य इति विद्वज्जनाविदुः १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ययात्युपाख्याने अशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततः काव्यो भृगुश्रेष्ठः समन्युरुपगम्य ह ॥ वृषपर्वणमासीनमित्युवाचाविचारयन् १ नाधर्मश्चरितो राजन्सद्यः फलति गौरिव ॥ शनैरावर्त्यमानो हिकर्तुर्भूलानिकृतांति
२ पुत्रेषुवानमृषुवानचेदात्मनि पश्यति ॥ फलत्येव ध्रुवंपापंगुरुभुक्तमिवोदरे ३ यदघातयिथाविप्रं क्वचमांगिरसंतदा ॥ अपापशीलं धर्मज्ञं शुश्रुपुंमद्वहेरतम् ४ वधाद
नर्हतस्तस्य वधाच्च दुहितुर्मम ॥ वृषपर्वत्रिवोधे दंत्यक्ष्यामित्वां सवांधवम् ॥ स्थातुं त्वद्विषये राजन्नशक्ष्यामित्वया सह ५ अहो मामभिजानासि दैत्यमिथ्या प्रला
पिनम् ॥ यथेममात्मनो दोषं न नियच्छस्युपेक्षसे ६ ॥ वृषपर्वोवाच ॥ नाधर्मं नृषावा दंत्ययि जानामि भार्गव ॥ त्वयि धर्मश्च सत्यं च तत्प्रसीदतु नो भवान् ७ यद्य
स्मानपहायत्वमितो गच्छसि भार्गव ॥ समुद्रं संप्रवेक्ष्यामो नान्यदस्ति परायणम् ८ ॥ शुक्र उवाच ॥ समुद्रं प्रविशंवादिशो वा द्रवतासुराः ॥ दुहितुर्नाप्रियं सोढुं
शक्तोऽहं दयिताहिमे ९ प्रसाद्यतां देवयानी जीवितं यत्र मे स्थितम् ॥ योगक्षेमकरस्तेऽहमिन्द्रस्येव बृहस्पतिः १० ॥ वृषपर्वोवाच ॥ यत्किंचिदसुरेन्द्राणां विद्यते
वसुभार्गव ॥ भुवि हस्तिगवाश्वं च तस्य त्वं मम चेश्वरः ११ ॥ शुक्र उवाच ॥ यत्किंचिदस्ति द्रविणं दैत्येन्द्राणां महासुर ॥ तस्येश्वरोऽस्मि यद्येषां देवयानी प्रसाद्यताम्
१२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तथेत्याह वृषपर्वामहाकविः ॥ देवयान्यंतिकंगत्वा तमर्थं प्राह भार्गवः १३ ॥ देवयान्युवाच ॥ यदित्वमीश्वरस्तातराज्ञो
वित्तस्य भार्गव ॥ नाभिजानामितत्ते हं राजा तु वदतु स्वयम् १४ ॥ वृषपर्वोवाच ॥ यं काममभिकामासि देवयानि शुचिस्मिते ॥ तत्तेऽहं संप्रदास्यामि यदवापि हि दु
र्लभम् १५ ॥ देवयान्युवाच ॥ दासीकन्यासहस्रेण शर्मिष्ठा मभिकामये ॥ अनुमां तत्र गच्छेत्सायत्र दद्याच्च मे पिता १६ ॥ वृषपर्वोवाच ॥ उत्तिष्ठ त्वंगच्छ धा
त्रिशर्मिष्ठां शीघ्रमानय ॥ यंच कामयते कामं देवयानी करोतु तम् १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो धात्री तत्र गत्वा शर्मिष्ठां वाक्यमब्रवीत् ॥ उत्तिष्ठ भद्रेशर्मिष्ठे ज्ञा
तीनां सुखमावह १८ ॥ त्यजति ब्राह्मणः शिष्यान् देवयान्या प्रचोदितः ॥ सायं कामयते कामं सकार्योऽद्य त्वया ज्ञघे १९

श्रुतेः । न्यायस्य तु जातेषु चादिवत्पुत्रगतमपि फलं तदेकात्म्याभिमानात्पितर्यपि वक्तुं शक्यमतोनव्याकोपः । मृतेऽपि पितरिपुत्राणां दारिद्र्यदोर्जन्यादिनाश्राद्धलोपादिकृतदुःखादिफलमन्वेत्येवेति
सुष्ठुक्तं पुत्रेषु वेत्यादि ३ । ४ । ५ उपेक्षसे शपथमात्रेण मांसांस्त्वयसिनतु हृदं दोषं निपृहसि ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ महाकविरित्यादिपृथग्वाक्यं १३ । १४ । १५ दासीमिति इदं देव
यान्याप्रार्थितं दासीसहस्रं शर्मिष्ठापरिवारभृतादासीसहस्रादभ्यत् । द्वाभ्यांकन्यासहस्राभ्यामिति वाक्यशेषात् १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ विज्ञानं ब्रह्मानुभवः विद्यामृतसंजीविनी २६ । २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ छ ॥

॥ शर्मिष्ठावाच ॥ यं सा कामयते कामं करवाप्यहमद्यतम् ॥ यद्येवमाह्वयेच्छुक्रो देवयानी कृतो हि माम् ॥ महोपा न्माऽगमच्छुक्रो देवयानी च मत्कृते २० ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ ततः कन्यासहस्रेण वृता शिविकया तदा ॥ पितुर्नियोगात्त्वारितानि श्वक्रामपुरोत्तमात् २१ ॥ शर्मिष्ठावाच ॥ अहं दासीसहस्रेण दासीते परिचारिका ॥
अनुत्वां तत्र यास्यामि यत्र दास्यति ते पिता २२ ॥ ॥ देवयान्युवाच ॥ ॥ स्तुवतो दुहिताऽहं ते याचतः प्रतिश्रुतः ॥ स्तूयमानस्य दुहिता कथं दासी भविष्यसि २३
॥ शर्मिष्ठावाच ॥ येन केनचिदार्तानां ज्ञातीनां सुखमावहेत् ॥ अतस्त्वामनुयास्यामि यत्र दास्यति ते पिता २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रतिश्रुते दासभावे दु
हित्रा वृषपर्वणः ॥ देवयानी नृपश्रेष्ठ पितरं वाक्यमब्रवीत् २५ ॥ देवयान्युवाच ॥ प्रविशामि पुरं तात तुष्टाऽस्मि द्विजसत्तम ॥ अमोघं तव विज्ञानमस्ति विद्याबलं च
ते २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तो दुहित्रा स द्विजश्रेष्ठो महायशाः ॥ प्रविवेशरपुं हृष्टः पूजितः सर्वदानवैः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि
संभवपर्वणि ययात्युपाख्याने अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ छ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ दीर्घस्य कालस्य देवयानी नृपोत्तम ॥ वनंत देवनि
र्याता क्रीडार्थं वरवर्णिनी १ तेन दासीसहस्रेण सार्धं शर्मिष्ठया तदा ॥ तमेव देशं संप्राप्तयथा कामं च चारसा २ ताभिः सखीभिः सहिता सर्वाभिर्मुदिता भृशम् ॥ क्रीडं
त्योऽभिरताः सर्वाः पिबंत्यो मधुमाधवीम् ३ खादंत्यो विविधान्मक्ष्यान्विदंशत्यः फलानि च ॥ पुनश्चनाहुषोराजा मृगलिप्सुर्यदृच्छया ४ तमेव देशं संप्राप्तो जलार्थी
श्रमकार्षितः ॥ दृष्ट्वा देवयानीं स शर्मिष्ठां ताश्च योषितः ५ पिबंतीर्ललमानाश्च दिव्याभरणभूषिताः ॥ उपविष्टांच दृष्ट्वा देवयानीं शुचिस्मिताम् ६ रूपेणा प्रतिमां
तासां स्त्रीणां मध्ये वरांगनाम् ॥ शर्मिष्ठया सेव्यमानां पादसंवाहनादिभिः ७ ॥ ययातिरुवाच ॥ द्वाभ्यांकन्यासहस्राभ्यां हे कन्ये परिवारिते ॥ गोत्रे च नामनी चैव द्वा
योः पृच्छाम्यहं शुभे ८ ॥ देवयान्युवाच ॥ आख्यास्याम्यहमादत्स्ववचनं मे नराधिप ॥ शुक्रो नामासुरगुरुः सुतां जानीहितस्य माम् ९ इयंच मे सखी दासी यत्राहंत
त्रगामिनी ॥ दुहितादानं वेद्रस्य शर्मिष्ठा वृषपर्वणः १० ॥ ययातिरुवाच ॥ कथं तु ते सखी दासी कन्येयं वरवर्णिनी ॥ असुरेन्द्रसुता सुभूः परं कौतूहलं हि मे ११ ॥ देव
यान्युवाच ॥ सर्व एव नरश्रेष्ठ विधानमनुवर्तते ॥ विधानविहितं मत्त्वामाविचित्राः कथाः कथाः १२ राजवद्रूपवेषैते ब्राह्मीवाचं विभर्षिच ॥ कोनाम त्वंकुतश्चासिकस्य
पुत्रश्च शंसमे १३ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ ब्रह्मचर्येण वेदो मे कृत्स्नः श्रुतिपथंगतः ॥ राजाऽहं राजपुत्रश्च ययातिरिति विश्रुतः १४ ॥ ॥ देवयान्युवाच ॥ ॥ केनास्य
र्थेन नृपते इमं देशमुपागतः ॥ जिघृक्षुर्वारिजं किंचिदथवा मृगलिप्सया १५

अथेति १ तेन स्वयं वृतेन शर्मिष्ठया स्वीयदासीसहस्रोपेतया २ मधुमाधवीं मधुवृक्षजां महिरां ३ । ४ । ५ पिबंतीः पेयं । ललमानाः क्रीडंतीः ६ । ७ द्वाभ्यामित्युक्तार्थं गोत्रेवंशकराद्
पी ८ । ९ । १० । ११ विधानं देवं अनुवर्तते अनुसृत्यास्ति १२ । १३ राज्ञोरूपं ब्राह्मीवाक्ये तत्र हेतुद्वयं युक्तमेणाह ब्रह्मेति १४ अर्थेन कार्येण वारिजं मीनं पद्मादिवा १५

अनुष्ठुक्तोऽस्मिपलायितेभ्योऽश्रांतोऽस्मि १६ । १७ । १८ संसृष्टं उच्छिन्नस्यक्षत्रस्यब्राह्मणवीर्यादेवपुनरुद्भवाद्ब्राह्मणाक्षत्रसंसृष्टं क्षत्रियकन्यामुलोपासुद्रादिपुत्राह्मणानामुत्पत्तिदर्शनात्क्षत्रेणब्रह्मसंहि
तंसंमिश्रं ऋषिर्बुधादिलायांपुरुरवास्ततआयुस्ततोनुषस्ततस्त्वमिति क्षत्रियकन्यायांब्राह्मणाजातोब्राह्मणःक्षत्रियदारेपुत्राह्मणाजातस्तुक्षत्रियएवेत्याग्रहेपीलायांक्षत्रियदारत्वाभावाद्युष्माकमृषित्व
मेवतत्प्यमित्यर्थः हेअंग वहस्वपरिणयस्व १९ एकस्येश्वरस्पदेहोदेहावयवामुखवाहुरुपादास्तदुद्भवाः २० प्रागेवत्वयाममपाणिग्रहणंकृतमतइदानींविचारावसरोनास्तीत्याशयेनाह पाणीति

॥ ययातिरुवाच ॥ मृगलिप्सुरहंभद्रेपानीयार्थमुपागतः ॥ बहुधाऽप्यनुयुक्तोऽस्मितदनुज्ञातुमर्हसि १६ ॥ देवयान्युवाच ॥ द्वाभ्यांकन्यासहस्राभ्यांदास्याश
मिष्ठयासह ॥ त्वदधीनाऽस्मिभद्रेतेसखाभर्ताचमेभव १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ विद्वद्यौशनसिभद्रेतेनत्वामर्होऽस्मिभाविनि ॥ अविवाह्याहिराजानोदेवयानिपि
तुस्तव १८ ॥ देवयान्युवाच ॥ संसृष्टं ब्रह्मणाक्षत्रंक्षत्रेणब्रह्मसंहितम् ॥ ऋषिश्चाप्यृषिपुत्रश्चनाहुषांगवहस्वमाम् १९ ॥ ययातिरुवाच ॥ एकदेहोद्भवावर्णाश्च
त्वारोऽपिवरांगने ॥ पृथग्धर्माःपृथक्शौचास्तेपांतुब्राह्मणोवरः २० ॥ देवयान्युवाच ॥ पाणिधर्मोनाहुषाऽयंनपुंभिःसेवितःपुरा ॥ तंमेत्वमग्रहीरग्रेवृणोमित्वाम
हंततः २१ कथंनुमेमनस्विन्याःपाणिमन्यःपुमान्स्पृशेत् ॥ गृहीतमृषिपुत्रेणस्वयंवाप्यृषिणात्वया २२ ॥ ययातिरुवाच ॥ क्रुद्धादाशीविषात्सर्पाज्ज्वलनात्सर्व
तोमुखात् ॥ दुराधर्षतरोविप्रोज्ञेयःपुंसाविजानता २३ ॥ ॥ देवयान्युवाच ॥ कथमाशीविषात्सर्पाज्ज्वलनात्सर्वतोमुखात् ॥ दुराधर्षतरोविप्रइत्यात्थपुरुषर्ष
भ २४ ॥ ययातिरुवाच ॥ एकमाशीविषोहंतिशस्त्रेणैकश्चवध्यते ॥ हंतिविप्रःसराश्राणिपुराण्यपिहिकोपितः २५ दुराधर्षतरोविप्रस्तस्माद्भीरुमतोमम ॥ अतो
ऽदत्तांचपित्रात्वांभद्रेनविवहाम्यहम् २६ ॥ देवयान्युवाच ॥ दत्तांवहस्वतन्मात्वंपित्राराजन्वृतोमया ॥ अयाचतोभयंनस्तिदत्तांचप्रतिगृह्यतः २७ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ त्वरितं देवयान्याऽथसंदिष्टं पितुरात्मनः ॥ सर्वं निवेदयामासघात्रीतस्मै यथातथम् २८ शुत्वैवचसराजानंदर्शयामासभार्गवः ॥ दृष्ट्वैवचागतंशुक्रंययातिःपृथिवी
पतिः ॥ वंदेब्राह्मणंकाव्यंप्रांजलिःप्रणतःस्थितः २९ ॥ देवयान्युवाच ॥ राजाऽयंनहुषस्तातदुर्गमेपाणिमग्रहीत् ॥ नमस्तेदेहिमाभस्मैलोकेनान्यंपतिवृणे ३०
॥ शुक्रउवाच ॥ वृतोऽनयापतिर्वीरसुतयात्वंममेष्टया ॥ गृहाणेमांमयादत्तांमहिर्षीनहुषात्मज ३१ ॥ ययातिरुवाच ॥ अधर्मो न स्पृशेदेषमहान्माभिहर्भार्गव ॥
वर्णसंकरजोब्रह्मन्नितित्वांप्रवृणोम्यहम् ३२ ॥ शुक्रउवाच ॥ अधर्मात्वांविमुंचामिवृणुत्वंवरमीप्सितम् ॥ अस्मिन्निवाहेमाम्लासीरहंपापंनुदामिते ३३ वहस्व
भार्याधर्मेणदेवयानींसुमध्यमाम् ॥ अनयासहसंप्रीतिमतुलांसमवायुहि ३४ इयंचापिकुमारीतेशर्मिष्ठावार्षपर्वणी ॥ संपूज्यासततराजन्माचैनांशयनेह्वयेः ३५

पाणिधर्मःपाणिग्रहणाख्योधर्मः २१ । २२ ययातिस्तुस्वस्वशर्मिष्ठासक्तयोदेवयान्याःप्रकोपेसतिशुक्राद्भीतःसन्मनस्येवोवाच क्रुद्धादिति २३ । २४ । २५ अदत्तामितिच्छेदः २६
मामां भयंक्षत्रियेणब्राह्मणीपरिणयनदोषजं २७ । २८ । २९ दुर्गमेसंकरे ३० । ३१ । ३२ ईप्सितंवरंचवृणीष्वेत्युक्तोऽपीदानींनवृतवान् पश्चात्त्वन्वत्रजरासंक्रमणसामर्थ्यरूपः
शुक्रेणवस्वप्रतिज्ञासिद्धयेदत्तइतिध्येयं ३३ । ३४ । ३५

३६ । ३७ । ३८ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदोषे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ८३ ॥ ययातिरिति १ । २ । ३ । ४ व्यजायतअजनयत् ५ । ६ । ७ प्रजातामजारू
पेणविततावलीवत् ८ । ९ । १० रहितेविजने ११ । १२ । १३ । १४ अवहंउद्भवानहं १५ नर्मयुक्तंपरिहासयुक्तंवचनमनृतमपिनहिनस्ति दोषजनकंनभवतीत्यर्थः स्त्रीपुगम्यास्वहमेनांनरमयेहत्यु

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तोययातिस्तुशुक्रंलुत्वाप्रदक्षिणम् ॥ शास्त्रोक्तविधिनाराजाविवाहमकरोच्छुभम् ३६ लब्ध्वाशुक्रान्महद्वित्तंदेवयानींतदोत्तमाम् ॥
द्विसहस्रेणकन्यानांतथाशर्मिष्ठयासह ३७ संपूजितश्चशुक्रेणदैत्यैश्चनृपसत्तमः ॥ जगामस्वपुरंहृष्टोऽनुज्ञातोऽथमहात्मना ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि
संभवप० ययात्युपाख्यानेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ययातिःस्वपुरंप्राप्यमहेंद्रपुरसन्निभम् ॥ प्रविश्यांतःपुरंतत्रदेवयानींन्य
वेशयत् १ देवयान्याश्चानुमतेसुतांतांवृषपर्वणः ॥ अशोकवनिकाभ्याशेष्टहंलुत्वात्यवेशयत् २ वृतांदासीसहस्रेणशर्मिष्ठावार्षपर्वणी ॥ वासोभिरन्नपानैश्चसंविभ
ज्यसुसक्तताम् ३ देवयान्यातुसहितःसन्वृपोनहुषात्मजः ॥ विजहारबहून्वन्दान्देवन्मुदितःसुखी ४ ऋतुकालेतुसंप्राप्तेदेवयानीवरांगना ॥ लेभेगर्भप्रथमतःकुमा
रंचव्यजायत ५ गतेवर्षसहस्रेतुशर्मिष्ठावार्षपर्वणी ॥ ददर्शयौवनंप्राप्ताऋतुंसाचान्वर्चितयत् ६ ऋतुकालश्चसंप्राप्तोचमेऽस्तिपतिवृतः ॥ किंप्राप्तंकिनुकर्तव्यं
किंवाकृत्वाकृतंभवेत् ७ देवयानीप्रजाताऽसौवृथाऽहंप्राप्तयौवना ॥ यथातयावृतोभर्तातथैवाहंवृणोमितम् ८ राज्ञापुत्रफलंदेयमितिमेनिश्चितामतिः ॥ अपीदा
नीसधर्मात्माइयान्मेदर्शनंरहः ९ अथनिष्क्रम्यराजाऽसौतस्मिन्कालेयदृच्छया ॥ अशोकवनिकाभ्याशेशर्मिष्ठांप्रेक्ष्यधिष्ठितः १० तमेकरहितेदृष्ट्वाशर्मिष्ठाचारु
हासिनी ॥ प्रत्युद्गम्यांजलिंकृत्वारजानंवाक्यमब्रवीत् ११ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ सोमस्येंद्रस्यविष्णोर्वायमस्यवरुणस्यच ॥ तववानाहुषगृहेकःस्त्रियंद्रष्टुमर्हति १२
रूपाभिजनशालैर्हित्वंराजन्वेत्थमांसदा ॥ सात्वांयाचेप्रसाद्याहमृतुंदेहिनराधिप १३ ॥ ययातिरुवाच ॥ वेदित्वांशीलसंपन्नंदैत्यकन्यामनिदिताम् ॥ रूपंच
तेनपश्यामिसूच्यग्रमपिनिदिताम् १४ अब्रवीदुशनाकाव्योदेवयानीयदाऽवहम् ॥ नेयमाह्वयितव्यातेशयनेवार्षपर्वणी १५ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ ननर्मयुक्तंवचनंहि
नस्तिनस्त्रीपुराजन्नविवाहकाले ॥ प्राणात्ययेसर्वधनापहारेपंचानृतान्याहुरपातकानि १६ पृष्टंतुसाक्ष्येप्रवदंतमन्यथावदंतिमिथ्यापतितंनरेन्द्र ॥ एकार्थतायांतु
समाहितायांमिथ्यावदंतंत्वन्वृतांहिनस्ति १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ राजाप्रमाणंभूतानांसनश्येदमृषावदन् ॥ अर्थकृच्छ्रमपिप्राप्यनमिथ्याकर्तुमुत्सहे १८

क्तिरनृताऽपिकृताचेन्नहिनस्ति धनेत्युपलक्षणंरुपादरेपि १६ स्त्रीष्वनृतंनहिनस्तिप्रत्युत्सत्यादेरणतस्यागएवहिनस्तीत्याह पृष्टंत्विति सास्येपृष्टंसदस्यैरन्यथाप्रवदंतंपुरुषंपतितंयद्वदंतिमिथ्या । गो
ब्राह्मणस्त्रीदीनानाथाद्यर्थं कृतसाक्ष्यस्यापिपुण्यहेतुत्वात् । तथाचहिंसाहेतुःसत्यमप्यनृतमेवअहिंसाहेतुरनृतमपिसत्यमेवेतिभावः । प्रकृतमाह एकार्थतायामेकप्रयोजनतायांसमाहितायामावयोस्त्व
दाराधनरूपेप्रयोजनेतुल्यत्वेननिश्चितेसतिदेवयावैवममभार्यांनशर्मिष्ठेतिमिथ्यावदंतंत्वामेवानृतंनहिनस्तीत्यर्थः १७ । १८

एकार्थतामेव न्याचष्टे समाविति हेराजनएतौ विवाहौ मतौ बुद्धावा रूडौ समौ तुल्यावेव यदैवदेवयो न्यात्वमनसा वृत्तस्तदैवमयापीत्यर्थः अतोपस्त्वसख्याः पतिः स एव चकारात्ममापि पतिः । एतल्लोकप्रसिद्धाद्रह्यति समंसहविवाहं सख्यासहैवेतरासां विवाहंसिद्धमाहुः इयोः प्रदेयद्रव्यत्ववरणीयत्वादेस्तुल्यत्वात् । अतोमेमयावृत्तोऽसिद्धतुष्टास्यै यतः पतिरसि १९ राजा तु भार्यासमत्वदासीनाहती

॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ समावेतौ मतौ राजन्पतिः सख्याश्चयः पतिः ॥ समं विवाहमित्याहुः सख्यामेऽसिद्धतः पतिः १९ ॥ ययातिरुवाच ॥ दातव्यं याचमानेभ्य इति मे व्रतमाहितम् ॥ त्वंचयाचसिमां कामं ब्रूहि किं करवाणिते २० ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ अधर्मात्पाहिमां राजन्धर्मचप्रतिपादय ॥ त्वतोऽपत्यवती लोके चरेयं धर्ममुत्तमम् २१ त्रयपुवाधनाराजन्भार्यादासस्तथासुतः ॥ यतेषामधिगच्छंति यस्यैते तस्य तद्वनम् २२ देवयान्याभुजिष्याऽस्मि वश्याचतव भार्गवी ॥ साचाहंचत्वयाराजन् भजनीये भजस्व माम् २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराजासतथ्यमित्यभिजज्ञिवान् ॥ पूजयामास शर्मिष्ठां धर्मचप्रत्यपादयत् २४ ससमागम्य शर्मिष्ठां यथाकाममवाप्य च ॥ अन्योन्यंचाभिसंपूज्य जग्मतुस्तौ यथागतम् २५ तस्मिन्समागमेषु ब्रूः शर्मिष्ठाचारुहासिनी ॥ लेभे गर्भप्रथमतस्तस्मात्पतिस्तमात् २६ प्रजज्ञे च ततः काले राजन् राजीवलोचना ॥ कुमारं देवगर्भाभं राजीवनिभलोचनम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणिययात्युपाख्याने द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा कुमारं जातं तु देवयानी शुचिस्मिता ॥ चिंतयामास दुःखार्ता शर्मिष्ठां प्रति भारत १ अभिगम्य च शर्मिष्ठां देवयान्यब्रवीदिदम् ॥ देवयान्युवाच ॥ किमिदं वृजिनं सुषुक्तं वैकामलुब्धया २ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ ऋषिरभ्यामतः कश्चिद्धर्मात्मावेदपारगः ॥ समयार दः कामं याचितो धर्मसंहितम् ३ नाहमन्यायतः काममाचरामि शुचिस्मिते ॥ तस्मादपेर्ममापत्यमिति सत्यं ब्रवीमि ते ४ ॥ देवयान्युवाच ॥ शोभनं भीरुयद्येवमथ सज्ञायते द्विजः ॥ गोत्रनामाभिजनतो वेतुमिच्छामि तं द्विजम् ५ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ तपसा तेजसा चैव दीप्यमानं यथारविम् ॥ तं दृष्ट्वा मम संप्रदुंशक्तिर्नासीच्छुचि स्मिते ६ ॥ देवयान्युवाच ॥ यद्येतदेवं शर्मिष्ठेन मन्युर्विद्यते मम ॥ अपत्यं यदि ते लब्धं ज्येष्ठाच्छ्रेष्ठाच्चैव द्विजात् ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अन्योन्यमेवमुक्त्वा तु सं प्रहस्य च ते मिथः ॥ जगाम भार्गवी वैशमतथ्यमित्यवजग्मुर्षी ८ ययातिर्देवयान्यां तु पुत्रावजनयत्पुत्रः ॥ यदुंचतुर्वसुंचैव शक्रविष्णु इवापरौ ९ तस्मादेव तुराजर्षेः शर्मिष्ठावार्षपर्वणी ॥ दुहुंचातुंच पूरुंच त्रीन्कुमारानजीजनत् १० ततः काले तु कस्मिंश्चिद्देवयानी शुचिस्मिता ॥ ययातिसहिताराजन् जगामरहितं वनम् ११ ददर्श च तदा तत्र कुमारान् देवरूपिणः ॥ क्रीडमानान् सुविश्रब्धान् विस्मिताचेदमब्रवीत् १२

त्येवंमत्वाप्रकारांतरेण तदभीष्टं दातुं प्रतिजानिते दातव्यमिति २० अधर्मात्त्वदन्यवरणजाद्व्यभिचारात् २१ मनुत्वमपि पित्रादत्तेन धनेन धर्मचरंती गतिं प्राप्नुहि किंसंतत्येत्पाशंक्याह त्रयइति २२ भुजिष्यादेवयान्यामुक्तं त्वामिच्छतीतियोगाहासी २३ भुजिष्यात्वमस्यास्तथ्यमित्यभिजज्ञिवानभितः साकल्येन ज्ञातवान् धर्मं क्रतुदानेन आर्त्तत्राणं २४ । २५ । २६ प्रजज्ञे प्रजनितवती २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावंदीये द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ श्रुत्वेति । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ अबजग्मुर्षी ज्ञातवती ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ वंशोवः कइत्यत्रापि संबध्यते १४ प्रदेशिन्यातर्जण्या १५ राजानमाङ्गितुमिति शेषः नाभ्यनंदतद्वरीकृतवानित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ अथरोत्तरं नीचस्याभिवृद्धिरुत्तमस्य न्यासः अतिवृत्तास्मिराज्ञः सकाशादपत्यत्रयाधिगमेनातिक्रान्तो ह्यंघिताऽस्मि २८ तदेवाह त्रयइति २९ । ३० अधर्ममेव प्रियमकृथाः ३१ नान्यचेतसानकामलोभेन ॥ देवयान्युवाच ॥ कस्यैतेदारकाराजन् देवपुत्रोपमाः शुभाः ॥ वर्चसारूपतश्चैव सदृशमेमतास्तव १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं पृष्ट्वा तुराजानं कुमारान्पर्य पृच्छत् ॥ देवयान्युवाच ॥ किं नामधेयं वंशोवः पुत्रकाः कश्चवः पिता ॥ प्रब्रूतमेयथा तथ्यं श्रोतुमिच्छामि तं ह्यहम् १४ तेऽदर्शयन् प्रदेशिन्यातमेव नृपसत्तमम् ॥ शर्मिष्ठां मातरं चैव तथाऽऽचख्युश्च दारकाः १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा सहितास्ते तुराजानमुपचक्रमुः ॥ नाभ्यनंदततानराजादेवयान्यास्तदांतिके १६ रुदं तस्तेऽथ शर्मिष्ठामभ्ययुर्वालकास्ततः ॥ श्रुत्वा तु तेषां बालानां सव्रीड इव पार्थिवः १७ दृष्ट्वा तु तेषां बालानां प्रणयं पार्थिवं प्रति ॥ बुद्ध्वा च तत्त्वं सा देवी शर्मिष्ठा मिदमब्रवीत् १८ ॥ देवयान्युवाच ॥ मदधीनासती कस्मादकर्षां विप्रियं मम ॥ तमेवासुरधर्मत्वमास्थितानविभेषिमे १९ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ यदुक्तमृषिरित्येव तत्सत्यं चारुहासिनि ॥ न्यायतो धर्मतश्चैव चरंती न विभेषिमे २० यदा त्वया वृत्तो भर्ता वृत्त एव तदा मया ॥ सखी भर्ता हि धर्मेण भर्ता भवति शोभने २१ पूज्याऽसिममन्याच ज्येष्ठा च ब्राह्म णीह्यासि ॥ त्वतोऽपि मे पूज्यत मोराजर्षिः किं नेत्यतत् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तस्यास्ततो वाक्यं देवयान्यब्रवीदिदम् ॥ राजन्नाद्येह वत्स्यामि विप्रियं मे कृतं त्वया २३ सहसोत्पतितां श्यामां दृष्ट्वा तां सा श्रुलोचनाम् ॥ तूर्णं सकाशं काव्यस्य प्रस्थितां व्यथितस्तदा २४ अनुव्राजसंभ्रान्तः पृष्ठतः सांत्वय नृपः ॥ न्यवर्तत न चैव स्मक्रोधसंरक्तलोचना २५ अविबुवंती किंचित्साराजानं सा श्रुलोचना ॥ अचिरादेव संप्राप्ता काव्यस्योशनसोऽतिकम् २६ सा तु दृष्ट्वा पितरमभिवाद्याग्रतः स्थिता ॥ अनंतरं ययातिस्तु पूजयामास भार्गवम् २७ ॥ देवयान्युवाच ॥ अधर्मेण जितो धर्मः प्रवृत्तमधरोत्तरम् ॥ शर्मिष्ठयाऽतिवृत्ताऽस्मि दुहित्रावृषपर्वणः २८ त्रयोऽ स्यांजनिताः पुत्राराज्ञाऽनेन ययातिना ॥ दुर्भगायाममद्वैतुपुत्रौ तात ब्रवीमि ते २९ धर्मज्ञइति विख्यात एष राजा भृगुद्रह ॥ अतिक्रान्तश्च मर्यादां काव्यैतत्कथया मिते ३० ॥ शुक्र उवाच ॥ धर्मज्ञः सन्महाराजयोऽधर्ममकृथाः प्रियम् ॥ तस्माज्जरात्वा मचिराद्वर्षयिष्यति दुर्जया ३१ ॥ ययातिरुवाच ॥ ऋतुं वैयाचमाना या भगवन्नान्यचेतसा ॥ दुहितुर्दानवेद्रस्य धर्ममेतत्कृतं मया ३२ ऋतुं वैयाचमानायानददाति पुमानृतुम् ॥ ब्रूणहेत्युच्यते ब्रह्मनस इह ब्रह्मवादिभिः ३३ अभिका मांस्त्रियं यश्च गम्यारहसियाचितः ॥ नोपैतिसच धर्मेषु ब्रूणहेत्युच्यते बुधैः ३४ इत्येतानिसमीक्ष्याहं कारणानि भृगुद्रह ॥ अधर्मभयसंविग्रः शर्मिष्ठामुपजग्मिवान् ३५ ॥ शुक्र उवाच ॥ नन्वहं प्रत्यवेक्ष्यस्ते मदधीनोऽसि पार्थिव ॥ मिथ्याचारस्य धर्मेषु चौर्यं भवति नाहुष ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कुद्वेनोशनसाशप्तोययातिर् नाहुषस्तदा ॥ पूर्ववयः परित्यज्य जरांसद्योऽन्वपद्यत् ३७

क्रमस्याधर्मस्य भयात्संविग्रः । अनन्वपूर्विकांगम्यांयां च नस्त्रियमृतुं याचमानानं परिहरेन्नप्रत्याचक्षीतेति श्रुत्यर्थः ३५ प्रत्यवेक्ष्यः अस्मिन्कर्मणि मदाज्ञाऽपित्वयाप्रार्थनीयेति भावः ३६ । ३७

आदि. १
अ०
॥ ८४ ॥

३८ । ३९ । ४० ज्येष्ठस्यराज्याप्रदानजंषां ४१ । ४२ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे च्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ जराभिति १ वली

म.भा.टी.
॥ ८८ ॥

॥ ययातिरुवाच ॥ अततोयौवनस्याहं देवान्यांभृगूद्ग्रह ॥ प्रसादंकुरुमेब्रह्मन्जरेयंनविशेषामाम् ३८ ॥ शुकउवाच ॥ नाहंमृषाब्रवीम्येतज्जरांप्राप्तोऽसिभू
मिप ॥ जरांवेतांत्वमन्यस्मिन्संक्रामयदीच्छसि ३९ ॥ ययातिरुवाच ॥ राज्यभाक्सभवेद्ब्रह्मन्पुण्यभाक्कीर्तिभाक्तथा ॥ योमेदद्याद्वयःपुत्रस्तद्भवाननुम
न्यताम् ४० ॥ शुकउवाच ॥ संक्रामयिष्यसिजरांयथेष्टंनहुषात्मज ॥ मामनुध्यायभावेननचपापमवाप्स्यसि ४१ वयोदास्यतितेपुत्रोयःसराजाभविष्यति ॥
आयुष्मान्कीर्तिमांश्चैवब्रह्मपत्यस्तथैवच ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ययात्युपाख्यानेच्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
जरांप्राप्यययातिस्तुस्वपुरंप्राप्यचैवहि ॥ पुत्रंज्येष्ठंवरिष्ठंचयदुमित्यब्रवीद्ब्रह्मचः १ ॥ ययातिरुवाच ॥ जरावलीचमांतातपलितानिचपर्यगुः ॥ काव्यस्योशनसः
शापान्नचततोऽस्मियौवने २ त्वंयदोप्रतिपद्यस्वपाप्मानंजरयासह ॥ यौवनेनत्वदीयेनचरेयंविषयानहम् ३ पूर्णवर्षसहस्रेतुपुनस्तेयौवनंत्वहम् ॥ दत्त्वास्वंप्र
तिपत्स्यामिपाप्मानंजरयासह ४ ॥ यदुरुवाच ॥ जरायांबहवोदोषाःपानभोजनकारिताः ॥ तस्माज्जरांनतेराजग्रहीष्यइतिमेमतिः ५ सितश्मशुर्निरानंदो
जरयाशिथिलीकृतः ॥ वलीसंगतगात्रस्तुदुर्दृशोऽर्बुलःकृशः ६ अशक्तःकार्यकरणेपरिभूतःसयौवतैः ॥ सहोपजीविमिश्रैवतांजरांनाभिकामये ७ संतितेवहवःपुत्रामतः
प्रियतरानृप ॥ जरांग्रहीतुंघर्मज्ञतस्मादन्यंवृणीष्वै ८ ॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वंमेहृदयाज्जातोवयःस्वंनप्रयच्छसि ॥ तस्मादराज्यभाक्तातप्रजातवभविष्यति
९ तुर्वसोप्रतिपद्यस्वपाप्मानंजरयासह ॥ यौवनेनचरेयंविषयांस्तवपुत्रक १० पूर्णवर्षसहस्रेतुपुनर्दास्यामियौवनम् ॥ स्वंचैवप्रतिपत्स्यामिपाप्मानंजरयासह ॥
११ ॥ तुर्वसुरुवाच ॥ नकामयेजरांतातकामभोगप्रणाशिनीम् ॥ बलरूपांतवर्णान्बुद्धिप्राणप्रणाशिनीम् १२ ॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वंमेहृदयाज्जातोवयःस्वं
नप्रयच्छसि ॥ तस्मात्प्रजासमुच्छेदंतुर्वसोतवयास्यति १३ संकीर्णाचारघर्मेपुप्रतिलोमचरेपुच ॥ पिशिताशिषुचांत्येषुमूढराजाभविष्यसि १४ गुरुदारप्रसक्ते
पुतिर्यग्योनिगतेपुच ॥ पशुधर्मेपुपापेषुम्लेच्छेषुत्वंभविष्यसि १५ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसतुर्वसुंशस्वाययातिःसुतमात्मनः ॥ शर्मिष्ठायाःसुतंद्रुमुदिदंवचन
मब्रवीत् १६ ॥ ययातिरुवाच ॥ द्रुह्योत्वंप्रतिपद्यस्ववर्णरूपविनाशिनीम् ॥ जरांवर्षसहस्रंमेयौवनंस्वंददस्वच १७ पूर्णवर्षसहस्रेतुपुनर्दास्यामियौवनम् ॥ स्वं
चादास्यामिभूयोऽहंपाप्मानंजरयासह १८ ॥ द्रुह्युरुवाच ॥ नगजंनरथंनार्धजोर्णोभुक्तेनचस्त्रियम् ॥ वाक्संगश्चास्यभवतितांजरांनाभिकामये १९

दोषाःकफाद्याधिक्याद्दमनादयः ५ दोषानेवाह सितेति ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ तिर्यग्योनिनामिदंमत्प्रकाशंमैथुनाद्याचरणेषुपांतेषु १५ । १६ । १७ । १८ वाक्संगोदे
तानांपतनात्कफादिवृद्धेश्वाचःसंगइवसंगःसन्नत्वं अन्यक्तत्वमितियावत् १९

॥ ८८ ॥

२० पीठकानांराजयोग्यानांनरयानविशेषाणां'तस्वतरावा'इतिम्लेच्छेषुप्रसिद्धानां २१ । २२ । २३ । २४ प्रतिलप्स्यसेप्रजास्ताश्विनशिष्यंतीतिद्वयोःसंबंधः २५ अग्निप्रस्कंदनंश्रीतस्मार्त्ताद्यप्रिसाध्यकर्म
त्यागस्तत्परः २६ वरीयान्स्वभ्रातृभ्योमहान् । जरादेहेन्द्रियशक्तिघातः २७ । २८ । २९ अंजसाआर्जेवेन ३० यथेप्सितानित्यस्ययावजीवमपीतिभावः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये
॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वंमेहृदयाज्जातोवयःस्वंनप्रयच्छसि ॥ तस्माद्द्रुह्योप्रियःकामोनेतेसंपत्स्यतेक्वचित् २० यत्राश्वरथमुख्यानामश्वानांस्याद्गतंनच ॥ हस्तिनां
पीठकानांचगर्दभानांतथैवच २१ वस्तानांचगवांचैवशिविकायास्तथैवच ॥ उडुपष्टवसंतारोयत्रनित्यंभविष्यति ॥ अराजाभोजशद्वंत्वंत्रप्राप्स्यसिसान्वयः २२
॥ ययातिरुवाच ॥ अनोत्वंप्रतिपद्यस्वपाप्मानंजरयासह ॥ एकंवर्षसहस्रंतुचरेयंयौवनेनते २३ ॥ अनुरुवाच ॥ जीर्णःशिशुवदादत्तेऽकालेऽन्नमशुचिर्यथा ॥ न
जुहोतिचकालेऽग्नितांजरांनाभिकामये २४ ॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वंमेहृदयाज्जातोवयःस्वंनप्रयच्छसि ॥ जरादोषस्त्वयाप्रोक्तस्तस्मात्त्वंप्रतिलप्स्यसे २५
प्रजाश्वयौवनप्राप्ताविनिशिष्यंत्यमोतव ॥ अग्निप्रस्कंदनपरस्त्वंचाप्येवंभविष्यसि २६ ॥ ययातिरुवाच ॥ पुरोत्वंमेप्रियःपुत्रस्त्वंवरीयान्भविष्यसि ॥ जरावली
चमांतातपलितानिचपर्यगुः २७ काव्यस्योशनसःशापान्नचततोऽस्मियौवने ॥ पुरोत्वंप्रतिपद्यस्वपाप्मानंजरयासह ॥ कंचित्कालंचरेयंविषयान्चयसातव २८
पूर्णवर्षसहस्रेतुपुनर्दास्यामियौवनम् ॥ स्वंचैवप्रतिपत्स्यामिपाप्मानंजरयासह २९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचपूरुःपितरमंजसा ॥ यथाऽऽत्थमां
महाराजतत्करिष्यामितेवचः ३० प्रतिपत्स्यामितेराजन्पाप्मानंजरयासह ॥ गृहाणयौवनंमत्तश्चरकामान्यथेप्सितान् ३१ जरयाऽहंप्रतिच्छन्नोवयोरूपधरस्तव ॥
यौवनंभवतेदत्त्वाचरिष्यामियथाऽऽत्थमाम् ३२ ॥ ययातिरुवाच ॥ पुरोप्रीतोऽस्मितेवत्सप्रीतश्चेदंदामिते ॥ सर्वकामसमृद्धातेप्रजाराज्येभविष्यति ३३ एवमु
क्ताययातिस्तुस्मृत्वाकाव्यंमहातपाः ॥ संक्रामयामासजरांतदापूरौमहात्मनि ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ययात्युपाख्यानेचतुरशी
तितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पौरवेणाथवयसाययातिर्नहुषात्मजः ॥ प्रीतियुक्तोऽपश्रेष्ठश्चचारविषयान्प्रियान् १ यथाकामंयथोत्साहंयथा
कालंयथासुखम् ॥ धर्माविरुद्धंराजेंद्रयथाऽर्हतिसएवहि २ देवानतर्पयद्यज्ञैःश्राद्धैस्तद्वत्पितृनपि ॥ दीनाननुग्रहैरिष्टैःकामैश्चद्विजसत्तमान् ३ अतिथीनन्नपानैश्च
विशश्चपरिपालनैः ॥ आनृशंस्येनशूद्रांश्चदसून्सन्निग्रहेणच ४ धर्मेणचप्रजाःसर्वायथावदनुरंजयन् ॥ ययातिःपालयामाससाक्षादिंद्रइवापरः ५ सराजासिंहवि
क्रांतोयुवाविषयगोचरः ॥ अविरोधेनधर्मस्यचचारसुखमुत्तमम् ६ ससंप्राप्यशुभान्कामांस्तृप्तःखिन्नश्चपार्थिवः ॥ कालंवर्षसहस्रांतंस्मरामनुजाधिपः ७ परिसं
ख्यायकालज्ञःकलाःकाष्ठाश्चवीर्यवान् ॥ यौवनंप्राप्यराजर्षिःसहस्रपरिवत्सरान् ८ विश्वाच्यासहितोरेमेव्यभ्राजन्नंदनेवने ॥ अलकायांसकालंतुमेरुशृंगेतथोत्तरे ९

भारतभाष्यदीपे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ पौरवेणेति चचारबुभोज १ । २ । ३ । ४ । ५ विषयादिव्यंगंधादयोगोचरेवशेषस्यसविषयगोचरः ६ । ७ परीति सौरवर्षेहिप्रत्यवर्द्धंपंचदिनानिपंचदशनाड्यादि
शापलानिएकत्रिंशदक्षराणिवर्धते सावनेःपद्यधिकशतत्रयदिनात्मकैर्वर्षैरायुर्गण्यतेऽतःकलाःकाष्ठाश्च । 'अष्टादशनिमेषास्तुकाष्ठात्रिंशजुताःकला'इत्युक्तरूपाःसंख्यायेत्युक्तं ८ अलकायांकुबेरपुर्याम् ९

पश्यतेसकालं कालोऽपि तं प्रसितुं पश्यतीत्याशयेन कर्मव्यतिहारेत १० । ११ एतदेवज्ञात्वापश्चात्सापेनाह न जात्वित्यादि १२ । १३ । १४ । १५ ब्रह्मज्ञानमेवात्यंतिकवृत्तिहेतुर्न विषयभोग
इत्याशयेनाह तस्मादिति एनांतृष्णादंद्वा निशीतोष्णमानापमानमुखदुःखादीनि तद्रहितो निर्द्वंद्वः द्वंद्वकल्पकस्यमानसस्य ब्रह्मणि नियानात् अतएव निर्ममोऽहंकारस्यैव ममतामूलस्य त्यागात् १६ । १७

यदा सपश्यते कालं धर्मात्मा तं महीपतिः ॥ पूर्णमत्वात्तः कालं पूरुं पुत्रमुवाचह १० यथाकामं यथोत्साहं यथाकालमर्दिम ॥ सेविता विषयाः पुत्रयौवनेन मया तव ११
नजातुकामः कामानामुपभोगेन शास्यति ॥ हविषा कृष्णवर्त्मकभूय एवाभिवर्धते १२ यत्पृथिव्यां व्रीहियं वंहिरण्यं पशवः स्त्रियः ॥ एकस्यापि न पर्याप्तं तस्मात् तृष्णां परि
त्यजेत् १३ यादुस्त्यजादुर्मतिभिर्यानजीर्यति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणांतिको रोगस्तांतृष्णां त्यजतः सुखम् १४ पूर्णवर्षसहस्रं मे विषयासक्तचेतसः ॥ तथाप्यनुदिनं
तृष्णामैतेष्वभिजायते १५ तस्मादेनामहं त्यक्त्वा ब्रह्मण्याधाय मानसम् ॥ निर्द्वंद्वो निर्ममो भूत्वा चरिष्यामि मृगैः सह १६ पुरोप्रीतोऽस्मि भद्रं ते गृहाणेदं स्वयौवनम् ॥
राज्यं चेदं गृहाण त्वं त्वंहि मे प्रियकृत्सुतः १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रतिपेदे जरां राजाययातिर्नाहुषस्तदा ॥ यौवनं प्रतिपेदे च पूरुः स्वंपुनरात्मनः १८ अभिषेक्तुका
मं नृपतिं पूरुं पुत्रं कनीयसम् ॥ ब्राह्मणप्रमुखावर्णा इदं वचनमब्रुवन् १९ कथं शुक्रस्य न त्पारं देवान्याः सुतं प्रभो ॥ ज्येष्ठं यदु मतिक्रम्य राज्यं पूरोः प्रयच्छसि २० यदु
ज्येष्ठस्तव सुतो जातस्तमनुतुर्वसुः ॥ शर्मिष्ठायाः सुतो द्रुह्युस्ततोऽनुः पूरुरेव च २१ कथं ज्येष्ठानतिक्रम्य कनीयान् राज्यमर्हति ॥ एतत्संबोधयामस्त्वां धर्मत्वं प्रति
पालय २२ ॥ ययातिरुवाच ॥ ब्राह्मणप्रमुखावर्णाः सर्वशृण्वंतु मे वचः ॥ ज्येष्ठं प्रति यथाराज्यं न देयं मे कथंचन २३ मम ज्येष्ठेन यदु नानियोगो नानुपालितः ॥ प्रति
कूलः पितुर्यश्च न सपुत्रः सतां मतः २४ मातापित्रोर्वचनकृद्धितः पथ्यश्चयः सुतः ॥ सपुत्रः पुत्रवद्यश्च वर्तते पितृमातृषु २५ यदुनाऽहमवज्ञातस्तथा तुर्वसुनाऽपि च ॥
द्रुह्युना चानुना चैव मय्यवज्ञाकृताभृशम् २६ पूरुणा तु कृतं वाक्यं मानितं च विशेषतः ॥ कनीयान् मम दायादो घृतायेन जरामम २७ मम कामः सचकृतः पूरुणा मित्ररू
पिणा ॥ शुक्रेण च वरो दत्तः काव्येनोशनसा स्वयम् २८ पुत्रो यस्त्वाऽनुवर्तते सराजा पृथिवीपतिः ॥ भवतोऽनुनयाम्येवं पूरुराज्येऽभिषिच्यताम् २९ ॥ प्रकृतय ऊचुः ॥
यः पुत्रो गुणसंपन्नो मातापित्रोर्हितः सदा ॥ सर्वमर्हति कल्याणं कनीयानपि सप्तमः ३० अर्हः पूरुरिदं राज्यं यः सुतः प्रियकृत्तव ॥ वरदानेन शुक्रस्य न शक्यं वक्तुमुत्तरम्
३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पौरजानपदैस्तुष्टैरित्युक्तो नाहुषस्तदा ॥ अभ्यर्षिचततः पूरुराज्ये स्वे सुतमात्मनः ३२ दत्त्वा च पूरुरेव राज्यं वनवासाय दीक्षितः ॥ पुरा
त्सनि र्ययौ राजा ब्राह्मणैस्तापसैः सह ३३ यदोस्तु यादवा जातास्तुर्वसोर्यवनाः स्मृताः ॥ द्रुह्योः सुतास्तु वैभोजा अनोस्तु म्लेच्छजातयः ३४ पूरोस्तु पौरवो वंशो यत्र जातो
ऽसि प्रार्थिव ॥ इदं वर्षसहस्राणिराज्यं कारयितुं वशी ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ययात्यापुपर्व्याने पूर्वयायातसमाप्तौ पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥

१८ कनीयसं कनीयांसं १९ नमरं दौहित्रं २० । २१ । २२ । २३ नियोगः आज्ञा २४ मातेति अनौरसोऽपियः पुत्रवर्द्धते स एव पुत्रो न त्वन्यः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१
३२ । ३३ । ३४ । कारयितुं कर्तुं ३५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ५ ॥

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ अंत्येषु म्लेच्छेषु १२ । १३ शिलोच्छृष्टिः । 'उच्छः कणशआदानं कणिशार्जर्नशिल' । तच्च वने एव न तु नगरे क्षेत्रेषु वा १४ । १५ पंचाग्रय
श्रत्वारो प्रयः पंचमः सूर्यः १६ आवृत्य व्याप्य । रोदसीयावाभूमी । पृथिव्यामिव स्वर्गेऽपि मुख्यो भूदित्यर्थः १७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ स्वर्गत

॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सनाहुपोराजा ययातिः पुत्रमीप्सितम् ॥ राज्येऽभिषिच्य मुदितो वानप्रस्थोऽभवन्मुनिः १ उपित्वा च वने वासं ब्राह्मणैः संशितव्रतः ॥ फ
लमूलाशनोदांतस्ततः स्वर्गमितोगतः २ सगतः स्वर्गं निवासं तं निवसन्मुदितः सुखी ॥ कालेन नातिमहतापुनः शक्रेण पातितः ३ निपतन्प्रच्युतः स्वर्गादप्राप्तो मेदि
नीतिलम् ॥ स्थित आसीदंतरिक्षे सतदेति श्रुतं मया ४ तत एव पुनश्चापि गतः स्वर्गमिति श्रुतम् ॥ राज्ञा वसुमता सार्धमष्टकेन च वीर्यवान् ५ प्रतर्दनेन शिविनासमेत्य
किल संसदि ॥ जनमेजय उवाच ॥ कर्मणा केन स दिवं पुनः प्राप्तो महीपतिः ६ सर्वमेतदज्ञेपेण श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ कथ्यमानं त्वया विप्रविप्रार्षिगणसंनिधौ ७ दे
वराजसमो ह्यासीद्ययातिः पृथिवीपतिः ॥ वर्धनः कुरुवंशस्य विभावसुसमद्युतिः ८ तस्य विस्तीर्णयशसः सत्यकीर्तेर्महात्मनः ॥ चरितं श्रोतुमिच्छामि दिवि चेह च स
र्वशः ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हंतते कथयिष्यामि ययातेरुत्तमां कथाम् ॥ दिवि चेह च पुण्यार्थां सर्वपापप्रणाशिनीम् १० ययातिर्नाहुपो राजा पूरुं पुत्रं कनीयसम् ॥
राज्येऽभिषिच्य मुदितः प्रवव्राज वनंतदा ११ अंत्येषु सविनिक्षिप्य पुत्रान्यदुपुरोगमान् १२ फलमूलाशनो राजा वने संन्यवसच्चिरम् १३ शंसितात्मा जितक्रोधस्तर्पय
न्पितृदेवताः ॥ अर्घ्याश्च विधिवज्जुह्वन्वानप्रस्थविधानतः १४ अतिथीन् पूजयामास वन्येन हविषा विभुः ॥ शिलोच्छृष्टिमास्थाय शेषान्नकृतभोजनः १५ पूर्णवर्ष
सहस्रं च एवं वृत्तिरभूत्तृपः ॥ अब्मक्षः शरदस्त्रिंशदासीन्नियतवाङ्मनाः १६ ततश्चायुभक्षोऽभूत्संवत्सरमंतद्रितः ॥ तथा पंचाग्रिमध्ये च तपस्तेपे सवत्सरम् १७
एकपादः स्थितश्चासीत्षण्मासाननिलाशनः ॥ पुण्यकीर्तिस्ततः स्वर्गे जगामावृत्य रोदसी १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायातेषडशीति
तमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स्वर्गतः सतुराजेंद्रो निवसन् देवेषु मनि ॥ पूजितस्त्रिदशैः साध्यैर्मरुद्भिर्वसुभिस्तथा १ देवलोके ब्रह्मलोके सं
चरन्पुण्यकृद्दशी ॥ अवसत्पृथिवीपालो दीर्घकालमिति श्रुतिः २ सकदा चिन्नृपश्रेष्ठो ययातिः शक्रमागमत् ॥ कथां तत्र शक्रेण सपृष्टः पृथिवीपतिः ३ ॥ शक्र उवाच ॥
यदा स पूरुस्तवरूपेण राजन् जरां गृहीत्वा प्रचचार भूमौ ॥ तदा च राज्यं संप्रदायैव तस्मै त्वया किमुक्तः कथयेह सत्यम् ४ ॥ ययातिरुवाच ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये कृत्सुनो
ऽयं विषयस्तव ॥ मध्ये पृथिव्यास्त्वं राजा भ्रातरौऽत्याधिपास्तव ५ अक्रोधनः क्रोधनेभ्यो विशिष्टस्तथा तितिक्षुरति तिक्षोर्विशिष्टः ॥ अमानुषेभ्यो मानुषाश्चाप्रधा
नाविद्वांस्तथैवाविदुषः प्रधानः ६ आकुश्यमानो नाक्रोशे न्मन्युरेव तितिक्षतः ॥ आक्रोष्टारं निर्दहति सुकृतं चास्य विदति ७

इति १ । २ । ३ । ४ अंत्याधिपाः प्रांत्यदेशाधिपाः ५ विदस्त्वाधिमानात् किंमया सर्वज्ञस्यैद्रस्य पुरोवक्तव्यमित्यविमृशन् ययातिराह अक्रोधन इति वैशिष्ट्यं पूजातारतम्यार्थमुच्यते । समासमाभ्यां विषम
समेपूजातारतम्यार्थो विषमार्थो विषमार्थोः समां च पूजां प्रयुजानस्यापां क्तयत्स्वरणात् ६ आकुश्यमान इति अस्य आक्रोष्टुः सुकृतं तितिक्षुर्विदति न त्वाक्रोशी । प्रत्याक्रोशी तु स्वार्थमपि सुकृतं नाशयतीति भावः ७

नारुतुदहति कोपेननृशंसवादीतिवाचापरपीडान्कुर्यादित्युक्तं । नहीनतःपरमभ्याददीतेतिहीनेनाभिचारादिकर्मणापरशत्रुनवशेकर्तुमिच्छेदितिनमनसाऽपिपरपीडान्कुर्यादित्युक्तं । अरुःसततद्वद
त्यंतुददित्यभयतीतिकंठकवन्नस्यादितिपदार्थः । नृशंसवादीस्यादित्येतत्सार्धेनप्रपंचयति ययाऽस्येति उयतीदहंतीं रुपतीमितिपाठेहिंसां ८ विद्यादलक्ष्मीकतमभित्यनेनपरुषवचसांदर्शनम
प्यलक्ष्मीकरत्वात्परिहार्यमित्युक्तं ९ केतव्यनुसर्तव्याइत्यतआह सद्गिरिति असतामतिवादान्दुष्टानामतिक्रमवचनानितितिक्षेत् १० । ११ नहीदृशमिति दयादिचतुष्कंसंवननंसंभजनपरमे
श्वरस्याराधनं १२ । १३ ॥ इतिआदिपर्वाणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ७ ॥ किमयंपरोपदेशमेवकृतवानुतस्वयमप्यनुद्वेगकरमेववदतीतिपरीक्षितुमिद
नारुतुदःस्यान्नृशंसवादीनहीनतःपरमभ्याददीत ॥ ययाऽस्यवाचापरउद्विजेतनतांवदेदुषर्तीपापलोक्याम् ८ अरुतुदंपुरुषंतीक्ष्णवाचंवाक्कंठकैर्वितुदंतमनु
ष्यान् ॥ विद्यादलक्ष्मीकतमंजनानामुखेनिबद्धानिर्ऋतिवहंतम् ९ सद्भिःपुरस्तादभिपूजितःस्यात्सद्भिस्तथापृष्ठतोरक्षितःस्यात् ॥ सदाऽसतामतिवादांस्ति
तिक्षेत्सतांवृत्तंचाददीतार्यवृत्तः १० वाक्सायकावदनात्त्रिष्पतंतियैराहतःशोचतिरात्र्यहानि ॥ परस्यनामर्मसुतेपतंतितान्पंडितोनावसृजेत्परेषु ११ नहीदृशं
संवननंत्रिषुलोकेषुविद्यते ॥ दयामैत्रीचभूतेपुदानंचमधुराचवाक् १२ तस्मात्सांत्वंसदावाच्यंनवाच्यंपरुषंक्वचित् ॥ पूज्यान्संपूजयेद्दद्यान्नचयाचेत्कदाचन
१३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वाणि संभवपर्वाणि उत्तरयायाते सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥ सर्वाणिकर्माणिसमाप्यराजनृहंपरित्यज्य
वनंगतोऽसि ॥ तत्त्वांपृच्छामिनदुषस्यपुत्रकेनासितुल्यस्तपसाययाते १ ॥ ययातिरुवाच ॥ नाहंदेवमनुष्येषुगंधर्वेषुमहर्षिषु ॥ आत्मनस्तपसातुल्यंकंचित्प
श्यामिवासव २ ॥ इंद्रउवाच ॥ यदाश्वमंस्थाःसदृशःश्रेयसश्चअल्पीयसश्चाविदितप्रभावः ॥ तस्माल्लोकास्त्वंतवंतस्तवेमेक्षीणेषुष्येपतिताऽस्यद्यराजन् ३
॥ ययातिरुवाच ॥ सुराधिगंधर्वनरावमानात्क्षयंगतामेयदिशकलोकाः ॥ इच्छाम्यहंसुरलोकाद्विहीनःसतांमध्येपतितुंदेवराज ४ ॥ इंद्रउवाच ॥ सतांसकाशे
पतिताऽसिराजंश्च्युतःप्रतिष्ठांयत्रलब्धाऽसिभूयः ॥ एतद्विदित्वाचपुनर्ययातेत्वंमाश्वमंस्थाःसदृशःश्रेयसश्च ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रहायामरराजजुष्टा
न्पुण्यांल्लोकान्पतमानंययातिम् ॥ संप्रेक्ष्यराजर्षिवरोऽष्टकस्तमुवाचसद्धर्मविधानगोप्ता ६ ॥ अष्टकउवाच ॥ कस्त्वंयुवावासवतुल्यरूपःस्वतेजसादीप्यमानो
यथाऽग्निः ॥ पतस्युदीर्णांबुधरांधकारात्वात्वेचराणांप्रवरोयथाऽर्कः ७ दृष्ट्वाचत्वांसूर्यपथात्पतंतं वैश्वानरार्कद्युतिमप्रमेयम् ॥ किंनुस्विदेतत्पततीतिसर्ववितर्क
यंतःपरिमोहिताःस्मः ८ दृष्ट्वाचत्वांधिष्ठितं देवमार्गेशकार्कविष्णुप्रतिमप्रभावम् ॥ अभ्युद्रतास्त्वांवयमद्यसर्वतत्त्वंप्रपातेतवजिज्ञासमानाः ९ नचापित्वांघृष्णुमः
प्रष्टुमग्रेनचत्वमस्मान्पृच्छसियेवयंस्मः ॥ तत्त्वांपृच्छामिस्पृहणीयरूपकस्यत्वंवाकिंनिमित्तंत्वमागाः १०

उवाच सर्वाणीति १ ययातिःस्वोत्कर्षोक्तयापराभिभवमजानन्यथार्थमेवमत्वाह नाहमिति २ अवमंस्थाःसर्वेभ्यआत्मनआधिक्योक्तया सदृशःसदृशान् अल्पीयसइति नृगादीनामपिकृकला
सादिरूपत्वदर्शनात्तिर्यचोपिनावमंतव्याः । किमुतसदृशोमनुष्याःश्रेयांसोदेवाःपश्यत्यर्थः ३ । ४ च्युतःप्रतिष्ठांयत्रलब्धाऽसिभूयइतिइंद्रेणस्वस्यदयालुत्वंदर्शितं । यत्रपतित्वाप्रति
ष्ठांलब्धाऽसिरुप्यसि ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ आवपनेसंग्रहे १३ ॥ इतिआदिपर्वाणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अहमिति १ स्वदीहिप्रेपुनत्ययोगात्तेपांस्तब्धोऽभिमितिधीर्माभृदित्वेतद
र्थमपनीततपोविद्यागर्वत्वादयःश्रेष्ठमेवपुरस्कृत्याह अहंहिपूर्वोवयसेति २ । ३ अवादीरित्येतद्वृषणपूर्वकंविद्यातपसोःश्रेष्ठमेवअष्टकेनस्तुतेतत्रस्वानुभूतंविद्वंदर्शन्यन्ययातिरुवाच प्रतिकूलमिति कर्मणांपु
ण्यानांप्रतिकूलंनाराशंकांपांगवस्तच्चाप्रवणेऽनप्रेदर्पवतिवर्ते । पापलोक्यंनरकप्रदं एतत्पापमसतांसंबंधिसंतोऽनुवर्ततेइदानीमपि । किंषप्राञ्चोऽपिसंतोयथैषांकर्मणामनुकूलाउपबृंहकाःस्युस्तथाते
नप्रकारेणदंभदर्पादिराहित्येनआसन् । अहंत्वतद्विधत्वात्स्वर्गादिंद्रेणच्यवितइत्याशयः ४ अभूद्धनंमेविपुलंगतंतदिति तदंभाकिराहित्येनप्रसिद्धंयनंपुण्यंमेममविपुलंयदभूत्तद्वतंनदंभदर्पादित्यर्थः । पु

भयंतुतेव्येतुविपादमोहौत्यजाशुचैर्वेद्रसमप्रभाव ॥ त्वांवर्तमानंहिसतांसकाशेनालंप्रसोढुंवलहाऽपिशक्रः ११ संतःप्रतिष्ठाहिसुखच्युतानांसतांसदैवामरराजकल्प ॥
तेसंगताःस्थावरजंगमेशाःप्रतिष्ठितस्त्वंसदृशेषुसत्सु १२ प्रभुरग्निःप्रतपनेभूमिरावपनेप्रभुः ॥ प्रभुःसूर्यःप्रकाशित्वेसतांचाम्यागतःप्रभुः १३ ॥ इतिश्रीमहाभार
तेआदिपर्वाणिसंभवपर्वाणि उत्तरयायातेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ अहंययातिर्नदुषस्यपुत्रःपूरोःपितासर्वभूतावमानात् ॥
प्रभंशितःसुरासिद्धर्षिलोकात्परिच्युतःप्रपताम्यल्पपुण्यः १ अहंहिपूर्वोवयसाभवद्भ्यस्तेनाभिवादंभवतानप्रयुजे ॥ योविद्ययातपसाजन्मनावावृद्धःसपूज्योभवति
द्विजानाम् २ ॥ अष्टकउवाच ॥ अवादीस्त्वंवयसायःप्रवृद्धःसवैराजन्नाभ्याधिकःकथ्यतेच ॥ योविद्ययातपसासंप्रवृद्धःसएवपूज्योभवतिद्विजानाम् ३
॥ ययातिरुवाच ॥ प्रतिकूलं कर्मणांपापमाहुस्तद्वर्ततेऽप्रवणेपापलोक्यम् ॥ संतोऽसतानानुवर्ततेचैतद्यथाचैषामनुकूलास्तथाऽऽसन् ४ अभूद्धनंमेविपुलंगतंत
द्विचेष्टमानोनाधिगतातदस्मि ॥ एवंप्रधार्यात्महितेनिविष्टोयोवर्ततेसविजानातिधीरः ५ महाधनोयोयजतेसुयज्ञैर्यःसर्वविद्यासुविनीतबुद्धिः ॥ वेदानधीत्यतप
सायोज्यदेहंदिवंसमायात्पुरुषोवीतमोहः ६ नजातुहृष्येन्महताधनेनवेदानधीयीतानहंरुतःस्यात् ॥ नानाभावावहवोजीवलोकेदेवाधीनानष्टचेष्टाधिकाराः ॥ त
त्तत्प्राप्यनविहन्येतधीरोदिष्टं वलीयइतिमत्वाऽऽत्मबुद्ध्या ७ सुखंहिजंतुर्यदिवाऽपिदुःखंदेवाधीनंविंदतेनात्मशक्त्या ॥ तस्मादिष्टंवल्वन्मन्यमानोनसंज्वरेन्नापि
हृष्येत्कथंचित् ८ दुःखेनंतप्येन्नसुखैःप्रहृष्येत्समेनवर्ततसदैवधीरः ॥ दिष्टं वलीयइतिमन्यमानोनसंज्वरेन्नापिहृष्येत्कथंचित् ९ भयेनमुह्याम्यष्टकाहंकदाचि
त्सतापोमेमानसोनास्तिकश्चित् ॥ धातायथामांविदधीतलोकेभुवंतथाऽहंभवितेतिमत्वा १०

नरिदानांतथेष्टमानोऽपितत्पुनर्नाधिगताऽस्मि । एवंप्रधार्यमाभिकांगतिंज्ञात्वाधीरोधिपमीरयन्धीदोषेणकामादिनाऽनभिभूतोभवेदित्यर्थः ५ वीतमोहोमानमकुर्वन् ६ एतदेवाह नजात्विति धने
नतपसा । तर्हित्वमेवकुतोऽहंकारं कृतवानित्यतआह नानेति । जीवलोकेऽस्मिन्जीवानानाभावाःपृथक्स्वभावाः केचिद्धर्मरुचयः केचिद्विपरीताः यतोदेवाधीनाः अतएवनष्टावृथाभूताचेष्टाउद्योगा
धिकारोयोग्यताचयेपांतेतथा । मूढानांपुण्येपंडितानांपापेचप्रवृत्तिकरंदेवमेवब्रह्मदित्यर्थः । एवंविद्वांस्तत्प्राप्यनविहन्येत तत्सुखं दुःखंवाप्राप्यनविहन्येत । हर्षविपादाभ्यामात्मानंनहिंत्यादि
त्यर्थः ७ एतदेवविष्णोति सुखंहीतिद्वाम्यां ८ । ९ भयंतुतेव्येतुविपादमोहादितिपदद्वेकेनेनस्तत्रोत्तरमाह भयेइति धातादिर्दृ १०

अहमिवायेऽपिदिष्टाधीनाएवेत्याह संस्वेदजाइति एतेऽपिदिष्टक्षयेपुण्यपापोच्छेदेस्वांप्रकृतिपरं ब्रह्मभजंति प्राप्नुवन्ति आरोग्यकामेण मोक्षयोग्यांयोनिं प्राप्येति शेरः । यद्वाजाबालोपनिषदि अविमुक्तं प्रकृत्य अत्र हि जंतोः प्राणेषु क्रममाणेषु पुरुषस्तस्कां ब्रह्मव्याचष्टे येनासावमृतीभूत्वा मोक्षीभवति इति जंतुपदेन प्राणिमात्रसाधारणेन संस्वेदजादीनामपि साक्षाद्धारणस्यां मोक्षाधिकारदर्शनात् । आथर्वणेरामताप नीयेमणिर्काणिकायां वातक्षेत्रे गंगायां वा तटे पुनरित्युप क्रम्य कृमिकोटादयोऽप्याशुमुक्ताः संतुनचान्यथेति जंतुशब्दविवरणेन साक्षाद्देवस्वेदजादीनामपि दिष्टक्षयस्तेन मोक्षयोग्यांयोनिं प्राप्येत्यध्याहारदोषोऽप्यपास्तः । अत्राप्याश्वमेधिके संवत्सरे मरुतीये एतद्वर्षितं । 'उन्मत्तवेपं विभ्रत्सचं कमीति यथा सुखं । वाराणस्यां महाराजदर्शनेऽप्युर्महेश्वरं । तस्याद्द्वारं समासाद्य म्यसेथाः कृणवन् कश्चित् । तं दृष्ट्वा यो निवर्त्ते

संस्वेदजा अंडजाश्चोद्भिदश्च सरीसृपाः कृमयोऽथाप्सु मत्स्याः ॥ तथाश्मानस्तृणकाष्ठं च सर्वे दिष्टक्षये स्वांप्रकृतिं भजंति ११ अनित्यतां सुखदुःखस्य बुद्ध्या कस्मात्सं तापमष्टकाहं भजेयम् ॥ किं कुर्याद्वै किंच कृत्वानतप्ये तस्मात्संतापं वर्जयाम्यग्रमतः १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं बुवाणं नृपतिं ययाति मथाष्टकः पुनरेवान्वपृच्छत् ॥ मातामहं सर्वगुणोपपन्नं तत्र स्थितं स्वर्गलोके यथावत् १३ ॥ अष्टक उवाच ॥ ये ये लोकाः पार्थिवेन्द्रप्रधानास्त्वया भुक्तार्थं च कालं यथावत् ॥ तान्मे राजन् ब्रूहि सर्वान्यथावत्क्षेत्रज्ञवद्भाषसे त्वं हि धर्मान् १४ ॥ ययातिरुवाच ॥ राजाऽहमासमिह सर्वभौमस्ततो लोकान्महतश्चाजयं वै ॥ तत्रावसंवर्षसहस्रमात्रं ततो लोकं परमस्म्यभ्युपेतः १५ ततो दिव्यमजरं प्राप्य लोकं प्रजापतेर्लोकपतेर्दुरापम् ॥ तत्रावसंवर्षसहस्रमात्रं ततो लोकं परमस्म्यभ्युपेतः १७ स देवदेवस्य निवेशने च विहृत्य लोकानवसंयथेष्टम् ॥ संपूज्यमानश्चिदशैः समस्तैस्तुल्यप्रभा वयुतिरीश्वराणाम् १८ तथावसंनंदने कामरूपी संवत्सराणामयुतं शतानाम् ॥ सहाप्सरोभिर्विहरन् पुण्यगंधान्पश्यन्नगान्पुष्पितांश्चारुरूपान् १९ तत्र स्थितं मां देव सुखेषु सक्तं कालेऽतीते महति ततोऽतिमात्रम् ॥ दूतो देवानामब्रवीदुग्ररूपो ध्वंसेत्युच्चैस्त्रिःश्रुतेन स्वरेण २० एतावन्मे विदितं राजसिंहततो भ्रष्टोऽहं नंदनाक्षीणपुष्यः ॥ वाचोऽश्रौषं चांतरिक्षे सुराणां सानुक्रोशाः शोचतां मानं रेद्र २१ अहो कष्टं क्षीणपुष्यो ययातिः पतत्यसौ पुण्यकृत्पुण्यकीर्तिः ॥ तान्बुवं पतमानस्ततोऽहं सतां मध्ये निपतेयं कथं नु २२ तैराख्याता भवतां यज्ञभूमिः समीक्ष्य चेमां वारितमुपागतोऽस्मि ॥ हविर्गंधं देशिकं यज्ञभूमिं धूमापांगं प्रतिगृह्य प्रतीतः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायाते एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ अष्टक उवाच ॥ यदाऽवसो नंदने कामरूपी संवत्सराणामयुतं शतानाम् ॥ किं कारणं कार्तियुगप्रधानं हित्वा च त्वं वसुधामन्वपद्यः १

तसं संवत्सोमहीपते । इति कुणपदर्शनेन महेश्वरदर्शनसिद्धिं सूचयता वाक्यजातेन ११ अहं तु दिष्टक्षयाभावात्प्राप्तेऽपि दुःखेन तप्ये इत्याह अनित्यतामिति १२ मातामहमिति तत्र स्थितं तं तस्मिन् स्थितं १३ तानिति क्षेत्रज्ञवत्क्षेत्रं महाभूतादिभूतं तं तज्जानं तो नारदादयः क्षेत्रज्ञास्तद्वत् १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ तैरिति देशिकमुपदेहारं धूमएवापांगइव सूचकोयस्य तं धूमापांगं प्रतीतो हृष्टः २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ यदेति । कार्तियुगप्रधानं कृतयुगे भवाः कार्तियुगात्त्यंतनिष्वापास्तेषां सुख्यतमेत्यर्थः १

२ तस्मिन्निति मेमम । अपामसोमममृताममृतेतिकर्मफलस्य नित्यत्वं श्रुतवतः । अत्र पातविषये मनःसंमुख्यत इत्येकः प्रश्नः । न च पुनरावर्त्तत इति प्रजापतिलोकादनावृत्तिः श्रुता । त्वया प्रजापतेर्लोकपतेर्दुरापमिति तत्रावसंवर्षसहस्रमात्रमिति च ततोऽपि स्वस्यावृत्तिरुदिता । तत्र कस्य प्रजापतेः किं धाम विशिष्टा अनावृत्तियोग्या उपयांतीत्यन्यः प्रश्नः । तत्राद्यस्योत्तरं भूयस्तु किंपृच्छसि राजसिंह इत्यंतं । शेषग्रंथो द्वितीयस्येति विभागः ३ इमं भौममिति । भूमिरेव भौमो नरक आध्यात्मादिता पत्रयवत्त्वात्तं पतंति प्राप्नुवन्ति इमं प्राप्ताश्रते बहुधा पुत्रपौत्रादिरूपेण विविधवासनामूलेन विवृद्धिं विषमां वृद्धिं लभते । 'बहुप्रजानिर्कृतिमाविवेश' इति श्रुतेः कालपाशमेव दृढयंतीत्यर्थः । तेके ये कंकेतिगृध्रादेरुपलक्षणं । गोमायु इति श्वादेः । तेषां बलं संघस्तस्याशनं भस्यं शरीरं तस्यार्थे क्षीणाः । दिव्येन भौमेन वा देहे न भोगान्भो कृतश्रमा इत्यर्थः ४ तस्मादेतत्काम्यकर्मदुष्टं निषिद्धं गर्हणीयमाभिचारिकं च वर्जनीयं ५ ननु कंकादिभक्षितस्य कथं स्वरूपसत्ता कथं वा शरीरं तरेणा विर्भाव इति देहात्मवादमाश्रित्य शंकेते भौमो नरकश्च इति पृच्छति च यदा तु तानिति ६ उत्तरमाह ऊर्ध्वमिति न देहनाशेनात्मनाशः कृतहानादिप्रसंगात् किंतु । 'योनिमन्ये प्रपद्यंते शरीरत्वाय देहिनः । स्थाणुमन्येऽनुसंयांति यथा कर्म यथा श्रुतं'

॥ ययातिरुवाच ॥ ज्ञातिः सुहृत्स्वजनो वा यथेह क्षीणे वितेत्यज्यते मानवैर्हि ॥ तथा तत्र क्षीणपुष्यं मनुष्यं त्यजंति सद्यः सेश्वरादेवसंघाः २ ॥ अष्टक उवाच ॥ तस्मिन्कथं क्षीणपुष्या भवंति संसृज्यते मेऽत्र मनोऽतिमात्रम् ॥ किं वा विशिष्टाः कस्य धामोपयांति तद्वै ब्रूहि क्षेत्रविच्वंमतो मे ३ ॥ ययातिरुवाच ॥ इमं भौमं नरकं ते पतं तिलालप्यमानानरदेव सर्वे ॥ ये कं कंगोमायुबलाशनार्थे क्षीणा विवृद्धिबहुधा व्रजंति ४ तस्मादेतद् वर्जनीयं न रेद्र दुष्टलोकं गर्हणीयं च कर्म ॥ आख्यातं ते पार्थिव सर्वमेव भूयश्चेदानीं वद किं ते वदामि ५ ॥ अष्टक उवाच ॥ ॥ यदा तु तान्वितुदंते वयांसि तथा गृध्राः शितिकंठाः पतंगाः ॥ कथं भवंति कथमा भवंति न भौममन्यं नरकं शृणो मि ६ ॥ ययातिरुवाच ॥ ॥ उर्ध्वं देहात्कर्मणा जृंभमाणा व्यक्तं प्रथिव्यामनुसंचरंति ॥ इमं भौमं नरकं ते पतंति नावेक्षंते वर्षपूगाननेकान् ७ षष्टिसहस्राणि पतंति व्योम्नितथा अशीतिं पारिवत्सराणि ॥ तान्वै तुदंति पततः प्रपातं भीमा भौमाराक्षसास्तीक्ष्णदंष्ट्राः ८ ॥ ॥ अष्टक उवाच ॥ ॥ यदेनस्ते पततस्तुदंति भीमा भौमाराक्षसास्तीक्ष्णदंष्ट्राः ॥ कथं भवंति कथमा भवंति कथं भूता गर्भभूता भवंति ९ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ ॥ असंरतेः पुष्पफलानुपृक्तमन्वेतितद्वै पुरुषेण सृष्टम् ॥ सवैतस्यारज आपद्यते वैसर्गर्भभूतः समुपैति तत्र १०

इति श्रुतेर्निमित्तभूतेन कर्मणा मातुरुदरे जृंभमाणं देहं प्राप्य निर्गमादूर्ध्वं व्यक्तं सर्वलोकप्रत्यक्षं यथा स्यात्तथा पृथिव्यां संचरन्नि तदेव संचरणं भौमो नरकः । कुतोऽस्य मरकत्वमत आह नावेक्षंते वर्षपूगाननेकान् यस्मादत्र पतितान्तं वयो न बुध्यंते कर्मभूमिं प्राप्यापि स्वहिताय न पतंतेऽतोऽतिमोदयप्रदोऽयं लोको नरक एवेत्यर्थः । एतेन कंकादिभक्षितस्यापि सत्त्वं देहयोगश्चास्तीत्युक्तं ७ स्वर्गतस्यापि पुनः पातावश्यं भावादयं लोको दुष्परिहर इत्याह षष्टिमिति षष्टिसहस्राण्यशीतिं च सहस्राणि व्योम्नि स्वर्गे स्थित्वा पतंतीति योजना रक्षरक्षेति वदंती दारादयो भौमाराक्षसाः ८ स्वर्गच्युतिप्रकारं पृच्छति यदेन सस्ते पततस्तुदंति यत्नान् एनसः पापाद्धेतोः पततः स्वर्गाश्च वमानान् तैराक्षसास्तुदंति तेषु प्राः कथं भवंति प्रपातं भ्रष्टा इव कथं न शीर्यते । कथं वा आ भवंति इन्द्रियादिमंतो भवंति । कथं वा गर्भत्वं प्राप्नुवंतीति प्रश्नत्रयं ९ तत्र यावत्संपातमुपित्वाऽथेतमेवाध्वानं पुनर्निवर्त्तयेत्यर्थे तमाकाशमाकाशाद्वायुं वल्लुभृत्वाऽभ्रं भवति भूमौ भूत्वाऽभ्रं भवति अंभ्रं भूत्वा मेघो भवति मेघो भूत्वा प्रवर्षित इह व्रीहियवा ओषधिवनस्पतयस्ति लमापा इति जायंते इति श्रुत्यनुसार्युत्तरं । अचरंते इति अक्षरद्रोदुःखाश्रुवाची सजापः पुरुषवचसो भवंतीति श्रुतेर्देहारंभकेष्वबहुलेषु भूतसूक्ष्मेषु वर्त्तते । स्वर्गाच्च व्याप्यमानस्य दुःखाज्जरुमयं शरीरं भवतीति युज्यते च-

—तद्वन्नमेवरेतोदेहबीजं पुष्पफलस्थानीयेन चरणारुच्येन कर्मशेषेणानुपृक्तं रमणीयचरणारमणीयां योनिमापद्यत इति श्रुतेरुच्येन नुसरति जीवः तज्जलानुगमं पुरुषेणरेतःसिचासृष्टसंभूतभवतिसभूतसूत्रावृत्तो जीवोरेतोभावं प्राप्तः संस्तस्याः स्त्रियोरजोगर्भे योनितामापद्यते प्राप्नोति ततो गर्भभूतो भवति १० कथमक्षरेतःसिचासृष्ट्यतेतदाह वनस्पतीनोषधीश्चाविशंति ओषधिपुंससृष्टमसंतद्रजिसंभूतसृष्ट्यत इत्यर्थः । ओषधिसंसर्गोऽप्यस्यपृथिव्यं बुवाय्वंतरिक्षक्रमेणोदाहृतश्रुतेरित्यर्थः । अपोवायुं पृथिवीमंतरिक्षमित्यत्र पृथिवी अद्रचःपूर्वबोध्या । वाय्वंबुनोर्मध्येधूमाम्रिमेघाअपिबोध्याः उदाहृतश्रुतेरेव । एवमोषधिभूताः संतो द्विपदं मनुष्यशकुंतादिचतुष्पदं पद्मादिचाविश्येति शेषः ततो गर्भभूता भवति ११ एवं यदेन सस्तेपतत इति श्लोकेन कृतस्य मश्रयस्योत्तरमुक्तं । तेनैव स्थूलदेहादिवेचितं जीवं सूत्रादपि विवेक्तुं प्रश्रमवतारयति अन्यद्वपुरिति । नरयोनिमापद्यमानो जीवः स्वेन कायेन जेदेनैवरूपेण गर्भमातुरुदरं पाति उत तत्र प्रवेष्टुमन्यद्वपुरुपाधिभूतं विदधाति १२ शरीरेति । अन्यजन्मानंगीकारेशरीरविशेषं करणानिसंज्ञाचनार्यलभेत् मलपिंडवत् । अंगीकारे चतेषां स्वाभाविकत्वाद्दुपाधिसंतत्यविच्छेदादानित्यसंसारित्वं स्यात् १३ तदेतदनाद्येकोपाधिस्वीकारेण परिहरति वायुः समुत्कर्षतीति । वायुर्व्यथिलिं 'वायुर्वैगौतमतत्सूत्रं वायुरेव न्यथिर्वायुः समष्टिः' इति श्रुतिभ्यां । 'पंचप्राणमनो बुद्धिदशोद्रियसमन्वितं । अपंचीकृतभूतोत्थं सूत्रांगं भोगसाधनम्' इत्युक्तरूपंतत्कर्तुं । गर्भस्थानं मुख्यकर्मभूतं । ऋतोस्त्रीरजसि । रेतःपूर्वोक्तं । पुष्परसेन पुष्पकर्मफलोत्पादकत्वसाम्यात्तस्य रसोऽपूर्वतेनानुपृक्तं गोणकर्मसमुत्कर्षति । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याजायते वृष्टिर्वृष्टेरजततः

वनस्पतीनोषधीश्चाविशंति अपोवायुं पृथिवीं चांतरिक्षम् ॥ चतुष्पदं द्विपदं चातिसर्वमेवंभूतागर्भभूता भवन्ति ११ ॥ अष्टकउवाच ॥ अन्यद्वपुर्विदधातीह गर्भभूता होस्वित्स्वेन कायेन याति ॥ आपद्यमानो नरयोनिमेतामाचक्ष्वमे संशयात्प्रब्रवीमि १२ शरीरभेदादिसमुच्छ्रयंचक्षुःश्रोत्रेलभतेकेन संज्ञाम् ॥ एतत्तत्त्वसर्वमाचक्ष्वपृष्टः क्षेत्रज्ञत्वात्तातमन्यामसर्वे १३ ॥ ययातिरुवाच ॥ वायुः समुत्कर्षति गर्भयोनिमृतौ रेतः पुष्परसानुपृक्तम् ॥ सतत्र तन्मात्रकृताधिकारः क्रमेण संवर्धयतीह गर्भम् १४ सजायमानो विग्रहीतमात्रः संज्ञामधिष्ठाय ततो मनुष्यः ॥ सश्रोत्राभ्यां वेदयतीह शब्दं सैवरूपं पश्यति चक्षुषा च १५ घ्राणेन गंधं जिह्वयाऽथोरसंचत्वचास्पर्शमनसावेदभावम् ॥ इत्यष्टकेहोपहितं हि विद्विमहात्मनां प्राणभृतां शरीरे १६

प्रजाः' इति स्मृतेः । 'पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवति' इति श्रुतेश्च । सोमाज्यपच आदिरूपाः कर्मसमवायिनी देहांतरारंभिका अपोरेतो रूपा गृहीत्वा लिंगोपाधिर्जीवो गर्भाशयं विशतीत्यर्थः । अन्यथा ऋतोसिक्तमपि रेतः पूयेन्न संभवेन्न स्थिरी भवेच्च । सवायुस्तत्र गर्भाशये तन्मात्राणि सूक्ष्मभूतानि तेरुपादानभूतैः कृतोऽधिकारो यावदपवर्गं मवस्थानं यस्य सत्त्वात्त्रकृताधिकार एव भूतो वायुः क्रमेण गर्भवर्धयति यथाहर्नैरुक्ताः । 'शुक्रातिरेके प्रमान् भवति शोणितातिरेके स्त्री भवति दाम्यांसमेन न पुंसको भवति शुक्रभिन्नेन यमो भवति । एकरात्रोपितं कलं भवति पंचरात्राद्बुद्धुदाः सप्तरात्रात्पेशीदिः सप्तरात्रादबुद्धुः पंचविंशतिरात्रः स्वस्थितो घनो भवति मासमात्रात्कठिनो भवति द्विमासाभ्यंतरे शिरःसंघते मासत्रयेण ग्रीवाद्यादेशो मासचतुष्टयेन त्वग्व्यादेशः पंचमे मासेन खरो मव्यादेशः षष्ठे मुखनासिकाक्षिश्रोत्रं च संभवति सप्तमे चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्याऽध्यवस्यति नवमे सर्वगं संपूर्णो भवति । मृतश्चाहं पुनर्जातो जातश्चाहं पुनर्मृतः' इत्यादि जातश्चायुना सृष्टस्तन्नस्मरति जन्ममरणमते च शुभाशुभं कर्मैत्येतेन ग्रंथेन १४ स इति युग्मं । सगर्भो जायमानो वर्धमानः । विग्रहीतमात्रो विग्रहेण सर्वांगकलापेन संपन्नमात्रः संज्ञां प्राग्भवीयां वासनामधिष्ठायानुसंधाय ततो जातः स न्योनेर्बहिर्निःसरणात् मनुष्यो हमित्यभिमानवान् भवति । एवंभूतस्य प्राणभृतो जीवस्य प्राणारुच्यं लिंगं शरीरे स्थूले उपहितमुपाधिं विद्वि स्वतस्तु महात्मनो विभोः किंतु दुपहितं येन श्रोत्रादिरूपेण शब्दादीन् विषयान् जानीत इति द्वयोः श्लोकयोरेवमर्थः १५ । १६

१६ तन्मात्रकृताधिकार इति लिंगस्य यावन्मोक्षस्थायित्वमुक्तं तदाक्षिपति यः संस्थित इति संस्थितो मृतः स्थूलदेहादेर्नैर्वा लिंगदेहाहः कुतो न भवतीत्यर्थः १७ स्वप्रवदेहांतरप्राप्तौ सत्यानां पदोपः संभवतीत्याह हित्वासोऽसूनुसुप्तवन्निष्ठनिवा पुरोधाय सुकृतं दुष्कृतं वा ॥ अस्यां योनिं पवनाग्रानुसारी हित्वा देहं भजते राजसिंह १८ पुण्यां योनिं पुण्यकृतो व्रजंति पापां योनिं पापकृतो व्रजंति ॥ कीटाः पतंगाश्च भवन्ति पापानमेव विवक्षाऽस्ति महानुभाव १९ चतुष्पदा द्विपदाः षट्पदाश्च तथा भूता गर्भभूता भवन्ति ॥ आख्यातमेतन्निखिलेन सर्वभूयस्तु किंपृच्छसिराजसिंह २० ॥ अष्टकउवाच ॥ किंस्वित्त्वालभते तालोकान्मर्त्यः श्रेष्ठांस्तपसा विद्यया वा ॥ तन्मे पृष्टः शंससर्वं यथावच्छुभांल्लोकान्येन गच्छेत्क्रमेण २१ ॥ ययातिरुवाच ॥ तपश्चदानं च शमोदमश्च हीरार्जवं सर्वभूतानुकंपा ॥ स्वर्गस्य लोकस्य वदंति संतो द्वाराणि सत्त्वैव महातिपुंसाम् ॥ नश्यंति मानेन तमोभिभूताः पुंसः सदैवेति वदंति संतः २२ अधीयानः पंडितं मन्यमानो यो विद्यया हंति यशः परेषाम् ॥ तस्यांतवंतश्च भवंति लोकानचास्यतद्ब्रह्मफलं ददाति २३ चत्वारिकर्माण्यभयं करणिभयं प्रयच्छं त्यथाकृतानि ॥ मानाग्निहोत्रमुत्तमानमौनं मानेनाधीतमुत्तमानयज्ञः २४ नमानमान्यो मुदमाददीतनसंतापं प्राप्नुयाच्चावमानात् ॥ संतः सतः पूजयंतीह लोकेनासाधवः साधु बुद्धिं लभंते २५ इति दद्यामिति यजइत्यधीयइति व्रतम् ॥ इत्येतानि भयान्याहुस्तानि वर्ज्यानि सर्वशः २६

१७ स्वप्रवदेहांतरप्राप्तौ सत्यानां पदोपः संभवतीत्याह हित्वासोऽसूनुसुप्तवन्निष्ठनिवा पुरोधाय सुकृतं दुष्कृतं वा ॥ अस्यां योनिं पवनाग्रानुसारी हित्वा देहं भजते राजसिंह १८ पुण्यां योनिं पुण्यकृतो व्रजंति पापां योनिं पापकृतो व्रजंति ॥ कीटाः पतंगाश्च भवन्ति पापानमेव विवक्षाऽस्ति महानुभाव १९ चतुष्पदा द्विपदाः षट्पदाश्च तथा भूता गर्भभूता भवन्ति ॥ आख्यातमेतन्निखिलेन सर्वभूयस्तु किंपृच्छसिराजसिंह २० ॥ अष्टकउवाच ॥ किंस्वित्त्वालभते तालोकान्मर्त्यः श्रेष्ठांस्तपसा विद्यया वा ॥ तन्मे पृष्टः शंससर्वं यथावच्छुभांल्लोकान्येन गच्छेत्क्रमेण २१ ॥ ययातिरुवाच ॥ तपश्चदानं च शमोदमश्च हीरार्जवं सर्वभूतानुकंपा ॥ स्वर्गस्य लोकस्य वदंति संतो द्वाराणि सत्त्वैव महातिपुंसाम् ॥ नश्यंति मानेन तमोभिभूताः पुंसः सदैवेति वदंति संतः २२ अधीयानः पंडितं मन्यमानो यो विद्यया हंति यशः परेषाम् ॥ तस्यांतवंतश्च भवंति लोकानचास्यतद्ब्रह्मफलं ददाति २३ चत्वारिकर्माण्यभयं करणिभयं प्रयच्छं त्यथाकृतानि ॥ मानाग्निहोत्रमुत्तमानमौनं मानेनाधीतमुत्तमानयज्ञः २४ नमानमान्यो मुदमाददीतनसंतापं प्राप्नुयाच्चावमानात् ॥ संतः सतः पूजयंतीह लोकेनासाधवः साधु बुद्धिं लभंते २५ इति दद्यामिति यजइत्यधीयइति व्रतम् ॥ इत्येतानि भयान्याहुस्तानि वर्ज्यानि सर्वशः २६

एवयोनिं संचारस्य दुःखबहुलत्वात्तमेव विवक्षाऽस्ति महानुभाव जायामे स्यात्प्रजायेय विचिंसे स्यादथ कर्म कुर्वीयेति श्रयमाणजायादिभारं वोढुमिच्छाममनास्ति किंतु भूमिं प्राप्यनेकमर्थमेव साधयिष्यामीति भावः १९ । २० एवं स्थूलात्सूक्ष्माच्च देहादिवेचितस्य देहिनस्तत्संबंधादुक्तांति गत्यागतयोर्दिशिताः आगतेश्च नमेव विवक्षास्तीति तुच्छत्वं चोक्तं अतुच्छस्थानप्रापकमुपायं पृच्छति किंस्विति । श्रेष्ठान् आवृत्तिशून्यान् । तपसा कर्मणा विद्यया उपास्त्यावा २१ उत्तरमाह साधेन तपश्चदानं चेति । नश्यंति मानेन तमोभिभूताः पुंस इति तप आदयः सप्तस्वर्गस्य द्वारभूता अपि पुंसः पुरुषस्य मानेनाह मेव श्रेष्ठः कर्त्तव्यभिमानेन नश्यंति यतस्ते तमोभिभूता मानरूपेण तमसाऽभिभूताः पंडीकृताः २२ दर्पवता कृतमभ्ययनादिनमोक्षोपयोगिनापि स्वर्गदंप्रत्युत्तभयावहमित्याह द्वाभ्यां अधीयान इति २३ चत्वारित्यत्र अधीतं ब्रह्मचारिणो धर्मः । मौनं यतेः । यज्ञाग्निहोत्रे इतरयोर्द्वयोर्पिसाधारणे २४ अतोमानापमानादिद्वंद्वसहिष्णुर्भवेदित्याह नमानमान्य इति २५ इति दद्यामिति दांभिकस्य स्वधर्म प्रकाशनाभिनयः अतस्तप आदिदं भविवर्जितं चेन्मोक्षद्वारं नाप्यथेत्यर्थः २६

ज्ञानिनस्तत आधिक्यमाह पापानामित्यस्तुमानवो ज्ञानी नित्यमविनाशिवस्तु ब्रह्माल्पविभ्रयात्तत्त्वमसीतिशास्त्रात्प्रत्यगात्मत्वेनावधारयेत्सपापानां कर्मणां कर्मणिषट्ठी तानिसुखयथेष्टवामरञ्जपि
मुच्यतएवेत्यर्थः । नलिप्यतेकर्मणापापकेनहत्वाऽपिसहभाहोकात्रहतिनिबद्धचेतइत्यादिशास्त्रात् ४ इदंपदमप्राप्तोमोक्षेच्छयाधर्ममेवसेवेतेत्याह सदाहति यःपुरुषोऽनर्थबुद्धिर्नास्त्यर्थेमेक्षेबुद्धिर्य
स्यसतथाभूतःसन्स्वर्गाद्यर्थधर्मसवते । तत्सेवनंनृशंसमसत्यंयमुमुक्षाहीनत्वादनित्यफलत्वाच्च । विविदिर्पतिज्ञेनदानेनेत्यादिश्रुतिसिद्धधर्मस्यमोक्षहेतुत्वंपरित्यज्यकाम्यधर्मकृतजात्मानंनानातुःखम
येसंसारेपातयित्वाग्रंतीत्यर्थः । एवमनीशस्याजितेन्द्रियस्यार्थोपनमपि नृशंसमसत्यं च । यत्तुमोक्षार्थकर्मकरणतदार्जवंकर्मणामुचितंफलं । तदेवसमाधिर्योगसिद्धिर्बलं । तदार्यतदेवमर्ग्यंप्राप्यज्ञानसाधन
मित्यर्थः । ऋगतौअस्मात्अहलोर्णत् । द्वयोरपियोगज्ञानमार्गयोर्बुद्धिनिष्कामधर्मएवेत्यर्थः ५ केनकतरस्यांविशिप्रहितोऽसीत्यन्वयः ६ विप्रहीणश्च्युतः । उक्त्वावापृच्छच्च । वयुष्मान् ७ । ८

पापानां कर्मणां नित्यं विभ्रयाद्यस्तु मानवः ॥ सुखमप्याचरन्नित्यं सोऽत्यंतं सुखमेधते ४ तद्वै नृशंसंतदसत्यमाहुर्यः सेवते धर्ममनर्थबुद्धिः ॥ अर्थोऽप्यनीशस्य तथैव
राजंस्तदार्जवंससमाधिस्तदार्यम् ५ ॥ अष्टक उवाच ॥ केनासि हूतः प्रहितोऽसिराजं न्युवास्वर्गादर्शनीयः सुवर्चाः ॥ कुत आयातः कतरस्यां दिशि त्वमुताहो
स्वित्पार्थिवं स्थानमस्ति ६ ॥ ययातिरुवाच ॥ इमं भौमं नरकं क्षीणपुण्यः प्रवेष्टुमुर्वीगगनाद्विप्रहीणः ॥ उक्त्वाऽहं वः प्रपतिष्याम्यनंतरं त्वरंति मालोकपाब्रह्मणो ये
७ सतां सकाशे तु वृतः प्रपातस्ते संगता गुणवंतस्तु सर्वे ॥ शक्राच्च लब्धो हिवरो मयैष पतिष्यता भूमितलं नरेन्द्र ८ ॥ अष्टक उवाच ॥ पृच्छामित्वां मा प्रपत प्रपातं यदि
लोकाः पार्थिवसंति मेऽत्र ॥ यद्यंतरिक्षेय दिवा दिवि स्थिताः क्षेत्रज्ञत्वांतस्य धर्मस्य मन्ये ९ ॥ ययातिरुवाच ॥ यावत्पृथिव्यां विहितं गवाश्वंसहारण्यैः पशुभिः पार्वतैश्च ॥
तावलोकादिविते संस्थिता वै तथा विजानी हिनरेन्द्रसिंह १० ॥ अष्टक उवाच ॥ तांस्ते ददानि मा प्रपत प्रपातं ये मे लोका दिविराजेंद्रसंति ॥ यद्यंतरिक्षेय दिवा दिवि श्रिता
स्तानाक्रमक्षिप्रमपेतमोहः ११ ॥ ययातिरुवाच ॥ नास्मद्विधो ब्राह्मणो ब्रह्मविच्च प्रतिग्रहे वर्तेते राजमुख्य ॥ यथा प्रदेयं सततं द्विजेभ्यस्तथाऽददं पूर्वमहं नरेन्द्र १२
ना ब्राह्मणः कृपणो जातु जीवेद्याच्चाऽपि स्याद्ब्राह्मणी वीरपत्नी ॥ सोऽहं नैवाकृतपूर्वचरेयं विधित्समानः किमु तत्र साधु १३ ॥ प्रतर्दन उवाच ॥ पृच्छामित्वां स्पृहणी
यरूपप्रतर्दनोऽहं यदि मे संतिलोकाः ॥ यद्यंतरिक्षेय दिवा दिवि श्रिताः क्षेत्रज्ञत्वांतस्य धर्मस्य मन्ये १४ ॥ ययातिरुवाच ॥ संतिलोका बहवस्ते नरेन्द्र अप्येकैकः
सप्तसप्तप्यहानि ॥ मधुच्युतो घृतपृक्ता विशोकास्तेनांतवंतः प्रतिपालयंति १५ ॥ प्रतर्दन उवाच ॥ तांस्ते ददानि मा प्रपत प्रपातं ये मे लोकास्तव ते वै भवंतु ॥
यद्यंतरिक्षेय दिवा दिवि श्रितास्तानाक्रमक्षिप्रमपेतमोहः १६

प्रपातं पतित्वा मा प्रपत पातं मा प्राप्नुहीत्यर्थः । कपादित्वात्तु प्रयोगः समूलपातं न्यववीदरीं श्रेत्यादिवत् । लोकाभोग्यविषयाः । दिवि मेरुपृष्ठे । अंतरिक्षेन सत्रमंडलादौ । क्षेत्रसिद्धं स्थानं तदभिज्ञं ९
१० आक्रम आक्रमस्व ११ ब्राह्मणोऽपि ब्रह्मविद्वेदविदेव प्रतिग्रहे वर्तेत नत्वन्यः अस्मद्विधस्तु नेव वर्तेतेत्यर्थः १२ कृपणो पात्रादेभ्य युक्तः । वीरस्य विद्यया दिग्विजयिनः पत्नी । तत्र कर्मभूमौ साधु
सत्कर्मविधित्समानः कर्तुमिच्छन् किमु कथं चरेयं नैव कुर्यामित्यर्थः । विधित्समान इति पाठे तत्र सर्गोऽपि धुर्लक्ष्युमिच्छन् १३ । १४ प्रत्येकं सप्तसप्तप्यहानि सेविताः संतोनांतवंतः । मधुच्युतः
सुखस्रवाः घृतपृक्तास्ते ज्योयुक्ताः । तेषां प्रतिपालयंति प्रतीक्षंते १५ । १६

नृशंसंनिधे १७ । १८ अन्यैराजभिर्पतिप्रहाख्यं न कृतंतदपूर्वमथममहमेव कथं कुर्यामिति भावः १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावरूपे दिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ७ ॥
पृच्छामीति १ यत्सान् तपते प्रकाशयति २ । ३ शिशुकात् शिशुमारप्रधानात्कालचक्रात्संक्रमानः । 'अहश्चरात्रिश्च उभे च संभवे धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तं' इत्युक्तेः । मिथ्याक्रियात्मकं कापट्यं

॥ ययातिरुवाच ॥ न तु ल्यते जाः सुकृतं कामयेत योगक्षेमं पार्थिव पार्थिवः सन् ॥ देवादेशादापदं प्राप्य विद्वांश्चरे नृशंसं न हि जातुराजा १७ धर्म्यमार्गं यतमानो यश
स्यं कुर्यान्नृपो धर्ममवेक्षमाणः ॥ नमद्विधो धर्मबुद्धिः प्रजानं कुर्यादेवं कृपणं मां यथाऽऽत्थ १८ कुर्यादपूर्वन कृतं यदन्यैर्विधित्समानः किमु तत्र साधु ॥ सुवाणमेवं नृप
तिययाति नृपोत्तमो वसुमान ब्रवीत्तम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायाते दिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ वसुमानुवाच ॥
पृच्छामित्वां वसुमानौ षडश्विर्यद्यस्ति लोको दिवि मे नरेन्द्र ॥ यद्यंतरिक्षे प्रथितो महात्मन क्षेत्रज्ञत्वांतस्य धर्मस्य मन्ये १ ॥ ययातिरुवाच ॥ यद्यंतरिक्षं पृथिवीदि
शश्वयते जसातपते भानुमांश्च ॥ लोकास्तावंतो दिविसंस्थिता वै तेनांतवंतः प्रतिपालयंति २ ॥ वसुमानुवाच ॥ तांस्ते ददानि मा प्रपत प्रपातं ये मे लोकास्तव ते वै भ
वंतु ॥ क्रीणीष्वैतां स्तृणकेनापिराजं प्रतिग्रहस्ते यदि धीमन् प्रदुष्टः ३ ॥ ययातिरुवाच ॥ नमिथ्याऽहं विक्रयं वै स्मरामि वृथा गृहीतं शिशुकाच्छंक्रमानः ॥ कुर्या
नचैवाकृतपूर्वमन्यैर्विधित्समानः किमु तत्र साधु ४ ॥ वसुमानुवाच ॥ तांस्त्वं लोकान् प्रतिपद्य स्वराजन्मया दत्तान्यदिनेष्टः क्रयस्ते ॥ अहं न तान्वै प्रतिगंतानरेन्द्र
सर्वे लोकास्तव ते वै भवंतु ५ ॥ शिविरुवाच ॥ पृच्छामित्वां शिविरौशीनरोऽहं ममापि लोकायदिसंतीहतात ॥ यद्यंतरिक्षेय दिवा दिवि श्रिताः क्षेत्रज्ञत्वांतस्य धर्मस्य म
न्ये ६ ॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वं वाचा हृदयेनापि साधून्परीप्समानान्नावमं स्थानरेन्द्र ॥ तेनांतं तादिविलोकाः श्रितास्ते विदुष्टपाः स्वनवंतो महांतः ७ ॥ शिवि
रुवाच ॥ तांस्त्वं लोकान् प्रतिपद्य स्वराजन्मया दत्तान्यदिनेष्टः क्रयस्ते ॥ नचाहं तान् प्रतिपत्स्ये हृदत्वायत्र गत्वानानुशोचंति धीराः ८ ॥ ययातिरुवाच ॥ यथा
त्वमिद्रप्रतिमप्रभावस्ते चाप्यनंतानरे देवलोकाः ॥ तथाऽद्य लोके नरे मेऽन्यदत्ते तस्माच्छिचेनाभि नं दामि देयम् ९ ॥ अष्टक उवाच ॥ नचेदेकैकशो राजेंद्रो कात्रः प्र
तिनंदसि ॥ सर्वे प्रदाय भवते गंतारो नरकं वयम् १० ॥ ययातिरुवाच ॥ यदहोऽहं तद्यत्त्वं संतः सत्याभिनां दिनः ॥ अहंतन्नाभिजानामि यत्तु तं नमयापुरा ११
॥ अष्टक उवाच ॥ कस्यैते प्रतिदृश्यंते रथाः पंचहिरण्मयाः ॥ यानारुह्य नरो लोकानभिवांछति शाश्वतान् १२ ॥ ययातिरुवाच ॥ युष्मानेते वहिष्यंति रथाः
पंचहिरण्मयाः ॥ उच्चैः संतः प्रकाशंते ज्वलंतोऽग्निशिखा इव १३ ॥ अष्टक उवाच ॥ आतिष्ठ स्वस्थानं राजन् विक्रमस्व विहायसम् ॥ वयमप्यनुयास्यामो यदा का
लो भविष्यति १४ ॥ ययातिरुवाच ॥ सर्वैरिदानीं गंतव्यं सहस्वर्गं जितो वयम् ॥ एष नो विरजः पंथादृश्यते देवसद्मनः १५

दुस्तरमिति भावः । 'शिशुकः शिशुमारे स्यात्' इति मेदिनी । शिशुकान्मदबालकादिति वा ४ । ५ । ६ परीप्समानान्याचकान् नावमं स्थानावमानं कृतवानसि स्वनवंतः प्रख्याता इत्यर्थः ७ । ८
९ गंतारो मृत्वा प्राप्स्यामः नरकं भूलोकं १० यत्त्वं कर्तुं नाभिजानामि नां गीकरोमि ११ । १२ प्रकाशंते दृश्यंते । ज्वलंतो दीप्यमानाः १३ । १४ । १५

१६ । १७ देवयानाय ब्रह्मलोकमार्गप्राप्तये वावत्सर्वस्वमवदत्सर्वेत्यागीत्यर्थः अन्येपितृयानेनैवगता इत्यर्थोऽज्ञेयं १८ सौम्यप्रकृतत्वं विधित्सापालनेच्छा १९ सत्यमेव श्रेयःसाधनप्रतिविधातुं पूर्वोक्तप्रश्नोत्तरे अनुवदति अथाष्टकइत्यादिना २० । २१ प्रकाशं प्रागुक्तमपि स्पष्टतरं २२ छाकनजीविकात्वेन परिधानं अतीतफलत्वावस्थयर्थं स्वस्वमुखेन कीर्तननदोषः । अन्यथा धर्मः सरतिकीर्तनादि ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेऽधिरुह्य रथान्सर्वे प्रयातान् पसत्तमाः ॥ आक्रमंतो दिवं भाभिर्धर्मेणो वृत्त्यरोदसी १६ ॥ अष्टक उवाच ॥ अहं मन्ये पूर्वमेकोऽस्मि गंतास खाचंद्रः सर्वथा मे महात्मा ॥ कस्मादेवं शिविरौशीनरोऽप्यमेकोऽत्यगात्सर्वेगेन वाहान् १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ अददद्देवयानाय यावद्विदित्तमविदत् ॥ उशीनरस्य पुत्रोऽयंतस्माच्छ्रेष्ठो हिवः शिविः १८ दानंतपः सत्यमथाऽपि धर्मोऽहीः श्रीः क्षमासौम्यमथो विधित्सा ॥ राजत्रेतान्यप्रमेयाणिराज्ञः शिवेः स्थितान्यप्रतिमस्य बुद्ध्या १९ एवं वृत्तोऽहीनिषेवश्चयस्मात्तस्माच्छिविरत्यगाद्वैरथेन ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाष्टकः पुनरेवान्वपृच्छन्मातामहं कौतुकेनेद्रकल्पम् २० पृच्छामित्वा नृपते ब्रह्मिस्त्यं कुतश्च कश्चासिसुतश्च कस्य ॥ कृतं त्वया यद्विनतस्य कर्ता लोके त्वदन्यः क्षत्रियो ब्राह्मणो वा २१ ॥ ययातिरुवाच ॥ ययातिरस्मिन्नुषस्य पुत्रः पुरोः पिता सार्वभौमस्त्वहासम् ॥ गुह्यं चार्थं मामकेभ्यो ब्रवीमि मातामहो हं भवतां प्रकाशम् २२ सर्वाभिमां पृथिवीनि जिगाय प्रादां महं छादनं ब्राह्मणेभ्यः ॥ मेघ्यानश्वाने कशतान्सुरूपान्स्तदा देवाः पुण्यभाजो भवन्ति २३ अदामहं पृथिवीं ब्राह्मणेभ्यः पूर्णाभिमां खिलां वाहनेन ॥ गोभिः सुवर्णेन धनैश्च मुख्यैस्तदाऽददं गाः शतमर्बुदानि २४ सत्येन मे यौश्वसुंधरा च तथैवाग्निर्ज्वलते मानुषेषु ॥ न मे वृथा व्याहृतमेव वाक्यं सत्यं हि संतः प्रतिपूजयन्ति २५ यदष्टकप्रब्रवीमि ह सत्यं प्रतर्दनं चोषदं श्वितैव ॥ सर्वे च लोका मुनयश्च देवाः सत्येन पूज्या इति मे मनोगतम् २६ योनः स्वर्गजितः सर्वान्यथा वृत्तं निवेदयेत् ॥ अनसूयुर्द्विजाभ्येभ्यः सलमेन्नः सलोकताम् २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं राजा समहात्मा ह्यतीवस्वैर्दोहित्रैस्तारितो मित्रसाहः ॥ त्यक्त्वा महीं परमोदारकर्मास्वर्गगतः कर्मभिर्व्याप्य पृथ्वीम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायातसमाप्तौ त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि पुरोर्वंशकरानृपान् ॥ यद्दीर्यान् यादृशांश्चापियावतो यत्पराक्रमान् १ न ह्यस्मिन्शीलहीनो वानिर्वीर्यो वानराधिपः ॥ प्रजाविरहितो वाऽपि भूतपूर्वः कथंचन २ तेषां प्रथितवृत्तानां राज्ञां विज्ञानशालिनाम् ॥ चरितं श्रोतुमिच्छामि विस्तरेण तपोधन ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ पुरोर्वंशधरान्वीराञ्छक्रप्रतिमतेजसः ॥ भूरिद्रविणविक्रांतान्सर्वलक्षणपूजितान् ४ प्रवीरेश्वररौद्राश्चास्त्रयः पुत्रामहारथाः ॥ पुरोः पौष्ट्यामजायंत प्रवीरो वंशकृत्ततः ६ मनस्युरभवत्तस्माच्छूरसेनीसुतः प्रभुः ॥ पृथिव्याश्चतुरंताया गोप्ताराजविलोचनः ६ शक्तः संहननो वाग्मीसौवीरितनयास्त्रयः ॥ मनस्योरभवन्पुत्राः शूराः सर्वमहारथाः ७

आदि. १
अ०
॥ ९४ ॥

त्युक्तेरश्रेयसेत्यात् । प्रस्थेदत्त्वाविपिनं ब्राह्मणेभ्य इति पाठे ब्राह्मणेभ्योदत्त्वाविपिनं वनं प्रस्थे प्रतस्थेऽहं प्रस्थानं कृतवानस्मि अभ्यासलोप आर्षः । मेघ्यानश्वान्यदा देवेभ्य उच्छ्रजितितदा देवास्तं पुण्यवर्तं भजन्तीत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भारतभावादीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ चतुरंतायाश्चतुःसमुद्रावाच्छिन्नायाः ६ । ७

॥ ९५ ॥

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० वितथे विगतस्तथाभावो जनकसाहस्यं यत्र तत्तादृशं पुत्रजन्म २१ । २२ । २३ । २४ । २५ सर्वैः सवसंज्ञैर्यज्ञैः २६ । २७ अन्वग्भानुप्रभृतयो मिश्रकेऽयामनस्विनः ॥ रौद्राश्वस्यमहेष्वासादशाप्सरसिसूनवः ८ यज्वानोजज्ञिरे शूराः प्रजावंतो बहुश्रुताः ॥ सर्वे सर्वास्त्रविद्वांसः सर्वधर्मपरायणाः ९ ऋचेयुरथ कश्लेयुः कृकणेषु श्ववीर्यवान् ॥ स्थंडिलेषु युर्वने युश्च जले युश्च महायशाः १० ते जेषुर्वलवान्धीमान् सत्येषु श्वेद्रविक्रमः ॥ धर्मेषुः सन्नतेषु श्वदशमो देवविक्रमः ११ अनाष्टिष्ठिरभूतेषां विद्वान्भुवितथैकराट् ॥ ऋचेयुरथ विक्रांतो देवानामिव वासवः १२ अनाष्टिष्ठिसुतस्त्वासीद्राजसूयाश्वमेधकृत् ॥ मतिनार इति ख्यातो राजा परमधार्मिकः १३ मतिनारसुताराजं श्वत्वरोऽमितविक्रमाः ॥ तं सुर्महानतिरथोद्बुधुश्चाप्रतिमद्युतिः १४ तेषां तं सुर्महार्थिर्यः पौरवंशमुद्बहन ॥ आजहार यशोदीप्तं जिगाय च वसुंधराम् १५ ईलिनंतु सुतं तं सुर्जनयामास वीर्यवान् ॥ सोऽपि कृत्स्नामेमां भूमिं विजिग्ये जयतां वरः १६ रथं तर्थासुतान्पंचपंचभृतोपमास्ततः ॥ ईलिनो जनयामास दुष्यंतप्रभृतीन्पुत्रान् १७ दुष्यंतं शूरभीमौ च प्रवसुं वसुमेव च ॥ तेषां श्रेष्ठो भवद्राजा दुष्यंतो जनमेजय १८ दुष्यंताद्भरतोजज्ञे विद्वान्शाकुंतलो नृपः ॥ तस्माद्भरतवंशस्य विप्रतस्थे महद्यशः १९ भरतस्ति सृपुष्ठीपुनवपुत्रानर्जजिनत् ॥ नाम्यनंदतानराजानानुरूपामेत्युत २० ततस्तान्मातरः कुद्धाः पुत्रान्निन्युर्यमक्षयम् ॥ ततस्तस्वनरेद्रस्य वितथं पुत्रजन्मतत् २१ ततो महद्भिः क्रतुभिरीजानो भरतस्तदा ॥ लेभे पुत्रं भरद्वाजा हुमन्युनाम भारत २२ ततः पुत्रिणमात्मानं ज्ञात्वा पौरवन्दनः ॥ भुमन्युं भरतश्रेष्ठयौ वराज्येऽभ्यषेचयत् २३ ततो दिविरथो नाम भुमन्योरभवत्सुतः ॥ सुहोत्रश्च सुहोता च सुहविः सुयजुस्तथा २४ पुष्करिण्यामृचीकश्च भुमन्योरभवन्सुताः ॥ तेषां ज्येष्ठः सुहोत्रस्तुराज्यमापमहीक्षिताम् २५ राजसूयाश्वमेधाद्यैः सोऽप्यजद्बुभिः सवैः ॥ सुहोत्रः पृथिवीं कृत्स्नां बुभुजे सागरां वराम् २६ पूर्णां हि स्तिगजाश्चैश्वर्यदुरत्नसमाकुलाम् ॥ मम ज्जेवमहीतस्य भूरिभारावपीडिता २७ हस्त्यश्वरथसंपूर्णामनुष्यकलिलाभृशम् ॥ सुहोत्रे राजनितदा धर्मतः शासति प्रजाः २८ चैत्ययूपाकिता चासीद्भूमिः शतसहस्रशः ॥ प्रवृद्धजनसस्या च सर्वदेवव्यरोचत २९ ऐश्वकी जनयामास सुहोत्रात्पृथ्वीपतेः ॥ अजमीढं सुमीढं च पुरुमीढं च भारत ३० अजमीढो वरस्तेषां तस्मिन्वंशः प्रतिष्ठितः ॥ षट्पुत्रान्सोऽप्यजनयत्ति सृपुष्ठीपु भारत ३१ ऋक्षं धूमिन्यथानीलीदुष्यंतपरमेष्ठिनौ ॥ केशिन्यजनय ज्जहं सुतौ व्रजनरूपिणौ ३२ तथे मे सर्वपंचाला दुष्यंतपरमेष्ठिनोः ॥ अन्वयाः कुशिकाराजन् जन्होरमिततेजसः ३३ व्रजनरूपिणयोर्ज्येष्ठमृक्षमाहुर्जनाधिपम् ॥ ऋक्षात्संवरणोजज्ञे राजन्वंशकरः सुतः ३४ आर्क्षसंवरणे राजन् प्रशासति वसुंधराम् ॥ संक्षयः सुमहानासीत्प्रजानामिति नः श्रुतम् ३५ व्यशीर्यत ततो राक्षसैर्नानाविधैस्तदा ॥ क्षुन्मृत्युभ्यामना वृष्ट्या व्याधिभिश्च समाहतम् ३६ अभ्यघ्नन् भारतांश्चैव सपत्नानां वलानि च ॥ चालयन् च सुधां चेमां वलेन चतुरंगिणा ३७ अभ्ययात्तं च पांचाल्यो विजित्य तरसामहीम् ॥ अक्षौहिणीभिर्दशभिः स एनं समरे जयत् ३८

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ व्रजनरूपिणयोरित्येव भारताधिक्यमार्थं ३४ आर्क्षसंक्षयः ३५ क्षयैर्नाशहेतुभिः क्षुत्पृथ्वीभिः ३६ । ३७ अभ्ययात्तंसंवरणं एनंसंवरणमेव ३८

म.भा.टी.
॥ ९९ ॥

१६ । १७ देवयानाय ब्रह्मलोकमार्गप्राप्तये यावत्सर्वस्वमवदत्सर्वत्यागीत्यर्थः अन्येपितृयानेनैवगता इत्यर्थाज्ज्ञेयं १८ सौम्यमकूरत्वं विधित्सापालनेच्छा १९ सत्यमेव श्रेयःसाधनमिति विधातुं पूर्वोक्तप्रश्नोत्तरे अनुवदति अथाष्टकइत्यादिना २० । २१ प्रकाशं प्रागुक्तमपि स्पष्टतरं २२ छात्रं जीविकात्वेन परिधानं अतीतफलत्वावस्थधर्मस्य स्वमुखेन कीर्तनं न दोषः । अन्यथा धर्मः क्षरति कीर्तनादि ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेऽधिरुह्य रथान्सर्वे प्रयाता नृपसत्तमाः ॥ आक्रमंतो दिवं भाभिर्धर्मैर्णाट्ट्य रोदसी १६ ॥ अष्टक उवाच ॥ अहं मन्ये पूर्वमेकोऽस्मि गंतास खाचंद्रः सर्वथामे महात्मा ॥ कस्मादेवं शिविरौशीनरोऽयमेकोऽत्यगात्सर्ववेगेन वाहान् १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ अददद्देवयानाय यावद्विदित्तमविदत् ॥ उशीनरस्य पुत्रोऽयंतस्माच्छ्रेष्ठो हिवः शिविः १८ दानंतपः सत्यमथाऽपि धर्मोऽहीः श्रीः क्षमासौम्यमथो विधित्सा ॥ राजत्रेतान्यप्रमेयाणिराज्ञः शिवेः स्थितान्यप्रतिमस्य बुद्ध्या १९ एवं वृत्तोऽहीनिषेवश्च यस्मात्तस्माच्छिविरत्यगाद्वैरथेन ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाष्टकः पुनरेवान्वपृच्छन्मातामहं कौतुकेनेंद्रकल्पम् २० पृच्छामित्वां नृपते ब्रह्मसत्यं कुतश्च कश्चासिसुतश्च कस्य ॥ कृतं त्वया यद्विनतस्य कर्ता लोके त्वदन्यः क्षत्रियो ब्राह्मणो वा २१ ॥ ययातिरुवाच ॥ ययातिरस्मिन्नुपस्य पुत्रः पुरोः पिता सार्वभौमस्त्वहासम् ॥ गुह्यं चार्थं मामकेभ्यो ब्रवीमि मातामहो हं भवतां प्रकाशम् २२ सर्वाभिमां पृथिवीं निजिगाय प्रादामहं छादनं ब्राह्मणेभ्यः ॥ मेघ्यानश्वाने कशतान्सुररूपांस्तदा देवाः पुण्यभाजो भवंति २३ अदामहं पृथिवीं ब्राह्मणेभ्यः पूर्णामिमामखिलां वाहनेन ॥ गोभिः सुवर्णेन धनैश्च मुख्यैस्तदाऽदंगाः शतमर्बुदानि २४ सत्येन मेघौ श्वसुंधरा च तथैवाग्निर्ज्वलते मानुषेषु ॥ न मे वृथा व्याहृतमेव वाक्यं सत्यं हि संतः प्रतिपूजयंति २५ यदष्टकप्रब्रवीमीह सत्यं प्रतर्दनं चौषदं श्वितथैव ॥ सर्वे च लोका मुनयश्च देवाः सत्येन पूज्या इति मे मनो गतम् २६ योनः स्वर्गजितः सर्वान्यथा वृत्तं निवेदयेत् ॥ अनसूर्या द्विजाभ्येभ्यः सलभेन्नः सलोकताम् २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं राजा समहात्मा ह्यतीव स्वैर्दोहित्रैस्तारितो मित्रसाहः ॥ त्यक्त्वा मर्हो परमोदारकर्म स्वर्गगतः कर्मभिव्याप्य पृथ्वीम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायातसमाप्तौ त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि पुरोर्वंशकरानृपान् ॥ यद्गीर्या नयादृशांश्चापियावतो यत्पराक्रमान् १ न ह्यस्मिन्शीलहीनो वानिर्वीर्यो वानराधिपः ॥ प्रजाविरहितो वाऽपि भूतपूर्वः कथंचन २ तेषां प्रथितवृत्तानां राज्ञां विज्ञानशालिनाम् ॥ चरितं श्रोतुमिच्छामि विस्तरेण तपोधन ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हंतते कथयिष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ पुरोर्वंशधरान्वीराच्छक्रप्रतिम तेजसः ॥ भूरिद्रविणविक्रांतान्सर्वलक्षणपूजितान् ४ प्रवीरेश्वरौ द्राक्षास्त्रयः पुत्रामहारथाः ॥ पुरोः पौष्ट्यामजायंत प्रवीरो वंशकृत्ततः ६ मनस्युरभवत्तस्माच्छूरसेनीसुतः प्रभुः ॥ पृथिव्याश्चतुरंताया गोप्ताराजविलोचनः ६ शक्तः संहननो वाग्मी सौवीरितनयास्त्रयः ॥ मनस्योरभवन्पुत्राः शूराः सर्वे महारथाः ७

आदि. १
अ०
॥ ९४ ॥
॥ ९९ ॥

त्युक्तेरश्रेयसेत्यात् । प्रस्थेदत्त्वाविपिनं ब्राह्मणेभ्य इति पाठे ब्राह्मणेभ्यो दत्त्वाविपिनं वनं प्रस्थे प्रतस्थेऽहं प्रस्थानं कृतवानस्मि अभ्यासलोप आर्षः । मेघ्यानश्वान्यदा देवेभ्य उत्सृजतितदा देवास्तं पुण्यवंतं भर्जतीत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इति आदिपर्वणिनी० भारतभावंदीये त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ चतुरंतायाश्चतुःसमुद्रावच्छिन्नायाः ६ । ७

१ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० वितथं विगतस्तथाभावो जनकसाहस्यं यत्र तदादृशं पुत्रजन्म २१ । २२ । २३ । २४ । २५ सर्वैः सवसंज्ञैर्धैः २६ । २७ अन्वगभानुप्रभृतयो मिश्रकेश्यां मनस्विनः ॥ रौद्राश्वस्यमहेष्वासादशाप्सरसिसूनवः ८ यज्वानोज्जिरे शूराः प्रजावंतो बहुश्रुताः ॥ सर्वे सर्वास्त्रविद्वांसः सर्वे धर्मपरा यणाः ९ ऋचेयुरथ कक्षेयुः रुक्णेयुश्च वीर्यवान् ॥ स्थंडिलेयुर्वनेयुश्च जलेयुश्च महायशाः १० ते जेयुर्वलवान्धीमान् सत्येयुश्चेंद्रविक्रमः ॥ धर्मयुः सन्नतेयुश्च दशमोदे वविक्रमः ११ अनाष्टाष्टिरभूत्तेषां विद्वान्भुवितथैकराट् ॥ ऋचेयुरथ विक्रांतो देवानामिव वासवः १२ अनाष्टाष्टिसुतस्त्वासीद्राजसूयाश्वमेधकृत् ॥ मतिनारइति ख्यातो राजा परमधार्मिकः १३ मतिनारसुताराजंश्च त्वारोऽमितविक्रमाः ॥ तं सुर्महानतिरथोद्बुधुश्चाप्रतिमद्युतिः १४ तेषां तं सुर्महावीर्यः पौरवंशमुद्गहन् ॥ आ जहार यशोदीप्तं जिगाय च वसुंधराम् १५ ईलिनंतु सुतं तं सुर्जनयामास वीर्यवान् ॥ सोऽपि कृत्स्नामिमां भूमिं विजिग्ये जयतां वरः १६ रथं तयां सुतान्पंचपंचभूतोपमां स्ततः ॥ ईलिनोजनयामास दुष्यंतं प्रभृतीं नृपान् १७ दुष्यंतं शूरभीमौ च प्रवसुं वसुमेव च ॥ तेषां श्रेष्ठो भवद्राजा दुष्यंतो जनमेजय १८ दुष्यंताद्भरतोज्ज्ञे विद्वान्शा कुंतलो नृपः ॥ तस्माद्भरतवंशस्य विप्रतस्थे महद्यशः १९ भरतस्ति सृष्टुष्ठीपुनवपुत्रानर्जीजनत् ॥ नाभ्यनंदतान् राजानानुरूपा ममेत्युत् २० ततस्तान्मातरः कुद्धाः पुत्रान्निन्युर्यमक्षयम् ॥ ततस्तस्य नरेन्द्रस्य वितथं पुत्रजन्मतत् २१ ततो महद्भिः क्रतुभिरीजानो भरतस्तदा ॥ लेभे पुत्रं भरद्वाजा हुमन्धुनाम भारत २२ ततः पुत्रिणमात्मानं ज्ञात्वा पौरवनंदनः ॥ भुमन्धुं भरतश्रेष्ठयौ वराज्येऽभ्यषेचयत् २३ ततो दिविरथो नाम भुमन्धोरभवत्सुतः ॥ सुहोत्रश्च सुहोता च सुहविः सुयजुस्तथा २४ पुष्करिण्यामृचीकश्च भुमन्धोरभवत्सुताः ॥ तेषां ज्येष्ठः सुहोत्रस्तुराज्यमापमहीक्षिताम् २५ राजसूयाश्वमेधाद्यैः सोऽयजद्बहुभिः सवैः ॥ सुहोत्रः पृथिवीं कृत्स्नां बुभुजे सागरां वराम् २६ पूर्णां हि स्ति गजाश्चैश्वर्यं लसमाकुलाम् ॥ मम ज्जेवमहीतस्य भूरिभारावपीडिता २७ हस्त्यश्वरथसंपूर्णामनुप्यकलिलाभृशम् ॥ सु होत्रे राजनितदा धर्मतः शासति प्रजाः २८ चैत्ययूपांकिता चासीद्भूमिः शतसहस्रशः ॥ प्रवृद्धजनसस्या च सर्वदेवव्यरोचत २९ ऐक्ष्वाकी जनयामास सुहोत्रात्पृथ्वीप तेः ॥ अजमीढं सुमीढं च पुरुमीढं च भारत ३० अजमीढो वरस्तेषां तस्मिन्वंशः प्रतिष्ठितः ॥ षट्पुत्रान्सोऽप्यजनयत्ति सृष्टुष्ठीपु भारत ३१ ऋक्षं धूमिन्यथानीलीदु ष्यंतं परमेष्ठिनौ ॥ केशिन्यजनय जन्हुं सुतौ व्रजनरूपिणौ ३२ तथेमे सर्वपंचालादुष्यंतं परमेष्ठिनोः ॥ अन्वयाः कुशिकाराजन् जन्होरमिततेजसः ३३ व्रजनरूपि णयोर्येष्ठमृक्षमाहुर्जनाधिपम् ॥ ऋक्षात्संवरणोज्ज्ञे राजन्वंशकरः सुतः ३४ आक्षेपं वरणे राजन् प्रशासति वसुंधराम् ॥ संक्षयः सुमहानासीत्प्रजानामिति नः श्रुतम् ३५ व्यशीर्यत ततो राक्षस्यैर्नानाविधैस्तदा ॥ क्षुन्मृत्युभ्यामनाट्टपृथा व्याधिभिश्च समाहृतम् ३६ अभ्यघ्नन् भारतान् श्वैव सपत्नानां बलानि च ॥ चालयन्वसुधां चेमां बलेन चतुरंगिणा ३७ अभ्ययात्तं च पांचाल्यो विजित्य तरसामहीम् ॥ अक्षौहिणीभिर्दशभिः स एनं समरे जयत् ३८

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ व्रजनरूपिणयोरित्यक्षराधिक्यमायं ३४ आक्षेपसपुत्रे ३५ क्षयेर्नाशहेतुभिः क्षुत्प्रभृतिभिः ३६ । ३७ अभ्ययात्तंसंवरणं एनसंवरणमेव ३८

पलायत बह्मभावार्थः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ओमित्येमीकारे विषाणवत्गिरिशृंगवच्छेदभूतं ४६ बलिभूतः करवान् ४७ सौरीसूर्यकन्या ४८ । ४९ । ५० । ५१ अश्वत्थ

ततःसदारःसामात्यःसपुत्रःससुहृज्जनः ॥ राजासंवरणस्तस्मात्पलायतमहाभयात् ३९ सिंधोर्नदस्यमहतोनिकुंजेन्यवसत्तदा ॥ नदीविषयपर्यतेपर्वतस्यसमीपतः
४० तत्रावसन्बहून्कालान्भारतादुर्गमाश्रिताः ॥ तेषानिवसतां तत्रसहस्रं परिवत्सरान् ४१ अथाभ्यगच्छद्भरतान्वसिष्ठोमगवाचपिः ॥ तमागतं प्रयत्नेन प्रत्युद्गम्या
भिवाद्य च ४२ अर्घ्यमभ्याहरंस्तस्मैते सर्वेभारतास्तदा ॥ निवेद्य सर्वमृषये सत्कारेण सुवर्चसे ४३ तमासने चोपविष्टं राजा ब्रूवस्वयंतदा ॥ पुरोहितो भवान्नोऽस्तुरा
ज्याय प्रयते महि ४४ ओमित्येवं वसिष्ठोऽपि भारतान्प्रत्यपद्यत ॥ अथाभ्यर्षिचत्साम्राज्ये सर्वक्षत्रस्य पौरवम् ४५ विषाणभूतं सर्वस्यां पृथिव्यामिति नः श्रुतम् ॥
भरताध्युषितं पूर्वसोऽध्यतिष्ठत्पुरोत्तमम् ४६ पुनर्बलिभूतश्चैव चक्रैः सर्वमहीक्षितः ॥ ततः सपृथिवीं प्राप्य पुनरीजे महाबलः ४७ आजमीढो महायज्ञैर्बहुभिर्भूरिदाक्षि
णैः ॥ ततः संवरणात्सौरीतपती सुषुवे कुरुम् ४८ राजत्वेतं प्रजाः सर्वाधर्मज्ञ इति विरे ॥ तस्य नाम्नाऽभिविख्यातं पृथिव्यां कुरुजांगलम् ॥ कुरुक्षेत्रं सतपसा पुण्यं चक्र
महातपाः ॥ अश्वत्थं तमभिष्यंतं तथा चैत्ररथं मुनिम् ५० जनमेजयं च विख्यातं पुत्रांश्चास्यानुशुभम् ॥ पंचैतान्वाहिनीपुत्रान्व्यजाय तमनस्विनी ५१ अविक्षितः
परिक्षितुश्वलाश्वस्तुवीर्यवान् ॥ आदिराजो विराजश्च शाल्मलिश्च महाबलः ५२ उच्चैः श्रवामंगकारे जितारिश्चाष्टमः स्मृतः ॥ एतेषामन्ववायेतुरव्यातास्ते क
र्मजैर्गुणैः ॥ जनमेजयादयः सप्ततथैवान्ये महारथाः ५३ परीक्षितोऽभवत्पुत्राः सर्वे धर्मार्थकोविदाः ॥ कक्षसेनोऽग्रसेनौ तु चित्रसेनश्च वीर्यवान् ५४ इंद्रसेनः सुषेणश्च
भीमसेनश्च नामतः ॥ जनमेजयस्य तनयाभ्युविख्याता महाबलाः ५५ घृतराष्ट्रः प्रथमजः पांडुर्बाल्हीक एव च ॥ निषधश्च महातेजास्तथाजांबूनदोवली ५६ कुंडो
दरः पदातिश्च वसातिश्चाष्टमः स्मृतः ॥ सर्वे धर्मार्थकुशलाः सर्वभूतहिते रताः ५७ घृतराष्ट्रोऽथ राजाऽऽसीत्तस्य पुत्रोऽथ कुंडिकः ॥ हस्तीवितर्कः क्रोधश्च कुंडिनश्चा
पिपंचमः ५८ हविः श्रवास्तथेन्द्राभोभुमन्युश्चापराजितः ॥ घृतराष्ट्रसुतानां तु त्रीनेतान्प्रथितान्भुवि ५९ प्रतीपं धर्मनेत्रं च सुनेत्रं चापि भारत ॥ प्रतीपः प्रथितस्ते
पांशुवाप्रतीभोभुवि ६० प्रतीपस्य त्रयः पुत्राजज्ञिरे भरतर्षभ ॥ देवापिः शांतनुश्चैव बाल्हीकश्च महारथः ६१ देवापिश्च प्रववाजतेषां धर्महितेऽप्यस्य ॥ शांतनुश्च म
होलेभे बाल्हीकश्च महारथः ६२ भरतस्यान्वये जाताः सत्वन्तोनराधिपाः ॥ देवर्षिकल्पानृपते बहवो राजसत्तमाः ६३ एवं विधाश्चाप्यपरे देवकल्पामहारथाः ॥
जाता मनोरन्ववायेऽरेलवंशविवर्धनाः ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पुरुवंशानुकीर्तने चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥
श्रुतस्त्वत्तोभया ब्रह्मन्पूर्वेषां संभवो महान् ॥ उदारश्चापि वंशेऽस्मिन् राजानो मे परिश्रुताः १

वाविसिदितिसंज्ञांतरं ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ सुतानां कुंडिकादीनां मध्ये प्रथितानां हरितिशेषः सुतानां हरितिपाठे तु एतां स्तेभ्यो न्यान्वक्ष्यमाणान्प्रथितानां हरितिव्याख्येयं ५९
६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठे भारतभावदीपे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रुतवति ?

२ । ३ । ४ गुणादावृत्तादयः । प्रभावो देवतादिवशित्वं । वीर्येशारीरंबलं । ओजोमानसं सामर्थ्यं चैव । सत्वमदीनत्वं । उत्साहः प्रयत्नमानता ५ । ६ 'अदितेर्दक्षोऽजायत दक्षाददितिः' इति परिश्रुत

किंतु लघ्वर्थसंयुक्तं प्रियाख्यानं नमामति ॥ प्रीणात्यतो भवान्भूयो विस्तरेण ब्रवीतु मे २ एतामेव कथां दिव्यामा प्रजापतितो मनोः ॥ तेषामाजननं पुण्यं कस्य न प्रीति
मावहेत् ३ सद्धर्मगुणमाहात्म्यैरभिर्वाधितमुत्तमम् ॥ विष्टम्यलोकांर्षिनिपांयशः स्फीतमवस्थितम् ४ गुणप्रभाववीर्यजः सत्वोत्साहवतामहम् ॥ नत्प्यामि कथांशु
ष्वन्नमृतास्वादसंमिताम् ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन्पुरासम्यङ्मया द्वैपायनाच्छ्रुतम् ॥ प्रोच्यमानं मया कृत्स्नं स्ववंशजननं शुभम् ६ दक्षाददिति रदिते
र्विवस्वान्चि वस्तोमनुर्मनोरिलाइलायाः पुरुरवाः पुरुरवस आयुरायुषो नहुषो नहुषाद्ययातिर्ययातेर्द्वैभार्येव भूवतुः ७ उशनसोऽदुहिता देवयानी वृषपर्वणश्च दुहिताश
र्मिष्ठानाम ८ अत्रानुवंशश्लोको भवति ॥ यदुंचतुर्वसुंचैव देवयानी व्यजायत ॥ द्युंचानुंच पूरुंच शर्मिष्ठावर्षपर्वणी ९ तत्रयदोर्यादवाः पूरोः पौरवाः १० पूरोस्तु
भार्याकौ सल्यानामतस्यामस्य जज्ञे जनमेजयो नाम यस्त्रीनश्वमेधानाजहार विश्वजिताचेष्टावनं विवेश ११ जनमेजयः खल्वनंतानामोपये मे माधर्वी तस्यामस्य जज्ञे प्रा
चिन्वान्यः प्राचीं दिशं जिगाय यावत्सूर्यो दयात्तस्तस्य प्राचिन्वत्वम् १२ प्राचिन्वान् खल्वश्मकीमुपये मे यादर्वी तस्यामस्य जज्ञे संयातिः १३ संयातिः खलु दृषद्वतो दु
हितं रं वरार्गीनामोपये मे तस्यामस्य जज्ञे अहंयातिः १४ अहंयातिः खलु कृतवीर्यदुहितरमुपये मे भानुमती नाम तस्यामस्य जज्ञे सार्वभौमः १५ सार्वभौमः खलु जित्वाज
हारकैकेर्यासुनंदां नामतामुपये मे तस्यामस्य जज्ञे जयत्सेनो नाम १६ जयत्सेनः खलु वैदर्भीमुपये मे सुश्रवां नाम तस्यामस्य जज्ञे अवाचीनः १७ अवाचीनोऽपि वैदर्भीम
परामेवोपये मे मर्यादां नाम तस्यामस्य जज्ञे अरिहः १८ अरिहः खलु वांगीमुपये मे तस्यामस्य जज्ञे महाभौमः १९ महाभौमः खलु प्रासेनजितिमुपये मे सुयज्ञां नाम त
स्यामस्य जज्ञे अयुतनायीयः पुरुषमेधानामयुतमानयत्तेनास्यायुतनायित्वम् २० अयुतनायी खलु पृथुश्रवसोऽदुहितरमुपये मे कामां नाम तस्यामस्य जज्ञे अक्रोधनः
२१ सखलु कालिं गीकरं भां नामोपये मे तस्यामस्य जज्ञे देवातिथिः २२ देवातिथिः खलु वैदेहीमुपये मे मर्यादां नाम तस्यामस्य जज्ञे अरिहो नाम २३ अरिहः खलु वांगेयी
मुपये मे सुदेवां नाम तस्यां पुत्रमजीजनदक्षम् २४ ऋक्षः खलु तक्षकदुहितरमुपये मे ज्वालां नाम तस्यां पुत्रं मतिनारं नामोत्पादयामास २५ मतिनारः खलु सरस्वत्यां गु
णसमन्वितं द्वादशवर्षिकं सत्रमाहरत् ॥ समाप्ते च सत्रे सरस्वत्यभिगम्य तं भर्तारं वरयामास तस्यां पुत्रमजीजनत्सुनाम् २६ अत्रानुवंशश्लोको भवति ॥ तंसुसरस्व
तीपुत्रं मतिनारादजीजनत् ॥ ईलिनं जनयामास कालिं ग्यां तं सुरात्मजम् २७ ईलिनस्तुरथं तयां दुष्यंताद्यान्पंचपुत्रानजीजनत् २८ दुष्यंतः खलु विश्वामित्रदुहित
रं शकुंतलां नामोपये मे तस्यामस्य जज्ञे भरतः २९ अत्रानुवंशश्लोको भवतः ॥ भस्त्रामातापितुः पुत्रो येन जातः स एव सः ॥ भरस्वपुत्रं दुष्यंतमाज्वमं वस्थाः शकुंतलाम् ३०

योः सृष्टिक्रमयोरत्यमाह दक्षाददिति रिति । आयस्तु हरिवंशे वक्ष्यते । अदितेर्दक्षो द्वादश इति । अनयोश्च पक्षयोः कल्पभेदेन व्यवस्था ७ । ८ । ९ । १० । ११ यावत्सूर्यो दयादुदयाचलपर्यंतं । एकेनेवाद्वा
इतितु भावः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

रेतोधाःपुत्रउन्नयतिनरदेव्यमक्षयात् ॥ त्वंचास्यघातागर्भस्यसत्यमाहशकुंतला ३१ ततोऽस्यभरतत्वंभरतःखलुकाशेयीमुपयेमेसार्वसेर्नासुनंदांनामतस्यामस्यज
ज्ञेभुमन्युः ३२ भुमन्युःखलुदाशार्हीमुपयेमेविजयांनामतस्यामस्यजज्ञेसुहोत्रः ३३ सुहोत्रःखल्विक्ष्वाकुकन्यामुपयेमेसुवर्णानामतस्यामस्यजज्ञेहस्ती ॥ यद्दं
हास्तिनपुरंस्थापयामास एतदस्यहास्तिनपुरत्वम् ३४ हस्तीखलुत्रैगर्तीमुपयेमेयशोधरांनामतस्यामस्यजज्ञेविकुंठनोनाम ३५ विकुंठनःखलुदाशार्हीमु
पयेमेसुदेवांनामतस्यामस्यजज्ञेअजमीठोनाम ३६ अजमीठस्यचतुर्विंशंपुत्रशतंबभूवकैकेय्यांगांधार्याविशालायामृक्षायांचेतिपृथक्पृथक्वंशधरानृपतयः ॥
तत्रवंशकरःसंवरणः ३७ संवरणःखलुवैवस्वर्तीतपतीनामोपयेमेतस्यामस्यजज्ञेकुरुः ३८ कुरुःखलुदाशार्हीमुपयेमेशुभार्गीनामतस्यामस्यजज्ञेविदूरः ३९
विदूरस्तुमाधवीमुपयेमेसंप्रियांनामतस्यामस्यजज्ञेअनश्वानाम ४० अनश्वखलुमागधीमुपयेमेअमृतांनामतस्यामस्यजज्ञेपरीक्षित ४१ परीक्षितखलुबाहुदामुपये
मेसुयशांनामतस्यामस्यजज्ञेभीमसेनः ४२ भीमसेनःखलुवैकेयीमुपयेमेकुमारीनामतस्यामस्यजज्ञेप्रतिश्रवानाम ४३ प्रतिश्रवसःप्रतीपःखलुशैब्यामुपयेमेसुनंदां
नामतस्यांपुत्रानुत्पादयामासदेवापिंशांतनुंवाल्हीकंचेति ४४ देवापिःखलुबालएवारण्यंविवेश शांतनुस्तुमहीपालोबभूव ४५ अत्रानुवंशश्लोकोभवति ॥
यंयंकराभ्यांस्पृशतिजीर्णससुखमश्रुते ॥ पुनर्युवाचभवतितस्मात्तंशांतनुंविदुः ॥ इतितदस्यशांतनुत्वम् ४६ शांतनुःखलुगंगाभागीरथीमुपयेमेतस्यामस्य
जज्ञेदेववतोनामयमाहुर्भीष्ममिति ४७ भीष्मःखलुपितुःप्रियचिकीर्षयासत्यवर्तीमातरमुदवाहयतयामाहुर्गंधकालीमिति ४८ तस्यांपूर्वकानीनोगर्भःपराशराद्वै
पायनोऽभवत् ॥ तस्यामेवशांतनोरन्यौद्वौपुत्रौबभूवतुः ४९ विचित्रवीर्यश्चित्रांगदश्च तयोरप्राप्तयौवनएवचित्रांगदोगंधर्वेणहतःविचित्रवीर्यस्तुराजासीत् ५०
विचित्रवीर्यःखलुकौसल्यात्मजंऽविकांवालिकेकाशिराजदुहितरावुपयेमे ५१ विचित्रवीर्यस्त्वनपत्यएवविदेहत्वंप्राप्तस्ततःसत्यवत्यचितयन्मादौष्यंतोवंशउच्छे
दंज्जेदिति ५२ साद्वैपायनमृषिमनसाचितयामास सतस्याःपुरतःस्थितःकिंकरवाणीति ५३ सातमुवाचभ्रातातवानपत्यएवस्वर्यातोविचित्रवीर्यःसाध्वप
त्यंतस्योत्पादयेति ५४ सतथेत्युक्त्वात्रीन्पुत्रानुत्पादयामास घृतराष्ट्रपांडुंविदुरंचेति ५५ तत्रघृतराष्ट्रस्यराज्ञःपुत्रशतंबभूवगांधार्यावरदानाद्वैपायनस्य ५६
तेषांघृतराष्ट्रस्यपुत्राणांचत्वारःप्रधानाबभूवुः दुर्योधनोदुःशासनोविकर्णश्चित्रसेनश्चेति ५७ पांडोस्तुद्वेभार्येबभूवतुःकुंतीपृथानाममाद्रीचेत्युभेस्त्रीरत्ने ५८
अथपांडुर्मृगयांचरन्मैथुनगतमृषिमपश्यन्मृग्यांवर्तमानंतथैवाहुतमनासादितकामरसमत्तंचवाणेनाजघान ५९

सवाणविद्धउवाचपांडुंचरताधर्ममिमंयेनत्वयाऽभिज्ञेनकामरसस्याहमनवाप्तकामरसोनिहतस्तस्मात्त्वमप्येतामवस्थामासाद्यानवाप्तकामरसःपंचत्वमाप्स्यसिक्लिप्र
मेवेतिसविवर्णरूपस्तथापांडुःशापंपरिहरमाणो नोपासर्पतभार्येवाक्यंचोवाच ६० स्वचापल्यादिदंप्राप्तवानहंशृणोमिचनानपत्यस्यलोकाःसंतीति ॥ सात्वं
मदर्थेपुत्रानुत्पादयेतिकुंतीमुवाचसातथोक्त्वापुत्रानुत्पादयामास ॥ धर्माद्युधिष्ठिरंमारुताद्वीमसेनंशक्रादुर्जुनमिति ६१ ॥ तांसंहृष्टःपांडुरुवाच ॥ इयंतेसपत्यनप
त्यासाध्वस्याअपत्यमुत्पाद्यतामिति ॥ एवमस्त्वितिकुंतीतांविद्यांमाद्याःप्रायच्छत् ६२ माद्यामश्विभ्यांनकुलसहदेवावुत्पादितौ ६३ माद्रीखल्वलंकृतादृष्ट्वापां
डुर्भावंचक्रेसतांस्पृष्ट्वैवविदेहत्वंप्राप्तः ६४ तत्रैनंचिताग्रिस्थंमाद्रीसमन्वारुरोह उवाचकुंतीयमयोरप्रमत्तयात्वयाभवितव्यमिति ६५ ततस्तेपांडवाःकुंत्यास
हिताहास्तिनपुरमानीयतापसैर्भीष्मस्यचविदुरस्यचनिवेदिताः ॥ सर्ववर्णानांचनिवेद्यांतर्हितास्तापसाबभूवुःप्रेक्षमाणानतिषाम् ६६ तच्चवाक्यमुपश्रुत्यभगव
तामंतरिक्षात्पुष्पवृष्टिःपपातदेवदुंदुभयश्चप्रणेदुः ६७ प्रतिगृहीताश्चपांडवाःपितुर्निधनमावेदयंतस्तस्योर्ध्वदेहिकंन्यायतश्चकृतवंतस्तांस्तत्रनिवसतःपांडवा
न्बाल्यात्प्रभृतिदुर्योधनोनामर्षयत् ६८ पापाचारोराक्षसीबुद्धिमाश्रितोऽनेकैरुपायैरुद्धर्तुंचव्यवसितोभावित्वाच्चार्थस्यनशक्तितास्तेसमुद्धर्तुम् ६९ ततश्चघृतरा
ष्ट्रेणव्याजेनवारणावतमनुप्रेषितागमनमरोचयन् ७० तत्रापिजतुगृहेदग्धुंसमारब्धानशकिताविदुरमंत्रितेनेति ७१ तस्माच्चहिडिंबमंतराहत्वाएकचक्रांगताः ७२
तस्यामप्येकचक्रायांबकंनामरक्षसंहत्वापांचालनगरमधिगताः ७३ तत्रद्रौपदीभार्यामविदन्स्वविषयंचाभिजग्मुः ७४ कुशलिनःपुत्रांश्चोत्पादयामासुः प्रतिविध्यं
युधिष्ठिरःसुतसोमंवृकोदरःश्रुतकीर्तिमर्जुनःशतानीकंनकुलःश्रुतकर्माणंसहदेवइति ७५ युधिष्ठिरस्तुगोवासनस्यशैब्यस्यदेविकांनामकन्यांस्वयंवराह्ये तस्यां
पुत्रंजनयामासयौधेयनाम ७६ भीमसेनोऽपिकाश्यांबलंधरांनामोपयेमेवीर्यशुल्कांतस्यांपुत्रंसर्वगंनामोत्पादयामास ७७ अर्जुनःखलुद्वारवतीगत्वाभगिर्नीवासुदे
वस्यसुभद्रांभद्रभाषिणीभार्यामुदावहत् ॥ स्वविषयंचाभ्याजगामकुशलीतस्यांपुत्रमभिमन्युमतीवगुणसंपन्नंदयितंवासुदेवस्याजनयत् ७८ नकुलस्तुचैद्यांकरेणुम
तीनामभार्यामुदावहत्तस्यांपुत्रंनिरमित्रंनामाजनयत् ७९ सहदेवोऽपिमाद्रीमेवस्वयंवरेविजयांनामोपयेमेभद्रराजस्यद्युतिमतोदुहिरंतस्यांपुत्रमजनयत्सुहोत्रंनाम ८०
भीमसेनस्तुपूर्वमेवहिडिंबायांराक्षसघटोत्कंचंपुत्रमुत्पादयामास ८१ इत्येतएकादशपांडवानांपुत्रास्तेषांवंशकरोऽभिमन्युः ८२ सविराटस्यदुहितरमुपयेमेउत्तरां
नाम ॥ तस्यामस्यपरासुर्गर्भोऽभवत्समुत्संगेनप्रतिजग्राहपृथानियोगात्पुरुषोत्तमस्यवासुदेवस्यषाण्मासिकंगर्भमहमेनंजीवयिष्यामीति ८३ सभवतावासुदेवेनासं
जातबलवीर्यपराक्रमोऽकालजातोऽस्त्राग्निनादग्धस्तेजसास्वेनसंजीवितः ॥ जीवयित्वाचैनमुवाचपरिक्षीणकुलेजातोभवत्वयंपारिक्षिन्नामेति ८४

८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पञ्चनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ भीष्मोत्पत्तिवक्तृत्पितृःशांतनोरुत्पत्तिमाह इक्ष्वाकुवंशेति १ । २ । ३ परिक्षित्वलुमाद्रवतीनामोपयेमेत्वन्मातरंतस्यांभवान्जनमेजयः ८५ भवतोवपुष्टमायांद्वौपुत्रौजज्ञाते शतानीकःशंक्रुर्गणश्चशतानीकस्यैवेदेह्यापुत्रउत्पन्नोऽश्व मेघदत्तइति ८६ एषपूरोर्वेशःपांडवानांचकीर्तितोधन्यःपुण्यःपरमपवित्रःसततंश्रोतव्योब्राह्मणैर्नियमवद्विरनंतरंक्षत्रियैःस्वधर्मनिरतैःप्रजापालनतत्परैर्वैश्यैरपि चश्रोतव्योऽधिगम्यश्चतथाशुद्रैरपिप्रिवर्णशुश्रूषुभिःश्रद्धधानैरिति ८७ इतिहासामेमंपुण्यमशेषतःश्रावयिष्यंतियेनराःश्रोष्यंतिवानियतात्मानोविमत्सराभैत्रावेद परास्तेऽपिस्वर्गजितःपुण्यलोकाभवंतिसततंदेवब्राह्मणमनुष्याणांमान्याःसंपूज्याश्च ८८ परंहीदंभारतंभगवताव्यासेनप्रोक्तंपावनंयेब्राह्मणादयोवर्णाःश्रद्धधाना अमत्सराभैत्रावेदसंपन्नाःश्रोष्यंतितेऽपिस्वर्गजितःसुरुतिनोऽशोच्याःकृताकृतेभवंति ८९ भवतिचात्रश्लोकः ॥ इदंहेवेदैःसमितंपवित्रमपिचोत्तमं ॥ धन्यंयश स्यमायुष्यंश्रोतव्यंनियतात्मभिः ९० ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पूरुवंशानुकीर्तने पञ्चनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इक्ष्वाकुवंशप्रभवोराजाऽऽसीत्पृथिवीपतिः ॥ महाभिषइतिख्यातःसत्यवाक्सत्यविक्रमः १ सोऽश्वमेधसहस्रेणराजसूयशतेनच ॥ तोषयामासदेवेशंस्वर्गलेभेततः प्रभुः २ ततःकदाचिद्ब्रह्माणमुपासांचक्रिरेसुराः ॥ तत्रराजर्षयोह्यासन्सचराजामहाभिषः ३ अथगंगासरिच्छ्रेष्ठासमुपायात्पितामहम् ॥ तस्यावासःसमुद्रतमारु तेनशाशिप्रभम् ४ ततोऽभवन्सुरगणाःसहसाज्वाह्मुखास्तदा ॥ महाभिषस्तुराजर्षिरंशंकोदृष्टवान्नदीम् ५ सोऽपद्यातोभगवताब्रह्मणातुमहाभिषः ॥ उक्तश्चजातो मर्त्येषुपुनर्लोकानवाप्स्यसि ६ ययाहृतमनाश्चासिगंगयात्वंहिदुर्मते ॥ सातेवैमानुषेलोकेविप्रियाप्याचरिष्यति ७ यदातेभवितामन्युस्तदाशापाद्रिमोक्षयसे ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सचितयित्वानृपतिर्नृपानन्यांस्तपोधनान् ८ प्रतीपरोचयामासपितरंभूरितेजसम् ॥ महाभिषंतुतंदृष्टानदीधैर्याच्च्युतंनृपम् ९ तमेव मनसाध्यायंत्युपावर्तत्सरिद्वरा ॥ सातुविध्वस्तवपुषःकश्मलाभिहताभृप १० ददर्शपथिगच्छंतीवसून्देवान्दिवोकसः ॥ तथारूपांश्चतान्दृष्ट्वापप्रच्छसरितांवरा ११ किमिदंनष्टरूपाःस्थकच्चिक्षेमंदिवोकसाम् ॥ तामूर्चुर्वसवोदेवाःशप्ताःस्मोवैमहानदि १२ अल्पेऽपराधेसंरंभाद्रसिष्ठेनमहात्मना ॥ विमूढाहिवयंसर्वेप्रच्छन्नमृ पिसत्तमम् १३ संध्यांवासिष्ठमासीनंतमत्यभिसृताःपुरा ॥ तेनकोपाद्रयंशप्तायोनौसंभवतेतिह १४ नतच्छक्यंनिवर्तयितुंयदुक्तंब्रह्मवादिना ॥ त्वमस्मान्मानुषी भूत्वासृजपुत्रान्वसून्भुवि १५ नमानुषीणांजठरंप्रविशेमवयंशुभे ॥ इत्युक्तातैश्चवसुभिस्तथेत्युक्त्वाऽब्रवीदिदम् १६ ॥ गंगोवाच ॥ मर्त्येषुपुरुषश्रेष्ठःकोवःकर्ताभि विष्यति ॥ वसवउचुः ॥ प्रतीपस्यसुतोराजाशांतनुर्लोकविश्रुतः ॥ भवितामानुषेलोकेसनःकर्ताभविष्यति १७ ॥ गंगोवाच ॥ ममाप्येवंमतंदेवायथामां वदता नवाः ॥ प्रियंतस्यकरिष्यामियुष्माकंचैतदीप्सितम् १८

४ । ५ अपद्यातः शप्तः ६ । ७ । ८ । ९ विध्वस्तवपुषोदिविष्युतत्वात् १० । ११ । १२ । १३ अस्यभिसृताअतिक्रांतवतःवक्ष्यमाणेनतद्धेनुहरणेनेतिशेषः १४ सृजउत्पादय १५ । १६ । १७ । १८

नचिरकालंशीघ्रं नोऽस्माकं १९ । २० तुरीयार्धमष्टमांशं एवमष्टभिरष्टमांशैरेकोऽर्धोभवितायोमुख्योऽपराधी २१ । २२ । २३ ॥ इति आ० नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥

॥ वसवउचुः ॥ जाताकुमारान्स्वानप्सुप्रक्षेपुंवैत्वमर्हसि ॥ यथानचिरकालंनोनिष्कृतिःस्यात्रिलोकगे १९ ॥ गंगोवाच ॥ एवमेतत्करिष्यामिपुत्रस्तस्यविधी यताम् ॥ नास्यमोवःसंगमःस्यात्पुत्रहेतोर्मयासह २० ॥ वसवउचुः ॥ तुरीयार्धप्रदास्यामोवीर्यस्यैकैकशोवयम् ॥ तेनवीर्येणपुत्रस्तेभवितातस्यचेप्सितः २१ नष्टं पत्स्यतिमर्त्येषुपुनस्तस्यतुसंततिः ॥ तस्मादपुत्रःपुत्रस्तेभविष्यतिसवीर्यवान् २२ एवंप्रसमयंकृत्वागंगयावसवःसह ॥ जग्मुःसंहृष्टमनसोयथासंकल्पमंजसा २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि महाभिषोपारव्याने षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रतीपोराजासीत्सर्वभूतहितः सदा ॥ निषसादसमावह्नीर्गंगाद्वारगतोजपन् १ तस्यरूपगुणोपेतागंगास्त्रीरूपधारिणी ॥ उत्तीर्यसलिलात्तस्माहोभनीयतमाकृतिः २ अधीयानस्यराजर्षेदि व्यरूपामनस्विनी ॥ दक्षिणंशालसंकाशमूर्धभेजेशुभानना ३ प्रतीपस्तुमहीपालस्तामुवाचयशस्विनीम् ॥ करोभिकितेकल्याणिप्रियंयत्तेऽभिकांक्षितम् ४ ॥ ह्युवाच ॥ त्वामहंकामयेराजनभजमानांभजस्वमम् ॥ त्यागःकामवतीनांहिस्त्रीणांसद्भिर्विगर्हितः ५ ॥ प्रतीपउवाच ॥ नाहंपरस्त्रियंकामाद्रच्छेयंवरवाणि नि ॥ नचासवर्णांकल्याणिधर्म्यमेतद्धिमेव्रतम् ६ ॥ ह्युवाच ॥ नाश्रेयस्यऽस्मिनागम्यानवक्तव्याचकार्हीचित् ॥ भजंतींभजमाराजन्दिव्यांकन्यांवरस्त्रियम् ७ ॥ प्रतीपउवाच ॥ त्वयानिवृत्तमेतत्तुयन्मांचोदयसिप्रियम् ॥ अन्यथाप्रतिपन्नमांनशयेद्धर्मविष्टवः ८ प्राप्यदक्षिणमूर्धमेत्वमाश्लिष्टावरांगने ॥ अपत्यानांस्नुषा णांचभीरुविद्धचेतदासनम् ९ सव्योरुःकामिनीभोग्यस्त्वयासचविवाजितः ॥ तस्मादहंनचरिष्येत्वयिकामंवरंगने १० स्नुषामेभवसुश्रोणिपुत्रार्थत्वांशुणोम्यहम् ॥ स्नुषापक्षंहिवामोरुत्वमागम्यसमाश्रिता ११ ॥ ह्युवाच ॥ एवमप्यस्तुधर्मज्ञसंयुज्येयंसुतेनते ॥ त्वद्गत्यातुमजिष्यामिप्रख्यातंभारतंकुलम् १२ पृथिव्यांपा र्थिवायेचतेपांयूयंपरायणम् ॥ गुणानहिमयाशक्यावकुंवर्षशतैरपि १३ कुलस्ययेवःप्रथितास्तत्साधुत्वमथोत्तमम् ॥ समयेनेहधर्मज्ञाचरेयंचयद्विभो १४ तत्सर्व मेवपुत्रस्तेनमीमांसितकार्हीचित् ॥ एवंवसंतीपुत्रेतेवर्धयिष्याम्यहंरतिम् १५ पुत्रैःपुण्यैःप्रियैश्चैवस्वर्गप्राप्स्यतितेसुतः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथेत्युक्त्वातुसारा जंस्तत्रैवांतरधीयत १६ पुत्रजन्मप्रतीक्षन्वैसराजातदधारयत् ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुप्रतीपःक्षत्रियर्षभः १७ तपस्तेपेसुतस्यार्थेसभार्यःकुरुनंदन ॥ तयोःसमभव त्पुत्रोद्वयोःसमहाभिषः १८ शांतस्यजज्ञेसंतानस्तस्मादासीत्सशांतनुः ॥ संस्मरंश्चाक्षयांल्लोकान्चिजातान्स्वेनकर्मणा १९ पुण्यकर्मकृदेवासीच्छांतनुःकुरुसत्त मः ॥ प्रतीपःशांतनुंपुत्रयौवनस्थंततोऽन्वशात् २० पुरास्त्रीमांसमभ्यागाच्छांतनोभूतयेतव ॥ त्वामाव्रजेद्यदिरहःसापुत्रवरवाणिनी २१

ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ दिव्यांदिविभवां ७ त्वयाहेतुभूतया निवृत्तंनिरस्तं ८ आश्लिष्टासंगता ९ । १० । ११ । १२ । १३ समयेननियमेन १४ नमीमांसितनविचारयेत् १५ । १६ । १७ १८ शांतनुशब्दव्युत्पत्तिमाह शांतस्येति शांतस्योपरतस्यवंशस्यसंतानोविस्तारइतिशांततनुः तकारलोपेनशांतनुरितिनाम संस्मरन्निति व्यवहितमपिज्ञानबलेनजातातीत्यर्थः १९ । २० । २१

नानुयोक्तव्यानप्रव्या २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ सर्वैरूपौशार्यादावनिद्यां २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥
 कामयानाऽभिरूपाद्यादिव्यस्त्रीपुत्रकाम्यया ॥ सात्वयानानुयोक्तव्याकाऽसिकस्यासिचांगने २२ यच्चकुर्यान्नतत्कर्मसाप्रव्यात्वयाञ्च ॥ मन्त्रियोगाद्गर्जती
 तांभजेथाइत्युवाचतम् २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवंसंदिश्यतनयंप्रतीपःशांतनुंतदा ॥ स्वेचराज्येऽभिपिच्यैनवनंराजाविवेशह २४ सराजाशांतनुर्धोमा
 न्देवराजसमद्युतिः ॥ बभूवमृगयाशीलःसततंवनगोचरः २५ समृगान्महिषांश्चैवविनिघ्ननराजसत्तमः ॥ गंगामनुचचारैकःसिद्धचारणसेविताम् २६ सकदा
 चिन्महाराजददर्शपरमांस्त्रियम् ॥ जाज्वल्यमानांवापुषासाक्षाच्छ्रियमिवापराम् २७ सर्वानवद्यांसुदतींदिव्याभरणभूषिताम् ॥ सूक्ष्मांवरधरामेकांपद्मोदरसम
 प्रभाम् २८ तांदृष्ट्वाहृष्टोमाऽभूद्विस्मितोरूपसंपदा ॥ पिबन्निवचनेत्राम्यानात्प्यतनराधिपः २९ साचद्वैवराजानंविचरंतंमहाद्युतिम् ॥ स्नेहादागतसौहार्दा
 नात्प्यतविलासिनी ३० तामुवाचततोराजासांत्वयनश्चक्षुणागिरा ॥ देवीवादानवीवात्वंगंधर्वीचाथवाऽप्सराः ३१ यक्षीवापन्नगीवाऽपिमानुषीवासुमध्यमे ॥
 याचेत्वासुरगर्भभार्याभिवशोभने ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शांतनूपाख्यानेसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 एतच्छ्रुत्वावचोराज्ञःसस्मितंमृदुवल्गुच ॥ वसूनांसमयंस्मृत्वाऽथाभ्यगच्छदनिदिता १ उवाचचैवराज्ञःसाल्हादयंतीमनोगिरा ॥ भविष्यामिमहीपालमहिषी
 तेवशानुगा २ यत्तुकुर्यामहंराजनशुभंवायदिवाऽशुभम् ॥ नतद्वारयितव्याऽस्मिनवक्तव्यातथाऽप्रियम् ३ एवंहिवर्तमानेऽहंत्वयिवत्स्यामिपार्थिव ॥ वारितावि
 प्रियंचोक्तात्यजेयंत्वामसंशयम् ४ तथेतिसायदातूक्तातदाभरतसत्तम ॥ प्रहर्षमतुल्लेभेप्राप्यतंपार्थिवोत्तमम् ५ आसाद्यशांतनुस्तांचभुजेकामतोवशी ॥
 नप्रष्टव्येतिमन्वानोनसतांकिंचिद्वचिवान् ६ सतस्याःशीलवृत्तेनरूपौदार्यगुणेनच ॥ उपचारेणचरहस्तुतोषजगतीपतिः ७ दिव्यरूपाहिसादेवीगंगात्रिपथगा
 मिनी ॥ मानुषंविग्रहंरुत्वाश्रीमंतंवरवर्णिनी ८ भाग्योपनतकामस्यभार्याचोपनताऽभवत् ॥ शांतनोर्नृपसिंहस्यदेवराजसमद्युतेः ९ संभोगस्नेहचातुर्यैर्हावलास्य
 मनोहरैः ॥ राजानंरमयामासयथारेमेतथैवसः १० सराजारतिसक्तत्वादुत्तमस्त्रीगुणैर्हतः ॥ संवत्सरान्मृत्मासान्बुधेनबहून्गताम् ११ रममाणस्तयासार्धयथा
 कामनरेश्वरः ॥ अष्टावजनयत्पुत्रांस्तस्याममरसन्निभान् १२ जातंजातंचसापुत्रंक्षिपत्यंभसिभारत ॥ प्रीणाम्यहंत्वामित्युक्त्वागंगास्रोतस्यमज्जयत् १३ तस्यतत्र
 प्रियंराज्ञःशांतनोरभवत्तदा ॥ नचतांकिंचनोवाचत्यागाद्गीतोमहीपतिः १४ अथेनामष्टमेपुत्रेजातेप्रहसतीमिव ॥ उवाचराजादुःखार्तःपरीप्सन्पुत्रमात्मनः १५
 मावधीःकस्यकाऽसीतिकिंहिनत्सिसुतानिति ॥ पुत्रमिसुमहत्पापंसंप्राप्तंतेसुगर्हितम् १६ ॥ रुयुवाच ॥ पुत्रकामनतेहन्मिपुत्रंपुत्रवतांवर ॥ जीर्णस्तुममवा
 सोऽयंयथासमयःकृतः १७ एतदिति अनिदितागंगा १ राज्ञःशांतनोः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ भाग्योपनतकामस्यशुभादृष्टेनप्राप्ताभिलषितस्य ९ हावःशंभारजोभावः लास्यं
 सुकुमारवृत्त्यं १० । ११ पाठांतरंअमराणामपिवर्णिनश्चित्रकरान् १२ प्रीणामिमानुषदेहवियोजनेनप्रीणयामि त्वांदेवतारूपं स्रोतसिप्रवाहे १३ । १४ । १५ तत्त्वया १६ । १७

१८ । १९ धात्रीगर्भधारिणी २० तज्जननीहेतोर्ब्रह्मसभार्यामयित्तवाभिलाषात् २१ संश्रुतोमीकृतः २२ आपवस्यवसिष्ठस्य २३ एषपुत्रोमेमयावष्टानांवसूनांसन्निधौकृतस्त्वदर्थंस्तंप्रार्थितः किंभूतः
 वसूनांपर्यायारूपांतराण्येकैकस्याष्टमांशप्रदानात् तेषांवासःस्थानंसर्वेषामर्षोर्घटितोऽयंमयात्वदर्थंप्रार्थितइत्यर्थः २४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥
 अहंगंगाजन्हुसुतामर्षिगणसेविता ॥ देवकार्यार्थसिद्धयर्थमुषिताऽहंत्वयासह १८ इमेऽष्टौवसवोदेवमहाभागामहौजसः ॥ वसिष्ठशापदोषेणमानुषत्वमुपागताः
 १९ तेषांजनयितानान्यस्त्वदृतेभुवि विद्यते ॥ मद्दिधामानुषीधात्रीलोकेनास्तीहकाचन २० तस्मात्जननीहेतोर्मानुषत्वमुपागता ॥ जनयित्वावसूनांष्टौजिता
 लोकास्त्वयाऽक्षयाः २१ देवानांसमयस्त्वेषवसूनांसंश्रुतोमया ॥ जातंजातंमोक्षयिष्येजन्मतोमानुषादिति २२ तत्तेशापाद्भिर्निमुक्ता आपवस्यमहात्मनः ॥ स्व
 स्तितेऽस्तुगमिष्यामिपुत्रंपाहिमहाव्रतम् २३ एषपर्यायवासोमेवसूनांसन्निधौकृतः ॥ मत्प्रसूतिंविजानीहिगंगादत्तमिमंसुतम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदि
 पर्वणि संभ० भीष्मोत्पत्तावष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ शांतनुरुवाच ॥ आपवोनामकोन्वेषवसूनांकिंचदुष्कृतम् ॥ यस्यामिशापात्तेसर्वमानुषीयोनिमागताः
 १ अनेनचकुमारेणत्वयादत्तेनकिंचित्तम् ॥ यस्यचैवकृतेनायंमानुषेषुनिदत्स्यति २ ईशवैसर्वलोकस्यवसवस्तेचैवैकथम् ॥ मानुषेषूपदपद्यंततन्ममाचक्ष्वजान्हवि ३
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तातदागंगाराजानमिदमब्रवीत् ॥ भर्तारंजान्हवीदेवीशांतनुंपुरुषर्षभ ४ ॥ गंगोवाच ॥ यल्लेभेरुणःपुत्रंपुराभरतसत्तम ॥ वसिष्ठना
 मासमुनिःख्यात आपवइत्युत ५ तस्याश्रमपदंपुण्यंमृगपक्षिसमन्वितम् ॥ मेरोःपार्श्वेनगेंद्रस्यसर्वतुकुसुमावृतम् ६ सवारुणिस्तपस्तेपेतस्मिन्भरतसत्तम ॥ व
 नेपुण्यकृतांश्रेष्ठःस्वादुमूलफलोदके ७ दक्षस्यदुहितायातुसुरभीत्यभिज्ञदित ॥ गांप्रजातातुसादेवीकश्यपाद्भरतर्षभ ८ अनुग्रहार्थंजगतःसर्वकामदुहांवरा ॥
 तालेभेगांतुधर्मात्माहोमधेनुंसवारुणिः ९ सातस्मिस्तापसारण्येवसंतीमुनिसेविते ॥ चचारपुण्येर्म्येचगौरपेतभयात्तदा १० अथतद्भनमाजग्मुःकदाचिद्भरतर्षभ ॥
 पृथ्वाद्यावसवःसर्वेदेवादेवर्षिसेवितम् ११ तेसदारावन्तच्चव्यचरंतसमततः ॥ रेमिरेरमणीयेषुपर्वतेषुवनेषुच १२ तत्रैकस्याथभार्यातुवसोर्वासवविक्रम ॥ संचरंतीव
 नेतस्मिन्गांददर्शसुमध्यमा १३ नंदिनीनामराजेंद्रसर्वकामधुगुत्तमाम् ॥ साविस्मयसमाविष्टाशीलद्रविणसंपदा १४ द्येवैर्दश्यामासतांगांगोवृषभेक्षण ॥ आ
 पीनांचसुदोग्ध्रांचसुवालधिसुरांशुभाम् १५ उपपन्नांगुणैःसर्वैःशीलेनानुत्तमेनच ॥ एवंगुणसमायुक्तांवसवेवसुनंदिनी १६ दर्शयामासराजेंद्रपुरापौरवनंदन ॥
 द्यौस्तदातांतुद्वैवगांगजेंद्रैर्द्रविक्रम १७ उवाचराजस्तांदिवीतस्यारूपगुणान्वदन् ॥ एषागौरुत्तमादेवीवारुणेरसितेक्षणा १८ ऋषेस्तस्यवरारोहेयस्येदंवनमुत्त
 मम् ॥ अस्याःक्षीरंपिबेन्मर्त्यःस्वादुयोवैसुमध्यमे १९ दशवर्षसहस्राणिसजीवेत्स्थिरयौवनः ॥ एतच्छ्रुत्वातुसादेवीवृषोत्तमसुमध्यमा २० तमुवाचानवद्यांगी
 भर्तारंदीप्ततेजसम् ॥ अस्तिमेमानुषेलोकेनरदेवात्मजासखी २१

आपवोनामेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ गांप्रजातानंदिनीजनितवती ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ द्येवैःसंज्ञापवसवे वारुणिःपुच्छं १५ वसुनंदिनीवसुमिया १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ प्रपातोवसिष्ठशापरूपोभृगुपतनवा । नतर्कितः रागांधत्वात् २८ । २९ । ३० । ३१ सुवालधिमुच्छां ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७
नाम्राजितवतीनामरूपयौवनशालिनी ॥ उशीनरस्यराजर्षेः सत्यसंधस्यधीमतः २२ बुहिताप्रथितालोकेमानुषेरूपसंपदा ॥ तस्याहेतोर्महाभागसवत्सांगांममे
प्सिताम् २३ आनयस्वामरश्रेष्ठत्वरितंपुण्यवर्धन ॥ यावदस्याः पयःपीत्वासासखीमममानद २४ मानुषेषुभवत्वेकाजरारोगविवर्जिता ॥ एतन्मममहाभागकर्तु
महस्यनिंदित २५ प्रियंप्रियतरं ह्यस्मान्नास्तिमेऽन्यत्कथंचन ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यादेव्याः प्रियचिकीर्षया २६ पृथ्वाद्यैर्भ्रातृभिः सार्धद्यौस्तदातांजहारगाम् ॥
तयाकमलपत्राक्ष्यानियुक्तोद्यौस्तदानृप २७ ऋषेस्तस्यतपस्तीव्रंशशाकनिरीक्षितुम् ॥ हतागौःसातदातेनप्रपातस्तुनतर्कितः २८ अथाश्रमपदंप्राप्तः
फलान्यादायवारुणिः ॥ नचापश्यत्सगांतत्रसवत्सांकाननोत्तमे २९ ततःसमृगयामासवनेतस्मिस्तपोधनः ॥ नाध्यागमच्चमृगयंस्तांगांमुनिरुदारधीः ३० ज्ञा
त्वातथाऽपनीतांतां वसुभिर्दिव्यदर्शनः ॥ ययौक्रोधवशंसद्यःशशापचक्सूंस्तदा ३१ यस्मान्मेवसवोजन्हुर्गावैदोर्ग्रीसुवालधिम् ॥ तस्मात्सर्वेजनिप्यंतिमानुषेषु
नसंशयः ३२ एवंशशापभगवान्वसूंस्तान्भरतर्षभ ॥ वशंक्रोधस्यसंप्राप्तआपवोमुनिसत्तमः ३३ शध्वाचतान्महाभागस्तपस्येवमनोदधे ॥ एवंसशप्तवानराज
न्वसूनष्टौतपोधनः ३४ महाप्रभावोब्रह्मर्षिर्देवान्क्रोधसमन्वितः ॥ अथाश्रमपदंप्राप्तास्तेवैभूयोमहात्मनः ३५ शप्ताःस्मइतिजानंतऋषितमुपचक्रमुः ॥ प्रसाद
यंतस्तमृषिवसवःपार्थिवर्षभ ३६ लेभिरेनचतस्मात्तेप्रसादमृषिसत्तमात् ॥ आपवात्पुरुषव्याघ्रसर्वधर्मविशारदात् ३७ उवाचचसधर्मात्माशप्तायूयंधरादयः ॥
अनुसंवत्सरात्सर्वेशापमोक्षमवाप्स्यथ ३८ अयंतुयत्कृत्ययंमयाशप्ताःसवत्स्यति ॥ द्यौस्तदामानुषेलोकेदीर्घकालंस्वकर्मणः ३९ नानृतंतच्चिकीर्षामिकुद्धोयु
प्मान्यदद्भुवम् ॥ नप्रजास्यतिचाप्येषमानुषेषुमहामनाः ४० भविष्यतिचधर्मात्मासर्वशास्त्रविशारदः ॥ पितुःप्रियहितेयुक्तःस्त्रीभोगान्वर्जयिष्यति ४१ एवमु
क्त्वावसून्सर्वान्सजगाममहानृषिः ॥ ततोमामुपजग्मुस्तेसमेतावसवस्तदा ४२ अयाचंतचमाराजन्वरंबच्चमयाकृतम् ॥ जातान्जातान्प्रक्षिपास्मान्स्वयंगंगेत्वमं
भसि ४३ एवंतेषामहंसम्यक्शप्तानाराजसत्तम ॥ मोक्षार्थमानुषालोकाद्यथावत्कृतवत्यहम् ४४ अयंशापादपेस्तस्यएकएवनृपोत्तम ॥ द्यौराजन्मानुषेलोकेचि
रंवत्स्यतिभारत ४५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतदारुव्यायसादेवीतत्रैवांतरधीयत ॥ आदायचकुमारंतंजगामाथयथेप्सितम् ४६ सतुदेवव्रतोनामगांगेयइतिचा
भवत् ॥ युनामाशांतनोःपुत्रःशांतनोरधिकोगुणैः ४७ शांतनुश्चापिशोकार्तोजगामस्वपुरंततः ॥ तस्याहंकीर्तयिष्यामिशांतनोरधिकान्गुणान् ४८ महाभाग्यं
चनृपतेर्भारतस्यमहात्मनः ॥ यस्येतिहासोद्युतिमान्महाभारतमुच्यते ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिआपवोपाख्यानेनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९

३८ । ३९ नप्रजास्यत्यात्मनःप्रजेच्छानंकरिष्यति कयजंतोर्य ४० हत्रहेतुःपितुरिति ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इति आदिपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावंदीये नवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ७ ॥

सराजेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ पृष्ठभेदनेपत्तने । 'पत्तनंपृष्ठभेदने'इत्यमरः १२ शानं बहिर्विदि । धर्मःस्वाचारः । तपोजपोषवासादि । योगआत्मानुसंधानं ।

॥ वैशंपायनउवाच ॥ सराजाशांतनुर्धीमान्देवराजर्षिसत्कृतः ॥ धर्मात्मासर्वलोकेषुसत्यवागिति विश्रुतः १ दमोदानंक्षमाबुद्धिहीर्ष्यतिस्तेजउत्तमम् ॥ नित्या
न्यासन्महासत्वेशांतनौपुरुषर्षभे २ एवंसगुणसंपन्नोधर्मार्थकुशलोनृपः ॥ आसीद्भरतवंशस्यगोप्तासर्वजनस्यच ३ कंबुग्रीवःपृथुव्यंसोमत्तवारणविक्रमः ॥ अन्वि
तःपरिपूर्णाथैःसर्वैर्नृपतिलक्षणैः ४ तस्यकीर्तिमतोवृत्तमवेक्ष्यसततंनराः ॥ धर्मएवपरःकामादर्थान्चेतिव्यवस्थिताः ५ एतान्यासन्महासत्वेशांतनौपुरुषर्षभे ॥
नचास्यसदृशःकश्चिद्धर्मतःपार्थिवोऽभवत् ६ वर्तमानंहिधर्मेषुसर्वधर्मभृतांवरम् ॥ तंमहीपामहीपालंराजराज्येऽभ्यषेचयन् ७ वीतशोकभयावाधाःसुखस्वप्ननि
बोधनाः ॥ पतिंभारतगोप्तारंसमपद्यंतभूमिपाः ८ तेनकीर्तिमताशिष्टाःशक्रप्रतिमतेजसा ॥ यज्ञदानक्रियाशीलाःसमपद्यंतभूमिपाः ९ शांतनुप्रमुखैर्गुप्तेलोके
नृपतिभिस्तदा ॥ नियमात्सर्ववर्णानांधर्मोत्तरमवर्तत १० ब्रह्मपर्यचरत्क्षत्रंविशःक्षत्रमनुव्रताः ॥ ब्रह्मक्षत्रानुरक्ताश्चशूद्राःपर्यचरन्विशः ११ सहास्तिनपुरेरम्ये
कुरूणांपुटभेदने ॥ वसन्सागरपर्यतामन्वशासद्रसुंधराम् १२ सदेवराजसदृशोधर्मज्ञःसत्यवायुजुः ॥ दानधर्मतपोयोगाच्छ्रियापरमयायुतः १३ अरागद्वेषसंयुक्तः
सोमवत्प्रियदर्शनः ॥ तेजसासूर्यकल्पोऽभूद्वायुवेगसमोजवे ॥ अंतकप्रतिमःकोपेक्षमयापृथिवीसमः १४ वधःपथुवराहाणांतथैवमृगपक्षिणाम् ॥ शांतनौपृथि
वीपालेनावर्तततथानृप १५ ब्रह्मधर्मोत्तरेराज्येशांतनुर्विनयात्मवान् ॥ समंशशासभूतानिकामरागविवर्जितः १६ देवर्षिपितृयज्ञार्थमारभ्यंततदाक्रियाः ॥ नचा
धर्मेणकेषांचित्प्राणिनामभवद्बधः १७ असुखानामनाथानांतिर्यग्योनिषुवर्तताम् ॥ सएवराजासर्वेषांभूतानामभवत्पिता १८ तस्मिन्कुरुपतिश्रेष्ठेराजराजेश्वरे
सति ॥ श्रितावागभवत्सत्यदानधर्माश्रितंमनः १९ ससमाःषोडशाष्टौचचतस्रोऽष्टौतथाऽपराः ॥ रतिमप्राप्नुवन्स्त्रीषुबभूववनगोचरः २० तथारूपस्तथाचार
स्तथावृत्तस्तथाश्रुतः ॥ गांगेयस्तस्यपुत्रोऽभून्नाम्नादेवव्रतोवसुः २१ सर्वास्त्रेषुसनिष्णातःपार्थिवेष्वितरेषुच ॥ महाबलोमहासत्वोमहावीर्योमहारथः २२ सकदा
चिन्मृगंविध्वांगंगामनुसरन्नदीम् ॥ भागीरथीमल्पजलांशांतनुर्दृष्ट्वाभृपः २३ तांदृष्ट्वाचितयामासशांतनुःपुरुषर्षभः ॥ स्यंदतेकिंत्वियंनद्यसरिच्छ्रेष्ठायथापुरा
२४ ततोनिमित्तमन्विच्छन्नददर्शसमहामनाः ॥ कुमारंरूपसंपन्नं बृहंतंचारुदर्शनम् २५ दिव्यमस्त्रंविर्कुर्वाणंयथादेवंपुरंदरम् ॥ कृत्स्नांगंगां समावृत्यशरैस्तीक्ष्णै
रवस्थितम् २६ तांशरैराचितांदृष्ट्वानदीं गंगांतदंतिके ॥ अभावाद्दिस्मितोराजादृष्ट्वाकर्मातिमानुषम् २७ जातमात्रंपुरादृष्ट्वातंपुत्रंशांतनुस्तदा ॥ नोपलेभेस्मृतिं
धीमानभिज्ञातुंतमात्मजम् २८ सतुतंपितरं दृष्ट्वा मोहयामासमायया ॥ संमोह्यतुततःक्षिप्रंतत्रैवांतरधीयत २९

एतच्छ्रुत्वात् १३ । १४ । १५ ब्रह्मधर्मोत्तरेअहिंसाधर्मप्रधाने । विनयात्मवान्विनयवानात्मवान्जितचित्तश्च १६ । १७ । १८ वाक्सत्यंश्रिताऽभवत् १९ षोडशादीनांसंकलनेषट्त्रिंशत्समाःवर्षाणि
२० । २१ अस्त्रेषुमंत्रमयेषुशस्त्रेषु पार्थिवेषुधनुर्वाणमदादिपृथिवीविकारेषुशस्त्रेषु २२ शरसंधानेनगंगाप्रवाहस्यनिरोधादल्पजलां २३ स्यंदतेमस्रवति २४ । २५ । २६ । २७ अभिज्ञातुंपरिवेत्तुं २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अधिजगेअधीतवान् ३५ उज्जनाः शुक्रः ३६ अंगिरसःपुत्रोवृहस्पतिः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ सोऽऽत्मानंसजात्मानं ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

तदहुतंततोद्घातत्रराजासशांतनुः ॥ शंकमानःसुतंगंगामब्रवीदशयेतिह ३० दर्शयामासतंगंगाविभ्रतीरूपमुत्तमम् ॥ गृहीत्वाक्षिणेपाणौतंकुमारमलंकृतम् ३१ अलंकृतामाभरणैर्विरजोवरसंवृताम् ॥ दृष्टपूर्वामपिसतानाम्यजानात्सशांतनुः ३२ ॥ गंगोवाच ॥ यंपुत्रमष्टमंराजंस्त्वंपुरामय्यविदथाः ॥ सचायंपुरुषव्याघ्रसर्वास्त्रविदनुत्तमः ३३ गृहाणेमंहाराजमयासंवर्धितंसुतम् ॥ आदायपुरुषव्याघ्रनयस्त्वेनगृहंविभो ३४ वेदानधिजगेसांगानवसिष्ठादेषवीर्यवान् ॥ कृतास्त्रः परमेष्वासोदेवराजसमोयुधि ३५ सुराणांसमतोनित्यमसुराणांचभारत ॥ उज्जनावेदयच्छास्त्रमयंतद्वेदसर्वशः ३६ तथैवांगिरसःपुत्रःसुरासुरनमस्कृतः ॥ यद्वेदशास्त्रंतच्चापिकृत्स्नमस्मिन्प्रतिष्ठितम् ३७ तवपुत्रेमहाबाहौसांगोपांगंमहात्मनि ॥ ऋषिःपरैरनाष्टप्योजामदम्यःप्रतापवान् ३८ यदस्त्रंवेदरामश्चतदेतस्मिन्प्रतिष्ठितम् ॥ महेश्वासमिमंराजनराजधर्मार्थिकोविदम् ३९ मयादत्तंनिजंपुत्रंवीरंवीरगृहंनय ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथैवंसमनुज्ञातःपुत्रमादायशांतनुः ४० आजमानंयथाऽऽदित्यमाययौस्वपुरंप्रति ॥ पौरवस्तुपुरीं गत्वापुरंदरपुरोपमाम् ४१ सर्वकामसमृद्धार्थमेनेसोऽऽत्मानमात्मना ॥ पौरवेषुततःपुत्रंराज्यार्थं मभयप्रदम् ४२ गुणवंतंमहात्मानंयौवराज्येऽभ्यषेचयत् ॥ पौरवान्शांतनोःपुत्रःपितरंचमहायशाः ४३ राष्ट्रं चरंजयामासवृत्तेनभरतर्षभ ॥ सतथासहपुत्रेणरममाणोमहीपतिः ४४ वर्तयामासवर्षाणिचत्वार्यमितविक्रमः ॥ सकदाचिद्धनंयातोयमुनामभितोनदीम् ४५ महीपतिरनिर्देश्यमाजिघ्रंघमुत्तमम् ॥ तस्यप्रभवमन्विच्छन्नविचचारसमततः ४६ सददर्शतदाकन्यांदाशानादिवरूपिणीम् ॥ तामपृच्छत्सहस्रैकन्यामसितलोचनाम् ४७ कस्यत्वमसिकाचासिकिंचभीरुचिकीर्षसि ॥ साऽब्रवीद्दाशकन्याऽस्मिधर्मार्थंवाहयेतरीम् ४८ पितुर्नियोगाद्भद्रंतेदाशराज्ञोमहात्मनः ॥ रूपमाधुर्यगंधैस्तांसंयुक्तां देवरूपिणीम् ४९ समीक्ष्यराजादाशैर्यीकामयामासशांतनुः ॥ सगत्वापितरंतस्यावरयामासतांतदा ५० पर्यपृच्छत्तस्तस्याःपितरंसोऽऽत्मकारणात् ॥ सचतंप्रत्युवाचेदंदाशराज्ञोमहीपतिम् ५१ जातमात्रैवमेदेयावरायवरवर्णिनी ॥ हृदिकामस्तुमेकश्चित्तंनिबोधजनेश्वर ५२ यदीमांघर्मपत्नीत्वंमतःप्रार्थयसेऽनघ ॥ सत्यवागसिसत्येनसमयंकुरुमेततः ५३ समयेनप्रदद्यातिकन्यामहमिमानृप ॥ नहिमेत्वत्समःकश्चिद्रोजातुभविष्यति ५४ ॥ शांतनुरुवाच ॥ श्रुत्वातववरंदाशव्यवस्येयमहंतव ॥ दातव्यंचेत्प्रदास्यामिनत्वदेयंकथंचन ५५ ॥ दाशउवाच ॥ अस्यांजायेतयःपुत्रःसराजापृथिवीपते ॥ त्वदूर्ध्वमभिषेक्तव्योनान्यःकश्चनपार्थिव ५६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नाकामयततंदातुंवरंदाशायशांतनुः ॥ शरीरजेनतीव्रेणदह्यमानोऽपिभारत ५७

दाशानांधीवराणां ४७ तारिनात् ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ व्यवस्येयंविनिश्चिनुयादेयंनवेति ५५ । ५६ शरीरजेनकामेन ५७

५८ । ५९ । ६० हरिणःपांडुगात्रः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ विद्यासंतानंशिष्यप्रशिष्यद्वारा ६७ एवमिति एतत्संतानस्यश्रेयःसाधनत्वंमनुष्येषुतदप्यासुप्रजासुपुत्रादिषुचमसिद्धं । 'नापुत्रस्यलोकोऽस्तीतितत्सर्वेषशवोविदुः । तस्मान्पुत्रोमातरंस्वसारंवाधिरोहति' इतिमंत्रलिगात् ६८ अपत्यंश्रेयःसाधनमितियत्तत्रमेसंशयोनास्ति तस्मान्मंदपालवत्पथाकथंचित्प्रजोत्पासंचितयत्रेवतदाशकन्यामहीपतिः ॥ प्रत्ययाद्वास्तिनपुरं कामोपहतचेतनः ५८ ततःकदाचिच्छोचंतंशांतनुं ध्यानमास्थितम् ॥ पुत्रोदेवव्रतोऽभ्येत्यपितरं वाक्यमब्रवीत् ५९ सर्वतोभवतःक्षेमंविधेयाःसर्वपार्थिवाः ॥ तत्किमर्थमिहाभीक्षणंपरिशोचसिदुःखितः ६० ध्यायन्नविचमंराजन्नाभिभाषसिकिंचन ॥ नचाश्वेनविनिर्यासिविर्वर्णोहरिणःकृशः ६१ व्याधिमिच्छामितेज्ञातुंप्रत्तिकुर्यांहितत्रैव ॥ एवमुक्तःसपुत्रेणशांतनुःप्रत्यभाषत ६२ असंशयंध्यानपरोयथावत्सतथाशृणु ॥ अपत्यंनस्त्वमेवैकःकुलमहतिभारत ६३ शस्त्रनित्यश्चसततंपौरुषेपर्यवस्थितः ॥ अनित्यतांचलोकानामनुशोचामिपुत्रक ६४ कथंचित्तवगांगेयविपत्तौनास्ति नःकुलम् ॥ असंशयंत्वमेवैकःशतादपिवरःसुतः ६५ नचाप्यहंवृथाभूयोदारान्कर्तुमिहोत्सहे ॥ संतानस्याविनाशायकामयेभद्रमस्तुते ६६ अनपत्यतैकपुत्रत्वमित्याहुर्धर्मवादिनः ॥ अग्निहोत्रंयथाविद्यासंतानमपिचाक्षयम् ६७ सर्वाण्येतान्यपत्यस्यकलानार्हतिषोडशीम् ॥ एवमेतन्मनुष्येषुतच्चसर्वंप्रजास्विति ६८ यदपत्यंमहाप्राज्ञतत्रमेनास्ति संशयः ॥ एषात्रयीपुराणानां देवतानांचशाश्वती ६९ त्वंचशूरःसदामर्षीशस्त्रनित्यश्चभारत ॥ नान्यत्रयुद्धात्तस्मात्तेनिधनंविद्यते क्वचित् ७० सोऽस्मि संशयमापन्नस्त्वयिशातिकथंभवेत् ॥ इतितेकारणंतातदुःखस्योक्तमशेषतः ७१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तत्कारणंराज्ञोज्ञात्वासर्वमशेषतः ॥ देवव्रतोमहाबुद्धिःप्रज्ञयाचान्वंचितयत् ७२ अभ्यगच्छत्तदेवाशुवृद्धामात्यंपितुर्हितम् ॥ तमपृच्छत्तदाऽभ्येत्यपितुस्तच्छोककारणम् ७३ तस्मैसकुरु मुख्याययथावत्परिपृच्छते ॥ वरंशशंसकन्यांतामुद्दिश्यभरतर्षभ ७४ ततोदेवव्रतोवृद्धैःक्षत्रियैःसहितस्तदा ॥ अभिगम्यदाशराजंकन्यांवेपितुःस्वयम् ७५ तंदाशःप्रतिजग्राहविधिवत्प्रतिपूज्यच ॥ अब्रवीच्चैनमासीनंराजसंसदिभारत ७६ त्वमेवनाथःपर्याप्तःशांतनोर्भरतर्षभ ॥ पुत्रःशस्त्रभृतांश्रेष्ठःकिनुवक्ष्यामितेवचः ७७ क्रोहिसंबंधकंश्लाघ्यमीप्सितंयोनमीदृशम् ॥ अतिक्रामन्नतप्येतसाक्षादपिशतक्रतुः ७८ अपत्यंचैतदार्यस्यययुष्माकंसमोगुणैः ॥ यस्यशुक्रात्सत्यवतीसंभूतावरवर्णिनी ७९ तेनमेवहुशस्तातपितातेपरिकीर्तितः ॥ अहं सत्यवतीं वीरुंधर्मज्ञःसनराधिपः ८० असितोह्यपिदेवर्षिःप्रत्याख्यातःपुरामया ॥ सत्यवत्याभृशंचार्थीसआसीद्विषित्तमः ८१ कन्यापितृत्वात्किंचित्तुवक्ष्यामित्वांनराधिप ॥ बलवत्सपत्नतामत्रदोषंपश्यामिकेवलम् ८२ यस्यहित्वंसपत्नःस्यागंधर्वस्यासुरस्यवा ॥ नसजातुचिरंजीवेत्त्वयिकुद्धेपरंतप ८३ एतावानत्रदोषोहिनान्यःकश्चनपार्थिव ॥ एतज्जानीहिभद्रंतेदानादानेपरंतप ८४

द्वर्नकर्तव्यमितिभावः त्रयीवेदः । सोऽयंलोकःपुत्रेणैवजप्योनान्येनकर्मणा । कर्मणापितृलोकोविद्ययावेवलोकहत्यादिः । पुराणानांमूलभूता देवतानांप्रमाणभूता ६९ । ७० । ७१ ७२ । ७३ वरंवरणीयं ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४

८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ कौमारिकाणां कुमारीस्नेहवतां ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ भीष्मोऽयं भयंकरकर्मकारित्वात् ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । १०३
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु गांगेयस्तद्युक्तं प्रत्यभाषत ॥ शृण्वतां भूमिपालानां पितुरर्थाय भारत ८५ इदं मे व्रतमादत्स्वसत्यं सत्यवतां वर ॥ नैव जातो न वाऽजा
 त ईदृशं व कुमुत्सहेत् ८६ एवमेतत्कारिष्यामि यथा त्वमनुभाषसे ॥ योऽस्यांजनिष्यते पुत्रः स नो राजा भविष्यति ८७ इत्युक्तः पुनरेवाथ तं दाशः प्रत्यभाषत ॥ चिकी
 र्षुर्दुष्करं कर्म राज्यार्थं भरतर्षभ ८८ त्वमेव नाथः संप्राप्तः शांतनो गमितद्युते ॥ कन्यायाश्चैव धर्मात्मन् प्रभुर्दानाय चेश्वरः ८९ इदं तु वचनं सौम्यकार्यं चैव निबोध मे ॥
 कौमारिकाणां शीलेन वक्ष्याम्यहमरिंदम ९० यत्त्वया सत्यवत्यर्थं सत्यधर्मपरायण ॥ राजमध्ये प्रतिज्ञातमनुरूपं तवैव तत् ९१ नान्यथा तन्महाबाहो संशयोऽत्र न
 कश्चन ॥ तवापत्यं भवेद्युतत्र नः संशयो महान् ९२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्यैतन्मतमाज्ञाय सत्यधर्मपरायणः ॥ प्रत्यजानात्तदाराजन्पितुः प्रियचिकीर्षया
 ९३ ॥ गांगेय उवाच ॥ दाशराजनिबोधेदं वचनं मे नृपोत्तम ॥ शृण्वतां भूमिपालानां यद्ब्रवीमि पितुः कृते ९४ राज्यं तावत्पूर्वमेव मया त्यक्तं नराधिपाः ॥ अपत्य
 हेतोरपि च करिष्येऽद्य विनिश्चयम् ९५ अद्य प्रभृति मे दाशब्रह्मचर्यं भविष्यति ॥ अपुत्रस्यापि मे लोका भविष्यं त्यक्षयादिवि ९६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य त
 द्वचनं श्रुत्वा संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ ददानीत्येवं तं दाशो धर्मात्मा प्रत्यभाषत ९७ ततोऽतरिक्षेऽप्सरसो देवाः सर्षिगणास्तदा ॥ अम्यवर्षं त कुसुमैर्भीष्मोऽयमिति
 चाबुध्न ९८ ततः सपितुरर्थाय तामुवाच यशस्विनीम् ॥ अधिरोहरथं मातर्गच्छावः स्वगृहानिति ९९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु भीष्मस्तारथ
 मारोप्यभाविनीम् ॥ आगम्य हास्तिनपुरं शांतनोः संन्यवेदयत् १०० तस्य तदुष्करं कर्म प्रशंशं सुनराधिपाः ॥ समेताश्च पृथक् चैव भीष्मोऽयमिति चाबुध्न १
 तच्छ्रुत्वा दुष्करं कर्म कृतं भीष्मेण शांतनुः ॥ स्वच्छंदमरणं तुष्टो ददौ तस्मै महात्मने २ न ते मृत्युः प्रभविता यावज्जीवितुमिच्छसि ॥ त्वतो ह्यनुज्ञां संप्राप्य मृत्युः प्र
 भविताऽनघ १०३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि सत्यवतीलाभोपाख्याने शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ६ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो विवाहे निर्वृते सराजा शांतनुर्नृपः ॥ तां कन्यां रूपसंपन्नां स्वगृहे संन्यवेशयत् १ ततः शांतनवो धीमान् सत्यवत्यामजायत ॥ वीरश्चित्रां
 गदो नाम वीर्यवान् पुरुषेश्वरः २ अथापरं मे हेष्वांसं सत्यवत्यां सुतं प्रभुः ॥ विचित्रवीर्यं राजानं जनयामास वीर्यवान् ३ अप्राप्तवतितस्मिंस्तु यौवनं पुरुषर्षभे ॥ सराजा
 शांतनुर्धीमान् कालधर्ममुपेयिवान् ४ स्वर्गते शांतनो भीष्मश्चित्रांगदमरिंदमम् ॥ स्थापयामास वैराज्ये सत्यवत्यामते स्थितः ५ स तु चित्रांगदः शौर्यात्सर्वांश्चिक्षेप पा
 र्थिवान् ॥ मनुष्यं न हि मेने सकंचित्सदृशमात्मनः ६ तं क्षिपंतं सुरांश्चैव मनुष्यान् सुरांस्तथा ॥ गंधर्वराजो बलवांस्तुल्यनामाऽभ्ययात्तदा ७ तेनास्य सुमहदुद्धं कुरु
 क्षेत्रे बभूव ह ॥ तयोर्बलवतोस्तत्र गंधर्वकुरुमुख्ययोः ॥ नद्यास्तीरे सरस्वत्याः समास्तिस्रोऽभवद्गणः ८
 ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ६ ॥ तत इति १ । २ । ३ कालधर्मं मृत्युं ४ । ५ । ६ तुल्यनामा चित्रांगदनामा ७ । ८

९ अंताय कृत्वा अंतं कर्षुं पुद्गं कृत्वेत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ७ ॥ इति १ । २
 तस्मिन्विमर्दे तु मुलेशस्त्रवर्षसमाकुले ॥ मायाधिकोऽधीर्द्विरंगंधर्वः कुरुसत्तमम् ९ सहत्वा तु नरश्रेष्ठं चित्रांगदमरिंदमम् ॥ अंताय कृत्वा गंधर्वो दिवमाचक्रमेततः १०
 तस्मिन्पुरुषशार्दूले निहते भूरितेजसि ॥ भीष्मः शांतनवो राजप्रेतकार्याण्यकारयत् ११ विचित्रवीर्यं च तदा बालमप्राप्तयौवनम् ॥ कुरुराज्ये महाबाहुरभ्यर्षिचदनं
 तरम् १२ विचित्रवीर्यः स तदा भीष्मस्य वचने स्थितः ॥ अन्वशासन्महाराजपितृपैतामहं पदम् १३ स धर्मशास्त्रकुशलं भीष्मं शांतनवं नृपः ॥ पूजयामास धर्मणसचै
 नं प्रत्यपालयत् १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि चित्रांगदोपाख्याने एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ हते चित्रांगदे भीष्मो बाले भ्रातरिकौरव ॥ पालयामास तद्राज्यं सत्यवत्यामते स्थितः १ संप्राप्तयौवनं दृष्ट्वा भ्रातरंधीमतां वरः ॥ भीष्मो विचित्रवीर्यस्य विवा
 हायाकरोन्मतिम् २ अथकाशिपते भीष्मः कन्यास्तिस्रोऽप्सरोपमाः ॥ शुश्रावसहिताराजन्तृष्वानां वैस्वयं वरम् ३ ततः सरथिना श्रेष्ठोरथेनैकेन शत्रुजित् ॥ जगामानु
 मते मातुः पुरीवाराणसीं प्रभुः ४ तत्र राज्ञः समुदितान्सर्वतः समुपागतान् ॥ ददर्श कन्यास्ताश्चैव भीष्मः शांतनुनंदनः ५ कीर्त्यमाने पुराज्ञांतु तदानामसुसर्वशः ॥ ए
 काकिनंतदा भीष्मं वृद्धं शांतनुनंदनम् ६ सोद्वेगाद्भवत्तद्वृद्धा कन्याः परमशोभनाः ॥ अपाक्रामंतताः सर्वा वृद्ध इत्येव चिंतया ७ वृद्धः परमधर्मात्मा वलीपलितधारणः ॥
 किंकारणमिहायातो निर्लज्जो भरतर्षभः ८ मिथ्याप्रतिज्ञोलोकेषु किं वदिष्यति भारत ॥ ब्रह्मचारीति भीष्मो हितृथैव प्रथितो भुवि ९ इत्येवं प्रब्रुवंतस्ते हसंति स्म नृपा
 धमाः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ क्षत्रियाणां वचः श्रुत्वा भीष्मश्चक्रोध भारत १० भीष्मस्तदा स्वयं कन्यावरयामास ताः प्रभुः ॥ उवाच च महीपालान् राजन् जलदनिः
 स्वनः ११ रथमारोप्यताः कन्या भीष्मः प्रहरतां वरः ॥ आहूय दानं कन्यानां गुणवद्भ्यः स्मृतं बुधैः १२ अलंकृत्य यथाशक्ति प्रदाय च धनान्यपि ॥ प्रयच्छंत्यपरेक
 न्यामिथुनेन गवामपि १३ वित्तेन कथितेनान्ये बलेनान्येऽनुमान्य च ॥ प्रमत्तामुपयंत्यन्ये स्वयमन्ये च विंदते १४ आर्षविधिं पुरस्कृत्य दारान्विदंति चापरे ॥ अष्टमं
 तमथो वित्तविवाहं कविभिर्वृतम् १५ स्वयं वरं तुराज्याः प्रशंसंत्युपयाति च ॥ प्रमथ्यतु हता माहुर्ज्यायसीं धर्मवादिनः १६ तद्दमाः पृथिवीपाला जिहीर्षामि बलादितः ॥
 ते यतध्वं परं शक्त्या विजयायेतरायवा १७ स्थितोऽहं पृथिवीपालायुद्धाय कृतनिश्चयः ॥ एवमुक्त्वा महीपालान्काशिराजं च वीर्यवान् १८ सर्वाः कन्याः सकौरव्योरथमारो
 प्य च स्वकम् ॥ आमंत्र्य च सतान्प्रायाच्छीघ्रं कन्याः प्रगृह्यताः १९ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे समुत्पेतुरर्षिताः ॥ संस्पृशंतः स्वकान्वाहून् दशंतो दशनच्छदान् २० तेषामा
 भरणा न्याशुत्वरितानां विमुंचताम् ॥ आमुंचतां च वर्माणि संभ्रमः सुमहानभूत् २१ ताराणामिव संपातो बभूव जनमेजय ॥ भूषणानां च सर्वेषां कवचानां च सर्वशः २२

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ आहूयति ब्राह्मः १२ मिथुनेन गृहीतेनेत्यर्थः १३ वित्तेनेत्यासुरः । बलेनेति राज्ञः । अनुमान्येति गांधर्वः । प्रमत्तामिति पेशावः । स्वयमन्ये इति
 प्राजापत्यः १४ आर्षविधिं ज्ञं तेन देव उक्तः एतेऽष्टौ विवाहाः प्राग्व्याख्याताः । अष्टमं राज्ञसंविवाहं १५ प्रशंसंति स्वयं वरमिति १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

मर्क्यादिभूषणैरुपलक्षिताअनुससुरितितृतीयेनाम्बयः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ अन्यान्प्रतितस्परथचारिणोलाघवंशैर्द्वयपरध्वजादिच्छेदेयत्तत्तत्रवोऽप्यपूजयन्निति
 सवर्मभिर्भूषणैश्चप्रकीर्यद्विरितस्ततः ॥ सक्रोधामर्षजिह्वभ्रुकषायीकृतलोचनाः २३ सूतोपकृतानरुचिरान्सदश्वैरुपकल्पितान् ॥ रथानास्थायतेवीराःसर्वप्रहरणा
 न्विताः २४ प्रयांतमथकौरव्यमनुसलुरुदायुधाः ॥ ततःसमभवदुद्धतेपांतस्यचभारत ॥ एकस्यचबहूनांचतुमुलंलोमहर्षणम् २५ तेत्विषुन्दशसाहस्रांस्तस्मि
 न्युगपदाक्षिपन् ॥ अप्रातांश्वेतानाशुभीष्मःसर्वास्तथांस्तरा २६ अच्छिनच्छरवर्षेणमहतालोमवाहिना ॥ ततस्तेपार्थिवाःसर्वैःसर्वतःपरिवार्यतम् २७ वटपुःशरव
 र्षेणवर्षेणवाद्रिमंबुदाः ॥ सतंवाणमयंवर्षशरैरावार्यसर्वतः २८ ततःसर्वान्महीपालान्पर्यविध्यत्रिभिस्त्रिभिः ॥ एकैकस्तुततोभीष्मराजन्विव्याधपंचभिः २९ सच
 तान्प्रतिविव्याधद्वाभ्यांद्वाभ्यांपराक्रमन् ॥ तद्युद्धमासीनुमुलंघोरं देवासुरोपमम् ३० पश्यतांलोकवीराणांशरशक्तिसमाकुलम् ॥ सधनूंषिवज्राणिवर्माणिच
 शिरांसिच ३१ चिच्छेदसमरेभीष्मःशतशोऽथसहस्रशः ॥ तस्यातिपुरुषानन्यांलाघवंरथचारिणः ३२ रक्षणंचात्मनःसंख्येशत्रवोऽप्यभ्यपूजयन् ॥ तान्चिनि
 जित्यतुरणेसर्वशस्त्रभृतांवरः ३३ कन्याभिःसहितःप्रायाद्भारतोभारतान्प्रति ॥ ततस्तंपृष्ठतोरजन्शाल्वराजोमहारथः ३४ अभ्यगच्छदमेयात्माभीष्मशांतनवं
 रणे ॥ वारणंजघनेभिंदनदंताभ्यामपरोयथा ३५ वासितामनुसंप्राप्तोयूथपोबलिनांवरः ॥ स्त्रीकामस्तिष्ठतिष्ठेतिभीष्ममाहसपार्थिवः ३६ शाल्वराजोमहाबाहुरमर्षे
 णप्रचोदितः ॥ ततःसपुरुषव्याघ्रोभीष्मःपरबलार्दनः ३७ तद्वाक्याकुलितःक्रोधाद्विधूमोऽग्निरिवज्वलन् ॥ विततेषुधनुष्पाणिर्विकुंचितललाटभृत् ३८ क्षत्रधर्म
 समास्थायव्यपेतभयसंभ्रमः ॥ निवर्तयामासरथंशाल्वंप्रतिमहारथः ३९ निवर्तमानंतदृष्ट्वाराजानःसर्वएवते ॥ प्रेक्षकाःसमपद्यंतभीष्मशाल्वसमागमे ४० तौ
 वृषाविवनर्दतौबलिनौवासितांतरे ॥ अन्योन्यमभिवर्तेतांबलविक्रमशालिनौ ४१ ततोभीष्मशांतनवंशरैःशतसहस्रशः ॥ शाल्वराजोमहारथःसमवाकिरदाशुगैः
 ४२ पूर्वमभ्यर्दितं दृष्ट्वाभीष्मंशाल्वेनतेनृपाः ॥ विस्मिताःसमपद्यंतसाधुसाध्वितिचाबुवन् ४३ लाघवंतस्यतेदृष्ट्वासमरेसर्वपार्थिवाः ॥ अपृजयंतसंहृष्टावाग्भिः
 शाल्वंनराधिपम् ४४ क्षत्रियाणांततोवाचःश्रुत्वापरपुरंजयः ॥ क्रुद्धःशांतनवोभीष्मस्तिष्ठतिष्ठेत्यभाषत ४५ सारथिंचाब्रवीत्कुद्धोयाहियत्रैषपार्थिवः ॥ याव
 देनंनिहन्यद्यभुजंगमिवपक्षिराट् ४६ ततोऽश्वंवारुणंसम्यग्योजयामासकौरवः ॥ तेनाश्वंश्वतुरोऽष्टद्राच्छाल्वराजस्यभूपते ४७ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यशाल्वराज
 स्यकौरवः ॥ भीष्मोऽनृपतिशार्दूलन्यवधीत्तस्यसारथिम् ४८ अस्त्रेणचास्याथैद्रेणन्यवधीत्तुरगोत्तमान् ॥ कन्याहेतोर्नरश्रेष्ठभीष्मःशांतनवस्तदा ४९ जित्वा
 विसर्जयामासजीवंतंनृपसत्तमम् ॥ ततःशाल्वःस्वनगरंप्रययौभरतर्षभ ५०

संबंधः ३२ । ३३ । ३४ वासितांकरिणींप्राप्तंवारणंयथाऽपरोऽनुप्राप्तोजघनेभिंदन्नितिसंबंधः । 'वासितास्त्रीकरेण्वोश्च'इत्यमरः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० वृषोरेतःसेककामौगजौ गोवृषा
 वेववा तत्साहचर्याद्वासितापुष्पिणीगोस्तदंतरेतस्त्रिभिर्ष ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ जीवंतंप्राणमात्रावशेषितं ५०

५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ काश्यप्यकाशिराजस्य ५६ अनुजाःकनिष्ठाः ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ तस्यवेवाहिकस्यकर्मणःकाले ६३ । ६४ । ६५ । ६६ बृहत्पौत्रेतेऽपामे
 स्वराज्यमन्वशाच्चैवधर्मेणनृपतिस्तदा ॥ राजानोयेचतत्रासनस्वयंवरदिदृक्षवः ५१ स्वान्येवतेऽपिराष्ट्राणिजग्मुःपरपुरंजयाः ॥ एवंविजित्यताःकन्याभीष्मः
 प्रहरतांवरः ५२ प्रययौहास्तिनपुरंयत्रराजासकौरवः ॥ विचित्रवीर्योधर्मात्माप्रशास्तिवसुधामिमाम् ५३ यथापिताऽस्यकौरव्यःशांतनुरुपसत्तमः ॥ सोऽचिरे
 णैवकालेनअत्यक्रामन्नराधिप ५४ वनानिसरितश्चैवशैलांश्चविविधान्द्रुमान् ॥ अक्षतःक्षपयित्वाऽरिंसंख्येसंख्येयविक्रमः ५५ आनयामासकाश्यस्यसुताःसागरगा
 सुतः ॥ स्नुषाइवसधर्मात्माभगिनीरिवचानुजाः ५६ यथादुहितरश्चैवपरिगृह्ययौकुरुन् ॥ आनियेसमहाबाहुर्भ्रातुःप्रियचिकीर्षया ५७ ताःसर्वगुणसंपन्ना
 भ्राताभ्रात्रेयवीयसे ॥ भीष्मोविचित्रवीर्यायप्रददौविक्रमाहताः ५८ एवंधर्मेणधर्मज्ञःकृत्वाकर्मातिमानुषम् ॥ भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्यविवाहायोपचक्रमे ५९ सत्य
 वत्यासहमित्थःकृत्यानिश्चयमात्मवान् ॥ विवाहंकारयिष्यंतंभीष्मंकाशिपतेःसुता ॥ ज्येष्ठातासामिदंवाक्यमब्रवीद्धसतीतदा ६० मयासौभपतिःपूर्वमनसाहितृतः
 पतिः ॥ तेनचास्मिन्वृतापूर्वमेषकामश्चमेपितुः ६१ मयावरयितव्योऽभूच्छाल्वस्तस्मिन्स्वयंवरे ॥ एतद्विज्ञायधर्मज्ञधर्मतत्त्वंसमाचर ६२ एवमुक्तस्तयाभीष्मः
 कन्ययाविप्रसंसदि ॥ चिंतामभ्यगमद्वीरोयुक्तांतस्यैवकर्मणः ६३ विनिश्चित्यसधर्मज्ञोब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ अनुजज्ञेतदाज्येष्ठामंवांकाशिपतेःसुताम् ६४ अंबिकां
 बालिकेभार्येप्रादाद्भ्रात्रेयवीयसे ॥ भीष्मोविचित्रवीर्यायविधिदृष्टेनकर्मणा ६५ तयोःपाणीगृहीत्वातुरूपयौवनदर्पितः ॥ विचित्रवीर्योधर्मात्माकामात्मासमपद्यत ६६
 तेचापिबृहतीश्यामेनीलकुंचितमूर्धजे ॥ रक्ततुंगनखोपेतेपीनश्रोणिपयोधरे ६७ आत्मनःप्रतिरूपोऽसौलब्धःपतिरितिस्थिते ॥ विचित्रवीर्यकल्याण्यौपूजयामा
 सतुःशुभे ६८ सचाश्विरूपसदृशोदेवतुल्यपराक्रमः ॥ सर्वासामेवनारीणांचित्तप्रमथनोरहः ६९ ताभ्यांसहसमाःसप्तविहरन्पृथिवीपतिः ॥ विचित्रवीर्यस्तरुणोय
 क्षमणासमगृह्यत ७० सुहृदांयतमानानामाप्तैःसहचिकित्सकैः ॥ जगामास्तमिवादित्यःकौरव्योयमसादनम् ७१ धर्मात्मासतुगांगेयश्चित्ताशोकपरायणः ॥
 प्रेतकार्याणिसर्वाणितस्यसम्यगकारयत् ७२ राज्ञोविचित्रवीर्यस्यसत्यवत्यामतेस्थितः ॥ ऋत्विग्भिःसहितोभीष्मःसर्वैश्चकुरुपुंगवैः ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आदिपर्वणि संभवपर्वणि विचित्रवीर्योपरमे द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसत्यवतीदीनारूपणापुत्रगृद्धिनी ॥
 पुत्रस्यकृत्वाकार्याणिस्नुषाभ्यांसहभारत १ समाश्वस्यस्नुषेतेचभीष्मंशस्त्रभृतांवरम् ॥ धर्मचपितृवंशंचमातृवंशंचभाविनी ॥ प्रसमीक्ष्यमहाभागगंगेयंवा
 क्यमब्रवीत् २ शांतनोर्धर्मनित्यस्यकौरव्यस्ययशस्विनः ॥ त्वयिपिंडश्चकीर्तिश्चसंतानंचप्रतिष्ठितम् ३

चप्रोदेअप्रसूतेच बृहतीपुष्पवद्रक्तश्यामेइत्यभ्ये ६७ स्थितेतत्रैवनिष्ठावत्यौ ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्व्यधिकश
 ततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ अ ॥ ततइति १ । २ । ३

४ इतरेणविस्तरेण ५ । ६ आश्वस्यविश्वासंप्राप्य ७ । ८ । ९ । १० राज्येचैवराज्येववाआत्मानमभिषिच्यस्वअभिषेचय कुरुब्रह्मचर्यसंकल्पात्प्रभृतित्यक्तान् संतत्यधर्मगीकुरु मानिमजीर्मानिम
 यथाकर्मशुभंरुत्वास्वर्गोपगमनंध्रुवम् ॥ यथाचायुर्धुवंसत्येत्वायेधर्मस्तथाध्रुवः ४ वेत्थधर्माश्वधर्मज्ञसमासेनेतरेणच ॥ विविधास्त्वंश्रुतीर्वेत्थवेदांगानिचसर्वशः ५
 व्यवस्थानंचतेधर्मकुलाचारंचलक्षये ॥ प्रतिपत्तिचरुच्छ्रेषुशुक्रांगिरसयोरिव ६ तस्मात्सुभृशमाश्वस्यत्वयिधर्मभृतांवर ॥ कार्येत्वाविनियोक्ष्यामितच्छ्रुत्वाकर्तु
 मर्हसि ७ ममपुत्रस्तवभ्रातावीर्यवान्सुप्रियश्चते ॥ बालएवगतःस्वर्गमपुत्रःपुरुषर्षभ ८ इमेमहिष्यौभ्रातुस्तेकाशिराजसुतेशुभे ॥ रूपयौवनसंपन्नेपुत्रकामेचभा
 रत ९ तयोरुत्पादयापत्यंसंतानायकुलस्यनः ॥ मन्त्रियोगान्महाबाहोधर्मकर्तुमिहार्हसि १० राज्येचैवाभिषिच्यस्वभारताननुशाधिच ॥ दारांश्चकुरुधर्मणमानि
 मज्जीःपितामहान् ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथोच्यमानोमात्राससुहृद्भिश्चपरंतपः ॥ इत्युवाचाथधर्मात्माधर्म्यमेवोत्तरंवचः १२ असंशयंपरोधर्मस्त्वयामा
 तरुदाहतः ॥ त्वमपत्यंप्रतिचमेप्रतिज्ञावेत्थवैपराम् १३ जानासिचयथावृत्तंशुल्कहेतोस्त्वदंतरे ॥ ससत्यवतिसत्यंतंप्रतिजानाम्यहंपुनः १४ परित्यजेयंत्रैलो
 क्यंराज्यंदेवेषुवापुनः ॥ यद्वाऽप्याधिकमेताभ्यांनतुसत्यंकथंचन १५ त्यजेच्चपृथिवीगंधमापश्चरसमात्मनः ॥ ज्योतिस्तथात्यजेद्रूपंवायुःस्पर्शगुणंत्यजेत् १६
 प्रभांसमुत्सृजेदर्कोधूमकेतुस्तथोष्मताम् ॥ त्यजेच्छब्दं तथाऽऽकाशंसोमःशीतांशुतांत्यजेत् १७ विक्रमंवृत्रहाजह्याद्धर्मजह्याच्चधर्मराट् ॥ नत्वहंसत्यमुत्सृष्टुंयव
 सेयंकथंचन १८ एवमुक्तातुपुत्रेणभूरिद्रविणतेजसा ॥ मातासत्यवतीभीष्ममुवाचतदनंतरम् १९ जानामितेस्थितिसत्येपरांसत्यपराक्रम ॥ इच्छन्सृजेथास्त्रींल्लो
 कानन्यांस्त्वंस्वेनतेजसा २० जानामिचैवंसत्यंतन्मदर्थेयच्चभाषितम् ॥ आपद्धर्मत्वमावेक्ष्यवहपैतामहीधुरम् २१ यथातेकुलतंतुश्वधर्मश्चनपराभवेत् ॥ सुहृदश्च
 प्रहृष्येरंस्तथाकुरुपरंतप २२ लालप्यमानांतामेवंकृपणांपुत्रवृद्धिनीम् ॥ धर्मादपेतंभ्रुवर्तीभीष्मोभूयोऽब्रवीदिदम् २३ राज्ञिधर्मानवेक्षस्वमानःसर्वानव्यनीनशः ॥
 सत्याच्च्युतिःक्षत्रियस्यनवर्मेपुप्रशस्यते २४ शांतनोरपिसंतानंयथास्यादक्षयंभुवि ॥ तत्तेधर्मप्रवक्ष्यामिक्षात्रंराज्ञिसनातनम् २५ श्रुत्वातंप्रतिपद्यस्वप्राज्ञैःसह
 पुरोहितैः ॥ आपद्धर्मार्थकुशलैर्लोकंतंत्रमवेक्ष्यच २६ ॥ इति श्रीम० आ० सं० भीष्मसत्यवतीसंवादेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ भीष्मउवाच ॥
 जामदग्न्येनरामेणपितुर्वधमभृष्यता ॥ राजापरशुनापूर्वहैहयाधिपतिर्हतः १ शतानिदशबाहूनांनिकृत्तान्यर्जुनस्यैव ॥ लोकस्याचरितोधर्मस्तेनातिकिलदुश्चरः २
 पुनश्चधनुरादायमहास्त्राणिप्रभुंचता ॥ निर्दग्धंक्षत्रमसकृद्रथेनजयतामहीम् ३ एवमुच्चावचैरस्त्रैर्भार्गवेणमहात्मना ॥ त्रिःसतकृत्वःपृथिवीकृतानिःक्षत्रियापुरा ४
 एवंनिःक्षत्रियेलोकेकृतेतेनमहर्षिणा ॥ ततःसंभूयसर्वाभिःक्षत्रियाभिःसमंततः ५ उत्पादितान्यपत्यानिब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ पाणिग्राहस्यतन्मृद्भृतिवेदेषुनिश्चितम् ६

जय ११ । १२ । १३ त्वदंतरेत्वन्निमित्तं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ भूरिद्रविणतेजसाबहुबलोत्साहवता १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति आदिपर्वणि
 नीलकंठीये भारतभावदीपे ऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ जामदग्न्येनेति १ निद्रा विद्वान्नि २ । ३ । ४ । ५ ब्राह्मणेःसंभूयसंगंकृत्वोत्पादितानीतिसंबंधः ६

ननु कथं तर्हि 'माताभस्त्रापितुःपुत्रोयेनजातःसएवसः'इत्युक्तं । 'अन्योदयोमनसांमंतवा'इतिश्रुतेरन्योदयोमनसाऽपिनमंतव्योममायंपुत्रइतितन्निर्वचनात् 'नशेषोअग्नेअन्यजातमस्ति'इतिश्रुतेश्चान्यसेवेऽ
 न्यस्मात्स्वस्माद्जातःशेषशब्दितोनस्वपुत्रःकितुक्षेत्रपतेरेवेतिनिश्चयात् । तेनदत्तक्रीतान्यक्षेत्रजादीनामपुत्रत्वंसिद्धमतआह धर्ममिति धर्मममायंपुत्रोभविष्यतीत्यभिलार्थ । अथस्वल्लुक्तमयःपुरुषइ
 तिसंकल्पप्राधान्यश्रुतेःस्त्रीपुंसयोर्मध्येयस्यसंकल्पोदहस्तस्यैवपुत्रइत्यर्थः । माताभस्त्रेतिविवाहविषयं । नन्वेवंशालिक्षेत्रेयववीजादपिशाल्यंकुरोपत्तिःस्यादितिचेन्न दावाग्निदग्धात्कदलीकांडाद
 पिवेत्रांकुरोत्पत्तिदृष्टेःश्वमस्तकेन्युसगोधूमयावनालादेःपलांडुलशुनांकुरोत्पत्तिदृष्टेःश्वभावनाविशेषजन्यधर्मस्यैवविशेषाथापकत्वाभ्युपगमात् । धनादिनोपनिर्भ्रणामक्षेत्रपतेरेवसासंततिर्नविप्रस्य

धर्ममनसिसंस्थाप्यब्राह्मणांस्ताःसमन्ययुः ॥ लोकेऽप्याचरितोदृष्टःक्षत्रियाणांपुनर्भवः ७ ततःपुनःसमुदितंक्षत्रंसमभवत्तदा ॥ इमंचैवात्रवक्ष्येऽहमितिहासंपुरा
 तनम् ८ अथोत्थयइतिरूयातआसीद्दीमानृषिःपुरा ॥ ममतानामतस्यासीद्धार्यापरमसंमता ९ उतथ्यस्ययवीयांस्तुपुरोधास्त्रिदिवोकसाम् ॥ बृहस्पतिर्बृ
 हतेजाममतामन्वपद्यत् १० उवाचममतातंतुदेवरंवदतांवरम् ॥ अंतर्वत्नीत्वहंभ्रात्राज्येष्ठेनारम्यतामिति ११ अयंचमेमहाभागकुक्षावेवबृहस्पते ॥ औत्थ्योवे
 दमत्रापिषडंगंप्रत्यधीयत् १२ अमोघरेतास्त्वंचापिद्वयोर्नास्त्यत्रसंभवः ॥ तस्मादेवंगतेत्वद्यउपारमितुमर्हसि १३ एवमुक्तस्तदासम्यक्बृहस्पतिरुदारधीः ॥
 कामात्मानंतदाऽऽत्मानंनशशाकनियच्छितुम् १४ सबभूवततःकामीतयासार्धमकामया ॥ उत्सृजंतंतुतरेतःसगर्भस्थोऽभ्यभाषत् १५ भोस्तातमागमःकामंद्
 योर्नास्तीहसंभवः ॥ अल्पावकाशोभगवन्पूर्वचाहमिहागतः १६ अमोघरेताश्चभवान्नपीडांकर्तुमर्हति ॥ अश्रुत्वैवतुतद्वाक्यंगर्भस्थस्यबृहस्पतिः १७ जगाममै
 थुनायैवममतांचारुलोचनाम् ॥ शुक्रोत्सर्गततोबुत्थातस्यागर्भगतोमुनिः १८ पद्भ्यामारोधयन्मार्गंशुक्रस्यचबृहस्पतेः ॥ स्थानमप्राप्तमथतच्छुक्रंप्रतिहतंतदा
 १९ पपातसहस्राभूमौततःकुद्बोबृहस्पतिः ॥ तंदृष्ट्वापतितंशुक्रंशशापसरुषाऽन्वितः २० उतथ्यपुत्रंगर्भस्थंनिर्भर्त्यभगवानृषिः ॥ यन्मांत्वमीदृशेकालेसर्वभूते
 प्सितेसति २१ एवमात्थवचस्तस्मात्तमोदीर्घप्रवेक्ष्यसि ॥ सवैदीर्घतमानामशापाद्यैरजायत् २२ बृहस्पतेर्बृहत्कीर्तेर्बृहस्पतिरिवौजसा ॥ जात्यंधोवेदवित्प्राज्ञः
 पत्नीलेभेसविद्यया २३ तरुणीरूपसंपन्नांप्रद्रेषीनामब्राह्मणीम् ॥ सपुत्रान्जनयामासगौतमादीन्महायशाः २४ ऋषेरुत्थस्यतदासंतानकुलवृद्धये ॥ धर्मात्मा
 चमहात्माचवेदेदांगपारगः २५ गोधर्मसौरभेयाच्चसोऽधीत्यनिखिलंमुनिः ॥ प्रावर्तततदाकर्तुंश्रद्धावांस्तमशंकया २६ ततोवितथमर्यादंतंदृष्ट्वामुनिसतमाः ॥
 कुद्दामोहाभिभूतास्तेसर्वेत्त्राश्रमौकसः २७ अहोऽप्यभिन्नमर्यादोनाश्रमेवस्तुमर्हति ॥ तस्मादेनंवर्यंसर्वेपापात्मानंत्यजामहे २८

लोकेपीति कल्माषपादक्षेत्रमदर्यत्यांविष्टेनपुत्राउत्पादिताइतिलोकेऽप्याचरितोऽनुष्ठितोदृष्टःक्षत्रियाणांभवत्पत्तिर्ब्राह्मणेभ्यइतिशेषः ७ । ८ । ९ अन्वपद्यत्उपगतवान् १० आरम्यतामुपरम्यतां
 ११ । १२ । १३ आत्मानंचित्तं नियच्छितुंनियतुं १४ तयाकामनिग्रहाशक्त्या १५ कामंमैथुनंमागमः १६ । १७ । १८ । १९ तंशशापेतिसंबंधः २० । २१ दीर्घतमःअंधत्वं २२ । २३ । २४
 सम्यक्तानंचिस्तारोयस्यतस्यकुलस्यवृद्धयेविस्तीर्णस्यापिबृद्धयेइत्यर्थः २५ गोधर्मप्रकाशमैथुनंसौरभेयात्कामधेनुपुत्रादधीत्याधिगम्य २६ मोहाभिभूतत्वमपापेपापदांशित्वात् २७ । २८

पुत्रलाभालम्बपुत्रा । तदागोधर्मकाले । ननुतोषतेमुनयःपत्नीचतन्त्यक्तवंतइत्यर्थः यतःअतएवप्रेषीतितस्यानम् २९ द्वेषिद्वेषकरोपि पतिःपालनादुपसर्गभ्यः । भरणादन्नादिनाभर्त्ताच ३०
 अहंतुप्रत्युतत्वरणाशक्तासतीनभरेयं तदातदेव लुप्तोपमा पूर्ववदित्वर्थः ३१ । ३२ धनमर्थश्रोपभोगादिः ३३ नभरेयंयथापुरा भर्त्तरंकरिष्यामीत्याशयः ३४ एकएवेति । ननुयदेकस्मिन्पु
 पेद्वेरेणपरिच्ययतितस्मादेकोद्वेजायेविदतेयन्नेकारशनांद्रयोर्धूपयोःपरिच्ययतितस्मान्नेकाद्वीपतीविदतइत्यार्थवादिनिषेधविधेरेकस्याःपतिद्वयस्याप्राप्तत्वात्कथमियंदीर्घतमसामर्थ्यादाक्रियतेइतिचेन्नत्राह
 मृतेइति । तस्मादेकस्यवद्वचोजायाभवंतिनेकस्यैबहवःसहपतयइति श्रुत्यंतरेसहशब्दात्पर्यायेणानेकपतित्वप्रसंजनाद्वागतःप्राप्तत्वाच्चतन्निषेधोपपत्तिः सहशब्दोऽपिरागतःप्राप्तानुवादएवनि
 इत्यन्योऽन्यंसमाभाष्यतेदीर्घतमसंमुनिम् ॥ पुत्रलाभाचसापत्नीनतुतोषपतिंतदा २९ प्रद्विपंतीपतिभार्याकिंमाद्वेक्षीतिचाब्रवीत् ॥ प्रद्वेष्युवाच ॥ भार्यायाम
 रणाद्भर्तापालनाच्चपतिःस्मृतः ३० अहंत्वद्भरणाशक्ताजात्यंधंससुतंतदा ॥ नित्यकालंश्रमेणार्तानभरेयंमहातपः ३१ ॥ भीष्मउवाच ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वा
 ऋषिःकोपसमन्वितः ॥ प्रत्युवाचततःपत्नीप्रद्वेषीससुतांतदा ३२ नीयतांक्षत्रियकुलेधनार्थश्चभविष्यति ॥ प्रद्वेष्युवाच ॥ त्वयादत्तंधनंविप्रनेच्छेयंदुःखकार
 णम् ३३ यथेष्टंकुरुविप्रेंद्रनभरेयंपुरायथा ॥ दीर्घतमाउवाच ॥ अद्यप्रभृतिमर्यादामयालोकेप्रतिष्ठिता ३४ एकएवपतिर्नार्यायावर्जीवंपरायणम् ॥ मृतेजीवति
 वातस्मिन्नापरंप्राश्यान्नरम् ३५ अभिगम्यपरंनारीपतिप्यतिनसंशयः ॥ अपतीनांतुनारीणामद्यप्रभृतिपातकम् ३६ यद्यस्तिचेद्वनंसर्ववृथाभोगाभवंतुताः ॥ अ
 कीर्तिःपरिवादाश्चनित्यंतासांभवंतुवै ३७ इतितद्वचनंश्रुत्वाब्राह्मणीभृशकोपिता ॥ गंगार्यानीयतामेषपुत्राद्व्येवमब्रवीत् ३८ लोभमोहाभिभूतास्तेपुत्रास्तंगौत
 मादयः ॥ बद्धोडुपेपरिक्षिप्यगंगार्यासमवासृजन् ३९ कस्मादंधश्चवृद्धश्चभर्तव्योऽयमितिस्मते ॥ चिंतयित्वाततःकूराःप्रतिजग्मुरथोगृहान् ४० सोऽनुस्रोत
 स्तदाविप्रःप्लवमानोयदृच्छया ॥ जगामसुबहून्देशानंधस्तेनोडुपेनह ४१ तंतुराजाबलिर्नामसर्वधर्मविदांवरः ॥ अपश्यन्मज्जनगतःस्रोतसाऽभ्याशमागतम् ४२
 जग्राहचैनंधर्मात्मावलिःसत्यपराक्रमः ॥ ज्ञात्वाचैवंसववेस्थपुत्रार्थेभरतर्षभ ४३ संतानार्थमहाभागभार्यासुमममानद ॥ पुत्रान्धर्मार्थकुशलानुत्पादयितुमर्हसि
 ४४ एवमुक्तःसतेजस्वीतंतथेत्युक्तवानृषिः ॥ तस्मैसराजास्वांभार्यासुदेष्णांप्राहिणोत्तदा ४५ अंधंवृद्धंचतंमत्वानसादेवीजगामह ॥ स्वांतुधात्रेयिकांतस्मैवृद्धाय
 प्राहिणोत्तदा ४६ तस्यांकाक्षीवदादीन्सशूद्रयोनावृषिस्तदा ॥ जनयामासधर्मात्मापुत्रानेकादशैवतु ४७ काक्षीवदादीन्पुत्रांस्तान्दृष्ट्वासर्वानधीयतः ॥ उवाच
 तमृषिराजाममेमइतिभारत ४८ नेत्युवाचमहर्षिस्तंममेमइतिचाब्रवीत् ॥ शूद्रयोर्नौमयाहीमेजाताःकाक्षीवदादयः ४९

आदि. १
३०
॥१०४॥

धायकः अन्यथाविहितप्रतिषिद्धत्वाद्नेकपतित्वेविकल्पःस्यात् । कथंतर्हिशीपद्याःपंचषण्डवामारिषायाश्चदशप्राचेतसइदानींतनानांनीचानांचद्वित्रादयःपतयोदृश्यंतइतिचेन्न । नदेवचरितंचरेदितिन्या
 येनदेवताकल्पेपुपर्यनुयोगायोगात् । नीचानांपशुप्रायाणांचाचारस्याप्राप्ताप्याचधिकारिविषयवत्वाच्चनियोगस्येतिदिक् ३५ । ३६ भोगःपुंयोगः । वृथाऐहिकप्रतिष्ठाकरसंततिशून्यः । प्रत्युतान्यथे
 वतत्स्यादित्याहाकीर्तिश्चेति ३७ । ३८ उडुपेप्लवे । 'उडुपंतुप्लवःकोलः'इत्यमरः ३९ । ४० । ४१ मज्जनगतःस्नानार्थगतः स्रोतसाप्रवाहेण अभ्याशंसमीपं ४२ । ४३ । ४४ । ४५
 धात्रेयिकांदासां ४६ । ४७ । ४८ । ४९

॥१०५॥

५० । ५१ अंगेषुस्पृष्टास्वरूपज्ञानार्थमितिभावः संविराषः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ यथेप्सितं ब्राह्मणेभ्योर्वंशवृद्धिमित्यर्थः ५६ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावादीये चतुरधिकशततमो
 ऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पुनरिति १ । २ संसज्जमानयास्वल्लवत्या ३ विश्वासादंतरंगत्वबुद्धेः । संतानायविस्ताराय ४ आपद्धर्मवेक्ष्येतिशेषः धर्मोधर्मरक्षकः ५ सत्यंवचन
 अंधंवृद्धंचमांढ्रसुदेष्णामहिषीतव ॥ अवमन्यददौमूढाशूद्रांधात्रेयिकांमम ५० ततःप्रसादयामासपुनस्तमृषिसत्तमम् ॥ बलिःसुदेष्णांस्वांभार्यातस्मैसप्राहि
 णोत्पुनः ५१ तांसदीर्घतमांशेषुस्पृष्टादेवीमथाब्रवीत् ॥ भविष्यतिकुमारास्तेतेजसाऽऽदित्यवर्चसः ५२ अंगोवंगःकलिंश्वपुंङ्गुःसुहृश्वतेसुताः ॥ तेषांदेशाःस
 माख्याताःस्वनामकथिताभुवि ५३ अंगस्यांगोऽभवदेशोवंगोवंगस्यचस्मृतः ॥ कलिंविषयश्चैवकलिंश्वस्यचसस्मृतः ५४ पुंङ्गुस्यपुंङ्गाःप्रख्याताःसुह्राःसुहृ
 स्यचस्मृताः ॥ एवंवलेःपुरावंशःप्रख्यातोवैमहर्षिजः ५५ एवमन्येमहेष्वासाब्राह्मणैःक्षत्रियाभुवि ॥ जाताःपरमधर्मज्ञावीर्यवंतोमहाबलाः ॥ एतच्छ्रुत्वात्वमप्यत्र
 मातःकुरुयथेप्सितम् ५६ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि भीष्मसत्यवतीसंवादेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥
 पुनर्भरतवंशस्यहेतुंसंतानवृद्धये ॥ वक्ष्यामिनीयतंमातस्तन्मेनिगदतःशृणु १ ब्राह्मणोगुणवान्कश्चिद्धनेनोपनिमंत्र्यताम् ॥ विचित्रवीर्यक्षेत्रेषुयःसमुत्पादयेत्प्र
 जाः २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसत्यवतीभीष्मंवाचासंसज्जमानया ॥ विहसंतीवसवीडमिदंवचनमब्रवीत् ३ सत्यमेतन्महाबाहोयथावदसिभारत ॥ विश्वासा
 तेप्रवक्ष्यामिसंतानायकुलस्यनः ४ नतेशक्यमनाख्यातुमापद्धर्मतथाविधम् ॥ त्वमेवनःकुलेधर्मस्त्वंसत्यंत्वंपरागतिः ५ तस्मान्निशम्यसत्यंमेकुरुष्वयदनंतरम् ॥
 धर्मयुक्तस्यधर्मार्थपितुरासीत्तरीमम ६ साकदाचिदहंतत्रगताप्रथमयौवनम् ॥ अथधर्मविदांश्रेष्ठःपरमर्षिःपराशरः७ आजगामतरींधीमांस्तरिष्यन्मुनानंदीम् ॥
 सतार्यमाणोयमुनांमामुपेत्याब्रवीत्तदा ८ सांत्वपूर्वमुनिश्रेष्ठःकामार्तोमधुरंवचः ॥ उक्तंजन्मकुलंमह्यमस्मिदाशसुतेत्यहम् ९ तमहंशापभीताचपितुर्भीताचभार
 त ॥ वरैरसुलभैरुक्तानप्रत्याख्यातुमुत्सहे १० अभिभूयसमांबालांतेजसावशमानयत् ॥ तमसालोकमावृत्यनौगतामेवभारत ११ मत्स्यगंधोमहानासीत्पुरामम
 जुगुप्सितः ॥ तमपास्यशुभंगंधमिमंप्रादात्समेमुनिः १२ ततोमामाहसमुनिर्गर्भमुत्सृज्यमामकम् ॥ द्वीपेऽस्याएवसरितःकन्यैवत्वंभविष्यसि १३ पाराशर्योमहा
 योगीसबभूवमहानृषिः ॥ कन्यापुत्रोममपुराद्वैपायनइतिश्रुतः १४ योव्यस्यवेदांश्चतुरस्तपसाभगवानृषिः ॥ लोकेव्यासत्वमापेदेकाष्ण्यात्कृष्णत्वमेवच १५ स
 त्यवादीशमपरस्तपस्वीदग्धकिलिषः ॥ समुत्पन्नःसतुमहान्सहपित्राततोगतः १६

मितिशेषः तरीनोका ६ । ७ । ८ । ९ उक्ताप्रलोभित्वर्थः १० बालांपुंयोगमनिच्छंतींवालाभिव ११ । १२ मामकंगर्भमुत्सृज्यकन्यैवत्वंभविष्यासीतिमुनिवचनाज्जातापत्यायाअपिकन्या
 त्याविनाशात्पुनर्दाशंसर्गजंहीनवर्णत्वंनाभूत् कन्यात्वावस्थायांकामभक्षादिनिषेधाभावात् । किंचपृथासत्यवत्योरनिच्छंत्योरेवसूर्यपराशराभ्यामपत्योत्पादनंकृतमतोनतयोःकन्यात्वोच्छि
 त्तिरितिभावः १३ । १४ काष्ण्यात्कृष्णत्वात् ईश्वरादन्यत्वादेवकृष्णत्वमित्यर्थः १५ । १६

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ अमुजिष्याअदासी २७ भ्राता मुजिष्यापुत्रस्यापिभ्रातृवंपित्रन्वयात् २८ । २९ प्रलंभमात्मस्थानेदासीनियोजनं ३० । ३१ एतदिति से
 नामचास्यैतदेवेहभविष्यतिशुभानने ॥ इत्युक्त्वासनिराक्रामद्गवाचृषिसत्तमः १८ ततोनिष्कांतमालोक्यसत्यापुत्रमथाब्रवीत् ॥ शशंससपुनर्मात्रितस्यवालस्य
 पांडुताम् १९ तंमातापुनरेवान्यमेकंपुत्रमयाचत ॥ तथेतिचमहर्षिस्तांमातरंप्रत्यभाषत २० ततःकुमारंसादेवीप्राप्तकालमजीजनत् ॥ पांडुलक्षणसंपन्नदीप्य
 मानमिवश्रिया २१ यस्यपुत्रामहेष्वासाजज्ञिरेपंचपांडवाः ॥ ऋतुकालेततो ज्येष्ठां वधूं तस्मै न्ययोजयत् २२ सातुरूपचंगंधचमहर्षेः प्रविचिंत्यतम् ॥ नाकरोद्वचनं
 देव्याभयात्सुरसुतोपमा २३ ततःस्वैर्भूषणैर्दासीभूषयित्वाऽप्सरोपमाम् ॥ प्रेषयामासकृष्णायततश्काशिपतेःसुता २४ सातमृषिमनुप्राप्तंप्रत्युद्गम्याभिवाद्य
 च ॥ संविवेशाभ्यनुज्ञातासत्कृत्योपचचारह २५ कामोपभोगेनरहस्तस्यांतुष्टिमगाद्यपिः ॥ तयासहोषितोराजन्महर्षिःसंशितव्रतः २६ उतिष्ठन्नब्रवीदेनामभु
 जिष्याभविष्यसि ॥ अयंचतेशुभेर्गर्भःश्रेयानुदरमागतः ॥ धर्मात्माभवितालोकेसर्वशुद्धिमतांवरः २७ सजज्ञेविदुरोनामकृष्णद्वैपायनात्मजः ॥ घृतराष्ट्रस्यैवभ्रा
 तापांडोश्चैवमहात्मनः २८ धर्मोविदुररूपेणशापात्स्यमहात्मनः ॥ मांडव्यस्यार्थतत्त्वज्ञःकामक्रोधविवर्जितः २९ कृष्णद्वैपायनोऽप्येतत्सत्यवत्यै न्यवेदयत् ॥
 प्रलंभमात्मनश्चैवशूद्रायाःपुत्रजन्मच ३० सधर्मस्यानृणोभूत्वापुनर्मात्रासमेत्यच ॥ तस्यैगर्भसमावेद्यतत्रैवांतरधीयत् ३१ एतेविचित्रवीर्यस्यक्षेत्रेद्वैपायनाद
 पि ॥ जज्ञिरे देवगर्भाभाःकुरुवंशविवर्धनाः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि विचित्रवीर्यसुतोत्पत्तौषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥
 ॥ जनमेजयउवाच ॥ किंकृतं कर्मधर्मेणयेनशापमुपेयिवान् ॥ कस्यशापाच्चब्रह्मर्षेःशूद्रयोनावजायत १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ बभूवब्राह्मणःकश्चिन्मांडव्यइति
 विश्रुतः ॥ घृतिमान्सर्वधर्मज्ञःसत्येतपसिचास्थितः २ सआश्रमपदद्वारिवृक्षमूलेमहातपाः ॥ ऊर्ध्वबाहुर्महायोगीतस्थौमौनव्रतान्वितः ३ तस्यकालेनमहतातस्मि
 स्तपसिर्वर्ततः ॥ तमाश्रममनुप्राप्तादस्यवोलोप्त्रहारिणः ४ अनुसार्थमाणावहुभीरक्षिभिर्भरतर्षभ ॥ तेतस्यावसथेलोप्त्रंदस्यवःकुरुसत्तम ५ निधायचमयाह्नी
 नास्तत्रैवानागतेबले ॥ तेषुलीनेष्वथोशीघ्रततस्तद्रक्षिणांबलम् ६ आजगामततोऽपश्यंस्तमृषितस्करानुगाः ॥ तमपृच्छंस्ततोराजंस्तथावृत्तंतपोधनम् ७
 कतमेनपथायातादस्यवोद्विजसत्तम ॥ तेनगच्छामहेब्रह्मन्यथाशीघ्रतरं वयम् ८ तथातुरक्षिणांतेषांबुवतांसतपोधनः ॥ नकिंचिद्वचनंराजन्नब्रवीत्साध्वसाधुवा ९
 ततस्तेराजपुरुषाविचिन्वानास्तमाश्रमम् ॥ ददृशुस्तत्रलीनांस्तांश्रौरांस्तद्रव्यमेवच १० ततःशंकासमभवद्रक्षिणांतमुनिंप्राति ॥ संयम्यैनंततोराज्ञेदस्युंश्चै
 वन्यवेदयन् ११ तंराजासहैश्वरैरेन्वशाद्द्रव्यतामिति ॥ सरक्षिभिस्तैरज्ञातःशूलेप्रोतोमहातपाः १२

प्रत्वंदास्याअपीत्यनेनेवगम्यतइतिकेचित् ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावर्षीये षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ७ ॥ किंकृतमिति १ । २ । ३ । ४ लोप्त्रंलुप्य
 तइतिव्युत्पत्त्याचोरापहतं धनं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० संपम्यचोरवन्नियुत्वा ११ । १२

१३ । १४ ऋषीन्वेदानसमुपानयत्स्वाधीनानकरोत् चिरंवेदनातोऽपिवेदानविस्मृतवानित्यर्थः । यद्वाऋषीन्मुनीन्स्वसमीपेउपानयदित्युक्तं तदेवविबृणोति शूलाग्रइत्यादिना १५ दर्शयंतःस्वानिरू
 पाणिप्रकाशयंतः १६ । १७ ॥ इति आ० नी० भा० सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ततइति दोषतो नकमपिदोषिणं कथयामि स्वकृतमेवमुंजेइत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ मूलेदेहांतःप्रविष्टशूलभा
 गस्यांतिके । 'मूलंवेत्तिके'इतिमेदिनी ६ व्यचस्ताचरत्तपइतिशेषः ७ अणीशूलाग्रंतद्युक्तोमांडव्यः ८ उपालभतगाहंतवान् ९ । १० । ११ । १२ । १३ दिशोदेशनाःधर्मशास्त्राणि यतो न प्रज्ञास्यतिवाल
 ततस्तेशूलमारोप्यतंमुनिंरक्षिणस्तदा ॥ प्रतिजग्मुर्महीपालंधनान्यादायतान्यथ १३ शूलस्थःसतुधर्मात्माकालेनमहताततः ॥ निराहारोऽपिविप्रर्षिर्मरणान्म्य
 पद्यत् १४ धारयामासचप्राणावृषींश्चसमुपानयत् ॥ शूलाग्रेतप्यमानेनतपस्तेनमहात्मना १५ संतापंपरमंजग्मुर्मुनयस्तपसाऽन्विताः ॥ तेरात्रौशकुनाभूत्वास
 त्रिपत्यतुभारत ॥ दर्शयंतोयथाशक्तितमपृच्छन्दिजोत्तमम् १६ श्रोतुमिच्छामहेब्रह्मन्किंपापंकृतवानसि ॥ येनेहसमनुप्राप्तंशूलेदुःखमयंमहत् १७ ॥ इति
 श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभ० अणीमांडव्योपाख्याने सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसमुनिशाडूलस्तानुवाचतपोध
 नान् ॥ दोषतःकंगमिष्यामिनहिमेऽन्योपराध्यति १ तंदृष्टारक्षिणस्तत्रतथावहुतिथेऽहनि ॥ न्यवेदयंस्तथाराज्ञेयथावृत्तंनराधिप २ श्रुत्वाचवचनंतेषांनिश्चित्यस
 हंमंत्रिभिः ॥ प्रसादयामासतदाशूलस्थमृषिसत्तमम् ३ ॥ राजोवाच ॥ यन्मयाऽपकृतंमोहादज्ञानादपिसत्तम ॥ प्रसादयेत्वांतत्राहंनमेत्वंक्रोडुमर्हसि ४ एवमुक्त
 स्ततोराज्ञाप्रसादमकरोन्मुनिः ॥ कृतप्रसादंराजातंततःसमवतारयत् ५ अवतार्यचशूलाग्रात्तच्छूलंनिश्चकर्षह ॥ अशकुवंशनिष्कृतंशूलंमूलेसचिच्छिदे ६ सतथां
 तर्गतैनेवशूलेनव्यचरन्मुनिः ॥ तेनातितपसालोकानविजिग्येदुर्लभान्परैः ७ अणीमांडव्यइतिचततो लोकेषुगीयते ॥ सगत्वासदनंविप्रोधर्मस्यपरमात्मवित् ८
 आसनस्थंततोधर्मदृष्टोपालभतप्रभुः ॥ किंतुतदुच्छ्रुतं कर्ममयाकृतमजानता ९ यस्येयंफलनिर्वृत्तिरीदृश्यासादितामया ॥ शीघ्रमाचक्ष्वमेतत्त्वंपश्यमेतपसोबलम्
 १० ॥ धर्मउवाच ॥ पतंगिकानांपुच्छेषुत्वयेपीकाप्रवेशिता ॥ कर्मणस्तस्यतेप्राप्तंफलमेतत्तपोधन ११ स्वल्पमेवयथादत्तंदानंबहुगुणंभवेत् ॥ अधर्मएवंविप्रर्षेवहु
 दुःखफलप्रदः १२ ॥ अणीमांडव्यउवाच ॥ कस्मिन्नकालेमयातनुकृतं ब्रह्मियथातथम् ॥ तेनोक्तोधर्मराजेनवालभावेत्वयाकृतम् १३ ॥ अणीमांडव्यउवाच ॥
 बालोहिद्वादशाद्वर्षाज्जन्मतोयत्कारिष्यति ॥ नभविष्यत्यधर्मोऽन्नप्रज्ञास्यांतिवैदिशः १४ अल्पेऽपराधेऽपिमहान्ममदंडस्त्वयाघृतः ॥ गरीयान्ब्राह्मणवधः
 सर्वभूतवधादपि १५ शूद्रयोनावतोधर्ममानुषःसंभविष्यसि ॥ मर्यादांस्थापयाम्यद्यलोकेधर्मफलोदयाम् १६ आचतुर्दशकाद्वर्षान्नभविष्यतिपातकम् ॥
 परतःकुर्वतामेवदोषएवभविष्यति १७

त्वात् १४ ब्राह्मणवधोब्राह्मणपीडनं १५ मर्यादामिति बालोहीतिहेतुषुन्यासपूर्वकंद्वादशवर्षपर्यंतं कृताकृतप्रत्यवायोनास्तीत्युत्सर्गउक्तः स्वयंतुवर्षद्वयंतत्राधिकं प्रचिक्षेप १६ चतुर्दशाद्वर्षपापमस्तीति
 पोरार्णमतमिदं । वस्तुतस्तुक्तहेतोःपुण्यपापविभागज्ञानपर्यंतमेवपापानुत्पत्तिः । तेनपंचवर्षांतरएवदोषोनास्तीत्यादिवचनंविद्वदभिप्रायं । अन्यथाकलिक्षेपेअल्पायुष्टेनपापाभावमसंगः स्यात् १७

१८ दीर्घदर्शासर्वकालपरामर्शां शमपरोनिर्देशः १९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ तेष्विति कुरुजांगलदेशः कुरुवःपुरुषाःकुरुक्षेत्रंतेषांवासस्था नं १ वेशंस्तौति ऊर्ध्वेति ऊर्ध्वसस्याप्रचुरसस्या २ । ३ कुरुस्तौति शूराश्चेति ४ । ५ । ६ । ७ स्थानंस्तौति तन्महेति ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ विमृज्य परराष्ट्रस्थाअपिसुखार्थि

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतेनत्वपराधेनशापात्तस्यमहात्मनः ॥ धर्मोविदुररूपेणशूद्रयोनावजायत १८ धर्मैचार्थेचकुशलोभक्रोधविवर्जितः ॥ दीर्घदर्शाशमप रःकुरूणांचहितेरतः १९ ॥ इतिश्रीम०आ० संभ० अणीमांडव्योपाख्याने अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेषुत्रिषुकुमारेपुजते षुकुरुजांगलम् ॥ कुरुवोऽथकुरुक्षेत्रत्रयमेतदवर्धत १ ऊर्ध्वसस्याऽभवहूमिःसस्यानिरसवंतिच ॥ यथर्तुवर्षीपर्जन्योवहुपुष्पफलाटुमाः २ वाहनानिप्रहृष्टानिसुदि तामृगपक्षिणः ॥ गंधवंतिचमाल्यानिरसवंतिफलानिच ३ वणिग्भिश्चान्वकीर्यंतनगराप्यथशिल्पिभिः ॥ शूराश्चकृतविद्याश्चसंतश्चसुखिनोऽभवन् ४ नाभवन्दस्यवः केचिन्नाधर्मरुचयोजनाः ॥ प्रदेशेष्वपिराष्ट्राणांक्रुतंयुगमवर्तत ५ धर्मक्रियायज्ञशीलाःसत्यव्रतपरायणाः ॥ अन्योन्यप्रीतिसंयुक्ताव्यवर्धतप्रजास्तदा ६ मानक्रोध विहीनाश्चनरालोभविवर्जिताः ॥ अन्योऽन्यमभ्यनंदंतधर्मोत्तरमवर्तत ७ तन्महोदधिवत्पूर्णनगरं वैव्यरोचत ॥ द्वारतोरणनिर्यूहैर्युक्तमभ्रचयोपमैः ८ प्रासादशतसं बाधंभेदंपुरसन्निभम् ॥ नदीषुवनखंडेषुवापीपल्वलसानुषु ॥ काननेपुचरम्येषुविजुर्मुदिताजनाः ९ उत्तरेःकुरुभिःसार्धंदक्षिणाःकुरुवस्तथा ॥ विस्पर्धमाना व्यचरंस्तथादेवर्षिचारणैः १० नाभवत्कृपणःकश्चिन्नाभवन्विधवाःस्त्रियः ॥ तस्मिन्नजनपदेरम्येषुकुरुभिर्वहुलीकृते ११ कृपारामसभावाप्योब्राह्मणावसथास्तथा ॥ बभूवुःसर्वार्थियुतास्तस्मिन्नराष्ट्रेसदोत्सवाः १२ भीष्मेणधर्मतोरान्जन्सर्वतःपरिरक्षिते ॥ बभूवर्मणीयश्चैत्ययूपशतांकितः १३ सदेशःपरराष्ट्राणिविमृज्याभिप्रव र्धितः ॥ भीष्मेणविहितंराष्ट्रेधर्मचक्रमवर्तत १४ क्रियमाणेषुकृत्येषुकुमाराणांमहात्मनाम् ॥ पौरजानपदाःसर्वेबभूवुःपरमोत्सुकाः १५ गृहेषुकुरुमुख्यानांपौराणां चनराधिप ॥ दीयतांभुज्यतांचेतिवाचोऽश्रूयंतसर्वशः १६ घृतराष्ट्रश्चपांडुश्चविदुरश्चमहामतिः ॥ जन्मप्रभृतिभीष्मेणपुत्रवत्परिपालिताः १७ संस्कौरैःसंस्कृता स्तेतुव्रताध्ययनसंयुताः ॥ श्रमव्यायामकुशलाःसमपद्यंतयौवनम् १८ धनुर्वेदेचवेदेचगदायुद्धेऽसिचर्मणि ॥ तथैवगजशिक्षायांनीतिशास्त्रेषुपारगाः १९ इतिहासपु राणेषुनानाशिक्षासुबोधिताः ॥ वेदेवेदांगतत्त्वज्ञाःसर्वत्रकृतनिश्चयाः २० पांडुर्धनुषिविक्रांतो नरेष्वभ्यधिकोऽभवत् ॥ अन्येभ्योवलवानासीद्घृतराष्ट्रोमहीपतिः २१ त्रिषुलोकेषुनत्वासीत्कश्चिद्विदुरसंमितः ॥ धर्मनित्यस्तथाराजन्धर्मैचपरमंगतः २२ प्रनष्टंशांतनोर्वेशंसमीक्ष्यपुनरुद्धतम् ॥ ततोनिर्वचनंलोकेसर्वराष्ट्रेष्ववर्तत २३ वीरसूनांकाशिसुतेदेशानांकुरुजांगलम् ॥ सर्वधर्मविदांभीष्मःपुराणांगजसाह्वयम् २४ घृतराष्ट्रस्त्वचक्षुष्वाद्राज्यंनप्रत्यपद्यत ॥ पारसवत्त्वाद्द्विदुरोराजापांडुर्वभूवह २५ नोऽत्रैवप्रविष्टाहृत्पथः १४ । १५ । १६ । १७ श्रमःशास्त्राभ्यासः । व्यायामोब्राह्मण्युद्धाद्यभ्यासः १८ । १९ । २० । २१ धर्मैचपरममात्मदर्शनंगतःप्राप्तः । 'अयंतुपरमोधर्मोपयोगेनात्मदर्शनं' इतियाज्ञवल्क्योक्तेः २२ निर्वचनंप्रशंसा २३ । २४ पारसवत्त्वाच्छूद्रायांब्राह्मणाज्जातत्वात् । करणत्वाच्चेत्यपपाठः । लक्षणयावातथाव्याख्येयं । शूद्रायांकरणोवेश्यादितितन्निर्वचनात् २५

२६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ गुणैरिति १ । २ । ३ । ४ पादवीयादवस्वशूरस्यकुंतिभोजस्यवाअपत्यं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० कदाचिदथगागेयःसर्वनीतिमतांवरः ॥ विदुरंधर्मतत्त्वज्ञवाक्यमाहयथोचितम् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडुराज्याभिषेकेनवाधिकशत तमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ भीष्मउवाच ॥ गुणैःसमुदितंसम्यगिदंनःप्रथितंकुलम् ॥ अत्यम्यान्पृथिवीपालान्पृथिव्यामधिराज्यभाक् १ रक्षितंराजभिःपूर्वधर्म विद्धिर्महात्मभिः ॥ नोत्सादमगमच्चेदंकदाचिदिहःकुलम् २ मयाचसत्यवत्याचकृष्णेनचमहात्मना ॥ समवस्थापितंभूयोयुष्मासुकुलतंतुषु ३ तच्चैतद्वर्धतेभूयः कुलंसागरवद्यथा ॥ तथामयाविधातव्यंत्याचैवनसंशयः ४ श्रूयतेयादवीकन्यास्वनुरूपाकुलस्यनः ॥ सुवलस्यात्मजाचैवतथामद्रेःश्वरस्यच ५ कुलीनारूपव त्यश्चताःकन्याःपुत्रसर्वशः ॥ उचिताश्चैवसंबंधेतेऽस्माकंक्षत्रियर्षभाः ६ मन्येवरयितव्यास्ताइत्यहंधीमतांवर ॥ संतानार्थंकुलस्यास्ययद्वाविदुरमन्यसे ७ ॥ विदुरउवाच ॥ भवान्पिताभवान्माताभवान्नःपरमोगुरुः ॥ तस्मात्स्वयंकुलस्यास्यविचार्यकुरुयद्वितम् ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथशुश्रावविप्रेभ्योगांधा रींसुवलात्मजाम् ॥ आराध्यवरदं देवंभगनेत्रहरंहरम् ९ गांधारीकिलपुत्राणांशतंलेभेवरंशुभा ॥ इतिशुश्रावतत्त्वेनभीष्मःकुरुपितामहः १० ततोगांधारराजस्य प्रेषयामासभारत ॥ अचक्षुरितितत्रासीत्सुबलस्यविचारणा ११ कुलंख्यातिचवृत्तंचषुद्ध्यातुप्रसमीक्ष्यसः ॥ ददौतांघृतराष्ट्रायगांधारीधर्मचारिणीम् १२ गांधारीत्वथशुश्रावघृतराष्ट्रमचक्षुषम् ॥ आत्मानंदित्सितंचास्मैपित्रामात्राचभारत १३ ततःसापट्टमादायकृत्वाबहुगुणंतदा ॥ बंधनेत्रेस्वेराजन्पतिव्रतपराय णा १४ नाम्यसूयांपतिमहमित्येवंकृतानिश्चया ॥ ततोगांधारराजस्यपुत्रःशकुनिरभ्ययात् १५ स्वसारंवयसालक्ष्म्यायुक्तामादायकौरवान् ॥ तांतदाघृतराष्ट्राय ददौपरमसत्कृताम् ॥ भीष्मस्यानुमतेचैवविवाहंसमकारयत् १६ दत्त्वासभगिर्नीवीरोयथाहंचपरिच्छदम् ॥ पुनरायात्स्वनगरंभीष्मेणप्रतिपूजितः १७ गांधा र्यपिवरारोहाशीलाचारविचेष्टितैः ॥ तुष्टिकुरूणांसर्वेषांजनयामासभारत १८ वृत्तेनाराध्यतान्सर्वान्गुरून्पतिपरायणा ॥ वाचाऽपिपुरुषानन्यान्सुव्रतानान्वकी र्तयत् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि घृतराष्ट्रविवाहे दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शूरोनामयदुश्रेष्ठोवसुदेवपिताऽभवत् ॥ तस्यकन्यापृथानामरूपेणाप्रतिमाभुवि १ पितृष्वस्त्रीयायसतामनपत्यायभारत ॥ अग्र्यमग्रेप्रतिज्ञायस्वस्यापत्यंसस त्यवाक् ॥ २ ॥ अग्रजामथतांकन्यांशूरोऽनुग्रहकाक्षिणे ॥ प्रददौकुंतिभोजायसखासख्येमहात्मने ३ नियुक्तासापितुर्गेहेब्राह्मणातिथिपूजने ॥ उग्रंपर्यचरत्तत्र ब्राह्मणंसंशितव्रतम् ४ निगूढनिश्चयंधर्मयंतंदुर्वाससंविदुः ॥ तमुग्रंसंशितात्मानंसर्वयत्नैरतोषयत् ५

प्रेषयामासदूतमितिशेषः ११ । १२ दित्सितंदातुमिष्टं १३ बहुगुणंबहुधागुणितं १४ नाम्यसूयांपत्युरभिभवंकुर्यां १५ । १६ । १७ । १८ नाम्बकीर्त्तयतनप्रत्युत्तरंदत्तवती १९ ॥ इतिआदिपर्वणि नी० भा० दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ शूरइति १ अग्र्यमथयं । अग्रजभ्रतः । पूर्वप्रतिज्ञायमपापथमभ्रत्यंतुभ्यंदेयमितिप्रतिश्रुत्य २ । ३ । ४ धर्मनिगूढनिश्चयंधर्मिःक्रौर्यदर्शनपरत्वात् ५

आपद्ममोन्वेषेति भाविसंतानप्रतिबंधस्थानागतावेक्षणैः । अभिचारो वश्याकर्षणादिदृष्टफलतयुक्तं ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ स्वापराद्धापि संघिरावः १२ । १३ मलयम १४ । १५ । १६
 तस्यैसप्रददौमंत्रमापद्ममोन्वेषेक्षया ॥ अभिचाराभिसंयुक्तमब्रवीच्चैवतामुनिः ६ यंयदेवंत्वमेतेनमंत्रेणावाहायिष्यसि ॥ तस्यतस्यप्रभावेणतवपुत्रोभविष्यति ७
 तथोक्तासातुविप्रेणकुंतीकौतूहलान्विता ॥ कन्यासतीदेवमर्कमाजुहावयशस्विनी ८ साददर्शतमायांतंभास्वरंलोकभावनम् ॥ विस्मिताचानवद्यांगीदृष्टातन्म
 हदद्भुतम् ९ तांसमासाद्यदेवस्तुविवस्वानिदमब्रवीत् ॥ अयमस्म्यसितापांगिब्रूहिकिकरवाणिते १० ॥ कुंत्युवाच ॥ कश्चिन्मेब्राह्मणःप्रादाद्वरंविद्यांचश
 नुहन् ॥ तद्विजिज्ञासयाऽऽह्वानंकृतवत्यस्मितेविभो ११ एतस्मिन्नपराधेत्वांशिरसाऽहंप्रसादये ॥ योषितोहिसदारक्ष्याःस्वापराद्धापिनिव्यशः १२ ॥ सूर्यउवाच ॥
 वेदाहंसर्वमेवैतद्यदुर्वासावरंददौ ॥ संत्यज्यभयमेवेहक्रियतांसंगमोमम १३ अमोघंदर्शनंमह्यमाहूतश्चास्मितेशुभे ॥ वृथाह्वानेऽपितेभीरुदोषःस्यान्नात्रसंशयः
 १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्ताबहुविधंसात्वपूर्वविवस्वता ॥ सातुनैच्छद्गरारोहाकन्याऽहमितिभारत १५ बंधुपक्षभयाद्गीतालज्जयाचयशस्विनी ॥ तामर्कः
 पुनरेवेदमब्रवीद्भरतर्षभ १६ मत्प्रसादान्नेराज्ञिभवितादोषइत्युत ॥ एवमुक्त्वासभगवान्कुंतिराजसुतांतदा १७ प्रकाशकर्तातपनःसंबभूवतयासह ॥ तत्रवीरः
 समभवत्सर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ आमुक्तकवचःश्रीमान्देवगर्भःश्रियाऽन्वितः १८ सहजंकवचंविभ्रत्कुंडलोद्दयोतिताननः ॥ अजायतसुतःकर्णःसर्वलोकेषुविश्रुतः
 १९ प्रादाच्चतस्यैकन्यात्वंपुनःसपरमद्युतिः ॥ दत्वाचतपतांश्रेष्ठोदिवमाचक्रमेततः २० दृष्ट्वाकुमारंजातंसावार्ण्येदीनमानसा ॥ एकाग्रंचितयामासकिंलुत्वा
 सुकृतंभवेत् २१ गृहमानाऽपचारंसाबंधुपक्षभयात्तदा ॥ उत्ससर्जकुमारंतंजलेकुंतीमहाबलम् २२ तमुत्सृष्टंजलेगर्भराधाभर्तामहायशाः ॥ पुत्रत्वेकल्पयामास
 सभार्यःसूतनंदनः २३ नामधेयंचक्रातेतस्यबालस्यताबुभौ ॥ वसुनासहजातोऽयंवसुपेणोभवत्विति २४ सर्वर्षमानोबलवान्सर्वास्त्रेषूद्यतोऽभवत् ॥ आपृष्ठता
 पादादित्यसुपातिष्ठतवीर्यवान् २५ तस्मिन्कालेतुजपतस्तस्यवीरस्यधीमतः ॥ नादेयंब्राह्मणेष्वासीत्किंचिद्दसुमहीतले २६ तमिंद्रोब्राह्मणोभूत्वाभिक्षार्थीसमु
 पागमत् ॥ कवचंप्रार्थयामासफाल्गुनस्यहितेरतः २७ स्वशरीरात्समुत्कृत्यकवचंस्वनिर्गजम् ॥ विप्ररूपायशक्रायददौकर्णःकृतांजलिः २८ प्रतिगृह्यतुदेवेश
 स्तुष्टस्तेनास्यकर्मणा ॥ ददौशक्तिंसुरपतिर्वाक्यंचेदमुवाचह २९ देवासुरमनुष्याणांगंधर्वोरगरक्षसाम् ॥ यमेकंजेतुमिच्छेथाःसोऽनयानभविष्यति ३० प्राङ्नाम
 तस्यकथितंवसुपेणइतिक्षितौ ॥ कर्णो वैकर्तनश्चैवकर्मणातेनसोऽभवत् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदि०संभवपर्वणिकर्णसंभवेएकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥१११॥

१७ । १८ । १९ । २० । २१ गृहमानाछादयती अपचारमनाचारं २२ । २३ वसुनाकुंडलकवचादिद्रव्येणबद्धइतिवसुपेणः २४ आपृष्ठतापान्मध्याह्नात्परतइत्यर्थः २५ । २६ । २७ । २८ । २९
 ३० कर्णइति सहजकवचकर्तनात्कर्णः । विशेषतःकर्तनेनवैकर्तनः स्वार्थेत्तद्वितः । वस्तुतस्तुविकर्तनस्यसूर्यस्यापत्यत्वाद्देवकर्तनः ३१ ॥ इतिआदि०नी०भा०एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

सत्वेति धर्मारामार्थैकनिष्ठा १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ७ ॥

॥ वैशंपायनउवाच ॥ सत्वरूपगुणोपेताधर्मारामाहाव्रता ॥ दुहितकुंतिभोजस्यपृथापृथुललोचना १ तांतुतेजस्विनीकन्यारूपयौवनशालिनीम् ॥ व्यावृ
 ष्वन्पार्थिवाःकेचिदतीवस्त्रीगुणैर्युताम् २ ततःसाकुंतिभोजेनराज्ञाऽऽहूयनराधिपान् ॥ पित्रास्वयंवेदतादुहिताराजसत्तम ३ ततःसारंगमध्यस्थतेपाराज्ञामन
 स्विनी ॥ ददर्शराजशार्दूलंपांडुंभरतसत्तमम् ४ सिंहदर्पमहोरस्कंठषभाक्षंमहाबलम् ॥ आदित्यमिवसर्वेषाराज्ञांप्रच्छाद्यवैप्रभाः ५ तिष्ठंतराजसमितौपुरंदरमि
 वापरम् ॥ तंदृष्ट्वासाऽनवद्यांगीकुंतिभोजसुताशुभा ६ पांडुंनरवरंरंगेहृदयेनाकुलाऽभवत् ॥ ततःकामपरीतांगीसकृत्प्रचलमानसा ७ व्रीडमानास्त्रजंकुतीराज्ञः
 स्कंदेसमासजत् ॥ तंनिशम्यतृतांपांडुंकुंत्यासर्वेनराधिपाः ८ यथागतंसमाजगमुर्गजैरश्वैरथैस्तथा ॥ ततस्तस्याःपिताराजन्विवाहमकरोत्प्रभुः ९ सतयाकुंतिभो
 जस्यदुहित्राकुरुनंदनः ॥ युयुजेऽमितसौभाग्यःपौलोम्यामघवानिव १० कुंत्याःपांडोश्चराजेंद्रकुंतिभोजोमहीपतिः ॥ कृत्योद्वाहंतदातंतुनानावसुभिरचितम् ॥
 स्वपुरंप्रेषयामाससराजाकुरुसत्तम ११ ततोबलेनमहत्तानानाध्वजपताकिना ॥ स्तूयमानःसचाशीर्भिर्ब्राह्मणैश्चमहर्षिभिः १२ संप्राप्यनगरंराजापांडुःकौरवनं
 दनः ॥ न्यवेशयततांभार्यांकुंतीस्वभवनेप्रभुः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि कुंतीविवाहेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःशांतनवोभीष्मोराज्ञःपांडोर्यशस्विनः ॥ विवाहस्यापरस्यार्थेचकारमतिमान्मतिम् १ सोऽमात्यैःस्थविरैःसार्धंब्राह्मणैश्चमहर्षिभिः ॥
 बलेनचतुरंगेणययौमद्रपतेःपुरम् २ तमागतमभिश्चुत्यभीष्मंवाहीकपुंगवः ॥ प्रत्युद्गम्यार्चयित्वाचपुरंप्रावेशयन्नृपः ३ दत्वातस्यासनंशुभ्रंपाद्यमर्घ्यतथैवच ॥ म
 धुपर्कचमद्रेःपप्रच्छागमनेऽर्थिताम् ४ तंभीष्मःप्रत्युवाचेदंमद्राजंकुरुद्रहः ॥ आगतंमांविजानीहिकन्यार्थिनमरिंदम ५ श्रूयतेभवतःसाध्वीस्वसामाद्रीयश
 स्विनी ॥ तामहंवरयिष्यामिपांडोर्यथैयशस्विनी ६ युक्तरूपोहिसंबंधेत्वंनोराजन्वयंतव ॥ एतत्संचित्यमद्रेःशृङ्गाणास्मान्यथाविधि ७ तमेवंवादिनंभीष्मंप्रत्य
 भाषतमद्रपः ॥ नहिमेऽन्योवरस्त्वतःश्रेयानितिमतिर्मम ८ पूर्वैःप्रवर्तितंकिंचित्कुलेऽस्मिन्नपसत्तमैः ॥ साधुवायदिवाऽसाधुतत्रातिक्रांतुमुत्सहे ९ व्यक्तंतद्भवत
 श्चापिविदितंनान्नसंशयः ॥ नचयुक्तंतथावक्तुंभवान्देहीतिसत्तम १० कुलधर्मःसनोवीरप्रमाणंपरमंचतत् ॥ तेनत्वानब्रवीम्येतदसंदिग्धंवचोऽरिहन् ११ तंभीष्मः
 प्रत्युवाचेदंमद्राजंजनाधिपः ॥ धर्मेषुपरोराजनस्वयमुक्तःस्वयंभुवा १२ नात्रकश्चनदोषोऽस्तिपूर्वैर्विधिरयंकृतः ॥ विदितेयंचतेशल्यमर्यादासाधुसंमता १३
 इत्युक्त्वासमहातेजाःशातकुंभंकृताकृतम् ॥ रत्नानिचविचित्राणिशल्यायादात्सहस्रशः १४

ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ यथापिकन्याशुल्कग्रहणमासुरेविवाहेदृष्टंथाऽपिकुलधर्मस्वादपरिहार्यमित्याह पूर्वैरिति ९ । १० । ११ धर्मेषुःआर्थेऽपिविवाहेकन्याशुल्कत्वे
 नगोमिथुनग्रहणस्यविधानात्तथाचशिष्टाहत्त्वादमपिधर्मःस्वयंभुवावेदेनैवोक्तइत्यवसेय । एतेनविगीतोऽपिकुलाचारोन्त्याज्यइत्युक्तं १२ । १३ शातकुंभंकांचनं कृताकृतंघटितमघटितंच १४

व्यसजत्पादात् १५। १६। १७। १८। १९। २० त्रिदशाः त्रिदशत् २१। २२। २३। २४ आगस्कृतश्चोत्प्रायाः पर्यताद्याश्रयित्वात् २५। २६। २७। २८। २९। ३० कुरुकर्मसुयोजिताः करुणांदासभृताः
 गजानश्वानरथाश्चैववासास्याभरणानिच ॥ मणिमुक्ताप्रवालंचगंगेयोव्यसृजच्छुभम् १५ तत्प्रगृह्यधनं सर्वशल्यः संप्रीतमानसः ॥ ददौतांसमलंकृत्यस्वसारं कौरवर्ष
 भे १६ सतांमाद्रीमुपादायभीष्मः सागरगासुतः ॥ आजगामपुरीं धीमान्प्रविष्टो गजसाह्वयम् १७ ततइष्टेऽहनिप्राप्ते मुहूर्ते साधुसंमते ॥ जग्राहविधिवत्पाणिमाद्याः
 पांडुर्नराधिपः १८ ततोविवाहेनिर्वृत्ते सराजाकुरुनंदनः ॥ स्थापयामासतांभार्याशुभवेश्मनिभाविनीम् १९ सताभ्यां व्यचरत्सार्धं भार्याभ्यां राजसत्तमः ॥ कुंत्या
 माद्याचराजेंद्रोयथाकामं यथासुखम् २० ततः सकौरवो राजा विहृत्य त्रिदशानिशाः ॥ जिगीषयामहोपांडुर्निरक्रामत्पुरात्प्रभो २१ स भीष्मप्रमुखान् च दधान
 भिवाद्यप्रणम्य च ॥ घृतराष्ट्रं च कौरव्यं तथाऽन्यान् कुरुसत्तमान् ॥ आमंत्र्य प्रययौ राजा तैश्चैवाप्यनुमोदितः २२ मंगलाचारयुक्ताभिराशीर्भिरभिनंदितः ॥
 गजवाजिरथौघेन बलेन महताऽगमत् २३ सराजा देवगर्भाभो विजिगीषुर्वसुंधराम् ॥ हृष्टपुष्टबलैः प्रायात्पांडुः शत्रून्नेकशः २४ पूर्वमागस्कृतो गत्वा दशार्णाः समरेजि
 ताः ॥ पांडुनानरसिंहेन कौरवाणां यशोभृता २५ ततः सेनामुपादाय पांडुर्नानाविधध्वजाम् ॥ प्रभूतहस्त्यश्वयुतां पदातिरथसंकुलाम् २६ आगस्कारीमहीपानां
 बहूनां बलदर्पितः ॥ गोप्तामगधराष्टस्य दीर्घो राजगृहेहतः २७ ततः कोशं समादाय वाहनानि च भूरिशः ॥ पांडुनामिथिलांगत्वा विदेहाः समरेजिताः २८ तथाका
 शिपुसुहृषुपुं द्रेषु च नरर्षभ ॥ स्वबाहुबलवीर्येण कुरूणामकरोद्यशः २९ तं शरौघमहाज्वालं शस्त्रांचिषमरिंदमम् ॥ पांडुपावकमासाद्य व्यदह्यंत नराधिपाः ३० ते
 ससेनाः ससेनेन विध्वंसितबलानृपाः ॥ पांडुनावशगाः कृत्वा कुरुकर्मसुयोजिताः ३१ तेन ते निर्जिताः सर्वे पृथिव्यां सर्वपार्थिवाः ॥ तमेकं मे निरेश्वरं देवेष्विव पुरंद
 रम् ३२ तं कृतांजलयः सर्वे प्रणतावसुधाऽधिपाः ॥ उपाजग्मुर्धनं गृह्यन् रत्नानि विविधानि च ३३ मणिमुक्ताप्रवालंच सुवर्णं रजतंबहु ॥ गोरत्नान्यश्वरत्नानिरथर
 त्नानि कुंजरान् ३४ खरोष्ट्रमहिषीश्चैव यच्च किंचिदजाविकम् ॥ कंबलाजिनरत्नानिराक्वास्तरणानि च ॥ तत्सर्वं प्रतिजग्राह राजानागपुराधिपः ३५ तदादाय
 ययौ पांडुः पुनर्मुदितवाहनः ॥ हर्षयिष्यन् स्वराष्ट्राणि पुरंच गजसाह्वयम् ३६ शांतनो राजसिंहस्य भरतस्य च धीमतः ॥ प्रनष्टः कीर्तिजः शब्दः पांडुना पुनराहृतः ३७
 येपुरा कुरुराष्ट्राणि जन्तुः कुरुधनानि च ॥ तेनागपुरसिंहेन पांडुना करदीकृताः ३८ इत्यभाषंत राजानो राजामात्याश्च संगताः ॥ प्रतीतमनसो हृष्टाः पौरजानपदैः
 सह ३९ प्रत्युद्युश्वतं प्रातंसर्वे भीष्मपुरोगमाः ॥ तेन दूरमिवाध्वानं गत्वानागपुरालयात् ४० आहृतं ददृशुर्दृष्टालोकं बहुविधैर्धनैः ॥ नानायानसमानीतैरत्नै
 रुच्चावचैस्तदा ४१ हस्त्यश्वरत्नैश्च गोभिरुष्टैस्तथाऽविभिः ॥ नांतं ददृशुरासाद्य भीष्मेण सह कौरवाः ४२ सोऽभिवाद्यपितुः पादौ कौसल्यानंदवर्धनः ॥
 यथाऽर्हमानयामास पौरजानपदानपि ४३

कृताः ३१। ३२। ३३। ३४। नागपुराधिपोहस्तिनापुरेशः ३५। ३६। ३७। ३८। प्रतीतमनसो निष्कलुषचित्ताः अतएव हृष्टाः ३९। नदूरमिव नदूरमिव जयोत्साहेन मार्गश्रमाभावात् ४०। ४१। ४२। ४३

४४। ४५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये प्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ५ ॥ घृतराष्ट्रम्यनुज्ञातइति १। २। ३। ४ अश्वमेधशतैस्तुल्यैर्महाम
 प्रमृद्यपुरराष्ट्राणि कृतार्थं पुनरागतम् ॥ पुत्रमाश्लिष्य भीष्मस्तु हर्षादश्रूण्यवर्तयत् ४४ सतूर्यशतशंखानां भिरीणांच महास्वनैः ॥ हर्षयन् सर्वशः पौरान्विवेश गजसा
 ह्वयम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडुदिग्विजये त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ घृतराष्ट्रम्यनुज्ञातः
 स्वबाहुविजितंधनम् ॥ भीष्माय सत्यवत्यै च मात्रे चोपजहारसः १ विदुराय च वै पांडुः प्रेषयामास तद्वनम् ॥ सुहृदश्चापि धर्मात्मा धनेन समतर्पयत् २ ततः सत्यवती
 भीष्मं कौसल्यां च यशस्विनीम् ॥ शुभैः पांडुजितैरथैस्तोषयामास भारत ३ ननंदमाता कौसल्या तमप्रतिमतेजसम् ॥ जयंतमिव पौलोमी परिष्वज्य नरर्षभम् ४
 तस्य वीरस्य विक्रान्तैः सहस्रशतदक्षिणैः अश्वमेधशतैरीजिघृतराष्ट्रो महामखैः ५ संप्रयुक्तस्तु कुंत्या च माद्या च भरतर्षभ ॥ जिततं द्रीस्तदा पांडुर्बभूव न गोचरः ६
 हित्वा प्रासादनिलयं शुभानि शयनानि च ॥ अरण्यनित्यः सततं बभूव मृगयापरः ७ स चरन् दक्षिणं पार्श्वं रम्यं हिमवतोगिरेः ॥ उवासगिरिपृष्ठेषु महाशालवनेषु च ८ रराज
 कुंत्यामाद्या च पांडुः सहवने चरन् ॥ करेण्वोरिव मध्यस्थः श्रीमान् पौरंदरोगजः ९ भारतं सह भार्याभ्यां खड्गबाणधनुर्धरम् ॥ विचित्रकवचवीरं परमास्त्रविदं च पम् ॥
 देवोऽयमित्यमन्यंत चरंत वनवासिनः १० तस्य कामांश्च भोगांश्च नरानित्यमंतं द्रिताः ॥ उपजन्तुर्वनातेषु घृतराष्ट्रेण चोदिताः ११ अथ पारसवीकन्यां देवकस्य म
 हीपतेः ॥ रूपयौवनसंपन्नां सशुश्रावापगासुतः १२ ततस्तु वरयित्वा तामानीय भरतर्षभः ॥ विवाहं कारयामास विदुरस्य महामतेः १३ तस्यां चोत्पादयामास वि
 दुरः कुरुनंदनः ॥ पुत्रान्विनयसंपन्नान् त्वनः सदृशान् गुणैः १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि विदुरपरिणये चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः पुत्रशतं जज्ञे गांधार्या जनमेजय ॥ घृतराष्ट्रस्य वैश्यायामेकश्चापिशतात्परः १ पांडोः कुंत्यां च माद्यां च पुत्राः पंचमहारथाः ॥ देवे
 भ्यः समपद्यंत संतानाय कुलस्य वै २ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं पुत्रशतं जज्ञे गांधार्या द्विजसत्तम ॥ कित्यता चैव कालेन तेषामायुश्च किंपरम् ३ कथंचैकः स वैश्यायां
 घृतराष्ट्रसुतोऽभवत् ॥ कथंच सदृशीं भार्यां गांधारीं धर्मचारिणीम् ४ आनुकूल्ये वर्तमानां घृतराष्ट्रोऽभ्यवर्तत ॥ कथंच शतस्य सतः पांडोस्तेन महात्मना ५ समुत्प
 न्नादिवतेभ्यः पुत्राः पंचमहारथाः ॥ एतद्विद्वन्थान्यायं विस्तरेण तपोधन ६ कथयस्वनमेदृतिः कथ्यमानेषु बंधुषु ॥ वैशंपायन उवाच ॥ क्षुच्छमाभिपरिग्लानं
 द्वैपायनमुपस्थितम् ७ तोषयामास गांधारी व्यासस्तस्यै वरंददौ ॥ साववे सदृशं भर्तुः पुत्राणां शतमात्मनः ८ ततः कालेन सा गर्भं घृतराष्ट्रादथाग्रहीत् ॥ संवत्सरद्वयं
 तंतुगांधारीर्गर्भमाहितम् ९ अप्रजाधारयामास ततस्तांडुः स्वमाविशत् ॥ श्रुत्वा कुंतीसुतं जातं बालार्कसमतेजसम् १०

लेः पंचमहायज्ञैः गर्भाधस्य श्रोतयज्ञेष्वनधिकारात् ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११ पारसवीकन्यायात् रूपां ब्राह्मणेन शूद्रायां जातां १२। १३। १४ ॥ इति आदिपर्व
 णि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ५ ॥ ततइति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०

६।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ । कथितइति आर्षः
 ऋषिप्रसादहेतुकः । अमनुष्योमनुष्येष्वदृष्टः । युगपद्ब्रह्मजातनात् १।२।३।४।५।६।७।८ कामेतिकामक्रोधावृताअपिमृदाःपापाचारस्वभावाहृशानिनृशंसानिबीभस्सानिबर्जयंत्यत
 दुर्मदोदुर्विगाहश्चविवित्सुर्विकटाननः ॥ ऊर्णनाभःसुनाभश्चतथानंदोपनंदकौ ५ चित्रवाणश्चित्रवर्मासुवर्मादुर्विमोचनः ॥ अयोबाहुर्महाबाहुश्चित्रांगश्चित्रकुं
 डलः ६ भीमवेगोभीमवलोबलाकीवलवर्धनः ॥ उग्रायुधःसुषेणश्चकुंडधरोमहोदरः ७ चित्रायुधोनिर्पंगीचपाशीवृंदारकस्तथा ॥ दृढवर्मादृढक्षत्रःसोमकीर्तिर
 नूदरः ८ दृढसंधोजरासंधः सत्यसंधःसदःसुवारू ॥ उग्रश्रवाउग्रसेनःसेनानीर्दुष्पराजयः ९ अपराजितःकुंडशार्थीविशालाक्षोदुराधरः ॥ दृढहस्तःसुहस्तश्च
 वातवेगसुवर्चसौ १० आदित्यकेतुर्वह्नाशीनागदत्तोऽग्रयाव्यपि ॥ कवचीकथनःकुंडीकुंडधरोधनुर्धरः ११ उग्रभीमरथौवीरौवीरवाहुरलोलुपः ॥ अभयोरौद्रक
 र्माचतथादृढरथाश्रयः १२ अनाघृष्यःकुंडभेदीविरावीचित्रकुंडलः ॥ प्रमथश्चप्रमाथीचदीर्घरोमश्चवीर्यवान् १३ दीर्घबाहुर्महाबाहुर्व्यूढोरःकनकध्वजः ॥ कुंडाशीधि
 रजाश्चैवदुःशलाचशताधिका १४ इतिपुत्रशतराजन्वन्याचैवशताधिका ॥ नामधेयानुपूर्व्येणविद्विजन्मक्रमेण १५ सर्वेत्वतिरथाःशूराःसर्वेयुद्धविशारदाः ॥
 सर्वेवेदविदश्चैवसर्वेसर्वास्त्रकोविदाः १६ सर्वेषामनुरूपाश्चकृतादारामहीपते ॥ घृतराष्ट्रेणसमयेपरीक्ष्यविविधवृष १७ दुःशलांचापिसमयेघृतराष्ट्रेणराधिपः ॥
 जयद्रथायप्रददौविधिनाभरतर्षभ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि घृतराष्ट्रपुत्रनामकथने सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥
 जनमेजयउवाच ॥ कथितोधार्तराष्ट्राणामार्षःसंभवउत्तमः ॥ अमनुष्योमनुष्याणांभवताब्रह्मवादिना १ नामधेयानिचाप्येषांकथ्यमानानिभागशः ॥ त्वत्तः
 श्रुतानिमेब्रह्मन्पांडवानांचकीर्तय २ तेहिसर्वेमहात्मानोदेवराजपराक्रमाः ॥ त्वयैवांशावतरणेदेवभागाःप्रकीर्तिताः ३ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुमतिमानुपकर्मणाम् ॥
 तेषामाजननंसर्वे वैशंपायनकीर्तय ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ राजापांडुर्महारण्येष्टगव्यालनिषेविते ॥ चरन्मैथुनधर्मस्थंददर्शष्टगयूथपम् ५ ततस्तांचमृगो
 तंचरुक्मपुंखैःसुपत्रिभिः ॥ निर्विभेदशैस्तीक्ष्णैःपांडुःपंचभिराशुगैः ६ सचराजन्महातेजाःकृषिपुत्रस्तपोधनः ॥ भार्ययासहतेजस्वीमृगरूपेणसंगतः ७ संसक्त
 श्वतयामृग्यामानुषीमीरयन्गिरम् ॥ क्षणेनपतितोभूमौविललापाकुलेंद्रियः ८ ॥ मृगउवाच ॥ काममन्युपरीताहिबुद्ध्याविरहिताअपि ॥ वर्जयंतिनृशंसानि
 पापेष्वपिरतानराः ९ नविधिग्रसतेप्रज्ञाप्रज्ञांतुग्रसतेविधिः ॥ विधिपर्यागतानर्थान्प्राज्ञोनप्रतिपद्यते १० शश्वद्धर्मात्मनांमुख्येकुलेजातस्यभारत ॥ कामलो
 भाभिभूतस्यकथंतेचलितामतिः ११ ॥ पांडुरुवाच ॥ शृणांयावधेवृत्तिःसामृगाणांवधेस्मृता ॥ राज्ञामृगनमांमोहात्त्वंगर्हयितुमर्हसि १२

स्त्वंनृशंसकर्तासर्वेभ्योऽप्यधमहत्पर्यः ९ विधिदेवं नग्रसतेनातिक्रामति । प्रज्ञाशास्त्रीयायुद्धिः । प्राज्ञःप्रज्ञावानर्थोन्विधिपर्यागतान्देवोपगतात्प्रतिपद्यतेनवेत्तिकितुप्रज्ञाबलेनैवेतन्मयाकृतमिति
 मस्यतेऽतोनायंतवापराधइतिभावः प्रज्ञावानितिपाठेत्प्रज्ञावानेवेतजानातिनमृहइत्यर्थः १० तवापिमोहइत्याश्रयमित्याह शश्वदिति ११ पाठांतरे मृगयुतांमृगहृत्त्वं १२

अच्छन्ननामाकटकेन । माययाप्रच्छन्नरूपेण । चोवार्थे १३ सत्रमासीनोऽनुतिष्ठन् । प्रतस्थानांतत्रापिब्राह्मणानामपिमृगयादृष्टेर्विकृपुनर्ममराजः । प्रोक्ष्येत्यनेनोपाकरणसंज्ञापनादिकंलक्ष्यते । मुखं
 व्यादायस्वपितितिवन्मृगयांकृत्वाप्रोक्ष्यामासेतिन्यायल्येयं १४ प्रमाणवेदः । अस्मान्वर्तमानान् । ननुपर्येष्टिकृतानारण्यानुत्सजतीत्यारण्यानामुत्सर्गेएवविहितोवधइत्याशंक्याह अगस्त्यस्येति
 अभिचारेणशत्रुमारणेन । अतिचारेणेतिपाठेज्ञास्त्रातिक्रमेण । वपाकदलीगर्भपत्रसदृशोमांसापूपः । तस्मादगस्त्यप्रदक्षितेनमार्गेणशत्रुवधकामानृपाशत्रुवन्मृगान्प्रति १५ नरिपूनिति रंध्रेशिख
 अच्छन्ननामायथाचमृगाणांवधइष्यते ॥ सएवधर्मोराज्ञांतुद्वित्वंकिंतुगर्हसे १३ अगस्त्यःसत्रमासीनश्चकारमृगयामृषिः ॥ आरण्यान्सर्वदेवत्यान्मृगा
 न्प्रोक्ष्यमहावने १४ प्रमाणदृष्टधर्मेणकथमस्मान्विगर्हसे ॥ अगस्त्यस्याभिचारेणयुष्माकंचवपाहुता १५ ॥ मृगउवाच ॥ नरिपून्वैसमुद्दिश्यविमुंचंतिनराः
 शरान् ॥ रंध्रेषुविशेषेणवधकालःप्रशस्यते १६ ॥ पांडुरुवाच ॥ प्रमत्तमप्रमत्तंवाविवृतंघ्नंतिचौजसा ॥ उपार्यैर्विविधैस्तीक्ष्णैःकस्मान्मृगाविगर्हसे
 १७ ॥ मृगउवाच ॥ नाहंघ्नंमृगानराजन्विगर्हचात्मकारणात् ॥ मैथुनंतुप्रतीक्ष्यमेत्वयेहाद्यानृशंस्यतः १८ सर्वभूतहितेकालेसर्वभूतेप्सितेतथा ॥
 कोहिविद्वान्मृगहन्त्याच्चरंतंमैथुनंवने १९ अस्यांमृग्यांचराजेंद्रहर्षान्मैथुनमाचरम् ॥ पुरुषार्थफलंकर्तुंतत्त्वयाविफलीकृतम् २० पौरवाणांमहाराजतेषा
 मक्लिष्टकर्मणाम् ॥ वंशेजातस्यकौरव्यनानुरूपमिदंतव २१ नृशंसंकर्मसुमहत्सर्वलोकविगर्हितम् ॥ अस्वर्ग्यमयशस्यंचाप्यधर्मिष्ठंभारत २२ स्त्रीभोगा
 नांविशेषज्ञःशास्त्रधर्मार्थतत्त्ववित् ॥ नार्हस्त्वंसुरसंकाशकर्तुमस्वर्ग्यमीदृशम् २३ त्वयानृशंसकर्तारःपापाचाराश्चमानवाः ॥ निग्राह्याःपार्थिवश्रेष्ठत्रिवर्गपरिव
 जिताः २४ किंकृतंतेनरश्रेष्ठमामिहानागसंग्रता ॥ मुनिमूलफलाहारमृगवेषधरंचूप २५ यस्मानमरण्येषुनित्यंशमपरायणम् ॥ त्वयाऽहंहिसितोयस्मात्तस्मा
 त्वामप्यहंशपे २६ द्वयोर्नृशंसकर्तारमवशंकाममोहितम् ॥ जीवितांतकरोभावएवमेवागमिष्यति २७ अहंकिंदिमोनामतपसाभावितोमुनिः ॥ व्यपत्रपन्म
 नुष्याणांमृग्यामैथुनमाचरम् २८ मृगोभूत्वामृगैःसार्धंचरामिगहनेवने ॥ नतुतेब्रह्महत्येयंभविष्यत्यविजानतः २९ मृगरूपधरंहत्वामामेवंकाममोहितम् ॥
 अस्यतुत्वंफलंमूढप्राप्स्यसीदृशमेवहि ३० प्रिययासहसंवासंप्राप्यकामविमोहितः ॥ त्वमप्यस्यामवस्थायांप्रेतलोकंगमिष्यसि ३१ अंतकालेहिसंवासं
 ययागंतांसिकांतया ॥ प्रेतराजपुरंप्रातंसर्वभूतदुरत्ययम् ॥ भक्त्यामतिमतांश्रेष्ठसैवत्वाऽनुगमिष्यति ३२ वर्तमानःसुखेदुःखंयथाहंप्रापितस्त्वया ॥
 तथात्वांचसुखंप्राप्तदुःखमभ्यागमिष्यति ३३

त्वव्यसनाक्रांतत्वादिसमयेशरान्निवृत्तिसंबंधः । किंत्वेवांश्रुणांवधकालःसर्वलोकप्रसिद्धःसंग्रामआभिमुख्यादिमान्सएवप्रशस्यतेऽन्योन्यतइत्यर्थः १६ प्रमत्तमसावधानं तीक्ष्णैर्गुप्तशस्त्रैराभे
 यादिभिर्विवृतंन्यक्तंघ्नंतिमृगान् । मत्तमीतपलायितादीनांश्रुणांवधोनिघोनतुमृगादीनामित्याशयः १७ । १८ । १९ हर्षात्क्रयशृगादितुल्यःपुत्रोमेभविष्यतीत्युत्साहात् । पुरुषार्थफलंपुरु
 वेष्टैथुनेनार्थनीर्यफलंपुत्रस्तंकर्तुमुत्पादयितुं २० । २१ । २२ । २३ त्रिवर्गंति धर्मार्थकामहीनाः २४ त्वया २५ । २६ द्वयोःस्त्रीपुंसयोर्नृशंसंनिघंमैथुनासक्तयोर्वधस्तस्यकर्तारं
 २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ प्राप्तत्वात्वां ३२ । ३३

म.भा.टी.
॥११३॥

३४ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्ये अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ७ ॥ तमिति राजाऽतिक्रम्यतपर्यदेवयदितिसंबंधः कीदृशतंव्यतीतमारितमित्यर्थः १ कामजाल विधित्साजालं २ । ३ । ४ देवैस्त्यक्तस्य अपुत्रतयास्वर्गमनानर्हत्वात् ५ मोक्षमोक्षमार्गव्यवस्थामिनिश्चिनोमिश्रेपस्करत्वेन । तत्रहिपुत्राद्यनपेक्षादृष्टाकिंमजयाकारिण्यामोयेपांनोऽयमात्माऽयलो कइति । इदमेवैतजातमित्याह बंधोहीति बंधःपुत्रेण्यादिः सुवृत्तिब्रह्मचर्याख्यावृत्ति । पितृव्यासस्य ६ तपसाश्रवणमननात्मकेनालोचनेन आत्मानंचित्तंयोजयिष्यामिसमाधातुमिच्छामि । तत्रसाधनान्याह तस्मादिति एकःस्त्रीहीनः एकाकीशिष्यादिभिःसहायेहीनः ७ इमान्वानप्रस्थाश्रमान्सन्निहितान् पांसुनेतिभूमिशापित्वमुक्तं ८ । ९ निराशीर्निर्नमस्कारः आशिषंनमस्कारवाने

आदि. १
अ०
॥११३॥

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वासुदुःखार्तोनीवितात्सव्यमुच्यत ॥ मृगःपांडुश्चदुःखार्तःक्षणेनसमपद्यत ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिपां डुमृगशापेऽष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंव्यतीतमतिक्रम्यराजास्वमिवबांधवम् ॥ सभार्यःशोकदुःखार्तःपर्यदेवयदा तुरः १ ॥ पांडुरुवाच ॥ सत्तामपिकुलेजाताःकर्मणावतदुर्गतिम् ॥ प्राप्सुवंत्यकृतात्मानःकामजालविमोहिताः २ शश्वद्धर्मात्मनाजातोवालेवपितामम ॥ जी वितांतमनुप्राप्तःकामात्मैवेतिनःश्रुतम् ३ तस्यकामात्मनःक्षेत्रेराज्ञःसंयतवागृषिः ॥ कृष्णद्वैपायनःसाक्षाद्भगवान्मामजीजनत् ४ तस्याद्यव्यसनेदुद्धिःसंजाते यंममाधमा ॥ त्यक्तस्यदेवैरनयान्मृगयांपरिधावतः ५ मोक्षमेवव्यवस्थामिवंधोहिव्यसनंमहत् ॥ सुवृत्तिमनुवर्तिष्येतामहंपितुरव्ययाम् ६ अतीवतपसाऽऽ त्मानंयोजयिष्याम्यसंशयम् ॥ तस्मादेकोऽहमेकाकीएवैकस्मिन्वनस्पतौ ७ चरन्भैक्ष्यंमुनिर्मुंडश्चरिष्याम्याश्रमानिमान् ॥ पांसुनासमवच्छन्नःशून्यागारकृ तालयः ८ वृक्षमूलनिकेतोवात्यक्तसर्वाप्रियाप्रियः ॥ नशोचन्नप्रहृष्यंश्चतुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ९ निराशीर्निर्नमस्कारोनिर्द्वंद्वोनिष्परिग्रहः ॥ नचाप्यवहसंकं चिन्नकुर्वन्धुकुर्ताकचित् १० प्रसन्नवदनो नित्यं सर्वभूताहितेरतः ॥ जंगमाजंगमं सर्वमविर्हिसंश्वतुर्विधम् ११ स्वासुप्रजास्विवसदासमःप्राणभृतांप्रति ॥ एककालं चरन्भैक्ष्यंकुलानिदशपंचवा १२ असंभवेवाभैक्ष्यस्यचरन्नशनान्यपि ॥ अल्पमल्पंचभुंजानःपूर्वालाभेनजातुचित् १३ अन्यान्यपिचरंल्लोभादलाभेसत्तपूरयन् ॥ अलाभेयदिवालाभेसभदशीमहातपाः १४ वास्यैकंतक्षतोबाहुंचंदनेनैकमुक्षतः ॥ नाकल्याणंनकल्याणंचितयुभयोस्तयोः १५ नजिजीविपुवर्तिकिचिन्नमुमूर्धु वदाचरन् ॥ जीवितंमरणंचैवनाभिनंदन्नचद्विषन् १६ याःकाश्चिज्जीविताशक्याःकर्तुमभ्युदयक्रियाः ॥ ताःसर्वासमतिक्रम्यनिमेषादिव्यवस्थिताः १७

छामीत्यर्थः । निर्द्वंद्वःसुखदुःखादिहीनः । निष्परिग्रहःकथापादुकादिहीनः १० । ११ पूर्वसंन्यासिधर्मानेवकारिष्यामीत्युक्तमिदानींसंन्यासमेवकारिष्यामीत्याह एककालमितिसार्थः पूर्वालाभेपूर्वमेकैकस्मिन्वनस्पतौचरन्भैक्ष्यमित्युक्ततदभावेसति कुलानिगृहाणि १२ नजातुचिन्नकदाचित् १३ लोभादप्यानिदशाधिकानिचरन् अलाभेअपूर्तौ १४ वास्यावात्स्येन काष्ठतक्षणेन सुपोडादेशआर्षोविभक्तिलोपोवा १५ । १६ अभ्युदयक्रियाःस्वर्गादिहेतुदर्शपूर्णमासादयः । समतिक्रम्यमाज्ञापत्येष्ट्यादिपूर्वकंविधिवत्त्यक्त्वा । निमेषादिःकालस्तत्र व्यवस्थितानियतकालाः १७

॥११३॥

अनवस्थास्वनित्यफलासुसंपरित्यक्तधर्मसाध्योऽर्थोब्रह्मलोकांतोयेनसः । मुनिर्निष्ठात्मकल्मषःपरमात्थर्मेणसम्पक्त्वालितचित्तकल्मषरागादितस्मात्तेन कृताथेननातःपरंकार्यमस्तीत्यर्थः १८ रा गादिक्षयोऽपितन्मूलमृतपापक्षयादेवेत्याहनिर्मुक्तइति वागुराइववागुराबंधनान्यविधाकामकर्माणि । सधर्माअसंगः १९ संस्थापयिष्यामिनाशयिष्यामि निर्भयमार्गसंसारभयरहितं २० बाह्यसाध नाधीनेसुकृपणेमांगेकर्ममार्गं । योवाहतदक्षरंगार्ग्यविदित्वाऽस्मिन्लोक्रेयजतिददातितपस्तप्यतेऽपिबहूनिवर्षसहस्राण्यंतवदेवास्पतद्भवतिपोवाएतसदरंगार्ग्यविदित्वाऽस्माह्लोकात्प्रतिसकृपणःइतिश्रु तिनिंदिते । स्ववीर्यक्षयशोचिस्वस्यप्रत्यगात्मनोवीर्यं सर्वस्ववशीसर्वस्वेषानःसर्वस्याधिपतिःइत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं वशित्वादितस्यक्षयोविपपसंगकृतोहासस्तेनशोचितेशोच्ये । ननुन्यायामतवन

तासुचाप्यनवस्थामुत्यक्तसर्वेन्द्रियक्रियः ॥ संपरित्यक्तधर्मार्थःसुनिर्णिक्तात्मकल्मषः १८ निर्मुक्तःसर्वपापेभ्योव्यतीतःसर्ववागुराः ॥ नवशोकस्यचित्तिष्ठ न्सधर्मामातरिश्चनः १९ एतयासततंघृत्याचरन्नेवंप्रकारया ॥ देहंसंस्थापयिष्यामिनिर्भयमार्गमास्थितः २० नाहंसुकृपणेमार्गंस्ववीर्यक्षयशोचिते ॥ स्वव र्मात्सततापेतेचरेयंवीर्यवर्जितः २१ सत्कृतोऽसत्कृतोवाऽपियोऽन्यंरूपणचक्षुषा ॥ उपैतिवृत्तिकामात्मासशुनावर्ततेपथि २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वा सुदुःखार्तोनिःश्वासपरमोन्मत्तः ॥ अवेक्षमाणःकुंतीचमार्द्राचसमभाषत २३ कौसल्याविदुरःक्षताराजाचसहबंधुभिः ॥ आर्यासत्यवतीभीष्मस्तेचराजपुरोहिताः २४ ब्राह्मणाश्चमहात्मानःसोमपाःसंशितव्रताः ॥ पौरवृद्धाश्चयेतन्ननिवसंत्यस्मदाश्रयाः ॥ प्रसाद्यसर्वेवक्तव्याःपांडुःप्रवजितोवनम् २५ निशम्यवचनंभर्तुर्वनवासे घृतात्मनः ॥ तत्समंवचनंकुंतीमार्द्राचसमभाषताम् २६ अन्येऽपिह्याश्रमाःसंतियेशक्याभरतर्षभ ॥ आवाभ्यांधर्मपत्नीभ्यांसहतमुंतपोमहत् २७ शरीरस्या पिमोक्षायस्वर्ग्यंप्राप्यमहाफलम् ॥ त्वमेवभविताभर्तास्वर्गस्यापिनसंशयः २८ प्रणिधायेंद्रियग्रामंभर्तृलोकपरायणे ॥ त्यक्त्वाकामसुखेह्यावांतपस्यावोविपुलं तपः २९ यादेचावांमहाप्राज्ञत्यक्ष्यसित्वंविशांपते ॥ अद्यैवावांप्रहास्यावोजीवितंनान्नसंशयः ३० ॥ पांडुरुवाच ॥ यदिव्यवासितंत्वेतद्युवयोर्धर्मसंहितम् ॥ स्ववृत्तिमनुवर्तिष्येतामहंपितुरव्ययाम् ३१ त्यक्त्वाग्रामसुखाहारंतप्यमानोमहत्तपः ॥ वल्कलीफलमूलाशीचरिष्यामिमहावने ३२ अग्रौजुह्वशुभौकालाबु भौकालाबुपस्पृशन् ॥ कृशःपरिमिताहारश्चरिचर्मजटाधरः ३३ शीतिवातातपसहःक्षुत्पिपासानवेक्षकः ॥ तपसादुश्चरेणदंशरीरमुपशोषयन् ३४

स्तच्चज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः । श्राद्धकृत्सत्यवादीचगृहस्थोऽपि विमुच्यतेइतिस्मृतेर्गृहएवमोक्षसिद्धौकिंसंन्यासेनेत्याशंक्याह स्वधर्मादिति । जायामेस्यादथमजायेयेतिश्रुतेःप्रजोत्पादनमेवगृहस्थधर्म स्ततोऽपेतेगाहंस्थेकिमवस्थानेनेत्याशयः । वीर्यवर्जितोऽपत्योत्पादनसामर्थ्यरहितः २१ अपत्योत्पादनमपिब्राह्मणद्वारासुसंपाद्यमित्याशंक्याह सत्कृतइति अन्यंपुरुषं वृत्तिवृत्तिप्रदं । कृपणच क्षुपाअपत्यंमेदेहीतियाश्चादीनदृष्ट्या । कामात्माअपत्यकामआत्माचित्तयस्यसः । कामपूर्वैतेऽनुनामिवापत्यकामानामपितत्कृतंमहदःस्वमस्यतःपारिवाज्यमेवश्रेयइतिभावः २२ । २३ क्षत्ताऽविदुरएवकौसल्याविसाहचर्यात् २४ । २५ तत्सममुक्तस्यपौर्ण्यं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

विमृशनाहिसादिदोषं । पकापकेन पक्कफलादि अपक्कंशदि । पक्षापक्षेणेतिपाठेपक्षांतकर्मइष्टादिपक्षस्तद्व्यतिरेकपक्षः ३५ अप्रियाणिबनाश्चरिष्यामि तथाकुलवासिनांभ्रात्रादीनां ३६
 भारण्यावानप्रस्थास्तेषांशास्त्राणिधर्मविधायकानितेषांमध्येविहितमुग्रमास्थास्येअंगीकरिष्ये आसमापनात्पावत्समाप्तिं ३७ निष्कंशेवयं ३८ । ३९ रतिस्त्रीसंगं परमात्मिकापरमोनूतनत्वादुत्कृ
 एकांतशीलीविमृशन्पकापकेनवर्तयन् ॥ पितृन्देवांश्चवन्नेनवाग्भिरद्विश्वतर्पयन् ३५ वानप्रस्थजनस्यापिदर्शनंकुलवासिनाम् ॥ नाप्रियाप्याचरिष्यामिकिंपुन
 ग्रामवासिनाम् ३६ एवमारण्यशास्त्राणामुग्रमुग्रतरंविधिम् ॥ काक्षमाणोऽहमास्थास्येदेहस्यास्यासमापनात् ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वाभार्येतेरा
 जाकौरवनंदनः ॥ ततश्चूडामणिनिष्कमंगदेकुंडलानिच ३८ वासांसिचमहार्हाणिस्त्रीणामाभरणानिच ॥ प्रदायसर्वविप्रेभ्यःपांडुःपुनरभाषत ३९ गत्वानाग
 पुरंवाच्यंपांडुःप्रव्रजितोवनम् ॥ अर्थकामंसुखंचैवरतिंचपरमात्मिकाम् ४० प्रतस्थेसर्वमुत्सृज्यसभार्यःकुरुनंदनः ॥ ततस्तस्यानुयातारस्तेचैवपरिचारकाः
 ४१ श्रुत्वाभरतसिंहस्यविविधाःकरुणागिरः ॥ भीममार्तस्वरं कृत्वाहाहेतिपरिचुकुशुः ४२ उष्णमश्रुविमुंचंतस्तंविहायमहीपतिम् ॥ ययुर्नागपुरंतूर्णंसर्वमादायत
 द्वनम् ४३ तेगत्वानगरंराज्ञोयथावृत्तंमहात्मनः ॥ कथयांचक्रिरेराज्ञस्तद्वनंविधिददुः ४४ श्रुत्वातेभ्यस्ततःसर्वयथावृत्तंमहावने ॥ घृतराश्रोनरश्रेष्ठःपांडुमेवान्च
 शोचत ४५ नशय्यासनभोगेषुरतिविंदतिकर्हाचिच ॥ भ्रातृशोकसमाविष्टस्तमेवार्थविचिंतयन् ४६ राजपुत्रस्तुकौरव्यपांडुभूलफलाशनः ॥ जगामसहपत्नीभ्यां
 ततोनागशतंगिरिम् ४७ सचैत्ररथमासाद्यकालकूटमतीत्यच ॥ हिमवंतमतिक्रम्यप्रययौगंधमादनम् ४८ रक्ष्यमाणोमहाभूतैःसिद्धैश्चपरमर्षिभिः ॥ उवाससम
 हाराजसमेषुविषमेषुच ४९ इंद्रद्युम्नसरःप्राप्यहंसकूटमतीत्यच ॥ शतशृंगेमहाराजतापसःसमतप्यत ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि संभवप० पांडुचरिते
 ऊनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्रापितपसिश्चेवर्तमानःसर्वीर्यवान् ॥ सिद्धचारणसंघानांभूवप्रियदर्शनः १ शुश्रुपुरनहंवादीसं
 यतात्माजितेंद्रियः ॥ स्वर्गं गंतुं पराक्रांतःस्वेनवीर्येणभारत २ केषांचिदभवःद्राताकेषांचिदभवत्सखा ॥ ऋषयस्त्वपरेचैनंपुत्रवत्परिपालयन् ३ सतुकालेनमहताप्राप्य
 निष्कल्मषंतपः ॥ ब्रह्मर्षिसदृशःपांडुर्बभूवभरतर्षभ ४ अमावास्यांतुसहिताऋषयःसंशितव्रताः ॥ ब्रह्माण्डद्रष्टुकामास्तेसंप्रतस्थुर्महर्षयः ५ संप्रयातानृषीन्दृष्ट्वापां
 दुर्वचनमब्रवीत् ॥ भवंतःकगमिष्यंतिभूतमेवदतांवराः ६ ॥ ऋषयऊचुः ॥ समवायोमहानद्यब्रह्मलोकेमहात्मनाम् ॥ देवानांचऋषीणांचपितृणांचमहात्मनाम् ॥
 वयंतत्रगमिष्यामोद्रष्टुकामाःस्वयंभुवम् ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पांडुरुत्थायसहसागंतुकामोमहर्षिभिः ॥ स्वर्गपारंतितीर्षुःसशतशृंगादुदङ्मुखः ८ प्रतस्थेसह
 पत्नीभ्यामब्रुवंस्तंचतापसाः ॥ उपर्युपरिगच्छंतःशैलराजमुदङ्मुखाः ९ दृष्ट्वंतोगिरौरम्येदुर्गान्देशान्ब्रह्मव्यम् ॥ विमानशतसंवाधांगीतस्वरनिनादिताम् १०

एआत्मा आत्मावैपुत्रनामाऽसीतिश्रुतेःपुत्रःसययातां ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनविंशत्यधिकशतत
 मोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ तत्रापिती १ । २ परिपालयन् अडभावार्थः ३ । ४ अमावास्यां प्राप्य ५ । ६ । ७ । ८ । ९ विमानशतेन संवाधं संकटं मर्यासा । संवाधः संकटभगे इति मेदिनी ३०

११ । १२ । १३ । सिद्धाश्चपरमर्षयइति वक्ष्यमाणऋणचतुष्टयनिर्मुक्ताःसिद्धादिव्यज्ञानवंतःपरमर्षयस्तेऽपिपांति त्वंतुनतथेतिभावः । तत्रलोकदृष्टेहेतुमाह । गच्छत्याविति १४ तमेवमृतीनामाशये
 बुद्धापांडुरुवाच अप्रजस्येति नपरिचक्षतेपरितःसर्वथानपश्यंति १५ । १६ नाशोममेव यतःपितृणामेषनिश्चयः । अप्रजस्यस्वर्गद्वारनिरोधेनयज्ञादिकंविफलीकृतव्यमित्येपनिश्चयःपितृणां
 तेनतादृशोऽस्वर्गोभूमौसन्नपिनष्टप्रायएवकिमुतदेहनाशेइतिभावः एतदेवविश्रुणोति ऋजेरित्यादिना १७ । १८ । १९ ऋषिदेवमनुष्याणामृणादितिशेषः २० इतरेषांपितृणामृणास्तुनाशोऽप्र
 काशताममआत्मनिदेहेनश्यतिसति । सौर्यलोकःपुत्रेणैवजय्योनाय्येनकर्मणेतिश्रुतेः । स्वदेहनाशोऽपिपुत्ररूपेणास्त्येवपुत्राभावेतुनास्त्येवेत्यर्थः तदेवाह पित्र्याहणादिति २१ । २२ । २३
 आक्रीडभूमिदेवानांगंधर्वाप्सरसांतथा ॥ उद्यानानिकुवरेस्यसमानिविषमाणिच ११ महानदीनितंवांश्चगहनान्गिरिगह्वरान् ॥ संतिनित्यहिमादेशानिर्वृक्ष
 मृगपक्षिणः १२ संतिकचिन्महादर्योदुर्गाःकाश्चिदुरासदाः ॥ नातिक्रामेतपक्षीयान्कुतएवेतरेष्टगाः १३ वायुरेकोहियात्यत्रसिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ गच्छंत्यौशै
 लराजेऽस्मिनराजपुत्र्यौकथंत्वमे १४ नसीदेतामदुःखार्हेमागमोभरतर्षभ ॥ पांडुरुवाच ॥ अप्रजस्यमहाभागानद्वारंपरिचक्षते १५ स्वर्गतेनाभितप्तोऽहम
 प्रजस्तुब्रवीमिवः ॥ पित्र्याहणादनिर्मुक्तस्तेनतप्येतपोधनाः १६ देहनाशेभुवोनाशःपितृणामेषनिश्चयः ॥ ऋणैश्चतुर्भिःसंयुक्ताजायंतेमानवाश्रुवि १७ पितृदेव
 षिंमनुजैर्देयंतेभ्यश्चधर्मतः ॥ एतानितुयथाकालंयोन्युध्यतिमानवः १८ नतस्यलोकाःसंतीतिधर्मविद्धिःप्रतिष्ठितम् ॥ यज्ञैस्तुदेवान्प्रीणातिस्वाध्यायतपसामु
 नीन् १९ पुत्रैःश्राद्धैःपितृंश्चापिआनृशंस्येनमानवान् ॥ ऋषिदेवमनुष्याणांपरिमुक्तोऽस्मिधर्मतः २० त्रयाणामितरेषांतुनाशआत्मनिनश्यति ॥ पित्र्याहणाद
 निर्मुक्तइदानीमस्मितापसाः २१ इहतस्मात्प्रजाहेतोःप्रजायंतेनरोत्तमाः ॥ यथैवाहंपितुःक्षेत्रेजातस्तेनमहर्षिणा २२ तथैवास्मिन्मक्षेत्रेकथंवेसंभवेत्प्रजा ॥
 ॥ ऋषयऊचुः ॥ अस्तिवैतवधर्मात्मनविद्भदेवोपमंशुभम् २३ अपत्यमनघंराजन्वयंदिव्येनचक्षुषा ॥ देवोद्विष्टंनरव्याघ्रकर्मणेहोपपादय २४ आकृष्टंफलम
 व्यग्रोविंदतेबुद्धिमात्रः ॥ तस्मिन्दृष्टेफलेराजन्प्रयत्नंकर्तुमर्हसि २५ अपत्यं गुणसंपन्नंलब्धाप्रीतिकरंह्यसि ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छत्वातापसवचःपांडु
 श्वितापरोऽभवत् २६ आत्मनोमृगशापेनजानशुपहतांकियाम् ॥ सोऽब्रवीद्विजनेकुंतीधर्मपत्नीयशस्विनीम् ॥ अपत्योत्पादनेयत्नमापदित्वंसमर्थय २७ अ
 पत्यंनमलोकेषुप्रतिष्ठाधर्मसंहिता ॥ इतिकुंतिविदुर्धाराःशाश्वतंधर्मवादिनः २८ इष्टं दंतं तपस्तप्तंनियमश्चस्वनुष्ठितः ॥ सर्वमेवानपत्यस्यनपावनमिहोच्यते
 २९ सोऽहमेवंविदित्वैतत्प्रश्यामिशुचिस्मिते ॥ अनपत्यःशुभौलोकान्नप्राप्स्यामीतिचिंतयन् ३० मृगाभिशापान्नष्टमेजननं ह्यकृतात्मनः ॥ नृशंसकारिणोभी
 रुयथैवोपहतंपुरा ३१ इमेवैवंधुदायादाःषट्पुत्राधर्मदर्शने ॥ षडेवावंधुदायादाःपुत्रास्ताञ्जृणुमेष्टथे ३२

देवोद्विष्टं दृष्टादृष्टकारणकलापजन्यत्वात्कार्यमात्रस्येत्यर्थः २४ अव्यग्रोविंदतेऽतोव्यग्रोमाभूदित्यर्थः २५ लभतेइतिलब्धातादृशोऽसिलप्स्यसीत्यर्थः २६ क्रियांपुत्रोत्पादिकां २७ धर्मसंहिताधर्ममयी
 २८ । २९ । ३० मृगाभिशापान्मृगरूपस्यमुनेःशापान्नष्टमसद्रूपजातंजननंस्त्रीसंगारुचरतिकर्मयतउपहर्त । यथामृगस्यतथेवांतराम्भुनंममापिभरणप्राप्तिनिश्चयात्तुह्नीवत्वात् ३१ धर्म
 दर्शनेधर्मशास्त्रेउक्ताइतिशेषः बंधुदायादारिकथहराः अवंधुदायादास्तदन्वे ३२

म.भा.टी.
॥११६॥

२ । ३ अनावृताःसर्वेद्रुयोग्याः । कामचारो रतिमुखतदर्थविहारिण्यःपर्यटनशीलाः । स्वतंत्राभ्रार्थिभिरनिवार्याः ४ पतीन्पुत्रमाणांनांन्यभिचरतीनां ५ अनुविधीयतेअनुसार्यतेश्वरेण ६ दृश्यतेचवेदेनकांचनपरिहरेदितिवामदेव्यव्रतेपुमैथुनार्थिन्याःस्त्रियाःप्रत्याख्याननिषेधः ७ नचिरादल्पकालतः ८ । ९ । १० श्वेतकेतोर्मातरं पितुःसमक्षं ११ । १२ । १३ । १४ स्थिताव्यवस्थिताः । नक्षत्रमेनक्षमांकृतवान् । यथास्तेनोभूणहवमेषभवतियोऽयोनैरेतःसिच.तित्यपोनावदारेपुपुसांगमनात्प्रत्यवाप्यःश्रुतिसिद्धः । तथाअमीषानिष्कृतंजारिणीवेतिमंत्रेजारिण्यानिष्कृतेःपीडायाश्चदर्श

॥ पांडुरुवाच ॥ एवमेतत्पुराकुंतिव्युषिताश्वश्वकारह ॥ यथात्वयोक्तंकल्याणिसह्यासीदमरोपमः २ अथत्विदंप्रवक्ष्यामिधर्मतत्त्वंनिबोधमे ॥ पुराणमृषिभिर्दृष्टं धर्मविद्धिर्महात्मभिः ३ अनावृताःकिलपुरास्त्रियआसन्वरानने ॥ कामचारविहारिण्यःस्वतंत्राश्चारुहासिनि ४ तासांव्युच्चरमाणानांकौमाराःसुभगेपतीन् ॥ नाधर्मोऽभूद्रारोहेसहिधर्मःपुराऽभवत् ५ तंचैवधर्मपौराणंतिर्यग्योनिगताःप्रजाः ॥ अद्याप्यनुविधीयंतेकामक्रोधविवर्जिताः ६ प्रमाणदृष्टोधर्मोऽप्यंज्यतेचमहर्षिभिः ॥ उत्तरेषुचरंभोरुकुरुष्वद्यापिपूज्यते ७ स्त्रीणामनुग्रहकरःसहिधर्मःसनातनः ॥ अस्मिंस्तुलोकेनचिरान्मर्यादेयंशुचिस्मिते ८ स्थापितायेनयस्माच्च तन्मेविस्तरतःशृणु ॥ बभूवोद्दालकोनाममहर्षिरितिःश्रुतम् ९ श्वेतकेतुरितिरुयातःपुत्रस्तस्याभवन्मुनिः ॥ मर्यादेयंरुतातेनधर्म्यावैश्वेतकेतुना १० कोपात्कमलपत्राक्षियदर्थतन्निबोधमे ॥ श्वेतकेतोःकिलपुरासमक्षंमातरंपितुः ११ जग्राहब्राह्मणःपाणौगच्छावइतिचाब्रवीत् ॥ ऋषिपुत्रस्ततःकोपंचकारामर्षचोदितः १२ मातरंतांतथादृष्टानियमानांवलदिव ॥ कुड्दंतंतुपितादृष्टाश्वेतकेतुमुवाचह १३ मातातकोपंकार्षीस्त्वमेषधर्मःसनातनः ॥ अनावृताहिसर्वेषांवर्णानामं गनाभुवि १४ यथागावःस्थितास्तातस्वेस्वेवर्णेतथाप्रजाः ॥ ऋषिपुत्रोऽथतंधर्मश्वेतकेतुर्नचक्षमे १५ चकारचैवमर्यादाभिर्मास्त्रीपुंसयोर्भुवि ॥ मानुषेषुमहाभागेनत्वेवान्येषुजंतुषु १६ तदाप्रभृतिमर्यादास्थितेयमितिःश्रुतम् ॥ व्युच्चरंत्याःपतिनार्याअद्यप्रभृतिपातकम् १७ भ्रूणहत्यासमंधोरंभविष्यत्यसुखावहम् ॥ भार्यातथाव्युच्चरतःकौमारब्रह्मचारिणीम् १८ पतिव्रतामेतदेवभवितापातकंभुवि ॥ पत्यानियुक्तायाचैवपत्नीपुत्रार्थमेवच १९ नकरिष्यतितस्याश्वभविष्यतितदेवहि ॥ इतितेनपुराभीरुमर्यादास्थापिताबलात् २० उद्दालकस्यपुत्रेणधर्म्यावैश्वेतकेतुना ॥ सौदासेनचरंभोरुनियुक्तापुत्रजन्मनि २१ दमयंतीजगामर्षिवसिष्ठमितिःश्रुतम् ॥ तस्माल्लेभेचसापुत्रमश्मकंनामभाविनी २२ एवंरुतवतीसापिभर्तुःप्रियचिकीर्षया ॥ अस्माकमपितेजन्मविदितंमलेक्षणे २३ कृष्णद्वैपायनाद्भीरुकुरूणांवंशवृद्धये ॥ अतएतानिसर्वाणिकारणानिसमीक्ष्यवै २४ ममैतद्वचनंधर्म्यंकर्तुमर्हस्यनिर्दिते ॥ ऋतावृत्तौराजपुत्रिस्त्रियाभर्तापतिव्रते २५ नातिवर्तव्यइत्येवंधर्मधर्मविदोविदुः ॥ शेषेष्वन्येषुकालेषुस्वातंत्र्यंस्त्रीकिलार्हति २६

नात्स्त्रीणामपिपरसंगेदोषोऽस्त्येवोक्तःतथापिश्रौतार्थस्यैवकपाचिद्वंग्याव्यवस्थेयंविहितेतिज्ञेयं । अथवाव्युच्चरणेतेजस्विनांनदोषःकिंतुपृथग्जनानामेवेतितात्पर्यं अन्यथाकृष्णस्यापिपारदार्यदोषप्रसक्तः । अहल्यादिजाराणाभिद्रादीनांतदप्रसक्तेश्चेत्यास्तांतावत् १५ । १६ । १७ । १८ प्रकृतोपयुक्तमाह पत्येति । अयुक्तमपिभर्ताश्रयास्त्रीभिरवश्यंकर्तव्यमितिभावः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

॥११६॥

पुराणंयुगांतरीयं २७ । २८ रक्तांगुलिभिर्नितरांभातीतिरक्तांगुलिनिभः । पद्मपत्रनिभाउपमापस्यसतथा २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अभिचारोदेवताकर्षणशक्तिस्तद्युक्तं ३५ । ३६ । ३७ ३८ । ३९ विलंबासहःपांडुरुवाचाद्यैवेति ४० नःक्षत्रियाणांधर्मःपालनमधर्मेणनसंयुज्यतिसंभवत्यतःकेवलान्दमोदेवपुत्रएष्टव्यइतिभावः । धर्मइतिमन्यतेलोकःसनोधर्मइतिसंबंधः ४१ धार्मिधर्ममेवंजनाःसंतःपुराणंपरिचक्षते ॥ भर्ताभार्याराजपुत्रिधर्म्यवाऽधर्म्यमेववा २७ यद्भूयात्तथाकार्यमितिवेदविदोविदुः ॥ विशेषतःपुत्रवृद्धिहीनःप्रजननात्स्वयम् २८ यथाऽहमनवद्यांगिपुत्रदर्शनलालसः ॥ तथारक्तांगुलिनिभःपद्मपत्रनिभःशुभे २९ प्रसादार्थमयातेज्यंशिरस्यम्युद्यतोऽजलिः ॥ मत्रियोगात्सुकेशांतेद्विजातेस्तपसाऽधिकात् ३० पुत्रान्गुणसमायुक्तानुत्पादयितुमर्हसि ॥ त्वत्कृतेऽहंपृथुश्रोणिगच्छेयंपुत्रिणांगतिम् ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्ताततःकुंतीपांडुपरपुरंजयम् ॥ प्रत्युवाचवरारोहाभर्तुःप्रियहितेरता ३२ पितृवेश्मन्यहंबालानियुक्ताऽतिथिपूजने ॥ उग्रंपर्यचरंतत्रब्राह्मणंसंशितव्रतम् ३३ निगूढनिश्चयंधर्मयंतंदुर्वाससंविदुः ॥ तमहंसंशितात्मानंसर्वयत्नैरतोषयम् ३४ समेऽभिचारसंयुक्तमाचष्टभगवान्वरम् ॥ मंत्रंस्त्रिमंचमेप्रादादब्रवीच्चैवमामिदम् ३५ ययंदेवंत्वमेतेनमंत्रेणावाहयिष्यसि ॥ अकामोवासकामोवावशंतेसमुपैष्यति ३६ तस्यतस्यप्रसादात्तेराज्ञिपुत्रोभविष्यति ॥ इत्युक्ताऽहंतदातेनपितृवेश्मनिभारत ३७ ब्राह्मणस्यवचस्तथ्यंतस्यकालोऽयमागतः ॥ अनुज्ञातात्वयादेवमाह्वयेयमहंनृप ३८ तेनमंत्रेणराजर्षेयथास्यान्नोप्रजाहिता ॥ आवाहयामिकदेवंब्रूहिसत्यवतांवर ॥ त्वतोऽनुज्ञाप्रतीक्षांमांविद्धयस्मिन्कर्मणिस्थिताम् ३९ ॥ पांडुरुवाच ॥ अद्यैवत्वंवरारोहेप्रयतस्वयथाविधि ॥ धर्ममावाहयशुभेसहिलोकेषुपुण्यभाक् ४० अधर्मेणननोधर्मःसंयुज्यतिकथंचन ॥ लोकश्चायंवरारोहेधर्मोऽयमितिमन्यते ४१ धार्मिकश्चकुरूणांसभविष्यतिनसंशयः ॥ धर्मेणचापिदत्तस्यनाधर्मैरंस्यते मनः ४२ तस्माद्धर्मपुरस्कृत्यनियतात्वंशुचिस्मिते ॥ उपचाराभिचाराभ्यांधर्ममावाहयस्ववै ४३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सातथोक्तातथेत्युक्तातेनभर्तावरांगना ॥ अभिवाद्याम्यनुज्ञाताप्रदक्षिणमवर्तत ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि कुंतीपुत्रोत्पत्त्यनुज्ञाने द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संवत्सरघृतेगर्भेगांधार्याजनमेजय ॥ आह्वयामासवैकुंतीगर्भार्थंधर्ममच्युतम् १ सावलिंत्वरितादेवीधर्मायोपजहारह ॥ जजापविधिवज्जप्यंदत्तंदुर्वाससापुरा २ आजगामततोदेवोधर्मोमंत्रबलात्ततः ॥ विमानेसूर्यसंकाशेकुंतीयत्रजपस्थिता ३ विहस्यतांततोब्रूयाःकुंतिकितेददाम्यहम् ॥ सातंविहस्यमानाऽपिपुत्रंदेह्यब्रवीदिदम् ४

कश्चेत्तत्रहेतुमाह । धर्मेणेति धर्मेणस्वविहितेनलौकिकवेदिकाचारेण ४२ उपचारआदरः अभिचारोव्याख्यातस्ताभ्यां ४३ भर्ताथोक्तासतीतथेत्युक्तेतियोजना प्रदक्षिणमाज्ञानुकूलमवर्तवत्संनंकृतवती ४४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेद्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संवत्सरघृतेइति १ जप्यंमंत्रंधर्मदेवतारूपं २ विमानेस्थित्वाआजगामेत्यन्वयः जपस्थिताजपनिष्ठा ३ ततोविहस्यतामब्रवीदित्यपकृष्यते । हेकुंतिकितेददामितद्रूपमाहिसंबंधः । ब्रूयादित्यपपाठोलकारव्यत्ययोवाऽऽर्थः । विहस्यमानाधर्मेण ४

६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८ ॥ इति आदि० नी० भा० त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ कुंतीति १ विगुणेप्रजोत्पादनानधिकृतेअवरत्वेकानि
 आसिताचसुबाहुश्चसुप्रियाचवपुस्तथा ॥ पुंडरीकासुगंधाचसुरसाचप्रमाथिनी ६३ काम्याशारद्वतचैवनचतुस्तत्रसंघशः ॥ मेनकासहजन्याचकार्णिकापुंजिक
 स्थला ६४ ऋतुस्थलाघृताचीचविश्वाचीपूर्वचित्यपि ॥ उम्लोचेतिचविख्याताप्रम्लोचेतिचतादश ६५ उर्वश्येकादशीतासांजगुश्चायतलोचनाः ॥ धाताऽ
 र्यमाचमित्रश्वरुणोऽशोभगस्तथा ६६ इंद्रोविवस्वान्पूपाचत्वष्टाचसवितातथा ॥ पर्जन्यश्चैवविष्णुश्चआदित्याद्वादशस्मृताः ॥ महिमानंपांडवस्यवर्धयंतोऽवरे
 स्थिताः ६७ मृगव्याधश्चसर्पश्चनिर्ऋतिश्चमहायशाः ॥अजैकपादहिर्बुध्न्यःपिनाकीचपरंतप ३८ दहनोऽथेश्वरश्चैवकपालीचविशांपते ॥ स्थाणुर्भगश्चभगवान्
 रुद्रास्तत्रावतस्थिरे ३९ अश्विनौवसवश्चाष्टौमरुतश्चमहाबलाः ॥ विश्वेदेवास्तथासाध्यास्तत्रासन्परितःस्थिताः ७० कर्कोटकोऽथसर्पश्चवासुकिश्चभुजंगमः ॥
 कच्छपश्चाथकुंडश्चतक्षकश्चमहोरगः ७१ आययुस्तपसायुक्तामहाक्रोधामहाबलाः ॥ एतेचान्येचबहवस्तत्रनागाव्यवस्थिताः ७२ ताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्चगरुड
 श्चासितध्वजः ॥ अरुणश्चारुणिश्चैववैनतेयाव्यवस्थिताः ७३ तांश्चदेवगणान्सर्वास्तपःसिद्धामहर्षयः ॥ विमानगिर्यग्रगतान्ददृशुर्नेतरेजनाः ७४ तदृष्ट्वामहदा
 श्रयंविस्मितामुनिसत्तमाः ॥ अधिकांस्मततोवृत्तिमवर्तन्पांडवान्प्रति ७५ पांडुस्तुपुनरेवैनांपुत्रलोभान्महायशाः ॥ वकुमैच्छद्दर्मपत्नीकुंतीत्वेनमथाब्रवीत् ७६
 नातश्चतुर्थप्रसवमापत्स्वपिवदंत्युत ॥ अतःपरंस्वैरिणीस्याद्द्वंधकीपंचमेभवेत् ७७ सत्वंविद्वन्धर्ममिममधिगम्यकथंनुमाम् ॥ अपत्यार्थंसमुत्कम्यप्रमादादिव
 भाषसे ७८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिपांडवोत्पत्तौत्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 ॥ कुंतीपुत्रेषुजातेषुघृतराष्ट्रात्मजेषुच ॥ मद्रराजसुतापांडुरहोवचनमब्रवीत् १ नमेऽस्तित्वयिसंतापोविगुणेऽपिपरंतप ॥ नावरत्वेवराहायाःस्थित्वाचानघ
 नित्यदा २ गांधार्याश्चैवपुत्रेजातंपुत्रशतंतथा ॥ श्रुत्वानमेतथादुःखमभवत्कुरुनंदन ३ इदंतुमेमहदुःखंतुल्यतायामपुत्रता ॥ दिष्ट्यात्विदानींभर्तुर्मेकुंत्या
 मप्यस्तिसंततिः ४ यदित्वपत्यसंतानंकुंतिराजसुतामयि ॥ कुर्यादनुग्रहोमेस्यात्तवचापिहितंभवेत् ५ संरंभोहिसपत्नीत्वाद्भक्तुंकुंतिसुतांप्रति ॥ यदि
 तुत्वंप्रसन्नोमेस्वयमेनांप्रचोदय ६ ॥ पांडुरुवाच ॥ ॥ ममाप्येषसदामाद्रिहृद्यर्थःपरिवर्तते ॥ नतुत्वांप्रसहेवकुमिष्टानिष्टविवक्षया ७ तवत्विदंमतंमत्वा
 प्रयतिष्याम्यतःपरम् ॥ मन्येध्रुवंमयोक्तासावचनंप्रतिपत्स्यते ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततःकुंतीपुनःपांडुर्विविक्तइदमब्रवीत् ॥ कुलस्य
 ममसंतानंलोकस्यचकुरुप्रियम् ९ ममचापिंडनाशायपूर्वेषामपिचात्मनः ॥ मत्प्रियार्थंचकल्याणिकुरुकल्याणमुत्तमम् १०

प्रात्वे वराहायाःकुंत्याअपेक्षया २।३।४।५ संरंभोऽभिमानः ६ ममेति इष्टमनिर्देवावश्यसीतिसंदेहेनत्वांक्तेनप्रसहेइत्यर्थः ७ मत्वाज्ञात्वा प्रतिपत्स्यतेअंगीकरिष्यति ८ संतानमविच्छेदं लोकस्य
 प्रियं बलवत्प्रजात्वेननिर्भयत्वं ९ ममपूर्वेषांचापिंडविनाशायपिंडविनाशाभावाय बहुपुत्रेषुपुत्रस्यसंततरेविच्छेदसंभवादित्यर्थः कल्याणंपुत्रांतरोत्पादनं १०

यशसइति कृतकृत्याअपियशोर्थेदेवगुणाचारधनकुर्वतीत्यर्थः ११।१२।१३।१४ एवंपांडुप्रत्युक्तवाकुंत्यामंत्रेकृतेसतिकुंतीमाद्रीमब्रवीदितियोजना १५।१६।१७ अत्यश्विनोअश्विन्याम
 धिको १८।१९।२०।२१ अनुसंवत्सरंसंवत्सरमनुष्याज्जाताअपिदेवताभावात्सर्वेषंचसंवत्सराइवाहश्यंत्येत्यर्थः । यद्वापंचापिपुत्राव्यराजंतसंवत्सराःप्रभवादयइवानुसंवत्सरंजाताइतिपो
 यशसोऽर्थायचैवत्वंकुरुकर्मसुदुष्करम् ॥ प्राप्याधिपत्यमिंद्रेणयज्ञैरिष्टंयशोऽर्थिना ११ तथामंत्रविदोविप्रास्तपस्तप्त्वासुदुष्करम् ॥ गुरुनभ्युपगच्छंतियशसोऽर्थाय
 भाविनि १२ तथाराजर्षयःसर्वेब्राह्मणाश्चतपोधनाः ॥ चकुरुच्चावचंकर्मयशसोऽर्थायदुष्करम् १३ सात्वंमाद्रीपृथ्वेनैवतारयैनामनिंदिते ॥ अपत्यसंविभागेनपरां
 कीर्तिमवाप्नुहि १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाऽब्रविन्माद्रीसकृच्चितयदैवतम् ॥ तस्मात्तेभविताऽपत्यमनुरूपमसंशयम् १५ ततोमाद्रीविचार्यैवंजगा
 ममनसाऽश्विनौ ॥ तावागम्यसुतौतस्यांजनयामासतुर्यमौ १६ नकुलंसहदेवंचरूपेणाप्रतिमौभ्रुवि ॥ तथैवतावपियमौवाग्वाचाशरीरिणी १७ सत्वरूपगु
 णोपेतौभवतोऽत्यश्विनाविति ॥ भासतस्तेजसाऽत्यर्थरूपद्रविणसंपदा १८ नामानिचक्रिरेतेषांशतशृंगनिवासिनः ॥ मत्तयाचकर्मणाचैवतथाऽऽशीर्भिविशांपते
 १९ ज्येष्ठयुधिष्ठिरेत्येवंभीमसेनेतिमध्यमम् ॥ अर्जुनेतितृतीयंचकुंतीपुत्रानकल्पयन् २० पूर्वजंकुलेत्येवंसहदेवेतिचापरम् ॥ माद्रीपुत्रावकथयंस्तेविप्राःप्रीत
 मानसाः २१ अनुसंवत्सरंजाताअपितेकुरुसत्तमाः ॥ पांडुपुत्राव्यराजंतपंचसंवत्सराइव २२ महासत्वामहावीर्यामहाबलपराक्रमाः ॥ पांडुर्दृष्ट्वासुतांस्तांस्तुदेव
 रूपान्महौजसः २३ मुदंपरमिकालेभेननंदचनराधिपः ॥ ऋषीणामपिसर्वेषांशतशृंगनिवासिनाम् २४ प्रियावभूवुस्तासांचतथैवमुनियोपिताम् ॥ कुंतीमथपुनः
 पांडुर्माद्र्यर्थेसमचोदयत् २५ तमुवाचपृथाराजन्रहस्युक्तातदासती ॥ उक्तासकृद्द्वंद्वेषालेभेतेनास्मिंचिता २६ विभेम्यस्याःपरिभवात्कुस्त्रीणांगतिरिदृशी ॥
 नाज्ञासिपमहंमूढाद्ब्रह्महानेफलद्वयम् २७ तस्मान्नाहंनियोक्तव्यात्वयैषोऽस्तुवरोमम ॥ एवंपांडोःसुताःपंचदेवदत्तामहाबलाः २८ संभूताःकीर्तिमंतश्चकुरुवंशवि
 वर्धनाः ॥ शुभलक्षणसंपन्नाःसोमवत्प्रियदर्शनाः २९ सिंहदर्पामहेष्वासाःसिंहविक्रांतगामिनः ॥ सिंहग्रीवामनुष्येद्राववृधुर्देवविक्रमाः ३० विवर्धमानास्ते
 तत्रपुण्येहैमवतेगिरौ ॥ विस्मयंजनयामासुर्महर्षीणांसमेयुषाम् ३१ तेचपंचशतंचैवकुरुवंशविवर्धनाः ॥ सर्वेवृधुरल्पेनकालेनाप्स्विवनरीरजाः ३२ ॥ इतिश्री
 महाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडवोत्पत्तौचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दर्शनीयांस्ततःपुत्रान्पांडुःपंच
 महावने ॥ तान्पश्यन्पर्वतरेम्येस्वबाहुबलमाश्रितः १ सपुष्पितवनेकालेकदाचिन्मधुमाधवे ॥ भूतसंमोहनेराजासभार्योव्यचरद्वनम् २ पलाशैस्तिलकैश्चूतै
 श्वंपकैःपारिभद्रकैः ॥ अन्यैश्चबहुभिर्वृक्षैःफलपुष्पसमृद्धिभिः ३ जलस्थानैश्चविविधैःपद्मिनीभिश्चशोभितम् ॥ पांडोर्वनंतत्संप्रेक्ष्यप्रजज्ञेहृदिमन्मथः ४

ज्यं २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१ तेषंचपांडवाःशतंचान्येधार्तराष्ट्राः नीरजाःपद्माइव ३२ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशत्य
 धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ ॥ दर्शनीयानिति १ मधुमाधवेचैत्रवेशाखयोःसंघीतदात्मकेवसंते २।३।४

५ वयःस्थायुवर्ती तनुवाससंस्मृत्यस्त्रांकिंचिद्वृतांगमित्यर्थः ६ । ७ । ८ कामपरीतात्माकामेनव्याप्तचित्तः ९ । १० बुद्धिर्भयनिश्चयःचेतसाविचारेण ११ कालस्यातीतत्वादिष्यवहारहेतोः
 प्रहृष्टमनसंतत्रविचरंतंयथाऽमरम् ॥ तंमाद्रचनुजगामैकावसनंविभ्रतीशुभम् ५ समीक्षमाणःसतुतां वयस्थांतनुवाससम् ॥ तस्यकामःप्रवृत्तेगहनेऽग्निरिवोद्ग
 तः ६ रहस्येकांतुतांद्द्वाराजाराजीवलोचनाम् ॥ नशशाकनियंतुंतं कामं कामवशीकृतः ७ ततएनां वलाद्राजानिजग्राहरहोगताम् ॥ वार्यमाणस्तयादेव्यावि
 स्फुरंत्यायथाबलम् ८ सतुकामपरीतात्मातंशापंनान्वबुध्यत ॥ माद्रौमैथुनधर्मेणसोऽन्वगच्छद्वलादिव ९ जीवितांतायकौरव्यमन्मथस्यवशंगतः ॥ शापजंभ
 यमुत्सृज्यविधिनासंप्रचोदितः १० तस्यकामात्मनोबुद्धिःसाक्षात्कालेनमोहिता ॥ संप्रमथ्येंद्रियग्रामंप्रनष्टासहचेतसा ११ सतयासहसंगम्यभार्ययाकुरुनंदनः ॥
 पांडुःपरमधर्मात्मायुज्जेकालधर्मणा १२ ततोमाद्रौसमालिङ्ग्यराजानंगतचेतसम् ॥ मुमोचदुःखजंशब्दंपुनःपुनरतीवहि १३ सहपुत्रैस्ततःकुंतीमाद्रौपुत्रौ
 चपांडवौ ॥ आजग्मुःसहितास्तत्रयत्रराजातथागतः १४ ततोमाद्रचब्रवीद्राजवार्ताकुंतीभिदं वचः ॥ एकैवत्वमिहागच्छतिष्ठंत्वत्रैवदारकाः १५ तच्छ्रुत्वावच
 नंतस्यास्तत्रैवाधायदारकान् ॥ हताऽहमिति विकुश्यसहसैवाजगामसा १६ दृष्ट्वापांडुंचमाद्रौचशयानौधरणीतले ॥ कुंतीशोकपरीतांगीविललापमुदुःखिता
 १७ रक्ष्यमाणोमयानित्यंवीरःसततमात्मवान् ॥ कथंत्वामत्यतिक्रांतःशापंजानन्वनौकसः १८ ननुनामत्वयामाद्रिरक्षितव्योनराधिपः ॥ साकथंलोभितवतीवि
 जनेत्वंनराधिपम् १९ कथंदीनस्यसततंत्वामासाद्यरहोगताम् ॥ तंविचिंतयतःशापंप्रहर्षःसमजायत २० धन्यात्वमसिबाल्हीकिमत्तोभाग्यतरातथा ॥ दृष्टव
 त्यसियद्वक्त्रंप्रहृष्टस्यमहीपतेः २१ ॥ माद्रुवाच ॥ विलपंत्यामयादेवीवार्यमाणेनचासकृत ॥ आत्मानवारितोऽनेनसत्यंदिष्टंचिकीर्षुणा २२ ॥ कुंत्युवाच ॥
 अहंज्येष्ठाधर्मपत्नीज्येष्ठधर्मफलंमम ॥ अवश्यंभाविनोभावान्मामामाद्रिनिवर्तय २३ अन्विष्यामीहभर्तारमहंप्रेतवशंगतम् ॥ उत्तिष्ठत्वंविसृज्यैनमिमान्पा
 ल्यदारकान् २४ ॥ माद्रुवाच ॥ अहमेवानुयास्यामिभर्तारमपलायिनम् ॥ नहिदृष्ट्वाऽस्मिकामानांज्येष्ठामामनुमन्यताम् २५ मांचाभिगम्यक्षीणोऽयं
 कामाद्भरतसत्तमः ॥ तमुच्छिद्यामस्यकामंकथंनुचमसादने २६ नचाप्यहंवर्तयंतीनिर्विशेषंसुतेषुते ॥ वृत्तिमार्येचरिष्यामिस्पृशेदेनस्तथाचमाम् २७
 तस्मान्मेसुतयोःकुंतिवर्तितव्यंस्वपुत्रवत् ॥ मांचकामयमानोऽयंराजाप्रेतवशंगतः २८ राज्ञःशरीरेणसहममापीदंकलेवरम् ॥ दग्धव्यंसुप्रतिच्छन्नमेतदार्येपि
 यंकुरु २९ दारकेष्वप्रमत्ताचभवेथाश्चहितामम ॥ अतोऽन्यत्रप्रपश्यामिसंदेष्टव्यंहिक्चिन ३०

पष्टद्वयस्येवधर्मःकालनात्मकोयस्यमरणस्येतनकालधर्मणामृत्युना १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ त्वामत्यतिक्रांतोबलादाक्रांतवान् । शोकाकुलत्वादतिशयस्याभ्यासः १८
 त्वयाचरक्षितव्यः १९ प्रहर्षःकामः २० । २१ आत्माचित्तं दिष्टंशापजंदुरदृष्टं २२ । २३ प्रेतवशंप्रेतराजवशं अन्विष्याम्यनुगमिष्यामि २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ पांडोरुपरमंहृष्टेति १ । २ । ३ देहदेहयोरस्थानि अग्निहोत्राग्निभिःसंस्कारलभनार्थं ४ । ५ । ६
 ७ तद्गर्भनसंसक्षिप्तमन्यत मुनीनांयोगप्रभावात्स्वदेशगमनोत्कंठयाद्वा ८ वर्द्धमानपुरद्वारमुख्यद्वारं ९ । १० चारणादेवगायकाशुत्यकारण्यास्तिपांसहस्राणांमुनीनांचागममितिचोऽध्याहर्षव्यः ।
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वातंचिताग्निस्थंधर्मपत्नीनरर्षभम् ॥ मद्रराजसुतातूर्णमन्वारोहद्यशस्विनी ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिपांडुप
 रमेपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पांडोरुपरमंहृष्टादेवकल्पामहर्षयः ॥ ततोमंत्रविदःसर्वेमंत्रयांचक्रिरेमिथः १॥तापसाऊचुः ॥
 हित्वाराज्यंचराष्ट्रंचसमहात्मान्महायशाः ॥ अस्मिन्स्थानेतपस्तप्थातापसान्शरणंगतः २ सजातमात्रान्पुत्रांश्चदारांश्चभवतामिह ॥ प्रादायोपनिधिंराजापांडुः
 स्वर्गमितोगतः ३ तस्येमानात्मजान्देहभार्यांचसुमहात्मनः ॥ स्वराष्ट्रंशृण्वच्छामोर्धमेषुहिनःस्मृतः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेपरस्परमामंत्र्यदेवकल्पाम
 हर्षयः ॥ पांडोपुत्रान्पुरस्कृत्यनगरंनगसाह्वयम् ५ उदारमनसःसिद्धागमनेचक्रिरेमनः ॥ भीष्मायपांडवान्दातुंघृतराष्ट्रायचैवहि ६ तस्मिन्नेवक्षणेसर्वेतानादाय
 प्रतस्थिरे ॥ पांडोर्दारांश्चपुत्रांश्चशरीरेतेचतापसाः ७ सुखिनीसापुराभूत्वासततंपुत्रवत्सला ॥ प्रपन्नादीर्घमध्वानंसंक्षिप्तंतदमन्यत ८ सात्वदीर्घेणकालेनसंप्रा
 ष्ठाकुरुजांगलम् ॥ वर्द्धमानपुरद्वारमाससादयशस्विनी ९ द्वारिणंतापसाऊचूराजानंचप्रकाशय ॥ तेतुगत्वाक्षणेनैवसभायांविनिवेदिताः १० तंचारणसहस्राणां
 मुनीनामागमंतदा ॥ श्रुत्वानागपुरेनृणांविस्मयःसमपद्यत ११ मुहूर्तोदितआदित्येसर्वेबालपुरस्कृताः ॥ सदारास्तापसान्द्रष्टुंनिर्ययुःपुरवासिनः १२ स्त्रीसंघाः
 क्षत्रसंघाश्चयानसंघसमास्थिताः ॥ ब्राह्मणैःसहनिर्जग्मुर्ब्राह्मणानांचयोषितः १३ तथाविट्शूद्रसंघानांमहान्व्यतिकरोऽभवत् ॥ नकश्चिदकरोदीर्घ्यामभवनधर्म
 बुद्धयः १४ तथाभीष्मःशांतनवःसोमदत्तोऽथबालिहकः ॥ प्रज्ञाचक्षुश्चराजर्षिःक्षत्ताचविदुरःस्वयम् १५ साचसत्यवतीदेवीकौसल्याचयशस्विनी ॥ राजदारैःपारि
 वृतागांधारीचापिनिर्ययौ १६ घृतराष्ट्रस्यदायादादुर्योधनपुरोगमाः ॥ भूषिताभूषणैश्चित्रैःशतसंख्याविनिर्ययुः १७ तान्महर्षिगणान्दृष्ट्वाशिरोभिरभिवाद्यच्च ॥
 उपोपविविशुःसर्वेकौरव्याःसपुरोहिताः १८ तथैवशिरसाभूमावभिवाद्यप्रणम्यच ॥ उपोपविविशुःसर्वेपौरजानपदाअपि १९ तमकूजमभिज्ञायजनौघंसर्वशस्त
 दा ॥ पूजयित्वायथान्यायंपाद्येनार्घ्येणचप्रभो २० भीष्मोराज्यंचराष्ट्रंचमहर्षिभ्योन्यवेदयत् ॥ तेषामथोवृद्धतमःप्रत्युत्थायजटाजिनी ॥ ऋषीणांमतमाज्ञाय
 महर्षिरिदमब्रवीत् २१ यःसकौरव्यदायादःपांडुर्नामनराधिपः ॥ कामभोगान्परित्यज्यशतशृंगमितोगतः २२ ब्रह्मचर्यव्रतस्थस्यतस्यादिव्येनहेतुना ॥ साक्षा
 द्दर्मादयंपुत्रस्तत्रजातौयुधिष्ठिरः २३ तथैनंबालिनांश्रेष्ठतस्यराज्ञोमहात्मनः ॥ मातरिश्वाद्दौपुत्रंभीमनाममहाबलम् २४

पाठांतरेआरण्यानांसहस्रसंख्यानांमुनीनांचेतियोज्यं ११ । १२ । १३ व्यक्तिकरःसंघर्षः १४ । १५ कौसल्याकाशिराजसुता १६ । १७ उपोपविविशुःपरिवाप्योपविष्टवतः १८ । १९ अकूजनिःशब्द
 २० । २१ । २२ द्विवेनहेतुनामंत्रेणदेवताहानाद्यलौकिककारणेन २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ प्रेतकार्येसंपिंडीकरणान्ते पितृमेधंयज्ञविशेषे वृषोत्सर्गादिकंवा ३३ । ३४ गंधर्वनगरंस्वपुरं यथोक्तंज्योतिःशास्त्रे । 'अनेकरत्नाकृतिस्वेप्रकाशतेपुरं
 पुरुहूतादयंजज्ञेकुंत्यामेवधनंजयः ॥ यस्यकीर्तिर्महेष्वासान्सर्वानभिभविष्यति २५ यौतुमाद्रीमहेष्वासावसूतपुरुषोत्तमौ ॥ अश्विभ्यांपुरुषव्याघ्राविमौताव
 पिपश्यत २६ चरताधर्मनित्येनवनवासंयशस्विना ॥ नष्टःपैतामहोवंशःपांडुनापुनरुद्धतः २७ पुत्राणांजन्मवृद्धिचवैदिकाध्ययनानिच ॥ पश्यंतःसततंपांडोः
 परंप्रीतिमवाप्स्यथ २८ वर्तमानःसतावृत्तेपुत्रलाभमवाप्यच ॥ पितृलोकंगतःपांडुरितःसप्तदशेऽहनि २९ तांचितागतमाज्ञायवैश्वानरमुखेदुतम् ॥ प्रविष्टापाव
 कंमाद्रीहित्वाजीवितमात्मनः ३० सागतासहतेनैवपतिलोकमनुव्रता ॥ तस्यास्तस्यचयकार्यक्रियतांतदनंतरम् ३१ इमेतयोःशरीरेद्वेषुत्राश्वमेतयोर्वराः ॥
 क्रियाभिरनुगृह्यतांसहमात्रापरंतपाः ३२ प्रेतकार्येनिवृत्तेतुपितृमेधंमहायशाः ॥ लभतांसर्वधर्मज्ञःपांडुःकुरुकुलोद्धहः ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाकु
 रून्सर्वान्कुरूणामेवपश्यताम् ॥ क्षणेनांतर्हिताःसर्वेतापसागुह्यकैःसह ३४ गंधर्वनगराकारंतथैवांतर्हितंपुनः ॥ ऋषिसिद्धगणदृष्ट्वाविस्मयंतंपरंययुः ३५ ॥ इ
 तिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसं०प०ऋषिसंवादेषड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ पांडोर्विदुरसर्वाणिप्रेतकार्याणिकारय ॥ राजवद्राज
 सिंहस्यमाद्याश्वैवविशेषतः १ पशून्वासांसिरत्नानिधनानिविधानिच ॥ पांडोःप्रयच्छमाद्र्याश्वेभ्योयावच्चवांचितम् २ यथाचकुंतीसत्कारंकुर्यान्माद्या
 स्तथाकुरु ॥ यथानवायुर्नादित्यःपश्येतांतांसुसंवृताम् ३ नशोच्यःपांडुरनघःप्रशस्यःसनराधिपः ॥ यस्यपंचसुतावीराजाताःसुरसुतोपमाः ४ ॥ वैशंपा
 यनउवाच ॥ विदुरस्तंतथेत्युक्त्वाभीष्मेणसहभारत ॥ पांडुसंस्कारयामासदेशेपरमपूजिते ५ ततस्तुनगरात्तूर्णमाज्यगंधपुरस्कृताः ॥ निर्हृताःपावकादीप्ताःपां
 डोराजन्पुरोहितैः ६ अथैनामार्तवैःपुष्पैर्गंधैश्चविविधैर्वरैः ॥ शिविकांतामलंकृत्यवाससाऽऽच्छाद्यसर्वशः ७ तांतथाशोभितांमाल्यैर्वासोभिश्चमहाधनैः ॥ अ
 मात्याज्ञातयश्चैनंसुहृदश्चोपतस्थिरे ८ नृसिंहंनरयुक्तेनपरमालंकृतेनतम् ॥ अवहनयानमुख्येनसहमाद्यासुसंवृतम् ९ पांडुरेणातपत्रेणचामरव्यजनेनच ॥ सर्व
 वादित्रनादैश्चसमलंचक्रिरेततः १० रत्नानिचाप्युपादायबहूनिशतशोनराः ॥ प्रददुःकांक्षमाणेभ्यःपांडोस्तस्यौर्ध्वदेहिके ११ अथछत्राणिशुभ्राणिचामराणि
 हंतिच ॥ आजन्हुःकौरवस्यार्थेवासांसिरुचिराणिच १२ याजकैःशुकुवासोभिर्हूयमानाहृताशनाः ॥ अगच्छन्नग्रतस्तस्यदीप्यमानाःस्वलंकृताः १३ ब्राह्मणाः
 क्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चैवसहस्रशः ॥ रुदंतःशोकसंतप्ताअनुजग्मुर्नराधिपम् १४ अयमस्मानपाहायदुःखेचाधायशाश्वते ॥ कृत्वाचास्माननाथांश्चक्रयास्यतिनरा
 धिपः १५ क्रोशंतःपांडवाःसर्वेभीष्मोविदुरएवच ॥ रमणीयेवनोद्देशेगंगातीरेसमेशुभे १६

पताकाश्वजतोरणान्वितं ॥ यदातदानागमनुष्यवाजिनांपितृत्यसृग्भूरिरणेवसुधरा'इति ३५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेषड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ पांडोरिति १
 २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ नृसिंहंपांडुं नृसिंहंतिपाठेजनमेजयसंबोधनं ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ कालीयकादिग्धं कृष्णागुरुलिप्तं १८ । १९ । २० । २१ । २२ तुंगपद्मकौंगंधद्रव्यविशेषौ २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठी
 न्यासयामासुरथतांशिविकांसत्यवादिनः ॥ सभार्यस्यनृसिंहस्यपांडोरुष्टिकर्मणः १७ ततस्तस्यशरीरंतुसर्वगंधाधिवासितम् ॥ शुचिकालीयकादिग्धंदिव्यचंद
 नरूपितम् १८ पर्यपिचनजलेनाशुशातकुंभमयैर्घटैः ॥ चंदनेनचशुक्रेनसर्वतःसमलेपयन् १९ कालागुरुविमिश्रेणतथातुंगरसेनच ॥ अथैनदेशजैःशुकैर्वासोभिः
 समयोजयन् २० संछन्नःसतुवासोभिर्जीवन्निवनराधिपः ॥ शुशुभेसनरव्याघ्रोमहाहृशयनोचितः २१ याजकैरभ्यनुज्ञातेप्रेतकर्मण्यनुष्ठिते ॥ घृतावसितंराजानं
 सहमाद्र्यास्वलंकृतम् २२ तुंगपद्मकामिश्रेणचंदनेनसुगंधिना ॥ अन्यैश्चविविधैर्गंधैर्विधिनासमदाहयन् २३ ततस्तयोःशरीरेद्वेषुत्रामोहवशंगता ॥ हाहापुत्रेति
 कौसल्यापपातसहसाश्रुवि २४ तांप्रेक्ष्यपतितामार्तापौरजानपदोजनः ॥ रुरोददुःखसंततोराजभक्त्याकृपाऽन्वितः २५ कुंत्याश्चैवार्तनादेनसर्वाणिचविचुक्रुशुः ॥
 मानुषैःसहभूतानितिर्यग्योनिगतान्यपि २६ तथाभीष्मःशांतनवोविदुरश्चमहामतिः ॥ सर्वशःकौरवाश्चैवप्राणदन्मृशदुःखिताः २७ ततोभीष्मोऽथविदुरोराजा
 चसहपांडवैः ॥ उदकंचक्रिरेतस्यसर्वाश्चतुर्युयोषितः २८ चुक्रुशुःपांडवाःसर्वेभीष्मःशांतनवस्तथा ॥ विदुरोज्ञातयश्चैवचक्रुश्चाप्युदकाक्रियाः २९ कृतोदकांस्ता
 नादायपांडवाञ्छोककंशितान् ॥ सर्वाःप्रकृतयोराजन्शोचमानान्यवारयन् ३० यथैवपांडवाभूमौसुपुपुःसहबांधवैः ॥ तथैवनागराराजन्शिशियरेब्राह्मणादयः ३१
 तद्गतानंदमस्वस्थमाकुमारमहृष्टवत् ॥ बभूवपांडवैःसार्धंनगरंद्वादशक्षपाः ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिपांडुदाहेसप्तविंशत्यधिकशततमो
 ऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकुंतीचराजाचभीष्मश्चसहबंधुभिः ॥ ददुःश्राद्धंतदापांडोःस्वधामृतमयंतदा १ कुरुंश्चविप्रमुख्यांश्चभोजयि
 त्वासहस्रशः ॥ रत्नौघान्चिप्रमुख्येभ्योदत्वाग्रामवरांस्तथा २ कृतशौचांस्ततस्तांस्तुपांडवान्भरतर्षभान् ॥ आदायविविशुःसर्वेपुरंवारणसाह्वयम् ३ सततंस्मा
 नुशोचंतस्तमेवभरतर्षभम् ॥ पौरजानपदाःसर्वेभृतंस्वमिवबांधवम् ४ श्राद्धावसानेतुतदादृष्ट्वातदुःखितंजनम् ॥ समूढांदुःखशोकार्तीव्यासोमातरमब्रवीत् ५
 अतिक्रान्तसुखाःकालाःपर्युपस्थितदारुणाः ॥ श्वःश्वःपापिष्ठदिवसाःपृथिवीगतयौवना ६ बहुमायासमाकीर्णोनानादोषसमाकुलः ॥ लुप्तधर्मक्रियाचारोघोरः
 कालोभविष्यति ७ कुरूणामनयाच्चापिपृथिवीनभविष्यति ॥ गच्छत्वयोगमास्थाययुक्तावसतपोवने ८ माद्राक्षीस्त्वंकुलस्यास्यघोरसंक्षयमात्मनः ॥ तथेति
 समनुज्ञायसाप्रविश्याब्रवीत्स्नुषाम् ९ अंबिकेतवपौत्रस्यदुर्नयात्किलभारताः ॥ सानुबंधाविनक्ष्यंतिपौराश्चैवेतिनःश्रुतम् १० तत्कौसल्यामिमामार्तापुत्रशो
 काभिपीडिताम् ॥ वनमादायभद्रंतेगच्छामियदिमन्यसे ११ तथेत्युक्त्वात्वंविक्रयाभीष्ममामंन्यसुव्रता ॥ वनंययौसत्यवतीस्नुषाभ्यांसहभारत १२

१३ । १४ । १५ जवेघावनक्रीडायां । लक्ष्याभिहरणेअहंपूर्वमहंपूर्वमितिदृष्टफलादिग्रहणे । भोज्ये । पांसुविकर्षणेवालक्रीडाविशेषे । पारिमर्दति सर्वतउपमृद्राति १६ । १७
१८ । १९ । २० । २१ । २२ योग्यासुशिक्षाम्यासेषु उत्तमुत्कर्ष २३ । २४ । २५ । २६ निकृत्पाकपटेन २७ प्राणवान्बलवान् २८ । २९ प्रसह्यबलात्कारेण ३०

ताःसुघोरंतपस्तध्वादेव्योभरतसत्तम ॥ देहंत्यक्त्वामहाराजगतिमिष्टाययुस्तदा १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथाप्तवंतोवेदोक्तान्संस्कारान्पांडवास्तदा ॥ संव्य
वर्धतभोगांस्तेभुंजानाःपितृवेश्मनि १४ धार्तराष्ट्रैश्चसहिताःक्रीडंतोमुदिताःसुखम् ॥ बालक्रीडासुसर्वासुविशिष्टास्तेजसाऽभवन् १५ जवेलक्ष्याभिहरणेभोज्येर्पा
सुविकर्षणे ॥ धार्तराष्ट्रान्भीमसेनःसर्वान्सपरिमर्दति १६ हर्षात्प्रक्रीडमानांस्तान्गृह्यराजत्रिलीयते ॥ शिरःसुविनिगृह्यैतान्योधयामासपांडवैः १७ शतमेको
त्तरंतेपांडुमारणांमहौजसाम् ॥ एकएवनिगृह्णातिनातिकृच्छ्राद्दृकोदरः १८ कचेपुचनिगृह्यैतान्विनिहत्यबलाद्वली ॥ चकर्षकोशतोभूमौघृष्टजानुशिरोसकान् ॥
१९ दशवालान्जलेक्रीडन्भुजाभ्यांपरिगृह्यसः ॥ आस्तेस्मसलिलेमग्नोमृतकल्पान्विमुंचति २० फलानिवृक्षमारुह्यविचिन्वंतिचतेयदा ॥ तदापादप्रहारेणभी
मःकंपयतेहुमान् २१ प्रहारवेगाभिहताहुमाव्याघूर्णितास्ततः ॥ सफलाःप्रपतंतिस्मदुतंत्रस्ताःकुमारकाः २२ नतेनियुद्धेनजवेनयोग्यासुकदाचन ॥ कुमाराउ
त्तरंचकुःस्पर्धमानावृकोदरम् २३ एवंसधार्तराष्ट्रांश्चस्पर्धमानोवृकोदरः ॥ अप्रियेऽतिप्रदत्यंतबाल्यान्नद्रोहचेतसा २४ततोबलमतिख्यातंधार्तराष्ट्रःप्रतापवान् ॥
भीमसेनस्यतज्ज्ञात्वादुष्टभावमदर्शयत् २५ तस्यधर्मादपेतस्यपापानिपरिपश्यतः ॥ मोहादैश्वर्यलोभाच्चपापामतिरजायत २६ अयंबलवतांश्रिष्ठःकुंतीपुत्रोवृको
दरः ॥ मध्यमःपांडुपुत्राणांनिकृत्यासन्निगृह्यताम् २७ प्राणवान्चिक्रमीचैवशौर्येणमहताऽन्वितः ॥ स्पर्धतेचापिसहितानस्मानेकोवृकोदरः २८ तंतुसुप्तपुरोद्या
नेगंगायांप्रक्षिपामहे ॥ अथतस्मादवरजंश्रेष्ठंचैवयुधिष्ठिरम् २९ प्रसह्यबंधनेबत्वाप्रशासिष्येवसुंधराम् ॥ एवंसनिश्वयंपापःकृत्वादुर्योधनस्तदा ॥ नित्यमेवांतर
प्रेक्षीभीमस्यासीन्महात्मनः ३० ततोजलविहारार्थकारयामासभारत ॥ चैलकंबलवेश्मानिविचित्राणिमहांतिच ३१ सर्वकामैःसुपूर्णानिपताकोच्छ्रायवंतिच ॥
तत्रसंजनयामासनानागाराण्यनेकशः ३२ उदकक्रीडनंनमकारयामासभारत ॥ प्रमाणकोट्यांतदेशंस्थलंकिंचिदुपेत्यह ३३ मक्ष्यंभोज्यंचपेयंचचोष्यंलेह्यमथा
पिच ॥ उपपादितंनरैस्तत्रकुशलैःसूदकर्मणि ३४ न्यवेदयंस्तत्पुरुषाधार्तराष्ट्रायवैतदा ॥ ततोदुर्योधनस्तत्रपांडवानाहदुर्मतिः ३५ गंगंचैवानुयास्यामउद्या
नवनशोभिताम् ॥ सहिताभ्रातरःसर्वजलक्रीडामवाप्तुमः ३६ एवमस्त्वितितंचापिप्रत्युवाचयुधिष्ठिरः ॥ तेरथैर्नगराकारैर्देशैश्चगजोत्तमैः ३७ निर्ययुर्नगराच्छू
राःकौरवाःपांडवैःसह ॥ उद्यानवनमासाद्यविसृज्यचमहाजनम् ३८

३१ । ३२ प्रमाणकोट्यांगंगायांप्रदेशविशेषे स्थलंकिंचिदर्थजलेर्धस्थलेचक्रीडागारं ३३ मक्ष्यंभोज्यंचपेयंचचोष्यंलेह्यमथापिच । भोज्यंनिहाव्यापारैकप्राणपायसादि । पेयंतदुभयानपेक्षपानका
दि । चोष्यंरसमात्रंगृहीत्वात्पाज्यमिक्षुकांडादि । लेह्यंमुखलालयाद्रवीभावमापद्यमानंस्वदशर्करादि । उपपादितं उपाहृतमित्यपिपठति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ उपस्थानगृहैःयत्रराजानंकार्यिणःशूराश्चोपतिष्ठन्तिर्गृहैः । वलभीभिरुभयतोन्नतपसाभिःस्तंभशालाभिः । यंत्रैर्जलयंत्रैःशतधारादिभिः । यतोयुगपच्छतधाराउच्छलंतयोनीहारीभूयभवन्तो
वरंव्यापुवंति । सांचारिकैःसंचारयोग्यैः ४० दीर्घाकाभिःकुल्याभिः पुष्करिणीभिर्हीतिउपांत्यस्यालशुत्वेऽप्यनुष्टुप्त्वाहानेर्नदोषः ४१ उपच्छन्नासंछन्ना ४२ उपच्छन्नानुपागतान् कामान्
शब्दादिविषयान् ४३ वक्रैर्म्योवक्रेषु ४४ । ४५ । ४६ प्रतीक्षितंभीत्याऽवेक्षितंभक्षितंनृशत्रोरितिनिरस्तं तत्रहेतुरजानतेति ४७ । ४८ । ४९ । ५० व्यायम्यश्रमंकृत्वा ५१ । ५२
विशंतिस्मसदावीराःसिंहाइवगिरेर्गुहां ॥ उद्यानमभिपश्यंतोभ्रातरःसर्वएवते ३९ उपस्थानगृहैःशुभ्रैर्वलभीभिश्चशोभितं ॥ गवाक्षकैस्तथाजालैर्यंत्रैःसांचारिकैरपि
४० संमार्जितंसौधकारैश्चित्रकारैश्चचित्रितं ॥ दीर्घिकाभिश्चपूर्णाभिस्तथापुष्करिणीभिर्हि ४१ जलंतच्छुशुभेच्छन्नंफुल्लैर्जलरुहैस्तथा ॥ उपच्छन्नावसुमतीतथापु
ष्पैर्यथर्तुकैः ४२ तत्रोपविष्टास्तेसर्वेपांडवाःकौरवाश्चह ॥ उपच्छन्नान्वहून्कामांस्तेभुंजंतिततस्ततः ४३ अथोद्यानवरेतस्मिस्तथाक्रीडागताश्चते ॥ परस्परस्यव
क्रैर्म्योददुर्भक्ष्यांस्ततस्ततः ४४ ततोदुर्योधनःपापस्तद्भक्ष्येकालकूटकम् ॥ विषंप्रक्षेपयामासभीमसेनजिघांसया ४५ स्वयमुत्थायचैवाथहृदयेनक्षुरोपमः ॥ सवाचा
मृतकल्पश्चभर्तृवच्चसुहृद्यथा ४६ स्वयंप्रक्षिपतेभक्ष्यंवहुभीमस्यपापकृत ॥ प्रतीक्षितंस्मभीमेनतंवैदोषमजानता ४७ ततोदुर्योधनस्तत्रहृदयेनहसन्निव ॥
कृतकृत्यमिवात्मानंमन्यतेपुरुषाधमः ४८ ततस्तेसहिताःसर्वजलक्रीडामकुर्वत ॥ पांडवाधार्तराष्ट्राश्चतदासुदितमानसाः ४९ क्रीडावसानेतेसर्वेशुचिवस्त्राः
स्वलंकृताः ॥ दिवसांतेपरिश्रान्ताविहृत्यचक्रुर्दृष्ट्वाः ५० विहारावसथेष्वेववीरावासमरोचयन् ॥ खिन्नस्तुबलवान्भीमोव्यायम्याभ्यधिकंतदा ५१ वाहयित्वाकु
मारांस्तान्जलक्रीडागतांस्तदा ॥ प्रमाणकोट्यांवासाथीसुष्वापावाप्यतस्थलम् ५२ शीतंवातंसमासाद्यश्रान्तोमदविमोहितः ॥ विषेणचपरीतांगोनिश्वेष्टःपांडु
नंदनः ५३ ततोबद्धालतापाशैर्भीमदुर्योधनःस्वयम् ॥ मृतकल्पंतदावीरंस्थलज्जलमपातयत् ५४ सनिःसंज्ञोजलस्यांतमथैर्पांडवोऽविशत् ॥ आक्रामन्नाग
भवनेतदानागकुमारकान् ५५ ततःसमेत्यवहुभिस्तदानागैर्महाविषैः ॥ अदश्यतभृशंभीमोमहादंष्ट्रैर्विषोल्बणैः ५६ ततोऽस्यदश्यमानस्यतद्विषंकालकूटकम् ॥
हतंसर्पविषेणैवस्थावरंजंगमेनतु ५७ दंष्ट्राश्चदंष्ट्रिणांतेषामर्मस्वापिनिपातिताः ॥ त्वचंनैवास्यविभिदुःसारत्वात्पृथुवक्षसः ५८ ततःप्रबुद्धःकौंतेयःसर्वसंछिद्यबंधनं
पोथयामासतान्सर्वान्केचिद्गीताःप्रदुहुवुः ५९ हतावशेषाभीमेनसर्वेवासुकिमभ्ययुः ॥ ऊचुश्चसर्पराजानंवासुकिंवासवोपमम् ६० अयंनरोवैनागैर्द्रह्यप्सुबद्धाप्रवे
शितः ॥ यथाचनोमतिर्वीरविषपीतोभविष्यति ६१ निश्वेष्टोऽस्माननुप्राप्तःसचदष्टोऽन्वबुध्यत ॥ ससंज्ञश्चापिसंवृत्तश्छित्त्वाबंधनमाशुनः ६२ पोथयंतंमहाबाहुंत्वं
वैतंज्ञातुमर्हसि ॥ ततोवासुकिरभ्येत्यनागैरनुगतस्तदा ६३ पश्यतिस्ममहाबाहुंभीमंभीमपराक्रमं ॥ आर्यकेणचदृष्टःसपृथायाआर्यकेणच ६४

५३ । ५४ जलस्यांतमवसानं आक्रामच्छरीराभोगेननागानाक्रान्तवान् ५५ ततस्तेभारंस्त्रिनेरदश्यतदष्टः ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० विषपीतःपीतविषः ६१ । ६२ । ६३ आर्य
केणनागराजेन पृथायाआर्यकेणमातामहेन कुंतिभोजद्वाराऽयंसंबंधइतिगम्यते ६४

दौहित्रदौहित्रद्वित्वार्थकनागस्यदौहित्रःशरस्तदौहित्रोभीमहृत्यविरुद्धमेतत् अन्येतुशूरमातामहएवोपचारात्कुंतीमातामहोऽपीत्याहुः ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ नागदंतेभि
 त्तितोवर्हिर्निर्गतेदारुणिकृतयदासनस्थानंतत्र 'झरोखा' इतिभाषयाप्रसिद्धे ७२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेअष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ततइति वृत्तःसमाप्तः १
 तदादौहित्रदौहित्रःपरिष्वक्तःसुपीडितम् ॥ सुप्रीतश्चाभवत्तस्यवासुकिःसमहायशाः ६९ अब्रवीत्तंचनागैर्द्रुःकिमस्यक्रियतांप्रियम् ॥ धनौघोरत्ननिच
 योवसुचास्यप्रदीयताम् ६६ एवमुक्तस्तदानागोवासुकिंप्रत्यभाषत ॥ यदिनागैर्द्रुष्टोऽसिकिमस्यधनसंचयैः ६७ रसंपिवेत्कुमारोऽयंत्वयिप्रीतेमहाबलः ॥ बलं
 नागसहस्रस्ययस्मिन्कुंडेप्रतिष्ठितम् ६८ यावत्पिवातिबालोऽयंतावदस्मैप्रदीयताम् ॥ एवमस्त्वितितंनगंवासुकिःप्रत्यभाषत ६९ ततोभीमस्तदानागैःकृतस्व
 स्त्ययनःशुचिः ॥ प्राङ्मुखश्चोपविष्टश्चरसंपिवातिपांडवः ७० एकोच्छ्वासात्ततःकुंडंपिवातिस्ममहाबलः ॥ एवमष्टौसकुंडानिह्यपिबत्पांडुनंदनः ७१ ततस्तुश
 यनेदिव्येनागदंतेमहाभुजः ॥ अशेतभीमसेनस्तुयथासुखमरिंदमः ७२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिभीमसेनरसपानेअष्टाविंशत्यधिकशततमो
 ध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेकौरवाःसर्वेविनाभीमंचपांडवाः ॥ वृत्तक्रीडाविहारास्तुप्रतस्थुर्गजसाह्वयम् १ रथैर्गजैस्तथाचाश्वैर्या
 नैश्चान्यैरनेकशः ॥ ह्रुवंतोभीमसेनस्तुयातोह्यग्रतएवमः २ ततोदुर्योधनःपापस्तत्रापश्यन्चक्रोदरम् ॥ भ्रातृभिःसहितोहृष्टो नगरंप्रविवेशह ३ युधिष्ठिरस्तुधर्मा
 त्माह्यविदन्पापमात्मानि ॥ स्वेनानुमानेनपरंसाधुंसमनुपश्यति ४ सोऽभ्युपेत्यतदापार्थोमातरंभ्रातृवत्सलः ॥ अभिवाद्याब्रवीत्कुंतीमंभभीमइहागतः ५ कगतोभ
 वितामातर्नेहपश्यामितंशुभे ॥ उद्यानानिवनंचैवविचितानिसमंततः ६ तदर्थंनचतंवीरंष्ट्रवंतोवृकोदरम् ॥ मन्यमानास्ततःसर्वथातोनःपूर्वमेवसः ७ आगताः
 स्ममहाभागेव्याकुलेनांतरात्मना ॥ इहागम्यकनुगतस्त्वयावाप्रेषितःकनु ८ कथयस्वमहाबाहुंभीमसेनंयशस्विनि ॥ नहिमेशुध्यतेभावस्तंवीरंप्रतिशोभने ९
 यतःप्रसुप्तमन्येऽहंभीमनेतिहतस्तुसः ॥ इत्युक्ताचततःकुंतीधर्मराजेनधीमता १० हाहेतिरुत्वासंभ्रांताप्रत्युवाचयुधिष्ठिरम् ॥ नपुत्रभीमंपश्यामिनमामभ्येत्य
 साविति ११ शीघ्रमन्वेपण्यत्नंकुरुतस्यानुजैःसह ॥ इत्युक्तातनयंज्येष्ठहृदयेनविदूयता १२ क्षत्तारमानाप्यतदाकुंतीवचनमब्रवीत् ॥ कगतोभगवन्क्षतभीमसे
 नोनदृश्यते १३ उद्यानान्निर्गताःसर्वेभ्रातरोभ्रातृभिःसह ॥ तत्रैकस्तुमहाबाहुर्भीमोनाभ्येतिमामिह १४ नचप्रीणयतेचक्षुःसदादुर्योधनस्यसः ॥ क्रूरोऽसौदुर्म
 तिःक्षुद्रोराज्यलुब्धोऽनपत्रपः १५ निहन्यादपितंवीरंजातमन्युःसुयोधनः ॥ तेनमेव्याकुलंचितंहृदयंदहतीवच १६ ॥ विदुरउवाच ॥ मैवंदस्वकल्याणिशेष
 संरक्षणंकुरु ॥ प्रत्यादिष्टोहिदुष्टात्माशेषेऽपिप्रहरेत्त्व १७ दीर्घायुषस्तवसुतायथोवाचमहामुनिः ॥ आगमिष्यतितेपुत्रःप्रीतिंचोत्पादयिष्यति १८

२ । ३ । ४ अंबहेमातः ५ । ६ । ७ । ८ भावश्चित्तंननुच्यतेजीवतीतिनमनुते ९ यतोभीमंप्रसुप्तमन्येऽपितुहतइत्येवमन्ये १० । ११ । १२ । १३ । १४ नचेति
 दुर्योधनस्तंद्रष्टुंनशक्नोतीत्यर्थः १५ । १६ वदस्वविपरीतमन्येथाः प्रत्यादिष्टःकुतोभीमंहतवानसीत्युपालब्धः १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ तान्कुरुबालकान्पवेदयत् ४२ । ४३
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाययौविद्वान्विदुरःस्वनिवेशनम् ॥ कुंतींचितापराभूत्वासहासीनासुतैर्गृहे १९ ततोऽष्टमेतुदिवसेप्रत्यबुध्यतपांडवः ॥ तस्मि
 स्तदारसेजीर्णोऽप्रमेयबलोबली २० तंष्ट्वाप्रतिबुध्यंतपांडवंतेभुजंगमाः ॥ सांत्वयामासुरव्यग्रावचनंचेदमबुवन् २१ यत्तेपीतोमहाबाहोरसोऽयंवीर्यसंभृतः ॥
 तस्मान्नागायुतबलोरणेऽष्टप्योभविष्यसि २२ गच्छाद्यत्वंचस्वगृहंस्नातोदिव्यैरिमैर्जलैः ॥ भ्रातरस्तेऽनुत्प्यंतित्वांविनाकुरुपुंगव २३ ततःस्नातोमहाबाहुः
 शुचिःशुक्लांबरस्रजः ॥ ततोनागस्यभवनेकृतकौतुकमंगलः २४ ओषधीभिर्विषघ्नीभिःसुरभीभिर्विशेषतः ॥ भुक्तवान्परमान्नचनार्गैर्दंतमहाबलः २५ पूजि
 तोभुजगैर्वीरआशीर्भिश्चाभिनंदितः ॥ दिव्याभरणसंछन्नोनागानामंन्यपांडवः २६ उदतिष्ठत्प्रहृष्टात्मानागलोकादरिंदमः ॥ उल्लिखतःसतुनागेनजलाज्जल
 रुहेक्षणः २७ तस्मिन्नेववनोद्देशेस्थापितःकुरुनंदनः ॥ तेचांतर्दधिरेनागाःपांडवस्यैवपश्यतः २८ ततउत्थायकौतेयोभीमसेनोमहाबलः ॥ आजगाममहाबाहु
 र्मातुरंतिकमंजसा २९ ततोऽभिवाद्यजननींज्येष्ठभ्रातरमेवच ॥ कनीयसःसमाघ्रायशिरःस्वरिविर्मदनः ३० तैश्चापिसंपरिष्वक्तःसहमात्रानरर्षभैः ॥ अन्योन्य
 गतसौहार्दादिष्ट्यादिष्ट्येतिचाबुवन् ३१ ततस्तत्सर्वमाचष्टदुर्योधनविचेष्टितम् ॥ भ्रातृणांभीमसेनश्चमहाबलपराक्रमः ३२ नागलोकेचयदृत्तंगुणदोषमशेषतः ॥
 तच्चसर्वमशेषेणकथयामासपांडवः ३३ ततोयुधिष्ठिरोराजाभीममाहवचोऽर्थवत् ॥ तूर्णान्भवनतेजल्प्यमिदंकार्यकथंचन ३४ एवमुक्त्वामहाबाहुर्धर्मराजोयुधि
 ष्ठिरः ॥ भ्रातृभिःसहितःसर्वैरप्रमतोऽभवत्तदा ३५ सारथिंचास्यदयितमपहस्तेनजघ्निवान् ॥ धर्मात्माविदुरस्तेषांपार्थानांप्रददौमतिम् ३६ भोजनेभीमसेनस्य
 पुनःप्राक्षेपयद्विषम् ॥ कालकूटंनवंतीक्ष्णसंभृतंलोमहर्षणम् ३७ वैश्यापुत्रस्तदाचष्टपार्थानांहितकाम्यया ॥ तच्चापिभुक्त्वाऽजरयदविकारंतृकोदरः ३८ विका
 रंनह्यजनयत्सुतीक्ष्णमपितद्विषम् ॥ भीमसंहननेभीमेअजीर्यतवृकोदरे ३९ एवंदुर्योधनःकर्णःशकुनिश्चापिसौबलः ॥ अनेकैरभ्युपायैस्तान्निजिघांसंतिस्मपांड
 वान् ४० पांडवाश्चापितत्सर्वप्रत्यजानन्नमर्षिताः ॥ उद्गावनमकुर्वतोविदुरस्यमतेस्थिताः ४१ कुमारान्क्रीडमानांस्तान्दृष्ट्वा राजाऽतिदुर्मदान् ॥ गुरुंशिक्षार्थम
 न्विष्यगौतमंतान्न्यवेदयत् ४२ शरस्तंवेसमुद्धृतंवेदेशास्त्रार्थपारगम् ॥ अधिजग्मुश्चकुरवोधनुर्वेदंरुपात्तुते ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिभी
 मप्रत्यागमनेऊनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कृपस्यापिममब्रह्मसंभवंकुमर्हसि ॥ शरस्तंवात्कथंजज्ञेकथंवास्त्राप्यवा
 तवान् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ महर्षेर्गौतमस्यासीच्छरद्वान्नामगौतमः ॥ पुत्रःकिलमहाराजजातःसहशरैर्विभो २

॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ॥ ॥ गुरुद्वारकमपिकौरवाणांमाहा
 त्म्यं वक्तुंशुर्वोःकृपद्रोणयोरप्युत्पत्तिविशिष्टासाहाय्याभ्यां कृपस्यापीत्यादिना १ शरद्वान्नामतः गौतमोगोत्रतः शरैःसहजातः शराएववाऽस्यबंधुवत्प्रियाइत्यर्थः २

तेदेवाह नतस्येत्यादिना ३।४।५।६।७।८।९ समर्थनात्सामर्थ्यात् समन्वयादितिपाठांतरं १०।११।१२।१३।१४।१५।२६ पुत्रीषुपुत्रश्चपुत्री १७ प्रातिपेयःप्रतीपपुत्रः
 नतस्यवेदाध्ययनेतथाबुद्धिरजायत ॥ यथाऽस्यबुद्धिरभवद्धनुर्वेदपरंतप ३ अधिजगुर्मुथवेदास्तपसाब्रह्मचारिणः ॥ तथासतपसोपेतःसर्वाण्यस्त्राप्यवापह ४
 धनुर्वेदपरत्वाच्चतपसाविपुलेनच ॥ भृशंसंतापयामासदेवराजंसगौतमः ५ ततो जानपदीनामदेवकन्यांसुरेश्वरः ॥ प्राहिणोत्तपसोविघ्नं कुरुतस्येतिकौरव ६
 साहिगत्वाऽऽश्रमंतस्यरमणीयंशरद्वतः ॥ धनुर्बाणधरंबालालोभयामासगौतमम् ७ तामेकवसनादृष्ट्वागौतमोऽप्सरसं वने ॥ लोकेऽप्रतिमसंस्थानांप्रोत्फुल्लनय
 नोऽभवत् ८ धनुश्चहिशरास्तस्यकराभ्यामपतन्भुवि ॥ वेपथुश्चापितादृष्ट्वाशरीरेसमजायत ९ सतुज्ञानगरीयस्त्वात्तपसश्चसमर्थनात् ॥ अवतस्थेमहाप्राज्ञो
 धैर्येणपरमेणह १० यस्तस्यसहसाराजनविकारःसमदृश्यत ॥ तेनसुस्त्रावरेतोऽस्यसचतत्रान्वबुध्यत ११ धनुश्चसशरंत्यक्त्वातथाकृष्णाजिनानिच ॥ सविहाया
 श्रमंतंचतांचैवाप्सरसंमुनिः १२ जगामरेतस्तत्तस्यशरस्तंबेपपातच ॥ शरस्तंबेचपतितं द्विधातदभवत्पृथ १३ तस्याथमिथुनंजज्ञेगौतमस्यशरद्वतः ॥ मृगयांचर
 तोराज्ञःशांतनोस्तुयदृच्छया १४ कश्चित्सेनाचरोऽरण्येमिथुनंतदपश्यत् ॥ धनुश्चसशरं दृष्ट्वातथाकृष्णाजिनानिच १५ ज्ञात्वाद्विजस्यचापत्येधनुर्वेदांतगस्यह ॥
 सराज्ञेदर्शयामासमिथुनंसशरंधनुः १६ सतदादायमिथुनंराजाचकृपयान्वितः ॥ आजगामगृहानेवममपुत्रावितिबुवत् १७ ततःसंवर्धयामाससंस्कारैश्चाप्ययो
 जयत् ॥ प्रातिपेयो नश्रेष्ठोमिथुनंगौतमस्यतत् १८ गौतमोऽपिततोऽभ्येत्यधनुर्वेदपरोऽभवत् ॥ कृपयायन्मयाबालाविमोसंवर्धिताविति १९ तस्मात्तयो
 नामचक्रेतदेवसमहीपतिः ॥ गोपितौगौतमस्तत्रतपसासमविदत् २० आगत्यतस्मैगोत्रादिसर्वमाख्यातवांस्तदा ॥ चतुर्विधंधनुर्वेदंशास्त्रणिविधा
 निच २१ निखिलेनास्यतत्सर्वंगुह्यमाख्यातवांस्तदा ॥ सोऽचिरेणैवकालेनपरमाचार्यतांगतः २२ ततोऽधिजग्मुःसर्वेतेधनुर्वेदंमहारथाः ॥ घृतरा
 श्रात्मजाश्चैवपांडवाःसहयादवैः २३ वृष्णयश्चनृपाश्चान्येनानादेशसमागताः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विशेषार्थोततोभीष्मःपौत्राणांविनयेप्सया २४
 इष्वस्त्रज्ञान्पर्यपृच्छदाचार्यान्वीर्यसंमतान् ॥ नाल्पधीर्नामहाभागस्तथानानस्त्रकोविदः २५ नादेवसत्वोविनयेत्कुरूनस्त्रे महाबलान् ॥ इतिसंचित्यगंगेयः
 सदाभरतसत्तमः २६ द्रोणायवेदविदुषेभारद्वाजायधीमते ॥ पांडवान्कौरवांश्चैवददौशिष्यान्नरर्षभ २७ शास्त्रतःपूजितश्चैवसम्यक्तेनमहात्मना ॥ सभी
 ष्मेणमहाभागस्तुष्टोऽस्त्रविदुषांवरः २८ प्रतिजग्राहतान्सर्वान्शिष्यत्वेनमहायशाः ॥ शिक्षयामासचद्रोणोधनुर्वेदमशेषतः २९ तेऽचिरेणैवकालेनसर्वशस्त्र
 विशारदाः ॥ बभूवुःकौरवाराजन्पांडवाश्चामितौजसः ३०

१८।१९ गोपितौराज्ञापालितौ २० चतुर्विधं मुक्तममुक्तंमुक्तमुक्तंमंत्रमुक्तंवेति मुक्तंवाणादि । अमुक्तंस्त्रादि । मुक्तमुक्तंसोपसंहारमस्त्रं । निरुपसंहारमस्त्रंमंत्रमुक्तं । यद्वा शस्त्रमस्त्रंप्रत्य
 स्त्रंपरमास्त्रं । यद्वा आदानसंधानंविमोक्षःसंहारश्च २१।२२।२३ विनयेप्सयाशिक्षेच्छया २४।२५ अदेवसत्वःनास्तिदेवस्येवसत्वंप्रामर्श्यस्यसः २६।२७।२८।२९।३०

३१।३२।३३ सहति ततःपूर्वमेवाप्युतामितिसंबंधः अंगलप्रवखांविद्वानांगीददंतिभावः सार्धः ३४।३५।३६ द्रोणेद्रोणकलशाख्येयज्ञियपात्रविशेषे ३७ यतोद्रोणकलशोऽभव
 ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंसमभवद्द्रोणःकथंचास्त्राप्यवाप्तवान् ॥ कथंचागात्कुरून्ब्रह्मन्कस्यपुत्रःसर्वीर्यवान् ३१ कथंचास्यसुतोजातःसोऽश्वत्थामाऽस्त्रवित्तमः ॥
 एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणप्रकीर्तय ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गंगाद्वारंप्रतिमहान्भूवभगवानृषिः ॥ भरद्वाजइतिख्यातःसततंसंशितव्रतः ३३ सोऽभिषे
 कुंततो गंगापूर्वमेवागमन्नदीम् ॥ महर्षिभिर्भरद्वाजोहविर्धानेचरन्पुरा ३४ ददर्शाप्सरसंसाक्षाद्घृताचीमाभुतामृषिः ॥ रूपयौवनसंपन्नामदृष्टामदालसाम् ३५
 तस्याःपुनर्नदीतीरेवसनंपर्यवर्तत ॥ व्यपकृष्टांवरं दृष्ट्वातामृषिश्चकमेततः ३६ तत्रसंसक्तमनसोभरद्वाजस्यधीमतः ॥ ततोऽस्यरेतश्चस्कंदतदृषिद्रोणआदधे ३७
 ततःसमभवद्द्रोणःकलशेतस्यधीमतः ॥ अध्यगीष्टसवेदांश्चवेदांगानिचसर्वशः ३८ अग्निवेशंमहाभागंभरद्वाजःप्रतापवान् ॥ प्रत्यपादयदाग्नेयमस्त्रमस्त्रविदांवरः
 ३९ अग्नेस्तुजातःसमुनिस्ततोभरतसत्तम ॥ भारद्वाजंतदाग्नेयंमहास्त्रंप्रत्यपादयत् ४० भरद्वाजसखाचासीत्पृषतोनामपार्थिवः ॥ तस्यापिदुपदोनामतदासमभव
 त्सुतः ४१ सनित्यमाश्रमंगत्वाद्रोणेनसहपार्थिवः ॥ चिक्रीडाध्ययनंचैवचकारक्षत्रियर्षभः ४२ ततोव्यतीतेपृषतेसराजादुपदोऽभवत् ॥ पंचालेषुमहाबाहुरुत्तरे
 पुनरेश्वरः ४३ भरद्वाजोऽपिभगवानारुरोहदिवंतदा ॥ तत्रैवचवसन्द्रोणस्तपस्तेपेमहातपाः ४४ वेदवेदांगविद्वान्सतपसादग्धकिल्बिषः ॥ ततःपितृनियुक्तात्मा
 पुत्रलोभान्महायशाः ४५ शारद्वतींततोभार्याकृपीद्रोणोऽन्वविदत् ॥ अग्निहोत्रेचधर्मचदमेचसततंरताम् ४६ अलभद्रौतमीपुत्रमश्वत्थामानमेवच ॥ सजात
 मात्रोव्यनदद्यथैवोच्चैःश्रवाहयः ४७ तच्छ्रुत्वांतर्हितंभूतमंतरिक्षस्थमब्रवीत् ॥ अश्वस्येवास्ययत्स्थामनदतःप्रदिशोगतम् ४८ अश्वत्थामैवबालोऽयंतस्मान्नाम्ना
 भविष्यति ॥ सुतेनतेनसुप्रीतोभारद्वाजस्ततोऽभवत् ४९ तत्रैवचवसन्धीमानधनुर्वेदपरोऽभवत् ॥ सशुश्रावमहात्मानंजामदय्यंपरंतपम् ५० सर्वज्ञानविदंविघ्नं
 सर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तदाराजन्दिंसंतं वसुसर्वशः ५१ सरामस्यधनुर्वेदं दिव्यान्धस्त्राणिचैवह ॥ श्रुत्वातेषुमनश्चक्रेनीतिशास्त्रेतथैवच ५२ ततःसव्रति
 भिःशिष्यैस्तपोयुक्तैर्महातपाः ॥ वृतःप्रायान्महाबाहुर्महेंद्रं पर्वतोत्तमम् ५३ ततोमहेंद्रमासाद्यभारद्वाजोमहातपाः ॥ क्षांतंदांतमभिन्नघ्नमपश्यद्गुणंदनम् ५४
 ततोद्रोणोवृतःशिष्यैरुपगम्यभृगूद्वहम् ॥ आचख्यावात्मनोनामजन्मचांगिरसःकुले ५५ निवेद्याशिरसाभूमौपादौचैवाभ्यवादयत् ॥ ततस्तंसर्वमुःसृज्यवनंजिग
 मिषुंतदा ५६ जामदय्यंमहात्मानंभारद्वाजोऽब्रवीदिदम् ॥ भरद्वाजात्समुत्पन्नंतथात्वंमामयोनिजम् ५७ आगतं वित्तकामंमांविद्धिद्रोणं द्विजोत्तमम् ॥ तमब्रवी
 न्महात्माससर्वक्षत्रियमर्दनः ५८ स्वागतंतेद्विजश्रेष्ठयदिच्छसिवदस्वमे ॥ एवमुक्तस्तुरामेणभारद्वाजोऽब्रवीद्वचः ५९

४२ चतोद्रोणइतिनामनिर्वक्तितइति ३८ भरद्वाजआग्नेयमस्त्रंअग्निवेशोभारद्वाजंद्रोणंस्वगुरुपुत्रमाग्नेयमस्त्रमशिक्षयदितिश्लोकद्वयार्थः ३९।४०।४१।४२।४३।४४
 पितृभिःपुत्रमृत्पादयेतिनियुक्तआत्मानोयस्यसपितृनियुक्तात्मा ४५।४६।४७ स्थामशब्दसकारस्यतकारादेशोऽश्वत्थामेति ४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९

आदि. १
अ०
॥१२३॥

६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ततइति १ । २
कषायीकृतेरक्तेलोचनेयस्यसः ३ अकृताअसंस्कृता ४ । ५ सामर्थ्येनैनासमर्थस्यसोहृदजीर्यतइत्युक्तं ६ एनंस्वार्थं विहरतिपृथक्करोति रहतिसख्याच्छ्यावपति ७ भ्रममिति एवं

म.भा.टी.
॥१२३॥

रामप्रहरतांश्रेष्ठदिसंतंविधिवसु ॥ अहंधनमनंतंहिप्रार्थयेविपुलव्रत ६० ॥ रामउवाच ॥ हिरण्यंममयच्चान्यद्वसुकिंचिदिहस्थितम् ॥ ब्राह्मणेभ्योमयादत्तंसर्व
मेतत्तपोधन ६१ तथैवेयंघरादेवीसागरांतासपत्तना ॥ कश्यपायमयादत्ताकृत्स्नानगरमालिनी ६२ शरीरमाप्रमेवाद्यममेदमवशेषितम् ॥ अस्त्राणिचमहार्हाणि
शस्त्राणिविधानिच ६३ अस्त्राणिवाशरीरंवावरयैतन्मयोद्यतम् ॥ वृणीष्वकिंप्रयच्छामितुभ्यद्रोणवदाशुतत् ६४ ॥ द्रोणउवाच ॥ अस्त्राणिमेसमग्राणिससं
हाराणिभार्गव ॥ सप्रयोगरहस्यानिदातुमर्हस्यशेषतः ६५ तथेयुक्तातस्तस्मैप्रादादस्त्राणिभार्गवः ॥ सरहस्यव्रतंचैवधनुर्वेदमशेषतः ६६ प्रतिगृह्यतुतत्सर्वक
तास्त्रोद्विजसत्तमः ॥ प्रियंसखायंसुप्रीतो जगामद्रुपदंप्रति ६७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिद्रोणस्यभार्गवादस्त्रप्राप्तौत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः
॥ १३० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोद्रुपदमासाद्यभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ अब्रवीत्पार्थिवंराजन्सखायंविद्धिमामिह १ इत्येवमुक्तःसख्यासंप्रतिपूर्वजनेश्वरः ॥ भार
द्वाजेनपांचाल्योनामृष्यतवचोऽस्यतत् २ सक्रोधामर्षजिह्वभूःकषायीकृतलोचनः ॥ ऐश्वर्यमदसंपन्नोद्रोणंराजाऽब्रवीदिदम् ३ ॥ द्रुपदउवाच ॥ अकृतेयंतवप्रज्ञा
ब्रह्मन्नातिसमंजसा ॥ यन्मांब्रवीषिप्रसभंसखातेऽहमितिद्विज ४ नहिराज्ञामुदीर्णानामेवंभूतैरैःक्वचित् ॥ सख्यंभवतिमंदात्मनश्श्रियाहीनैर्धनच्युतैः ५ सौहृदान्यपि
जीर्यतेकालेनपरिजीर्यतः ॥ सौहृदंमेत्वयाह्यासीत्पूर्वसामर्थ्यबंधनम् ६ नसख्यमजरंलोकेहृदितिष्ठतिकस्यचित् ॥ कालोह्येनंविहरतिक्रोधोवैरंरह्युत ७
मैवजीर्णमुपास्वत्वंसख्यंभवत्वपाकृधि ॥ आसीत्सख्यंद्विजश्रेष्ठत्वयामेऽर्थनिबंधनम् ८ नदरिद्रोवसुमतोनाविद्वान्विदुषःसखा ॥ नशूरस्यसखाःस्त्रीवःसखिपूर्व
किमिष्यते ९ ययोरेवसमं वित्तंययोरेवसमंश्रुतम् ॥ तयोर्विवाहःसख्यंचनतुपुष्टविपुष्टयोः १० नाश्रोत्रियःश्रोत्रियस्यनारथारथिनःसखा ॥ नाराजापार्थिवस्यापि
सखिपूर्वकिमिष्यते ११ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ द्रुपदेनैवमुक्तस्तुभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ मुहूर्तंचिंतयित्वातुमन्युनाऽभिपरिहृतः १२ सविनि
श्चित्यमनसापांचाल्यंप्रतिबुद्धिमान् ॥ जगामकुरुमुख्यानांनगरंनगसाह्वयम् १३ सनागपुरमागम्यगौतमस्यनिवेशने ॥ भारद्वाजोऽवसत्त्रप्रच्छन्नंद्विजसत्तमः १४

जीर्णंभवत् जीर्णत्वंप्राप्रवत्सख्यंमाउपास्वतुपुनः अपाकृधिदूरीकुरु । यद्वा भवतुजीर्णसख्यंतत्तुएवंपूर्ववन्माउपास्वकिंत्वपाकृधिनाशयत्यजेत्यर्थः । हिंसार्थस्यस्वादिकृजोरूपं । अत्रापिहे
तुः अर्थनिबंधनं ८ एतदेवविशृणोतिनदरिद्रहत्यादिना पूर्वसखाइतिसखिपूर्वजीर्णसख्यंतत्किमिष्यतेअपितुनेवेतिकाकायोऽयं ९ विपुष्टःकृशोनिर्धनोवा १० । ११ द्रुपदेनेति पांचाल्यं
मार्चितंचिंतयित्वातत्पर।भवे।पांचमनसाविनिश्चित्यप्रतिबुद्धिःप्रतीपबुद्धिःशत्रुबुद्धिस्तद्वान्सन्नागसाह्वयंजगामेतिद्वयोःसंबंधः १२ । १३ । १४

॥१२३॥

अस्यतनुजोऽश्वत्थामा नाबुध्यंतद्रोणपुत्रोऽयमितिनज्ञातवतः १५ । १६ वीटयायवाकारेणप्रादेशमात्रकाष्टेन यत्हस्तमात्रदंभेनउपर्युपरिकुमाराःप्रसिपंति लोहगुलिकयेत्यन्ये १७ । १८
ततोऽस्यतनुजःपार्थानकृपस्यानंतरंप्रभुः ॥ अस्त्राणिशिक्षयामासनाबुध्यंतचतंजनाः १९ एवंसत्त्रगुहात्माकंचित्कालमुवासह ॥ कुमारास्त्वथनिष्क्रम्यसमे
तागजसाह्वयात् १६ क्रीडंतोवीटयातत्रवीराःपर्यचरन्मुदा ॥ पपातकूपेसावीटातेषांवीक्रीडतांतादा १७ ततस्तेयत्नमातिष्ठन्वीटामुद्धर्तुमाहताः ॥ नचतेप्रत्य
पद्यंतकर्मवीटोपलब्धये १८ ततोऽन्योन्यमवैक्षंतवीडयाऽवनताननाः ॥ तस्यायोगमविदंतोभृशंचोत्कंठिताऽभवन् १९ तेऽपश्यन्ब्राह्मणंश्याममापन्नंपालि
तंकृशम् ॥ कृत्यवंतमदूरस्थमग्निहोत्रपुरस्कृतम् २० तेतंदृष्ट्वामहात्मानमुपगम्यकुमारकाः ॥ भग्नोत्साहक्रियात्मानोब्राह्मणंपर्यवारयन् २१ अथद्रोणःकुमारां
स्तानदृष्ट्वाकृत्यवतस्तदा ॥ प्रहस्यमंदपैशल्यादभ्यभाषतवीर्यान् २२ अहोवोधिग्बलंक्षात्रंधिमेतांविःकृतास्त्रताम् ॥ भरतस्यान्वयेजातायेवीटांनाधिगच्छत २३
वीटांचमुद्रिकांचैवह्यहमेतदपिद्वयम् ॥ उद्धरेयमिषीकाभिर्भोजनंमेप्रदीयताम् २४ एवमुक्त्वाकुमारांस्तान्द्रोणःस्वांगुलिवेष्टनम् ॥ कूपेनिरुदकेतस्मिन्नपातयद्
रिंदमः २५ ततोऽब्रवीत्तदाद्रोणंकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कृपस्यानुमतेब्रह्मन्भिक्षामाशुहिशाश्वतीम् २६ एवमुक्तःप्रत्युवाचप्रहस्यभरतानि
दम् ॥ द्रोणउवाच ॥ एषामुष्टिरिषीकाणांमयाऽस्त्रेणाभिमंत्रिता २७ अस्यावीर्यनिरीक्षध्वंयदन्यस्यनविद्यते ॥ मेत्स्यामीषीकयावीटांतामिषीकांताऽन्यथा
२८ तामन्ययासमायोगेवीटयाग्रहणंमम ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयथोक्तंद्रोणेनतत्सर्वकृतमंजसा २९ तदवेक्ष्यकुमारास्तेविस्मयोत्फुल्ललोचनाः ॥ आश्चर्य
मिदमत्यंतमितिमत्वावचोऽब्रुवन् ३० ॥ कुमाराऊचुः ॥ मुद्रिकामपिविप्रपेशीघ्रमेतांसमुद्धर ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःशरंसमादायधनुर्द्रोणोमहायशाः ३१
शरेणविद्धामुद्रांतामूर्ध्वमावाहयत्प्रभुः ॥ सशरंसमुपादायकूपादंगुलिवेष्टनम् ३२ ददौततःकुमाराणांविस्मितानामविस्मितः ॥ मुद्रिकामुद्धर्तादृष्ट्वातमाहुस्तेकुमा
रकाः ३३ ॥ कुमाराऊचुः ॥ अभिवादयामहेब्रह्मन्नेतदन्येषुविद्यते ॥ कोऽसिकस्यासिजानीमोवयंकिंकरवामहे ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्ततो
द्रोणःप्रत्युवाचकुमारकान् ॥ द्रोणउवाच ॥ आचक्षध्वंचर्मीष्मयारूपेणचगुणैश्चमाम् ३५ सएवसुमहातेजाःसांप्रतंप्रतिपत्स्यते ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथे
त्युक्त्वाचगत्वाचर्मीष्ममूचुःकुमारकाः ३६ ब्राह्मणस्यवचस्तथ्यंतच्चकर्मतथाविधम् ॥ भीष्मःश्रुत्वाकुमाराणांद्रोणंतंप्रत्यजानत ३७ युक्तरूपःसहिगुरुरित्येवमनु
चित्यच ॥ अथैनमानीयतदास्वयमेवसुसल्लतम् ३८ परिपप्रच्छनिपुणंभीष्मःशस्त्रभृतांवरः ॥ हेतुमागमनेतच्चद्रोणःसर्वन्यवेदयत् ३९ ॥ द्रोणउवाच ॥ महर्षे
रग्निवेशस्यसकाशमहमच्युत ॥ अस्त्रार्थमगमंपूर्वधनुर्वेदचिकीर्षया ४० ब्रह्मचारीविनीतात्माजटिलोबहुलाःसमाः ॥ अवसंसुचिरंतत्रगुरुशुश्रूषणेरतः ४१

१९ । २० । २१ पेशल्यात्क्रीशल्यात् २२ । २३ मुद्रिकांचमयात्यज्यमानां २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
सांप्रतंयुक्तंप्रतिपत्स्यतेज्ञास्यति ३६ । ३७ । ३८ । ३९ चिकीर्षयाजिज्ञासयाकृविज्ञानेइत्यस्यरूपं ४० । ४१

म.भा.टी.
॥१२५॥

४२ सखावयस्यः उपकारकर्तृत्वादेवप्रियोबलमश्न वर्त्तपन्वसन् ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० दिशःसंदेहयतदिह्मोहमजनयत् । अडभावआर्षःशत्रुंत्वा ५१ स्नातको
यःकश्चिदल्पगोधनःस्वधर्मलोपात्तावसीदेतातोबहुगोधनवतोत्राज्ञाणस्यप्रतिग्रहमिच्छन् ५२ अंतादंतदेशादेशं ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ संभाषतासंभाषणानां अच्यवत्परमच्युता

आदि. १
अ०
॥१३३॥

पांचाल्योराजपुत्रश्चयज्ञसेनोमहाबलः ॥ इष्वस्त्रहेतोर्न्यवसतस्मिन्नेवगुरौप्रभुः ४२ समेतत्रसखाचासीदुपकारीप्रियश्चमे ॥ तेनाहंसहसंगम्यवर्तयन्सुचिरंप्रभो ४३
बाल्यात्प्रभृति कौरव्यसहाध्ययनमेवच ॥ समेसखासदात्रप्रियवादीप्रियंकरः ४४ अब्रवीदितिमांभीष्मवचनंप्रीतिवर्धनम् ॥ अहंप्रियतमःपुत्रःपितुर्द्रोणमहात्म
नः ४५ अभिपेक्षयतिमांराज्येसपांचाल्योयदातदा ॥ त्वद्गोयंभवितातातसखेसत्येनतेशपे ४६ ममभोगाश्चित्तंचत्वदधीनंसुखानिच ॥ एवमुक्त्वाऽथवराज
कृतास्त्रःपूजितोमया ४७ तच्चवाक्यमहंनित्यंमनसाधारयंस्तदा ॥ सोऽहंपितृनियोगेनपुत्रलोभाद्यशस्विनीम् ४८ नातिकेशीमहाप्रज्ञासुमयेमेमहावताम् ॥
अग्निहोत्रेचसत्रेचदमेचसतंतरताम् ४९ अलभद्गीतमीपुत्रमश्वत्थामानमौरसम् ॥ भीमविक्रमकर्माणमादित्यसमतेजसम् ५० पुत्रेणतेनप्रीतोऽहंभरद्वाजोम
यायथा ॥ गोक्षीरंपिवतोदृष्ट्वाधनिनस्तत्रपुत्रकान् ॥ अश्वत्थामाऽरुदद्वालस्तन्मेसंदेहयदिशः ५१ नस्नातकोवसीदेववर्तमानःस्वकर्मसु ॥ इतिसंचित्यमनसातं
देशंबहुशोभनम् ५२ विशुद्धमिच्छन्गगियधमपितंप्रतिग्रहम् ॥ अंतादंतंपरिक्रम्यनाध्यगच्छंपयस्विनीम् ५३ अथपिष्टोदकेनैनलोभयंतिकुमारकाः ॥
पीत्वापिष्टसंवालःक्षीरंपीतंमयाऽपिच ५४ ननर्तोत्थायकौरव्यहृष्टोबाल्याद्विमोहितः ॥ तंदृष्ट्वात्त्यमानंतुवालैःपरिवृतंसुतम् ५५ हास्यतामुपसंप्राप्तंकश्मलंत
त्रमेऽभवत् ॥ द्रोणंधिगस्त्वधनिनंयोधनंनाधिगच्छति ५६ पिष्टोदकंसुतोयस्यपीत्वाक्षीरस्यदृष्ट्वा ॥ नृत्यतिस्ममुदाविष्टःक्षीरंपीतंमयाऽप्युत ५७ इतिसंभा
षतांवाचंश्रुत्वामेवुद्धिरच्यवत् ॥ आत्मानंचात्मानागर्हन्मनसेदंयचितयम् ५८ अपिचाहंपुराविप्रैर्वर्जितोर्गाहंतोवसे ॥ परोपसेवांपापिष्टानंचकुर्याधनेप्सया ५९
इतिमत्वाप्रियंपुत्रंभीष्मादायततोह्यहम् ॥ पूर्वस्नेहानुरागित्वात्सदारःसौमर्किगतः ६० अभिषिक्तंतुश्रुत्वैवकृतार्थोऽस्मीतिचितयन् ॥ प्रियंसखायंसुप्रीतोराज्य
स्थंसमुपागमम् ६१ संस्मरन्संगमंचैववचनंचैवतस्यतत् ॥ ततोद्भुपदमागम्यसखिपूर्वमहंप्रभो ६२ अब्रुवंपुरुषव्याघ्रसखायंविद्धिमामिति ॥ उपस्थितस्तुद्भुपदं
सखिवच्चास्मिसंगतः ६३ समानिराकारमिवप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ अकृतेयंतवप्रज्ञाब्रह्मन्नातिसमंजसा ६४ यदात्यमांत्वंप्रसभंसखातेऽहमितिद्विज ॥ संगता
नीहर्जीयंतिकालेनपरिजीर्यतः ६५ सौहृदंमेत्वयाह्यासीत्पूर्वसामर्थ्यबंधनम् ॥ नाश्रोत्रियःश्रोत्रियस्यनारथीरथिनःसखा ६६ साम्याद्विसख्यंभवतिवैषम्यान्नो
पपद्यते ॥ नसख्यमजरंलोकेविद्यतेजातुकस्यचित् ६७ कालोवैनंविहरतिकोधोवैनंरहत्युत ॥ मैवंजीर्णमुपास्वत्वंसत्यंभवत्वपाकृधि ६८

॥१२५॥

ऽभृत् आत्मानंदरिद्रोपादात्मनामनसागर्हन् इदं वक्ष्यमाणं ५८ । ५९ पुरापूर्वदरिद्रोऽयमितिर्गाहंतोऽपि वसे उपवासं कुर्वन्तुसेवांकुर्यामिति मत्त्वानिश्चित्यापि पुत्रस्य प्रियत्वात्सौमर्किद्रुपदंगतदति
संबंधः ६० । ६१ तत्तत्स्यवचनंममराज्यंत्वद्गोयंभविष्यतीति ६२ । ६३ निराकारनिरस्तोत्तरूपं हनिजनमिव अकृतेत्यादिपारग्याख्यातं ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८

६९ । ७० । ७१ राज्यार्थेसंविदंत्वद्गोयंममराज्यमिति संकेतं ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ प्रतिपादय अस्मत्कुमारेभ्य इति शेषः कुरुक्षये कुरुगृहे ७७ । ७८ । ७९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये
आर्मीत्सख्यं द्विजश्रेष्ठत्वयामेऽर्थनिबंधनम् ॥ नह्यनाढ्यःसखाढ्यस्यनाविद्वान्विदुःसखा ६९ नशूरस्यसखाकृविःसखिपूर्वकिमिष्यते ॥ नहिराज्ञामुदीर्णानामेवंभू
तैर्नरैःकचित् ७० सख्यंभवतिमंदात्मनश्श्रियाहीनैर्धनच्युतैः ॥ नाश्रोत्रियःश्रोत्रियस्यनारथीरथिनःसखा ७१ नाराजापार्थिवस्यापिसखिपूर्वकिमिष्यते ॥ अहंत्व
यानजानामिराज्यार्थेसंविदंकृताम् ७२ एकरात्रंतुतेब्रह्मन्कामंदास्यामिभोजनम् ॥ एवमुक्तस्त्वहंतेनसदारःप्रस्थितस्तदा ७३ तांप्रतिज्ञांप्रतिज्ञाययांकर्ताऽस्म्य
चिरादिव ॥ द्रुपदेनैवमुक्तोऽहंमन्युनाऽभिपरिष्टुतः ७४ अभ्यागच्छंकुरून्भीष्मशिष्यैरर्थीगुणान्वितैः ॥ ततोऽहंभवतःकामंसंवर्धयितुमागतः ७५ इदं नागपुरं
रम्यं बृहिकिंकरवाणिते ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तदाभीष्मोभारद्वाजमभाषत ७६ ॥ भीष्म उवाच ॥ अपज्यंक्रियतांचापसाध्वस्त्रंप्रतिपादय ॥ शुंक्ष्व
भोगान्भृशंप्रीतःपूज्यमानःकुरुक्षये ७७ कुरूणामस्तियद्वितंराज्यंचेदंसराष्ट्रकम् ॥ त्वमेवपरमोराजासर्वेचकुरवस्तव ७८ यच्चतेप्रार्थितं ब्रह्मन्कृतंतदितिचि
त्यताम् ॥ दिष्ट्याप्राप्तोऽसि विप्रर्षे महान्मेऽनुग्रहःकृतः ७९ ॥ इति श्रीमहा० आ० संभवप० भीष्मद्रोणसमागमे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततःसंपूजितोद्रोणोभीष्मेणद्विपदांवरः ॥ विशश्राममहातेजाःपूजितःकुरुवेश्मनि १ विश्रान्तिस्थगुरौतस्मिन्पौत्रानादायकौरवान् ॥ शि
ष्यत्वेनददौभीष्मोवसूनिविविधानिच २ गृहंचसुपरिच्छन्नंधनधान्यसमाकुलम् ॥ भारद्वाजायसुप्रीतःप्रत्यपादयतप्रभुः ३ सतान्शिष्यान्महेष्वासःप्रतिजग्राह
कौरवान् ॥ पांडवान्घातंरार्शश्चद्रोणोमुदितमानसः ४ प्रतिगृह्यचतान्सर्वान्द्रोणोवचनमब्रवीत् ॥ रहस्येकःप्रतीतात्माकृतोपसदनांस्तथा ५ ॥ द्रोण उवाच ॥
कार्यमेकांक्षितंकिंचिद्दृदिसंपरिवर्तते ॥ कृतास्त्रैस्तत्प्रदेयंमेतदेतद्ददतानघाः ६ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वाकौरवेयास्तेतूष्णीमासन्विशांपते ॥ अर्जुनस्तुत
तःसर्वंप्रतिजज्ञेपरंतप ७ ततोऽर्जुनंतदामूर्धिसमाघ्रायपुनःपुनः ॥ प्रीतिपूर्वपरिष्वज्यप्ररुरोदमुदातदा ८ ततोद्रोणःपांडुपुत्रानस्त्राणिविविधानिच ॥ ग्राहयामासदि
व्यानिमानुषाणिचवीर्यवान् ९ राजपुत्रास्तथाचान्येसमेत्यभरतर्षभ ॥ अभिजग्मुस्ततोद्रोणमस्त्रार्थेद्विजसत्तमम् १० वृष्णयश्चांधकाश्चैवनानादेश्याश्चपार्थिवाः ॥
सूतपुत्रश्चराधेयोगुरुद्रोणमियात्तदा ११ स्पर्धमानस्तुपार्थेनसूतपुत्रोऽत्यमर्षणः ॥ दुर्योधनंसमाश्रित्यसोऽवमन्यतपांडवान् १२ अभ्ययात्सततोद्रोणंधनुर्वेदचि
कीर्षया ॥ शिक्षाभुजबलोद्योगैस्तेपुसर्वेषुपांडवः १३ अस्त्रविद्यानुरागाच्चविशिष्टोऽभवदर्जुनः ॥ तुल्येष्वस्त्रप्रयोगेषुलाघवेसौष्ठवेपुच १४ सर्वेषामेवशिष्याणां
बभूवाभ्यधिकोऽर्जुनः ॥ ऐंद्रिमप्रतिमंद्रोण उपदेशेष्वमन्यत १५ एवंसर्वकुमाराणामिष्वस्त्रप्रत्यपादयत् ॥ कर्मडलुंचसर्वेषांप्रायच्छिचिरकारणात् १६

भारतभावदीपेएकात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१३१॥ तत इति १ । २ सुपरिच्छन्नं मुधाद्यालिभं ३ । ४ प्रतीतात्मा हृष्टचित्तः कृतोपसदनां कृतपादग्रहणान् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
धनुर्वेदस्यचिकीर्षयासिज्ञासया शिक्षादिभिःपांडवोद्रोणमभ्ययादभिगतः तजुल्योऽभवदित्यर्थः १३ अतएवनेपुविशिष्टः एतदेवाह तुल्येष्विति १४ । १५ कर्मडलुंचसूक्ष्ममुखत्वाद्दिलंबेनपूरणीयं १६

आदि. १
३०
॥१२५॥

म.भा.टी.
॥१२५॥

कुंभविस्तीर्णमुखत्वात्सद्यःपूरणाय तस्यफलमाह यावदिति १७ औहततर्कितवान् १८ विशेषोपचयेगुणवृद्धौअपृथक्संवेवास्ते १९ अतोन्व्यहीयतनविहीनोऽमृत २० योगमैकाग्र्यं २१
सुदंस्वकारप्रति अन्नंनदेयं किंचिंधकारेमुखादन्यत्रप्रासाःपतिप्यतीतिनाभंददामीतिसत्वयावाच्यइतिभावः विजयेअर्जुने । अयंभावः अत्यभ्यासान्मुखादयत्रप्रासानपतंत्येवएवंतमपिशब्दा
दिलक्ष्यादन्यत्रशराअपिनपतेयुरित्युक्तोऽर्जुनोचदिकेनेदमुक्तमित्तिपृच्छेत्तर्हि लौकिक एवायमर्थइतितं प्रतिवक्तव्यंनतुद्रोणवाक्यमेतदिति २२ एवंगुरुणाशिष्यस्याभ्यासेमवृत्तौज्ञापितायांततःप्रागेवाहुं

पुत्रायचदौकुंभमाविलंबनकारणात् ॥ यावतेनोपगच्छंतितावदस्मैपरांक्रियाम् १७ द्रोणआचष्टपुत्रायतत्कर्मजिष्णुरौहत ॥ ततःसवारुणास्त्रेणपूरयित्वाकर्म
डलुम् १८ सममाचार्यपुत्रेणगुरुमभ्येतिफाल्गुनः ॥ आचार्यपुत्रात्स्मानुविशेषोपचयेऽपृथक् १९ नव्यहीयतमेधावीपार्थोऽप्यस्त्रविदांवरः ॥ अर्जुनःपरमंय
त्नमातिष्ठदुरुपूजने २० अस्त्रेचपरमंयोगंप्रियोद्रोणस्यचाभवत् ॥ तं दृष्ट्वानित्यमुद्युक्तमिष्वस्त्रंप्रतिफाल्गुनम् २१ आहूयवचनंद्रोणोरहःसूदमभाषत् ॥ अंध
कारेऽर्जुनायान्नंनदेयंतेकदाचन ॥ नचाख्येयमिदंचापिमद्वाक्यंविजयेत्वया २२ ततःकदाचिहुंजानेप्रवयौवायुरर्जुने ॥ तेनतत्रप्रदीपःसदीप्यमानोविलोपितः
२३ भुक्तएवतुकोतेयोनास्यादन्यत्रवर्तते ॥ हस्तस्तेजस्विनस्तस्यअनुग्रहणकारणात् २४ तदभ्यासकृतंमत्वारान्नावापिसपांडवः ॥ योग्यांचक्रेमहाबाहुर्धनुषापां
डुनंदनः २५ तस्यज्यातलनिर्घोषंद्रोणःशुश्रावमारत ॥ उपेत्यचैनमुत्थायपरिष्वज्येदमब्रवीत् २६ ॥ द्रोणउवाच ॥ प्रयतिष्येतथाकर्तुंयथानान्योधनुर्धरः ॥
त्वत्समोभवितालोकेसत्यमेतद्ब्रवीमिते २७ वैशंपायनउवाच ॥ ततोद्रोणोऽर्जुनंभूयोहयेपुचगजेषुच ॥ रथेषुभूमावपिचरणशिक्षामशिक्षयत् २८ गदायुद्धेऽसि
चर्यायांतोमरप्रासशक्तिषु ॥ द्रोणःसंकीर्णयुद्धेचशिक्षयामासकौरवान् २९ तस्यतत्कौशलंश्रुत्वाधनुर्वेदजिष्टक्षवः ॥ राजानोराजपुत्राश्चसमाजग्मुःसहस्रशः ३०
ततोनिषादराजस्यहिरण्यधनुषःसुतः ॥ एकलव्योमहाराजद्रोणमभ्याजगामह ३१ नसतंप्रतिजग्राहनैषादिरितिचिंतयन् ॥ शिष्यंधनुषिधर्मज्ञस्तेषामेवान्ववे
क्षया ३२ सतुद्रोणस्यशिरसापादौगृह्यपरंतपः ॥ अरण्यमनुसंप्राप्यलुत्वाद्रोणंमहीमयम् ३३ तस्मिन्नाचार्यवृत्तिचपरमामास्थितस्तदा ॥ इष्वस्त्रेयोगमातस्थेपरं
नियममास्थितः ३४ परयाश्रद्धयोपेतोयोगेनपरमेणच ॥ विमोक्षादानसंधानेलघुत्वंपरमापसः ३५ अथद्रोणाभ्यनुज्ञाताःकदाचित्कुरुपांडवाः ॥ रथैर्विनिर्य
युःसर्वेष्टगयामरिमर्दन ३७ तत्रोपकरणंमृहानरःकश्चिदहच्छया ॥ राजन्ननुजगामैकःश्वानमादायपांडवान् ३८ तेषांविधरतांतत्रतत्कर्मचिकीर्षया ॥ श्वाचर
न्सवनेमूढोनैषादिंप्रतिजग्मिवान् ३८ सकृष्णमलदिग्धांगंरुष्णाजिनजटाधरम् ॥ नैषादिंश्वासमालक्ष्यमधंस्तस्थौतदंतिके ३९

नःस्वदृष्टान्तेनैवतज्ज्ञातवानित्याहद्राभ्यां ततइति २३ अनुग्रहणमभ्यासः २४ योग्यामभ्यासं २५ श्रवणोत्तरमुत्थायोपेत्येतिक्रमः २६ । २७ २८ संकीर्णयुद्धेयुगपदनेकायुधप्रयोगे
युगपदनेकैःसहयुद्धेवा २९ । ३० । ३१ तेषामन्ववेक्षयातेभ्योऽधिकोमाभूदितिबुद्ध्या ३२ महीमयंमृन्मयं ३३ इष्वस्त्रेइषुप्रयोगे योगमैकाग्र्यं ३४ लघुत्वंशीघ्रप्रयोक्तृत्वं ३५ । ३६
उपकरणंश्ववागुरादिमुख्यंतुकरणमायुधमेव ३७ । ३८ । ३९

॥१२५॥

अस्त्रेप्रयोगेलाघवंकौशलं येनशरामुखेप्रविष्टाएवतुतद्विद्धवंतः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ वेतनं गुरुवक्षिणारूपं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ छित्त्वेति अविचार्येति
तदातस्याथमपतःशुनःसप्तशरान्मुखे ॥ लाघवंदर्शयन्नस्त्रेमुमोचयुगपद्यथा ४० सतुश्वाशरपूर्णास्यःपांडवानाजगामह ॥ तं दृष्ट्वापांडवावीराःपरंविस्मयमागताः ४१
लाघवंशब्दवेधित्वं दृष्ट्वातत्परमंतदा ॥ प्रेक्ष्यतंवीहिताश्वासन्प्रशंसंशुश्रुसर्वशः ४२ तंततोऽन्वेषमाणास्तेवनेवननिवासिनम् ॥ ददृशुःपांडवाराजन्नस्यंतम
निशंशरान् ४३ नचैनमभिजानंस्तेतदाविकृतदर्शनम् ॥ तथैनंपरिपप्रच्छुःकोभवान्कस्यवेत्युत ४४ ॥ एकलव्यउवाच ॥ निषादाधिपतेवीराहिरण्यध
नुषःसुतम् ॥ द्रोणशिष्यंचमां वित्तधनुर्वेदकृतश्रमम् ४५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेतमाज्ञायतत्त्वेनपुनरागम्यपांडवाः ॥ यथावृत्तंनेसर्वद्रोणायाचख्युरहु
तम् ४६ कौतेयस्त्वर्जुनोराजन्नेकलव्यमनुस्मरन् ॥ रहोद्रोणंसमासाद्यप्रणयादिदमब्रवीत् ४७ ॥ अर्जुनउवाच ॥ तदाहंपरिरम्यैकःप्रीतिपूर्वमिदंवचः ॥ भव
तोक्तो नमेशिष्यस्त्वद्विशिष्टोभविष्यति ४८ अथकस्मान्माद्विशिष्टो लोकादपिचवीर्यवान् ॥ अन्योऽस्तिभवतःशिष्योनिषादाधिपतेःसुतः ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
मुहूर्तमिवतंद्रोणश्चितयित्वाविनिश्चयम् ॥ सव्यसाचिनमादायनैषादिंप्रतिजग्मिवान् ५० ददर्शमलदिग्धांगंजटिलंचरिवाससम् ॥ एकलव्यंधनुष्पाणिमस्यंत
मनिशंशरान् ५१ एकलव्यस्तुतं दृष्ट्वाद्रोणमायांतमंतिकात् ॥ अभिगम्योपसंमृह्यजगामशिरसामहीम् ५२ पूजयित्वाततोद्रोणंविधिवत्सनिषादजः ॥ निवेद्यशि
ष्यमात्मानंतस्थौप्रांजलिरग्रतः ५३ ततोद्रोणोऽब्रवीद्राजन्नेकलव्यमिदंवचः ॥ यदिशिष्योऽसिमेवीरवेतनंदीयतांमम ५४ एकलव्यस्तुतच्छ्रुत्वाप्रीयमाणोऽब्रवी
दिदम् ॥ एकलव्यउवाच ॥ किंप्रयच्छामिभगवन्नाज्ञापयतुमांगुरुः ५५ नहिकिंचिददेयंमेगुरवेब्रह्मवित्तम् ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमब्रवीत्त्वयांगुष्ठोदक्षिणो
दीयतामिति ५६ एकलव्यस्तुतच्छ्रुत्वावचोद्रोणस्यदारुणम् ॥ प्रतिज्ञामात्मनोरक्षन्सत्येचनियतःसदा ५७ तथैवहृष्टवदनस्तथैवादीनमानसः ॥ छित्त्वाऽविचा
र्यंतंप्रादाद्रोणायांगुष्ठमात्मनः ५८ ततःशरंतुनैषादिंरंगुलीभिर्यकषत ॥ नतथाचसशीघ्रोऽभूद्यथापूर्वनराधिप ५९ ततोऽर्जुनःप्रीतमनाबभूवविगतज्वरः ॥
द्रोणश्चसत्यवागासीन्नान्योऽभिभविताऽर्जुनम् ६० द्रोणस्यतुतदाशिष्यौगदायोग्यौबभूवतुः ॥ दुर्योधनश्चभीमश्चसदासंरब्धमानसौ ६१ अश्वत्थामारहस्येषुसर्वेष्व
भ्यधिकोऽभवत् ॥ तथातिपुरुषानन्यान्सारुकौयमजाबुभौ ६२ युधिष्ठिरोरथश्रेष्ठःसर्वत्रतुधनंजयः ॥ प्रथितःसागरांतायारथयूथपयूथपः ६३ बुद्धियोगबलोत्साहैः
सर्वास्त्रेषुचनिष्ठितः ॥ अस्त्रेगुर्वनुरागेचविशिष्टोऽभवदर्जुनः ६४ तुल्येष्वस्त्रोपदेशेषुसौष्ठवेनचवीर्यवान् ॥ एकःसर्वकुमाराणांबभूवातिरथोऽर्जुनः ६५ प्राणाधिकंभी
मसेनंकृतविधंधनंजयम् ॥ धार्तराष्ट्रादुरात्मानोनामृष्यंतपरस्परम् ६६ तांस्तुसर्वान्समानीयसर्वविद्यास्त्रशिक्षितान् ॥ द्रोणःप्रहरणज्ञानेजिज्ञासुःपुरुषर्षभः ६७

च्छेदः । 'ससत्यसंधेनैपादिहृष्टाप्रितोऽब्रवीद्विदं ॥ एवंकर्त्तव्यमितिवाएकलव्यमभाषत्'इतिकश्चित्पठंठतितत्रएवंकर्त्तव्यमितितर्जनीमभ्यमाभ्यांशरंघृत्वाज्याकर्षणंकर्त्तव्यमित्यभिनीयदर्शयति ५८ । ५९
६० गदायोग्यौगदायुद्धेऽभ्यासवतौ ६१ त्सारुकौत्सरःगङ्गादिमुष्टिस्तद्ग्रहणमधानेयुद्धेकुशलौ ६२ रथश्रेष्ठः । सप्तमीशौडैरितिसमासः ६३ । ६४ । ६५ । ६६ प्रहरणज्ञानेकःकथंमहरतीतिविचारे ६७

४३

भासनीलपक्षिणं । शकुंतमित्यन्ये । गृध्रमित्यपरे ६८ । ६९ । ७० अंगिरसां वरोद्रोणः ७१ । ७२ । ७३ भासंपश्यतेकाग्रदृष्टिर्भवेत्यर्थः ७४ । ७५ । ७६ तमिति वृक्षादिदर्श
 कृत्रिमं भासमारोप्यवृक्षाग्रेशिल्पिभिः कृतं ॥ अविज्ञातं कुमाराणां लक्ष्यभूतमुपादिशत् ६८ ॥ द्रोण उवाच ॥ शीघ्रं भवंतः सर्वेऽपि धनुष्यादाय सर्वशः ॥ भासमे
 तं समुद्दिश्यतिष्ठध्वंसंघितेषुः ६९ मद्राक्यसमकालंतु शिरोऽस्य विनिपात्यतां ॥ एकैकशोनियोक्ष्यामितथा कुरुत पुत्रकाः ७० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो यु
 धिष्ठिरं पूर्वमुवाचांगिरसांवरः ॥ संघत्स्ववाणं दुर्धर्मद्राक्यातिविमुंचतं ७१ ततो युधिष्ठिरः पूर्वधनुर्गृह्य परंतपः ॥ तस्थौ भासं समुद्दिश्य गुरुवाक्यप्रचोदितः ७२
 ततो विततधन्वानं द्रोणस्तं कुरुनंदनं ॥ समुहूर्तादुवाचेदं वचनं भरतर्षभ ७३ पश्यैनंतं दुमाग्रस्थं भासं नरवरात्मज ॥ पश्यामीत्येवमाचार्यं प्रत्युवाच युधिष्ठिरः ७४
 समुहूर्तादिव पुनर्द्रोणस्तं प्रत्यभाषत ॥ द्रोण उवाच ॥ अथ वृक्षमिमं मांवाभ्रातृन्वाऽपि प्रपश्यसि ७५ तमुवाच सकौतेयः पश्याम्येनं वनस्पतिं ॥ भवंतं च तथाभ्रातृन्
 भासं चेति पुनः पुनः ७६ तमुवाचापसर्पतिद्रोणोऽप्रतिमना इव ॥ नैतच्छक्यं त्वया वेदुं लक्ष्यामित्येव कुत्सयन् ७७ ततो दुर्योधनादींस्तान् धार्तराष्ट्रान्महायशाः ॥
 तेनैव क्रमयोगेन जिज्ञासुः पर्यपृच्छत ७८ अन्यांश्च शिष्यान्भीमादीन् राज्ञश्चैवान्यदेशजान् ॥ तथा च सर्वे तं सर्वं पश्याम इति कुत्सिताः ७९ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आदिपर्वणिसंभवपर्वणि द्रोणशिष्यपरीक्षायां द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो धनं जयं द्रोणः स्मयमानो
 ऽभ्यभाषत ॥ त्वये दानीं प्रहर्तव्यमेतलक्ष्यं विलोक्यताम् १ मद्राक्यसमकालं ते मोक्तव्योऽत्र भवेच्छरः ॥ वितत्यकार्मुकं पुत्रतिष्ठतावन्मुहूर्तकं २ एवमुक्तः
 सव्यसार्चामंडलीकृतकार्मुकः ॥ तस्थौ भासं समुद्दिश्य गुरुवाक्यप्रचोदितः ३ मुहूर्तादिव तं द्रोणस्तथैव समभाषत ॥ पश्यस्येनं स्थितं भासं द्रुमं मामपि चा
 र्जुन ४ पश्याम्येकं भासामिति द्रोणं पार्थोऽभ्यभाषत ॥ नतु वृक्षं भवंतं वा पश्यामीति च भारत ५ ततः प्रतिमना द्रोणो मुहूर्तादिव तं पुनः ॥ प्रत्यभाषत दुर्धर्मः पांडवानां
 महारथम् ६ भासंपश्यसि यद्येनं तथा ब्रूहि पुनर्वचः ॥ शिरः पश्यामि भासस्य नगात्रामिति सो ब्रवीत् ७ अर्जुनेनैव मुक्तस्तु द्रोणो हृष्टतनूरुहः ॥ मुंचस्वेत्यब्रवीत्
 त्पार्थसमुमोचा विचारयन् ८ ततस्तस्य नगस्थस्य क्षुरेणानिशितेन च ॥ शिर उत्कृत्य तरसा पातयामास पांडवः ९ तस्मिन्कर्मणिसंसिद्धे पर्यध्वजत पांडवम् ॥
 मेने च द्रुपदं संख्येसानुबंधं पराजितम् १० कस्यचित्त्वथ कालस्य सशिष्योऽंगिरसांवरः ॥ जगाम गंगामभितो मज्जितुं भरतर्षभ ११ अवगाढमथो द्रोणं सलिले स
 लिले चरः ॥ ग्राहो जग्राह बलवान् जघाते कालचोदितः १२ ससमर्थोऽपि मोक्षाय शिष्यान्सर्वान् चोदयत् ॥ ग्राहं हत्वा तु मोक्ष्यध्वं मामिति त्वरयात्रिव १३ त
 द्वाक्यसमकालं तु वीभत्सुर्निशितैः शरैः ॥ अवार्यैः पंचभिर्ग्राहं मग्रमंभस्य ताडयत् १४

नाद्वयप्रदृष्टिर्वेत्तां ज्ञात्वा सर्वानपि निराचकार ७७ । ७८ । ७९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ तत इति १ । २
 ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ तस्य भासस्य नगस्थस्य वृक्षाग्रस्थितस्य ९ सानुबंधं सहायं १० । ११ अवगाढं जलावगाहिनं १२ मोक्ष्यध्वं मोचयध्वं १३ । १४

क्रियोपेतं कृतकार्यं १५ । १६ । १७ । १८ । १९ असामान्यमसाधारणं २० । २१ । २२ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥
 कृतास्त्रान् धार्तराष्ट्रांश्चेति १ । २ । ३ कर्मकुमारशिक्षालयं ४ ग्रन्थेऽस्त्रशिक्षादर्शनस्य कालं विधानाय रंगभूमेः ५ निर्वेदाहुः स्वात् सचक्षुषां स्पृहयामि सुखायेति शेषः ६ हेक्षतः हेवि
 इतरे त्वथसंमूढास्तत्र तत्र प्रपेदिरे ॥ तंतुदृष्ट्वा क्रियोपेतं द्रोणोऽमन्यत पांडवम् १५ विशिष्टं सर्वशिष्येभ्यः प्रीतिमांश्चाभवत्तदा ॥ सपार्थवाणैर्वहुधा खंडशः परिकल्पि
 तः १६ ग्राहः पंचत्वमापेदे जघात्यक्वामहात्मनः ॥ अथाब्रवीन्महात्मानं भारद्वाजो महारथम् १७ गृहाणेदं महाबाहो विशिष्टमतिदुर्धरम् ॥ असंब्रह्मशिरोनामसप्र
 योगनिवर्तनम् १८ नच ते मानुषे त्वत्प्रयोक्तव्यं कथंचन ॥ जगद्धिनिर्देहे देतदल्पतेजसि पातितम् १९ असामान्यमिदं तात लोकेऽप्यस्त्रं निगद्यते ॥ तद्धारयेथाः
 प्रयतः शृणुचेदं वचो मम २० बाधेतामानुषः शत्रुर्धदित्वां वीरकश्चन ॥ तद्घायप्रयुंजीथास्तदस्त्रमिदमाहवे २१ तथेति संप्रति श्रुत्य वीभत्सुः सकृतांजलिः ॥ जग्राह
 परमास्त्रं तदा हचैनं पुनर्गुरुः ॥ भविता त्वत्समो नान्यः पुमां लोके धनुर्धरः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि द्रोणग्राहमोक्षणे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमो
 ऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतास्त्रान् धार्तराष्ट्रांश्च पांडुपुत्रांश्च भारत ॥ दृष्ट्वा द्रोणोऽब्रवीद्राज नृघृतराष्ट्रं जनेश्वरम् १ कृपस्यसोमदत्तस्य
 बाल्हीकस्य च धीमतः ॥ गंगेयस्य च सात्रिध्वे व्यासस्य विदुरस्य च २ राजन्संप्राप्तविद्यास्ते कुमारः कुरुसत्तम ॥ ते दर्शयेयुः स्वांशिक्षाराज ब्रनुमते तव ३ ततोऽ
 ब्रवीन्महाराजः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ भारद्वाज महत्कर्मकृतं तो द्विजसत्तम ४ यदानुमन्यसे कालं यस्मिन्देशे यथा यथा ॥ तथा तथा विधानाय स्वय
 माज्ञापयस्व माम् ५ स्पृहयाम्यद्य निर्वेदात्पुरुषाणां सचक्षुषाम् ॥ अस्रहेतोः पराक्रांतान्ये मेद्रक्ष्यंति पुत्रकान् ६ क्षत्तयं हुराचार्यो ब्रवीतिकुरुत तथा ॥ नहीद
 शंप्रियं मन्ये भविता धर्मवत्सल ७ ततो राजानमामंभ्यनिर्गतो विदुरो बहिः ॥ भारद्वाजो महाप्राज्ञो मापयामास मेदिनीम् ८ समामवृक्षां निर्गुल्मासु दक्षप्रस्रवणान् चि
 ताम् ॥ तस्यां भूमौ बलिचक्रेतिथौ नक्षत्रपूजिते ९ अवघुष्टे समाजे च तदर्थं वदतांवरः ॥ रंगभूमौ सुविपुलं शास्त्रदृष्टं यथाविधि १० प्रेक्षागारं सुविहितं च कुस्ते तस्य
 शिल्पिनः ॥ राज्ञः सर्वायुधोपेतं स्त्रीणां चैव नरर्षभ ११ मंचांश्च कारयामासुस्तत्र जानपदाजनाः ॥ विपुलानुच्छ्रयोपेतान् शिविकाश्च महाधनाः १२ तस्मिंस्ततो
 ऽहनि प्राप्ते राजा सचिवस्तदा ॥ भीष्मं प्रमुखतः कृत्वा कृपं चाचार्यसत्तमम् १३ मुक्ताजालपरिक्षिप्तं वैदूर्यमणिशोभितम् ॥ शातकुंभमयं दिव्यं प्रेक्षागारमुपागमत् ॥
 १४ गांधारी च महाभाग कुंती च जयतांवर ॥ स्त्रियश्च राज्ञः सर्वास्ताः सप्रेष्याः सपरिच्छदाः १५ हर्षादारुहर्षमचान्मेरुं देवस्त्रियो यथा ॥ ब्राह्मणक्षत्रियाद्यंच चातुर्व
 र्ण्यपुराहुतम् १६ दर्शनेप्सु समभ्यागात्कुमाराणां कृतास्त्रताम् ॥ क्षणेनैकस्थतां तत्र दर्शनेप्सु र्जगामह १७

दुर ७ । ८ निर्गुल्मां तृणसमूहमूलपिंडरहितां उदक्षप्रस्रवणान्वितासु दहनिभ्रां ९ तदर्थं बल्यर्थं समाजे वीरसंग्रहे अवघुष्टे डिंडोरवशब्देनाहूते सति बलिचक्रे इति पूर्वोणान्वयः १० राज्ञः स्त्रीणां
 प्रेक्षार्थमागारं मंचांश्च इतरेषां प्रेक्षार्थं रंगभूमौ चक्रुरिति द्वयोः संबंधः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ सांगारकःसभोमः अंशुमान्चंद्रः २० । २१ । २२ बद्धकक्षाःवस्त्रादिनासंघृतांसृष्टोदराहृत्पर्यः कक्षाबाहुमूलं २३ अक्षमस्त्रविद्यांचक्रुःप्रादुश्चक्रुः २४ घृष्टनिर्भयंयथा
स्यात्तथा २५ लाघवोत्सृष्टैर्गतिचातुरीप्रयुक्तैः उलंतःउलमानाः २६ गंधर्वनगराकारमद्रुतरूपं २७ । २८ धनुषिमागान्तिर्यगूर्ध्वान्चलक्ष्यपातनादीन् रथचर्यासुमागान्तिशोभ्रगतप्रत्याग
तप्रदक्षिणाप्रदक्षिणमंडलगत्यादिरूपान् २९ त्सरुमागान्तिर्यगूर्ध्वान्ःखड्गप्रचलनरूपान् सर्वांसुभूमिपुरथादिपृष्टेषुभुविवा ३० लाघवंशैर्ष्य । सौष्टवंचातुरी एकेनैवखड्गेनसमंताद्भ्रामितेनयु

प्रवादितैश्ववादित्रैर्जनकौतूहलेनच ॥ महार्णवइवक्षुब्धःसमाजःसोऽभवत्तदा १८ ततःशुक्लांबरधरःशुक्यज्ञोपवीतवान् ॥ शुक्लकेशःसितश्मश्रुःशुकुमा
ल्यानुलेपनः १९ रंगमयंतदाऽऽचार्यःसपुत्रःप्रविवेशह ॥ नभोजलधरैर्हीनसांगारकइवांशुमान् २० सयथासमयंचक्रवलिंबलवतांवरः ॥ ब्राह्मणांस्तुसुमंत्रज्ञा
न्कारयामासमंगलम् २१ सुखपुण्याहघोषस्यपुण्यस्यसमनंतरम् ॥ विविशुर्विविधंमृगशस्त्रोपकरणंनराः २२ ततोवद्वांगुलित्राणावद्धकक्षामहारथाः ॥ बद्धतू
णाःसधनुषोविविशुर्भरतर्षभाः २३ अनुज्येष्ठंतुतेतत्रयुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ चकुरस्त्रंमहावीर्याःकुमाराःपरमाहुतम् २४ केचिच्छराक्षेपभयाच्छिरांस्यवननामिरे ॥
मनुजाघृष्टमपरेवीक्षांचक्रुःसुविस्मिताः २५ तेस्मलक्ष्याणिविभिदुर्बाणैर्नामांशुभितैः ॥ विविधैर्लाघवोत्सृष्टैरुह्यंतोवाजिभिर्हुतम् २६ तत्कुमारबलंतत्रगृही
तशरकार्मुकम् ॥ गंधर्वनगराकारंप्रेक्ष्यतेविस्मिताऽभवन् २७ सहसाचक्रुश्चान्येनराःशतसहस्रशः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनाःसाधुसाध्वितिभारत २८ कृत्वाधनु
षितेमागान्तिरथचर्यासुचासकृत् ॥ गजपृष्टेऽश्वपृष्टेचनियुद्धेचमहाबलाः २९ गृहीतखड्गचर्माणस्ततोभूयःप्रहारिणः ॥ त्सरुमागान्यथोदिष्टांश्चेरुःसर्वासुभूमिषु ॥
३० लाघवंसौष्टवंशोभांस्थिरत्वंदृढमुष्टिताम् ॥ दृष्टशुस्तत्रसर्वेषांप्रयोगंखड्गचर्मणोः ३१ अथतौनित्यसंहृष्टौसुयोधनवृकोदरौ ॥ अवतीर्णांगदाहस्तावेकशृंगा
विवाचलौ ३२ बद्धकक्षौमहाबाहूपौरुषेपर्यवस्थितौ ॥ बृहंतौवासिताहेतोःसमदाविवकुंजरौ ३३ तौप्रदक्षिणसव्यानिमंडलानिमहाबलौ ॥ चेरतुर्मंडलगतौसम
दाविवकुंजरौ ३४ विदुरोष्टतराश्रायगांधार्याःपांडवारणिः ॥ न्यवेदयेतांतत्सर्वकुमाराणांविचेष्टितम् ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वण्यस्त्रदर्शनेच
तुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कुरुराजेहिरंगस्थेभीमेचबलिनावरे ॥ पक्षपातकृतस्नेहःसद्विधेवाभवज्जनः १ हीवीरकुरुराजेति
हीमीमइतिजल्पताम् ॥ पुरुषाणांसुविपुलाःप्रणादाःसहस्रोत्थिताः २ ततःक्षुब्धार्णवनिभंरंगमालोक्यबुद्धिमान् ॥ भारद्वाजःप्रियंपुत्रमश्वत्थामानमब्रवीत् ३

गपदनेकायुधनिवारणं । शोभांसर्वतोऽलङ्कारालायमानैकस्त्रांशुर्मंडलांतरगतत्वेनाभिनवां । स्थिरत्वमभीतत्वं । दृढमुष्टितांखड्गभृतांहस्तएवपरितश्चलतिनत्वंगुलयइत्यर्थः । प्रयोगनिदर्शनं
३१ संहृष्टोपरस्परंजेतुंसकामौ ३२ बृहंतौशब्दकुर्वणौ वासिताहस्तिनी ३३ चेरतुःपद्भ्यां मंडलगतावलातचक्रवद्भ्राम्यमाणगदापरिवेपांतर्गतौ निर्मलमदावितिपाठेस्पष्टोऽर्थः ३४ पां
डवारणिःकुंती ३५ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे षतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ॥ ॥ कुर्विति कुरुराजेदुर्योधने १
हीविस्मये आश्चर्यभीमदुर्योधनोऽकुरुतइत्यर्थः हाभीमेत्यपपाठः २ । ३

कृतयोग्योसुशिक्षितो ४ । ५ । ६ इंद्रानुजसमोविष्णुतुल्यः ७ बद्धेगोधांगुलित्राणेयेन गोधातलात्वंज्याघातवारणं अंगुलित्राणंप्रसिद्धं चर्ममयं ८ कांचनामिति तृणकार्मुककवचानांतत्रभाजालस्या
॥ द्रोणउवाच ॥ वारयैतौमहावीर्यौकृतयोग्याबुभावषि ॥ मामूद्रंगप्रकोपोऽयंभीमदुर्योधनोद्भवः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तावुद्यतगदौगुरुपुत्रेणवा
रितौ ॥ युगांतानिलसंक्षुब्धौमहावेलाविवार्णवौ ५ ततोरंगांगणगतोद्रोणोवचनमब्रवीत् ॥ निवार्यवादित्रगणंमहामेघनिभस्वनम् ६ योमेपुत्रात्प्रियतरः
सर्वशस्त्रविशारदः ॥ ऐंद्रिर्द्रानुजसमःसपार्थोदृश्यतामिति ७ आचार्यवचनेनाथकृतस्वस्त्ययनोयुवा ॥ बद्धगोधांगुलित्राणःपूर्णतूणःसकार्मुकः ८ कांचनं कव
चंविभ्रत्प्रत्यदृश्यतफाल्गुनः ॥ सार्कःसंद्रायुधतडित्ससंध्यइवतोयदः ९ ततःसर्वस्यरंगस्यसमुत्पिजलकोऽभवत् ॥ प्रावाद्यंतचवाद्यानिसशंखानिसमंततः १०
एषकुंतीसुतःश्रीमानेपमध्यमपांडवः ॥ एषपुत्रोमहेंद्रस्यकुरूणामेषराक्षिता ११ एषोऽस्त्रविदुषांश्रेष्ठेषधर्मभृतांवरः ॥ एषशीलवतांचापिशीलज्ञाननिधिः
परः १२ इत्येवंतुमुलावाचःशुश्रुवुःप्रेक्षकेरिताः ॥ कुंत्याःप्रसन्नवसंयुक्तैरसैःक्लिन्नमुरोऽभवत् १३ तेनशब्देनमहतापूर्णश्रुतिरथाब्रवीत् ॥ घृतराश्रेणरश्रेष्ठोविदु
रंहृष्टमानसः १४ क्षतःक्षुब्धार्णवनिभःकिमेपसुमहास्वनः ॥ सहसैवोत्थितोरंगेभिर्दन्निवनभस्तलम् १५ ॥ विदुरउवाच ॥ एषपार्थोमहाराजफाल्गुनःपांडुनं
दनः ॥ अवतीर्णःसकवचस्तत्रैषसुमहास्वनः १६ ॥ घृतराश्रेणउवाच ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मिरक्षितोऽस्मिमहामते ॥ पृथारणिसमुद्भूतैस्त्रिभिःपांडवव
ह्निभिः १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्प्रमुदितेरंगेकथंचित्प्रत्युपस्थिते ॥ दर्शयामासवीभस्वुराचार्यायास्त्रलाघवम् १८ आग्नेयेनासृजद्विंवारुणेनासृज
त्पयः ॥ वायव्येनासृजद्रायुंपार्जन्येनासृजद्वनान् १९ भौमेनप्राविशदूर्मिपार्वतेनासृजद्विरीन् ॥ अंतर्धानेनचास्त्रेणपुनरंतर्हितोऽभवत् २० क्षणात्प्रांशुःक्षणाद्भ्र
स्वःक्षणाच्चरथधूर्गतः ॥ क्षणेनरथमध्यस्थःक्षणेनावतरन्महीम् २१ सुकुमारंचसूक्ष्मंचगुरुचापिगुरुप्रियः ॥ सौष्टवेनाभिसंक्षिप्तःसोऽविध्यद्विविधैःशरैः २२ भ्रमत
श्ववराहस्यलोहस्यप्रमुखेसमम् ॥ पंचवाणानसंसक्तान्संमुमोचैकवाणवत् २३ गव्येविषाणकोषेचचलेरज्ज्वलंबिनि ॥ निचखानमहावीर्यःसायकानेकर्विश
तिम् २४ इत्येवमादिसुमहत्खड्गेधनुषिचानघ ॥ गदायांशस्त्रकुशलोमंडलानिह्यदर्शयत् २५ ततःसमाप्तभूयिष्ठेतस्मिन्कर्मणिभारत ॥ मंदीभूतेसमाजेचवादि
त्रस्यचनिःस्वने २६ द्वारदेशात्समुद्भूतोमाहात्म्यबलसूचकः ॥ वज्रनिष्पेषसदृशःशुश्रुवेभुजनिःस्वनः २७ दीर्यतेकिंनुगिरयःकिंस्विहूर्मिर्विदीर्यते ॥ किंस्विदा
पूर्यतेव्योमजलधाराघनैर्घनैः २८ रंगस्यैवंमतिरभूत्क्षणेनवसुधाधिप ॥ द्वारंचाभिमुखाःसर्वेवभूवुःप्रेक्षकास्तदा २९ पंचभिर्भ्रातृभिःपार्थद्रोणःपरिवृतौवभौ ॥
पंचतारेणसंयुक्तःसावित्रेणवचंद्रमाः ३० अश्वत्थाम्नाचसहितंभ्रातृणांशतमूर्जितम् ॥ दुर्योधनमभिन्नमुत्थितंपर्यवारयत् ३१ जुंनस्यचक्रमादकेंद्रायुधतडित्संध्यातोपदे

रुपमा ९ समुत्पिजलकःउत्फुल्लता प्रमुदितेरंगेइतिवाक्यशेषात् अन्येकलकलशब्दोव्याकुलत्वंचेत्याहुः १० । ११ । १२ अक्षैःप्रेमाश्रुभिः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
सुकुमारंपूर्णघटकुक्कुटांडादीनिलक्ष्याण्यविचाल्याविध्यत् सूक्ष्मं गुंजादिलक्ष्यं गुरुघनावपवचसोऽविध्यत् २२ । २३ गव्येगोसंबंधिनि २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सावित्रेणहस्तनक्षत्रेण ३० । ३१

गदाग्रमालंबनयस्यतादृशःपाणिर्षस्यसगदाग्रपाणिः गदामात्रसहायइत्यर्थः अग्रपुरस्तादुपरीत्युपक्रम्य आलंबनेसमूहेच इतिमेदिनी ३२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंडीयेभारतभावदीपेपंचत्रिंशदधिकश
 सतैस्तदाभ्रातृभिरुद्यतायुधैर्गदाग्रपाणिःसमवस्थितैर्वृतः ॥ बभौयथादानवसंक्षयेपुरापुरंदरोदेवगणैःसमावृतः ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभव० अ
 छदर्शने पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दत्तेज्वकाशेपुरुषैर्विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ विवेशरंगंविस्तीर्णकर्णःपरपुरंज
 यः १ सहजंक्वचंविभ्रक्तुंडलोद्योतिताननः ॥ सधनुर्वदनिस्त्रिंशःपादचारीवपर्वतः २ कन्यागर्भःपृथुयज्ञाःपृथायाःपृथुलोचनः ॥ तीक्ष्णांशोर्भास्करस्यांशः
 कर्णोऽरिगणसूदनः ३ सिंहर्षभगजेंद्राणांवलवीर्यपराक्रमः ॥ दीप्तिकांतियुतिगुणैःसूर्येदुज्वलनोपमः ४ प्रांशुःकनकतालाभःसिंहसंहननोयुवा ॥ असंख्येयगु
 णःश्रीमान्भास्करस्यात्मसंभवः ५ सनिरीक्ष्यमहाबाहुःसर्वतोरंगमंडलम् ॥ प्रणामंद्रोणकृपयोर्नात्यादृतमिवाकरोत् ६ ससमाजजनःसर्वोनिश्चलःस्थिरलोचनः ॥
 कोऽयमित्यागतक्षोभःकौतूहलपरोऽभवत् ७ सोऽब्रवीन्मेघगंभीरस्वरेणवदतांवरः ॥ भ्राताभ्रातरमज्ञातंसावित्रःपाकशासनिम् ८ पार्थयत्कृतंकर्मविशेषवदहंत
 तः ॥ करिष्येपश्यतांनृणांमाऽऽत्मनाविस्मयंगमः ९ असमाप्तेतस्तस्यवचनेवदतांवर ॥ यंत्रोत्क्षिप्तहवोत्तस्थौक्षिप्रंवेसर्वतोजनः १० प्रीतिश्चमनुजव्याघ्रदुर्यो
 धनमुपाविशत् ॥ हींश्चक्रोधश्चवीभत्सुंक्षणेनान्वाविवेशह ११ ततोद्रोणाभ्यनुज्ञातःकर्णःप्रियरणःसदा ॥ यत्कृतंत्रपार्थेनतच्चकारमहाबलः १२ अथदुर्योधन
 स्तत्रभ्रातृभिःसहभारत ॥ कर्णपरिष्वज्यमुदाततोवचनमब्रवीत् १३ दुर्योधनउवाच ॥ स्वागतंतेमहाबाहोदिष्ट्याप्राप्तोऽसिमानद ॥ अहंचकुराज्यंचयथेष्टमु
 पभुज्यताम् १४ कर्णउवाच ॥ कृतंसर्वमहंमन्येसखित्वंचत्वयावृणे ॥ द्वंद्वयुद्धंचपार्थेनकर्तुमिच्छाम्यहंप्रभो १५ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ भुंक्ष्वभोगान्मयासार्धबंधू
 नांप्रियकृद्भव ॥ दुर्हर्दाकुरुसर्वेषांमूर्ध्निपादमरिदम् १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःक्षिप्तमिवात्मानंमत्वापार्थोऽभ्यभाषत ॥ कर्णभ्रातृसमूहस्यमध्येऽचलमिव
 स्थितम् १७ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अनाहूतोपसृष्टानामनाहूतोपजल्पिनाम् ॥ येलोकास्तान्हतःकर्णमयात्वंप्रतिपत्स्यसे १८ ॥ कर्णउवाच ॥ रंगोऽयंसर्वसामा
 न्यःकिमत्रतवफाल्गुन ॥ वीर्यश्रेष्ठाश्चराजानोवलंधर्मोऽनुवर्तते १९ किंक्षेपैर्दुर्बलायासैःशरैःकथयभारत ॥ गुरोःसमक्षंयावत्तेहराम्यद्यशिरःशरैः २०
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोद्रोणाभ्यनुज्ञातःपार्थःपरपुरंजयः ॥ भ्रातृभिस्त्वरयाऽऽश्लिष्टोरणायोपजगामतम् २१ ततोदुर्योधनेनापिसभ्रात्रासमरोद्यतः ॥ परि
 ष्वक्तःस्थितःकर्णःप्रमृह्यसशरंधनुः २२ ततःसविद्युत्स्तनितैःसैद्रायुधपुरोगमैः ॥ आवृतंगगनंमेघैर्बलाकापंक्तिहासिभिः २३ ततःस्नेहाद्धरिहयंद्वारंगवल्लोकि
 नम् ॥ भास्करोऽप्यनयन्नाशंसमीपोपगतान्घनान् २४ मेवच्छायोपगूढस्तुततोऽद्ध्यतफाल्गुनः ॥ सूर्यातपपरिक्षिप्तःकर्णोऽपिसमदृश्यत् २५ धार्तराष्ट्रायतःकर्ण
 स्तस्मिन्देशेव्यवस्थिताः ॥ भारद्वाजःकृपोभीष्मोयतःपार्थस्ततोऽभवत् २६ द्विधारंगःसमभवत्स्त्रीणांद्विधमजायत ॥ कुंतिभोजसुतामोहंविज्ञातार्थाजगामह २७
 ततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ दत्तेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंडीये भारतभावदीपे
 तांतथामोहमापन्नाविदुरःसर्वधर्मवित् ॥ कुंतीमाश्वासयामासप्रेष्याभिश्चंदनोदकैः २८ ततःप्रत्यागतप्राणाताडुभौपरिदंशितौ ॥ पुत्रौदृष्ट्वासुसंभ्रांतानान्वपद्यत
 किंचन २९ ताडुद्यतमहाचापौरुपःशारद्वतोऽब्रवीत् ॥ द्वंद्वयुद्धसमाचारेकुशलःसर्वधर्मवित् ३० अयंपृथायास्तनयःकनीयान्पांडुनंदनः ॥ कौरवोभवता
 सार्धद्वंद्वयुद्धंकरिष्यति ३१ त्वमप्येवंमहाबाहोमातरंपितरंकुलम् ॥ कथयस्वनेरेंद्राणांयेषांत्वंकुलभूषणम् ३२ ततोविदित्वापार्थस्त्वांप्रतियोत्स्यतिवानवा ॥
 वृथाकुलसमाचारैर्नयुध्यंतेनृपात्मजाः ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्यकर्णस्यवीडावनतमाननम् ॥ बभौवर्षाडुविक्रिन्नंपद्ममागलितंयथा ३४ ॥ दुर्योधन
 उवाच ॥ आचार्यात्रिविधायोनिराज्ञांशास्त्रविनिश्चये ॥ सत्कुलीनश्चशूरश्चयश्चसेनांप्रकर्षति ३५ यद्ययंफाल्गुनोयुद्धेनाराज्ञायोद्भुमिच्छति ॥ तस्मादेषोऽग
 विषयेमयाराज्येऽभिषिच्यते ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तस्मिन्क्षणेकर्णःसलाजकुसुमैर्घटैः ॥ कांचनैःकांचनेपीठेमंत्रविद्धिर्महारथः ३७ अभिषिक्तो
 ऽगराज्येसश्रियायुक्तोमहाबलः ॥ सच्छत्रवालव्यजनोजयशब्दोत्तरेणच ३८ उवाचकौरवंराजन्वचनंसवृषस्तदा ॥ अस्यराज्यप्रदानस्यसदृशंकिंददानिते ३९
 प्रब्रूहि राजशार्दूलकर्ताह्यस्मितथानृप ॥ अत्यंतंसख्यमिच्छामीत्याहतंससुयोधनः ४० एवमुक्तस्ततःकर्णस्तथेतिप्रत्युवाचतं ॥ हर्षाच्चोभौसमाश्लिष्यपरांसुद
 मवापतुः ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसं०कर्णाभिषेकेपट्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःस्ततोत्तर
 पटःसप्रस्वेदःसवेपथुः ॥ विवेशाधिरथोरंगंयष्टिप्राणोह्यन्निव १ तमालोक्यधनुस्त्यक्त्वापितृगौरवयंत्रितः ॥ कर्णोऽभिषेकार्द्रेशिराःशिरसासमवंदत् २ ततःपादा
 ववच्छाद्यपटांतेनससंभ्रमः ॥ पुत्रेतिपरिपूर्णार्थमब्रवीद्रथसारथिः ३ परिष्वज्यचतस्याथमूर्धानंस्नेहविक्रवः ॥ अंगराज्याभिषेकार्द्रमश्रुभिःसिषिचेपुनः ४ तद्व
 द्वासूतपुत्रोऽयमितिसंचित्यपांडवः ॥ भीमसेनस्तदावाक्यमब्रवीत्प्रहसन्निव ५ नत्वमर्हसिपार्थेनसूतपुत्ररणेवधम् ॥ कुलस्यसदृशस्त्वूर्णप्रतोदोदृह्यतांत्वया ६ अं
 गराज्यंचनार्हस्त्वमुपभोक्तुंनराधम ॥ श्वाहुताशसमीपस्थंपुरोडाशमिवाध्वरे ७ एवमुक्तस्ततःकर्णःकिंचित्प्रस्फुरिताधरः ॥ गगनस्थंविनिःश्वस्यदिवाकर
 मुदैक्षत् ८ ततोदुर्योधनःकोपादुत्पपातमहाबलः ॥ भ्रातृपद्मवनात्तस्मान्मदोत्कटइवद्विपः ९ सोऽब्रवीद्भीमकर्माणंभीमसेनमवस्थितम् ॥ वृकोदरनयुक्तंते
 वचनंक्वमीदृशं १० क्षत्रियाणांवलंज्येष्ठयोद्धव्यंक्षत्रबंधुना ॥ शूराणांचनदीनांचदुर्विदाःप्रभवाःकिल ११ सलिलादुत्थितोवह्निर्येनव्याप्तंचराचरं ॥ दधी
 चस्यास्थितोवज्रंरुतंदानवसूदनम् १२ आग्नेयःकृत्तिकापुत्रोरौद्रोगगियइत्यपि ॥ श्रूयतेभगवान्देवःसर्वगुह्यमयोगुहः १३ क्षत्रियेभ्यश्चयेजाताब्राह्मणास्ते
 चतेश्रुताः ॥ विश्वामित्रप्रभृतयःप्राप्ताब्रह्मत्वमव्ययम् १४

पट्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ततइति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ यस्य येन नक्षत्रं तं सोऽहं सोऽस्मत्समक्षं कार्मुकं पादेन स्पृष्ट्वा अस्मद्दध्यतां वायात्स्मान्वाहृत्विस्त्रप्रसिद्धां प्रतिज्ञां करोत्वित्यर्थः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ सचापिकर्णोऽपि
 आचार्यः कलशाज्जातो द्रोणः शस्त्रभृतांवरः ॥ गौतमस्यान्ववाये च शरस्तं वाञ्छौतमः १५ भवतां च यथा जन्मतदप्यागमितं मया ॥ सकुंडलं सकवचं सर्वलक्षणल
 क्षितम् ॥ कथमादित्यसदृशं मृगीव्याघ्रं जनिष्यति १६ पृथिवीराज्यमहोऽयं नागराज्यं नरेश्वरः ॥ अनेन बाहुवीर्येण मया चाज्ञानुवर्तिना १७ यस्य वामनुजस्येदं
 नक्षत्रं मद्रिचेष्टितम् ॥ रथमारुह्य पद्भ्यां सविनामयतु कार्मुकम् १८ ततः सर्वस्य रंगस्य हाहाकरो महानभूत् ॥ साधुवादानुसंबद्धः सूर्यश्चास्तमुपागमत् १९
 ततो दुर्योधनः कर्णमालं व्याग्रकरे नृपः ॥ दीपिकाग्रिष्ठता लोकस्तस्माद्रंगादिनिर्ययौ २० पांडवाश्च सह द्रोणाः सकृपाश्च विशांपते ॥ भीष्मेण सहिताः सर्वे ययुः स्व
 स्वं निवेशनम् २१ अर्जुनेति जनः कश्चित्कश्चित्कर्णेति भारत ॥ कश्चिदुर्योधनेत्येवं बुवंतः प्रस्थितास्तदा २२ कुंत्याश्च प्रत्यभिज्ञाय दिव्यलक्षणसूचितम् ॥ पुत्रमं
 गेश्वरं स्नेहाच्छत्राप्रतिरजायत २३ दुर्योधनस्यापितदा कर्णमासाद्य पार्थिव ॥ भयमर्जुनसंजातं क्षिप्रमंतरधीयत २४ सचापिवीरः कृतशस्त्रनिश्रमः परेण साम्राऽ
 भ्यवदत्सुयोधनम् ॥ युधिष्ठिरस्याप्यभवत्तदामतिर्न कर्णतुल्योऽस्ति धनुर्धरः क्षितौ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि अस्त्रदर्शने सप्तत्रिंशदधि
 कशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पांडवान् धार्तराष्ट्रांश्च कृतास्त्रान् प्रसमीक्ष्य सः ॥ गुर्वर्थं दक्षिणाकाले प्राप्तेऽमन्यत वैगुरुः १ ततः शिष्यान्स
 मार्नीय आचार्योऽर्थमचोदयत् ॥ द्रोणः सर्वानशेषेण दक्षिणार्थं महीपते २ पंचालराजं द्रुपदं गृहीत्वारणमूर्धनि ॥ पर्यायत भद्रं वः सास्यात्परमदक्षिणा ३ तथेत्यु
 क्त्वा तु ते सर्वे रथैस्त्पूर्णप्रहारिणः ॥ आचार्यधनदानार्थं द्रोणेन सहिता ययुः ४ ततो भिजग्मुः पंचालान्निघ्नंतस्ते नरर्षभाः ॥ ममृदुस्तस्य नगरं द्रुपदस्य महौजसः ५
 दुर्योधनश्च कर्णश्च युयुत्सुश्च महाबलः ॥ दुःशासनो विकर्णश्च जलसंधः सुलोचनः ६ एते चान्ये च बहवः कुमारबाहुविक्रमाः ॥ अहं पूर्वमहं पूर्वमित्येवं क्षत्रियर्षभाः ७
 ततो वररथारूढाः कुमाराः सादिभिः सह ॥ प्रविश्य नगरं सर्वे राजमार्गमुपाययुः ८ तस्मिन्काले तु पांचालः श्रुत्वा दृष्ट्वा महद्वलम् ॥ भ्रातृभिः सहितो राजस्त्वरयानिर्य
 यौ गृहात् ९ ततस्तु कृतसन्नाहो यज्ञसेनो महीधरः ॥ शरवर्षाणि मुंचंतः प्रणेदुः सर्वे एव ते १० ततो रथेन शुभ्रेण समासाद्यतु कौरवान् ॥ यज्ञसेनः शरान्घोरान् च वर्षयुधिदु
 र्जयः ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पूर्वमेव तु संमन्य पार्थो द्रोणमथाऽब्रवीत् ॥ दर्पोऽत्रैकात्कुमाराणामाचार्यद्विजसत्तमम् १२ एषांपराक्रमस्यातिवयं कुर्यामसाहसम् ॥
 एतैरशक्यः पांचालो गृहीतुरणमूर्धनि १३ एवमुक्त्वा तु कौतेयो भ्रातृभिः सहितोऽनघः ॥ अर्धक्रोशे तु नगरादतिष्ठद्गहिरिव सः १४ द्रुपदः कौरवान् दृष्ट्वा प्राधावत समंततः ॥
 शरजालेन महता मोहयन् कौरवीं चमूम् १५ तमुद्यतरथेनैकमाशुकारिणमाहवे ॥ अनेकमिव संत्रासान्मे निरेतत्र कौरवाः १६

निश्रमो नितरांश्रमः २५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ पांडवानिति अमन्यत इति तवान् १ अर्थगुरवे देयं दक्षिणार्थं दक्षिणाये
 २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ ततो गृहात्निर्गम्य दूर्वागं कृतसन्नाहोऽभूत् तेषु दुर्योधनस्येति शेषः । १० । ११ । १२ कुर्यामकुर्वीमहि १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ तुमुलं युद्धमुपस्थितं श्रुत्वा धारमुखात्तु दृष्ट्वा कौरवाः न इवेतिच्छेदः न द्रवतीतिनापितु द्रवत्येव पांडवान् प्रतीत्यर्थः तथानदतीत्यपि ज्ञेयं २४ । २५
 द्रुपदस्य शराघोराविचेरुः सर्वतो दिशम् ॥ ततः शंखाश्च भेर्यश्च मृदंगाश्च सहस्रशः १७ प्रावाद्यंत महाराज पंचालानां निवेशने ॥ सिंहनादश्च संजज्ञे पंचालानां महात्म
 नाम् १८ धनुर्ज्यातलशब्दश्च संस्पृश्य गगनं महान् ॥ दुर्योधनो विकर्णश्च सुबाहुर्दीर्घलोचनः १९ दुःशासनश्च संकुद्धः शरवर्षैरवाकिरन् ॥ सोऽतिविद्धो महेष्वासः
 पार्पतो युधिदुर्जयः २० व्यधमत्तान्यनीकानितक्षणादेव भारत ॥ दुर्योधनं विकर्णं च कर्णं चापि महाबलम् २१ नानावृत्तसुतावीरान् सैन्यानि विविधानि च ॥
 अलातचक्रवत्सर्वचरन्वाणैरतर्पयत् २२ ततस्तु नागराः सर्वे सुसलैर्यथिभिस्तदा ॥ अभ्यवर्षत कौरव्यान् च वर्षमाणा घनाइव २३ सवालवृद्धास्ते पौराः कौरवानभ्ययुस्त
 दा ॥ श्रुत्वा सुतुमुलं युद्धं कौरवानेव भारत २४ द्रवन्ति स्म नदन्ति स्म क्रोशन्तः पांडवान् प्रति ॥ पांडवास्तु स्वने श्रुत्वा आर्तानां लोमहर्षणम् २५ अभिवाद्य ततो द्रोणं रथा
 नारुरुहुस्तदा ॥ युधिष्ठिरं निवार्याशुमायुध्यस्वेति पांडवम् २६ माद्रेयौ चक्ररक्षौ तु फाल्गुनश्च तदाऽकरोत् ॥ सेनाग्रगोभीमसेनः सदाऽभूद्द्रुपदया सह २७ तदा शत्रु
 स्वने श्रुत्वा भ्रातृभिः सहितोऽनघः ॥ आयाज्ज्वेन कौतेयोरथेनानादयन्दिशः २८ पंचालानां ततः सेनामुद्धृतार्णवनिः स्वनाम् ॥ भीमसेनो महाबाहुर्दंडपाणिरिवा
 तकः २९ प्रविवेश महासेनां मकरः सागरं यथा ॥ स्वयमभ्यद्रवद्भीमो नागानीकं गदाधरः ३० सयुद्धकुशलः पार्थो बाहुवीर्येण चातुलः ॥ अहनत्कुंजरानीकं गदया
 कालरूपघृक् ३१ ते गजागिरिसंकाशाः क्षरन्तोरुधिरंबहु ॥ भीमसेनस्य गदया भिन्नमस्तकपिंडकाः ३२ पतन्ति द्विरदाभूमौ वज्रघातादिवाचलाः ॥ गजानश्वा
 न्त्रथाश्चैव पातयामास पांडवः ३३ पदार्तोश्च रथाश्चैव न्यवधीर्जुनाग्रजः ॥ गोपाल इव दंडेन यथापशुगणान्वने ३४ चालयन् रथनागांश्च संचालवृकोदरः ॥ वैशंपाय
 न उवाच ॥ भारद्वाजप्रियं कर्तुमुद्यतः फाल्गुनस्तदा ३५ पार्पतं शरजालेन क्षिपन्नागात्स पांडवः ॥ ह्यौघांश्च रथौघांश्च गजौघांश्च समंततः ३६ पातयन्समरे राज
 न्युगांताग्निरिव ज्वलन् ॥ ततस्ते हन्यमाना वै पंचालाः संजयास्तथा ३७ शरैर्नानाविधैस्त्पूर्णपार्थसंछाद्य सर्वशः ॥ सिंहनादं मुखैः कृत्वा समयुध्यंत पांडवम् ३८ तयु
 द्धमभवद्घोरं सुमहादुतदर्शनम् ॥ सिंहनादस्वने श्रुत्वा नाप्यत्पाकशासनिः ३९ ततः किरीटीसहस्रा पंचालान् समरेऽद्रवत् ॥ छादयन्निषुजालेन महता मोहयन्नि
 व ४० शीघ्रमभ्यस्यतो वाणान्संदधानस्य चानिशम् ॥ नांतरं ददृशे किंचित्कौतेयस्य यशस्विनः ४१ सिंहनादश्च संजज्ञे साधुशब्देन मिश्रितः ॥ ततः पांचालराज
 स्तु तथा सत्यजिता सह ४२ त्वरमाणोऽभिदुद्राव महेंद्रं शंबरो यथा ॥ महता शरवर्षेण पार्थः पांचालमावृणोत् ४३ ततो हलहलाशब्द आसीत् पांचालकेवले ॥ जिघृक्ष
 तिमहासिंहो गजानामिव यूथपम् ४४ दृष्ट्वा पार्थतदाऽऽयातं सत्यजित्सत्यविक्रमः ॥ पांचालं वै परिप्रेप्सुर्धनं जयमदुद्रवत् ४५ ततस्त्वर्जुन पांचालौ युद्धाय समुपाग
 तौ ॥ व्यक्षोभयेतां तौ सैन्यमिद्रवैरोचना विव ४६ ततः सत्यजितं पार्थो दशभिर्मर्मभेदिभिः ॥ विव्याध बलवद्गाढं तदुत्तमिवाभवत् ४७

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

ततः शरशतैः पार्थपांचालः शीघ्रमार्दयत् ॥ पार्थस्तु शरवर्षेण च्छाद्यमानो महारथः ४८ वेगं चक्रे महवेगो धनुर्ज्यामवमृज्य च ॥ ततः सत्यजितश्चापं छित्त्वा राजानमभ्ययात् ४९ अथान्यद्दुरादाय सत्यजिद्वेगवत्तरम् ॥ साश्वंससूतं सरथं पार्थविव्याध सत्वरः ५० सतं नममृषे पार्थः पांचालेनार्दितो युधि ॥ ततस्तस्य विनाशार्थं सत्वरं व्यसृजच्छरान् ५१ हयान्ध्वजं धनुर्मुष्टिमुभौ तौ पार्ष्णिसारथी ॥ स तथाभिद्यमाने पुकार्मुकेषु पुनः पुनः ५२ हयेषु विनियुक्तेषु विमुखोऽभवदाहवे ॥ ससत्यजितमालोक्य तथा विमुखमाहवे ५३ वेगेन महताराजत्रयवर्षतपांडवम् ॥ तदा चक्रे महदुद्धमर्जुनो जयतांवरः ५४ तस्य पार्थो धनुश्छित्त्वा ध्वजं चोर्व्यामपातयत् ॥ पंचभिस्तस्य विव्याध हयान्सूतं च सायकैः ५५ तत उत्सृज्य तच्चापमाददानं शरावरम् ॥ खड्गमुद्धृत्य कौंतेयः सिंहनादमथाकरोत् ५६ पांचालस्य रथस्येषामाभुत्य स हसात्पतत् ॥ पांचालरथमास्थाय अवित्रस्तो धनंजयः ५७ विक्षोभ्यांभो निर्धिपार्थस्तं नागमिव सोऽग्रहीत् ॥ ततस्तु सर्वपंचाला विद्रवंति दिशो दश ५८ दर्शयन् सर्वसैन्यानां सबाहोर्वलमात्मनः ॥ सिंहनादस्वनं कृत्वा निर्जगाम धनंजयः ५९ आयातमर्जुनं दृष्ट्वा कुमाराः सहितास्तदा ॥ ममृदुस्तस्य नगरं द्रुपदस्य महात्मनः ६० ॥ अर्जुन उवाच ॥ संबन्धी कुरुवीराणां द्रुपदो राजसत्तमः ॥ मावधीस्तद्वलं भीमगुरुदानं प्रदीयताम् ६१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भीमसेनस्तदाराजत्रुनेन निवारितः ॥ अत्रुप्तो युद्धधर्मेषु न्यवर्तत महाबलः ६२ ते यज्ञसेनं द्रुपदं गृहीत्वारणमूर्धनि ॥ उपाजग्मुः सहामात्यं द्रोणाय भरतर्षभ ६३ भग्नदर्पं हतधनं तं तथा वशमागतम् ॥ स वैरं मनसा ध्यात्वा द्रोणो द्रुपदमब्रवीत् ६४ विमृद्य तरसारां प्रुं पुरं तं मृदितं मया ॥ प्राप्य जीवं रिपुवशं सखि पूर्वकिमिष्यते ६५ एवमुक्त्वा प्रहस्यैवं किंचित्सपुनरब्रवीत् ॥ माभैः प्राणभयाद्दीरक्षमिणो ब्राह्मणावयम् ६६ आश्रमे क्रीडितं तु त्वया बाल्ये मया सह ॥ तेन संवर्द्धितः स्नेहः प्रीतिश्च क्षत्रियर्षभ ६७ प्रार्थयेयं त्वया सख्यं पुनरेव जनाधिप ॥ वरं ददामि ते राजन राजस्यार्धमवाप्नुहि ६८ अराजा किल नो राज्ञः सखा भवितुमर्हसि ॥ अतः प्रयति तं राज्ये यज्ञसेन मया तव ६९ राजाऽसि दक्षिणे कूले भागीरथ्याऽहमुत्तरे ॥ सखायं मां विजानाहि पांचालयदि मन्यसे ७० ॥ द्रुपद उवाच ॥ अनाश्रयं मिदं ब्रह्मणः विक्रिंतेषु महात्मसु ॥ प्रीये त्वयाऽहं त्वत्प्रतीतिमिच्छामि शाश्वतीम् ७१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः सतं द्रोणो मोक्षयामास भारत ॥ सत्कृत्य चैनं प्रीतात्पाराज्यार्थं प्रत्यपादयत् ७२ माकंदीमथ गंगायास्तारिजेन पदायुताम् ॥ सोऽध्यावसद्दीनमनाः कांपिल्यं च पुरोत्तमम् ७३ दक्षिणांश्चापि पंचालान् यावच्चर्मष्वतीनदी ॥ द्रोणेन चैवं द्रुपदः परिभूयाथ पालितः ७४ क्षात्रेण च बलेनास्य नापश्यत्स पराजयम् ॥ हीनं विदित्वा चात्मानं ब्राह्मेण सबलेन तु ७५ पुत्रजन्मपरीप्सन् चैवृथिवीमन्वसंचरत् ॥ अहिच्छत्रं च विषयं द्रोणः समभिपद्यत् ७६

संलग्नमहादारु ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६

७७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावपीपे अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततः संवत्सरस्यांते इति १ घृतिः प्रजानां चारणं । स्थैर्यमचापलं । सहिष्णुत्वं तितिक्षा । समाहारद्वंद्वोऽर्थः । आनृशंस्यमनेषु र्ये । आर्जवमवक्रता । एतेभ्यो हेतुभ्यः प्रजानामनुकंपार्थं धृतराष्ट्रेण पांडुपुत्रो यो वराज्याय स्थापित इति द्वयोः संबंधः २ अदीर्घेण तिच्छेदः शीलं विनयादिः सदाचारः । वृत्तं शौर्ये तेज आदिमत्त्वाविष्करणं । समाधिः प्रजानां समाधानं ३ । ४ । ५ क्षुरनाराचौ पार्थवारतीक्ष्णा प्रावृजू । भ्रूलो बडिशवदुद्धरणकाले अत्राप्यु

एवं राजत्रिंशच्छत्रापुरीजनपदायुता ॥ युधिनिर्जित्य पार्थेन द्रोणाय प्रतिपादिता ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि द्रुपदशासनेऽष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः संवत्सरस्यांते यो वराज्याय पार्थिव ॥ स्थापितो घृतराष्ट्रेण पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः १ घृतिस्थैर्यं साहिष्णुत्वादानृशं स्यात्तथाऽऽर्जवात् ॥ भृत्यानामनुकंपार्थं तथैव स्थिरसौहृदात् २ ततोऽदीर्घेण कालेन कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ पितुरंतर्दधे कीर्तिशीलवृत्तसमाधिभिः ३ असियुद्धे गदायुद्धे च युद्धे च पांडवः ॥ संकर्षणादशिक्षद्वैशश्चच्छिक्षां वृकोदरः ४ समाप्तशिक्षो भीमस्तु युमत्सेनसमो बले ॥ पराक्रमेण संपन्नो भ्रातृणामचरद्वशे ५ प्रगाढदृढमुष्टित्वेलाघवे वेधने तथा ॥ क्षुरनाराचमल्लानां विपाठानां च तत्त्ववित् ६ ऋजुवक्रविशालानां प्रयोक्ता फाल्गुनोऽभवत् ॥ लाघवे सौष्ठवे चैव नान्यः कश्चन विद्यते ७ बीभत्सु सदृशो लोके इति द्रोणो व्यवस्थितः ॥ ततोऽब्रवीद्गुडावेशं द्रोणः कौरवसंसदि ८ अगस्त्यस्य धनुर्वेदेशिष्यो मम गुरुः पुरा ॥ अग्निवेश इति ख्यातस्तस्य शिष्योऽस्मि भारत ९ तीर्थातीर्थगमयितुमहमेतत्समुद्यतः ॥ तपसायन्मया प्राप्तममो घमशनिप्रभम् १० अस्त्रं ब्रह्मशिरोनाम यद्दहेत्पृथिवीमपि ॥ ददता गुरुणा चोक्तं नमनुष्येष्विदं त्वया ११ भारद्वाजविमोक्तव्यमल्पवीर्येष्वपि प्रभो ॥ त्वया प्राप्तमिदं वीरादिव्यं नान्योर्हीति त्विदम् १२ समयस्तु त्वयारक्ष्यो मुनि सृष्टो विशांपते ॥ आचार्यदक्षिणां देहि ज्ञातिग्रामस्य पश्यतः १३ ददानीति प्रतिज्ञाते फाल्गुनेनाब्रवीद्गुरुः ॥ युद्धेऽहं प्रतियोद्धव्यो युध्यमानस्त्वयाऽनघ १४ तथेति च प्रतिज्ञाय द्रोणाय कुरुपुंगवः ॥ उपसंगृह्य चरणौ सप्रायादुत्तरां दिशम् १५ स्वभावादगमच्छब्दो महीं सागरमेखलाम् ॥ अर्जुनस्य समालोकेनास्तिकाश्चिद्धनुर्धरः १६ गदायुद्धेऽसि युद्धे च रथयुद्धे च पांडवः ॥ पारगश्च धनुर्युद्धे बभूवाथ धनंजयः १७ नीतिमान्सकलां नीतिं विबुधाधिपतेस्तदा ॥ अवाप्य सह देवोऽपि भ्रातृणां वृत्ते वशे १८ द्रोणेनैव विनीतश्च भ्रातृणां दुःखः प्रियः ॥ चित्रयोधी समाख्यातो बभूवातिरथोदितः १९ त्रिवर्षकृतयज्ञस्तु गंधर्वाणामुपप्लवे ॥ अर्जुनप्रमुखैः पार्थैः सौवीरैः समरेहतः २०

द्रुहातीति वक्रः । विपाठो विशालो वैशाखीमुखवत् ६ । ७ गुडाकान्निद्रातस्या ईशमर्जुनं जितनिद्रं ८ । ९ तीर्थात्प्रात्प्रात्प्रातरंगमयितुं संप्रदायाविच्छेदार्थमित्यर्थः १० । ११ अल्पवीर्येष्वमानुषेषु त्वया प्राहात्म्यां मोचयता प्राप्तं प्रागेव १२ समयो ब्रिचालाभदानं तरंगुरवेदक्षिणादानं १३ । १४ उत्तरामुत्कृष्टतरां दिशमुपदेशं प्रायात्प्राप्तवान् चरणायुपसंगृह्याचार्याद्ब्रह्मशिरोऽखलं भवानित्यर्थः १५ । १६ । १७ विबुधाधिपते देवाचार्याद्द्रोणरूपात् १८ विनीतः शिक्षितः अतिरथेऽदितः ख्यातः १९ त्रिवर्षेति । गंधर्वोपप्लवेऽपि यस्य सौवीरस्य यज्ञो न विभुता इत्यनेन तस्य दुर्जयत्वमुक्तेः अतिदुर्जयोऽपि सोऽर्जुनेन महत् इत्यन्वयः २०

२१ शस्तोहिंसितः समुहिसायां २२ । २३ । २४ । २५ वृधुर्वीर्यवतः २६ । २७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावेदीपेऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥
 श्रुत्वेति उद्विक्तानधिकान् १ राजशाखंदंडनीतिशाखं २ उत्सक्ताउत्कर्षणसर्वत्रय्याप्ताः पंजसंगेऽस्यरूपं । अस्येगुणवत्त्वेऽपिदोषवत्त्वेनपश्यामि । तेभ्यइतिचतुर्थ्यतिपुकोपादेवंपश्यामि
 नत्वज्ञानादितिगम्यते । क्रुधुहेतिस्मरणात् । पांडवेःसहसंधिकारणविग्रहकारणवातयोरुत्तरप्रयोजकंसंधिविग्रहकारणत्वममाचक्ष्व ३ । ४ ब्राह्मणोऽयतीक्ष्णमेवोपायंवदतीतिप्रसक्ताऽस्य
 सूयानकार्येत्याह नमेइति ५ भीमसेनदुर्योधनयोरर्जुनकर्णयोश्चैवस्याचिकित्स्यत्वादसंभावनीर्यसंधित्यक्काविग्रहमेवाश्रित्याह नित्यमिति उद्यतोनुक्षिप्तोदंडोयेनसतथा अपकृष्टानभीपये
 देवनतुच्छिद्यात्रवाउपेक्षेतेतिभावः । समेपुनित्यविवृतपौरुषःस्यात् । समानउत्कृष्टबलसंपाद्यहत्यादेवेत्यर्थः । उत्कृष्टेषुचशत्रुष्वच्छिद्रःस्यात् । स्वस्यन्यूनकोशबलादिकंतेयथानजानतितथा
 नशशाकवशेकर्तुंयंपांडुरपिवीर्यवान् ॥ सोऽर्जुनेनवशंनीतोराजाऽऽसीद्यवनाधिपः २१ अतीवबलसंपन्नःसदामानीकुरुन्प्रति ॥ विपुलोनामसौवीरःशस्तःपार्थे
 नधीमता २२ दत्तामित्रइतिख्यातंसंग्रामेकृतानिश्चयम् ॥ सुमित्रनामसौवीरमर्जुनाऽदमयच्छरैः २३ भीमसेनसहायश्चरथानामयुतंचसः ॥ अर्जुनःसमरेप्राच्या
 न्सर्वानेकरथोऽजयत् २४ तथैवैकरथोगत्वादाक्षिणामजयदिशम् ॥ धनौघंप्रापयामासकुरुराष्ट्रधनंजयः २५ एवंसर्वेमहात्मानःपांडवामनुजोत्तमाः ॥ परराष्ट्रा
 णिनिर्जित्यस्वराष्ट्रं वृधुःपुरा २६ ततोबलमतिख्यातंविज्ञायदृढधन्विनाम् ॥ दूषितःसहसाभावोघृतराष्ट्रस्यपांडुपु ॥ सचिंतापरमोराजाननिद्रामलमन्निशि २७
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिघृतराष्ट्रचिंतायामूनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वापांडुसुतान्वीरानवलोद्वि
 क्तान्महोजसः ॥ घृतराष्ट्रोमहीपालश्चित्तमगमदातुरः १ ततआहूयमंत्रज्ञंराजशास्त्रार्थवित्तमम् ॥ कणिकंमंत्रिणश्चिष्टंघृतराष्ट्रोऽब्रवीद्वचः २ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥
 उत्सक्ताःपांडवानित्यंतेभ्योऽसूयेद्विजोत्तम ॥ तत्रमेनिश्चिततमंसंधिविग्रहकारणम् ॥ कणिकत्वममाचक्ष्वकारिष्येवचनंतव ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सप्रसन्नम
 नास्तेनपरिपृष्टोद्विजोत्तमः ॥ उवाचवचनंतीक्ष्णंराजशास्त्रार्थदर्शनम् ४ शृणुराजन्निदंतत्रप्रोच्यमानंमयाऽनघ ॥ नमेऽभ्यसूयाकर्तव्याश्रुत्वैतत्कुरुसत्तम ५ नित्य
 मुद्यतदंडःस्यान्नित्यंविवृतपौरुषः ॥ अच्छिद्रश्छिद्रदर्शीस्यात्परेषांविवरानुगः ६ नित्यमुद्यतदंडाद्विभृशमुद्विजतेजनः ॥ तस्मात्सर्वाणिकार्याणिदंडेनैवविधा
 रयेत् ७ नास्यच्छिद्रंपरःपश्येच्छिद्रेणपरमन्वियात् ॥ गूहेत्कूर्मइवांगानिरक्षेद्विवरमात्मनः ८ नासम्यकृतकारीस्यादुपक्रम्यकदाचन ॥ कंटकोह्यपिदुश्छिन्नआ
 स्त्रावंचनयोच्चिरम् ९ वधमेवप्रशंसंतिशत्रूणामपकारिणाम् ॥ सुविदीर्णसुविक्रांतसुयुद्धंसुपलायितम् १०

स्थेषु । छिद्रदर्शीदुरामात्यत्वप्रतिकूलदेशावस्थितत्वादीनिच्छिद्राणितदर्शीस्यात् । तथाभूत्वाचतदेवविवरमनुसृत्यशत्रुहत्यादित्याह परेषांविवरानुगइति ६ अस्यश्लोकस्याद्यंपादंभ्याचष्टे
 नित्यमिति ७ तस्यैवोत्तरार्थेभ्याचष्टे नास्येति अंगानिसहायसाधनोपायादीनिगूहेत्संवृणुयात् । तथाचैनमगणयन्शत्रुश्छिद्रेतैरेवांगैःप्रहर्तव्यइतिभावः आत्मनोविवरंरक्षेद्वेत् ८ तथास्व
 यंसम्यक्कात्स्न्येनकृतंनिष्पादितंकार्यंतत्करणशीलःस्यात् । शत्रुशेषनावशेषयेदित्यर्थः । तत्रघृतांतः कंटकइति दुश्छिन्नोऽर्थच्छिन्नः आस्त्रावंचरणं ९ उपसंहरति वधमिति कथंवधःकर्तव्य
 हत्याह सुविदीर्णमिति सुविक्रांतमपिशत्रुकालेआपद्यापन्नमालभ्यसुविदीर्णंविनष्टंकुर्वीत । तथासुयुद्धमपिशत्रुमापदिकालेसुपलायितंकुर्वीत । यस्यचभावेनभावलक्षणमितिप्रसमी । आ
 पदाशत्रोविदारणकालोलक्षणीयइत्यर्थः । आपदिआपदीतिद्वित्वं यदाशत्रोरापत्तदातदेतत्कर्तव्यंनत्वनुबंधादिकंसोत्रात्रादिकंवाविचारयेत् सार्धश्लोकः १०

मध्यमंप्रत्येवमुक्त्वाऽधमोऽपिनोपेक्षणीयइत्याह नावज्ञेयइति ११ आश्रयोदुर्गादिः ईधनमप्रेस्तस्यसंश्रयाद्भलात् । आश्रयाभावेतुसर्किंकुर्यात्तत्राह अंधइति सत्यंधवेलायांरात्रौ । 'अंधंतुति
 मिरैकृद्वे'इतिमेदिनी । सामर्थ्यप्रतिघातसमयेऽधोहीनोपकरणःस्याद्भवेत् । शस्त्रंत्यक्त्वाशत्रुंशरणमेतीत्यर्थः । बाधिर्यमपिचाश्रयेत् तदानींधिकृतोऽप्यश्रुतवदेवतत्कृत्वाक्षमेत १२ अपंश
 नृश्रापंतृणतृणवन्निष्प्रयोजनंकुर्यात् क्षात्रंधर्मैत्यक्त्वाशत्रुगृहेभिक्षामुगपिस्यादित्यर्थः । ननुसिद्धस्तर्हिपुरुषार्थइतिचेत्तत्राह । शयीतमृगशायिकांमृगहंतुः शय्यांशयीतशेते । यथाव्याधोमृ
 गान्चिन्वासथितुंमृगानिद्रातिविश्वस्तेपुचतेपुप्रहरत्येवंसंहंतुमेवाकारंमोपयतीत्यर्थः । उपसंहरति सांत्वेति तुतस्मात् तमेवंकपटेनवशेस्थितंस्वयमपिसांत्वादिन विश्वास्यहत्यादेवेत्यर्थः १३ । १४
 बलाधिकमुद्दिश्याह हत्यादिति अमित्रंसहजशत्रुदापाददानेनतत्परिचारकान्वशीकृत्यविषाद्युपायैर्हत्यात् । तथासंप्रतिदासभूतमपिपूर्वापकारिणंहत्यादेवेत्युक्तंभवति अत्रोपायमाह हत्यादिति

आपद्यापदिकालेचकुर्वीतनविचारयेत् ॥ नावज्ञेयोरिपुस्तातदुर्वलोऽपिकथंचन ११ अल्पोऽप्यग्निर्वनंरुत्स्रंदहत्याश्रयसंश्रयात् ॥ अंधःस्यादंधवेलायांवाधिर्यम
 पिचाश्रयेत् १२ कुर्यात्तृणमयंचापंशयीतमृगशायिकाम् ॥ सांत्वादिभिरुपायैस्तुहत्याच्छत्रुंवशेस्थितम् १३ दयानतस्मिन्कर्तव्याशरणागतइत्युत ॥
 निरुद्धिग्रोहिभवतिनहताज्जायतेभयम् १४ हत्यादमित्रंदानेनतथापूर्वापकारिणम् ॥ हत्यात्रीनंपंचसप्तेतिपरपक्षस्यसर्वशः १५ मूलमेवादितश्छिद्यात्पर
 पक्षस्यनित्यशः ॥ ततःसहायांस्तत्पक्षान्सर्वाश्चतदनंतरम् १६ छिन्नमूलेह्यधिष्ठानेसर्वेज्जीविनोहताः ॥ कथंनुशाखास्तिष्ठेरंश्छिन्नमूलेवनस्पतौ १७
 एकाग्रःस्यादविवृतो नित्यंविवरदर्शकः ॥ राजन्नित्यंसपत्नेषुनित्योद्विग्रःसमाचरेत् १८ अश्याधानेनयज्ञेनकाषायेणजटाजिनैः ॥ लोकान्विश्वासयित्वैवत
 तोलुंपेद्यथावृकः १९ अंकुशंशौचमित्याहुरर्थानामुपधारणे ॥ आनाम्यफलितांशाखांपक्वंपक्वंप्रशातयेत् २० फलार्थोऽयंसमारंभोलोकेपुंसांविपश्चिताम् ॥
 वहेदमित्रंस्कंधेनयावत्कालस्यपर्ययः २१ ततःप्रत्यागतेकालेभिद्याद्वटमिवाश्मानि ॥ अमित्रोनविमोक्तव्यःकृपणंबह्वपिबुवन् २२ कृपानतस्मिन्कर्तव्या
 हत्यादेवापकारिणम् ॥ हत्यादमित्रंसांत्वेनतथादानेनवापुनः २३ तथैवभेददंडाभ्यांसर्वोपायैःप्रशातयेत् ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ कथंसांत्वेनदाने
 नभेदैर्दंडेनवापुनः २४

परपक्षस्यज्ञानैश्वर्यमंत्रोत्साहान् ऐश्वर्यतदीयदुर्गाद्याक्रमणेन । मंत्रंचारेः । उत्साहमाश्रयतेजोवधेन । तथापंचैतेत्वयायौवराज्यादभ्रंशनीयाइतिभावः तथापंच 'अमात्यराष्ट्रदुर्गाणि
 कोशोदंडश्चपंचमः'इतिप्रकृतिपंचकहननेशत्रोरेश्वर्यभ्रंशोभवतीत्यर्थः । दंडोऽत्रसेन्यं । 'साम्रादानेनभेदेनदंडेनोद्धनेनवा ॥ विषेणवन्दिनावाऽपिप्रकृतीःपंचनिर्हरेत्'इत्याह । सप्तेति उद्धनेनप्र
 मत्तस्यपाशेनमारणं । यदा उद्धनेनादिनामूलंशत्रुमेवनाशयेत् १५ अन्नपानतांबूलादिद्वारातदृत्यान्भेदयित्वाविषादिनानाशयेत्किमित्तोरित्याह मूलमेवेति १६ । १७ एकाग्रःएकःशत्रु
 वाऽप्रेदृष्टिगोचरोयस्यतादृशःस्यात् अन्यत्रमनोनदद्यात् । अविवृतोगुहांगः । विवरदर्शकः परच्छिद्रंद्रष्टुमित्यर्थः । नित्योद्विग्रः विश्वासंकृत्वाकचिदपिनिश्चितोभवेदित्यर्थः । दर्शकइ
 तिक्रियायांक्रियाथीयांपुल्ल १८ दंभादिनाऽपिशत्रुर्जेयइत्याह अश्याधानेनेति १९ अंकुशंअंकुशवत्परचित्ताकर्षणं । शौचमश्याधानादि । अत्रघृतांतः आनाम्येति आनाम्यित्वा २० एतत्प्र
 योजनमाह फलार्थइति फलंशत्रुवधः प्रसिद्धंच सेवयानिर्दपत्वेनशत्रुहत्यादित्याह वहेदित्यादिना २१ । २२ । २३ । २४

२९ । २६ । वभ्रुर्नकुलः मृगयूथपमहातंहारिणं २७ । २८ । २९ । ३० मृषिकेणार्हपद्रक्षितैः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ मृगराजस्यव्याघ्रस्य ३६ । ३७ ।
 अमित्रःशक्यतेहंतुं तन्मेवूहियथातथं ॥ कणिकउवाच ॥ शृणुराजन्यथावृत्तं वनेनिवसतःपुरा २५ जंबुकस्यमहाराजनीतिशास्त्रार्थदर्शिनः ॥ अथकाश्चि
 त्कृतप्रज्ञःशृगालःस्वार्थपंडितः २६ सखिभिर्न्यवसत्सार्धव्याघ्राखुवृकबधुभिः ॥ तेषुशयन्विपिनेतस्मिन्बलिनंमृगयूथपम् २७ अशक्ताग्रहणेतस्यततोमंत्रममं
 त्रयन् ॥ जंबुकउवाच ॥ असकृद्यतितोह्येषहंतुंव्याघ्रवनेत्वया २८ युवावैजवसंपन्नोऽद्विशालीनशक्यते ॥ मृषिकोऽस्यशयानस्यचरणौभक्षयत्वयं २९ अथै
 नंभक्षितैःपादैर्व्याघ्रोऽह्लातुवैततः ॥ ततोवैभक्षयिष्यामःसर्वमुदितमानसाः ३० जंबुकस्यतुतद्वाक्यं तथाचकुःसमाहिताः ॥ मृषिकाभक्षितैःपादैर्मृगव्याघ्रो
 ऽवधीत्तदा ३१ दृष्ट्वाचेष्टमानंतुभूमौमृगकलेवरं ॥ स्नात्वाऽऽगच्छतभद्रं वोरक्षामित्याहजंबुकः ३२ शृगालवचनातेऽपिगताःसर्वेनदीततः ॥ सचिंतापरमोभू
 त्वातस्थौतत्रैवजंबुकः ३३ अथाजगामपूर्वतुज्ञात्वाव्याघ्रोमहाबलः ॥ ददर्शजंबुकंचैवचिंताकुलितमानसं ३४ ॥ व्याघ्रउवाच ॥ किंशोचसिमहाप्राज्ञ
 त्वंनोऽद्विमतांवरः ॥ अशित्वापिशितान्यद्यविहारिष्यामहेवयं ३५ ॥ जंबुकउवाच ॥ शृणुमेत्वंमहाबाहोयद्वाक्यंमृषिकोऽब्रवीत् ॥ धिग्बलंमृगराजस्य
 मयाऽद्यायंमृगोहतः ३६ मद्राहुवलमाश्रित्यहनिष्येऽहं वनेचरान् ३८ खादिष्येतत्रमांसानिइत्युक्त्वाप्रस्थितोवनं ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुमृषिकोऽप्याजगामह ३९
 तमागतमभिप्रेत्यशृगालोऽप्यब्रवीद्वचः ॥ जंबुकउवाच ॥ शृणुमृषिकभद्रंतेनकुलोयदिहाब्रवीत् ४० मृगमांसंनखादेयं गरमेतन्नरोचते ॥ मृषिकंभक्षयिष्यामि
 तद्भवाननुमन्यतां ४१ तच्छ्रुत्वामृषिकोवाक्यंसंत्रस्तःप्रगतोविलं ॥ ततःस्नात्वासवैतत्राजगामवृकोनृप ४२ तमागतमिदंवाक्यमब्रवीजंबुकस्तदा ॥ मृगरा
 जोहिसंक्रुद्धो नतेसाधुभविष्यति ४३ सकलत्रास्त्विहायातिकुरुष्वयदनंतरं ॥ एवंसंचोदितस्तेनजंबुकेनतदावृकः ४४ ततोऽवलुंपनंकृत्वाप्रयातःपिशिताश
 नः ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुनकुलोऽप्याजगामह ४५ तमुवाचमहाराजनकुलंजंबुकोवने ॥ स्वबाहुवलमाश्रित्यनिर्जितास्तेऽन्यतो गताः ४६ ममदत्वानि
 युद्धंत्वंभुंक्ष्वमांसंयथेप्सितं ॥ नकुलउवाच ॥ मृगराजोवृकश्चैवबुद्धिमानपिमृषिकः ४७ निर्जितायत्वयावीरास्तस्माद्गीरतरोभवान् ॥ नत्वयाऽप्युत्सहेयोऽहु
 मित्युक्त्वासोऽप्युपागमत् ४८ ॥ कणिकउवाच ॥ एवंतेषुप्रयातेषुजंबुकोहृष्टमानसः ॥ खादतिस्मतदामांसमेकःसन्मंत्रनिश्चयात् ४९ एवंसमाचरन्नित्यंसुखमेधे
 तमूपतिः ॥ भयेनभेदयेद्गिरिशूरमंजलिकर्मणा ५० लुब्धमर्थप्रदानेनसमंन्यूनंतथौजसा ॥ एवंतेकथितंराजनशृणुचाप्यपरंतथा ५१

३८ । ३९ । ४० गरं गरवहृष्पचं व्याघ्राभिपत्वात् ४१ । ४२ । ४३ । ४४ अवलुंपनं गात्रसंकोचनं वत्मीतरेणगमनमित्यन्ये ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ भयेनेति अत्र
 व्याघ्रस्यसाम्राज्याखुवृकयोर्व्याघ्राद्गददर्शनेननकुलस्यजो जसास्वसामर्थ्येनचबुद्धिभेदःकृतः ५० । ५१

हंतव्याइत्यत्रकर्तव्याइतिपाठेऽपिच्छेत्तत्पाइत्येवार्थः क्रांतिंसायामित्यस्यरूपं । भृतिवर्धनाइतिपाठेभृतिच्छेदनाः५२ उभोजिगीपुतुल्योपायतयासंशयापनौचेच्छ्रद्धावान् योमदुक्तादरवान्सवर्धते । 'श्रद्धा
 दरेचकांक्षायां' इतिमेदिनी ५३ ननुज्येष्ठोयुधिष्ठिरःकथं हंतव्यइत्याशंक्याह गुरोरिति अवलिप्तस्यभ्रातृबलेनगर्वितस्य । धृतराष्ट्रस्यराज्यपांडोऽप्यासभूतमित्यजानतोराज्यलुब्धस्यशासनकार्यमेव ५४
 अपर्ध्वंसत्कुत्सयेत् ५५ । ५६ अस्यएनं विचलितेविचलनेसति ५७ । ५८ अनुप्राप्तवधःशीघ्रं हंतुमिष्टश्रीरादिः । अधनादरिद्राःसंतोनास्तिकाःपरलोकश्रद्धारहितास्तान्चौरांश्च । एवंधर्म
 पक्षपातंप्रदर्शयेदित्याशयः ५९ प्रतिविश्रब्धघातीअत्यंतविश्रब्धहननशीलः । तीक्ष्णदंष्ट्रोनिमग्रकः गाढं प्रहरेद्यथापुनर्नोन्मज्जेदित्यर्थः ६० योऽन्यंहंतुमिच्छतिमन्योऽपिजिघांसतीतिस्वय

पुत्रःसखावाभ्रातावापितावायदिवागुरुः ॥ रिपुस्थानेषुवर्ततोहंतव्याभूतिमिच्छता ५२ शपथेनाप्यरिहन्यादर्थदानेनवापुनः ॥ विषेणमाययावाऽपिनोपेक्षेतक
 थंचन ॥ उभौचेत्संशयोपेतौश्रद्धावांस्तत्रवर्द्धते ५३ गुरोरप्यवलितस्यकार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पथप्रतिपन्नस्यन्याय्यंभवतिशासनम् ५४ कुद्धोऽप्यकुद्धरूपः
 स्यात्स्मितपूर्वाभिभाषिता ॥ नचाप्यन्यमपध्वंसेत्कदाचित्कोपसंयुतः ५५ प्रहरिष्यन्प्रियं ब्रूयात्प्रहरन्नपिभारत ॥ प्रहृत्यचरुपायीतशांचेतचरुदेतच ५६ आश्वा
 संयेच्चापिपरंसांत्वधर्मार्थवृत्तिभिः ॥ अथास्यप्रहरेत्कालेयदाविचलितेपथि ५७ अपिघोरापराधस्यधर्ममाश्रित्यतिष्ठतः ॥ सहिप्रच्छाद्यतेदोषःशैलोमेधैरिवासितैः
 ५८ यःस्यादनुप्राप्तवधस्तस्यागारंप्रदीपयेत् ॥ अधनात्रास्तिकांश्चौरान्विषयेस्वेनवासयेत् ५९ प्रत्युत्थानासनाद्येनसंप्रदानेनकेनचित् ॥ प्रतिविश्रब्धघातीस्या
 तीक्ष्णदंष्ट्रोनिमग्रकः ६० अशंकितेभ्यःशंकेतशंकितेभ्यश्चसर्वशः ॥ अशंक्याद्भयमुत्पन्नमपिभूलंनिकृंतति ६१ नविश्वसेदविश्वस्तेविश्वस्तेनातिविश्वसेत् ॥ विश्वासा
 द्भयमुत्पन्नमूलान्यपिनिकृंतति ६२ चारःसुविहितःकार्यआत्मनश्चपरस्यवा ॥ पाषंडांस्तापसार्दांश्चपरराष्ट्रेषुयोजयेत् ६३ उद्यानेषुविहारेषुदेवतायतनेषुच ॥
 पानागारेषुस्थ्यासुसर्वतीर्थेषुचाप्यथ ६४ चत्वरेषुचकूपेषुपर्वतेषुवनेषुच ॥ समवायेषुसर्वेषुसरित्सुचविचारयेत् ६५ वाचाभृशंविनीतःस्याद्दृढयेनतथाक्षुरः ॥
 स्मितपूर्वाभिभाषीस्यात्सृष्टोरौद्रेणकर्मणा ६६ अंजलिःशषथःसांवंशिरसापादवंदनम् ॥ आशाकरणमित्येवंकर्तव्यंभूतिमिच्छता ६७ सुपुष्पितःस्यादफ
 लःफलवान्स्यादुरारुहः ॥ आमःस्यात्पक्वसंकाशोनचजीर्येतकर्हिचित् ६८

मशंकितेभ्यइति ६१ सर्वत्रशंकावतःकिमपिकार्येनसिद्धयतीत्याशंक्याह नेति ६२ सुविहितःसम्यक्परीक्षितः ६३ उद्यानादिस्थानेषुयेसमवायाजनसमूहास्तेषु । तीर्थेषु 'मंत्रीपुरोहितश्चैव
 युवराजश्चमूपतिः ॥ पंचमोद्धारपालश्चपष्टांऽतर्वेशिकस्तथा ॥ कारामाराधिकारीचद्रव्यसंचयकृत्तथा ॥ कृत्याकृत्येषुकार्यानांनवमोविनियोजकः ॥ प्रदेष्टानगराध्यक्षःकार्यनिर्माणकृत्तथा ॥ धर्माध्य
 क्षःसभाध्यक्षोदंडपालस्त्रिपंचमः ॥ षोडशोदुर्गपालश्चतथाराष्ट्रांतपालकः ॥ अठवीपालक्रांतानितीर्थान्यष्टादशैवमु'इतिनीतिशास्त्रोक्तेषु विचारयेत्चारद्वाराशत्रुं चिकीर्षितुमितिशेषः ६४ । ६५
 ६६ आशाकरणंभुयंघनादिकंदास्येइत्युक्तयाप्रलोभनंभूतिमिच्छताभूतिकामस्यैवेतदुचितंनपरलोककामस्येत्यर्थः ६७ अस्मिन्नर्थेनीतिशास्त्रीयंवृक्षरूपकश्लोकमाह सुपुष्पितइति पुष्पितःशब्दे
 नेवफलाशां दर्शयेन्नतुफलं । दर्शितस्यप्राप्तावपिविज्ञंयोजयेत् प्राप्तमप्यप्राप्तवत् । आमःपकोभूत्वातिष्ठेत् । नचजीर्येतघनव्ययेनशत्रुन्पोषयित्वाहीयेत् ६८

म.भा.टी.
॥१३४॥

एवंनानोपायैःशत्रूणांदंडमुक्त्वातीतिमाह त्रिवर्गमिति त्रिवर्गधर्मार्थकामेपुत्रिविधात्रिप्रकारापीडा । एकैकैकप्रकारेणपीडितइत्यर्थः । तथाअनुपश्राद्धयतइत्यनुबंधःफलतदपितगैवात्रि
विधंशुभं । पीडास्तुनशुभाः । त्रिवर्गपरस्परपीडयासेवेत्यर्थः ६९ तत्रपीडामाह धर्ममिति धर्ममत्यंतविचरतःपुंसोद्वाभ्यामर्थकामाभ्यांधनव्ययत्रह्यचर्योपक्षिभ्याम्पीडाचित्तवैकल्यंभवति ।
साऽपिपुंसःपीडाधर्मनियच्छतिनिगृह्णाति । कर्तुःपीडैवधर्मपीडैत्यर्थः । एवमर्थचाप्यर्थलुब्धस्यकामंचातिप्रवर्तिनइतिव्याख्येयं । लुब्धस्यार्थविचरतःपुंसोद्वाभ्यांकामधर्माभ्यांपीडिताभ्यांपीडाभवति ।
सापीडार्थनियच्छति । एवमतिप्रवर्तिनःकामविचरतःपुंसोद्वाभ्यांधर्मार्थाभ्यांपीडाभवति । साऽपिपीडाकामनियच्छतीतिव्योर्ज्यं । अर्थस्यकामस्येतिपाठेकर्मणिपष्ठ्यो ७० । ७१ समर्थो
धर्ममाचरेदित्यनेनपूर्वोक्तसर्वकौटिल्यादिकमापयेवकार्येनान्यथेत्युक्तं ७२ संशयंप्राणसंकटं ७३ परिभवेतशोकेन तमतीतेननलरामाद्याख्यानेन । अनागतेनकालांतरेतवश्रेयोभविष्यतीत्याशा

त्रिवर्गेत्रिविधापीडाह्यनुबंधस्तथैवच ॥ अनुबंधाःशुभान्नेयाःपीडास्तुपरिवर्जयेत् ६९ धर्मविचरतःपीडासाऽपिद्वाभ्यांनियच्छति ॥ अर्थचाप्यर्थलुब्धस्यका
मंचातिप्रवर्तिनः ७० अर्गवितात्मायुक्तश्चसांत्वयुक्तोऽनसूयिता ॥ अवेक्षितार्थःशुद्धात्मानमंत्रयीताद्विजैःसह ७१ कर्मणायेनकेनैवमृदुनादारुणेनच ॥ उद्धरेदी
नमात्मानंसमर्थोधर्ममाचरेत् ७२ नसंशयमनारुह्यनरोभद्राणिपश्यति ॥ संशयंपुनरारुह्यदिजीवतिपश्यति ७३ यस्यबुद्धिःपरिभवेतमतीतेनसांत्वयेत् ॥ अ
नागतेनदुर्बुद्धिंप्रत्युत्पन्नेनपंडितम् ७४ योऽरिणासहसंधायशयीतकृतकृत्यवत् ॥ सवृक्षाग्रेयथासुप्तःपतितःप्रतिबुध्यते ७५ मंत्रसंवरणेयत्नःसदाकार्योऽनसूयता ॥
आकारमभिरक्षेतचारेणाप्यनुपालितः ७६ नाच्छित्वापरमर्माणिकृत्वाकर्मदारुणम् ॥ नाहत्वामत्स्यघातीवप्राप्नोतिमहर्तोश्रियम् ७७ कर्शितंव्याधितंक्लि
न्नमपानीयमघासकम् ॥ परिविश्वस्तमदंचप्रहर्तव्यमरेर्वलम् ७८ नार्थिकोर्थिनमभ्येतिरुतार्थेनास्तिसंगतम् ॥ तस्मात्सर्वाणिसाध्यानिसावशेषाणिकारयेत्
७९ संग्रहेविग्रहेचैवयत्नःकार्योऽनसूयता ॥ उत्साहश्चापियत्नेनकर्तव्योभूतिमिच्छता ८० नास्यकृत्यानिबुध्येरन्मित्राणिरिपवस्तथा ॥ आरब्धान्येवपश्ये
रन्सुपर्यवसितान्यपि ८१ भीतवत्संविधातव्यंयावद्द्वयमनागतम् ॥ आगतंतुभयंदृष्ट्वाप्रहर्तव्यमभीतवत् ८२ दंडेनोपनतंशत्रुमनुगृह्णातियोनरः ॥ समृत्युमुप
गृह्णीयाद्गर्भमश्वतरीयथा ८३ अनागतंहिबुध्येतयच्चकार्यपुरःस्थितम् ॥ नतुबुद्धिक्षयार्त्किचिदतिक्रामेत्प्रयोजनम् ८४ उत्साहश्चापियत्नेनकर्तव्योभूति
मिच्छता ॥ विभज्यदेशकालौचदैवधर्मादयस्त्रयः ॥ नैःश्रेयसौतुतौज्ञेयौदेशकालावितिस्थितिः ८५

प्रदर्शनेन । पंडितंप्रत्युत्पन्नेनवर्तमानेनधनादिनासांत्वयेत् ७४ संधिपण्डिनिदति योऽरिणेति ७५ मंत्रेति परचारेभ्योमंत्रस्यगृह्णं । आकारस्यक्रोधाद्यावेशस्यचगृह्णंकर्तव्यं । स्वयंचचारप्रधानः
स्यादित्यर्थः ७६ दंडस्यैवप्राधान्यमाह नाच्छित्त्वेति ७७ विग्रहकालमाह कर्शितमिति अघासकमनाहारं ७८ नार्थिकइति संगतंसरल्यं कार्यंपुसावशेषेषुकार्येणःस्ववशेतिप्रत्यन्वथा
नगणयंतीत्यर्थः ७९ संग्रहेसहायादीनां विग्रहेरिपुभिःसार्थं ८० । ८१ संविधातव्यंप्रतिकर्तव्यं ८२ उपनतंवशीकृतं । अनुगृह्णातिधनमानादिना । अश्वतरीअश्वगर्दभसंकीर्णजातिः ८३ अनागतं
कार्यंबुद्धयेतबुद्धात्तदनुगुणंकर्यादित्यर्थः । पुरःस्थितंवर्तमानं बुद्धिसयादनवधारणात् ८४ देशाद्यनुगुणउत्साहोऽपिकर्तव्योत्वत्सोभवेत् । देवंप्राक्तनंकर्मयेधर्मादपस्त्रयस्तांश्चविभज्य
तेषामध्येनैःश्रेयसौश्रेयोहेतुइतिस्थितिर्निश्चयः ८५

॥१३४॥

बालःअल्पोऽपि ८६ आत्मानंसंधुक्षयतिसहायादिनावधयति । संवयामिधनानां पक्षेशत्रूणां ८७ आशांकालवर्तीदद्यादित्यतःप्राग्दाक्षिणात्या'आदातव्यंनदातव्यमाशामेवप्रदापयेत्'इत्यर्थपठति ।
कालवर्तीदीर्घावधिमतो निमित्ततोहेतुतः तमपिहेतवतरेण ८८ क्षुरःक्षुरवत् निशितस्तोक्ष्णोनिर्देयइतियावत् पक्षेशाणोहीडः । कालसाधनश्छिद्रकालापेसः पक्षेकाललोहोपादानकः । प्रतिच्छ
जोगृहाशयः । पक्षेचर्मपुटच्छन्नः लोमहारीअनुलोमसंग्रही पक्षेलोमच्छेदकः । लोमवाहीतिपाठेऽपितावेवार्थो ८९ । ९० कल्याणैर्धनपुत्रराज्यादिभिःसंपन्नः । विशिष्टःकुलशीलबलादि

तालवत्कुरुतेमूलबालःशत्रुरूपेक्षितः ॥ गहनेऽग्निरिवोत्सृष्टःक्षिप्रंसंजायतेमहान् ८६ अग्निस्तोकमिवात्मानंसंधुक्षयतियोनरः ॥ सर्वधमानोग्रसतेमहांतमपि
संचयम् ८७ आशांकालवर्तीकुर्यात्कालविघ्नेनयोजयेत् ॥ विघ्ननिमित्ततोब्रूयान्निमित्तंवाऽपिहेतुतः ८८ क्षुरोभूत्वाहरेत्प्राणान्निशितःकालसाधनः ॥ प्रतिच्छ
न्नोलोमहारीद्विषतांपरिकर्तनः ८९ पांडवेषुयथान्यायमन्येषुचकुरुद्रह ॥ वर्तमानोनमज्जेस्त्वंतथाकृत्यंसमाचर ९० सर्वकल्याणसंपन्नोविशिष्टइतिनिश्चयः ॥
तस्मात्त्वंपांडुपुत्रेभ्योरक्षात्मानंनराधिप ९१ आहृव्याबलिनोयस्मात्पांडुपुत्रानराधिप ॥ पश्चात्तापोयथानस्यात्तथानीतिविधीयताम् ९२ ॥ वैशंपायनउवाच॥
एवमुक्त्वासंप्रतस्थेकणिकःस्वगृहंततः ॥ घृतराश्रोऽपिकौरव्यःशोकार्तःसमपद्यत ९३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि कणिकवाक्येचत्वा
रिशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ समाप्तंचसंभवपर्व ॥ अथजतुगृहपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसुबलपुत्रस्तुराजादुर्योधनश्चह ॥ दुःशा
सनश्चकर्णश्चदुष्टमंत्रमंत्रयन् १ तेकौरव्यमनुज्जाप्यघृतराश्रंनराधिपम् ॥ दहनेतुसपुत्रायाःकुंत्याबुद्धिमकारयन् २ तेषामिगितभावज्ञोविदुरस्तत्त्वदर्शिवान् ॥
आकारेणचतमंत्रंबुधेदुष्टचेतसाम् ३ ततोविदितवेद्यात्मापांडवानांहितेरतः ॥ पलायनेमर्तिचक्रेकुंत्याःपुत्रैःसहानघः ४ ततोवातसहानावंयंत्रयुक्तांपताकि
नीम् ॥ ऊर्मिक्षमाहृदांकृत्वाकुंतीमिदमुवाचह ५ एषजातःकुलस्यास्यकीर्तिवंशप्रणाशनः ॥ घृतराश्रःपरीतात्माधर्मत्यजतिशाश्वतम् ६ इयंवारिपथेयुक्ता
तरंगपवनक्षमा ॥ नौर्ययामृत्युपाशात्त्वंसपुत्रामोक्षयसेशुभे ७ तच्छ्रुत्वाव्यथिताकुंतीपुत्रैःसहयशस्विनी ॥ नावमारुह्यगंगायांप्रययौभरतर्षभ ८ ततोविदु
रवाक्येननावंविक्षिप्यपांडवाः ॥ धनंचादायतैर्दत्तमरिष्टंप्राविशन्वनम् ९ निषादीपंचपुत्रातुजातुपेतत्रवेश्मनि ॥ कारणाभ्यागतादग्धासहपुत्रैरनागसा १०
सचम्लेच्छाधमःपापोदग्धस्तत्रपुरोचनः ॥ वंचिताश्चदुरात्मानोघाताराश्राःसहानुगाः ११

भिःश्रेष्ठः ९१ । ९२ । ९३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ७ ॥ ततइति १ अनुज्ञाप्यपृष्ट्वा २ इंगितंचेष्टितेनभावंचित्ताभि
प्रायंजानातीतिइंगितभावज्ञः । आकारेणचनेत्रादिविकारेण । यथाहुः'नेत्रवक्रविकारेणज्ञायतेतर्गतमनः'इति ३ विदितवेद्योज्ञातत्वआत्माचित्तंयस्य ४ यंत्रमहत्यपिवातेजलाशयेनोकास्तंभकंलोह
लांगलमयंसामुद्रिकप्रसिद्धं । एवंपताकावतीनौर्वायुनावेगेनऊर्यमानानचोर्मिभिःपूरयितुंशक्याऽतउत्कंपताकिनीमूर्ध्निक्षमामिति ५ परीतात्माविपरीतबुद्धिः परीतोममताक्रांतआत्माचित्तंयस्येति
वा ६ । ७ नावमारुह्यप्रययावितिजतुगृहेस्वदाहोमाभूदितिबिलमार्गेणवारण्यावतंत्यक्तागंतीरप्राप्त्यनंतरं ८ अरिष्टंनिर्विघ्नं ९ । १० । ११

सतइति प्रकृतयःप्रकृतीःसंजहारस्वाधीनाश्चक्रे १ । २ । समाजःपशुपतेःपूजार्थमेलकः ३ । ४ ५ जातकौतूहलाजातकौतुकदिदक्षाः ६ । ७ सगणाःसपरिवाराः सान्वयाः
 अन्वयोवंशः संकुंतीकाइत्यर्थः । सानुयात्राइतिपाठे यात्रामनुविधीयमानाःशिविकाकोशाद्युपस्करास्तत्सहिताः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ प्रसहिष्यतेस्पृष्टशक्तौ
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोदुर्योधनो राजा सर्वाः प्रकृतयः शनैः ॥ ॥ अर्थमानप्रदानान्यासंजहार सहानुजः १ घृतराष्ट्रप्रयुक्तास्तेकेचित्कुशलमंत्रिणः ॥ क
 थयांचक्रिरेर्म्यंनगरंवारणावतम् २ अयं समाजः सुमहान् रमणीयतमो भुवि ॥ उपस्थितः पशुपतेर्नगरेवारणावते ३ सर्वरत्नसमाकीर्णेषु सांदेशे मनोरमे ॥ इत्ये
 वं घृतराष्ट्रस्य वचनाच्चक्रिरेकथाः ४ कथ्यमाने तथारम्येनगरेवारणावते ॥ गमने पांडुपुत्राणां जज्ञे तत्र मतिर्नृप ५ यदा त्वमन्यत नृपो जातकौतूहला इति ॥ उ
 वाचैतानेत्यतदा पांडवानं विकासुतः ६ ममैते पुरुषानित्यं कथयंति पुनः पुनः ॥ रमणीयतमं लोकेनगरेवारणावतम् ७ तेतातायदि मन्यध्वमुत्सवंवारणावते ॥
 सगणाः सान्वयाश्चैव विहरध्वं यथाऽमराः ८ ब्राह्मणेभ्यश्च रत्नानि गायनेभ्यश्च सर्वशः ॥ प्रयच्छध्वं यथाकामं देवा इव सुवर्चसः ९ कंचित्कालं विहृत्यैव मनुभूय परां
 मुदं ॥ इदं वैहास्तिनपुरं सुखिनः पुनरेष्यथ १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ घृतराष्ट्रस्य तं काममनुबुध्य युधिष्ठिरः ॥ आत्मनश्च सहायवंतथेति प्रत्युवाच तं ११
 ततो भीष्मं शांतनवं विदुरं च महामतिं ॥ द्रोणं च ब्राह्मिकं चैव सोमदत्तं च कौरवम् १२ कृपमाचार्यपुत्रं च भूरिश्रवसमेव च ॥ मान्यानन्यानमात्यांश्च ब्राह्मणांश्च तपोधनान्
 १३ पुरोहितांश्च पौत्रांश्च गांधारीं च यशस्विनीम् ॥ युधिष्ठिरः शनैर्दानं उवाचे दं वचस्तदा १४ रमणीये जनाकीर्णेनगरेवारणावते ॥ सगणास्तत्र यास्यामो घृतराष्ट्रस्य
 शासनात् १५ प्रसन्नमनसः सर्वेषु प्यावाचो विसुंचत ॥ आशीर्भिर्ब्रूहि तानस्मान्न पापं प्रसहिष्यते १६ एवमुक्तास्तु ते सर्वे पांडुपुत्रेण कौरवाः ॥ प्रसन्नवदनाभूत्वातेऽन्वव
 र्त्तं तपांडवान् १७ स्वस्त्यस्तु वः पथिसदा भूतेभ्यश्चैव सर्वशः ॥ माचवोऽस्त्वशुभं किंचित्सर्वशः पांडुनंदनाः १८ ततः कृतस्वस्त्ययनाराज्यलंभाय पार्थिवाः ॥ कृत्वा
 सर्वाणिकार्याणि प्रययुर्वारणावतम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुष्टुहर्षणिवारणावतयात्रायां त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ वैशं
 पायन उवाच ॥ एवमुक्ते पुराज्ञातु पांडुपुत्रेषु भारत ॥ दुर्योधनः परं हर्षमगच्छत्सदुरात्मवान् १ सपुरोचनमेकांतमानीय भरतर्षभ ॥ गृहीत्वा दक्षिणे पाणौ सचिवं वा
 क्यमब्रवीत् २ ममेयं वसुसंपूर्णा पुरोचनवसुंधरा ॥ यथेयं मतद्वत्ते स तारक्षितुमर्हसि ३ नहि मे कश्चिदन्योऽस्ति विश्वासिकतरस्त्वया ॥ सहायो येन संघायमंत्रयेयं
 यथात्वया ४ संरक्षता तमंत्रं च सपत्नांश्च ममोद्धर ॥ निपुणेनाभ्युपायेन यद्ब्रवीमि तथा कुरु ५ पांडवा घृतराष्ट्रेण प्रेषिता वारणावतम् ॥ उत्सवे विहरिष्यंति घृतराष्ट्रस्य शा
 सनात् ६ सत्वंरासभयुक्तेनस्यंदनेनाशुगामिना ॥ वारणावतमद्यैव यथायासितथा कुरु ७ तत्र गत्वा चतुःशालं गृहं परमसंवृतं ॥ नगरोपांतमाश्रित्य कारयेथामहाधनं ८

ति १६ । १७ । १८ राज्यलंभाय राज्यांशलाभाय १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ । २ सत्वं
 तांत्वदीयांमदीयां च ३ विश्वासिकतरो विश्वासेनास्तरः संघायमिलित्वा ४ उद्धर उन्मूलय ५ । ६ रासभेतितदुत्पन्नाश्चतरग्रहणं ७ महाधनं बहुधनसाध्यं ८

आग्नेयान्यग्निर्सेदीपकानि ९ । १० । ११ । १२ । १३ पित्रा घृतराष्ट्रः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽ
 शणसर्जरसादीनियानिद्रव्याणिकानिचित् ॥ आग्नेयान्युतसंतीहितानितत्रप्रदापय ९ सर्पिस्तैलवसाभिश्चलाक्षयाचाप्यनल्पया ॥ मृत्तिकांमिश्रयित्वा त्वंलेपंकु
 ड्येषुदापय १० शण्तैलं घृतं चैव जतुदारूणि चैव हि ॥ तस्मिन्वेश्मनि सर्वाणि निक्षिपेथाः समंततः ११ यथाचतत्रपश्येरन्परीक्षंतोऽपि पांडवाः ॥ आग्नेयमिति
 तत्कार्यमपि चान्येऽपि मानवाः १२ वेश्मन्येवंकृते तत्र गत्वा तान्परमार्चितान् ॥ वासयेथाः पांडवेयान्कुंतीं च ससुहृज्जनाम् १३ आसनानि च दिव्यानि याना
 निशयनानि च ॥ विधातव्यानि पांडूनां यथा तुष्ये तवैपिता १४ तथाश्चतत्रजानंति नगरेवारणावते ॥ तथा सर्वविधातव्यं यावत्कालस्य पर्ययः १५ ज्ञात्वा च तान् सु
 विश्वस्तान् शयानान् कुतोभयान् ॥ अग्निस्त्वया ततो देयोद्धारतस्तस्य वेश्मनः १६ दह्यमाने स्वकेगेहेदग्धा इति ततो जनाः ॥ नगर्हयेयुरस्मान् चैव पांडवार्थाय क
 र्हिंचित् १७ सतथेति प्रतिज्ञाय कौरवाय पुरोचनः ॥ प्रायाद्रासभयुक्तेनस्यंदनेनाशुगामिना १८ सगत्वा त्वरितं राजन दुर्योधनमते स्थितः ॥ यथोक्तं राजपुत्रेण सर्व
 चक्रे पुरोचनः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुष्टुहर्षणिवारणावतयात्रायां त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 पांडवास्तुरथान् कुंतीं च ससुहृज्जनाम् १ आरोहमाणा भीष्मस्य पादौ जगृहुरार्त्तवत् १ राजश्च घृतराष्ट्रस्य द्रोणस्य च महात्मनः ॥ अन्येषां चैव वृद्धानां कृप
 स्य विदुरस्य च २ एवं सर्वान् कुरुवृद्धानि वाद्ययतव्रताः ॥ समालिङ्ग्य समानान्वैवाले श्वाप्यभिवादिताः ३ सर्वा मातृस्तथाऽऽपृच्छ च कृत्वा चैव प्रदक्षिणम् ॥
 सर्वाः प्रकृतयश्चैव प्रययुर्वारणावतम् ४ विदुरश्च महाप्राज्ञस्तथाऽन्ये कुरुपुंगवाः ॥ पौराश्च पुरुषव्याघ्रानन्वीयुः शोककर्शिताः ५ तत्रकेचिदुवंति स्म ब्राह्मणानिर्भ
 यास्तदा ॥ दीनान्दृष्ट्वा पांडुसुतानतीव भृशदुःखिताः ६ विषमं पश्यते राजा सर्वथा ससुमंदधीः ॥ कौरव्यो घृतराष्ट्रस्तु न च धर्मप्रपश्यति ७ नहि पापमपापात्मारो
 चयिष्यति पांडवः ॥ भीमो वा बलिनां श्रेष्ठः कौंतेयो वा धनं जयः ८ कुत एव महात्मानो माद्रीपुत्रौ करिष्यतः ॥ तान् राज्यं पितृवः प्राप्तान् घृतराष्ट्रेण मृष्यते ९
 अधर्म्यमिदमत्यंतं कथं भीष्मोऽनुमन्यते ॥ विवास्यमानानस्थानेनगरेयोऽभिमन्यते १० पिते वहि नृपोऽस्माकमभूच्छांतनवः पुरा ॥ विचित्रवीर्यो राजर्षिः पां
 डुश्च कुरुनंदनः ११ सतस्मिन्पुरुषव्याघ्रे देवभावं गते सति ॥ राजपुत्रानि मान्वा लान् घृतराष्ट्रेण मृष्यते १२ वयमेतदनिच्छंतः सर्वे एव पुरोत्तमात् ॥ गृहान्वि
 हाय गच्छामो यत्र गंतायुधिष्ठिरः १३ तांस्तथावादिनः पौरान्दुःखितान्दुःखकर्शितः ॥ उवाच मनसा ध्यात्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः १४ पितामान्यो गुरुः श्रेष्ठो यदा
 हृष्टिर्वीपतिः ॥ अशंकमानैस्तत्कार्यमस्माभिरिति नो व्रतम् १५ भवंतः सुहृदोऽस्माकमस्मान् कृत्वा प्रदक्षिणम् ॥ प्रतिनंद्य तथाऽऽशीर्भिर्निवर्तध्वं यथा गृहम्
 १६ यदा तु कार्यमस्माकं भवद्भिरुपपत्स्यते ॥ तदा करिष्यथास्माकं प्रियाणि च हितानि च १७

ध्यायः ॥ १४४ ॥ पांडवा इति १ । २ । ३ प्रकृतयः प्रकृतीः ४ अन्वीयुरनुजग्मुः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अस्थाने अयुक्तं १० । ११ । १२ गंतामभिष्यति १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ पौरेष्विति पांडवश्रेष्ठं युधिष्ठिरवोधयन्नज्ञातं दुर्योधनकृतकपटज्ञापयन् इदं वक्ष्यमाणं वचनमब्रवीत् १९ न केवलं पौरेभ्य एव तद्वचनं गोपनीयमपितुसमीपस्थैरपि युधिष्ठिराद्यैर्न ज्ञातुं शक्यमित्याह
प्राज्ञ इति प्राज्ञो बुद्धिमाननेकभाषाभिज्ञत्वात् । प्राज्ञत्वमेवाह प्राज्ञप्रलापज्ञ इति प्रकर्षेणाज्ञानां पशुप्रायाणां विद्विरोधिनां म्लेच्छानां प्रलापोऽनर्थकं सम्यक्प्रकृतिप्रत्ययविभागेनानिष्पत्त्वादर्थानव
बोधकं वचनं देशभाषारूपं लुप्तवर्णमधिकवर्णविकृतवर्णचपदजातं यत्र तादृशभाषाभिज्ञ इत्यर्थः । तत्र लुप्तवर्णकाण्यशतपथे ईद्रेणासुरात्प्रतिभवतामग्रीहमां चित्राल्यां मदीयां इटका मुपयास्ये इति पृष्टेऽ
पहीत्यसुरवचनं तथा आदास्ये इत्युक्ते आहीतिप्रतिवचनं । तत्र उपधेहि आदेहीति वक्तव्ये वर्णलोपः । अधिकवर्णं तु गौरितिवक्तव्ये गावीगोणीगोतागोपोतलिङ्गेति प्रयुजते । तथा विकृतवर्णते
ऽसुराहेलयोहेलय इति वदंतः पराबभूवुरिति अरय इत्यपेक्षितेरेफस्थाने लकारः प्रयुज्यते वेदेऽप्यसुरभाषानुवादे । तेनेयं शंकाप्यपास्ता । यद्यपि युधिष्ठिरं प्रति विदुरेण म्लेच्छभाषयोक्तं तथापि व्यासेन तत्सं
स्कृतेनेवोपनिबद्धमिति । आदिपर्वणिनादेशभाषाश्चात्र ग्रन्थं तदिति प्रतिज्ञानात् । सर्वं प्राज्ञः प्राज्ञप्रलापज्ञश्च विदुरो युधिष्ठिरं प्रलापज्ञं म्लेच्छभाषाभिज्ञमिदं वक्ष्यमाणं वचो म्लेच्छभाषारूपं प्राज्ञः प्रक
र्षेणाज्ञानतः प्राज्ञं प्रकर्षेणाऽर्थतो ज्ञातुं शक्यमज्ञापकमर्थानामनवबोधकं वा । कथं तर्हि तेन वचनेनास्यापि बोधो भविष्यतीत्याशंक्याह प्रलापज्ञः प्रलापज्ञमिति प्रलापं जानतः प्रलापज्ञापकं । प्रलाप
ज्ञमिति पूर्वार्द्धे शब्दतो म्लेच्छभाषाभिज्ञत्वमुक्तं इह त्वर्थं तदभिज्ञत्वमित्यपीनरुक्तं । प्राज्ञ इति प्रलापज्ञ इति चोत्तरार्द्धे किंबतस्य षष्ठ्यंतस्य रूपे । प्राज्ञं प्रलापज्ञमिति त्वंतर्भावितव्यर्थं तज्ज्ञाधातोः

एवमुक्तास्तदा पौराः कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥ आशीर्भिश्चाभिनन्दैतान् जग्मुर्नगरमेव हि १८ पौरेषु विनिवृत्तेषु विदुरः सर्वधर्मवित् ॥ बोधयन् पांडवश्रेष्ठमिदं वचन
मब्रवीत् १९ प्राज्ञः प्राज्ञप्रलापज्ञः प्रलापज्ञमिदं वचः ॥ प्राज्ञं प्राज्ञः प्रलापज्ञः प्रलापज्ञं वचोऽब्रवीत् २० योजानातिपरप्रज्ञानीति शास्त्रानुसारिणीम् ॥ विज्ञायेह
तथा कुर्यादापदं निस्तरेद्यथा २१ अलोहं निशितं शस्त्रं शरीरपरिकर्तनम् ॥ यो वेत्ति न तु तं प्रति प्रतिघातविदं द्विषः २२

कप्रत्ययांतस्य रूपे । वचोवचनीयमवश्यं वक्तव्यमित्यर्थः । अत एवाब्रवीत् अत्रोत्तरार्धे गोडपाठ एव दृश्यते । तदभावे तु पूर्वार्धे देवाय मर्थः प्रत्येतव्यः । सर्वथापि म्लेच्छभाषयोक्तोऽर्थो म्लेच्छभाषयैव सं
गृह्यत इति तात्पर्यं । अन्यथा अलोहमित्याद्यपि व्यासोनावक्ष्यत् । यथा श्रुतं जातु पमेव गृहं भवहा हार्थं तत्र कृतमिति म्लेच्छभाषया विदुरेण युधिष्ठिरो बोधित इत्येव तेनोक्तं स्यात् २० तदेव वचनं श्रावयितुं
युधिष्ठिरमभिमुखीकरोति योजानातीति । परस्य शत्रोः प्रज्ञानीति शास्त्रं कपटेन विश्वासमुत्पाद्यापिशत्रुर्दंतव्य इति कणिकवचनरूपं तदनुसारिणीं योजानातिसपुमानि हयथा शत्रुकल्पितामापदं निस्तरेत् तथा
कुर्याद्यत्नमिति शेषः २१ तामेवापदमाह अलोहमित्यादिना । तं शत्रुणा कृतं वारणावतस्थं शस्त्रं सस्ति श्रेते अस्मिन्निति व्युत्पत्त्या प्रासादं बोधेति तद्विपोनं प्रति तिसंबंधः । शस्त्रमिति दंत्यसकारस्थानेता
लव्यशकारो म्लेच्छभाषात्वात् हेलय इति वर्णविकारः । पसस्वापे इत्यदादेस्त्वप्रत्ययांतस्य रूपं । तदेव विशिनष्टि अलोहमिति अलः अनलोहिः । आहि उपहीति वर्णलोपः तेन आग्नेयानि द्रव्या
णि जतु शणसर्जरसादीनि लक्ष्यंते तेषामूहः समूहोयस्मिन् । आग्नेयैर्दाहकैर्द्रव्यैरुपेतमित्यर्थः । तर्हि किं तानि ज्ञातुं शक्यानि न वेत्यत आह शरीरपरिकर्तनमिति शरीरं स्वरूपं म्लेच्छभाषात्वादाविभक्तिक
मिदं पदं । परिपरिलुप्य आच्छाद्य । वर्णद्वयलोपः परिवर्जनार्थो वा कर्तनं हिंसकं । तस्मिन् गृहं इति तान्येवाग्नेयानि द्रव्याणि भिर्यादौ वसतेन स्वरूपेण दृश्यंतेऽतस्तं शरीरपरिकर्तनं प्रासादं परित्याज्यं
यो वेत्ति कर्तनमिति हिंसार्थं स्य कृणते रूपं न च्छेदनार्थं स्य कृतं तरेति ज्ञेयं । कर्तनं कालमाह निशीति अत्र निशितं कर्तनमिति पदत्रयव्यतिरेकेण पूर्वार्धे म्लेच्छभाषयैवोक्तं । एवमग्नेपि श्लोके कतिपयपदान्येव
म्लेच्छभाषाभवति न सर्वैः श्लोक इति ज्ञेयं । यो वेत्ति तं प्रति घातविदं तस्य शस्त्रस्य प्रतिघातः प्रतीकारस्तद्विदं द्विषः शत्रवो न प्रतिहंतुं शक्नुवतीत्यर्थः २२

कस्तां हिंसाहसीतस्मिन् गृहे वसतोऽस्मान् भस्मीकर्तुं यतिष्यतीत्यत आह कक्षग्र इति कक्षः कुक्षिः पार्श्व इति यावत् तत्र हातिमच्छतीति कक्षग्रः पार्श्वचरः पुरोचन एव । अत्र स्वरस्येव प्रथमेपदे व्यत्ययो हेते
रप्रसिद्धं गत्यर्थत्वं च म्लेच्छभाषात्वात् । कक्षग्र एव शिशिरघ्नः शृणाति हि नस्तीति शिशिरोघ्निः । शृंसायामित्यस्य रूपं तेन हंतीति शिशिरघ्नः । गावीगोणीति वर्णविकार इत्यस्य रूपं । अप
मेव पार्श्ववर्ती युष्मानग्निना हंतुमायातीत्यर्थः । एवं तर्ह्ययमेव हंतव्य उत वारणावतेतद्गृहं वानपवेष्टव्यमुत वारणावतमगत्वेव हास्तिनपुरं प्रत्येवागंतव्यमित्याशंक्याह महाकक्ष इति महति कंसुखं श्लेघोतीति
कक्षयः शत्रुवर्णलोपेन कक्षे महति शत्रोसत्येतन्नयं कर्तुं शक्यं । ज्ञातकपटो हि बलवान् शत्रुः प्रत्यक्षमेव प्रहरेदिति भावः । कस्तर्त्तत्र उपाय इत्यत आह विलोकसो विलांतः प्रविष्टान् युष्मान् सपुरोचनो न दहेत्
तत्र दाहसंभावना नास्ति । तत्र गृहांतां विलं कर्तव्यमित्यर्थः । इत्यनेन प्रकारेणात्मानं योरक्षतिसजीवति । तस्मात्त्वयाप्येवं ज्ञात्वा उपायेनात्मा संरक्षणीय इत्यर्थः २३ ननु विले प्रविष्टानामस्माकं
विलमुखे प्रदीप्तेन वद्विना अंतरूपमणानाशः कर्तव्य इत्याशंक्य विवेकं विना मार्गं ज्ञानं दिग्ज्ञानं च न भवति धैर्यं विना ऐश्वर्यं च न प्राप्यत इति विवेकं धैर्यं चाश्रयस्वेत्याह नाचक्षुरिति चष्टेप इत्यनेनेति चक्षुर्विवेकः ।
संस्कृत एवायं श्लोको नीतिप्रदर्शनार्थः २४ तत्र मार्गं विवेकं तावदाह अनाप्तैरिति अनाप्तैः शत्रुभिर्दंतस्वीकारितं शस्त्रं गृहमलोहजं पूर्ववदाग्नेयद्रव्यसमूहमादत्ते स्वीकरोति चेन्नरस्तां हिंसावितुं शक्यस्तस्य शर

कक्षग्रः शिशिरघ्नश्च महाकक्षे विलोकसः ॥ न दहेदिति चात्मानं योरक्षतिसजीवति २३ नाचक्षुर्वेत्ति पंथानं नाचक्षुर्विदते दिशः ॥ नाघृतिर्बुद्धिमाप्रोति बुध्यस्वेवंप्रवो
धितः २४ अनाप्तैर्दत्तमादत्तेनरः शस्त्रमलोहजम् ॥ श्वाविच्छरणमासाद्य प्रमुच्येत हुताशनात् २५ चरन्मार्गान्विजानाति नक्षत्रैर्विदते दिशः ॥ आत्मना चात्मनः
पंचपीडयन्ननुपीडयते २६ एवमुक्तः प्रत्युवाच धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ विदुरं विदुषां श्रेष्ठं ज्ञातमित्येव पांडवः २७ अनुशिक्ष्यानुगम्यैतान् कृत्वा चैव प्रदक्षिणम् ॥
पांडवानभ्यनुज्ञाय विदुरः प्रययौ गृहान् २८ निवृत्ते विदुरे चापि भीष्मे पौरजने तथा ॥ अजातशत्रुमासाद्य कुंतीवचनमब्रवीत् २९ क्षताय दध्नीद्व्यक्यं जनमध्येऽब्रुव
न्निव ॥ त्वया च सतथेत्युक्तो जानीमोन चतद्वयम् ३० यदीदं शक्यमस्माभिर्ज्ञातुं न च स दोषवत् ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं संवादं तव तस्य च ३१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
गृहादग्निश्च बोद्धव्य इति मां विदुरोऽब्रवीत् ॥ पंथाश्च वीना विदितः कश्चित्स्यादिति धर्मधीः ३२

पंथं हंत इत् तस्य हि विलमुभयतो मुखं भवति तादृशं विलमासाद्य प्राप्य हुताशनात् प्रमुच्येत आत्मानं प्रोचयेत् तेन विलप्रवेशेन मार्गं तरेण सद्य एव विलाद्गृहीतः सरतां युष्मानां तं रूपमणामरणं भविष्यती
त्युक्तं २५ विलाग्निः श्रुतानामपि मार्गं ज्ञानं कथं भवेदित्याशंक्य मृगयाव्याजेन सर्वे मार्गं ज्ञातव्या इत्याशयेनाह चरन्मार्गान्विजानातीति एवं ज्ञातेष्वपि मार्गेषु हास्तिनपुरं प्रति नागंतव्यमित्याशयेना
ह नक्षत्रैर्विदते दिश इति । ननु कथमस्माभिलोकानामविदितं विलं कारयितुं शक्यं कथं वा विदेशे बंधुं श्रयक्त्वा स्थातव्यमित्याशंक्याह आत्मनेति आत्मनः अहं धर्मांशस्त्वं च धर्मपुत्रः अतोऽहंतव
आत्मा तस्य मम आत्मेवात्मा सखा कश्चिन्मयानियोक्तव्यस्तेन सहायेन विलादिसंपादयता हेतुना । पंचपीडयानि विदेशवासादिष्टविषया समर्पणेन पीडयन् । हेतोः शत्रुप्रत्ययः । मत्प्रहितेन मृत्येन
स्वधैर्येणेति यावत् । एताभ्यां द्वाभ्यामुपेतो नानुत्पद्यते मयाऽकृत्यं कृतमिति पश्चात्तापं न प्राप्नोति । मदीयां प्रायः सुरंगं कृत्वा दास्यति तेन मार्गेण देशांतरे एव गंतव्यं न तु हास्तिनपुरे प्रवेष्टव्यं । ज्ञातकपटो हि प्रब
लः शत्रुः प्रत्यक्षमेव प्रहरेदिति मायुक्त एवाशयः । धैर्यं सति पुनर्लक्ष्मीप्राप्तिर्भविष्यतीति भावः २६ । २७ । २८ । २९ । अमुवन्नियव्यक्तां वाचमकुर्वन्निव ३० । ३१ । ३२

३३ । ३४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ४ ॥ तत इति १ आगतानितिच्छेदः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० शिवमित्याख्यामात्रं अर्थतस्त्वशिवमारणार्थकृतत्वात् ११ । १२ । १३ । १४ मुंजःशरवल्कः १५ । १६ इमामापदभाविनीं दृष्टवान्तर्कतः तेनहेतुनाअशिवं जितेंद्रियश्वसुधांप्राप्स्यतीतिचमेऽब्रवीत् ॥ विज्ञातमितितत्सर्वंप्रत्युक्तोषिदुरोमया ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अष्टमेऽहनिरोहिण्यांप्रयाताःफाल्गुनस्यते ॥ वारणावतमासाद्यददृशुर्नागरंजनम् ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिजतुग्रहपर्वणि वारणावतगमनेपंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसर्वाप्रकृतयोनगराद्वारणावतात् ॥ सर्वमंगलसंयुक्तायथाशास्त्रमतंद्रिताः १ श्रुत्वागतान्पांडुपुत्रान्नायानैःसहस्रशः ॥ अभिजग्मुर्नर श्रेष्ठानश्रुत्वैवपरयामुदा २ तेसमासाद्यकौतियान्वारणावतकाजनाः ॥ कृत्वाजयाशिषःसर्वेपरिवार्यावतस्थिरे ३ तैर्वृतःपुरुषव्याघ्रोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ विवभौ देवसंकाशोवज्रपाणिरिवामरैः ४ सत्कृताश्चैवपौरैस्तेपौरान्सत्कृत्यचानघ ॥ अलंकृतंजनाकीर्णंविशुर्वारणावतम् ५ तेप्रविश्यपुरींवीरास्तूर्णजग्मुरथोगृहान् ॥ ब्राह्मणानामहीपालरतानांस्वेषुकर्मसु ६ नगराधिकृतानांचगृहाणिरथिनांतदा ॥ उपतस्थुर्नरश्रेष्ठावैश्यशूद्रगृहाण्यपि ७ अर्चिताश्चनरैःपौरैःपांडवाभर तर्षभ ॥ जग्मुरावसथंपश्चात्पुरोचनपुंसराः ८ तेभ्योभक्ष्याणिपानानिशयनानिशुभानिच ॥ आसनानिचमुख्यानिप्रददौसपुरोचनः ९ तत्रतेसत्कृतास्ते नसुमहार्हपरिच्छदाः ॥ उपास्यमानाःपुरुषैरूपुःपुरनिवासिभिः १० दशरात्रोषितानांतुतत्रतेपांपुरोचनः ॥ निवेदयामासगृहंशिवाख्यमशिवंतदा ११ तत्रते पुरुषव्याघ्राविविशुःसपरिच्छदाः ॥ पुरोचनस्यवचनात्कैलासमिवगुह्यकाः १२ तच्चागारमभिप्रेक्ष्यसर्वधर्मभृतांवरः ॥ उवाचाग्रेयमित्येवंभीमसेनंयुधिष्ठिरः १३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ जिघ्राणोऽस्यवसागंधंसर्पिर्जतुविमिश्रितम् ॥ कृतंहिव्यक्तमाग्रेयमिदंवेदमपरंतप १४ शणसर्जरसंव्यक्तमानीयग्रहकर्मणि ॥ मुंजवल्जवं शादिद्रव्यंसर्वघृतोक्षितम् १५ शिल्पिभिःसुकृतंघ्रातैर्विनीतैर्वेदमकर्मणि ॥ विश्वस्तंमामयंपापोदग्धुकामःपुरोचनः १६ तथाहिवर्ततेमंदःसुयोधनवशे स्थितः ॥ इमांतुतांमहाबुद्धिर्विदुरोदृष्टवांस्तथा १७ आपदंतेनमांपार्थसंसंबोधितथानपुरा ॥ तेवयंबोधितास्तेननित्यमस्मद्धितैषिणा १८ पित्राकनीयसास्त्रेहाडु द्विमंतोऽशिवंगृहम् ॥ अनायैःसुकृतंगूढैर्दुर्योधनवशानुगैः १९ ॥ भीमसेनउवाच ॥ यदीदंगृहमाग्रेयंविहितंन्यतेभगवान् ॥ तथैवसाधुगच्छामोयत्रपूर्वोषि तावयम् २० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ इहयत्तैर्निराकारैर्वस्तव्यमित्तिरोचये ॥ अप्रमत्तैर्विचिन्वद्भिर्गतिमिष्टांधुवामितः २१ यदिविदेतचाकारमस्माकंसपुरोचनः ॥ क्षिप्रकारिततोभूत्वाप्रसह्यापिदहेतनः २२ नायंविभेत्युपकोशादधर्माद्वापुरोचनः ॥ तथाहिवर्ततेमंदःसुयोधनवशेस्थितः २३

गृहमित्यस्मान्बोधितवानितिसंबंधः १७ । १८ । १९ । २० योगरूपकेणगृहवासकर्तव्यतामाह इहेति निराकारैरनाविष्कृतबाह्यचेष्टैः । इष्टान्गतिंनिरुपद्रवमार्गं । पक्षेइहेतेनिराकारै राकारविशेषमनालंब्यस्थेयं । यत्तैःशमादिपरैः । अप्रमत्तैःस्मृतिमद्भिः । प्रवांनतिमोक्षं २१ । २२ उपकोशाद्गर्हातः २३

अयंभीष्मःइतिसंबंधः २४ दग्धेष्वस्मास्वप्निदेपुकोपोधर्मइत्येवकारणकृत्वाभीष्मोऽन्येचकुप्येरन् २५ दाहस्यदाहात् स्पशैश्चारेः २६ अपददेशकोशाद्यसमत्वंतत्रस्थितान् अपक्षानसहायान् प्रयोगैरुपायैः २७ छन्नावासंगृहस्थानं वस्तव्यमधिष्ठातव्यं २८ । २९ क्वचित्कालेछन्नावासमेवाह भोममिति गृहःशासोऽपियेपांतान् इतरेरविदितकर्तव्यानित्यर्थः ३० अत्र

आपिचायंप्रदग्धेषुभीष्मोऽस्मासुपितामहः ॥ कोपंकुर्यात्किमर्थवाकौरवान्कोपयीतसः २४ अथवाऽपीहदग्धेषुभीष्मोऽस्माकंपितामहः ॥ धर्मइत्येवकुप्ये रन्येचान्येकरुपुंगवाः २५ वयंतुयदिदाहस्यविभ्यतःप्रद्रवेमाहि ॥ स्पशैर्निर्घातयेत्सर्वान्राज्यलुब्धःसुयोधनः २६ अपदस्थान्पदेतिष्ठन्नपक्षान्पक्षसंस्थितः ॥ हीनकोशान्महाकोशःप्रयोगैर्घातयेद्भुवम् २७ तदस्माभिरिमंपापंतंचपापंसुयोधनम् ॥ वंचयद्भिर्विस्तव्यंछन्नावासंक्वचित्क्वचित् २८ तेवयंमृगयाशीलाश्वरामवसु धामिमाम् ॥ तथानोविदितामार्गाभिविष्यंतिपलायताम् २९ भौमंचविलमद्यैकरवामसुसंवृतम् ॥ गृहश्वासान्नस्तत्रहुताशःसंप्रधक्ष्यति ३० वसतोऽत्रयथाचा स्मान्बुद्ध्येतपुरोचनः ॥ पौरोवापिजनःकश्चित्थाकार्यमतंद्भितैः ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिजतुग्रहपर्वणिभीमसेनयुधिष्ठिरसंवादेषट्चत्वारिंशदधिकशत तमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विदुरस्यसुहृत्कश्चित्खनकःकुशलोनरः ॥ विविक्तेपांडवानराजन्निदं वचनमब्रवीत् १ प्रहितोविदुरेणास्मि खनकःकुशलोह्यहम् ॥ पांडवानांप्रियंकार्यमितिक्विक्रवाणिवः २ प्रच्छन्नंविदुरेणोक्तःश्रेयस्त्वमिहपांडवान् ॥ प्रतिपादयविश्वासादितिक्विक्रवाणिवः ३ कृष्णप क्षेचतुर्दश्यांरात्रावस्यांपुरोचनः ॥ भवनस्यतवद्वारिप्रदास्यतिहृताशनम् ४ मात्रासहप्रदग्धव्याःपांडवाःपुरुषर्षभाः ॥ इतिव्यवसितंतस्यधार्तराष्ट्रस्यदुर्मतेः ५ किंचिच्चविदुरेणोक्तोम्लेच्छवाचाऽसिपांडव ॥ त्वयाचतत्तथेत्युक्तमेतद्विश्वासकारणम् ६ उवाचतंसत्यष्टतिःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ अभिजानामिसौम्यत्वांसुहृदं विदुरस्यवै ७ शुचिमांसंप्रियंचैवसदाचदृढभक्तिकं ॥ नविद्यतेकवेःकिंचिदविज्ञातंप्रयोजनम् ८ यथातस्यतथानस्त्वंनिर्विशेषावयंत्वयि ॥ भवतश्चयथातस्यपा ल्यास्मान्यथाकविः ९ इदंशरणमाग्रेयमदर्थमितिमेमतिः ॥ पुरोचनेनविहितंधार्तराष्ट्रस्यशासनात् १० सपापःकोषवांश्चैवसहायश्चदुर्मतिः ॥ अ स्मानपिचपापात्मानित्यकालंप्रबाधते ११ सभवान्मोक्षयत्वस्मान्यत्नेनास्माद्भुताशनात् ॥ अस्मास्विहादिदग्धेषुसकामःस्यात्सुयोधनः १२ समृद्ध मायुधागारमिदंतस्यदुरात्मनः ॥ वप्रांतंनिष्प्रतीकारमाश्रित्येदंकृतंमहत् १३ इदंतदशुभंनूतंतस्यकर्मचिकीर्षितम् ॥ प्रागेवविदुरोवेदतेनास्मानन्व बोधयत् १४ सेयमापदमुप्राप्ताक्षत्तायांदृष्टवानपुरा ॥ पुरोचनस्याविदितानस्मांस्त्वंप्रतिमोचय १५

विले ३१ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ विदुरस्येति १ । २ प्रच्छन्नंयथास्यात्तथापांडवान्श्रेयःप्रतिपादये त्युक्तोऽहंवःक्विक्रवाणि ३ । ४ । ५ म्लेच्छवाचाम्लेच्छभाषया ६ । ७ कवेःसर्वज्ञस्यकांतदक्षिनोवा ८ यथावयंतस्यतथाभवतश्चपालनीयाः अतोऽस्मान्यथाकविःपालय तितथात्वमपिपालयेत्यर्थः ९ शरणंगृहं १० । ११ । १२ वप्रांतंमाकारमूलं निष्प्रतीकारंबहिर्निर्गमनप्रकारशून्यं १३ । १४ । १५

परिखाप्राकारपरिधिभूतोगर्तस्तां नामप्रसिद्धं । उत्किरन्परिखापरिष्कारव्याजेन विलान्मृदमुत्किरन्बहिःक्षिपन्महाविलसुरंगारूपचकार १६ मध्येनग्रभ्यतः १७ व्यदधाद्विहितवान् सपुरोच
नस्तेचपंचगृहद्वारिषपां वसतिस्म १८ दिवाचमृगयांचरन्त्यतो नदग्धुपुरोचनश्छिद्रं प्रापेतिभावः १९ । २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकशततमा

सतथेतिप्रतिश्रुत्यखनकोयत्नमास्थितः ॥ परिखामुत्किरन्नामचकारचमहाविलम् १६ चक्रेचवेश्मनस्तस्यमध्येनातिमहद्विलम् ॥ कपाटयुक्तमज्ञातंसमंभूम्याश्च
मारत १७ पुरोचनभयादेवव्यदधात्संवृतंमुखम् ॥ सतस्यतुष्टद्वारिवसत्यशुभधीःसदा ॥ तत्रतेसायुधाःसर्वेवसंतिस्मक्षपांनृप १८ दिवाचरन्तिमृगयांपांडवेयावना
द्वनम् ॥ विश्वस्तवदविश्वस्तावंचयंतःपुरोचनम् ॥ अतुष्टास्तुष्टवद्राजभूपुःपरमविस्मिताः १९ नचैनानन्वबुध्यंतनरानगरवासिनः ॥ अन्यत्रविदुरामात्यात्तस्मा
त्वनकसत्तमात् २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुष्टहर्षणिजतुष्टहवासे सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
तांस्तुष्टासुमनसःपरिसंवत्सरोषितान् ॥ विश्वस्तानिवसंतक्षयहर्षचक्रेपुरोचनः १ पुरोचनेतथाहृष्टेकौतेयोऽथयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचोभौयमौप्रोवाचधर्म
वित् २ अस्मानयंसुविश्वस्तान्वेतिपापःपुरोचनः ॥ वंचितोऽयंनृशंसात्माकालंमन्येपलायने ३ आयुधागारमादीप्यदग्ध्वाचैवपुरोचनम् ॥ षट्प्राणिनोनि
घायेहद्रवामोऽनभिलक्षिताः ४ अथदानापदेशेनकुंतीब्राह्मणभोजनम् ॥ चक्रेनिशिमहाराजआजग्मुस्तत्रयोषितः ५ ताविहृत्ययथाकामंभुक्त्वापीत्वाचभार
त ॥ जग्मुर्निशिगृहानेवसमनुज्ञाप्यमाधवीम् ६ निषादीपंचपुत्रातुतस्मिन्भोज्येयदृच्छया ॥ अन्नार्थिनीसमभ्यागात्सपुत्राकालचोदिता ७ सार्पित्वामदितां
मत्तासपुत्रामदविह्वला ॥ सहसर्वैःसुतैराजस्तस्मिन्नेवानिवेशने ८ सुष्वापविगतज्ञानामृतकल्पानराधिप ॥ अथप्रवातेतुमलेनिशिसुप्तेजनेतदा ९ तदुपादीप
यद्भीमःशेतेयत्रपुरोचनः ॥ ततो जतुष्टहद्वारं दीपयामासपांडवः १० समंततोददौपश्चादग्निं तत्रनिवेशने ॥ ज्ञात्वातुतदृहंसर्वमादीप्तपांडुनंदनाः ११ सुरंगांवि
विशुस्तूर्णमात्रासार्धमरिंदमाः ॥ ततःप्रतापःसुमहाच्छब्दश्चैवविभावसोः १२ प्रादुरासीत्तदातेनबुधेसजनव्रजः ॥ तदवेक्ष्यगृहं दीप्तमाहुःपौराःकृशाननाः १३
॥ पौराञ्जुः ॥ दुर्योधनप्रयुक्तेनपापेनाकृतबुद्धिना ॥ गृहमात्मविनाशायकारितंदाहितंचतत् १४ अहोधिगृहतराष्ट्रस्यबुद्धिर्नातिसमंजसा ॥ यःशुचीन्पांडुदा
यादान्दाहयामासशत्रुवत् १५ दिष्ट्यात्विदानीं पापात्मादग्धोऽयमतिदुर्मतिः ॥ अनागसःसुविश्वस्तानयोददाहनरोत्तमान् १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवं
तेविलपंतिस्मवारणावतकाजनाः ॥ परिवार्यगृहंतच्चतस्थूरात्रौसमंततः १७ पांडवाश्चापितेसर्वेसहमात्रासुदुःखिताः ॥ बिलेनतेननिर्गत्यजग्मुर्दुर्मलक्षिताः १८
तेननिद्रोपरोधेनसाध्वसेनचपांडवाः ॥ नशेकुःसहसागंतुंसहमात्रापरंतपाः १९ भीमसेनस्तुराजेंद्रभीमवेगपराक्रमः ॥ जगामभ्रातृनादायसर्वान्मातरमेवच २०

ऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ तांस्त्विति १ । २ । ३ षट्प्राणिनइति अन्यथापलायनशंकयापुनरस्मदन्वेष्टणेमतिःस्यात्सामाभूदितिभावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०
११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ अ ॥ ॥ एतस्मिन्निति यथासंप्रत्ययंयथासंकेतं शुचिनाविकं मापयानान्जलपरि
स्कंधमारोप्यजननीयमावंकेनवीर्यवान् ॥ पार्थो गृहीत्वापाणिभ्यांभ्रातरौसुमहाबलः २१ उरसापादपानभंजन्महींपश्चाविदारयन् ॥ सजगामाशुतेजस्वीवातरंहा
वृकोदरः २२ ॥ इति श्रीमहाभारतेआदिपर्वणिजतुष्टहर्षणिजतुष्टहदाहेअष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्नेवकाले
तुयथासंप्रत्ययंकविः ॥ विदुरःप्रेषयामासतद्वनंपुरुषंशुचिम् १ सगत्वातुयथोद्देशं पांडवान्दृष्ट्वाशेवने ॥ जनन्यासहकौरव्यमापयानान्नदीजलम् २ विदितंतन्महा
बुद्धेर्विदुरस्यमहात्मनः ॥ ततस्तस्यापिचारेणचेष्टितंपापचेतसः ३ ततःप्रवासितोविद्वान्विदुरेणनरस्तदा ॥ पार्थानांदर्शयामासमनोमारुतगामिनीम् ४ स
र्ववातसहानावंयंत्रयुक्तापताकिनीम् ॥ शिवेभागीरथीतीरेनैर्विस्त्रंभिभिःकृताम् ५ ततःपुनरथोवाचज्ञापकंपूर्वचोदितम् ॥ युधिष्ठिरनिबोधेदंसंज्ञार्थवचनंकवेः ६
कक्षत्रःशिशिरघ्नश्चमहाकक्षेबिलौकसः ॥ नहंतीत्येवमात्मानंयोरक्षतिसजीवति ७ तेनमांप्रेषितंविद्विद्विश्चस्तंसंज्ञयाऽजया ॥ भूयश्चैवाहमांक्षत्ताविदुरःसर्वतोऽर्थ
वित् ८ कर्णदुर्योधनंचैवभ्रातृभिःसहितरणे ॥ शकुनिंचैवकौंतेयविजेताऽसिनसंशयः ९ इयंवारिपथेयुक्तानौरप्सुसुखगामिनी ॥ मोचयिष्यतिवःसर्वानस्माद्देशान्नसं
शयः १० अथतान्व्यथितान्दृष्ट्वासहमात्रानरोत्तमान् ॥ नावमारोप्यगंगायांप्रस्थितानब्रवीत्पुनः ११ विदुरोमूर्ध्नुपाघ्रायपरिष्वज्यवचोमुहुः ॥ अरिष्टंग
च्छताव्यग्राःपंथानमितिचाब्रवीत् १२ इत्युक्त्वासतुतान्वीरान्पुमान्विदुरचोदितः ॥ तारयामासराजेंद्रगंगांनावानरर्षभान् १३ तारयित्वाततो गंगां पा
रंप्राप्तांश्चसर्वशः ॥ जयाशिषःप्रयुज्याथयथागतमगाद्विसः १४ पांडवाश्चमहात्मानःप्रतिसंदिश्यवैकवेः ॥ गंगामुत्तीर्यवेगेनजग्मुर्दुर्मलक्षिताः १५ ॥ इति
श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुष्टहर्षणि गंगोत्तरणेऊनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथरात्र्याव्यतीतायाम
शेषोनागरोजनः ॥ तत्राजगामत्वरितोदिदृक्षुःपांडुनंदनान् १ निर्वापयंतोज्वलन्तेजनाददृशुस्ततः ॥ जातुषंतदृहंदग्धममात्यंचपुरोचनम् २ नूनंदुर्योधनेने
दंविहितंपापकर्मणा ॥ पांडवानांविनाशायेत्येवंतेचुक्षुर्जुनाः ३ विदितेघृतराष्ट्रस्यघातंराष्ट्रेणसंशयः ॥ दग्धवान्पांडुदायादान्नह्येनंप्रतिषिद्धवान् ४ नूनं
शांतनवोपीहनधर्ममनुवर्तते ॥ द्रोणश्चविदुरश्चैवकृपश्चान्येचकौरवाः ५ तेवयंघृतराष्ट्रस्यप्रेषयामोदुरात्मनः ॥ संवृतस्तेपरःकामःपांडवान्दग्धवानसि ६ ततो
व्यपोहमानास्तेपांडवार्थेहुताशनम् ॥ निषादीददृशुर्दग्धांपंचपुत्रामनागसम् ७ खनकेनतुतेनैववेश्मशोधयताविलम् ॥ पांसुभिःपिहितंतच्चपुरुषैस्तेर्नलक्षि
तम् ८ ततस्तेज्ञापयामासुर्घृतराष्ट्रस्यनागराः ॥ पांडवानग्निनादग्धानमात्यंचपुरोचनम् ९

माणंपरीक्षमाणान् १ । २ तस्यचेष्टितंचारेणविदुरस्यविदितंयतस्ततोहेतोर्विदुरेणततःस्वस्थानान्नरःप्रवासितःप्रेषितइतिसार्धश्लोकोवाक्यं ३ सनरोदर्शयामास ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०
११ । १२ । १३ । १४ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भारतभावदीपे ऊनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ व्यपोहमानाःनिर्वापयंतः ७ । ८ । ९

म.भा.टी.
॥१४०॥

१० । ११ । १२ कुल्यान्यस्थीनि कारयंतुसंस्कारयंतु । 'कलंजनपदेगोत्रेसजातीयगणेऽपिच । भवनेचतनोऽहोवकंठकार्यौपयोकुली'इतिमेदिनी । 'कुल्यंस्यात्कीकसेऽपि'इतिच । कुल्यानिचेत्यानी
 त्यन्ये महावृक्षेणवामहाप्रासादेनवाञ्जितानिचत्वरानीत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति आदिपर्वणि नी०भा०पंचाशदधिकशततमोऽ
 श्रुत्वातुष्टतराष्ट्रस्तद्राजासुमहदप्रियम् ॥ विनाशं पांडुपुत्राणां विललापसुदुःखितः १० अद्यपांडुर्भूतो राजाममभ्रातामहायशाः ॥ तेषुर्वीरेषु दग्धेषु मात्रासहवि
 शेषतः ११ गच्छंतु पुरुषाः शीघ्रं नगरं वारणावतम् ॥ सत्कारयंतु तान् वीरान् कुंतिराजसुतांचताम् १२ कारयंतु च कुल्यानि शुभानि च बृहंतित्च ॥ ये च तत्र मृता
 स्तेषां सुहृदो यांतु तानपि १३ एवं गते मया शक्यं यद्यत्कारयितुं हितम् ॥ पांडवानां च कुल्याश्वत्सर्वीक्रियतां धनैः १४ एवमुक्त्वा ततश्च क्रेज्ञातिभिः परिवारितः ॥
 उदकं पांडुपुत्राणां घृतराष्ट्रं विकासुतः १५ रुरुदुःसहिताः सर्वे भृशं शोकपरायणाः ॥ हायुधिष्ठिरकौरव्यहाभीमइतिचापरे १६ हाफाल्गुनेतिचाप्यन्येहायमा
 वितिचापरे ॥ कुंतीमार्ताश्वशोचंत उदकं चक्रिरे जनाः १७ अन्ये पौरजनाश्चैव मन्वशोचंत पांडवान् ॥ विदुरस्त्वल्पशश्वकेशोकं वेदपरं हि सः १८ पांडवाश्चापि
 निर्गल्यनगराद्धारणावतात् ॥ नदीं गंगामनुप्राप्तामात्पष्ठामहाबलाः १९ दाशानां भुजवेगेन नद्याः स्रोतो जवेन च ॥ वायुना चानुकूलेन तूर्णं पारमवाप्सु वन २०
 ततो नावंपरित्यज्य प्रययुर्दक्षिणां दिशम् ॥ विज्ञायनिशि पंथानं नक्षत्रगणसूचितम् २१ यतमाना वनं राजन गहनं प्रतिपेदिरे ॥ ततः श्रांताः पिपासार्ता निद्रांधाः पां
 डुनंदनाः २२ पुनरुचुर्महावीर्यं भीमसेनमिदं वचः ॥ इतः कष्टतरं किं नुयद्वयं गहने वने ॥ दिशश्च न विजानीमो गंतुं चैव न शक्नुमः २३ तंच पापं न जानीमो यदि दग्धः
 पुरोचनः ॥ कथं तु विप्रमुच्ये मभयादस्मादलक्षिताः २४ पुनरस्मानुपादाय तथैव ब्रज भारत ॥ त्वं हि नो बलवानेको यथा स तत गस्तथा २५ इत्युक्तो धर्मराजेन
 भीमसेनो महाबलः ॥ आदाय कुंतीभ्रातृश्वजगामा सुमहाबलः २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुष्टहपर्वणि पांडववनप्रवेशे पंचाशदधिकशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेन विक्रममाणेन ऊरुवेगसमीरितम् ॥ वनं स वृक्षवितपं व्यायूर्णितमिवाभवत् १ जंघावातो ववौ
 चास्य शुचिशुक्रागमे यथा ॥ आवर्जितलता वृक्षमार्गं चक्रे महाबलः २ समृद्धं पुष्पितांश्चैव फलितांश्च वनस्पतीन् ॥ अवरुज्यययौ गुल्मान्पथस्तस्य समीपजान्
 ३ सरोपित इव कुद्वो वने भंजन् महादुमान् ॥ त्रिप्रसुतमदः शुष्मीषष्टिवर्षीमतं गराट् ४ गच्छतस्तस्य वेगेन तार्क्ष्यमारुतरं हसः ॥ भीमस्य पांडुपुत्राणां
 मूर्च्छेव समजायत ५ असकृच्चापिसंतीर्य दूरपारं भुजप्लवैः ॥ पथि प्रच्छन्नमासे दुर्धर्ताराभ्यात्तदा ६ कृच्छ्रेण मातरं चैव सुकुमारीयशस्विनीम् ॥
 अवहत्सतु पृष्ठेन रोधः सुविषमेषु च ७

आदि. १
अ०
॥१५१॥

ध्यायः ॥ १५० ॥ तेनेति १ शुचिशुक्रागमे ज्येष्ठाषाढयोः समये आवर्जिताः समीकृता लता वृक्षाश्च यस्मिन् २ अवरुज्यभंका ३ रोपितो रोपं प्रापितः त्रिपुण्ड्रकर्णमूलगुह्यदेशे पुप्रसुतो मदीयस्य सः शुष्मी
 तेजस्वी । 'शुष्मंतेजसिसूर्येना' इति मेदिनी । पष्टिवर्षीति पूर्णयो वनः ४ । ५ दूरपारं गंगाप्रवाहं वने पितस्माद्भिन्वतीति भावः भुजप्लवैर्भुजाभ्यां प्लवनेः बहुत्वव्यापारभेदात् ६ रोधः सूचभागेषु ७

॥१४०॥

८ अनात्तैर्वेत्तु भवेत्कृत्वातरूपैरित्यर्थः ९ गुल्मः स्तंबः क्षुपो ह्रस्वशाखो वृक्षः अवभुशोनामितः १० । ११ तृपातृष्णया १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ गव्यूतिमात्रात्क्रोशद्वयात्
 अगमच्चवनोद्देशमल्पमूलफलोदकम् ॥ क्रूरपक्षिमृगंधोरं सायाह्ने मरतर्षभ ८ घोरासमभवत्संध्यादारुणा मृगपक्षिणः ॥ अप्रकाशादिशः सर्वा वातैरासन्नार्तवैः ९
 शीर्णपर्णफलैराजन्वहुगुल्मक्षुपैर्दुमैः ॥ भग्नावभुग्भूयिष्ठैर्नानादुमसमाकुलैः १० तेश्रमेण च कौरव्यास्तृष्णया च प्रपीडिताः ॥ नाशकुवंस्तदा गंतुं निद्रया च प्रवृ
 द्धया ११ न्यविशंत हिते सर्वे निरास्वादे महावने ॥ ततस्तृषापारिक्ता कुंतीपुत्रानथा ब्रवीत् १२ मातासती पांडवानां पंचानां मध्यतः स्थिता ॥ तृष्णया हि परीता
 ऽस्मि पुत्रान् भृशमथा ब्रवीत् १३ तच्छ्रुत्वा भीमसेनस्य मातृस्नेहात्प्रजल्पितम् ॥ कारुष्येन मनस्तप्तंगमनायोपचक्रमे १४ ततो भीमो वनं घोरं प्रविश्य विजनं महत् ॥
 न्यग्रोधं विपुलच्छायं रमणीयं दर्शह १५ तत्र निक्षिप्य तान् सर्वांनुवाच भरतर्षभ ॥ पानीयं मृगयामी हविश्रमध्वमिति प्रभो १६ एते रुवंति मधुरं सारसाजलचारिणः ॥
 ध्रुवमत्र जलस्थानं महच्चेति मतिर्मम १७ अनुज्ञातः स गच्छेति भ्रात्रा ज्येष्ठेन भारत ॥ जगाम तत्र यत्र स्मसारसाजलचारिणः १८ स तत्र पीत्वा पानीयं स्नात्वा च भरतर्ष
 भ ॥ तेषामर्थं च जग्राह भ्रातृणां भ्रातृवत्सलः ॥ उत्तरीयेण पानीयमानया मास भारत १९ गव्यूतिमात्रादागत्य त्वरितो मातरं प्रति ॥ शोकदुःखपरीतात्मानि शश्व
 सोरगो यथा २० समुत्तां मातरं दृष्ट्वा भ्रातृश्वसुधातले ॥ भृशं शोकपरीतात्मा विललाप वृकोदरः २१ अतः कष्टतरं किं नु द्रष्टव्यां हि भाविष्यति ॥ यत्पश्यामि महीसु
 स्नानभ्रातृनद्यसु मंदभाक् २२ शयनेषु पराद्धर्षेषु पुरा वारणावते ॥ नाधिजग्मुस्तदानिद्रांति स्य सुप्ता महीतले २३ स्वसारं वसुदेवस्य शशुसंघावमर्दिनः ॥ कुंतिराज
 सुतां कुंतीं सर्वलक्षणपूजिताम् २४ स्नुषां विचित्रवीर्यस्य भार्यां पांडोर्महात्मनः ॥ तथैव चास्मज्जननीं पुंडरीकोदरप्रभाम् २५ सुकुमारतरामेनां महार्हशयनोचि
 ताम् ॥ शयानां पश्यतां स्येह पृथिव्याम तथोचिताम् २६ धर्मादिद्राचवाताच्च सुषुवेया सुतानि मान् ॥ सेयं भूमौ परिश्रांता शेते प्रासादशायिनी २७ किं नु दुःखतरं
 शक्यं मया द्रष्टुमतः परम् ॥ योऽहमद्य न रव्याघ्रान् सुप्तान् पश्यामि भूतले २८ त्रिपुलोकेषु योराज्यं धर्मनित्योऽर्हते नृपः ॥ सोऽयं भूमौ परिश्रांतः शेते प्राकृतवत्कथम् ॥
 २९ अयं नीलांबुदश्यामो नरेष्वप्रतिमोऽर्जुनः ॥ शेते प्राकृतवत् भूमौ ततो दुःखतरं नु किम् ३० अश्विनाविवदेवानां या विमौरूपसंपदा ॥ तौ प्राकृतवद्वेमौ प्रसुप्तौ ध
 रणीतले ३१ ज्ञातयो यस्य नैव स्युर्विषमाः कुलपांसनाः ॥ स जीवेत सुखं लोके ग्रामे भद्रमद्वैकजः ३२ एको वृक्षो ह्यिद्यो ग्रामे भवेत्पर्णफलान्वितः ॥ चैत्यो भवति निर्जा
 तिरर्चनीयः सुपूजितः ३३ येषां च बहवः शूरा ज्ञातयो धर्ममाश्रिताः ॥ ते जीवंति सुखं लोके भवंति च निरामयाः ३४ बलवंतः समृद्धार्थामित्रबांधवनंदनाः ॥ जीवंत्य
 न्योन्यमाश्रित्य द्रुमाः काननजा इव ३५ वयंतु घृतराष्ट्रेण सपुत्रेण दुरात्मना ॥ विवासितान दग्धाश्च कथंचिद्वैव संश्रयात् ३६ तस्मान्मुक्ता वयं दाहादिमं वृक्षमुपाश्रिताः ॥
 कादिशं प्रतिपत्स्यामः प्राप्ताः केशमनुत्तमम् ३७ सकामो भवदुर्द्वेषात्तराष्ट्राल्पदर्शन ॥ नूनं देवाः प्रसन्नास्तेनानुज्ञामियुधिष्ठिरः ३८

२० । २१ सुमंदभागीति मंदभाग्यः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ एकज एक एव जातोऽसहायः ३२ । ३३ । ३४ बांधवानां नंदनाः सुखदाः ३५ । ३६ । ३७ । ३८

तुभ्यंतव ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ लक्षयेयामिकानामाक्रोशादिना ४४ । ४५ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकपंचादशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ७ ॥
 प्रयच्छतिवधेतुभ्यंतेनजीवासिदुर्मते ॥ नन्वद्यससुतामात्यंसकर्णानुजसौवलम् ३९ गत्वाक्रोधसमाविष्टःप्रेषयिष्येयमक्षयम् ॥ किंनुशक्यंमयाकर्तुंयतेनकुध्यते
 नृपः ४० धर्मात्मापांडवश्रेष्ठःपापाचारयुधिष्ठिरः ॥ एवमुक्त्वमहाबाहुःक्रोधसंदीप्तमानसः ४१ करंकरेणनिष्पिष्यनिःश्वसनदीनमानसः ॥ पुनर्दीनमनाभूत्वा
 शांताचिंरिवपावकः ४२ भ्रातृन्महीतलेसुप्तानवैक्षतवृकोदरः ॥ विश्वस्तानिवसंविष्टान्पृथग्जनसमानिव ४३ नातिदूरेणनगरंवनादस्माद्विलक्षये ॥ जागर्तव्ये
 स्वपंतीमेहतजागर्त्यहंस्वयम् ४४ प्राश्यंतीमेजलंपश्चात्प्रतिबुद्धाजितकृमाः ॥ इतिभीमोव्यवस्यैवजजागारस्वयंतदा ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिजतुष्ट
 हपर्वणिभीमजलाहरणेएकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तंजतुष्टहपर्व ॥ ॥ अथाहिर्बवधपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्र
 तेषुशयानेषुहिर्बोनामराक्षसः ॥ अविदूरेवनात्तस्माच्छालवृक्षंसमाश्रितः १ कूरोमानुषमांसादोमहावीर्यपराक्रमः ॥ प्रावृज्जलधरश्यामःपिंगाक्षोदारुणाकृतिः
 २ दंष्ट्राकरालवदनःपिशितेप्सुःक्षुधार्दितः ॥ लंबस्त्रिगलंबजठरोरक्तश्मश्रुशिरोरुहः ३ महावृक्षगलस्कंधःशंकुकर्णोविभीषणः ॥ यदृच्छयातानपश्यत्पांडुपुत्रा
 न्महारथान् ४ विरूपरूपःपिंगाक्षःकरालोघोरदर्शनः ॥ पिशितेप्सुःक्षुधार्तश्चतानपश्यद्यदृच्छया ५ उर्ध्वांगुलिःसकंडूयन्धुन्वनरूक्षान्शिरोरुहान् ॥ जृंभमाणो
 महावक्रःपुनःपुनरवेक्ष्यच ६ दृष्टोमानुषमांसस्यमहाकायोमहाबलः ॥ आघ्रायमानुषंगंधंभगिनीमिदमब्रवीत् ७ उपपन्नश्चिरस्याद्यभक्षोऽयंममसुप्रियः ॥ स्नेह
 स्त्रवान्प्रसवतिजिह्वापर्येतिमेसुखम् ८ अष्टौदंष्ट्राःसुतीक्ष्णाग्राश्चिरस्यापातदुःसहाः ॥ देहेषुमज्जयिष्यामिस्त्रिगंधेषुपिशितेषुच ९ आक्रम्यमानुषंकंठमाच्छिद्यधम
 नीमपि ॥ उष्णंनवंप्रपास्यामिफेनिलंरुधिरं बहु १० गच्छजानीहिकेत्वेतेशेरतेवनमाश्रिताः ॥ मानुषोवलवानगंधोग्राणंतर्पयतीवमे ११ हृत्वेतान्मानुषान्सर्वा
 नानयस्वममांतिकम् ॥ अस्मद्विषयसुप्तेभ्योनैतेभ्योभयमस्तिते १२ एषामुल्लूत्यमांसानिमानुषाणांयथेष्टतः ॥ भक्षयिष्यावसहितौकुरुपूर्णवचोमम १३ भक्ष
 यित्वाचमांसानिमानुषाणांप्रकामतः ॥ नृत्यावसहितावावांदत्ततालावनेकशः १४ एवमुक्त्वाहिर्बोवातुहिर्बोवेनतदावने ॥ भ्रातुर्वचनमाज्ञायत्वरमाणेवराक्षसी ॥
 १५ जगामतत्रयत्रस्मपांडवाभरतर्षभ ॥ ददर्शतत्रसागत्वापांडवान्पृथयासह ॥ शयानान्भीमसेनंचजाग्रतंत्वपराजितम् १६ दृष्ट्वैवभीमसेनंसाशालपोतमिवो
 द्रुतम् ॥ राक्षसीकामयामासरूपेणाप्रतिमंभुवि १७ अयंश्यामोमहाबाहुःसिंहस्कंधोमहाद्युतिः ॥ कंबुग्रीवःपुष्कराक्षोभर्तायुक्तोभवेन्मम १८ नाहंभ्रातृवचोजा
 तुकुर्याकूरोपसंहितम् ॥ पतिस्नेहोऽतिबलवान्नतथाभ्रातृसौहृदम् १९

तत्रेति १ । २ पिशितेप्सुर्भीसार्थो स्त्रिगंधामूलं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ पर्येतिमानुषमांसस्पलाभंसूचयंतीचलतीव ८ । ९ धमर्नानाई १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५
 १६ शालपोतमिवशालांकुरमिव १७ श्यामस्तरुणः अग्नेनवहेमाभमितिवक्ष्यमाणत्वात् १८ कूरोपसंहितं हिंसायुक्तं १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ विभक्षयिष्यतामक्षयितुमिच्छता २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणि
 मुहूर्तमेवतृप्तिश्चभवेद्भ्रातुर्ममैवच ॥ हतै रेतैरहत्वातुभोदिष्येशाश्वतीःसमाः २० साकामरूपिणीरूपं कृत्वामानुषमुत्तमम् ॥ उपतस्थेमहाबाहुंभीमसेनंशनैःशनैः
 २१ लज्जमानेवललनादिव्याभरणभूषिता ॥ स्मितपूर्वमिदंवाक्यंभीमसेनमथाब्रवीत् २२ कुतस्त्वमसिसंप्राप्तःकश्चासिपुरुषर्षभ ॥ कइमेशेरतेचेहपुरुषादेवरू
 पिणः २३ केयं वैवृहतीश्यामासुकुमारीतवानघ ॥ शेतेवनमिदंप्राप्यविश्वस्तास्वगृहेयथा २४ नेदंजानातिगहनंवनंराक्षससेवितम् ॥ वसतिह्यत्रपापात्माहि
 र्बोनामराक्षसः २५ तेनाहंप्रेषिताभ्रात्रादुष्टभावेनरक्षसा ॥ विभक्षयिष्यतामांसयुष्माकममरोपमाः २६ साऽहंत्वामभिसंप्रेक्ष्यदेवगर्भसमप्रभम् ॥ नान्यं
 भर्तारमिच्छामिसत्यमेतद्ब्रवीमिते २७ एतद्विज्ञायधर्मज्ञयुक्तंमयिसमाचर ॥ कामोपहतचित्तांगीभजमानांभजस्वमाम् २८ त्रास्यामित्वांमहाबाहोराक्षसात्पु
 रुषादकात् ॥ वत्स्यावोगिरिदुर्गेषुभर्ताभवममानघ २९ अंतरिक्षचरीह्यस्मिकामतोविचरामिच ॥ अतुलामाशुहिप्रीतितत्रतत्रमयासह ३० ॥ भीमसेनउवाच ॥
 मातरंभ्रातरंज्येष्ठंसुखसुप्तानकथंत्विमान् ॥ परित्यजेतकोन्वद्यप्रभवन्निहराक्षसि ३१ कोहिसुप्तानिमान्भ्रातृन्दत्ताराक्षसभोजनम् ॥ मातरंचनरोगच्छेत्कामार्त
 इवमद्विधः ३२ ॥ राक्षस्युवाच ॥ यत्तोप्रियंतत्कारिष्येसर्वानेतान्प्रबोधय ॥ मोक्षयिष्याम्यहंकाभंराक्षसात्पुरुषादकात् ३३ ॥ भीमसेनउवाच ॥ सुखसुप्तान्वनेभ्रातृ
 न्मातरंचैवराक्षसि ॥ नभयाद्रोधयिष्यामिभ्रातृस्तवदुरात्मनः ३४ नहिमेराक्षसाभीरुसोदुंशक्ताःपराक्रमम् ॥ नमनुष्यानगंधर्वानयक्षाश्चारुलोचने ३५ गच्छवा
 तिष्ठवाभद्रेयद्वाऽपीच्छसितकुरु ॥ तंवाप्रेषयतन्वांगिभ्रातरंपुरुषादकम् ३६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिहिर्बोवधपर्वणिभीमहिर्बोवासंवादेद्विपंचाश
 दधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तांविदित्वाचिरगतांहिर्बोराक्षसेश्वरः ॥ अवतीर्यदुमात्तस्मादाजगामाशुपांडवान् १ लोहि
 ताक्षोमहाबाहुरूर्ध्वकेशोमहाननः ॥ मेघसंघातवर्ष्माचतीक्ष्णदंष्ट्रोभयानकः २ तमापतंतदंष्ट्रैवतथाविकृतदर्शनम् ॥ हिर्बोवाचवित्रस्ताभीमसेनमिदंवचः ३
 आपतत्येषदुष्टात्मासंकुद्धःपुरुषादकः ॥ साऽहंत्वांभ्रातृभिःसार्द्धयद्ब्रवीमितथाकुरु ४ अहंकाभममावीररक्षोबलसमन्विता ॥ आरुहेमांममश्रोणिनेष्यामित्वांवि
 हायसा ५ प्रबोधयैतान्सुप्तान्मातरंचपरंतप ॥ सर्वानेवगमिष्यामिगृहीत्वावोविहायसा ६ ॥ भीमउवाच ॥ माभैस्त्वंपृथुसुश्रोणिनेषकश्चिन्मयिस्थिते ॥ अहमे
 नंहनिष्यामिप्रेक्षंत्यास्तेसुमध्यमे ७ नायंप्रतिबलोभीरुराक्षसापसदोमम ॥ सोढुंयुधिपरिस्पंदमथवासर्वराक्षसाः ८ पश्यवाहसुवृत्तौमेहस्तिहस्तनिभाविमौ ॥
 ऊरुपरिघसंकाशौसंहतंचाप्युरोमहत ९ विक्रमंमेयथेद्रस्यसाऽद्यद्रक्ष्यसिशोभने ॥ मावमंस्थाःपृथुश्रोणिमत्वामामिहमानुषम् १०

॥ हिडिंबोवाच ॥ नावमन्येनरव्याघ्रत्वामहं देवरूपिणम् ॥ दृष्टप्रभावस्तुमयामानुषेष्वेवराक्षसः ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथासंजल्पतस्तस्यभीमसेनस्यभा
 रत ॥ वाचःशुश्रावताःकुद्धोराक्षसःपुरुषादकः १२ अवेक्षमाणस्तस्याश्चहिडिंबोमानुषं वपुः ॥ स्रग्दामपूरितशिखंसमग्रेंदुनिभाननम् १३ सुभ्रूनासाक्षिकेशां
 तंसुकुमारनखत्वचम् ॥ सर्वाभरणसंयुक्तंसुसूक्ष्मावरवाससम् १४ तांतथामानुषंरूपंविभ्रतीसुमनोहरम् ॥ पुंस्कामांशंकमानश्चक्रोधपुरुषादकः १५ संकुद्धो
 राक्षसस्तस्याभगिन्याःकुरुसत्तम ॥ उत्फाल्यविपुलेनेत्रेतस्तामिदमब्रवीत् १६ कोहिमेभोतुकामस्यविघ्नं चरतिदुर्मतिः ॥ नविभेषिहिडिंबेकिंमत्कोपाद्विप्रमो
 हिता १७ धिक्त्वामसतिपुंस्कामेममविप्रियकारिणि ॥ पूर्वेषाराक्षसेंद्राणांसर्वेषामयशस्करि १८ यानिमानाश्रिताःस्फापीर्विप्रियंसुमहन्मम ॥ एषतानद्यवैसर्वा
 न्हनिष्यामित्वयासह १९ एवमुक्त्वाहिडिंबांसहिडिंबोलोहितेक्षणः ॥ ववायाभिपपातैनान्दैर्देतानुपस्पृशन् २० तमापतंतं संप्रेक्ष्यभीमःप्रहरतांवरः ॥ भर्त्सयामा
 सतेजस्वीतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भीमसेनस्तुतं दृष्ट्वा राक्षसप्रहसन्निव ॥ भगिनीं प्रति संकुद्धमिदं वचनमब्रवीत् २२ किंतेहिडिंब एतैर्वा
 सुखसुप्तैः प्रबोधितैः ॥ मामासादयदुर्बुद्धेतरसात्वनराशन २३ मय्येव प्रहरौहित्वं नस्त्रियं हंतुमर्हसि ॥ विशेषतोऽनपठतेपरेणापठतेसति २४ नहीयंस्ववशावाला
 कामयत्यद्यमामिह ॥ चोदितैषाह्यनंगेनशरीरांतरचारिणा २५ भगिनीतवदुर्बुद्धेतरक्षसां वैयशोहर ॥ त्वन्नियोगेनचैवेयंरूपंममसमीक्ष्यच २६ कामयत्यद्यमां
 भीरुस्तवनैषापराध्यति ॥ अनंगेनकृतेदोषेनेमांगर्हितुमर्हसि २७ मयितिष्ठतिदुष्टात्मन्नस्त्रियं हंतुमर्हसि ॥ संगच्छस्वमयासार्द्धमेवेनैकोनराशन २८ अहमेको
 गमिष्यामित्वामद्यमसादनम् ॥ अद्यमद्रलनिष्पिष्टं शिरोराक्षसदीर्यताम् ॥ कुंजरस्येवपादेनविनिष्पिष्टं वलीयसः २९ अद्यगात्राणितेकंकाःश्येनागोमायव
 स्तथा ॥ कर्षतुभुविसंहृष्टानिहतस्यमयासृष्टे ३० क्षणेनाद्यकारिष्येऽहमिदं वनमराक्षसम् ॥ पुरायदूषितं नित्यं त्वयाभक्षयतानरान् ३१ अद्यत्वांभगिनीरक्षः
 कृष्यमाणं मायाऽसकृत् ॥ द्रक्ष्यत्यद्रिप्रतीकाशंसिंहेनवमहाद्विपम् ३२ निरावाधास्त्वयिहतेमयाराक्षसपांसन ॥ वनमेतच्चरिष्यंतिपुरुषावनचारिणः ३३ हिडिं
 ब उवाच ॥ गर्जितेन वृथा किंते कथितेन च मानुष ॥ कृत्वैतत्कर्मणा सर्वकथ्येथामाचिरं कृथाः ३४ बलिनं मन्यसे यच्चाप्यात्मानं सपराक्रमम् ॥ ज्ञास्यस्यद्यसमाग
 म्यमयाऽऽत्मानं बलाधिकम् ३५ नतावदेतान् हिंसिष्ये स्वपत्वेते यथा सुखम् ॥ एषत्वामेव दुर्बुद्धे निहन्म्यद्याप्रियंवदम् ३६ पीत्वा तवा सृग्गात्रेभ्यस्ततः पश्चादिमा
 नपि ॥ हनिष्यामिततः पश्चादिमां विप्रियकारिणीम् ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततो वाहुं प्रग्रह्य पुरुषादकः ॥ अभ्यद्रवत संकुद्धो भीमसेन मारिदमम् ३८

३८ गमिष्यामि गमिष्यामि नयिष्यामीति वा पाठः ॥ २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । आकर्षतुः आचकर्षतुः ४४ । ४५ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठे भारतभावे दीपे त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ प्रबुद्धा इति १ । २ । ३ । ४ । ५ जिघांसितुं हंतुं
 तस्याभिद्रवतस्तूर्णभीमोभीमपराक्रमः ॥ वेगेन प्रहितं वाहुं निजग्राहहसन्निव ३९ निगृह्य तं बलाद्भीमो विस्फुरंतं च कर्षह ॥ तस्मादेशाद्भ्रूण्यष्टौसिंहः क्षुद्रमृगं य
 था ४० ततः सराक्षसः कुद्धः पांडवेन बलादितः ॥ भीमसेनं समालिङ्ग्य व्यनदद्भैरवं रवम् ४१ पुनर्भीमो बलादेन विचकर्ष महाबलः ॥ माशब्दः सुखसुप्तानां भात
 णामेभवेदिति ४२ अन्योन्यंतौ समासाद्य विचकर्षतुरोजसा ॥ हिडिंबोभीमसेनश्च विक्रमं चक्रतुः परम् ४३ बभंजतुस्तदा वृक्षां लताश्चाकर्षतुस्तदा ॥ मत्तावि
 वचसं रव्यौ वारणौ पृष्टिहायनौ ४४ तयोः शब्देन महता विबुद्धास्ते न र्षभाः ॥ सहमात्राच ददृशुर्हिडिंबामग्रतः स्थिता ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि हि
 डिंबवधपर्वणि हिडिंबयुद्धे त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रबुद्धास्ते हिडिंबाया रूपं दृष्ट्वाऽतिमानुषम् ॥ विस्मिताः
 पुरुषव्याघ्रावभूवुः पृथयासह १ ततः कुंतीसमीक्ष्यैनां विस्मितारूपसंपदा ॥ उवाचमधुरं वाक्यं सात्वपूर्वमिदं शनैः २ कस्य त्वं सुरगर्भाभेकावाऽसि वरवर्णिनि ॥ केन
 कार्येण संप्राप्ता कुतश्चागमनंतव ३ यदिवाऽस्य वनस्य त्वं देवताय दिवाऽप्सराः ॥ आचक्ष्वममत्सर्वकिमर्थं चेहतिष्ठसि ४ ॥ हिडिंबोवाच ॥ यदेतत्पश्यसि वनं नील
 मेघनिभं महत् ॥ निवासोराक्षसस्यैष हिडिंबस्य ममैव च ५ तस्य माराक्षसेंद्रस्य भगिनीं विद्धि भाविनि ॥ भ्रात्रासंप्रेषिता मार्येत्वांसपुत्रां जिघांसितुं ६ क्रूर
 बुद्धेरहंतस्य वचनादागता त्विह ॥ अद्राक्षं न वहेमाभंतवपुत्रं महाबलम् ७ ततोऽहं सर्वभूतानां भावे विचरता शुभे ॥ चोदिता तवपुत्रस्य मन्मथेन वशानुगा ८ ततो वृ
 तो मया भर्ता तवपुत्रो महाबलः ॥ अपनेतुं च यतितो न चैव शक्तो मया ९ चिरायमाणां मां ज्ञात्वा ततः सपुरुषादकः ॥ स्वयमेवागतो हंतुमिमान्सर्वास्तवात्मजान् १०
 सतेन ममकांतेन तवपुत्रेण धीमता ॥ बलादितो विनिष्पिष्य व्यपनीतो महात्मना ११ विकर्षतौ महावेगौ गर्जमानौ परस्परं ॥ पश्यैव्युधिविक्रां तावेतौ च नररा
 क्षसौ १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्याः श्रुत्वैव वचनमुत्पपात युधिष्ठिरः ॥ अर्जुनो न कुलश्चैव सह देवश्च वीर्यवान् १३ तौ ते ददृशुरासक्तौ विकर्षतौ परस्परं ॥
 कांक्षमाणौ जयं चैव सिंहाविव बलोत्कटौ १४ अथान्योन्यं समाश्लिष्य विकर्षतौ पुनः पुनः ॥ दावाग्निधूमसदृशं चक्रतुः पार्थिवं रजः १५ वसुधारेणु संवीतौ वसुधाधरस
 त्रिभौ ॥ बभ्राजतुर्यथा शैलौ नीहारेणाभिसंवृतौ १६ राक्षसेन तदा भीमं क्रिश्यमानं निरीक्ष्य च ॥ उवाचेदं वचः पार्थः प्रहसच्छनकैरिव १७ भीममाभैर्महावाहोन
 त्वांबुध्यामहे वयं ॥ समेतं भीमरूपेण रक्षसाश्रमकार्शिताः १८ साहाय्येऽस्मि स्थितः पार्थपातयिष्यामिराक्षसम् ॥ नकुलः सह देवश्च मातरंगो पयिष्यतः १९
 भीम उवाच ॥ उदासीनो निरीक्षस्वनकार्यः संप्रमस्त्वया ॥ न जात्वयं पुनर्जीवेन्मद्गाहं तरमागतः २० ॥ अर्जुन उवाच ॥ किमनेन चिरं भीमजीवता पापरक्षसा ॥
 गंतव्येन चिरं स्थातुमिह शक्यमरिदम २१ पुरा संरज्यते प्राचीपुरा संव्याप्रवर्तते ॥ रौद्रेमुहूर्ते रक्षांसि प्रबलानि भवंत्युत २२

स्वार्थे सत् ६ । ७ भावे चित्ते ८ । ९ । १० व्यपनीतो दूरे नीतः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० गंतव्ये सति चिरं स्थातुं शक्यं २१ । २२

विभीषणविशेषेणभयंकरं पुराप्रोगेवमायां विकृतेरक्षोरौद्रेमुहूर्त्तः अस्मिन्सारं बलं अर्पयन्निपातय एतं शीघ्रं जहीत्यर्थः २३ । २४ आभ्रामयत्समंताद्भ्रामितवान् २५ वृथावृद्धो दीर्घत्वंगतः
 वृथामरणं बाहुयुद्धेन हतस्य स्वर्गकीर्त्योरभावात् २६ । २७ क्रोधो दीपनायाजुं न उवाच यदिवेति २८ । २९ । ३० । ३१ योऽक्रियत्वानिबन्धय उरोदेशे गृहीत्वा प्रतीपं विनाम्य यद्विबन्धय देशे भंक्ता
 त्वरस्वभीममाक्रोडजहिरक्षोविभीषणम् ॥ पुराविकुरुते मायां भुजयोः सारमर्पय २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अर्जुने नैव मुक्तस्तु भीमो रोषाज्ज्वलन्निव ॥ बलमाहा
 रयामास यद्वायोर्जगतः क्षये २४ ततस्तस्यां बुदाभस्य भीमो रोषात्तुरक्षसः ॥ उक्षिप्याभ्रामयद्देहं तूर्णं शतगुणं तदा २५ ॥ भीम उवाच ॥ वृथामां सैवृथापुष्टो वृथा
 वृद्धो वृथामतिः ॥ वृथामरणमर्हस्त्वं वृथाऽद्य न भविष्यसि २६ क्षेममद्य करिष्यामि यथा वनमकंटकम् ॥ न पुनर्मानुषान् हत्वा भक्षयिष्यामि राक्षस २७ ॥ अर्जुन उवाच ॥
 यदिवामन्यसे भारं त्वमिमं राक्षसं युधि ॥ करोमि तव साहाय्यं शीघ्रमेपनिपात्यताम् २८ अथवाऽप्यहमेवै न हनिष्यामि वृकोदर ॥ कृतकर्मापरिश्रान्तः साधुतावदुपारम
 २९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ निष्पिप्यैनं बलाद्भूमौ पशुमारममारयत् ३० समार्यमाणो भीमेन ननाद विपुलं स्वनम् ॥
 पूरयंस्तद्वनं सर्वजलाद्रैव दुंदुभिः ३१ बाहुभ्यां योऽक्रियत्वा तं बलवान्पांडुनंदनः ॥ मध्ये भंक्ता महाबाहुर्हर्षयामास पांडवान् ३२ हिडिंबं निहतं दृष्ट्वा संहृष्टास्तेतर
 स्विनः ॥ अपूजयन्नरव्याघ्रं भीमसेनमरिंदमम् ३३ अभिपूज्य महात्मानं भीमं भीमपराक्रमम् ॥ पुनरेवार्जुनो वाक्यमुवाचे दं वृकोदरम् ३४ न दूरं नगरं मन्ये वनाद्
 स्मादहं विभो ॥ शीघ्रं गच्छाममद्रं तेन नो विद्यात्सुयोधनः ३५ ततः सर्वे तथेत्युक्त्वा मात्रासह महारथाः ॥ प्रययुः पुरुषव्याघ्राहिडिंबाचैव राक्षसी ३६ ॥ इति श्रीम
 हाभारते आदिपर्वणि हिडिंबवधपर्वणि हिडिंबवधे चतुष्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ भीमसेन उवाच ॥ स्मरंति वैरं रक्षांसि मायायाश्चित्य
 मोहिनीम् ॥ हिडिंबे व्रजपंथानं त्वमिमं भ्रातृसेवितम् १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्रुद्धोऽपि पुरुषव्याघ्रं भीममास्मस्त्रियं वधीः ॥ शरीरगुभ्यभ्यधिकं धर्मगोपाय पांडव
 २ वधाभिप्रायमायां तमवधीस्त्वं महाबलम् ॥ रक्षसस्तस्य भगिनी किं नः क्रुद्धा करिष्यति ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हिडिंबा तु ततः कुंतीमभिवाद्य कृतांजलिः ॥
 युधिष्ठिरं तु कौंतेयमिदं वचनमब्रवीत् ४ आर्ये जानासिय दुःखमिह स्त्रीणामनंगजम् ॥ तदिदं मामनुप्राप्तं भीमसेनकृतं शुभे ५ सोढं तत्परमं दुःखं मया कालप्रतीक्षया ॥
 सोऽप्यमभ्यागतः कालो भविता मे सुखोदयः ६ मया ह्युत्सृज्य सुहृदः स्वधर्मस्वजनं तथा ॥ वृत्तोऽयं पुरुषव्याघ्रस्तव पुत्रः पतिः शुभे ७ वीरेणाऽहं तथाऽनेन त्वया चापियश
 स्विनी ॥ प्रत्याख्यातान जीवामि सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ८ तदर्हसि कृपां कर्तुं मयि त्वं वरवर्णिनि ॥ मत्वा मूढेति तन्मां त्वं भक्तावाऽनुगतेति वा ९ भर्त्नाऽनेन महाभागे संयो
 जयसुतेनह ॥ तमुपादाय गच्छेयं यथेष्टं देव रूपिणम् ॥ पुनश्चैवानयिष्यामि विस्त्रं भंकुरु मे शुभे १०

श्रोतयित्वा पशुमारममारयत् पांडवांश्चर्षयामासेत्यन्वयः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुष्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ७ ॥ ॥
 स्मरंतीति भ्रातृसेवितं पंथानं मृत्युं १ । २ । ३ अभिवाद्य आर्ये इत्याभाष्य चौरादिकस्य वदेरूपं ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ वहिष्यामि प्रापयिष्यामि आर्षे इत् प्रवक्ष्यामीति पाठेऽपि वेदेवरूपं गतिगर्भदेशं १२ आचृत्यां गीकृत्य १३ व्यसनं वाचकं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
 २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० शंक्रुर्गणैतीक्ष्णाग्रस्तब्धकर्णं ३१ । ३२ दीर्घघोणं दीर्घनासिकं । विकटवक्रे उद्धरे उचोपेडिके जानुगुल्फांतरे पाश्चात्यप्रदेशः पि
 अहं हिमनसाध्याता सर्वात्रिष्यामि वः सदा ॥ वृजिनात्तारयिष्यामि दुर्गेषु विषमेषु च ११ पृष्ठेन वो वहिष्यामि शीघ्रं गतिमभीप्सतः ॥ यूयं प्रसादं कुरुत भीमसेनो भजे
 तमाम् १२ आपदस्तरणे प्राणान्धारयेद्येन तेन वा ॥ सर्वमावृत्त्य कर्तव्यं तं धर्ममनुवर्तता १३ आपत्सु यो धारयति धर्मं धर्मविदुत्तमः ॥ व्यसनं ह्येव धर्मस्य धर्मिणा
 मापदुच्यते १४ पुण्यं प्राणान्धारयति पुण्यं प्राणदमुच्यते ॥ येन येनाचरेद्धर्मतस्मिन् गहान विद्यते १५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेतद्यथाऽऽत्यत्वं हिडि
 बेना त्रसंशयः ॥ स्थातव्यं तु त्वया सत्ये यथा ब्रूयांसु मध्यमे १६ स्नातं कृताह्निकं भद्रे कृतकौतुकमंगलम् ॥ भीमसेनं भजेथास्त्वं प्रागस्तगमनाद्रवेः १७ अहः सुवि
 हरानेन यथाकामं मनोजवा ॥ अयं त्वानयितव्यस्ते भीमसेनः सदानि शि १८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथेति तत्प्रतिज्ञाय भीमसेनोऽब्रवीदिदम् ॥ शृणुराक्ष
 सिसत्येन समयं ते वदाम्यहम् १९ यावत्कालेन भवति पुत्रस्योत्पादनं शुभे ॥ तावत्कालं गमिष्यामि त्वया सह सुमध्यमे २० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथेति त
 त्प्रतिज्ञाय हिडिंबाराक्षसतिदा ॥ भीमसेनमुपादाय सोर्ध्वमाचक्रमेततः २१ शैलशृंगे पुरम्येषु देवतायतनेषु च ॥ मृगपक्षिषु पुरमणीयेषु सर्वदा २२ कृत्वा चरु
 पंपरमं सर्वाभरणभूषिता ॥ संजल्पंती सुमधुरं रमयामास पांडवम् २३ तथैव न दुर्गेषु पुष्पितद्भुमवल्लिषु ॥ सरःसुरमणीयेषु पद्मोत्पलयुतेषु च २४ नदीद्वीपप्रदेशेषु वै
 दूर्यसिकतासु च ॥ सुतीर्थवनतोयासु तथा गिरि नदीषु च २५ काननेषु विचित्रेषु पुष्पितद्भुमवल्लिषु ॥ हिमवाद्गिरिकुंजेषु गुहासु विविधासु च २६ प्रफुल्लशतपत्रेषु सरः
 स्वमलवारिषु ॥ सागरस्य प्रदेशेषु मणिहेमचितेषु च २७ पल्लवेषु च रम्येषु महाशालवनेषु च ॥ देवारण्येषु पुण्येषु तथा पर्वतसानुषु २८ गुह्यकानानि वासेषु ताप
 सायतनेषु च ॥ सर्वतु फलरम्येषु मानसेषु सरःसु च २९ विभ्रती परमं रूपं रमयामास पांडवम् ॥ रमयंती तथा भीमं तत्र तत्र मनोजवा ३० प्रजज्ञे राक्षसी पुत्रं भीमसेनान्म
 हाबलम् ॥ विरूपाक्षं महावक्रं शंक्रुर्गणं विभीषणम् ३१ भीमनादं सुतामोष्ठं तीक्ष्णदंष्ट्रं महाबलम् ॥ महेष्यासं महावीर्यं महासत्वं महाभुजम् ३२ महाजवं महाकायं महामा
 यमरिंदमम् ॥ दीर्घघोणं महोरस्कं विकटोद्धर्षिडिकम् ३३ अमानुषं मानुषं भीमवेगं महाबलम् ॥ यः पिशाचानतीत्यान्वान् भूवातीवराक्षसान् ३४ बालोऽपि
 यौवनं प्राप्नोमानुषेषु विशापते ॥ सर्वास्त्रेषु परं वीरः प्रकर्षमगमद्वली ३५ सद्यो हि गर्भान् राक्षस्यो लभंते प्रसवांति च ॥ कामरूपधराश्चैव भवंति बहुरूपिकाः ३६ प्रणम्य वि
 कचः पादावष्टब्हात्सपितुस्तदा ॥ मातुश्च परमेष्वासस्तौ च नामास्य चक्रतुः ३७ घटो हास्योत्कच इति माता तं प्रत्यभाषत ॥ अब्रवीत्तेन नामास्य घटोत्कच इति स्मह ३८
 डिका तद्देयस्य तं विकटोद्धर्षिडिकं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ विकचः केशहीनः ३७ घट इति घटसाहश्याद्घटः शिरः । 'घटः समाधिभेदेनाशिरः कूटकटेषु च' इति मेदिनी । हस्पष्टं अस्य पुत्रस्य उ
 त्कचः विकेशो यतस्ततो घटः उत्कचो यस्येति यो गाढोत्कच इति नामाब्रवीत् ३८

आत्मनित्यःस्ववशः ३९. संवाससमयःसहवासकालः जीर्णोऽतीतः । पुत्रोत्पत्तिपर्यंतमेवतस्पर्कतत्वात् ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ समयमेवाह कृत्येति ४५ घटोत्कचोत्पत्ति
 अनुरक्तश्चतानासीत्पांडवान्सघटोत्कचः ॥ तेषांचदयितो नित्यमात्मनित्यो बभूवह ३९ संवाससमयोर्जीर्णइत्याभाष्यततस्तुतान् ॥ हिडिंबासमयंकृत्वास्वां
 गतिप्रत्यपद्यत ४० घटोत्कचो महाकायः पांडवान्पृथया सह ॥ अभिवाद्यथान्यायमब्रवीच्चप्रभाष्यताम् ४१ किं करोम्यहमार्याणां निःशंकं वदतानघाः ॥ तं ब्रुवं
 तं भैमसेर्निहंतुं तीव्रचनमब्रवीत् ४२ त्वंकुरुणांकुले जातः साक्षाद्भीमसमो ह्यसि ॥ ज्येष्ठः पुत्रोऽसि पंचानां साहाय्यं कुरु पुत्रक ४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पृथयाऽ
 प्येवमुक्तस्तु प्रणम्यैव वचोऽब्रवीत् ॥ यथा हिरावणो लोके इंद्रजिच्च महाबलः ॥ वर्ष्मवीर्यसमोलोके विशिष्टश्चाभवंचतु ४४ कृत्यकाल उपस्थास्येपि तु निति घटोत्क
 चः ॥ आमंत्र्य रक्षसां श्रेष्ठः प्रतस्थे चोत्तरां दिशम् ४५ सहसृष्टो मधवता शक्तिहेतोर्महात्मना ॥ कर्णस्याप्रतिवीर्यस्य प्रतियोद्धामहारथः ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आदिपर्वणि हिडिंबवधपर्वणि घटोत्कचोत्पत्तौ पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेवनेन वनंगत्वाघ्नंतो मृग
 गणान्वहन् ॥ अपक्रम्य ययूराजं स्वरमाणामहारथाः १ मत्स्यांस्त्रिगतीन्पंचालान्कीचकानंतरेण च ॥ रमणीयान्वनोद्देशान्प्रेक्षमाणाः सरांसि च २ जटाः कृत्वा
 ऽऽत्मनः सर्वैर्बललाजिनवाससः ॥ सहकुंत्यामहात्मानो विभ्रतस्तापसं वपुः ३ क्वचिद्दहंतो जननीं त्वरमाणामहारथाः ॥ क्वचिच्छं देन गच्छंतस्ते जग्मुः प्रसभंपुनः ४
 ब्राह्मं वेदमधीयानावेदांगानि च सर्वशः ॥ नीतिशास्त्रं च सर्वज्ञादहंशुस्तेपितामहम् ५ तेऽभिवाद्य महात्मानं कृष्णद्वैपायनं तदा ॥ तस्थुः प्रांजलयः सर्वे सह मात्रापरं
 तपाः ६ ॥ व्यास उवाच ॥ मयेदं व्यसनं पूर्वं विदितं भरतर्षभाः ॥ यथा तु तैरधर्मेण धार्तराष्ट्रैर्विवासिताः ७ तद्विदित्वाऽस्मि संप्राप्तश्चिकीर्षुः परमं हितम् ॥ न विषादो
 ऽत्र कर्तव्यः सर्वमेतत्सुखाय वः ८ समास्ते चैव मे सर्वे यूयं चैव न संशयः ॥ दीनतो बालतश्चैव स्नेहं कुर्वते मानवाः ॥ तस्माद्भ्यधिकः स्नेहो युष्मासु मम सांप्रतम् ९ स्ने
 हपूर्वचिकीर्षामि हितं वस्तु त्रिबोधत ॥ इदं नगरमभ्याशेरमणीयं निरामयम् ॥ वसते ह प्रतिच्छन्ना ममागमनकांक्षिणः १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सतान्स
 माश्वास्य व्यासः सत्यवती सुतः ॥ एकचक्रामभिगतः कुंतीमाश्वासयत्प्रभुः ११ ॥ व्यास उवाच ॥ जीवतु त्रिसुतस्तेऽयं धर्मनित्यो युधिष्ठिरः ॥ धर्मेण पृथिवीं जि
 त्वा महात्मा पुरुषर्षभः ॥ पृथिव्यां पार्थिवान्सर्वान्प्रशासिष्यति धर्मराट् १२ पृथिवीमखिलां जित्वा सर्वासागरमेखलाम् ॥ भीमसेनार्जुनबलाद्भोक्ष्यते नात्र संशयः
 १३ पुत्रास्तव च मात्राश्च सर्वे एव महारथाः ॥ स्वराष्ट्रे विहरिष्यंति सुखं सुमनसः सदा १४ यक्ष्यंति च नरव्याघ्रानिर्जित्य पृथिवीमिमाम् ॥ राजसूयाश्वमेधाद्यैः क्रतु
 भिर्भूरिदक्षिणैः १५ अनुग्रह्य सुहृद्गर्भोगैश्चर्य सुखेन च ॥ पितृपैतामहं राज्यमिमेभोक्ष्यंति ते सुताः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा निवेश्यै नान्ब्राह्मणस्य
 निवेशने ॥ अब्रवीत्पांडवश्रेष्ठः पृथिवीं द्वैपायनस्तदा १७ प्रयोजनमाह सहीति ४६ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥
 ते इति वनेन वनं वनाद्गनं १ । २ । ३ । ४ ब्राह्मं वेदं ब्रह्म प्रतिपादकमुपनिषद्भागं ब्राह्मणयोग्यं वा पितामहं व्यासं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० एकचक्रामभिगतः तैः सह तिस्रोप ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ एकचक्रामिति १ । २ पार्थिवान्पृथिवीसंबन्धिनः ३ भेक्षभिक्षालब्धमन्नं चैरुर्भक्षितवंतः आपदिक्षत्रि
 इह मासं प्रतीक्षध्वमागमिष्याम्यहंपुनः ॥ देशकालौ विदित्वैवलप्यस्य ध्वं परमां मुदम् १८ सतैः प्रांजलिभिः सर्वैस्तथेत्युक्तो नराधिप ॥ जगाम भगवान् व्यासो यथा
 गतमृषिः प्रभुः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि हिडिंबवधपर्वणि एकचक्राप्रवेशे व्यासदर्शने पट्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ समासंच हि
 डिंबवधपर्व ॥ अथ वक्रवधपर्व ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एकचक्रांगतास्ते तु कुंतीपुत्रामहारथाः ॥ अत ऊर्ध्वं द्विजश्रेष्ठ किमकुर्वत पांडवाः १ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ एकचक्रांगतास्ते तु कुंतीपुत्रामहारथाः ॥ ऊपुर्नातिचिरं कालं ब्राह्मणस्य निवेशने ॥ २ रमणीयानि पश्यंतो वनानि विविधानि च ॥ पार्थिवानपि
 चोद्देशान्सरितश्च सरांसि च ३ चैरुर्भक्षंतदाते तु सर्वे एव विशांपते ॥ बभूवुर्नागराणां च स्वैर्गुणैः प्रियदर्शनाः ४ निवेदयंति स्म तदा कुंत्याभैक्षं सदानि शि ॥ त
 या विभक्तान् भागांस्ते भुंजते स्म पृथक्पृथक् ५ अर्धं ते भुंजते वीराः सह मात्रापरंतपाः ॥ अर्धं सर्वस्य भैक्षस्य भीमो भुंक्ते महाबलः ६ तथा तु तेषां वसतां तस्मिन् राष्ट्रे म
 हात्मनां ॥ अतिचक्रामसुमहान्कालोऽथ भरतर्षभ ७ ततः कदाचिद्भैक्षाय गतास्ते पुरुषर्षभाः संगत्या भीमसेनस्तु तत्रास्ते पृथया सह ८ अथार्तिजं महाशब्दं
 ब्राह्मणस्य निवेशने ॥ भृशमुत्पातितं धोरं कुंतीशुश्राव भारत ९ रोह्यमाणान्स्तान्दृष्ट्वा परिदेवयतश्च सा ॥ कारुण्यात्साधुभावाच्च कुंतीराजन्नचक्षमे १० म
 न्यवः १२ साचित्तये सदा पुत्रब्राह्मणस्यास्य किंचिद्दहम् ॥ प्रियं कुर्यामिति गृहेयत्कुर्युरुषिताः सुखम् १३ एतावान्पुरुषस्तात कृतं यस्मिन्ननश्यति ॥ यावच्च
 कुर्यादन्योऽस्य कुर्याद्भ्यधिकंततः १४ तदिदं ब्राह्मणस्यास्य दुःखमापातितं भुवम् ॥ तत्रास्य यदि साहाय्यं कुर्यात्सुपकृतं भवेत् १५ ॥ भीमसेन उवाच ॥ ॥ ज्ञा
 यतामस्य यदुःखं यतश्चैव समुत्थितम् ॥ विदित्वा व्यवसिष्यामि यद्यपि स्यात्सुदुष्करम् १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवं तौ कथयंतौ च भूयः शुश्रुवतुः स्वनम् ॥
 आर्तिजंतस्य विप्रस्य सभार्यस्य विशांपते १७ अंतःपुरंततस्तस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः ॥ विवेश त्वरिता कुंती वद्वत्सेवसौरभी १८ ततस्तं ब्राह्मणं तत्र भार्यया च सु
 तेन च ॥ दुहित्राचैव सहितं ददर्शा वनताननम् १९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ धिगिदं जीवितं लोके गतसारमनर्थकम् ॥ दुःखमूलं पराधीनं भृशमप्रियभागि च २० जीविते
 परमं दुःखं जिविते परमो ज्वरः ॥ जीविते वर्तमानस्य दुःखानामागमो भुवः २१ आत्मा ह्येको हि धर्मार्थौ कामं चैव निषेवते ॥ एतैश्च विप्रयोगोऽपि दुःखं परमनंतकम् २२
 आहुः केचित्परं मोक्षं स च नास्ति कथंचन ॥ अर्थप्राप्तौ तु नरकः कृत्स्न एवोपपद्यते २३ अर्थेप्सुता परं दुःखमर्थप्राप्तौ ततोऽधिकम् ॥ जातस्नेहस्य चार्थेषु विप्रयोगे महतरं २४
 मस्यापितदोचित्यात् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ परिदेवयतः विविधं लालप्यमानान् १० । ११ । १२ गृहे सुखमुषिताः दुर्वासः प्रभृतय इव १३ कृतमुपकृतं न नश्यति प्रत्युपकारं विना नावसीदति एता
 वानेव पुरुषो न चाम्यः १४ । १५ । १६ । १७ सौरभी कामधेनुसंततिर्गोः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

योगमुपायं २५ । २६ । २७ भूतपूर्वाःपूर्वभूताः नष्टास्त्यर्थः २८ । २९ । ३० मातृसमांजादिभूमिसमां गोसमांवा । 'मातागौर्याऽऽदिजननीगोब्रह्मण्य्यादिभूमिपु'इतिमेदिनी ३१ । ३२ । ३३
३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नेति वैद्यस्यविद्यावतः १ । २

नहियोगंप्रपश्यामियेनमुच्येयमापदः ॥ पुत्रदारेणवासार्धप्राद्रवेयमनामयम् २५ यतितंवेमयापूर्ववेत्थब्राह्मणिततथा ॥ क्षेमंयतस्ततो गंतुंत्वयातुममनश्रुतम् २६
इहजाताविवृद्धाऽस्मिपिताचापिममेतिवै ॥ उक्तवत्यसिदुर्मेधेयाच्यमानामयाऽसकृत् २७ स्वर्गतोऽपिपितावृद्धस्तथामाताचिरंतव ॥ बांधवाभूतपूर्वाश्चतत्र
वासेतुकारतिः २८ सोऽयंतेबंधुकामायाअशृण्वंत्यावचोमम ॥ बंधुप्रणाशःसंप्राप्तोभृशंदुःखकरोमम २९ अथवामद्विनाशोऽयंनहिशक्ष्यामिकंचन ॥ परित्यक्तु
महबंधुस्वयंजीववृशंसवत् ३० सहधर्मचरिदांतांनित्यंमातृसमांमम ॥ सखायंविहितादि वैर्नित्यंपरमिकांगतिम् ३१ पित्रामात्राचविहितांसदागार्हस्थ्यभागि
नीम् ॥ वरयित्वायथान्यायंमंत्रवत्परिणीयच ३२ कुलीनांशीलसंपन्नामपत्यजननीमपि ॥ त्वामहंजीवितस्यार्थेसाध्वीमनपकारिणीम् ३३ परित्यक्तुंनशक्ष्यामि
भार्यांनित्यमनुवताम् ॥ कुतएवपरित्यक्तुंसुतंशक्ष्याम्यहंस्वयम् ३४ बालमप्राप्तवयसमजातव्यंजनाकृतिम् ॥ भर्तुरर्थायनिक्षिप्तान्यासंधात्रामहात्मना ३५ यया
दौहित्रजौल्लोकानाशंसेपितृभिःसह ॥ स्वयमुत्पाद्यतांवालांकथमुत्स्रष्टुमुत्सहे ३६ मन्यंतेकेचिदधिकंस्नेहंपुत्रेपितुर्नराः ॥ कन्यायांकेचिदपरेममतुल्याडुभौ
स्मृतौ ३७ यस्यांलोकाःप्रसूतिश्चस्थितानित्यमथोसुखम् ॥ अपापांतामहंवालांकथमुत्स्रष्टुमुत्सहे ३८ आत्मानमपिचोत्सृज्यतप्स्यामिपरलोकगः ॥ त्यक्ताह्ये
तेमयाव्यक्तंनेहशक्ष्यंतिजीवितुम् २९ एषांचान्यतमत्यागोन्मृशंसोर्गर्हितोडुवैः ॥ आत्मत्यागेकृतेचेमेमरिष्यंतिमयाविना ४० सकृच्छमहमापन्नोऽनशक्तस्तर्तु
मापदम् ॥ अहोधिक्कांगतित्वद्यगमिष्यामिसवांधवः ॥ सर्वैःसहमृतंश्रेयोऽनचेमजीवितंक्षमम् ४१ ॥ इति श्रीम० आदि० बकवधपर्वणि ब्राह्मणचिंतायांसप्तपंचा
शदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ नसंतापस्त्वयाकार्यःप्राकृतेनेवकर्हिचित् ॥ नहिसंतापकालोऽयंवेद्यस्यतवविद्यते १ अवश्यंनिधनंसर्वैर्गत
व्यमिहमानवैः ॥ अवश्यभाविन्यर्थेवैसंतापोनेहविद्यते २ भार्यापुत्रोऽथदुहितासर्वमात्मार्थमिष्यते ॥ व्यथांजहिसुबुद्ध्यात्वंस्वयंयास्यामितत्रच ३ एतद्विपरमं
नार्याःकार्यंलोकेसनातनम् ॥ प्राणानपिपरित्यज्ययद्भर्तुर्हितमाचरेत् ४ तच्चतत्रकृतंकर्मतवापीदंसुखावहम् ॥ भवत्यमुत्रचाक्षय्यंलोकेऽस्मिंश्चयशस्करम् ५ एषचै
वगुरुर्धर्मोयंप्रवक्ष्याम्यहंतव ॥ अर्थश्चतवधर्मश्चभूयानत्रप्रदृश्यते ६ यदर्थमिष्यतेभार्याप्राप्तःसोऽर्थस्त्वयामयि ॥ कन्याचैकाकुमारश्चकृताऽहमनृणात्वया ७ समर्थः
पोषणेचासिसुतयोरक्षणेतथा ॥ नत्वहंसुतयोःशक्तातथारक्षणपोषणे ८ ममहित्वद्विहीनायाःसर्वप्राणधनेश्वर ॥ कथंस्यातांसुतौवालौभरेयंचकथंत्वहम् ९ कथंहिवि
धवाऽनाथावालपुत्राविनात्वया ॥ मिथुनंजीवयिष्यामिस्थितासाधुगतेपथि १० अहंकृतावलितैश्चप्रार्थ्यमानामिमांसुताम् ॥ अयुक्तैस्तवसंबंधेकथंशक्ष्यामिरक्षितुम् ११
३ । ४ तत्रभर्तृहितनिमित्तं तद्यप्राणत्यागरूपं कर्म ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० अहंकृताः गर्विताः अवलिप्ताः कलंकिताः अवलेपस्त्रुगर्वेऽप्यलेपनेदूषणेऽपिच इतिमेदिनी ११

१२ । १३ मार्गसत्कुलसंबंधरूपे १४ गुणांविद्यादीन् १५ । १६ ध्वांक्षाःकाकाः १७ । १८ । १९ । २० । २१ पराबुद्धिर्मेहद्राग्यं । 'व्युष्टिःकलेसमृद्धौस्त्री'इतिमेदिनी २२ । २३ । २४ । २५
२६ । २७ फलार्थविधातव्यमितिसंबंधः २८ आत्मनासमंसर्वेनेति एषबुधानानिश्चयः २९ । ३० । ३१ । ३२ त्वत्त्वत्तः प्रसूतिःसंततिः अजीवितंमरणं ३३ । ३४ । ३५ पूर्वस्यलंघनेतंविनाभर्तु

उत्सृष्टमामिषंभूमौप्रार्थयंतियथाखगाः ॥ प्रार्थयंतिजनाःसर्वेपतिहीनांतथास्त्रियम् १२ साऽहंविचाल्यमानावैप्रार्थ्यमानादुरात्मभिः ॥ स्थातुंपथिनशक्ष्यामिस
ज्जनेष्टेद्विजोत्तम १३ कथंतवकुलस्यैकामिमांवालामनागसम् ॥ पितृपैतामहेमार्गेनियोकुमहमुत्सहे १४ कथंशक्ष्यामिवालेऽस्मिन्गुणानाधातुमीप्सितान् ॥ अना
थेसर्वतोलुप्तेयथात्वंधर्मदर्शिवान् १५ इमामपिचतेवालामनाथांपरिभूयमाम् ॥ अनर्हाःप्रार्थयिष्यंतिशुद्रावेदश्रुतियथा १६ तांचेदहंनदित्सेयंत्वहुणैरुपबृंहि
ताम् ॥ प्रमथ्येनांहरेयुस्तेहविर्वाक्षाइवाध्वरात् १७ संप्रेक्षमाणापुत्रंतेनानुरूपमिवात्मनः ॥ अनर्हवशमापन्नामिमांचापिसुतांतव १८ अवज्ञाताचलोकेषुत
थात्मानमजानती ॥ अवलिप्तैर्न रैर्ब्रह्मन्मरिष्यामिनसंशयः १९ तौचहीनौमयावालौत्वयाचैवतथात्मजौ ॥ विनश्येतांसंदेहोमत्स्याविवजलक्षये २० त्रितयं
सर्वथाऽप्येवंविनिशिष्यत्यसंशयम् ॥ त्वयाविहीनंतस्मात्त्वंमांपरित्यक्तुमर्हसि २१ व्युष्टिरेषापरास्त्रीणांपूर्वभर्तुःपरांगतिम् ॥ गंतुंब्रह्मन्सपुत्राणामितिधर्मविदो
विदुः २२ परित्यक्तःसुतश्चायंदुहितेयंतथामया ॥ बांधवाश्चपरित्यक्तास्त्वदर्थंजीवितंचमे २३ यज्ञैस्तपोभिर्नियमैर्दानैश्चविविधैस्तथा ॥ विशिष्यतेस्त्रियाभर्तु
र्नित्यंप्रियहितेस्थितिः २४ तदिदंयच्चिकीर्षामिधर्मपरमसंमतम् ॥ इष्टंचैवहितंचैवतवचैवकुलस्यच २५ इष्टानिचाप्यपत्यानिद्रव्याणिसुहृदःप्रियाः ॥ आप
द्धर्मप्रमोक्षायभार्याचापिसतांमतम् २६ आपदर्थेधनंरक्षेद्वारानरक्षेद्धनैरपि ॥ आत्मानंसततरक्षेद्वारैरपिधनैरपि २७ दृष्टादृष्टफलार्थंहिभार्यापुत्रोधनंष्टहम् ॥
सर्वमेतद्विधातव्यंबुधानामेषनिश्चयः २८ एकतोवाकुलं कृत्स्नमात्मावाकुलवर्धनः ॥ नसमंसर्वमेवेतिबुधानामेषनिश्चयः २९ सकुरुष्वमयाकार्यंतारयात्मानमा
त्मना ॥ अनुजानीहिमामार्यसुतौमेपरिपालय ३० अवध्यांस्त्रियमित्याहुर्द्धर्मज्ञाधर्मनिश्चये ॥ धर्मज्ञानराक्षसानाहुर्नहन्यात्सचमामपि ३१ निःसंशयंवधःपुं
सांस्त्रीणांसंशयितोवधः ॥ अतोमाभेवधर्मज्ञप्रस्थापयितुमर्हसि ३२ भुक्तंप्रियाण्यवाप्तानिधर्मश्चचरितोमहान् ॥ त्वत्प्रसूतिःप्रियाप्राप्तानमांतप्स्यत्यजीवितम्
३३ जातपुत्राचवृद्धाचप्रियकामाचतेसदा ॥ समीक्ष्यैतदहंसर्वव्यवसायंकरोम्यतः ३४ उत्सृज्यापिहिमामार्यप्राप्स्यस्यन्यामपिस्त्रियम् ॥ ततःप्रतिष्ठितोध
र्मोभविष्यतिपुनस्तव ३५ नचाप्यधर्मःकल्याणवहुपत्नीकृतांनृणाम् ॥ स्त्रीणामधर्मःसुमहान्भर्तुःपूर्वस्यलंघने ३६ एतत्सर्वसमीक्ष्यत्वमात्मत्यागंचगर्हितम् ॥
आत्मानंतारयाद्याशुकुलंचेमौचदारकौ ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तथाभर्तातांसमालिङ्ग्यभारत ॥ मुमोचवाष्पंशनकैःसभार्योभृशदुःखितः ३८
॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधपर्वणि ब्राह्मणीवाक्ये अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तरकरणे ३६ । ३७ । ३८ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

म.भा.टी.
॥१४६॥

तयोरिति १ । २ त्यक्तव्यांभवश्मदेयांपरित्यज्यरक्षसेदत्वा ३ पुत्रवत्नोक्तयेवमयातरध्वदुःसहदुःखनदीमतिक्रामध्वं ४ । ५ पुत्रःपुत्रान्मोनरकात्रापतइतियोगात्पुत्रइत्यर्थः तत्स्वयमिति दौहित्रपेक्ष
यासंनिहितादुहितेवाहंतारयामीत्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ फलसंस्थासफलमरणा १३ तत्रराक्षससमीपे १४ प्रसवार्थंवंशार्थं १५ । १६ अमृतेवजीवतीव इहलोकेकीर्तेःसत्वात् १७
वैशंपायनउवाच ॥ तयोर्दुःखितयोर्वाक्यमतिमात्रंनिशम्यतु ॥ ततोदुःखपरीतांगिकिन्यातावम्यभाषत १ किमेवंभृशदुःखार्तौरौरूयेतामनाथवत् ॥ ममापि
श्रूयतांवाक्यंश्रुत्वाचक्रियतांक्षमम् २ धर्मतोऽहंपरित्याज्यायुवयोर्नात्रसंशयः ॥ त्यक्तव्यांमांपरित्यज्यत्राहिसर्वमयैकया ३ इत्यर्थमिष्यतेऽपत्यंतारयिष्यति
मामिति ॥ अस्मिन्नुपस्थितेकालेतरध्वंपुत्रवन्मया ४ इहवातारयेदुर्गादुतवाप्रेत्यभारत ॥ सर्वथातारयेत्पुत्रःपुत्रइत्युच्यतेदुषैः ५ आकांक्षतेचदौहित्रान्मयि
नित्यंपितामहाः ॥ तत्स्वयं वैपरित्रास्येरक्षंतीजीवितंपितुः ६ भ्राताचममवालोऽप्यंगतेलोकममुंत्वयि ॥ अचिरेणैवकालेनविनश्येतेनसंशयः ७ तातेऽपिहिग
तेस्वर्गंविनष्टेचममानुजे ॥ पिंडःपितृणांव्युच्छिद्येत्ततेषांविप्रियंभवेत् ८ पित्रात्यक्तातथामात्राभ्रात्राचाहमसंशयम् ॥ दुःखादुःखतरंप्राप्यम्रियेयमतथोचिता ९
त्ययित्वरोगेनिर्मुक्तेमाताभ्राताचमेशिशुः ॥ संतानश्चैवपिंडश्चप्रतिष्ठास्यत्यसंशयम् १० आत्मापुत्रःसखाभार्याकृच्छ्रंतुदुहिताकिल ॥ सकृच्छ्रान्मोचयात्मानंमां
चधर्मेनियोजय ११ अनाथाकृपणावालायत्रकचनगामिनी ॥ भविष्यामित्वयातातविहीनाकृपणासदा १२ अथवाऽहंकरिष्यामिकुलस्यास्यविमोचनम् ॥ फलसंस्था
भविष्यामिकृत्वाकर्मसुदुष्करम् १३ अथवायास्यसेतत्रत्यक्तवामांदिजसत्तम ॥ पीडिताऽहंभविष्यामितद्वेक्षस्वमामपि १४ तदस्मदर्थंधर्मार्थंप्रसवार्थंचसत्तम ॥
आत्मानंपरिरक्षस्वत्यक्तव्यांमांचतंत्यज १५ अवश्यकर्णीयेचमात्वांकालोऽत्यगादयम् ॥ किंत्वतःपरमंदुःखंयद्वयंस्वर्गतेत्वयि १६ याचमानाःपरादंभंपरि
धावेमहिश्ववत् ॥ त्वयित्वरोगेनिर्मुक्तेकेशादस्मात्सबांधवे ॥ अमृतेवसतीलोकेभविष्यामिसुखान्विता १७ इतःप्रदानेदेवाश्चपितरश्चेतिनश्रुतम् ॥ त्वयादत्तेनतो
येनभविष्यंतिहितायवै १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंबहुविधंतस्यानिशम्यपरिदेवितम् ॥ पितामाताचसाचैवकन्याप्ररुदुस्त्रयः १९ ततःप्ररुदितान्सर्वा
त्रिशम्याथसुतस्तदा ॥ उत्फुल्लनयनोवालःकलमव्यक्तमब्रवीत् २० मापितारुदमामातर्मास्वसस्त्वितिचाब्रवीत् ॥ प्रहसन्निवसर्वास्तानेकैकमनुसर्पति २१ ततः
सत्पणमादायप्रहृष्टःपुनरब्रवीत् ॥ अनेनाहंहनिष्यामिराक्षसंपुरुषादकम् २२ तथाऽपितेषांदुःखेनपरीतानानिशम्यतत् ॥ बालस्यवाक्यमव्यक्तंहर्षःसमभवन्म
हान् २३ अयंकालइतिज्ञात्वाकुंतीसमुपसृत्यतान् ॥ गतासूनमृतेनेवजीवयंतीदमब्रवीत् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधपर्वणि
ब्राह्मणकन्यापुत्रवाक्येऽनपष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥

आदि. १
अ०
॥१५९॥

इतःप्रदानेअस्मिन्नराक्षसाहारायकन्यादानेदुर्दानत्वात्पितुर्दुर्मरणाच्चकन्यायादेवाश्चपितरश्चहितायनेतिश्रुतंयद्यपितथाऽपित्वयादत्तेनतोयेनतवममचहितायतेभविष्यंतीत्यर्थः १८ । १९ कलमधुरं २०
द्वेषितःमारुदरोदरंमाकुरु एतेनवाललीलापिभाविशुभाशुभसूचिकेति सूचितं २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अनपष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥

॥१४६॥

कुतइति कुतोमूलंकुतउत्थितमित्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ शालिवाहोविंशतिखारीपरिमितशालितंडुलीदनः । वाहोविंशतिखारीकइत्युक्तेः ६ वारःपर्वोयागतोदिवसः ७ । ८ वेत्र
कीयगृहेस्थानविशेषे इतोऽदूरेराजाऽस्त्ययमिह्नगरेनयनंआस्थितः अस्यनगरस्यावेक्षानंकरोतीत्यर्थः । स्वयंराक्षसंहंतुमशक्तत्वादुपायमप्यन्यद्वारानकुरुतेयतोमंदधीः ९ एतदर्हाःएतस्य
दुःखस्ययोग्यावयं तत्रहेतुःवसामइत्यादिः विषयेदेशेनित्यवास्तव्यानित्यंवासकर्तारः नित्यमुद्विग्राइत्यपिपठंति १० कस्यकेनहेतुना कस्यकेनपुंसावक्तव्याइतोमागच्छतेतिवक्तुंशक्याः कृप्या

॥ कुंत्युवाच ॥ कुतोमूलमिदंदुःखंज्ञातुमिच्छामितत्त्वतः ॥ विदित्वाऽप्यपकर्षेयंशक्यंचेदपकर्षितुम् १ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ उपपन्नंसतामेतद्यद्ब्रवीपितपोधने ॥
नतुदुःखमिदंशक्यंमानुषेणव्यपोहितुम् २ समीपेनगरस्यास्यवकोवसतिराक्षसः ॥ ईशोजनपदस्यास्यपुरस्यचमहाबलः ३ पुष्टोमानुषमासिनदुर्बुद्धिःपुरुषाद
कः ॥ रक्षत्यसुरराप्नित्यमिमंजनपदंबली ४ नगरंचैवदेशंचरक्षोबलसमन्वितः ॥ तत्कृतेपरचक्राच्चभूतेभ्यश्चननोभयम् ५ वेतनंतस्यविहितंशालिवाहस्यभो
जनम् ॥ महिषौपुरुषश्चैकोयस्तदादायगच्छति ६ एकैकश्चापिपुरुषस्तत्रयच्छतिभोजनम् ॥ सवारोबहुभिर्वर्षैर्भवत्यसुकरोनरैः ७ तद्विमोक्षाययेकेचिद्यतंति
पुरुषाःकचित् ॥ सपुत्रदारांस्तान्हेत्वातद्रक्षोभक्षयत्युत् ८ वेत्रकीयगृहेराजानायनयमिहास्थितः ॥ उपायंतंनकुरुतेयत्नादपिसमंदधीः ॥ अनामयंजनस्या
स्ययेनस्यादद्यशाश्वतम् ९ एतदर्हावयंनूनंवसामोदुर्वलस्यये ॥ विषयेनित्यवास्तव्याःकुराजानमुपाश्रिताः १० ब्राह्मणाःकस्यवक्तव्याःकस्यवाच्छंदचारिणः ॥
गुणैरेतेहिवत्स्यंतिकामगाःपक्षिणोयथा ११ राजानंप्रथमंविदेत्ततोभार्याततोधनम् ॥ त्रयस्यसंचयेनास्यज्ञातीन्पुत्रांश्चतारयेत् १२ विपरीतंमयाचेदंत्रयंसर्वमु
पार्जितम् ॥ तदिमामापदंप्राप्यभृशंतप्यामहेवयम् १३ सोऽप्यमस्माननुप्राप्तोवारःकुलविनाशनः ॥ भोजनंपुरुषश्चैकःप्रदेयंवेतनंमया १४ नचमेविद्यतेवित्तंसंके
तंपुरुषंकचित् ॥ सुहृज्जनंप्रदातुंचनशक्ष्यामिकदाचन १५ गतिंचैवपश्यामितस्मान्मोक्षायरक्षसः ॥ सोऽहंदुःखार्णवेमग्नोमहत्यसुकरेभृशम् १६ सहैवैतैर्गमि
ष्यामिबांधवैरद्यराक्षसम् ॥ ततो नःसहितान्शुद्रःसर्वानेवोपभोक्षयति १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिबकवधपर्वणिकुंतीप्रश्नेषष्ट्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ नविपादस्त्वयाकार्योभयादस्मात्कथंचन ॥ उपायःपरिदृष्टोऽत्रतस्मान्मोक्षायरक्षसः १ एकस्तवसुतोवालःकन्या
चैकातपस्विनी ॥ नचैतयोस्तथापल्यागमनंतवरोचये २ ममपंचसुताब्रह्मंस्तेषामेकोगमिष्यति ॥ त्वदर्थं बलिमादायतस्यपापस्यरक्षसः ३ ब्राह्मणउवाच ॥
नाहमेतत्करिष्यामिजीवितार्थं कथंचन ॥ ब्राह्मणस्यातिथेश्चैवस्वार्थेप्राणान्वियोजयन् ४

विकारित्वाभावात् अतएवच्छंदचारिणः गुणैर्देशस्यराज्ञोवा वत्स्यंतिवासंकरिष्यंति नतुनिर्वर्षेनेत्यर्थः ११ संचयेनसमृत्त्या अराजकेद्विराष्ट्रेकृताभार्याचोरहार्यास्यात् अभायस्यापज्यनोधनंरा
जहार्यस्यात् १२ विपरीतंकुराज्येभार्योद्वहनादुद्वाहानंतरंधनालाभाच्च १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥
नविपादइति १ । २ । ३ एतत्त्वदुक्तं अकुलीनास्वधर्मिष्ठास्वपिप्रजासुनविद्यतेतत्कथंमाहशेषुस्यादित्यर्थः ४

ब्राह्मणार्थमात्मादिविसर्जनमेव आत्मनः श्रेयोमया बोद्धव्यमिति संबन्धः ५ । ६ अबुद्धिपूर्वकब्रह्मवधाद्बुद्धिपूर्वकृते आत्मवधे स्वल्पपापं तदपिममपरेण कृते वैनास्तीत्याह साद्धेन अबुद्धीत्यादिना ७
 ८ अभिसंधिकृते बुद्धिपूर्वकृते ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ विप्रकुर्युर्वाधेरन् १७ नन्वयमपितान्वाधतानेत्याह गुरुणाचेति ग्राहयेद्ग्राहवदाचरेत्क्वलयेत् समम
 नत्वेतदकुलीनासुनाधर्मिष्ठासुविद्यते ॥ यद्ब्राह्मणार्थं विसृजेदात्मानमपि चात्मजम् ५ आत्मनस्तु मया श्रेयो बोद्धव्यमिति रोचते ॥ ब्रह्मवध्याऽऽत्मवध्यावाश्रेया
 नात्मवधो मम ६ ब्रह्मवध्यापरंपापनिष्कृतिर्नात्र विद्यते ॥ अबुद्धिपूर्वकृत्वाऽपि वरमात्मवधो मम ७ नत्वहं वधमाकांक्षे स्वयमेवात्मनः शुभे ॥ परैः कृते वधे पापं न किं
 चिन्मयि विद्यते ८ अभिसंधिकृते तस्मिन् ब्राह्मणस्य वधे मया ॥ निष्कृतिं न प्रपश्यामि नृशंसंक्षुद्रमेव च ९ आगतस्य गृहं त्यागस्तथैव शरणार्थिनः ॥ याचमानस्य
 च वधो नृशंसो गार्हितो बुधैः १० कुर्यान्ननिदितं कर्म न नृशंसं कथंचन ॥ इति पूर्वमहात्मान आपद्धर्मविदो विदुः ११ श्रेयांस्तु सहदारस्य विनाशोऽद्यममस्वयम् ॥ ब्रा
 ह्मणस्य वधं नाहमनुमस्ये कदाचन १२ ॥ कुंत्युवाच ॥ ममाप्येषामतिर्ब्रह्मन् विप्रारक्ष्याइति स्थिरा ॥ नचाप्यनिष्टः पुत्रो मे यदि पुत्रशतं भवेत् १३ नचासौराक्षसः
 शक्तो मम पुत्रविनाशने ॥ वीर्यवान्मंत्रसिद्धश्च तेजस्वी च सुतो मम १४ राक्षसाय च तत्सर्वं प्रापयिष्यति भोजनम् ॥ मोक्षयिष्यति चात्मानमिति मे निश्चिता मतिः
 १५ समागता श्ववी रेण हृष्टपूर्वाश्वराक्षसाः ॥ बलवंतो महाकायानिहताश्चाप्यनेकशः १६ नत्विदंकेषु चिद्ब्रह्मन् व्याहर्तव्यं कथंचन ॥ विद्यार्थिनो हि मे पुत्रान् विप्र
 कुर्युः कुतूहलात् १७ गुरुणा चाननुज्ञातो ग्राहयेद्यत्सुतो मम ॥ न सकुर्यात्तथा कार्यं विद्ययेति सतां मतम् १८ एवमुक्तस्तु पृथया सविप्रो भार्यया सह ॥ हृष्टः संपूजया
 मासतद्वाक्यममृतोपमम् १९ ततः कुंती च विप्रश्च सहिता वनिलात्मजम् ॥ तमभूतां कुरुष्वेति सतथेत्यब्रवीच्चतौ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि वक्रवधपर्वणि भी
 मवक्रवधार्गीकारे एकषष्ठ्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ करिष्ये इति भीमेन प्रतिज्ञाते स्थ भारत ॥ आजग्मुस्ते ततः सर्वे भैक्षमादाय पांडवाः
 १ आकारेणैव तं ज्ञात्वा पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ रहः समुपविश्यैकस्ततः प्रच्छभातरम् २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किंचिकीर्षत्ययं कर्मभीमो भीमपराक्रमः ॥ भवत्यनुमते क
 चित्स्वयं वाकर्तुमिच्छति ३ ॥ कुंत्युवाच ॥ ममैव वचनादेप करिष्यति परंतपः ॥ ब्राह्मणार्थं महत्कृत्यं मोक्षाय नगरस्य च ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमिदं साहसं तीक्ष्णं
 भवत्यादुष्करं कृतम् ॥ परित्यागं हि पुत्रस्य न प्रशंसंति साधवः ५ कथं परसुतस्यार्थं स्वसुतं त्यक्तुमिच्छसि ॥ लोकवेदविरुद्धं हि पुत्रत्यागात्कृतं त्वया ६ यस्य बाहू समा
 श्रित्य सुखं सर्वं शयामहे ॥ राज्यं चापहतं क्षुद्रैराजिहीर्षामहे पुनः ७ यस्य दुर्योधनो वीर्यं चितयन्नमि तौजसः ॥ न शैते रजनीः सर्वा दुःखाच्छकुनिना सह ८ यस्य वी
 रस्य वीर्येण मुक्ताजतु गृहाद्वयम् ॥ अन्येभ्यश्चैव पापेभ्यो निहतश्च पुरोचनः ९ यस्य वीर्यं समाश्रित्य वसुपूर्णा वसुंधराम् ॥ इमां मन्यामहे प्राप्तां निहत्य घृतराष्ट्रजान् १०

सुतस्तत्कार्यं तथान कुर्याद्यथा विद्यया शिक्षया गुर्वज्ञया कुर्यादिति १८ । १९ २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकषष्ठ्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ करिष्ये इति
 १ । २ । ३ मोक्षाय वक्रवध्यादिति शेषः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ विश्वासोऽसाध्यमपि साधयेदिति प्रत्ययः १५ निर्व्यूढा बहिर्निष्कासिताः । निगृह्य इति पाठे गृह्यारक्षिताः वारणावताद्धारणावतत्त्वक्तापधीति शेषः १६ । १७ । १८ प्रतिकार्ये
 तस्य व्यवसितस्त्यागो बुद्धिमास्थाय कां त्वया ॥ कश्चिद्बुधुः खैर्बुद्धिस्ते विलुप्तगतचेतसः ११ ॥ कुंत्युवाच ॥ युधिष्ठिर न संतापस्त्वया कार्यो वृकोदरे ॥ नचायं बु
 ध्दिदौर्वल्याद्भवसायः कृतो मया १२ इह विप्रस्य भवने वयं पुत्रसुखोपिताः ॥ अज्ञाता धार्तराष्ट्राणां सत्कृता वीतमन्यवः १३ तस्य प्रतिक्रिया पार्थमये यं प्रसमीक्षिता ॥
 एतावानेव पुरुषः कृतं यस्मिन्ननश्यति १४ यावच्च कुर्यादन्योस्य कुर्याद्दुःखं ततः ॥ दृष्ट्वा भीमस्य विक्रांतं तदा जतु गृहे महत् ॥ हिडिंबस्य वधाच्चैवं विश्वासो मे वृको
 दरे १५ बाह्वोर्वलं हि भीमस्य नागायुतसमं महत् ॥ येन यूयं गजप्रव्यानिर्व्यूढा वारणावतात् १६ वृकोदरेण सदृशो बलेनान्योन विद्यते ॥ यो व्यतीया बुधिश्चेष्टमपि
 चक्रधरं स्वयम् १७ जातमात्रः पुरा चैव ममांकात्पतितो गिरौ ॥ शरीरगौरवादस्य शिलागात्रैर्विचूर्णिता १८ तदहं प्रज्ञया ज्ञात्वा बलं भीमस्य पांडव ॥ प्रतिकार्ये च विप्र
 स्य ततः कृतवती मतिम् १९ नेदं लोभान्न चाज्ञानान्न च मोहाद्दिनिश्चितम् ॥ बुद्धिपूर्वतु धर्मस्य व्यवसायः कृतो मया २० अर्थोद्वापि निष्पन्नौ युधिष्ठिरमविष्यतः ॥
 प्रतीकारश्च वासस्य धर्मश्च चरितो महान् २१ यो ब्राह्मणस्य साहाय्यं कुर्यादर्थेषु कार्हे चित् ॥ क्षत्रियः स शुभं लोकानां पुयादिति मे मतिः २२ क्षत्रियस्यैव कुर्वाणः क्षात्रि
 यो वधमोक्षणम् ॥ विपुलां कीर्त्तिमाप्नोति लोकेऽस्मिंश्च परत्र च २३ वैश्यस्यार्थे च साहाय्यं कुर्वाणः क्षत्रियो भुवि ॥ ससर्वेष्वपिलोकेषु प्रजारं जयते भुवम् २४ शूद्रं तु
 मोचयेद्वाजाशरणार्थिनमागतम् ॥ प्राप्नोतीह कुले जन्मसद्ब्रह्मैराजपूजिते २५ एवं मां भगवान् व्यासः पुरा पौरवन्दन ॥ प्रोवाचा सुकरप्रज्ञस्तस्मादेवं चिकीर्षि
 तम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि वक्रवधपर्वणि कुंत्युधिष्ठिरसंवादे द्विषष्ठ्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उपपन्नमिदं
 मातस्त्वयायद्बुद्धिपूर्वकम् ॥ आर्त्तस्य ब्राह्मणस्यैतदनुक्रोशादिदं कृतम् १ ध्रुवमेप्यतिभीमोऽयं निहत्य पुरुषादकम् ॥ सर्वथा ब्राह्मणस्यार्थे यदनुक्रोशवत्यासि २ य
 थात्विदं न विदेयुर्न रानगरवासिनः ॥ तथास्य ब्राह्मणो वाच्यः परिग्राह्यश्च यन्नतः ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो रान्या व्यतीतायामन्नमादाय पांडवः ॥ भीमसेनो
 ययौ तत्र यत्रासौ पुरुषादकः ४ आसाद्य तु वनं तस्य रक्षसः पांडवो बली ॥ आजुहावततो नाम्नातदन्नमुपपादयन् ५ ततः सराक्षसः क्रुद्धो भीमस्य वचनात्तदा ॥ आज
 गामसुसंकुद्धो यत्र भीमो व्यवस्थितः ६ महाकायो महावेगोदारयन्निवमेदिनीम् ॥ लोहिताक्षः करालश्च लोहितश्मश्रुमूर्धजः ७ आकर्णाद्भिन्नवक्रश्च शंकुकर्णो विभी
 षणः ॥ त्रिशिखां भुकुटिं कृत्वा संदश्यदशनच्छदम् ८ भुंजामन्नं तं दृष्ट्वा भीमसेनं सराक्षसः ॥ विवृत्यनयने कुद्ध इदं वचनमब्रवीत् ९ कोऽयमन्नमिदं भुंक्ते मदर्थमुपक
 ल्पितम् ॥ पश्यतो मम दुर्बुद्धिरियया सुर्यमसादनम् १०

शत्रौ मतिं कृतवती प्रतिकर्त्तुमिति शेषः १९ । २० प्रतीकारः प्रत्युपकारः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विषष्ठ्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥
 उपपन्नमिति कृतं प्राणमिति शेषः १ । २ परिग्राह्योऽनुग्राह्यः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ भिन्नवक्रो विदीर्णवक्रः भुकुटिं भ्रूमध्यं त्रिशिखां त्रिरेखां ८ । ९ यिमासुर्भुमिच्छुः यमसादनं यमगृहं १०

११ । १२ । १३ । १४ उपदेवत्वाद्वाक्सस्यतत्परोपिदोषाभावाद्भक्तएवेतिभावः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० परिजग्राहआलिंगितवान् २१ विस्फुरतमितिपुस्त्वंबकनाम
लिगापेक्षया २२ । २३ । २४ । २५ शिरोधरांकंधरां २६ चक्रेकृतं कटिकंधरयोर्जनेनपृष्ठवंशंभजेत्यर्थः रवंतमितिरववत् प्राग्बहिर्गं २७ । २८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये

भीमसेनस्ततःश्रुत्वाप्रहसन्निवभारत ॥ राक्षसंतमनादृत्यभुंक्तएवपराङ्मुखः ११ रवंसभैरवंकृत्वासमुद्यम्यकराबुधौ ॥ अभ्यद्रवद्भीमसेनंजिघांसुःपुरुषादकः १२
तथाजपिपरिभूयैनेप्रेक्षमाणोवृकोदरः ॥ राक्षसंभुंक्तएवान्नंपांडवःपरवीरहा १३ अमर्षेणतुसंपूर्णःकुंतीपुत्रंवृकोदरम् ॥ जघानपृष्ठेपाणिभ्यामुभाभ्यांपृष्ठतःस्थितः
१४ तथाबलवताभीमःपाणिभ्यांभृशमाहतः ॥ नैवावलोकयामासराक्षसंभुंक्तएवसः १५ ततःसभूयःसंकुद्धोवृक्षमादायराक्षसः ॥ ताडयिष्यंस्तदाभीमंपुनरभ्यद्रव
द्वली १६ ततोभीमःशनैर्भुक्त्वातदन्नंपुरुषर्षभः ॥ वार्युपस्पृश्यसंहृष्टस्तस्थौयुधिमहाबलः १७ क्षिप्तंकुद्धेनतंवृक्षंप्रतिजग्राहवीर्यवान् ॥ सव्येनपाणिनाभीमःप्रह
सन्निवभारत १८ ततःसपुनरुद्यम्यवृक्षान्वहुविधान्वली ॥ प्राहिणोद्भीमसेनायतस्मैभीमश्चपांडवः १९ तद्वृक्षयुद्धमभवन्महीरुहविनाशनम् ॥ घोररूपमहारा
जनरराक्षसराजयोः २० नामविश्राव्यतुबकःसमभिदुत्यपांडवम् ॥ भुजाभ्यांपरिजग्राहभीमसेनंमहाबलम् २१ भीमसेनोऽपितद्रक्षःपरिरभ्यमहाभुजः ॥ विस्फु
रंतंमहाबाहुंविचकर्षवलाद्वली २२ सकृप्यमाणोभीमेनकर्षमाणश्चपांडवम् ॥ समयुज्यततीव्रेणकृमेनपुरुषादकः २३ तयोर्वेगेनमहतापृथिवीसमकंपत ॥ पादपां
श्रमहाकायांशूर्णयामासतुस्तदा २४ हीयमानंतुतद्रक्षःसमीक्ष्यपुरुषादकम् ॥ निष्पिप्यभूमौजानुभ्यांसमाजघ्नेवृकोदरः २५ ततोऽस्यजानुनापृष्ठमवपीडयबला
दिव ॥ बाहुनापरिजग्राहदक्षिणेनशिरोधराम् २६ सव्येनचकटीदेशेगृह्णवासासिपांडवः ॥ तद्रक्षोद्विगुणंचक्रेरवंतंभैरवंरवम् २७ ततोऽस्यरुधिरंक्वात्प्रादुरासी
द्विशांपते ॥ भज्यमानस्यभीमेनतस्यघोरस्यरक्षसः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिबकवधपर्वणिबकभीमसेनयुद्धेत्रिपष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततःसभग्नपार्श्वगोनदित्वाभैरवंरवम् ॥ शैलराजप्रतीकाशोगतासुरभवद्वकः १ तेनशब्देनवित्रस्तोजनस्तस्याथरक्षसः ॥ निष्पपातगृहा
द्राजन्सहैवपरिचारिभिः २ तान्भीतान्विगतज्ञानान्भीमःप्रहरतांवरः ॥ सांत्वयामासबलवान्समयेचन्यवेशयत् ३ नहिंस्यामानुषाभूयोर्युष्माभिरितिकर्हिचित् ॥
हिंसतांहिवधःशीघ्रमेवमेवभवेदिति ४ तस्यतद्वचनंश्रुत्वातानिरक्षांसिभारत ॥ एवमस्त्वितितंप्राहुर्जगृहःसमयंचतम् ५ ततःप्रभृतिरक्षांसितत्रसौम्यानिभारत ॥
नगरेप्रत्यदृश्यंतनरैर्नगरवासिभिः ६ ततोभीमस्तमादायगतासंपुरुषादकम् ॥ द्वारदेशेविनिक्षिप्यजगामानुपलक्षितः ७ दृष्ट्वाभीमबलोद्धृतंवकंविनिहतंतदा ॥
ज्ञातयोऽस्यभयोद्विग्राःप्रतिजग्मुस्ततस्ततः ८ ततःसभीमस्तंहत्वागत्वाब्राह्मणवेश्मतत् ॥ आचक्षेयथावृत्तराज्ञःसर्वमशेषतः ९

भारतभावदीपे त्रिपष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ततइति भग्नानिपार्श्वानिपार्श्वोऽग्नानिचहस्तपादादीनियस्यसतथा १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ गत्वागतवान् ।
अन्येभ्योऽपिदृश्यंतइतिगमेःकनिप् ततोऽनुनासिकलोपेतुगागमेचैतद्वृषः । आचक्षेयथावृत्तराज्ञःसर्वमशेषतः ९

कल्प्यमातःकाले १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ आज्ञापितंराजकीयैरितिशेषः अज्ञेराक्षसस्यभोजनार्थं १६ । १७ । १८ । १९ ब्रह्महं ब्राह्मणेनराक्षसोहतइतिश्रुत्वाब्राह्मणानांसुस्वार्थमिहमु
त्सर्वब्राह्मणपूजनादिकंचक्रुः २० । २१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततथापुरुषव्याघ्राइति १ ब्रह्मउपनिषदे
ततोनराविनिष्क्रान्तानगरात्कल्यमेवतु ॥ ददृशुर्निहतंभूमौराक्षसंरुधिरोक्षितम् १० तमद्रिकूटसदृशंविनिकीर्णंभयानकम् ॥ दृष्ट्वासंहृष्टोमाणोवभूवुस्तत्रनगराः
११ एकचक्रांतोगत्वाप्रवृत्तिंप्रददुःपुरे ॥ ततःसहस्रशोराजन्नरानगरवासिनः १२ तत्राजग्मुर्वकंद्रुंसखीवृद्धकुमारकाः ॥ ततस्तेविस्मिताःसर्वकर्मदृष्ट्वाऽते
मानुषम् ॥ देवतान्यर्चयांचक्रुःसर्वएवविशांपते १३ ततःप्रगणयामासुःकस्यवारोऽद्यभोजने ॥ ज्ञात्वाचागम्यतंविप्रंप्रचक्षुःसर्वएवते १४ एवंपृष्ठःसबहुशो
रक्षमाणश्चपांडवान् ॥ उवाचनागरान्सर्वानिदंविप्रर्षभस्तदा १५ आज्ञापितंमामशनेरुदंतंसहबंधुभिः ॥ ददर्शब्राह्मणःकश्चिन्मंत्रसिद्धोमहामनाः १६ परिपृ
च्छच्चसमांपूर्वपरिकेशंपुरस्यच ॥ अब्रवीद्ब्राह्मणश्चेष्टोविश्वास्यप्रहसन्निव १७ प्रापयिष्याम्यहंतस्माअन्नमेतदुरात्मने ॥ मन्निमित्तंभयंचापिनकार्यमितिचाब्रवीत्
१८ सतदन्नमुपादायगतोवकवनंप्रति ॥ तेननूनंभवेदेतत्कर्मलोकहितंकृतम् १९ ततस्तेब्राह्मणाःसर्वेक्षत्रियाश्चसुविस्मिताः ॥ वैश्याःशूद्राश्चमुदिताश्चकुर्व
ह्यमहंतदा २० ततोजानपदाःसर्वेआजग्मुर्नगरंप्रति ॥ तददुततमंदृष्ट्वापार्थास्तत्रैवचावसन् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधपर्वणि चतुःषष्ट्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ समाप्तंचकवधपर्व ॥ अथचैत्ररथपर्व ॥ जनमेजयउवाच ॥ ततथापुरुषव्याघ्रानिहयवकराक्षसम् ॥ अत ऊर्ध्वं
ततोब्रह्मन्किमकुर्वतपांडवाः १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्रैवन्यवसनराजन्निहत्यवकराक्षसम् ॥ अधीयानाःपरंब्रह्मब्राह्मणस्यनिवेशने २ ततःकतिपयाहस्यब्राह्म
णःसंशितव्रतः ॥ प्रतिश्रयार्थीतद्वेश्मब्राह्मणस्याजगामह ३ ससम्यक्पूजयित्वातंविप्रंविप्रर्षभस्तदा ॥ ददौप्रतिश्रयंतस्मैसदासर्वातिथिव्रतः ४ ततस्तेपांडवाःसर्वे
सहकुंत्यानरर्षभाः ॥ उपासांचक्रिरेविप्रंकथयंतंकथाःशुभाः ५ कथयामासदेशांश्चतीर्थानिसरितस्तथा ॥ राज्ञश्चविविधाश्चर्यान्देशांश्चैवपुराणिच ६ सतत्राकथयाद्वि
प्रःकथांतेजनमेजय ॥ पंचालेष्वहुताकारंयाज्ञसेन्याःस्वयंवरम् ७ घृष्टुम्रस्यचोत्पत्तिमुत्पत्तिंचशिखंडिनः ॥ अयोनिजत्वंकृष्णायाद्रुपदस्यमहामखे ८ तददुतत
मंश्रुत्वालोकेतस्यमहात्मनः ॥ विस्तरेणैवपप्रचक्षुःकथांतेपुरुषर्षभाः ९ ॥ ॥ पांडवाउचुः ॥ ॥ कथंरुपदपुत्रस्यघृष्टुम्रस्यपावकात् ॥ वेदीमध्याच्चकृष्णायाः
संभवःकथमदुतः १० कथंद्रोणान्महेष्वासात्सर्वाण्यस्त्राण्यशिक्षत ॥ कथंविप्रसखायौतौभिन्नौकस्यकृतेनवा ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंतेश्वोदितोराजन्सविप्रः
पुरुषर्षभैः ॥ कथयामासतत्सर्वद्रौपदीसंभवंतदा १२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि द्रौपदीसंभवे पंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥

परमत्यंतमधीयानाइतिसंबंधः २ संशितव्रतइतितालव्यादिदंत्यमध्यपाठेशंसाप्रशंसासंजातायस्यतच्छंसितव्रतंत्यस्यसः प्रशस्यव्रतइत्यर्थः प्रतिश्रयार्थीवासाथी ३ अतिथिव्रतोऽतिथिपुजनेकनिष्ठः
४ । ५ । ६ याज्ञसेन्याःद्रौपद्याः ७ । ८ । ९ । १० हेविम तौद्रोणद्वपदौ भिन्नौवैरंप्राप्तौ ११ । १२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥

गंगाद्वारमिति १ ततो गंगामिति पाठे तु गंगां ततः पूर्वभरद्वाजागमनात् पूर्वमभिवेत्तुमागतामित्यर्थः २ व्यहरद्विशेषेण हतवान् । चक्रमेकामितवात् ३ कुमारानां सनत्कुमारादीनां समूहः को
मारस्तनुल्यस्य ब्रह्मचारिणः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ एकसममेकतरं । अत्र समुदायस्याविवक्षितत्वाद्वातम् १० । ११ । १२ समनुज्ञाप्यनिशम्य । मारणतोषणनिशामनेपुत्रा इति

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ गंगाद्वारं प्रति महान्वभूवर्षिर्महातपाः ॥ भरद्वाजो महाप्राज्ञः सततं संशितव्रतः १ सोऽभिवेत्तुंगतो गंगां पूर्वमेवागतां सतीम् ॥ ददर्शाप्सरसंत
त्रघृताचीमास्तुतामृषिः २ तस्यावायुर्नदीतीरे वसनं व्यहरत्तदा ॥ अपकृष्टां वरां दृष्ट्वा तामृषिश्चक्रमेतदा ३ तस्यांसं सक्तमनसः कौमारब्रह्मचारिणः ॥ चिरस्यरेत
श्चस्कंदतदृषिद्रोण आदधे ४ ततः समभवद्द्रोणः कुमारस्तस्यधीमतः ॥ अध्यगीष्टसवेदांश्च वेदांगानि च सर्वशः ५ भरद्वाजस्य तु सखापृषतो नाम पार्थिवः ॥ तस्या
पिष्टुपदो नाम तदा समभवत्सुतः ६ सनित्यमाश्रमंगत्वाद्द्रोणेन सह पार्षतः ॥ चिक्रीडाध्ययनं चैव चकार क्षत्रियर्षभः ७ ततस्तु पृषतेतीते सराजा दुपदोऽभवत् ॥ द्रोणो
ऽपिरामंशुश्रावदिसंतं वसुसर्वशः ८ वनंतु प्रस्थितं रामं भरद्वाजसुतोऽब्रवीत् ॥ आगतं वितकामं मां विद्धि द्रोणं द्विजोत्तम ९ ॥ रामउवाच ॥ शरीरमात्रमेवाद्यमया
समवशेषितम् ॥ अस्त्राणि वा शरीरं वा ब्रह्मज्ञेयं कतमं वृणु १० ॥ द्रोणउवाच ॥ अस्त्राणि चैव सर्वाणितेषां संहारमेव च ॥ प्रयोगं चैव सर्वेषां दातुमर्हति मे भवान् ११
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ तथेत्युक्त्वा ततस्तस्मै प्रददौ भृगुनंदनः ॥ प्रतिगृह्यतदा द्रोणः कृतकृत्योऽभवत्तदा १२ संप्रहृष्टमना द्रोणो रामात्परमसंमतम् ॥ ब्रह्मास्त्रं समनु
ज्ञाप्य नरेष्वभ्यधिकोऽभवत् १३ ततो दुपदमासाद्य भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ अब्रवीत् पुरुषव्याघ्रः सखायं विद्धि मामिति १४ ॥ दुपदउवाच ॥ नाश्रोत्रियः श्रोत्रिय
स्य नारथीरथिनः सखा ॥ नाराजापार्थिवस्यापि सखि पूर्वकिमिष्यते १५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ सविनिश्चित्य मनसा पांचाल्यं प्रतिशुद्धिमान् ॥ जगाम कुरुमुख्यानां
नगरं नागसाह्वयम् १६ तस्मै पौत्रान्समादाय वसूनि विविधानि च ॥ प्राप्ताय प्रददौ भीष्मः शिष्यान् द्रोणाय धीमते १७ द्रोणः शिष्यांस्ततः पार्थानिदं वचनमब्रवीत् ॥
समानियतु तान् शिष्यान् दुपदस्यासुखाय वै १८ आचार्यवेतनं किंचिद्ददियद्वर्तते मम ॥ कृतास्त्रैस्तत्पदेयं स्यात्तद्वदतानघाः ॥ सोऽर्जुन प्रमुखैरुक्तस्तथाऽस्त्व
तिगुरुस्तदा १९ यदा च पांडवाः सर्वे कृतास्त्राः कृतानि श्वयाः ॥ ततो द्रोणोऽब्रवीद्भूयो वेतनार्थमिदं वचः २० पार्षतो दुपदो नाम च्छत्रवत्यां नरेश्वरः ॥ तस्मादा
कृष्यतद्राज्यं मम शीघ्रं प्रदीयताम् २१ ततः पांडुसुताः पंचनिर्जित्य दुपदयुधि ॥ द्रोणाय दर्शयामासुर्वद्धाससचिवंतदा २२ ॥ द्रोणउवाच ॥ प्रार्थयामि त्वया सख्यं
पुनरेव नराधिप ॥ अराजा किल नो राज्ञः सखा भवितुमर्हति २३ अतः प्रयति तं राज्ये जसेन त्वया सह ॥ राजाऽसि दक्षिणे कृले भागीरथ्याऽहमुत्तरे २४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
एवमुक्तो हि पांचाल्यो भारद्वाजेन धीमता ॥ उवाचास्त्रविदं श्रेष्ठो द्रोणं ब्राह्मणसत्तमम् २५ एवमभवत्तु भरद्वाजमहामते ॥ सख्यं तदेव भवतु शश्वद्यदभिमन्यसे २६

मित्वा तहसः । ज्ञाप्येत्यपपाठः प्राप्येत्यपि पठति १३ । १४ पूर्वसखा इति सखिपूर्वं । बाल्ये कृतं सख्यं किंचिदभिमन्यते प्राज्ञेन कथमपीत्यर्थः । बालो हि मोदयादतुल्येनापि सख्यमिच्छति न तु प्राज्ञ इति भा
वः १५ । १६ समादाय हस्ते गृहीत्वा प्रददौ १७ । १८ । १९ । २० छत्रवत्यामहिच्छत्रे २१ । २२ । २३ राज्ये राज्यार्थं त्वया सह संगम्येति शेषः भागीरथ्याऽहमितिसंधिरार्थः २४ । २५ । २६

उक्त्वा वचनेनेव सख्यं कृत्वा न तु मनसा । ब्राह्मणस्यादोहित्वेपि सत्रियस्य दीर्घदोहित्वात् २७ तदेवाह असत्कार इति २८ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भा० षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ अमर्षी
ति १ । २ पुत्रान्वंशं श्रुत्वा भित्तु वदित्यन्वयः ३ । ४ कल्माषीं कृष्णवर्णीयमुनामभितः गंगाकूले च परिभ्रमन् कल्माषपादस्य कल्माषीमभितः समीपे इत्यन्ये ५ । ६ परमे ब्रह्मणि वेदेवास्थातुं शीलं
एवमन्योऽन्यमुक्त्वा तौ कृत्वा सख्यमनुत्तमम् ॥ जगमत्तु द्रोणपांचाल्यौ यथागतमरिंदमौ २७ असत्कारः स तु महात्सुहृत्तमपितस्य तु ॥ नापैति हृदयाद्राज्ञो दुर्म
नाः सकृशोऽभवत् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि द्रौपदीसंभवे षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अमर्षी दु
पदो राजा कर्मसिद्धान् द्विजर्षभान् ॥ अन्विच्छन्परिचक्राम ब्राह्मणावसथान्वहन् १ पुत्रजन्मपरीप्सन् चैशोकोपहतचेतनः ॥ नास्ति श्रेष्ठमपत्यं मे इति नित्यमचिं
तयत् २ जातान् पुत्रान् सनिर्वेदाद्धिग्बंधूनि तिचाब्रवीत् ॥ निःश्वासपरमश्वासी द्रोणं प्रतिचिकीर्षयाः ३ प्रभावं विनयं शिक्षां द्रोणस्य चरितानि च ॥ क्षात्रेण च व
लेनास्य चिंतयन्नाथ्यगच्छत् ४ प्रतिकर्तुं नृपश्रेष्ठो यतमानोऽपि भारत ॥ अभितः सोऽथ कल्माषीं गंगाकूले परिभ्रमन् ५ ब्राह्मणावसथं पुण्यमाससादमहीपतिः ॥
तत्र नास्नातकः कश्चिन्नचासीदव्रती द्विजः ६ तथैव च महाभागः सोपश्यत्संशितव्रतौ ॥ याजोपयाजौ ब्रह्मर्षी शान्त्यौ परमेष्ठिनौ ७ संहिताध्ययने युक्तौ गोत्रतश्चा
पिकाश्यपौ ॥ तारणे यौ युक्तरूपौ ब्राह्मणावृषिसत्तमौ ८ सतावामंत्रयामास सर्वकाशैरतंद्रितः ॥ बुद्ध्वा बलंतयोस्तत्र कनीयांसमुपहरे ९ प्रपेदेच्छंदयन्कामैरुप
याजं घृतव्रतम् ॥ पादशुश्रूषणे युक्तः प्रियवाक् सर्वकामदः १० अर्चयित्वा यथान्यायमुपयाजमुवाच सः ॥ येन मे कर्मणा ब्रह्मन् पुत्रः स्याद्द्रोणमृत्यवे ११ उपयाज
कृते तस्मिन् गवां दाताऽस्मितेऽर्जुदम् ॥ यद्दातेऽन्यद्द्विजश्रेष्ठमनसः सुप्रियं भवेत् ॥ सर्वतत्ते प्रदाताऽहं न हि मे त्रास्ति संशयः १२ इत्युक्तो नाहमित्येवं तमृषिः प्रत्य
भाषत ॥ आराधयिष्यन् दुपदः सतंपर्यचरन् पुनः १३ ततः संवत्सरस्याते दुपदं स द्विजोत्तमः ॥ उपयाजोऽब्रवीत्काले राजन्मधुरयागिरा १४ ज्येष्ठो भ्राता ममागृह्णा
द्विचरन् गहनेवने ॥ अपरिज्ञातशौचायां भूमौ निपतितं फलम् १५ तदपश्य महं भ्रातुरसांप्रतमनुव्रजन् ॥ विमर्शं संकरादानेनायं कुर्यात्कदाचन १६ दृष्ट्वा फलस्य
नापश्यद्दोषान्पापानुबंधकान् ॥ विविनक्ति न शौचं यः सोऽन्यत्रापि कथं भवेत् १७ संहिताध्ययनं कुर्वन्वसन् गुरुकूले च यः ॥ भैक्षमुत्सृष्टमन्येषां भुंक्ते स्म च यदा तदा
१८ कीर्तयन् गुणमन्नानामघृणी च पुनः पुनः ॥ तं वै फलार्थिनं मन्ये भ्रातरं तर्कचक्षुषा १९ तं वै गच्छस्व नृपते सत्त्वांसया जयिष्यति ॥ जुगुप्समानो नृपतिर्मनसेदां विचिं
तयन् २० उपयाजवचः श्रुत्वा याजस्याश्रममभ्यगात् ॥ अभिसंपूज्य पूजार्हमथ याजमुवाच ह २१

ययोस्तौ ७ तारणे यो कुमारी प्रभवौ कर्णवत्कानीनो तरणिर्द्युमणोऽपुंसिकुमारीनो कयोः स्त्रीयाम् इति मेदिनी । सूर्यभक्तौ वा । ब्राह्मणो ब्रह्मविदो । अपिसत्तमो मंत्रद्रष्टृपुत्रेष्ठो ८ उपवृद्ध एकांते ९
प्रपेदेशरणं गतवान् १० । ११ तस्मिन्कार्ये कृते सति अर्जुदं दशकोटीर्दातास्मिन्वास्यामि १२ । १३ । १४ । १५ असांप्रतं अयुक्तमनुव्रजन् पश्यं विमर्शं विचारं संकरादाने संकरो दोषसंपर्कः तद्युक्तवस्त्वा
दाने १६ । १७ उत्सृष्टं उच्छिष्टं १८ अघृणी लज्जाहीनः १९ हेनृपते तं गच्छ हे स्वहे आत्मीय मनसा इदं याज चरितं जुगुप्समानो निर्दन् विचिंतयन् स्वकार्यं चेति चेति शेषः २० । २१

अष्टाव्युतानिददामि । रिक्तपाणिर्नपश्येतराजानं देवतां गुरुमिति स्मृतेरुपायनमात्रमेतत्तदक्षिणा अर्धुदप्रतिज्ञानात् २२ पराजैष्टपराजितवान् । विपराभ्यां जेरितित् २३ तस्यतस्मात् अग्रणीः श्रेष्ठः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ब्रह्मक्षत्रे इति सार्धः श्लोकः शोष्यर्थे ब्रह्मतेजःसहितक्षत्रतेजसिद्रोणगते विहिते श्रेष्ठे सत्यपि केवलब्राह्मत्वदीयविशिष्यते क्षात्राद्रलात् अहंतुहीनो ब्राह्मबलेन भीत इति पाठे ब्राह्माद्रलाद्दीतो ब्राह्मतेजः प्रपेदिवान् शरणं कृतवान् २९ । ३० येन पुत्रं लभेयं तत्कर्म कुरु याज्यार्थं द्रुपदस्येष्टसाधनं यागमृपकल्पयन्मनसा तत्प्रयोगं स्मृतवान् अडभावार्थः ३१ गुर्वर्थो गुरुश्चासावर्थश्चेति अतिभारोऽयं यद्द्रोणहंतुः पुत्रसंघोत्पादनमिति हेतोरुपयाजमकाममप्यचोदयदुपकल्पने प्रेरितवान् । आत्मन्यप्रत्ययं चेत इति न्यायेनोपयाजमपि निश्चयार्थं संवादितवान् ३२ वै

अयुतानिददान्यष्टौ गवां याजयमां विभो ॥ द्रोणवैराभिसंतप्तं प्रल्हादयितुमर्हसि २२ सहिब्रह्मविदां श्रेष्ठो ब्रह्मास्त्रे चाप्यनुत्तमः ॥ तस्माद्द्रोणः पराजैष्टमां वैससखि विग्रहे २३ क्षत्रियो नास्ति तस्यास्यां पृथिव्यां कश्चिदग्रणीः ॥ कौरवाचार्यमुख्यस्य भारद्वाजस्य धीमतः २४ द्रोणस्य शरजालानि प्राणिदेहराणि च ॥ षडरानि धनुश्चास्य दृश्यते परमं महत् २५ सहिब्राह्मणवेषेण क्षात्रवेगमसंशयम् ॥ प्रतिहंति महेष्वासो भारद्वाजो महामनाः २६ क्षत्रोच्छेदाय विहितो जामदग्न्य इवास्थितः ॥ तस्य ह्यस्त्रबलं घोरमप्रघृष्यं न रैर्भुवि २७ ब्राह्मसंधारयं स्तेजो हुताहृतिरिवानलः ॥ समेत्य सदहत्याजौ क्षात्रधर्मपुरःसरः २८ ब्रह्मक्षत्रे च विहिते ब्राह्मतेजो विशिष्यते ॥ सोऽहं क्षात्राद्ब्रह्मतेजः प्रपेदिवान् २९ द्रोणाद्विशिष्टमासाद्य भवंतं ब्रह्मवित्तमम् ॥ द्रोणात्कमहंपुत्रं लभेयं युधिदुर्जयम् ३० तत्कर्म कुरु मे याजवितराम्यर्धु दंगवाम् ॥ तथेत्युक्त्वा तु तं याजो याज्यार्थमुपकल्पयत् ३१ गुर्वर्थ इति चाकाममुपयाजमचोदयत् ॥ याजो द्रोणविनाशाय प्रतिजज्ञे तथा च सः ३२ ततस्तस्य नरेन्द्रस्य उपयाजो महातपाः ॥ आचख्यौ कर्मवैतानं तदा पुत्रफलाय वै ३३ सच पुत्रो महावीर्यो महातेजामहाबलः ॥ इष्यते यद्विधोराज न भविता ते तथा विधः ३४ भारद्वाजस्य हंतारं सोऽभिसंधाय भूपतिः ॥ आजहते तथा सर्वद्रुपदः कर्मसिद्धये ३५ याजस्तु हवनस्यांति देवीमाज्ञापयत्तदा ॥ प्रेहि मां राज्ञि पृषतिमिथुनं त्वामुपास्थितम् ३६ ॥ राज्युवाच ॥ अवलिप्तं मुखं ब्रह्मन् दिव्यान् गंधान् चिभर्मि च ॥ सुतार्थेनोपलब्धाऽस्मि तिष्ठ याजममप्रिये ३७ ॥ याज उवाच ॥ याजेन श्रपितं हव्यमुपयाजा भिमंत्रितम् ॥ कथं कामं न संदध्यात्सात्वं विप्रे हि तिष्ठ वा ३८ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु याजेन हुते हविषि संस्रुते ॥ उत्तस्थौ पावकात्तस्मात्कुमारो देवसन्निभः ३९ ज्वालावर्णो घोररूपः किरीटीवर्मचोत्तमम् ॥ विभ्रत्सखड्गः स शरो धनुष्मान् चिनदन्मुहुः ४०

तानं श्रोताप्रिसार्धं आचख्यौ आख्यातवान् ३३ सचेति उपयाज उवाच ३४ वैशंपायन उवाच भारद्वाजस्येति आजहते कृतवान् कर्मसिद्धये कर्मफलसिद्धये ३५ प्रेहिप्रकर्षेण शीघ्रमेहि हविर्प्रीही तुमिति शेषः पृषतिपृषतस्तुपे । इतएव संबंधात्पुंयोगे हीप् । अन्येतु पार्षतीति पाठकल्पयति ३६ अवलिप्तं दृषितं लालादिना अमक्षालितत्वादिति भावः । 'अवलेपस्तु गर्वस्यालेपने दूषणे पिच' इति मेदिनी । गंधानं गरागादिजान् । अस्नाताऽस्मीति भावः । यादतो धावते तस्यैश्यावदन्त्यास्नातितस्या अस्म्युमारुक इत्याद्युक्त्वा तिस्रोऽत्रिंशत् चरेदिति विहितावस्पृश्याधमार्चितौ । तदेवाह नोपलब्धास्मि उपलब्धुं स्पृष्टं योग्यानास्मि । तस्मान्मलवद्वासानसंघदेते तितया सह संवाद्स्यापि निषेधात् अतो हेतोर्हेयाजममप्रिये इष्टे सुतार्थे सुतरूपे प्रयोजने तिष्ठ । शुद्धिकालं प्रतीक्षस्वेत्यर्थः ३७ श्रपितं पकं क्षेत्रं रेतः सेकं च विना आवयोः सामर्थ्यान्मिथुनमुत्पत्स्यत इत्यर्थः । विमेहि दूरं वागच्छतिष्ठ वा प्रयोगविधिस्तुन विलंबं सहते इत्यर्थः ३८ । ३९ । ४०

४१ नेयं सेहेन सोऽवती अयोनिजस्य धृष्टद्युम्नस्य तेजसो दुःसहत्वादिति भावः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ अमरवर्णिनी देवकुमारी दुष्टवधायोचता दुर्गेत्यर्थः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ धृष्टत्वात् प्रमलत्वात् धृष्ट्युत्वादिति पाठे पालने शक्तत्वात् । अत्यंतममर्षः शत्रुत्कर्षासहिष्णुत्वं तद्वत्त्वात् । धुम्नं विसंत वराज्ञां बलमेव कवचकुंडलादिकं वासहोत्पन्नं तदादिर्यस्य शस्त्रास्त्रशौर्योत्साहादे सोऽध्यारो हद्रथवरं तेन च प्रययौ तदा ॥ ततः प्रणेदुःपंचालाः प्रहृष्टाः साधुसाध्विति ४१ हर्षाविष्टास्ततश्चैतान्नेयं सेहेव सुंधरा ॥ भयापहोराजपुत्रः पंचालानां यशस्करः ४२ राज्ञः शोकापहो जात एष द्रोणवधाय वै ॥ इत्युवाच महद्भूतमदृश्यं खेचरं तदा ४३ कुमारी चापि पांचाली वेदीमध्यात्समुत्थिता ॥ सुभगादर्शनीयांगी स्वसिताय तलोचना ४४ श्यामापद्मपलाशाक्षी नीलकुंचितमूर्धजा ॥ ताम्रतुंगनखी सुभ्रुश्चारुपीनपयोधरा ४५ मानुषं विग्रहं कृत्वा साक्षादमरवर्णिनी ॥ नीलोत्पलसमो गंधोयस्याः क्रोशात्प्रधावति ४६ या विभर्ति परं रूपं यस्यानास्त्युपमाभुवि ॥ देवदानवयक्षाणामीप्सितां देवरूपिणीम् ४७ तां चापि जातां सुश्रोणीं वागुवाचा शरीरिणी ॥ सर्वयोषिद्राकृष्णानिनीषुः क्षत्रियान्क्षयम् ४८ सुरकार्यमियं काले करिष्यति सुमध्यमा ॥ अस्याहेतोः कौरवाणां महदुत्पत्स्यते भयम् ४९ तलुत्वा सर्वपंचालाः प्रणेदुःसिंहसंघवत् ॥ नचैतान् हर्षसंपूर्णानियं सेहेव सुंधरा ५० तौ दृष्ट्वा पार्षतीयाजं प्रपेदे सुतार्थिनी ॥ नवैमदन्यां जननीं जानीयातामिमाविति ५१ तथेत्युवाच तां याजो राज्ञः प्रियचिकीर्षया ॥ तयोश्च नामनीच कुर्द्धिजाः संपूर्णमानसाः ५२ घृष्टत्वादत्यमर्षित्वाद्युम्नाद्युत्संभवादपि ॥ घृष्टद्युम्नः कुमारो यं द्रुपदस्य भवत्विति ५३ कृष्णेत्येवाब्रुवन् कृष्णां कृष्णाऽभूत्साहिवर्णतः ॥ तथा तन्मिथुनं जज्ञे द्रुपदस्य महामखे ५४ घृष्टद्युम्नं तु पांचाल्यमानीयस्वं निवेशनम् ॥ उपाकरोदस्रहे तोर्भारद्वाजः प्रतापवान् ५५ अमोक्षणीयं देवं हि भाविमत्वामहामतिः ॥ तथा तल्लतवान् द्रोण आत्मकीर्त्यनुरक्षणात् ५६ ॥ इति श्रीम० आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि द्रौपदीसंभवे सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कौंतेयाः शल्यविद्धा इवाभवन् ॥ सर्वे चास्वस्थमनसो बभूवुस्ते महाबलाः १ ततः कुंती सुतान् दृष्ट्वा सर्वास्तद्गतचेतसः ॥ युधिष्ठिरमुवाचे दं वचनं सत्यवादिनी २ ॥ कुंत्युवाच ॥ चिररात्रो पिताः स्मेहब्राह्मणस्य निवेशने ॥ रममाणाः पुरेरम्ये लब्धमैक्षामहात्मनः ३ यानीहरमणीयानिवनान्युपवनानि च ॥ सर्वाणितानि दृष्टानि पुनः पुनररिंदम ४ पुनर्द्रष्टुं हितानि हि प्रीणयंति नस्तथ ॥ मैक्षं च नत धावीरलभ्यते कुरुनंदन ५ तेवयं साधुपंचालान् गच्छामयदि मन्यसे ॥ अपूर्वदर्शनं वीररमणीयं भविष्यति ६ सुभिक्षाश्चैव पंचालाः श्रूयंते शत्रुर्क्षन ॥ यज्ञसेनश्च राजाऽसौ ब्रह्मण्य इति श्रुत्वा ७ एकत्र चिरवासश्च क्षमो न चमतो मम ॥ ते तत्र साधुगच्छामो यदित्वं पुत्रमन्यसे ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भवत्यायन्मतं कार्यं तदस्माकं परं हितम् ॥ अनुजास्तु न जानामि गच्छेद्युर्नेति वा पुनः ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कुंती भीमसेनमर्जुनं यमजौ तथा ॥ उवाच गमनं ते च तथेत्येवाब्रुवंस्तदा १०

स्तद्व्युम्नादितस्योत्संभवादुत्कर्षेणोत्पत्तेश्च ५३ । ५४ उपाकरोदुपकृतवान् अस्त्रहेतोरस्त्रदानेन हेतुनाराज्यार्थस्य इतत्वात्तावतैवोपाकरोत् ५५ कीर्त्यनुरक्षणात् अन्यथा द्रोणोद्देशाद्द्रयाच्चनविद्यां दत्तवानित्यर्थाः स्यात् ५६ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भा० सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कौंतेया इति स्पष्टार्थोऽध्यायः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भारतभावदीपे अष्टपद्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ वसस्त्विति प्रतस्थे इत्युक्तं ततः प्रागेवाजगामेत्यर्थः १ । २ । ३ अथीतिकोमलाग्रणे ४ । ५ विलग्न
ध्याकृशमव्या ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ पार्वतीपार्यतदुहिता १५ । १६ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भा० उन्नसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ गते इति १ सोमाश्रयश्चंद्रधरोरु

ता आमंत्र्यतं विप्रं कुंतीराजन्सुतैः सह ॥ प्रतस्थेन गरीरम्यां दुपदस्य महात्मनः ११ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि पांचालदेशयात्रायामष्टपद्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वसस्त्विति पुप्रच्छन्नं पांडवेषु महात्मसु ॥ आजगामाथ तान्द्रुं व्यासः सत्यवतीसुतः १ तमागतम
भिप्रेक्ष्य प्रत्युद्गम्य परंतपाः ॥ प्राणिपत्याभिवाद्यै नंतस्थुः प्रांजलयस्तदा २ समनुज्ञाप्य तान्सर्वानासीनान्मुनिरब्रवीत् ॥ प्रच्छन्नं पूजितः पार्थैः प्रीतिपूर्वमिदं वचः
३ अयि धर्मेण वर्तंश्चास्त्रेण च परंतपाः ॥ अयि विप्रेषु पूजावः पूजा ह्ये पुन हीयते ४ अथ धर्मार्थवद्वाक्यमुक्त्वा स भगवानृषिः ॥ विचित्राश्च कथास्तास्ताः पुनरेवेदम
ब्रवीत् ५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ आसीत्पोवने काचिदृषेः कन्या महात्मनः ॥ विलग्नमध्यासुश्रोणीसुभूः सर्वगुणाचिता ६ कर्मभिः स्वकृतैः सा तु दुर्भगा समपद्य
त ॥ नाध्यगच्छत्पतिं सा तु कन्यारूपवती सती ७ ततस्तमुमथारेभेपत्यर्थमसुखाततः ॥ तोषयामास तपसा सा किलो ग्रेण शंकरम् ८ तस्याः स भगवांस्तुष्टस्तामु
वाचयशस्विनीम् ॥ वरं वरय भद्रं ते वरदोऽस्मीति शंकरः ९ अथेश्वरमुवाचे दमात्मनः सावचोहितम् ॥ पतिं सर्वगुणोपेतमिच्छामीति पुनः पुनः १० तामथ प्रत्युवा
चेदमीशानो वदतां वरः ॥ पंचतेपतयो भद्रे भविष्यतीति भारताः ११ एवमुक्त्वा ततः कन्या देवं वरदमब्रवीत् ॥ एकमिच्छाम्यहं देवत्वप्रसादात्पतिं प्रभो १२ पुनरेवा
ब्रवीदेवदं वचनमुत्तमम् ॥ पंचकत्वस्त्वया हुक्तः पतिं देहं त्यहं पुनः १३ देहमन्यं गतायास्ते यथोक्तं तद्भविष्यति ॥ दुपदस्य कुले जज्ञे सा कन्या देवरूपिणी १४ नि
र्दिष्टा भवतां पत्नी कृष्णा पार्षत्यनिर्दिता ॥ पांचालनगरे तस्मान्निवसध्वं महाबलाः ॥ सुखिनस्तामनुप्राप्य भविष्यथ न संशयः १५ एवमुक्त्वा महाभागः पांडवान्सपि
तामहः ॥ पार्थानामंत्र्यं कुंतीं च प्रातिष्ठत महातपाः १६ ॥ इति श्रीमहाभा० आ० चै० द्रौपदीजन्मांतरकथने उन्नसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ वैशंपा
यन उवाच ॥ गते भगवति व्यासे पांडवाहृष्टमानसाः ॥ ते प्रतस्थुः पुरस्कृत्य मातरं पुरुषर्षभाः १ आमंत्र्य ब्राह्मणं पूर्वमभिवाद्यानुमान्य च ॥ समैरुदङ्मुखैर्भार्गवैर्य
थोद्दिष्टं परंतपाः २ तैव गच्छन्नहोरात्रार्थी सोमाश्रयायणम् ॥ आसेदुः पुरुषव्याघ्रांगंगायां पांडुनंदनाः ३ उल्मुकं तु समुद्यम्य तेषामग्रे धनं जयः ॥ प्रकाशार्थं
ययौ तत्र रक्षार्थं च महारथः ४ तत्र गंगजले रम्ये विविके क्रीडयन्स्त्रियः ॥ ईर्ष्युर्गंधर्वराजो वैजलक्रीडामुपागतः ५ शब्दं तेषां शुश्राव नदी समुपसर्पताम् ॥ तेन श
ब्देन चाविष्टश्चक्रो धवलवद्वली ६ सदृष्ट्वा पांडवांस्तत्र सह मात्रा परंतपान् ॥ विस्फारयन् धनुर्धोरामिदं वचनमब्रवीत् ७ संध्यासंरज्यते घोरापूर्वरात्रागमेषु या ॥ अ

इस्तस्य स्थानं सोमाश्रयायणं २ । ३

उल्मुकं धवलवद्वली ४ । ५ बलवदतिशायि ६ । ७ पूर्वरात्रागमेषु पश्चिमायां दिशि अर्धोस्तमितार्कः मंडलरूपायां संध्यासंरज्यते रक्ता भवति तस्यां मुहूर्ते प्रधानकालमशीतिभिल्ले वैर्निमेषाद्देहीनिंमषसते ८

सदेवमुहूर्ते यज्ञादीनां कर्मचारेषु विहितमन्यन्मनुष्याणां कर्मचारेषु स्मृतमित्यन्वयः संध्यायां शीतिलवोपरिरात्रौ पक्षादीनामेव सर्वे चारकालः अन्यदहर्मुष्याणामित्यर्थः ९ । १० जलप्राप्तुवतो नरान्
११ । १२ । १३ । १४ ननं हसाः शृंगिणो वानश्च देवां जनस्रजः ॥ कुबेरस्य यथोष्णीपं किं प्रांसमुपसर्पथ इति प्राचीनः पाठो देवबोधाविभिर्न्याख्यातत्वात् हसंति विकसंति ते हसाः नर्मतो हसाये पातेने हसाः
भक्तानुग्राहका देवाः सर्वत्राप्रतिहतगतयस्ते भवतो न भूचरत्वात् । कौणपा इति पाठे तुराक्षसाः करालाकृतयो यूयं रम्याकृतित्वात् । न कुलसा इति पाठेऽपि स एवार्थः कुलस्यंति अंतं नयंति ते कुलसाः कुलकंठ
का इत्यर्थः । शृंगिणः कापालिका आभिकारिका वीरसाधनादिपरास्तेऽपि निशीथे जलप्रवेशार्हाः न च शृंगकपालादित्चिद्व्युत्पन्ना मुहुर्यते । न च देवां जनस्रजः देवानां संबन्धीन्यं जनादीनि दिव्यदृष्टिप्रदा

विहितं कामचाराणां यक्षगंधर्वरक्षसाम् ॥ शेषमन्यन्मनुष्याणां कर्मचारेषु वैस्मृतम् ९ लोभात्प्रचारं चरतस्तासु वेलासु वै नरान् ॥ उपक्रांतानि शृङ्गीमोराक्षसैः सह बालि
शान् १० अतो रात्रौ प्राप्नुवतो जलं ब्रह्मविदो जनाः ॥ गर्हयंति नरान्सर्वान्बलस्थापृपतीनपि ११ आरात्तिष्ठत मामहं समीपमुपसर्पत ॥ कस्मान्मानाभिजानीत प्राप्तं
भागीरथीजलम् १२ अंगारपर्णं गंधर्ववित्तमांस्वबलाश्रयम् ॥ अहं हि मानीचेर्ष्युश्च कुबेरस्य प्रियः सखा १३ अंगारपर्णमित्येवं ख्यातं चेदं वनं मम ॥ अनुगंगं चर
न्कामांश्चित्रं यत्र माम्यहम् १४ न कौणपाः शृंगिणो वानदेवानचमानुषाः ॥ इदं समुपसर्पतितं किं समनुसर्पथ १५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ समुद्रे हि मवत्पार्श्वे नद्याम
स्यांच दुर्मते ॥ रात्रावहनि संध्यायां कस्य गुप्तः परिग्रहः १६ भुक्तो वाऽप्यथ वाऽभुक्तो रात्रावहनि खेचर ॥ न कालनियमो ह्यस्ति गंगां प्राप्य सरिद्वराम् १७ वयं च श
क्तिसंपन्ना अकाले त्वामघृष्णुम ॥ अशक्ता हिरणे कूरयुष्मानर्चंति मानवाः १८ पुरा हि मवत्पार्श्वे षाहेमं शृंगाद्विनिःसृता ॥ गंगा गत्वा समुद्रांभः सप्तधा समपद्यत १९ गं
गां च यमुनां चैव मृक्षजातां सरस्वतीम् ॥ रथस्थां सरयूंचैव गोमतीं गंडकीं तथा २० अपर्युषितपापास्ते नदीः सप्तपिबंतिये ॥ इयं भूत्वा चैकवप्राशुचिराकाशगा पुनः
२१ देवेषु गंगां गंधर्वप्राप्तो त्यलकनंदताम् ॥ तथा पितृचैत रणी दुस्तरा पापकर्मभिः ॥ गंगा भवति वै प्राप्य कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् २२ असंबाधा देव नदी स्वर्गसंपा
दनी शुभा ॥ कथमिच्छसि तारो दुर्नैष धर्मः सनातनः २३ अनिवार्यमसंबाधं तव वाचा कथं वयम् ॥ न स्पृशेम यथा कामं पुण्यं भागीरथीजलम् २४ वैशंपायन उवाच ॥
अंगारपर्णस्तच्छ्रुत्वा कुद्ध आनम्य कार्मुकम् ॥ मुमोच वाणांनि शितानहीनाशी विषानिव २५ उल्मुकं भ्रामयंस्तूर्णं पांडवश्चर्मचोत्तरम् ॥ व्यपोहतशरांस्तस्य सर्वाने
वधनं जयः २६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ विभीषिका वै गंधर्वनास्त्रज्ञेषु प्रयुज्यते ॥ अस्त्रज्ञेषु प्रयुक्ते यं फेनवत्प्रविलीयते २७

निस्रजश्चाकाशादिगतिप्रदाये पुंसंति ते गंधर्वयक्षादयः उल्मुकधारित्वात् जलेशब्दकरत्वाच्च यक्षादिसंघविदामप्यज्ञातत्वात् कुबेरस्योष्णीपं शिरोमंडनभूतं संतं मां किं समनुसर्पथ इत्युक्तं तत्राह समुदे इति १६ । १७ अहं हि मानीत्युक्तं तत्राह वयमिति
अघृष्णुमर्षितवतः १८ सप्तधा वस्वोकसारानलिनीपावनीसीताचक्षुःसिंधुरलकनंदेति सप्तधा गत्वा समुद्रांभः सप्तपद्यते तियोजना १९ । २० अपर्युषितपापानिः शेषितपापाः । एकमाकाशरूपं वयं तं तं
स्याः सा । 'तद्वंशं' इति मेदिनी २१ । २२ असंबाधानिः संकटा इतरनदीवत्प्रावृषिरजस्वलात्वेन क्षणमप्यस्पृश्यत्वेन प्राप्नोतीत्यर्थः २३ । २४ अहीनसर्पान् आशीविषास्त्रिपदं दृष्टान् २५ चर्मच्छत्रा
कारमायुधपातत्राणं व्यपोहतापसारितवान् २६ । २७

मानुषानतिमानुषाधिकान्दक्षयेऽतोदिव्येनास्त्रेणयोत्स्वे २८ । २९ । ३० । ३१ विष्णुतरथाद्युतं अतएवप्रमृष्टं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ स्त्रीनाथोरक्षितायस्यतं ३६ । ३७ अंगारवद्भास्वरं
दुःस्पृशीचपर्णवाहनरथोयस्यसोऽंगारपर्णस्तस्यभावस्ततां ३८ लार्मलाभवत्सुखदंसखायं ३९ । ४० संभृताऽजितातपसा ४१ प्राणैर्योजयेन्नह्यात् ४२ । ४३ । ४४ । यदिति तद्धर्मिस्व
रूपं पश्येत् यादृशं यद्दर्मविशिष्टं सामान्यतो विशेषतश्च सर्वसर्वावस्थं वस्तुसर्वदास्वसंकल्पानुसारेण पश्येदित्यर्थः ४५ अनुनेष्यामिपश्चात्प्रापयिष्यामि ४६ विशेषिताः विशिष्टाः अविशिष्टास्तुल्याः

मानुषानतिगंधर्वान्सर्वान्गंधर्वलक्षये ॥ तस्मादस्त्रेणदिव्येनयोत्स्वेहंनतुमायया २८ पुरास्त्रमिदमाग्नेयंप्रादात्किलहृहस्पतिः ॥ भरद्वाजायगंधर्वगुरुमान्यःशतक्र
तोः २९ भरद्वाजादग्निवेश्यअग्निवेश्यादुर्गमम् ॥ साध्विदंमह्यमददद्रोणोब्राह्मणसत्तमः ३० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वापांडवःकुट्टो गंधर्वायमुमोचह ॥
प्रदीप्तमस्त्रमाग्नेयंददाहास्यरथंतुतत् ३१ विरथंविष्णुतंतंतुसगंधर्वमहाबलः ॥ अस्त्रतेजःप्रमूढंचप्रपतंतमवाङ्मुखम् ३२ शिरोरुहेषुजग्राहमाल्यवत्सुधनंजयः ॥ भ्रातृ
न्प्रतिचकर्षार्थसोऽस्त्रपातादचेतसम् ३३ युधिष्ठिरंतस्यभार्याप्रपदेशरणार्थिनी ॥ नाम्नाकुंभीनसीनामपतित्राणमभीप्सती ३४ ॥ गंधर्व्युवाच ॥ त्रायस्वमांमहाभा
गपतिंचेमंविमुंचमे ॥ गंधर्वीशरणंप्राप्तानाम्नाकुंभीनसीप्रभो ३५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ युद्धेजितंयशोहीनंस्त्रीनाथमपराक्रमम् ॥ कोनिहन्याद्रिपुंतातमुंचेमंरिपुसूद
न ३६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ जीवितंप्रतिपद्यस्वगच्छगंधर्वमाशुचः ॥ प्रदिशत्यभयंतेऽद्यकुरुराजोयुधिष्ठिरः ३७ ॥ गंधर्वउवाच ॥ जितोऽहंपूर्वकं नाममुंचाम्यंगार
पर्णताम् ॥ नचश्वाघेवलेनांगननाम्नाजनसंसदि ३८ साध्विमंलब्धवाँल्लभंयोऽहंदिव्यास्त्रधारिणम् ॥ गांधर्व्यामाययेच्छामिसंयोजयितुमर्जुनम् ३९ अस्त्राग्निनावि
चित्रोऽयंदग्धोमेरथउत्तमः ॥ सोऽहंचित्ररथोभूत्वानाम्नादग्धरथोऽभवम् ४० संभृताचैवविद्येयंतपसेहमयापुरा ॥ निवेदयिष्येतामद्यप्राणदायमहात्मने ४१ संस्तं
भयित्वातरसाजितंशरणमागतम् ॥ योरिपुंयोजयेत्प्राणैःकल्याणंकिंनसोऽर्हति ४२ चाक्षुषीनामविद्येयंयांसोमायददौमनुः ॥ ददौसविश्वावसवेममविश्वावसुर्ददौ ४३
सेयंकापुरुषंप्राप्तागुरुदत्ताप्रणश्यति ॥ आगमोऽस्यामयाप्रोक्तोवीर्यंप्रतिनिबोधमे ४४ यच्चक्षुषाद्रुमिच्छेत्त्रिपुलोकेषुकिंचन ॥ तत्पश्येद्यादृशंचेच्छेतादृशंद्रुम
र्हति ४५ एकपादेनपण्मासान्स्थितोविद्यांलभेदिमाम् ॥ अनुनेष्याम्यहंविद्यांस्वयंतुभ्यंवतेकृते ४६ विद्ययाह्यनयाराजन्वयंनृभ्योविशेषिताः ॥ अविशिष्टा
श्वदेवानामनुभावप्रदर्शिनः ४७ गंधर्वजानामश्वानामहंपुरुषसत्तम ॥ भ्रातृभ्यस्तवतुभ्यंचपृथग्दाताशतंशतम् ४८ देवगंधर्ववाहास्तेदिव्यवर्णामनोजवाः ॥
क्षीणाक्षीणाभवंत्येतेनहीयंतेचरंहसः ४९ पुराकृतंमहेंद्रस्यवज्रं वृत्रनिवर्हणम् ॥ दशधाशतधाचैवतच्छीर्णवृत्रमूर्धनि ५०

अनुभावस्याऽऽकाशगमनादृश्यत्वादेःप्रदर्शिनोदर्शनशीलाः ४७ । ४८ क्षीणाश्चाऽक्षीणाश्चक्षीणाक्षीणाः मृष्टास्तरुणावाएतेनभवन्ति रंहसोवेगाच्चनहीयंतेइतिनकारानुपेक्षेणयोज्यं । क्षीणाः
क्षीणाइतिपाठेसमर्थाःसमर्थाइत्यर्थः ऐश्वर्यार्थस्यसप्ततेःकर्तारिनिष्ठापादेर्ध्वणत्वंच । एतंरंहसोवेगातिशयाअहीयंतेअपित्वधिकमधिकंसमर्थाभवंतीत्यर्थः ४९ अश्वोत्पत्तिमाहचतुर्भिः पुरेति ५०

भागीकृतः शीर्णत्वादेनेकधाभूतोवज्रभागस्तेषुतेषुस्थानेषुदेवैरुपास्यते । स्थानान्येवसामान्यतोविशेषतश्चाह लोकेइति यशोधनमुत्कृष्टंस्पृहणीयंसेवव व्रतनुर्व्रस्पस्वरूपं सेवेतिविधेर्पांलगापेक्षयांस्त्रीत्वं
तस्मैपयसिदधानयतिसावैश्वेदेव्यामिक्षेतिवत् ५१ ब्राह्मणस्यपाणिर्हविःप्रदत्त्वाद्ब्रह्मः । इतरेषाम्पात्त्वज्याभावेनहविःप्रक्षेपानर्हत्वात् । अतःसदेवैरुपास्यते । रथोहिदेवब्राह्मणद्विषांनाशहेतुत्वा
द्ब्रह्मदेवोपास्यं । दानकर्मणोरपिब्रह्मक्षत्रप्रीतिकरत्वाद्ब्रह्मत्वं । तेनवज्रवंतोब्राह्मणादयोदेवैरुपजीव्यंतइत्यर्थः ५२ प्रकृतेकिमायातंतदाह क्षत्रेति क्षत्रवज्ररथस्तस्यभागेनांशत्वेन अवध्याअवधिभूताः
वाजिनोवेगवंतः । रथस्यवज्रत्वेअश्वोत्कर्षएवमुख्यकारणान्धजादिकमित्यर्थः । रथांगरथचालकं । वज्राअश्व । येशूरास्तेचरथांगं । रथिनातुल्योऽश्वइत्यर्थः ५३ स्वीयेष्वश्वेषुविशेषमाह कामे

ततोभागीकृतोदेवैर्वज्रभागउपास्यते ॥ लोकेयशोधनंकिंचित्सैववज्रतनुःस्मृता ५१ वज्रपाणिर्ब्राह्मणःस्यात्क्षत्रं वज्ररथंस्मृतम् ॥ वैश्यावैदानवज्राश्वकर्मवज्राय
वीयसः ५२ क्षत्रवज्रस्यभागेनअवध्यावाजिनःस्मृताः ॥ रथांगंवडवासूतेशूराश्चाश्वेषुयेमताः ५३ कामवर्णाःकामजवाःकामतःसमुपस्थिताः ॥ इतिगंधर्वजाः
कामंपूरयिष्यंतिमेहयाः ५४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ यदिप्रीतेनमेदतंसंशयेजीवितस्यवा ॥ विद्याधनंश्रुतंवाऽपिनतद्रंघर्वरोचये ५५ ॥ गंधर्वउवाच ॥ संयोगोवै
प्रीतिकरोमहत्सुप्रतिदृश्यते ॥ जीवितस्यप्रदानेनप्रीतोविद्यांददामिते ५६ त्वतोऽप्यहंग्रहीष्यामिअस्त्रमाग्नेयमुत्तमम् ॥ तथैवयोग्यंवीभत्सोचिरायभरतर्षभ ५७
॥ अर्जुनउवाच ॥ त्वतोऽस्त्रेणवृणोम्यश्वामसंयोगःशाश्वतोऽस्तुनौ ॥ सखेतद्दृहिगंधर्वयुष्मभ्योयद्भयंभवेत् ५८ कारणंद्दृहिगंधर्वकितयेनस्मधर्षिताः ॥ यांतो
वेदविदःसर्वेसंतोरात्रावरिदमाः ५९ ॥ गंधर्वउवाच ॥ अनग्रयोऽनाहुतयोचविप्रपुरस्कृताः ॥ यूयंततोधर्षिताःस्थमयावैपांडुनंदनाः ६० यक्षराक्षसगंधर्वाः
पिशाचोरगदानवाः ॥ विस्तरंकुरुवंशस्यधीमंतःकथयंतिते ६१ नारदप्रभृतीनांतुदेवर्षीणामयाश्रुतम् ॥ गुणान्कथयतांवीरपूर्वेषांतवधीमताम् ६२ स्वयंचा
पिमयादृष्टश्चरतासागरावराम् ॥ इमावसुमर्ताःकृत्वाप्रभावःसुकुलस्यते ६३ वेदेधनुषिचाचार्यमभिजानामितेऽर्जुन ॥ विश्रुतांत्रिपुलोकेषुभारद्वाजंयशस्विनम्
६४ धर्मवायुंचशक्रंचविजानाम्यश्विनौतथा ॥ पांडुंचकुरुशार्दूलषडेतान्कुरुवर्धनान् ॥ पितृनेतानहंपार्थदेवमानुषसत्तमान् ६५ दिव्यात्मानोमहात्मानः
सर्वशस्त्रभृतावराः ॥ भवंतोभ्रातरःशूराःसर्वेसुचरितव्रताः ६६ उत्तमांचमनोबुद्धिंभवतांभावितात्मनाम् ॥ जानन्नपिचवःपार्थकृतवानिहधर्षणाम् ६७ स्त्रीसका
शेचकौरव्यनपुमानक्षंतुमर्हति ॥ धर्षणामात्मनःपश्यन्वाहुद्रविणमाश्रितः ६८ नक्तंचवलमस्माकंभूयएवाभिवर्धते ॥ यतस्ततोमांकौतेयसदारंमन्युराविशत्
६९ सोऽहंत्वयेहविजितःसंख्येतापत्यवर्धन ॥ येनतेनेहविधिनाकीर्त्यमानंनिबोधमे ७०

ति गंधर्वजाः गंधर्वलोकजाः ५४ प्रीतेनदत्तमपिप्रतिप्रदानमंतरेणनरोचये । 'ददातिप्रतिगृह्णातिगुह्यमाल्यातिपृच्छति ॥ मुंक्तेभोजयतेचैवषड्विंशंप्रीतिलक्षणं'इत्युक्तेः । अम्यथाश्रणित्वंममस्यादि
तिभावः । पक्षांतरेतुममयशोहानिः ५५ आर्यपक्षमाहतेसंयोगइत्यादिना ५६ । ५७ युष्मभ्योयुष्मत्तःयद्यस्माद्धेतोः ५८ । ५९ अनग्रयोदारहीनत्वात् । अनाहुतयःसमावृत्तत्वात् । आश्रमविशेष
हीनोऽब्राह्मणोधर्षणीयइत्यर्थः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ मनोबुद्धिमनःसहितांबुद्धिसंकल्पनिश्चयो भावितात्मनांशोधितचित्तानां ६७ बाहुद्रविणंब्राह्मणं ६८ । ६९ । ७०

७१ कामवृत्तःकृतदारः ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ लाभलब्धव्यवर्धन ७७ । ७८ । ७९ । ८० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥
 ब्रह्मचर्यपरोधर्मःसचापिनियतस्त्वयि ॥ यस्मात्तस्मादहंपार्थरणेऽस्मि विजितस्त्वया ७१ यस्तु स्यात्क्षत्रियःकश्चित्कामवृत्तःपरंतप ॥ नक्तंचयुधियुध्येतनसजी
 वेत्कथंचन ७२ यस्तु स्यात्कामवृत्तोऽपि पार्थब्रह्मपुरस्कृतः ॥ जयेन्नक्तंचरान्सर्वानसपुरोहितधूर्गतः ७३ तस्मात्तापत्ययत्किंचिन्नृणाश्रियइहेप्सितम् ॥ तस्मि
 न्कर्मणियोक्तव्यादांतात्मानःपुरोहिताः ७४ वेदेषडंगेनिरताःशुचयःसत्यवादिनः ॥ धर्मात्मानःकृतात्मानःस्युर्नृपाणांपुरोहिताः ७५ जयश्चनियतोरान्नःस्व
 र्गश्चतदनंतरम् ॥ यस्यस्याद्धर्मविद्वाग्मीपुरोधाःशीलवानशुचिः ७६ लाभलब्धमलब्धुवालब्धुवापरिरक्षितुम् ॥ पुरोहितंप्रकुर्वीतराजागुणसमन्वितम् ७७
 पुरोहितमतेतिष्ठेद्यच्छेदूतिमात्मनः ॥ प्राप्तुं सुमतीं सर्वां सर्वशःसागरांबराम् ७८ नहिकेवलशौर्येणतापत्याभिजनेनच ॥ जयेद्ब्राह्मणःकश्चिद्भूमिभूमिपतिःक
 चित् ७९ तस्मादेवंविजानीहिकुरूणांवंशवर्धन ॥ ब्राह्मणप्रमुखंराज्यंशक्यंपालयितुंचिरम् ८० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्रस्थपर्वणि गंधर्वपराभवे
 सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ध ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तापत्यइतियद्वाक्यमुक्तवानसिमामिह ॥ तदहंज्ञातुमिच्छामितापत्यार्थं
 विनिश्चितम् १ तपतीनामकाचैषातापत्यायत्कृतेवयम् ॥ कौतेयाहिवयंसाधोतत्त्वमिच्छामिवेदितुम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तःसगंधर्वःकुंतीपुत्रंधनं
 जयम् ॥ विश्रुतं त्रिपुरलोकेषुश्रावयामासवैकथाम् ३ ॥ गंधर्व उवाच ॥ हंततेकथयिष्यामिकथामेतां मनोरमाम् ॥ यथावदखिलांपार्थसर्वबुद्धिमतांवर ४ उक्त
 वानस्मियेनत्वांतापत्यइतियद्वचः ॥ तत्तेऽहंकथयिष्यामिशृणुष्वैकमनाभव ५ यएषदिविधिष्येननाकंव्याप्तितेजसा ॥ एतस्यतपतीनामवभूवसदृशीसुता
 ६ विवस्वतोवैदेवस्यसावित्र्यवरजाविभो ॥ विश्रुतात्रिपुरलोकेषुतपतीतपसायुता ७ नदेवीनासुरीचैवनयक्षीनचराक्षसी ॥ नाप्सरानचगंधर्वीतथारूपेणकाचन ८
 सुविभक्तानवद्यांगीस्वसितायतलोचना ॥ स्वाचाराचैवसाध्वीचसुवेषाचैवभामिनी ९ नतस्याःसदृशंकंचिन्निपुरोकेषुभारत ॥ भर्तारंसवितामेनेरूपशीलगुण
 श्रुतैः १० संप्राप्तयौवनांपश्यन्देयांडुहितरंतुताम् ॥ नोपलेभेततःशांतिंसंप्रदानंविचितयन् ११ अथर्क्षपुत्रःकौतेयकुरूणामृषभोवली ॥ सूर्यमाराधयामास
 नृपःसंवरणस्तदा १२ अर्घ्यमाल्योपहाराद्यैर्गंधैश्चनियतःशुचिः ॥ नियमैरुपवासैश्चतपोभिर्विविधैरपि १३ शुश्रूषुरनहंवादीशुचिःपौरवनंदन ॥ अंशुमंतं
 समुद्यंतं पूजयामासभक्तिमान् १४ ततःकृतज्ञंधर्मज्ञंरूपेणासदृशंभुवि ॥ तपत्याःसदृशंमेनेसूर्यःसंवरणंपतिम् १५ दातुमैच्छततःकन्यांतस्मैसंवरणायताम् ॥
 नृपोत्तमायकौरव्यविश्रुताभिजनायच १६

पुरोहितप्रसादादेवतापत्यत्वंव्यापयितुंतापत्येति संबोधनं कृतं तदर्थं पृच्छति तापत्यइति तापत्यार्थं तापत्यपदार्थं १ । २ । ३ । ४ । ५ धिष्येनमंडलेन ६ । ७ । ८ । ९ । १०
 संप्रदानंदानमात्रं ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ सुहृदां दुर्हृदामपिमध्येश्रीमान् १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ स्रपःगुल्मः'ह्रस्वशाखाशिफःक्षुपः'इत्यमरः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७
 यथाहिदिविदीप्तांशुःप्रभासयतितेजसा ॥ तथाभुविमहीपालोदीप्त्यासंवरणोऽभवत् १७ यथाऽर्चयंतिचादित्यमुद्यंतंब्रह्मवादिनः ॥ तथासंवरणंपार्थब्राह्मणावरजाः
 प्रजाः १८ ससोममतिकांतत्वादादित्यमतितेजसा ॥ बभूवन्नृपतिःश्रीमान्सुहृदां दुर्हृदामपि १९ एवंगुणस्यनृपतेस्तथावृत्तस्यकौरव ॥ तस्मैदातुंमनश्चक्रेतप
 तीतपनःस्वयम् २० सकदाचिदथोराजाश्रीमानमितविक्रमः ॥ चचारमृगयांपार्थपर्वतोपवनेकिल २१ चरतोमृगयांतस्यक्षुत्पिपासासमन्वितः ॥ ममारराज्ञः
 कौतेयगिरावप्रतिमोहयः २२ समृताश्वश्चरन्पार्थपद्भ्यामेवगिरौनृपः ॥ ददर्शासदृशीलोकेकन्यामायतलोचनाम् २३ सएकएकामासाद्यकन्यांपरबलार्दनः ॥
 तस्थौनृपतिशार्दूलःपश्यन्नविचलेक्षणः २४ सहितांतर्कयामासरूपतो नृपतिःश्रियम् ॥ पुनःसंतर्कयामासरवेर्धृष्टामिवप्रभाम् २५ वपुषावर्चसाचैवशिखामिववि
 भावसोः ॥ प्रसन्नत्वेनकांत्याचचंद्ररेखामिवामलाम् २६ गिरिष्ठेत्तुसायस्मिन्स्थितास्वसितलोचना ॥ विभ्राजमानाशुशुभेप्रतिमेवहिरण्मयी २७ तस्यारूपे
 णसगिरिर्वेषेणचविशेषतः ॥ ससदृशक्षुपलतोहिरण्मयइवाभवत् २८ अवमेनेचतां दृष्ट्वा सर्वलोकेषुयोषितः ॥ अवाप्तंचात्मनोमेनेसराजाचक्षुषःफलम् २९ जन्म
 प्रभृतियत्किंचिद्दृष्ट्वान्समहीपतिः ॥ रूपंनसदृशंतस्यास्तर्कयामासकिंचन ३० तयाबद्धमनश्चक्षुःपाशैर्गुणमयैस्तदा ॥ नचचालततोदेशाद्बुधेनचकिंचन
 ३१ अस्यानूनं विशालाक्ष्याःसदेवासुरमानुषम् ॥ लोकंनिर्मथ्यधात्रेदंरूपमाविष्टतंतुम् ३२ एवंसंतर्कयामासरूपद्रविणसंपदा ॥ कन्यामसदृशीलोकेनृपः
 संवरणस्तदा ३३ तांचदृष्ट्वैवकल्याणीकल्याणाभिजनोनृपः ॥ जगाममनसाचिंतांकामबाणेनपीडितः ३४ दह्यमानःसतीव्रिणनृपतिर्मन्मथाग्निना ॥ अप्रगल्भां
 प्रगल्भस्तांतदोवाचमनोहराम् ३५ काऽसिकस्यासिंभोरुकिमर्थंचेहतिष्ठसि ॥ कथंचनिर्जनेरण्येचरस्येकाशुचिस्मिते ३६ त्वंहिसर्वानवद्यांगीसर्वाभरणभू
 षिता ॥ विभूषणमिवैतेषांभूषणानामभीप्सितम् ३७ नदेवीनासुरीचैवनयक्षीनचराक्षसीम् ॥ नचभोगवर्तीमन्येनगंधर्वीनमानुषीम् ३८ याहिदृष्टामयाकाश्चि
 च्छुतावाऽपिवरांगनाः ॥ नतासांसदृशीमन्येत्वामहंमत्तकाशिनि ३९ दृष्ट्वैवचारुवदनेचंद्रात्कांततरंतव ॥ वदनंपद्मपत्राक्षंमामध्रातीवमन्मथः ४० एवंतांसमही
 पालोव्रभापेनतुसातदा ॥ कामार्तनिर्जनेऽरण्येप्रत्यभाषतकिंचन ४१ ततोलालप्यमानस्यपार्थिवस्यायतेक्षणा ॥ सौदामिनीवचाभ्रेषुतत्रैवांतरधीयत ४२
 तामन्वेष्टुंसनृपतिःपरिचक्रामसर्वतः ॥ वनंवनजपत्राक्षींभ्रमन्नुन्मत्तवत्तदा ४३ अपश्यमानःसतुतांबहुतत्रविलप्यच ॥ निश्चेष्टःपार्थिवश्रेष्ठोमुहूर्तसव्यतिष्ठत ४४
 ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्रस्थपर्वणि तपत्युपाख्याने एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ ध ॥ ॥ गंधर्व उवाच ॥ अथतस्यामह
 श्यायानृपतिःकाममोहितः ॥ पातनःशत्रुसंधानांपपातधरणीतले १ तस्मिन्निपतितेभूमावथसाचारुहासिनी ॥ पुनःपीनायतश्रोणीदर्शयामासतंनृपम् २
 ३८ मत्तेवकाशतइतिमत्तकाशिनी ३९ । ४० । ४१ । ४२ वनजपत्राक्षींजपत्राक्षीं ४३ । ४४ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेएकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ अथेति १ । २

३ प्रहसनान्यद्व ४ आविष्कृतःप्रख्यातः स्त्रीलिंगपाठे तु आविर्भूताऽस्मि ५ । ६ । ७ प्रजहतिप्रजहति ८ अनाक्रंदेऽत्रातरिकाले । आक्रंदःक्रंदेनेहानेमित्रदारुणयुद्धयोः । अत्रयपिचपुंसिस्व्यात् , इतिमेदिनी ९ । १० । ११ । १२ । १३ रोचतेरुचिर्भवति १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० भूयोऽधिकं अहरःहृतवानसि २१ तर्हि क्रियतांसंगदितचेत्तत्राह नचेति २२ । २३ । २४ । २५

अथावभाषेकल्याणीवाचामधुरयानृपम् ॥ तंकुरूणांकुलकरंकामाभिहतचेतसम् ३ उवाचमधुरंवाक्यंतपतीप्रहसन्निव ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेनत्वमर्हस्यरिदम् ४ मोहंनृपतिशार्दूलंगंतुमाविष्कृतःक्षितौ ॥ एवमुक्तोऽथनृपतिर्वाचामधुरयातदा ५ ददर्शविपुलश्रोणीतामेवाभिमुखेस्थिताम् ॥ अथतामसितापांगीमावभाषेस पार्थिवः ६ मन्मथाग्निपरीतात्मासंदिग्धाक्षरयागिरा ॥ साधुत्वमसितापांगिकामार्त्तमत्तकाशिनि ७ भजस्वभजमानंमांप्राणाहिप्रजहंतिमाम् ॥ त्वदर्थंहिविशा लाक्षिमामयंनिशितैःशरैः ८ कामःकमलगर्भाभेप्रतिविध्यन्नशाम्यति ॥ दष्टमेवमनाक्रंदेभद्रेकाममहाहिना ९ सात्वंपीनायतश्रोणीमामागुहिवरानने ॥ त्वदधी नाहिमेप्राणाःकिन्नरोद्गीतभाषिणि १० चारुसर्वानवद्यांगिपद्मेदुप्रतिमानने ॥ नह्यहंत्वदतेभीरुशक्ष्यामिखलुजीवितुम् ११ कामःकमलपत्राक्षिप्रतिविध्यतिमाम यम् ॥ तस्मात्कुरुविशालाक्षिमय्यनुक्रोशमंगने १२ भक्तंमामसितापांगिनपरित्यक्तुमर्हसि ॥ त्वंहिमांप्रीतियोगेनत्रातुमर्हसिभाविनि १३ त्वदर्शनकृतस्नेहंमन श्वलतिमेष्टशम् १४ नत्वांष्टद्वापुनरन्यांद्रष्टुकल्याणिरोचते १४ प्रसीदवशगोऽहंतेभक्तंमांभजभाविनि ॥ दृष्ट्वैवत्वावरारोहेमन्मथोष्टशमंगने १५ अंतर्गतंविशाला क्षिविध्यतिस्मपतत्रिभिः ॥ मन्मथाग्निसमुद्भूतंदाहंकमललोचने १६ प्रीतिसंयोगयुक्ताभिरद्भिःप्रल्हादयस्वमे ॥ पुष्पायुधंदुरावर्षप्रचंडशरकार्मुकम् १७ त्वदर्श नसमुद्भूतंविध्यंतदुःसहैःशरैः ॥ उपशामयकल्याणिआत्मदानेनभाविनि १८ गांधर्वेणविवाहेनमासुपैहिवरांगने ॥ विवाहानांहिरंभोरुगांधर्वःश्रेष्ठउच्यते १९ ॥ तपत्युवाच ॥ नाहमीशात्मनोराजन्कन्यापितृमतीह्यहम् ॥ मयिचेदस्तितेप्रीतिर्याचस्वपितरंमम २० यथाहितेमयाप्राणाःसंगृहीतानरेश्वर ॥ दर्शनादे वभूयस्त्वंतथाप्राणान्ममाहरः २१ नचाहमीशादेहस्यतस्मान्नृपतिसत्तम ॥ समीपंनोपगच्छामिनस्वतंत्राहियोपितः २२ काहिसर्वेषुलोकेषुविश्रुताभिजनंनृ पम् ॥ कन्यानाभिलषेन्नार्थभर्तारंभक्तवत्सलम् २३ तस्मादेवंगतेकालेयाचस्वपितरंमम ॥ आदित्यंप्रणिपातेनतपसानियमेनच २४ सचेत्कामयतेदातुंतव मामरिसूदन ॥ भविष्याम्यद्यतेराजन्सततंशर्वार्तिनी २५ अहंहितपतीनामसावित्र्यवरजासुता ॥ अस्यलोकप्रदीपस्यसवितुःक्षत्रियर्षभ २६ ॥ इति श्रीमहा भारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि तपत्युपाख्यानेद्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमुक्त्वाततस्तूर्णजगामोर्ध्वमनिदिता ॥ सतुराजापुनर्भूमौतत्रैवनिपपातह १ अन्वेषमाणःसवलस्तंराजानंनृपोत्तमम् ॥ अमात्यःसानुयात्रश्चतंददर्शमहावने २ क्षितौनिपतितंकालेशक्रध्वजमिवोच्छ्रि तम् ॥ तंहिदृष्ट्वामहेष्वासंनिरस्तंपतितंभुवि ३ बभूवसोऽस्यसचिवःसंप्रदीप्तइवाग्निना ॥ त्वरयाचोपसंगम्यस्नेहादागतसंभ्रमः ४

२६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भा० द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ एवमिति १ अनुयात्रःशिविरभांडाद्याहर्तुभिःसहितःसानुयात्रः २ निरस्तंतपत्यात्यक्तं ३ आगतसंभ्रमोजातभयः ४

५ । ६ । ७ । ८ पुंडरीकयुक्तेनसुगंधिनाउशीरमूलेननिर्मितंमुकुटंदाहापनयनार्थंराज्ञःशिरसिनिहितमात्रमस्फुटद्विशीर्णसद्यःशुष्कमभूदित्यर्थः पाठांतरेस्पष्टोर्थः ९ बलसैर्ग्यं १० गिरिप्रस्थे शैलशिखरे ११ । १२ । १३ द्वादशमेद्वादशसंख्ययामिते १४ दिव्येनविधिनायोगबलेन १५ । १६ पश्यतःसतःपश्यतोऽर्थेवा १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ विहंगमहेखेचर २३ । २४

तंसमुत्थापयामासनृपतिकाममोहितम् ॥ भूतलाद्भूमिपालेशंपितेवपतितंसुतम् ५ प्रज्ञयावयसाचैवदृढःकीर्त्यानयेनच ॥ अमात्यस्तंसमुत्थाप्यवभूवविगत ज्वरः ६ उवाचचैनंकल्याण्यावाचामधुरयोत्थितम् ॥ माभैर्मनुजशार्दूलभद्रमस्तुतवानघ ७ क्षुत्पिपासापरिश्रांतंतर्क्यामासवैनृपम् ॥ पतितंपातनंसंख्येशा त्रवाणांमहीतले ८ वारिणाचसुशीतेनशिरस्तस्याभ्यषेचयत् ॥ अस्फुटन्मुकुटराज्ञःपुंडरीकसुगंधिना ९ ततःप्रत्यागतप्राणस्तद्वलंबलवानृपः ॥ सर्वविसर्ज यामासतमेकंसचिवंविना १० ततस्तस्याज्ञयाराज्ञोविप्रतस्थेमहद्वलम् ॥ सतुराजागिरिप्रस्थे तस्मिन्पुनरुपाविशत् ११ ततस्तस्मिन्नगिरिवरेशुचिर्भूत्वाकृतां जलिः ॥ आरिराधयिषुःसूर्यतस्थावूर्ध्वमुखःक्षितौ १२ जगाममनसाचैववसिष्ठमृषिसत्तमम् ॥ पुरोहितममित्रघ्नंतदासंवरणोत्तपः १३ नक्तंदिनमथैकत्रस्थिते तस्मिन्नजनाधिपे ॥ अथाजगामविप्रंस्तदाद्वादशमेऽहनि १४ सविदित्वैव नृपतितपत्याहृतमानसम् ॥ दिव्येनविधिनाज्ञात्वाभावितात्मानमहानृषिः १५ तथा तुनियतात्मानंतंनृपंमुनिसत्तमः ॥ आवभाषेसधर्मात्मातस्यैवार्थचिकीर्षया १६ सतस्यमनुजेंद्रस्यपश्यतोभगवानृषिः ॥ उर्ध्वमाचक्रमेद्रष्टुंभास्करंभास्करश्रुतिः १७ सहस्रांशुंततोविप्रःकृतांजलिरुपस्थितः ॥ वसिष्ठोऽहमितिप्रीत्यासचात्मानंन्यवेदयत् १८ तमुवाचमहातेजाविवस्वान्मुनिसत्तमम् ॥ महर्षेस्वागतंतेऽस्तु कथयस्वयथेप्सितम् १९ यदिच्छसिमहाभागमत्तःप्रवदतांवर ॥ तत्तेदद्यामभिप्रेतंयद्यपिस्यात्सुदुष्करम् २० एवमुक्तःसतेनर्षिर्वसिष्ठःप्रत्यभाषत ॥ प्रणिपत्य विवस्वंतंभानुमंतंमहातपाः २१ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ यैपातेतपतीनामसावित्र्यवरजासुता ॥ तांत्वांसंवरणस्यार्थेवरयामिविभावसो २२ सहिराजाबृहत्कीर्तिर्धर्मा र्थविदुदारधीः ॥ युक्तःसंवरणोभर्तादुहितुस्तेविहंगम २३ इत्युक्तःसतदातेनददानीत्येवनिश्चितः ॥ प्रत्यभाषततंविप्रंप्रतिनंद्यदिवाकरः २४ वरःसंवरणोराज्ञात्व मृषीणांवरोमुने ॥ तपतीयोपितांश्रेष्ठाकिमन्यदपवर्जनात् २५ ततःसर्वानवद्यांगीतपतीतपनःस्वयम् ॥ ददौसंवरणस्यार्थेवसिष्ठायमहात्मने २६ प्रतिजग्रा हतांकन्यामर्हसिस्तपतीतदा ॥ वसिष्ठोऽथविसृष्टस्तुपुनरेवाजगामह २७ यत्रविख्यातकीर्तिःसकुरूणासृषभोऽभवत् ॥ सराजामन्मथाविष्टस्तद्गतेनांतरात्मना २८ दृष्ट्वाचदेवकन्यांतांतपतींचारुहासिनीम् ॥ वसिष्ठेनसहायांतींसहृष्टोऽभ्यधिकंभवौ २९ रुरुचेसाऽधिकंसुभूरापतंतीनभस्तलात् ॥ सौदामनीवविभ्रष्टाद्योत यंतीदिशस्त्विषा ३० कृच्छ्राद्वादशरात्रेतुतस्यराज्ञःसमाहिते ॥ आजगामविशुद्धात्मावसिष्ठोभगवानृषिः ३१ तपसाऽऽराध्यवरदं देवंगोपतिमीश्वरम् ॥ लेभेसं वरणोभार्यावसिष्ठस्यैवतेजसा ३२ ततस्तस्मिन्नगिरिश्रेष्ठेदेवगंधर्वसेविते ॥ जग्राहविधिवत्पाणितपत्याःसनरर्षभः ३३

किमन्यच्छ्रेष्ठं अपवर्जनात्तानात् २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० कृच्छ्रात्केशात् द्वादशरात्रसाभ्येसमाहितेसमाधोनियमेसमाप्तेसति ३१ गोपतिसूर्य ३२ । ३३

३४ । ३५ । ३६ । ३७ नववर्षे राज्ञः कामासतयावार्षिकज्योतिष्टोमादिक्रियालोपात् ३८ । ३९ अवश्यायः श्रीहारेऽपिनपपात् कुतोवृष्टिरित्यर्थः ४० । ४१ । ४२ तततदा शवभृतैः मृतसदृशैः ४३
 वसिष्ठेनाभ्यनुज्ञातस्तस्मिन्नेवधराधरे ॥ सोऽकामयतराजर्षिर्विहर्तुंसहभार्यया ३४ ततःपुरेचराष्ट्रेचवनेषूपवनेषुच ॥ आदिदेशमहीपालस्तमेवसाचिवंतदा ३५
 नृपतिंत्वभ्यनुज्ञाप्यवसिष्ठोऽथापचक्रमे ॥ सोऽथराजागिरौतस्मिन्विजहारामरोयथा ३६ ततोद्वादशवर्षाणिकाननेषुवनेषुच ॥ रेमेतस्मिन्गिरौराजातथैवसह
 भार्यया ३७ तस्यराज्ञःपुरेतस्मिन्समाद्वादशसत्तम ॥ नववर्षसहस्राक्षोराष्ट्रेचैवास्यभारत ३८ ततस्तस्यामनावृष्ट्यांप्रवृत्तायामरिंदम ॥ प्रजाःक्षयमुपाजग्मुः
 सर्वाःसस्थाणुजंगमाः ३९ तस्मिंस्तथाविधेकालेवर्तमानेसुदारुणे ॥ नावश्यायःपपातोर्व्याततःसस्यानिनारुहन् ४० ततोविभ्रांतमनसोजनाःक्षुद्रयपीडिताः ॥
 वृहाणिसंपरित्यज्यवभ्रमुःप्रदिशोदिशः ४१ ततस्तस्मिन्पुरेराष्ट्रेत्यक्तदारपरिग्रहाः ॥ परस्परममर्यादाःक्षुधार्ताजघ्निर्रेजनाः ४२ तत्क्षुधार्तानिराहारैःशवभृतैस्त
 थानरैः ॥ अभवत्प्रेतराजस्यपुरंप्रेतैरिवावृत्तम् ४३ ततस्तत्तादृशंद्वासएवभगवानृषिः ॥ अभ्यवर्षतधर्मात्मावसिष्ठोमुनिसत्तमः ४४ तंचपार्थिवशार्दूलमानया
 सतत्पुरम् ॥ तपत्यासहितंराजनव्युषितंशाश्वतीःसमाः ॥ ततःप्रवृष्टस्तत्रासीद्यथापूर्वसुरारिहा ४५ तस्मिन्नृपतिशार्दूलेप्रविष्टेनगरंपुनः ॥ प्रववर्षसहस्राक्षःस
 स्यानिजनयन्प्रभुः ४६ ततःसराष्ट्रमुदेतत्पुरंपरयासुदा ॥ तेनपार्थिवमुख्येनभाषितंभावितात्मना ४७ ततोद्वादशवर्षाणिपुनरीजेनराधिपः ॥ तपत्यासहितः
 पत्न्यायथाशच्यामरुत्पतिः ४८ ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमासीन्महाभागातपतीनामपौर्विकी ॥ तवैवस्वतीपार्थतापत्यस्त्वययामतः ४९ तस्यांसंजनयामासकु
 रंसंवरणोऽनृपः ॥ तपत्यांतपताश्रेष्ठतापत्यस्त्वंततोऽर्जुन ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथपर्वणितपत्युपाख्यानसमाप्तौत्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्या
 यः ॥ १७३ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संगंधर्ववचःश्रुत्वातत्तदाभरतर्षभ ॥ अर्जुनःपरयाभक्त्यापूर्णचंद्रइवावभौ १ उवाचचमहेष्वासो गंधर्वकुरुसत्तमः ॥
 जातकौतूहलोऽतीववसिष्ठस्यतपोबलात् २ वसिष्ठइतितस्यैतद्वेषेर्नामत्वयेरितम् ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंयथावत्तद्दस्वमे ३ येषुगंधर्वपतेपूर्वेषानःपुरोहितः ॥
 आसीदेतन्ममाचक्ष्वकएषभगवानृषिः ४ ॥ गंधर्वउवाच ॥ ब्रह्मणोमानसःपुत्रोवसिष्ठोऽरुंधतीपतिः ॥ तपसानिर्जितौशश्वदजेयावमरैरपि ५ कामक्रोधाबुभौ
 यस्यचरणौसंववाहतुः ॥ इंद्रियाणांशकरोवसिष्ठइतिचोच्यते ६ यस्तुनोच्छेदनंचक्रेकुशिकानामुदारधीः ॥ विश्वामित्रापराधेनधारयन्मन्युसुत्तमम् ७ पुत्रव्य
 सनसंततःशक्तिमानप्यशक्तवत् ॥ विश्वामित्रविनाशायनचक्रेकर्मदारुणम् ८ मृतांश्चपुनराहर्तुंशक्तःपुत्रान्यमक्षयात् ॥ कृतांतनातिचक्रामवेलामिवमहोदधिः ९
 यंप्राप्यविजितात्मानंमहात्मानंनराधिपाः ॥ इक्ष्वाकवोमहीपालालेभिरेपृथिवीमिमाम् १०

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥
 अपराधेनपुत्रशतवधरूपेण ७ । ८ । ९ । १०

॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥

॥ संगंधर्वेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

११ । १२ । १३ । १४ प्रकरणार्थमुपसंहरति तस्मादिति १५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ किंनिमित्तमिति १ । २
 ३ । ४ मरुधन्वसुमरुसंज्ञकेष्वल्पजलप्रदेशेषु । 'धन्वातुमरुदेशेनाह्नीबेचापेस्थलेपिच'इतिमेदिनी ५ व्यायामकर्षितःश्रेणम्लानः ६ श्रेष्ठभाक्पूज्यपूजकः ७ परिजप्राहनिर्मत्रितवान् ८ । ९
 ग्राम्यात्रीत्यादयः । आरण्यानीवारादयः । षड्रसामधुरादयः । रसायनंदिग्धदेहतापादकं १० पेयानिक्षीरादीनि । भक्ष्याणिदंतैरखंडनीयान्यपूपादीनि । लेह्यानिपायसादीनि । चो

पुरोहितमिमंप्राप्यवसिष्ठमृषिसत्तमम् ॥ इंजिरेकतुभिश्चैवचतुपास्तेकुरुनंदन ११ सहितान्याजयामाससर्वाणृपतिसत्तमान् ॥ ब्रह्मर्षिःपांडवश्रेष्ठवृहस्पतिरिवाम
 रान् १२ तस्माद्धर्मप्रधानात्मावेदधर्मविदीप्सितः ॥ ब्राह्मणोगुणवान्कश्चित्पुरोधाःप्रतिदृश्यताम् १३ क्षत्रियेणाभिजातेनपृथिवीजेतुमिच्छता ॥ पूर्वपुरोहितः
 कार्यःपार्थराज्याभिवृद्धये १४ महींजिगीपताराज्ञाब्रह्मकार्यपुरःसरम् ॥ तस्मात्पुरोहितःकश्चिद्गुणवान्विजितेंद्रियः ॥ विद्वान्भवतुवोविप्रोधर्मकामार्थतत्त्ववित्
 १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथपर्वणिपुरोहितकरणकथनेचतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ किंनिमित्तमभूद्द्वै
 रंविश्वामित्रवसिष्ठयोः ॥ वसतोरश्रमेदिव्येशंसनःसर्वमेवतत् १ ॥ गंधर्वउवाच ॥ इदंवासिष्ठमारुख्यानंपुराणंपरिचक्षते ॥ पार्थसर्वपुलोकेषुयथावत्तन्निबोधमे २
 कान्यकुब्जेमहानासीत्पार्थिवोभरतर्षभ ॥ गाधीतिविश्रुतोलोकेकुशिकस्यात्मसंभवः ३ तस्यधर्मात्मनःपुत्रःसमृद्धबलवाहनः ॥ विश्वामित्रइतिख्यातोवभूवरिपु
 मर्दनः ४ सचचारसहामात्योमृगयांगहनेवने ॥ मृगान्विध्यन्वराहांश्वरम्येषुमरुधन्वसु ५ व्यायामकर्षितःसोऽथमृगलिप्सुःपिपासितः ॥ आजगामनरश्रेष्ठव
 सिष्ठस्याश्रमंप्रति ६ तमागतमभिप्रेक्ष्यवसिष्ठःश्रेष्ठभाषिः ॥ विश्वामित्रंनरश्रेष्ठंप्रतिजग्राहपूजया ७ पाद्यार्घ्याचमनीयैस्तंस्वागतेनचभारत ॥ तथैवपरिजग्रा
 हवन्नेनहविषातदा ८ तस्याथकामधुगधेनुर्वसिष्ठस्यमहात्मनः ॥ उक्ताकामान्प्रयच्छेतिसाकामान्दुह्यतेसदा ९ ग्राम्यारण्याश्रौषधीश्वदुहेपयएवच ॥ षड्रसंचा
 मृतनिभंरसायनमनुत्तमम् १० भोजनीयानिपेयानिभक्ष्याणिविधानिच ॥ लेह्यान्यमृतकल्पानिचोप्याणिचतथाऽर्जुन ११ रत्नानिचमहार्हाणिवासांसिविवि
 धानिच ॥ तैःकामैःसर्वसंपूर्णःपूजितश्चमहीपतिः १२ सामात्यःसबलश्चैवततोपसभृशंतदा ॥ षड्रसतांसुपार्श्वोरुंष्टुपंचसमावृताम् १३ मंडूकनेत्रांस्वाकारां
 पीनोधसमर्निदिताम् ॥ सुवालर्षिशंकुकर्णाचारुगंगांमनोरमाम् १४ पुष्टायतशिरोग्रीवांविस्मितःसोऽभिवीक्ष्यताम् ॥ अभिनंद्यसताराजानंदिर्नागाधिनंदनः
 १५ अब्रवीच्चभृशंतुष्टःसराजातमृषितदा ॥ अर्जुदेनगवांब्रह्मन्ममराज्येमवापुनः १६

प्याणिहस्तुकांडादीनि ११ । १२ सबलःससैन्यः । षड्रसतांपडापतां । 'शिरोग्रीवासक्थिनीचसास्नापुच्छमधस्तनाः ॥ शुभान्येतानिधेनूनामायतानिप्रचक्षते' । तथापृथुभिःपंचभिर्गैःस
 मावृतांसुक्तां । 'ललाटश्रवणौषेवनयनद्वितयंतथा ॥ पृथुन्येतानिशस्यंतेधेनूनांपंचसूरिभिः' १३ मंडूकस्येवोच्छ्रूनेनेत्रेयस्याः । पीनमूषःक्षीराशयोयस्यास्तांपीनोधसं । सुवालर्षिशोभ
 नपुच्छां । शंकूवतीक्ष्णाग्रीकणौयस्याःसा १४ नदिर्नागनामतः १५ । १६

१७ । १८ । १९ २० । २१ कशादंडप्रणुदितांकशाघातेनखेदंप्रापितां काल्यमानामितस्ततोनिरोध्यमानां २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०
 नंदिनीसंप्रयच्छस्वभुंक्ष्वराज्यमहामुने ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ देवतातिथिपित्रर्थयाज्यार्थचपयस्विनी १७ अदेयानंदिनीयवैराज्येनापितवानघ ॥ ॥ वि
 श्वामित्रउवाच ॥ क्षत्रियोऽहंभवान्विप्रस्तपःस्वाध्यायसाधनः १८ ब्राह्मणेषुकुतोवीर्यप्रशंतिपुष्टतात्मसु ॥ अर्बुदेनगवांयस्त्वंनददासिममेप्सितम् १९ स्वधर्म
 नप्रहास्यामिनेप्यामिचबलेनगाम् ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ बलस्थश्चासिराजाचबाहुवीर्यश्चक्षत्रियः २० यथेच्छसितथाक्षिप्रंकुरुमात्वंविचारय ॥ गंधर्वउ
 वाच ॥ एवमुक्तस्तथापार्थविश्वामित्रोबलादिव २१ हंसचंद्रप्रतीकाशानंदिनीतांजहारगां ॥ कशादंडप्रणुदितांकाल्यमानामितस्ततः २२ हंभायमानाकल्या
 णविसिष्ठस्याथनंदिनी ॥ आगम्याभिमुखीपार्थतस्थौभगवदुन्मुखी २३ भृशंचताडचमानवैनजगामाश्रमाततः ॥ वसिष्ठउवाच ॥ शृणोमितेरवंभद्रेविनदंत्याः
 पुनःपुनः २४ ह्यिसेत्वंबलाद्भद्रेविश्वामित्रेणनंदिनि ॥ किंकर्तव्यंमयातत्रक्षमावान्ब्राह्मणोह्यहम् २५ गंधर्वउवाच ॥ साभयान्दिनीतेपावलानांभरतर्षभ ॥
 विश्वामित्रभयोद्विशावसिष्ठंसमुपागमत् २६ ॥ गौरुवाच ॥ कशाग्रदंडाभिहतांक्रोशंतीमामनाथवत् ॥ विश्वामित्रबलैर्वैरैर्भगवत्किमुपेक्षसे २७ ॥ गंधर्वउवाच ॥
 नंदिन्यामेवंकंदंत्यांधर्षितायांमहामुनिः ॥ नचुक्षुभेतदाधैर्यान्नचचालष्टवतः २८ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ क्षत्रियाणांबलंतेजोब्राह्मणानांक्षमाबलम् ॥ क्षमामां
 भजतेयस्माद्भूम्यतांयदिरोचते २९ ॥ नंदिन्युवाच ॥ किंनुत्यक्ताऽस्मिभगवन्त्यदेवंत्वंप्रभाषसे ॥ अत्यक्ताऽहंत्वयाब्रह्मन्नेतुंशक्यासवैबलात् ३० ॥ वसिष्ठ
 उवाच ॥ नत्वांत्यजामिकल्याणिस्थीयतांयदिशक्यते ॥ दृढेनदाग्नावद्धैषवत्सस्तेह्यितेबलात् ३१ ॥ गंधर्वउवाच ॥ स्थीयतामितितच्छ्रुत्वावसिष्ठ
 स्यपयस्विनी ॥ ऊर्ध्वांचितशिरोग्रीवाप्रवभौरौद्रदर्शना ३२ क्रोधरक्तेक्षणासागौर्हभारवधनस्वना ॥ विश्वामित्रस्यतत्सैन्यंव्यद्रावयतसर्वशः ३३ कशाग्र
 दंडाभिहताकाल्यमानाततस्ततः ॥ क्रोधरक्तेक्षणाक्रोधंभूयएवसमाददे ३४ आदित्यइवमध्याह्नेक्रोधदीप्तवपुर्वभौ ॥ अंगारवर्षमुंचंतीमुहुर्वालधितोमहत ३५
 अमृजत्पल्लवान्पुच्छात्प्रस्त्रवाद्वाविडाच्छकान् ॥ योनिदेशाच्चयवानाशकृतःशबरान्वहून् ३६ मूत्रतश्चासृजत्कांश्चिच्छवरांश्चैवपार्श्वतः ॥ पौंड्रान्किराता
 न्यवनान्सिंहलान्वर्वरान्खसान् ३७ चिबुकांश्चपुलिंदांश्चचीनान्द्रुणान्सकेरलान् ॥ ससर्जफेनतःसागौर्लेच्छान्वहुविधानपि ३८ तैर्विसृष्टैर्महासैन्यैर्नानाम्लेच्छ
 गणैस्तदा ॥ नानावरणसंछनैर्नानायुधधैरेस्तथा ३९ अवाकीर्यतसंरब्धैर्विश्वामित्रस्यपश्यतः ॥ एकैकश्चतदायोधःपंचभिःसप्तभिर्वृतः ४० अस्त्रवर्षेणमहतावध्य
 मानंबलंतदा ॥ प्रभ्रंसर्वतस्त्रस्तंविश्वामित्रस्यपश्यतः ४१ नचप्राणैर्वियुज्यंतेकेचितत्रास्यसैनिकाः ॥ विश्वामित्रस्यसंकुद्वैर्वासिष्ठैर्भरतर्षभ ४२ सागौस्तत्सकलंसे
 न्यंकालयामासदूरतः ॥ विश्वामित्रस्यतत्सैन्यंकाल्यमानंत्रियोजनम् ४३ क्रोशमानंभयोद्विग्रंत्रातारंनाध्यगच्छत ॥ दृष्ट्वातन्महदाश्चर्यंब्रह्मतेजोभवंतदा ४४
 ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ पल्लवादयोम्लेच्छविशेषाः प्रस्नवादूधःप्रदेशात् शकृतोगोमयात् ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ विष्टभ्यव्याप्य ४७ । ४८ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीवैभारतभाष्येदीपेर्षचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ कल्माषपादइति असदृशोनास्तिसदृशस्तुल्योयस्यसः १
 २ । ३ याज्यार्थेअर्धममयाज्योभवत्वित्येतदर्थे ४ एकायनगतएकस्पैवअपनममनंयत्रतत्रगतः अतिसंकुचितमार्गगतइत्यर्थः ५ । ६ पथोमार्गात् ७ धर्मःसनातनोराज्ञःपंथाब्राह्मणेनासमेत्यसमेत्यतु
 विश्वामित्रःक्षत्रभावान्निर्विण्णोवाक्यमब्रवीत् ॥ धिग्वलंक्षत्रियवलंब्रह्मतेजोवलंबलम् ४५ ॥ बलावलंविनिश्चित्यतपएवपरंबलम् ॥ सराज्यंस्फीतमुत्सृज्यतांच
 दीप्तान्पश्रियम् ४६ भोगांश्चपृष्ठतःकृत्वातपस्येवमनोदधे ॥ सगत्वातपसासिद्धिलोकान्विष्टभ्यतेजसा ४७ ततापसर्वान्दीप्तौजाब्राह्मणत्वमवाप्तवान् ॥ अपिव
 चततःसोममिद्रेणसहकौशिकः ४८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथपर्वणिवासिष्ठेविश्वामित्रपराभवेपंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥गंधर्व
 उवाच ॥ कल्माषपादइत्येवंलोकेराजाबभूवह ॥ इक्ष्वाकुवंशजःपार्थतेजसाऽसदृशोभुवि १ सकदाचिद्वनंराजासृगयांनिर्ययौपुरात् ॥ मृगान्विध्यन्वराहांश्च
 चचाररिपुमर्दनः २ तस्मिन्वनेमहाधोरेखद्वांश्चबहुशोऽहनत् ॥ हत्वाचसुचिरंश्रांतोराजानिवृतेततः ३ अकामयत्तयाज्यार्थेविश्वामित्रःप्रतापवान् ॥ सतु
 राजामहात्मानंवासिष्ठमृषिसत्तमम् ४ तृपार्तंश्चक्षुधार्तंश्चएकायनगतःपथि ॥ अपश्यदजितःसंख्येमुनिंप्रतिमुखागतम् ५ शक्तिनाममहाभागंवसिष्ठकुलव
 र्धनम् ॥ ज्येष्ठपुत्रंपुत्रशताद्रासिष्ठस्यमहात्मनः ६ अपगच्छपथोऽस्माकमित्येवंपार्थिवोऽब्रवीत् ॥ तथाऋषिरुवाचैनंसात्वयन्श्रुक्षणयागिरा ७ ममपंथा
 महाराजधर्मेषुसनातनः ॥ राज्ञासर्वेषुधर्मेषुदेयःपंथाद्विजायते ८ एवंपरस्परंतौतुपथोऽर्थवाक्यमूचतुः ॥ अपसर्पापसर्पेतिवागुत्तरमकुर्वताम् ९ ऋषिस्तुनापच
 क्रामतस्मिन्धर्मपथेस्थितः ॥ नापिराजामुनेर्मानात्क्रोधाच्चाथजगामह १० अमुंचंतुपंथानंतमृषिंनृपसत्तमः ॥ जघानकश्यामोहात्तदाराक्षसवन्मुनिं ११ कशाप्र
 हाराभिहतस्ततःसमुनिसत्तमः ॥ तंशशापनृपश्रेष्ठंवासिष्ठःक्रोधमूर्च्छितः १२ हंसिराक्षसवद्यस्माद्राजापसदतापसम् ॥ तस्मात्त्वमद्यप्रभृतिपुरुषादोभविष्य
 सि १३ मनुष्यपिशितेसक्तश्चरिष्यसिमहीमिमां ॥ गच्छराजाधमेत्युक्तःशक्तिनावीर्यशक्तिना १४ ततोयाज्यनिमित्तंतुविश्वामित्रवसिष्ठयोः ॥ वैरमासीत्
 दातंतुविश्वामित्रोऽन्वपद्यत् १५ तयोर्विवदतोरैवंसमीपमुपचक्रमे ॥ ऋषिरुग्रतपाःपार्थविश्वामित्रःप्रतापवान् १६ ततःसबुधेषश्चात्तमृषिंनृपसत्तमः ॥ ऋषेः
 पुत्रंवासिष्ठस्यवसिष्ठमिवतेजसा १७ अंतर्धायततोऽऽत्मानंविश्वामित्रोऽपिभारत ॥ ताडुभावतिचक्रामचिकीर्षन्नात्मनःप्रियम् १८ सतुशप्तस्तदातेनशक्तिनावैष्टपो
 त्तमः ॥ जगामशरणंशक्तिंप्रसादयितुमर्हयन् १९ तस्यभावंविदित्वासनृपतेःकुरुसत्तम ॥ विश्वामित्रस्ततोरक्षआदिदेशनृपंप्रति २०

ब्राह्मणस्येवपंथाः इत्यादिशास्त्रविहितः ८ । ९ मानात्क्रोधाच्चमुनेर्मानापचक्राम अथहठातिशयानंतरं १० । ११ । १२ । १३ । १४ ततइति एवंविश्वामित्रःस्वविद्याबलाच्छक्तिनृपयोर्वैरमुत्पा
 द्यतंपाज्यंयदाविश्वामित्रोऽन्वपद्यततदातयोर्वैरमासीदित्यर्थः १५ तयोःशक्तिनृपयोर्विवदतोःसतोः ऋषीराजाधिः १६ पश्चाद्विश्वामित्रागमनानंतरं ऋषिशक्तिं १७ ततोऽत्मानंततआत्मानं उभौशक्ति
 राजानौ अतिचक्रामवंचितवान् १८ । १९ तस्यराज्ञोभावंशक्तिंप्रसादनपरंज्ञात्वातदंतरंरक्षःप्रवेशितवान् २०

२१ । २२ बलवदत्यंतं २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अन्नरमासे लोलुपाआसक्तिः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ मुमोचपातयाप्रास
शापात्तस्यतुविप्रर्षेर्विश्वामित्रस्यचाज्ञया ॥ राक्षसःकिंकरोनामविवेशनृपतिंतदा २१ रक्षसांतं गृहीतंतुविदित्वा मुनिसत्तमः ॥ विश्वामित्रोऽप्यपाक्रामत्तस्मादे
शादरिंदम २२ ततःसन्नपतिस्तेनरक्षसांतर्गतैर्नवै ॥ बलवत्पीडितःपार्थनान्वबुध्यतकिंचन २३ ददर्शाथद्विजःकश्चिद्राजानंप्रस्थितंवनम् ॥ अयाचतक्षुधाप
न्नःसमांसंभोजनंतदा २४ तमुवाचाथराजर्षिर्द्विजंमित्रसहस्तदा ॥ आस्वब्रह्मंस्त्वमत्रैवमुहूर्तंप्रतिपालयन् २५ निवृत्तःप्रतिदास्यामिभोजनंतेयथेप्सितम् ॥ इ
त्युक्त्वाप्रययौराजातस्थौचद्विजसत्तमः २६ ततोराजापरिक्रम्ययथाकामंयथासुखम् ॥ निवृत्तोऽस्तःपुरंपार्थप्रविवेशमहामनाः २७ ततोऽर्धरात्रउत्थायसूदमाना
ग्यसत्वरम् ॥ उवाचराजासंस्मृत्यब्राह्मणस्यप्रतिश्रुतम् २८ गच्छामुष्मिन्वनोद्देशेब्राह्मणोमांप्रतीक्षते ॥ अत्रार्थीतंत्वमन्नेनसमांसेनोपपादय २९ ॥ गंधर्वउवाच ॥
एवमुक्तस्ततःसूदःसोऽनासाद्यामिपंक्वचित् ॥ निवेदयामासतदातस्मैराज्ञेव्यथान्वितः ३० राजातुरक्षसाऽऽविष्टःसूदमाहगतव्यथः ॥ अप्येनंनरमांसेनभोजये
तिपुनःपुनः ३१ तथेत्युक्त्वाततःसूदःसंस्थानंवध्यघातिनाम् ॥ गत्वाऽऽजहारत्वारितोनरमांसमपेतभीः ३२ एतत्संस्कृत्यविधिवदन्नोपहितमाशुवै ॥ तस्मैप्रा
दाब्राह्मणायक्षुधितायतपस्विने ३३ ससिद्धचक्षुषादृष्टातदन्नंद्विजसत्तमः ॥ अभोज्यमिदमित्याहक्रोधपर्याकुलेक्षणः ३४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ यस्मादभोज्यमन्नमे
ददातिसन्नपाधमः ॥ तस्मात्तस्यैवमूढस्यभविष्यत्यत्रलोलुपा ३५ सक्तोमानुपमांसेपुयथोक्तःशक्तिनातथा ॥ उद्वेजनीयोभूतानांचरिष्यतिमहीमिमाम् ३६
द्विरनुव्याहतेराज्ञःसशापोवलवानभूत् ॥ रक्षोबलसमाविष्टोविसंज्ञश्चाभवन्नृपः ३७ ततःसन्नपतिश्चेष्टोरक्षसाऽपहर्तेंद्रियः ॥ उवाचशक्तिंतदृष्टानचिरादिवभारत
३८ यस्मादसदृशःशापःप्रयुक्तोऽयंमयित्वया ॥ तस्मात्त्वतःप्रवर्तिष्येखादितुंपुरुषानहम् ३९ एवमुक्त्वाततःसद्यस्तंप्राणैर्विप्रयुज्यच ॥ शक्तिनंभक्षयामासव्याघ्रः
पशुमिवेप्सितम् ४० शक्तिनंतुमृतंदृष्ट्वाविश्वामित्रःपुनःपुनः ॥ वसिष्ठस्यैवपुत्रेषुतद्रक्षःसंदिदेशह ४१ सतान्शक्तयवरान्पुत्रान्वसिष्ठस्यमहात्मनः ॥ भक्षयामा
ससंकुद्धःसिंहःक्षुद्रमृगानिव ४२ वसिष्ठोघातितान्श्रुत्वाविश्वामित्रेणतान्सुतान् ॥ धारयामासतंशोकंमहाद्विरिवमेदिनीम् ४३ चक्रेचात्मविनाशायबुद्धिसमुनि
सत्तमः ॥ नत्वेवकौशिकोच्छेदंमेनेमतिमतांवरः ४४ समेरुकूटादात्मानंमुमोचभगवानृषिः ॥ गिरेस्तस्यशिलायांतूलराशाविवापतत् ४५ नममारचपातेन
सयदातेनपांडव ॥ तदाऽग्निमिद्धंभगवान्संविवेशमहावने ४६ तंतदासुसमिद्धोऽपिनददाहदृताशनः ॥ दीप्यमानोऽप्यमित्रघ्नीतोऽग्निरभवत्ततः ४७ ससमुद्रम
भिप्रेक्ष्यशोकाविष्टोमहामुनिः ॥ बद्धाकंठेशिलांगुर्वानिपपाततदाऽभसि ४८ ससमुद्रोर्मिवेगेनस्थलेन्यस्तोमहामुनिः ॥ नममारयदाविप्रःकथंचित्संशितव्रतः ॥
जगामसततःखिन्नःपुनरेवाश्रमंप्रति ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिचैत्ररथपर्वणिवासिष्ठेवसिष्ठशोके षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥
आत्मानंदेहं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ 'कौशिकःकृत्रिमोविप्रोऽजन्नेऽल्पाथैशतंमुनीन् ॥ जातिविप्रोवसिष्ठस्तुखेदितोऽपिस्तमापरः' ४९ ॥ इतिआ०नी०भा० षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥

ततोहृष्टेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० क्वास्तुषया ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ माभैर्माभैपीः गातिस्थेतिस्त्रेभ्यस्त्वितिभिभेते
॥ गंधर्वउवाच ॥ ततोदृष्ट्वाऽऽश्रमपदंरहितंतेःसुतेर्मुनिः ॥ निर्जगामसुदुःखार्तःपुनरप्याश्रमात्ततः १ सोपश्यत्सरितंपूर्णीप्रावृत्कालेनवांभसा ॥ वृक्षान्वहुविधा
न्पार्थहरंतीतीरजान्वहन् २ अथचिंतांसमापेदेपुनःकौरवनंदन ॥ अंभस्यस्यानिमज्जेयमितिदुःखसमन्वितः ३ ततःपाशैस्तदात्मानंगदं वद्धामहामुनिः ॥
तस्याजलेमहानद्यानिमज्जसुदुःखितः ४ अथच्छिन्नानदीपाशांस्तस्यारिवलसूदन ॥ स्थलस्थंतमृषिं कृत्वाविपाशंसमवासृजत् ५ उत्तारततःपाशैर्विमुक्तः
समहानृषिः ॥ विपाशेतिचनामास्यानद्याश्चक्रेमहानृषिः ६ शोकबुद्धितदाचक्रेनचैकत्रव्यतिष्ठत् ॥ सोगच्छत्पर्वतांश्चैवसारितश्चसरांसिच ७ दृष्ट्वासपुनरेवर्षिर्न
दीहैमवतीतदा ॥ चंडग्राहवतीभीमांतस्याःस्रोतस्यपातयत् ८ सातमग्निसमंविप्रमनुर्चित्यसरिद्वरा ॥ शतधाविष्टुतायस्माच्छतदुरितिविश्रुता ९ ततःस्थलगतं
दृष्ट्वातत्राप्यात्मानमात्मना ॥ मर्तुंनशक्यामीत्युक्त्वापुनरेवाश्रमंययौ १० सगत्वाविविधानशैलान्देशान्वहुविधांस्तथा ॥ अदृश्यंत्याख्ययाक्वाऽथाश्रमेऽनुसृतो
ऽभवत् ११ अथशुश्रावसंगत्यावेदाध्ययननिःस्वनम् ॥ पृष्ठतःपरिपूर्णार्थपद्भिरंगैरलंकृतम् १२ अनुव्रजतिकोन्चेपमामित्येवाथसोऽब्रवीत् ॥ अहमित्यदृश्यंती
मंसास्तुषाप्रत्यभाषत् ॥ शक्तेर्भार्यामहाभागतपोयुक्तातपस्विनी १३ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ पुत्रिकस्यैषसांगस्यवेदस्याध्ययनस्वनः ॥ पुरासांगस्यवेदस्यशक्तिरिव
मयाश्रुतः १४ ॥ अदृश्यंत्युवाच ॥ अयंकुक्षौससुत्पन्नःशक्तेर्गर्भःसुतस्यते ॥ समाद्वादशतस्येहवेदानभ्यस्यतोमुने १५ ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमुक्तस्तयाहृष्टोवसिष्ठः
श्रेष्ठभागृषिः ॥ अस्तिसंतानमित्युक्त्वामृत्योःपार्थन्यवर्तत १६ ततःप्रतिनिवृत्तःसतयावध्वासहानघ ॥ कल्माषपादमासीनंददर्शविजनेवने १७ सतुदृष्ट्वैवतरा
जाकुद्धउत्थायभारत ॥ आविष्टोरक्षसोऽग्रेणइयेषांतुंतदामुनिम् १८ अदृश्यंतीतुतं दृष्ट्वाक्रूरकर्माणमग्रतः ॥ भयसंविग्रयावाचावसिष्ठमिदमब्रवीत् १९ असौमृत्यु
रिवोग्रेणदंडेनभगवन्नितः ॥ प्रगृहीतेनकाष्ठेनराक्षसोऽभ्येतिदारुणः २० तंनिवारयितुंशक्तोनान्योऽस्तिश्रुविकश्चन ॥ त्वदृतेऽद्यमहाभागसर्ववेदविदांवर २१
पाहिमांभगवन्पापादस्मादारुणदर्शनात् ॥ राक्षसोऽयमिहातुंवैन्ननमावांसमीहते २२ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ माभैःपुत्रिनभेतव्यंराक्षसानुकथंचन ॥ नैतद्रक्षोभयं
यस्मात्पश्यसित्वमुपस्थितम् २३ राजाकल्माषपादोऽयंवीर्यवान्प्रथितोभुवि ॥ सएषोऽस्मिन्वनोद्देशेनिवसत्यतिभीषणः २४ ॥ गंधर्वउवाच ॥ तमापतंतंसंप्रेक्ष्य
वसिष्ठोभगवानृषिः ॥ वारयामासतेजस्वीहुंकारेणैवभारत २५ मंत्रपूतेनचपुनःसतमभ्युक्ष्यवारिणा ॥ मोक्षयामासवैशापात्तस्माद्योगान्नराधिपम् २६ सहिद्धा
दशवर्षाणिवसिष्ठस्यैवतेजसा ॥ ग्रस्तआसीद्ग्रेणेवपर्वकालेदिवाकरः २७ रक्षसाविप्रमुक्तोथसन्नपस्तद्वनंमहत् ॥ तेजसारंजयामाससंध्याभ्रमिवभास्करः २८
प्रतिलभ्यततःसंज्ञामभिवाद्यकृतांजलिः ॥ उवाचनृपतिःकालेवसिष्ठमृषिसत्तमम् २९

रविग्रहणपक्षेसिचोल्क २३ । २४ । २५ तस्माद्योगात्अभ्युक्षणाद्योगजसामर्थात् २६ प्रागेवैतत्कुतोऽनृतमित्यतआह सहीति वसिष्ठस्यशक्तिरूपस्य २७ । २८ । २९

३० वृत्तनिष्पन्नं एतत्तत्त्वयाकर्तव्यमस्मदिष्टं । विरुद्धलक्षणयाइयमुक्तिः । त्वयैवरक्षोभिभूतेनममपुत्रशतभक्षितमितिभावः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०
पथानमित्यार्थपुंस्त्वं ४१ । ४२ । ४३ संविदमेकमत्यं संवभूवमित्युनीबभूव दिव्येनस्वर्गेणालोत्येनेत्यर्थः ४४ । ४५ । ४६ पौदन्यपुरं वौदन्यमितितुपठितुमुक्तं आदिविकारोवा । वौदनं

सौदासोऽहंमहाभागयाज्यस्तेमुनिसत्तम ॥ अस्मिन्कालेयदिष्टंतेब्रूहिर्विकरवाणिते ३० ॥ वसिष्ठउवाच ॥ वृत्तमेतद्यथाकालंगच्छराज्यंप्रशाधिवै ॥ ब्राह्मणंतुम
नुष्येद्रमाज्यमंस्थाःकदाचन ३१ ॥ राजोवाच ॥ नावमंस्येमहाभागकदाचिद्ब्राह्मणर्षभान् ॥ त्वन्निदेशोस्थितःसम्यक्पूजयिष्याम्यहंदिजान् ३२ इक्ष्वाकूणांच
येनाहमनृणःस्यांदिजोत्तम ॥ तत्त्वत्तःप्राप्तुमिच्छामिसर्ववेदविदांवर ३३ अपत्यमीप्सितंमह्यंदातुमर्हसिसत्तम ॥ शीलरूपगुणोपेतमिक्ष्वाकुकुलवृद्धये ३४
॥ गंधर्वउवाच ॥ ददानीत्येवतंतत्रराजानंप्रत्युवाचह ॥ वसिष्ठःपरमेष्वासंसत्यसंधोद्विजोत्तमः ३५ ततःप्रतिययौकालेवासिष्ठःसहतेनवै ॥ ख्यातांपुरीमिमालोके
ष्वयोध्यांमनुजेश्वर ३६ तंप्रजाःप्रतिमोदंत्यःसर्वाःप्रत्युद्रतास्तदा ॥ विपाप्मानंमहात्मानंदिवोकसइवेश्वरम् ३७ सुचिरायमनुष्येद्रोनगरीपुण्यलक्षणाम् ॥ विवे
शसहितस्तेनवसिष्ठेनमहर्षिणा ३८ दृष्टुस्तंमहीपालमयोध्यावासिनोजनाः ॥ पुरोहितेनसहितंदिवाकरमिवोदितम् ३९ सचतांपूरयामासलक्ष्म्यालक्ष्मीवतां
वरः ॥ अयोध्यांव्योमशीतांशुःशरत्कालइवोदितः ४० संसिक्तमृष्टपथानंपताकाध्वजशोभितम् ॥ मनःप्रल्हादयामासतस्यतत्पुरमुत्तमम् ४१ तुष्टपुष्टजनाकी
र्णासापुरीकुरुनंदन ॥ अशोभततदातेनशक्रेणवामरावती ४२ ततःप्रविष्टेराजर्षीतस्मिस्तत्पुरमुत्तमम् ॥ राज्ञस्तस्याज्ञयादेवीवसिष्ठमुपचक्रमे ४३ महर्षिःसंवि
दं कृत्वासंभूवतयासह ॥ देव्यादिव्येनविधिनावसिष्ठःश्रेष्ठभागृषिः ४४ ततस्तस्यांसमुत्पन्नेगर्भेसमुनिसत्तमः ॥ राज्ञाऽभिवादितस्तेनजगाममुनिराश्रमम् ४५
दीर्घकालेनसागर्भसुषुवेनतुंतंयदा ॥ तदादेव्यश्मनाकुक्षिनिर्विभेदयशस्विनी ४६ ततोऽपिद्वादशेवर्षेसजज्ञेपुरुषर्षभः ॥ अश्मकोनामराजर्षिःपौदन्ययोन्यवेश
यत् ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि वासिष्ठेसौदाससुतोत्पत्तौ सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ गंधर्वउवाच ॥ अश्रमस्थाततः
पुत्रमदृश्यंतीव्यजायत ॥ शक्तेःकुलकरंराजन्द्वितीयमिवशक्तिनम् १ जातकर्मादिकास्तस्यक्रियाःसमुनिसत्तमः ॥ पौत्रस्यभरतश्रेष्ठचकारभगवान्स्वयम् २
परासुःसयतस्तेनवसिष्ठःस्थापितोमुनिः ॥ गर्भस्थेनततोलोकेपराशरइतिस्मृतः ३ अमन्यतसधर्मात्मावसिष्ठंपितरंमुनिः ॥ जन्मप्रभृतितस्मिस्तुपितरीवान्चवर्तत
४ सतातइवविप्रर्षिवसिष्ठंप्रत्यभाषत ॥ मातुःसमक्षंकौतेयअदृश्यंत्याःपरंतप ५ तातेतिपरिपूर्णार्थतस्यतन्मधुरंवचः ॥ अदृश्यंत्यश्रुपूर्णाक्षीशृण्वतीतमुवाचह ६
मातातताततातेतिब्रूह्येनंपितरंपितुः ॥ रक्षसाभक्षितस्तातवतातोवनांतरे ७ मन्यसेयंतुतातेतिनैषतातस्तवानघ ॥ आर्येषुपितातस्यपितुस्तवयशस्विनः ८

निशामनंतदहं । वौदनमितिभाषायांप्रसिद्धं ४७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आश्रमस्थेति १ । २ परासुरिति
परासोराशासनमवस्थानंयेनसपराशरः परासाहपूर्वात्ज्ञासेर्भन्मत्ययःकल्प्यः १ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ भैत्रावरुणिर्मित्रावरुणयोःपुत्रः अंत्यधीःधंतेसिद्धांतेसाध्वीअंत्याधीर्यस्यसंत्यधीः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ तद्गर्भतस्यागर्भमुपलभ्यब्राह्मणी
याकाचित् भयार्दिताज्ञातस्यापिगर्भस्यक्रिमितिगोपनंकृतमितिहेतोर्भिता २२ उपहरेसमीपे २३ दुहुवुस्तामनिदितामितिपठेहंतुमितिशेषः २४ । २५ । २६ । २७ उपारम्यपापनिवृत्तिकृ
सएवमुक्तोदुःखार्तःसत्यवागृषिसत्तमः ॥ सर्वलोकविनाशायमतिचक्रेमहामनाः १ तंतथानिश्चितात्मानंसमहात्माहतापाः ॥ ऋषिर्ब्रह्मविदांश्रेष्ठोमैत्रावरुणिरं
त्यधीः १० वसिष्ठोवारयामासहेतुनायेनतच्छुणु ॥ वसिष्ठउवाच ॥ कृतवीर्यइतिख्यातोबभूवपृथिवीपतिः ११ याज्येवेदविदांलोकेभृगूणांपार्थिवर्षभः ॥ सता
नग्रभुजस्तातधान्येनचघनेनच १२ सोमांतेतर्पयामासविपुलेनविशांपतिः ॥ तस्मिन्पतिशार्दूलेस्वर्यातिस्थकथंचन १३ बभूवतत्कुलेयानांद्रव्यकार्यमुपस्थि
तम् ॥ भृगूणांतुधनंज्ञात्वारजानःसर्वएवते १४ याचिष्णवोऽभिजग्मुस्तांस्ततोभार्गवसत्तमान् ॥ भूमौतुनिदधुःकेचिद्गवोधनमक्षयम् १५ ददुःकेचिद्विजाति
भ्योज्ञात्वाक्षत्रियतोभयम् ॥ भृगवस्तुददुःकेचित्तेषांवित्तंयथेप्सितम् १६ क्षत्रियाणांतदातातकारणांतरदर्शनात् ॥ ततोमहीतलंतातक्षत्रियेणयदृच्छया १७
खनताऽधिगतंवित्तंकेनचिद्गुवेश्मनि ॥ तद्वित्तंदृष्टुःसर्वसमेताःक्षत्रियर्षभाः १८ अवमन्यततःक्रोधाद्गुंस्ताच्छरणागतान् ॥ निजघुःपरमेष्वासाःसर्वास्ता
भ्रिशितैःशरैः १९ आगर्भादवकृतंतंश्वेरुःसर्वावसुंधराम् ॥ ततउच्छिद्यमानेषुभृगुष्वेवंभयात्तदा २० भृगुपत्न्योगिरिर्दुर्गहिमवंतंप्रपेदिरे ॥ तासामन्यतमागर्भ
भयाद्भ्रमेहौजसम् २१ ऊरुणैकेनवामोरुर्भर्तुःकुलविवृद्धये ॥ तद्गर्भमुपलभ्याशुब्राह्मणीयाभयार्दिता २२ गत्वैकाकथयामासक्षत्रियाणामुपहरे ॥ ततस्तेक्षत्रि
याजग्मुस्तंगर्भहंतुमुद्यताः २३ दृष्टुर्ब्राह्मणीतेऽथदीप्यमानांस्वतेजसा ॥ अथगर्भःसभिच्चोरुंब्राह्मण्यानिर्जगामह २४ मुष्णनृष्टीःक्षत्रियाणांमथ्यान्हइवभास्करः ॥
ततश्चक्षुर्विहीनास्तेगिरिदुर्गेपुवभ्रमुः २५ ततस्तेमोहमापन्नाराजानोनष्टदृष्टयः ॥ ब्राह्मणींशरणंजग्मुर्दृष्ट्यर्थतामनिदिताम् २६ ऊचुश्चैनांमहाभागांक्षत्रियास्तेवि
चेतसः ॥ ज्योतिःप्रहीणादुःखार्तांशांतांचिषइवाग्रयः २७ भगवत्याःप्रसादेनगच्छेतक्षत्रंसचक्षुषम् ॥ उपारम्यचगच्छेमसहिताःपापकर्मिणः २८ सपुत्रात्वंप्रसा
दंनःकर्तुमर्हसिशोभने ॥ पुनर्दृष्टिप्रदानेनराज्ञःसंत्रातुमर्हसि २९ ॥ इति श्रीम०आदि०चैत्ररथपर्वण्यौर्वोपारम्याने अष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥
॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ नाहंष्टहामिवस्तातादृष्टीर्नास्मिरुपान्विता ॥ अयंतुभार्गवोन्नूनमूरुजःकुपितोऽद्यवः १ तेनचक्षुषिवस्ताताव्यक्तंकोपान्महात्मना ॥ स्मरतानिह
तान्वंधूनादत्तानिनसंशयः २ गर्भानपियदायूर्यंभृगूणांप्रतपुत्रकाः ॥ तदास्यमूरुणागर्भोमयावर्षशतंघृतः ३ षडंगश्चाखिलोवेदइमंगर्भस्थमेवह ॥ विवेशभृगुवंश
स्यभूयःप्रियचिकीर्षया ४ सोऽयंपितृवधाद्यक्तंक्रोधाद्गोहंतुमिच्छति ॥ तैजसातस्यादिव्येनचक्षुषिमुषितानिवः ५ तमिमंतातयाचध्वमौर्विमसुतोत्तमम् ॥
अयंवःप्रणिपातेनतुष्टोदृष्टीःप्रमोक्ष्यति ६

त्वापापकर्मिणोऽपिवर्यं २८ । २९ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे
अष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नाहमिति भोताताः १ आदत्तानिआत्तानिददानेऽस्यरूपं २ । ३ । ४ । ५ तातहेताताः संबोधनार्थोनिपातोवाऽयं ६

७ ऊरुतउत्पन्नऔर्वेदितिनिरुक्तिमाह अनेनेति ८ । ९ आत्मनोमनःसर्वेषामपचितिकर्तुप्रवणमुम्स्वामिच्छन्स्वमनोपचितिकर्तुधोत्रयतीत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विप्रकृष्टेनातिदू
रोनबहुना क्षत्रियैर्निमित्तमात्रैः १६ । १७ । १८ । १९ आत्महेति एतेनभृगुपतनादिनामरणं ब्राह्मणेतरविषयं दक्षितं २० । २१ मावधीरिति क्षत्रियामृतदनिर्वृतुवेनानपराधिनः सप्तलोकान्भू

॥ वसिष्ठउवाच ॥ एसमुक्तास्ततःसर्वेराजानस्तेतमूरुजम् ॥ ऊचुःप्रसीदेतितदाप्रसादं चकारसः ७ अनेनैवचविरव्यातोनामालोकेषुसत्तमः ॥ सऔर्वेद
तिविप्रर्षिरुंभिच्चाव्यजायत ८ चक्षुषिप्रतिलब्धाचप्रतिजग्मुस्ततोचृपाः ॥ भार्गवस्तुमुनिर्मेनेसर्वलोकपराभवम् ९ सचक्रेतातलोकानांविनाशायमहा
मनाः ॥ सर्वेषामेवकात्स्न्येनमनःप्रवणमात्मनः १० इच्छन्नपचितिकर्तुभृगुणांभृगुनंदनः ॥ सर्वलोकविनाशायतपसामहैतैधितः ११ तापयामासतांल्लो
कान्सदेवासुरमानुषान् ॥ तपसोऽग्रेणमहतानंदयिष्यन्पितामहान् १२ ततस्तंपितरस्तातविज्ञायकुलनंदनम् ॥ पितृलोकादुपागम्यसर्वउचुरिदं वचः १३
॥ पितरऊचुः ॥ और्वेदष्टःप्रभावस्तेतपसोऽग्रस्यपुत्रक ॥ प्रसादंकुरुलोकानानियच्छक्रोधमात्मनः १४ नानीशैर्हितदातातभृगुभिर्भावितात्माभिः ॥ वधोऽहुपे
क्षितःसर्वैःक्षत्रियाणांविहिंसताम् १५ आयुषाविप्रकृष्टेनयदानःखेदआविशत् ॥ तदाऽस्माभिर्वधस्तातक्षत्रियैरीप्सितःस्वयम् १६ निखातंयच्चवैवितंकेन
चिद्भृगुवेश्मनि ॥ वैरायैवतदान्यस्तंक्षत्रियान्कोपायिष्णुभिः १७ किंहिवितेननःकार्यंस्वर्गेप्सूनां द्विजोत्तम ॥ यदस्माकंधनाध्यक्षःप्रभूतंधनमाहरत् १८
यदातुभृत्युरादातुंननःशक्रोतिसर्वशः ॥ तदाऽस्माभिरयंष्टुपायस्तातसंमतः १९ आत्महाचपुमांस्तातनलोकैल्लभतेशुभान् ॥ ततोऽस्माभिःसमीक्ष्यै
वंनात्मनात्मानिपातितः २० नचैतन्नःप्रियंतातयदिदंकर्तुमिच्छसि ॥ नियच्छेदंमनःपापात्सर्वलोकपराभवात् २१ मावधीःक्षत्रियांस्तातनलोकान्सप्तपुत्रक ॥
दूषयंतंतपस्तेजःक्रोधमुत्पतितंजहि २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वण्यौर्वेदारणे ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥
॥ और्वेदवाच ॥ उक्तवानस्मियांक्रोधात्प्रतिज्ञांपितरस्तदा ॥ सर्वलोकविनाशायनसामेवितथाभवेत् १ वृथारोषप्रतिज्ञोवैनाहंभवितुमुत्सहे ॥ अनिस्तीर्णो
हिमारोषोदहेदग्रिवारणिम् २ योहिकारणतःक्रोधंसंजातंक्षंतुमर्हति ॥ नालंसमनुजःसम्यक्त्रिवर्गपरिरक्षितुम् ३ अशिष्टानानियंताहिशिष्टानांपरिरक्षिता ॥
स्थानेरोषःप्रयुक्तःस्यान्नृपैःसर्वजिगीषुभिः ४ अश्रौषमहमूरुस्थोगर्भशय्यागतस्तदा ॥ आरावंमातृवर्गस्यभृगुणांक्षत्रियैर्वधे ५ संहारोहियदालोकेभृगुणांक्षत्रियाध
मैः ॥ आगर्भोच्छेदनात्क्रांतस्तदामांमन्युराविशत् ६

रादींश्चमावधीः किंतुतपःसंभृतंतेजोदूषयंतंक्रोधंजहि पाठांतरमुपेक्ष्यं २२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ उक्तवानिति १ अनि
स्तीर्णोऽकृतकार्यः २ वृथोत्पन्नःक्रोधोजेतव्योनतुसकारणकइत्याह योहीति ३ क्रोधकारणान्वाह अशिष्टानामिति स्थानेयुक्तं ४ तद्विपरीतंक्षत्रियाश्चक्रुरित्याह अश्रौषमिति ५ क्रांतःउपक्रांतः ६

तद्विषयत्रियाएववध्यानतुलोकाइत्यतआह संपूर्णैतिहास्यां कोशोजरासुरूपामांसपेशी । संपूर्णैःकोशोयासांताः परिपकगर्भाइत्यर्थः । 'कोशोऽर्थसंचयेमांसपेश्यां'इतिविश्वः । संपूर्णशोकाइत्यपिपठति ।
लोकेःसत्यपिसामर्थ्येन्मन्मातृणां प्राणनकृतमतस्तेऽपिवध्याएवेत्यर्थः ७ । ८ एतदेवोपपादयति प्रतिषेद्धेति । प्रतिषेद्धरिसतिपापकृदेवनोपलभ्यते । असतितुसर्वोऽपिपापएवप्रवर्ततइतिश्लोकाद्वयार्थः ९

संपूर्णकोशाःकिलमेमातरःपितरस्तथा ॥ भयात्सर्वेषुलोकेषुनाधिजग्मुःपरायणम् ७ तान्भृगुणांयदादारान्कश्चिन्नाभ्युपपद्यत ॥ मातातदादधारेयमूरुणैकेन
मांशुभा ८ प्रतिषेद्धाहिपापस्ययदालोकेषुविद्यते ॥ तदासर्वेषुलोकेषुपापलुप्तोपपद्यते ९ यदातुप्रतिषेद्धारंपापोनलभतेकचित् ॥ तिष्ठतिबहवोलोकास्तदा
पापेषुकर्मसु १० जानन्नपिचयःपापंशक्तिमान्ननियच्छति ॥ ईशःसन्सोऽपितेनैवकर्मणासंप्रयुज्यते ११ राजभिश्चेश्वरैश्चैवयदिवैपितरोमम ॥ शक्तैर्नशकितास्त्रा
तुमिष्टंमत्वेहजीवितम् १२ अतएषामहंकुडोलोकानामीश्वरोह्यहम् ॥ भवतांचवचोनालमहंसमभिर्वर्तितुम् १३ ममापिचेद्भवेदेवमीश्वरस्यसतोमहत् ॥ उपेक्ष
माणस्यपुनर्लोकानांकिल्बिषाद्भयम् १४ यश्चायंमन्युजोमेऽग्निर्लोकानादातुमिच्छति ॥ दहेदेषचमामेवनिगृहीतःस्वतेजसा १५ भवतांचविजानामिसर्वलोकहिते
प्सुताम् ॥ तस्माद्विध्वंयच्छ्रेयोलोकाणाममचेश्वराः १६ ॥ पितरऊचुः ॥ यएषमन्युजस्तेऽग्निर्लोकानादातुमिच्छति ॥ अप्सुतंमुंचभद्रंतेलोकाह्यप्सुप्रति
ष्ठिताः १७ आपोमयाःसर्वरसाःसर्वमापोमयंजगत् ॥ तस्मादप्सुविमुंचेमंक्रोधाग्निंद्विजसत्तम १८ अयंतिष्ठतुतेविप्रयदीच्छसिमहोदधौ ॥ मन्युजोऽग्निर्दहन्नापो
लोकाह्यापोमयाःस्मृताः १९ एवंप्रतिज्ञासत्येयंतवानधभविष्यति ॥ नचैवंसामरालोकागमिष्यंतिपराभवम् २० ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ततस्तंक्रोधजंतातऔर्वोऽ
ग्निंवरुणालये ॥ उत्ससर्जसचैवापउपयुंक्तेमहोदधौ २१ महद्वयशिरोभूत्वायत्तद्वेदविदोविदुः ॥ तमग्निमुद्गिरद्वक्रात्पिवत्यापोमहोदधौ २२ तस्मात्त्वमापिभद्रंतेन
लोकान्हंतुमर्हसि ॥ पराशरपरांलोकान्जानन्ज्ञानवर्तावर २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वण्यौर्वोपाख्यानेऽशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥
॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमुक्तःसविप्रर्षिर्वसिष्ठेनमहात्मना ॥ न्ययच्छदात्मनःक्रोधंसर्वलोकपराभवात् १ ईजेचसमहातेजाःसर्ववेदविदांवरः ॥ ऋषीराक्षससत्रेणशाक्ते
योऽथपराशरः २ ततोवृद्धांश्चबालांश्चराक्षसान्समहामुनिः ॥ ददाहयिततेयज्ञेशक्तेर्वधमनुस्मरन् ३ नहितंवारयामासवसिष्ठोरक्षसांवधात् ॥ द्वितीयामस्यमाभां
क्षंप्रतिज्ञामितिनिश्चयात् ४ त्रयाणांपावकानांचसत्रेतस्मिन्महामुनिः ॥ आसीत्पुरस्ताद्दीप्तानांचतुर्थइवपावकः ५ तेनयज्ञेनशुभ्रेणहूयमानेनशक्तिजः ॥ तद्वि
दीपितमाकाशंसूर्येणैवधनात्यये ६ त्वंसिष्ठादयःसर्वेमुनयस्तत्रमेनिरे ॥ तेजसादीप्यमानं वैद्वितीयमिवभास्करम् ७

१० पापपापकारिणं ११ । १२ । १३ किल्बिषादशासनजात् १४ । १५ । १६ अदातुमुच्छेत्तुं १७ आपोमयाइति । कारणाभूतास्वप्सुदग्धासुलोकाअपिदग्धप्रायाइत्यर्थः १८ । १९ । २० उपयुंक्ते
भक्षयति २१ हयशिरःवडवामुखं २२ । २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ माभांसंनना
शयेयं ४ । ५ शुभ्रेणपापिनांनिग्रहान्निर्मलेन तेनयज्ञेनयज्ञियेनद्रव्येणहूयमानेन ६ । ७

८।९।१० अविघ्नंतेसत्रमितिशेषः अजानतामितिपापमपिकृत्वानंदसीतिसाधिलेपप्रश्नः ११।१२ मह्यमम १३ शक्तिचेति पुत्रदोषेणपितानश्यतित्युक्तं १४ शापात्शक्तिनाशतोराजाशक्तिमेव

म.भा.टी.
॥१६०॥

ततःपरमदुष्प्रापमन्यैर्ऋषिरुदारधीः ॥ समापिपयिषुःसत्रंतमत्रिःसमुपागमत् ८ तथापुलस्त्यःपुलहःऋतुश्चैवमहाऋतुः ॥ तत्राजगुरमित्रघ्नरक्षसांजीवितेप्स
या ९ पुलस्त्यस्तुवधात्तेषारक्षसांभरतर्षभ ॥ उवाचेदं वचःपार्थपराशरमरिदमम् १० कश्चित्तातापविघ्नंतेकश्चिन्नंदसिपुत्रक ॥ अजानतामदोषाणां सर्वेषारक्षसां
वधात् ११ प्रजोच्छेदमिमंमह्यंनहिकर्तुत्वमर्हसि ॥ नैपतातद्विजातीनांधर्मोदृष्टस्तपस्विनाम् १२ शमएवपरोधर्मस्तमाचरपराशर ॥ अधर्मिष्ठंवरिष्ठःसन्कुरुषे
त्वंपराशर १३ शक्तिचापिहिधर्मज्ञनातिक्रांतुमिहार्हसि ॥ प्रजायाश्चमोच्छेदंनचैवंकर्तुमर्हसि १४ शापाद्विशक्तेर्वासिष्ठतदातदुपपादितम् ॥ आत्मजेनसदो
षेणशक्तिर्नीतइतोदिवम् १५ नहितंराक्षसःकश्चिच्छक्तोभक्षयितुंमुने ॥ आत्मनैवात्मनस्तेनदृष्टोमृत्युस्तदाऽभवत् १६ निमित्तभूतस्तत्रासीद्विश्वामित्रःपराशर ॥
राजाकल्माषपादश्चदिवमारुह्यमोदते १७ येचशक्तयवराःपुत्रावसिष्ठस्यमहामुने ॥ तेचसर्वेमुदायुक्तामोदंतेसहिताःसुरैः १८ सर्वमेतद्वसिष्ठस्यविदितं वैमहामुने ॥
रक्षसांचसमुच्छेदेषुताततपस्विनाम् १९ निमित्तभूतस्त्वंचात्रक्रतौवासिष्ठनंदनः ॥ तत्सत्रंमुंचमद्रंतेसमाप्तमिदमस्तुते २० ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमुक्तःपुलस्त्ये
नवसिष्ठेनचधीमता ॥ तदासमापयामाससत्रंशाक्तोमहामुनिः २१ सर्वराक्षससत्रायसंभृतंपावकंतदा ॥ उत्तरोहिमवत्पार्श्वेऽत्ससर्जमहावने २२ सतत्राद्यापिरक्षां
सिवृक्षानश्मनएवच ॥ भक्षयन्दृष्यतेवद्विःसदापर्वणिपर्वणि २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथपर्वण्यौर्वोपाख्यानेएकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १८१ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ राज्ञाकल्माषपादेनगुरौब्रह्मविदां वरे ॥ कारणंकिंपुरस्कृत्यभार्यावैसन्नियोजिता १ जानतावैपरंधर्मवसिष्ठेनमहात्मना ॥
अगम्यागमनंकस्मात्कृतंतेनमहर्षिणा २ अधर्मिष्ठं वसिष्ठेनकृतं चापिपुरासखे ॥ एतन्मेसंशयंसर्वेच्छेतुमर्हसिपृच्छतः ३ ॥ गंधर्वउवाच ॥ धनंजयनिबोधेदंय
न्मात्वंपरिपृच्छसि ॥ वसिष्ठं प्रतिदुर्धर्षतथामित्रसहंनृपम् ४ कथितंतेमयासर्वयथाशप्तःसपार्थिवः ॥ शक्तिनाभरतश्रेष्ठवासिष्ठेनमहात्मना ५ सतुशापवशंप्राप्तः
क्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ निर्जगामपुराद्राजासहदारःपरंतपः ६ अरप्यंनिर्जनंगत्वासदारःपरिचक्रमे ॥ नानामृगगणाकीर्णंनानासत्वसमाकुलम् ७ नानागुल्म
लताच्छन्नंनानाद्रुमसमावृतम् ॥ अरप्यंधोरसन्नादंशापग्रस्तःपरिभ्रमन् ८ सकदाचित्क्षुधाऽऽविष्टोमृगयन्भक्षयमात्मनः ॥ ददर्शसुपारिक्लिष्टःकस्मिंश्चिन्निर्जनेनवे ९
ब्राह्मणंब्राह्मणींचैवमिथुनायोपसंगतौ ॥ तौतंवीक्ष्यसुवित्रस्तावकृतार्थोप्रभाविता १० तयोःप्रद्रवतोर्विप्रंजग्राहृत्पतिर्वलात् ॥ दृष्ट्वाऽहीतंभर्तारमथब्राह्मण्यभाषत ११

भक्षितवान् अतःशक्तेरेवामपराधोनरक्षसामित्यर्थः १५।१६ मोदतेशक्तिः १७।१८ समुच्छेदेऽपत्त्वंनिमित्तभूतइतियोजना १९ मुंचत्यज २०।२१।२२।२३ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ राज्ञिति १ अगम्यास्तुपातुल्यत्वात् २।३।४।५।६।७।८।९ अकृतार्थावकृतपुत्रत्वात् १०।११

१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ अर्जुनउवाच २४।२५।२६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे द्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥
शृणुराजन्ममवचोयत्त्वां वक्ष्यामिसुव्रत ॥ आदित्यवंशप्रभवस्त्वंहिलोकेपरिश्रुतः १२ अप्रमत्तःस्थितोधर्मेशुरुशुश्रूषणे रतः ॥ शापोपहतदुर्धर्षनपापं कर्तुमर्हसि
१३ ऋतुकालेतुसंप्राप्तेभर्तृव्यसनकर्षिता ॥ अकृतार्थाह्यहंभर्त्राप्रसवार्थसमागता १४ प्रसीदन्पतिश्रेष्ठभर्ताऽयंमेविसृज्यताम् ॥ एवंविक्रोशमानायास्तस्या
स्तुसन्नृशंसवत् १५ भर्तारंभक्षयामासव्याघ्रोमृगमिवेप्सितम् ॥ तस्याःक्रोधाभिभूतायायान्यश्रूण्यपतन्शुवि १६ सोऽग्निःसमभवद्दीप्तस्तंचदेशंव्यदीपयत् ॥
ततःसाशोकसंतप्ताभर्तृव्यसनकर्षिता १७ कल्माषपादंराजर्षिमज्ञपद्ब्राह्मणीरुषा ॥ यस्मान्ममाकृतार्थायास्त्वयाक्षुद्रनृशंसवत् १८ प्रेक्षंत्याभक्षितोमेऽद्यप्रियो
भर्तामहायशाः ॥ तस्मात्त्वमपिदुर्बुद्धेमच्छापपरिविक्षतः १९ पत्नीमृतावनुप्राप्यसद्यस्त्यक्ष्यसिजीवितम् ॥ यस्यचर्षेवसिष्ठस्यत्वयापुत्राविनाशिताः २०
तेनसंगम्यतेभार्यातनयंजनयिष्यति ॥ सतेवंशकरःपुत्रोभविष्यतिनृपाधम २१ एवंशम्वातुराजानंसातमांगिरसीशुभा ॥ तस्यैवसन्निधौदीप्तंप्रविवेशहुताशनम्
२२ वसिष्ठश्चमहाभागःसर्वमेतदवैक्षत ॥ ज्ञानबोगेनमहतातपसाचपरंतप २३ मुक्तशापश्चराजर्षिःकालेनमहताततः ॥ ऋतुकालेऽभिपतितोमदयंत्यानिवारितः
२४ नहिसस्मारसतृपस्तंशापंकाममोहितः ॥ देव्याःसोऽथवचःश्रुत्वासंभ्रांतोनृपसत्तमः २५ तंशापमनुसंस्मृत्यपर्यतप्यदृशंतदा ॥ एतस्मात्कारणाद्राजावसि
ष्ठंसंन्ययोजयत् ॥ स्वदारेषुनरश्रेष्ठशापदोषसमन्वितः २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथपर्वणिवसिष्ठोपाख्यानेऽष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥१८२॥
॥ अर्जुनउवाच ॥ अस्माकमनुरूपोवैयःस्याद्गंधर्ववेदवित् ॥ पुरोहितस्तमाचक्ष्वसर्वेहिविदितंतव १ ॥ गंधर्वउवाच ॥ यवीयान्देवलस्यैषवनेभ्रातातपस्यति ॥
धौम्यउत्कोचकेतीर्थंतदृणुध्वंयदीच्छथ २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोऽर्जुनोऽस्त्रमाग्नेयंप्रददौतद्यथाविधि ॥ गंधर्वायतदाप्रीतोवचनंचेदमब्रवीत् ३ त्वय्येवता
वतिष्ठंतुहयागंधर्वसत्तम ॥ कार्यकालेग्रहीष्यामःस्वस्तितेऽस्त्वितिचाब्रवीत् ४ तेऽन्योन्यमभिसंपूज्यगंधर्वःपांडवाश्चह ॥ रम्याद्वागीरथीतीराद्यथाकामंप्रतस्थिरे
५ ततउत्कोचकंतीर्थंगत्वाधौम्याश्रमंतुते ॥ तंवदुःपांडवाधौम्यपौरोहित्यायभारत ६ तान्धौम्यःप्रतिजग्राहसर्ववेदविदांवरः ॥ वन्येनफलमूलेनपौरोहित्येनचैव
ह ७ तेसमाशंसिरेलब्धाश्रियंराज्यंचपांडवाः ॥ ब्राह्मणंतंपुरस्कृत्यपांचालींचस्वयंवरे ८ पुरोहितेनतेनाथगुरुणासंगतास्तदा ॥ नाथवंतमिवात्मानंमेनिरेभरत
र्षभाः ९ सहिवेदार्थतत्त्वज्ञस्तेपांगुरुरुदारधीः ॥ तेनधर्मविदापार्थायाज्याधर्मविदःकृताः १० वीरांस्तुसहितान्मेनेप्राप्तराज्यान्स्वधर्मतः ॥ बुद्धिर्वीर्यबलोत्साहै
र्युक्तान्देवानिवद्विजः ११ कृतस्वस्त्ययनास्तेनततस्तेमनुजाधिपाः ॥ मेनिरेसहितागंतुंपांचाल्यास्तंस्वयंवरम् १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथप
र्वणिधौम्यपुरोहितकरणेऽष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ समाप्तंचैत्ररथपर्व ॥

अस्माकमिति १।२।३।४।५।६
प्रतिजग्राहंऽगीचकार ७ पांचालींचस्वयामाशंसिरे ८।९।१०।११।१२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ ७ ॥

ततस्ते इति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ दायान्देवानि तानेवाह धनमित्यादि १४।१५ नटावेपथेदकारिणः। वैतालिकामंगलपाठ
 ॥ अथस्वयंवरपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तेन शार्दूलाम्नातरः पंचपांडवाः ॥ प्रययुर्द्रौपदीं द्रुपुंतं च देशं महोत्सवम् १ ते प्रयातान रव्याघ्राः सहमात्रापरंत
 पाः ॥ ब्राह्मणान्ददृशुर्मार्गं गच्छतः संगतान्बहून् २ त उचुर्ब्राह्मणाराजन्पांडवान्ब्रह्मचारिणः ॥ कभवंतो गमिष्यंति कुतो वाऽभ्यागता इह ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 आगतानेकचक्रायाः सोदर्यानेकचारिणः ॥ भवंतो वै विजानंतु सहमात्रा द्विजर्षभाः ४ ॥ ब्राह्मणा उचुः ॥ गच्छताद्यैव पंचालान्द्रुपदस्य निवेशने ॥ स्वयं
 वरो महास्तत्र भविता सुमहाधनः ५ एकसार्थप्रयाताः स्मवयंतत्रैव गामिनः ॥ तत्र ह्यहुतसंकाशो भविता सुमहोत्सवः ६ यज्ञसेनस्य दुहिताद्रुपदस्य महात्मनः ॥
 वेदीमथ्यात्समुत्पन्नापद्मपत्रनिभेक्षणा ७ दर्शनीयाऽनवद्यांगी सुकुमारी मनस्विनी ॥ घृष्ट्युम्रस्य भगिनी द्रोणशत्रोः प्रतापिनः ८ योजातः कवची खड्गी सशरः सशरा
 सनः ॥ सुसामिद्धे महाबाहुः पावके पावकोपमः ९ स्वसातस्थानवद्यांगी द्रौपदी तनुमध्यमा ॥ नीलोत्पलसमो गंधोयस्याः क्रोशात्प्रवाति वै १० यज्ञसेनस्य च सुतां
 स्वयंवरकृतक्षणां ॥ गच्छामो वै वयं द्रुपुंतं च दिव्यं महोत्सवम् ११ राजानो राजपुत्राश्च यज्वानो भूरिदक्षिणाः ॥ स्वाध्यायवंतः शुचयो महात्मानो यतव्रताः १२ तरु
 णादर्शनीयाश्च नानादेशसमागताः ॥ महारथाः कृतास्त्राश्च समुपैष्यंति भूमिपाः १३ ते तत्र विविधान्दायान्विजयार्थं नरेश्वराः ॥ प्रदास्यंति धनं गाश्च भक्ष्यं भोज्यं
 च सर्वशः १४ प्रतिगृह्य च तत्सर्वं दृष्ट्वा चैव स्वयंवरम् ॥ अनुभूयोत्सवं चैव गमिष्यामो यथेप्सितम् १५ नटावैतालिकास्तत्र नर्तकाः सूतमागधाः ॥ नियोधकाश्च देशेभ्यः
 समेप्यंति महाबलाः १६ एवं कौतूहलं कृत्वा दृष्ट्वा च प्रतिगृह्य च ॥ सहास्माभिर्महात्मानः पुनः प्रतिनिवर्त्यथ १७ दर्शनीयांश्चः सर्वान्देव रूपानवस्थितान् ॥ समी
 क्ष्य कृष्णावरयेत्संगत्यैकतमंवरम् १८ अयं भ्राता तव श्रीमान् दर्शनीयो महाभुजः ॥ नियुज्यमानो विजये संगत्याद्रविणं बहु ॥ आहरिष्यन्नयं नृनं प्रीतिं वोवर्धयिष्य
 ति १९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ परमं भोगमिष्यामो द्रुपुंतं चैव महोत्सवम् ॥ भवद्भिः सहिताः सर्वे कन्यायास्तं स्वयंवरम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवर
 पर्वणि पांडवागमने चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा प्रयातास्ते पांडवा जने जय ॥ राज्ञा दक्षिणपंचालान्द्रुपदेनाभिर
 क्षितान् १ ततस्तेषु महात्मानं शुद्धात्मानमकल्मषम् ॥ ददृशुः पांडवा वीरानुनिद्वैपायनं तदा २ तस्मै यथावत्सत्कारं कृत्वा तेन च सत्कृताः ॥ कथांति चाभ्यनुज्ञाताः
 प्रययुर्द्रुपदक्षयम् ३ पश्यंतोर मणीयानि वनानि च सरांसि च ॥ तत्र तत्र वसंतश्च शनैर्जग्मुर्महारथाः ४ स्वाध्यायवंतः शुचयो मधुराः प्रियवादिनः ॥ आनुपूर्व्येण संप्रा
 साः पंचालान्पांडुनंदनाः ५ ते तु दृष्ट्वा पुरंतं च स्कंधावारं च पांडवाः ॥ कुंभकारस्य शालायां निवासं च किरिरेतदा ६

आदि. १
अ०
॥१८५॥

कारिणः। नर्तकाः प्रसिद्धाः। सूताः पौराणिकाः। ग्रामधावंशसूचकाः। नियोधकामह्लाः १६।१७ संगत्यादेवयोगेन १८।१९ परमं यथेष्टं २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे चतुर
 शीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ एवमिति १।२।३।४।५ स्कंधावारं राज्यगृहप्रकारं लोकसमूहस्थानं वा। स्कंधः स्यात्पुतावसेसांपरायसमूहयोः इति मेदिनी ६

॥१६१॥

नजज्ञिरेनज्ञातवतः ७।८ अनानम्येन मथितुमशक्यं ९ वैहायसमंतरिक्षगंतं। यंत्रंतीव्रवेगवत्तयाभ्रमणेन लक्ष्यमार्गसंकोचकमंतरावद्धं। समितं यंत्रच्छिद्रद्वारोपलक्षितं। लक्ष्यमपि वैहायसमित्यर्थः
 अस्त्रशिक्षायामेकेनाहुनेनैव चललक्ष्यपातनं कृतमतः स एव चलयंत्रद्वारालक्ष्यभेद्यतिनाम्यइतितद्वेषणायायं यत्नोद्रुपदेन कृतः। यद्यपि कर्णस्याप्येतत्सुकरंतथाऽपि हीनकुलत्वात्समुपरिहरइति भावः १०
 तत्र भैक्षं समाज-दुर्ब्राह्मणीवृत्तिमाश्रिताः ॥ तान्संप्राप्तांस्तथा वीरान् जज्ञिरेन नराः कचित् ७ यज्ञसेनस्य कामस्तु पांडवायकिरीटिने ॥ कृष्णांदयामितिसदानचैत
 द्विवृणोतिसः ८ सोऽन्वेपमाणः कौतियं पांचाल्योजनमेजय ॥ दृढधनु रनानम्यंकारयामास भारत ९ यंत्रं वैहायसंचापिकारयामास कृत्रिमम् ॥ तेन यंत्रेण समितं रा
 जालक्ष्यं चकार सः १० ॥ द्रुपद उवाच ॥ इदं सज्यं धनुः कृत्वा सज्जैरेभिश्च सायकैः ॥ अतीत्य लक्ष्यं यो वेद्वासलब्धामस्तुतामिति ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति
 सद्रुपदो राजा स्वयंवरमघोषयत् ॥ तच्छ्रुत्वा पार्थिवाः सर्वे समीयुस्तत्र भारत १२ ऋषयश्च महात्मानः स्वयंवरदिदृक्षवः ॥ दुर्योधनपुरोगाश्च सकर्णाः कुरवो नृप १३
 ब्राह्मणाश्च महाभागादेशेभ्यः समुपागमन् ॥ ततोऽर्चिताराजगुणाद्रुपदेन महात्मना १४ उपोपविष्टामंचेपुद्रुष्टुकामाः स्वयंवरम् ॥ ततः पौरजनाः सर्वे सागरो हूतनिः
 स्वनाः १५ शिशुमारशिरः प्राप्य न्यविशंस्ते स्म पार्थिवाः ॥ प्रागुत्तरेण नगराहूमिभागे समेशुभे ॥ समाजवाटः शुशुभे भवनैः सर्वतो वृतः १६ प्राकारपरिखोपेतो द्वा
 रतोरणमंडितः ॥ वितानेन विचित्रेण सर्वतः समलंकृतः १७ तूर्यो घशतसंकीर्णः परार्ध्यागुरुधूपितः ॥ चंदनोदकसिक्तश्च माल्यदामोपशोभितः १८ कैलासाशिखर
 प्रखंबैर्नभस्तलविलोखिभिः ॥ सर्वतः संवृतः शुभैः प्रासादैः सुकृतोच्छ्रयैः १९ सुवर्णजालसंवातिर्मणिकुट्टिमभूपणैः ॥ सुखारोहणसोपानैर्महासनपरिच्छदैः २० स्रग्दा
 मसमवच्छन्नैरगुरुत्तमवासितैः ॥ हंसांशुवर्णवहुभिरायोजनसुगंधिभिः २१ असंवाधशतद्वारैः शयनासनशोभितैः ॥ बहुधातुपिनद्धांगैर्हिमवच्छिखरैरिव २२
 तत्र नानाप्रकारेषु विमानेषु स्वलंकृताः ॥ स्पर्धमानास्तदाऽन्योन्यं निषेदुः सर्वपार्थिवाः २३ तत्रोपविष्टान्ददृशुर्महासत्वपराक्रमान् ॥ राजसिंहान्महाभागान्कृ
 ष्णागुरुविभूषितान् २४ महाप्रसादान्ब्रह्मण्यान्स्वराष्ट्रपरिरक्षिणः ॥ प्रियान्सर्वस्य लोकस्य सुकृतैः कर्मभिः शुभैः २५ मंचेषु च पराद्धर्षेषु पौरजानपदाजनाः ॥
 कृष्णादर्शनसिद्धार्थं सर्वतः समुपाविशन् २६ ब्राह्मणैस्ते च सहिताः पांडवाः समुपाविशन् ॥ ऋद्धिपंचालराजस्य पश्यंतस्तामनुत्तमाम् २८ ततः समाजो वृधेस
 राजन् दिवसान्बहून् ॥ रत्नप्रदानबहुलः शोभितो नटनर्तकैः २८ वर्तमाने समाजे तुरमणीयेऽन्दिषोडशे ॥ आश्रुतांगी सुवसना सर्वाभरणभूषिता २९ मालांचसमुपा
 दायकांचनीं समलंकृताम् ॥ अवतीर्णा ततोरंगं द्रौपदी भरतर्षभ ३०

सज्यं धनुः कृत्वा इदं यंत्रं मतीत्य लक्ष्यं यो वेद्वासलब्धं समर्थः ११।१२।१३।१४ उपोपविष्टाः पादपूरणार्थं उपेत्य स्यात्पुत्तिः। प्रसमुपोदः पादपूरणइति १५ शिशुमारो जलजंतुस्तदाकारस्तारास
 मुहात्मको विष्णुस्तस्य शिरःप्रदेशे ऐशान्यां दिशि। अतएव सा अपराजितादिक् तां दिशं प्राप्य न्यविशन् तामेव दिशमाह प्रागिति प्रागुत्तरेण प्रागुदीच्यो रंतरालेनगरात्समीपे। एनवन्त्यतरस्यामदूरे
 पंचम्येत्वेन ब्रंतमिदं १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ विमानेषु सप्तभूमिगृहेषु। विमानो न्योमयाने च सप्तभूमिगृहेऽपि च इति मेदिनी २३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

म.भा.त्रि.
॥१६२॥

परिस्तीर्यर्धर्भःपरितःस्तीर्त्वा ३१ । ३२ । ३३ । ३४ इदंघनुःहृदंवलक्ष्यंइमेचवाणाःचलयंत्रच्छिद्रद्वारायुगपत्वंचवाणान्लक्ष्येयःसमर्पयतितस्याद्यभार्याभगिनीममेयमितिद्वयोःसंबंधः व्योमचरैर्वा
पुरोहितःसोमकानांमंत्रविद्ब्राह्मणःशुचिः ॥ परिस्तीर्यजुहावाग्निमाज्येनविधिवत्तदा ३१ संतर्पयित्वाज्वलनंब्राह्मणान्स्वस्तिवाच्यच ॥ वारयामाससर्वाणिवादि
त्राणिसमंततः ३२ निःशब्देतुकृतेतस्मिन्घृष्टुघ्नोविशोपते ॥ कृष्णामादायविधिवन्मेघदुंदुभिनिःस्वनः ३३ रंगमध्यगतस्तत्रमेघगंभीरयागिरा ॥ वाक्यमुच्चैर्ज
गादेदंशुक्ष्णमर्धवदुत्तमम् ३४ इदंघनुर्लक्ष्यमिमेचवाणाःशृण्वंतुमेभूप्रवयःसमेताः ॥ छिद्रेणयंत्रस्यसमर्पयध्वंशरैःशितैर्व्योमचरैर्दशाधः ३५ एतन्महत्कर्मकरो
तियोवैकुलेनरूपेणवलेनयुक्तः ॥ तस्याद्यभार्याभगिनीममेयंकृष्णामवित्रीनष्टपात्रवीमि ३६ तानेवमुक्त्वाहुपदस्यपुत्रःपश्चादिदंताभगिनीमुवाच ॥ नाम्नाचगो
त्रेणचकर्मणाचसंकीर्तयन्भूमिपतीन्समेतान् ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि घृष्टुघ्नवाक्ये पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥
॥ घृष्टुघ्नउवाच ॥ दुर्योधनोदुर्विषहोदुर्मुखोदुष्प्रधर्षणः ॥ विविंशतिर्विकर्णश्चसहोदुःशासनस्तथा ॥ युयुत्सुर्वायुवेगश्चभीमवेगरवस्तथा ॥ उग्रायुधोबलाकीच
करकायुर्विरोचनः २ कुंडकश्चित्रसेनश्चसुवर्चाःकनकध्वजः ॥ नंदकोबाहुशालीचतुर्दंडोविकटस्तथा ३ एतेचान्येचबहवोघातंराश्रामहाबलाः ॥ कर्णेन
सहितावीरास्त्वदर्धसमुपागताः ४ असंख्यातामहात्मानःपार्थिवाःक्षत्रियर्षभाः ॥ शकुनिःसौबलश्चैववृषकोऽथबृहद्बलः ५ एतेगांधारराजस्यसुताः
सर्वेसमागताः ॥ अश्वत्थामाचभोजश्चसर्वशस्त्रभृतांवरौ ६ समवेतौमहात्मानौत्वदर्धसमलंकृतौ ॥ बृहंतोमणिर्माध्वेवदंडधारश्चपार्थिवः ७ सहदेवजयत्सेनौमे
घसंधिश्चपार्थिवः ॥ विराटःसहपुत्राभ्यांशंखेनैवोत्तरेणच ८ वार्धक्षेमिःसुशर्माचसेनाविदुश्चपार्थिवः ॥ सुकेतुःसहपुत्रेणसुनाम्नाचसुवर्चसा ९ सुचित्रःसुकु
मारश्चवृकःसत्यघृतिस्तथा ॥ सूर्यध्वजोरोचमानोनीलश्चित्रायुधस्तथा १० अंशुर्माध्विकितानश्चश्रेणिर्माश्वमहाबलः ॥ समुद्रसेनपुत्रश्चचंद्रसेनःप्रतापवान् ११
जलसंधःपितापुत्रौविदंडोदंडएवच ॥ पौंड्रकोवासुदेवश्चभगदत्तश्चवीर्यवान् १२ कर्लिगस्ताम्रलितश्चपत्तनाधिपतिस्तथा ॥ मद्रराजस्तथाशल्यःसहपुत्रोमहा
रथः १३ रुक्मांगदेनवीरेणतथारुक्मरथेनच ॥ कौरव्यःसोमदत्तश्चपुत्रश्चास्यमहारथः १४ समवेतास्त्रयःशूराभूरिर्भूरिश्रवाःशलः ॥ सुदक्षिणश्चकांबोजोदृढघ
न्वाचपौरवः १५ बृहद्बलःसुषेणश्चाशिविरौशीनरस्तथा ॥ पटञ्जरनिहंताचकारूपाधिपतिस्तथा १६ संकर्षणोवासुदेवोरौक्मिणेयश्चवीर्यवान् ॥ सांभश्चचारुदे
ष्णश्चप्राद्युम्निःसगदस्तथा १७ अकूरःसात्यकिश्चैवउद्धवश्चमहामतिः ॥ कृतवर्माचहार्दिक्यःपृथुर्विपृथुरेवच १८ विदूरथश्चकंकश्चशंकुश्चसगवेषणः ॥ आशा
वहोऽनिरुद्धश्चसमीकःसारिमेजयः १९ वीरोवातपतिश्चैवझिष्ठीपिंडारकस्तथा ॥ उशीनरश्चविक्रांतोवृष्णयस्तेप्रकीर्तिताः २०
जेः ३५ । ३६ तान्मृपाप्रति ३७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपंचाशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ दुर्योधनइत्यादिस्पष्टार्थोऽर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

आदि. १
४०
॥१८६॥
॥१६२॥

२१ । २२ । २३ । २३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भा०षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ तेऽलंकृताइति १ । २ संकल्पजेनकामेन ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ अभितःपद्मालक्ष्मीर्येषांताम्स
भगीरथोबृहत्क्षत्रःसैधवश्चजयद्रथः ॥ बृहद्रथोबाल्हिकश्चश्रुतायुश्चमहारथः २१ उलूकःकैतवोराजाचित्रांगदशुभांगदौ ॥ वत्सराजश्चमतिमान्कोसलाधिपतिस्त
था २२ शिशुपालश्चविक्रांतोजरासंधस्तथैवच ॥ एतेचान्येचबहवोनानाजनपदेश्वराः २३ त्वदर्धमागतामद्रेक्षत्रियाःप्रथिताभुवि ॥ एतेभेत्स्यंतिक्रांतास्त्वद
र्थेलक्ष्यमुत्तमम् ॥ विध्येतयइदंलक्ष्यंवरयेथाःशुभेऽद्यतम् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिस्वयंवरपर्वणिराजनामकीर्तनेषडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः१८६॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तेऽलंकृताःकुंडलिनोयुवानःपरस्परंस्पर्धमानानरेन्द्राः ॥ अस्त्रबलंचात्मनिमन्यमानाःसर्वेसमुत्पेतुरुदायुधास्ते १ रूपेणवीर्येण
कुलेनचैवशीलेनवित्तेनचयौवनेन ॥ समिद्धदर्पामदवेगभिन्नामत्तायथाहैमवतागजेंद्राः २ परस्परंस्पर्धयाप्रेक्षमाणाःसंकल्पजेनाभिपरिभ्रुतांगाः ॥ कृष्णाममैवेत्य
भिभाषमाणान्प्रपासनेभ्यःसहसोदतिष्ठन् ३ तेक्षत्रियारंगताःसमेताजिगीषमाणाहुपदात्मजांताम् ॥ चकाशिरेपर्वतराजकन्यासुमांयथादेवगणाःसमेताः ४ कंद
र्पवाणाभिनिपीडितांगाःकृष्णागतैस्तेहृदयैर्नरेन्द्राः ॥ रंगावतीर्णाहुपदात्मजार्थद्वेषंप्रचरुःसुहृदोऽपितत्रां ५ अथाययुर्देवगणाविमानैरुद्रादित्यावसवोऽथाश्विनौच ॥
साध्याश्चसर्वेमरुतस्तथैवयमंपुरस्कृत्यघनेश्वरंच ६ दैत्याःसुपर्णाश्चमहोरगाश्चदेवर्षयोगुह्यकाश्चारणाश्च ॥ विश्वावसुनारिदपर्वतौचगंधर्वमुख्याःसहसाऽप्सरोभिः
७ हलायुधस्तत्रजनार्दनश्चवृष्ण्यंधकाश्चैवयथाप्रधानम् ॥ प्रेक्षांस्मचकुर्यदुपंगवास्तेस्थिताश्चकृष्णस्यमतेमहांतः ८ दृष्ट्वातुतान्मत्तगजेंद्ररूपान्पंचाभिपद्मानिव
वारणेंद्रान् ॥ भस्मावृतांगानिवहव्यवाहान्कृष्णःप्रदध्यौयदुवीरमुख्यः ९ शशंसरामाययुधिष्ठिरंसभीमंसजिष्णुंचयमौचवीरौ ॥ शनैःशनैस्तान्प्रसमीक्ष्यरामोजना
र्दनंप्रीतमनाददर्शह १० अन्येतुवीरान्पुत्रपौत्राःकृष्णागतैर्नत्रमनःस्वभावैः ॥ व्यायच्छमानाददृशुर्नतान्वैसंदष्टदंतच्छदताम्रनेत्राः ११ तथैवपार्थाःपृथुबाहवस्ते
वीरौयमौचैषमहानुभावौ ॥ तांद्रौपर्दाप्रेक्ष्यतदास्मसर्वेकंदर्पवाणाभिहताबभूवुः १२ देवर्षिगंधर्वसमाकुलंतसुपर्णनागासुरसिद्धजुष्टम् ॥ दिव्येनगंधेनसमाकुलं
चदिव्यैश्चपुष्पैरवकीर्यमाणम् १३ महास्वनेर्दुंदुभिनादितैश्चबभूवतसंकुलमंतरिक्षम् ॥ विमानसंबाधमभूत्समंतात्सवेणुवीणापणवानुनादम् १४ ततस्तुतेराज
गणाःक्रमेणकृष्णानिमित्तंरुतविक्रमाश्च ॥ सकर्णदुर्योधनशाल्वशल्यद्रौणायनिकाथसुनीथवक्राः १५ कर्लिगवंगाधिपपांड्यपौंड्राविदेहराजोयवनाधिपश्च ॥ अन्ये
चनानान्पुत्रपौत्राराराधिपाःपंकजपत्रनेत्राः १६ किरिटहारांगदचक्रवालैर्विभूषितांगाःपृथुबाहवस्ते ॥ अनुक्रमंविक्रमसत्वयुक्ताबलेनवीर्येणचनर्दमानाः १७

५५

वीगसुंदरानित्यर्थः । अतिपद्मानितिपाठेऽपिसएवार्थः । अतिमत्तानित्यपपाठः ९ । १० व्यायच्छमानाव्याददानाश्चक्षुःप्रसार्यकृष्णामेवददृशुर्नपांडवान् ११ तथैवपार्थाइति कामाभिमृतत्वाद्रामकृ
ष्णादीन्नदृशुरितिभावः १२ । १३ विमानसंबाधंविमानसंकीर्णं १४ । १५ । १६ । १७

संहननोपपन्नमत्यंतकाठिन्येनयुक्तं स्फुरतानामयितुमसामर्थ्यात्करात्रिःसरत्कोटितया । अतएवविक्षिप्यमाणाःदंडेनवीटाइव धनुषाधनुष्कोटया शमयांबभूवुरितिद्वयोःसंबंधः १८ । १९ चक्रवालं
मंडलं २० । २१ । २२ सामर्षहासं नीचकुलयोगादमर्षैः सूर्यापराधत्वाद्दासः २३ । २४ धनुरादायमानःपरीक्षमाणः देषशोधनेऽस्यरूपं २५ अभ्याशंसर्षापं २६ धनुषाआकृष्यमाणेन २७ आ

तत्कार्मुकंसंहननोपपन्नसंज्यंनशेकुर्मनसाऽपिकर्तुम् ॥ तेविक्रमंतःस्फुरतादृढेनविक्षिप्यमाणाधनुषानरेद्राः १८ विचेष्टमानाधरणीतलस्थायथावलंशैक्ष्यगुणक्र
माश्च ॥ गतौजसःस्रस्तकिरीटहाराविनिःश्वसंतःशमयांबभूवुः १९ हाहाकृतंतद्वनुषादृढेनविस्त्रस्तहारांगदचक्रवालम् ॥ कृष्णानिमित्तंविनिवृत्तकामंराज्ञां
तदामंडलमार्तमासीत् २० सर्वाहृपांस्तान्प्रसमीक्ष्यकर्णोधनुर्धराणांप्रवरोजगाम ॥ उद्धृत्यतूर्णधनुरुद्यतंतसज्यंचकाराशुयुयोजवाणान् २१ दृष्ट्वासूतंमेनिरे
पांडुपुत्राभित्वानीतंलक्ष्यवरंधरायाम् ॥ धनुर्धरारागकृतप्रतिज्ञमत्यग्निसोमार्कमथार्कपुत्रम् २२ दृष्ट्वातुतंद्रौपदीवाक्यमुच्चैर्जगादनाहंवरयामिसूतम् ॥ सामर्षहा
संप्रसमीक्ष्यसूर्यतत्याजकर्णःस्फुरितंधनुस्तत् २३ एवंपुनितृतेषुक्षत्रियेषुसमंततः ॥ चेदीनामधिपोवीरोबलवानंतकोपमः २४ दमघोषसुतोधीरःशिशुपालो
महामतिः ॥ धनुरादायमानस्तुजानुभ्यामगमन्महीम् २५ ततोराजामहावीर्योजरासंधोमहाबलः ॥ धनुषोऽभ्याशमागत्यतस्थौगिरिर्वाचलः २६ धनुषापी
ड्यमानस्तुजानुभ्यामगमन्महीम् ॥ ततउत्थायराजासस्वराष्ट्राप्यभिजग्मिवान् २७ ततःशल्योमहावीरोमद्राजोमहाबलः ॥ तदप्यारोप्यमाणस्तुजानुभ्या
मगमन्महीम् २८ तस्मिंस्तुसंध्रांतजनेसमाजेनिक्षिप्तवादेपुजनाधिपेषु ॥ कुंतीसुतो जिष्णुरियेपकर्तुंसज्यंधनुस्तत्सशरंप्रवीरः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदि
पर्वणिस्वयंवरपर्वणिसर्वराजपराङ्मुखीभवनेसप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यदानिवृत्ताराजानोधनुषःसज्यकर्म
णः ॥ अथोदतिष्ठद्विप्राणांमध्याजिष्णुरुदारधीः १ उदक्रोशन्विप्रमुख्याविधुन्वंतोऽजिनानिच ॥ दृष्ट्वासंप्रस्थितंपार्थमिंद्रकेतुसमप्रभम् २ केचिदासन्विमनसः
केचिदासन्मुदाऽन्विताः ॥ आहुःपरस्परंकेचिन्निपुणाबुद्धिर्जीविनः ३ यत्कर्णशल्यप्रमुखैःक्षत्रियैर्लोकविश्रुतैः ॥ नानतंबलवद्भिर्हधनुर्वेदपरायणैः ४ तत्कथंत्व
कृतास्त्रेणप्राणतोर्दुर्बलीयसा ॥ वटुमात्रेणशक्यंहिसज्यंकर्तुंधनुर्दिजाः ५ अवहास्याभविष्यंतिब्राह्मणाःसर्वराजसु ॥ कर्मण्यस्मिन्नसंसिद्धेचापलादपरीक्षिते ६
यद्येपदर्पाद्दर्पाद्वाऽप्यथब्राह्मणचापलात् ॥ प्रस्थितोधनुरायंतुंवार्यतांसाधुमागमत् ७ ॥ ब्राह्मणाउचुः ॥ नावहास्याभविष्यामोनचलाधवमास्थिताः ॥ नच
विद्विष्टतांलोकेगमिष्यामोमहीक्षिताम् ८ केचिदाहुर्दुर्वाश्रीमान्नागराजकरोपमः ॥ पीनस्कंधोरुवाहुश्चधैर्येणहिमवानिव ९ सिंहखेलगतिःश्रीमान्मतनागेंद्रविक्र
मः ॥ संभाव्यमस्मिन्कर्मदमुत्साहाच्चानुमीयते १०

रोप्यमाणःसजीकर्तुमिच्छन् २८ निक्षिप्तवादेपुत्यक्तधनुरुद्यमनकथेषु २९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेसप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ यदेति जिष्णुरर्जुनः १ । २ । ३ । ४
प्राणतःशक्तिः ५ । ६ । दर्पाद्दर्पात् हर्षादौत्सुक्यात् चापलादनवस्थितत्वात् ७ । ८ । ९ । १०

लोकेषुब्रह्मलोकांतेषु नृपुरुषेषु संस्थानचारिषुदेवासुराद्याकारेश्वरत्सुतत्कर्मनविद्यतेयत्ब्राह्मणानामसाध्यमितिसंबंधः ११ । १२ । १३ महद्भस्वमहदपिभुद्रंभवतियत्रतत्कर्म तदेवोदाहरति
जामदग्न्येनेति १४ ब्राह्मणवचसाक्षुद्रेणापिमहत्कर्मकर्तुंशक्यमित्यभिप्रेत्यसर्वेऽप्येकमत्येनाहुः तस्मादिति १५ । १६ । १७ । १८ राधेयःकर्णः १९ । २० । २१ । २२ विन्ध्य

शक्तिरस्यमहोत्साहानह्यशक्तःस्वयंवजेत् ॥ नचतद्विद्यतेकिंचित्कर्मलोकेषुयद्भवेत् ११ ब्राह्मणानामसाध्यंचनृपुसंस्थानचारिषु ॥ अब्भक्षावायुभक्षाश्चफला
हारादृढव्रताः १२ दुर्बलाअपिविप्राहिवलीयांसःस्वतेजसा ॥ ब्राह्मणोनावमंतव्यःसदसद्दासमाचरन् १३ सुखंदुःखंमहद्भस्वंकर्मयत्समुपागतम् ॥ जामदग्न्येन
रामेणनिर्जिताःक्षत्रियायुधि १४ पीतःसमुद्रोऽगस्त्येनअगाधोब्रह्मतेजसा ॥ तस्माद्भुवंतुसर्वेऽत्रवदुरेषधनुर्महान् १५ आरोपयतुशीघ्रं वैतथेत्यूचुर्दिजर्षभाः ॥
एवंतेपांवलपतांविप्राणांविधिधागिरः १६ अर्जुनोधनुषोऽभ्याशेतस्थौगिरिर्वाचलः ॥ सतद्धनुःपरिक्रम्यप्रदक्षिणमथाकरोत् १७ प्रणम्यशिरसादेवमी
शानंवरदंप्रभुं ॥ कृष्णंचमनसाकृत्वाजगृहेचारुनोधनुः १८ यत्पार्थिवैरुक्मसुनीथवक्रैराधेयदुर्योधनशल्यशाल्वैः ॥ तदाधनुर्वेदपरैर्नृसिंहैःकृतंनसज्यंमहतो
ऽपियत्नात् १९ तदर्जुनोवीर्यवतांसदर्पस्तदैरिंद्रावरजप्रभावः ॥ सज्यंचक्रेनिमिषांतरेणशरांश्चजग्राहदशार्धसंख्यान् २० विव्याधलक्ष्यंनिपपाततच्च
च्छिद्रेणभूमौसहसाऽतिविद्धं ॥ ततोऽतरिक्षेचवभूवनादःसमाजमध्येचमहान्निनादः २१ पुष्पाणिदिव्यानिववर्षदेवःपार्थस्यमूर्ध्निद्विषतांनिहंतुः २२ चैला
निविन्ध्युस्तत्रब्राह्मणाश्चसहस्रशः ॥ विलक्षितास्ततश्चक्रुर्हाहाकारांश्चसर्वशः ॥ न्यपतंश्चात्रनभसःसमंतात्पुष्पवृष्टयः २३ शतांगानिचतूर्याणिवादकाः
समवादयन् ॥ सूतमागधसंघाश्चाप्यस्तुवंस्तत्रसुस्वराः २४ तंदृष्ट्वाद्भुपदःप्रीतोवभूवरिपुसूदनः ॥ सहसैन्यैश्चपार्थस्यसाहाय्यार्थमियेषसः २५ तस्मिं
स्तुशब्देमहतिप्रवृद्धेयुधिष्ठिरोधर्मभृतांवरिष्ठः ॥ आवासमेवोपजगामशीघ्रंसार्धयमाभ्यांपुरुषोत्तमाभ्याम् २६ विद्धंतुलक्ष्यंप्रसमीक्ष्यकृष्णापार्थचशक्रप्रतिमं
निरीक्ष्य ॥ आदायशुक्लांवरमाल्यदामजगामकुंतीसुतमुत्समयंती २७ सतामुपादायविजित्यरंगेद्विजातिभिस्तैरभिपूज्यमानः ॥ रंगात्रिरक्रामदचित्यकर्मा
पल्यातयाचाप्यनुगम्यमानः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिस्वयंवरपर्वणिलक्ष्यच्छेदनेऽष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ तस्मैदित्सतिकन्यांतुब्राह्मणायतदानृपे ॥ कोपआसीन्महीपानामालोक्यान्योन्यमंतिकात् १ अस्मानयमतिक्रम्यतृणीकृत्यचसंगतान् ॥ दातुमिच्छ
तिविप्रायद्रौपर्दायोपितांवरां २ अवरोप्येहवृक्षंतुफलकालेनिपात्यते ॥ निहन्मैनंदुरात्मानंयोऽयमस्मान्नमन्यते ३

धुर्विजयध्वजवदुच्छिद्रवंतः विलक्षिताःविषमंलक्षितंदृष्टियेपांतेतथाभूताःशत्रवःलक्ष्येणविनाकृतावा २३ शतमनंतान्यमानिनस्वांगुलिदंडधनुर्ग्याविकादीनिवादनोपायायेषांतानि । ' अंगगात्रांति
कोपायप्रतीकेषु'इतिविश्वः २४ साहाय्यार्थं द्रौपद्यलाभात्क्षुब्धेनृपांतैर्युद्धप्रसक्तौसत्यां २५ । २६ उत्समयंतीउत्तमपतिलाभादत्यंतगर्वकुर्वती २७ । २८ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये
भारतभावदीपेअष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ तस्मैदित्सतीति १ । २ । ३

अवरोप्येत्यस्यव्याख्याअयंहीतिव्यवहितश्लोकेन ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ संत्रासाद्ब्राह्मणकोपेनसर्वसत्रंनश्येदितिशांकोत्थाद्भयात् १३।१४।१५।१६।१७
 नह्यर्हत्येषसमानंनपितृद्वक्रमंगुणैः ॥ हन्मैनसहपुत्रेणदुराचारंनृपाद्विषम् ४ अयंहिसर्वानाहूयसत्कृत्यचनराधिपान् ॥ गुणवद्भोजयित्वात्रंततःपश्चान्नमन्यते ५
 अस्मिन्नराजसमावायेदेवानामिवसन्नये ॥ किमयंसदृशंकंचिन्नृपतिर्नैवदृष्टवान् ६ नचविप्रेष्वधीकारोविद्यतेवरणंप्रति ॥ स्वयंवरःक्षत्रियाणामितीयंप्रथिताश्रुतिः
 ७ अथवायदिकन्येयंनचकंचिद्भूषति ॥ अग्रावेनांपरिक्षिप्ययामराष्ट्राणिपार्थिवाः ८ ब्राह्मणोयदिचापल्याल्लोभाद्भ्रातृत्वानिदम् ॥ विप्रियंपार्थिवेन्द्राणांनैष
 वध्यःकथंचन ९ ब्राह्मणार्थंनोराज्यंजीवितंहिवसूनिच ॥ पुत्रपौत्रंचयच्चान्यदस्माकंविद्यतेधनम् १० अवमानभयाच्चैवस्वधर्मस्यचरक्षणात् ॥ स्वयंवराणा
 मन्येषामाभूदेवंविधागतिः ११ इत्युक्त्वा राजशार्दूलदृष्टाःपरिघवाहवः ॥ इपदंतुजिघांसंतःसायुधाःसमुपाद्रवन् १२ तान्गृहीतशरावापान्कुद्धानापततो
 बहून् ॥ इपदोवीक्ष्यसंत्रासाद्ब्राह्मणाच्छरणंगतः १३ वेगेनापततस्तांस्तुप्रभिन्नानिवारणान् ॥ पांडुपुत्रोमहेष्वासौप्रतियातावर्दिमौ १४ ततःसमुत्पेतुरु
 दायुधास्तेमहीक्षितोवद्गोधांगुलित्राः ॥ जिघांसमानाःकुरुराजपुत्रावमर्षयंतोऽर्जुनभीमसेनौ १५ ततस्तुभीमोऽहुतभीमकर्मा महाबलोवज्रसमानसारः ॥
 उत्पाट्यदोभ्यांशुमेकवीरोनिष्पत्रयामासयथागजेंद्रः १६ तंवृक्षमादायरिपुप्रमार्थीदंडीवदंडंपितृराजउग्रम् ॥ तस्थौसमीपेपुरुषर्षभस्यपार्थस्यपार्थःपृथुदी
 र्घवाहुः १७ तत्प्रेक्ष्यकर्मातिमनुष्यबुद्धिर्जिष्णुःसहिभ्रातुरचित्यकर्मा ॥ विसिस्मियेचापिभयंविहायतस्थौधनुर्गृह्यमहेंद्रकर्मा १८ तत्प्रेक्ष्यकर्मातिमनुष्यबुद्धिर्जिष्णोः
 सहभ्रातुरचित्यकर्मा ॥ दामोदरोभ्रातरमुग्रवीर्यहलाबुधंवाक्यमिदंभाषे १९ यएषसिंहर्षभखेलगामीमहदनुःकर्षितालमात्रम् ॥ एषोऽर्जुनोनात्रविचार्यमस्ति
 यद्यस्मिसंकर्षणवासुदेवः २० यस्त्वेषवृक्षंतरसाज्वभज्यराज्ञानिकारेसहसाप्रवृत्तः ॥ वृकोदरात्रान्यद्वैहेतदद्यकर्तुंसमर्थःसमरेपृथिव्याम् २१ योऽसौपुरस्तात्क
 मलायताक्षस्तनुर्महासिंहगतिर्विनीतः ॥ गौरःप्रलंबोज्ज्वलचारुघोणोविनिःसृतःसोऽच्युतधर्मपुत्रः २२ यौतौकुमाराविवकार्तिकेयौद्वावाश्विनेयावितिमेवितर्कः ॥
 मुक्ताहितस्माज्जतुवेश्मदाहान्मयाश्रुताःपांडुसुबाःपृथाच २३ तमब्रवीन्निर्जलतोयदाभोहलायुधोऽनंतरजंप्रतीतः ॥ प्रीतोऽस्मिद्वद्वाहिपितृष्वसारंपृथांविमुक्तांस
 हकौरवाग्र्यैः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि कृष्णवाक्येऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अजिनानिविधु
 न्वंतःकरकांश्चद्विजर्षभाः ॥ ऊचुस्तेभीर्नकर्तव्यावयंयोत्स्यामहेपरान् १ तानेवंवदतोविप्रानर्जुनःप्रहसन्निव ॥ उवाचप्रेक्षकाभूत्वायूर्यंतिष्ठथपार्श्वतः २ अहमेना
 नजिह्वाग्रैःशतशोविकिरच्छरैः ॥ वारयिष्यामिसंकुद्धान्मंत्रैराशीविषानिव ३ इतितद्वनुरानम्यशुल्कावाप्तंमहाबलः ॥ भ्रात्राभीमेनसहितस्तस्थौगिरिरिवाचलः ४

१८।१९।२०।२१ घोणानासा २२ कार्तिकेयावित्पभूतोपमा २३।२४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥
 अजिनानीति १।२।३ शुल्कावाप्तंपणप्राप्तं ४

५।६।७।८।९।१०।११ विजिगीषिणोविजिगीषावतो १२ शूराणामर्थवद्विर्वचनेःशूरार्थवचनेः १३।१४ प्रतिहन्यप्रतिहत्य । वाल्यपीतिपक्षेऽनुनासिकलोपाभावात्तुक् । तत्प्रति
 ततःकर्णमुखान्दृष्ट्वाक्षत्रियानयुद्धदुर्मदान् ॥ संपेततुरभीतौतौगजौप्रतिगजानिव ५ ऊचुश्चवाचःपरुषास्तेराजानोयुयुत्सवः ॥ आहवेहिद्विजस्यापिवधोदृष्टोयुयु
 त्सतः ६ इत्येवमुक्त्वा राजानःसहसादुहुर्द्विजान् ॥ ततःकर्णोमहातेजाजिष्णुंप्रतिययौरणे ७ युद्धार्थीवासिताहेतोर्गजःप्रतिगजंयथा ॥ भीमसेनंययौशल्योमद्रा
 णामीश्वरोवली ८ दुर्योधनादयःसर्वेब्राह्मणैःसहसंगताः ॥ मृदुपूर्वमयत्नेनप्रत्ययुध्यंस्तदाऽऽहवे ९ ततोऽर्जुनःप्रत्यविध्यदापतंतंशितैःशरैः ॥ कर्णवैकर्तनंश्रीमा
 न्विकृष्यवलवद्धनुः १० तेषांशराणांवेगेनशितानांतिग्मतेजसाम् ॥ विमुह्यमानोराधेयोयत्नात्तमनुधावति ११ ताबुभावप्यनिर्देश्यौलाघवाज्जयतांवरौ ॥ अयु
 ध्येतांसुसंरब्धावन्योन्यविजिगीषिणौ १२ कृतेप्रतिकृतंपश्यपश्यवाहुवलंचमे ॥ इतिशूरार्थवचनैरभाषेतांपरस्परम् १३ ततोऽर्जुनस्यभुजयोर्वीर्यमप्रतिमंभुवि ॥
 ज्ञात्वावैकर्तनःकर्णःसंरब्धःसमयोधयत् १४ अर्जुनेनप्रयुक्तांस्तान्वाणान्वेगवतस्तदा ॥ प्रतिहन्यननादोच्चैःसैन्यानितदपूजयन् १५ ॥ कर्णउवाच ॥ तुष्यामि
 तेविप्रमुख्यभुजवीर्यस्यसंयुगे ॥ अविषादस्यचैवास्यशस्त्रास्त्रविजयस्यच १६ किंत्वंसाक्षाद्भुवदोरामोवाविप्रसतम ॥ अथसाक्षाद्भिरिहयःसाक्षाद्वाविष्णुरच्युतः
 १७ आत्मप्रच्छादनार्थं वैवाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ विप्ररूपंविधायेदंमन्येमांप्रतियुध्यते १८ नहिमामाहवेकुद्धमन्यःसाक्षाच्छचीपतेः ॥ पुमान्योधयितुंशक्तःपांड
 वाद्वाकिरीटिनः १९ तमेवंवादिनंतत्रफाल्गुनःप्रत्यभाषत ॥ नास्मिकर्णधनुर्वदोनास्मिरामःप्रतापवान् २० ब्राह्मणोऽस्मियुधांश्रिष्ठःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ ब्राह्मे
 पौरंदरेचास्त्रेनिष्ठितोगुरुशासनात् २१ स्थितोऽस्म्यघरणेजेतुंत्वां वैवीरस्थिरोभव ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराधेयोयुद्धात्कर्णोन्यवर्तत २२ ब्राह्मंतेज
 स्तदाऽज्यमन्यमानोमहारथः ॥ अपरस्मिन्वनोद्देशेवीरौशल्यवृकोदरौ २३ बलिनोयुद्धसंपन्नौविद्ययाचबलेनच ॥ अन्योन्यमाह्वयंतौतुमत्ताविवमहागजौ
 २४ मुष्टिभिर्जानुभिश्चैवनिघ्नंतावितरेतरम् ॥ प्रकर्षणाकर्षणयोरभ्याकर्षविकर्षणैः २५ आचकर्षतुरन्योऽन्यंमुष्टिभिश्चापिजघ्नतुः ॥ ततश्चटचटाशब्दःसुघोरोह्य
 भवत्तयोः २६ पापाणसंपातनिभैःप्रहौरैरभिजघ्नतुः ॥ मुहूर्त्ततौतदाऽन्योन्यंसमरेपर्यकर्षताम् २७ ततोभीमःसमुत्क्षिप्यबाहुभ्यांशल्यमाहवे ॥ अपातयत्कुरुश्रे
 ष्ठोब्राह्मणाजहसुस्तदा २८ तत्राश्वर्यंभीमसेनश्चकारपुरुषर्षभः ॥ यच्छल्यंपातितंभूमौनावधीद्वलीनंवली २९ पातितेभीमसेनेनशल्येकर्णेचशांकिते ॥ शांकि
 ताःसर्वराजानःपरिववृत्तकोदरम् ३० ऊचुश्चसहितास्तत्रसाध्विमौब्राह्मणर्षभौ ॥ विज्ञायेतांक्वजन्मानौक्वनिवासौतथैवच ३१ कोहिराधासुतंकर्णशक्तोयोधयि
 तुरणे ॥ अन्यत्ररामाद्गोणाद्वापांडवाद्वाकिरीटिनः ३२ कृष्णाद्वादेवकीपुत्रात्कृष्णाद्वाऽपिशरद्वतः ॥ कोवादुर्योधनंशक्तःप्रतियोधयितुरणे ३३

हननं १५।१६।१७ मन्येत्वांयस्मान्मांप्रतियुध्यसे १८।१९।२०।२१।२२ वनोद्देशेगृहशांनिवासस्थाने । 'वननंपुंसर्वनीरेनिवासात्यकानने'इतिमेदिनी २३।२४ प्रकर्षणंदूरनोदनं ।
 आकर्षणमर्षाकर्षणं । अभ्याकर्षणमभिमुखमास्फालनं । विकर्षणंतिर्यक्पातनं २५।२६।२७ समुत्क्षिप्यकूर्मांडफलवदपातयत् २८।२९।३०।३१।३२।३३

३४ अवहारोयुद्धाभिवर्तनं ३५ सापराधाअपीतिसंधिरार्यः अथअथवाकालांतरेउपलभ्य ३६ संयुगेतत्कर्मकृत्वातुष्णींभूतावितिशेषः ३७ । ३८ । ३९ ब्रह्मब्राह्मणजातिःउत्तरंउत्कृष्टंयस्मि
 स्सब्रह्मोत्तरः ४० । ४१ । ४२ । ४३ अभिगच्छतिउपस्थितेसति ४४ । ४५ । ४६ भार्गववेश्मकुलालगृहं ४७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभादीये नवत्यधिकशत
 तथैवमद्राधिपतिशल्यंवलवतावरम् ॥ बलदेवाहृतेवीरात्पांडवाद्वाट्टकोदरात् ३४ वीराहुयोधनाद्वाऽन्यःशक्तःपातयितुरणे ॥ क्रियतामवहारोस्माद्युद्धाद्ब्राह्मणसं
 वृतात् ३५ ब्राह्मणाहिसदारक्ष्याःसापराधाऽपिनित्यदा ॥ अथैनानुपलभ्येहपुनर्योस्यामहृष्टवत् ३६ तांस्तथावादिनःसर्वान्प्रसमीक्ष्यक्षितीश्वरान् ॥ अथान्या
 न्पुरुषांश्चापिठ्वातत्कर्मसंयुगे ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्कर्मभीमस्यसमीक्ष्यकृष्णःकुंतीसुतौतौपरिशंकमानः ॥ निवारयामासमहीपतीस्तान्धर्मणलब्धे
 त्यनुनीयसर्वान् ३८ एवंतेविनिवृत्तास्तुयुद्धाद्युद्धविशारदाः ॥ यथावासंययुःसर्वेविस्मिताराजसत्तमाः ३९ वृत्तोब्रह्मोत्तरोरंगःपांचालीब्राह्मणैर्वृता ॥ इतिब्रुवंतः
 प्रययुर्येतत्रासन्समागताः ४० ब्राह्मणैस्तुप्रतिच्छन्नौरैरवाजिनवासिभिः ॥ कृच्छ्रेणजग्मतुस्तौतुभीमसेनघनंजयौ ४१ विमुक्तौजनसंवाधाच्छत्रुभिःपरिविक्ष
 तौ ॥ कृष्णयाऽनुगतौतत्रनृवीरौतौविरजतुः ४२ पौर्णमास्यांघनैर्मुक्तौचंद्रसूर्याविवोदितौ ॥ तेषामाताबहुविधंविनाशंपर्यर्चितयत् ४३ अनागच्छत्सुपुत्रेषुभै
 क्षकालेऽभिगच्छति ॥ धार्तराष्ट्रैर्हतानस्युर्विज्ञायकुरुपुंगवाः ४४ मायान्वितैर्वारक्षोभिःसुघोरैर्दृष्टैरिभिः ॥ विपरीतंमतंजातंव्यासस्यापिमहात्मनः ४५ इत्ये
 वंचितयामाससुतस्नेहावृतापृथा ॥ ततःसुतजनप्रायेदुर्दिनेमेवसंभ्रुते ४६ महत्यथापराह्लेतुघनैःसूर्यइवावृतः ॥ ब्राह्मणैःप्राविशत्तत्रजिष्णुर्भार्गववेश्मतत् ४७
 ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि पांडवप्रत्यागमने नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गत्वातुतां
 भार्गवकर्मशालांपार्थोपृथांप्राप्यमहानुभावौ ॥ तांयाज्ञसेनीपरमप्रतीतौभिक्षेत्यथावेदयतांनराय्यौ १ कुटीगतासात्वन्वेक्ष्यपुत्रौप्रोवाचभुंकेतिसमेत्यसर्वे ॥ पश्चा
 च्चकुंतीप्रसमीक्ष्यकृष्णांकष्टंमयाभाषितमित्युवाच २ साऽधर्मभीतापरिचितयंतीतांयाज्ञसेनीपरमप्रतीताम् ॥ पाणौगृहीत्वोपजगामकुंतीयुधिष्ठिरंवाक्यमुवाचचे
 दम् ३ ॥ कुंत्युवाच ॥ इयंतुकन्याद्वुपदस्यराज्ञस्तवानुजाभ्यांमयिसन्निविष्टा ॥ यथोचितंपुत्रमयाऽपिचोक्तंसमेत्यभुंकेतितृपप्रमादात् ४ मयाकथंनानृतमुक्तम
 द्यभवेत्कुरुणासृषभब्रवीहि ॥ पंचालराजस्यसुतामघर्मोचोपवर्तेतनविभ्रमेच्च ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सएवमुक्तोमतिमानृवीरोमात्रामुहूर्तेतुविचित्यराजा ॥
 कुंतीसमाश्वस्यकुरुप्रवीरोघनंजयंवाक्यमिदंभाषे ६ त्वयाजिताफाल्गुनयाज्ञसेनीत्वयैवशोभिष्यतिराजपुत्री ॥ प्रज्वाल्यतामग्निरभिन्नसाहस्रहाणपाणिंविधि
 वत्त्वमस्याः ७ ॥ अर्जुनउवाच ॥ मामानरेद्रत्वमघर्मभाजंकथानघर्मोऽयमशिष्टदृष्टः ॥ भवान्निवेश्यःप्रथमततोऽयंभीमोमहाबाहुरचित्यकर्मा ८

तमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ ४ ॥ ॥ गत्वेति १ । २ अघर्मोबहुभर्तृत्वरूपस्तस्माद्गीता ३ । ४ अघर्मोबहुभर्तृत्वरूपः विभ्रमेचतेनाघर्मणतिर्यग्योनोपुनःपुनर्विशेषेणभ्रमेत् ५
 ६ । ७ नघर्मोऽयंदृष्टः अयंकः यंभाभवानशिष्टशासितवान् । निवेश्यःविवाहः ८

१ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ भेदभयंयस्यत्रोपदीतस्येतेरेशत्रवःस्युरितिभेदः १६ । १७ रौहिणेयोबलदेवः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ शत्रुसाहाःशत्रुवेगस्यसोदारः २४ यद्
 अहततोनुकुलोऽनंतरंमेपश्चादयंसहदेवस्तरस्वी ॥ वृकोदरोऽहंचयमौचराजत्रियंचकन्याभवतोनियोज्याः ९ एवंगतेयत्करणीयमत्रधर्म्यंयशस्यंकुरुतद्विचित्य ॥
 पंचालराजस्यहितंचयत्स्यात्प्रशाधिसर्वेस्मवशोस्थितास्ते १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जिष्णोर्वचनमाज्ञायभक्तिस्नेहसमन्वितम् ॥ दृष्टिनिवेशयामासुःपांचाल्यां
 पांडुनंदनाः ११ दृष्ट्वातेतत्रपश्यंतीं सर्वेकृष्णांयशस्विनीम् ॥ संप्रेक्ष्यान्योन्यमासीनाहृदयैस्तामधारयन् १२ तेषांतुद्रौपदीदृष्ट्वासर्वेषामभितौजसाम् ॥ संप्रमथ्ये
 द्रियग्रामंप्रादुरासीन्मनोभवः १३ काम्यंहिरूपंपांचाल्याविधात्राविहितंस्वयम् ॥ बभूवाधिकमन्याभ्यःसर्वभूतमनोहरम् १४ तेषामाकारभावज्ञःकुंतीपुत्रोयुधि
 ष्ठिरः ॥ द्वैपायनवचःकृत्स्नंसस्मारमनुजर्षभः १५ अब्रवीत्सहितान्भ्रातृन्मिथोभेदभयात्तृपः ॥ सर्वेषांद्रौपदीभार्याभविष्यतिहिनःशुभा १६ ॥ वैशंपायनउवा
 च ॥ भ्रातुर्वचस्तत्प्रसमीक्ष्यसर्वेज्येष्ठस्यपांडोस्तनयास्तदानीम् ॥ तमेवार्थंध्यायमानामनोभिःसर्वेचतेतस्थुरदीनसत्वाः १७ वृष्णिप्रवीरस्तुकुरुप्रवीरानाशंस
 मानःसहरौहिण्यः ॥ जगामतांभार्गवकर्मशालायत्रासतेतेपुरुषप्रवीराः १८ तत्रोपविष्टंयुदीर्घबाहुंददर्शकृष्णःसहरौहिण्यः ॥ अजातशत्रुपरिवार्यतांश्चाप्युपोप
 विष्टान्ज्वलनप्रकाशान् १९ ततोऽब्रवीद्वासुदेवोऽभिगम्यकुंतीसुतंधर्मभृतांवरिष्ठम् ॥ कृष्णोऽहमस्मीतिनिपीडयपादौयुधिष्ठिरस्याजमीढस्यराज्ञः २० तथैव
 तस्याप्यनुरौहिण्यस्तौचापिहृष्टाःकुरवोऽभ्यनंदन् ॥ पितृष्वसुश्चापियदुप्रवीरावष्टहतांभारतमुख्यपादौ २१ अजातशत्रुश्चकुरुप्रवीरःपप्रच्छकृष्णंकुशलंविलो
 क्य ॥ कथंयंवासुदेवत्वयेहगृढावसंतोविदिताश्चसर्वे २२ तमब्रवीद्वासुदेवःप्रहस्यगूढोप्यग्निर्जायतएवराजन् ॥ तंविक्रमंपांडवेयानतीत्यकोऽन्यःकर्ताविद्यतेमानु
 षेषु २३ दिष्ट्यासर्वेषावकाद्विप्रमुक्तायूयंघोरात्पांडवाःशत्रुसाहाः ॥ दिष्ट्यापापोष्टतराष्ट्रस्यपुत्रःसहामात्योनसकामोऽभविष्यत् २४ भद्रंवोऽस्तुनिहितंयदुहायां
 विवर्धंज्वलनाइवैधमानाः ॥ मावोविदुःपार्थिवाःकेचिदेवयास्यावहेशिविरायैवतावत् ॥ सोऽज्ञातःपांडवेनाव्ययश्रीःप्रायाच्छीघ्रंवलदेवेनसार्धम् २५ ॥ इतिश्री
 महाभारतेआदिपर्वणिस्वयंवरपर्वणिरामकृष्णागमनेएकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दृष्ट्युन्नस्तुपांचाल्यःपृष्ठतःकुरुनंदनौ ॥
 अन्वगच्छत्तदायांतौभार्गवस्यनिवेशने १ सोऽज्ञायमानःपुरुषानवधायसमततः ॥ स्वयमारान्त्रिलीनोऽभूद्भार्गवस्यनिवेशने २ सोयंचभीमस्तुरिपुप्रमार्थीजिष्णु
 र्यमौचापिमहानुभावौ ॥ भैक्षंचरित्वातुयुधिष्ठिरायनिवेदयांचकुरदीनसत्वाः ३ ततस्तुकुंतीद्वुपदात्मजातामुवाचकालेवचनंवदान्या ॥ त्वमग्रमादायकुरुष्वभद्रैव
 लिंचविप्रायचदेहिभिक्षाम् ४ येचान्निच्छंतिददस्वतेभ्यःपरिश्रितायेपरितोमनुष्याः ॥ ततश्चशेषंप्रविभज्यशीघ्रमर्धंचतुर्धाममचात्मनश्च ५

द्वंगहायांबुद्धौनिहितंतदोऽस्तु २५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभादीये एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ दृष्ट्युन्नस्तु १ सःअज्ञायमानः पांडवैरितरैश्च आरात्समीपे २ । ३
 अग्रप्रथममादायबलिंकुरुष्वभिक्षांचदेहि ४ परिश्रिताःअन्येऽन्नोपजीविनः चतुर्धाममचात्मनश्चेत्यर्धेपोढार्थीमायेत्यर्थः ५

आदि. १
अ०
॥१९३॥

म.भा.टी.
॥१६६॥

संहननोपपन्नोदहःपुष्टश्च ६ साधुविशंकमानास्वस्थश्रेयस्तर्कयन्ती । शंकात्रासेवितर्कैव इतिमेदिनी ७ । ८ अगस्त्येनशास्ताशिक्षितातांदक्षिणामभितः सर्वेऽपिदक्षिणामभितःपुरस्तात् शिरोदेशस्वेव
पादांतरेपादसमीपप्रदेशे ९ पादोपधानीवसर्वेषांपादस्पृशंलभमानाकुशेषुकुशासनेषु १० पृतनाधिकाराःसेनाधीशयोग्याः ११ । १२ । १३ अप्रतिविंदमानःअजानन् १४ मूर्ध्निपदहीनवर्णयोगात् वे
श्यपक्षेतुनपातित्वं । शूद्रपक्षेतु 'पद्युवाएतत्स्मशानंयच्छूद्रः' इतिशूद्रस्यपापयुक्तस्मशानत्वश्रुतेस्तत्रमालावत्सुकुमारीबालापतितेतिस्पष्टमुक्तं १५ सवर्णप्रवरःक्षत्रियश्रेष्ठः उद्विक्तवर्णाब्राह्मणः

अर्धतुभीमायचदेहिभद्रेयएषनागर्षभतुल्यरूपः ॥ गौरोयुवासंहननोपपन्नएषोहिवीरोवहुभुक्तसदैव ६ साहृष्टरूपेवतुराजपुत्रीतस्यावचःसाधुविशंकमाना ॥ यथा
वदुक्तंप्रचकारसाध्वीतेचापिसर्वेदुभुजुस्तदन्नम् ७ कुशैस्तुभूमौशयनंचकारमाद्रीपुत्रःसहदेवस्तरस्वी ॥ यथास्वकीयान्यजिनानिसर्वेसंस्तीर्यवीराःसुपुपुर्धरण्याम्
८ अगस्त्यशास्तामभितोदिशंतुशिरांसितेषांकुरुसतमानाम् ॥ कुंतीपुरस्तानुवभूवतेषांपादांतरेचाथवभूवकृष्णा ९ अशेतभूमौसहपांडुपुत्रैःपादोपधानीवकृता
कुशेषु ॥ नतत्रदुःखंमनसाऽपितस्यानचावमेनेकुरुपुंगवास्तान् १० तेतत्रशूराःकथयांबभूवुःकथाविचित्राःपृतनाधिकाराः ॥ अस्त्राणिदिव्यानिरथांश्वनागान्
खड्गानगदाश्चापिपरश्वधांश्च ११ तेषांकथास्ताःपरिकीर्त्यमानाःपंचालराजस्यसुतस्तदानीम् ॥ शुश्रावकृष्णांचतदानिषण्णातेचापिसर्वेदहशुर्मनुष्याः १२ घृ
ष्टद्युम्नोराजपुत्रस्तुसर्ववृत्तंतेषांकथितंचैवरात्रौ ॥ सर्वैराज्ञेदुपदायाखिलेननिवेदयिष्यंस्त्वरितोजगाम १३ पंचालराजस्तुविषण्णरूपस्तान्पांडवानप्रतिविंदमानः ॥
घृष्टद्युम्नंपर्यपृच्छन्महात्माकसागताकेननीताचकृष्णा १४ कश्चिन्नशूद्रेणहीनजेनवैश्येनवाकरदेनोपपन्ना ॥ कश्चित्पदंमूर्ध्निनपंकदिग्धंकश्चिन्नमालापतिताश्म
शाने १५ कश्चित्सवर्णप्रवरोमनुष्यउद्विक्तवर्णोऽप्युतएवकश्चित् ॥ कश्चिन्नवामोमममूर्ध्निपादःकृष्णाभिर्मर्शनकृतोऽद्यपुत्र १६ कश्चिन्नतप्स्येपरमप्रतीतःसंयुज्य
पार्थेननरर्षभेण ॥ वदस्वतत्त्वेनमहानुभावकोऽसौविजेतादुहितुर्ममाद्य १७ विचित्रवीर्यस्यसुतस्यकश्चित्कुरुप्रवीरस्यधियंतिपुत्राः ॥ कश्चितुपार्थेनयवीयसा
ऽद्यधनुर्गृहीतंनिहतंचलक्ष्यम् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिस्वयंवरपर्वणिघृष्टद्युम्नप्रत्यागमनेद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ६ ॥
समाप्तंस्वयंवरपर्व ॥ ॥ अथवैवाहिकपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तथोक्तःपरिहृष्टरूपःपित्रेशंसाथसराजपुत्रः ॥ घृष्टद्युम्नःसोमकानांप्रवर्होवृत्तंयथा
येनहताचकृष्णा १ ॥ घृष्टद्युम्नउवाच ॥ योऽसौयुवाव्यायतलोहिताक्षःकृष्णाजिनीदेवसमानरूपः ॥ यःकार्मुकाभ्यंरुतवानधिज्यंलक्ष्यंचयःपातितवान्पृथि
व्याम् २ असज्जमानश्चततस्तरस्वीवृत्तोद्विजाभ्यैरभिपूज्यमानः ॥ चक्रामवज्रीवदितेःसुतेषुसर्वैश्चदेवैर्ऋषिभिश्चजुष्टः ३ कृष्णाप्रहृष्टाजिनमन्वयात्तंनगंयथाना
गवधूःप्रहृष्टा ॥ अमृष्यमाणेषुनराधिपेषुकुद्धेषुवैतत्रसमापतसु ४

मूर्ध्निपादस्तुवेपमात्रेणब्राह्मणत्वानिश्रयात्शौर्यस्यचकर्णकल्लययोःसूतशूद्रयोरपिदृष्टत्वात्संभावितः १६ कश्चिदितिकामप्रवेदने । पार्थेनसंयुज्यपरमप्रतीतोत्यंतहृष्टोऽसि तादृशशौर्यस्याग्यत्रासंभवात्
१७ धियंतिजीवंति १८ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे दिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ततइति प्रवर्हंउत्तमः १ । २ । ३ । ४

॥१६६॥

महीप्ररोहं वृक्षं ५ । ६ । ७ उक्ताताम्बामितिशेषः ८ ब्राह्मणसात्ब्राह्मणाधीनं ९ दर्भोणांअजिनाग्रमुपर्योजिनंचतदास्तरणंवेतिसमासः १० । ११ । १२ । १३ विद्याम वेदितुमिच्छामः १४ । १५

ततोऽपरःपार्थिवसंधमध्येप्रवृद्धमारुज्यमहीप्ररोहं ॥ प्रकालयन्नेवसपार्थिवौघानकुद्धोऽतकःप्राणभृतोयथैव ५ तौपार्थिवानांमिषतानरेंद्रकृष्णासुपादायगतौन
राग्यौ ॥ विभ्राजमानाविवचंद्रसूर्यौवाह्यांपुराद्गार्गवकर्मशालां ६ तत्रोपविष्टार्चिरिवानलस्यतेषांजनित्रीतिममप्रतर्कः ॥ तथाविधैरेवनरप्रवीरैरुपोपविष्टौस्त्रि
भिरग्रिकल्पैः ७ तस्यास्ततस्तावभिवाद्यपादाबुक्ताचकृष्णात्वभिवादयेति ॥ स्थितांचतत्रैवनिवेद्यकृष्णाभिक्षाप्रचारायगतानराग्याः ८ तेषांतुभैक्षंप्रतिष्ट
ह्यकृष्णादत्वावलिंब्राह्मणसाच्चकृत्वा ॥ तांचैववृद्धांपरिवेष्यतांश्वनरप्रवीरानस्वयमप्यभुंक्त ९ सुतास्तुतेपार्थिवसर्वएवकृष्णाचतेषांचरणोपधाने ॥ आसी
त्पृथिव्यांशयनंचतेषांदर्भाजिनाग्रास्तरणोपपन्नम् १० तेनर्दमानाइवकालमेघाःकथाविचित्राःकथयांबभूवुः ॥ नवैश्यशूद्रौपयिकीःकथास्तानचद्विजानांक
थयंतिवीराः ११ निःसंशयंक्षत्रियपुंगवास्तेयथाहियुद्धंकथयंतिराजन् ॥ आशाहिनोव्यक्तमियंसमृद्धासुक्तान्निपार्थान्शृणुमोऽग्निदाहात् १२ यथाहिलक्ष्यं
निहतंधनुश्चसज्यंरुतंतेनतथाप्रसह्य ॥ यथाहिभाषंतिपरस्परंतेछन्नाध्रुवंतेप्रचरंतिपार्थाः १३ ततःसराजाद्रुपदःप्रहृष्टःपुरोहितंप्रेषयामासतेषाम् ॥ विद्याम
युष्मानितिभाषमाणोमहात्मनःपांडुसुतास्तुकश्चित् १४ गृहीतवाक्योन्मत्तःपुरोधागत्वाप्रशंसामभिधायतेषां ॥ वाक्यंसमग्रंनृपतेर्यथावदुवाचचानुक्रमविक्र
मेण १५ विज्ञातुमिच्छत्यवनीश्वरोवःपंचालराजोवरदोवरार्हाः ॥ लक्ष्यस्यवेद्धारमिमंहिदृष्ट्वाहर्षस्यनांतंप्रतिपद्यतेसः १६ आख्यातचज्ञातिकुलानुपूर्वीपदं
शिरःसुद्विषतांकुरुध्वम् ॥ प्रल्हादयध्वंत्ददयंममेदंपंचालराजस्यचसानुगस्य १७ पांडुर्हिराजाद्रुपदस्यराज्ञःप्रियःसखाचात्मसमोवभूव ॥ तस्यैषकामोदु
हिताममेयंस्नुपांप्रदास्यामिहिकौरवाय १८ अयंहिकामोदुपदस्यराज्ञोत्थदिस्थितोनित्यमनिदितांगाः ॥ यदर्जुनोवैपृथुदीर्घबाहुर्धर्मेणविदेतसुतांममैताम् १९
कृतंहितत्स्यात्सुकृतंममेदंयशश्चपुण्यंचहितंतदेतत् ॥ अथोक्तवाक्यंहिपुरोहितंस्थितंततोविनीतंसमुदीक्ष्यराजा २० समीपतोभीममिदंशशासप्रदीयतांपाद्यम
र्घ्यंतथाऽस्मै ॥ मान्यःपुरोधाद्रुपदस्यराज्ञस्तस्मैप्रयोज्याऽभ्यधिकहिपूजा २१ भीमस्ततस्तत्कृतवान्नरेंद्रतांचैवपूजांप्रतिष्टह्यहर्षात् ॥ सुखोपविष्टंतुपुरोहितं
तदायुधिष्ठिरोब्राह्मणमित्युवाच २२ पंचालराजेनसुतानिसृष्टास्वधर्मदृष्टेनयथानकामात् ॥ प्रदिष्टशुल्काद्रुपदेनराज्ञासातेनवीरेणतथानुवृत्ता २३ नतत्रवर्णेषुकृ
ताविवक्षानचापिशिलेनटुलेनगोत्रे ॥ कृतेनसज्येनहिकार्मुकेणविद्वेनलक्ष्येणहिसाविसृष्टा २४ सेयंतथाऽनेनमहात्मनेहकृष्णाजितापार्थिवसंधमध्ये ॥ नैवंगतेसौम
किरद्यराजासंतापमर्हत्यसुखायकर्तुम् २५ कामश्चयोऽसौद्रुपदस्यराज्ञःसचापिसंपत्स्यतिपार्थिवस्य ॥ संप्राप्यरूपांहिनरेंद्रकन्यामिमामहंब्राह्मणसाधुमन्ये २६

१६ आख्यातकथयत १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ शुल्कंमूल्यपणं तेनैवअनुवृत्ताअनुसृता २३ तवेवाह कृतेनेति २४ सौमकिर्दुपदः २५ संप्राप्यरूपामस्माकंयोग्यस्वरूपां २६

म.भा.टी.

॥१६७॥

२७ । २८ । २९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेत्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जन्मार्थमिति जन्मार्थवरपक्षीयजनार्थं कृष्णांचतत्रैवाप्रवध्वपाणि
ग्रहणाविधिना कृष्णाचेतिपाठेआप्रोतुअन्नभवदीयत्वाद्भवद्भिःसहेवेतिभावः १ । २ परियाप्यप्रस्थाप्य ३ पुनःक्षत्रियत्वंपरीक्षितुंद्रव्याण्युपसंजहारएकत्रकृत्वादिशितवान् ४ फलवर्मगवादीनि

नतद्धनुर्मदबलेनशक्यंमौर्व्यासमायोजयितुंतथाहि ॥ नचाकृतास्त्रेणनहीनजेनलक्ष्यंतथापातयितुंहिशक्यम् २७ तस्मान्नतापंडुहितुर्निमित्तंपंचालराजोर्हतिकर्तु
मद्य ॥ नचापितत्पातनमन्यथेहकर्तुंहिशक्यंभुविमानवेन २८ एवंब्रुवत्येवयुधिष्ठिरेतुपंचालराजस्यसमीपतोऽन्यः ॥ तत्राजगामाशुनरोद्वितीयोनिवेदयिष्यन्नि
हसिद्धमन्नम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि वैवाहिकपर्वणिपुरोहितयुधिष्ठिरसंवादे त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ७ ॥
॥ दूतउवाच ॥ जन्मार्थमन्नंरुपदेनराज्ञाविवाहहेतोरुपसंस्कृतंच ॥ तदाप्रवध्वंरुतसर्वकार्याःकृष्णांचतत्रैवाचिरंनकार्यम् १ इमेरथाःकांचनपद्मचित्राःसदश्वयु
क्तावसुधाधिपार्हाः ॥ एतान्समारुह्यपरैतसर्वंपंचालराजस्यनिवेशनंतत् २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रयाताःकुरुपुंगवास्तेपुरोहितंतंपरियाप्यसर्वे ॥ आस्था
ययानानिमहांतितानिकुंतीचकृष्णाचसहैक्याने ३ श्रुत्वातुवाक्यानिपुरोहितस्ययान्युक्तवान्भारतधर्मराजः ॥ जिज्ञासयेवाथकुरुत्तमानांद्रव्याप्यनेकान्युपसंज
हार ४ फलानिमाल्यानिचसंस्कृतानिचर्माणिचर्माणितथाऽऽसनानि ॥ गाश्वैवराजन्नथचैवर्जूर्बीजानिचान्यानिरुपीनिमित्तम् ५ अन्येपुशिल्पेपुचयान्यपिस्युः
सर्वाणिकृत्यान्यखिलेनतत्र ॥ क्रीडानिमित्तान्यपियानितत्रसर्वाणितत्रोपजहारराजा ६ वर्माणिचर्माणिचभानुमंतिखड्गामहांतोऽश्वरथाश्चचित्राः ॥ घनूषि
चाग्र्याणिशराश्चचित्राःशक्तयुष्टयःकांचनभूषणाश्च ७ प्रासाभुशुंडयश्चपरश्वधाश्चसांग्रामिकंचैवतथैवसर्वम् ॥ शय्यासनान्युत्तमवस्तुवंतितथैववासोविविधंच
तत्र ८ कुंतीतुकृष्णांपरिगृह्यसाध्वीमंतःपुरंरुपदस्याविवेश ॥ स्त्रियश्चतांकोरवराजपत्नीप्रत्यर्चयामासुरदीनसत्वाः ९ तान्सिंहविक्रांतगतीन्निरीक्ष्यमहर्षभाक्षा
नजिनोत्तरीयान् ॥ गूढोत्तरांसान्भुजगेंद्रभोगप्रलंबवाहून्पुरुषप्रवीरान् १० राजाचराज्ञःसचिवाश्चसर्वेपुत्राश्चराज्ञःसुहृदस्तथैव ॥ प्रेष्याश्चसर्वेनिखिलेनराजन्ह
र्षसमापेतुरतीवतत्र ११ तेतत्रवीराःपरमासनेषुसपादपीठेष्वविशंकमानाः ॥ यथानुपूर्वविविशुर्नराग्र्यास्तथामहार्हेपुनविस्मयंतः १२ उच्चावचंपार्थिवभोजनी
यंपात्रीपुजांबूनदराजतीषु ॥ दासाश्चदास्यश्चसुमृष्टवेषाःसंभोजकाश्चाप्युपजहुरन्नम् १३ तेतत्रभुक्त्वापुरुषप्रवीरायथात्मकामंसुभृशंप्रतीताः ॥ उत्कम्य
सर्वाणिवसूनिराजन्सांग्रामिकंतेविविशुर्नवीराः १४

क्रमात्रैवार्णिकयोग्यानि ५ कृतंतीतिकृत्यानि । कृतीछेदनेऽस्मात्क्यप् शिल्पिनांप्रहरणानिवास्यादीनि क्रीडानिमित्तानिशुभेष्टिसदोरंजनादिरूपाव्राह्मणक्षत्रियादीनांक्रीडास्तासांसाधनानि अ
ल्पानियज्ञपात्राणि कृत्रिमाश्वादीनिसरंगपटानिच तत्रदेशे तत्रकाले तत्रपरीक्षणेनिमित्ते ६ । ७ उत्तमवस्तुनिरत्नस्वक्षिततांबूलधानीप्रभृतीनिर्दिष्टे मतेर्मस्यवत्वमार्थं ८ । ९ गूढोत्तरांसान्गूढजन्
न् १० । ११ । १२ सुमृष्टःअभ्यंजनवासोलंकरणादिभिःसम्यक्परिष्कृतःपांडवानांवेषोयेस्तेसुमृष्टवेषाः । तेचसंभोजकाश्चयथायोग्यतांबूलादिकमपूपादिकंचान्नमदनीयमुपाजहूः १३ । १४

१५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततइति ब्राह्मेणब्राह्मणार्थमुचितेनाभ्युत्थानादिना परिग्रहेणआतिथ्येन १ । २ । ३
तल्लक्षयित्वाद्रुपस्यपुत्रोराजाचसर्वैःसहमंत्रिमुख्यैः ॥ समर्थयामासुरुपेत्यहृष्टाःकुंतीसुतान्पार्थिवराजपुत्रान् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि वैवाहिक
पर्वणि युधिष्ठिरादिपरीक्षणे चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततआहूयपांचाल्योराजपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥
परिग्रहेणब्राह्मेणपरिगृह्यमहाद्युतिः १ पर्यपृच्छददीनात्माकुंतीपुत्रंसुवर्चसम् ॥ कथंजानीमभवतःक्षत्रियान्ब्राह्मणानुत २ वैश्यान्वागुणसंपन्नानथवाशूद्रयोनि
जान् ॥ मायामास्थायवाविप्रांश्चरतःसर्वतोदिशम् ३ कृष्णाहेतोरनुप्राप्तादेवाःसंदर्शनार्थिनः ॥ ब्रवीतुनोभवान्सत्यंसंदेहोह्यत्रनोमहान् ४ अपिनःसंशयस्याति
मनःसंतुष्टिमावहेत् ॥ अपिनोभागधेयानिशुभानिस्युःपरंतप ५ इच्छयाब्रूहितसत्यंसत्यंराजसुशोभते ॥ इष्टापूर्तेनचतथावक्तव्यमनृतंनतु ६ श्रुत्वाह्यमरसं
काशतववाक्यमरिंदम ॥ ध्रुवंविवाहकरणमास्थास्यामिविधानतः ७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ माराजन्विमनाभूस्त्वंपांचाल्यप्रीतिरस्तुते ॥ ईप्सितस्तेध्रुवःकामः
संवृतोऽप्यमसंशयम् ८ कथंक्षत्रियाराजन्पांडोःपुत्रामहात्मनः ॥ ज्येष्ठमांविद्विकौतेयंभीमसेनार्जुनाविमौ ९ आभ्यांतवसुताराजन्निर्जिताराजसंसादि ॥ य
मौचतत्रकुंतीचयत्रकृष्णाव्यवस्थिता १० व्येतुतेमानसंदुःखंक्षत्रियाःस्मोनरर्षभ ॥ पद्भिर्निवसुतेयंतंहृदादन्यहृदंगता ११ इतितथ्यंमहाराजसर्वमेतद्र
वीमिते ॥ भवान्हिगुरुरस्माकंपरमंचपरायणम् १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसद्रुपदोराजाहर्षव्याकुललोचनः ॥ प्रतिवकुमुदायुक्तोनाशकतंयुधिष्ठिरम् १३
यत्नेनतुसतंहर्षसन्निगृह्यपरंतपः ॥ अनुरूपंतदावाचाप्रत्युवाचयुधिष्ठिरम् १४ पप्रच्छचैनंधर्मात्मायथातेप्रदुताःपुरात् ॥ सतस्मेसर्वमाचख्यावानुपूर्व्येणपा
डवः १५ तच्छ्रुत्वाद्रुपदोराजाकुंतीपुत्रस्यभाषितम् ॥ विगर्हयामासतदाघृतराष्ट्रंनरेश्वरम् १६ अश्वासयामासचतंकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ प्रतिजज्ञेचराज्या
यद्रुपदोवदतावरः १७ ततःकुंतीचकृष्णाचभीमसेनार्जुनावपि ॥ यमौचराज्ञासंदिष्टंविशुर्भवनंमहत् १८ तत्रतेन्यवसन्नराजन्यज्ञसेनेनपूजिताः ॥ प्रत्याश्व
स्तस्ततोराराजासहपुत्रैरुवाचतम् १९ गृह्णातुविधिवत्पाणिमद्यायंकुरुनंदनः ॥ पुण्येऽहनिमहाबाहुरर्जुनःकुरुतांक्षणम् २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमब्रवी
त्ततोराराजाधर्मात्माचयुधिष्ठिरः ॥ ममापिदारसंबंधःकार्यस्तावद्विशापते २१ ॥ द्रुपदउवाच ॥ भवान्वाविधिवत्पाणिगृह्णातुद्रुहितुर्मम ॥ यस्यवामन्यसेवी
रतस्यकृष्णामुपादिश २२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सर्वेषांमहिषीराजन्द्रौपदीनोभविष्यति ॥ एवंप्रव्याहृतंपूर्वमममात्राविशापते २३ अहंचाप्यनिविष्टोवैभी
मसेनश्चपांडवः ॥ पार्थेनविजितांचैवारत्नभूतासुतातव २४

४ । ५ इष्टंयागादि । आपूर्त्तवाप्यादि । तवधर्मकृत्यंनश्येद्यसत्यंरूप्राप्त्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ क्षणंदेवपूजादिपर्वोत्सवविवाहा
त्प्राक्कालीनंकुलधर्म । क्षणःपर्वोत्सवेऽपिस्यात्तथामानेऽप्यनेहसः इतिमेदीनी २० । २१ । २२ । २३ अनिविष्टःअकृतविवाहः २४

म.भा.टी.
॥१६८॥

समयोनियमः २५ ज्वलनेज्वलनसमीपे करान्गृह्णातुपंचपाणिग्रहणानिकरोतु २६ पुंसःपुमांसः । यद्रापुंसःवेदकर्तुःपरमात्मनःसकाशाञ्जश्रूयते । तस्मान्नैकाद्वौपतीविदतइतिवेदविरुद्धं च । अवि
हितनिषिद्धं चेतदित्यर्थः २७ । २८ सूक्ष्मःनैकस्यैवहवःसहपतयइतिश्रुत्यासहेतियुगपद्रुपतित्वनिषेधोविहितोननुसमयभेदेनततश्चापिनिषिद्धं । मात्रासमेत्यभुक्त्याज्ञातंचनलंघनीयं । पित्रोरा
ज्ञयानिषिद्धमपिकर्तव्यंपरशुरामकृतमात्वधवत्किमुतानिषिद्धमितिभावः । पूर्वेषांप्रचेतःप्रभृतीनां तैर्यातवर्त्मबहूनामेकपत्नीत्वमनुयामहे तच्चानुपूर्व्येणैवत्वक्रमेण २९ । ३० । ३१ । ३२
एषनःसमयोरान्नस्यसहभोजनम् ॥ नचतंहातुमिच्छामःसमयंराजसत्तम २५ सर्वेषांधर्मतःकृष्णामहिषीनोभविष्यति ॥ आनुपूर्व्येणसर्वेषांशुह्लातुज्वलने
करान् २६ ॥ द्रुपदउवाच ॥ एकस्यवह्व्योविहितामहिष्यःकुरुंदन ॥ नैकस्यावहवःपुंसःश्रूयतेपतयःकचित् २७ लोकवेदविरुद्धंत्वनाधर्मधर्मविच्छुचिः ॥
कर्तुमर्हसिकौतेयकस्मात्तेडुद्धिरीदृशी २८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सूक्ष्मोधर्मोमहाराजनास्यविद्वोवयंगतिम् ॥ पूर्वेषामानुपूर्व्येणयातवर्तमानुयामहे २९ नमेवा
गच्छंतंप्राहनाधर्मधीयतेमतिः ॥ एवंचैवदत्यं वाममचैतन्मनोगतम् ३० एषधर्मोधुवोराजंश्वरैर्नमविचारयन् ॥ माचशंकातत्रतेस्यात्कथंचिदपिपार्थिव ३१
॥ द्रुपदउवाच ॥ त्वंचकुंतीचकौतेयघृष्टुम्रश्चमेसुतः ॥ कथयंत्वितिकर्तव्यंश्वःकालेकरवामहे ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेसमेत्यततःसर्वेकथयंतिस्मभारत ॥
अथद्वैपायनोराजन्नभ्यागच्छद्यदृच्छया ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि वैवाहिकपर्वणि द्वैपायनागमनेपंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेपांडवाःसर्वेषांचाल्यश्चमहायशाः ॥ प्रत्युत्थायमहात्मानंकृष्णंसर्वेऽभ्यवादयन् १ प्रतिनंद्यसतांपूजांपृष्ठाकुशलमंततः ॥ आसनेकां
चनेशुद्धेनिषसादमहामनाः २ अनुज्ञातास्तुतेसर्वेकृष्णेनामिततेजसा ॥ आसनेषुमहाहर्षुनिषेदुर्द्विपदांवराः ३ ततोमुहूर्तान्मधुरांवाणीमुच्चार्यपार्पतः ॥ पप्रच्छ
तंमहात्मानंद्रौपद्यथंविशांपते ४ कथमेकावहूनास्याद्धर्मपत्नीनसंकरः ॥ एतन्मेभगवान्सर्वप्रब्रवीतुयथातथम् ५ ॥ व्यासउवाच ॥ अस्मिन्धर्मविप्रलब्धे लोके
दविरोधके ॥ यस्ययस्यमतंयद्यच्छ्रोतुमिच्छामितस्यतत् ६ ॥ द्रुपदउवाच ॥ अधर्मोऽयंमममतोविरुद्धोलोकवेदयोः ॥ नह्येकाविद्यतेपत्नीवहूनाद्विजसत्तम ७
नचाप्याचरितःपूर्वरयंधर्मोमहात्मभिः ॥ नचाप्यधर्मोविद्विश्चरितव्यःकथंचन ८ ततोऽहंनकरोम्येनंव्यवसायंक्रियांप्रति ॥ धर्मःसदैवसंदिग्धःप्रतिभातिहि
मेत्वयम् ९ ॥ घृष्टुम्रउवाच ॥ यवीयसःकथंभार्याज्येष्ठोभ्राताद्विजर्षभ ॥ ब्रह्मन्समभिवर्तेतसदृत्तःसंस्तपोधन १० नतुधर्मस्यसूक्ष्मत्वाद्विद्विःकथंचन ॥
अधर्मोधर्मइतिवाव्यवसायो नशक्यते ११ कर्तुमस्मद्विधैर्ब्रह्मस्ततोऽयंनव्यवस्यते ॥ पंचानांमहिषीकृष्णामवत्वितिकथंचन १२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नमेवाग
च्छंतंप्राहनाधर्मधीयतेमतिः ॥ वर्ततेहिमनोमेऽत्रनैषोऽधर्मःकथंचन १३

आदि. १
अ०
॥१९६॥

३३ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ततस्तेइति कृष्णव्यास १ । २ । ३ । ४ । ५ विप्रलब्धेअतिगहनतयाशास्त्रीयेनकापठयेनहते
अतएवलोकवेदविरोधके ६ । ७ । ८ क्रियांप्रतिव्यवसायंनिश्चयं ९ । १० । ११ । १२ नमेइति वक्तृत्वंवाचएवधर्मो नपुरुषस्यनिर्विशेषस्यअतउक्तंनमेवागिति । एवंप्रतिमनसोरपिज्ञेयं । वागादी
नांवक्तृत्वादिधर्मवतामसंगेनपुंसासंबंधस्तुनवास्तवःसंभवति । अतएवोक्तं । 'निःसंगस्यसंसंगेनकृत्स्नस्यविकारिणा ॥ आत्मनोऽनात्मनायोगोवास्तवो नोपपद्यते'इति । अत्रपंचानामेकपत्नीत्वे १३

॥१६८॥

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० राजानंद्रुपदं २१ उभौव्यासद्रुपदौ २२ अत्रयत्तदेवावददुरित्यादिनात्रिपथगोनदीमित्यंतोनारायण्युपाख्यानप्रथोऽध्यायद्वयात्मकःकचित्पुस्तकेपठ्यत
२३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ पुरेति शमितायज्ञेपशुवधकर्त्तातस्यकर्मशाभिन्नं १ यमोदीक्षितः सत्रेहियेयजमानास्तत्त्वजःसर्वे
श्रूयतेहिपुराणेऽपिजटिलानामगौतमी ॥ ऋषीनध्यासितवतीसप्तधर्मधृतांवरा १४ तथैवमुनिजावाक्षीतपोभिर्भावितात्मनः ॥ संगताऽभूदशभ्रातृनेकनाम्नःप्रचे
तसः १५ गुरोर्हिवचनंप्राहुर्धर्म्यधर्मज्ञसत्तम ॥ गुरूणांचैवसर्वेषामातापरमकोगुरुः १६ साचाप्युक्तवतीवाचंभैक्षवहुज्यतामिति ॥ तस्मादेतदहंमन्येपरंधर्मोद्वि
जोत्तम १७ ॥ कुंत्युवाच ॥ एवमेतद्यथाप्राहधर्मचारीयुधिष्ठिरः ॥ अन्ततान्मेभयंतीव्रमुच्येऽहमन्ततात्कथम् १८ ॥ व्यासउवाच ॥ अन्ततान्मोक्षयसेभद्रेधर्म
श्रेषसनातनः ॥ ननुवक्ष्यामिसर्वेषांपांचालशृणुमेस्वयम् १९ यथाऽयंविहितोधर्मोयतश्चायंसनातनः ॥ यथाचप्राहकौतेयस्तथाधर्मो नसंशयः २० ॥ वैशंपा
यनउवाच ॥ ततउत्थायभगवान् व्यासोद्वैपायनःप्रभुः ॥ करेगृहीत्वाराजानंराजवेश्मसमाविशत् २१ पांडवाश्चापिकुंतीचघृष्टुम्रश्चपार्पतः ॥ विविशुर्यत्रतत्रैव
प्रतीक्षंतेस्मताबुभौ २२ ततोद्वैपायनस्तस्मैनरेद्रायमहात्मने ॥ आचख्यौतद्यथाधर्मोवहूनामेकपत्निता २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिवैवाहिकपर्वणि
व्यासवाक्ये षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ पुरावैनेमिषारण्येदेवाःसत्रमुपासते ॥ तत्रवैवस्वतोराजशाभिन्नमकरोत्तदा १
ततोयमोदीक्षितस्तत्रराजन्नामारयत्कंचिदपिप्रजानाम् ॥ ततःप्रजास्तावहुलावभूवुःकालातिपातान्मरणप्रहीणाः २ सोमश्चशंक्रोवरुणःकुबेरःसाध्यारुद्रावसवो
ऽथाश्विनौच ॥ प्रजापतिर्भुवनस्यप्रणेतासमाजग्मुस्तत्रदेवास्तथाऽन्ये ३ ततोऽभुवन्लोकगुरुंसमेताभयातीव्रान्मानुषाणांविद्वद्भ्या ॥ तस्माद्भयादुद्विजंतःसुखे
प्सवःप्रयामसर्वेशरणंभवंतम् ४ ॥ पितामहउवाच ॥ किंभयंमानुषेभ्योयस्यसर्वेयदाऽमराः ॥ मावोमर्त्यसकाशाद्वैभयंभवितुमर्हति ५ ॥ देवाउचुः ॥ मर्त्याअ
मर्त्याःसंवृत्तानविशेषोऽस्तिकश्चन ॥ आविशेषादुद्विजंतोविशेषार्थमिहागताः ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वैवस्वतोव्यापृतःसत्रहेतोस्तेनत्वमेनप्रियंतेमनुष्याः ॥
तस्मिन्नेकाग्रेकृतसर्वकार्येततएषांभवितैवांतकालः ७ वैवस्वतस्यैवतनुर्विभक्तावीर्येणयुष्माकमुतप्रवृद्धा ॥ सैषामंतोभविताहंतकालेनतत्रवीर्यंभवितानरेषु ८ ॥ व्यास
उवाच ॥ ततस्तुतेपूर्वजदेववाक्यंश्रुत्वाजग्मुर्नदेवायजंते ॥ समासीनास्तेसमेतामहाबलाभागीरथ्यादृशुःपुंडरीकम् ९ दृष्ट्वाचतद्विस्मितास्तेवभूवुस्तेषामिंद्रस्त
त्रशूरोजगाम ॥ सोऽपश्यद्योषामथपावकप्रभायत्रदेवीगंगासततंप्रसूता १० सातत्रयोषारुदतीजलार्थिनीगंगादेवीव्यवगाह्यव्यतिष्ठत् ॥ तस्याऽश्रुविंदुःपातितो
जलेयस्तत्पद्ममासीदथतत्रकांचनम् ११ तदद्भुतंप्रेक्ष्यवज्रीतदानीमपृच्छतांयोषितमंतिकाद्वै ॥ कात्वंबद्रेरोदिषिकस्यहेतोर्वाक्यंतथ्यं कामयेऽहंब्रवीहि १२

५७

पांतेपांतीक्षाऽस्तियजमानत्वात् कालातिपातान्मरणकालातिक्रमात् २ यत्रप्रजापतिस्तत्रसोमादयःसमाजग्मुः ३ । ४ । ५ । ६ तस्मिन्कृतसर्वकार्येसमापितयज्ञेसत्येपांलोकानामंतकालोभविता
७ अतःवैवस्वतस्यैवतनुःप्रवृद्धायोगबलेनविपुलाविभक्ताद्वैवीभावंगतासतीसाएषामंतोविनाशोभविता वीर्यदेवतासाम्यं ८ । ९ । १० तस्याःअश्रुविंदुः संधिरार्थः ११ कामयेऽहं १२

१३ युवतीसहायंरुद्रं १४ अक्षैर्हेतुभिः प्रमत्तमसावधानं १५ संस्तंभितोवज्रमोक्तमुद्यतः सन् । अतएवस्थाणुरिव १६ क्रीडयापर्याप्तक्रीडासमाप्ता १७ । १८ एनंबिलद्वाररोधिनमद्रिराजनिवर्त्तयद्रीकुरु
यथाबलादिकंतवाप्रमेयंतथानिवर्त्तय १९ । २० ततः शीघ्रमप्रवेशाद्धेतोः २१ । २२ एवंदरीप्रविशेत्युक्तवाचहेभवअद्यत्वमशेषस्यभुवनस्यआद्यःपतिरसि । अद्येत्यनेनमांजित्वेवनत्वन्वयधेतिस्मृतिं

॥ रुयुवाच ॥ त्वंवेत्स्यसेमामिहयाऽस्मिंशक्रयदर्थंचाहंरोदिमिमंदभाग्या ॥ आगच्छराजन्पुरतोगमिष्येद्रष्टाऽसितद्रोदिमियत्कृतेशहम् १३ ॥ व्यासउवाच ॥
तांगच्छंतीमन्वगच्छत्तदानीं सोऽपश्यदारात्तरुणंदर्शनीयम् ॥ सिद्धासनस्थंयुवतीसहायंकीडंतमक्षैर्गिरिराजमूर्धि १४ तमब्रवीद्देवराजोममेदंत्वंविद्धिविद्वन्भुवनं
शेस्थितम् ॥ ईशोऽहमस्मीतिसमन्युरब्रवीद्द्विधातमक्षैःसुभृशंप्रमत्तम् १५ कुद्वंशक्रंप्रसमीक्ष्यदेवोजहासशक्रंचशनैरुदक्षत ॥ संस्तंभितोऽभूदथदेवराजस्तेनेक्षि
तःस्थाणुरिवावतस्थे १६ यदातुपर्याप्तमिहास्यक्रीडयातदादेवीरुदतीतामुवाच ॥ आनीयतामेषयतोऽहमारात्रेनंदर्पःपुनरप्याविशेत १७ ततःशक्रःस्पृष्टमात्र
स्तयातुस्त्रस्तैरंगैःपतितोऽभूद्धरण्याम् ॥ तमब्रवीद्भगवानुग्रतेजामैवंपुनःशक्रकृथाःकथंचित् १८ निवर्त्तयेनंचमहाद्रिराजंबलंचवीर्यंचतवाप्रमेयम् ॥ छिद्रस्यचै
वाविशमध्यमस्ययत्रासतेत्वद्विधाःसूर्यभासः १९ सतद्विवृत्यविवरंमहागिरेस्तुल्यद्युतींश्चतुरोऽन्यान्ददर्श ॥ सतानभिप्रेक्ष्यबभूवदुःखितःकच्चिन्नाहंभवितावियथेमे
२० ततोदेवोगिरिशोवज्रपाणिंविद्वृत्यनेत्रेकुपितोभ्युवाच ॥ दरीमेतांप्रविशत्वंशतक्रतोयन्मांवाल्यादवमंस्थाःपुरस्तात् २१ उक्तस्त्वेवंविभुनादेवराजःप्रविपता
तोभृशमेवाभिपंगात् ॥ स्रस्तैरंगैरनिलेनेवनुन्नमश्चत्थपत्रंगिरिराजमूर्धि २२ सप्रांजलिवैवृषवाहनेनप्रवेपमानःसहसैवमुक्तः ॥ उवाचदेवंबहुरूपमुग्रमद्याशेषस्य
भुवनस्यत्वंभवाऽऽद्यः २३ तमब्रवीदुग्रवर्चाःप्रहस्यनैवंशीलाःशेषमिहाभुवंति ॥ एतेप्येवंभवितारःपुरस्तात्तस्मादेतांदरीमाविश्यशेष २४ तत्रह्येवंभवितारोनसंश
योयोनिं सर्वमानुषीमाविशध्वम् ॥ तत्रयूयंकर्मकृत्वाऽविषहं बहूनन्यान्निधनंप्रापयित्वा २५ आगंतारःपुनरेवंद्रलोकंस्वकर्मणापूर्वचितंमहाहम् ॥ सर्वमयाभाषितमे
तदेवंकर्तव्यमन्यद्विविधार्थयुक्तम् २६ ॥ पूर्वद्राउचुः ॥ गमिष्यामोमानुषंदेवलोकादुराधरोविहितोयत्रमोक्षः ॥ देवास्त्वस्मानादधीरनजनन्याधर्मोवायुर्मघवा
नाश्विनौच ॥ अस्त्रैर्दिव्यैर्मानुषानयोधयित्वाआगंतारःपुनरेवंद्रलोकम् २७ ॥ व्यासउवाच ॥ एतच्छुत्वावज्रपाणिर्वचस्तुदेवश्रेष्ठंपुनरेवेदमाह ॥ वीर्येणाहंपुरुषं
कार्यहेतोर्दद्यामेषांपंचमंमत्प्रसूतम् २८ विश्वभुग्भूतधामाचशिविरिद्रःप्रतापवान् ॥ शांतिश्चतुर्थस्तेषांवैतेजस्वीपंचमःस्मृतः २९ तेषांकांभगवानुग्रधन्वाप्रा
दादिष्टंसन्निसर्गाद्यथोक्तम् ॥ तांचाप्येषांयोषितंलोककांतांश्रियंभार्याव्यदधान्मानुषेषु ३० तैरेवसार्धंतुततःसदेवोजगामनारायणमप्रमेयम् ॥ अनंतमव्यक्तम
जंपुराणंसनातनंविश्वमनंतरूपम् ३१

२३ शेषंप्रसादं शेषःसंकर्वणेवधे ॥ अनंतेनाप्रसादेच इतिमेदिनी २४ । २५ । २६ दुराधरोदुष्प्रापः २७ वीर्येणशुकद्वारापुरुषमंशभूतदथां । स्वयंतुआधिकारिकत्वादिहेवतिष्ठेयमितिभावः २८ तेज
स्वीदंशः २९ सन्निसर्गात्सुस्वभावात् श्रियमिति द्रोपदीस्वर्गश्रीःतां ३० तैर्विन्धुगादिभिः सदेवोमहादेवः ३१

व्यदधाद्विहितवान्आज्ञप्तवानित्यर्थः उद्भवहउद्भवान् ३२ अत्रकेशावेवरेतोरूपौ पांडवानामिवरामकृष्णयोरपिप्रकरणसंगत्यर्थेसाक्षाद्देवरेतमउत्पत्तेरवश्यवक्तव्यत्वात् । अतएवदेवकपारोहि
ण्यांचसाक्षात्केशप्रवेशउच्यतेनतुवसुदेवे । तथासतितुदेवानारितोवर्षवर्षस्यरेतौषयइत्यादिश्रीतप्रनाड्याऽस्मदादिवत्तयोरपिव्यवधानेनदेवप्रभवत्वंस्यात् । तथाच एतन्नानावताराणांनिधानंवीजम
व्ययमितिभगवतःसाक्षान्मत्स्याद्यवतारबीजत्वमुच्यमानंविदुष्येत अपिचकेशरेतसोदहजत्वेसमानेऽपिरेतःप्रभवत्वेऽर्वाक्सोतस्त्वेनमनुष्यत्वंपुत्रत्वंचस्यात् । तथाचकृष्णस्तुभगवान्स्वयमितिश्रीमद्रा

सचापितद्व्यदधात्सर्वमेवततःसर्वेसंबभूवुर्धरण्याम् ॥ सचापिकेशौहरिरुद्रवर्हशुकमेकमपरंचापिकृष्णम् ३२ तौचापिकेशौनिविशेतांयदूनाकुलेस्त्रियौदेवकीरो
हिर्णाच ॥ तयोरेकोबलदेवोवभूवयोऽसौश्वेतस्तस्यदेवस्यकेशः ॥ कृष्णोद्वितीयःकेशवःसंबभूवकेशोयोऽसौवर्णतःकृष्णउक्तः ३३ येतेपूर्वशक्ररूपानिवद्धास्त
स्यांदर्यापर्वतस्योत्तरस्य ॥ इहैवतेपांडवावीर्यवंतःशक्रस्यांशःपांडवःसव्यसाची ३४ एवमेतेपांडवाःसंबभूवुर्येतेराजन्पूर्वमिद्रावभूवुः ॥ लक्ष्मीश्वेषांपूर्वमेवोप
दिष्टाभार्यायैषाद्रौपदीदिव्यरूपा ३५ कथंहिस्त्रीकर्मणातेमहीतलात्समुत्तिष्ठेदन्यतोदैवयोगात् ॥ यस्यारूपंसोमसूर्यप्रकाशगंधश्चास्याःक्रोशमात्रात्प्रवाति ३६
इदंचान्यत्प्रीतिपूर्वनरेद्रददानितेवरमत्यहुतंच ॥ दिव्यंचक्षुःपश्यकुंतीसुतांस्त्वंपुण्यैर्दिव्यैःपूर्वदेहेरुपेतान् ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोव्यासःपरमोदार
कर्माशुचिर्विप्रस्तपसातस्यराज्ञः ॥ चक्षुर्दिव्यंप्रददौतांश्चसर्वानुराजाऽपश्यत्पूर्वदेहेर्यथावत् ३८ ततोदिव्यानहेमकिरीटमालिनःशक्रप्रख्यान्पावकादित्यवर्णान् ॥
बद्धापीडांश्चारुपांश्चयूनोव्यूढोरस्कांस्तालमात्रान्ददर्श ३९ दिव्यैर्वस्त्रैररजोभिःसुगंधैर्माल्यैश्चाग्र्यैःशोभमानानतीव ॥ साक्षाद्यक्षान्वावसूंश्चापिरुद्राना
दित्यान्वासर्वगुणोपपन्नान् ४० तान्पूर्वद्रानभिवीक्ष्याभिरूपान्शक्रात्मजंचेद्रूपंनिशम्य ॥ प्रीतोराजाद्रुपदोविस्मितश्चदिव्यांमायांतामवेक्ष्याप्रमेयाम् ४१ तां
चैवाग्र्यांस्त्रियमतिरूपयुक्तांदिव्यांसाक्षात्सोमवह्निप्रकाशाम् ॥ योग्यातेषारूपतेजोयशोभिःपर्णामत्वाद्दृष्टवान्पार्थिवेन्द्रः ४२ सतद्दृष्ट्वामहदाश्चर्यरूपंजग्राहपा
दौसत्यवत्याःसुतस्य ॥ नैतच्चित्रंपरमर्षत्वयीतिप्रसन्नचेताःसउवाचचैनम् ४३ ॥ व्यासउवाच ॥ आसीत्तपोवनेकाचिदृषेःकन्यामहात्मनः ॥ नाध्यगच्छत्प
तिसातुकन्यारूपवतीसती ४४ तोषयामासतपसासाकिलोग्रेणशंकरम् ॥ तामुवाचेश्वरःप्रीतोवृणुकाममितिस्वयम् ४५ सैवमुक्ताऽब्रवीत्कन्यादेवंवरदमीश्वरम् ॥
पतिसर्वगुणोपेतमिच्छामीतिपुनःपुनः ४६ ददौतस्यैसदेवेशस्तंवरंप्रीतमानसः ॥ पंचतेपतयोभद्रेभविष्यंतीतिशंकरः ४७ साप्रसादयतीदेवमिदंभूयोऽभ्यभा
षत ॥ एकंपतिंगुणोपेतंत्वतोऽर्हामीतिशंकर ४८ तांदेवदेवःप्रीतात्मापुनःप्राहशुभंवचः ॥ पंचकृत्वस्त्वयोक्तोऽहंपतिंदेहीतिवैपुनः ४९

भगतोक्तिःसंगच्छते । नचकेशोद्धरणात्कृष्णस्याप्यंशत्वंप्रतीयतइतिवाच्यं । केशस्यदेहावयवत्वाभावात् । तस्मान्भुचिवधेकर्त्तव्येयथाऽपांफेनेवज्रस्यप्रवेशएवंदेवकीरोहिण्योर्जठरप्रवेशेकर्त्त
व्येकेशइत्येनद्वारभूतेनभगवतःकात्स्न्येनैवाविर्भावोदृष्टव्यइतियुक्तं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ दिव्यंघोतमानंदिविहितंवा सार्वश्यप्रदत्वात् ३७ तस्यराज्ञः तस्मैराज्ञे ३८ बद्धापीडान्प
रिहितालंकारान् तालमात्रान्तालवृक्षप्रमाणान् ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९

५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अश्रुत्वेति विहितस्यदेवोपस्थापितस्यअप
 यानंउपेक्षा तदेवविधानंप्राकृतंउपपन्नंकर्तुंयुक्तं १ अंधिग्रंथना स्वकर्मणाइदानींतनेनविहितंसिद्धं निमित्तंतपः २ । ३ । ४ पौष्यपुष्यत्यनेनेतितं नतुपुष्यंतस्यावेवाहिकत्वात् पौष्यमिति
 तत्तथाभविताभद्रेवचस्तद्भद्रमस्तुते ॥ देहमन्यंगतायास्तेसर्वमेतद्भविष्यति ५० इपदैपाहिसाजज्ञेसुतावैदेवरूपिणी ॥ पंचानांविहितापत्नीकृष्णापार्षत्यर्नि
 दिता ५१ स्वर्गश्रीःपांडवार्थतुसमुत्पन्नामहामखे ॥ सेहतत्वात्तपोधोरंडुहित्वंतवागता ५२ सैषादेवीरुचिरादेवजुष्टापंचानामेकास्वकृतेनेहकर्मणा ॥ सृष्टास्व
 यंदेवपत्नीस्वयंभुवाश्रुत्वारजन्नुपदेष्टंकुरुष्व ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि वैवाहिकपर्वणि पंचेंद्रोपाख्याने सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥
 ॥ इपदउवाच ॥ अश्रुत्वैवंचनंतेमहर्षमयापूर्वयतितसंविधातुम् ॥ नवैशक्यंविहितस्यापयानंतदेवेदमुपपन्नंविधानम् १ दिष्टस्यग्रंथिरनिवर्तनीयःस्वकर्मणा
 विहितंनेहकिंचित् ॥ कृतंनिमित्तंहिवैरकहेतोस्तदेवेदमुपपन्नंविधानम् २ यथैकृष्णोक्तवतीपुरस्तान्नैकान्पतीन्मेभगवान्ददातु ॥ सचाप्येवंवरमित्यब्रवीत्तादेवो
 हिवेत्तापरमंयदत्र ३ यदिचैवंविहितःशंकरेणधर्मोऽधर्मोवानात्रममापराधः ॥ गृह्णांत्विमैविधिवत्पाणिमस्यायथोपजोषंविहितैषांईकृष्णा ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 ततोऽब्रवीद्भगवान्धर्मराजमद्यैवपुण्याहमुतवःपांडवेयाः ॥ अद्यपौष्ययोगमुपैतिचंद्रमाःपाणिंकृष्णायास्त्वंगृहाणाद्यपूर्वम् ५ ततोराजायज्ञसेनःसपुत्रोजन्यार्थमुक्तं
 हुततदग्र्यम् ॥ समानयामाससुतांचकृष्णामाष्टाव्यरत्नैर्वहुभिर्विभूष्य ६ ततस्तुसर्वेसुहृदोऽपस्यसमाजग्मुःसहितामंत्रिणश्च ॥ द्रष्टुंविवाहंपरमप्रतीताद्विजाश्वपौ
 राश्वयथाप्रधानाः ७ ततोऽस्यवेदमाग्र्यजनोपशोभितंविस्तीर्णपद्मोत्पलभूषिताजिरम् ॥ बलौघरत्नौघविचित्रमावभौनभोयथानिर्मलतारकान्वितम् ८ ततस्तु
 तेकौरवराजपुत्राविभूषिताःकुंडलिनोयुवानः ॥ महार्हवस्त्रावरचंदनोक्षिताःकृताभिषेकाःकृतमंगलक्रियाः ९ पुरोहितेनाग्निसमानवर्चसासहैवधौम्येनयथाविधिप्र
 भो ॥ क्रमेणसर्वेविविशुस्ततःसदोमहर्षभागोष्ठमिवाभिनंदिनः १० ततःसमाधायसवेदपारगोजुहावमंत्रैर्ज्वलितंहुताशनम् ॥ युधिष्ठिरंचाप्युपनीयमंत्रविधि
 योजयामाससहैवकृष्ण्या ११ प्रदक्षिणंतौप्रगृहीतपाणीपरिणाययामाससवेदपारगः ॥ ततोऽभ्यनुज्ञायतमाजिशोभिनंपुरोहितोराजगृहाद्विनिर्ययौ १२ क्रमेण
 चानेननराधिपात्मजावरस्त्रियस्तेजगृहस्तदाकरम् ॥ अहन्यहन्युत्तमरूपधारिणोमहारथाःकौरववंशवर्धनाः १३ इदंचतत्राहुतरूपमुत्तमंजगाददेवर्षिर्तीतमानु
 षम् ॥ महानुभावाकिलसासुमध्यमावभूवकन्यैवगतेगतेऽहनि १४ कृतेविवाहेद्रुपदोधनंददौमहारथेभ्योबहुरूपमुत्तमम् ॥ शतरंथानांवरहेममालिनां
 चतुर्युजांहैमखलीनमालिनाम् १५

पाठे पुष्यायहितंबहुसंततिप्रदमित्यर्थः हेआद्यहेज्येष्ट ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ चतुर्युजामश्चतुष्टययुजां हेममयंखलीनमभमुखस्थेनियामकंलगाम
 इतिभाषयाप्रसिद्धंरथप्रसंगाद्द्वैखलीनंयुगंतेनमालिनां १५

पद्मानिगजोत्तमलक्षणानितद्गतांपद्मिनांश्रीमतांवा । यद्वाहेमशृंगिणामितिदृष्टांतानुगुण्यात्पद्मंशाकारंजपलयाणमष्टकोणमष्टस्तंभंशिखरकलशादियुक्तंदृष्टां १७ । १८ ॥ इति आदिपर्वणि
 नीलकंठीये भारतभावदीपेऽष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ ७ ॥ पांडवैरिति १ । २ सुमाअतसीतद्विकारभूतवस्त्रंक्षोमं ३ । ४ । ५ । ६ जीवसूःआयुष्मत्संततिप्रसूः ७ । ८ अ
 शतंगजानामपिपद्मिनांतथाशतंगिरीणामिवहेमशृंगिणाम् ॥ तथैवदासीशतमग्र्ययौवनंमहार्हवेषाभरणांवरस्त्रजम् १६ पृथक्पृथक्दिव्यदृशांपुनर्ददौतदाधनंसौ
 मकिरग्निसाक्षिकम् ॥ तथैववस्त्राणिविभूषणानिप्रभावयुक्तानिमहानुभावः १७ कृतेविवाहेचततस्तुपांडवाःप्रभूतरत्नामुपलभ्यतांश्रियम् ॥ विजन्दुरिद्रप्रतिमाम
 हावलाःपुरेतुपांचालनृपस्यतस्यह १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिवैवाहिकपर्वणिद्रौपदीविवाहेअष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ वैशं
 पायनउवाच ॥ पांडवैःसहसंयोगंगतस्यद्रुपदस्यह ॥ नवभूवभयंकिंचिद्देवेभ्योऽपिकथंचन १ कुंतीमासाद्यतानार्योद्रुपदस्यमहात्मनः ॥ नामसंकीर्तयंत्योऽस्याज
 ग्मुःपादौस्वमूर्धभिः २ कृष्णाचक्षौमसंवीताकृतकौतुकमंगला ॥ कृताभिवादानाश्चातस्थौप्रह्लाकृतांजलिः ३ रूपलक्षणसंपन्नांशीलाचारसमन्विताम् ॥ द्रौप
 दीमवदत्प्रेम्णापृथाशीर्वचनंस्नुवाम् ४ यथेंद्राणीहरिहयेस्वाहाचैवविभावसौ ॥ रोहिणीचयथासोमेदमयंतीयथानले ५ यथावैश्रवणेभद्रावसिष्ठेचाप्यरुंधती ॥ य
 थानारायणेलक्ष्मीस्तथात्वंभवभर्तृषु ६ जीवसूर्वीरसूभद्रेबहुसौरव्यसमन्विता ॥ सुभगाभोगसंपन्नायज्ञपत्नीपतिव्रता ७ अतिथीनागतान्साधून्वृद्धान्बालांस्त
 थागुरून् ॥ पूजयंत्ययथान्यायंशश्वद्गच्छंतुतेसमाः ८ कुरुजांगलसुर्येपुराष्ट्रेषुनगरेषुच ॥ अनुत्वमभिषिच्यस्ववृपतिंघर्मवत्सला ९ पतिभिर्निजितामुर्वीविक्रमेण
 महाबलैः ॥ कुरुब्राह्मणसात्सर्वामश्वमेधमहाक्रतौ १० पृथिव्यायानिरत्नानिगुणवंतिगुणान्विते ॥ तान्याप्तुहित्वंकल्याणिसुखिनीशरदांशतम् ११ यथाचत्वा
 भिनंदामिवध्वक्षौमसंवृताम् ॥ तथाभूयोऽभिनंदिष्येजातपुत्रांगुणान्विताम् १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तुकृतदारेभ्यःपांडुभ्यःप्राहिणोद्धरिः ॥ वैदूर्य
 मणिचित्राणिहैमान्याभरणानिच १३ वासांसिचमहार्हाणिनानादेश्यानिमाधवः ॥ कंबलाजिनरत्नानिस्पर्शवंतिशुभानिच १४ शयनासनयानानिविधानिम
 हांतिच ॥ वैदूर्यवज्रचित्राणिशतशोभाजनानिच १५ रूपयौवनदाक्षिण्यैरुपेताश्वस्वलंकृताः ॥ प्रेष्याःसंप्रददौकृष्णोनानादेश्याःस्वलंकृताः १६ गजान्विनीतान्
 भद्रांश्चसदश्वांश्चस्वलंकृतान् ॥ रथांश्चदांतान्सौवर्णैःशुभ्रैःपट्टैरलंकृतान् १७ कोटिशश्वसुवर्णचतेषामकृतकंतथा ॥ वीथीकृतममेयात्प्राहिणोन्मघुसूदनः १८
 तत्सर्वप्रतिजग्राहधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ मुदापरमयायुक्तोभोर्विदप्रियकाम्यया १९ इतिश्रीम० आ० वैवा० ऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९९ ॥ समाप्तं वैवाहिकपर्व ॥

भिषिच्यस्वाभिषेकंप्राप्तुहि नृपतिपट्टाभिषिक्तेराजानमनु ९ । १० । ११ हेवधुअथ १२ । १३ । १४ । १५ प्रेष्याःदासीः १६ भद्रान्भद्रजातीयान् १७ अकृतकंजांयूनदमाकरेषुधमनादिनाअनु
 त्पादितं । वीथीकृतंथान्यराशिवत्पृथक्पृथक्मालयाराशीकृतं । राशीकृतमित्तिपाठेपिंडीकृतं । कृताकृतमित्तिपाठेघटितमघटितं १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेऊननवत्य
 धिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ततश्चि चैश्वरैः १ । २ । ३ सेनांगानारथगजादीनांपातनः ४ । ५ विस्मयेहेतुमाह सपुत्रेति ६ । ७ । ८ । ९ अवीडहतिच्छेदः । व्रीडन्नित्येवपाठः अन्यथामंदमंदमित्यस्यानुपपत्तिः
 ॥ अथविदुरागमनराज्यलंभपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोराज्ञांचरैराप्तैः प्रवृत्तिरुपनीयत ॥ पांडवैरुपसंपन्नाद्रौपदीपतिभिः शुभा १ येनतद्वनुरादायलक्ष्यां वि
 द्वंमहात्मना ॥ सोऽर्जुनोजयतांश्रेष्ठोमहाबाणधनुर्धरः २ यःशल्यंमद्राजं वैप्रोत्क्षिप्यापातयद्वली ॥ त्रासयामाससंकुद्धोवृक्षेणपुरुषानरणे ३ नचास्यसंभ्रमःक
 श्विदासीत्तत्रमहात्मनः ॥ सभीमोभीमसंस्पर्शःज्ञत्रुसेनांगपातनः ४ ब्रह्मरूपधरान्श्रुत्वाप्रशांतान्पांडुनंदनान् ॥ कौंतेयान्मनुजैर्द्राणांविस्मयःसमजायत ५ सपु
 त्राहिपुराकुंतीदग्धाजतुष्टेऽश्रुता ॥ पुनर्जातानिवचतांस्तेऽमन्यंतनराधिपाः ६ धिगकुर्वंस्तदाभीष्मंघृतराष्ट्रं चकौरवम् ॥ कर्मणाऽतिवृशंसेनपुरोचनकृतेनवै ७
 वृत्तेस्वयंवरैचैवराजानःसर्वपुवते ॥ यथागतंविप्रजग्मुर्विदित्वापांडवान्घृतरान् ८ अथदुर्योधनोराजाविमनाभ्रातृभिःसह ॥ अश्वत्थाम्नामातुलेनकर्णेनचरुपेणच
 ९ विनिवृत्तोवृत्तं दृष्ट्वाद्रौपद्याश्वेतवाहनम् ॥ तंतुदुःशासनोऽव्रीडोमंदमंदमिवाब्रवीत् १० यद्यसौब्राह्मणोनस्याद्विदेतद्रौपदीनसः ॥ नहितंतत्त्वतोराजन्वेदकश्चिद्ध
 नंजयम् ११ दैवंचपरमंमन्येपौरुषंचाप्यनर्थकम् ॥ धिगस्तुपौरुषंतातधियंतेयत्रपांडवाः १२ एवंसंभाषमाणास्तेनिंदंतश्चपुरोचनम् ॥ विविशुर्हास्तिनपुरं
 दीनाविगतचेतसः १३ त्रस्ताविगतसंकल्पादृष्ट्वापार्थान्महौजसः ॥ मुक्तान्हव्यभुजश्चैवसंयुक्तान्द्रुपदेनच १४ घृष्ट्युग्रंतुसंचित्यतथैवचाशिखंडिनम् ॥ द्रुपद
 स्यात्मजांश्चान्यान्सर्वयुद्धविशारदान् १५ विदुरस्त्वथतांश्रुत्वाद्रौपदीपांडवैर्वृताम् ॥ व्रीडितान्धार्तराष्ट्रांश्चभग्नदर्पानुपागतान् १६ ततःप्रीतमनाःक्षताघृतरा
 ष्ट्रंविशांपते ॥ उवाचदिष्ट्याकुरवोवर्धतइतिविस्मितः १७ वैचित्रवीर्यस्तुनृपोनिश्म्यविदुरस्यतत् ॥ अब्रवीत्परमप्रीतोदिष्ट्यादिष्ट्येतिभारत १८ मन्यतेसवृत्तं
 पुत्रंज्येष्ठंद्रुपदकन्यया ॥ दुर्योधनमविज्ञानात्प्रज्ञाचक्षुर्न रेश्वरः १९ अथत्वाज्ञापयामासद्रौपद्याभूषणंबहु ॥ आनीयतां वैकृष्णेतिपुत्रं दुर्योधनंतदा २० अथास्य
 पश्चाद्दिदुरआचख्यौपांडवान्घृतरान् ॥ सर्वान्कुशलिनोवीरान्पूजितान्द्रुपदेनह २१ तेषांसंबंधिनश्चान्यान्बहून्बलसमन्वितान् ॥ समागतान्पांडवैस्तेस्मिन्नेवस्वयं
 वरे २२ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यथैवपांडोःपुत्रास्तुतथैवाभ्यधिकामम ॥ यथाचाभ्यधिकाबुद्धिर्ममतान्प्रतितच्छृणु २३ यतेकुशलिनोवीरामित्रवंतश्चपांडवाः ॥ ते
 षांसंबंधिनश्चान्येवहवश्चमहाबलाः २४ कोहिद्रुपदमासाद्यमित्रंक्षतःसबांधवम् ॥ नबुभूषेद्वेनार्थीगतश्रीरपिपार्थिवः २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंतथाभाषमा
 णंतुविदुरःप्रत्यभाषत ॥ नित्यंभवतुतेबुद्धिरेपाराजच्छतंसमाः ॥ इत्युक्त्वाप्रययौराजन्विदुरःस्वंनिवेशनम् २६ ततोदुर्योधनश्चापिराधेयश्चविशांपते ॥ घृतरा
 ष्ट्रमुपागम्यवचोब्रूतामिदंतदा २७ सन्निधौविदुरस्यत्वादोषं वक्तुंनशक्नुवः ॥ विविक्तमितिवक्ष्यावःकितवेदं चिकीर्षितम् २८

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ वेचार्थे कृष्णाभूषणंचतत्परिधानार्थमानीयतामित्यर्थः २० । २१ । २२ । २३ । २४ गतश्रीर्नृपेश्वरीःकोभवेनऐश्वर्येणार्थानुभूषेद्विवि
 मिच्छेदपितुसर्वोऽपीच्छेत् २५ । २६ । २७ । २८

सपत्न्युद्धितत्कृष्णांबुद्धि । वृद्धिमितिपाठःस्वच्छः । हेवरश्रेष्ठ द्विषतां द्विषतःशत्रून् २९ । ३० प्राप्तकालस्यकर्मणश्चिकीर्षां कर्त्तव्यतां ३१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्विशततमोऽ
 ध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ अहमिति विवेक्तुं व्यक्तो कर्तु १ इंगितेश्चेष्टितैः २ यच्चकर्त्तव्यं ३ आप्तकारिभिरवंचकैः ४ । ५ । ६ भिद्यमाना अस्मत्तःपृथग्भवतः ७ । ८ व्युत्थापनंतुस्वभर्तृणांत्यागःसचबहु

सपत्न्युद्धियतातमन्यसेवृद्धिमात्मनः ॥ अभिष्टौषिचयत्क्षत्रुःसमीपेद्विषतांवर २९ अन्यस्मिन्नृपकर्त्तव्यत्वमन्यत्कुरुषेऽनघ ॥ तेषांवलविघातोहिकर्त्तव्यस्तात
 नित्यशः ३० तेवयंप्राप्तकालस्यचिकीर्षामंत्रयामहे ॥ यथानोनग्रसेयुस्तेसपुत्रबलबांधवान् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणिदु
 र्योधनवाक्येद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ अहमप्येवमेवैतच्चिकीर्षामियथायुवाम् ॥ विवेक्तुं नाहमिच्छामित्वाकारंविदुरंप्रति १ तत
 स्तेषांगुणानेवकीर्त्तयामि विशेषतः ॥ नावबुध्येतविदुरोममाभिप्रायमिगितैः २ यच्चत्वमन्यसेप्राप्तं तद्ब्रवीहि सुयोधन ॥ राधेयमन्यसेयच्चप्राप्तकालं वदाशुमे ३
 ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अद्यतान्कुशलैर्विप्रैःसुगुप्तैराप्तकारिभिः ॥ कुंतीपुत्रान्भेदयामोमाद्रौपत्रौचपांडवौ ४ अथवाद्रुपदोराजामहद्विर्वितसंचयैः ॥ पुत्राश्चास्य
 प्रलोभ्यंताममात्याश्चैवसर्वशः ५ परित्यजेद्यथाराजाकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अथतत्रैववातेषानिवासंरोचयंतुते ६ इहैषादोषवद्दासं वर्णयंतुपृथक्पृथक् ॥ तेभिद्यमा
 नास्तत्रैवमनःकुर्वंतुपांडवाः ७ अथवाकुशलाःकेचिदुपायनिपुणानराः ॥ इतरेतरतःपार्थान्भेदयंतवनुरागतः ८ व्युत्थापयंतुवाकृष्णांबहुत्वात्सुकरंहितत् ॥ अ
 थवापांडवांस्तस्यांभेदयंतुततश्चताम् ९ भीमसेनस्यवाराजनुपायकुशलैर्नरैः ॥ मृत्युर्विधीयतांछन्नैःसहितेषांबलाधिकः १० तमाश्रित्यहिकौंतेयःपुराचास्मान्
 मन्यते ॥ सहितीक्ष्णश्चशूरश्चतेषांचैवपरायणम् ११ तस्मिन्स्त्वभिहतेराजन्हतोत्साहाहतौजसः ॥ यतिप्यंतेनराज्यायसहितेषांव्यपाश्रयः १२ अजेयोह्यर्जुनः
 संख्येपृष्ठगोपेवृकोदरे ॥ तस्मृतेफाल्गुनोयुद्धेराधेयस्यनपादभाक् १३ तेजानानास्तुदौर्बल्यंभीमसेनमृतेमहत् ॥ अस्मान्बलवतोज्ञानयतिष्यंतिदुर्बलाः १४
 इहागतेपुवातेपुनिदेशवशवर्तिषु ॥ प्रवर्तिष्यामहेराजन्यथाशास्त्रंनिवर्हणम् १५ अथवादर्शनीयाभिःप्रमदाभिर्विलोभ्यताम् ॥ एकैकस्तत्रकौंतेयस्ततःकृष्णा
 विरज्यताम् १६ प्रेष्यतांचैवराधेयस्तेषामागमनायवै ॥ तैस्तैःप्रकारैःसन्नीयपात्यंतामाप्तकारिभिः १७ एतेषामप्युपायानांयस्तेनिर्दोषवान्मतः ॥ तस्यप्रयो
 गमातिष्ठपुराकालोऽतिवर्त्तते १८ यावद्धचरुतविश्वासाद्रुपदेपार्थिववर्षभे ॥ तावदेवहितेशक्यानशक्यास्तुततःपरम् १९ एषामममतिस्तातनिग्रहायप्रव
 र्त्तते ॥ सार्धैवायदिवाऽसार्धैर्विवााराधेयमन्यसे २० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि दुर्योधनवाक्ये एकाधिक
 द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥

त्वदोषेणसुकरः । अथवेति तस्याःभर्तृपुत्रेणप्रदर्शयंपांडवानेववातस्यांभेदयंतु ततश्चतांलप्यामहेइतिशेषः ९ । १० । ११ । १२ नपादभाक्नचतुर्थीशतुल्यः १३ । १४ । १५ एकैकःकौंतेयःप्रलो
 भनीयःतत्रतेषु ततःप्रलोभ्यमानात् १६ सन्नीयपेक्ष्यंतीत्वा १७ । १८ शक्याःघातयितुमितिशेषः १९ । २० ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेएकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥

दुर्योधनेति १ । २ जातपक्षाःसहायवंतस्तदन्येअजातपक्षाः ३ । ४ दिष्टकृतेनदेवनिर्मोणेनशक्तिताःशक्तिमंतः जहृगृहादिभ्यआत्मानंभोचयितुंशक्ताअभूवन्नित्यर्थः ५ । ६ परिचूनान्शोच्यान्भिसा

॥ कर्णउवाच ॥ दुर्योधनत्वप्रज्ञानसम्यगितिमेमतिः ॥ नहुपायेनेशक्याःपांडवाःकुरुवर्धन १ पूर्वमेवहितेसूक्ष्मैरुपायैर्यतितास्त्वया ॥ निग्रहीतुंतदावरिनचै
वशकितास्त्वया २ इहैववर्तमानास्तेसमीपेतवपार्थिव ॥ अजातपक्षाःशिशवःशक्तिनैववाधितुम् ३ जातपक्षाविदेशस्थाविवृद्धाःसर्वशोऽद्यते ॥ नोपायसा
ध्याःकौतेयाममैषामतिरच्युत ४ नचतेव्यसनैर्योक्तुंशक्यादिष्टकृतेनच ॥ शकिताश्चेप्सवश्चैवपितृपैतामहंपदम् ५ परस्परेणभेदश्चनाधातुंतेषुशक्यते ॥ एक
स्यांपैरताःपत्न्यांभिद्यंतेपरस्परम् ६ नचापिठुष्णाशक्येततेभ्योभेदयितुंपरैः ॥ परिचूनान्वृत्तवतीकिमुताद्यष्टजावतः ७ ईप्सितश्चगुणःस्त्रीणामेकस्यावहुभर्त
ता ॥ तंचप्राप्तवतीठुष्णानसाभेदयितुंक्षमा ८ आर्यव्रतश्चपांचाल्योमसराजाधनप्रियः ॥ नसंत्यक्षयतिकौतेयानराज्यदानैरपिध्वम् ९ यथाऽस्यपुत्रोगुणवान
नुरक्तश्चपांडवान् ॥ तस्मान्नोपायसाध्यांस्तानहंमन्येकथंचन १० इदंत्वद्यक्षमंकर्तुमस्माकंपुरुषर्षभ ॥ यावन्नरुतमूलास्तेपांडवेयाविशांपते ११ तावत्प्रहरणीया
स्तेतदुभ्यंतातरोचताम् ॥ अस्मत्पक्षोमहान्यावद्यावत्पांचालकोलघुः ॥ तावत्प्रहरणंतेषांक्रियतांमाविचारय १२ वाहनानिप्रभूतानिमित्राणिचकुलानिच ॥ या
वन्नतेषांगांधारेतावद्विक्रमपार्थिव १३ यावच्चराजापांचाल्योनोद्यमेकुरुतेमनः ॥ सहपुत्रैर्महावीर्यैस्तावद्विक्रमपार्थिव १४ यावन्नायातिवाष्ण्यैःकर्षण्यादववाहि
नीम् ॥ राज्यार्थेपांडवेयानांपांचाल्यसदनंप्रति १५ वसूनिविविधानभोगानराज्यमेवचकेवलम् ॥ नात्याज्यमस्तिठुष्णस्यपांडवार्थेकथंचन १६ विक्रमेणमही
प्राप्ताभरतेनमहात्मना ॥ विक्रमेणचलोकांस्त्रीन्जितवान्पाकशासनः १७ विक्रमंचप्रशंसंतिक्षत्रियस्यविशांपते ॥ स्वकोहिधर्मःशूराणांविक्रमःपार्थिवर्षभ १८
तेबलेनवयंराजन्महताचतुरंगिणा ॥ प्रमथ्यदुपदंशीघ्रमानयामेहपांडवान् १९ नहिसाम्नानदानेननभेदेनचपांडवाः ॥ शक्याःसाधयितुंतस्माद्विक्रमेणैवतान्ज
हि २० तान्विक्रमेणजिल्वेमामखिलांशुंक्ष्वमेदिनीम् ॥ अतो नान्यंप्रपश्यामिकार्योपायंजनाधिप २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वातुराधेयवचोघृतराष्ट्रःप्रताप
वान् ॥ अभिपूज्यततःपश्चादिदं वचनमब्रवीत् २२ उपपन्नंमहाप्राज्ञेकृतास्त्रेसूतनंदने ॥ त्वयिविक्रमसंपन्नमिदं वचनमीदृशम् २३ भूयएवतुभीष्मश्चद्रोणोविदुर
एवच ॥ युवांचकुरुतंबुद्धिभवेद्यानःसुखोदया २४ ततआनाय्यतान्सर्वान्मंत्रिणःसुमहायशाः ॥ घृतराष्ट्रोमहाराजमंत्रयामासैवतदा २५ ॥ ॥ इतिश्री
महाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणिघृतराष्ट्रमंत्रणेद्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥

भोजित्वादिना मृजावतःसुवेयान् ७ । ८ । ९ । १० । ११ लघुरल्पकः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ आनयामस्ववशमितिशेषः । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५
॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ॥

नरोचतेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ मधुरेणप्रतिष्ठा ८ । ९ । १० । ११ । १२ धियंतेजीवति सकामोनासीत् अत्ययंनार्श १३ । १४ दोषेणयुक्तं गच्छतिजाना
ति १५ संमंतव्यंसंमतेकर्तव्यं १६ । १७ अधर्मेणजतुगृहदाहादिना १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २०३ ॥ मंत्रायेति हितैर्मित्रैः

॥ भीष्मउवाच ॥ नरोचतेविग्रहोमेपांडुपुत्रैःकथंचन ॥ यथैवघृतराष्ट्रोमेतथापांडुरसंशयम् १ गांधार्याश्चयथापुत्रास्तथाकुंतीसुतामम ॥ यथाचममतेरक्ष्याघृ
तराष्ट्रतथातव २ यथाचममराज्ञश्चतथादुर्योधनस्यते ॥ तथाकुरूणांसर्वेषामन्येषामपिपार्थिव ३ एवंगतेविग्रहंतैर्नरोचेसंधायवीरैर्दीयतामर्धभूमिः ॥ तेषामपी
बंप्रपितामहानाराज्यंपितृश्चैवकुरूत्तमानां ४ दुर्योधनयथाराज्यंत्वमिदंतातपश्यासि ॥ ममपैतृकमित्येवंतेपिपश्यंतिपांडवाः ५ यदिराज्यंनतेप्राप्ताःपांडवेयायश
स्विनः ॥ कुतएवतवापीदंभारतस्यापिकस्यचित् ६ अधर्मेणचराज्यंत्वंप्राप्तवान्भरतर्षभ ॥ तेऽपिराज्यमनुप्राप्ताःपूर्वमेवेतिमेमतिः ७ मधुरेणैवराज्यस्यतेषाम
र्धंप्रदीयतां ॥ एतद्विपुरुषव्याघ्रहितं सर्वजनस्यच ८ अतोऽन्यथाचेत्क्रियतेनहितंनोभविष्यति ॥ तवाऽप्यकीर्तिःसकलाभविष्यतिनसंशयः ९ कीर्तिरक्षणमात्ति
ष्ठकीर्तिर्हिपरमंवलम् ॥ नष्टकीर्तेर्मनुष्यस्यजीवितं ह्यफलंस्मृतम् १० यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्यनप्रपश्यतिकौरव ॥ तावज्जीवतिगांधारेनष्टकीर्तिस्तुनश्यति ११ त
मिमंसमुपातिष्ठधर्मकुरुकुलोचितम् ॥ अनुरूपंमहाबाहोपूर्वेषामात्मनःकुरु १२ दिष्ट्याधियंतेपार्थाहिदिष्ट्याजीवतिसापृथा ॥ दिष्ट्यापुरोचनःपापोनसकामोऽ
त्ययंगतः १३ यदाप्रभृतिदग्धास्तेकुंतिभोजसुतासुताः ॥ तदाप्रभृतिगांधारेनशक्रोम्यभिर्वीक्षितुम् १४ लोकेप्राणभृतांकंचिच्छ्रुत्वाकुंतीतथागतां ॥ नचापिदोषे
णतथालोकोमन्येत्पुरोचनम् ॥ यथात्वांपुरुषव्याघ्रलोकोदोषेणगच्छति १५ तदिदंजीवितंतेषांतवकिल्बिषनाशनम् ॥ संमंतव्यंमहाराजपांडवानांचदर्शनम् १६
नचापितेषांवीराणांजीवतांकुरुनंदन ॥ पित्र्योऽशःशक्यआदातुमपिवन्नभृतास्वयम् १७ तेसर्वेऽवस्थिताधर्मेसर्वेचैवैकचेतसः ॥ अधर्मेणनिरस्ताश्चतुल्येराज्येविशेष
पतः १८ यदिधर्मस्त्वयाकार्योयदिकार्यंप्रियंचमे ॥ क्षेमंचयदिकर्तव्यंतेषामर्धंप्रदीयतां १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणिभीष्मवा
क्येद्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ द्रोणउवाच ॥ मंत्रायसमुपानीतैर्घृतराष्ट्रहितैर्नृप ॥ धर्म्यमर्थ्ययशस्यंचवाच्यमित्यनुशुभम् १ ममाप्येषामतिस्तात
याभीष्मस्यमहात्मनः ॥ संविभज्यास्तुकौतेयाधर्मेषसनातनः २ प्रेष्यतां दुपदायाशुनरःकश्चित्प्रियंवदः ॥ बहुलंरत्नमादायतेषामर्थायभारत ३ मिथः
कृत्यंचतस्मैसआदायवसुगच्छतु ॥ वृद्धिचपरमांब्रूयात्त्वसंयोगोद्भवांतथा ४ संप्रीयमाणंत्वांब्रूयाद्वाजन्दुर्योधनंतथा ॥ असकृदुपदेचैवघृष्टुमेचभारत ५
उचितत्वंप्रियत्वंचयोगस्यापिचवर्णयेत् ॥ पुनःपुनश्चकौतेयान्माद्रीपुत्रौचसांत्वयन् ६

१ । २ तेषांपांडवानां ३ मिथःकृत्यंसांबंधिकंवरपक्षीयैर्वधलंकारादि कस्यापक्षीयैर्वरालंकारादि तस्मैदुपदायतदर्थे ऐतन्मिथःकृत्येएवमशुरोजामातृदायं गृहीयान्नान्यथेति सिद्धं वृद्धिचेति त्व
त्संयोगादस्माकंमहत्त्वात्सिजांतेतिघृतराष्ट्रोदुर्योधनश्चमप्यतद्विदितप्रवक्तव्यमित्यर्थः ४ । ५ योगस्यसंबंधस्य ६

म.भा.टी.
॥१७३॥

संमयच्छतुर्वदीयोऽमात्यादिः ७ तथा आभरणानि प्रयच्छन्ति त्वयुष्यप्रत्येकं द्रुपदपुत्राणामित्यादिषु योज्यं ८ । ९ । १० । ११ औपयिकमवश्यकर्तव्यं १२ अनंतरोऽंतरंगीभीष्मद्रोणौ १३
 नन्वंतरंगीचेत्कथंमच्छ्रेयोनानुमंत्रयेतामित्याशंक्यांतरंगाभासाविमोमत्वंतरंगावित्याहदुष्टेनेति दुष्टेनमित्रद्रोहयता । मनसासंकल्पेन । प्रच्छन्नेनशत्रुहितेऽपिस्वामिहितवदाभासमानेन ।
 अंतरात्प्रनाबुद्ध्या । योत्रुपान्मंत्रं । ससतांसाधूनांविश्वस्तानांस्वामिनांमत्रमिष्टंनिःश्रेयसंकल्याणंकर्यंकुर्यान्नकथमपि । शठमित्रंहिपातपत्येवनहितायेत्यर्थः १४ ननुशठमित्रत्वंत्वस्यत्व
 व्यप्याशंक्येततथाचसर्वत्रानाश्वासप्रसंगइत्याशंक्यदेवमेवमुख्यंवृद्धिहासादिहेतुरित्याह नमित्राणीति मित्राणिसाध्वसाधूनि अर्थकृच्छ्रेषुकार्यसंकटेषु श्रेयसेइतरायनाज्ञापवानप्रभवति हिय
 हिरण्मयानिशुभ्राणिवहून्याभरणानिच ॥ वचनात्तवराजेंद्रद्रौपद्याःसंप्रयच्छतु ७ तथाद्रुपदपुत्राणांसर्वेषांभरतर्षभ ॥ पांडवानांचसर्वेषांकुंत्यायुक्तानियानिच ८
 एवंसात्वसमायुक्तंद्रुपदंपांडवैःसह ॥ उक्त्वासोऽन्तरंग्यात्तेषामागमनंप्रति ९ अनुज्ञातेषुवीरेषुवलंगच्छतुशोभनम् ॥ दुःशासनोविकर्णश्चाप्यानेतुंपांडवा
 निह १० ततस्तेपांडवाःश्रेष्ठाःपूज्यमानाःसदात्वया ॥ प्रकृतीनामनुमतेपदेस्थास्यंतिपैतृके ११ एतत्तवमहाराजपुत्रेषुतेषुचैवाहि ॥ वृत्तमौपयिकंमन्ये
 भीष्मेणसहभारत १२ ॥ कर्णउवाच ॥ योजितावर्थमानाभ्यांसर्वकार्येष्वनंतरौ ॥ नमंत्रयेतांत्वच्छ्रेयःकिमद्भुततरंततः १३ दुष्टेनमनसायवैप्रच्छन्नेनांतरात्म
 ना ॥ ब्रूयान्निःश्रेयसंनामकथंकुर्यात्सतांमत् १४ नमित्राण्यर्थकृच्छ्रेषुश्रेयसेचेतरायवा ॥ विधिपूर्वहिसर्वस्यदुःखंवायदिवासुखम् १५ कृतप्रज्ञोऽकृतप्र
 ज्ञोबालोवृद्धश्चमानवः ॥ ससहायोऽसहायश्चसर्वसर्वत्रविंदति १६ श्रूयतेहिपुराकश्चिदंशुवीचइतीश्वरः ॥ आसीद्राजगृहेराजामागधानांमहीक्षिताम् १७
 सहीनःकरणैःसवःरुच्छ्वासपरमोऽनृपः ॥ अमात्यसंस्थःसर्वेषुकार्येष्वेवाभवत्तदा १८ तस्यामात्योमहाकर्णिवभूवैकेश्वरस्तदा ॥ सलब्धबलमात्मानंमन्यमानो
 स्वमन्यते १९ सराज्जुपभोग्यानिस्त्रियोरत्नधनानिच ॥ आददेसर्वशोमूढेषुश्वर्यचस्वयंतदा २० तदादायचलुब्धस्यलोभाल्लोभोऽप्यवर्धत ॥ तथाहिसर्व
 मादायराज्यमस्यजिहीर्षति २१ हीनस्यकरणैःसर्वैरुच्छ्वासपरमस्यच ॥ यतमानोऽपितद्राज्यंनशशाकेतिनःश्रुतम् २२ किमन्यद्विहितानूनंतस्यसापु
 रुषेद्रता ॥ यदितेविहितंराज्यंभविष्यतिविशांपते २३ मिषतःसर्वलोकस्यस्थास्यतेत्वयितद्भुवम् ॥ अतोऽन्यथाचेद्विहितंयतमानोनलप्स्यसे २४ एवंवि
 द्द्रुपादस्वमंत्रिणांसाध्वसाधुताम् ॥ दुष्टानांचैवबोद्धव्यमदुष्टानांचभाषितम् २५ ॥ द्रोणउवाच ॥ विद्वतेभावदोषेणयदर्थमिदमुच्यते ॥ दुष्टपांडवहेतो
 स्त्वंदोषमारव्यापयस्युत २६ हितंतुपरमंकर्णव्रवीमिकुलवर्धनम् ॥ अथत्वंमन्यसेदुष्टंब्रूहियत्परमंहितम् २७

आदि. १
अ०
॥२०४॥

स्माद्विधिपूर्वपुण्यापुण्येकहेतुं सर्वसुखादिकं १५ एतदेवस्पष्टयति कृतेति सर्वदेवोपनीतं सर्वप्रदेशकालेच १६ अत्रारव्यायिकामाह श्रूयतइति । ईश्वरःसमर्थः राजगृहेतन्नामकेनगरे १७
 करणेश्चक्षुरादिभिर्हीनोविकलः । उच्छ्वासएवपरमोभवतीतिज्ञानहेतुर्यस्यसः । अमात्यसंस्थःअमात्याधीनः १८ अवमन्यतेराजानमितिशेषः १९ । २० । २१ नशशाकहर्तुमितिशेषः
 २२ आख्यायिकातात्पर्यमाह किमिति तस्यअंशुवीचस्यसापुरुषेद्रतातन्नरेद्रत्वंनूनंविहिताविधिप्राप्तेवनतुयत्नसंपादिता । किमन्यददृष्टात्परायणमस्तिनकिमपीतिभावः प्रकृतेयोजयति
 यदीति २३ । २४ । २५ तेतवमंत्रंविद्वन् भावदोषेणचित्तगतद्वेषेण २६ । २७

॥१७३॥

अहंपद्रुवीमिअतोऽन्यथा २८ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावेदीपेचतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ राजमिति १ । २ । ३ आभ्यांभीष्मद्रोणाभ्यां पंचम्यंतमिदं ४
 ५ अनवरौश्रेष्ठौ ६ अनयोःएताभ्यां कर्त्तरिपष्ठी ७ । ८ । ९ पक्षसंश्रितमन्यतरस्यैवहितं १० । ११ तेषुपांडवेषु १२ तेतवमंत्रिणस्तवांतरस्थंविशेषविश्वानास्तेध्रुवंशाश्वतंहितंनकुर्युः तववै
 अतोऽन्यथाचेत्क्रियतेयद्रुवीमिपरंहितम् ॥ कुरवोवैविनंक्ष्यंतिनचिरेणैवमेमतिः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि द्रोणवाक्ये
 चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ॥ विदुरउवाच ॥ राजन्निःसंशयंश्रेयोवाच्यस्त्वमसिर्वाधवैः ॥ नत्वशुश्रूषमाणेवैवाक्यंसंप्रतिष्ठति १ प्रियं
 हितंचतद्वाक्यमुक्तवान्कुरुसत्तमः ॥ भीष्मःशांतनवोराजन्प्रतिगृह्णासितन्नच २ तथाद्रोणेनबहुधाभाषितंहितमुत्तमम् ॥ तच्चराधासुतःकर्णोमन्यतेनहितंतव ३
 चिंतयंश्चनपश्यामिराजंस्तवसुहृत्तमम् ॥ आभ्यांपुरुषसिंहाभ्यांयोवास्यात्प्रज्ञयाऽधिकः ४ इमौहिवृद्धौवयसाप्रज्ञयाचक्षुतेनच ॥ समौचत्वयिराजेंद्रतथापां
 डुसुतेषुच ५ धर्मेचानवरोराजन्सत्यतायांचभारत ॥ रामाद्दाशरथेश्चैवगयाच्चैवनसंशयः ६ नचोक्तवंतावश्रेयःपुरस्तादपिक्वचन ॥ नचाप्यपकृतंकिंचिदन
 योर्लक्ष्यतेत्वयि ७ तावुभौपुरुषव्याघ्रावनागसिद्धपेत्वयि ॥ नमंत्रयेतांत्वच्छ्रेयःकथंसत्यपराक्रमौ ८ प्रज्ञावंतौनश्रेष्ठावस्मिंल्लोकेनराधिप ॥ त्वन्निमित्तमतो
 नेमौकिंचिज्जिह्मंविद्विष्यतः ९ इतिमेनैष्ठिकीबुद्धिर्वर्ततेकुरुनंदन ॥ नचार्थहेतोर्धर्मज्ञौवक्ष्यतःपक्षसंश्रितम् १० एताद्विपरमंश्रेयोमन्येऽहंतवभारत ॥ दुर्योध
 नप्रभृतयःपुत्राराजन्यथातव ११ तथैवपांडवेयास्तेपुत्राराजन्नसंशयः ॥ तेषुचेदहितंकिंचिन्मंत्रयेयुरताद्विदः १२ मंत्रिणस्तेनचश्रेयःप्रपश्यंतिविशेषतः ॥ अथ
 तेहृदयेराजन्विशेषःस्वेपुर्वर्तते ॥ अंतरस्थंविद्वृण्वानाःश्रेयःकुर्युर्नतेषुवम् १३ एतदर्थमिमौराजन्महात्मानोमहाद्युती ॥ नोचतुर्विद्वृतंकिंचिन्नद्वेषतवनिश्चयः १४
 यच्चाप्यशक्यतांतिषामाहतुःपुरुषर्षभौ ॥ तत्तथापुरुषव्याघ्रतवतद्द्रुमस्तुते १५ कथंहिपांडवःश्रीमान्सव्यसाचीधनंजयः ॥ शक्योविजेतुंसंग्रामेराजन्मघवता
 ऽपिहि १६ भीमसेनोमहाबाहूर्नागायुतबलोमहान् ॥ कथंस्मयुधिशक्येतविजेतुमरैरपि १७ तथैवकृतिनौयुद्धेयमौयमसुताविव ॥ कथंविजेतुंशक्यौतौरणे
 जीवितुमिच्छता १८ यस्मिन्नृत्तिरनुक्रोशःक्षमासत्यंपराक्रमः ॥ नित्यानिपांडवेज्येष्ठेसर्जीयेतरणेकथम् १९ येषांपक्षधरोरामोयेषांमंत्रिजनार्दनः ॥ किंनुतै
 रजितंसंख्येयेषांपक्षेचसात्यकिः२० द्रुपदःश्वशुरोयेषांयेषांस्यालाश्चपार्षताः॥ दृष्टुद्रुमुखावीराभ्रातरोद्रुपदात्मजाः २१ सोऽशक्यतांचविज्ञायतेषामग्रेचभारत ॥
 दायाद्यतांचधर्मेणसम्यक्तेषुसमाचर २२ इदंनिर्दिष्टमयशःपुरोचनकृतंमहत् ॥ तेषामनुग्रहेणाद्यराजन्प्रक्षालयात्मनः २३

पम्यदोषमेवतेप्रकाशयिष्यंतिननुकार्यसाधयिष्यंतीत्यर्थः १३ एतदर्थंपांडवानांश्रेयोर्थं विद्वृतंविस्पष्टं । विकृतमितिपाठेषुरुपं । एषपांडवानांश्रेयोभवत्वित्येवंरूपः । हिशद्वेनतत्रतस्यैवमतीतिप्रमा
 णयति १४ यथेति अशक्यतामज्ययतां तवपुरस्तात्तद्यथाहृत्तिरितिसंबंधः तद्द्रुमस्तुते तत्तेभ्यःपांडवेभ्यस्तवभद्रमस्तु । क्रुद्धाःपांडवास्तवसर्वानुत्राग्माहिंस्युरितिभावः १५ । १६ । १७
 १८ । १९ । २० । २१ अग्रेतत्पितुरेवपांडोःराज्यभागित्वकाले दायाद्यतांपितृधनभोजनादंतां २२ । २३

तेषामनुग्रहश्चायं सर्वेषां चैवः कुले ॥ जीवितं च परं श्रेयः क्षत्रस्य च विवर्धनम् २४ द्रुपदोऽपि महान् राजा कृतवैरश्चनः पुरा ॥ तस्य संग्रहणं राजन् स्वपक्षस्य विवर्धनम् २५ बलवंतश्च दाशाहा ब्रह्मवश्वविशांपते ॥ यतः कृष्णस्ततः सर्वे यतः कृष्णस्ततो जयः २६ यच्च साम्नेव शक्येत कार्यं साधयितुं नृप ॥ कोदैव शप्तस्तत्कार्यं विग्रहेण समाचरेत् २७ श्रुत्वा च जीवतः पार्थान् पौरजानपदाजनाः ॥ बलवदर्शने हृष्टास्ते पाराजन् प्रियंकुरु २८ दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिश्चापिसौवलः ॥ अधर्मयुक्ता दुष्प्रज्ञा बालामैषां वचः कृथाः २९ उक्तमेतत्पुराराजन्मया गुणवतस्तव ॥ दुर्योधनापराधेन प्रजेयं वै विनश्यति ३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि विदुरवाक्ये पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ भीष्मः शांतनवो विद्वान्द्रोणश्च भगवान् नृपिः ॥ हितं च परमं वाक्यं त्वंच सत्यं ब्रवीषि माम् १ यथैव पांडोस्ते वीराः कुंतीपुत्रा महारथाः ॥ तथैव धर्मतः सर्वे मम पुत्रानसंशयः २ यथैव मम पुत्राणामिदं राज्यं विधीयते ॥ तथैव पांडुपुत्राणामिदं राज्यं न संशयः ३ क्षत्रानयगच्छेत्तान्सहमात्रासु सत्कृतान् ॥ तथा च देवरूपिण्या कृष्णया सह भारत ४ दिष्ट्या जीवंतिते पार्था दिष्ट्या जीवितिसा पृथा ॥ दिष्ट्या द्रुपदकन्यां च लब्धवंतो महारथाः ५ दिष्ट्या वर्धमानहे सर्वे दिष्ट्या शांतः पुरोचनः ॥ दिष्ट्या मम परं दुःखमपनीतं महायुते ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो जगाम विदुरो घृतराष्ट्रस्य शासनात् ॥ सकाशं यज्ञसेनस्य पांडवानां च भारत ७ समुपादायरत्नानि वसूनि विविधानि च ॥ द्रौपद्याः पांडवानां च यज्ञसेनस्य चैव ८ तत्र गत्वा सधर्मज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ द्रुपदं न्यायतो राजन् संयुक्तमुपतस्थिवा ९ स चापि प्रतिजग्राह धर्मेण विदुरंततः ॥ चक्रतुश्च यथान्यायं कुशलप्रश्नसंविदम् १० ददर्श पांडवांस्तत्र वासुदेवं च भारत ॥ स्नेहात्परिष्वज्य स तान् प्रच्छानामयंततः ११ तैश्चाप्यमितशुद्धिः स पूजितो हियथाक्रमम् ॥ वचनाद्घृतराष्ट्रस्य स्नेहयुक्तं पुनः पुनः १२ प्रच्छानामयं राजंस्ततस्तान् पांडुनंदनान् ॥ प्रददौ चापिरत्नानि विविधानि वसूनि च १३ पांडवानां च कुंत्याश्च द्रौपद्याश्च विशांपते ॥ द्रुपदस्य च पुत्राणां यथादत्तानि कौरवैः १४ प्रोवाच चामितमतिः प्रश्रितं विनयान्वितः ॥ द्रुपदं पांडुपुत्राणां सन्निधौ केशवस्य च १५ ॥ विदुर उवाच ॥ राजञ्छृणु सहा मात्यः सपुत्रश्च वचो मम ॥ घृतराष्ट्रः सपुत्रस्त्वां सहा मात्यः सवाधवः १६ अब्रवीत्कुशलं राजन् प्रीयमाणः पुनः पुनः ॥ प्रीतिमांस्ते हृदं चापि संबन्धेन नराधिप १७ तथा भीष्मः शांतनवः कौरवैः सह सर्वशः ॥ कुशलं त्वां महाप्राज्ञः सर्वतः परिपृच्छति १८ भारद्वाजो महाप्राज्ञो द्रोणः प्रियसखस्तव ॥ समाश्लेषमुपेत्य त्वां कुशलं परिपृच्छति १९ घृतराष्ट्रश्च पांचाल्यत्वया संबन्धमीयिवान् ॥ कृतार्थमन्यतेऽऽत्मानं तथा सर्वेऽपि कौरवाः २०

५ । ६ । ७ । ८ न्यायतो ज्येष्ठानुक्रमेण संयुक्तमास्ति गननमस्कारादिनां मिलितम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ मन्यतेऽत्मानं तं आत्मानमिति च्छेदः २०

नतथाराज्यसंप्राप्तिस्तेषां प्रीतिकरीमता ॥ यथासंबन्धकंप्राप्य यज्ञसेनत्वया सह २१ एतद्विदित्वा तु भवान् प्रस्थापयतु पांडवान् ॥ द्रष्टुं हि पांडुपुत्रांश्च त्वरंति कुरवो धृशम् २२ विप्रो पिता दीर्घकालमेते चापि न रर्षभाः ॥ उः सुकानगरं द्रुपुं भविष्यंति तथा पृथा २३ कृष्णामपि च पांचाली सर्वाः कुरुवरस्त्रियः ॥ द्रुपुकामाः प्रतीक्षंते पुरं च विषयाश्चनः २४ स भवान् पांडुपुत्राणामाज्ञापयतु माचिरम् ॥ गमनं सह दाराणामेतदत्र मतं मम २५ निसृष्टेषु त्वयाराजन् पांडवेषु महात्मसु ॥ ततोऽहं प्रेषयिष्यामि घृतराष्ट्रस्य शीघ्रगान् ॥ आगमिष्यंति कौंतेयाः कुंती च सह कृष्णया २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि विदुरद्रुपदसंवादे षडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ॥ द्रुपद उवाच ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञ यथाऽऽत्य विदुराद्य माम् ॥ ममापि परमो हर्षः संबन्धेऽस्मिन् कृतप्रभो १ गमनं चापि युक्तं स्याद्दृढमेषां महात्मनाम् ॥ न तु तावन्मया युक्तमेतद्द्रुपुं स्वयांगिरा २ यदा तु मन्यते वीरः कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौ चैव यमौ च पुरुषर्षभो ३ रामकृष्णौ च धर्मज्ञौ तदा गच्छं तु पांडवाः ॥ एतौ हि पुरुषव्याघ्रावेषां प्रियहितेरतौ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ परवंतो वयं राजस्त्वयि सर्वे सहा नुगाः ॥ यथावक्ष्यसि नः प्रीत्या तत्करिष्यामहे वयम् ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो ब्रवीद्वासुदेवो गमनं रोचते मम ॥ यथावामन्यते राजा द्रुपदः सर्वधर्मवित् ६ ॥ ॥ द्रुपद उवाच ॥ ॥ यथैव मन्यते वीरो दाशार्हः पुरुषोत्तमः ॥ प्राप्तकालं महाबाहुः सा बुद्धिर्निश्चिता मम ७ यथैव हि महाभागाः कौंतेया मम सांप्रतम् ॥ तथैव वासुदेवस्य पांडुपुत्रानसंशयः ८ नतद्द्रुपदयतिकौंतेयः पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ यथैषां पुरुषव्याघ्रः श्रेयोऽध्यायति केशवः ९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततस्ते समनुज्ञाता द्रुपदेन महात्मना ॥ पांडवाश्चैव कृष्णश्च विदुरश्च महीपते १० आदाय द्रौपदीं कृष्णां कुंतीं चैव यशस्विनीम् ॥ सविहारं सुखं जग्मुर्नगरं नागसाह्वयम् ११ श्रुत्वा चाप्यागतान् वीरान् घृतराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ प्रतिग्रहाय पांडूनां प्रेषयामास कौरवान् १२ विकर्णं च महेष्यासं चित्रसेनं च भारत ॥ द्रोणं च परमेष्वासंगौ तमं कृपमेव च १३ तैस्ते परिहृता वीराः शोभमाना महाबलाः ॥ नगरं हास्तिनपुरं शनैः प्रविशिशुस्तदा १४ कौतूहलेन नगरं दीप्यमानमिवाभवत् ॥ तत्र ते पुरुषव्याघ्राः शोकदुःखविनाशनाः १५ तत उच्चावचावाचः पौरैः प्रियचिकीर्षुभिः ॥ उदीरिता अशृण्वंस्ते पांडवा हृदयं गमाः १६ अयं स पुरुषव्याघ्रः पुनरायाति धर्मवित् ॥ योनः स्वानिवदायादान् धर्मेण परिरक्षति १७ अद्य पांडुर्महाराजो वनादिव जनप्रियः ॥ आगतः प्रियमस्माकं चिकीर्षुर्नात्र संशयः १८

किंनूनःप्रियंनकृतमपितुसर्वकृतमेव किंत्वितिपातेतुशब्दोवाक्यालंकारेपुनःशब्दार्थः किंपुनर्नकृतमपितुसर्वकृतमेवेतिपूर्ववदेवार्थः १९ । २० । २१ नगरेणसहकुशलप्रश्नकृत्वा नगरेणापि
कृतकुशलप्रश्नाः २२ । २३ । २४ पार्थेनार्जुनेन २५ । २६ घोरंवनमितिभूमेरर्थसस्यशून्योदेशःपांडवेभ्योदत्तदत्तज्ञायते २७ तद्वैतद्वोरंवनंसत्स्वर्गवन्मंडयांचकिरे २८ तदेवाह नगरं

किंनुनाद्यकृतंतातसर्वेषांनःपरंप्रियम् ॥ यत्रःकुंतीसुतविरानगरंपुनरागताः १९ यदिदंतंयदिहुतंविद्यतेयदिनस्तपः ॥ तेनतिष्ठंतुनगरेपांडवाःशरदांशतम् २०
ततस्तेघृतराष्ट्रस्यभीष्मस्यचमहात्मनः ॥ अन्येषांचतदर्हाणांचकुःपादाभिवंदनम् २१ कृत्वातुकुशलप्रश्नंसर्वेणनगरेणच ॥ न्यविशंताथवेश्मानिघृतराष्ट्रस्य
शासनात् २२ विश्रान्तास्तेमहात्मानःकंचित्कालमहावलाः ॥ आहूताघृतराष्ट्रेणराज्ञाशांतनवेनच ॥ २३ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ भ्रातृभिःसहकौंतेयनिबोधगद
तोमम ॥ पुनर्नोविग्रहोमाभूत्त्वांडवप्रस्थमाविश २४ नचवोवसतस्तत्रकश्चिच्छक्तःप्रवाधितुम् ॥ संरक्ष्यमाणान्पार्थेनत्रिदशानिववज्जिणा २५ अर्धराज्यस्य
संप्राप्यखांडवप्रस्थमाविश ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रतिगृह्यतुतद्वाक्यंनृपसर्वेप्रणम्यच २६ प्रतस्थिरेततोघोरंवनंतन्मनुजर्षभाः ॥ अर्द्धराज्यस्यसंप्राप्यखां
डवप्रस्थमाविशन् २७ ततस्तेपांडवास्तत्रगत्वाकृष्णपुरोगमाः ॥ मंडयांचकिरेतद्वैपरंस्वर्गवदच्युताः २८ ततःपुण्येशिवेदेशेशांतिंकृत्वामहारथाः ॥ नगरंमाप
यामासुर्द्रुपायनपुरोगमाः २९ सागरप्रतिरूपाभिःपरिखाभिरलंकृतम् ॥ प्राकारेणचसंपन्नंदिवमातृत्यतिष्ठता ३० पांडुराभ्रप्रकाशेनहिमरश्मिनिभेनच ॥ शुशु
भेतत्पुरश्रेष्ठनागैर्भोगवतीमिव ३१ द्विपक्षगरुडप्रख्यैर्दरैःसौधैश्चशोभितम् ॥ गुप्तमभ्रचयप्रख्यैर्गोपुरैर्मंदरोपमैः ३२ विविधैरपिनिर्विद्वैःशस्त्रोपैतैःसुसंवृतैः ॥
शक्तिभिश्चावृतंतद्विद्विजिह्वैरिवपन्नगैः ३३ तल्पैश्चाभ्यासिकैर्युक्तंशुशुभेयोधरक्षितम् ॥ तीक्ष्णांकुशशतग्रीभिर्यत्रजालैश्चशोभितम् ३४ आयसैश्चमहाचक्रैःशुशु
भेतत्पुरोत्तमम् ॥ सुविभक्तमहारथ्यंदेवतावाधवर्जितम् ३५ विरोचमानंविविधैःपांडुरैर्भवनोत्तमैः ॥ तत्रिविष्टपसंकाशमिंद्रप्रस्थंव्यरोचत ३६ मेघवृंदमिवाका
शेविद्वंविद्युत्समावृतम् ॥ तत्ररम्येशिवेदेशेकौरव्यस्यनिवेशनम् ३७ शुशुभेवनसंपूर्णधनाध्यक्षक्षयोपमम् ॥ तत्रागच्छन्दिजाराजनसर्ववेदविदांवराः ३८ निवा
सरोचयंतिस्मसर्वभाषाविदस्तथा ॥ वणिजश्चाययुस्तत्रनानादिग्भ्योधनार्थिनः ३९ सर्वशिल्पविदस्तत्रवासायाभ्यागमंस्तदा ॥ उद्यानानिचरम्याणिनगरस्य
समंततः ४० आश्रैराघ्रातकैर्नीपैरेशोकेष्वपैस्तथा ॥ पुत्रागैर्नागपुष्पैश्चलकुचैःपनसैस्तथा ४१ शालतालतमालैश्चकुलैश्चसकेतवैः ॥ मनोहरैःसुपुष्पैश्चफ
लभारावनामितैः ४२ प्राचीनामलकैर्लोध्रैर्कोलैश्चसुपुष्पितैः ॥ जंबूभिःपाटलाभिश्चकुब्जकैरतिमुक्तकैः ४३

मापयामासुरित्यादिना २९ । ३० भोगवतीमिवेतिप्रथमार्थेद्वितीया । ईमितिनिपातप्रश्नेषोवा । भोगवतीयथेत्यपेक्षितेप्रमादपाठोवा ३१ । ३२ निर्विद्वैरच्छिद्रेरभेद्यैर्वा शक्तिभि
हस्तक्षेप्याभिलोहमयीभिः ३३ तीक्ष्णाश्चतंसकुशाश्चशतश्रयश्चताभिः आभेयोपधवलनोत्सिद्धेनदृष्टिपिंडेन पायुगपच्छतंसहस्रंवाामनुष्यादीन्प्रतिताभिःशतग्रीभिर्दुर्गारूढाभिः ३४ । ३५ । ३६
विद्वंमिधःश्लिष्टं ३७ क्षयोपमंघृहोपमं ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ अजगतिपर्वतेनृपलीलायात्रार्थैःकृत्रिमैःपर्वतैः । 'अजशङ्गागेहरिब्रह्मविल्कस्मरहरेरूपे । गतिःस्त्रीमार्गदशयोर्ज्ञानेयात्राम्युपाययोः' इतिचमेदिनी ४६ । ४७ वनावृताःवनैःआरामैरावृताः
जलपूर्णावा ४८ पुण्येर्जनेरुपेतं ४९ राज्ञाघृतराष्ट्रेण धर्मस्ययुधिष्ठिरस्य प्रणयनेप्रापणे ५० । ५१ ५२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावेदीपेसप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥
करवीरैःपारिजातैरन्यैश्चविविधैर्दुर्भैः ॥ नित्यपुष्पफलोपेतैर्नानाद्विजगणायुतैः ४४ मत्तवर्हिणसंधुष्टकोकिलैश्चसदामदैः ॥ गृहैरादर्शविमलैर्विविधैश्चलतागृहैः ४५
मनोहरैश्चित्रगृहैस्तथाऽजगतिपर्वतैः ॥ वापीभिर्विवाभिश्चपूर्णाभिःपरमांभसा ४६ सरोभिरतिरम्यैश्चपद्मोत्पलसुगंधिभिः ॥ हंसकारंडवयुतैश्चक्रवाकोपशोभि
तैः ४७ रम्याश्चविविधास्तत्रपुष्करिण्यावनावृताः ॥ तडागानिचरम्याणिबृहंतिसुबहूनिच ४८ तेषांपुण्यजनोपतराष्ट्रमाविशतामहत् ॥ पांडवानांमहाराजश
श्वप्तीतिरवर्धत ४९ तत्रभीष्मेणराज्ञाचधर्मप्रणयनेकृते ॥ पांडवाःसमपद्यंतखांडवप्रस्थवासिनः ५० पंचभिस्तैर्महेष्वासैरिंद्रकल्पैःसमन्वितम् ॥ शुशुभेतत्पुर
श्रेष्ठनागैर्भोगवतीयथा ५१ तान्निवेश्यततोवीरौरामेणसहकेशवः ॥ ययौद्वारवतीराजनपांडवानुमतेतदा ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्य
लंभपर्वणिपुरनिर्माणेसप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥२०७॥ जनमेजयउवाच ॥ एवंसंप्राप्यराज्यंतादिंद्रप्रस्थंतपोधन ॥ अत ऊर्ध्वमहात्मानःकिमकुर्वतपांडवाः १
सर्वेषुमहासत्त्वाममपूर्वपितामहाः ॥ द्रौपदीधर्मपत्नीचकथंतानन्ववर्तत २ कथंचपंचकृष्णायामेकस्यातिनराधिपाः ॥ वर्तमानामहाभागानाभिद्यंतपरस्परम् ३
श्रोतुमिच्छाम्यहंसर्वविस्तरणतपोधन ॥ तेषांचिष्टितमन्योन्ययुक्तानांकृष्णयासह ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ घृतराष्ट्रम्यनुज्ञाताःकृष्णयासहपांडवाः ॥ रोमिरे
खांडवप्रस्थेप्रातराज्याःपरंतपाः ५ प्राप्यराज्यंमहातेजाःसत्यसंधोयुधिष्ठिरः ॥ पालयामासधर्मेणपृथिवींभ्रातृभिःसह ६ जितारयोमहाप्रज्ञाःसत्यधर्मपरायणाः ॥
मुदंपरमिकांप्राप्तास्तत्रोपुःपांडुनंदनाः ७ कुर्वाणाःपौरकार्याणिसर्वाणिपुरुषर्षभाः ॥ आसांचकुर्महाहैपुपार्थिवेष्व्वासनेषुच ८ अथतेषूपविष्टेषुसर्वेष्वेवमहात्मसु ॥
नारदस्त्वथदेवर्षिराजगामयदृच्छया ९ आसनंरुचिरंतस्मैप्रददौस्वयुधिष्ठिरः ॥ देवैरुपविष्टस्यस्वयमर्थ्ययथाविधि १० प्रादाद्युधिष्ठिरोधीमानराज्यंतस्मैन्यवेद
यत् ॥ प्रतिगृह्यतुतांपूजाभूषिःप्रीतमनास्तदा ११ आशीर्भिवर्धयित्वाचतमुवाचास्यतामिति ॥ निपसादाम्यनुज्ञातस्ततोराजायुधिष्ठिरः १२ कथयामासकृष्णा
यैभगवंतमुपस्थितम् ॥ श्रुत्वैतद्द्रौपदीचापिशुचिर्भूत्वासमाहिता १३ जगामतत्रयत्रास्तेनारदःपांडवैःसह ॥ तस्याभिवाद्यचरणौदेवर्षेधर्मचारिणी १४ कृतांजलिः
सुसंवीतास्थितास्थुपदात्मजा ॥ तस्याश्चापिसधर्मात्मासत्यवाग्यपिसत्तमः १५ आशिपोविविधाःप्रोच्यराजपुत्र्यास्तुनारदः ॥ गम्यतामितिहोवाचभगवांस्ताम
निदितां १६ गतायामथकृष्णायान्युधिष्ठिरपुरोगमान् ॥ विविक्तेपांडवान्सर्वानुवाचभगवानृषिः १७ ॥ नारदउवाच ॥ पांचालीभवतामेकाधर्मपत्नीयशस्विनी ॥
यथावोनात्रभेदःस्यात्तथानीतिविधीयतां १८

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ तत्रोपुःतत्रइंद्रप्रस्थेऽपुर्वासंकृतवंतः ७ आसांचकुः

स्थिरासनावृत्तुःपार्थिवपुराजसर्वंधिषु आसनेष्वधिकारविशेषेषु ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ सुसंवीतासम्यक्तावगुठना १५ । १६ । १७ । १८

सुंदोपसुंदौहिपुराभ्रातरौसहिताबुभौ ॥ आस्तामवध्यावन्येषांत्रिषुलोकेषुविश्रुतौ १९ एकराज्यावेकगृहावेकशय्यासनाशनौ ॥ तिलोत्तमायास्तौ हेतोरन्योन्यमभि
जघ्नतुः २० रक्ष्यतांसौहृदंतस्मादन्योन्यप्रीतिभावकम् ॥ यथावोनात्रभेदःस्यात्तत्कुरुष्वयुधिष्ठिर २१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सुंदोपसुंदावसुरौकस्यपुत्रौमहामुने ॥
उत्पन्नश्चकथंभेदःकथंचान्योऽन्यमग्रताम् २२ अप्सरादेवकन्यावैकस्यचैपातिलोत्तमा ॥ यस्याःकामेनसंसंतौजघ्नतुस्तौपरस्परम् २३ एतत्सर्वयथावृत्तंविस्तरे
णतपोधन ॥ श्रोतुमिच्छामहेब्रह्मन्परंकौतूहलंहिमे २४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणियुधिष्ठिरनारदसंवादेऽष्टाविकद्विशत
तमोऽध्याय ॥ २०८ ॥ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ शृणुमेविस्तरेणममितिहासपुरातनम् ॥ भ्रातृभिःसहितःपार्थयथावृत्तंयुधिष्ठिर १ महासुरस्यान्ववाये
हिरण्यकशिपोःपुरा ॥ निकुंभोनामदैत्येद्रस्तेजस्वीबलवानभूत् २ तस्यपुत्रौमहावीर्यौजातौभीमपराक्रमौ ॥ सुंदोपसुंदौदैत्येद्रौदारुणौकूरमानसौ ३ तावेक
निश्चयौदैत्यावेककार्यार्थसंसंतौ ॥ निरंतरमवर्तेतांसमदुःखसुखाबुभौ ४ विनान्योन्यंनभुंजातेविनाऽन्योन्यंनजल्पतः ॥ अन्योन्यस्यप्रियकरावन्योऽन्यस्य
प्रियंवदौ ५ एकशीलसमाचारौद्विवैकौऽभवत्कृतः ॥ तौविवृद्धौमहावीर्यौकार्येष्वप्येकनिश्चयौ ६ त्रैलोक्यविजयार्थायसमाधायैकनिश्चयम् ॥ दीक्षां कृत्वागतौ
विंध्यंताबुधंतेपतुस्तपः ७ तौतुदीर्घेणकालेनतपोयुक्तौबभूवतुः ॥ क्षुत्पिपासापरिश्रान्तौजटावल्कलधारिणौ ८ मलोपचितसर्वांगौवायुभक्षौबभूवतुः ॥ आत्ममां
सानिजुहंतौपादांगुष्ठाग्रधिष्ठितौ ॥ ऊर्ध्वबाहूचानिमिषौदीर्घकालंघृतव्रतौ ९ तयोस्तपःप्रभावेणदीर्घकालंप्रतापितः ॥ धूमंप्रमुमुचेविंध्यस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥
१० ततोदेवाभयंजग्मुर्ग्रंथं दृष्ट्वातयोस्तपः ॥ तपोविघातार्थमथो देवाविघ्नानिचक्रिरे ११ रत्नैःप्रलोभयामासुःस्त्रीभिश्चोभौपुनःपुनः ॥ नचतौचक्रतुर्भगंव्रतस्यसुम
हाव्रतौ १२ अथमायांपुनर्देवास्तयोश्चकुर्महात्मनोः ॥ भगिन्योमातरोभार्यास्तयोश्चात्मजनस्तथा १३ प्रपात्यमानाविस्रस्ताःशूलहस्तेनरक्षसा ॥ अष्टाभरण
केशांताभ्रष्टाभरणवाससः १४ अभिभाष्यततःसर्वास्तौत्राहीतिविचुकुशुः ॥ नचतौचक्रतुर्भगंव्रतस्यसुमहाव्रतौ १५ यदाक्षोभंनोपयातिनार्तिमन्यतरस्तयोः ॥
ततःस्त्रियस्ताभूतंचसर्वमंतरधीयत १६ ततःपितामहःसाक्षादभिगम्यमहासुरौ ॥ वरेणच्छंदयामाससर्वलोकहितःप्रभुः १७ ततःसुंदोपसुंदौतौभ्रातरौदृढविक्रमौ ॥
दृष्ट्वापितामहं देवंतस्थतुःप्रांजलीतदा १८ ऊचतुश्चप्रभुं देवंततस्तौसहितौतदा ॥ आवयोस्तपसाऽनेनयदिप्रीतःपितामहः १९ मायाविदावस्त्रविदौबलिनौकामरू
पिणौ ॥ उभावप्यमरौस्यावःप्रसन्नोयदिनौप्रभुः २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ऋतेऽमरत्वंयुववोःसर्वमुक्तंभविष्यति ॥ अन्यदृणीतंमृत्योश्चविधानममरैःसमम् २१

शृण्वति १ । २ । ३ निरंतरंमतिभेदंविना ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० येनामरतुल्यत्वंभवेत्तादृशंविधानंमृषीतंज्ञापयतं २१

प्रभविष्यावःप्रभुत्वमैश्वर्यंकरिष्यावः । यत्कामोपहारभेत्तस्मात्सोतदेवलभतेनान्यदित्यर्थः २२ । २३ । २४ यथावद्वायव्यदेव २५ । २६ । २७ । २८ मौलिनोकिरीटवंतो । 'मौलिःकि
रीटेश्चिह्नं'इतिमेदिनी । व्रीह्यादित्वादिभिः २९ । ३० । ३१ तलनादितेःकरतलध्वनिभिः वायव्योपैर्वा ३२ समाःबहूनिवर्षाणिएकंदिनमिवाभूत् ३३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये

प्रभविष्यावइतियन्महदभ्युद्यतंतपः ॥ युवयोर्हेतुनाऽनेननामरत्वंविधीयते २२ त्रैलोक्यविजयार्थायभवद्भ्रामास्थितंतपः ॥ हेतुनाऽनेनदैत्येद्रौनवांकामंकरोम्यहम्
२३ ॥ सुंदोपसुंदावूचतुः ॥ त्रिषुलोकेषुयद्भूतंकिंचित्स्थावरजंगमम् ॥ सर्वस्मान्नोभयंनस्यादृतेऽन्योऽन्यंपितामह २४ ॥ पितामहउवाच ॥ यत्प्रार्थितं
यथोक्तंचकाममेतद्ददानिवाम् ॥ मृत्योर्विधानमेतच्चयथावद्भ्रामविष्यति २५ ॥ नारदउवाच ॥ ततःपितामहोदत्त्वावरमेतत्तदातयोः ॥ निवर्त्यतपस्तौच
ब्रह्मलोकंजगामह २६ लब्ध्वावराणिदैत्येद्रावथतौभ्रातराबुभौ ॥ अवध्यौसर्वलोकस्यस्वमेवभवनंगतौ २७ तौतुलब्धवरोदृष्ट्वाकृतकामौमनस्विनौ ॥ सर्वःसु
हृज्जनस्ताभ्यांप्रहर्षमुपजग्मिवान् २८ ततस्तौतुजटाभित्त्वामौलिनौसंबभूवतुः ॥ महार्हाभरणोपेतौविरजोवरधारिणौ २९ अकालकौमुदीचैवचक्रतुःसार्वका
लिकीम् ॥ नित्यःप्रमुदितःसर्वस्तयोश्चैवसुहृज्जनः ३० भक्ष्यतांभुज्यतांनित्यंदीयतांरम्यतामिति ॥ गीयतांपीयताचेतिशद्रश्वासीदृहेष्टहे ३१ तत्रतत्रमहानादेरु
त्कृष्टतलनादितैः ॥ दृष्टंप्रमुदितंसर्वदैत्यानामभवत्पुरम् ३२ तैस्तैर्विहारैर्बहुभिर्दैत्यानांकामरूपिणां ॥ समाःसंक्रुडतांतेषामहरेकमिवाभवत् ३३ ॥ इति श्रीमहाभा
रते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि सुंदोपसुंदोपाख्याने नवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ नारदउवाच ॥ उत्सवेवृत्तमात्रेतुत्रैलोक्याकांक्षिणाबु
भौ ॥ मंत्रयित्वाततःसेनांतावज्ञापयतांतदा १ सुहृद्भिरप्यनुज्ञातौदैत्येद्रैश्चमंत्रिभिः ॥ कृत्वाग्रास्थानिकंरात्रौमघासुययतुस्तदा २ गदापट्टिशधारिष्याशूल
मुद्गरहस्तया ॥ प्रस्थितौसहवर्मिष्यामहत्यादैत्यसेनया ३ मंगलैःस्तुतिभिश्चापिविजयप्रतिसंहितैः ॥ चारुणैःस्तूयमानौतौजग्मतुःपरयासुदा ४ तावंतरिक्षसु
त्कृत्यदैत्यौकामगमाबुभौ ॥ देवानामेवभवनंजग्मतुर्बुद्धदुर्मदौ ५ तयोरागमनंज्ञात्वावरदानंचतत्प्रभोः ॥ हित्वात्रिविष्टपंजग्मुर्ब्रह्मलोकंततःसुराः ६ ताविद्रलो
कंनिर्जित्ययक्षरक्षोगणांस्तदा ॥ खेचराण्यपिभूतानिजघ्नतुस्तीव्रविक्रमौ ७ अंतर्भूमिगतान्नागान्जित्वातौचमहरथौ ॥ समुद्रवासिनीःसर्वांस्लेच्छजातीर्विजि
ग्यतुः ८ ततःसर्वांमहीजेतुमारब्धाबुधशासनौ ॥ सैनिकांश्चसमाहूयसुतीक्ष्णवाक्यमूचतुः ९ राजर्षयोमहायज्ञैर्हव्यकव्यैर्द्विजातयः ॥ तेजोबलंचदेवानांवर्ध
यंतिश्रियंतथा १० तेषामेवंप्रवृत्तानांसर्वेषामसुरद्विषाम् ॥ संभूयसर्वैरस्माभिःकार्यःसर्वात्मनावधः ११ एवंसर्वांसमादिश्यपूर्वतीरेमहोदधेः ॥ कूरांमर्तिसमा
स्थायजग्मतुःसर्वतोमुखौ १२ यज्ञैर्यजंतियेकेचिद्याजयंतिचयेद्विजाः ॥ तान्सर्वान्प्रसभंहत्वाबलिनौजग्मतुस्ततः १३

भारतभावेदीपेनवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ ॥ ॥ उत्सवेइति १ मघासुगमनार्थनिषिद्धेऽपिनक्षत्रेअसुरत्वाद्ययतुः २ । ३ विजयप्रतिसंहितोर्विजयकथनेः ४

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

१४ नाक्रामंतनव्याप्तवतः तयोस्तौ कर्मणिषष्ठी १५ । १६ । १७ । १८ अदृश्यद्विरंतर्हितैःऋषिभिर्हेतुभूतैस्तेविकुर्वन्तेविविधानिसिंहव्याघ्रादीनिरूपाणिजगृह्णातेतिरोभावाय ततस्तद्रूपाज्ञानात्प्रकटांमुनीन्गजादिरूपोनिजघ्नतुरित्यर्थः १९ तदेवाह प्रभिन्नेति प्रभिन्नोमदेनह्निन्नोकरटोर्गण्डदेशोययोस्तौ संलीनमपिमुनिं २० । २१ उत्सवोयात्राविवाहादिः २२ निवृत्तविपणाःऋषयिक्रयादि

आश्रमेष्वग्निहोत्राणिमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ गृहीत्वाप्रक्षिपंत्यप्सुविश्रब्धसैनिकास्तयोः १४ तपोधनैश्च्येकुक्षैःशापाउक्तामहात्मभिः ॥ नाक्रामंततयोस्तेऽपिवरदाननिराकृताः १५ नाक्रामंतयदाशापावाणामुक्ताःशिलास्विव ॥ नियमान्संपारित्यज्यव्यद्रवंतद्विजातयः १६ पृथिव्यायैतपःसिद्धादांताःशमपरायणाः ॥ तयोर्भयाद्बुद्बुस्तेवैनतेयादिवोरगाः १७ मथितैराश्रमैर्भ्रैर्विकीर्णकलशस्रुवैः ॥ शून्यमासीजगत्सर्वकालेनेवहतंतदा १८ ततोराजन्नदृश्यद्विर्ऋषिभिश्चमहासुरैः ॥ उभौविनिश्चयं कृत्वाविकुर्वन्तेवधैपिणौ १९ प्रभिन्नकरटौमत्तौभूत्वाकुंजररूपिणौ ॥ संलीनमपिदुर्गेषुनिन्यतुर्यमसादनम् २० सिंहौभूत्वापुनर्व्याघ्रौपुनश्चांतर्हिताबुभौ ॥ तैस्तैरुपायैस्तौकूरावृषीन्दृष्ट्वा निजघ्नतुः २१ निवृत्तयज्ञस्वाध्यायाप्रणष्टृपतिद्विजा ॥ उत्सन्नोत्सवयज्ञाचवभूववसुधातदा २२ हाहाभूताभयार्ताचनिवृत्तविपणापणा ॥ निवृत्तदेवकार्याचपुण्योद्वाहविर्जिता २३ निवृत्तकृषिगोरक्षाविध्वस्तनगराश्रमा ॥ अस्थिकंकालसंकीर्णाभूर्बभूवोयद्रदर्शना २४ निवृत्तपितृकार्यचनिर्वषट्कारमंगलम् ॥ जगत्प्रतिभयाकारंदुष्प्रेक्ष्यमभवत्तदा २५ चंद्रादित्यौग्रहास्तारानक्षत्राणिदिवोकसः ॥ जग्मुर्विषादंतकर्मदृष्ट्वासुंदोपसुंदयोः २६ एवंसर्वादिशोदैत्योजित्वाकूरेणकर्मणा ॥ निःसपत्नौकुरुक्षेत्रेनिवेशमभिचक्रतुः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि सुंदोपसुंदोपाख्यानेदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ६ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ततोदेवर्षयःसर्वेसिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ जग्मुस्तदापरा मार्षिदृष्ट्वातत्कदनंमहत १ तेऽभिजग्मुर्जितक्रोधाजितात्मानोजितेंद्रियाः ॥ पितामहस्यभवनंजगतःकृपयातदा २ ततोददृशुरासीनंसहदेवैःपितामहम् ॥ सिद्धैर्ब्रह्मर्षिभिश्चैवसमंतात्परिवारितम् ३ तत्रदेवोमहादेवस्तत्राग्निर्वायुनासह ॥ चंद्रादित्यौचशक्रश्चपारमेष्ठ्यास्तथर्षयः ४ वैखानसावालखिल्यावानप्रस्थामरीचिपाः ॥ अजाश्चैवाविभूढाश्चतेजोगर्भास्तपस्विनः ५ ऋषयःसर्वेएवैतेपितामहमुपागमन् ॥ ततोऽभिगम्यतेदीनाःसर्वेएवमहर्षयः ६ सुंदोपसुंदयोःकर्मसर्वमेवशशंसिरे ॥ यथाहृतंयथाचैवकृतंयेनक्रमेणच ७ न्यवेदयंस्ततःसर्वमखिलेनपितामहे ॥ ततोदेवगणाःसर्वेतेचैवपरमर्षयः ८ तमेवार्थपुरस्कृत्यपितामहमचोदयन् ॥ ततःपितामहःश्रुत्वासर्वेषांतद्वचस्तदा ९ मुहूर्तमिवसंचित्यकर्तव्यस्यचनिश्चयम् ॥ तयोर्वधंसमुद्दिश्यविश्वकर्माणमाह्वयत् १० दृष्ट्वाचविश्वकर्माणंव्यादिदेशपितामहः ॥ सृज्यतांप्रार्थनीयैकाप्रमदेतिमहातपाः ११ पितामहनमस्कृत्यतद्वाक्यमभिनंद्यच ॥ निर्ममेयोपितंदिव्यांचितयित्वापुनःपुनः १२

व्यवहारशून्याआपणाहृष्टायस्यां २३ अस्थीनिहस्तपादादिसंबंधीनि कंकालाःदेहमध्यास्थीनिपार्श्वदिसहितानि २४ । २५ ग्रहाःकुजादयः ताराःसप्तर्ष्यादयः नक्षत्राण्यश्विन्यादीनि २६ । २७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ तस्यागात्रेसूक्ष्मपितृवर्गनास्ति यच्छब्दस्तदर्थे रूपसंपदाहेतुभूतयायत्रनियुक्तानिरीक्षतांदृष्टिर्नसज्जतीतिसंबंधः १६ । १७ । १८ । १९ प्रलोभनमर्थात्सुंदोपसुंदयोरेव २० ताभ्यां तपोः २१ मंडलंसमुदायं २२ भगवान्विष्णुःप्राङ्मुखीभावादिनातेषामपितत्रमोहोद्योतितः २३ । २४ द्रष्टुकामस्यस्थाणोः २५ । २६ । २७ । २८ देवनिकायानां देवसंधानांयेनदेशेनमार्गेणसायात्रिषुलोकेषुयत्किंचिदूतंस्थावरजंगमम् ॥ समानयदर्शनीयंतत्तदत्रसविश्ववित् १३ कोटिशश्चैवरत्नानितस्यागात्रेन्यवेशयत् ॥ तारत्नसंघातमयीमसृजदेवरूपिणीम् १४ साप्रयत्नेनमहतानिर्मिताविश्वकर्मणा ॥ त्रिषुलोकेषुनारीणारूपेणाप्रतिमाऽभवत् १५ नतस्याःसूक्ष्ममप्यस्तियद्गात्रेरूपसंपदा ॥ नियुक्तायत्रवाद्यष्टिर्नसज्जतिनिरीक्षताम् १६ साविग्रहवतीवश्रीःकामरूपावपुष्मती ॥ जहारसर्वभूतानांचक्षुषिचमनांसिच १७ तिलंतिलंसमानीयरत्नानांयद्विनिर्मिता ॥ तिलोत्तमेतितत्स्यानामचक्रेपितामहः १८ ब्रह्माणंसानमस्कृत्यप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ किंकार्यमयिभूतेशयेनास्म्यद्येहनिर्मिता १९ ॥ पितामहउवाच ॥ गच्छसुंदोपसुंदोपाभ्यामसुराभ्यांतिलोत्तमे ॥ प्रार्थनीयेनरूपेणकुरुभद्रेप्रलोभनम् २० त्वत्कृतेदर्शनादेवरूपसंपत्कृतेनैव ॥ विरोधःस्याद्यथाताभ्यामन्योन्येनतथाकुरु २१ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ सातथेतिप्रतिज्ञायनमस्कृत्यपितामहम् ॥ चकारमंडलंतत्रविबुधानांप्रदक्षिणम् २२ प्राङ्मुखोभगवानास्तेदक्षिणेनमहेश्वरः ॥ देवाश्चैवोत्तरेणासन्सर्वतस्तृषयोऽभवन् २३ कुर्वत्यातुतदातत्रमंडलंतत्प्रदक्षिणम् ॥ इंद्रःस्थाणुश्चभगवान्धैर्येणप्रत्यवस्थितौ २४ द्रष्टुकामस्यचात्यर्थगतयापार्श्वतस्तया ॥ अन्यदंचितपद्माक्षंदक्षिणानिःसृतंमुखम् २५ पृष्ठतःपरिवर्तय्यापश्चिमानिःसृतंमुखम् ॥ गतयाचोत्तरंपार्श्वमुत्तरनिःसृतंमुखम् २६ महेंद्रस्यापिनेत्राणांपृष्ठतःपार्श्वतोऽग्रतः ॥ रक्तांतानांविशालानांसहस्रंसर्वतोऽभवत् २७ एवंचतुर्मुखःस्थाणुर्महादेवोऽभवत्पुरा ॥ तथासहस्रनेत्रश्चवभूवबलसूदनः २८ तथादेवनिकायानांमहर्षीणांचसर्वशः ॥ मुखानिचाभ्यवर्तंतयेनयातितिलोत्तमा २९ तस्यागात्रेनिपतिताद्यष्टिस्तेषांमहात्मनाम् ॥ सर्वेषामेवभूयिष्ठमृते देवांपितामहम् ३० गच्छंत्यातुतयासर्वे देवाश्चपरमर्षयः ॥ कृतमित्येवतत्कार्यमेनिरेरूपसंपदा ३१ तिलोत्तमायांतस्यांतुगतायांलोकभावनः ॥ सर्वान्विसर्जयामासदेवानृषिगणांश्चतान् ३२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणिसुंदोपसुंदोपाख्यानेतिलोत्तमाप्रस्थापनेएकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ जित्वातुपृथिवींदैत्यौनिःसपत्नौगतव्यथौ ॥ कृत्वात्रैलोक्यमव्यग्रं कृतकृत्यौवभूवतुः १ देवगंधर्वयक्षाणां नागपार्थिवरक्षसाम् ॥ आदायसर्वरत्नानिपरांतुष्टिमुपागतौ २ यदानप्रतिपेद्धारस्तयोःसंतीहकेचन ॥ निरुद्योगौतदाभूत्वाविजहातेऽमराविव ३ स्त्रीभिर्माल्यैश्चगंधैश्चभक्ष्यभोज्यैःसुपुष्कलैः ॥ पानैश्चविधैर्हृद्यैःपरांप्रीतिमवाप्तुः ४ अंतःपुरवनोद्यानेपर्वतेषुवनेषुच ॥ यथेप्सितेषुदेशेषुविजहातेऽमराविव ५

तितथामुखान्यभ्यवर्तत २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ जित्वेति कृत्वास्वाधीनं अन्यग्रंनिर्विशेषयथास्यात्तथा १ । २ । ३ । ४ । ५

प्रस्थेशिखरे ६ । ७ । ८ वेपंशं गारमाथायसाक्षिसमाक्षिसमाक्षेपोमनोवैकल्यतेनसहयथास्थान्ता । सूक्ष्मेकवाससोधारितत्वाद्रिविक्तावयवत्वेजनेन्याकुलयतीत्यर्थः ९ । १० व्यथितोकामेन ११
 ततःकदाचिद्विध्यस्यप्रस्थेसमाशिलातले ॥ पुष्पिताग्रेषुशालेषुविहारमभिजग्मतुः ६ दिव्येषुसर्वकामेषुसमातीतेषुताडुभौ ॥ वरासनेषुसंहृष्टौसहस्राभिर्निषीदतुः ७
 ततोवादित्रनृत्याभ्यामुपातिष्ठंततौस्त्रियः ॥ गीतैश्चस्तुतिसंयुक्तैःप्रित्यासमुपजग्मिरे ८ ततस्तिलोत्तमात्रवनेपुष्पाणिचिन्वती ॥ वेपंसाक्षिसमाधायरक्तेनैके
 नवाससा ९ नदीतीरेषुजातान्साकर्णिकारानप्रचिन्वती ॥ शनैर्जगामतदेशंयत्रास्तांतौमहासुरौ ॥ तौतुपीत्वावरंपानंमदरक्तांतलोचनौ ॥ दृष्ट्वैवतावरारोहांव्य
 थितौसंबभूवतुः ११ ताडुत्थायासनंहित्वाजग्मतुर्यत्रसास्थिता ॥ उभौचकामसंमत्ताडुभौप्रार्थयतश्चताम् १२ दक्षिणेतांकरेसुसुंदोजग्राहपाणिना ॥ उपसुंदोपि
 जग्राहवामेपाणौतिलोत्तमाम् १३ वरप्रदानमत्तौतावौरसेनबलेनच ॥ धनरत्नमदाभ्यांचसुरापानमदेनच १४ सर्वैरेतैर्मदंमत्तावन्योऽन्यंभुक्नुवन्तौ ॥ मदकामस
 माविष्टौपरस्परमथोचतुः १५ ममभार्यातवगुरुरितिसुंदोऽभ्यभाषत ॥ ममभार्यातववधूरुपसुंदोऽभ्यभाषत १६ नैपातवममैपेतितस्तौमन्युराविशत ॥ तस्या
 रूपेणसंमत्तौविगतस्नेहसौहृदौ १७ तस्याहेतोर्गदेभीमेसंगृह्णतामुभौतदा ॥ प्रगृह्यचगदेभीमेतस्यांतौकाममोहितौ १८ अहंपूर्वमहंपूर्वमित्यन्योऽन्यंनिजघ्नतुः ॥
 तौगदाभिहतौमीमौपेतुर्धरणीतले १९ रुधिरेणावसिक्तांगौद्राविवाकौनभश्च्युतौ ॥ ततस्ताविद्धतानार्यःसचदैत्यगणस्तथा २० पातालमगमत्सर्वोविषादभय
 कंषितः ॥ ततःपितामहस्तत्रसहदेवैर्महर्षिभिः २१ आजगामविशुद्धात्मापूजयंश्चतिलोत्तमाम् ॥ वरेणच्छंदयामासभगवान्प्रपितामहः २२ वरंदिस्तुःसतत्रै
 नांप्रीतःप्राहपितामहः ॥ आदित्यचरितांलोकान्विचरिष्यसिभाविनि २३ तेजसाचसुदृष्टांत्वानकरिष्यतिकश्चन ॥ एवंतस्यैवरंदत्वासर्वलोकपितामहः २४ इं
 द्रेत्रैलोक्यमाधायब्रह्मलोकंगतःप्रभुः ॥ नारदउवाच ॥ एवंतौसहितौभूत्वासर्वार्थेष्वेकनिश्चयौ २५ तिलोत्तमार्थसंकुद्धावन्योऽन्यमभिजघ्नतुः ॥ तस्माद्ब्रवीमि
 वःस्नेहात्सर्वान्भरतसत्तमाः २६ यथावोनात्रभेदःस्यात्सर्वेषांद्रौपदीकृते ॥ तथाकुरुतभद्रंवोममचेत्प्रियमिच्छथ २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तामहात्मानो
 नारदेनमहर्षिणा ॥ समयंचक्रिरेराजंस्तेन्योऽन्यवशमागताः ॥ समक्षंतस्यदेवर्षेनारदस्यामितौजसः २८ द्रौपद्यानःसहासीनानन्योऽन्ययोऽभिदर्शयेत् ॥ सनो
 द्वादशवर्षाणिब्रह्मचारीवनेवसेत् २९ कृतेतुसमयेतस्मिन्पांडवैर्धर्मचारिभिः ॥ नारदोऽप्यगमत्प्रीतइष्टदेशंमहासुनिः ३० एवंतैःसमयःपूर्वकृतोनारदचोदितैः ॥
 नचाभिद्यंततेसर्वेतदाऽन्योऽन्येनभारत ३१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभप०सुंदोपसुंदोपाख्यानेद्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः
 ॥ २१२ ॥ ॥ समाप्तंचविदुरागमनराज्यलंभपर्व ॥ ॥

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ तेजसाऽर्कवत्परदृष्टचभिभावकत्वात्सुदृष्टांसम्पगृह्णानकरिष्यतिकश्चित् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०
 ३१ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ ॥ ॥

एवमिति १ । २ नागैर्गजेः सरस्वतीवहसरोयुक्तावनस्थली । साहिगजैर्युक्ताऽन्यैश्छेत्तुमशंकां तयाचगजांबलिनः । एवंतैमिथोवृद्धिहेतवइत्यर्थः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ हस्त
 धारणाक्रियतामभयंदीयतामित्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ उपक्षेपणजउपेक्षाजन्यः अधर्मइतिच्छेदः १६ अनास्तिक्यमास्तिक्यभावाः रक्षणेविषये प्रतितिष्ठेत्स्थिरःस्यात्
 ॥ अथार्जुनवनवासपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंतैसमयंकृत्यान्यवसंस्तत्रपांडवाः ॥ वशेशस्त्रप्रतापेनकुर्वंतोन्यान्महीक्षितः १ तेषामनुजसिंहानां
 पंचानाममितौजसाम् ॥ बभूवकृष्णासर्वेषांपार्थानांशशर्त्तनी २ तेतयातैश्चसार्थैःपतिभिःसहपंचभिः ॥ बभूवपरमप्रीतानागैरिवसरस्वती ३ वर्तमानेषुधर्मेण
 पांडवेषुमहात्मसु ॥ व्यवर्धन्कुरुवःसर्वेहीनदोषाःसुखान्विताः ४ अथदीर्घेणकालेनब्राह्मणस्यविशांपते ॥ कस्यचित्तस्कराजःकुःकेचिद्राचृपसत्तम ५ हि
 यमाणेधनेतस्मिन्ब्राह्मणःक्रोधमूर्च्छितः ॥ आगम्यखांडवप्रस्थमुदक्रोशत्सपांडवान् ६ हियतेगोधनंक्षुद्रैर्नृशंसैरकृतात्मभिः ॥ प्रसह्यचास्मद्विषयादभ्यधा
 वतपांडवाः ७ ब्राह्मणस्यप्रशांतस्यहविर्ध्याक्षैःप्रलुप्यते ॥ शार्दूलस्यगुहांशून्यानीचःक्रोष्टाऽभिमर्दति ८ अरक्षितारंराजानंबलिपद्भागहारिणम् ॥ तमाहुः
 सर्वलोकस्यसमग्रंपापचारिणम् ९ ब्राह्मणस्वेहतेचोरैर्धर्मार्थेचविलोपिते ॥ रोरूयमाणेचमयिक्रियतांहस्तधारणा १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ रोरूयमा
 णस्याभ्याशेषुशंविप्रस्यपांडवः ॥ तानिवाक्यानिशुश्रावकुंतीपुत्रोधनंजयः ११ श्रुत्वैवचमहाबाहुर्मैरित्याहतंद्विजम् ॥ आयुधानिचयत्रासत्रपांडवानांमहा
 त्मनाम् १२ कृष्णयासहतत्रास्तेधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ संप्रवेशायचाशक्तोगमनायचपांडवः १३ तस्यचार्त्तस्यतैर्वाक्यैश्चोद्यमानःपुनःपुनः ॥ आक्रंदेतत्रकौंते
 यश्चितयामासदुःखितः १४ हियमाणेधनेतस्मिन्ब्राह्मणस्यतपस्विनः ॥ अशुप्रमार्जनंतस्यकर्तव्यमितिनिश्चयः १५ उपक्षेपणजोऽधर्मःसुमहान्स्यानमहीपतेः ॥
 यद्यस्यरुदतोद्धारिनकरोम्यद्यरक्षणम् १६ अनास्तिक्यंचसर्वेषामस्माकमापिरक्षणे ॥ प्रतितिष्ठेतलोकेऽस्मिन्नधर्मश्चैवनोभवेत् १७ अनाहत्यतुराजानंगतेमयि
 नसंशयः ॥ अजातशत्रोर्नृपतेर्मयिचैवानृत्तंभवेत् १८ अनुप्रवेशेराज्ञस्तुवनवासोभवेन्मम ॥ सर्वमन्यत्परिहृतंघर्षणात्तुमहीपतेः १९ अधर्मोवैमहानस्तुवनेवाम
 रणंमम ॥ शरीरस्यविनाशेनधर्मएवविशिष्यते २० एवंविनिश्चित्यततःकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ अनुप्रविश्यराजानमापृच्छचविशांपते २१ धनुरादायसंहृष्टो
 ब्राह्मणंप्रत्यभाषत ॥ ब्राह्मणागम्यतांशीघ्रयावत्परधनैषिणः २२ नदूरेतेगताःक्षुद्रास्तावद्गच्छावहेसह ॥ यावन्नवर्तयाम्यद्यचौरहस्ताद्धनंतव २३ सोऽनुसृत्य
 महाबाहुर्धन्वीवर्मांरथीध्वजी ॥ शरैर्विध्वंस्यतांशौरानवजित्यचतद्धनम् २४ ब्राह्मणंसमुपाकृत्ययशःप्राप्यचपांडवः ॥ ततस्तद्गोधनंपार्थोदत्वात्स्मैद्विजातये ॥
 २५ आजगामपुरंवरिःसव्यसाचीधनंजयः ॥ सोऽभिवाद्यगुरून्सर्वान्सर्वैश्चाप्यभिनांदितः २६

तेनचनोऽस्माकमधर्मश्चमहात्तभवेत् १७

राजानंसखीकृमायुधागारस्थंप्रतिमयिगतेसति १८ अनुप्रवेशेएकस्मिन्नस्त्रियासहरममाणेऽन्यस्यतत्रगमने । अन्यद्वनवासादिकं । परिहृतंतुच्छं । धर्षणात्त्वधर्मोमहानितिसंबंधः १९ वाशब्दश्चार्थे
 येनाधर्मेणममवनेमरणमिवस्यात्सएवास्तुघतोस्माद्ब्रह्मस्वरक्षणजोधर्मःश्रेष्ठः २० आपृच्छचधनुश्चादाय २१ । २२ । २३ । २४ समुपाकृत्यप्रसायस्वपुरमाजगामेतिद्वितीयेनान्वयः २५ । २६

२७ समयोऽनुप्रवेशद्विदशवार्षिकोवनवासनियमः २८ सज्जमानयास्खलत्या २९ । ३० अनुजानामिब्राह्मणार्थत्वेनगुणत्वेनैवांगीकरोमि व्यलीकमप्रियं ३१ उपघातोऽनिष्टः विधिलोपकोधर्मज्ञः
३२ नचतेत्वया ३३ । २४ । ३५ ॥ इति आ०नी०भा०त्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ तंप्रयांतमिति १ भिक्षाःभिक्षार्जीविनोयतयोत्रहचारिणश्च चौक्षाहतिपाठेचोक्षाःशुचयस्तएवचोक्षाः

धर्मराजमुवाचेदं व्रतमादिशमेप्रभो ॥ समयःसमतिक्रांतोभवत्संदर्शनेमया २७ वनवासंगमिष्यामिसमयोह्येपनःकृतः ॥ इत्युक्तोधर्मराजस्तुसहसावाक्यमप्रियम्
२८ कथमित्यब्रवीद्वाचाशोकार्तःसज्जमानया ॥ युधिष्ठिरोगुडाकेशंभ्राताभ्रातरमच्युतम् २९ उवाचदीनोराजाचधनंजयमिदं वचः ॥ प्रमाणमस्मिदितेमतः
शृणुवचोऽनघ ३० अनुप्रवेशेयद्वीरकृतवास्त्वममाप्रियम् ॥ सर्वतदनुजानामिव्यलीकंनचमेहृदि ३१ गुरोरनुप्रवेशोहिनोपघातोयवीयसः ॥ यवीयसोऽनुप्रवे
शोऽप्येषस्यविधिलोपकः ३२ निवर्तस्वमहाबाहोकुरुष्ववचनंमम ॥ नहितेधर्मलोपोऽस्तिनचतेधर्षणाकृता ३३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ नव्याजेनचरेद्धर्ममि
तिमेभवतःश्रुतम् ॥ नसत्याद्विचलिष्यामिसत्येनायुधमालभे ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सोऽभ्यनुज्ञायराजानंवनचर्यायदीक्षितः ॥ वनेद्वादशवर्षाणिवा
सायानुजगामह ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अर्जुनवनवासपर्वणि अर्जुनतीर्थयात्रायार्त्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंप्रयांतंमहाबाहुंकौरवाणांयशस्करम् ॥ अनुजग्मुर्महात्मानोब्राह्मणावेदपारगाः १ वेदेवेदांगविद्वांसस्तथैवाध्यात्मचितकाः ॥ भैक्षा
श्वभगवद्भक्तासूताःपौराणिकाश्वये २ कथकाश्चापरेराजनश्रमणाश्वनौकसः ॥ दिव्यारव्यानानियेचापिपठंतिमधुरंद्विजाः ३ एतैश्चान्यैश्चवहुभिःसहायैः
पांडुनंदनः ॥ वृत्तःश्लक्ष्णकथैःप्रायान्मरुद्भिरिवाभवः ४ रमणीयानिचित्राणिवनानिचसर्गांसिच ॥ सरितःसागरांश्चैवदेशानपिचभारत ५ पुण्यान्यपिच
तीर्थानिददर्शभरतर्षभः ॥ सगंगाद्वारमाश्रित्यनिवेशमकरोत्प्रभुः ६ तत्रतस्याहुतंकर्मशृणुत्वंजनमेजय ॥ कृतवान्यद्विशुद्धात्मापांडुनांप्रवरोहिसः ७
निविष्टेतत्रकौतेयेब्राह्मणेपुचभारत ॥ अग्निहोत्राणिविप्रास्तेप्रादुश्चकुरनेकशः ८ तेषुप्रवोध्यमानेषुज्वलितेषुहुतेषुच ॥ कृतपुष्पोपहारेषुतीरांतरगतेषुच ९
कृताभिषेकैर्विद्वद्भिर्नियतैःसत्पथिस्थितैः ॥ शुशुभेऽतीवतद्राजन्गंगाद्वारंमहात्मभिः १० तथापर्याकुलेतस्मिन्निवेशेपांडवर्षभः ॥ अभिषेकायकौतेयोगंगामव
ततारह ११ तत्राभिषेकं कृत्वासतर्पयित्वापितामहान् ॥ उत्तिर्षुर्जलाद्राजन्नग्निकार्यचिकीर्षया १२ अपकृष्टोमहाबाहुर्नागराजस्यकन्यया ॥ अंतर्जलेमहा
राजउलूप्याकामयानया १३ ददर्शपांडवस्तत्रपावकंसुसमाहितः ॥ कौरव्यस्याथनागस्यभवनेपरमार्चिते १४ तत्राग्निकार्यं कृतवान्कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ अशं
कमानेनहुतस्तेनातुष्यहुताशनः १५ अग्निकार्यं कृत्वातुनागराजसुतांतदा ॥ प्रहसन्निवकौतेयइदं वचनमब्रवीत् १६

'चोक्षोगीतेशुचौदक्षेतथातीक्ष्णमनोज्ञयोः'इतिमेदिनी चौक्षाहत्येवमुख्यःपाठः २ श्रमणाउर्ध्वरेतसोयतयोत्रहचारिणश्च ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ अग्निकार्यचिकीर्षयेतिपत्नीसा
भिध्याभावेऽपिप्रसवताओपासनहोमःकर्तव्यइतिदर्शितं १२ अपकृष्टोऽपनीतः कामयानयातंपतिमिच्छत्या १३ । १४ अशंकमानेनआपद्धर्मनिश्चयवताविस्मयरहितेन १५ । १६

१७ । १८ समुद्रगंगां १९ अमंगलपितांक्रामेनपीडितां २० । २१ । २२ । २३ जानाम्यहंपांडवेपेत्यादिनास्वस्थातींद्रियज्ञानंदर्शयतींद्रौपदीनिमि तमेवतवब्रह्मचर्येनाम्यत्रेत्याहअतएवाप्रेऽपि

किमिदंसाहसंभीरुकृतवत्यसिभाविनि ॥ कश्चायंसुभगेदेशःकाचत्वंकस्यवाऽऽत्मजा १७ ॥ उलूप्युवाच ॥ ऐरावतकुलेजातःकौरव्योनामपन्नगः ॥ तस्यास्मि
दुहिताराजशुलूपीनामपन्नगी १८ साऽहंत्वामभिषेकार्थमवतीर्णसमुद्रगाम् ॥ दृष्ट्वैवपुरुषव्याघ्रकंदर्पेणाभिमूर्च्छिता १९ तामामनंगलपितांत्वत्कृतेकुरुनं
दन ॥ अनन्यामंदयस्वाद्यप्रदानेनात्मनोऽनघ २० ॥ अर्जुनउवाच ॥ ब्रह्मचर्यमिदंमद्भ्रेमद्वादशवार्षिकम् ॥ धर्मराजेनचादिष्टंनाहमस्मिस्वयं वशः २१ तवचा
पिप्रियंकर्तुमिच्छामिजलचारिणि ॥ अन्तंनोक्तपूर्वचमयाकिंचनकहिंचित् २२ कथंचनानृतंमेस्यात्तवचापिप्रियंभवेत् ॥ नचपीडयेतमेधर्मस्तथाकुर्याभुजंगमे
२३ ॥ उलूप्युवाच ॥ जानाम्यहंपांडवेयथाचरसिमेदिनीम् ॥ यथाचतेब्रह्मचर्यमिदमादिष्टवान्गुरुः २४ परस्परंवर्तमानान्दुपदस्यत्माजांप्रति ॥ योनोऽनुप्र
वेशेन्मोहात्सवैद्वादशवार्षिकम् २५ वनेचरेद्ब्रह्मचर्यमितिवःसमयःकृतः ॥ तदिदंद्रौपदीहेतोरन्योऽन्यस्यप्रवासनम् २६ कृतवांस्तत्रधर्मार्थमत्रधर्मो नदुष्यति ॥
परित्राणंचकर्तव्यमार्तानांपृथुलोचन २७ कृत्वाममपरित्राणंतवधर्मो नलुप्यते ॥ यदिवाप्यस्यधर्मस्यसूक्ष्मोऽपिस्याद्वातिक्रमः २८ सचतेधर्मएवस्याहत्वा
प्राणान्ममार्जुन ॥ भक्तांचभजमार्थसतामेतन्मतंप्रभो २९ नकरिष्यसिचेदेवंमृतांमामुपधारय ॥ प्राणदानान्महाबाहोचरधर्ममनुत्तमम् ३० शरणंचप्रपन्नाऽ
स्मित्वामद्यपुरुषोत्तम ॥ दीनाननाथान्कौतेयपरिरक्षसिनित्यशः ३१ साऽहंशरणमभ्येभिरोरवीमिचदुःखिता ॥ याचेत्वांचाभिकामाऽहंतस्मात्कुरुममप्रियम् ॥
सत्वमात्मप्रदानेनसकामांकर्तुमर्हसि ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकौतेयःपन्नगेश्वरकन्यया ॥ कृतवांस्तथासर्वधर्ममुद्दिश्यकारणम् ३३ सनागभव
नेरात्रितामुषित्वाप्रतापवान् ॥ उदितेऽभ्युत्थितःसूर्येकौरव्यस्यनिवेशनात् ३४ आगतस्तुपुनस्तत्रगंगाद्वारंतयासह ॥ परित्यज्यगतासाध्वीउलूपीनिजमंदि
रम् ३५ दत्त्वावरमजेयत्वंजलेसर्वत्रभारत ॥ साध्याजलचराःसर्वेभविष्यंतिनसंशयः ३६ ॥ इति श्रीम०आ०अर्जुनवनवासपर्वणिउलूपीसंगेचतुर्दशाधिकद्विश
ततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कथयित्वाचतत्सर्वब्राह्मणेभ्यःसभारत ॥ प्रययौहिमवत्पार्श्वंततोवज्रधरात्मजः १ अगस्त्यवटमासाद्यवासिष्ठस्यचप
र्वतम् ॥ भृगुतुंगेचकौतेयःकृतवानशौचमात्मनः २ प्रददौगोसहस्राणिसुबहूनिचभारत ॥ निवेशांश्चद्विजातिभ्यःसोऽददत्कुरुसत्तमः ३ हिरण्यविंदोस्तीर्थेचस्ना
त्वापुरुषसत्तमः ॥ दृष्टवान्पांडवश्रेष्ठःपुण्यान्यायतनानिच ४ अवतीर्थनरश्रेष्ठोब्राह्मणैःसहभारत ॥ प्रार्चीदिशमभिप्रेप्सुर्जगामभरतर्षभः ५

चित्रांगदासुभद्रयोःपाणिग्रहणंसंगच्छते २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ परित्यज्यमुनिसमाजेतंविमूज्य ३५ । ३६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदी
पेचतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कथयित्वेति १ भृगुतुंगेचतुंगनाथइतिप्रसिद्धे २ निवेशान्गुहाणि ३ । ४ । ५

६ महानदीगयास्थावेवनदी ७।८।९ राष्ट्रद्वारेषुपर्वतसंधिमागेषु कलिगस्थतीर्थानामनतिप्रशस्तत्वाद्दुपावर्तितपरावृत्ताः १०।११।१२।१३।१४।१५ चैत्रवाहनीचित्रवाहनस्यदुहि
तरं १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ हेतुविधिनापुत्रहेतौपुत्रिकायामपिपुत्रशुद्धप्रयोगविधानात् लंगलजीवनमितिवत् तथाचलिम् । पुमांसएवमेपुत्राजामेरभिति । तेन

आनुपूर्व्येणतीर्थानिदृष्टवान्कुरुसत्तमः ॥ नदीचोत्पलिनीरम्यामरण्यनैमिषंप्रति ६ नंदामपरनंदांचकौशिकीचयशस्विनीम् ॥ महानदीगयाचैवगंगामपिच
भारत ७ एवन्तीर्थानिसर्वाणिपश्यमानस्तथाऽऽश्रमात् ॥ आत्मनःपावनंकुर्वन्ब्राह्मणेभ्योददौचगाः ८ अंगवंगकलिगेषुयानितीर्थानिकानिचित् ॥ जगामता
निसर्वाणिपुण्यान्यायतनानिच ९ दृष्ट्वाचविधिवत्तानिधनंचापिददौततः ॥ कलिगराष्ट्रद्वारेषुब्राह्मणाःपांडवानुगाः ॥ अभ्यनुज्ञायकौतेयमुपावर्तितभारत १०
सतुतैरभ्यनुज्ञातःकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ सहायैरल्पकैःशूरःप्रययौयत्रसागरः ११ सकलिगानतिक्रम्यदेशानायतनानिच ॥ हर्म्याणिरमणीयानिप्रेक्षमाणोय
यौप्रभुः १२ महेंद्रपर्वतंदृष्ट्वातापसैरुपशोभितम् ॥ समुद्रतीरेणशनैर्मणिपूरंजगामह १३ तत्रसर्वाणितीर्थानिपुण्यान्यायतनानिच ॥ अभिगम्यमहाबाहुरभ्यग
च्छन्महीपतिम् १४ मणिपूरेश्वरंराजनधर्मज्ञंचित्रवाहनम् ॥ तस्यचित्रांगदानामदुहिताचारुदर्शना १५ तांददर्शपुरेतस्मिन्विचरंतौयदृच्छया ॥ दृष्ट्वाचतां
वरारोहांचकमेचैत्रवाहनीम् १६ अभिगम्यचराजानमवदत्स्वंप्रयोजनम् ॥ देहिमेखल्विमांराजनक्षत्रियायमहात्मने १७ तच्छ्रुत्वात्वब्रवीद्राजाकस्यपुत्रोऽसि
नामकिम् ॥ उवाचतंपांडवोऽहंकुंतीपुत्रोधनंजयः १८ तमुवाचाथराजाससात्वपूर्वमिदंवचः ॥ राजाप्रमंजनोनामकुलेऽस्मिन्संबभूवह १९ अपुत्रःप्रसवेनार्थोतप
स्तेपेसउत्तमम् ॥ उग्रेणतपसातेनदेवदेवःपिनाकपृक् २० ईश्वरस्तोपितःपार्थदेवदेवउमापतिः ॥ सतस्मैभगवान्प्रादादेकंप्रसवंकुले २१ एकैकःप्रसवस्तस्मा
द्भवत्यस्मिन्कुलेसदा ॥ तेषांकुमाराःसर्वेषांपूर्वेषाममज्जिरे २२ एकाचममकन्येयंकुलस्योत्पादनीभृशम् ॥ पुत्रोममायमितिमेभावनापुरुषर्षभ २३ पुत्रिकाहेतु
विधिनासंज्ञिताभतरर्षभ ॥ तस्मादेकःसुतोयोऽस्यांजायतेभारतत्वया २४ एतच्छुल्कंभवत्वस्याःकुलकृज्जायतामिह ॥ एतेनसमयेनेमांप्रतिगृह्णीष्वपांडव २५
सतथेतिप्रतिज्ञायतांकन्यांप्रतिगृह्यच ॥ उवासनगरेतस्मिन्सिद्धःकुंतीसुतःसमाः २६ तस्यांसुतेसमुत्पन्नेपरिष्वज्यवरांगनाम् ॥ आमंत्र्यवृपतिंतंतुजगाम
परिवर्तितुम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अर्जुनवनवासपर्वणि चित्रांगदासंगमे पंचदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ ६४ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसमुद्रेतीर्थानिदक्षिणेभरतर्षभः ॥ अभ्यगच्छत्सुपुण्यानिशोभितानितपस्विभिः १ वर्जयंतिस्मतीर्थानितत्रपंचस्मतापसाः ॥
अवकीर्णानियान्यासन्पुरस्तात्सुतपस्विभिः २ अगस्त्यतीर्थसौभद्रंपौलोमंचसुपावनम् ॥ कारंधमंप्रसन्नंचहयमेघफलंचतत्र ३

पुत्र्यपिपुत्रसंज्ञिता २४ शुल्कंमौल्यं अथापिपुत्रिकापुत्रस्येवराज्यमितिदक्षिणकेरलेष्वाचारोदृश्यते २५ समाःवर्षाणि । हिमाइतिपाठेऽपिहेमंतत्रयेणसएवार्थोऽलक्ष्यः । पश्येमत्वाशतं हिमाइति
वेदप्रयोगाच्च २६ । २७ ॥ इति आदि० नी० भा० पंचदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ ततइति १ पंचतीर्थान्यागस्त्यसौभद्रपौलोमकारंधमभारद्वाजीयानिपंचतीर्थानि २ । ३

४ धर्मबुद्धिभिर्दुर्मैरणजंशोपंतीर्थनाप्यविनाश्यंपश्यद्भिः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ उत्कृष्टएवउद्धृतमात्रः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

भारद्वाजस्यतीर्थतुपापप्रशमनंमहत् ॥ एतानिपंचतीर्थानिददर्शंकुरुसत्तमः ४ विविक्तान्युपलक्ष्याथतानितीर्थानिपांडवः ॥ दृष्ट्वाचवर्ज्यमानानिमुनिभिर्धर्मभु
द्धिभिः ५ तपस्विनस्ततोऽपृच्छत्प्रांजलिःकुरुनंदनः ॥ तीर्थानीमानिवर्ज्यतेकिमर्थब्रह्मवादिभिः ६ ॥ तापसाउचुः ॥ ग्राहाःपंचवसंत्येषुहरंतिचतपोधनात् ॥
ततएतानिवर्ज्यतेतीर्थानिकुरुनंदन ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेषांश्रुत्वामहाबाहुर्वार्यमाणस्तपोधनैः ॥ जगामतानितीर्थानिद्रष्टुंपुरुषसत्तमः ८ ततःसौभद्रमासा
द्यमहर्षेस्तीर्थमुत्तमम् ॥ विगाह्यसहसाश्वरःस्नानंचक्रेपरंतपः ९ अथतंपुरुषव्याघ्रमंतर्जलचरोमहान् ॥ जग्राहचरणेग्राहःकुंतीपुत्रोधनंजयम् १० सतमादायकौ
तेयोविस्फुरंतंजलेचरम् ॥ उदतिष्ठन्महाबाहुर्वलेनबलिनांवरः ११ उत्कृष्टएवग्राहस्तुसोऽर्जुनेनयशस्विना ॥ बभूवनारीकल्याणीसर्वाभरणभूषिता १२ दी
प्यमानाश्रियाराजनदिव्यरूपामनोरमा ॥ तदद्भुतंमहद्दृष्ट्वाकुंतीपुत्रोधनंजयः १३ तांस्त्रियंपरमप्रीतइदंवचनमब्रवीत् ॥ कावैत्वमसिकल्याणिकुतोवाऽसि
जलेचरी १४ किमर्थंचमहत्पापमिदंठतवतीपुरा ॥ वर्गोवाच ॥ अप्सराऽस्मिमहाबाहोदेवारण्यविहारिणी १५ इष्टाधनपतेर्नित्यंवर्गानाममहाबल ॥ ममस
ख्यश्वत्सोऽन्याःसर्वाःकामगमाःशुभाः १६ तामिःसार्धंप्रयाताऽस्मिलोकपालनिवेशनम् ॥ ततःपश्यामहेसर्वाब्राह्मणंसंशितव्रतम् १७ रूपवंतमधीयानमे
कमेकांतचारिणम् ॥ तस्यैवतपसाराजंस्तद्वनंतेजसावृतम् १८ आदित्यइवतंदेशंकृत्स्नंसर्वव्यकाशयत् ॥ तस्यहृष्टातपस्तादृशुपंचाहुतमुत्तमम् १९ अवती
र्णाःस्मतंदेशंतपोविघ्नचिकीर्षया ॥ अहंचसौरभेयीचसमीचीबुद्धदालता २० यौगपद्येनतंविप्रमभ्यगच्छामभारत ॥ गायंत्योऽथहसंत्यश्वलोभयित्वाचतंद्भि
जम् २१ सचनास्मासुकृतवान्मनोवीरकथंचन ॥ नाकंपतमहातेजाःस्थितस्तपसिनिर्मले २२ सोऽशपत्कुपितोऽस्मासुब्राह्मणःक्षत्रियर्षभ ॥ ग्राहभूताजलेयूयं
चरिष्यथशतंसमाः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अर्जुनवनवासपर्वणि तीर्थग्राहविमोचने षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ ६४ ॥
॥ वर्गोवाच ॥ ततोवयंप्रव्यथिताःसर्वाभारतसत्तम ॥ अयामशरणंविप्रंतंतपोधनमच्युतम् १ रूपेणवयसाचैवकंदर्पेणचदर्पिताः ॥ अयुक्तंठतवत्यःस्मक्षंतुमर्हसि
नोद्विज २ एषएववधोऽस्माकंसुपर्याप्तस्तपोधन ॥ यद्वयंसंशितात्मानंप्रलोब्धुंत्वामिहागताः ३ अवध्यास्तुस्त्रियःसृष्टामन्यंतेधर्मचारिणः ॥ तस्माद्धर्मेणवर्द्ध
त्वंनास्मान्हिसितुमर्हसि ४ सर्वभूतेषुधर्मज्ञमैत्रोब्राह्मणउच्यते ॥ सत्योभवतुकल्याणेषवादोमनीषिणाम् ५ शरणंचप्रपन्नानांशिष्टाःकुर्वतिपालनम् ॥ शरणं
त्वांप्रपन्नाःस्मत्स्मात्त्वंक्षंतुमर्हसि ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसधर्मात्माब्राह्मणःशुभकर्मकृत् ॥ प्रसादंकृतवान्वीररविसोमसमप्रभः ७

१९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ततोवयमिति अयामगतवत्यः १
२ प्रलोब्धुंमलोभयितुं ३ वर्धयर्षस्व ४ मैत्रःसर्वभूतसुहृत् एषवादोमैत्रोब्राह्मणइत्युद्योपः ५ । ६ ७

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ शतंशतसहस्रंतुसर्वमक्षय्यवाचकम् ॥ परिमाणंशतंत्वेतन्नेदमक्षय्यवाचकम् ८ यदाचवोग्राहभूतागृह्णन्तीःपुरुषान्जले ॥ उत्कर्षतिजलात्
स्मात्स्थलंपुरुषसत्तमः ९ तदायुयंपुनःसर्वाःस्वरूपंप्रतिपत्स्यथ ॥ अनृतंनोक्तपूर्वमेहसताऽपिकदाचन १० तानिसर्वाणितीर्थानिततःप्रभृतिचैवह ॥ नारीती
र्थानिनाम्नेहख्यातिर्यास्यंतिसर्वशः ॥ पुण्यानिचभविष्यतिपावनानिभनीषिणाम् ११ ॥ वर्गोवाच ॥ ततोऽभिवाद्यतंविप्रंरुत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ आर्चितयामो
ऽपसृत्यतस्माद्देशात्सुदुःखिताः १२ कनुनामवयंसर्वाःकालेनाल्पेनतंनरम् ॥ समागच्छेमयोनस्तद्रूपमापादयेत्पुनः १३ तावयंचितयित्वैवमुहूर्तादिवभारत ॥
दृष्टवत्योमहाभागंदेवर्षिमुतनारदम् १४ संप्रहृष्टाःस्मृतंद्वादेवर्षिममितद्युतिम् ॥ अभिवाद्यचतंपार्थस्थिताःस्मव्रीडिताननाः १५ सनोऽपृच्छहुःखमूलमु
क्तवत्योवयंचतम् ॥ श्रुत्वातत्रयथावृत्तमिदंवनमब्रवीत् १६ दक्षिणेसागरानूपेपंचतीर्थानिसंतिवै ॥ पुण्यानिरमणीयानितानिगच्छतमाचिरम् १७ तत्रा
शुपुरुषव्याघ्रःपांडवेयोधनंजयः ॥ मोक्षयिष्यतिशुद्धात्माहुःखादस्मान्नसंशयः १८ तस्यसर्वावयंवीरश्रुत्वावाक्यमितोगताः ॥ तदिदंसत्यमेवाद्यमोक्षिताऽहं
त्वयाऽनघ १९ एतास्तुममताःसख्यश्चतस्रोऽन्याजलेश्रिताः ॥ कुरुकर्मशुभंवीरएताःसर्वाविमोक्षय २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्ताःपांडवश्रेष्ठःसर्वा
एवविशांपते ॥ तस्माच्छापाददीनात्सामोक्षयामासवीर्यवान् २१ उत्थायचजलात्तस्मात्प्रतिलभ्यवपुःस्वकम् ॥ तास्तदाऽप्सरसोराजन्नदश्यंतयथापुरा २२
तीर्थानिशोधयित्वातुतथाऽनुज्ञायताःप्रभुः ॥ चित्रांगदांपुनर्द्रुंमणिपूरंपुनर्ययौ २३ तस्यामजनयत्पुत्रंराजानंबभुवाहनम् ॥ तंद्वापांडवोराजंश्चित्रवाहनम
ब्रवीत् २४ चित्रांगदायाःशुल्कंत्वंगृहाणवभुवाहनम् ॥ अनेमचभविष्यामिऋणान्मुक्तोनराधिप २५ चित्रांगदांपुनर्वाक्यमब्रवीत्पांडुनंदनः ॥ इहवैभवमद्रंतेव
र्धेयावभुवाहनम् २६ इंद्रप्रस्थनिवासंमेवंतत्रागत्यरंस्यसि ॥ कुंतीयुधिष्ठिरंभीमंभ्रातरौमेकनीयसौ २७ आगत्यतत्रपश्येथाअन्यानपिचबांधवान् ॥ बांधवैः
सहितासर्वैर्नदसेत्वमनिदिने २८ धर्मस्थितःसत्यवृत्तिःकौतेयोऽथयुधिष्ठिरः ॥ जित्वातुपृथिवींसर्वांराजसूयंकरिष्यति २९ तत्रागच्छंतिराजानःपृथिव्यांनृपसंज्ञि
ताः ॥ बहूनिरलान्यादायआगमिष्यतितेपिता ३० एकसार्थंप्रयाताऽसिचित्रवाहनसेवया ॥ द्रक्ष्यामिराजसूयेत्वांपुत्रंपालयमाशुचः ३१ वभुवाहननाम्नातु
ममप्राणोमहीचरः ॥ तस्माद्भस्वपुत्रंवेपुरुषवंशवर्धनम् ३२ चित्रवाहनदायादंधर्मात्पौरवनंदनम् ॥ पांडवानांप्रियंपुत्रंतस्मात्पालयसर्वदा ३३ विप्रयोगे
नसंतापंमाकृथास्त्वमनिदिने ॥ चित्रांगदामेवमुक्त्वागोकर्णमभितोऽगमत् ३४

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

३५ ॥ ॥ इति आशिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ सइति अपरांतेपुपश्चिमसमुद्रतीरेषु १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

आद्यंपशुपतेःस्थानंदर्शनादेवमुक्तिदम् ॥ यत्रपापोऽपिमनुजःप्राप्नोत्यभयदंपदं ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिअर्जुनवनवासपर्वण्यर्जुनतीर्थयात्रायांसप्तदशा
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सोऽपरांतेपुतीर्थानिपुण्यान्यायतनानिच ॥ सर्वाण्येवानुपूर्व्येणजगामामितविक्रमः १ समुद्रेपश्चिमेया
नितीर्थान्यायतनानिच ॥ तानिसर्वाणिगत्वासप्रभासमुपजग्मिवान् २ प्रभासदेशंसंप्राप्तंविभित्सुमपराजितम् ॥ सुपुण्यंरमणीयंचशुश्रावमधुसूदनः ३ ततोऽभ्य
गच्छत्कौतेयंसखायंतत्रमाधवः ॥ दृष्ट्वातेतदाऽन्योऽन्यंप्रभासेकृष्णपांडवौ ४ तावन्योऽन्यंसमाश्लिष्यपृष्ठाचकुशलंवेने ॥ आस्तांप्रियसखायौतौनरनारायणावृ
षी ५ ततोऽर्जुनवासुदेवस्तांचर्यापर्यपृच्छत ॥ किमर्थंपांडवैतानितीर्थान्यनुचरस्युत ६ ततोऽर्जुनोयथावृत्तंसर्वमारख्यातवांस्तदा ॥ श्रुत्वोवाचचवार्ण्येयएवमेत
दितिप्रभुः ७ तौविहृत्ययथाकामंप्रभासेकृष्णपांडवौ ॥ सहीधरंरैवतंकासायैवाभिजग्मतुः ८ पूर्वमेवतुकृष्णस्यवचनात्तंमहीधरम् ॥ पुरुषामंडयांचकुरुपजहृश्च
भोजनम् ९ प्रतिगृह्यार्जुनःसर्वमुपभुज्यचपांडवः ॥ स्रहैववासुदेवेनदृष्टवान्नटनर्तकान् १० अभ्यनुज्ञायतान्सर्वानर्चयित्वाचपांडवः ॥ सत्कृतंशयनंदिव्यमम्यग
च्छन्महामतिः ११ ततस्तत्रमहाबाहुःशयानःशयनेशुभे ॥ तीर्थानांपल्वलानांचपर्वतानांचदर्शनम् ॥ आपगानांवनानांचकथयामाससात्वते १२ एवंसकथयन्ने
वनिद्रयाजनमेजय ॥ कौतेयोऽपिहृतस्तस्मिन्शयनेस्वर्गसन्निभे १३ मधुरेणैवगीतेनवीणाशब्देनचैवह ॥ प्रबोध्यमानोबुधेस्तुतिभिर्मंगलैस्तथा १४ सकृत्वा
ऽवश्यकार्याणिवाण्येनाभिनांदितः ॥ रथेनकांचनांगेनद्वारकामभिजग्मिवान् १५ अलंकृताद्वारकातुवभूवजनमेजय ॥ कुंतीपुत्रस्यपूजार्थमपिनिष्कुटकेष्वपि १६
दिदृक्षंतश्चकौतेयंद्वारकावासिनोजनाः ॥ नरेन्द्रमार्गमाजग्मुस्तूर्णशतसहस्रशः १७ अवलोकेषुनारीणांसहस्राणिशतानिच ॥ भोजवृष्ण्यंधकानांचसमवायोमहान
भूत् १८ सतथासत्कृत्रःसर्वैर्भोजवृष्ण्यंधकात्मजैः ॥ अभिवाद्याभिवाद्यांश्चसर्वैश्चप्रतिनांदितः १९ कुमारैःसर्वशोवीरःसत्कारेणाभिचोदितः ॥ समानवयसःसर्वाना
श्लिष्यसपुनःपुनः २० कृष्णस्यभवनेरम्येरत्नभोज्यसमावृते ॥ उवाससहकृष्णेनबहुलास्तत्रशर्वरीः २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वण्यर्जुनवनवासपर्वण्यर्जुनद्वार
कागमनेऽष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ समाप्तंचार्जुनवनवासपर्व ॥ अथसुभद्राहरणपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकतिपयाहस्यतस्मिन्रै
वतकेगिरौ ॥ वृष्ण्यंधकानामभवदुत्सवोत्सवसत्तम १ तत्रदानंददुर्वीराब्राह्मणेभ्यःसहस्रशः ॥ भोजवृष्ण्यंधकाश्चैवमहेतस्यगिरेस्तदा २

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ कांचनांगेनस्वर्णमयध्वजादिमता १५ निष्कुटेपुगृहारायेष्वप्यलंकृताकिमुतराजमार्गादिषु १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेअष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ ततइति ॥ १ गिरेर्महेपर्वतदेवस्येउत्सवे २

३।४ चंचूर्यतेदेदीप्यते ५।६ क्षीवोमधुमत्तः ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ वक्ष्यामिपितरंस्वयमितिकृष्णेनदापयिष्यामीतिसूचितेऽपिप्राप्तौतुक्त्वापायइति
 प्रासादैरल्लचित्रैश्चगिरेस्तस्यसमंततः ॥ सदेशःशोभितोराजन्कल्पवृक्षैश्चसर्वशः ३ वादित्राणिचतत्रान्येवादकाःसमवादयन् ॥ ननृतुर्नर्तकाश्चैवजगुर्गेयानिगाय
 नाः ४ अलंकृताःकुमाराश्चवृष्णीनांसुमहौजसां ॥ यानैर्हाटकचित्रैश्चचंचूर्यतेस्मसर्वशः ५ पौराश्चपादचारेणयानैरुच्चावचैस्तथा ॥ सदाराःसानुयात्राश्चशतशो
 थसहस्रशः ६ ततोहलधरःक्षीवोरेवतीसहितःप्रभुः ॥ अनुगम्यमानोगंधर्वैश्चरत्तत्रभारत ७ तथैवराजावृष्णीनामुग्रसेनःप्रतापवान् ॥ अनुगीयमानोगंधर्वैःस्त्रिस
 हस्रसहायवान् ८ रौक्मिणेश्वरश्चावक्षीवोसमरदुर्मदौ ॥ दिव्यमाल्यांबरधरौविजहातेऽमराविव ९ अक्रूरःसारणश्चैवगदोवभुविदूरथः ॥ निशठश्चारुदेष्णश्चपृ
 थुर्विपृथुरेवच १० सत्यकःसात्यकिश्चैवभंगकारमहारवौ ॥ हार्दिक्यउद्धवश्चैवयैचान्येनानुकीर्तिताः ११ एतेपरिवृताःस्त्रीभिर्गंधर्वैश्चपृथक्पृथक् ॥ तमुत्सवंरेव
 तकेशोभयांचक्रिरेतदा १२ चित्रकौतूहलेतस्मिन्वर्तमानेमहाहुते ॥ वासुदेवश्चपार्थश्चसहितौपरिजग्मतुः १३ तत्रचक्रममाणौतौवासुदेवसुतांशुभाम् ॥ अलंकृतां
 सखीमध्येभद्रांददशतुस्तदा १४ दृष्ट्वैवतामर्जुनस्यकंदर्पःसमजायत ॥ तंतदैकाग्रमनसंकृष्णःपार्थमलक्षयत् १५ अब्रवीत्पुरुषव्याघ्रःप्रहसन्निवभारत ॥ वनेचरस्य
 किमिदं कामेनालोडयतेमनः १६ ममैषाभगिनीपार्थसारणस्यसहोदरा ॥ सुभद्रानामभद्रंतेपितुर्मेदयितासुता ॥ यदितेवर्ततेबुद्धिर्वक्ष्यामिपितरंस्वयम् १७
 ॥ अर्जुनउवाच ॥ दुहितावासुदेवस्यवासुदेवस्यचस्वसा ॥ रूपेणचैषासंपन्नाकमिवैषानमोहयेत् १८ कृतमेवतुकल्याणंसर्वममभवेद्भुवम् ॥ यदिस्यान्ममवाष्णोर्धीम
 हिषीयंस्वसातव १९ प्रातौतुक्त्वापायःस्यात्तंब्रवीहिजनार्दन ॥ आस्थास्यामितदासर्व्यदिशक्यंनरेणतत् २० वासुदेवउवाच ॥ स्वयंवरःक्षत्रियाणांविवाहःपुरुषर्ष
 भ ॥ सचसंशयितःपार्थस्वभावस्यानिमित्ततः २१ प्रसह्यहरणंचापिक्षत्रियाणांप्रशस्यते ॥ विवाहेहेतुःशूराणामितिधर्मविदोविदुः २२ सत्वमर्जुनकल्याणोप्रसह्य
 भगिर्नामम ॥ हरस्वयंवरेश्वस्याःकोवैवेदचिकीर्षितम् २३ ततोर्जुनश्चकृष्णश्चविनिश्चित्येतिकृत्यताम् ॥ शीघ्रगान्पुरुषानन्यान्प्रेषयामासतुस्तदा २४ धर्मरा
 जायतत्सर्वमिंद्रप्रस्थगतायवै ॥ श्रुत्वैवचमहाबाहुरनुजज्ञेसर्पाडवः २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसुभद्राहरणपर्वणियुधिष्ठिरानुज्ञायामूनविंशत्यधिकद्वि
 शततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसंवादितेतस्मिन्ननुज्ञातोधनंजयः ॥ गतारं वतकेकन्यांविदित्वाजनमेजय १ वासुदेवाभ्यनुज्ञातःकथयि
 त्वेति कृत्यताम् ॥ कृष्णस्यमतमादायप्रययौभरतर्षभः २ रथेनकांचनागिनकल्पितेनयथाविधि ॥ शैव्यसुग्रीवयुक्तेनकिंकिणीजालमालिना ३

पृच्छन्नर्जुनःप्रतिग्रहंनानुमन्यतइतिगम्यते २० स्वभावस्यानिमित्ततःस्त्रीचित्तस्यशौर्यपांडित्याद्यनपेक्षत्वात् । स्त्रियोत्परीक्षितेऽपिपुंसिआपाततोरमणीयेसद्यःसकामाभवंतीतिभावः २१ २२।२३।२४
 अनुजज्ञेअनुज्ञातवान् २५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे ऊनविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ ततइति तस्मिन्विवाहसंदेशे १ इतिकृत्यतामप्रेतनीमितिकर्तव्यताम् २।३

४।५।६।७।८।९।१० भेरीकुंडुभिः साआहिकींसन्नदाःसर्वेभवतेतिसूचपती ११।१२।१३।१४ सन्नयेसमुदाये १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ श्रुत्वापार्थस्य
 सर्वशस्त्रोपपन्नेनजीमूतरवनादिना ॥ ज्वलिताग्निप्रकाशेनद्विपताहर्षघातिना ४ सन्नद्धःकवचीखड्गीबद्धगोधांगुलित्रवान् ॥ मृगयाव्यपदेशेनप्रययौपुरुषर्षभः ५
 सुभद्रात्वथशैलेन्द्रमभ्यर्च्यैवहिरैवतम् ॥ दैवतानिचसर्वाणिब्राह्मणान्स्वस्तिवाच्यच ६ प्रदक्षिणांगिरेःकृत्वाप्रययौद्वारकांप्रति ॥ तामभिद्रुत्यकौतेयःप्रसह्यारोपयद्र
 थम् ॥ सुभद्रांचारुसर्वांगीकामवाणप्रपीडितः ७ ततःसपुरुषव्याघ्रस्तामादायशुचिस्मिताम् ॥ रथेनकांचनागिनप्रययौस्वपुरंप्रति ८ हियमाणांतुतांद्वासु
 भद्रासैनिकाजनाः ॥ विक्रोशंतोऽद्रवन्सर्वेद्वारकामभितःपुरीम् ९ तेसमासाद्यसहिताःसुधर्माभितःसभाम् ॥ सभापालस्यतत्सर्वमाचरव्युःपार्थविक्रमम् १०
 तेषांश्रुत्वासभापालोभेरीसान्नाहिकीततः ॥ समाजघ्रेमहाघोषांजांबूनदपरिष्ठुताम् ११ क्षुब्धास्तेनाथशब्देनभोजवृष्ण्यंधकास्तदा ॥ अन्नपानमपास्याथसमा
 पेतुःसमंततः १२ तत्रजांबूनदांगानिस्पर्ध्यास्तरणवांतिच ॥ माणिविद्रुमचित्राणिज्वलिताग्निप्रभाणिच १३ भेजिरेपुरुषव्याघ्रावृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सिंहास
 नानिशतशोधिष्ण्यानीवहुताशनाः १४ तेषांसमुपविष्टानांदेवानामिवसन्नये ॥ आचरव्यौचेष्टितंजिष्णोःसभापालःसहानुगः १५ तच्छ्रुत्वावृष्णिवीरास्तेमदसं
 रक्तलोचनाः ॥ अमृष्यमाणाःपार्थस्यसमुत्पेतुरहंकृताः १६ योजयध्वंरथानाशुप्रासानाहरतेतिच ॥ धनूंषिचमहार्हाणिकवचानिब्रहंतिच १७ सूतानुबुकुशुःके
 चिद्रथान्योजयतेतिच ॥ स्वयंचतुरगान्केचिदयुंजन्हेमभूषितान् १८ रथेष्वानीयमानेषुकवचेपुध्वजेपुच ॥ अभिक्रंदेन्वीराणांतदाऽऽसीत्सुमुलंमहत १९ वनमा
 लीततःक्षीवःकैलासशिखरोपमः ॥ नीलवासामदोत्सिक्तदं वचनमब्रवीत् २० किमिदंकुरुथाप्रज्ञास्तूष्णींभूतेजनार्दने ॥ अस्यभावमविज्ञायसंकुद्धामोघमार्ज
 ताः २१ एषतावदभिप्रायमाख्यातुस्वमहामतिः ॥ यदस्यरुचिरंकर्तुं तत्कुरुध्वमंतद्रिताः २२ ततस्तेतद्वचःश्रुत्वाग्राह्यरूपंहलायुधात् ॥ तूष्णींभूतास्ततःसर्वे
 साधुसाध्वितिचाब्रुवन् २३ समंवचोनिशम्यैवबलदेवस्यधीमतः ॥ पुनरेवसभामध्येसर्वेतेसमुपाविशन् २४ ततोऽब्रवीद्वासुदेवंचोरामःपरंतपः ॥ किमवागुप
 विष्टोऽसिप्रेक्षमाणोजनार्दन २५ सत्कृतस्त्वत्कृतेपार्थःसर्वैरस्माभिरच्युत ॥ नचसोर्हतितांपूजां दुर्बुद्धिःकुलपांसनः २६ कोहितत्रैवभुक्त्वाऽन्नंभाजनंभेनुमर्हति ॥
 मन्यमानःकुलेजातमात्मानंपुरुषःकचित् २७ इच्छन्नेवहिसंबंधं कृतंपूर्वचमानयन् ॥ कोहिनामभवेनार्थीसाहसेनसमाचरेत् २८ सोऽजमन्यतथाऽस्माकमनादृत्य
 चकेशवम् ॥ प्रसह्यहृतवानद्यसुभद्रांमृत्युमात्मनः २९ कथं हिशिरसोमध्येकृतंतेनपदंमम ॥ मर्षयिष्यामिगोविंदपादस्पर्शमिवोरगः ३० अद्यनिष्कौरवामेकः
 करिष्यामिवसुंधराम् ॥ नहिमेमर्षणीयोऽयमर्जुनस्यव्यतिक्रमः ३१

अन्वपद्यंतनुमोदितवतः ३२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भास्तभावदीपे विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ उक्तवतइति १ । २ अनाधृष्यकन्यालाभानियमादनादेयं ३ प्रदानं प्रतिप्र
होनीचक्रमेत्यर्थः ४ । ५ । ६ बुभूषेतप्रामुख्येच्छेत् ७ अथनिष्कारवामित्युक्तं तत्राह नचेति अहंतुभक्त्यैवतेनजितोऽस्मिपरिशेषासुहरएवतत्प्रतियोद्धानान्यइतिभावः ८ । ९ । १० । ११

तंतथागर्जमानंतुमेघदुंदुभिनिःस्वनम् ॥ अन्वपद्यंततेसर्वेभोजवृष्ण्यंधकास्तदा ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आ० सुभद्राहरणपर्वणि बलदेवक्रोधेविंशत्यधिकद्विश
ततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ समाप्तंचसुभद्राहरणपर्व ॥ अथहरणाहरणपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उक्तवंतोयथावीर्यमसकृत्सर्ववृष्णयः ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवोवा
क्यंधर्मार्थसंयुतम् १ नावमानंकुलस्यास्यगुडाकेशःप्रयुक्तवान् ॥ समानोऽभ्यधिकस्तेनप्रयुक्तोऽयंनसंशयः २ अर्थलुब्धान्नवःपार्थोमन्यतेसात्वतान्सदा ॥ स्वयं
वरमनाधृष्यमन्यतेचापिपांडवः ३ प्रदानमपिकन्यायाःपशुवत्कोऽनुमन्यते ॥ विक्रयंचाप्यपत्यस्यकःकुर्यात्पुरुषोभुवि ४ एतान्दोषास्तुकौतेयोदृष्टवानितिमे
मतिः ॥ अतःप्रसह्यहतवान्कन्याधर्मेणपांडवः ५ उचितश्चैवसंबंधःसुभद्राचयशस्विनीम् ॥ एषचापीदृशःपार्थःप्रसह्यहतवानिति ६ भरतस्यान्वयेजातंशां
तनोश्चयशस्विनः ॥ कुंतिभोजात्मजापुत्रंकोबुभूषेतनार्जुनम् ७ नचपश्यामियःपार्थविजयेतरणेवलात् ॥ वर्जयित्वाविरूपाक्षंभगनेत्रहरंहरम् ८ अपिसर्वेषुलो
केषुसंद्रुद्रेषुमारिष ॥ सचनामरथस्तादृग्मदीयास्तेचवाजिनः ९ योद्वापार्थश्चशीघ्रास्त्रःकोनुतेनसमोभवेत् ॥ तमभिद्वृत्यसात्विनपरमेणधनंजयम् १० न्यव
र्तयतसंहृष्टाममेषापरमामतिः ॥ यदिनिर्जित्यवःपार्थोबलाद्गच्छेत्स्वकंपुरम् ११ प्रणश्येद्वोयशःसद्योनतुसात्विपराजयः ॥ तच्छ्रुत्वावासुदेवस्यतथाचकुर्जना
धिप १२ निवृत्तश्चार्जुनस्तत्रविवाहंरुतवान्प्रभुः ॥ उषित्वातत्रकौतेयःसंवत्सरपराःक्षपाः १३ विहृत्यचयथाक्रमंपूजितोवृष्णिनंदनैः ॥ पुष्करेतुततःशेषका
लंवातितवान्प्रभुः १४ पूर्णेतुद्वादशैवर्षेखांडवप्रस्थमागतः ॥ अभिगम्यचराजानंनियमेनसमाहितः १५ अभ्यर्च्यब्राह्मणान्पार्थोद्रौपदीमभिजग्मिवान् ॥ तंद्रौ
पदीप्रत्युवाचप्रणयात्कुरुनंदनम् १६ तत्रैवगच्छकौतेयत्रसासात्वत्तात्मजा ॥ सुबद्धस्यापिभारस्यपूर्वबंधःशुभथायते १७ तथाबहुविधंकृष्णाविलपंतीधनंजयः ॥
सात्वयामासभूयश्चक्षमयामासचासकृत् १८ सुभद्रांवरमाणश्चरक्तकौशेयवासिनीम् ॥ पार्थःप्रस्थापयामासकृत्वागोपालिकावपुः १९ साऽधिकंतेनरूपेणशोभमाना
यशस्विनी ॥ भवनंश्रेष्ठमासाद्यवीरपत्नीविरांगना २० वंदेपृथुताम्राक्षीपृथांभद्रायशस्विनी ॥ तांकुंतीचारुसर्वांगीमुपाजिघ्रतसूर्धनि २१ प्रीत्यापरमयायुक्ताआ
शीर्भिर्युजतातुलाम् ॥ ततोऽभिगम्यत्वरितापूर्णंदुसदृशानना २२ वंदेद्रौपदींभद्रांप्रेष्याऽहमितिचाब्रवीत् ॥ प्रत्युत्थायतदाकृष्णास्वसारंमाधवस्यच २३ परिष्व
ज्यावदप्रीत्यानिःसपत्नोऽस्तुतेपतिः ॥ तथैवमुदितामद्रातामुवाचैवमास्त्विति २४ ततस्तेहृष्टमनसःपांडवेयामहारथाः ॥ कुंतीचपरमप्रीतावभूवजनमेजय २५

१२ संवत्सरपराःसंवत्सरादधिकाः १३ शेषंद्वादशवर्षपूरणं १४ । १५ । १६ ऋष्यायतेहृष्टतरेबंधांतरेसति १७ । १८ गोपालिकावपुःबह्वीवेषं गोपालकृष्णसंबंधात् पद्महिषीवेषेणद्रौपद्याः
कौपोमाभूदिति १९ । २० भद्रासुभद्रा २१ युंजतअयुंक्त २२ । २३ । २४ । २५

२६ महामात्रैःश्रेष्ठैः २७ । २८ दानपतिरित्यत्रस्वैवकर्मनाम् २९ । ३० । ३१ । ३२ हरणंप्रीतिदायं ३३ प्रतिग्रहार्थंसन्मानेनआनेतुं ३४ । ३५ । ३६ । ३७ प्रतिपेदेप्राप्तवान्
खांडवप्रस्थमितिसंबंधः ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ जन्पार्येजनीवधुस्तामर्हतोजन्पावरपक्षीयास्तेपामर्थे ४४ चतुर्युजांवाहचतुष्कयुजां ४५ सहस्रंथानां गवांदोग्रीणां ४६ बडवा

श्रुत्वातुपुंडरीकाक्षःसंप्राप्तंस्वंपुरोत्तमम् ॥ अर्जुनंपांडवश्रेष्ठमिंद्रप्रस्थगतंतदा २६ आजगामविशुद्धात्मासहरामेणकेशवः ॥ वृष्ण्यंधकमहामात्रैःसहवीरैर्महारथैः
२७ भ्रातृभिश्चकुमारैश्चयोधैश्चबहुभिर्वृतः ॥ सैन्येनमहताशौरिरभिगुप्तःपरंतपः २८ तत्रदानपतिर्धीमानाजगाममहायशाः ॥ अकूरोवृष्णिवीराणांसेनाप
तिरारिंदमः २९ अनाघृष्टिर्महातेजाउद्धवश्चमहायशाः ॥ साक्षाद्दृष्टपतेःशिष्योमहाबुद्धिर्महामनाः ३० सत्यकःसात्यकिश्चैवकृतवर्माचसात्वतः ॥ प्रथम
श्चैवसांश्चनिशठःशंकुरेवच ३१ चारुदेष्णश्चविक्रांतोझिह्वीविपृथुरेवच ॥ सारणश्चमहाबाहुर्गदश्चविदुपांवरः ३२ एतेचान्येचबहवोवृष्णिभोजांधकास्तथा ॥
आजग्मुःखांडवप्रस्थमादायहरणंबहु ३३ ततोयुधिष्ठिरोराजाश्रुत्वामाधवमागतम् ॥ प्रतिग्रहार्थंकृष्णस्ययमौप्रास्थापयत्तदा ३४ ताभ्यांप्रतिगृहीतंतुवृष्णिचक्रं
महद्विमत् ॥ विवेशखांडवप्रस्थंपताकाध्वजशोभितम् ३५ संमृष्टसिक्तपंथानंपुष्पप्रकरशोभितम् ॥ चंदनस्यरसैःशीतैःपुष्पगंधैर्निषेवितम् ३६ दह्यताऽगुरुणा
चैवदेशेदेशेसुगंधिना ॥ हृष्टपुष्टजनाकीर्णवणिग्भिरुपशोभितम् ३७ प्रतिपेदेमहाबाहुःसहरामेणकेशवः ॥ वृष्ण्यंधकैस्तथाभोजैःसमेतःपुरुषोत्तमः ३८ सं
पूज्यमानःपौरैश्चब्राह्मणैश्चसहस्रशः ॥ विवेशभवनंरत्नपुरंदरगृहोपमम् ३९ युधिष्ठिरस्तुरामेणसमागच्छद्यथाविधि ॥ मूर्ध्निकेशवमाघ्रायबाहुभ्यांपरिष्व
जे ४० तंप्रीयमाणो गोविंदोविनयेनाभिपूजयन् ॥ भीमंचपुरुषव्याघ्रंविधिवत्पूजयत् ४१ तांश्चवृष्ण्यंधकश्रेष्ठान्कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ प्रतिजग्राहसत्कारैर्यथा
विधियथागतम् ४२ गुरुवत्पूजयामासकांश्चिकांश्चिद्वयस्यवत् ॥ कांश्चिदभ्यवदत्प्रेम्णाकैश्चिदप्यभिवादितः ४३ तेषांददौहृषीकेशोजन्यार्थेधनमुत्तमम् ॥
हरणंवेसुभद्रायाज्ञातिदेयंमहायशाः ४४ रथानांकांचनांगानांकिंकिणीजालमालिनाम् ॥ चतुर्युजासुपेतानांसूतैःकुशलशिक्षितैः ४५ सहस्रंप्रददौकृष्णोगवाम
युतमेवच ॥ श्रीमान्माथुरदेश्यानांदोग्रीणांपुण्यवर्चसाम् ४६ बडवानांचशुद्धानांचंद्रांशुसमवर्चसाम् ॥ ददौजनार्दनःप्रीत्यासहस्रंहेमभूषितम् ४७ तथैवा
श्वतरीणांचदांतानांवातरंहसाम् ॥ शतान्यंजनकेशीनांश्वेतानांपंचपंचच ४८ स्नानपानोत्सवेचैवप्रयुक्तंवयसान्वितम् ॥ स्त्रीणांसहस्रंगौरीणांसुवेषाणांसुव
र्चसाम् ४९ सुवर्णशतकंठीनामरोमाणांस्वलंकृताम् ॥ परिचर्यासुदक्षाणांप्रददौपुष्करेक्षणः ५० पृष्ठ्यानामपिचाश्वानांवाल्हिकानांजनार्दनः ॥ ददौशतसहस्रा
ख्यंकन्याधनमनुत्तमम् ५१ कृताकृतस्यसुरव्यस्यकनकस्याग्निवर्चसः ॥ मनुष्यभारान्दाशाहोददौदशजनार्दनः ५२

नामशानां ४७ । ४८ गौरीणामदृष्टरजसां ४९ सुवर्णशतंसुवर्णमणिशतंकंठेयासांतासां । अरोमाणांमनुद्भिन्नरोमावलीनां स्वलंकृतांसुतरामलंकृतानां ५० पृष्ठ्यानांपृष्ठवाहिनां बाल्हिकानां
वाल्हिकदेशजानां ५१ कृताकृतस्य कृतमाकरजंधमनादिनासाधितं । अकृतंजांबुनदंस्वतःसिद्धंतस्य ५२

प्रभिनानामत्तानां त्रिधागंडगुह्यकर्णमूलैः ५३।५४।५५ सरत्नौघःपांडुसागरप्रविवेशेतिबंधः ५६ आविद्धःसर्वतोविद्यकीर्णः महाधनोबहुमूल्यः ५७।५८।५९ तत्रेति तलस्तंत्रीनादः
 गायंतोवारयंतश्चविजन्तुरित्यर्थः ६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६ अभीर्निर्भयः अभिरितिह्रस्वत्वमार्षं मन्थुमानक्रोधवानतिशूरहृत्यर्थः ६७ शमीगर्भाच्छमीगर्भेजातादधत्थात् । निर्म
 थनेनाऽधरारण्यांसंघर्षणेन । अत्राश्वत्थवदशुनस्तस्याद्धौवाएषआत्मनोयत्पत्नीतिश्रुतेरथःस्थार्द्धदेहरूपत्वादधरारणीवत्सुभद्राअश्वत्थवदभिमन्थुरितिसाम्यं ६८ निष्कान्सुवर्णमणिमालाः ६९
 ७० क्रियाःकालनपालनालंकरणादिकाः ७१ चतुष्पादमिति । 'मंत्रमुक्तं पाणिमुक्तं मुक्तामुक्तं तथैव च । अमुक्तं च नुर्वेदेषु चतुष्पाच्छस्त्रीरितं' । यस्यप्रयोगएवास्तिनतूपसंहारस्तदाद्यं । बाणादि

गजानांतुप्रभिनानां त्रिधाप्रस्रवतांमदम् ॥ गिरिकूटनिकाशानांसमरेष्वनिवर्तिनाम् ५३ कृतानांपडुघंटानांचारूणांहेममालिनाम् ॥ हस्त्यारोहैरुपेतानांसहस्रं
 साहसप्रियः ५४ रामःपाणिग्रहणिकंदौपार्थायलांगली ॥ प्रीयमाणोहलधरःसंबंधं प्रतिमानयन् ५५ समहाधनरत्नौघोवस्त्रकंबलफेनवान् ॥ महागजमहाग्राहः
 पताकाशैवलकुलः ५६ पांडुसागरमाविद्धःप्रविवेशमहाधनः ॥ पूर्णमापूरयंस्तेषां द्विषच्छोकावहोऽभवत् ५७ प्रतिजग्राहतसर्वधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ पूजया
 मासतांश्वैवृष्ण्यंधकमहारथान् ५८ तेसमेतामहात्मानःकुरुवृष्ण्यंधकोत्तमाः ॥ विजन्तुरमरावासेनराःसुकृतिनोयथा ५९ तत्रतत्रमहानादैरुत्कृष्टतलनादितैः ॥
 यथायोगंयथाप्रीतिविजन्तुःकुरुवृष्ण्यः ६० एवमुत्तमवीर्यास्तेविहृत्यदिवसान्वहन् ॥ पूजिताःकुरुभिर्जग्मुःपुनर्द्वारवर्तीप्रति ६१ रामंपुरस्कृत्यययुर्वृष्ण्यं
 धकमहारथाः ॥ रत्नान्यादायशुभ्राणिदत्तानिकुरुसत्तमैः ६२ वासुदेवस्तुपार्थेनतत्रैवसहभारत ॥ उवासनगरेरम्येशक्रप्रस्थेमहात्मना ६३ व्यचरद्यमुनाती
 रेभृगयांसमहायशाः ॥ मृगान्विध्यन्वराहांश्वरेमेसाद्धीकिरीटिना ६४ ततःसुभद्रासौभद्रकेशवस्यप्रियास्वसा ॥ जयंतमिवपौलोमीख्यातिमंतमजीजनत् ६५
 दीर्घबाहुंमहोरस्कं वृषभाक्षमरिंदमम् ॥ सुभद्रासुपुवेवीरिमभिमन्थुनरर्षभम् ६६ अभिश्वमन्थुमांश्वैवतस्तमरिर्मदनम् ॥ अभिमन्थुमितिप्राहुरार्जुनिंपुरुष
 र्षभम् ६७ ससात्वत्यामतिरथःसंबभूवधनंजयात् ॥ मखेनिर्मथनेनेवशमीगर्भाद्भुताशनः ६८ यस्मिन्जातेमहातेजाःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ अयुतंगाद्रिजाति
 भ्यःप्रादान्निष्कांश्चभारत ६९ दयितोवासुदेवस्यबाल्यात्प्रभृतिचाभवत् ॥ पितृणामिवसर्वेषांप्रजानामिवचंद्रमाः ७० जन्मप्रभृतिरुष्णश्चक्रेतस्यक्रियाः
 शुभाः ॥ सचापिवृधेवालःशुकुपक्षेयथाशशी ७१ चतुष्पादं दशविधं धनुर्वेदमरिंदमः ॥ अर्जुनाद्वेदेदज्ञःसकलं दिव्यमानुषम् ७२

द्वितीर्थ । प्रयोगोपसंहाराभ्यांयुक्तं तृतीयं । चतुर्थंमंत्रसाधितं च जादिपदर्शनादेवशत्रवःपलायंते । यद्वासूत्रशिक्षाप्रयोगरहस्यानीतिचत्वारोऽग्रंथपादाः । दशविधं ग्रंथार्थानुष्ठानं यथा । 'आदानमथ
 संधानंमोक्षणंविनिवर्तनं । स्थानंमुष्टिःप्रयोगश्चापयश्चित्तानिमंडलं । रहस्यं चैतिदशधाधनुर्वेदांगमिष्यते' । आदानंवाणस्यनिर्गमात् । संधानंमौर्व्यायोगः । मोक्षणंलक्ष्येनिपातनं । विनिव
 र्तनंहीनशक्तौलक्ष्येपातितस्यास्त्रप्रत्यावर्तनं । स्थानंमध्यमुपममध्यवाधनुषो जयायाश्चधारणेऽशरसंधानेच । मुष्टिर्यंगुलिश्चतुरंगुलिर्वा । प्रयोगस्तर्जनीमध्यमयोर्मध्यमांगुष्ठयोर्वामभ्येनवाणसंयोजनं ।
 प्रायश्चित्तानिस्वतःपरतोवाप्राप्तस्यप्राप्त्यमानस्यवाज्याघातशरघातादेरभिघातार्थास्तत्राणप्रत्यस्त्रादिविधयः । मंडलानिचक्रवच्चमत्तारथेनभ्राम्यमाणस्यलक्ष्यस्यवेधः । रहस्यंशुद्धादिवेधोयु
 गपदनेकेषुलक्ष्येषुशरपातइत्यादि । दिव्यं ब्रह्मास्त्रादि । मानुषंस्वप्नादि ७२

अस्त्राणामकालेप्रयोगाणांविज्ञानेविशिष्टज्ञाने । सौष्ठवेअन्येषांप्रयोगपदुत्वे क्रियासुशारीरीपुउत्सर्पणप्रसर्पणादिषु । विशेषान् आधिक्यानि । अभितःसाकल्येनाशिक्षयदर्जुनःपुत्रं ७३ आगमेशास्त्रे ।
 प्रयोगेऽनुष्ठाने ७४ सर्वसंहननोपेतंसर्वैःसंहननेःपराभिभावकैर्गुणैरुपेतं ७५ । ७६ कृष्णस्येति नराणांमातुलकमइतिन्वायेनरेतःसेक्तुर्नित्यंकृष्णध्यायित्वेनवाकृष्णस्यसदृशं । तमर्जुनंय
 श्चामघवान् ७७ । ७८ । ७९ । ८० परप्रहरणज्ञानेशत्रुकृतप्रहारवेदनायांविध्यश्चनिर्विज्ञानइतिप्रतिविध्यः स्पष्टार्थमन्यत् ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८

विज्ञानेष्वपिचास्त्राणांसौष्ठवेचमहाबलः ॥ क्रियास्वपिचसर्वासुविशेषानभ्यशिक्षयत् ७३ आगमेचप्रयोगेचचक्रेतुल्यमिवात्मना ॥ तुतोषपुत्रंसौभद्रं प्रेक्षमाणा
 धनंजयः ७४ सर्वसंहननोपेतंसर्वलक्षणलक्षितम् ॥ दुर्धर्मपृषभस्कंधं व्यात्ताननमिवोरगम् ७५ सिंहदर्पमहेष्वासंमतमातंगविक्रमम् ॥ मेघदुंदुभिनिर्घोषं पूर्ण
 चंद्रनिभाननम् ७६ कृष्णस्यसदृशंशौर्वीर्यैरूपेतथाऽऽकृतौ ॥ ददर्शपुत्रंवीभत्सुर्मघवानिवतंयथा ७७ पांचाल्यपितुपंचभ्यःपतिभ्यःशुभलक्षणा ॥ लेभेपंच
 सुतान्वीरान्श्रेष्ठान्पंचाचलानिव ७८ युधिष्ठिरात्प्रतिविध्यंसुतसोमं वृकोदरात् ॥ अर्जुनाच्छ्रुतकर्माणंशतानीकंचनाकुलिम् ७९ सहदेवाच्छ्रुतसेनेतान्पंचम
 हारथान् ॥ पांचालीसुपुवेवीरानादित्यानदितिर्यथा ८० शास्त्रतःप्रतिविध्यंतमृचुर्विप्रायुधिष्ठिरम् ॥ परप्रहरणज्ञानेप्रतिविध्योभवत्वयम् ८१ सुतेसोमसहस्रेतु
 सोमार्कसमतेजसम् ॥ सुतसोममहेष्वासंसुपुवेभीमसेनतः ८२ श्रुतं कर्ममहत्त्वानिवृत्तेनकिरीटिना ॥ जातःपुत्रस्तथेत्येवंश्रुतकर्माततोऽभवत् ८३ शतानी
 कस्यराजर्षेःकौरव्यस्यमहात्मनः ॥ चक्रेपुत्रंसनामानंनकुलःकीर्तिवर्धनम् ८४ ततस्त्वजीजनत्कृष्णानक्षत्रेवह्निदैवते ॥ सहदेवात्सुतं तस्माच्छ्रुतसेनेतियंविदुः
 ८५ एकवर्षांतरास्त्वेतद्रौपदेयायशस्विनः ॥ अन्वजायंतराजेंद्रपरस्परहितैषिणः ८६ जातकर्माण्यानुपूर्व्याच्छुडोपनयनानिच ॥ चकारविधिवद्भौम्यस्ते
 पांभरतसत्तम् ८७ कृत्वाचवेदाध्ययनंततःसुचरितव्रताः ॥ जगृहुःसर्वाभिवृद्धमर्जुनादिव्यमानुषम् ८८ दिव्यगर्भोपमैःपुत्रैर्व्यूढोरस्वैर्महारथैः ॥ अन्विताराज
 शार्दूलपांडवामुदमापुवन् ८९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि हरणाहरणपर्वणि एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ समाप्तंचहरणाहरणपर्व ॥
 अथखांडवदाहपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इंद्रप्रस्थेवसंतस्तेजधुरन्यान्नराधिपान् ॥ शासनाद्दृतराष्ट्रस्यराज्ञःशांतनवस्यच १ आश्रित्यधर्मराजानंसर्वलोकोऽवस
 त्सुखम् ॥ पुण्यलक्षणकर्माणंस्वदेहभिवदेहिनः २ ससमंधर्मकामार्थान्तिषेवेभरतर्षभ ॥ त्रीनिवात्मसमान्बंधूत्रीतिमानिवमानयन् ३ तेषांसमविभक्तानांक्षितौदे
 हवतामिव ॥ बभौधर्मार्थकामानांचतुर्थेद्वपार्थिवः ४ अध्येतारंपरंवेदान्प्रयोक्तारंमहाध्वरे ॥ रक्षितारंशुभांलोकान्लेभिरेतंजनाधिपम् ५

८९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ ॥ इंद्रप्रस्थेवसंतस्तेज १ पुण्यानिलक्षणानिऋतरेखादीनिगांभीर्यादीनिचक्रमाणि
 आरंभक्राणिक्रियमाणानिचयस्यतं २ समंपरस्परपीडया ३ तेषामिति यथाप्रयाणाग्रमात्यानांचतुर्थोराजाआराध्यत्वेनभाति यथावाधर्मार्थकामानांचतुर्थोमोक्षस्वरूपआत्मा
 आराध्यत्वेनभातितथेनंधर्मादयःस्वयमुपतिष्ठंतीत्यर्थः ४ परमध्येतारंपरस्यब्रह्मणोऽधिगंतारं वेदान्बेदानां ब्रह्मकर्मेनीतिनिष्ठमिति विशेषणत्रयार्थः ५

अधिष्ठानेति चलाधिलक्ष्मीर्हृदास्पदाऽभूत् परायणंपराकाश्रातद्वृत्तीनां प्राप्तेत्यर्थः ६ महान्अथर्ववेदोक्ततत्त्वर्थांगोपासनायुक्तः ऋग्यजुःसामसांभ्योज्योतिष्टोमादिः ७ । ८ तुल्यंयुगपत् तुल्यमित्यत्रत्येतिपाठे स्युत्यानेत्राणिप्रीत्याहृदयानिचरेमिरेइत्यन्वयः ९ देवेनदेवोराजातत्कर्मणापालनेननकेवलरेमिरेअपितुभावेनभक्त्या तत्रहेतुः यदिति मनःकांतमनोरमंप्रजानां १० कर्म

अधिष्ठानवतीलक्ष्मीःपरायणवतीमतिः ॥ वर्धमानोऽखिलोर्धर्मस्तेनासीत्पृथिवीक्षिताम् ६ आत्भिःसहितोराजाचतुर्भिरधिकंभवौ ॥ प्रयुज्यमानैर्विततोवेदैरिवमहाध्वरः ७ तंतुधौम्यादयोविप्राःपरिवार्योपतस्थिरे ॥ बृहस्पतिसमामुख्याःप्रजापतिमिवामराः ८ धर्मराजेत्यतिप्रीत्यापूर्णचंद्रइवामले ॥ प्रजानांरेमिरेतुल्यंनेत्राणिहृदयानिच ९ नतुकेवलदैवेनप्रजाभावेनरेमिरे ॥ यद्बभूवमनःकांतंकर्मणासचकारतत् १० नद्ययुक्तंनचासत्यंनसह्यंनचाऽप्रियम् ॥ भाषितंचारुभाषस्यजज्ञेपार्थस्यधीमतः ११ सहिसर्वस्यलोकस्यहितमात्मनएवच ॥ चिकीर्षन्सुमहातेजारेमेभरतसत्तम १२ तथातुमुदिताःसर्वेपांडवाविगतज्वराः ॥ अवसन्पृथिवीपालांस्तापयंतःस्वतेजसा १३ ततःकतिपयाहस्यवीभत्सुःकृष्णमब्रवीत् ॥ उष्णानिकृष्णवर्तेतेगच्छावोयमुनांप्रति १४ सुहृज्जनवृत्तौतत्रविहृत्यमधुसूदन ॥ सायान्हेपुनरेष्यावोरोचतातेजनार्दन १५ ॥ वासुदेवउवाच ॥ कुंतीमातर्ममाप्येतद्रोचतेयद्द्वयंजले ॥ सुहृज्जनवृत्ताःपार्थविहरेमयथासुखम् १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आमंत्र्यतौधर्मराजमनुज्ञाप्यचभारत ॥ जग्मतुःपार्थगोविंदौसुहृज्जनवृत्तौततः १७ विहारदेशंसंप्राप्यनानादृममनुत्तमम् ॥ गृहैरुच्चावचैर्युक्तंपुरंदरपुरोपमम् १८ भक्ष्यैर्भोज्यैश्चपेयैश्चरसवद्भिर्महाधनैः ॥ माल्यैश्चविविधैर्गंधैर्युक्तंवाष्णैर्यपार्थयोः १९ विवेशांतःपुरंतूर्णैरत्नैरुच्चावचैःशुभैः ॥ यथोपजोषं सर्वश्वजनश्चिक्रीडभारत २० स्त्रियश्चविपुलश्रोण्यश्चारुपीनपयोधराः ॥ मदस्खलितगामिन्यश्चिक्रीडुर्वामलोचनाः २१ वनेकाश्चिज्जलेकाश्चित्काश्चिद्वेश्मसुचांगनाः ॥ यथादेशंयथाप्रीतिचिक्रीडुःपार्थकृष्णयोः २२ द्रौपदीचसुभद्राचवासांस्याभरणानिच ॥ प्रायच्छतांमहाराजस्त्रीणांतेस्ममदोत्कटे २३ काश्चित्प्रहृष्टानन्तुशुकुशुश्चतथाऽपराः ॥ जहसुश्चपरानार्यःपपुश्चान्यावरासवम् २४ रुरुधुश्चापरास्तत्रप्रजघुश्चपरस्परम् ॥ मंत्रयामासुरन्याश्चरहस्यानिपरस्परम् २५ वेणुवीणामृदंगानांमनोज्ञानांचसर्वशः ॥ शब्देनपूर्यतेहर्म्यंतद्वनंसुमहर्द्धिमत् २६ तस्मिंस्तदावर्तमानेकुरुदाशार्दनंदनौ ॥ समीपंजग्मतुःकंचिदुद्देशंसुमनोहरम् २७ तत्रगत्वामहात्मानौकृष्णौपरपुरंजयौ ॥ महार्हासनयोराजंस्त्वतस्तौसन्निषीदतुः २८ तत्रपूर्वव्यतीतानिविकांतानीतराणिच ॥ बहूनि कथयित्वातौरेमातेपार्थमाधवौ २९ तत्रोपविष्टौमुदितौनाकपृष्ठेऽश्विनाविव ॥ अभ्यागच्छतदाविप्रोवासुदेवधनंजयौ ३०

णाप्रियकरत्वमुक्त्वावाहमनसाभ्यामपितदाहृदाभ्यां नहीति असत्यंदुःखं अहितमितिपाठेऽपिसएवार्थः अप्रियंप्रीत्यनुत्पादकं भाषितंवचनं जज्ञेप्रादुर्बभूव ११ । १२ । १३ उष्णानि निदाघदिनानि १४ । १५ कुंतीमातायस्येतिहेकुंतीमातर्हेऽर्जुन १६ । १७ गृहैःमध्येयमुनंनिर्मितैःक्रीडावाप्यादियुक्तैः १८ भक्ष्यायैर्युक्तंविहारस्थानंविवेशांतःपुरंकरुं रत्नैर्युक्तं १९ । २० २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ उद्देशंप्रदेशं २७ । २८ । २९ । ३०

हरिर्पिंगःनीलपीताखिलांगः ज्वलन्मश्रुःज्वालावत्पीतश्मश्रुः ३१ । ३२ उपसृष्टंसमीपागतसुपलक्ष्यउत्पत्यआसनात् ३३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेद्राविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ ३ ॥ सोऽब्रवीदिति १ वांभिक्षेयुवांदातुंसमर्थोपार्थये २ तस्यान्नस्यदाने ३ क्रियतामितिभाषमाणोतोप्रत्यब्रवीदित्यन्वयः ४ । ५ । ६ । ७ भूतानिबहिर्निर्गंतुकामानि

बृहच्छालप्रतीकाशःप्रतप्तकनकप्रभः ॥ हरिर्पिंगोज्वलश्मश्रुःप्रमाणायामतःसमः ३१ तरुणादित्यसंकाशश्चीरवासाजटाधरः ॥ पद्मपत्राननःपिंगस्तेजसाप्रज्वलन्निव ३२ उपसृष्टंतुतंकृष्णोभ्राजमानंद्विजोत्तमम् ॥ अर्जुनोवासुदेवश्चतूर्णमुत्पत्यतस्थतुः ३३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेआदिपर्वणिखांडवदाहपर्वणिब्राह्मणरूप्यनलागमनेद्राविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सोब्रवीदर्जुनंचैववासुदेवंचसात्वतम् ॥ लोकप्रवीरौतिष्ठंतौखांडवस्यसमीपतः १ ब्राह्मणोबहुभोक्ताऽस्मिभुंजेऽपरिमितंसदा ॥ भिक्षेवाष्णैर्यपार्थोवामेकांतिप्रयच्छतम् २ एवमुक्त्वातमवृत्तांततस्तौकृष्णपांडवौ ॥ केनात्रेनभवांस्तृप्येत्तस्यान्नस्ययतावहे ३ एवमुक्तःसभगवानब्रवीत्ताडुभौततः ॥ भाषमाणौतदावीरौकिमन्नक्रियतामिति ४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नाहमन्नंभुक्षेवैपावकंमानिबोधतम् यदन्नमनुरूपंमेतद्युवांसंप्रयच्छतम् ५ इदमिद्रःसदादावंखांडवंपरिरक्षति ॥ नचशक्रोम्यहंदग्धुंरक्ष्यमाणंमहात्मना ६ वसत्यत्रसखातस्यतक्षकःपन्नगःसदा ॥ सगणस्तत्कृतेदावंपरिरक्षतिवन्नभृत् ७ तत्रभूतान्यनेकानिरक्षतेऽस्यप्रसंगतः ॥ तंदिधक्षुर्नशक्रोमिदग्धुंशक्रस्यतेजसा ८ समांप्रज्वलितंदृष्ट्वामेघांभोभिःप्रवर्षति ॥ ततोदग्धुंनशक्रोमिदिधक्षुर्दाविमीप्सिम् ९ सयुवाभ्यांसहायाम्यामस्त्रविद्यांसमागतः ॥ दहेयंखांडवंदावमेतदन्नंवृत्तंमया १० युवांस्तुदकधारास्ताभूतानि चसमंततः ॥ उत्तमास्त्रविदौसम्यक्सर्वतोवारयिष्यथः ११ ॥ जनमेजयउवाच ॥ किमर्थंभगवानग्निःखांडवंदग्धुमिच्छति ॥ रक्ष्यमाणंमहेंद्रेणनानासत्त्वसमायुतम् १२ नह्येतत्कारणंब्रह्मन्नल्पंसंप्रतिभातिमे ॥ यद्दाहसुसंकुद्धःखांडवंहव्यवाहनः १३ एतद्विस्तरशोब्रह्मन्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ खांडवस्यपुरादाहो यथासमभवन्मुने १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुमेब्रुवतोराजन्सर्वमेतद्यथातथम् ॥ यन्निमित्तंदाहाग्निःखांडवंपृथिवीपते १५ हंततेकथयिष्यामिपौराणीमृषिसंस्तुताम् ॥ कथामिमानरश्रेष्ठखांडवस्यविनाशिनीम् १६ पौराणःश्रूयतेराजनराजाहरिहयोपमः ॥ श्वेतकिर्नामविरख्यातोबलविक्रमसंयुतः १७ यज्वादानपतिर्धीमान्यथानान्योऽस्तिकश्चन ॥ ईजेचसमहायज्ञैःक्रतुमिश्वात्तदक्षिणैः १८ तस्यनान्याऽभवदुद्धिर्दिवसेदिवसेनृप ॥ सत्रेक्रियासमारंभेदानेषुविविधेषुच १९ ऋत्विग्भिःसहितोधीमानेवमीजेसभूमिपः ॥ ततस्तुऋत्विजश्चास्यधूमव्याकुललोचनाः २० कालेनमहताखिन्नास्तत्यजुस्तेनराधिपम् ॥ ततःप्रचोदयामास ऋत्विजस्तान्महीपतिः २१ चक्षुर्विकलतांप्राप्तानप्रपेदुश्चतेऋतुम् ॥ ततस्तेषामनुमतेतद्विप्रैस्तुनराधिपः २२ सत्रंसमापयामासऋत्विग्भिरपरैःसह ॥ तस्यैवं वर्तमानस्यकदाचित्कालपर्यये २३

१६ । १७ महायज्ञैःपंचभिर्देवयज्ञादिभिःस्मार्तैः । ऋतुभिःश्रोतेज्योतिष्टोमादिभिः । महासत्रैरितिपाठेसत्रमन्नदानंलोकप्रसिद्धैः १८ सत्रेयज्ञे १९ । २० । २१ । २२ । २३

२४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४ बुद्धिमोहं बुद्धिवैकल्यं त्वरासंभावितस्त्वरारवशोऽस्मदीयश्रमाज्ञानादित्यर्थः ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१
 सत्रमाहर्तुकामस्यसंबन्धसंशतं किल ॥ ऋत्विजोनाभ्यपद्यंतसमाहर्तुमहात्मनः २४ सचराजाऽकरोद्यत्नंमहांतंससुहृज्जनः ॥ प्रणिपातेनसांत्वेनदानेनचमहायशाः
 २५ ऋत्विजोऽनुनयामासभूयोभूयस्त्वतंद्रितः ॥ तेचास्यतमभिप्रायंनचकुरमितौजसः २६ सचाश्रमस्थानराजर्षिस्तानुवाचरुपाऽन्वितः ॥ यद्यहंपतितोवि
 प्राःशुश्रूपायानचस्थितः २७ आशुत्याज्योऽस्मियुष्माभिर्ब्राह्मणैश्चजुगुप्सितः ॥ तन्नार्हयकतुश्रद्धां व्याघातयिमुतद्यताम् २८ अस्थानेवापरित्यागं कर्तुं मे द्विज
 सत्तमाः ॥ प्रपन्न एवो विप्राः प्रसादं कर्तुमर्हथ २९ सांत्वदानादिभिर्वाक्यैस्तत्त्वतः कार्यवत्तया ॥ प्रसादयित्वावक्ष्यामियन्नः कार्यं द्विजोत्तमाः ३० अथवाऽहंपरित्य
 क्तो भवद्विद्वेषकारणात् ॥ ऋत्विजोऽन्यान्गमिष्यामियाजनार्थं द्विजोत्तमाः ३१ एतावदुक्त्वावचनं विररामसपार्थिवः ॥ यदानशेकूराजानं याजनार्थं परंतप ३२
 ततस्तेयाजकाः क्रुद्धास्तमूचुर्दृष्टसत्तमम् ॥ तवकर्माण्यजस्रं वैवर्तते पार्थिवोत्तम ३३ ततोवयंपरिश्रांताः सततं कर्मवाहिनः ॥ श्रमादस्मात्परिश्रांतान् सत्त्वं नस्य
 तुमर्हसि ३४ बुद्धिमोहं समास्थाय त्वरासंभावितोऽनघ ॥ गच्छ रुद्रसकाशं त्वंसहित्वां याजयिष्यति ३५ साधिक्षेपं वचः श्रुत्वा संक्रुद्धः श्वेतकिर्त्तपः ॥ कैलासं पर्वतंग
 त्वात्पउग्रं समास्थितः ३६ आराधयन्महादेवं नियतः संशितव्रतः ॥ उपवासपरोराजन्दीर्घकालमतिष्ठत ३७ कदाचिद्वा दशकाले कदाचिदपि षोडशे ॥ आहार
 मकारोद्राजामूलानि च फलानि च ३८ ऊर्ध्वबाहुस्त्वनिमिषस्तिष्ठन्स्थाणुरिवाचलः ॥ षण्मासानभवद्राजाश्वेतकिः सुसमाहितः ३९ तंतथानृपशार्दूलंतप्यमानंम
 हत्तपः ॥ शंकरः परमप्रीत्यादर्शयामासभारत ४० उवाचचैमं भगवान्स्निग्धगंभीरयागिरा ॥ प्रीतोऽस्मिन्नरशार्दूलंतपसाते परंतप ४१ वरं वृणीष्वभद्रं ते यं त्वमि
 च्छसि पार्थिव ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं रुद्रस्यामिततेजसः ४२ प्रणिपत्य महात्मानं राजर्षिः प्रत्यभाषत ॥ यदि मे भगवान्प्रीतः सर्वलोकनमस्कृतः ४३ स्वयं मां देवदेवे
 शयाजयस्व सुरेश्वर ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं राज्ञातेन प्रभाषितम् ४४ उवाच भगवान्प्रीतः स्मितपूर्वमिदं वचः ॥ नास्माकमेतद्विषये वर्तते याजनं प्रति ४५ त्वया च सु
 महत्तंतपोराजन्व रार्थिना ॥ याजयिष्यामिराजंस्त्वांसमयेन परंतप ४६ ॥ रुद्र उवाच ॥ समाद्वादशराजेंद्रब्रह्मचारी समाहितः ॥ सततं त्वाज्यधाराभिर्यदितर्पय
 सेऽनलम् ४७ कामं प्रार्थयसे यं त्वंमतः प्राप्स्यसि तं नृप ॥ एवमुक्तश्च रुद्रेण श्वेतकिर्मनुजाधिपः ४८ तथा चकार तत्सर्वयथोक्तं शूलपाणिना ॥ पूर्णतुद्वादशे वर्षे पुन
 रायान्महेश्वरः ४९ दृष्ट्वैव च सराजानं शंकरो लोकभावनः ॥ उवाच परमप्रीतः श्वेतकिर्त्तपसत्तमम् ५० तोषितोऽहं नृपश्रेष्ठ त्वयेहाद्येन कर्मणा ॥ याजनं
 ब्राह्मणानां तु विधिदृष्टं परंतप ५१

४२। ४३। ४४ याजनं प्रति याजनमुद्दिश्य त्वया च सुमहत्तपस्तपं एतद्याजनमस्माकं विषयेन वर्तते इति संबन्धः ययंतुनयाजनेऽधिकारिण इत्यर्थः ४५ सततं त्वाज्यधाराभिः अच्छिन्नया आज्यधारया बहु
 त्वमवयवाभिप्रायं ४६। ४७। ४८। ४९। ५० आद्येन अनादिवेदबोधितेन विधिदृष्टं ब्राह्मणानां मिदं हविरिति चतुर्धाकरणं ब्रह्मिणानुमितविधिदृष्टं ५१

अत इति स्वयं यज्ञभोक्ता भूत्वा ऋत्विङ्मानभंगमया त्वयं न याजयामीत्यर्थः ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६० दीक्षिताः कर्ममुनिष्णाताः ६१। ६२। ६३। ६४। ६५
 ६६। ६७। ६८। ६९। ७० प्रकृतिस्वभाव ७१ वसोर्धारापात्रविशेषः । येन हूयमानं घृतद्रव्यं सततधारारूपेण क्षरति । तेन हुतं हविरर्थाद् हुतमेव । वसोर्धारां जुहोतीत्युपक्रम्य घृतस्य वा एवमेवाधारेति

अबोऽहं त्वां स्वयं नाद्ययाजयामि परंतप ॥ ममांशस्तृक्षितितले महाभागो द्विजोत्तमः ५२ दुर्वासा इति विख्यातः सहित्वां याजयिष्यति ॥ मन्नियोगान्महातेजाः सं
 भाराः संभ्रियंतुते ५३ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं रुद्रेण समुदाहृतम् ॥ स्वपुरं पुनरागम्य संभारान् पुनराजयत् ५४ ततः संभृतसंभारो भूयोरुद्रसुपागमत् ॥
 संभृताममसंभाराः सर्वोपकरणानि च ५५ त्वत्प्रसादान्महादेव श्वोमेदीक्षाभवेदिति ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं तस्य राज्ञो महात्मनः ५६ दुर्वाससं समाहूय रु
 द्रो वचनमब्रवीत् ॥ एष राजामहाभागः श्वेतकिर्त्तपसत्तम ५७ एनं याजय विप्रेंद्रमन्नियोगेन भूमिपम् ॥ वाढमित्येव वचनं रुद्रं तृषिरुवाचह ५८ ततः सत्रं सम
 भवत्तस्य राज्ञो महात्मनः ॥ यथाविधियथाकालं यथोक्तं बहुदक्षिणम् ५९ तस्मिन्परिसमाप्ते तुराज्ञः सत्रे महात्मनः ॥ दुर्वाससाऽभ्यनुज्ञाता विप्रतस्थुः स्मयाजकाः
 ६० येतन्नदीक्षिताः सर्वे सदस्याश्चमहौजसः ॥ सोऽपिराजन्महाभागः स्वपुरं प्राविशत्तदा ६१ पूज्यमानो महाभागैर्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ वंदिभिः स्तूयमानश्च नागै
 श्चाभिनंदितः ६२ एवं वृत्तः सराजर्षिः श्वेतकिर्त्तपसत्तमः ॥ कालेन महता चापिययौ स्वर्गमभिष्टुतः ६३ ऋत्विग्भिः सहितः सर्वैः सदस्यैश्च समन्वितः ॥ तस्य सत्रे प
 पौवद्विर्हविर्द्वादशवत्सरान् ६४ सततं चाज्यधाराभिरैकाम्येतन्नकर्मणि ॥ हविषा च ततो वृद्धिः परां तृप्तिमगच्छत् ६५ नचैच्छत्पुनरादातुं हविरन्यस्य कस्यचित् ॥
 पांडुवर्णो विवर्णश्चनयथावत्प्रकाशते ६६ ततो भगवतो वद्वेर्विकारः समजायत ॥ तेजसा विप्रहीणश्च ग्लानिश्चैनं समाविशत् ६७ सलक्षयित्वा चात्मानं ते जोहीनं हुता
 शनः ॥ जगाम सदनं पुण्यं ब्रह्मणो लोकपूजितम् ६८ तत्र ब्रह्माणमासीनमिदं वचनमब्रवीत् ॥ भगवन्परमाप्रीतिः कृता मे श्वेतकेतुना ६९ अरुचिश्चाभवत्तीव्रातां
 शक्रो म्यपोहितुम् ॥ तेजसा विप्रहीणोऽस्मि बलेन च जगत्पते ७० इच्छेयं त्वत्प्रसादेन स्वात्मनः प्रकृतिस्थिराम् ॥ एतच्छ्रुत्वा हुतवहाद्भगवान्सर्वलोककृत् ७१ हव्य
 वाहमिदं वाक्यमुवाच प्रहसन्निव ॥ त्वया द्वादशवर्षाणि वसोर्धारा हुतं हविः ७२ उपयुक्तं महाभागतेन त्वांग्लानिराविशत् ॥ तेजसा विप्रहीणत्वात्सहसा हव्यवाहन ७३
 मागमस्त्वयथावद्वेप्रकृतिस्थो भविष्यसि ॥ अरुचिना शयिष्येऽहं समयं प्रतिपद्यते ७४ पुरा देवनियोगेन यत्त्वया भस्मसात्कृतम् ॥ आलयं देवशत्रूणां सुधोरं खांडवं
 वनम् ७५ तत्र सर्वाणि सत्वानि निवसंति विभावसो ॥ तेषां त्वं मे दसात्ततः प्रकृतिस्थो भविष्यसि ७६ गच्छ शीघ्रं प्रदग्धुं त्वंतो मोक्षयसि किलिषात् ॥ एतच्छ्रुत्वा तु
 वचनं परमेष्ठिमुखाद्भ्युतम् ७७

उत्तमंजवमास्थायप्रदुद्रावदुताशनः ॥ आगम्यखांडवंदावमुत्तमंवीर्यमास्थितः ॥ सहस्राप्राज्वलच्चान्निःकुद्धोवायुसमीरितः ७८ प्रदीपंखांडवंद्व्यायेस्युस्तत्र
निवासिनः ॥ परमंयत्नमातिष्ठन्पावकस्यप्रशांतये ७९ करैस्तुकरिणःशीघ्रंजलमादायसत्वराः ॥ सिषिचुःपावकंकुद्धाःशतशोऽथसहस्रशः ८० बहुशीर्षा
स्ततोनागाःशिरोभिर्जलसंततिम् ॥ मुमुचुःपावकाभ्याशेसत्वराःक्रोधमूर्च्छिताः ८१ तथैवान्यानिसत्वानिनानाप्रहरणोद्यमैः ॥ विलयंपावकंशीघ्रमनयन्
भरतर्षभ ८२ अनेनतुप्रकारेणभूयोभूयश्चप्रज्वलन् ॥ सप्तकृत्वःप्रशमितःखांडवेहव्यवाहनः ८३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिखांडवदाहपर्वणिअग्निप
राभवेत्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतुनैराश्यमापन्नःसदाग्लानिसमन्वितः ॥ पितामहमुपाग
च्छत्संकुद्धोहव्यवाहनः १ तच्चसर्वयथान्यायं ब्रह्मणोसंन्यवेदयत् ॥ उवाचचैनंभगवान्मुहूर्तसविचिंत्यतु २ उपायःपरिदृष्टोमेयथात्वंधक्ष्यसेऽनघ ॥ कालंच
कंचिक्षमतांततस्त्वांधक्ष्यतेऽनल ३ भविष्यतःसहायैतेनरनारायणौतदा ॥ ताभ्यांत्वंसहितोदावंधक्ष्यसेहव्यवाहन ४ एवमस्त्वितितंवाह्निर्ब्रह्माणंप्रत्यभा
षत ॥ संभ्रूतौतौविदित्वातुनरनारायणावृषी ५ कालस्यमहतोराजंस्तस्यवाक्यंस्वयंभुवः ॥ अनुस्मृत्यजगामाथपुनरेवपितामहम् ६ अब्रवीच्चतदाब्र
ह्मायथात्वंधक्ष्यसेऽनल ॥ खांडवंदावमद्यैवमिपतोऽस्यशचीपतेः ७ नरनारायणौयौतौपूर्वदेवौविभावसो ॥ संप्राप्तौमानुषेलोकेकार्यार्थं हिदिवौकसाम् ॥
८ अर्जुनंवासुदेवंचयौतौलोकोऽभिमन्यते ॥ तावेतौसहितावेहिखांडवस्यसमीपतः ९ तौत्वंयाचस्वसाहाय्येदाहार्थंखांडवस्यच ॥ ततोधक्ष्यसितंदावंरक्षि
तंत्रिदशैरपि १० तौतुसत्वानिसर्वाणियत्नतोवारयिष्यतः ॥ देवराजंचसहितौतत्रमेनास्ति संशयः ११ एतच्छ्रुत्वातुवचनंत्वरितोहव्यवाहनः ॥ कृष्ण
पार्थावुपागम्ययमर्थंत्वन्वभाषत १२ तंतेकथितवानस्मिपूर्वमेववृषोत्तम ॥ तच्छ्रुत्वावचनंत्वग्नेर्बीभत्सुर्जातवेदसम् १३ अब्रवीष्टपशार्दूलतत्कालसदृशं
चः ॥ दिग्धुंखांडवंदावमकामस्यशतक्रतोः १४ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ उत्तमास्त्राणिमेसंतिदिव्यानिचवहूनिच ॥ यैरहंशकुयांयोद्धुमपिव
जघरान्वहून् १५ धनुर्मेनास्तिभगवन्वाहुवीर्येणसंमितम् ॥ कुर्वतःसमरेयत्नंवेगंयद्विपहेन्मम १६ शैश्वमेस्थोबहुभिरक्षयैःक्षिप्रमस्यतः ॥ नहिवोद्धुं
रथःशक्तःशरान्ममयथेप्सितान् १७ अश्वांश्चदिव्यानिच्छेयंपांडुरान्वातरंहसः ॥ रथंचमेघनिर्घोषंसूर्यप्रतिमतेजसम् १८

द्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सत्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ मिपतःपश्यतः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ शतक्रतोःसंबधि १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० करणानियुद्धसाधनानिधनुरादीनि २१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ आदित्यमदितेःपुत्रं २
प्रतिगृह्यपूजादिनास्वायत्तीकृत्य ३ । ४ । ५ । ६ महामात्रमतिप्रमाणं समृद्धं प्रधानं वा ७ । ८ । ९ राजतैरजतवर्णैः १० । ११ भानुमंतं दीप्तिमंतं भौमनोवि
तथाकृष्णस्यवीर्येणनायुधंविद्यतेसमम् ॥ येननागान्पिशाचांश्चनिहन्यान्माधवोरणे १९ उपायं कर्मसिद्धौचभगवन्वक्तुमर्हसि ॥ निवारयेयंनेंद्रवर्षमाणं
महावने २० पौरुषेणतुयत्कार्यं तत्कर्तारौस्वपावक ॥ करणानिसमर्थानिभगवन्दातुमर्हसि २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिखांडवदाहपर्वणि
अर्जुनाग्निसंवादेचतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसभगवान्भूमकेतुर्दुताशनः ॥ चिंतयामासवरुणं
लोकपालंदिदृक्षया १ आदित्यमुदकेदेवंनिवसंतंजलेश्वरम् ॥ सचतच्चिंतितंज्ञात्वादृश्यामासपावकम् २ तमब्रवीद्भूमकेतुःप्रतिगृह्यजलेश्वरम् ॥ चतुर्थं
लोकपालानां देवदेवंसनातनम् ३ सोमेनराज्ञायदत्तंधनुश्चैवेपुधीघते ॥ तत्प्रायच्छोभयंशीघ्रंरथंचकपिलक्षणम् ४ कार्यंचसुमहत्पार्थोगांडीवेनकरिष्य
ति ॥ चक्रेणवासुदेवश्चतन्ममाद्यप्रदीयताम् ५ ददानीत्येवरुणःपावकंप्रत्यभाषत ॥ तददुतंमहावीर्ययशःकीर्तिविवर्धनम् ६ सर्वशस्त्रैरनाष्टप्यंसर्वश
स्त्रप्रमाथिच ॥ सर्वायुधमहामात्रंपरसैन्यप्रघर्षणम् ७ एकंशतसहस्रेणसंमितंराष्ट्रवर्धनम् ॥ चित्रमुच्चावचैर्वर्णैःशोभितंशुक्लमव्रणम् ८ देवदानवगंधर्वैः
पूजितंशाश्वतीःसमाः ॥ प्रादाच्चैवधनूरत्नमक्षय्यौचमहेपुधी ९ रथंचदिव्याश्वयुजंकपिप्रवरकेतनम् ॥ उपेतंराजतैरश्वैर्गांधर्वैर्ममालिभिः १० पांडु
राभ्रप्रतीकाशैर्मनोवायुसमैर्जवे ॥ सर्वोपकरणैर्युक्तमज्यं देवदानवैः ११ भानुमंतंमहाघोषंसर्वरत्नमनोरमम् ॥ ससर्जयंसुतपसाभौमनोभुवनप्रभुः १२
प्रजापतिरनिर्देश्ययस्यरूपंरवेरिव ॥ यंस्मसोमःसमारुह्यदानवानजयत्प्रभुः १३ नवमेघप्रतीकाशंज्वलंतमिवचश्रिया ॥ आश्रितौतंत्रथश्रेष्ठंशक्रायुधसमावृभौ
१४ तापनीयासुरुचिराध्वजयष्टिरनुत्तमा ॥ तस्यांतुवानरोदिव्यःसिंहशार्दूलकेतनः १५ दिग्धक्षत्रिवत्त्रस्मसंस्थितोमूर्ध्वशोभत ॥ ध्वजेभूतानितत्रासन्वि
धानिमहांतिच १६ नादेनरिपुसैन्यानायिषांसंज्ञाप्रणश्यति ॥ सतंनानापताकाभिःशोभितंरथसत्तमम् १७ प्रदक्षिणमुपावृत्त्यदेवतेभ्यःप्रणम्यच ॥ सन्नद्धःकवची
खड्गीवद्धगोधांगुलित्रकः १८ आरुरोहतदापार्थोविमानंसुकृतीयथा ॥ तच्चदिव्यंधनुःश्रेष्ठं ब्रह्मणानिर्मितंपुरा १९ गांडीवमुपसंगृह्यवभ्रुवमुदितोऽर्जुनः ॥ हुता
शनंपुरस्कृत्यततस्तदपिवीर्यवान् २० जग्राहबलमास्थायज्ययाचयुजुधेधनुः ॥ मौर्व्यांतुयोज्यमानायांबलिनापांडवेनह २१ येशृण्वन्कूजितंतत्रतेषां वैव्यथितं
मनः ॥ लब्ध्वारथंधनुश्चैवतथाऽक्षय्येमहेपुधी २२

शक्रमा १२ । १३ शक्रायुधसमोदेहवासश्छविभ्यां नीलपिशंगवर्णो १४ तापनीयासौवर्णो सिंहशार्दूलवद्भयंकरःकेतनःकायोपस्यसः । केतनंखांडवेकायेइतिविश्वः १५ । १६ नादेनयेषां १७ । १८
१९ । २० ज्ययामौर्व्या २१ । २२

म.भा.टी.
॥१८८॥

कल्पःसमर्थःसायकर्मणिसाहायके वज्रवरत्रासानाभोयस्यतत् सूत्रवद्धसुकुनिवत्पुनःप्रयोजुहस्तमापातीत्यर्थः । 'वज्रत्रपुवरत्रयोः'इतिमेदिनी २३ अतएवाग्नेयमस्त्रमिवास्त्रं २४ । २५ । २६ तदेवहस्तिप्रसिद्धमिति २७ । २८ । २९ युयुत्सतापोऽनुमिच्छता ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ सप्तार्चिःकालीकरालीप्रभृतिसप्तजिहवान् ३५ । ३६ दक्षतोदह्यमानस्य ३७ ॥ इति

आदि. १
३०
॥२२६॥

वभूवकल्पःकौतयेःप्रहृष्टःसाह्यकर्मणि ॥ वज्रनाभंततश्चक्रंददौऽण्णायपावकः २३ आग्नेयमस्त्रंदयितंसचकल्योऽभवत्तदा ॥ अब्रवीत्पावकश्चैवमेतेनमधुसूद न २४ अमानुपानपिरणेजेप्यसिखमसंशयं ॥ अनेनतुमनुप्याणदिवानामपिचाहवे २५ रक्षःपिशाचदैत्यानांनागानांचाधिकस्तथा ॥ भविष्यसिनसंदेहःप्र वरोऽपिनिवर्हणे २६ क्षिप्तंक्षिप्तरणेचैतत्त्वयामाधवशशुषु ॥ इत्याऽप्रतिहतंसंख्येपाणिमेप्यतितेपुनः २७ वरुणश्चददौतस्मैगदामशनिनिःस्वनाम् ॥ दैत्यां तकरणौघोरांनाम्नाकौमोदर्काप्रभुः २८ ततःपावकमभूतांप्रहृष्टावर्जुनाच्युतौ ॥ कृतास्त्रौशस्त्रसंपन्नौरथिनौध्वजिनावपि २९ कल्यौस्वोभगवन्योऽनुमपिसर्वैः सुरासुरैः ॥ किंपुनर्वज्रिणैकेनपन्नगार्थेयुयुत्सता ३० ॥ अर्जुनउवाच ॥ चक्रपाणिर्हृषीकेशोविचरन्ध्रुविर्वीर्यवान् ॥ चक्रेणभस्मसात्सर्वविसृष्टेनतुर्वीर्यवान् ॥ त्रिषुलोकेषुतन्नास्तियन्नकुर्याज्जनार्दनः ३१ गांडीवंधनुरादायतथाऽक्षय्येमहेपुधी ॥ अहमप्युत्सहेलोकान्विजेतुंयुधिपावक ३२ सर्वतःपरिवार्यैवंदावमेतंमहा प्रभो ॥ कामंसंप्रज्वलाद्यैवकल्यौस्वःसाह्यकर्मणि ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसभगवान्दाशार्हेणार्जुनेनच ॥ तैजसरूपमास्थायदावंदग्धुंप्रचक्रमे ३४ सर्वतःपरिवार्याथसप्तार्चिर्ज्वलनस्तथा ॥ ददाहखांडवंदावंद्युगांतमिवदर्शयन् ३५ प्रतिगृह्यसमाविश्यतद्वनंभरतर्षभ ॥ मेघस्तनितनिर्घोषःसर्वभूतान्यकंपयत् ३६ दह्यतस्तस्यचवभौरूपंदावस्यभारत ॥ मेरोरिवनगेंद्रस्यकीर्णस्यांशुमर्तोऽशुभिः ३७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिखांडवदाहपर्वणि गांडीवादिदा नेपंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तौरथाम्यांरथश्रेष्ठौदावस्योभयतःस्थितौ ॥ दिक्षुसर्वासुभूतानांचक्रा तेकदनंमहत १ यत्रयत्रचदृश्यंतेप्राणिनःखांडवालयाः ॥ पलायंतःप्रवीरौतोत्रत्राम्यधावताम् २ छिद्रंनस्मप्रपश्यंतिरथयोराशुचारिणोः ॥ आवि द्धावेवदृश्येतेरथिनौतौरथोत्तमौ ३ खांडवेदह्यमानेतुभूताःशतसहस्रशः ॥ उत्पेतुर्भैरवान्नादान्विनदंतःसमंततः ४ दग्धैकदेशावहवोनिष्टप्ताश्चतथाऽ परे ॥ स्फुटिताक्षाविशीर्णाश्चविद्युताश्चतथापरे ५ समालिङ्ग्यसुतानन्येपितृन्भ्रातृनथापरे ॥ त्यक्तुंनशुकुःस्नेहेनतत्रैवानिधनंगताः ६ संदष्टदशनाश्चान्ये समुत्पेतुरनेकशः ॥ ततस्तेऽतीवघूर्णतःपुनरग्नौप्रपेदिरे ७

॥१८८॥

आदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ तौरथाम्यामिति आश्रितोतरंथंश्रेष्ठमितिद्वयोरेकरथस्थत्वंप्रागुक्तंच्छोभायात्रंभान्युपयोगसूचनार्थं इहतुपृथग्रथ स्थावेवेतिज्ञेयं १ । २ आविद्धावेवाऽलातचक्रवज्रमितावेव ३ । ४ निष्टप्ताअतितप्ताः विशीर्णाःकर्कटीफलवद्विदीर्णाः विद्युताः भयाद्विद्युताः ५ । ६ । ७

८ । ९ शरीरेदीप्तैर्लोहप्रतिमावदत्पंततप्तैः १० वसुरेतासिवद्वौ ११ । १२ मय्यतोमय्यमानस्य १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ अक्षोरथचक्रद्वयसंधानकाष्ठंतत्प्रमाणाअक्षमात्राः

दग्धपक्षाक्षिचरणाविचेष्टंतोमहीतले ॥ तत्रतत्रस्मदृशंतोविनश्यंतःशरीरिणः ८ जलाशयेषुतप्तेषुकाथ्यमानेषुवन्दिना ॥ गतसत्वाःस्मदृश्यंतेकूर्ममत्स्याःसमं ततः ९ शरीरैरपरेदीप्तैर्देहवंतइवाग्रयः ॥ अदृश्यंतवनेतत्रप्राणिनःप्राणिसंक्षये १० कांश्चिदुत्पततःपार्थःशरैःसंछिद्यखंडशः ॥ पातयामासविहगान्प्रदीप्तेव सुरेतसि ११ तेशराचितसर्वांगानिनदंतोमहारवान् ॥ ऊर्ध्वमुत्पत्यवेगेननिपेतुःखांडवेपुनः १२ शरैरभ्याहतानांचसंघशःस्मवनौकसाम् ॥ विरावःशुश्रुवेघोरः समुद्रस्येवमथ्यतः १३ वन्धेश्वापिप्रदीप्तस्यखमुत्पेतुर्महार्चिषः ॥ जनयामासुरुद्रेगंसुमहांतंदिवौकसाम् १४ तेनार्चिषासुसंतप्तादेवाःसर्पिपुरोगमाः ॥ ततो जग्मुर्महात्मानःसर्वएवदिवौकसः ॥ शतक्रतुंसहस्राक्षंदेवेशमसुरार्दनम् १५ ॥ देवाऽऽशुः ॥ किंचिन्विमेमानवाःसर्वेदह्यंतेचित्रभानुना ॥ कच्चिन्नसंक्षयःप्राप्तोलोकाना ममरेश्वर १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावृत्रहातेभ्यःस्वयमेवान्ववेक्ष्यच ॥ खांडवस्यविमोक्षार्थंप्रययौहरिवाहनः १७ महतारथवृंदेननानारूपेणवासवः ॥ आकाशंसमवाकीर्यप्रववर्षसुरेश्वरः १८ ततोऽक्षमात्राव्यसृजन्धाराःशतसहस्रशः ॥ चोदितादेवराजेनजलादाःखांडवंप्रति १९ असंप्राप्तास्तुताधारास्ते जसाजातवेदसः ॥ खण्डवसमशुष्यंतनकाश्चित्पावकंगताः २० ततोऽनुचिहाकुद्भोभृशमर्चिष्मतस्तदा ॥ पुनरेवमहामेघैरंभांसिव्यसृजद्गृह २१ अर्चिर्धा राभिसंबद्धंधूमविद्युत्समाकुलम् ॥ वभूवतद्वनंघोरंस्तनयित्सुसमाकुलम् २२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि खांडवदाहपर्वणिइंद्रक्रोधेपंचविंशत्यधिकद्विश ततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्याथवर्षतोवारिपांडवःप्रत्यवारयत् ॥ शरवर्षेणवीभत्सुरुत्तमास्त्राणिदर्शयन् १ खांडवंचव नंसर्वपांडवोवहृभिःशरैः ॥ प्राच्छादयदमेयात्मानीहारेणेषचंद्रमाः २ नचस्मकिंचिच्छक्रोतिभूतंनिश्चरितुंततः ॥ संछाद्यमानेखेवाणैरस्यतासव्यसाचिना ३ तक्षकस्तुनतत्रासीन्नागराजोमहाबलः ॥ दह्यमानेघनेतस्मिन्कुरुक्षेत्रंगतोहिसः ४ अश्वसेनोऽभवत्तत्रतक्षकस्यसुतोवली ॥ सयत्नमकरोतीवमोक्षार्थंजा तवेदसः ५ नशशाकसनिर्गंतुंनिरुद्धोऽर्जुनपत्रिभिः ॥ मोक्षयामासतंमालानिगीर्यभुजगात्मजा ६ तस्यपूर्वाशिरोग्रस्तंपुच्छमस्यनिगीर्यते ॥ निगीर्यमाणासा क्रामत्सुतंनानीमुमुक्षया ७ तस्याःशरेणतीक्ष्णेनपृथुधारेणपांडवः ॥ शिरश्चिच्छेदगच्छंत्यास्तामपश्यच्छर्चापतिः ८

१९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेपंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ तस्याथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ निगीर्यतेयावताकाले नतावैतनिगीर्यमाणाअर्जुनेनहन्यमानासतीआक्रामत्क्रांतवतीत्वमितिज्ञेयः मुमुक्षयामोचनेच्छया ७ । ८

१। १० अप्रतिष्ठो निराश्रयः असंततिर्वा ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७ निष्प्रतीकारहृदयदाश्रयात्भाविग्लानिहीनहृदयस्यसः १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४ अयः
कणान् लोहगुल्फिकाः पिबतीति तथा विधमाग्नेयोषधबलेन गर्भसंभूता लोहगुल्फिकास्तारका इव विकीर्येयेन तद्यत्रमयः कणपलोहमयः । तथा च काश्मसंज्ञयस्य भ्रमिबलेन महातोऽपि पापाणा अतिदूरे क्षिप्यते

तंमुमोचयिषुर्वज्जीवातवर्षेण पांडवम् ॥ मोहयामास तत्कालमश्वसेनस्त्वमुच्यत ९ तांचमायां तदा दृष्ट्वा घोरानागेन वंचितः ॥ द्विधा त्रिधा च खगतान् प्राणिनः
पांडवोऽच्छिनत् १० शशापतंचसंकुद्धो वीभत्सुर्जिह्वागामिनम् ॥ पावको वासुदेवश्चाप्यप्रतिष्ठो भविष्यसि ११ ततो जिष्णुः सहस्राक्षं खंवितव्याशुगैः शरैः ॥
यो धयामास संकुद्धो वंचनांतामनुस्मरन् १२ देवराजोऽपि तं दृष्ट्वा संखंडसमरेऽर्जुनम् ॥ स्वमस्त्रमसृजती वंछादयित्वाऽखिलं नमः १३ ततो वायुर्महाघोषः क्षोभ
यन्सर्वसागरान् ॥ वियत्स्थोजनयन्मेघान् जलधारासमाकुलान् १४ ततोऽग्निमुचो घोरान्स्तडित्स्तनितनिःस्वनान् ॥ तद्विधातार्थमसृजदर्जुनोऽप्यस्त्रमुत्तमम्
१५ वायव्यमभिमंत्र्याथ प्रतिपत्तिविशारदः ॥ तेनेद्राग्निमेघानां वीर्यैर्जस्तद्विनाशितम् १६ जलधाराश्च ताः शोषंजग्मुर्नेशुश्च विद्युत् ॥ क्षणेन चाभवद्घो
मसंप्रशांतरजस्तमः १७ सुखशीतानिलवहंप्रकृतिस्थार्कमंडलम् ॥ निष्प्रतीकारहृदयदुतभुग्विविधाकृतिः १८ सिच्यमानो वसौ वैस्तैः प्राणिनां देहानिः
सृतैः ॥ प्रज्ज्वालाथसोऽर्चिष्मान्स्वनादैः पूरयन् जगत् १९ कृष्णाभ्यारक्षितं दृष्ट्वा तंचदावमहंकृताः ॥ खमुत्पेतुर्महाराजसुपर्णाद्याः पतत्रिणः २० गरु
त्मान् च स्रष्टुः पक्षतुंडनखैस्तथा ॥ प्रहर्तुकामो न्यपतदाकाशात्कृष्णपांडवौ २१ तथैवोरगसंघाताः पांडवस्य समीपतः ॥ उत्सृजंतो विषं घोरं निपेतुर्ज्वलि
ताननाः २२ तांश्च कर्तेशरैः पार्थः सरोषाग्निमुक्षितैः ॥ विविशुश्चापितं दीप्तं देहाभावाय पावकम् २३ ततोऽसुराः संगंधर्वाय क्षराक्षसपन्नगाः ॥ उत्पेतुर्ना
दमतुलमुत्सृजंतोरणार्थिनः २४ अयः कणपचक्राश्मभुशुंडद्युद्यतवाहवः ॥ कृष्णपार्थौ जिघांसंतः क्रोधसंमूर्च्छितौ जसः २५ तेषामतिव्याहरतां शस्त्रवर्ष
प्रभुंचताम् ॥ प्रमथोत्तमांगानि वीभत्सुर्निशितैः शरैः २६ कृष्णश्च सुमहातेजाश्च क्रेणारि विनाशनः ॥ दैत्यदानवसंघानां चकार कदनं महत् २७ अथा
परेशरैर्विद्धाश्चक्रवेगेरितास्तथा ॥ वेलाभिवसमासाद्य व्यतिष्ठत्प्रमितौ जसः २८ ततः शक्रोऽतिसंकुद्धस्त्रिदशानां महेश्वरः ॥ पांडुरंगमास्थाय तावुभौ समु
पाद्रवत् २९ वेगेनाग्निमादाय वज्रमस्त्रं च सोऽसृजत् ॥ हतावेताविति प्राह सुरानसुरसूदनः ३०

तत्काष्ठमयं यंत्रं । भुशुंडो चर्मरज्जुमयं यंत्रं पापाणक्षेपणमेव तेरुघताः बाहवो ये पांते असुरादयः अयः कणपचक्राश्मभुशुंडद्युद्यतवाहवः । क्रोधसंमूर्च्छितौ जसः क्रोधेन संवर्द्धितौ जसः २५ अतिव्याहरतां
कथमानानां २६ । २७ यथा च क्रवेगेन जलावर्षेण वाहोर्णैरितास्तृणादयो वेलां प्राप्य विष्टितं त्वं स्तब्धत्वं प्राप्य तिष्ठति एवं च क्रवेगेन अस्त्रबलजवेन ईरिता असुराद्याः कृष्णाऽर्जुनो प्राप्य व्यतिष्ठति त्वर्थः ।
चक्रः कोके इत्युपक्रम्य कुंभकारोपकरणान्नयोः ॥ जलावर्षोऽपि इति मेदिनी २८ । २९ । ३०

३१ गदांचेवेत्यत्र शिविकामिति पाठे शिविकागदेति पाठः । शिविकामिति सामुस्कारपाठे तु तत्तद्वत्समीपद्वयमायुवमितितु तत्त्वं । तच्च द्रविडैरेव तेषु प्रसिद्धं दारुमयं लोहमयमपि बलवत्सुसंभाव्यत एव
३२ । ३३ । पर्वतंचापीत्यत्र विचक्रं परीति पाठे विचक्रं त्रिशूलं ३४ अयमा अपीत्यत्र सर्गिरिविद्वक्षितः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ निमित्तानि सूचकानि उल्कापातादीनि ३९ । ४० । ४१ । ४२

ततः समुद्यतां दृष्ट्वा देवेन्द्रेण महाशनिम् ॥ जगद्गुः सर्वशस्त्राणि स्वानि स्वानि सुरास्तथा ३१ कालदंडं यमोराजनगदांचैव धनेश्वरः ॥ पाशांश्च तत्र वरुणो विचि
त्रांच तथाऽग्निम् ३२ स्कंदः शक्तिं समादाय तस्थौ मेरुरिवाचलः ॥ ओषधीर्दीप्यमानाश्च जगद्गतेऽश्विना अपि ३३ जगद्गहे च धनुर्धातामुसलं तु जयस्तथा ॥
पर्वतंचापि जगद्गुहं स्वष्टामहाबलः ३४ अंशस्तु शक्तिं जगद्गुहं त्र्युर्देवः परश्वधम् ॥ प्रगृह्य परिघं घोरं विचचारार्थमापि ३५ मित्रश्च क्षुरपर्यंतं चक्रमादाय
तस्थिवान् ॥ पूषा भगश्च संकुद्धः सविता च विशांपते ३६ आत्कार्मुकनिस्त्रिशाः कृष्णपार्थौ प्रदुद्बुः ॥ रुद्राश्च वसवश्चैव मरुतश्च महाबलाः ३७ विश्वे देवा
स्तथा साध्यादीप्यमानाः स्वतेजसा ॥ एते चान्ये च बहवो देवास्तौ पुरुषोत्तमौ ३८ कृष्णपार्थौ जिघांसंतः प्रतीयुर्विधिधायुधाः ॥ तत्राहुतान्यदृश्यंत निमित्ता
नि महाहवे ३९ युगांत समरूपाणि भूतसंमोहनानि च ॥ तथा दृष्ट्वा सुसंखंडं शक्रं देवैः सहाच्युतौ ४० अभीतौ युधि दुर्धर्षौ तस्थतुः सज्जकार्मुकौ ॥ आग
च्छतस्ततो देवानुभौ युद्धविशारदौ ४१ व्यताडयेतां संकुद्धौ शरैर्वज्रोपमैस्तदा ॥ असह्यग्रसंकल्पाः सुराश्च बहुशः कृताः ४२ भयाद्रुणं परित्यज्य शक्रमेवाभिशि
श्रियुः ॥ दृष्ट्वा निवारितान् देवान्माधवेनार्जुनेन च ४३ आश्चर्यमगमंस्तत्र मुनयो नभसि स्थिताः ॥ शक्रश्चापितयोर्वीर्यमुपलभ्या सकृद्रुणे ४४ बभूव परमप्रीतो भूय
श्चैतावयो धयत् ॥ ततोऽश्मवर्षं सुमहद्द्रव्यसृजत्पाकशासनः ४५ भूय एव तदा वीर्षं जिज्ञासुः सव्यसाचिनः ॥ तच्छरैर्जुनो वर्षं प्रतिजग्नेऽत्यमर्षितः ४६ विफलं
क्रियमाणं तत्समवेक्ष्य शतक्रतुः ॥ भूयः संवर्धयामास तद्वर्षं पाकशासनः ४७ सोऽश्मवर्षं महावेगैरिषुभिः पाकशासनिः ॥ विलयंगमयामास हर्षयन् पितरं तथा ४८ तत उ
त्पाट्य पाणिभ्यां मंदराच्छिखरं महत् ॥ सद्गुमं व्यसृजच्छक्रो जिघांसुः पांडुनंदनम् ४९ ततोऽर्जुनो वेगवद्विज्वलितगैरिजिह्वैः ॥ शरैर्विध्वंसयामास गिरेः शृंगं सहस्रधा
५० गिरेर्विशीर्यमाणस्य तस्य रूपं तदावभौ ॥ सार्कचंद्रग्रहस्येव नभसः परिशीर्यतः ५१ तेनाभिपततादावंशैलेन महता भृशम् ॥ शृंगेण निहतास्तत्र प्राणिनः खांडवा
लयाः ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि खांडवदाहपर्वणि देवकृष्णार्जुनयुद्धे सप्तविंशत्याधिकाद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ ॥ समाप्तं च खांडवदाहपर्व ॥
॥ अथ मयदर्शनपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा शैले निपातेन भीषिताः खांडवालयाः ॥ दानवाराक्षसानागास्तरक्षवृक्षवनौकसः १

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० गिरेर्मिरिच्छंस्त्व ५१ शैलेन शिलासमूहेन करणेन शृंगेण कर्त्रा ५२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये सप्तविंशत्यधिक
द्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तथेति तरक्षवः स्वल्पव्याघ्राः क्रुशाभहाः १

प्रभिन्नामदच्युताः केसरिणउत्पन्नकेसरायुवानइत्यर्थः २ दावंवनं ३ उत्पातनादानिर्घातादयस्तच्छब्देनसंत्रासितेवनेइतिशेषः संचारितेइतिपाठेऽपिसएवार्थः ४ । ५ ररासशब्दंकृतवान् ६
 द्विपाःप्रभिन्नाःशार्दूलाःसिंहाःकेसरिणस्तथा ॥ मृगाश्चमहिषाश्चैवशतशःपक्षिणस्तथा २ समुद्रिग्राविससृपुस्तथान्याभूतजातयः ॥ तंदावंसमुदक्षंतकृष्णौ
 चाभ्युद्यतायुवौ ३ उत्पातनादशब्देनसंत्रासितइवस्थिताः ॥ तेवनंप्रसमीक्ष्याथदह्यमानमनेकधा ४ कृष्णमभ्युद्यतास्त्रचनादंसुमुचुरुत्वणम् ॥ तेननादे
 नरौद्रेणनादेनचविभावसोः ५ ररासगगनंकृष्णमुत्पातजलदैरिव ॥ ततःकृष्णोमहाबाहुःस्वतेजोभास्वरंमहत् ६ चक्रंव्यसृजदत्युग्रंतेषांनाशायकेशवः ॥ ते
 नार्त्ताजातयःक्षुद्राःसदानवनिशाचराः ७ निकृताःशतशःसर्वानिपेतुरनलक्षणान् ॥ तत्रादृश्यंततेदैत्याःकृष्णचक्रविदारिताः ८ वसारुधिरसंपृक्ताःसंध्यायामि
 वतोयदाः ॥ पिशाचान्पक्षिणोनागान्पशुंश्चैवसहस्रशः ९ निघ्नंश्चरतिवाष्ण्यैःकालवत्त्रभारत ॥ क्षिप्तंक्षिप्तंपुनश्चक्रंकृष्णस्यामित्रघातिनः १० छित्त्वाने
 कानिसत्वानिपाणिमेतिपुनःपुनः ॥ तथातुनिघ्नतस्तस्यपिशाचोरगराक्षसान् ११ बभूवरूपमत्युग्रंसर्वभूतात्मनस्तदा ॥ समेतानांचसर्वेषांदानवानांचसर्वशः
 १२ विजेतानाभवत्कश्चिच्छृण्वपांडवयोर्मृधे ॥ तयोर्वलात्परित्रातुंतंचदावंयदासुराः १३ नाशकुवनशमयितुंतदाऽभूवंपराङ्मुखाः ॥ शतक्रतुस्तुसंप्रेक्ष्यावि
 मुखानमरांस्तथा १४ बभूवमुदितोराजनप्रशंसन्केशवार्जुनौ ॥ निवृत्तेष्वथदेवेषुवागुवाचाक्षरीरिणी १५ शतक्रतुंसमाभाष्यमहागंभीरनिःस्वना ॥ नते
 सखासन्निहितस्तक्षकोभुजगोत्तमः १६ दाहकालेखांडवस्यकुरुक्षेत्रंगतोह्यमौ ॥ नचशक्योयुधाजेतुंकथंचिदपिवासव १७ वासुदेवार्जुनावेतौनिबोधवचना
 न्मम ॥ नरनारायणावेतौपूर्वदेवौदिविश्रुतौ ॥ भवानप्यभिजानातियद्वीर्योयत्पराक्रमौ ॥ नैतौशक्यौदुराघर्षौविजेतुमजितौयुधि १९ अपिसर्वपुलोकेषुपु
 राणावृषिसत्तमौ ॥ पूजनीयतमावेतावपिसर्वैःसुरासुरैः २० यक्षराक्षसगंधर्वनरकिन्नरपन्नगैः ॥ तस्मादितःसुरैःसार्धंगंतुमर्हसिवासव २१ दिष्टंचाप्यनुपश्ये
 तत्खांडवस्यविनाशनम् ॥ इतिवाक्यमुपश्रुत्यतथ्यमित्यमरेश्वरः २२ क्रोधामर्षोसमुत्सृज्यसंप्रतस्थेदिवंतदा ॥ तंप्रस्थितंमहात्मानंसमवेक्ष्यदिवोकसः २३
 सहिताःसेनयाराजन्ननुजग्मुःपुरंदरम् ॥ देवराजंतदायांतंसहदेवैरेक्ष्यतु २४ वासुदेवार्जुनौवीरौसिंहनादंविनेदतुः ॥ देवराजेगतेराजनप्रहृष्टौकेशवार्जुनौ २५
 निर्विशंकंवनवीरौदाहयामासतुस्तदा ॥ समारुतइवाभ्राणिनाशयित्वाऽर्जुनःसुरान् २६ व्यधमच्छरसंघातैर्देहिनःखांडवालयान् ॥ नचस्मकिंचिच्छक्रोतिभूतं
 निश्चरितुंततः २७ संछिद्यमानमिषुभिरस्यतासव्यसाचिना ॥ नाशकुवंश्चभूतानिमहांत्यपिरणेऽर्जुनम् २८ निरीक्षितुममोघास्त्रयोर्दुचापिकुतोरणे ॥
 शतंचैकेनविव्याधशतेनैकंपतत्रिणाम् २९

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ गंगोदधिचराइतिअतिदूरस्थोपलक्षणं ३२ । ३३ एकायनगताःसंधीभूताः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ कृतांदत्ता सुधांस्वभोजनं ३८ । ३९ । ४० । ४१

व्यसवस्तेऽपतन्नग्रीसाक्षात्कालहताइव ॥ नचालभंततेशर्मरोधःसुविषमेषुच ३० पितृदेवनिवासेषुसंतापश्चाप्यजायत ॥ भूतसंघाश्चवहवोदीनाश्चकुर्महास्वनम्
 ३१ रुरुदुर्वारणाश्चैवतथासृगतर्क्षवः ॥ तेनशब्देनवित्रेसुर्गंगोदधिचराज्ञपाः ३२ विद्याधरगणाश्चैवयेचतत्रवनौकसः ॥ नत्वर्जुनंमहाबाहोनापिकृष्णंजनार्द
 नम् ३३ निरीक्षितुंवैशक्रोतिकश्चिद्योर्दुंकुतःपुनः ॥ एकायनगतायेऽपिनिष्पेतस्तत्रकेचन ३४ राक्षसादानवानागाजघ्नेचक्रेणतानहारिः ॥ तेतुभिन्नशिरोदे
 हाश्चक्रवेगाद्गतासवः ३५ पेतुरन्येमहाकायाःप्रदीप्तेवसुरेतसि ॥ समांसरुधिरौधैश्चवसाभिश्चापितर्पितः ३६ उपर्याकाशगोभूत्वाविधूमःसमपद्यत ॥ दीप्ताक्षो
 दीप्तजिह्वश्चसंप्रदीप्तमहाननः ३७ दीप्तोर्ध्वकेशःपिंगाक्षःपिवन्प्राणभृतांवसाम् ॥ तांसकृष्णार्जुनकृतांसुधांप्राप्यहुताशनः ३८ बभूवमुदितस्तृप्तःपरांनिर्वृ
 तिमागतः ॥ तथाऽसुरंमयंनामतक्षकस्यनिवेशनात् ३९ विप्रद्रवंतंसहसाददर्शमधुसूदनः ॥ तमग्निःप्रार्थयामासदिधक्षुर्वातसारथिः ४० शरीरवान्
 जटीभूत्वानदन्निव्वलाहकः ॥ विज्ञायदानवेद्राणांमयंवैशिलिपनांवरम् ४१ जिघांसुर्वासुदेवस्तंचक्रमुद्यम्यधिष्ठितः ॥ सचक्रमुद्यतंद्वादिधक्षंतंचपावकम् ४२ अभि
 धावार्जुनेत्येवंमयस्त्राहीतिचाब्रवीत् ॥ तस्यभीतस्वनंश्रुत्वामामैरितिधनंजयः ४३ प्रत्युवाचमयंपार्थोजीवयन्निवभारत ॥ तंनभेतव्यमित्याहमयंपार्थोदयापरः
 ४४ तंपार्थेनाभयेदतेनमुचेर्भ्रातरंमयम् ॥ नहंतुमैच्छदाशार्हःपावकोनददाहच ४५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तद्वनंपावकोधीमान्दिनानिदशपंचच ॥ ददाह
 कृष्णपार्थाभ्यांरक्षितःपाकशासनात् ४६ तस्मिन्वनेदह्यमानेषडग्निर्नददाहच ॥ अश्वसेनंमयंचैवचतुरःशार्ङ्गकास्तथा ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि
 मयदर्शनपर्वणि मयदानवत्राणे अष्टाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ किमर्थंशार्ङ्ग
 कानग्निर्नददाहतथागते ॥ तस्मिन्वनेदह्यमानेब्रह्मत्रेतत्प्रक्ष्वमे १ अदाहेह्यश्वसेनस्यदानवस्यमयस्यच ॥ कारणंकीर्तितंब्रह्मन्शार्ङ्गकाणांनकीर्तितम् २
 तदेतद्दुतंब्रह्मन्शार्ङ्गकाणामनामयम् ॥ कीर्तयस्वाग्निसंमर्देकथंतेनविनाशिताः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यदर्थंशार्ङ्गकानग्निर्नददाहतथागते ॥ तत्तेसर्वंप्र
 वक्ष्यामियथाभूतमरिंदम ४ धर्मज्ञानांसुख्यतमस्तपस्वीसंशितव्रतः ॥ आसीन्महर्षिःश्रुतवान्मंदपालइतिश्रुतः ५ समार्गमाश्रितोराजभृषीणामूर्ध्वरेतसाम् ॥
 स्वाध्यायवान्धर्मरतस्तपस्वीविजितेंद्रियः ६ सगत्वातमसःपारंदेहमुत्सृज्यभारत ॥ जगामपितृलोकायनलेभेतत्रतत्फलम् ७

४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ शार्ङ्गकान्पक्षिविशेषान् ४७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥
 किमर्थमेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८ आवृताःप्रतिविद्धभोगाः ९ । १० । ११ । १२ प्रजायस्वप्रजेच्छांक्रु १३ अपत्यसंतावेसंतवेरविच्छेदे १४ । १५ जरितांनामभार्या १६ लपितांनामापरंभार्या १७ तान्बालानपा
 स्येतिसंबंधः १८ । १९ । २० । २१ । २२ मुखमितिजविरूपेणभोक्तृत्वं २३ गृहइतिब्रह्मरूपेणामोचरत्वं त्रिविधंदिव्यंभोममोदर्थं २४ अष्टधापंचभृतात्मनासूर्यवंदयजमानरूपेणच यज्ञवाहं
 सलोकानफलान्द्वैतपसानिर्जितानपि ॥ पप्रच्छधर्मराजस्यसमीपस्थान्दिवोकसः ८ ॥ मंदपालउवाच ॥ किमर्थमावृतालोकाममैतेतपसाज्जिताः ॥
 किंमयानकृतंतत्रयस्यैतत्कर्मणःफलम् ९ तत्राहंतत्करिष्यामियदर्थमिदमावृतम् ॥ फलमेतस्यतपसःकथयध्वंदिवोकसः १० ॥ देवाउचुः ॥ ऋणि
 नोमानवाब्रह्मन्जायंतेयेनतच्छृणु ॥ क्रियाभिर्ब्रह्मचर्येणप्रजयाचनसंशयः ११ तदपाक्रियतेसर्वयज्ञेनतपसाश्रुतैः ॥ तपस्वीयज्ञकृच्चामिनचतेविद्यतेप्रजा
 १२ तद्दमेप्रसवस्यार्थेतवलोकःसमावृताः ॥ प्रजायस्वततोलोकानुपभोक्ष्यसिपुष्कलान् १३ पुत्राप्नोतरकात्पुत्रस्त्रायतेपितरंश्रुतिः ॥ तस्मादपत्यसं
 तानेयतस्वब्रह्मसत्तम १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वामंदपालस्तुवचस्तेषांदिवोकसाम् ॥ कनुशीघ्रमपत्यस्याद्बहुलंचेत्यचितयत् १५ सचित
 यन्नभ्यगच्छत्सुबहुप्रसवान्खगान् ॥ शाङ्गिकांशाङ्गिकेभूत्वाजरितांसमुपेयिवान् १६ तस्यांपुत्रानजनयच्चतुरोब्रह्मवादिनः ॥ तानपास्यसतत्रैवजगाम
 लपितांप्रति १७ बालान्सतानंडगतान्सहमात्रामुनिर्वने ॥ तस्मिन्गतेमहाभागेलपितांप्रतिभारत १८ अपत्यस्नेहसंयुक्ताजरितावह्वचितयत् ॥ तेन
 त्यक्तानसंत्याज्यानृषीनंडगतान्वने १९ नजहौपुत्रशोकार्ताजरिताखांडवेसुतान् ॥ बभारचैतान्संजातान्स्ववृत्त्यास्नेहविक्रवा २० ततोऽग्निंखांडवंदग्धु
 मायांतंष्टृष्टवानृषिः ॥ मंदपालश्चरंस्तस्मिन्वनेलपितयासह २१ तंसंकल्पंविदित्वाऽग्नेर्ज्ञात्वापुत्रांश्चबालकान् ॥ सोऽभितुष्टावविप्रिर्षिर्वाहणोजातवेदसम् २२
 पुत्रान्प्रतिवदनमीतोलोकपालंमहौजसम् ॥ मंदपालउवाच ॥ त्वमग्नेसर्वलोकानांमुखंत्वमसिहव्यवाद् २३ त्वमंतःसर्वभूतानांगूढश्चरसिपावक ॥ त्वामेकमाहुः
 कव्यस्त्वामाहुस्त्रिविधंपुनः २४ त्वामष्टधाकल्पयित्वायज्ञवाहमकल्पयन् ॥ त्वयाविश्वमिदंसृष्टंवंदंतिपरमर्षयः २५ त्वदृतेहिजगत्त्संसद्योनश्येदुताशन ॥
 तुभ्यंकृत्वानमोविप्राःस्वकर्मविजितांगतिम् २६ गच्छंतिसहपत्नीभिःसुतैरपिचशाश्वतीम् ॥ त्वामग्नेजलदानाहुःखेविषक्तानसवियुतः २७ दहंतिसर्वभूतानि
 त्वतोनिष्कम्यहेतयः ॥ जातवेदस्त्वयैवेदंविश्वंसृष्टंमहाद्युते २८ तवैवकर्मविहितंभूतंसर्वचराचरम् ॥ त्वयाऽपोविहिताःपूर्वत्वयिसर्वमिदंजगत् २९ त्वयिहव्यंच
 कव्यंचयथावत्संप्रतिष्ठितम् ॥ त्वमेवदहनोदेवत्वंधातात्वंबृहस्पतिः ३०

यज्ञनिर्वाहकं २५ त्वयासद्रूपेणविमानश्येददर्शनंगच्छेत् निरविष्टानकभ्रमायोगादित्यर्थः कर्मिणांत्वमेवगतिरित्याह तुभ्यमिति २६ पालनंसंहारश्चतवैवकर्मणीइत्याह त्वामिति २७
 हेतयोज्ज्वालाःजगत्सृष्टिस्त्वत्तएवेत्याहजातवेदइति २८ तवेवेति कर्मविधायकोवेदोऽपितवेववाक्यं । 'निःश्वसितमेतदग्नेवेदः'इत्यादिश्रुतेः आपइतिभूतांतरोपलक्षणं त्वयिअधिष्ठाने २९ हव्या
 दिप्रतिष्ठाभोक्तृत्वेनफलदातृत्वेनचत्वमेवेत्याह त्वयिति ३०

३१ । ३२ । ३३ खांडवेवने तेनहेतुना कालेदाहेवलायांशाङ्गिकाणांदिशक्षयानप्रजज्वाल ३४ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्येअनत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२९ ॥
 ततइति परायणंत्रातारं १ निशम्यआलोच्य २ वक्षंवनं ३ कर्षयंतिपीडयंति अवर्हाअजातपक्षाः परायणास्त्रातारः ४ सरणेममने ५ तरितुंवनंलघितुं निःसारयितुमंततइतिपाठेअंत

त्वमश्विनौयमौमित्रःसोमस्त्वमसिचानिलः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंस्तुतस्तदातेनमंदपालेनपावकः ३१ तुतोषतस्यनृपतेमुनेरमिततेजसः ॥
 उवाचचैनंप्रीतात्माकिमिष्टंकरवाणिते ३२ तमब्रवीन्मंदपालःप्रांजलिहव्यवाहनम् ॥ प्रदहन्खांडवंदावंममपुत्रान्विसर्जय ३३ तथेतितत्प्रतिश्रुत्यभगवान्ह
 व्यवाहनः ॥ खांडवेतेनकालेनप्रजज्वालदिधक्षया ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि मयदर्शनपर्वणि शाङ्गिकोपाख्याने अनत्रिंशदधिकद्विशततमो
 ध्यायः ॥ २२९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रज्वलितेवह्नौशाङ्गिकास्तेसुदुःखिताः ॥ व्यथिताःपरमोद्दिग्नानाधिजग्मुःपरायणम् १ नि
 शम्यपुत्रकान्बालान्मातातेषांतपस्विनी ॥ जरिताशोकदुःखार्ताविललापसुदुःखिता २ ॥ ॥ जरितोवाच ॥ अयमग्निर्दहन्क्षमितआयातिभीषणः ॥
 जगत्संदीपयन्भीमोममदुःखविवर्धनः ३ इमेचमाकर्षयंतिशिशवोमंदचेतसः ॥ अवर्हाश्वरुणैर्हीनाःपूर्वेषानःपरायणाः ४ त्रासयंश्चायमायातिलेलिहानोम
 हीरुहान् ॥ अजातपक्षाश्वसुतानशक्ताःसरणेमम ५ आदायचनशक्रोमिपुत्रांस्तरितुमात्मना ॥ नचत्यकुमहंशक्ताहृदयंदूयतीवमे ६ कंतुजह्यामहंपुत्रं
 कमादायब्रजाम्यहम् ॥ किनुमेस्यात्कृतंरुत्वामन्यध्वंपुत्रकाःकथम् ७ चिंतयानाविमोक्षंवीनाधिगच्छामिर्किंचन ॥ छादयिष्यामिवोगात्रैःकरिष्येमरणं
 सह ८ जरितारौकुलंहेतज्येष्ठत्वेनप्रतिष्ठितम् ॥ सारिसृक्कःप्रजायेतपितृणांकुलवर्धनः ९ स्तंभमित्रस्तपःकुर्याद्गोणोब्रह्मविदांवरः ॥ इत्येवमुक्त्वाप्रययौ
 पितावोनिर्घृणःपुरा १० कमुपादायशक्येयंगंतुंकष्टाऽऽपदुत्तमा ॥ किनुकृत्वाकृतंकार्यंभवेदितिचविह्वला ॥ नापश्यत्स्वयियामोक्षंस्वसुतानांतदानलात्
 ११ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंबुवाणांशाङ्गिकास्तेप्रत्यूचुरथमातरम् ॥ स्नेहमुत्सृज्यमातस्त्वंपतयन्नहव्यवाद् १२ अस्मास्विहविनष्टेषु
 भवितारःसुतास्तव ॥ त्वयिमातर्विनष्टायांननःस्यात्कुलसंततिः १३ अन्ववेक्ष्यैतदुभयंक्षेमंस्याद्यत्कुलस्यनः ॥ तद्वैकर्तुंपरःकालोमातरेपभवेत्तव १४
 मात्वंसर्वविनाशायस्नेहंकार्षीःसुतेपुनः ॥ नहीदंकर्ममोघंस्माल्लोककामस्यनःपितुः १५

तोनिरग्निदेशे ६ किंनिति किंकृत्वाकृतकृत्यास्यामित्यर्थः ७ । ८ प्रजायेतप्रजारूपेणोत्पद्येत ९ । १० गंतुंलघितुं ११ पतगच्छ १२ । १३ । १४ नोऽस्माकंसर्वविनाशायस
 र्वेषांविनाशायसुतेपुस्नेहंमाकार्षीरितिसंबंधः १५

१६ । १७ विहंतुं दूरीकर्तुं वादोवचनं १८ क्रव्यादाखुर्मासादुर्दुरुः पश्यमानाः पश्यतः १९ मोघोनिष्फलाऽपत्योत्पत्तिः ध्रियेतजीवेत २० । २१ शिष्टादिष्टः शिष्टैरादिष्टः २२ ॥ इति
आदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ ॥ ७ ॥ अस्मादिति १ । २ वद्विरामच्छेदित्यप्रसंशयोयतोवायोःसकाशाद्द्वेर्निवर्तनं दृष्टं ३ । ४ । ५ । ६

॥ जरितोवाच ॥ ॥ इदमाखोर्विलंभूमौवृक्षस्यास्यसमीपतः ॥ तदाविश्वं त्वरितावद्देवत्रनवोभयम् १६ ततोऽहं पांसुना छिद्रमपिधास्यामि पुत्रकाः ॥
एवंप्रतिकृतं मन्येज्वलतः कृष्णवर्त्मनः १७ ततएष्याम्यतीतेऽग्रौविहंतुं पांसुसंचयम् ॥ रोचतामेषवोवादोमोक्षार्थंचहुताशनात् १८ ॥ शार्ङ्गकाञ्चुः ॥
अवर्हान्मांसभूतात्रः क्रव्यादाखुर्विनाशयेत् ॥ पश्यमानाभयमिदं प्रवेष्टुं नात्रशकुमः १९ कथमग्निर्नोदक्ष्येत्कथमाखुर्ननाशयेत् ॥ कथंनस्यात्पितामोघः कथं
माताध्रियेतनः २० विलआखोर्विनाशः स्यादग्रेकाशचारिणाम् ॥ अन्वेक्ष्यैतदुभयं श्रेयान्दाहोनभक्षणम् २१ गर्हितं मरणं नः स्यादाखुनाभक्षितेविले ॥
शिष्टादिष्टः परित्यागः शरीरस्यहुताशनात् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिमयदर्शनपर्वणिजरिताविलापे त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ ॥
॥ जरितोवाच ॥ ॥ अस्माद्विलान्निष्पतितमाखुं श्येनो जहारतम् ॥ क्षुद्रं पद्भ्यां गृहीत्वा च यातो नात्र भयं हि वः १ ॥ ॥ शार्ङ्गकाञ्चुः ॥ नहतं तं वयं विद्मः
श्येनेनाखुं कथंचन ॥ अन्येऽपि भवितारोऽप्रतेभ्योऽपि भयमेव नः २ संशयो वन्धिरागच्छेद्दृष्टं वायोर्निवर्तनम् ॥ मृत्युर्नो विलवासिभ्यो विलेस्यान्नात्र संशयः ३
निःसंशयात्संशयितो मृत्युर्मातां विंशियते ॥ चरखेत्वं यथान्यायं पुत्रानाप्स्यसि शोभनान् ४ ॥ ॥ जरितोवाच ॥ अहं वेगेन तं यां तमद्राक्षं पततां वरम् ॥
विलादाखुं समादाय श्येनं पुत्रामहाबलम् ५ तंपतंतं महावेगात्वरितापृष्ठतोऽन्वगाम् ॥ आशिषोऽस्य प्रयुंजानाहरतो मूषिकं विलात् ६ योनोद्वेष्टारमादाय
श्येनराजप्रधावसि ॥ भवत्वं दिवमास्थाय निरमित्रो हिरण्यमयः ७ सयदाभक्षितस्तेन श्येनेनाखुः पतत्रिणा ॥ तदाऽहं तमनुज्ञाप्य प्रत्युपायां पुनर्ग्रहम् ८ प्रवि
शध्वं विलंपुत्रा विश्रब्धानास्तिवोभयम् ॥ श्येनेन मम पश्यंत्याहृत आखुर्महात्मना ९ ॥ शार्ङ्गकाञ्चुः ॥ न विद्महे हृतं मातः श्येनेनाखुं कथंचन ॥ अवि
ज्ञायनशक्यामः प्रवेष्टुं विवरं भुवः १० ॥ ॥ जरितोवाच ॥ अहं तमभिजानामि हृतं श्येनेन मूषिकम् ॥ नास्ति वोऽत्र भयं पुत्राः क्रियतां वचनं मम ११ ॥ शा
र्ङ्गकाञ्चुः ॥ ॥ नत्वं मिथ्योपचारेण मोक्षयेथाभयाद्धिनः ॥ समाकुले पुत्राने पुन बुद्धि कृतमेव तत् १२ नचोपकृतमस्माभिर्न चास्मान्वेत्थयेवयम् ॥ पीडय
माना विभर्ष्यस्मान्कासती केवयंतव १३

दिवमास्थाय निरमित्रोऽशत्रुर्भव अक्षयः स्वर्गस्तेऽस्त्विति भावः हिरण्यमयो दिव्यदेहः ७ प्रत्युपायां प्रत्यागतवत्यस्मि ८ । ९ । १० । ११ नत्वमिति अस्मांस्त्यक्त्वा गंतुमिच्छंत्यास्तव मिथ्यैवा
यमुपचारो न वास्तव इति भावः समाकुले पुंसं दिग्धेषु ज्ञाने पुत्रात्तव्यकार्येषु तद्विलप्रवेशनं बुद्धि कृतं बुद्धि मदाचरितं नैव विलेशत्रुसद्भावशंकायां सत्यां बलात्तत्र प्रवेशो न युक्त इति भावः १२ नचेति
अस्मान्प्रेवोपकर्तुं न भूतभाण्युपकारशून्यान् किमिति विभर्षि वयंतवकेनकेपीत्यर्थः त्वं वासती अस्माकं कानकापि मातृसंबंधस्य भ्रातिकल्पितत्वादित्यर्थः १३

१४ आयाः आमच्छेः नोऽस्मान् १५ । १६ तत इति अग्निदाहात्प्रगेवतसकवजरितापिगताऽतोदाहात्पडेवमुक्ता इति पूर्वोक्तमविरुद्धं १७ । १८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे एक
त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ पुरत इति अत्र संसारादृष्यां महामोहानलव्याप्तायां माताऽपि न त्रातुं समर्था किंतु सर्वस्वार्थकामा एवेति संसृच्य ग्राहि प्रएव सर्वोखातुं समर्थ इत्यस्मिन्नध्याये सूच्यते
कथापक्षे तु स्पष्ट एवार्थः । तत्र जरितारिर्नाशितकामादिशत्रुगणआह पुरत इति मरणात्प्रगेवज्ञानार्थं यतितव्यंततश्च मरणव्यथां ज्ञानी न प्राप्नोति 'न तस्य प्राणाऽत्क्रामंत्यत्रैव समवनीयंते' इति श्रुतेरित्या
द्यश्लोकत्वं । कृच्छ्रकालो मरणकालः व्यथां प्राणोत्क्रमणपीडां १ एतदेव व्यतिरेकमुखेनाह यस्त्विति विचेताः अजितचित्तः व्यथितां देहोत्तरे निपात्य कर्मणा वशीकृतः महच्छ्रेयोमोक्षं २ उक्तव्यथाना
शः सत्संगादेव भवतीत्यन्वयव्यतिरेकाभ्यामाह द्वाभ्यां धीर इति धीरोऽध्यानवान् मेधावी ऊहापोहकुशलोऽतस्त्वमेवास्मान्पाहीति भावः ३ त्वदनुग्रहं विना नास्ति तरणोपाय इत्याह ज्येष्ठ इति ४ द्रोणवा
क्येक्षयं गृहं । अध्यात्मंतु हरतीति हिरण्यं विषयवासनासैवरेतोवीजं पश्यसमोहो मरणकालिकः क्षयं देहमेवेति सप्तजिह्वाः 'कालीमनोजवा वृत्राकराली लोहिता तथा । स्फुलिगिनी विचरुचिः सप्तजि

तरुणीदर्शनीयाऽसिसमर्था भर्तुरेपणे ॥ अनुगच्छपतिं मातः पुत्रानाप्स्यसि शोभनान् १४ वयमग्निं समाविश्य लोकानाप्स्याम शोभनान् ॥ अथास्मान्दहेदग्निराया
स्त्वं पुनरेव नः १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ता ततः शार्ङ्गो पुत्रानुत्सृज्य खांडवे ॥ जगाम त्वरितादेशं क्षेममग्रेरनामयम् १६ ततस्तीक्ष्णां चिरभ्यागात् च
रितो हव्यवाहनः ॥ यत्र शार्ङ्गो वभूवुस्ते मंदपालस्य पुत्रकाः १७ ततस्तं ज्वलितं दृष्ट्वा ज्वलनं ते विहंगमाः ॥ जरितारिस्ततो वाक्यं श्रावयामास पावकम् १८ ॥ इति
श्रीमहाभारते आदिपर्वणि मयदर्शनपर्वणि शार्ङ्गकोपाख्याने एकत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ ॥ जरितारि उवाच ॥ पुरतः कृच्छ्रकाल
स्यधीमान् जागर्ति पूरुषः ॥ सकृच्छ्रकालं संप्राप्य व्यथानै वैतिकर्हिचित् १ यस्तु कृच्छ्रमनुप्राप्तं विचेतानावबुध्यते ॥ सकृच्छ्रकाले व्यथितो न श्रेयो विंदते महत् २
॥ सारिसृक्क उवाच ॥ धीरस्त्वमसि मेधावी प्राणकृच्छ्रमिदंचनः ॥ प्राज्ञः शूरो बहूनां हि भवत्येको न संशयः ३ ॥ स्तं वमित्र उवाच ॥ ज्येष्ठस्तातो भवति वैज्येष्ठो
मुंचति कृच्छ्रतः ॥ ज्येष्ठश्चेन्न प्रजानाति कनीयान् किं करिष्यति ४ ॥ द्रोण उवाच ॥ हिरण्यरेतास्त्वरितो ज्वलन्नायाति नः क्षयम् ॥ सप्तजिह्वाननः कुरोलेलिहानो
विसर्पति ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं संभाष्यतेऽन्योन्यं मंदपालस्य पुत्रकाः ॥ तुष्टुः प्रयता भूत्वा यथाऽग्निं शृणु पार्थिव ६ ॥ जरितारि उवाच ॥ आत्माऽपि
वायोर्ज्वलनशरीरमसि वीरुधाम् ॥ योनिरापश्च तेशु क्रंयोनिस्त्वमसि चांभसः ७

व्हाविभावसोः । पक्षेपंचेदियाणिवुद्धिमनसीचतद्युक्तमानं

मुखं भोगसाधनं यस्पसः लेलिहानोऽसिप्यन्विसर्पतिष्वाप्नोति अतः स्वमोक्षापस्वयमेव यतितव्यमिति भावः ५ । ६ एवमधिकारिणमुत्थाप्य अग्निस्तुतिव्याजेन तत्त्वमुपदिशति । ब्रह्मेतद्व्याहृतं त्वये
त्युपसंहारेऽग्निवाक्यात् । तत्र मुख्यब्रह्मविद्याधिकारार्थं समष्ट्युपासनाजरितारिराहात्मासीति द्वाभ्यां । वायोः सूत्रात्मनः 'वायुर्वैगोतमतसूत्रं वायुरेव व्यथिर्वायुः समधिः' इति श्रुतेः । आत्मास्वरूपमसि ।
शरीरमसि वीरुधामिति विराडात्मत्वमुक्तं । वीरुधां योनिः पृथ्वी आपश्च ते तव शुक्रं वीजं त्वदुत्पन्नं । अग्रेरापः अद्भ्यः पृथिवी इति च श्रुतेः । आपस्ते शकमित्यस्य व्याख्या योनिस्त्वमसि चांभस इति ।
यद्वावायोरात्मा अंतरिक्षं मरीचिश्चिद्वत् । वीरुधां योनिः पृथ्वी मरुद्भिः तत्पृथिव्या अधस्तात्तदापोयद्विवउपरिष्ठात्तदंभः तथाच लोकसृष्टिरुक्ता भवति । 'अहोभः परेण दिवं योः प्रतिष्ठांतरिक्षं मरीचयः पृ
थिवी मरोया अधस्तात्त आपः' इत्येतरेषु श्रुता लोकसृष्टिरुक्ता भवति । सप्तमान् लोकान् सृजतां भो मरीचिर्मरुताप इत्युपक्रम्या प्रलोकात्मत्वेन स्तुतिर्न लोककर्तृत्वेनेत्यतः समष्ट्युपासनायामेव तात्पर्यम् ७

८ अत्रानधिकारीसारिणीसुक्तेऽपि गृहीतगर्भस्य सारिसुक्तेऽपि बाह्यभोगासक्तोऽप्यष्टिरूपमेवाग्निप्रार्थयते मानेति प्रणष्टा अदर्शनगता ९ शिवशांतं लोकाहितं हेतयोज्ज्वलाः पूर्योक्ताः १० गोपुरविरदिमपु
रविरपित्वमेवेत्यर्थः । परेणास्मान् अस्मत्तदुरेप्रेहि परेणेत्येनंबतं ११ एवं व्यष्टुपासनासिद्धस्य सार्वोत्थोपासनां सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेत्यादिशास्त्रप्रसिद्धां शांभिल्यविद्यादिरूपां स्तं वमित्राख्यः सर्व
प्राणिसमुदायसखा आह सर्वमित्यादिना त्वयीदं कनकेकुंडलादिवत् १२ बहुधाकार्यरूपेण एकधाकारणरूपेण १३ त्रीन् लोकानिति ब्रह्मांडोपलक्षणं पचसि संहरसि समिद्धस्तमोगुणेन प्रवृद्धः अ
त्र हेतुं श्रोतं दर्शयति त्वंसर्वस्येति प्रसूतिरुत्पत्तिस्थानं प्रतिष्ठालयस्थानं एतेन 'एष योनिः सर्वस्य प्रभवाप्ययो हि भूतानां' इति श्रुतेरर्थो दर्शितः १४ यत्तुनांतः प्रज्ञामित्यादिश्रुतिप्रसिद्धं तुरीयं निर्विशेषं
तदेतद्गोब्रह्मविदां वरइत्युपक्रमाद्ब्रह्मेतद्व्याहृतं त्वयेत्यग्निनाऽपि द्रोणस्यैव स्तुतत्वाच्च द्रोणवाक्यस्य विषय इति ज्ञायते । अत्र च नांतः प्रज्ञादिवाक्यार्थो न च दृश्यतेऽतः कष्टमेतत् श्रुतिबलेनैव स्पष्टीकुर्मः
त्वमभिमिति हेजगत्पतेत्वमर्त्तं । अद्यतेऽत्तिचभूतानितस्मादन्नंतदुच्यते इति श्रुतेर्विराडसि । किमसौ नित्यः नेत्याह प्राणिभिर्भुक्तमिति प्राणः सूत्रात्प्रासत्पास्यत्वेनास्तियेषां तेषां प्राणिनः सूत्रो

उर्ध्वचाधश्च सर्पतिपृष्ठतः पार्श्वतस्तस्था ॥ अर्चिषस्ते महावीर्यरश्मयः सवितुर्यथा ८ ॥ ॥ सारिसृक् उवाच ॥ माता प्रणष्टापितरं न विद्मः पक्षाजातानैव नो भूम
केतो ॥ न न स्त्राता विद्यते वै त्वदन्यस्तस्मादस्मांश्चाहिवालांस्त्वमग्ने ९ यदग्ने तेशिवं रूपं ये च ते सप्तहेतयः ॥ तेन नः परिपाहित्वमातान्नः शरणैपिणः १०
त्वमेवैकस्तपसे जातवेदो नान्यस्तप्ता विद्यते गोपुदेव ॥ ऋषीन्स्मान् बालकान्पालयस्व परेणास्मान्प्रेहि वैहव्यवाह ११ ॥ ॥ स्तं वमित्र उवाच ॥ सर्व
मग्ने त्वमेवैकस्त्वयि सर्वमिदं जगत् ॥ त्वंधारयं सिभूतानि भुवनं त्वं विभर्षि च १२ त्वमग्निर्हव्यवाहस्त्वं त्वमेव परमं हविः ॥ मनीषिणस्त्वां जानंति बहुधा चैकधा
ऽपि च १३ सृष्टालोकांश्चीनि मान् हव्यवाहकाले प्राप्ते पचसि पुनः समिद्धः ॥ त्वंसर्वं भुवनस्य प्रसूतिस्त्वमेवाग्ने भवसि पुनः प्रतिष्ठा १४ ॥ ॥ द्रोण उवाच ॥
त्वमन्नं प्राणिभिर्भुक्तं मंतर्भूतो जगत्पते ॥ नित्यं प्रवृद्धः पचसि त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् १५ सूर्यो भूत्वारश्मिभिर्जातवेदो भूमे रंभो भूमिजातानरसांश्च ॥ विश्वानादाय पुन
रुत्सृज्य काले दृष्ट्वा वृष्ट्या भावयसी ह शुक्र १६

पासकास्तैर्भुक्तमुपसंहृतं । एतेन स्थूलस्य सूक्ष्मेलय उक्तः । तथा अंतर्मध्ये भूतानि सूत्रशरीरारंभकाण्यपंचीकृतवियदादीनि यस्य सौऽतर्भूतोऽसि । भूतलयस्थानमप्यासि । एतेन सूक्ष्मस्य कारणे वि
छापनमुक्तं । अतएव जगतः स्थूलसूक्ष्मकार्यस्य पतेः सृष्टिसंहारयोः स्वतंत्रत्वं नित्यं प्रवृद्धोऽसि । कार्यकारणब्रह्मणोः सोपाधिकयोरुपाधितिरोभावाविर्भावानुसारिप्रवृद्धत्वं । निरुपाधिकस्य तु नि
त्यमेव तत् । त्वयि शुद्धे प्रतिष्ठितं सर्वकार्यकारणात्मकरज्ज्वामिवोरगादिकर्माभूतं त्वं पचसि संहरसि । एवं च नांतः प्रज्ञं न बहिः प्रज्ञं नो भयतः प्रज्ञामित्यादिश्रुतेरर्थः स्थूलसूक्ष्मकारणरूपातीतं निष्कलं शिवश
ब्दाभिधेयं प्रतिपादितम् १५ सूर्य इति हेतुः शक्रसर्वोपाधिकालुप्यहीनत्वं सूर्यो भूत्वारसांनादाय पुनरुत्सृज्य काले दृष्ट्वा भावयसी तिसंबंधः । त्वं भूयादीनां रसान्स्त्वानि आदाय संहृत्य सूर्यः कारणा
त्मा भूत्वा जीवमात्ररूपेण स्थित्वा पुनः प्रबोधकाले दृष्ट्वा चित्सत्तामदानेन पृथिव्यादीनि जनयसीत्यर्थः १६

एतारस्य ब्रह्मसत्ताया आश्रयत्वेन दृश्यमानाः सत्सदिति प्रत्ययविषयभूता वीरुदात्मो जडपदार्था अपित्वत्त एवोत्पन्ना इत्यर्थः तेन प्रधानादेः कारणत्वं निरस्तं । सुभद्रश्चेत्यत्र समुद्रश्चेति पाठे महोदधिः श
ब्देन महान्ति ब्रह्मांडाद्ब्रह्मिः स्थितान्युदकानि धीयंतेऽस्मिन्निति व्युत्पत्त्याऽनेकब्रह्मांडशक्तिसंपुटाश्रयभूतो जलावरणरूपः समुद्रो प्राग्व्यः तच्चावरणांतराणामप्युपलक्षणं १७ एवं परापरब्रह्मरूपेणाग्निस्तु
त्वा उपस्थितभयनिवृत्तिप्रार्थयते इदमिति हेतिग्मांशोतीक्ष्णकरवद्धे सभवे सशरीरं । वरुणस्य रसनं द्रियाधिपतेः परायणमत्यंतालंबनं पक्षिदेहेन हिसर्वरसास्वाद्यो लभ्यते अतस्त्वं शिवोऽतरात्मा

त्वत्तपुताः पुनः शुक्रवीरुधो हरितच्छदाः ॥ जायंते पुष्करिण्यश्च सुभद्रश्च महोदधिः १७ इदं वै सद्भतिग्मांशो वरुणस्य परायणम् ॥ शिवस्त्राता भवास्माकं माऽस्मान
द्यविनाशय १८ पिगाक्षलोहितग्रीवकृष्णवर्त्मन् द्रुताशन ॥ परेण प्रेहिमुंचास्मान्सागरस्य गृहानिव १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तो जातवेदा द्रोणेन ब्रह्मवा
दिना ॥ द्रोणमाह प्रतीतात्मा मंदपाल प्रतिज्ञया २० ॥ अग्रिरुवाच ॥ ऋषिद्रोणस्त्वमसि वै ब्रह्मेतद्व्याहृतं त्वया ॥ ईप्सितं ते करिष्यामि न च ते विद्यते भयम् २१ मं
दपालेनैव यूयं मपूर्वनिवेदिताः ॥ वर्जयेः पुत्रकान्मह्यं दहन्दावमिति स्मह २२ तस्य तद्वचनं द्रोणत्वया यच्चैह भाषितम् ॥ उभयं मे गरीयस्तु ब्रह्मिर्किं करवाणिते ॥
भृशं प्रीतोऽस्मि मद्रंते ब्रह्मंस्तोत्रेण सत्तम २३ ॥ द्रोण उवाच ॥ इमे मार्जारकाः शुक्रनिस्थमुद्रेजयंति नः ॥ एतान्शुरुष्वदग्धांस्त्वं द्रुताशनसवांधवान् २४ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ तथा तल्लतवानग्रिरभ्यनुज्ञाय शार्ङ्गकान् ॥ ददाहखांडवंदावं समिद्धो जनमेजय २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वाणि मयदर्शनपर्वाणि शार्ङ्ग
कोपाख्याने द्वात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मंदपालोऽपि कौरव्यचितयामास पुत्रकान् ॥ उक्त्वाऽपि च सातिग्मांशुं नै
व शर्माधिगच्छति १ सतप्यमानः पुत्रार्थे लपितामिदमब्रवीत् ॥ कथं नु शक्ताः शरणे लपिते मम पुत्रकाः २ वर्धमाने हतवहेवाते चाशुप्रवायति ॥ असमर्था विमोक्षाय
भविष्यंति ममात्मजाः ३ कथं त्वशक्तात्राणाय मातातेषां तपस्विनी ॥ भविष्यति हि शोकार्त्ता पुत्रत्राणमपश्यती ४ कथमुद्धीयनेऽशक्तान्पतने च ममात्मजान् ॥ सं
तप्यमाना बहुधा वाशमाना प्रधावती ५ जरितारिः कथं पुत्रः सारिसृक् कथंचमे ॥ स्तं वमित्रः कथं द्रोणः कथं साचतपस्विनी ६ लालप्यमानं तमृषिं मंदपालं तथावने ॥
लपिता प्रत्युवाचे दंसासूयमिव भारत ७ नते पुत्रेष्वेक्षाऽस्ति याचृपीनुक्तवानसि ॥ तेजस्विनो वीर्यवंतोन तेषां ज्वलनाद्भयम् ८ त्वयाऽग्नौ ते परीताश्च स्वयं हि मम स
न्निधौ ॥ प्रतिश्रुतं तथा चेति ज्वलनेन महात्मना ९ लोकपालो न तां वाचमुक्त्वा मिथ्या करिष्यति ॥ समक्षं बंधु कृत्येन तेन ते स्वस्थमानसम् १० तामेव तु ममामित्रां
चितयन्परितप्यसे ॥ ध्रुवं मयिनते स्नेहो यथा तस्यां पुराऽभवत् ११

अस्माकं त्राता भव १८ सागरस्य गृहान् नदीप्रवाहानि वाऽनभिभाष्यास्वाभिभावकांश्च ज्ञात्वा मुंच १९ प्रतीतात्मा हृष्टः २० । २१ मह्यं मम २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति आदिपर्वाणि
नीलवंशीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ ॥ मंदपाल इति उक्त्वा मम पुत्रान्मादहेति प्रार्थ्यापि १ शरणे गृहे कथं नु न कथमपि २ । ३ । ४ उद्धीयने ऊर्ध्वपतने
पतनेति र्यगमने वाशमाना रुदती ५ । ६ । ७ । ८ परीताः ज्ञापिताः ९ समक्षमिति हेस्वस्थते तव मानसं तेन हेतुना बंधु कृत्यलक्षणैरक्षणैः समक्षमभिमुखं न किलुतामेवेत्यादि स्पष्टार्थ १० । ११

नहीति पक्षवतासहायवता सुहृत्तज्जनेननिःस्नेहेननितरांस्नेहवताशक्तेनचपीड्यमानआत्मापुत्रदाररूपःकथंचनउपद्रष्टुमुपेक्षितुंनहिन्त्याय्यं १२ अतस्त्वंजरितामेवगच्छेयधिक्षिप्याह गच्छेति १३
एवंकामवृत्तानाहचरेनचरामि १४ भूतंजरितायामपत्यं । भाव्यर्थेत्वयिजनयितव्येअपत्ये १५ । १६ जरितानामतःजरासंजाताअस्याःसाजरितासर्वेद्रियव्याकुला १७ । १८ । १९ २०

नहिपक्षवतान्याय्यनिःस्नेहेनसुहृत्तज्जने ॥ पीड्यमानउपद्रष्टुंशक्तेनात्माकथंचन १२ गच्छत्वंजरितामेवयदर्थपरितप्यसे ॥ चरिष्याम्यहमप्येकायथाकुपुरुषा
श्रिता १३ ॥ मंदपालउवाच ॥ नाहमेवंचरेलोकेयथात्वमभिमन्यसे ॥ अपत्यहेतोर्विचरेतच्चकृच्छ्रगतंमम १४ भूतंहित्वाचभाव्यर्थेयोऽवलंबेत्समं दधीः ॥
अवमन्येततलोकोयथेच्छसितथाकुरु १५ एषहिप्रज्वलन्नग्निल्लिहानोमहीरुहान् ॥ आविग्नेहदिसंतापंजनयत्यशिवंमम १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मा
द्देशादतिक्रांतेज्वलनेजरितापुनः ॥ जगामपुत्रकानेवजरितापुत्रगृद्धिनी १७ सातान्कुशलिनःसर्वान्विमुक्तान्जातवेदसः ॥ रोह्यमाणान्दृशेवनेपुत्रात्रिरा
मयान् १८ अश्रुणिमुमुचेतेपांदर्शनात्सापुनःपुनः ॥ एकैकश्येनतान्सर्वानक्रोशमानाऽन्वपद्यत १९ ततोभ्यगच्छत्सहसामंदपालोऽपिभारत ॥ अथतेसर्व
एवैनंनाभ्यनंदंस्तदासुताः २० लालप्यमानमेकैकंजरितांचपुनःपुनः ॥ नचैवोचुस्तदाकिंचित्तृषिसाध्वसाधुवा २१ ॥ मंदपालउवाच ॥ ज्येष्ठःसुत
स्तेकतमःकतमस्तस्यचानुजः ॥ मध्यमःकतमश्चैकनयान्कतमश्चते २२ एवंबुवंतंहुःखार्तंकिंमानप्रतिभापसे ॥ कृतवानपिहित्यागंनैवशांतिमितोल
भे २३ ॥ जरितोवाच ॥ किंज्येष्ठेनतेकार्यंकिमनंतरजेनते ॥ किंत्वामध्यमजातेनकिंकनिष्ठेनवापुनः २४ यांत्वंमांसर्वतोहीनामुत्सृज्यासिगतःपुरा ॥
तामेवलपितांगच्छतरुर्णाचारुहासिनीम् २५ ॥ मंदपालउवाच ॥ नस्त्रीणांविद्यतेकिंचिदमुत्रपुरुषांतरात् ॥ सापलकमृतेलोकेनान्यदर्थविनाशनम् २६
वैराग्निदीपनंचैवभृशमुद्वेगकारिच ॥ सुव्रताचापिकल्याणीसर्वभूतेषुविश्रुता २७ ॥ अरुंधतीमहात्मानंवसिष्ठंपर्यशंकत ॥ विशुद्धभावमत्यंतंसदाप्रियहिते
रतम् २८ सप्तर्षिमध्यगंवीरमवमेनेचतंमुनि ॥ अपध्यानेनसातेनधूमारुणसमप्रभा ॥ लक्ष्यालक्ष्यानाभिरूपानिमित्तमिवपश्यति २९ अपत्यहेतोःसंप्राप्तं
तथात्वमपिमामिह ॥ इष्टमेवंगतेहित्वंसातथैवाद्यवर्तते ३० नहिभार्येतिविश्वासःकार्यःपुंसाकथंचन ॥ नहिकार्यमनुध्यातिनारीपुत्रवतीसती ३१

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ स्त्रीणांमृत्परलोकेपुरुषांतराहतेसापलकं चकृत्तेऽप्यतृतीयमर्थनाशनं पुरुषार्थघातकं नास्ति २६ तदुभयं निंदति वैराग्रीति एतच्चापारिहार्यं सतीनामपीत्याह
सुव्रतेति २७ । २८ निमित्तं भर्तृलक्षणमिव पश्यति कपटेन । अतएव नाभिरुपाप्रच्छन्नेषा । तेन हेतुना लक्ष्याऽलक्ष्या च २९ इष्टमाप्तं तथा अरुंधती वंशकमानात्वमिव साऽपितथैव मयि अपत्यहेतोर्व्याकुले
सतिसालपिताऽपितथैव वर्तते ३० अतः स्त्रीणामाप्तोनास्तीत्याह नहीति कार्यं भर्तृशुश्रूषादि अनुध्याति मनसि करोति ३१

३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युष्माकमिति १ मातुर्धर्मज्ञतांभवःमातुर्वोयुष्मत्संबंधितयाधर्मज्ञ

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेसर्वएवैनंपुत्राभ्यसम्यगुपासते ॥ सचतानात्मजान्सर्वानाश्वासयितुमुद्यतः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि मयदर्शन
पर्वणि शार्ङ्गकोपाख्याने त्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ ॥ मंदपालउवाच ॥ युष्माकमपवर्गार्थविज्ञतोऽज्वलनोमया ॥ अग्निनाच
तथेत्येवंप्रतिज्ञातंमहात्मना १ अग्नेर्वचनमाज्ञायमातुर्धर्मज्ञतांचवः ॥ भवतांचपरंवीर्यपूर्वनाहमिहागतः २ नसंतापोहिवःकार्यःपुत्रकाहृदिमांप्रति ॥ ऋषी
न्वेदहुताशोऽपिब्रह्मतद्विदितंचवः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमाश्वासितान्पुत्रान्भार्यामादायसाद्विजः ॥ मंदपालस्ततोदेशादन्यदेशंजगामह ४ भगवा
नपितिर्गमांशुःसमिद्धःखांडवंततः ॥ ददाहसहकृष्णाम्यांजनयन्जगतोहितम् ५ वसामेदोवहाःकुल्यास्तत्रपीत्वाचपावकः ॥ जगामपरमांतिदर्शयामासचार्जु
नम् ६ ततोऽतरिक्षाद्भगवानवतीर्यपुरंदरः ॥ मरुद्गणैर्वृतःपार्थकेशवंचेदमब्रवीत् ७ कृतंयुवाभ्यां कर्मदममरैरपिदुष्करम् ॥ वरं वृणीतंतुष्टोऽस्मिदुर्लभंपुरुषेष्वि
ह ८ पार्थस्तुवरयामासशक्रादस्त्राणिसर्वशः ॥ प्रदातुंतच्चशक्रस्तुकालंचक्रेमहाद्युतिः ९ यदाप्रसन्नोभगवान्महादेवोभविष्यति ॥ तदातुभ्यंप्रदास्यामिपांडवा
स्त्राणिसर्वशः १० अहमेवचतंकालंवेत्स्यामिकुरुनंदन ॥ तपसामहताचापिदास्यामिभवतोऽप्यहम् ११ आग्नेयानिचसर्वाणिवायव्यानिचसर्वशः ॥ मदीयानि
चसर्वाणिग्रहीष्यसिधनंजय १२ वासुदेवोऽपिजग्राहप्रीतिंपार्थेनशाश्वतीम् ॥ ददौसुरपतिश्चैववरं कृष्णायधीमते १३ एवंदत्त्वावरंताभ्यांसहदेवैर्मरुत्पतिः ॥
हुताशनमनुज्ञाप्यजगामत्रिदिवंप्रभुः १४ पावकश्चतदादावंदग्ध्वासमृगपाक्षिणम् ॥ अहानिपंचचैकंचविररामसुतर्पितः १५ जग्ध्वामांसानिपीत्वाचमेदांसि
रुधिराणिच ॥ युक्तःपरमयाप्रीत्याताबुवाचाच्युतार्जुनौ १६ युवाभ्यांपुरुषाभ्याम्यांतर्पितोऽस्मियथासुखम् ॥ अनुजानामिवावीरौचरतंयत्रवांचितम् १७ एवं
तौसमनुज्ञातौपावकेनमहात्मना ॥ अर्जुनोवासुदेवश्चदानवश्चमयस्तथा १८ परिक्रम्यततःसर्वेत्रयोपिभरतर्षभ ॥ रमणीयेनदीकूलेसहिताःसमुपाविशन् १९
॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायां वैयासक्यांआदिपर्वणिमयदर्शनपर्वणिवरप्रदानेचतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३४ ॥ समाप्तंमयदर्शनपर्वदि
पर्वच ॥ इतःपरंसभापर्वभविष्यतितस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोब्रवीन्मयःपार्थवासुदेवस्यसंनिधौ ॥ प्रांजलिःश्लक्ष्णयावाचापूजयित्वापुनःपुनः१

तांयुष्मदीर्यपरधर्मज्ञानंमातुरस्तीतिविज्ञायेत्यर्थः २ ब्रह्मतद्देदांतप्रसिद्धं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ चरतंयत्रवांचितम्
त्यनेनाप्रतिहतगतित्वंद्वयोरपिदत्तंमयेत्यर्थः १७ । १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

अस्मिन्पर्वणि श्रीवेदव्यासेनसप्तविंशत्यधिकद्विशताध्यायःप्रतिज्ञाताः तथापि लेखकप्रमादाच्चतुस्त्रिंशदधिकद्विशताध्यायाः श्लोकवैषम्यंचदृश्यते

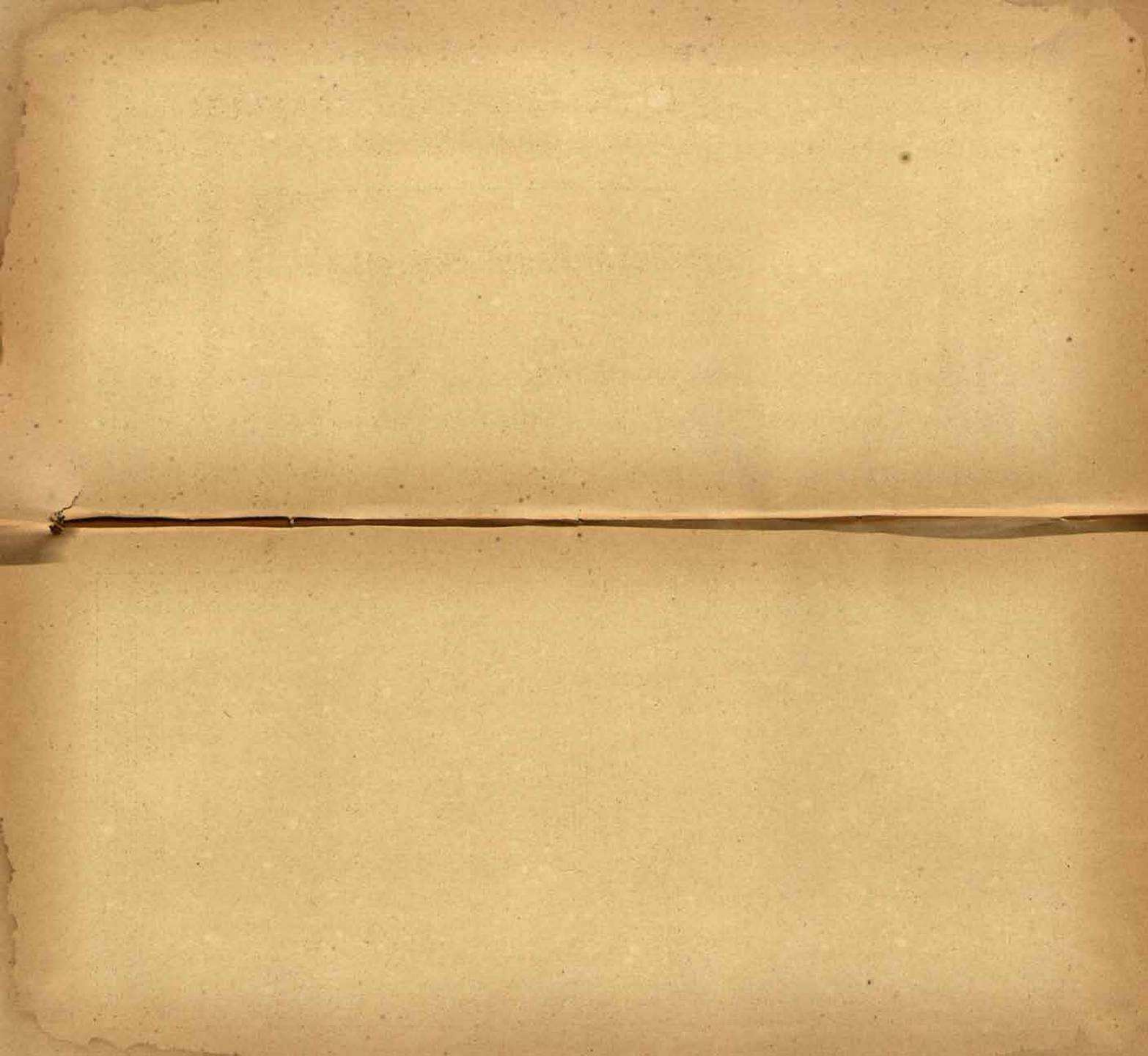
तत्कुत्राधिकंजातंज्ञापतेएवमग्निपर्वस्वपिन्यूनाधिकविषयेज्ञेयम् ।

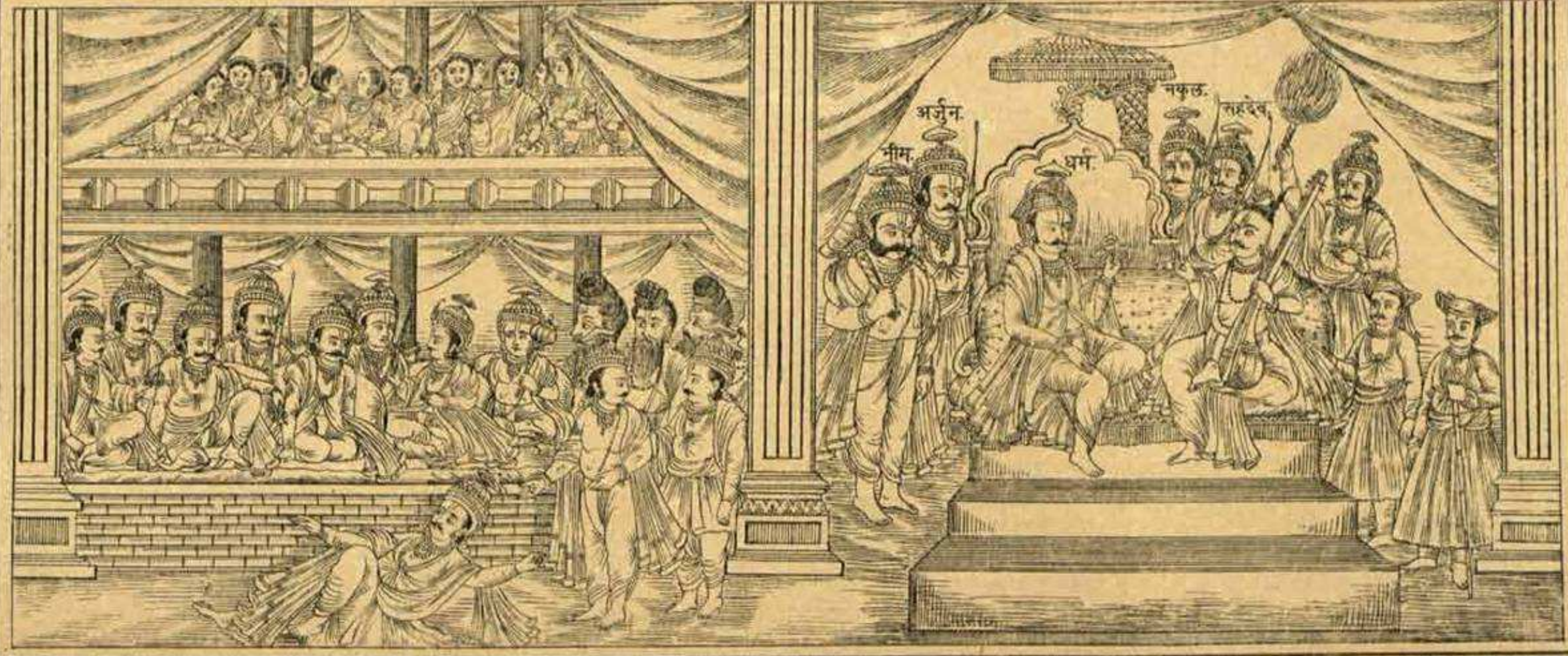
॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते सटीकं सभापर्व प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ बीजाङ्कुरद्रुमसमेश्वरसूत्रविश्वान्मोक्षाय चिन्तयत यूयमभेदबुद्ध्या ॥ दास्याय बीजागतगर्भफलाभमेकं गोपालमेव कुरुयाम जगन्निदानम् ॥ १ ॥ जीवि मुनिः स्व परसृष्टवपुर्भुजेव यत्रेशता परधिया निजमायया वा ॥ सृष्टेरुपाधिभिरसंगचितावपीष्टा तस्मिन्ममास्तु रतिरात्मनि लक्ष्मणायै ॥ २ ॥ प्रणम्य नारायणतीर्थवर्यान् धीरेशमिश्रांश्च हमीरपु र्यान् ॥ प्राचां गुरुणां हृदयानुरूपं कुर्मः सभापर्वणि भावदीपं ॥ ३ ॥ तत्र पूर्वेस्मिन्पर्वण्यंते शार्ङ्गकाः ज्ञानबलादेव बन्धिमुखाद्विमुक्ता इत्युक्तं तच्च ज्ञानं भगवद्रक्तिबलादेव लभ्यत इति प्रतिपादनायेदं सभापर्व आरभ्यते । तत्र भक्तावपि रुच्युत्पादनार्थं भक्तिबलेनैव पांडवानां दिव्यममालाभाद्यैश्वर्यं द्वेषणापि भगवद्भयानं भगवत्सायुज्यप्रापकमिति शिशुपालनि र्याणेन ध्यानमाहात्म्यं निरपराधिष्वपि पांडवेष्वभक्तानां दुर्योधनादीनां द्वेषोत्पत्त्याऽभक्तदोषाः व्यूते द्रौपदीत्राणेन भगवतो भक्तपक्षपातित्वं समर्थानामपि पांडवानां सापराधेष्वपि

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरंचैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽब्रवीन्मयः पार्थ वासुदेवस्य सन्निधौ ॥ प्राञ्जलिः श्रुक्ष्णयावाचा पूजयित्वा पुनः पुनः २ ॥ मय उवाच ॥ अस्मात्कृष्णात्सुसंरब्धात्पावकाच्च दिधक्षतः ॥ त्वया त्रातोऽस्मिकौ ते यद्ब्रूहि किं करवाणिते ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कृतमेव त्वया सर्वं स्वस्ति गच्छ महासुर ॥ प्रीतिमान्भवमे नित्यं प्रीतिमंतो वयंचते ४ ॥ मय उवाच ॥ युक्तमे तत्त्वयि विभो यथाऽऽस्थपुरुषर्षभ ॥ प्रीतिपूर्वमहं किंचित्कर्तुमिच्छामि भारत ५ ॥ अहं हि विश्वकर्मा वैदानवानां महाकविः ॥ सोऽहं वै त्वत्कृतं कर्तुं किंचिदिच्छामि पांडव ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ प्राणकृच्छ्राद्विमुक्तं त्वमात्मानं मन्यसे मया ॥ एवं गतेन शक्यामि किंचित्कारयितुं त्वया ७ ॥ न चापि तव संकल्पं मोघमिच्छामि दानव ॥ कृष्णस्य क्रियतां किंचित् तथा प्रतिकृतं मयि ८ ॥ चोदितो वासुदेवस्तु मयेन भरतर्षभ ॥ मुहूर्तमिव संदध्यौ किमयं चोद्यतामिति ९ ॥ ततो विचिंत्य मनसालोकना थः प्रजापतिः ॥ चोदया मासतं कृष्णः सभावैक्रियतामिति १० ॥ यदित्वं कर्तुं कामोऽसि प्रियं शिल्पवतांवर ॥ धर्मराजस्य दैतेयया दृशीमिह मन्यसे ११ ॥ यां कृ तां नानुर्कुर्याति मानवाः प्रेक्ष्य धिष्ठिताः ॥ मनुष्यलोके सकले तादृशीं कुरु वैसभाम् १२ ॥ यत्र दिव्यानभिप्रायान्पश्येम हि कृतांस्त्वया ॥ आसुरान्मानुषांश्चैव सभांतां कुरु वै मय १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रतिगृह्यतु तद्वाक्यं संप्रहृष्टो मयस्तदा ॥ विमानप्रतिमां च क्रेपांडवस्य शुभांसभाम् १४ ॥ ततः कृष्णश्च पार्थश्च धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ सर्वमेतत्समावेद्य दर्शयामास तुर्भयम् १५

दुर्योधनादिष्वप्रकोपेन भक्तानां तितिक्षा चेति भक्तगुणाश्च दर्शिताः । तत्रोपकर्त्रे प्रत्युपकारोऽवश्यं कर्तव्य इत्येतद्वर्शयितुं पांडवार्थं मयेन बन्धितो मोचितेनाऽभूत्पूर्वा सभा कृतोति तावद्गर्ण्यते । ततोऽब्रवीन्मयः पार्थमित्यादिना २ स्वादवदाहे कृष्णाञ्चक्रेण जिचांसतः ३।४।५ विश्वं कर्म कृतिसाध्यं यस्य स विश्वकर्मा महाकविः शिल्पपंडितः ६ एवं गते प्रत्युपका रायं प्राप्ते त्वयिसति ७।८ संदध्यौ विचारितवान् ९ । १० हेदैतेय हेदानव ११।१२ आसुरान्मानुषानित्युपलक्षणं देवगंधर्वादीनामप्यभिप्रायान् लेपचित्रे लेख्यचित्रे च चतुर्दशमुवनान्तर स्थतत्कृतातीवस्वामाधिकनानाविधलीलाप्रदर्शनेन मनोवृत्तीः पश्येम । यद्दर्शनेन ब्रह्मांडांतरवर्ति सर्वं वस्तुजातं दृष्टपायं भवतीत्यर्थः १३ विमानप्रतिमेति नाम विमानसदृशीं वा १४।१५

१६ पूर्वदेवो वृषपर्वा दानवस्तस्य चरितं विंदुसरसि यज्ञकरणादि १७ आश्वस्य स्वस्थचितो भूत्वा प्रचक्रमे आरब्धवान् १८।१९।२० किष्कुर्हस्तः । सर्वतश्चतुर्विंशु २१ ॥ इति सभापर्वणिनेलकंठीये भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ उविस्वेति १।२।३।४ अर्धं अर्थादनपेतं तथ्यं सत्यं । लघु स्वल्पाक्षरं । युक्तं युक्तिमत । अत एवानुत्तरं पूर्वपक्षवदप्रत्याख्येयं । तथ्यं पथ्यं हितं वाक्यं गुरु स्वल्पाक्षरं मृदु । इति पाठे पथ्यं सम्मार्गोदनपेतं गुरु बह्वर्थं ५ स्वजनगामीनि मात्रादिषु स्वबांधवेषु कुशलसंदेशरूपाणि ६ भामिनी दीप्तिमती भाविनीमिति पाठे सद्भावयुक्तां ७ वंदे चेति । पुरुषसत्तमः पुरुषेष्वन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयेषु पंचस्वाद्यो व्यवहारतः सत्यः उत्तरोत्तरेषां तु पूर्वपूर्वाधिष्ठानत्वात्तदपेक्षया सत्यतरत्वं पुच्छं ब्रह्म तु षष्ठं तेषामधिष्ठानभूतं मोक्षेऽप्यबाध्यत्वात्सत्तमः । ननु कथं सत्तमे 'अस्थूलमणु निष्कलं निष्क्रियं शांतं' इत्यादिश्रुतेः

तस्मैयुधिष्ठिरः पूजायथार्हमकरोत्तदा ॥ सतुतांप्रतिजग्राहमयःसत्कृत्यमारत १६ सपूर्वदेवचरितंतदातत्रविशांपते ॥ कथयामासदैतेयः पांडुपुत्रेषुभारत १७ सकालंकंचिदाश्वस्यविश्वकर्माविचिंत्यतु ॥ सभांप्रचक्रमेकर्तुं पांडवानां महात्मनाम् १८ अभिप्रायेणपार्थानां कृष्णस्य च महात्मनः ॥ पुण्येऽहनिमहातेजाः कृतकौतुकमंगलः १९ तर्पयित्वा द्विजश्रेष्ठान्पायसेनसहस्रशः ॥ धनं बहुविधं दत्त्वातेभ्य एव च वीर्यवान् २० सर्वतु गुणसंपन्नां दिव्यरूपां मनोरमां ॥ दशकिष्कुसहस्रांतां पापयामास सर्वतः २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणिसभाक्रियापर्वणिसभास्थाननिर्णये प्रथमोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ वैशं पायन उवाच ॥ उपित्वा खांडवप्रस्थे सुखवासंजनार्दनः ॥ पार्थैः प्रीतिसमायुक्तैः पूजनाहोऽभिपूजितः १ गमनाय मतिं चक्रे पितुर्दर्शनलालसः ॥ धर्मराजमथामंश्य पृथांचपृथुलोचनः २ वंदे चरणौ मूर्ध्ना जगद्वंद्यः पितृष्वसुः ॥ सतयामूर्ध्नुपाघ्रातः परिष्वक्तश्चकेशवः ३ ददर्शनंतरं कृष्णो भगिनीं स्वामहायशाः ॥ तामुपेत्य हृषीकेशः प्रीत्या बाष्पसमन्वितः ४ अर्धं तथ्यं हितं वाक्यं लघुयुक्तमनुत्तरम् ॥ उवाच भगवान् भद्रांसुभद्रां भद्रभाषिणीम् ५ तया स्वजनगामीनि श्रावितो वचनानिसः ॥ संपूजितश्चाप्यसकृत् शिरसा चाभिवादितः ६ तामनुजायवाष्णेयः प्रतिनंद्य च भामिनीम् ॥ ददर्शनंतरं कृष्णां धौम्यं चापि जनार्दनः ७ वंदे च यथान्यायं धौम्यं पुरुषसत्तमः ॥ द्रौपदीं सांत्वयित्वा च आमंश्य च जनार्दनः ८

सर्वविशेषशून्ये नामरूपवदनादिक्रियायोगो घटेतेति चेत् अत्र ब्रूमः 'कौलिके प्रतिमाद्वारा चेत्रे भोग इवेशता । असंगे भूमि जीवौघकल्पितोपाधियोगतः' । अनादौ संसारे जीवेश्वरविभागस्याप्यनादित्वाद्ब्रह्मं मुजंग इव जीवौघस्याविद्यया शुद्धेऽपि चिदात्मनि ईशसुप्रादिकं कल्पितमिदमेव ब्रह्मणः शरीरमिति । यथा कौलिकः प्रतिमां कृत्वेदमेव चैत्रस्य शरीरमिति भावयति तद्वत् । यथा च प्रतिमाद्वारा चैत्रस्य भोगो भवत्येवं शुद्धायामपि चिति जीवौघकल्पितोपाधिद्वारा ईशनादिकं भवति । एतावांस्तु विशेषः जीवस्य स्वाव्याकल्पितं शरीरांतरमस्तीति प्रतिमानिमित्तकोऽपि भोगः स्वदेहावच्छेदेनैव जायते न प्रतिमावच्छेदेन । चित्तेस्तु तदभावाद्भिभुत्वाच्च परकल्पितोपाध्यवच्छेदेनैव नियंतृत्वादिकं भवति । तच्चाकर्भजत्वाच्चित्तौ न संसृज्यते यथा जीवे भोगः यथा वा कल्पितसर्पगतं भीषणत्वं रज्ज्वां । एवं च व्यवहारतः संसारस्याद्यंतशून्यत्वात्तत्कारणीभूतस्थेशादोऽपि तथात्वं-

वक्तव्यं किमुत ईशादिकारणीभूतायाः कृष्णमूर्तेः । तथा हि बीजांकुररूपमेष्ठीशसूत्रविराट्सुअ मंतवीजगर्भफलोपमः श्रीकृष्णोऽनंतकोटिब्रह्माण्डनायक इति प्रसिद्धं अयमेव श्रीमच्छंकरभगवत्पादैर्वेदांतसारे वनवृक्षदृष्टान्तेन समष्टिवृक्षरूपेण स्थूलसूक्ष्मकारणानि प्रतिपाद्य समष्टिवनदृष्टान्तेन प्रतिपादितः । 'शास्त्रेऽप्यंतस्तद्धर्मोपदेशात्' इत्यत्र 'य एषोऽवरादित्ये हिरण्यमयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यरुमभुर्हिरण्यकेश आप्राणनखात् सर्व एव सुवर्णस्तस्य यथाकप्यासं पुंडरीकमेव मक्षिणी तस्योदिति नाम स एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदोति ह वै सर्वेभ्यः पाप्मभ्यो य एवं वेद' इति नामरूपवन्तमादित्यमंडलांतर्वर्तिनं नारायणमुदाहृत्य तस्य ऋक् च साम च गेष्णाविति नाराणस्य कृत्स्नप्रपंचात्मके ऋक्सामे अंगुलिपर्वणी इत्युक्तं । ततोऽनंतकोटिब्रह्मांडाश्रयत्वं सूर्याकृतेर्ब्रह्मणो युज्यते । अयमेव नंदनंदनो महामायावी सुप्तिप्रलयकैवल्येषु कर्मोपरमेसति जगदिद्रजालं स्वमूर्त्यासह तिरोधाय पास्तसमस्तविशेषं

भ्रातृन्भ्यगमद्विद्वान्पार्थेन सहितो बली ॥ भ्रातृभिः पंचभिः कृष्णो वृतः शक्रइवामरैः ९ यात्राकालस्य योग्यानि कर्माणि गरुडध्वजः ॥ कर्तुं कामः शुचिभूत्वा स्नातवान्समलंकृतः १० अर्चयामास देवांश्च द्विजांश्च यदुपुंगवः ॥ माल्यजाप्यनमस्कारैर्गंधैरुच्चावचैरपि ११ सकृत्वासर्वकार्याणि प्रतस्थेतस्थुपांवरः ॥ उपेत्य स यदुश्रेष्ठो वा ह्यकक्षाद्विनिर्गतः १२ स्वस्तिवाच्याहृतो विप्रान्दधिपात्रफलाक्षतैः ॥ वसुप्रदाय च ततः प्रदक्षिणमथाकरोत् १३ कांचनं रथमास्थाय ताक्षकैतनमाशुगम् ॥ गदाचक्रासिशाङ्गाद्यैरायुधैरावृतं शुभम् १४ तिथावप्यथ नक्षत्रे मुहूर्ते च गुणान्विते ॥ प्रययौ पुंडरीकाक्षः शैब्यसुग्रीववाहनः १५ अन्वाकुरोह चाप्येनं प्रेम्णाराजायुधिष्ठिरः ॥ अपास्य चास्य यंतारं दारुकं यंतसत्तमम् १६ अभीषून्संप्रजग्राह स्वयंकुरुपतिस्तदा ॥ उपारुह्यार्जुनश्चापि चामरव्यजनंसितम् १७ रुक्मदंडं दृढद्वाहुर्विदुधावप्रदक्षिणम् ॥ तथैव भीमसेनोऽपि यमाभ्यां सहितो बली १८ पृष्ठतोऽनुययौ कृष्णमृत्विक्पौरजनैः सह ॥ स तथा भ्रातृभिः सर्वैः केशवः परवीरहा १९ अन्वीयमानः शुशुभेशिष्यैरिव गुरुः प्रियैः ॥ पार्थमामंश्य गोविंदः परिष्वज्य सुपीडितम् २० युधिष्ठिरं पूजयित्वा भीमसेनं यमौ तथा ॥ परिष्वक्तो भृशं तैस्तु यमाभ्यामभिवादितः २१ योजनार्धमथोगत्वा कृष्णः परपुरं जयः ॥ युधिष्ठिरं समाभ्यनिवर्तस्वेति भारत २२ ततोऽभिवाद्य गोविंदः पादौ जग्राह धर्मवित् ॥ उत्थाप्य धर्मराजस्तु मूर्ध्नुपाघ्रायकेशवम् २३ पांडवो यादवश्रेष्ठं कृष्णं कमललोचनम् ॥ गम्यतामित्यनुजाप्य धर्मराजो युधिष्ठिरः २४

ब्रह्मात्मानं प्रापयति कर्मशेषसत्त्वे पुनरुद्भावयति च । ततश्चास्य स्वाविव्याभावादसंगत्वं पराविव्याकल्पितोपाधिसंबंधात्प्रतिमाया भोजकत्ववन्नियंतृत्वमविव्यायाश्चाद्यंतशून्यत्वात् त्रित्यत्वं चेति सिद्धं । ततश्चासंगत्वाद्युक्तमस्य पुरुषसत्तमत्वं जनगमयितृत्वरूपजनार्दनत्वेन नियंतृत्वं नियंतृत्वादेव च 'उत्सीदेयुरिमे लोका न कुर्या कर्म चेदहम्' इति वक्ष्यमाणरीत्या जनशिक्षार्थं धौम्यवंदनेन वैदिकमर्यादापरिपालकत्वं द्रौपदीसांत्वनेन च सुहृदनुग्राहकत्वं चेत्यादि सर्वं समंजसं । अयमेवार्थो मंगलश्लोकाभ्यामस्माभिः संशुद्धीतो न विस्मर्तव्यः ८ भ्रातृन् विपृष्वसुः पुत्रान् ९ । १० । ११ तस्थुषां स्थितिमतां वरः सनातन इत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अभीषून् रथाश्वरइमीन् १७ । १८ । १९ सुपीडितं गाढं यथा भवति तथा परिष्वज्य २० । २१ । २२ । २३ । २४

संविदं पुनरेष्यामीति निश्चयं कृत्वा २५ लोचनैरिति सर्वेन्द्रियाग्राह्यमपि परमात्मानं प्रथमं प्रतिमादिषु संचित्य । मनोभिरिति पश्चात्प्रतिमां त्यक्त्वा मनसैव चित्तयेदित्युक्तं २६ २७ मनसो लये शौरिर्मानसमूर्तिरूपोऽतर्दधे । अत एव ते अकामा निर्विकल्पसमाधिस्थाः । 'यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः । अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुते' इति श्रुतेः । यतो गोविंदे निर्विकल्पे ब्रह्मणि गतं लीनं मानसं येषां ते तथाभूताः २८ निवृत्त्येति समाधिसुखानुभवानंतरं व्युत्थानं ध्वनितं २९ स गत्वेति पाठं गत्वा शीघ्रं गमनशीलः । गमेरन्धेभ्योऽपि दृश्यत इति कनिष् । अनुदात्तोपदेशेत्यनुनासिकलोपे ष्वस्येति तुगागमः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ कल्पया मास एवमेवं करिष्यामीति

ततस्तैःसंविदंकृत्वायथावन्मधुसूदनः ॥ निवर्त्यचतथाकृच्छ्रात्पांडवान्सपदानुगान् २५ स्वांपुरीप्रययौहृष्टोयथाशक्रोऽमरावतीम् ॥ लोचनैरनुजग्मुस्ते तमाद्यष्टिपथात्तदा २६ मनोभिरनुजग्मुस्तेकृष्णंप्रीतिसमन्वयात् ॥ अतस्तमनसामेवतेपांकेशवदर्शने २७ क्षिप्रमंतर्दधेशौरिश्चक्षुषांप्रियदर्शनः ॥ अकामा एवपार्थास्तेगोविंदगतमानसाः २८ निवृत्त्योपययुस्तूर्णस्वंपुरंपुरुषर्षभाः ॥ स्यंदनेनाथकृष्णोऽपित्वरितंद्वारकामगात् २९ सात्वतेनचवीरेणपृष्ठतोया यिनातदा ॥ दारुकेणचसूतेनसहितोदेवकीसुतः ॥ सगतोद्वारकांविष्णुर्गरुत्मानिववेगवान् ३० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ निवृत्त्यधर्मराजस्तुसहभ्राट्भिरच्युतः ॥ सुहृत्परिवृतोराजाप्रविवेशपुरोत्तमम् ३१ विमृज्यसुहृदःसर्वान्भ्रातृन्पुत्रांश्चधर्मराट् ॥ मुमोदपुरुषव्याघ्रोद्रौपद्यासहितोऽपि ३२ केशवोऽपि मुदायुक्तःप्रविवेशपुरोत्तमम् ॥ पूज्यमानोयदुश्रेष्ठैरुग्रसेनमुखैस्तथा ३३ आहुकंपितरंवृद्धंभातरंचयशस्विनीम् ॥ अभिवाद्यबलंचैवस्थितःकमललोचनः ३४ प्रद्युम्नसांघनिशठांश्चारुदेष्णंगदंतथा ॥ अनिरुद्धंचभानुंचपरिष्वज्यजनार्दनः ३५ सवृद्धैरभ्यनुज्ञातोरुक्मिण्याभवनंययौ ॥ मयोऽपिसमहाभागः सर्वरत्नविभूषिताम् ॥ विधिवत्कल्पयामाससभांधर्मसुतायवै ३६ ॥ इतिश्रीमहामारुतेसभापर्वणिसभाक्रियापर्वणिभगवद्धानेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथाब्रवीन्मयःपार्थमर्जुनंजयतांवरम् ॥ आपृच्छेत्वांगमिष्यामिपुनरेष्यामिचाप्यहम् १ उत्तरेणतुकैलासंमैनाकंपर्वतंप्रति ॥ यियक्षमाणेषुपुरादानवेषुमयाकृतम् २ चित्रमणिमयंभांडरम्यंविंदुसरःप्रति ॥ सभायांसत्यसंधस्ययदासीदृषपर्वणः ३ आगमिष्यामितद्ब्रूय्यदितिष्ठतिभारत ॥ ततःसभांकरिष्यामिपांडवस्ययशस्विनीम् ४ मनःप्रल्हादिर्नाचित्रांसर्वरत्नविभूषिताम् ॥ अस्तिविंदुसरस्युग्रागदाचकुरुनंदन ५ निहिताभावयाम्येवंराज्ञाहत्वारणेरिपून् ॥ सुवर्णविंदुभिश्चित्रागुर्वीभारसहादृढा ६

मनसिचिचारयामासेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति सभा० नैलकंठीये भारतमा० द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥७॥ अथेति । १ । २ भांडमिव भांडं मूलधनं विचित्ररंगोपादानद्रव्यं कृतं हिगुलादिवन्निर्मितं मणिमयं मणिप्रचुरं । येन कृत्रिममयूरादीनां चंद्रकलोचनादीनि क्रियन्ते ३ । ४ । ५ राज्ञा वृषपर्वणा निहिता सेदानीमप्यस्तीति भावयामीति योज्यं । ततोऽर्वाभीमसेनं विना तदुद्यमनयोग्यस्य पुंसोऽजातत्वादिति भावः । भारसहा गदांतरेण सन्निपाते सत्यविचाल्वा यतो दृढा ६

सा वै शतसहस्रस्य लक्षस्य गदालक्षेण तुल्येत्यर्थः । स्वर्णभारसहस्रस्येति पाठे तु 'तुलां पलशतं प्राहुर्भारः स्याद्विंशतिस्तुला'इति शास्त्रोक्तमानेन गुर्वीत्यर्थः ७।८ प्रागुदीचीमैशा नां उत्तरेणोत्तरतः ९ हिरण्यशृंगो मैनाकावयवसूतो गिरिः १० ईश्वरेण प्रजापतिना ११।१२ दृष्टांततः शास्त्रसिद्धांततः १३ भूतपतिर्महादेवः सृष्ट्वा सृष्टिकर्ता । अत्रापि गत्वेतिवत् कनिष् १४।१५ शिष्टसंप्रतिपत्तये इति पाठेऽपि शिष्टान् धर्मानुष्ठाने प्रवर्तयितुमित्यर्थः १६।१७ स्फाटिकं स्फाटिक इत्युपलक्षणं नानारत्नमयं सितसारंगपिशांगादिवर्णानां महामणी नां चूर्णानि यथापेक्षितं मिश्राणि शुकपारावतमयूरजपादाडिमजंबूफलवर्णाद्यवांतरमिश्ररंगरचनार्थं वृषपर्वयागे सभार्थं संपादितं तत्रोपयुक्तावशिष्टमानीतवानित्यर्थः १८ किंकरैः सविशतसहस्रस्यसंमिताशत्रुघातिनी ॥ अनुरूपाचभीमस्यगांडीवंभवतोयथा ७ वारुणश्चमहाशंखोदेवदत्तःसुघोषवान् ॥ सर्वमेतत्प्रदास्यामिभवतेना त्रसंशयः ८ इत्युक्त्वासोऽसुरःपार्थंप्रागुदीचींदिशंगतः ॥ अथोत्तरेणकैलासान्मैनाकंपर्वतंप्रति ९ हिरण्यशृंगःसुमहान्महामणिमयोगिरिः ॥ रम्यंविंदुस रानामयत्रराजाभगीरथः १० द्रष्टुंभागीरथींगंगामुवासबहुलाःसमाः ॥ यत्रेष्टंसर्वभूतानामीश्वरेणमहात्मना ११ आहृताःऋतवोमुख्याःशतंभरतसत्तम ॥ यत्रयूपामणिमयाश्चेत्याश्वापिहिरण्यमयाः १२ शोभार्थंविहितास्तत्रनतुदृष्टांततःकृताः ॥ यत्रेष्टासगतःसिद्धिसहस्राक्षःशचीपतिः १३ यत्रभूतपतिःमृ द्धासर्वान्लोकान्सनातनः ॥ उपास्यतेतिग्मतेजाःस्थितोभूतैःसहस्रशः १४ नरनायणौब्रह्मायमःस्थाणुश्चपंचमः ॥ उपासतेयत्रसत्रंसहस्रयुगपर्यये १५ यत्रेष्टंवासुदेवेनसत्रैर्वर्षगणान्वहन् ॥ श्रद्धधानेनसततंधर्मसंप्रतिपत्तये १६ सुवर्णमालिनोयूपांश्चेत्यांश्वाप्यतिभास्वरान् ॥ ददौयत्रसहस्राणिप्रयुतानि चकेशवः १७ तत्रगत्वासजग्राहगदांशंखंचभारत ॥ स्फाटिकंचसभाद्रव्यंयदासीदृषपर्वणः १८ किंकरैःसहरक्षोभिर्यदरक्षन्महद्धनम् ॥ तदगृह्णान्मयस्त त्रगत्वासर्वमहासुरः १९ तदाहृत्यचतांचक्रेसोऽसुरोऽप्रतिमांसभाम् ॥ विश्रुतांत्रिपुलोकेषुदिव्यांमणिमयींशुभाम् २० गदांचभीमसेनायप्रवरांप्रददौतदा ॥ देवदत्तंचार्जुनायशंखप्रवरमुत्तमम् २१ यस्यशंखस्यनादेनभूतानिप्रचकंपिरे ॥ सभाचसामहाराजशातकुंभमयद्रुमा २२ दशकिष्कुसहस्राणिसमंता दायताऽभवत् ॥ यथावद्वैर्यथार्कस्यसोमस्यचयथासभा २३ भ्राजमानातथाऽत्यर्थेदधारपरमंवपुः ॥ अभिघ्नतीवप्रभयाप्रभामर्कस्यभास्वराम् २४ प्रवभौ ज्वलमानेवदिव्यादिव्येनवर्चसा ॥ नवमेघप्रतीकाशादिवमावृष्यविष्टिता ॥ आयताविपुलारम्याविपाप्माविगतकृमा २५ उत्तमद्रव्यसंपन्नारत्नप्राकार तोरणा ॥ बहुचित्रावहुधनासुकृताविश्वकर्मणा २६ नदाशाहीसुधर्मावाब्रह्मणोवाऽथतादृशी ॥ सभारूपेणसंपन्नायांचक्रेमतिमान्मयः २७

रक्षसां जातिविशेषैः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ दिव्या दिव्येन वर्चसा अलोकिकेन च तेजसा नवमेघप्रतीकाशा नवभिर्मेघैरिव मेघैश्चित्तलेत्रे चमत्कारामृतवर्षिभिः शृंगारादिभीरस्तत्तच्चित्रेष्वभिनीय प्रदर्शितैः शोभमाना दिवमावृष्य व्याप्यामिमूयेति यावत् । विष्टिता विशेषेण स्थिता । विपाप्मा पापघ्नी दिव्यतेजःसंपन्नत्वात् । विगतकृमा श्रमच्छेदिनी । व्युत्थास्त्वत्र विचित्रमणिवेदिकेति पाठं कल्पयन्ति २५ प्राकारः परिधिभित्तिः तोरणानि बहिर्द्वाराणि । प्राकारमालिनीत्यपि पाठः २६ दश अहिंसादीन् यम नियमानर्हति ते दशार्हा भगवद्भक्ता बलिदानप्रमृत्यस्तेषामियं दशार्हा । सात्वतीति पाठे सात्परमात्मा सोऽस्त्येषां ते सात्वंतस्तेषामियं सात्वतीति स एवार्थः २७

वहंतीति सभाया जंगमत्वमुक्तं अत एव विमानप्रतिमेति नाम तस्या युक्तं २८ २९ नलिनी कमलवर्ती सरसी । वैदुर्यैरिन्द्रनलिमणिमयैः पत्रेव्याप्तं मणिनालमयांबुजां मणिमयना
लां कनकांबुजां च 'मयः शिल्पिनि दैत्यानां करमेश्वतरेपि च' इति विश्वः 'करमःकलभो वाऽष्टापदे' इति च विश्वः । मणिनालोज्वलांबुजामिति पाठे तु मणिमयानि नालेषु विकस्व
राण्यंबुजानि यस्यां सा तथा । मणिमयनालेषु स्वच्छांबुजां वा ३० पद्मसौगंधिकवर्ती पद्माकारैः सौगंधिकैः पद्मरागैर्युक्ता । पद्मरागमयपद्मामित्यर्थः । 'सौगंधिकं तु कल्हारेपद्म
रागेच' इति मेदिनी । हैमसौगंधिकवर्तीमिति पाठे स्पष्टार्थः । पुष्पितैर्विकसितैः । निष्पंकेति विद्यमानमपि सलिलमतिस्वच्छत्वादाश्रयरूपेणैव प्रकाशते न स्वरूपेण स्फटिकजपा
कुसुमवत् । अनेन तत्र स्थलभ्रमकारणमुक्तं ३१ मंदानिलेन समुद्धूतां समुच्छलितविंदुं । अत एव सर्वतः प्रसुतनलिनीपत्रेषु मुक्तातुल्यैर्जलविंदुभिराचितां व्याप्तां । महामणिमयाः

तांस्मत्त्रमयेनोक्तारक्षंतिचवहंतिच ॥ सभामष्टौसहस्राणिकिकरानामराक्षसाः २८ अंतरिक्षचराधोरामहाकायामहाबलाः ॥ रक्ताक्षार्पिगलाक्षाश्चशुक्ति
कर्णाःप्रहारिणः २९ तस्यांसभायांनलिनीचकाराप्रतिमांमयः ॥ वैदुर्यपत्रविततांमणिनालमयांबुजाम् ३० पद्मसौगंधिकवर्तीनानाद्विजगणायुताम् ॥
पुष्पितैःपंकजैश्चित्रांकूर्मैर्मत्स्यैश्चकांचनैः ॥ चित्रस्फटिकसोपानानिष्पंकसलिलांशुभाम् ३१ मंदानिलसमुद्धूतांमुक्ताविंदुभिराचिताम् ॥ महामणिशिलाप
ट्टवद्वपर्यंतवेदिकाम् ३२ मणिरत्नाचितांतांतुकेचिदभ्येत्यपार्थिवाः ॥ दृष्ट्वाऽपिनाभ्यजानंततेऽज्ञानात्प्रपतंत्युत ३३ तांसभामभितो नित्यंपुष्पवंतोमहा
दुमाः ॥ आसन्नानाविधालालाःशीतच्छायामनोरमाः ३४ काननानिसुगंधीनिपुष्करिण्यश्चसर्वशः ॥ हंसकारंडवोपेताश्चक्रवाकोपशोमिताः ३५ जलजा
नांचपद्मानांस्थलजानांचसर्वशः ॥ मारुतोगंधमादायपाण्डवानस्मनिषेवते ३६ ईदृशींतांसभां कृत्वामासैःपरिचतुर्दशैः ॥ निष्ठिताधर्मराजायमयोराज
इयवेदयत् ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिसभाक्रियापर्वणिसभानिर्माणेऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रवेशनंतस्यांच
केराजायुधिष्ठिरः ॥ अयुतंभोजयित्वातुब्राह्मणानानराधिपः १ साज्येनपायसेनैवमधुनामिश्रितेनच ॥ भक्ष्यैर्मूलैःफलैश्चैवमांसैर्वाराहहारिणैः ॥ कृसरे
णाथजीवंत्याहविष्येणचसर्वशः २ मांसप्रकारैर्विविधैःखाद्यैश्चापितथानृप ॥ चोष्यैश्चविविधैराजरपेयैश्चबहुविस्तरैः ३

शिलापट्टा दीर्घचतुरस्रपाषाणास्तैर्बद्धाः पर्यते समीपे चतुर्दिक्षु वेदिकाः यस्यास्तां ३२ मणिरत्नचितां तां नलिनीं त्वभ्येत्याधिगत्य ज्ञात्वा । अयं भावः अदृष्टपूर्वैरतिमास्वरेः पत्र
नालपुष्पैराच्छन्नत्वात्सलिलस्य काचमय्यां वैदुर्यमणिमय्यां वा भुवि कृत्रिमाण्येव कमलादीनीति भ्रमान्मणिरत्नचिता भूमिरेवेयमिति तां नलिनीं ज्ञात्वा स्थलभ्रमाज्जले पतंतीति
३३ तां सभामभित इति कर्मप्रवचनीययोगात् द्वितीया तस्याः सभायाः समंतत इत्यर्थः ३४ पुष्करिण्यस्तटाकाः ३५ । ३६ परिचतुर्दशैश्चतुर्दशाधिकैः ॥ ३७ ॥ ॥ इति
सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ तत इति १ कृसरेण तिलमिश्रादनेन । 'ओदनस्तिलमिश्रस्तु कृसरः परिकीर्तितः । तिलकल्का
न्विनिक्षिप्य श्रितो वा कृसरो भवेत्' इति गृह्यविदः । जीवंत्या पाकविशेषेण ओदनस्थैव यवनभाषया विरिंजि इत्युच्यते । शाकविशेषेणेत्यन्ये २ । ३

अहतैःअनुपमुक्तैः ४ । ५ देवतानि द्वारादिषु स्थानेषु पितामहादीनि । 'द्वारे पितामहं विंश्यात्' इति गृह्यात् ६ मल्लाः वाहुयोधिनः झल्ला लकुटयोधिनः ७ । ८ । ९ । १०
अहतैश्चैववासोभिर्माल्यैरुच्चावचैरपि ॥ तर्पयापासविप्रेन्द्रानानादिग्भ्यःसमागतान् ४ ददौतेभ्यःसहस्राणिगवांप्रत्येकशःपुनः ॥ पुण्याहघोषस्तत्रासीदि
वस्पृगिवभारत ५ वादित्रैर्विविधैर्दिव्यैर्गवैरुच्चावचैरपि ॥ पूजयित्वाकुरुश्रेष्ठोदेवतानिनिवेश्यच ६ तत्रमल्लानटाझल्लासूतवैतालिकास्तथा ॥ उपत
स्थुर्महात्मानंधर्मपुत्रयुधिष्ठिरम् ७ तथासकृत्वापूजांतांभ्रातृभिःसहपांडवः ॥ तस्यांसभायांरम्यायांरमेशक्रोयथादिवि ८ सभायामृषयस्तस्यांपांडवैःसहआ
सते ॥ आसांचक्रुर्नरेन्द्राश्चनानादेशसमागताः ९ आसितोदेवलःसत्यःसर्पिर्मालीमहाशिराः ॥ अर्वावसुःसुमित्रश्चमैत्रेयःशुनकोबलिः १० वकोदाल्भ्यःस्थूल
शिराःकृष्णद्वैपायनःशुकः ॥ सुमंतुर्जैमिनिःपैलोव्यासाशिष्यास्तथावयम् ११ तित्तिरियांजवल्क्यश्चसुतोलोमहर्षणः ॥ अप्सुहोम्यश्चधौम्यश्चअणीमांड
व्यकौशिकौ १२ दामोष्णीपश्चैवलिश्चपर्णादोघटजानुकः ॥ मौजायनोवायुभक्षःपाराशर्यश्चसारिकः १३ बलिवाकःभसिनीवाकःसप्तपालःकृतश्रमः ॥ जातूकर्णः
शिखावांश्चआलंबःपारिजातकः १४ पर्वतश्चमहाभागोमार्कंडेयोमहामुनिः ॥ पवित्रपाणिःसावर्णोभालुकुकिर्गालवस्तथा १५ जंघाबंधुश्चैभ्यश्चकोपवेगस्तथा
भृगुः ॥ हरिवभ्रुश्चकौडिन्योवधुमालीसनातनः १६ काक्षीवानौशिजश्चैवनाचिकेतोऽथगौतमः ॥ पैंग्योवराहःशुनकःशांडिल्यश्चमहातपाः १७ कुरुरोवेणुजंघोऽ
थकालापःकठएवच ॥ सुनयोधर्मविद्वांसोऽष्टात्मानोजितेंद्रियाः १८ एतेचान्येचबहवोवेदेवेदांगपारगाः ॥ उपासतेमहात्मानंसभायामृषिसत्तमाः १९ कथयं
तःकथाःपुण्याधर्मज्ञाःशुचयोऽमलाः ॥ तथैवक्षत्रियश्रेष्ठाधर्मराजमुपासते २० श्रीमान्महात्माधर्मात्मानुंजकेतुर्विधर्धनः ॥ संग्रामजिहुर्मुखश्चउग्रसेनश्चवी
र्यवान् २१ कक्षसेनःक्षितिपतिःक्षेमकश्चापराजितः ॥ कंबोजराजःकमठःकंपनश्चमहाबलः २२ सततंकंपयामासयवनानेकएवयः ॥ बलपौरुषसंपन्नान्
कृतास्त्रानमितौजसः ॥ यथासुरान्कालकेयान्देवोवज्रधरस्तथा २३ जटासुरोमद्रकानांचराजाकुंतिःपुलिंदश्चकिरातराजः ॥ तथाऽगवांगौसहपुंड्रकेणपां
डवोऽद्राजौचसहांध्रकेण २४ अंगोवंगःसुमित्रश्चशैव्यश्चामित्रकर्शनः ॥ किरातराजःसुमनायवनाधिपतिस्तथा २५ चाणूरोदेवरातश्चभोजोभीमर
थश्चयः ॥ श्रुतायुधश्चकालिंजोयसेनश्चमागधः २६ सुकर्माचेकितानश्चपुरुश्चामित्रकर्शनः ॥ केतुमान्वसुदानश्चवैदेहोऽथकृतक्षणः २७ सुधर्माचा
निरुद्धश्चश्रुतायुश्चमहाबलः ॥ अनूपराजोदुर्धर्षःक्रमजिच्चसुदर्शनः २८ शिशुपालःसहसुतःकरूपाधिपतिस्तथा ॥ वृष्णीनांचैवदुर्धर्षाःकुमारादेवरूपिणः
२९ आहुकोविपृथुश्चैवगदःसारणएवच ॥ अक्रूरःकृतवर्माचसत्यकश्चशिनेःसुतः ३०

३१ । ३२ । ३३ रौरवाजिनवाससोमृगचर्मपरीधानाः ३४ । ३५ । ३६ सप्तविंशतिश्चित्रसेनाया गंधर्वगणाः ३७ साम्यं तालविशेषः शंपेत्यपि पाठः शंपा दक्षिण हस्तगृहीततालविशेषः । 'शंपादक्षिणपातस्तु वामे ताल इति स्मृतः' इत्युक्तेः । प्रमाणे गीतवाद्यतालानां ध्वनिसाम्ये । लये द्रुतमध्यविलंबिते । स्थाने उरः शिरः कंठादी ३८ ३९ । ४० । ४१ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये चतुर्थाऽध्यायः ॥४॥ अथ तत्रोपविष्टेष्विति । अत्र नारदो युधिष्ठिरं प्रश्नमुखेन राजधर्मानुशास्त्रि १ तत्र शास्तुः स्व रूपं तावद्व्याचष्टे अस्यापि कणिकतुल्यता माभूदिति वेदोपनिषदां वेत्तेति वेदाः ऋग्यजुःसामाथर्वाणः । उपनिषदो रहस्यविद्याश्चतुर्विधाः । तत्र कर्मागावबद्धोपासनं 'उपावा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः' इत्यादिशास्त्रविहितं कर्मगेष्वश्वदिषु विराड्दृष्टिकरणं । प्रतीकोपासनं 'अन्नं ब्रह्मेत्युपासीत आदित्यो ब्रह्मेत्यादेशः' इत्यादित्यादिमूर्तिषु ब्रह्मदृष्टिकरणं अहंग्रहोपासनं 'स्वं वा अहमस्मि भगवो देव ते अहं वै त्वमसि' इति व्यतिहारेणात्मनो देवतायाश्चाभेदचितनं । ज्ञानं ब्रह्मात्मानुभवः । वेदानां कर्मप्रतिपादकानां तदंतर्गतानामुपनि

भीष्मकोऽथाकृतिश्चैवयुमत्सेनश्चवीर्यवान् ॥ केकयाश्चमहेष्वासायज्ञसेनश्चसौमकिः ३१ केतुमान्वसुमांश्चैवकृतास्त्रश्चमहाबलः ॥ एतेचान्येचवहवःक्षत्रियामुख्यसंमताः ३२ उपासतेसभायांस्मकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अर्जुनंयेचसंश्रित्यराजपुत्रामहाबलाः ३३ अशिसंतधनुर्वेदरौरवाजिनवाससः ॥ तत्रैवशिक्षिताराजन्कुमारावृष्णिनंदनाः ३४ रौक्मिणेश्चसांबश्चयुयुधानश्चसात्यकिः ॥ सुधर्माचानिरुद्धश्चशैब्यश्चनरपुंगवः ३५ एतेचान्येचवहवोराजानःपृथिवीपते ॥ धनंजयसखाचात्रानित्यमास्तेस्मत्तुंबुरुः ३६ उपासतेमहात्मानमासीनंसप्तविंशतिः ॥ चित्रसेनःसहामात्योगंधर्वाप्सरसस्तथा ३७ गीतवादित्रकुशलाःसाम्यतालविशारदाः ॥ प्रमाणेऽथलयेस्थानेकिन्नराःकृतनिश्चमाः ३८ संचोदितास्तुंबुरुणागंधर्वसहितास्तदा ॥ गायंतिदिव्यतानैस्ते यथान्यायंमनस्विनः ३९ पांडुपुत्रानृषींश्चैवरमयंतउपासते ॥ तस्यांसभायामासीनाःसुव्रताःसत्यसंगराः ४० दिवीवदेवाब्रह्माणंयुधिष्ठिरमुपासते ४१ ॥ इतिम०भा०सभापर्वणिसभाक्रियापर्वणिसभाप्रवेशोनामचतुर्थोऽध्यायः ४ ॥ समाप्तंचसभाक्रियापर्व ॥ ॥ ४ ॥ ॥ अथलोकपालसभाख्यानपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अथतत्रोपविष्टेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ महत्सुचोपविष्टेषुगंधर्वेषुचभारत १ वेदोपनिषदांवेत्ताऋषिःसुरगणार्चितः ॥ इतिहासपुराणज्ञःपुराकल्पविशेषवित् २ न्यायविद्वर्मतत्त्वज्ञःषडंगविदनुत्तमः ॥ ऐक्यसंयोगनानात्वसमवायविशारदः ३

पदां च वेत्ता पाठतोऽर्थतश्च ज्ञाता । अत एव ऋषिः मंता फलं प्रति वेदोक्तकृत्स्नफलभागी कृतानुष्ठानत्वात् । अत एव सुरगणार्चितः । इतिहासपुराणे प्रसिद्धे । पुराकल्पो बहुकृतं कर्मन्वाख्यानं 'देवासुराः संयत्ता आसन्' इत्यादिकं वेदोक्तं । विशेषः एककर्तृकर्मन्वाख्यानं परिकल्प्यारूपं । 'हरिश्चंद्रो ह वैधस ऐश्वराको राजाऽपुत्र आस' इत्यादि तस्य योगबलात् प्रत्यक्षदर्शी २ न्यायः पंचांगमधिकरणं । यथा 'विषयो विशयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरं ॥ संगतिश्चेति पंचांगं शास्त्रेऽधिकरणं विदुः' । अत्र यूपस्य स्वरुं करोतीति वाक्यं विषयः । तत्र पृथी यूपसंबन्धीतिकर्तृव्यतालक्षणार्था उत यूपस्यवलक्षणार्थेतिमंदेहो विशयः । एतावेव पूर्वोत्तरपक्षौ ज्ञेयो । कल्पनालाववानुग्रहादुत्तरः सिद्धांतः । फलमनुष्ठानमेव । पूर्वपक्षे तक्षणाष्टास्त्रीकरणादिना काष्ठांतरं यूपसदृशं निर्मातव्यं । सिद्धांते एकदेशस्य पृथक्करणमात्रमिति । इदमेव पंचकं मोक्षधर्मेषूक्तं । 'सूक्ष्मं सांख्यकर्मौ चामौ निर्णयः-

सप्रयोजनः । पंचैतान्पनुजानीहि वाक्यमित्युच्यते बुधैः' इति । सूक्ष्मं महनार्थत्वाद्भिषयः । सांख्यमेवमेवं वेति विचारः । क्रमोऽतिक्रमः सिद्धांतस्य पूर्वपक्ष इत्यर्थः । निर्णयः सिद्धांतः । प्रयोजनं फलमिति । वाक्यं वाक्यार्थनिर्णयोपायः । एवं पूर्वोत्तरमीमांसाधिकरणानि न्यायास्तद्विद्वत् । पर्मज्ञो मन्वादिप्रणीतशास्त्रतत्त्वज्ञः । षडंगवित् शिक्षा कल्पो व्याकरणं छन्दोविचितिनिरुक्तं ज्योतिषमिति षड्देवांगानि । अनुत्तमोऽत्युत्कृष्टः । ऐक्यसंयोगनानात्वसमवायविशारदः ऐक्यादित्रयं सर्वेष्वपि शास्त्रेषु समानं । यथा मीमांसायां सामिधो यजतीत्यादिप्रयाजाद्यंगवाक्यानां दर्शपूर्णमासाभ्यां स्वर्गकामो यजेतेति महावाक्येनैकवाक्यत्वमेक्यं । संयोगनानात्वं संयोगपृथक्त्वं । यथा दग्ना जुहोतीति वाक्यान्नित्यमपि द्विदग्नाद्रियकामस्येति वाक्यांतरेणैत्रियार्थमपि पृथग्विधीयते तेन द्वयमपि युगपद्गना साध्यत इति । समवायः एकास्मिन्कर्मण्यनेकेषां धर्माणां सन्निपातः । यथा इष्टिपशुसोमात्मके राजसूये इष्ट्यादीनां दर्शादित्रिकद्वयस्येव साक्षात्परमाऽपूर्वजनकत्वे उपनिपातो न त्वंगानामिव परंपरया परमापूर्वोपकारकत्वं । यद्वा 'तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसाऽनाज्ञकेन' इति आत्मविविदिषोत्पादकापूर्वं वेदानुवचनादीनामेककार्यकारित्वलक्षणमेक्यं । नन्वेककर्मागत्वाभावे कथमेवामेक्यमत आह संयोगनानात्वेति । स्वस्ववाक्योत्पन्नानां पृथक्फलानामप्येषां संयोगपृथक्त्वन्यायेन विविदिषार्थत्वमपि युक्तमेवेत्यर्थः । नन्वेषां समुच्चितानामेककार्यकारित्वे समुच्चयासंभवः राजसूयादीनां ब्राह्मणाद्यनुपयोगित्वात् प्रत्येकं चेदितरवैयर्थ्यमित्याशंक्याह । समवायविशारद इति समवायो यथाधिकारं कर्मसंबन्धः । अयमर्थः ब्राह्मणादीनां राजसूयादिष्वनधिकारात् तत्प्राप्तिः । विविदिषायाः पापनिवृत्तिफलकेनैत्यैरेवोत्पत्तेर्न तदर्थं फलतो निविद्धानां ज्ञेनादीनां प्राप्तिः । अत एव हेतुद्वयात्पविष्टेषुपांडवैकं काम्यमपि न निवार्यते । नित्यानामपि न सर्वेषां

वक्ताप्रगल्भोमेधावीस्मृतिमात्रयवित्कविः ॥ परापरविभागज्ञःप्रमाणकृतनिश्चयः ४

समुच्चयः विविदिषारूपदृष्टफलकत्वात् । तस्मान्न सर्वकर्मसमुच्चयो नापीतरवैयर्थ्यमिति । एवंरूप एव समुच्चयोऽत्र समवायशब्दार्थः । अस्मिन्मुख्ये विशारदो विवेकसमर्थः । यद्वा ऐक्यं साधर्म्यादृष्टिव्यादीनां द्रव्यत्वेन रूपेण । संयोगनानात्वमसाधारणधर्मसंबन्धस्तेन पृथिवीत्वजलत्वादिरूपेण भेदोऽपि समवायः शरीरे पंचानामपि भूतानां मेलकः । एतेषां तत्त्वं साधर्म्यं वैधर्म्यं संकरं च ज्ञातुं कुशल इत्यर्थः ॥ ३ ॥ न केवलं ज्ञातुमेव कुशलः किंतु वक्तुमित्याह वक्तेति । वक्ताऽपि समानाधिकरण एवेत्याह प्रगल्भ इति असंबद्धप्रलापी नेत्यर्थः । यतो मेधावी ऊहापोहकुशलः । तादृशोऽपि स्मृतिमान् अधीतं न नाशितवानित्यर्थः । नयविद्याविभागादिव्यवहारवित् । कविरनागतदर्शी । परापरविभागज्ञः परापरयोर्ज्ञानकांडकर्मकांडयोर्विभागो यथायोग्यं शिष्येषु विभजनं तज्ज्ञः । यतः प्रमाणकृतनिश्चयः प्रमाणं प्रत्यक्षानुमानागमादि । तच्च द्विविधं लौकिकमलौकिकं च आद्यं घटवह्निस्वर्गादिविषयं । द्वितीयम् निर्विशेषात्मवस्तुतत्त्वविषयम् । तथाहि अहंकारादिकमात्मनि सुषुप्त्यादावदृष्टत्वात्निश्चयेति तत्र प्रत्यक्षं सुप्तौ निर्विशेषत्वं । तथा द्रष्टृदृश्यौ एकोपादानकौ भास्यभासकत्वात् श्रोत्रशद्वत् भास्यभासकौ च दृश्यद्रष्टारौ तस्मादेकोपादानकौ यौ न तथा तौ नैकोपादानकौ यथा शब्दघ्राणाविति व्यतिरेकतो वा साध्यसिद्धौ सत्यामुपादानोपादेयोरभेदाद्ब्रह्मात्रं वस्तुतत्त्वमिति सिद्धयति अनुमानादप्यात्मनो निर्विशेषत्वम् । घटज्ञानं पटज्ञानमिति दृशि विशेषदर्शनानुभवस्य घटाकाशादिवदोपाधिकत्वात् । तथाऽग्नोऽप्यात्मनो निर्विशेषत्वे प्रसिद्धः । 'अस्थूलमनणु निर्गुणं निष्क्रियम्' इत्यादिः ४

नन्वनुमानबलाच्चन्द्रप्रादेशिकत्वप्रत्यक्षं ब्रजमानः प्रस्तर इत्यादिरागमश्च शिथिलीक्रियते । अनुमानमपि नरशिरःकपालं शुचि प्राण्यंगत्वात् शंखवदित्यादिकं 'नारं स्पृष्ट्वाऽस्थि स स्नेहं सवासा जलमाविशेत्' इत्यागमेन । तथा च सर्वमपि प्रमाणं सदोपमतस्तत्र कृतनिश्चयत्वं दूरापेतमित्याशंक्याह पंचावयवयुक्तस्य वाक्यस्य गुणदोषवित् । तत्र परं बोधयितुं प्रवृत्तस्यानुमानवाक्ये प्रतिज्ञादयः पंचावयवाः । तत्र पर्वतो वह्निमानिति प्रतिज्ञा । धूमादिति हेतुः । यथा महानस इति दृष्टांत उदाहरणम् । धूमवांश्चायमित्युपनयः । तस्माद्द वह्निमानिति निगमनं । अस्मिन्वाक्ये गुणोऽनुकूलतर्को यदि वह्निमात्रं स्यात्तर्हि धूमवानपि न स्यात् । दोषो षडो वह्निमानित्यादाविवाश्रयासिद्धिप्रभृतिः । तावुमौ वेतीति तथा । तथा चानुमानं प्रत्यक्षागमौ शिथिलीकरोत् । व्रीहिमसूरादौ शुचित्वाशुचित्वाविभागस्य शास्त्रैकगम्यत्वात् तत्रानुकूलतर्काभाव एवानुमानबाधको न त्वागम इति स्थितं । तथा च लौकिकप्रमाणाधिकारिणे अपरं कर्मकांडमेव विभजते इतरस्येतरदिति विवेकः । ५ । यथावत्कृतनिश्चयः लौकिकानां प्रमाणानां प्रामाण्यमादाय धर्मार्थकामानां पुरुषार्थत्वनिश्चयः । इतरेषां प्रामाण्यमुपजीव्यमप्युपमूद्य मोक्षरसस्य पुरुषार्थत्वनिश्चयः । तदा लौकिकप्रमाणबाधात् । वेदा अवेदा इति श्रुतेः । 'लौकिकं तद्वदेवेदं प्रमाणं त्वात्मनिश्चयात्' इत्यभियुक्तोक्तेश्च । आत्मनिश्चयादवर्गावेतिशेषः । आ आत्मनिश्चयादिति वा छेदः । महामतिः आत्मज्ञः । 'आत्मनो वा अरे दर्शनेन मत्या विज्ञानेनेदं सर्वं विदितम्' इति तस्यैव सार्वज्ञश्रुतेः ६ सांख्ययोगविभागज्ञः सांख्यं वेदांतविचारः योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः अनयोर्विभाग उपयोगः तत्र श्रवणात्मको वाक्यार्थविचारः प्रमाणगतासंभावनानिवृत्त्युपयोगी मननाख्यः श्रुतस्यार्थस्य तर्केणानुसंधानरूपो विचारः प्रमेयगतासम्भावनाविवृत्त्युपयोगी अद्वैतमेव वेदो वदति युक्तियुक्तं चैतदेवेति सांख्यवि

पंचावयवयुक्तस्यवाक्यस्यगुणदोषवित् ॥ उत्तरोत्तरवक्ताचवदतोऽपिबृहस्पतेः ५ धर्मकामार्थमोक्षेषुयथावत्कृतनिश्चयः ॥ तथाभुवनकोशस्यसर्वस्यास्यमहामतिः ६ प्रत्यक्षदर्शीलोकस्यतिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ सांख्ययोगविभागज्ञोनिर्विवित्सुःसुरासुरान् ७

भागः । निदिध्यासनापरपर्यायो योगः अनात्मसु देहादिष्व्वात्मप्रत्ययरूपां विपरीतभावनां निवर्त्य ज्ञानज्ञानज्ञेयाभाववंतं दृष्ट्वात्रप्रत्ययं गोचरयतीति योगविभागः । ये तु 'द्वौ क्रमौ चित्तनाशस्य योगो ज्ञानं च राघव । योगो वृत्तिनिरोधो हि ज्ञानं सम्यगवेक्षणं' इति वासिष्ठवचनमुदाहृत्य चित्तनाशाख्यात्मदर्शनस्य द्वावुपायाविति वदन्ति । तेषां 'तमेव विदित्वातिमृत्युमेति नान्यः पंथा विद्यतेऽयनाय' इति श्रुतिविरोधः । संवादिभ्रमवद्योगोऽपि ज्ञानं जनयित्वैव फलद इति चेतस्योपसर्जनत्वं कर्मणामिव स्यात्तथा च नोपायांतरं योग इत्यापतति । वासिष्ठवाक्यं तु क्रममेदमाह नतूपायभेदं । तथा च कृतोपास्तेर्योग उपसर्जनं वाक्यार्थसंभवं ज्ञानं प्रधानं । अकृतोपास्तेस्तु ज्ञानमुपसर्जनं योगः प्रधानं । यथा दृष्टगोपिंडस्याप्यगृहीतशब्दार्थसंगतिकस्य इयं गौरिति वाक्यमेव गवाज्ञाननुत्तनचलुस्तेन विपरीकृतेऽपि गोपिंडे गोबुमुत्सानुवृतेः । एवं साक्षात्कृतत्वंपदार्थस्यापि तस्वमसीति वाक्यमेव संसारानर्थमूलब्रह्माज्ञानस्य निवर्तकं न मनस्तेन दृष्टेपि त्वमर्थे ब्रह्माज्ञानानुवृत्तिदर्शनात् । एवं साक्षादिमती गौरिति लक्षणतो ज्ञातगोपदार्थस्यापि गोपिंडदर्शनमेव गोबुमुत्सानिवर्तकं न तु वाक्यं । तथा श्रवणादिना ज्ञातब्रह्मपदार्थस्यापि योगादेव दर्शनं न तु वाक्यात् तेन तंत्योपनिषदं पुरुषं पृच्छामीति । मनसैवानुवृत्तव्यमिति च शब्दमनसोर्ज्ञानकरणत्वानुवादकश्रुत्योर्व्यवस्था सिद्धयति । तदिदमुक्तं सांख्ययोगविभागज्ञ इति । विभागो हि द्वयोः समुच्चित्येककार्यकारिस्वे सति संभवति न तु व्रीहियववद्विकल्पैककार्यकारिस्वे इत्यास्तां तावत् । 'सांख्ययोगी पृथग्बालाः प्रवदन्ति न पंडिताः' इत्यत्र प्रपंचयिष्यमाणत्वात् । एवं ब्राह्मणा विद्यया संपन्नत्वमुक्त्वा

राजयोगविद्यांतरसंपत्तिमप्याह निर्विवित्सुः सुरासुरानित्यादिना । निर्विवित्सुः विवित्सुर्विचारं कर्तुमिच्छुः निर्विवित्सुस्तद्विरोधी उभयेषां धीप्रमोषणेन कलहप्रवर्तकः । यद्वा निर्वेदो युद्धादुपरातिस्तं कर्तुमिच्छुः लोकनाशमयादित्यर्थः । एतेन भेदाभिज्ञत्वमुक्तं ७ संधिः साम । विग्रहो निग्रहो दण्ड इत्यर्थः अनुमानविभागवित् स्वपरशक्तिबलाबलेऽनुमानतो निश्चित्य विभागं विभजनं परामात्यादिभ्यो धनप्रदानं तद्वित् । अनुमाय विभागविदिति गौडाः पठन्ति । एवं च नीतिशास्त्रप्रसिद्धोपायचतुष्टयाभिज्ञत्वमुक्तं । षाड्गुण्यविधिपुक्तश्च षड्गुणाः संधिविग्रहयानासनद्वेषीभावसमाश्रयाख्यास्त एव षाड्गुण्यं । स्वार्थेष्व् । तस्य विधिरज्ञातज्ञापनं तेन युक्तः । सर्वदा विजिगीषुभ्यः षाड्गुण्यादिकमुपदिशति स्वस्य निःशत्रुत्वेऽप्याधिकारिकत्वात् । तत्र संधिविग्रहोप्रत्येकं द्विविधौ । प्रबलदुर्बलयोर्विजिगीषावतोः समभूमौ युद्धप्रसंगे आद्यो विग्रहमिच्छति दंडेनैव परः संधिमिच्छति दानेनेति । तयोरेव दुर्बलोऽभेद्यदुर्गाश्रितश्चेद्बलवताऽपि सह देशोल्लंठनादिना विग्रहमिच्छति । इतरस्तु तेन सहाल्पकरग्रहेणापि संधिमेवेच्छति । तथा च दुर्बलद्वारको संधिविग्रहावन्यौ प्रबलद्वारकावन्यौ । तदिदमुक्तेरामायणे 'द्वियोनी संधिविग्रहौ' इति । तत्र प्रबलयोर्निर्विग्रहः यानासनयोः प्रयोजकः । दुर्बलयोनिः संधिद्वेषीभावसमाश्रययोः । तथोक्तं कामंदकीये । 'संधेश्च

संधिविग्रहतस्वज्ञस्त्वनुमानविभागवित् ॥ षाड्गुण्यविधियुक्तश्चसर्वशास्त्रविशारदः ८ युद्धगांधर्वसेवीचसर्वत्राप्रतिघस्तथा ॥ एतैश्चान्यैश्चबहुभिर्युक्तोगुणगणैर्मुनिः ९ लोकाननुचरन्सर्वानागमतांसमांनृप ॥ नारदःसुमहातेजाऋषिभिःसहितस्तदा १० पारिजातेनराजेंद्रपर्वतेनचधीमता ॥ सुमुखेनचसौम्येनदेवर्षिरमितद्युतिः ११ सभास्थान्पांडवान्द्रष्टुंप्रीयमाणोमनोजवः ॥ जयाशीर्भिस्तुतंविप्रोधर्मराजानमार्चयत् १२ तमागतमृषिदृष्ट्वानारदंसर्वधर्मवित् ॥ सहसापांडवश्रेष्ठःप्रत्युत्थायानुजैःसह १३ अभ्यवाद्यतप्रीत्याविनयावनतस्तदा ॥ तदर्हमासनंतस्मैसंप्रदाययथाविधि १४ गांचैवमधुपर्कचसंप्रदायार्घ्यमेवच ॥ अर्चयामासरत्नैश्चसर्वकामैश्चधर्मवित् १५ तुतोषचयथावच्चपूजांप्राप्ययुधिष्ठिरात् ॥ सोर्चितःपांडवैःसर्वैर्महर्षिर्वेदपारगः ॥ धर्मकामार्थसंयुक्तंप्रच्छेदंयुधिष्ठिरम् १६

विग्रहस्यापि द्वैगुण्यं संप्रचक्षते ॥ यानासने विग्रहस्य रूपं संधेः परं द्वयम्' इति द्वौ गुणमूतौ यस्य स द्वैगुणः स च स च तौ तयोर्भावो द्वैगुण्यं तत्र यानं विजिगीषोरिति प्रति यात्रा । आसनं कदाचिच्छक्तिप्रतिबंधे च तत्रैव शत्रोर्दुर्गमावेष्ट्य तत्र धान्यादिप्रवेशनं प्रतिबन्धताऽवस्थानं । बलवता विग्रहे बलवत्तरेणतच्छत्रुणा संधिं कृत्वा उभयत्र दासोऽस्मीति वाचैवात्मसमर्पणं कर्तव्यं न कर्मणेति स द्वेषीभावः । यथोक्तं तत्रैव 'बलिनोर्द्वेषतोर्मध्ये वाचाऽऽत्मानं समर्पयन् । द्वेषीभावेन वर्तत काकाक्षिवदलक्षितः' इति । अरिणा पीड्यमानस्य बलवद्दुर्गभूपालाद्याश्रयणं समाश्रयः । एवं चोपायांतर्गतौ संधिविग्रहावन्यौ षाड्गुण्यांतर्गतौ चान्याविति न पुनरुक्तिः ८ युद्धगांधर्वसेवी तदुभयप्रिय इत्यर्थः सर्वत्र सर्वासु विद्यासु सर्वेषु कर्मसु चाऽप्रतिघोऽप्रतिहतः । पूर्णशक्तित्वात् । अन्यैरसंगत्वकारुण्यादिभिः मुनिरात्मत्वानुसंधानवान् ९ आगमदागतवान् । १० । ११ । आर्चयत् पूजितवान् १२ । १३ । १४ । १५ । १६

कच्चिदर्थोश्च कल्पंत इति । कच्चिदिति कामप्रवेदने स्वाभिप्रायाविष्करणे । त्वदीया अर्थाः स्वकार्ये यागदानकुटुंबमरणादौ समर्था भवन्त्विति ममाभिप्राय इत्यर्थः । एवं करिष्यामि
यथैतदुक्तमित्यंते राज्ञांगीकृतत्वापदुपेशपरोयं ग्रंथ इत्यवसीवते । अर्थधर्मकाममोक्षास्त्वदीयानविहतानिच्छामीति क्रमेण पादचतुष्टयार्थः । कच्चिदिति सर्वत्र संबन्धीयं । तत्रापि
मनश्चांश्वरात्मनि प्रणिधीयमानं न प्रतिहन्यते वृत्त्यंतरेरित्यंत्यपादार्थः १७ त्रिपुतमाधममध्यमेषु ऋत्विक्पुरोहितादिषु धर्मेण सहितां वृत्तिं वर्तसे दंडबद्धेभ्यादिव्यर्थेन सहितां
प्रजासु पालनपटुभागहाराभ्यां धर्मार्थसहितामिति विवेकः । धर्मार्थौ च धर्मार्थौ चेति द्वंद्वकशेषः तैः सहितामिति समासः १८ कच्चिदर्थेनेति । अर्थलोभाद्धर्मबाधो नीचानां धर्म
लोभादर्थबाधो विरक्तानां कामेन प्रीतिसारेण तात्कालिकसुखाभासप्रदर्शनबलेन मोहयता धर्मार्थयोर्बाधः कामुकानां प्रसक्तः । त्वयि राज्यप्रतिकूलानां नीचत्वविरक्तत्वकामुकत्वानां
मभावमिच्छामीत्यर्थः १९ परस्परविरोधिनामेपां कथमेकेनानुष्ठानमित्याशंक्य कालभेदेनेत्याह कच्चिदर्थमिति । 'पूर्वाहे चाचरेद्धर्मं मध्यान्हेऽर्थमुपार्जयेत् । सायान्हे चाचरेत्काममि
त्येपावैदिकी श्रुतिः' इति दक्षोक्तकालव्यवस्थामास्थाय त्रिवर्गं सेवेतेत्यर्थः । सदावरदेति संबोधनेन परानुग्रहरूपो धर्मः सर्वस्मिन्नपि काले कर्तव्य इति सूचयति । समभिजि पाठे अत्रैव
स्वेणात्मसाम्येनेत्यर्थः २० कच्चिद्राजेति पङ्गुणाः 'वक्ता प्रगल्भो मेधावी स्मृतिमान्नयवित्कविः' इति नारदस्तुतो सूचिता वक्तृत्वादयः । अत्र राजगुणेषु वक्तृत्वं चारामात्यादिषु यथायोग्यं

॥ नारदउवाच ॥ कच्चिदर्थोश्चकल्पंतधर्मेचरमतेमनः ॥ सुखानिचानुभूयंतेमनश्चनविहन्यते १७ कच्चिदाचरितंपूर्वैर्नरदेवपितामहैः ॥ वर्तसेवृत्तिम
क्षुद्रांधर्मार्थसहितां त्रिषु १८ कच्चिदर्थेनवाधर्मधर्मेणार्थमथापिवा ॥ उभौवाप्रीतिसारेणनकामेनप्रबाधसे १९ कच्चिदर्थचधर्मचकामंचजयतांवर ॥ विभ
ज्यकालेकालज्ञःसदावरदसेवसे २० कच्चिद्राजगुणैःषड्भिःसप्तोपायांस्तथाऽनघ ॥ बलाबलंतथासम्यक्चतुर्दशपरीक्षसे २१

कार्योपदेशकौशलं । प्रागल्भ्यं

शत्रुदमनादावुत्कर्षप्रदर्शनं । मेधावित्त्वं तर्ककौशलं । स्मृतिमान्कविरिति चातीतानागतयोः परामर्शित्वं । नयविदिति नीतिशास्त्रवित्त्वं । एतै राजगुणैरुपायान्बलाबलमन्यांश्चतुर्दश
त्वं परीक्षसे इति योजना । हेअनघ चतुर्दशमी राजदोषैर्वर्जित ते च वक्ष्यते 'नास्तिक्यमनृतं क्रोधं प्रमादं दीर्घसूत्रतां । अदर्शनं ज्ञानवतामालस्यं पंचवृत्तितां । एकचित्तनमर्यानामन
र्थज्ञैश्च चित्तनं । निश्चितानामनारंभं मंत्रस्यापरिरक्षणं । मंगलाद्यप्रयोगं च प्रत्युत्थानं च सर्वतः । कच्चित्त्वं वर्जयत्येतान् राजदोषांश्चतुर्दश' इति । नास्तिक्यं परलोकापलापः ।
प्रमादोऽनवधानता । दीर्घसूत्रतांचिरक्रियत्वं । पंचवृत्तितां पंचेंद्रियपरवशतां । अर्थानां प्रयोजनानामेकचित्तनमेकेनैव चित्तनं । अनर्थज्ञैर्विपरीतार्थदर्शिभिः सह चित्तनं मंत्रः । मंगल
मुत्सवः । आदिपदाहेत्रपूजादि तस्याप्रयोगमननुष्ठानं प्रत्युत्थानं च सर्वतः युगपत्सर्वदिग्गन्धस्थितशत्रुद्वेशेन दंडयात्रेति तदर्थः यद्वा अघं पराजयमूलं विशनिवर्गस्तद्विहित स च कामं
दकीये उक्तः । 'बालो वृद्धो दीर्घरोगी तथा ज्ञातिबाहिष्कृतः । भीरुको भीरुजनको लुब्धो लुब्धजनस्तथा । विरक्तप्रकृतिश्चैव विषयेष्वपि सक्तिमान् । अनेकचित्तमंत्रश्च देवब्राह्मणानि
दकः । देवोपहतकश्चैव देवचित्तक एव च । दुर्भिक्षव्यसनोपेतो बलव्यसनसंकुलः । अदेशस्थो बहुरिपुर्भुक्तो कालेन पथ्य सः । सत्यधर्मव्यपेतश्च विशतिः पुरुषा अमी । एतैः संधिं न कुर्वीत
विग्रही स्यात्तु केवलम्' इति । उपायाः सप्त सामदानभेददंडमंत्रौषधेन्द्रजालारुखाः । बलाबलं स्वपरपक्षयोः साम्यं । परस्य हीनता स्वस्य वा हीनतेति त्रिविधं । यथायोगं बुद्ध्यादिभिः-

सामादयः परीक्षणीयाः किमनेन शत्रुणा साम कर्तव्यं न वा । कर्तुमारब्धं चेत् सिद्धयति न वा । सिद्धं चेदंते कुशलं न वेति चारप्रेषणादिना च बलाबलप्रभृतिकं परीक्षणीयं ।
तथा चतुर्दश देशादयोऽपि परीक्षणीयाः । ते च नीतिशास्त्रोक्ताः ! 'देशो दुर्ग रथो हस्तिवाजियोधाधिकारिणः । अंतःपुरात्रगणनाः शास्त्रलेख्यधनासवाः । परीक्षया ह्यधिपास्ते
पां चतुर्दश नरेश्वरैः' इति । योधाः शूराः । अधिकारिणो देशपालदुर्गपालसेनापत्यादयः । गणना अश्वरथघनादीनां संख्या । लेख्यमायव्ययनिर्णयाय सर्वस्य पत्रारोहकरणं । धनं
पर्याप्तमपर्याप्तं चेति विचार्य । आसवाः मद्यवदपकारिणः प्रच्छन्नशत्रवः । असव इति पाठे असुर्वलमित्यर्थः । बलाबलेन सम्यक्त्वमिति पाठे स्वीयं परकीयं च देशादिकमुक्तविधेन
बलाबलेन बुद्ध्या चारैश्च परीक्षणीयमित्यर्थः २१ एतदेवाह कच्चिदात्मानमिति । आत्मानं प्रबलं परान् दुर्बलान्परीक्ष्य सेवसे राज्यं । तथा विपरीते जयमूलस्य कोशस्य वृद्धये सं
धाय परैः सह साम कृत्वाऽष्टौ कर्माणि । 'कृषिर्वणिक्पथो दुर्ग सेतुः कुंजरबंधनं । खन्याकरकरादानं शून्यानांच निवेशनं । अष्टौ संधानकर्माणि प्रयुक्तानि मनीषिभिः' इति शास्त्रो
क्तानि सेवसे । कुंजरबंधनं बहुमक्षकत्वात्तेषां यथाविभागं ग्रामीणधनैरेव ग्रामे ग्रामे पोषणार्थं बंधनं । खनी रत्नाद्युत्पत्तिस्थानं आकरः सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानमिति भेदः । खननमात्रे
ण धमनादिनाऽभिमुखीकरणेन च तयोस्तल्लामहेतुत्वात् २२ कृष्यादिनाऽपि कोशवृद्धिः स्वाम्यादिप्रकृतिसप्तकस्य परैर्धनादिना मोहने कृते सति न भवतीत्यत आह कच्चित्प्रकृतय

कच्चिदात्मानमन्वीक्ष्यपरांश्चजयतांवर ॥ तथासंधायकर्माणिअष्टौभारतसेवसे २२ कच्चित्प्रकृतयःसप्तनलुप्ताभरतर्षभ ॥ आढ्यास्तथाऽव्यसनिनःस्वनुर
क्ताश्चसर्वशः २३ कच्चिन्नकृतकैर्दूतैर्येषांप्यपरिशंकिताः ॥ त्वतोवातवचामात्यैर्भियतेमंत्रितंतथा २४ मित्रोदासीनशत्रूणांकच्चिद्वेत्सिचिकीर्षितम् ॥
कच्चित्संधियथाकालंविग्रहंचोपसेवसे २५

इति सप्त । 'स्वाम्यमात्यसुहृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानिच । राज्यांगानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोऽपि च' इति कोशोक्ताः । तत्र स्वामिरूपा प्रकृतिः सप्तविधा । 'दुर्गाध्यक्षो बलाध्यक्षो ध
र्माध्यक्षश्चमूपतिः । पुरोधा वैद्यदैवज्ञो सप्त प्रकृतयः स्मृताः' इति प्रोक्ताः । बलाध्यक्षो बलस्य चतुरंगस्याहारादिदानेनपालकः । धर्मः कार्यमात्रं । चमूपतिर्युद्धे चम्वाः प्रणेता । अ
मात्यो मंत्रीः । सुहृद्भ्यायान्यायविभागकर्ता पर्वद्रूपः । एते न तावका लुप्ताः परैर्मोहिता मामुवन् । लुप्यतेमोहनार्थस्येदं रूपं लुप्ताश्चेद्दुर्गादीनामेव नाशापत्तिरित्यर्थः । अथवा त एवा
दद्याःसंतो व्यसनिनो द्यूतपानादिरताः मामुवन् । 'दृष्टो दृप्यति दृष्टो धर्ममतिक्रामति धर्मातिक्रामत्वापं करोति' इति स्मृतेरस्त्यादयस्य व्यसनप्रसक्तिस्तदाऽपि न कोशादीनां वृद्धिः
स्यात् । कथं तर्हिस्तुः सर्वप्रकारैः स्वनुरक्ता अत्यंतं स्वामिकार्ये प्रीतिमंतः २३ दुर्गाध्यक्षादीनां लोभतो विपरीतकार्यकारित्वेन नाशहेतुत्वं प्रसिद्धं । अमात्यसुहृदोस्तु लोभने
कथं नाशहेतुत्वमित्याशंक्य मंत्रभेदेनेत्याह कच्चिन्नेत्यादिना अपरिशंकिताः । येषु दौष्ट्यशंका नास्ति तैः कृतकैः कृत्रिमैः सुहृद्भूतैर्दूतैरुभयवेतनेस्तत्र मंत्रितं मंत्रो न भियते
प्रकाशयते कच्चिद्व । तर्कदूतैर्वति पाठे सम्यगपि मंत्रितं कृपुक्तिभिर्न विष्ठाव्यत इत्यर्थः । त्वतो वा कृतकमित्रं प्रति कथयतोऽमात्यैर्वाकृतकैर्मंत्रितं भियत इति सर्वत्र संबन्धीयं २४
मित्रोति मित्रं सम्यक् परीक्ष्य तेन सह संमंज्य बलवता शत्रुणा संधिं दुर्बलेन सह विग्रहं मध्यमेनोभयवेतनेनोदासीनेन राज्ञा च सह वृत्तिं साम्येन स्थितिं च कुर्यादिति
सार्द्धश्लोकायः २५

तत्र मित्रं कर्तुं परीक्षेतेत्यत आह कश्चिदात्मसमा इति । शुद्धाचारत्वं कुलीनत्वं च नैर्मल्यस्यासाधारणं लिंगं । शुद्धाः संबोधनक्षमा इत्यत्र शुचयो जीवितक्षमा इति पाठे आप
 न्यग्रस्य राज्ञ उज्जीवने क्षमा इत्यर्थः २६ किमेवंविधेन मंत्रेणेत्यत आहार्येन विजयइति २७ मंत्रभेदो माभूदित्युक्तं तत्फलमाह कश्चित्संवृतोति २८ कश्चिन्निद्रति यथाकालं स्वप्रप्रबो
 धवता ब्राह्मे मुहूर्तेऽमात्यादिभिः सह कृतस्य मंत्रस्य पर्यालोचनं कर्तव्यं । 'ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय चितयेदात्मनो हितम्' इति स्मृतेस्तदा निर्णीतोऽर्थो न विष्टवत इत्यवसायात् २९
 कश्चिन्मंत्रेति । 'षट्कर्णो भिद्यते मंत्र' इति प्रसिद्धेर्द्वाभ्यामेव मंत्रयितव्यमित्यर्थः । मंत्रभेदो न कर्तव्य इत्युक्तं तदुपसंहरति कश्चित इति ३० स्वाम्यमात्यादिप्रकृतिसप्तकानुग्रहात्
 कृष्यादिकर्माष्टकसिद्धितश्चकोशवृद्धिरित्युक्तं तदनुवदति विशेषविधानार्थं कश्चिदर्थानिति अर्थानर्थप्राप्त्युपायान् । लघुमूलानल्पव्ययसाध्यान् । महोदयान् प्रचुरफलान् तादृशान्क
 ष्याद्यारंभकर्तृनन्यान्वैश्यादीन् । तेभ्योऽपि करादानेन कोशवृद्धिरेव भवतीति भावः ३१ कश्चिन्न सर्वे इति । कर्मणा अंत्यंते बध्यंते इति कर्माताः कृष्यादिकर्मबद्धाः कृषीवलादयः

कश्चिद्वृत्तिमुदासीनेमध्यमेचानुमन्यसे ॥ कश्चिदात्मसमावृद्धाःशुद्धाःसंबोधनक्षमाः २६ कुलीनाश्चानुरक्ताश्चकृतास्तेवीरमंत्रिणः ॥ विजयोमंत्रमूलोहि
 राज्ञोभवतिभारत २७ कश्चित्संवृतमंत्रेस्तेअमात्यैःशास्त्रकोविदैः ॥ राष्ट्रसुरक्षितंतातशत्रुभिर्नविलुप्यते २८ कश्चिन्निद्रावशंनैपिकश्चित्कालेविबुद्धयसे ॥
 कश्चिच्चापररात्रेषुचितयस्यर्थमर्थवित् २९ कश्चिन्मंत्रयसेनैकःकश्चिन्नबहुभिःसह ॥ कश्चितेमंत्रितोमंत्रोनराष्ट्रंपरिधावति ३० कश्चिदर्थान्विनिश्चित्यलघुमू
 लान्महोदयान् ॥ क्षिप्रमारभसेकर्तुंनविघ्नयसितादृशान् ३१ कश्चिन्नसर्वेकर्माताःपरोक्षास्तेविशंकिताः ॥ सर्वेवापुनरुत्सृष्टाःसंसृष्टंचात्रकारणम् ३२
 आप्तैरलुब्धैःकर्मिकैस्तेचकश्चिदनुष्ठिताः ॥ कश्चिद्राजन्कृतान्येवकृतप्रायाणिवापुनः ३३ विदुस्तेवीरकर्माणिनानवाप्तानिकानिचित् ॥ कश्चित्कार
 णिकाधर्मेसर्वशास्त्रेषुकोविदाः ॥ कारयंतिकुमारांश्चयोधमुख्यांश्चसर्वशः ३४ कश्चित्सहस्रैर्भूर्वाणामेकंकीणासिपंडितम् ॥ पंडितोह्यर्थकृच्छ्रेषुकुर्यान्निः
 श्रेयसंपरम् ३५ कश्चिद्दुर्गाणिसर्वाणिघनघान्यायुधोदकैः ॥ यंत्रैश्चपरिपूर्णानितथाशिल्पिघनुर्धरैः ३६ एकोऽप्यमात्योमेधावीश्वरोदांतोविचक्षणः ॥
 राजानंराजपुत्रंवाप्रापयेन्महतींश्रियम् ३७

कश्चित्ते परोक्षा अज्ञाता न संति । अथवा विशंकिताः अविश्वास्याः न संति । अथवा पुनरुत्सृष्टाः पुनःपुनस्त्यक्तोपाताः संसृष्टं स्नेहः । 'संसृष्टं त्रिषु संगते' इति मेदिनी चिरपरिग्र
 हात् ज्ञाताःविश्वास्याः स्निग्धाश्च कर्मकरा अत्र महोदये कर्मणि कारणमुदयनिमित्तं ज्ञात्वा तादृशानेव संगृहीयादित्यर्थः ३२ एतदेवाहादने आप्तेरिति । कर्मिकैर्दृढकमागतैः । ते
 च कृष्यादयश्चकश्चिदिति मंत्रगुणितकर्मगुणिरपि कर्तव्येत्यर्थः ३३ अनवाप्तान्यनारब्धानि न विदुः कश्चिदिति आवृत्त्या योज्यं । कोशवृद्धयुपायमुक्त्वा बलवृध्युपायमाह कश्चित्का
 रणिका इति ! कारणं ज्ञापनं शिष्येभ्योविद्याप्रतिपादनं तदर्थं चरंति ते कारणिकाः कृपद्रोणसदृशा आचार्याः कारयंति शिक्षयंति ३४ सुहृद्गुर्गात्स्यसंपदं क्रमेण त्रिभिराह
 कश्चित्सहस्रैरित्यादिभिः । अर्थकृच्छ्रेषु मयोजनसंकटेषु । निःश्रेयसं कल्याणं । ३५ । ३६ । ३७ ।

पृष्टी राष्ट्रसंपदमाह कश्चिदष्टादशान्येष्विति । तीर्थानि मंत्रिप्रभृतीन्यष्टादश यान्यवगाह्य राजा कृतकृत्यो भवति । तानिचोकानि नीतिशास्त्रे । 'मंत्री पुरोहितश्चैव युवराजश्चमूप
 तिः ॥ पंचमो द्वारपालश्च पृष्टीऽतर्वैशिकस्तथा ॥ कारागाराधिकारी च द्रव्यसंचयकृतथा ॥ कृत्याकृत्येषु चार्थानां नवमो विनियोजकः ॥ प्रदेष्टा नगराध्यक्षः कार्यनिर्मा
 णकृतथा ॥ धर्माध्यक्षः सभाध्यक्षो दंडपालस्त्रिपंचमः ॥ षोडशो दुर्गपालश्च तथा राष्ट्रांतपालकः ॥ अटवीपालकांतानि तीर्थान्यष्टादशैव तु ॥ चारान्विचारयेतीयेष्वा
 त्मनश्च परस्य च ॥ पाखंडादीनविज्ञातानन्योन्यमितरेष्वपि ॥ मंत्रिणं युवराजं च हित्वा स्वेषु पुरोहितम्' इति । एषां तीर्थशब्दवाच्यत्वे हलायुधः । 'योनी जलवतारे च मं
 ज्याद्यष्टादशस्वपि ॥ पुण्यक्षेत्रे तथा पात्रे तीर्थं स्थादर्शनेष्वपि' इति । परेषामष्टादशसु स्वस्य मंत्रिपुरोहितयुवराजवर्जं पंचदशसु च तीर्थेषु चारानन्यैः परस्परं चाविज्ञातांस्त्रीस्त्री
 न्प्रयुज्य तत्रत्यां वार्ता सर्वचारसंवादे तथ्या जानीयात् ज्ञात्वा च स्वप्रजानामनुरंजनेन परप्रजानां दुःखितानामभयदानादिना आकर्षणेन च स्वराष्ट्रं वर्धयेदित्युक्तं भवति ३९
 पूर्वोक्तानां गौणस्वामिनां संपदं विवक्षुर्मुख्यस्वामिसंपदं तावदाह कश्चिद्विषामिति । अविदितः परकिंकरैः । प्रतिपन्नः सावधानः । प्रतियत्त इति पाठे प्रतीकारे यत्नवान् । नित्ययु

कश्चिदष्टादशान्येषुस्वपक्षेदशपंचच ॥ त्रिभिस्त्रिभिरविज्ञातैर्वैस्तितीर्थानिचारकैः ३८ कश्चिद्विषामविदितःप्रतिपन्नश्चसर्वदा ॥ नित्ययुक्तोरिपून्सर्वा
 न्वाक्षसेरिपुमूदन ३९ कश्चिद्विनयसंपन्नःकुलपुत्रोबहुश्रुतः ॥ अनसूयुरनुप्रष्टासत्कृतस्तेपुरोहितः ४० कश्चिदग्निपुतेयुकोविधिज्ञोमतिमानृजुः ॥ हुतं
 चहोष्यमाणंचकालेवेदयतेसदा ४१ कश्चिदंगेषुनिष्णातोऽज्योतिषःप्रतिपादकः ॥ उत्पातेषुचसर्वेषुदैवज्ञःकुशलस्तव ४२ कश्चिन्मुख्यामहत्स्वेवमध्यमे
 पुचमध्यमाः ॥ जघन्याश्चजघन्येषुभृत्याःकर्मसुयोजिताः ॥ अमात्यानुपधातीतान्पितृपैतामहान्शुचिन् ॥ श्रेष्ठान्श्रेष्ठेषुकश्चित्वंनियोजयसिकर्मसु ४३
 कश्चिन्नोऽग्रेणदंडेनभृशमुद्विजसेप्रजाः ॥ राष्ट्रतवानुशासंतिमंत्रिणोभरतर्षभ ४४ कश्चित्त्वानावजानंतियाजकाःपतितंयथा ॥ उग्रप्रतिग्रहीतारंकामयानमिव
 स्त्रियः ४५ कश्चिद्दृष्टश्चशूरश्चमतिमान्दृतिमान्शुचिः ॥ कुलीनश्चानुरक्तश्चदक्षःसेनापतिस्तथा ४६

को नित्योद्योगी ३९ विनयसंपन्नः शिक्षायुक्तः । कुलपुत्रः सत्कुलजः । अनुसूयुः परगुणेषु दोषारोपमकुर्वन् । अनुप्रष्टा शास्त्रचर्चाकुशलः । असंकीर्ण इति पाठे सदसद्विवेकवान्
 ४० ऋजुरकुटिलः ४१ अंगेषु सामुद्रिकशास्त्रोक्तरीत्या अंगानां परीक्षायां । उत्पातेषु दिव्यभौमशारीरेषु घूमकेतुभूकंपवामनेत्रस्फुरणादिध्वामान्यशुभसूचकेषु ४२ सेनापत्याकर
 कोशाध्यक्षकृष्याद्यवेषणानि मुख्यमध्यमनीचानि । उपधातीतान् छलरहितान् श्रेष्ठेषु मंत्रकार्येषु ४३ । ४४ पतितमितिव्यतिरेकदृष्टांतः नावजानंति नावमन्यंते तत्र हेतुः उग्रप्र
 तिग्रहीतारं उग्रमिति क्रियाविशेषणं । यद्वा उग्रं हिंस्रं कर्म तेन प्रतिग्रहीतारं धनस्य प्रजापीडकमित्यर्थः । 'यथोक्तं प्रजापीडनसंतापात्समुद्गतो महानलः ॥ राज्ञः प्राणान् बलं
 कोशं नादग्ध्वा विनिवर्त्तते' इति । तथा च नाशहेतुकर्मकारिणोऽवज्ञैवोचितास्तस्त्वया तन्न कर्तव्यमित्यर्थः । कामयानं कामतो यानं पर्यटनं यस्य तं स्वैरिणमिव भ्रष्टत्वाद्
 तिप्रदत्त्वाच्च स्त्रियोऽवमन्यंते तद्वत् ४५ हृष्टो धनमानादिना ४६

दृष्टावदाताः प्रगल्भा निष्कपटाश्च अत एव विक्रान्ता जयं कृतवन्तः । एवं गौणस्वामिसंपदमुक्त्वा तद्विद्विहेतुमाह त्वया सत्कृत्य मानिता इत्यादिना ५७ मत्तमहरहर्देयं धान्यादि । वेतनं मासांतदेयं वित्तं । विकर्षणं कालातिक्रमः ४८ दौर्गत्यात् दारिद्र्यं ४९ प्रधानतः मंत्रिणमारभ्यमंत्रिप्रभृतय इत्यर्थः ५० सांपरायिकान् संग्रामहितान् शूरान् गज रथतुरगारोहान् पदातींश्चार्थान्प्रयोजनानि नानुशास्ति । सर्वस्यैकाधिपत्ये तद्वेदेन सर्वनाशो युगपदेव स्यादिति भावः ५१ कच्चित्पुरुषेति । कृतज्ञो भवेदिति भावः ५२ कच्चिद्विद्येति । बुद्धिदान् मानयस्वेति भावः ५३ कच्चिद्वारानिति । जीवतां शूराणां विश्वासार्थं । व्यसनं चेति परलोकार्थं ५४ तदेवाह युद्धे वेति ५५ सर्वस्या इति प्रजानुकूल्यमपि जपहेतुः ५६ एवं विजयहेतुं प्रकृतिसंपदमुक्त्वा विजयकालमाह कच्चिद्व्यसननिनामिति । व्यसनैः 'स्त्री द्यूतं मृगया मद्यं नृत्यं गीतं वृथादनं ॥ वाद्यं निंदा दिवास्वापो व्यसनानि नृणां दश' इत्युक्तयुक्तं । त्रिविधं बलं मंत्रकोशभृत्यबलानि । प्रभुमंत्रोत्साहशक्तीर्वा ५७ पार्ष्णिमूलं पार्ष्णिग्राहकः आदिर्यस्य तत्र द्वादशविधं मंडलं तत्रोक्तं कामंदकीये । 'अमात्यराष्ट्रदुर्गाणि कोशो दंडश्च पंचमः ॥ एताः प्रकृतयस्तज्ज्ञैर्विजिगीषोरुदाहृताः ॥ संपन्नस्तु प्रकृतिभिर्भोत्साहः कृतश्रमः ॥ जेतुमेषणशीलश्च विजिगीषुरिति स्मृतः ॥ अरिभिर्मित्रमरे

कच्चिद्वलस्यतेमुख्याः सर्वयुद्धविशारदाः ॥ दृष्टावदाताविक्रान्तास्त्वयासत्कृत्यमानिताः ४७ कच्चिद्वलस्यभक्तं च वेतनं च यथोचितम् ॥ संप्राप्तकालेदातव्यं ददासि न विकर्षसि ४८ कालातिक्रमणादेते भक्तवेतनयोर्भृताः ॥ भर्तुः कुर्वन्ति दौर्गत्यात्सोऽनर्थः सुमहान् स्मृतः ४९ कच्चित्सर्वेऽनुरक्तास्त्वांकुलपुत्राः प्रधानतः ॥ कच्चिंप्राणांस्तवार्थेषु संत्यजन्ति सदा युधि ५० कच्चिन्नैको बहून् रथान् सर्वशः सांपरायिकान् ॥ अनुशास्ति यथा कामं कामात्माशासनातिगः ५१ कच्चित्पुरुषकारेण पुरुषः कर्मशोभयन् ॥ लभते मानमधिकं भूयो वा भक्तवेतनम् ५२ कच्चिद्विद्याविनीतांश्च न रान्ज्ञानविशारदान् ॥ यथा ह्ये गुणतश्चैव दानेनाभ्युपपद्यसे ५३ कच्चिद्वारान्मनुष्याणां तवार्थेषु मृत्युमीयुषाम् ॥ व्यसनं चाभ्युपेतानां विभर्ति भरतर्षभ ५४ कच्चिद्व्यादुपगतं क्षीणं वारिपुमागतम् ॥ युद्धे वा विजितं पार्थ पुत्रवत्परिरक्षसि ५५ कच्चित्त्वमेव सर्वस्याः पृथिव्याः पृथिवीपते ॥ समश्चानभि शंक्यश्च यथा माता यथा पिता ५६ कच्चिद्व्यसनं शत्रुं निशम्य भरतर्षभ ॥ अभियासि जवेनैव समीक्ष्य त्रिविधं बलम् ५७ यात्रामारभसे दिष्ट्या प्राप्तकालमरिंदम ॥ पार्ष्णिमूलं च विज्ञाय व्यवसायं पराजयम् ५८

मित्रं मित्रमित्रमतः परं ॥ अथारिभिर्मित्रं च विजिगीषोः पुरस्कृताः ॥ पार्ष्णिग्राहस्ततः पश्चादाक्रंदस्तदनंतरं ॥ आसारावनयोश्चैव विजिगीषोस्तु पृष्ठतः ॥ अरेश्च विजिगीषोश्च मध्यमो भूम्यनंतरः ॥ अनुग्रहे संहतयोर्व्यस्तयोर्निग्रहे प्रभुः ॥ मंडलाद्बहिरेतेषामुदासीनो बलाधिकः ॥ अनुग्रहे संहतानां व्यस्तानां च वधे प्रभुः' इति । विजिगीषुशत्रू तयोर्भिन्ने तन्मित्रे चेति त्रीणि द्वंद्वानि क्रमेण पुरतः । विजिगीषोः पृष्ठतः पार्ष्णिग्राहोऽक्रंदो पार्ष्णिग्राहः पृष्ठरक्षकः । आक्रंदः प्रोत्साहकः । एतयोरनुग्रहाहकावासारौ तत्तत्पृष्ठगतौ पार्ष्णिग्राहासार आक्रंदासारश्चेति दश पुरुषाः । विजिगीषुशत्रोः पार्श्वे मध्यमः सवर्षां पार्श्वे उदासीनः । इति मंडलं पार्ष्णिमूलमित्युच्यते । व्यवसायं कृत्यनिश्चयं कृत्यं च 'अलब्धवेतनो लुब्धो मानी चाप्यवमानितः ॥ क्रुद्धश्च कोपितोऽकस्मात्तथा भीतिश्च भीषितः ॥ यथाभिलाषितैः कामैर्मिद्यादेतांश्चतुर्विधान् ॥ परकीयान् स्वकीयांस्तु रक्षेद्विजयकामुकः' इति नीतिशास्त्रोक्तं । पराजयं पराजयमूलानां व्यसनानां परपक्षे सद्भावं स्वपक्षे चाभावं विज्ञाय दिष्ट्या विशेषतो देवज्ञादिद्वारा ज्ञात्वा । तत्र देवं व्यसनं पंचविधं मानुषं-

च पंचविधं । यथोक्तं कामंदकीये । 'हुताशनो जलं व्याधिदुर्भिक्षं मरकस्तथा । इति पंचविधं देवं व्यसनं मानुषं परं । अयुक्तेभ्यश्च चोरेभ्यः परेभ्यो राजवल्लभात् । पृथिवीपतिलो भाव्य प्रजानां पंचधा भयम्' इति ५८ उपच्छन्नानि परैरलक्ष्याणि । रत्नानि उत्कृष्टवस्तुनि भेदायेत्यर्थः ५९ । ६० स्वनुष्ठिताः शोभनेन पुरुषेण सम्यगनुष्ठिताः । विधिवद्गुणाः ये सामादयः विधिवदनुष्ठिताः संतो गुणाः हिताय भवंत्यन्यथा विपरीताय यथोक्तमभियुक्तैः । चतुर्थोपायसाध्ये तु रिपौ सांत्वमपक्रियेति । यद्वा सामादयोऽवश्यमनुष्ठेयाः यतो राज्ञां गुणाः सांघिविग्रहयानासनद्वैधीभावसंश्रयाः विधिवदग्निहोत्रादिविधिवदवश्यानुष्ठेयाः तदकरणे स्वराष्ट्रमंगादिना जातेन प्रजापीडनेन राज्ञां दोषोत्पत्तिः ६१ मूलं स्वराज्यदंडप्रत्ययिभिः शूरैरधिष्ठितं सत् दंडं परानभिमार्यं कृत्वा ६२ अष्टांगसंयुक्ता रथा नागा हया योधाः पत्तयः कर्मकारकाः । चारा देशिकमुख्याश्च ध्वजिन्यष्टांगिका मता । चतुर्विधबलमौलमैत्रभृत्यादिकैर्बलैर्युक्ता बलमुख्यैः सेनापतिभिः प्रतिवर्धिनी प्रातिकूल्येनच्छेदिनी ६३ लवः सस्यच्छेदनकालः मुष्टिः सस्यानां गोपनकालः दुर्भिक्षमिति यावत् । लूत् छेदने मुष

बलस्य च महाराजदत्त्वावेतनमग्रतः ॥ कच्चिच्च बलमुख्येभ्यः परराष्ट्रे परंतप ॥ उपच्छन्नानिरत्नानि प्रयच्छसि यथार्हतः ५९ कच्चिदात्मानमेवाग्रे विजित्य विजितेन्द्रियः ॥ परान् राजिगीषसेपार्थप्रमत्तान् जितेन्द्रियान् ६० कच्चितेयास्यतः शत्रून् पूर्व्यांति स्वनुष्ठिताः ॥ सामदानं च भेदश्च दंडश्च विधिवद्गुणाः ६१ कच्चिन्मूलं दंडं कृत्वा परान्यासि विशांपते ॥ तांश्च विक्रमसेजेतुं जित्वा च परिरक्षसि ६२ कच्चिदष्टांगसंयुक्ता चतुर्विधबलाचमूः ॥ बलमुख्यैः सुनीताते द्विपतां प्रतिवर्धिनी ६३ कच्चिद्वचमुष्टिं च परराष्ट्रे परंतप ॥ अविहाय महाराजनिहंसिसमरेरिपून् ६४ कच्चित्स्वपरराष्ट्रे पुबहवोऽधिकतास्तव ॥ अर्थान्समाधितिष्ठति रक्षंति च परस्परम् ६५ कच्चिदभ्यवहार्याणि गात्रसंस्पर्शनानि च ॥ घ्रेयाणि च महाराजरक्षंत्यनुमतास्तव ६६ कच्चित्कोशश्च कोष्ठं च वाहनं द्वाारमायुधम् ॥ आयश्च कृतकल्याणैस्तव भक्तैरनुष्ठितः ६७ कच्चिदाभ्यंतरेभ्यश्च बाह्येभ्यश्च विशांपते ॥ रक्षस्यात्मानमेवाग्रेतांश्च स्वैभ्यो मिथश्चतान् ६८ कच्चिन्नपाने द्यूते वा क्रीडासु प्रमदासु च ॥ प्रतिजानंति पूवाह्ने व्ययं व्यसनं जंतव ६९

स्तेये आभ्यामधिकरणे च क्तिनो । परराष्ट्रे क्षेत्रस्थेषु सस्येषु सुखलब्धात्रैर्दुर्भिक्षे च राजकुललब्धमत्तोपजीविभिर्निरत्नताक्रान्ताः शत्रवः सुखं जेया इत्यर्थः ६४ स्वपरराष्ट्रेषु स्वेति दृष्टांतार्थं स्वराष्ट्रे इव परराष्ट्रे प्रविष्टाः बहवोऽधिकृताः स्थाने स्थाने स्थिताः स्थानपत्यादयोऽर्थान् प्रयोजनानि प्रजावशीकरणकरग्रहणादीनि रक्षंति च परस्परं संभूय परकीयमागतं सेनापत्यादिकमभिभूय राष्ट्रं स्वीयांश्च रक्षंतीत्यर्थः ६५ अभ्यवहार्याणि भक्ष्याणि । गात्रसंस्पर्शनानि वस्त्राणि । संघर्षणानीति पाठे चंदनागुरुकुंकुमकस्तूरिकादीनि । घ्रेयाणि उत्तमधूपादीनि । अनुमताः विश्वस्ताः । तव त्वदर्थं रक्षंति न तु देशांतरोत्पन्नानि तानि स्वयमेव स्वीकुर्वतीत्यर्थः ६६ कोशो धनग्रहं । कोष्ठं धान्यस्थानं ६७ आभ्यंतरेभ्यः सुदादिभ्यः । बाह्येभ्यः सेनापत्यादिभ्यः । तानुभयान्स्वेभ्यः पुत्रामात्यादिभ्यः । तानपि मिथः पुत्रममात्यादमात्यं च पुत्राद्रक्षसि ६८ कच्चिन्नेति पानादिव्यसनं व्ययं तव पूवाह्नेर्माचरणकाले भृत्याः न प्रतिजानंति नावेदयंति । आवेदने हि तदानीमागताः शिष्टाः पुरोहितादयः पानादिदुर्व्यसनासक्तं त्वां ज्ञात्वा त्यजेयुरिति भावः ६९

सुभिक्षसाम्यदुर्भिक्षेष्वयस्य पादेन पादाभ्यां त्रिभिः पादैर्वा ऋषयः संशुद्धयते पूर्यते । सर्वथाऽपि कोशवृद्धिः कार्येति भावः ७० दुर्गतात् दरिद्रान् ७१ अनुतिष्ठति निवेदयति ७२ अनुप्रौढत्वहितकामत्वज्ञानानंतरं प्रियान् कर्मभ्योऽपकर्षोऽधिकारच्युतिः सा च पूर्व किल्बिषमप्राप्य दोषमहदा न कर्तव्येत्यर्थः ७३ । ७४ अप्राप्तव्यवहाराः अप्रौढाः ७५ । ७६ देवमातृका वृष्टिनिष्पाद्यसस्या ७७ प्रत्येकं च शतं प्रतिशतमेकवृद्धयेति संबंधः । एकैकः प्रतिमासं वर्धनीय इत्यर्थः । पादिकं च शतं वृद्धयेति पाठे तु वर्षस्य शतचतुर्थांशो वृद्धिः तथा च किंचिदधिकान्नुत्तरवृद्धिः । आद्ये संबंधके वृद्धिरन्यत्र निर्वधके इति विभागः यत्तु । 'त्रिकं त्रिकं चतुष्कं च पंचकं च समं शतं । मासस्य वृद्धिं वृद्धीयात्' इति त्रिकादि पक्षस्त्वाध मणिकव्यवसायानुसारेणेति ज्ञेयं ७८ वार्ता कृषिर्वाणिज्यं पाशुपाल्यं कुसीदं चेति चतुर्विधा ७९ कच्चिच्छूरा इति । प्रतिग्रामं पंचपंचेति । स्वनुष्ठिताः शोभनमनुष्ठितमनुष्ठानं येषां ते

कच्चिदायस्यचाद्धेनचतुर्भागेनवापुनः ॥ पादभागैस्त्रिभिर्वाऽपिव्ययःसंशुद्धयतेतव ७० कच्चिज्जातीन्गुरून्वृद्धान्वणिजःशिल्पिनःश्रितान् ॥ अभीक्ष्ण मनुगृह्णासिषनधान्येनदुर्गतान् ७१ कच्चिच्चायव्ययेयुक्ताःसर्वेगणकलेखकाः ॥ अनुतिष्ठतिपूर्वाह्नेनित्यमायंव्ययंतव ७२ कच्चिदर्थेषुसंप्रौढान्हितकामानुप्रियान् ॥ नापकर्षसिकर्मभ्यःपूर्वमप्राप्यकिल्बिषम् ७३ कच्चिदिदित्वापुरुषानुत्तमाधममध्यमान् ॥ त्वंकर्मस्वनुरूपेषुनियोजयसिभारत ७४ कच्चिन्नलुब्धाश्चौरावावैरिणोवाविशांपते ॥ अप्राप्तव्यवहारावातवकर्मस्वनुष्ठिताः ७५ कच्चिन्नचौरैर्लुब्धैर्वाकुमारैःस्त्रीबलेनवा ॥ त्वयावापीड्यतेराष्ट्रं कच्चितुष्टाःकृषीवलाः ७६ कच्चिद्राष्ट्रेतडागानिपूर्णानिचवृंहंतिच ॥ भागशोविनिविष्टानिनकृषिदेवमातृका ७७ कच्चिन्नभक्तबीजंचकर्षकस्यावसीदति ॥ प्रत्येकंचशतंवृद्ध्याददास्यृणमनुग्रहम् ७८ कच्चिस्वनुष्ठितातातवार्तातेसाधुभिर्जनैः ॥ वार्तायांसंश्रितस्तातलोकोऽयंसुखमेधते ७९ कच्चिच्छूराःकृतप्रज्ञाःपंचपंचस्वनुष्ठिताः ॥ क्षेमंकुर्वतिसंहत्यराजनजनपदेतव ८० कच्चिन्नगरगुप्त्यर्थंग्रामानगरवत्कृताः ॥ ग्रामवच्चकृताःप्रांतास्तेचसर्वेत्वदर्पणाः ८१ कच्चिद्वलेनानुगताःसमानिविषमाणिच ॥ पुराणिचौरानिघ्नंतश्चरंतिविषयेतव ८२ कच्चित्स्त्रियःसांत्वयसिकच्चिताश्चसुरक्षिताः ॥ कच्चिन्नश्रद्धास्यासांकाच्चिद्वह्यंनभाषसे ८३ कच्चिदात्ययिकंश्रुत्वातदर्थमनुचित्यच ॥ प्रियाप्यनुभवन्नशेषेनत्वमंतःपुरेनृप ८४ कच्चिद्वैप्रथमौयामौरात्रेःसुखाविशांपते ॥ संचितयसिधर्माथौयामउत्थायपश्चिमे ८५

तथा । ते च प्रज्ञास्ता समाहर्ता संविधाता लेखकः साक्षी चेति । समाहर्ता प्रजाभ्यो द्रव्यमुद्गृह्येकीकृत्य राज्ञेर्षयिता । संविधाता प्रजासमाहर्त्रोरेकवाक्यताघटकः संहत्य एकीभूय ८० नगरवादित्यनेन बहुभिः शूरैरधिष्ठिताः ग्रामाः । बहुतरैर्नगराणि । बहुतमैर्जनपदेश्वरस्थानं पुरसंज्ञं । ग्रामाः शूद्रजनबहुलाः । आपणादियुक्तं नगरं । प्रांताः सीमास्था आटविकानां ग्रामाः । ते च सर्वे त्वदर्पणाः ते प्रांतग्रामनगरपुरेशास्त्वय्येव कृताकृतस्य धनस्य चार्पणं निवेदनं येषां ते तथाभूताः । प्रांताधिपो ग्रामाधिपतौ सोऽपि नगराधिपतौ सोऽपि देशाधिपतौ सोऽपि साक्षाद्राज्ञे सर्वं निवेदयतीत्यर्थः ८१ विषमाणि सदुर्गाणि निघ्नंतो ये चरंति तान् बलेन सहितः पुराध्यक्षोऽनुद्रवोदित्यर्थः । समेषु विषमेष्वपीति पाठे विषमेषु इतिकालेषु । अतिवृष्ट्यादय इत्यर्थः ८२ आसां वचनं आसां पुरश्च गुह्यं न भाषसे ८३ आत्ययिकमकल्याणं ८४ पश्चिमे चतुर्थे तस्मादेव द्वौ प्रथमौ द्वितीयतृतीयावित्यर्थः ८५

८६ । ८७ यमवत् स हि दंडेषु क्रूरः पूज्येषु विनयवान्तरद्वत् ८८ आबाधं दुःखं नियमेन पश्याशनादिना मानसमाबाधम् ८९ अष्टागायां चिकित्सायां । 'निदानं पूर्वलिङ्गानि कृपाण्युपशयस्तथा । संप्राप्तिरौषधी रोगी परिचारक एव च' इत्यष्टावंगानि । अथवा रोगो रोगहेतुः आरोग्यमारोग्यहेतुः तेषां लक्षणानिच ९० अर्थिनो याचकाः । प्रत्यर्थिनः परंपरागतवृत्तिप्रतिबंधात्सुखचित्ताः । प्रत्येत्य तदर्थिनः शत्रवो वा । न शब्दद्वयेन पश्येदेवेत्युच्यते ९१ । ९२ । ९३ कच्चिन्नेति । योऽरिर्बलेन पूर्वं परिपीडित एव न हतः स एव कालांतरे मंत्रेणोभाभ्यां च मंत्रबलाभ्यां कच्चिद्वलवान्नेति योजना । कच्चिते इति पाठे ते तव बले संन्ये योऽरिः पूर्वपीडित इत्यादि पूर्ववत् ९४ प्रधानतः प्राधान्येन । हताः दानमा

कच्चिदर्थयसेनित्यमनुप्यान्समलंकृतः ॥ उत्थायकालेकालज्ञैःसहपांडवमंत्रिभिः ८६ कच्चिद्रक्तावरधराःखड्गहस्ताःस्वलंकृताः ॥ उपासतेत्वामभितो रक्षणार्थमरिंदम ८७ कच्चिदंडधेषुयमवत्पूज्येषुचविशांपते ॥ परीक्ष्यवर्तसेसम्यगप्रियेषुप्रियेषुच ८८ कच्चिच्छारीरमाबाधमौषधैर्नियमेनवा ॥ मानसं वृद्धसेवाभिःसदापार्थापकर्षसि ८९ कच्चिद्वैद्याश्चिकित्सायामष्टांगायांविशारदाः ॥ सुहृदश्चानुरक्ताश्चशरीरेतेहिताःसदा ९० कच्चिन्नलोभान्मोहाद्दामानाद्वापिविशांपते ॥ अर्थिप्रत्यर्थिनःप्राप्तान्नपश्यसिकथंचन ९१ कच्चिन्नलोभान्मोहाद्वाविश्रंभात्प्रणयेनवा ॥ आश्रितानांमनुप्याणांवृत्तित्वंसंरुणात्सि वै ९२ कच्चित्पौरानसहितायेचतेराष्ट्रवासिनः ॥ त्वयासहविरुध्यंतेपरैःकीताःकथंचन ९३ कच्चिन्नदुर्बलःशत्रुर्बलेनपरिपीडितः ॥ मंत्रेणबलवान्कश्चिदुभाभ्यां चकथंचन ९४ कच्चित्सर्वेऽनुरक्तास्त्वांभूमिपालाःप्रधानतः ॥ कच्चित्प्राणांस्त्वदर्थेषुसंत्यजंतित्वयाहताः ९५ कच्चितेसर्वविद्यासुगुणतोऽर्चाप्रवर्तते ॥ ब्राह्मणानांचसाधूनांतवनैःश्रेयसीशुभा ॥ दक्षिणास्त्वंददास्येषानित्यंस्वर्गापवर्गदाः ९६ कच्चिद्वैत्रयीमूलेपूर्वैराचरितेजनैः ॥ यतमानस्तथाकर्तुं तस्मिन्कर्मणिवर्तसे ९७ कच्चित्तवगृहेऽन्नानिस्वाढून्यश्रंतिवैद्विजाः ॥ गुणवंतिगुणोपेतास्तवाध्यक्षंसदक्षिणम् ९८ कच्चित्कतूनेकचितोवाजपेयांश्चसर्वशः ॥ पुंडरीकांश्चकात्स्न्येनयतसेकर्तुंमात्मवान् ९९ कच्चिज्जातीन्गुरून्वृद्धान्देवतास्तापसानपि ॥ चैत्यांश्चवृक्षान्कल्याणान्ब्राह्मणांश्चनमस्यसि १०० कच्चिच्छोकोनमन्युर्वात्वयाप्रोत्पाद्यतेऽनघ ॥ अपिमंगलहस्तश्चजनःपार्श्वेऽनुतिष्ठति १०१ कच्चिदेषाचतेबुद्धिर्वृत्तिरेषाचतेऽनघ ॥ आयुष्याचयशस्या चधर्मकामार्थदर्शिनी २ एतयावर्तमानस्यबुद्ध्याराष्ट्रंनसीदति ॥ विजित्यचमहीराजासोऽत्यंतंसुखमेधते १०३

नाभ्यां वशीकृताः । आहता इति वा पाठः ९५ विद्यासु साधूनां ब्राह्मणानां गुणतो गुणं दृष्ट्वाऽर्चा पूजा प्रवर्तते ९६ तथाकर्तुं पूर्वैराचरितवर्तुं तस्मिन्सूयामूले ९७ तवाध्यक्षं त्वत्समक्षं सदक्षिणं सदक्षिणालाभं यथा स्यात्तथाऽश्रंति ९८ । ९९ चैत्यान्स्यंडिलवतो ग्रामसूचकान् वृक्षान् १०० शोको नीचानां । मन्युः श्रेष्ठानां । मंगलहस्तो मंगलप्रदो मंत्रादिविद् पुरोहितादिः । अनुतिष्ठति स्वस्त्ययनं करोति १०१ या एषा इदानीं टातिरस्ति सैव सार्वदिकी कच्चिदस्तीत्यर्थः १ । १०३

कच्चिदार्य इति । आयो विशुद्धात्मा च सन्नपि कस्मिंश्चिन्निये कर्मणि निमित्ते क्षारितो धनधान्यादिना रिक्तः कृतः । राजभिः कृतदंडास्तु शुद्रयन्ति मलिनाजनाः इत्यादिशास्त्रप्र
माण्याच्छुचिरपि सम्भ्रष्टशास्त्रकुशलैरनुपासितपांडितैर्मूर्खैरमात्यैः कच्चिन्न वध्यते हन्यते अधिकधनलोभात् । अष्टष्ट इति सविसर्गपाठे तु शास्त्रकुशलैरमात्यैरज्ञात इत्यर्थः ४ दुष्टः
स्वभावतः तत्कारी दुष्टकर्मकारी तज्ज्ञेश्वोरान्वेषिभिः कोष्ठपालैर्दृष्टः सकारणश्चोरितद्रव्यसाहितो गृहीतो विष्टतश्चेति योजना ५ उत्पन्नानिति । चो वार्धे आढ्यस्य वारिद्रस्य
वास्थानुत्पन्नान् बीजकणिशान्यायेन स्वल्पकालेनैव बहुगुणां वृद्धिं प्राप्तान् तवामात्याः मिथ्या अनृतान् चौर्यादिनाऽन्यायेनार्जितानिति कच्चिन्न पश्यन्ति । जनैः पिशुनैः । हताः

कच्चिदार्यो विशुद्धात्मा क्षारितश्चौरकर्मणि ॥ अष्टष्टशास्त्रकुशलैर्नलोभाद्ध्यते शुचिः १०४ दुष्टो गृहीतस्तत्कारी तज्ज्ञैर्दृष्टः सकारणः ॥ कच्चिन्नमुच्यते स्तेनो
द्रव्यलोभात्तरर्षभ ५ उत्पन्नान् कच्चिदाढ्यस्य दरिद्रस्य च भारत ॥ अर्थान्निमिथ्यापश्यन्ति तवामात्या हता जनैः ६ नास्तिक्यमनृतक्रोधप्रमाददीर्घसूत्र
ताम् ॥ अदर्शनं ज्ञानवतामालस्यं पंचवृत्तिताम् ॥ एकचित्तनमर्थानामनर्थज्ञैश्च चित्तनम् ७ निश्चितानामनारंभं मंत्रस्यापरिरक्षणम् ॥ मंगलाद्यप्रयोगं
च प्रत्युत्थानं च सर्वतः ८ कच्चित्वं वर्जयस्येतान् राजदोषांश्चतुर्दश ॥ प्रायशो यैर्विनश्यन्ति कृतमूलाऽपि पार्थिवाः ९ कच्चित्ते सफलावेदाः कच्चित्ते सफलं धन
म् ॥ कच्चित्ते सफलादाराः कच्चित्ते सफलं श्रुतम् १० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथं वै सफलावेदाः कथं वै सफलं धनम् ॥ कथं वै सफलादाराः कथं वै सफलं
श्रुतम् ११ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अग्निहोत्रफलावेदादत्तशुक्तफलं धनम् ॥ रतिपुत्रफलादाराः शीलवृत्तफलं श्रुतम् १२ ॥ ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ ॥ एतदाख्यायसमुनिर्नारदो वै महातपाः ॥ पप्रच्छानंतरमिदं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् १३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कच्चिदभ्याग
तादूराद्गणिजो लाभकारणात् ॥ यथोक्तमवहार्यते शुल्कं शुल्कोपजीविभिः १४ कच्चित्ते पुरुषाराजपुरे रारष्ट्रे च मानिताः ॥ उपानयन्ति पण्यानि उपधाभिर
वंचिताः १५ कच्चिच्छृणोषि वृद्धानां धर्मार्थसहितागिरः ॥ नित्यमर्थविदां तात यथा धर्मार्थदर्शनाम् १६ कच्चित्ते कृषितंत्रेषु गोषु पुष्पफलेषु च ॥ धर्मार्थ
च द्विजातिभ्यो दीयेते मधुसर्पिषी १७ द्रव्योपकरणं किंचित्सर्वदा सर्वशिल्पिनाम् ॥ चातुर्मास्यावरं सम्यङ् नियतं संप्रयच्छसि १८ कच्चित्कृतं विजानी
षे कर्तारं च प्रशंससि ॥ सतांमध्ये महाराजसत्करोषि च पूजयन् ११९

हताविवेकाः । पांठांतरे धनेर्हता वशीकृताः । लब्धो हि लिप्सुः परत्रासं तमपि दोषमारोप्य तद्वित्तं जिहीर्षतीति प्रसिद्धं ६ नास्तिक्यमित्यादिसार्द्धश्लोकत्रयं व्याख्यातम् ७ । ८
९ । १० । ११ । १२ । १३ कच्चिदभ्यागता इति अवहार्यते दाप्यन्ते शुल्कं राजग्राह्यं करं १४ पण्यानि विक्रेयद्रव्याणि उपधाभिश्छलेः १५ । १६ कृषितंत्रेषु कृष्युत्पाद्ये
षु पुष्पफलेष्वार्द्रशुष्कधान्येषु । तथा गोषु जातेषु पुष्पफलेषु दुग्धवृत्तरूपेषु तत्रेषु सत्सु । मधुसर्पिषी । 'अन्नं वै मधु' इति श्रुतेर्धान्यादिकमन्नं एतं च यल्लोके ब्रह्मोत्तरमित्युच्यते
१७ द्रव्यं शिल्पिनां वेतनं उपकरणं स्वकार्यसाधनसामग्री । यथा चित्रोत्पादने रंजकद्रव्यादि चातुर्मास्यावरं मासचतुष्टयपर्याप्तानधिकम् १८ । ११९

सूत्रं संक्षेपवाक्यं व्यवस्था वा । हस्त्यादीनां लक्षणपरीक्षाषिकिस्तीषधोहीपनमादनाविप्रकारप्रतिपादकग्रंथसिद्धांतमात्रसंक्षेपयुक्तान् गृह्णासि तत्तदाचार्येभ्यः १२० यंत्राण्यामेयौष
धवल्लेन सीसकांस्यद्रुपद्रुलक्ष्मणैः कौशिकैः लोहमयानि भाषायां नालशब्दाभिधेयानि तेषां सूत्रं सूचकं शास्त्रं । नागरं नगरहितम् २१ अस्त्राणि मंत्रप्रयुक्तानि शस्त्राणि । ब्रह्मदंड अ
भिचारिकविद्या २२ व्यालः सर्पः व्याघ्रादेरप्येतदुपलक्षणम् २३ प्रव्रजितान् जातिबहिष्कृतान् अन्नमात्रार्थिनो दीनान् २४ । २५ । २६ । २७ उपसंहरति एवं यो वर्तते इति
१२८ ॥ ॥ इति समापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे पंचमोऽध्यायः ५ ॥ ॥ संपूज्याथाभ्यनुज्ञात इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ दिव्यसभालामाद्रवितो युधिष्ठिर उवा
कच्चित्सूत्राणिसर्वाणि गृह्णासि भरतर्षभ ॥ हस्तिसूत्राश्वसूत्राणिरथसूत्राणि वा विभो १२० कच्चिदभ्यस्यते सम्यग्गृहेते भरतर्षभ ॥ धनुर्वेदस्य सूत्रं वै यंत्र
सूत्रं च नागरम् २१ कच्चिदस्त्राणिसर्वाणि ब्रह्मदंडश्च तेऽनघ ॥ विषयोगास्तथा सर्वे विदिताः शत्रुनाशनाः २२ कच्चिदाग्निभयाच्चैव सर्वे व्यालभया तथा ॥ रोगर
क्षोभयाच्चैव राष्ट्रं स्वंपरिरक्षसि २३ कच्चिदंधांश्च मूकांश्च पंगुन्व्यंगानवांधवान् ॥ पितेव पासिधर्मज्ञतथा प्रव्रजितानपि २४ षडनर्था महाराज कच्चित्ते पृष्ठतः
कृताः ॥ निद्राऽऽलस्यं भयं क्रोधो मार्दवं दीर्घसूत्रता २५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः कुरूणा मृषभो महात्मा श्रुत्वा गिरो ब्राह्मणसत्तमस्य ॥ प्रण
म्यपादावभिवाद्य तुष्टो राजाऽब्रवीन्नारदं देवरूपम् २६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ एवं करिष्यामि यथा त्वयोक्तं प्रज्ञाहि मे भूय एवाभिवृद्धा ॥ उक्त्वा
तथा चैव चकार राजालेभे महीं सागरमेखलां च २७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं यो वर्तते राजा चातुर्वर्ण्यस्य रक्षणे ॥ सविहृत्येह सुसुखो शकस्यैति
सलोकताम् १२८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणिलोकपालसभाख्यानपर्वणि नारदप्रश्नमुखेन राजधर्मानुशासने पंचमोऽध्यायः ५ ॥ ॥ ध्य ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ संपूज्याथाभ्यनुज्ञातो महर्षेर्वचनात्परम् ॥ प्रत्युवाचानुपूर्व्येण धर्मराजो युधिष्ठिरः १ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ भ
गवन्मया ह्येते यथावद्धर्मनिश्चयम् ॥ यथाशक्तियथान्यायं क्रियतेऽयं विधिर्मया २ राजभिर्यद्यथा कार्यपुरा वैतत्र संशयः ॥ यथान्यायोपनीतार्थकृतं हेतु
मदर्थवत् ३ वयंतु सत्पथं तेषां यातुमिच्छामहे प्रभो ॥ न तु शक्यं तथा गंतुं यथा तैर्नियतात्मभिः ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा सधर्मात्मा वाक्यंतदभिपू
ज्य च ॥ मुहूर्त्तात्प्राप्तकालं च दृष्ट्वा लोकचरं मुनिम् ५ नारदं सुस्थमासीनमुपासीनो युधिष्ठिरः ॥ अपृच्छत्पांडवस्तत्र राजमध्ये महायुतिः ६ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ भवान्संचरते लोकान्सदानानाविधान्बहून् ॥ ब्रह्मणानिर्भितान्पूर्वप्रेक्षमाणो मनोजवः ७ ईदृशी भविता काचिदृष्टपूर्वासभाकचित् ॥ इतोवाश्रे
यसी ब्रह्मस्तन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वानारदस्तस्य धर्मराजस्य भाषितम् ॥ पांडवं प्रत्युवाचेदं स्मयन्मधुरयागिरा ९
च भवानिति । संचरते । समोगम्यच्छीतिसूत्रे गमेर्भत्यर्थमात्रोपलक्षणपरत्वाच्चरेरपि तद् कर्मव्यतिहारे वा तद् । त्वं हि लोकेषु संचरसि लोकाश्च हार्हाकाशनिष्ठे त्वयि संचरंती
ति वाऽर्थः तेन सर्वज्ञत्वमुक्तं । पूर्वं मनुष्यसृष्टेः प्राङ्निर्भितान् देवलोकानित्यर्थः ७ कचिदिति देवलोकानि मनुष्यलोके कचिदकाले वा भविता भवित्री । अनागतदर्शित्वात्तव
तदपि विदितमेवेत्यर्थः ८ स्मयन् युधिष्ठिरस्यापि गर्वोऽभूदेवतामहाभाग्याज्ञानं चेति विस्मयं प्राप्तुम् ९

मानुषेषु न दृष्टा न श्रुतेति अग्रेऽपि न द्रक्ष्यते न श्रोष्यते पूर्वकल्पसमानरूपत्वादुत्तरस्यापीत्यर्थः १० कैलासेति कुबेरस्येत्यर्थः ११ गतकृमामविद्यादिक्लेशैर्वर्जितां तेन पूर्वासु तत्स
त्वं ज्ञायते दिव्यादिभ्यैरिति । दिव्या दिविमवा रंभोर्वश्यादयः । अदिव्यास्तदन्धे मानुषाः पित्रादयः । 'स यदि पितृलोककामो भवति संकल्पादेवास्य पितरः समुत्तिष्ठति तेन
स पितृलोकेन संपन्नो महीयते' इति ब्रह्मलोके तत्सत्त्वस्यापि श्रवणात् । अभिप्रेयते संकल्प्यते इत्यभिप्रायाः विषयास्तैः । विश्वरूपिणी भावकसंकल्पानुसारिनानारूपवर्ती मान

॥ नारदउवाच ॥ ॥ मानुषेषु न मेतातदृष्टपूर्वान् च श्रुता ॥ सभामणिमयीराजन्यथेयंतवभारत १० सभांतुपितृराजस्यवरुणस्यचधर्मतः ॥ कथयिष्ये
तथेद्रस्यकैलासनिलयस्यच ११ ब्रह्मणश्चसभां दिव्यां कथयिष्ये गतकृमाम् ॥ दिव्यादिभ्यैरभिप्रायैरूपेतां विश्वरूपिणीम् १२ देवैः पितृगणैः साध्यैर्यज्वभि
नियतात्माभिः ॥ जुष्टां मुनिगणैः शांतैर्वेदयज्ञैः सदक्षिणैः ॥ यदि ते श्रवणे बुद्धिर्वर्तते भरतर्षभ १३ नारदे नैव मुक्तस्तु धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ प्रांजलिभ्रातृभिः
साद्धैतैश्च सर्वैर्द्विजोत्तमैः १४ नारदं प्रत्युवाचे दधर्मराजो महामनाः ॥ सभाः कथयताः सर्वाः श्रोतुमिच्छामहे वयम् १५ किं द्रव्यास्ताः सभा ब्रह्मन्किं विस्ताराः
किमायताः ॥ पितामहं च केतस्यां सभायां पथुपासते १६ वासवं देवराजं च यमं वैवस्वतं चके ॥ वरुणं च कुबेरं च सभायां पथुपासते १७ एतत्सर्वं यथान्यायं
ब्रह्मर्षे वदतस्तव ॥ श्रोतुमिच्छामसहिताः परं कौतूहलं हि नः १८ एवमुक्तः पांडवेन नारदः प्रत्यभाषत ॥ क्रमेण राजन् दिव्यास्ताः श्रूयंतामिह नः सभाः १९
॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणिलोकपालसभाख्यानपर्वणियुधिष्ठिरसभाजिज्ञासायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ शक्रस्य
तु सभा दिव्या भास्वरा कर्मनिर्मिता ॥ स्वयं शक्रेण कौरव्यनिर्जिता कर्मप्रभा ३ विस्तीर्णायोजनशतं शतमध्यर्द्धमायता ॥ वैहायसी कामगमापंचयोजनमु
च्छ्रिता २ जराशोककृमापेतानिरातं काशिवाशुभा ॥ वैशमासनवतीरम्या दिव्यपादपशोभिता ३ तस्यां देवेश्वरः पार्थसभायां परमासने ॥ आस्तेशच्या
महेन्द्राण्याश्रिया लक्ष्म्या च भारत ४ विभ्रद्रपुरनिर्देश्यं किरीटी लोहितांगदः ॥ विरजो वरश्चित्रमाल्यो ही कीर्तियुतिभिः सह ५ तस्यामुपासते नित्यं महात्मा
नंशतक्रतुम् ॥ मरुतः सर्वशोराजन्सर्वे च गृहमेधिनः ६ सिद्धादेवर्षयश्चैव साध्या देवगणास्तथा ॥ मरुत्वंतश्चसहिताभास्वंतो हेममालिनः ७ एतेसानुचराः स
र्वे दिव्यरूपाः स्वलंकृताः ॥ उपासते महात्मानं देवराजमरिंदमम् ८ तथा देवर्षयः सर्वे पार्थशक्रमुपासते ॥ अमलाधूतपाप्मानो दीप्यमाना इवाग्रयः ९

सीमित्यर्थः १२ जुष्टां सेवितां यदि श्रवणे बुद्धिर्वर्तते तर्हि कथयिष्ये इति पूर्वेण संबंधः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारत
भावदीपे षष्ठोऽध्यायः ६ ॥ ॥ शक्रस्येति कर्माभिर्विश्वकर्मणो यत्नैर्निर्मिता शक्रेण निर्जिता चेति संबंधः १ अर्धयुद्धं साधमायता दीर्घा वैहायसी खेचरी २ निरातंका निर्भया ।
शिवा शांतजना शुभा कल्याणावहा ३ शच्या नामतः श्रिया शोभया ४ । ५ मरुतो गृहमेधिन इति सामानाधिकरण्यम् ६ । ७ । ८ । ९

सोमसुतः सोमाभिषवकर्तारः सोमयाजिन इति यावत् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अर्थः अर्थाद्यभिमानीभ्यो देवताः २० ब्रह्मर्षोऽगात् प्र
सूतोऽग्निरंगिरा इति विश्रुतः । 'दक्षिणाग्निर्गार्हपत्याहवनीयाविति त्रयी । निर्मथ्यो वेद्युतः शूरः संवर्तो लौकिकस्तथा । जाठरो विषगः क्रव्यात् क्षेमवान् वैष्णवस्तथा । दस्यु

तेजस्विनः सोमसुतो विशोकाविगतज्वराः ॥ पराशरः पर्वतश्च तथा सावर्णिगालवौ १० शंखश्च लिखितश्चैव तथा गौरशिरामुनिः ॥ दुर्वासाः क्रोधनः श्येनस्त
था दीर्घतमामुनिः ११ पवित्रपाणिः सावर्णिर्याज्ञवल्क्योऽथ भालुकिः ॥ उद्दालकः श्वेतकेतुस्तांड्यो भांडायनिस्तथा १२ हविष्मांश्च गरिष्ठश्च हरिश्चंद्रश्च पा
थिवः ॥ हृद्यश्चोदरशांडिल्यः पाराशर्यः कृषीबलः १३ वातस्कंधो विशाखश्च विधाता काल एव च ॥ करालदंतस्त्वष्ट्राच विश्वकर्मा चतुर्बुधुः १४ अयोनि
जा योनिजाश्च वायुभक्षाहुताशिनः ॥ ईशानं सर्वलोकस्य वाज्रिणं समुपासते १५ सहदेवः सुनीथश्च वाल्मीकिश्च महातपाः ॥ समीकः सत्यवाक् चैव प्रचेताः सत्य
संगरः १६ मेघातिथिर्वाग्देवः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ मरुतश्च मरीचिश्च स्थाणुश्चात्र महातपाः १७ कक्षीवाङ्गौ तमस्ताक्षर्यस्तथा वैश्वानरो मुनिः ॥ मु
निः कालकवृक्षीय आश्राव्योऽथ हिरण्मयः १८ संवर्तो देवहव्यश्च विष्वक्सेनश्च वीर्यवान् ॥ दिव्या आपस्तथौषध्यः श्रद्धामेधा सरस्वती १९ अर्थो धर्मश्च का
मश्च विद्युत्तश्चैव पांडव ॥ जलवाहास्तथामेघावायवस्तनयिन्नवः २० प्राचीदिग्धज्ञवाहाश्च पावकाः सप्तविंशतिः ॥ अग्रोषोमौ तथेन्द्राग्रो मित्रश्च सविताऽर्य
मा २१ भगो विश्वे च साध्याश्च गुरुः शुक्रस्तथैव च ॥ विश्वावसुश्चित्रसेनः सुमनस्तरुणस्तथा २२ यज्ञाश्च दक्षिणाश्चैव ग्रहास्तोभाश्च भारत ॥ यज्ञवाहाश्च
येमंत्रास्सर्वे तत्र समासते २३ तथैवाप्सरसो राजनं गंधर्वाश्च मनोरमाः ॥ नृत्यवादित्रगीतैश्च हास्यैश्च विविधैरपि २४ रमयंति स्म नृपते देवराजं शतक्रतुम् ॥
स्तुतिभिर्मंगलैश्चैव स्तुवंतः कर्माभिस्तथा २५ विक्रमैश्च महात्मानं बलवृत्रनिघ्नदंनम् ॥ ब्रह्मराजर्षयश्चैव सर्वे देवर्षयस्तथा २६ विमानैर्विधैर्दिव्यैर्दीप्य
माना इवाग्रयः ॥ स्रग्विणो भूषिताः सर्वे यांति चायांति चापरे २७ बृहस्पतिश्च शुकश्चानित्यमास्तां हितत्रवै ॥ एते चान्ये च बहवो महात्मानो यतव्रताः २८ वि
मानैश्चंद्रसंकाशैस्सोमवत्प्रियदर्शनाः ॥ ब्रह्मणः सहशाराज नभृगुः सप्तर्षयस्तथा २९ एषा सभामयाराज नदृष्टा पुष्करमालिनी ॥ शतक्रतोर्महाबाहो याम्या
मपि सभां शृणु ३० इति श्रीमहाभारते सभापर्वणिलोकपालसभाख्यानपर्वणि इंद्रसभावर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
कथयिष्ये सभां याम्यां युधिष्ठिरनिबोधताम् ॥ वैवस्वतस्ययां पार्थ विश्वकर्मा चकार ह १

मान् बलदश्चैव शांतः पुष्टो विभावसुः । ज्योतिष्मान् भरतो भद्रः स्विष्टकृद्बुमान् क्रतुः । सोमश्च पितृमांश्चैव पावकाः सप्तविंशतिः २१ । २२ एवं यज्ञदक्षिणादयः २३ । २४
२५ । २६ । २७ । २८ । २९ पुष्करमालिनी नामतः ३० ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कथयिष्ये इति १

म.भा.टी.
॥१२॥

सभा
अ०
॥ ८ ॥

तैजसी ज्योतिर्मयी सौवर्णा वा मूयसी महती पूर्वसभातः २ सर्वतः कामरूपिणी यस्यां सर्वं वस्तु संकल्पसमकालमेव सर्वारम्भं भवतीत्यर्थः ३ । ४ कामाः काम्यमाना वि
 षयाः प्रभूतं बहुलं भक्ष्यमपूपादि भोज्यमोदनादि ५ लेह्य खंडशर्करादि चोष्यमित्कुकाडादि स्रजः परंपराः तस्य भक्ष्याद्यन्नस्यकामफलाः आम्नादेरपिपसनादिकफलमुद्रवाति का
 मानुसारादित्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ राम इति रामलक्ष्मणयोर्विष्णुशेषरूपेण स्वस्थानस्थयोरपि प्रतिमा रूपेण उ
 तैजसीसासभाराजनबभूवशतयोजना ॥ विस्तारयामसंपन्नाभूयसीचापिपांडव २ अर्कप्रकाशाभ्राजिष्णुःसर्वतःकामरूपिणी ॥ नातिशीतानचात्युष्णा
 मनसश्चप्रहर्षिणी ३ नशोकोनजरातस्यांक्षुत्पिपासेनचाप्रियम् ॥ नचदैन्यंक्रमोवाऽपिप्रतिकूलंनचाप्युत ४ सर्वेकामाःस्थितास्तस्यायेदिव्यायेचमानु
 षाः ॥ सारवच्चप्रभूतंचभक्ष्यभोज्यमरिंदम ५ लेह्यंचोष्यंचपेयंचहृद्यंस्वादुमनोहरम् ॥ पुण्यगंधाःस्रजस्तस्यनित्यंकामफलाहुमाः ६ रसवंचितोयानिशी
 तान्युष्णानिचैवहि ॥ तस्यांराजर्षयःपुण्यास्तथाब्रह्मर्षयोऽमलाः ७ यमवैवस्वतंतातप्रहृष्टाःपर्युपासते ॥ ययातिर्नहुषःपूरुर्माधातासोमकोट्टगः ८ त्रसद्
 स्युश्चराजर्षिःकृतवीर्यःश्रुतश्रवाः ॥ अरिष्टनेमिःसिद्धश्चकृतवेगःकृतिर्निमिः ९ प्रतर्दनःशिविर्मत्स्यःपृथुलाक्षोबृहद्रथः ॥ वार्तोमरुतःकुषिकःसांकाश्यः
 सांक्रुतिर्ध्रुवः १० चतुरश्वःसदस्योर्मिःकार्तवीर्यश्चपार्थिवः ॥ भारतःसुरथश्चैवसुनीथोनिशठोऽनलः ११ दिवोदासश्चसुमनाअंबरीषोभगीरथः ॥ व्य
 श्वःसदश्रावध्यश्वःपृथुवेगःपृथुश्रवाः १२ पृषदश्वोवसुमनाःक्षुपश्चसुमहाबलः ॥ रूपदृष्टृषसेनश्चपुरुकुत्सोध्वजीरथी १३ आर्षिषेणोदिलीपश्चमहात्माचा
 प्युशीनरः ॥ औशीनरिःपुंडरीकःशर्यातिःशरभःशुचिः १४ अंगोऽरिष्टश्चवेनश्चदुष्यंतःसृजयोजयः ॥ भांगासुरिःसुनीथश्चनिषधोऽथवहीनरः १५ क
 रंधमोवालिहकश्चसुयुम्नोबलवान्मधुः ॥ ऐलोमरुतश्चतथाबलवान्पृथिवीपतिः १६ कपोतरोमाट्टणकःसहदेवार्जुनौतथा ॥ व्यश्वःसाश्वःकृशाश्वश्चरा
 शविंदुश्चपार्थिवः १७ रामोदाशरथिश्चैवलक्ष्मणोऽथप्रतर्दनः ॥ अलर्कःकक्षसेनश्चयोगौराश्वएवच १८ जामदग्न्यश्चरामश्चनाभागसगरोतथा ॥
 भूरियुम्नोमहाश्वश्चपृथाश्वोजनकस्तथा १९ राजावैन्योवारिसेनःपुरुजिज्जनमेजयः ॥ ब्रह्मदत्तस्त्रिगर्तिश्चराजोपरिचरस्तथा २० इंद्रयुम्नोभीमजा
 नुगौरिपृष्ठोऽनघोलयः ॥ पद्मोऽथमुचुकुंदश्चभूरियुम्नःप्रसेनजित् २१ अरिष्टनेमिःसुयुम्नःपृथुलाश्वोऽष्टकस्तथा ॥ शतंमत्स्यानृपतयःशतंनीपाःशतं
 हयाः २२ घृतराष्ट्राश्चैकशतमशीतिर्जनमेजयाः ॥ शतंचब्रह्मदत्तानांवीरिणामीरिणांशतम् २३ भीष्माणंदेशतेऽप्यत्रभीमानांतुतथाशतम् ॥ शतं
 चप्रतिविंध्यानांशतंनागाःशतंहयाः २४ पलाशानांशतंज्ञेयंशतंकाशकुशादयः ॥ शान्तनुश्चैवराजेंद्रपांडुश्चैवपितातव २५ उशंगवःशतरथोदेवराजो
 जयद्रथः ॥ वृषदर्भश्चराजर्षिर्बुद्धिमान्सहमंत्रिभिः २६

पासकानुग्रहार्थमत्रावस्थानं बोध्यं १८

१९ । २० । २१ । २२ घृतराष्ट्राश्चैकशतमिति पुराणेषु प्रायेणाधिकारिणामेव कीर्तनात्तेषां च प्रतिकल्पं समाननामरूपकर्मत्वाद्नेककल्पं धर्मसभावातिनां तेषां बहुत्वं युक्तं ।
 सेनापत्यादिशब्दवदधिकारवाचित्वाद्घृतराष्ट्रादिशब्दानां २३ । २४ अयमेव न्यायः पलाशादियज्ञियद्रव्याद्यभिमानिदेवतासु ज्ञेय इत्याशयवानाह पलाशानामिति २५ । २६

॥१२॥

२७ । २८ । २९ । ३० कालचक्रंचेति संवत्सराद्यभिमानिन्योदेवताः दुष्कृतकर्माणोविद्याविहीनकर्ममात्रनिष्ठाः ३१ । ३२ । ३३ असंवाधाअसंकीर्णा ३४ । ३५ संन्यासिनः
 निष्कामकर्मकर्तारः काम्यानां कर्मणात्यागिनोवा । पूर्वेषामपिआपस्तंबेनतद्यथाऽऽग्नेफलार्थनिर्मिते छायागंधइत्यनूपयेते । एवंधर्मचर्यमाणमर्थाअनूपच्यन्तइति आनुषंगिकफलमा
 गित्वदर्शनात् निर्मितेरोपिते अर्थादिव्याज्जपानादयः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० पुष्करैर्मूर्तिमद्भिस्तीर्थविशेषमालिनीशोभिनीम् ४१ ॥ इति सभापर्वणिनेलकंटीये भारतभावदी
 अथापरेसहस्राणियेगताःशशविंदवः ॥ इष्ट्वाऽश्वमेधैर्बहुभिर्भहृद्भिर्भूरिदक्षिणैः २७ एतेराजर्षयःपुण्याःकीर्तिमंतोबहुश्रुताः ॥ तस्यांसभायाराजेंद्रवैवस्व
 तमुपासते २८ अगस्त्योऽथमतंगश्चकालोमृत्युस्तथैवच ॥ यज्वानश्चैवसिद्धाश्चयेचयोगशरीरिणः २९ अग्निष्वात्ताश्चापितरःफेनपाश्वोष्मपाश्वये ॥ सु
 धावंतोबर्हिषदोमूर्तिमंतस्तथाऽपरे ३० कालचक्रंचसाक्षाच्चभगवान्हव्यवाहनः ॥ नरादुष्कृतकर्माणोदक्षिणायनमृत्यवः ३१ कालस्यनयनेयुक्तायमस्य
 पुरुषाश्वये ॥ तस्यांशिशपपालाशास्तथाकाशकुशादयः ३२ उपासतेधर्मराजंमूर्तिमंतोजनाधिप ॥ एतेचान्येचबहवःपितृराजसभासदः ॥ नशक्याः
 परिसंख्यातुंनामभिःकर्मभिस्तथा ३३ असंवाधाहिसापार्थरम्याकामगमासभा ॥ दीर्घकालंतपस्तम्बानिर्मिताविश्वकर्मणा ३४ ज्वलंतीभासमानाचते
 जसास्वेनभारत ॥ तामुग्रतपसोयांतिसुव्रताःसत्यवादिनः ३५ शान्ताःसंन्यासिनःशुद्धाःपूताःपुण्येनकर्मणा ॥ सर्वेभास्वरदेहाश्चसर्वेचविरजोबराः ३६
 चित्रांगदाश्चित्रमाल्याःसर्वेज्वलितकुंडलाः ॥ सुकृतैःकर्मभिःपुण्यैःपारिवर्हेश्वभूषिताः ३७ गंधर्वाश्चमहात्मनःसंघशश्चाप्सरोगणाः ॥ वादित्रंनृत्यगीतं
 चहास्यंलास्यंचसर्वशः ३८ पुण्याश्चगंधाःशब्दाश्चतस्यांपार्थसमततः ॥ दिव्यानिचैवमाल्यानिउपतिष्ठंतिनित्यशः ३९ शतंशतसहस्राणिधर्मिणांतं
 प्रजेश्वरम् ॥ उपासतेमहात्मानंरूपयुक्तामनस्विनः ४० ईदृशीसासभाराजन्पितृराज्ञोमहात्मनः ॥ वरुणस्यापिवक्ष्यामिसभांपुष्करमालिनीम् ४१ ॥
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिलोकपालसभाख्यानपर्वणियमसभावर्णनंनामाष्टमोऽध्यायः ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ युधि
 ष्ठिरसभादिव्यावरुणस्यामितप्रभा ॥ प्रमाणेनयथायाम्याशुभप्राकारतोरणा १ अंतःसलिलमास्थायविहिताविश्वकर्मणा ॥ दिव्यैरत्नमयेर्षुक्षैःफलपुष्प
 प्रदैर्युता २ नीलपीतैःसिताःश्यामैःसितैर्लोहितकैरपि ॥ अवतानैस्तथागुल्मैर्मजरीजालधारिभिः ३ तथाशकुनयस्तस्यांविचित्रामधुरस्वराः ॥ अ
 निर्देश्यावपुष्पंतःशतशोऽथसहस्रशः ४ सासभासुखसंस्पर्शानशीतानचघर्भदा ॥ वेश्मासनवतीरम्यासितावरुणपालिता ५ यस्यामास्तेसवरुणोवारु
 ण्याचसमन्वितः ॥ दिव्यरत्नांबरधरोदिव्याभरणभूषितः ६ स्रग्विणोदिव्यगंधाश्चदिव्यगंधानुलेपनाः ॥ आदित्यास्तत्रवरुणंजलेश्वरमुपासते ७
 वासुकिस्तक्षकश्चैवनागश्चैरावतस्तथा ॥ कृष्णश्चलोहितश्चैवपद्माश्चित्रश्चवीर्यवान् ८

पेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ युधिष्ठिरेति १ दिव्यैरितितस्यामित्युत

रश्लोकादपकृत्यते २ अथ तानैर्वितानवदृक्षस्वरूपाच्छादकेर्लताप्रतानैः सिता बद्धाः प्रवेशाइतिशेषः ३ वपुष्मंतः प्रज्ञास्तदेहाः ४ । ५ वारुण्यावरुणान्या माध्यावा ६ । ७ । ८

६

कंबलाश्वतरौनागौघृतराष्ट्रबलाहकौ ॥ मणिमान्कुंडधारश्चकर्कोटकधनंजयौ ९ पाणिमान्कुंडधारश्चवलवान्पृथिवीपते ॥ प्रहादोमुषिकादश्वतथैवजन
मेजयः १० पताकिनोमंडलिनःफणावंतश्चसर्वशः ॥ एतेचान्येचवहवःसर्पास्तस्यांयुधिष्ठिर ॥ उपासतेमहात्मानंवरुणंविगतक्रमाः ११ बलिवैरोच
नोराजानरकःपृथिवीजयः ॥ संहृदोविप्रचित्तिश्चकालखंजाश्चदानवाः १२ सुहनुर्दुर्मुखःशंखःसुमनाःसुमतिस्ततः ॥ घटोदरोमहापार्श्वःक्रथनःपिठर
स्तथा १३ विश्वरूपःस्वरूपश्चविरूपोऽथमहाशिराः ॥ दशग्रीवश्चवालीचमेघवासादशावरः १४ टिड्ढिभोविटभूतश्चसंहृदश्चंद्रतापनः ॥ दैत्यदानव
संघाश्चसर्वैरुचिरकुंडलाः १५ स्रग्विणोमौलिनश्चैवतथादिव्यपरिच्छदाः ॥ सर्वेऽलब्धवराःशूराःसर्वेविगतमृत्यवः १६ तेतस्यांवरुणंदेवधर्मपाशधरंसदा ॥
उपासतेमहात्मानंसर्वैरुचरितव्रताः १७ तथासमुद्राश्चत्वारोन्दीभागरिथीचसा ॥ कालिंदीविदिशावेणानर्मदावेगवाहिनी १८ विपाशाचशतदुश्चंद्र
भागासरस्वती ॥ इरावतीवितस्ताचसिंधुर्देवनदीतथा १९ गोदावरीकृष्णवेणाकावेरीचसरिद्वरा ॥ किंपुनाचविशल्याचतथावैतरणीनदी २० तृती
याज्येष्ठिलाचैवशोणश्चापिमहानदः ॥ चर्मण्वतीतथाचैवपर्णाशाचमहानदी २१ सरयूवारिवत्याथलांगलीचसरिद्वरा ॥ करतोयातथाऽऽत्रेयीलौहित्यश्च
महानदः २२ लंघतीगोमतीचैवसंध्यात्रिस्रोतसीतथा ॥ एताश्चान्याश्चराजेंद्रसुतीर्थालोकविश्रुताः २३ सरितःसर्वतश्चान्यास्तीर्थानिचसरांसिच ॥
कूपाश्चसप्रस्रवणादेहवंतौयुधिष्ठिर २४ पल्वलानितडागानिदेहवंत्यथभारत ॥ दिशस्तथामहीचैवतथासर्वेमहीधराः २५ उपासतेमहात्मानंसर्वेजलच
रास्तथा ॥ गीतवादित्रवंतश्चगंधर्वाप्सरसांगणाः २६ स्तुवंतौवरुणंतस्यांसर्वेषुसमासते ॥ महीधरारत्नवंतोरसायेचप्रतिष्ठिताः २७ कथयंतःसुमधु
राकथास्तत्रसमासते ॥ वारुणश्चतथामंत्रीसुनाभःपर्युपासते २८ पुत्रपौत्रैःपरिवृतोऽगोनाम्नापुष्करेणच ॥ सर्वेविग्रहवंतस्तेतमीश्वरमुपासते २९ एषा
मयासंपत्तावारुणीभरतर्षभ ॥ दृष्टपूर्वासभारम्याकुबेरस्यसभांश्रुणु ३० ॥ इतिमहाभारते स० लोकपालसभारुयानपर्वणिवरुणसभावर्णने नवमो
ऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ सभावैश्रवणीराजनशतयोजनमायता ॥ विस्तीर्णासप्ततिश्चैवयोजनातिसितप्रभा १ तपसानिर्जिताराजस्वयंवे
श्रवणेनसा ॥ शशिप्रभाप्रावरणाकैलासशिखरोपमा २ गुह्यकैरुह्यमानासाखेविषक्तेवशोभते ॥ दिव्याहेमयैरुचैःप्रासादैरुपशोभिता ३ महारत्नवती
चित्रादिव्यगंधामनोरमा ॥ सिताभ्रशिखराकाराप्लवमानेवदृश्यते ४ दिव्याहेमयैरंगैर्विद्युद्गिरिवचित्रिता ॥ तस्यांवैश्रवणोराजाविचित्राभरणावरः ५

सभापर्वणिनेछकंठीयेभारतमावदीपे नवमोऽध्यायः ९ ॥ ॥ समेति १ शशिप्रभाप्रावरणा शशिप्रभामपि धावत्येनतिरस्करोतीत्यर्थः २ विषकालमा ३ रंगैरितिच्छेदः ४ ५

६।७ मनोहृदयसंरहादीतिपाठे मनाश्चितं हृदयंकदंबगोलकाकृतिर्मासखंडः ८ दिव्यतानैरम्यैस्तानैर्गीतशास्त्रप्रसिद्धैरेकोनपंचाशत्संख्यैः ९।१०।११।१२।१३।१४

स्त्रीसहस्रैर्वृतःश्रीमानास्तेज्वलितकुंडलः ॥ दिवाकरनिभेपुण्येदिव्यास्तरणसंवृते ॥ दिव्यपादोपधानेचनिषण्णःपरमासने ६ मंदाराणामुदारणां
वनानिपरिलोडयन् ॥ सौगंधिकवनानांचगंधगंधवहोवहन् ७ नलिन्याश्चालकाख्यायानंदनस्यवनस्यच ॥ शीतोहृदयसदंहादीवायुस्तमुपसेवते ८
तत्रदेवाःसगंधर्वांगणैरप्सरसांवृताः ॥ दिव्यतानैर्महाराजगायंतिस्मसभागताः ९ मिश्रकेशीचरंभाचचित्रसेनाशुचिस्मिता ॥ चारुनेत्राघृताचीचमेन
कापुंजिकस्थला १० विश्वाचीसहजन्वाचप्रम्लोचाउर्वशीइरा ११ वर्गाचसौरभेयीचसमीचीबुहुदालता ॥ एताःसहस्रशश्चान्यानृत्यगीतविशारदाः १२
उपतिष्ठतिधनदंगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ अनिशंदिव्यवादित्रैर्नृत्यगीतैश्चसासभा १३ अशून्यारुचिराभातिगंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ किन्नरानामगंधर्वानरा
नामतथाऽपरे १४ मणिभद्रोऽथधनदःश्वेतभद्रश्चगुह्यकः ॥ कशेरकोगंडकंडूःप्रद्योतश्चमहाबलः १५ कुस्तुंबरुःपिशाचश्चगजकर्णोविशालकः ॥ वराहक
र्णस्ताम्रौष्ठःफलकक्षःफलोदकः १६ हंसचूडःशिखावर्तोहेमनेत्रोविभिषणः ॥ पुष्पाननःपिंगलकःशोणितोदःप्रवालकः १७ वृक्षवास्यनिकेतश्चचिरवासाश्च
भारत ॥ एतेचान्येचवहवोयक्षाःशतसहस्रशः १८ सदाभगवतीलक्ष्मीस्तत्रैवनलकूबरः ॥ अहंचवहुशस्तस्यांभवंत्यन्येचमद्विधाः १९ ब्रह्मर्षयोभवंत्यत्रत
थादेवर्षयोऽपरे ॥ क्रव्यादाश्चतथैवान्येगंधर्वाश्चमहाबलाः २० उपासतेमहात्मानंतस्यांधनदमीश्वरं ॥ भगवान्भूतसर्वैश्चवृतःशतसहस्रशः २१ उमापतिःप
शुपतिःशूलभृद्भगनेत्रहा ॥ त्र्यंबकोराजशार्दूलदेवीचविगतक्रमा २२ वामनैर्विकटैःकुब्जैःक्षतजाक्षैर्महारवैः ॥ मेदोमांसाशनैरुग्रैरुग्रवन्वामहाबलः २३ ना
नाप्रहरणैरुग्रैर्वतैरिवमहाजवैः ॥ वृतःसखायमन्वास्तेसदैवधनदंनृप २४ प्रहृष्टाःशतशश्चान्येवहुशःसपरिच्छदाः ॥ गंधर्वाणांचपतयोविश्वावसुर्हहाहुहः
२५ तुंबुरुःपर्वतश्चैवशैलूषश्चतथाऽपरः ॥ चित्रसेनश्चगीतज्ञस्तथाचित्ररथोऽपिच २६ एतेचान्येचगंधर्वाधनेश्वरमुपासते ॥ विद्याधराधिपश्चैवचक्र
धर्मासहानुजैः २७ उपाचरतितत्रस्मधनानामीश्वरंप्रभुम् ॥ किन्नराःशतशस्तत्रधनानामीश्वरंप्रभुम् २८ आसतेचापिराजानोभगदत्तपुरोगमाः ॥ इमः
किंपुरुषेशश्चउपास्तेधनदेश्वरं २९ राक्षसाधिपतिश्चैवमहेंद्रोगंधमादनः ॥ सहयक्षैःसगंधर्वैःसहस्रैर्वीर्नशाचरैः ३० विभिषणश्चवर्षिष्ठउपास्तेभ्रातरंप्रभुम् ॥
हिमवान्पारियात्रश्चविंध्यकैलासमंदराः ३१ मलयोदरुर्श्चैवमहेंद्रोगंधमादनः ॥ इंद्रकीलःसुनाभश्चतथादिव्यौचपर्वतौ ३२ एतेचान्येचवहवःसर्वैरुपु
रोगमाः ॥ उपासतेमहात्मानंधनानामीश्वरंप्रभुम् ३३ नंदीश्वरश्चभगवान्महाकालस्तथैवच ॥ शंकुकर्णमुखाःसर्वेदिव्याःपारिषदास्तथा ३४

३५ । ३६ । ३७ आस्तेइत्यावृत्त्या योजनीयं । यदाभवः कदाचित्कुबेरसमामध्यास्ते तदाकुबेरोऽपि भवादनुज्ञांप्राप्य तन्निकटआस्तेउपविशति ३८ । ३९ । ४० ॥ इति०म०भा०
 नैलकंठीयेभारतभावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ पितामहेति १ देवयुगेकृतयुगे २ । ३ मानसीमित्यनेनभौतिकत्वव्यावृत्तिः तथाहि 'आतिवाहिकएवाऽयंत्वाहशैश्वितदेहकः ।
 आधिभौतिकयाबुद्ध्या गृहीतश्चिरभावनात्'इति वासिष्ठोक्तरीत्याप्रपंचस्य त्रैविध्यं दृश्यते । तत्रायंस्थूलभूतमयआधिभौतिकः सूक्ष्मभूतमयआतिवाहिकः । सएवअतिअत्यंतकार्याका
 रंवेदुं समर्थोऽतिवाहीसूक्ष्मभूतसंघस्तेननिर्वृतइतियोगात् । अतएवतत्रेन्द्रादिलोकरूपेस्वर्गे । 'यन्नदुःखेनसंभिन्नंनचग्रस्तमनंतरं । अभिलाषोपनीतंचतत्सुखं स्वःपदास्पदम्'इति

काष्ठःकुटीमुखोदंतीविजयश्चतपोधिकः ॥ श्वेतश्चवृषभस्तत्रनर्दन्नास्तेमहाबलः ३५ धनदंराक्षासाश्चान्येपिशाचाश्चउपासते ॥ पारिषदैःपरिवृतमुपा
 यांतंमहेश्वरम् ३६ सदाहिदेवदेवेशंशिवंत्रैलोक्यभावनम् ॥ प्रणम्यमूर्ध्नांपौलस्त्योबहुरूपमुमापतिम् ३७ ततोऽभ्यनुज्ञांसंप्राप्यमहादेवाद्भनेश्वरः ॥ आस्ते
 कदाचिद्भगवान्भवोधनपतेःसखा ३८ निधिप्रवरमुख्यौचशंखपद्मौधनेश्वरौ ॥ सर्वान्निधिनप्रगृह्याथउपास्तांविधनेश्वरम् ३९ सासभातादृशरिम्यामया
 दृष्टांतरिक्षगा ॥ पितामहसभांराजनकीर्तियिष्येनिबोधताम् ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिलोकपालसभाख्यानपर्वणिधनदसभावर्णनंनामदशमो
 ऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ पितामहसभांतातकथ्यमानानिबोधमे ॥ शक्यतेयाननिर्देष्टुमैवंपोतिभारत १ पुरादेवयुगेराजन्नादित्यो
 भगवान्दिवः ॥ आगच्छन्मानुपलोकंदिदृक्षुर्विगतकृमः २ चरन्मानुपरूपेणसमादृष्ट्वास्वयंभुवः ॥ सतामकथयन्मह्यंद्वातत्वेनपांडव ३ अप्रमेयांस
 मांदिव्यांमानसीभरतर्षभ ॥ अनिर्देश्यांप्रभावेणसर्वभूतमनोरमाम् ४ श्रुत्वागुणानहंतस्याःसभायाःपांडवर्षभ ॥ दर्शनेप्सुस्तथाराजन्नादित्यमिदमब्रु
 वम् ५ भगवन्नद्रष्टुमिच्छामिपितामहसभांशुभाम् ॥ येनवातपसाशक्याकर्मणावाऽपिगोपते ६ औषधैर्वातथायुक्तैरुत्तमापापनाशिनी ॥ तन्ममाचक्ष्वभगव
 नपश्येयंतांसभायथा ७ सतन्ममवचःश्रुत्वासहस्रांशुर्दिवाकरः ॥ प्रोवाचभरतश्रेष्ठव्रतंवर्षसहस्रिकम् ८ ब्रह्मव्रतमुपास्वत्वंप्रयतेनांतरात्मना ॥ ततोऽ
 हंहिमवत्पृष्ठेसमारब्धोमहाव्रतम् ९ ततःसभगवान्सूर्योमामुपादायवीर्यवान् ॥ आगच्छतांसभांब्राह्मीविपाप्माविगतकृमः १० एवंपोतिसाशक्याननि
 र्देष्टुंनराधिप ॥ क्षणेनहिबिभर्त्यन्यदनिर्देश्यंवपुस्तथा ११ नवेदपरिमाणंवासंस्थानंचापिभारत ॥ नचरूपंमयातादृक्दृष्टपूर्वकदाचन १२

स्वर्गपदनिर्वचनंसंगच्छते । संभिन्नंमिश्रं । ग्रस्तंभोगोत्तरपापावहं । अभिलाषःसंकल्पः । तत्राप्याधिभौतिकस्य तत्त्वमातिवाहिकः । रज्जुरिवभुजंगस्य । अस्यापितत्त्वं चि
 त्तमेवतदिवमुक्तंचित्तदेहकइति । तादृशीचप्रजापतिसभाऽतो मानसत्वंतत्रयुक्तं ४ । ५ । ६ औषधैर्ज्योतिष्मत्यादिभिः कल्पोक्तप्रकारेणसाधितैः ७ । ८ ब्रह्मव्रतंहादंब्रह्मो
 पासनां ९ ततःसइति सूर्यद्वारेणतेविरजाःप्रयांतीति ब्रह्मसभाप्रवेशोऽधिदैवं प्रत्यक्षसूर्यस्यैवद्वारत्वं अध्यात्मतुहडाख्यसूर्यनाडीद्वारा १० एवमितिमानसत्वादेव रज्जुरगवत्सत्यसतीवे
 तिनिर्वक्तुं नशक्या क्षणेनेतिरज्जुर्यथा भावकबुद्धचनुरोधात् स्रक्संपदंबंधारादिरूपा तथेयमपिर्वेदुंठकैलासादिरूपेणभातीत्यर्थः ११ । १२

१३ स्तंभोरिति यतो नक्षरानापक्षयवत्यतःशाश्वतीनित्या । 'एतत्सत्यं ब्रह्मपुरम्'इतिश्रुतेः १४ । १५ अतिचंद्रमितिस्वयमित्यव्ययं स्वयमहंकरोमि स्वयंत्वंकरोपि सस्वयं
 कृतवानित्यादि प्रयोगादव्याकृतप्रत्यगात्मवाचकं सएवप्रभाप्रकाशकं ज्योतिर्यस्यांसास्वयंप्रभा । जागरेहिसूर्यादीनां घटादिप्रकाशकत्वंदृष्टं तदात्मनएवेति साधयितुंसूर्या
 यभावकाले स्वप्नप्रकृत्यात्रायंपुरुषःस्वयंज्योतिरिति श्रुत्यासाटोपमुक्तं १६ तस्यामिति सःमहत्त्वाभिमानि सूक्ष्ममनआख्यः । यंप्रकृत्यस्मर्यते । 'मनोमहान्मतिर्ब्रह्मा पूर्वं
 द्विःख्यातिरीश्वरः । प्रज्ञासंविच्चित्तश्चैव स्मृतिश्चपरिपठयते'इति । अतएवभगवान्सर्वेश्वरवान् देवमाययास्वाविद्यया विदधच्छोका नितिशेषः । विदधदेवमानुषानितिपाठोऽपि

सुसुखासासदाराजन्नशीतानचधर्मदा ॥ नक्षुत्पिपासेनग्लानिंप्राप्यतांप्राप्नुवंत्युत १३ नानारूपैरिवकृतामणिभिःसासुभास्वरैः ॥ स्तंभैर्नचघृतासा
 तुशाश्वतीनचसाक्षरा १४ दिव्यैर्नानाविधैर्भावैर्भासद्विरमितप्रभैः १५ अतिचंद्रं चसूर्यैश्चशिखिनंचस्वयंप्रभा ॥ दीप्यतेनाकपृष्ठस्थाभर्त्सयंतीवभास्क
 रम् १६ तस्यांसभगवानास्तेविदधदेवमायया ॥ स्वयमेकोऽनिशंराजन्सर्वलोकपितामहः १७ उपतिष्ठंतिचाप्येनंप्रजानांपतयःप्रभुम् ॥ दक्षःप्रचे
 ताःपुलहोमरीचिःकश्यपःप्रभुः १८ भृगुरत्रिर्वसिष्ठश्चगौतमोऽथतथाऽगिराः ॥ पुलस्त्यश्चक्रतुश्चैवप्रहादःकर्दमस्तथा १९ अथर्वागिरसश्चैववालाखिल्या
 मरीचिपाः ॥ मनोऽतरिक्षंविद्याश्चवायुस्तेजोजलंमही २० शब्दस्पर्शौतथारूपंरसोर्गंधश्चभारत ॥ प्रकृतिश्चविकारश्चयच्चान्यत्कारणंभुवः २१ अग
 स्त्यश्चमहातेजामार्कंडेयश्चवीर्यवान् ॥ जमदग्निर्भरद्वाजःसंवर्तश्चयवनस्तथा २२ दुर्वासाश्चमहाभागऋष्यशृंगश्चधार्मिकः ॥ सनत्कुमारोभगवान्योगाचा
 योमहातपाः २३ असितोदेवलश्चैवजैगीषव्यश्चतत्त्ववित् ॥ ऋषभोजितशत्रुश्चमहावीर्यस्तथामणिः २४ आयुर्वेदस्तथाऽष्टांगोदेहवांस्तत्रभात ॥ चंद्रमाः
 सहनक्षत्रैरादित्यश्चगभस्तिमान् २५ वायवःक्रतवश्चैवसंकल्पःप्राणएवच ॥ मूर्तिमंतोमहात्मानोमहाव्रतपरायणाः २६ एतेचान्येचबहवोब्रह्माणंसमुपस्थि
 ताः ॥ अर्थोधर्मश्चकामश्चहर्षोद्वेषस्तपोदमः २७ आयांति तस्यांसहितागंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ विंशतिःसप्तचैवान्येलोकपालाश्चसर्वशः २८ शुक्रोबृहस्प
 तिश्चैवबुधोऽंगारकएवच ॥ शनैश्चरश्चराहुश्चग्रहाःसर्वेतथैवच २९ मंत्रोरथंतरंचैवहरिमानवसुमानपि ॥ आदित्याःसाधिराजानोनामद्वंद्वैरुदाहताः३० म
 रुतोविश्वकर्माचवसवश्चैवभारत ॥ तथापितृगणाःसर्वेसर्वाणिचहर्वीप्यथ ३१ ऋग्वेदःसामवेदश्चयजुर्वेदश्चपांडव ॥ अथर्ववेदश्चतथासर्वशास्त्राणिचैवह ३२

स्वाविद्ययेत्यध्याहार्यम् । एकोऽनिशं सत्स्वपिस्वसृष्टेषु पदार्थेष्वैन्द्रजालिकवदेकपरेत्यर्थः १७ एकस्यैवविद्यैकव्यंग्यं सार्वान्म्यमहंमनुरभवं सूर्यश्चेत्यादिश्रुतिमसिद्धं प्रपंच
 यति उपातिष्ठंतीत्यादिनाऽध्यायशेषेण १८ । १९ । २० यच्चान्यत्कालादृष्टादि २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ सप्तचैवान्येइति सप्तविंशतिर्नक्षत्राणित्येके । अन्ये तु विं
 शतिर्गंधर्वाप्सरसांगणाः सप्तचान्ये गंधर्वाःमुख्याः ते च । 'हंसोहहाहुहुर्विश्वावसुर्वरुचिस्तथा । वृषणस्तुंबुश्चैव गंधर्वाःसप्तकीर्तिताः'इति २८ । २९ मंत्रःसामगानाश्रयमृतोमआयाही
 त्यादिः । रथंतरंसामविशेषः । हरिमानवसुमानिति कर्मविशेषयोरिन्द्रनामनी । साधिराजानःसेन्द्राः । नामद्वंद्वैरग्नीषोर्भेन्द्राग्न्यादिभिः ३० हर्वीपि व्रीहिपश्वादिजीवाः ३१ । ३२

उपवेदाः 'आयुर्वेदो धनुर्वेदो गोधर्वश्चार्थशास्त्रकर्म, इति । अंगानि शिखादीनि ३३ दुर्गातरणी वाणी प्रणवः साचसप्तविधा अकारउकारो मकरो अर्धमात्रानादोः विदुः शक्तिरितिसप्तक्रा
राः शांतिरूपाऽधिष्ठानप्रापिकेत्यर्थः । संस्कृतप्राकृतपैशाच्यपञ्चशललितमामधगद्यरूपा इत्यन्ये ३४ । ३५ । ३६ । ३७ संवत्सराः षष्टिः प्रमवादयः तेषु च पंचपञ्चकैकं युगं । चतुर्विधो
मानुषोऽहोरात्रः षष्टिघटिकाभिः । पेत्रोमासेन । देवोवत्सरेण । ब्राह्मः कल्पेनेति । कालचक्रं द्वादशराश्यात्मकम् ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ वैराजाः विराट्पम

इतिहासोपवेदाश्च वेदांगानि च सर्वशः ॥ ग्रहायज्ञाश्च सोमश्च देवताश्चापि सर्वशः ३३ सावित्रीदुर्गातरणीवाणीसप्तविधा तथा ॥ मेधाघृतिः श्रुतिश्चैव प्रज्ञा
द्विर्यशः क्षमा ३४ सामानिस्तुतिश्चाणिगाथाश्च विविधास्तथा ॥ भाष्याणितर्कयुक्तानि देहवन्ति विशांपते ३५ नाटकाविविधाः काव्याः कथाख्यायिक
कारिकाः ॥ तत्र तिष्ठन्ति ते पुण्याये चान्ये गुरुपूजकाः ३६ क्षणालवामुहूर्ताश्च दिवारात्रिस्तथैव च ॥ अर्धमासाश्च मासाश्च ऋतवः षट्च भारत ३७ संवत्सराः
पंचयुगमहोरात्रश्चतुर्विधः ॥ कालचक्रं चतद्विव्यं नित्यमक्षयमव्ययम् ३८ धर्मचक्रं तथा चापि नित्यमास्ते युधिष्ठिर ॥ अदितिर्दितिर्दनुश्चैव सुरसाविनता
इरा ३९ कालिकासुरभीदेवी सरमाचाथगौतमी ४० प्रभाकरश्च वैदेव्यौ देवतानां च मातरः ॥ रुद्राणी श्रीश्च लक्ष्मीश्च भद्रा षष्ठी तथाऽपरा ४१ पृथिवीगां
गता देवीः स्वाहा कीर्तिरेव च ॥ सुरादेवीश्च चैव तथा पुष्टिरुंधती ४२ संवृत्तिराशानियातिः सृष्टिर्देवी रतिस्तथा ॥ एताश्चान्याश्च वैदेव्युपतस्थुः
प्रजापतिम् ४३ आदित्यावसवोरुद्रामरुतश्चाश्विनावपि ॥ विश्वे देवाश्च साध्याश्च पितरश्च मनोजवाः ४४ पितृणां च गणान्विद्वि सप्तैव पुरुषर्षभ ॥ मूर्ति
मंतो वै च त्वारस्त्रयश्चापिशरीरिणः ४५ वैराजाश्च महाभागा अग्निष्वात्ताश्च भारत ॥ गार्हपत्यानाकचराः पितरो लोकविश्रुताः ४६ सोमपा एकशृंगाश्च चतु
र्वेदाः कलास्तथा ॥ एते चतुर्षु वर्णेषु पूज्यन्ते पितरो नृप ४७ एतैराप्यायितैः पूर्वसोमश्चाप्याच्यते पुनः ॥ त एतोपितरः सर्वे प्रजापतिमुपस्थिताः ४८ उपा
सते च संहृष्टा ब्रह्माणममितौजसम् ॥ राक्षसाश्च पिशाचाश्च दानवा गुह्यकास्तथा ४९ नागाः सुपर्णाः पशवः पितामहमुपासते ॥ स्थावरा जंगमाश्चैव महाभूता
स्तथाऽपरे ५० पुरंदरश्च देवेन्द्रो वरुणो धनदायमः ॥ महादेवः सहोमोऽत्र सदा गच्छति सर्वशः ५१ महासेनश्च राजेन्द्रसदोपास्ते पितामहम् ॥ देवो नारायण
स्तस्यां तथा देवर्षयश्च ५२ ऋषयो वालखिल्याश्च योनिजाऽयोनिजास्तथा ॥ यच्च किंचिन्निलोकेऽस्मिन्दृश्यते स्थाणुजंगमम् ॥ सर्वतस्यां मया दृष्टमिति
विद्विनराधिप ५३ अष्टाशीतिसहस्राणि ऋषीणामूर्ध्वरेतसाम् ॥ प्रजावतां च पंचाशदृषीणामपि पांडव ५४

वाः सप्तपितृगणा अग्निष्वात्तादयः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० महादेव ईश्वरोपि सहोमो ब्रह्मविद्यासहितस्ते त्रैवांतर्भूतः ५१ नारायणश्च विद्याप्राप्यः शुद्धात्मापि तत्रैव प्राप्यत
इत्यर्थः ५२ एकस्यापि सावर्त्म्यमुक्तमुपसंहरति यच्चेति ५३ तत्र प्रात्याधिकारिणाह अष्टाशीतीति ५४

तेस्मत्त्रेत्यादिना यत्कौपीतकीयेष्टुतं पर्यकस्थं ब्रह्म तेन सह संवादादिकं च तदुपबृंहयति । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ब्रह्म्याश्रिया शमोदमस्तपःशीचमित्यादिना प्रसि
द्धया शमादिसंपत्त्या ६० । ६१ । ६२ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपिकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ राजसूयमुपोद्घातयति प्रायश इत्यादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ सहस्र
वर्षव्रतप्राप्यां ब्रह्मसभामुपेक्ष्य हरिश्चंद्रप्राप्ताभिद्रसभां शक्यप्रवेशामत्वा तत्साधानं पृच्छति एक एवेति ६ । ७ । ८ । ९ यन्मां पृच्छसि त्यादेर्दाशार्हणगरीं प्रतीत्यंतस्थपरमतात्प

तेस्मत्त्रयथाकामं दृष्ट्वा सर्वे दिवौकसः ॥ प्रणम्य शिरसात्स्मै सर्वे यांति यथागमम् ५५ अतिथीनागतान् देवान् दैत्यान्नागांस्तथा द्विजान् ॥ यक्षानसुपर्णान्का
लेयान्गंधर्वाप्सरसस्तथा ५६ महाभागानमितधीर्ब्रह्मलोकपितामहः ॥ दयावान्सर्वभूतेषु यथाहं प्रतिपद्यते ५७ प्रतिगृह्यतु विश्वात्मा स्वयंभूरमित्तु युतिः ॥
सांत्वमानार्थसंभोगैर्युनक्ति मनुजाधिप ५८ तथा तैरुपयातैश्च प्रतियद्विश्च भारत ॥ आकुलासा सभातात भवति स्म सुखप्रदा ५९ सर्वतेजोमयी दिव्या ब्रह्म
र्षिगणसेविता ॥ ब्राह्म्याश्रियादीप्यमाना शुशुभे विगतकृमा ६० सा सभा तादृशी दृष्टामया लोकेषु दुर्लभा ॥ सभेयं राजशार्दूलमनुष्येषु यथा तव ६१ एता
मया दृष्टपूर्वाः सभादेवेषु भारत ॥ सभेयं मानुषलोके सर्वश्रेष्ठतमा तव ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि लोकपालसभाख्यानपर्वणि ब्रह्मसभावर्णनं नाम एका
दशोऽध्यायः ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रायशो राजलोकस्ते कथितो वदतां वर ॥ वैवस्वतसभायां तु यथा वदसि मे प्र
भो १ वरुणस्य सभायां तु नागास्ते कथिता विभो ॥ दैत्यैर्द्राश्चापि भूयिष्ठाः सरितः सागरास्तथा २ तथा धनपतेर्यक्षा गुह्यकराक्षसास्तथा ॥ गंधर्वाप्सरस
श्चैव भगवांश्च षट्षध्वजः ३ पितामहसभायां तु कथितास्ते महर्षयः ॥ सर्वे देविकायाश्च सर्वशास्त्राणि चैव ह ४ शक्रस्य तु सभायां तु देवाः संकीर्तिता मुने ॥
उद्देशतश्च गंधर्वाविविधाश्च महर्षयः ५ एक एव तुराजर्षिर्हरिश्चंद्रो महामुने ॥ कथितस्ते सभायां वैदेवैर्द्रस्य महात्मनः ६ किं कर्म तेनाचरितं तपोवानियतव्र
त ॥ येनासौ सहस्रक्रेण स्पृष्टते सुमहायशाः ७ पितृलोकगतश्चैव त्वया विप्रपितामम ॥ दृष्टः पांडुर्महाभागः कथं वापि समागतः ८ किमुक्त्वांश्च भगवंस्तन्म
माचक्ष्वसुव्रत ॥ त्वतः श्रोतुं सर्वमिदं परं कौतूहलं हि मे ९ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ यन्मां पृच्छसि राजेन्द्र हरिश्चंद्रं प्रति प्रभो ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि मा
हात्म्यं तस्य धीमतः १० सराजावलवानासीत्सम्राट्सर्वमहीक्षिताम् ॥ तस्य सर्वे महीपालाः शासनावनताः स्थिताः ११ तेनैकरथमास्थाय जैत्रं हेमविभू
षितम् ॥ शस्त्रप्रतापेन जिता द्वीपाः सप्तजनेश्वर १२ सानिर्जित्य महीकृत्स्नां शैलवनकाननाम् ॥ आजहार महाराजराजमूर्यं महाक्रतुम् १३

१ । शकलोकप्रापको राजसूयोऽतियत्नसाध्यः सिद्धश्चतीव्रानर्थहेतुरतो ब्रह्मसभाप्रापकमेव व्रतमनुष्ठेयमिति । अवांतरतात्पर्यं तु म्भारहरणार्थं ब्रह्मणा प्रेरितो नारदः सर्वसंहार
हेतुराजसूयं युधिष्ठिरद्वाराकारयितुं युधिष्ठिरं कृष्णं चोद्योजयतीति १० 'येनेष्टं राजसूयेन मंडलस्थेश्वरश्चयः । शास्ति यश्चाज्ञयाराज्ञः सप्तभ्राडिति शब्दयते' ११ 'जंबूद्वीपः कुशद्वीपः
शाकः क्रोचश्चाल्मलिः । गोमेदः पुष्करश्चैव सप्तद्वीपाः प्रकीर्तिताः' १२ । १३

१४ । १५ प्रसर्पोऽग्निविसर्जनमितिनिवृत्तः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ त्वाह त्वामाह २३ । २४ । २५ । २६ । २७ संकल्पं कामं गंतासिगमिष्यसि २८
 तस्यसर्वमहीपालाधनान्याज-हुराज्ञया ॥ द्विजानां परिवेष्टारस्तस्मिन् यज्ञे च तेऽभवन् १४ प्रादाच्चद्रविणंप्रीत्यायाचकानानंरेश्वरः ॥ यथाक्तवंतस्तेत
 स्मिस्ततःपंचगुणाधिकम् १५ अतर्पयच्चविविधैर्वसुभिर्ब्राह्मणांस्तदा ॥ प्रसर्पकालेसंप्राप्तेनानादिभ्यःसमागतान् १६ भक्ष्यभोज्यैश्चविविधैर्यथाकामपुर
 स्कृतैः ॥ रत्नौघतपितैस्तुष्टाद्विजैश्चसमुदाहृतम् ॥ तेजस्वीचयशस्वीचनृपेभ्योभ्यधिकोऽभवत् १७ एतस्मात्कारणाद्राजनहरिश्चंद्रोविराजते ॥
 तेभ्योराजसहस्रभ्यस्तद्विद्विभरतर्षभ १८ समाप्यचहरिश्चंद्रोमहायज्ञंप्रतापवान् ॥ अभिषिक्तश्चशुभेसाम्राज्येननराधिप १९ येचान्येचमहीपालारा
 जसूयंमहाक्रतुम् ॥ यजंतेतेसहेंद्रेणमोदंतेभरतर्षभ २० येचापिनिधनंप्राप्ताःसंग्रामेष्वपलायिनः ॥ तेतत्सदनमासाद्यमोदंतेभरतर्षभ २१ तपसायेचती
 व्रेणत्यजंतीहकलेवरम् ॥ तेतत्स्थानंसमासाद्यश्रीमंतोभांतिनित्यशः २२ पिताचत्वाऽऽहकौतेयपांडुःकौरवनंदन ॥ हरिश्चंद्रेश्रियंष्टृणुपतौजातावि
 स्मयः २३ विज्ञायमानुषंलोकमायांतंमानराधिप ॥ प्रोवाचप्रणतोभूत्वावदेथास्त्वंयुधिष्ठिरम् २४ समर्थोऽसिमहीजेतुंभ्रातरस्तेस्थितावशे ॥ राजसूयं
 क्रतुश्रेष्ठमाहरस्वेतिभारत २५ त्वयीष्टवतिपुत्रेऽहंहरिश्चंद्रवदाशुवै ॥ मोदिष्येबहुलाःशश्वत्समाःशक्रस्यसंसादि २६ एवंभवतुवक्ष्येऽहंतवपुत्रंनराधिपम् ॥
 भूलोकंयदिगच्छेयमितिपांडुमथाऽब्रुवम् २७ तस्यत्वंपुरुषव्याघ्रसंकल्पंकुरुपांडव ॥ गंतासित्वंमहेंद्रस्यपूर्वैःसहसलोकताम् २८ बहुविघ्नश्चनृपतेक्रतु
 रेपस्मृतोमहान् ॥ छिद्राण्यस्यतुवांछंतियज्ञाब्रह्मराक्षसाः २९ युद्धंक्षत्रशमनंपृथिवीक्षयकारणम् ॥ किंचिदेवनिमित्तंचभवत्यत्रक्षयावहम् ३० ए
 तत्संचित्यराजेंद्रयत्क्षेमंतत्समाचर ॥ अप्रमत्तोत्थितो नित्यंचातुर्वर्ण्यस्यरक्षणे ३१ भवएधस्वमोदस्वधनैस्तर्पयचद्विजान् ॥ एततेविस्तरणोक्तंयन्मां
 त्वंपरिपृच्छसि ॥ आपृच्छेत्वांगमिष्यामिदाशार्हणगरीं प्रति ३२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमारुयायपार्थेभ्योनारदोजनमेजय ॥ जगामतैर्दृ
 तोराजन्तृषिभिर्भैःसमागतः ३३ गतेतुनारदपार्थोभ्रातृभिःसहकौरवः ॥ राजसूयंक्रतुश्रेष्ठंचितयामासपार्थिवः ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्व
 णिलोकपालसभाख्यानपर्वणिपांडुसंदेशकथनेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ समांतंचलोकपालसभाख्यानपर्व ॥ अथराजसूयारंभपर्व ॥ ॥ ६४ ॥
 वैशंपायन उवाच ॥ ऋषेस्तद्वचनंश्रुत्वानिशश्वासयुधिष्ठिरः ॥ चिंतयन्नराजसूयेष्टिनलेभेशर्मभारत १ राजर्षीणांचतंश्रुत्वामहिमानंमहात्मनाम् ॥ यज्वनां
 कर्मभिःपुण्यैर्लोकप्राप्तिसमक्षियच २ हरिश्चंद्रं चराजर्षिरोचमानंविशेषतः ॥ यज्वानंयज्ञमाहर्तुराजसूयमियेषसः ३ युधिष्ठिरस्ततःसर्वानर्चयित्वास
 भासदः ॥ प्रत्यर्चितश्चतैःसर्वैर्यज्ञायैवमनोदधे ४ सराजसूयंराजेंद्रकुरूणामृषभस्तदा ॥ आहर्तुं प्रवर्णंचक्रमनःसंचित्यचासकृत् ५
 २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिनेलकंठोये भारतमावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ केनिरिति १ । २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ दीयतामित्युवाचेतिशेषः पाठांतरेतुस्पष्टं ८ । ९ । १० अविग्रहाःकलहशून्याः ११ वार्धुषीवृद्धद्युपजीविका यज्ञसत्वानि क्रतूनांसामर्थ्यानि सद्यःपुष्कलफलप्रदत्वा
 दिविषयाणि १२ अनुकर्ष दारिद्र्याद्राजकीयद्रव्यस्यातीतवर्षस्य ऋणत्वेनधारणं । निष्कर्षकार्यप्रजापीडनं । मूर्छनं वृद्धिः । १३ । १४ । १५ । षट्सुसंधिविग्रहादिषु यस्य
 प्रियादिर्कर्तुं नैगमैर्वाणिभिःसह आसन्नितशेषः इतरेनृपावाणिग्वद्येन करदीकृताइत्यर्थः तत्रतस्मिन्विषयोदेशः १६ कामतोयथेष्टमुपयुंजानैर्दिव्यान्नवस्त्रादिभोगं कुर्वद्भिः यतो
 लोभजैर्विभोहोत्ये राजसैर्वृत्तिविशेषैस्तृष्णादिमिस्तादृशैरपिववृद्धिमानभूत् १७ यस्मिन्विषये राजन् राज्ञि पितुतः पितृगुणैर्नीतिशिक्षणादिभिः । मातृतोमातृगुणैर्वात्सल्या
 भूयश्चाहुतवीर्यौजाधर्ममेवानुचिंतयन् ॥ किंहितंसर्वलोकानांभवेदितिमनोदधे ६ अनुग्रहंनृप्रजाःसर्वाःसर्वधर्मभृतांवरः ॥ अविशेषेणसर्वेषांहितंचक्रे
 युधिष्ठिरः ७ सर्वेषांदीयतादियंमुष्णनकोपमदाबुधौ ॥ साधुधर्मेतिधर्मेतिनान्यच्छूयेतभाषितम् ८ एवंगतेततस्त्वस्मिन्पितरिवाश्वसन्नजनाः ॥ नतस्य
 विद्यतेद्वेष्टाततोऽस्याजातशत्रुता ९ परिग्रहान्नरेंद्रस्यभीमस्यपरिपालनात् ॥ शत्रूणांक्षपणाच्चैववाभत्सोःसव्यसाचिनः १० धर्मितःसहदेवस्यधर्माणामनु
 शासनात् ॥ वैनत्यात्सर्वतश्चैवकुलस्यस्वभावतः ॥ अविग्रहावतिभयाःस्वकर्मनिरताःसदा ११ निकामवर्षाःस्फीताश्चआसन्नजनपदास्तथा ॥ वार्धुषी
 यज्ञसत्वानिगोरक्षंकर्षणंवाणिक् १२ विशेषात्सर्वमेवैतत्संज्ञेराजकर्मणा ॥ अनुकर्षंचनिष्कर्षं व्याधिपावकमूर्छनम् १३ सर्वमेवनतत्रासीद्धर्मनित्यंयुधि
 ष्टिरे ॥ दस्युभ्योवंचकेभ्यश्चराज्ञःप्रतिपरस्परम् १४ राजवल्लभतश्चैवनाश्रूयतमृषाकृतम् ॥ प्रियंकर्तुमुपस्थातुंबलिकर्मस्वकर्मजम् १५ अभिहर्तुंनृपाः
 षट्सुपृथक्जात्यैश्चनैगमैः ॥ वृद्धेविषयस्तत्रधर्मनित्येयुधिष्ठिरे १६ कामतोऽप्युपयुंजानैराजसैर्लोभजैर्जनैः ॥ सर्वव्यापीसर्वगुणीसर्वसाहःससर्वराद
 १७ यस्मिन्नधिकृतःसम्राड्भ्राजमानोमहायशाः ॥ यत्रराजन्दशदिशःपितृतोमातृतस्तथा ॥ अनुरक्ताःप्रजाआसन्नागोपालाद्विजातयः १८ ॥ वैशंपा
 यन उवाच ॥ ॥ समंत्रिगःसमानाद्यभ्रातृश्वदतांवरः ॥ राजसूयंप्रतितदापुनःपुनरपृच्छत १९ तेपृच्छमानाःसहितावचोऽर्धमंत्रिणस्तदा ॥ यु
 धिष्ठिरंमहाप्राज्ञंयियक्षुमिदमब्रुवन् २० येनाभिषिक्तो नृपतिर्वारुणंगुणमृच्छति ॥ तेनराजाऽपितंकृत्स्नंसम्राड्गुणमभीप्सति २१ तस्यसम्राड्गुणार्हस्यभवतः
 कुरुनंदन ॥ राजसूयस्यसमयंमन्यंतेसुहृदस्तव २२ तस्ययज्ञस्यसमयःस्वाधीनःक्षत्रसंपदा ॥ साम्राषडग्रयोयस्मिंश्चीयंतेशंसितव्रतैः २३ दर्वीहोमा
 नुपादायसर्वान्यःप्राप्तुतेक्रतून् ॥ अभिषेकंचयस्यांतेसर्वजितेनचोच्यते २४ समर्थोऽसिमहाबाहोसर्वेतेवशगावयम् ॥ अचिरात्त्वंमहाराजराजसूयमवा
 प्स्यसि २५ अविचार्यमहाराजराजसूयेमनःकुरु ॥ इत्येवंसुहृदःसर्वेपृथक्चसहचाब्रुवन् २६

दिभिः १८ । १९ । २० वारुणं गुणं जलघातुजयं सम्राड्गुणं भूघातुजयं २१ । २२ अग्रयः अग्निस्थापनार्थानि स्वयं डिलानि साम्रासामवेदविहितैर्भैत्रे श्रीयंते रच्यंते २३ दर्वी
 ति दर्वीहोमोऽग्निहोत्रादिस्तत्प्रभृतीन्सर्वान् क्रतूनिष्टिपशुसोमयागान्प्राप्तुते व्याप्नोति तत्समुदायात्मक इत्यर्थः । अभिषेकफलं सर्वजित्वं । 'आत्रयोऽगमभिषिषेच तस्माद्गंसमंतं सर्वतः पृ
 थिवीं जयन्पारियाय' इति श्रुतं २४ । २५ । २६

दृष्टं प्रमलं इष्टं आपततं वरिष्ठं श्रेष्ठतमम् २७ । २८ । २९ कथं भवेत् फलवतीति शेषः ३० । ३१ । ३२ आत्मवान् जितचित्तः ३३ विमृशो कथं यज्ञः सिद्धवेत् कथं बालोकानशोनस्या
 दिति विमर्शकृतवान् । सामर्थ्यं पृथ्वीं जेतुं । योगंधनसंपत्तिं । व्ययागमौ धनस्यैव ३४ एतान्सम्यक् संख्यादिनाधियाच विपुत्र्य । ३५ । ३६ । सर्वस्मात् लोचयत इति लोको
 दृश्यं मूलाज्ञानं तस्मात्परं । 'तमसः परस्तात्' इति श्रुतेः । अतएवाप्रमेयं वाङ्मनसातीतत्वात् । कामात् । बहुस्याप्रजायेत्येत्यादि श्रुतादीनां तु कर्मवशात्त्वात् ३७ देवानां सं
 सधर्म्यं पांडवस्तेषां वचः श्रुत्वा विशांपते ॥ दृष्टमिष्टं वरिष्ठं च जग्राह मनसाऽरिहा २७ श्रुत्वा सुहृद्वचस्तच्च जानंश्चाप्यात्मनक्षमम् ॥ पुनः पुनर्मनोदधे
 राजसूयाय भारत २८ सभ्रातृभिः पुनर्धोमानृत्विग्भिश्च महात्मभिः ॥ मंत्रिभिश्चापि सहितो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ धौम्यद्वैपायनाद्यैश्च मंत्रयामास मंत्रावि
 त् २९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ इयं याराजसूयस्य सभ्राडर्हस्यसुकृतोः ॥ श्रद्धधानस्य वदतः स्पृहामेसाकथं भवेत् ३० ॥ वंशंपायन उवाच ॥ एवमु
 क्तास्तु ते तेन राज्ञा राजा विलोचन ॥ इदमूर्ध्ववचः काले धर्मराजं युधिष्ठिरम् ३१ अर्हस्त्वमासि धर्मज्ञराजसूयं महाकृतम् ॥ अथैवमुक्तेनृपतावृत्विग्भिर्कापिभि
 स्तथा ३२ मंत्रिणो भ्रातरश्चास्य तद्वचः प्रत्यपूजयन् ॥ सतुराजामहाप्राज्ञः पुनरेवात्मनाऽऽत्मवान् ३३ भूयां विमृशे पार्थ लोकांनां हितकाम्यया ॥ सा
 मर्थ्ययोगं संप्रेक्ष्य देशकालौ व्ययागमौ ३४ विमृश्य सम्यक् च धिया कुर्वन् प्राज्ञो न सीदति ॥ न हियज्ञसमारंभः केवलात्मविनिश्चयात् ३५ भवतीति समाज्ञाय
 यत्नतः कार्यमुद्वहन् ॥ सनिश्चयार्थं कार्यस्य कृष्णमेव जनार्दनम् ३६ सर्वलोकात्परं मत्वा जगाम मनसा हरिम् ॥ अप्रमेयं महाबाहुं कामाज्जातमजं नृपु ३७
 पांडवस्तर्कयामास कर्मभिर्देवसंमतैः ॥ नास्य किंचिद्विज्ञातं नास्य किंचिदकर्मजम् ३८ नस्य किञ्चिन्नविषहेदिति कृष्णममन्यत ॥ सतु तनैष्ठिकां बुद्धिं कृ
 त्वा पार्थो युधिष्ठिरः ३९ गुरुवद्भूतगुरवे प्राहिणोद्भूतमजंसा ॥ शीघ्रगेन रथेनाशुसदूतः प्राप्य यादवान् ४० द्वारकावासिनं कृष्णं द्वारवत्यां समासदत् ॥
 दर्शनाकांक्षिणं पार्थं दर्शनाकांक्षयाऽच्युतः ४१ इंद्रसेनेन सहित इंद्रप्रस्थमगात्तदा ॥ व्यतीत्य विविधावान् देशां स्वरवान् क्षिप्रवाहनः ४२ इंद्रप्रस्थ
 गतं पार्थमभ्यगच्छ जनार्दनः ॥ स गृहेपितृवद्भ्रात्रा धर्मराजेन पूजितः ४३ भीमेन च ततोऽपश्यत्स्वसारं प्रीतिमान्पितुः ॥ प्रीतः प्रीतेन सुहृदारेभे
 स सहितस्तदा ४४ अर्जुनेन यमाभ्यां च गुरुवत्पर्युपासितः ॥ तं विश्रांतं शुभे देशे क्षणिनं कल्पमच्युतम् ॥ धर्मराजः समागम्य ज्ञापयत्स्वप्रयोजनम् ४५
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ प्रार्थितो राजसूयो मेन चासौ केवलेऽस्तया ॥ प्राप्य ते येन तत्ते हिविदितं कृष्णसर्वशः ४६ यस्मिन्सर्वसंभवतियश्च सर्वत्र
 पूज्यते ॥ यश्च सर्वेश्वरो राजाराजसूयं स विदति ४७ तं राजसूयं सुहृदः कार्यमाहुः समेत्य मे ॥ तत्र मे निश्चितं तं तव कृष्णगिरा भवेत् ४८ केचिद्विसौहृदा देव
 नदोषं परिचक्षते ॥ स्वार्थहेतोस्तथैवान्ये प्रियमेव वदंत्युत ४९

मतेः कर्मभिर्बालेनापि पूतनावधादिभिः । संमितैरिति पाठे देवकर्मण्यैरित्यर्थः । अनुजानता । नास्येति सर्वज्ञः सर्वकृत् सर्वसहइति पादत्रयार्थः । ३८ । ३९ । भूतगुरवेऽपि गुरुवदा
 शीर्वादसंदेशादिना युक्तं ४० । ४१ । ४२ भ्रात्रापितृष्वसृजेन ४३ । ४४ क्षणिनं सावसरं कल्पसमर्थं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९

५० । ५१ इति समापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सर्वैरिति । सर्वराजजयाद्राजसूयेऽधिक्रियते । राजजयश्च प्रधानमल्लनिर्बहणन्यायेन जरासंधवधेनैव
 जायत इत्यभिप्रेत्याह जानत इत्यादिना अवरजमर्वांजातम् । यद्वा यत्पलायनपरमवशेषितं क्षत्रं तस्मादवरात्रीचाज्जातं नीचजम् । अतएव क्षत्रसंज्ञितं न तु क्षत्रकर्मयोग्यम् २ तैश्चायं कुलसं
 कल्पः सर्वक्षत्रसमुदायेन संकेतः कृतो यः सर्वक्षत्रजित्सः अस्माकं मध्ये सभ्रा इ राजामपिराजाभविष्यतीति वक्ष्यमाणः । निदेशवाग्भिः पूर्वपूर्वोपदेशवाक्यैः । इप्रसिद्धं तत्ते विदितम् । निदेश
 भाग्भिरिति पाठे अस्वतंत्रैः क्षत्रियरित्यर्थः ३ तत्र पूर्वमैलसभ्रा इ जात इत्याह ऐलस्येति ऐलः पुरुरवाः इक्ष्वाकुवंशस्य च मनोरिला इक्ष्वाकुश्च । तत्र इलायाः पुरुरवादयः इक्ष्वाकोर्ना
 प्रियमेव परीप्संते केचिदात्मनियद्धितम् ॥ एवं प्रायाश्च दृश्यं ते जनवादाः प्रयोजने ५० त्वं तु हेतूनतीत्यैतान् कामक्रोधौ व्युदस्य च ॥ परमं यत्क्षमं लोके यथा
 वदन्तु महसि ५१ इति श्रीमहाभारते समापर्वणिराजसूयारंभपर्वणिसुदेवागमने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ कृष्ण उवाच ॥ ॥ सर्वैर्गुणैर्भ
 हाराजराजसूयं त्वमर्हसि ॥ जानतस्त्वेव ते सर्वं किंचिद्वक्ष्यामि भारत १ जामदग्न्येन रामेण क्षत्रं यदवशेषितम् ॥ तस्मादवरजं लोके यदिदं क्षत्रसंज्ञितम् २ कृतो
 ऽयं कुलसंकल्पः क्षत्रियैर्वसुधाधिप ॥ निदेशवाग्भिस्तत्ते हिविदितं भरतर्षभ ३ ऐलस्येक्ष्वाकुवंशस्य प्रकृतिं परिचक्षते ॥ राजानः श्रेणिबद्धाश्च तथाऽन्ये क्ष
 त्रियाभुवि ४ ऐलवंश्याश्च ये राजंस्तथैवेक्ष्वाकवो नृपाः ॥ तानि चैकशतं विद्धि कुलानि भरतर्षभ ५ ययातेस्त्वेव भोजानां विस्तरो गुणतो महान् ॥ भजतेऽ
 यमहाराजविस्तरं सचतुर्दिशम् ६ तेषां तथैव तालक्ष्मीं सर्वक्षत्रमुपासते ॥ इदानीमेव वैराजं जरासंधो महीपतिः ७ अभिभूय श्रियंतेषां कुलानामभिषेचि
 तः ॥ स्थितो मूर्ध्नि नरेन्द्राणामोजसाऽऽक्रम्य सर्वशः ८ सोऽवनीमध्यमां भुक्त्वा मिथो भेदममन्यत ॥ प्रभुर्यस्तु परो राजायस्मिन्नेकवशे जगत् ९ ससाम्राज्यं
 महाराजप्राप्तो भवतियोगतः ॥ तं सराजं जरासंधं संश्रित्य किल सर्वशः १० राजसेनापतिर्जातः शिशुपालः प्रतापवान् ॥ तमेव च महाराजशिष्यवत्समुप
 स्थितः ११ वक्रः करुषाधिपतिर्मायायोधी महाबलः ॥ अपरौ च महावीर्यौ महात्मानौ समाश्रितौ १२ जरासंधं महावीर्यतौ हंसडिंभकाबुधौ ॥ वक्रदंतः करु
 षश्च करभो मेघवाहनः ॥ मूर्धादिव्यमणिं विभ्रद्यमद्भुतमणिं विदुः १३ मुरुंचनरकंचैव शास्तियो यवनाधिपः ॥ अपर्यंतबलो राजा प्रतीच्यां वरुणो यथा
 १४ भगदत्तो महाराजवृद्धस्तवपितुः सखा ॥ सवाचा प्रणतस्तस्य कर्मणा च विशेषतः १५ स्नेहवद्भश्च मनसापितृवद्भक्तिमांस्त्वयि ॥ प्रतीच्यां द
 क्षिणं चांतं पृथिव्याः प्रतियोनृपः १६

मागादयश्चेति सोमसूर्यवंशीयराजसु द्वौ मुख्यौ तयोः प्रकृतिं प्रजाभिवर्जांकरदत्त्वात् । काऽसौ प्रकृतिरित्यत आह राजान इति श्रेणिबद्धास्तं त्यां दाम्नाबलीवर्दा इवाऽऽज्ञया बद्धाः ४ वं
 शद्वयेऽप्येवंकमतः शतं सभ्राजां कुलानि जातानि त्याह ऐलवंश्या इति ५ ययातेर्वशे इति शेषः अद्यसंप्रति ६ इदानीं भिवाभिषेचितो नरेन्द्रैरिति शेषः ७ । ८ मध्यमां मधुरादेशरूपाम
 स्मदीयामस्माद्द्वारवर्तीगतेषु मुक्त्वा मिथोऽस्माभिः सह भेदं वैरममन्यत तेन सः अस्मान्सर्वश्रेष्ठान् जित्वा स एव साम्राज्यं प्राप्त इत्याह प्रभुरित्यादिना चतुर्जस्तु परो राजेति पाठे चतुर्जा
 रासंधः द्वेमातरोपिताजराक्षसचित्चतुर्भ्यो जातत्वात् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ भगदत्तो मध्यस्थ इत्याह भगेति १५ । १६

त्वत्पक्षे तु कुंतिभोज एकपक्षेत्याह मातुल इति १७ पौंड्रकोऽपि परपक्षे एवास्तीत्याह जरेति १८ । १९ । २० अस्मच्छुरोमीष्मकोऽपि परपक्षे एवास्तीत्याह चतुर्थेति पृथिव्याश्चतुर्था
शभाक् २१ । २२ । २३ सः बलं कुलं चाऽऽत्मनो न ज्ञातवान्यतो मच्छत्रुपक्षे गत्वा मया जामात्राऽपि सह कलहमिच्छतीति भावः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

मातुलो भवतः शूरः पुरुजित्कुंतिवर्द्धनः ॥ सते सन्नतिमानेकः स्नेहतः शत्रुसूदनः १७ जरासंधं गतस्त्वेव पुरायोनमयाहतः ॥ पुरुषोत्तमविज्ञातो योऽसौ चेदि
पुदुर्मतिः १८ आत्मानं प्रति जानाति लोकेऽस्मिन् पुरुषोत्तमम् ॥ आदत्ते सततं मोहाद्यः सचिन्हं च मामकम् १९ वंगपुंड्रकिराते पुराजा बलसमान्वितः ॥ पौंड्र
कोवासुदेवो तयोऽसौ लोकेऽभि विश्रुतः २० चतुर्थभाद्रमहाराजभोज इन्द्रसखो बली ॥ विद्याबलाद्यो व्यजयत्स पांडवकथकैशिकान् २१ भ्राताय स्याच्छ्रुतिः
शूरो जामदग्न्यसमोऽभवत् ॥ सभक्तो मागधं राजा भीष्मकः परवीरहा २२ प्रियाण्या चरतः प्रह्वानसदा संबंधिनस्ततः ॥ भजतो न भजत्यस्मान् प्रियेषु व्यव
स्थितः २३ नकुलं सबलं राजन्नभ्यजानात्तथाऽऽत्मनः ॥ पश्यमानो यशोदीप्तं जरासंधमुपस्थितः २४ उदीच्याश्च तथा भोजाः कुलान्यष्टादशप्रभो ॥ जरा
संधमया देवप्रतीचीं दिशमास्थिताः २५ शूरसेनाभद्रकारा बोधाः शाल्वाः पटञ्चराः ॥ सुस्थलाश्च सुकुट्टाश्च कुलिंदाः कुंतिभिः सह २६ शाल्वायनाश्च रा
जानः सोदर्यानुचरैः सह ॥ दक्षिणाये च पांचालाः पूर्वाः कुंतिपुकोशलाः २७ तथोत्तरां दिशं चापि परित्यज्य भयार्दिताः ॥ मत्स्याः सन्यस्तपादाश्च दक्षिणां
दिशमाश्रिताः २८ तथैव सर्वपांचाला जरासंधभयार्दिताः ॥ स्वराज्यं संपरित्यज्य विद्रुताः सर्वतो दिशम् २९ कस्यचित्त्वथ कालस्य कंसो निर्मध्ययादवान् ॥
बाहद्वयसुते देव्या बुपागच्छद्दृथामतिः ३० अस्तिः प्राप्तिश्चनाम्राते सह देवानुजेष्वले ॥ बलेन तेन स्वज्ञातीनभिभूय वृथामतिः ३१ श्रेष्ठं प्राप्तः सतस्या
सीदती वापनयो महान् ॥ भोजराजन्यवृद्धैश्च पीडयमानैर्दुरात्मना ३२ ज्ञातित्राणमभीप्सद्भिरस्मत्संभावनारुता ॥ दत्त्वाऽकूराय सुतनुं तामाहुः सुतां
तदा ३३ संकर्षणद्वितीयेन ज्ञातिकार्यमया कृतम् ॥ हतौ कंससुनामानौ मयारामेण चाप्युत ३४ भये तु समतिक्रान्ते जरासंधे समुद्यते ॥ मंत्रोऽयं मंत्रितो राज
नकुलैरष्टादशावरैः ३५ अनारमंतो निघ्नंतो महास्रैः शत्रुघातिभिः ॥ नहन्यामो वयं तस्य त्रिभिर्वर्षैश्चैतैर्बलम् ३६ तस्य ह्यमरसंकाशौ बलेन बलिनां वरौ ॥
नामभ्यां हंसडिंभकावशस्त्रनिधना बुभौ ३७ ता बुभौ सहितौ वीरौ जरासंधश्च वीर्यवान् ॥ त्रयस्त्रयाणां लोकानां पर्याप्ता इति मे मतिः ३८ नहि केवलमस्माकं या
वंतोऽन्ये च पार्थिवाः ॥ तथैव तेषामासीच्च बुद्धिर्बुद्धिमतां वर ३९ अथ हंस इति ख्यातः कश्चिदासीन् महावृषः ॥ रामेण सह तस्तत्र संग्रामेऽष्टादशावरे ४०
हतौ हंस इति प्रोक्तमथ केनापि भारत ॥ तच्छ्रुत्वा डिंभको राजन्यमुनांऽभस्य मज्जत ४१ विना हंसेन लोकऽस्मिन्नाहं जीवितुमुत्सहे ॥ इत्येतां मतिमास्थाय
डिंभको निघ्नंगतः ४२ तथा तु डिंभकं श्रुत्वा हंसः परपुरं जयः ॥ प्रपेदे यमुना मेव सोऽपि तस्यां न्यमज्जत ४३

त्यादिना प्राक्प्रदर्शितैः ३५ नहन्यामो नहतवंतः वर्षैश्चैतैर्वर्षैश्चैतैर्बलम् ३६ । ३७ । ३८ । ३९ सहंसः इतः मरणमुत्स्यां मूर्च्छाप्रपितः ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० ॥ ॥

तौ सराजा जरासंधः श्रुत्वा च निघ्नंगतौ ॥ पुरं शून्येन मनसा प्रययौ भरतर्षभ ४४ ततो वयममित्रघ्नतस्मिन् प्रतिगते नृपे ॥ पुनरानंदिनः सर्वे मथुरायां वसा
महे ४५ यदा त्वभ्येत्यपि तरंसावैरा जीवलोचना ॥ कंसभार्या जरासंधं दुहिता मागधं नृपम् ॥ चोदयत्येव राजेंद्रपतिव्यसनदुःखिता ४६ पतिघ्नमेजहित्ये
वंपुनः पुनररिंदम ॥ ततो वयं महाराज तं मंत्रं पूर्वमात्रितम् ४७ संस्मरंतो विमनसो व्यपयातानराधिप ॥ पृथक्त्वेन महाराज संक्षिप्य महतीं श्रियम् ४८ प
लायामो भयात्तस्य सुतज्ञातिवांधवाः ॥ इति संचित्य सर्वे स्मप्रतीचीं दिशमाश्रिताः ४९ कुशस्थलीं पुरीं रम्यारैव तेनोपशोभिताम् ॥ ततो निवेशंत स्यां
चकृतवंतो वयं नृप ५० तथैव दुर्गसंस्कारं देवैरेपि वुरासदम् ॥ स्त्रियोऽपि यस्यां युध्येयुः किमु वृष्णिमहारथाः ५१ तस्यां वयममित्रघ्ननिवसामोऽकुतोभयाः ॥
आलोच्य गिरिमुख्यं तं मागधं तीर्णमेव च ५२ माधवाः कुरुशार्दूला परां मुदमवाप्नुवन् ॥ एवं वयं जरासंधादभितः कृता किल्बिषाः ५३ सामर्थ्यवंतः संवधाद्गोमंतं
समुपाश्रिताः ॥ त्रियोजनाय तं सद्भ्रात्रिस्कंधं योजनावधि ५४ योजनांति शतद्वारं वीरविक्रमतोरणम् ॥ अष्टादशावरैर्न द्वंक्षत्रियैर्युद्धदुर्मदैः ५५ अष्टादश
सहस्राणि भ्रातृणां संतिनः कुले ॥ आहुकस्य शतं पुत्रा एकैकस्त्रिदशावरः ५६ चारुदेष्णः सहभ्रात्रा चक्रदेवोऽथ सात्यकिः ॥ अहं च रौहिणेयश्च सांबः प्रद्युम्न एव च
५७ एवमेते रथाः सप्त राजन्न्यात्रिबोधमे ॥ कृतवर्मा ह्यनाघृष्टिः स भीकः समितिं जयः ५८ कंकः शंकुश्च कुंतिश्च सप्तैते वै महारथाः ॥ पुत्रौ चांधकभोजस्य वृद्धो
राजा च ते दश ५९ वज्रसंहनना वीरा वीर्यवंतो महारथाः ॥ स्मरंतो मध्यमं देशं वृष्णिमध्ये व्यवस्थिताः ६० सत्वं सम्राट् गुणैर्युक्तः सदा भरतसत्तम ॥ क्षत्रे सम्राज
मात्मानं कर्तुं महसि भारत ६१ न तु शक्यं जरासंधे जीवमाने महाबले ॥ राजसूयस्त्वयाऽवाप्तुमेषाराजन्मतिर्भम ६२ तेन रुद्धा हिराजानः सर्वे जित्वा गिरिवजे ॥
कंदरे पर्वते द्रस्यसिंहने व महाद्विपाः ६३ सहिराजा जरासंधो यियुर्वसुधाधिपैः ॥ महादेवं महात्मानमुमापतिमरिंदम ६४ आराध्य तपसो ग्रेण नि
र्जितास्तेन पार्थिवाः ॥ प्रतिज्ञायाश्च पारंसगतः पार्थिवसत्तम ६५ सहिनिर्जित्यनिर्जित्य पार्थिवान्पृतनागतान् ॥ पुरमानीय बद्धा च चकार पुरुषव्रजम् ६६
वयंचैव महाराज जरासंधभयात्तदा ॥ मथुरां संपरित्यज्य गता द्वारवती पुरीम् ६७ यदित्वेनं महाराज यज्ञं प्राप्तुमभीप्ससि ॥ यतस्वतेषां मोक्षाय जरासं
धवधाय च ६८ समारंभो न शक्योऽयमन्यथा कुरु नंदन ॥ राजसूयस्य कात्स्न्येन कर्तुं मतिमतां वर ६९ इत्येषामे मतीराजन्यथा वामन्यसे जघ ॥ एवं गते
ममाचक्ष्वस्वयं निश्चित्य हेतुभिः ७० ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि राजसूयारंभपर्वणि कृष्णवाक्ये चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्तं त्वया बुद्धिमता यन्नान्यो वक्तुमर्हति ॥ संशयानां हि निर्मोक्ता त्वन्नान्यो विद्यते भुवि १

॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ १

२।३ राजसूयदुष्प्रापंमत्वाशममेवपरमन्वानआहविशालेति भूमिरिवस्थिरानिश्चयान्त्रिकाचित्तवृत्तिः साबहुलाविषयभेदाद्बहुप्रकारा इदंसाधयिष्यइत्येवंरूपा । अतएवविशाला
शालंवलालाआवरणं निरावरणाब्रह्मलोकायापिस्पृहयति । बहुरत्नसमाचिताबहुभिरनतैस्तत्तज्जात्युत्कृष्टैर्विषयेर्व्याप्तास्तः पुरुषः कार्येषुस्वस्यबलाबलंनजानाति । सदूरंगत्वाबुद्धेःपरां
निष्ठांप्रत्यगात्मरूपांप्राप्य श्रेयोभोक्षारयंविजानातिनान्यथा । बहुपुदुष्पापेष्वर्थेषुव्यासकाचित्तत्वात् । यथोक्तंभगवता'व्यवसात्मिकाबुद्धिरेकेहकुरुनंदन । बहुशाखाह्यनंताश्वबुद्धयोऽ
व्यवसायिनां'इति व्यवसायस्तत्त्वनिश्चयइति । प्राञ्चस्तुभूमिर्मत्रस्यविषयः । विशालाविस्तीर्णा । बहुशाखापुरुषभेदेनेबुद्धिभेदात् बहुलाबहुपायविस्फुरणात् । अतएवबहुभिर्मन्त्रैः
सहमंज्यते । बहुभिर्भूहिरण्यहस्त्यश्वरथामित्रस्त्रीप्रभृतिभिरनेकैरत्नैःसमन्विता । एतस्यांमंत्रमौविगाह्यमानायांदूरंगत्वा अंगपंचकपदुणशक्तित्रयसिद्धिप्रयसमोपायादिसमस्तनी
तिभूमिमवगाह्य । अतस्त्वमेवसर्वज्ञोऽस्मिद्वैतपी कार्याकार्यनिश्चयंवेत्सीतिभावः ४ 'यत्पृथिव्यांवीहिवयंहिरण्यंपशवःस्त्रियः । नालमेकस्यतत्सर्वाभितिमत्वाशमंत्रजेत'इत्युक्तेः शमए

गृहेगृहेहिराजानःस्वस्यस्वस्यप्रियंकराः ॥ नचसाम्राज्यमाप्तास्तेसम्राट्शब्दोहिकृच्छ्रभाक् २ कथंपरानुभावज्ञःस्वंप्रशंसितुमर्हति ॥ परेणसमवेतस्तु
यःप्रशस्यःसपूज्यते ३ विशालाबहुलाभूमिर्बहुरत्नसमाचिता ॥ दूरंगत्वाविजानातिश्रेयोवृष्णिकुलोद्ग्रह ४ शममेवपरमन्व्येशमात्क्षेमंभवेन्मम ॥ आरंभे
पारमेष्ठ्यंतुनप्राप्यमितिमेमतिः ५ एवमेतेहिजानांतिकुलेजातामनास्विनः ॥ कश्चिददाचिदेतेषांभवेच्छ्रेष्ठोजनार्दन ६ वयंचैवमहाभागजरासंधभया
त्तदा ॥ शंकिताःस्ममहाभागदौरात्म्यात्तस्यचानघ ७ अहंहितवदुर्द्धर्षभुजवीर्याश्रयःप्रभो ॥ नात्मानंबलिनंमन्येत्वायितस्माद्विशंकिते ८ त्वत्सकाशाच्चरा
माञ्चभीमसेनाच्चमाधव ॥ अर्जुनाद्दामहाबाहोहंतुंशक्योनवेतिवै ॥ एवंजानन्हिवाष्णैर्यविमृशाभिपुनःपुनः ९ त्वमंप्रमाणभूतोऽसिसर्वकार्येषुकेशव ॥
तच्छ्रुत्वाचाद्रवीद्रीमोवाक्यंवाक्यविशारदः १० ॥ ॥ भीमउवाच ॥ ॥ अनारंभपरोराजावल्मीकइवसीदति ॥ दुर्बलश्चानुपायेनबलिनंयोऽधि
तिष्ठति ११ अतंद्रितश्चप्रायेणदुर्बलोबलिनंरिपुम् ॥ जयेत्सम्यक्प्रयोगेणनीत्याऽर्थानात्मनोहितान् १२ कृष्णेनयोमयिबलंजयःपार्थेधनंजये ॥ माग
धंसाधयिष्यामइष्टिंत्रयइवाग्रयः १३ ॥ ॥ कृष्णउवाच ॥ ॥ अर्थानारभतेबालोनानुबंधमवेक्षते ॥ तस्मादर्थिनमृष्यंतिबालमर्थपरायणम् १४
जित्वाजय्यान्वौवनाश्विःपालनाच्चभगीरथः ॥ कार्तवीर्यस्तपोवीर्याद्बलानुभरतोविभुः १५

वश्रेयानित्याहशममिति शमस्वीकारेहेतुमाह आरंभे राजसूयारंभेऋतुफलंपारमेष्ठ्यंपरमेष्ठितादात्म्यंदुष्प्रापंअशक्तत्वादस्माकमित्यर्थः ५ कृष्णमेवोद्विष्याहएवमिति एतेऽस्मदीयाः
समासदः मनस्विनोभीमादयः श्रेष्ठः सर्वान्जेतुंसमर्थोभविष्यतीतिजानाति ६ नत्वस्माकंमध्ये तादृशः कश्चिदस्तीत्याहवयंचेति ७ शंकायाहेतुमाहअहंहीति ८ तथाऽपित्वत्प्रभृती
नांचतुर्णामध्येकश्चिदेनहंतुंसमर्थोऽस्तिनवेतिविमृशाभि युष्माकमप्यनंतशक्तिस्त्वंजानन्नित्याहत्वत्सकाशादिति ९ । १० । ११ नीत्याऽर्थांतीतिभाष्यानर्थान् नीत्येतिवृत्तियांतवा १२
मागधंजरासंधम् १३ भीमंप्रकोपयन्कृष्णउवाच अर्थानिति बालोऽव्युत्पन्नः । अनुबंधंविपाकम् । अर्थपरायणंस्वकार्यतत्परम् । नमृष्यंतिनविचारयति १४ यौवनाश्विर्भीमाद्या ज
य्यान्जेतव्यान् बाह्यांतरशत्रून्जित्वा । जयादयः पंचसाम्राज्यहेतवइतिभावः । द्विस्वाकरानितिपाठे करत्यागादयः पंच १५

सर्वाकारंजयादिपंचप्रकारम् । यौवनाश्विप्रभृतय एकैकेनगुणेनसाम्राज्यंप्राप्तास्त्वेतत्सर्वैरपिगुणैरिच्छसीतिभावः १६ तानेवगुणानाह निग्राह्याः निग्रहमर्हतिनेग्राह्याः चि
जिताः शत्रवएवलक्षणं ध्वजो यस्यसाम्राज्यस्य । एतेनजयपूर्वकं तन्मुख्यमित्युक्तं तच्चयौवनाश्वेदष्टं । प्राप्तिःपालनं भगीरथेप्राप्तिरिति साम्राज्यलक्षणमित्येकदेशानुषंगेष्यो
ज्यम् । साचधर्मादिलक्षणैःसहिते तियोज्यम् । धर्मोयोगःकार्तवीर्यं । अर्थोवृद्धिर्भरते । नयोनीतिबलंभरते १७ बार्हद्रथोजरासंधइत्यतःप्राक् मंत्रान्वइयाननुमृशत्रेवमेवस
तांयुगे । निग्राह्यलक्षणंप्राप्तोधर्मास्तिनयलक्षणैःइतिपठति । जरासंधस्तत्साम्राज्यं निग्राह्यलक्षणंप्राप्तइति सार्द्धेनसंबंधः । किंभूतः सः धर्मास्तिनयलक्षणैःधर्मोत्तमोनी
तिश्चएतैर्लक्षणैः सतांयुगेसर्वेएवमेव वयमिव मंत्रानुविचारान् वइयान्स्वकृतिसाध्याननुमृशत्रनुतिष्ठन् सर्वाकारं साम्राज्यमिच्छतस्तव जरासंधः प्रतिकूलोस्तीतिविद्धि । तर्हि
सर्व सप्राडस्त्विति चेतस्य राजपीडाकरत्वात्नेत्याह नचेति । १८ । १९ । नोऽस्माभिर्नचदष्टः जरासंधेन अभागोऽस्वीकृतः । पुरुषतःसूद्धाभिषिक्तेषुपुरुषेषु । तेनसर्वे व

ऋद्धयामरुतस्तान्पंचसाम्राजस्वनुशुश्रुम् ॥ साम्राज्यमिच्छतस्तेतुसर्वाकारंयुधिष्ठिर १६ निग्राह्यलक्षणंप्राप्तिर्धर्मार्थिनयलक्षणैः १७ बार्हद्रथोजरासं
घस्तद्विद्विभरतर्षभ ॥नचैनमनुरुद्धयंतकुलान्येकशतंनृपाः॥ तस्मादिहबलादेवसाम्राज्यंकुरुतेहिसः १८ रत्नभाजोहिराजानोजरासंधमुपासते ॥ नचतुष्य
तितेनापिबाल्यादनयमास्थितः १९ मूर्द्धाभिषिक्तंनृपतिंप्रधानपुरुषोबलात् ॥ आदत्तेनचनोदष्टोऽभागःपुरुषतःकचित् २० एवंसर्वान्वशेचक्रेजरासंधःश
तावरान् ॥ तंदुर्बलतराराजाकथंपार्थउपैष्यति २१ प्रोक्षितानांप्रमृष्टानारान्नापशुपतेर्गृहे ॥ पशूनामिवकाप्रीतिर्जीवितेभरतर्षभ २२ क्षत्रियःशस्त्रमरणोय
दाभवतिसकृतः ॥ ततःस्ममागधंसंख्येप्रतिबाधेमेयद्वयम् २३ षडशीतिःसमानीताःशेषाराजंश्वतुर्दश ॥ जरासंधेनराजानस्ततःक्रूरंप्रवत्स्यते २४ प्राप्तुया
त्सयशोदीप्तंत्रयोविघ्नमाचरेत् ॥ जयेद्यश्चजरासंधंससाम्राज्यिनयतंभवेत् २५ ॥ इ०म०भा०समाप०राजसूयारंभप०कृष्णवाक्येपंचदशोऽध्यायः॥१९॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ सम्राड्गुणमभीप्सन्वैयुष्मान्स्वार्थपरायणः ॥ कथंप्रहिणुयांकृष्णसोऽहंकेवलसाहसात् १ भीमार्जुनावुभौनेत्रेपनोमन्येजना
र्दनम् ॥ मनश्चक्षुर्विहीनस्यकीदृशंजीवितंभवेत् २ जरासंधवलंप्राप्यदुष्पारंभीमविक्रमम् ॥ यमोऽपिनविजेताजौतत्रवःकिंचिच्छेपितम् ३

शीकृताइत्यर्थः २० शतावरान्शतन्यूनान् २१ प्रमृष्टानांरुद्रदेवत्योऽयामिति प्रत्येकमभिपृष्टानां २२ वदासकृतोभवतीत्यध्याहृत्य योज्यं । तताराज्ञानिग्रहाद्वेतोः प्रतिबाधेन
हेतुमाशास्महे यन्मागधंप्रतिबाधेन तततोहेतोरितिजोयं २३ क्रूरंराजवधारणं कर्म पशुपतयेबालदानं प्रवत्स्यतेकारयिष्यति २४ तंदुर्बलतराराजाकथंपार्थ उपैष्यतीतितस्य
दुर्जयत्वमुक्त्वाऽपि तज्जयएव साम्राज्यहेतुरित्याहप्राप्तुयादिति सप्रादाजेतव्य इत्याभिप्रायः २५ ॥ ॥इतिसमावर्धेणिलंकंठीयेमारतभाबदीपेपंचदशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥
सम्राडिति । एवंजरासंधाद्विपितो राजा कृष्णेनयइत्यादिनाश्लोकेन भीमेनोक्तउपायो दुष्करइत्याह युष्मान्कृष्णभीमार्जुनान् प्रहिणुयाजरासंधवधार्थमितिशेषः २ । २ वि
जेताजेष्यति श्रमोऽपिविजयेताजाविति गौडपाठे तु श्रमःश्रमणोदुर्बलोऽपि जरासंधेसहायेसति विजयेत शत्रूनिशेषः । ३

अथांतरेदृष्टफलाद्विपरीतफलेकार्ये युक्तंपुरुषंप्रतिअनर्थःप्रतिपद्यतेप्राप्नोति तस्मात्कार्वाकुरुमिष्टाप्रतिपतिः राजसूयबुद्धिर्नयुक्ता ४ कार्यस्यसंन्यासं कर्ममात्रस्यत्यागं नतुक्रतु
मात्रस्य । कापायंसुलभमित्यंतेदर्शनात् पारित्राज्यमेव रोचयेइत्यर्थः ५ । ६ वीर्यमुत्साहः । पक्षोवासुदेवः । भूमिर्मत्रपूर्वकःकार्यनिश्चयः । बलंशाररिसेनादिरूपंसामर्थ्यम् ७ वैयाः
विद्यावंतः बलेनेति उत्साहएवश्रेयानित्यर्थः ८ । ९ । १० । ११ सिद्धिर्योगोऽस्यंताभिनिवेश इतियावत् । 'सिद्धिर्निष्पत्तियोगयोः'इतिविश्वः । तच्चसिद्धिरूपवीर्यं । कर्म
परिस्पंदो देवंभाग्यं तदुभयापेक्षं । नोपयुज्यते नकार्यक्षमोभवति १२ तेनप्रमादेन शत्रुभ्यःशत्रुतः १३ । १४ तस्मादुत्साहवता कर्मैवकर्तव्यं जायायेत्याह जरेति १५

अस्मिन्स्वर्थांतरेयुक्तमनर्थःप्रतिपद्यते ॥ तस्मान्नप्रतिपतिस्तुकार्यायुक्तामतामम ४ यथाऽहंविष्टशाम्येकस्तसावच्छ्रयतांमम ॥ संन्यासरोचयेसाधु
कार्यस्यास्यजनार्दन ॥ प्रतिहंतिमनोमेऽद्यराजसूयोदुराहरः ५ वैशंपायनउवाच ॥ पार्थःप्राप्यधनुःश्रेष्ठमक्षय्यौचमहेषुधी ॥ रथंध्वजंसभांचैवयुधि
ष्ठिरमभाषत ६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ धनुःशस्त्रंशरावीर्यपक्षोभूमिर्धशोबलम् ॥ प्राप्तमेतन्मयाराजनुदुष्प्राप्यदभीप्सितम् ७ कुलेजन्मप्रशंसंतिवैद्याः
साधुसुनिष्ठिताः ॥ बलेनसदृशंनास्तिवीर्यंतुममरोचते ८ कृतवीर्यकुलेजातोनिर्वीर्यःकिंकरिष्यति ॥ निर्वीर्यंतुकुलेजातोवीर्यवास्तुविशिष्यते ९ क्षत्रि
यःसर्वशोराजन्यस्यवृत्तिर्द्विषज्ये ॥ सर्वैर्गुणैर्विहीनोऽपिवीर्यवानहितरेद्रिपून् १० सर्वैरपिगुणैर्युक्तोनिर्वीर्यःकिंकरिष्यति ॥ गुणोभूतागुणाःसर्वेतिष्ठंति
हिपराक्रमे ११ जयस्यहेतुःसिद्धिर्हिर्मद्वैवंचसंश्रितम् ॥ संयुक्तोहिवलैःकश्चित्प्रमादान्नोपयुज्यते १२ तेनद्वारेणशत्रुभ्यःक्षीयतेसवलोरिपुः १३ दैन्यं
यथाबलवतितथामोहोबलान्विते ॥ तावुभौनाशकौहेतूराज्ञात्याज्यौजयार्थिना १४ जरासंधविनाशंचराज्ञांचपरिरक्षणम् ॥ यदिकुर्यामयज्ञार्थंकिंततः
परमंभवेत् १५ अनारंभेहिनियतोभवेदगुणानिश्चयः ॥ गुणात्रिःसंशयाद्राजत्रैर्गुण्यंमन्यसेकथम् १६ कापायंसुलभंपश्चान्मुनीनांशममिच्छताम् ॥ सा
म्राज्यंतुभवेच्छक्यंयंयोत्स्यामहेपरान् १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिराजसूया रंभपर्वणिजरासंधवधमंत्रणेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥वासुदेवउवाच ॥
जातस्यभारतेवंशेतथाकुंत्याःसुतस्यच ॥ यवैयुक्तामतिःसेयमर्जुनेनप्रदर्शिता १ नस्मृत्युंयंविद्मरात्रौवायदिवादिवा ॥ नचापिकंचिदमरमयुद्धेनानुशुश्रुम
२ एतावदेवपुरुषैःकार्यंहृदयतोषणम् ॥ नयेनविधिदृष्टेनयदुपक्रमतेपरान् ३ सुनयस्यानपायस्यसंयोगेपरमःक्रमः ॥ संगत्याजायतेऽसाम्यंसाम्यंचनभवेद्द्वयोः ४

अकरणेदोषमाह अनारंभइति कर्मणइतिशेषः । आरंभमपिप्रतिकूलचेत्तत्राह गुणात्पूर्वोक्तादनुरादिसंपत्तिरूपात् नैर्गुण्यमशक्तत्वम् १६ पश्चादशक्तत्वनिश्चयादूर्ध्वं का
पायंगैरिक्त्वंस्त्रं १७ ॥ ॥ इति सभापर्वणिलेखंटीयेभारतमावदीपिषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ जातस्येति १ । २ । ३ सुनयस्यशोभनस्यमंत्रस्य । अनपायस्य दै
वादिप्रातिकूल्यहीनस्य । संयोगेप्राप्तौसत्यां परमउत्कृष्टः क्रमःउपक्रमःसिध्यति । तेनचसंगत्या द्वयोर्भेदनेनासाम्यमन्यतरत्कर्षो जायते चकारोहेतौ । यतोद्वयोर्युध्यतोः
साम्यंनभवति तस्माद्विनायुद्धमशक्तत्वनिश्चयायोगादशक्तिसंकया तूष्णीमवस्थानं पराभवहेतुरितिभावः ४

विपक्षेदोषमाह अनयस्यानुपायस्य संयुगेपरमःक्षयइति । ननुपरस्यापि नयादिमत्त्वे कथंस्वस्यजयःस्यादित्याशंक्याह । संशयोजायतेसाम्याज्जयश्चनभवेद्द्वयोरिति । द्वयोरुपायादि
साम्येत्तु द्वयोरपि परस्परमयाज्ये संशयएव भवति । नतुजयः चात् पराजयोवा । किंतु तादृश्येन द्वावापितिष्ठतइत्यर्थः ५ साम्येऽप्यारंभवैफल्यमित्याशंक्य स्वस्योत्कर्ष
माह साद्धेन तेवयमिति ६ नन्वेवंमहतो राजकस्योत्थापने क्रतुविघ्नएव भवेदित्याशंक्याह व्यूढेति ७ । ८ उत्कर्षकामप्राप्तिःसिद्धा साम्यंतुनैवभवेदित्याह एकइति । श्रियं सा

अनयस्यानुपायस्यसंयुगेपरमःक्षयः ॥ संशयोजायतेसाम्याज्जयश्चनभवेद्द्वयोः ५ तेवयंनयमास्थायशत्रुदेहसमीपगाः ॥ कथमंतंनगच्छेमवृक्षस्येवनदी
रयाः ॥ पररंध्रेपराक्रांताःस्वरंध्रावरणेस्थिताः ६ व्यूढानीकैरतिबलेर्नयुद्धचेदरिभिःसह ॥ इतिबुद्धिमतांनीतिस्तन्मयापीहरोचते ७ अनवद्याह्यसं
बुद्धाःप्रविष्टाःशत्रुसद्वतत् ॥ शत्रुदेहमुपाक्रम्यतंकामंप्राप्नुयामहे ८ एकोह्येवश्रियंनित्यंविभर्तिपुरुषर्षभः ॥ अंतरात्मेवभूतानांतत्क्षयंनैवलक्षये ९ अ
थवैनंनिहत्याजौशेषेणापिसमाहताः ॥ प्राप्नुयामततःस्वर्गंज्ञातित्राणपरायणाः १० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कृष्णकोयंजरासंधःकिंवीर्यःकिंपराक्रमः ॥ य
स्त्वांस्पृष्ट्वाग्निसदृशंनदग्धःशलभोयथा ११ ॥ कृष्णउवाच ॥ शृणुराजजरासंधोयद्वीर्योयत्पराक्रमः ॥ यथाचोपेक्षितोऽस्माभिर्वहुशःकृतविप्रियः १२
अक्षौहिणीनांतिमृणांपतिःसमरदर्पितः ॥ राजाबृहद्रथोनाममगधाधिपतिर्बली १३ रूपवान्वीर्यसंपन्नःश्रीमानतुलविक्रमः ॥ नित्यंदीक्षांकिततनुःशत
क्रतुरिवापरः १४ तेजसासूर्यसंकाशःक्षमयापृथिवीसमः ॥ यमांतकसमःक्रोधेश्रियावैश्रवणोपमः १५ तस्याभिजनसंयुक्तैर्गुणैर्भरतसत्तम ॥ व्यासेयंपृ
थिवीसर्वासूर्यस्येवगभास्तिभिः १६ सकाशिराजस्यसुतेयमजेभरतर्षभ ॥ उपयेमेमहावीर्योरूपद्रविणसंयुते ॥ तयोश्चकारसमयंमिथःसपुरुषर्षभः १७
नातिवर्तिष्यइत्येवंपत्नीभ्यांसान्निधौतदा ॥ सताभ्यांशुशुभेराजापत्नीभ्यांवसुधाधिपः १८ प्रियाभ्यामनुरूपाभ्यांकरेणुभ्यामिवद्विपः ॥ तयोर्मध्यगतश्चा
पिरराजवसुधाधिपः १९ गंगायमुनयोर्मध्येमूर्तिमानिवसागरः ॥ विषयेषुनिमग्नस्यतस्ययौवनमभ्यगात् २० नचर्वशकरःपुत्रस्तस्याजायतकश्चन ॥
मंगलैर्बुधुभिर्होमैःपुत्रकामाभिरिष्टिभिः ॥ नाससादन्पश्रेष्ठःपुत्रंकुलविवर्द्धनम् २१ अथकाक्षीवतःपुत्रंगौतमस्यमहात्मनः ॥ शुश्रावतपसिश्चांतमुदारंचं
डकौशिकम् २२ यदृच्छयाऽऽगतंतंतुवृक्षमूलमुपाश्रितम् ॥ पत्नीभ्यांसहितोराजासर्वरत्नैरतोषयत् २३ तमब्रवीत्सत्यघृतिःसत्यवाष्टिसत्तमः ॥ प
रितुष्टोऽस्मिराजेंद्रवरंवरयसुव्रत २४

म्राज्यलक्ष्मी । तत्तस्मादन्यतरजयनिश्चयाद्धेतोरहं क्षयं स्वीयं नैवोपलक्षये किंतु परस्यैव क्षयो भविष्यतीत्यर्थः । सत्क्षयंचैवेति पाठे तस्यजरासंधस्यक्षयं लक्षयेसंभावये ९
निहत्यसंप्राप्य शेषेणवधेन वधहेतुनाशत्रुणा 'शेषःसंकर्षणेऽनंते उपयुक्तेतरे वधे'इतिविश्वः । ज्ञातयो जरासंधबद्धाराजानः १० । ११ । १२ पतिः पालकः १३ । १४
यमोवैवस्वतः अंतकःकालः १५ । १६ । १७ नातिवर्तिष्ये वैषम्यंनकरिष्ये १८ । १९ । २० । २१ । २२ । रत्नैर्गुणैर्भयैरुत्कृष्टद्रव्यैः २३ । २४

२५ । २६ । २७ अवानमशुष्कं सरसमितिवाच । 'आमेफलेशलाटुःस्याच्छुष्केवानमुभेत्रिष्टु' इत्यमरः । अवातमिति पाठे नास्ति पातयिता वातोवस्यतद् २८ । २९ । ३०
 ३१ । यथासमयं यथाप्रतिज्ञं नातिवर्तिष्येदिति दर्शितरीत्या ३२ । ३३ । ३४ प्रजायेतामुपुत्रतुः ३५ स्फिक् कट्वाअधोभागः ३६ तेशकले ३७ गर्भसंख्ये गर्भपातेसति ३८
 ततःसभार्यःप्रणतस्तमुवाचबृहद्रथः ॥ पुत्रदर्शननैराश्याद्वाप्संदिग्धयागिरा २५ ॥ राजोवाच ॥ भगवन्राज्यमुत्सृज्यप्रस्थितोऽहंतपोवनम् ॥ किं
 वरेणाल्पभाग्यस्यकिंराज्येनाप्रजस्यमे २६ ॥ कृष्णउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वामुनिर्ध्यानमगमत्क्षुभितेंद्रियः ॥ तस्यैवचाम्रवृक्षस्यछायायांसमुपाविशत्
 २७ तस्योपविष्टस्यमुनेरुत्संगोनिपपातह ॥ अवानमशुकादष्टमेकमात्रफलंकिल २८ तत्प्रगृह्यमुनिश्रेष्ठोहृदयेनाभिमन्थ्यच ॥ राज्ञेददावप्रतिमंपुत्रसंप्रा
 त्तिकारणम् २९ उवाचचमहाप्राज्ञस्तराजानंमहामुनिः ॥ गच्छराजकृतार्थोऽसिनिवर्तस्वनराधिप ३० एतच्छ्रुत्वामुनेर्वाक्यंशिरसाप्रणिपत्यच ॥ मु
 नेःपादौमहाप्राज्ञःसन्पुःस्वगृहंगतः ३१ यथासमयमाज्ञायतदासन्पुसतमः ॥ द्वाभ्यामेकंफलंप्रादात्पत्नीभ्यांभरतर्षभ ३२ तेतदात्रादिधाकृत्वाभक्षया
 मासतुःशुभे ॥ भावित्वादिपिचार्थस्यमत्यवाक्यतयामुनेः ३३ तयोःसमभवद्गर्भःफलप्राशनसंभवः ॥ तेचदृष्ट्वासन्पतिःपरांमुदमवापह ३४ अथकालेमहा
 प्राज्ञयथासमयमागते ॥ प्रजायेतामुभेराजनशरीरशकलेतदा ३५ एकाक्षिबाहुचरणेअर्द्धोदरमुखस्फिचे ॥ दृष्ट्वाशरीरशकलेप्रवेपतुरुभेभृशम् ३६ उ
 द्विग्रेसहसंमन्थ्यतेभगिन्यौतदाऽवले ॥ सजीवेप्राणिशकलेतज्यजातेसुदुःखिते ३७ तयोर्धात्र्यौसुसंवीतेकृत्वातेगर्भसंप्लवे ॥ निर्गम्यांतःपुरद्वारात्समुत्सृज्या
 भिजग्मतुः ३८ तेचतुष्पथानिक्षिप्तेजरानामाथराक्षसी ॥ जग्राहमनुजव्याघ्रमांसशोणितभोजना ३९ कर्तुकामासुखवहेशकलेसातुराक्षसी ॥ संयोजयामा
 सतदाविधानबलचोदिता ४० तेसमानितमात्रेतुशकलेपुरुषर्षभ ॥ एकमूर्तिधरोवीरःकुमारःसमपद्यत् ४१ ततःसाराक्षसीराजनविस्मयोत्फुल्ललोचना ॥
 नशशाकसमुद्रोद्वंजसारमयंशिशुम् ४२ बालस्ताम्रतलंमुष्टिकृत्वाचास्येनिधायसः ॥ प्राकोशदतिसंरब्धःसतोयइवतोयदः ४३ तेनशब्देनसंभ्रांतः
 सहसांस्तःपुरेजनः ॥ निर्जगामनरव्याघ्रराज्ञासहपरंतप ४४ तेचाबलेपरिम्लानेपयःपूर्णपयोधरे ॥ निराशेपुत्रलाभायसहसैवाभ्यगच्छताम् ४५ तेऽ
 थदृष्ट्वातथाभूतेराजानंचेष्टसंततिम् ॥ तंचबालंसुबलिनंचितयामासराक्षसी ४६ नार्हामिविषयेराज्ञोवसंतंपुत्रद्विजिनः ॥ बालंपुत्रमिमहंतुंधार्मिकस्यम
 हात्मनः ४७ सातंबालमुपादायमेघलेखेवभास्करम् ॥ कृत्वाचमानुषंरूपमुवाचवसुधाधिपम् ४८ ॥ ॥ राक्षस्युवाच ॥ ॥ बृहद्रथसुतस्तेऽयंमया
 दत्तःप्रगृह्यताम् ॥ तवपत्नीद्वयेजातोद्विजातिवरशासनात् ॥ धात्रीजनपरित्यक्तोमयाऽयंपरिरक्षितः ४९ ॥ ॥ कृष्णउवाच ॥ ॥ ततस्तेभरतश्रे
 ष्ठकाशिराजसुतेशुभे ॥ तंबालमभिपद्याशुप्रसन्नवैरभ्यर्षिचताम् ५० ततःसराज्ञासंहृष्टःसर्वतदुपलभ्यच ॥ अपृच्छद्वेमगर्भाभाराक्षसीतामराक्षसीम् ५१
 ३९ सुखवहे एकीकृतयोर्वहनां हि सुखेनभवतीतिप्रसिद्धं ४० समानितमात्रे संयोजितमात्रे ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० अराक्षसीविषयः ५१

कामया कामेनयातीतीच्छाविहारिणी ॥ ५२ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारत भावदीपिसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ जरेति १ । २ । ३ तिष्ठमाना सुस्थिरा ४ । ५ । ६ । ७
 ॥ राजोवाच ॥ ॥ कात्वंकमलगर्भाभेममपुत्रप्रदायिनी ॥ कामयाब्रूहिकल्याणिदेवताप्रतिभासिमे ५२ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिराजसूयारंभपर्व
 णिजरासंधोत्पत्तौसप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ राक्षस्युवाच ॥ ॥ जरानामाऽस्मिभद्रंतेराक्षसीकामरूपिणी ॥ तववेश्मनिरा
 जेंद्रपूजितान्यवसंसुखम् १ गृहेगृहेमनुष्याणांनित्यंतिष्ठामिराक्षसी ॥ गृहेदेवीतिनाम्नैवपुरासृष्टास्वयंभुवा २ दानवानांविनाशायस्थापितादिव्यरू
 पिणी ॥ योमांभक्त्यालिखेत्कुड्येसपुत्रायौवनान्विताम् ३ गृहेतस्यभवेद्द्विद्विरन्यथाक्षयमाप्नुयात् ॥ त्वद्गृहेतिष्ठमानाऽहंपूजिताऽहंसदाविभो ४ लिखि
 ताचैवकुड्येषुपुत्रैर्बहुभिरावृता ॥ गंधपुष्पैस्तथाधूपैर्भक्ष्यभोज्यैःसुपूजिता ५ साऽहंप्रत्युपकारार्थंचितयाम्यनिशंतव ॥ तवमेपुत्रशकलेदृष्टवत्यस्मि
 धार्मिक ६ संश्लेषितेमयादैवात्कुमारःसमपद्यत् ॥ तवभाग्यान्महाराजहेतुमात्रमहंत्विह ७ मेरुंवाखादितुंशकाकिंपुनस्तवबालकम् ॥ गृहसंपूजनात्तु
 ष्ठयामयाप्रत्यर्पितस्तव ८ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वातुसाराजंस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ससंगृह्यकुमारंतंप्रविवेशगृहंनृपः ९ तस्यबालस्य
 यत्कृत्यंतच्चकारनृपस्तदा ॥ आज्ञापयच्चराक्षस्यामगधेषुमहोत्सवम् १० तस्यनामाकरोच्चैवपितामहसमःपिता ॥ जरयासंधितोयस्माज्जरासंधोभव
 त्वयम् ११ सोऽवर्धतमहातेजामागधाधिपतेःसुतः ॥ प्रमाणबलसंपन्नोदुताहुतिरिवानलः ॥ मातापित्रोर्नंदिकरःशुकपक्षेयथाशशी १२ ॥ ॥ इति
 श्रीमहाभारतेसभापर्वणिराजसूयारंभपर्वणिजरासंधोत्पत्तौअष्टादशोऽध्यायः १८ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ कस्यचित्त्वथकाल
 स्यपुनरेवमहातपाः ॥ मगधेषूपचक्रामभगवांश्चंडकौशिकः १ तस्यागमनसंहृष्टःसामात्यःसपुरःसरः ॥ सभार्यःसहपुत्रेणानिर्जगामबृहद्रथः २ पाद्याध्या
 चमनीयैस्तमर्चयामासभारत ॥ सन्पूराज्यसहितंपुत्रंतस्मैन्यवेदयत् ३ प्रतिगृह्यचतांपूजांपार्थिवाद्भगवानृषिः ॥ उवाचमागधंराजन्प्रहृष्टेनांतरात्म
 ना ४ सर्वमेतन्मयाज्ञांतराजनदिव्येनचक्षुषा ॥ पुत्रस्तुशृणुराजेंद्रयादृशोऽयंभविष्यति ५ अस्यरूपंचसत्वंचबलमूर्जितमेवच ॥ एषश्रियासमुदितः
 पुत्रस्तवनसंशयः ६ प्रापयिष्यतितत्सर्वविक्रमेणसमान्वितः ॥ अस्यवीर्यवतोवीर्यनानुयास्यंतिपार्थिवाः ७ पततोवैनतेयस्यगतिमन्थेयथाखगाः ॥ वि
 नाशमुपयास्यंतियेचास्यपरिपंथिनः ८ देवैरपिविसृष्टानिशस्त्राप्यस्यमहीपते ॥ नरुजंजनयिष्यंतिगिरेरिवनदीरयाः ९ सर्वमूर्धाभिषिक्तानामेषमूर्ध्निज्वलि
 ष्यति ॥ प्रभाहरोऽयंसर्वेषांज्योतिषामिवभास्करः १० एनमासाद्यराजानःसमृद्धबलवाहनाः ॥ विनाशमुपयास्यंतिशलभाइवपावकम् ११ एषश्रियःसमुदि
 ताःसर्वराज्ञांग्रहीष्यति ॥ वर्षास्विवोदीर्णजलानदीर्णदनदीपतिः १२ एषधारयितासम्यक्क्रातुर्वर्ण्यमहाबलः ॥ शुभाशुभमिवस्फीतासर्वसस्यधरावरा १३
 ८१९।१०।११ नंदिकरः समृद्धिकृत् ॥ १२ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टादशोऽध्यायः ॥१८॥ ॥ ५४ ॥ ॥ कस्येति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

सर्वभूतात्मभूतस्य सर्वेषांभूतानामात्मवत्प्रियतमस्येत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ अशस्त्रनिधनी नविद्यतेऽशस्त्रेण निधनं ययोस्तौ
 २६ । २७ नीतिहेतोर्बलीयसास्पर्धानकर्तव्येतिनीतिस्तदर्थः ॥ २८ ॥ ॥ इतिसमापर्वणिनैलकंडीयेभारतभावदीपेकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 अस्याज्ञावशगा सर्वेभविष्यंतिनराधिपाः ॥ सर्वभूतात्मभूतस्यवायोरिवशरीरिणः १४ एषरुद्रंमहादेवंत्रिपुरांतकरंहरम् ॥ सर्वलोकेष्वतिबलःसाक्षा
 द्रक्ष्यतिमागधः १५ एवंब्रुवन्नेवमुनिःस्वकार्यमिवाचिंतयन् ॥ विसर्जयामासृष्टं बृहद्रथमथारिहन् १६ प्रविश्यनगरींचापिज्ञातिसंबंधिभिवृतः ॥ अभि
 पिच्यजरासंधंमगधाधिपातिस्तदा १७ बृहद्रथोनरपतिःपरांनिर्घृतिमाययौ ॥ अभिषिक्तेजरासंधेतदाराजाबृहद्रथः ॥ पत्नीद्वयेनानुगतस्तपोवनचरोऽ
 भवत् १८ ततोवनस्थेपितरिमात्रोश्चैवविशांपते ॥ जरासंधःस्ववीर्येणपार्थिवानकरोद्देशे १९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अथदीर्घस्यकालस्य
 तपोवनचरोऽनृपः ॥ सभार्यःस्वर्गमगमतपस्तस्वाबृहद्रथः २० जरासंधोऽपिनृपतिर्यथोक्तंकौशिकेनतत् ॥ वरप्रदानमाखिलंप्राप्यराज्यमपालयत् २१ नि
 हतेवासुदेवेनतदाकंसेमहीपतौ ॥ नातोवैवैरनिर्वधःकृष्णेनसहतस्यैवै २२ भ्रामयित्वाशतगुणमेकोनयेनभारत ॥ गदाक्षिप्त्वाबलवतामागधेनगिरिव्रजात्
 २३ तिष्ठतोमथुरायांवैकृष्णस्याहुतकर्मणः ॥ एकोनयोजनशतेसापपातगदाशुभा २४ दृष्ट्वापोरैस्तदासम्यग्गदाचैवनिवेदिता ॥ गदावसानंतत्ख्या
 तंमथुरायाःसर्पापतः २५ तस्याऽऽस्तांहंसडिभकावशस्त्रनिधनाबुभौ ॥ मंत्रेमतिमतांश्रेष्ठानीतिशास्त्रेविशारदौ २६ यौतौमयातेकाथेतौपूर्वमेवमहाव
 लौ ॥ त्रयस्त्रयाणांलोकानांपर्याप्ताइतिमेमतिः २७ एवमेपतदावरिबालिभिःकुकुरांधकैः ॥ वृष्णिभिश्चमहाराजनीतिहेतोरुपेक्षितः २८ ॥ इतिश्रीमहा
 भारतेसमापर्वणिराजसूयारंभपर्वणिजरासंधप्रशंसायामेकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ समाप्तंचराजसूयारंभपर्व ॥ ॥ अथजरासंधवधपर्व ॥
 ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ पतितौहंसडिभकौकंसश्चसगणोहतः ॥ जरासंधस्यनिधनेकालोऽयंसमुपागतः १ नशक्योऽसौरणेजेतुंसर्वैरपिसुरासुरैः ॥ प्राणयु
 द्धेनजेतव्यःसइत्युपलभामहे २ मयिनीतिर्वलंभीमेरक्षिताचावयोर्यजः ॥ मागधंसाधयिष्यामइष्टिंत्रयइवाग्रयः ३ त्रिभिरासादितोऽस्माभिर्विजनेसनरा
 धिपः ॥ नसंदेहोयथायुद्धमेकेनाप्युपयास्यति ४ अवमानाच्चलोभाच्चबाहुवीर्याच्चदर्पितः ॥ भीमसेनेनयुद्धायध्रुवमप्युपयास्यति ५ अलंतस्यमहावा
 हुर्भीमसेनोमहाबलः ॥ लोकस्यसमुदीर्णस्यनिधनायांतकोयथा ६ यदिमेहृदयंवेत्सियदितेप्रत्ययोमयि ॥ भीमसेनार्जुनौशीघ्रंन्यासभूतौप्रयच्छमे ७
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तोभगवताप्रत्युवाचयुधिष्ठिरः ॥ भीमार्जुनौसमालोक्यसंप्रहृष्टमुखौस्थितौ ८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 ॥ अच्युताच्युतमामैवंव्याहरामित्रकर्मण ॥ पांडवानांभ्रात्राथोभवंतंवांश्रितावयम् ९

पतिताविति १ । २ जयोऽर्जुनः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ बलीघःसेनाप्रवाहोविचक्षणोःप्रणेतव्यः । अन्याथाअंधजडवदकिंचित्करंवलमित्यर्थः १६ एतदेवसदृष्टांतमाह यतइति । धीवराःवरधियो
 यतोयस्मिन्देशे निम्नमयत्नत आक्रमणीयं स्थानंभवति तंहिततः द्वितीयायेंतसिः । इष्टंनिरुपद्रवंदेशंप्रति जडंमैन्यंनयंति नतुमृत्युमुखेमहावीरस्याग्रेपातयंति अत्रदृष्टांतः यथा
 धीवरानदीजलजीविनोयताइड्रंकुल्यारूपं ततस्तेनैवमार्गेणजलंसारि इष्टंकेदारादिप्रदेशंनयंतितद्वत् १७ बलापेक्षयानीतिरेवश्रेष्ठेत्युपसंहरति तस्मादिति १८ । १९ । २० । २१
 यथावदसिगोविंदसर्वतदुपपद्यते ॥ नहिवमग्रतस्तेषांयेषांलक्ष्मीःपराङ्मुखी १० निहतश्चजरासंधोमोक्षिताश्चमहीक्षितः ॥ राजसूयश्चमेलब्धोनिदेशेतव
 तिष्ठतः ११ क्षिप्रमेवयथात्वेतत्कार्यंसमुपपद्यते ॥ अप्रमत्तो जगन्नाथतथाकुरुनरोत्तम १२ त्रिभिर्भवद्भिर्हि विनानाहंजीवितुमुत्सहे ॥ धर्मकामार्थरहितो
 रोगार्तइवदुःखितः १३ नशौरिणाविनापार्थो नशौरिःपांडवंविना ॥ नाजेयोऽस्त्यनयोर्लोकेकृष्णयोरितिमेमतिः १४ अयंचबालिनांश्रेष्ठःश्रोमानपितृको
 दरः ॥ युवाभ्यांसहितोवीरःकिंकुर्यान्महायज्ञाः १५ सुप्रणीतोबलौघोहिकुरुतेकार्यमुत्तमम् ॥ अंधंवलंजडंप्राहुःप्रणेतव्यंविचक्षणैः १६ यतोहिनिम्नं
 भवतिनयंतिहिततोजलम् ॥ यतश्छिद्रं ततश्चापिनयंतेधीवराजलम् १७ तस्मान्नयविधानज्ञंपुरुषंलोकविश्रुतम् ॥ वयमाश्रित्यगोविंदयतामःकार्यसिद्धये
 १८ एवंप्रज्ञानयबलंक्रियोपायसमन्वितं ॥ पुरस्कुर्वीतकार्येषुकृष्णकार्यार्थसिद्धये १९ एवमेवयदुश्रेष्ठयावत्कार्यार्थसिद्धये ॥ अर्जुनःकृष्णमन्वेतुभीमो
 न्वेतुघनंजयं ॥ नयोजयोबलंचैवविक्रमोसिद्धिमेष्यति २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तास्ततःसर्वेभ्रातरोविपुलौजसः ॥ वाष्ण्यैःपांडवैयौ
 चप्रतस्थुर्मागधंप्रति २१ वर्चस्विनांब्राह्मणानांस्नातकानांपरिच्छदम् ॥ आच्छाद्यसुहृदांवाक्यैर्भनोर्भिरभिनंदिताः २२ अमर्षादमितप्तानांज्ञा
 त्यर्थमुख्यतेजसाम् ॥ रविसोमाग्निवपुषांदीप्तमासीत्तदावपुः २३ हतंमेनेजरासंधंदृष्ट्वाभीमपुरोगमौ ॥ एककार्यसमुद्यंतौकृष्णौयुद्धेऽपराजितौ २४ ई
 शौहितौमहात्मानौसर्वकार्यप्रवर्तिनौ ॥ धर्मकामार्थलोकानांकार्याणांचप्रवर्तकौ २५ कुरुभ्यःप्रस्थितास्तेतुमध्येनकुरुजांगलम् ॥ रम्यंपद्मसरोगत्वा
 कालकूटमतीत्यच २६ गंडकीचमहाशोणंसदानीरांतथैवच ॥ एकपर्वतकेनद्यःक्रमेणैत्याव्रजंतते २७ उत्तीर्यसरयूरम्यादृष्ट्वापूर्वाश्वकोसलान् ॥ अती
 त्यजग्मुर्मिथिलांमालांचर्मण्वर्तानदीम् २८ अतित्यगंगांशोणंचत्रयस्तेप्राङ्मुखास्तदा ॥ कुशचीरच्छदाजग्मुर्मागधक्षेत्रमच्युताः २९ तेशश्वद्वोध
 नाकर्णमंबुमंतंशुमद्रुमम् ॥ गोरशंगिरिमासाद्यददृशुर्मागधंपुरम् ३० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसमापर्वणिजरासंधवधपर्वणिकृष्णपांडवमागधयात्रायां
 विंशोऽध्यायः २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

परिच्छदमजिनदंडकमंडलुकापायादिरूपांसामग्रिमाच्छाद्यस्वीकृत्य तयास्वंपेतिरोधायवा २२ । २३ । २४ ईशानरनारायणौ सर्वाणिकार्याणिनिमेषोन्मेषादिमहाप्रलयांतानि
 वत्तयितुंशीलयोस्तौ नियंतारावित्यर्थः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ ३० ॥ इतिसमापर्वणिनैलकंडीयेभारतभावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

एषमागधः मगधदेशसंबंधी निवृत्तौ विन्यासः १।२।३।४।५ गौतमस्य क्षयादिति क्षयादश्वर्याव असौ गृह्यायां जातोऽपिकाक्षीवदादीनां वंशो मानवंशं मजते । सर्गात् मस्य नृपाणां
 सुपर्यनुग्रहः ६ गौतमस्य अयं गृहं ७ गौतमौको गौतमस्य ओको गृहं ८।९।१०।११।१२।१३ पुरस्य गिरिं पुरप्राकारसंलग्नं गिरितुल्यं महास्तंभं 'वृज' इति भाषायां प्रसिद्धं १४
 चेत्यकं नगरसूचकं १५ यत्रेति मांसादं मांसाहारमृषभं वृषभाकारं दंत्यमाससादहतवान् । भेरीर्दुभीन् । मासतालाभिर्मासेन तालो ध्वनिपरिच्छेदो यासां ताभिराकृतिभिरुपल
 जिता इति योज्यं । महतो हि कास्यादिभाजनस्य सकृदाहतस्य चिरकालानुवर्ती ध्वनिरिति प्रसिद्धं । पूर्वतु मासशब्देन द्वादशसंख्या तालशब्देन मध्यमांशुप्रमाणं चोक्त्वा द्वादश
 ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ एष पार्थमहान् भाति पशुमात्रित्यं भुमान् ॥ निरामयः सुवेश्माढ्यो निवेशो मागधः शुभः १ वैहारो विपुलः शैलो वराहो वृषभस्तथा ॥
 तथा ऋषिगिरिस्तातशुभाश्चैत्यकपंचमाः २ एते पंचमहाश्रृंगाः पर्वताः शीतलद्रुमाः ॥ रक्षंती वाभिसंहत्य संहतां गागिरिव्रजम् ३ पुष्पवेष्टितशाखाग्रैर्गंध
 वद्भिर्मनोहरैः ॥ निगूढा इव लोघ्राणां वनैः कामिजनप्रियैः ४ शूद्रायां गौतमौ यत्र महात्मा संशितव्रतः ॥ औशीनर्याम जनयत्काक्षीवाद्यान्सुतान्मुनिः ५
 गौतमस्य क्षयात्तस्माद्यथाऽसौ तत्र सन्नानि ॥ मजते मागधं वंशं स नृपाणामनुग्रहः ६ अंगवंगादयश्चैव राजानः सुमहाबलाः ॥ गौतमस्य मध्येत्यरमंते स्म
 पुराऽर्जुन ७ वनराजीस्तु पश्येमाः पिप्पलानां मनोरमाः ॥ लोघ्राणां च शुभाः पार्थ गौतमौकः समीपजाः ८ अर्बुदः शक्रवापी च पन्नगौ शत्रुतापनौ ॥ स्वस्ति
 कस्यालयश्चात्र मणिनागस्य चोत्तमः ९ अपरिहार्या मेघानां मागधामनुनाकृताः ॥ कौशिको मणिमाश्चैव चक्राते चाप्यनुग्रहम् १० एवं प्राप्य पुरं रम्यं दु
 राधर्षसंमततः ॥ अर्थसिद्धित्वनुपमां जरासंधोऽभि मन्यते ११ वयमासादनेतस्य दर्पमद्य हरैर्माहि ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा ततः सर्वे भ्रात
 रो विपुलौजसः १२ वाष्णेयः पांडवौ चैव प्रतस्थुर्मागधं पुरम् ॥ हृष्टपुष्टजनोपेतं चातुर्वर्ण्यसमाकुलम् १३ स्फीतोत्सवमना घृष्यमासेदुश्वागिरिव्रजम् ॥
 ततो द्वारमनासाद्य पुरस्य गिरिमुच्छ्रितम् १४ बार्हद्रथैः पूज्यमानं तथानगरवासिभिः ॥ मागधानां तुरुचिरं चैत्यकं तस्माद्रवन् १५ यत्र मांसादपृषभमा
 ससाद बृहद्रथः ॥ तं हत्वा मासतालाभिस्तिस्रो भेरीरकारयत् १६ स्वपरे स्थापयामास तेन चानह्यचर्मणा ॥ यत्र ताः प्राणदन्भेयो दिव्यपुष्पावचूर्णिताः
 १७ भक्त्वा भेरीत्रयं तेषु चैत्यप्राकारमाद्रवन् ॥ द्वारतोऽभिमुखाः सर्वे यद्युर्नाना युधास्तदा १८ मागधानां सुरुचिरं चैत्यकं तस्माद्रवन् ॥ शिरसी
 वसमाग्रं तो जरासंधं जिघांसवः १९ स्थिरं सुविपुलं भृगुं सुमहत्तपुरातनम् ॥ अर्चितं गंधमाल्यैश्च सततं सुप्रतिष्ठितम् २० विपुलैर्बाहुभिर्वीरा
 स्तेऽभिहत्याभ्यपातयन् ॥ ततस्ते मागधं हृष्टाः पुरं प्रविशुस्तदा २१

तालप्रमाणाभिरिति व्याचक्षते । आकृतिभिः संमिता इत्यध्याहृत्य योजना उभयत्र समाना । 'तालः करतलं ऽगुष्ठमध्यमाभ्यां च संमिते । गीतकालक्रियामाने तालः सद्गादिमुष्टिषु' इति
 विश्वः । मांसनालाभिरिति गौडपाठे तु मांसस्य नालवद्वेष्टनकर्त्रीभिर्मांसनालाभिर्वर्षीभिः २६ तेन चर्मणा चानह्येति व्यवाहितेन संबंधः अवचूर्णिता अवकीर्णा व्याप्ता इत्यर्थः यत्र
 पुरस्य गिरौ १७ । १८ चैत्यकं चित्या षड्पादां च यनेन विवृतं १९ भृगुं तं गिरिभेव शृंगवदुच्छ्रितं भाषायां 'मनुरा' इति प्रसिद्धं २० । २१

२२ पर्यग्न्यकुर्वन् ज्वलतोऽमुकेन परितो ध्राम्यमाणेन यज्ञियं पशुमिव पर्यग्निकृतवन्तः २३ । २४ । २५ । २६ विरागवसनाः विचित्ररागवसनाः २७ गोवासंगोष्ठं २८ । २९ कक्षाः द्वारदे
 शा उत्तममध्यमाधमाधमजनावस्थितियोग्याः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ स्वस्त्यस्तुकुशलं राजन् कुशलं निर्विघ्नं यथा स्यात्तथा स्वस्ति सुतरां यदस्त्यविना
 एतस्मिन्नेव काले तु ब्राह्मणावेदपारगाः ॥ दृष्ट्वा तु दुर्निमित्तानि जरासंधमदर्शयन् २२ पर्यग्न्यकुर्वन् शत्रुपं द्विरदस्थं पुरोहिताः ॥ ततस्तच्छांतये राजा जरासंधं
 धः प्रतापवान् ॥ दाक्षितो नियमस्थोऽसावुपवासपरोऽभवत् २३ स्नातकव्रतिनस्ते तु बाहुशस्त्रानिरायुधाः ॥ युयुत्सवः प्रविशुर्जरासंधेन भारत ॥
 २४ मक्ष्यमाल्यापणानां च ददृशुः श्रियमुत्तमां ॥ स्फीतां सर्वगुणोपेतां सर्वकामसमृद्धिनीं २५ तां तु दृष्ट्वा ममृद्धिते वीथ्यांतस्यां नरोत्तमाः ॥ राजमार्गेण गच्छं
 तः कृष्णभीमघनं जयाः ॥ बलाद्गृहीत्वामाल्यानि मालाकारान्महाबलाः २६ विरागवसनाः सर्वेऽस्त्रिणो मृष्टकुंडलाः ॥ निवेशनमथाजग्मुर्जरासंधस्य धीम
 तः २७ गोवासमिव वीक्षंतः सिंहाहैमवता यथा ॥ शालस्तंभानि भास्तेषां च दनागुरुरूपिताः २८ अशोभंत महाराजवाहवो युद्धशालिनां ॥ तान् दृष्ट्वा द्विरद
 प्रख्यान् शालस्कंधानिवोद्धतान् ॥ व्यूढोरस्कान् मागधानां विस्मयः समपद्यत् २९ तेष्वतीत्यजनाकीर्णाः कक्षास्तिस्रो नरर्षभाः ॥ अहंकारेण राजानमुपत
 स्थुर्गतव्यथाः ॥ ३० तान्पाद्यमधुपर्कान्गवाहानसत्कृतिगतान् ॥ प्रत्युत्थाय जरासंध उपतस्थे यथाविधि ३१ उवाच चैतान् राजाऽसौ स्वागतं वोऽ
 स्त्विति प्रभुः ॥ मौनमासीत्तदा पार्थभीमयोर्जनमेजय ३२ तेषां मध्ये महाशुद्धिः कृष्णो वचनब्रवीत् ॥ वक्तुं नायाति राजेन्द्र एतयोर्नियमस्थयोः ३३ अवाङ्मि
 निशांथात्परतस्त्वया सार्धं वादिष्यतः ॥ यज्ञागारे स्थापयित्वा राजाराजगृहगतः ३४ ततोऽर्धरात्रे संप्राप्ते यातो यत्र स्थिता द्विजाः ॥ तस्य ह्येतद्भूतं राजन् वभू
 वभुविश्रुतम् ३५ स्नातकान् ब्राह्मणान् प्राप्तान् श्रुत्वा ससामितिं जयः ॥ अप्यर्धरात्रे नृपातिः प्रत्युद्गच्छति भारत ३६ तांस्त्वपूर्वेण वेपेण दृष्ट्वा स नृपसत्तमः ॥
 उपतस्थे जरासंधो विस्मितश्चाभवत्तदा ३७ ते तु दृष्ट्वा राजानं जरासंधं नरर्षभाः ॥ इदमूचुरमित्रघ्नाः सर्वे भरतसत्तम ३८ स्वस्त्यस्तुकुशलं राजन्निति तत्र व्य
 वस्थिताः ॥ तं नृपं नृपशार्दूलप्रेक्षमाणाः परस्परं ३९ तान् ब्रवीज्जरासंधस्तथा पांडवयादवान् ॥ आस्यतामिति राजेन्द्र ब्राह्मणच्छद्मसंवृतान् ४० अथोप
 विविशुः सर्वे त्रयस्ते पुरुषर्षभाः ॥ संप्रदीप्तास्त्रयोलक्ष्म्यामहाध्वरइवाग्रयः ४१ तानुवाच जरासंधः सत्यसंधो नराधिपः ॥ विगर्हमाणः कौरव्यवेशग्रहणवैकृता
 न् ॥ नस्नातकव्रता विप्राबहिर्माल्यानुलेपनाः ४२ भवन्तीति नृलोकेऽस्मिन्विदितं मम सर्वशः ॥ केयूरं पुष्पवंतश्च भुजैर्ज्याकृतलक्षणैः ४३ विभ्रतः क्षात्रमोजश्च
 ब्राह्मण्यं प्रति जानथ ॥ एवं विरागवसनावहिर्माल्यानुलेपनाः ॥ सत्यं वदत केयूरं सत्यं राजसुशोभते ४४ चैत्यकस्य गिरेः शृंगं भित्त्वा किमिह छद्मना ॥
 अद्वारेण प्रविष्टाः स्थनिर्भयाराजकिलिषात् ४५

शिभोऽपदं वचेऽस्तु । कृष्णसमक्षं मारिष्यमाणस्य तत्प्राप्त्यवश्यं भावादिति भावः । माजीवेत्यर्थः ३९ । ४० । ४१ बहिर्माल्यानुलेपनाः बहिःसमावर्तनादिनिमित्तं विना ४२ । ४३ । ४४ । ४५

वाचिवीर्यं ननुक्रियायां विलिङ्गस्थं अन्यलिङ्गमन्यत्कर्मैत्यर्थः ४६ अर्हणां पूजां अस्मदागमे अस्मान्प्रत्यागमने ४७ । ४८ । ४९ स्नातकत्वं समर्थं बहिर्मात्यन्वादि कमपि क्षत्रियत्वेन स
मर्थयते विशेषत्यादिना ९० वचस्तस्य वाग्वीर्यवत्त्वस्य ५१ । ५२ अद्वारेण त्यादिना विरं प्रकाशयति ५३ । ५४ इति श्रीमहाभारते समापर्वणिनेलकंठे विभारतभावदीपे एकविंशो
वदध्वंवाचिवीर्यं च ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥ कर्मचैतद्विलिङ्गस्थं किं वोऽद्य प्रसमीक्षितम् ४६ एवं च मामुपास्थाय कस्माच्च विधिनाऽर्हणां ॥ प्रणीतानानुगृह्णाति
कार्यं किं वाऽस्मदागमे ४७ एवमुक्ते ततः कृष्णः प्रत्युवाच महामनाः ॥ स्निग्धगंभीरयावाचावाक्यं वाक्यं विशारदः ॥ ४८ ॥ कृष्ण उवाच ॥ स्नातका
न ब्राह्मणानराजनविद्वद्यस्मांस्त्वं नराधिप ॥ स्नातकव्रतिनो राजन ब्राह्मणाः क्षत्रिया विशः ४९ विशेषनियमाश्चैषामविशेषाश्च संत्युत ॥ विशेषवांश्च सततं क्ष
त्रियः श्रियमृच्छति ५० पुष्पवत्सु ध्रुवाश्रीश्च पुष्पवन्तस्ततो वयं ॥ क्षत्रियो बाहुवीर्यस्तु न तथा वाक्यवीर्यवान् ॥ अप्रगल्भं वचस्तस्य तस्माद्वाहर्द्रथेरितम्
५१ स्ववीर्यं क्षत्रियाणां तु बाहोर्धातान्यवेशयत् ॥ तदिदं क्षासिचेद्राजनद्रष्टाऽस्यद्यनसंशयः ५२ अद्वारेण रिपोर्गेहं द्वारेण मुहुरागृहान् ॥ प्रविशंति नराधीरा
द्वाराण्येतानि धर्मतः ५३ कार्यवंतो गृहानेत्यशत्रुतो नार्हणां वयं ॥ प्रतिगृह्णीमताद्विद्वि एतन्नः शाश्वतं व्रतं ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते समापर्वणि जरासंध
वधपर्वणि कृष्णजरासंधसंवादे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ जरासंध उवाच ॥ न स्मरामि कदा वैरं कृतं युष्माभिरित्युत ४ चिंतयंश्च न पश्यामि
भवतां प्रति वैकृतं १ वैकृते वाऽसति कथं मन्यध्वं मामनागसम् ॥ अरिं वै ब्रूत हे विप्राः सतां समय एष हि २ अथ धर्मोपघाताद्विमनः समुपतप्यते ॥ योऽना
गसि प्रसजति क्षत्रियो हिनसंशयः ३ अतोऽन्यथा चरं लोके धर्मज्ञः सन्महारथः ॥ वृजिनां गतिमाप्नोति श्रेयसोऽप्युपहंति च ॥ त्रैलोक्ये क्षत्रधर्मो हि श्रेयान्वे
साधुचारिणां ॥ नान्यं धर्मं प्रशंसंति ये च धर्मविदो जनाः ५ तस्य मेऽद्य स्थितस्येह स्वधर्मे नियतात्मनः ॥ अनागसं प्रजानां च प्रमादादिवजल्पथ ६
श्रीकृष्ण उवाच ॥ कुलकार्यं महाबाहो कश्चिदेकः कुलोद्भवः ॥ वहते यस्तत्रियोगाद्वयमभ्युद्यतास्त्वयि ७ त्वया चोपहृता राजन क्षत्रिया लोकासिनः ॥
तदागः क्रूरमुत्पाद्य मन्यसे किमनागसम् ८ राजराज्ञः कथं साधून् हिंस्यात् नृपति सत्तम ॥ तद्राज्ञः सन्नियुक्तं रुद्रा योपजिहीर्षसि ९ अस्मांस्तदेनोपगच्छेत्क
तं वाहर्द्रथत्वया । वयं हि शक्ता धर्मस्य रक्षणे धर्मचारिणः १० मनुष्याणां समालंभो न च दृष्टः कदाचन ॥ सकथं मानुषैर्देवं यदुभिच्छसिंशंकरम् ११

॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैकृतमपकारः १ कथमरिं मन्यध्वंतद्ब्रूत एषः सत्यवचनस्य समयः मर्यादा २ प्रसजति प्रसजयत्यर्थं द्रव्योपघातमारोपयति सः क्षत्रियः
वृजिनां कष्टांगतिमाप्नोति न संशय इति योजना ३ उपहंति चात्मानं ४ । ५ । प्रजानां चानागसं जल्पथ विपरीतमर्थं वदथ ६ वैरमूलं प्रकाशयति कुलोति ७ । ८ । ९ एनोपगच्छेत् एनः
पापं कर्तुं उपगच्छेत् प्रामुष्यात् संघिरार्थः १० । ११

ननु ब्रह्मणे ब्राह्मणमालमेत इत्यादिना सर्वजातीयानां सर्वकर्मणां मानुषाणामालंभो देवतार्थवधः श्रूयते इत्याशंक्याह सवर्णो हीति १२ । १३ । १४ । १५ अभिजनं सजातीयं पाल्यतया जा
नन् १६ । १७ स्वर्गोति । ब्रह्मवेदः । यज्ञः तपोवेदोक्तं कर्मच । स्वर्गयोनिः सुखहेतुः । युद्धे मृत्युश्चाव्यभिचारवान् स्वर्गहेतुः । वेदादीनामव्रतादीनां प्रतिस्वर्गहेतुत्वं नास्ति युद्धे मृत्युस्तु न तथे
त्यर्थः १८ एष युद्धे मृत्युः । एन्द्रः इंद्रसंबंधी । वैजयंतः प्रासादः । तत्प्राप्तिहेतुरित्यर्थः येन लब्धेन समाहितः पूर्णः १९ स्वर्गमार्गहेतोर्विग्रहो वैरमरमाभिः सह यथावपुण्यातिशयात् तथाऽन्य
सवर्णो हि सवर्णानां पशुसंज्ञां करिष्यसि ॥ कोऽन्य एव यथा हि त्वं जरासंध वृथामतिः १२ यस्यां यस्यामवस्थायां यद्यत्कर्म करोति यः ॥ तस्यां तस्यामवस्थायां
तत्फलं समवाप्नुयात् १३ तेषां ज्ञातिक्षयकरं वयमार्तानुसारिणः ॥ ज्ञातिवृद्धिनिमित्तार्थं विनिहंतुमिहागताः १४ नास्ति लोके पुमानन्यः क्षत्रियेष्विति चैव
तत् ॥ मन्यसे सच ते राजन सुमहान् बुद्धिविप्लवः १५ को हि जानन्नभिजनमात्मवान् क्षत्रियो नृप ॥ नाविशेत्स्वर्गं तुलंरणानंतरमव्ययम् १६ स्वर्गं ह्येव स
मास्थाय रणयज्ञेषु दीक्षिताः ॥ जयंति क्षत्रिया लोकांस्तद्विद्वि मनुजर्षभ १७ स्वर्गयोनिर्महद्ब्रह्मस्वर्गयोनिर्महद्यज्ञः ॥ स्वर्गयोनिस्तपोयुद्धे मृत्युः सोऽव्य
भिचारवान् १८ एष ह्यैन्द्रो वैजयंतो गुणैर्नित्यं समाहितः ॥ येनासुरान्पराजित्यजगत्पाति शतक्रतुः १९ स्वर्गमार्गाय कस्य स्याद्विग्रहो वै यथा तव ॥ मागधैर्विपु
लैः सैन्यैर्बाहुल्यबलदर्पितः २० मावमंस्थाः परानराजन्नास्ति वीर्यं नरे नरे ॥ समंते जस्त्वया चैव विशिष्टं वानरेश्वर २१ यावदेतदसंबुद्धं तावदेव भवेत्तव ॥
विपह्यमेतदस्माकमतो राजन् ब्रवीमि ते २२ जहिवं स दृशे वेषे वमानं दर्पं च मागध ॥ माऽगमः ससुता मात्यः सबलश्च यमक्षयम् २३ दंभोद्भवः कार्तवीर्य उत्तर
श्च बृहद्रथः ॥ श्रेयसो ह्यवमन्ये हविनेशुः सबलानृपाः २४ युयुक्षमाणास्त्वतो हिनवयं ब्राह्मणाधुवम् ॥ शौरिरस्मिहृषीकेशो नृवीरो पांडवा विमौ ॥ अनयोर्मा
तुलेयं च कृष्णं मां विद्वितेरिपुं २५ त्वामाह्वयामहे राजन स्थिरो युध्यस्व मागध ॥ मुंचवानृपतीन्सर्वान् गच्छवात्वं यमक्षयम् २६ जरासंध उवाच ॥ ॥ ना
जितान्वैनरपती नहमादन्निकांश्चन ॥ अजितः पर्यवस्थाता कोऽत्र योनमयाजितः २७ क्षत्रियस्यैतदेवाहुर्धर्म्यं कृष्णोपजीवनं ॥ विक्रम्य वशमानीय काम
तोयत्समाचरेत् २८ देवतार्थमुपाहृत्य राज्ञः कृष्णकथं भयात् ॥ अहमद्य विमुच्येयं क्षात्रं व्रतमनुस्मरन् २९ सैन्यं सैन्येन व्यूढेन एक एकेन वा पुनः ॥ द्वाभ्यां
त्रिभिर्वा योत्स्येऽहं युगपत्पृथगेव वा ३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा जरासंधः सह देवाभिषेचनम् ॥ आज्ञापयत्तदाराजाय युत्सुर्भीष्मकर्मभिः ३१

स्यास्ति अत्र हेतुः क्षत्रियावमान इत्याह मागधैरिति सैन्यैरेव न बाहुबलेन २० । २१ विपह्यमसह्यं विगतः स ह्यः सोऽद्योग्यः सोऽवायस्यतत् । यद्वा तवेतावद्बलमस्माकं विपह्यं तु सहम् २२
२३ । २४ युयुक्षमाणास्त्वतो हि त्वत्तस्त्वां युयुक्षमाणाः योगः कपटेनहननं तत्कर्तुं भिच्छंतः । 'योगो विप्रव्यघातनि' इति विश्वः । मुमुक्षमाणा इति पाठे नृपानिति शेषः ब्राह्मणमुवा इति
पाठे ब्राह्मणाधमाः २५ । २६ अजितोऽन्यैरिति शेषः पर्यवस्थाता शत्रुः २७ । २८ । २९ व्यूढेन व्यूढेन च नया स्थितेन ३० । ३१

३२ हंसदिभकावेयकौशिकचित्रसेन । विव्याह यथोचित ३३ । ३४ मधुभिर्पादवैः ३५ नहंतुमियेपेत्यन्वयः तत्रहेतुःब्राह्मीमिति ॥ ३६ ॥ ॥ इति सभापर्वणिनेलवंटीयेभारतभावादीपे
द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ आदायपुरोहितःउपतस्थेइतिसाद्धसंबंधः । अगदानौपयानि । निर्वृतीर्वेदनानिच दुःखमूर्च्छयोःकालेमुखसंज्ञाकराणि ४ समन
ह्यत्सन्नद्वोबभूव ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० कक्षैर्दोर्मूलैःकक्षाप्रकोष्ठगतारजुंधुन्वानौ यतस्तत्रकक्षेआस्फोटंचक्रतुः । बाहुमूलास्फालनेनागदबंधरज्जुरोषं कंपयंतावित्यर्थः ११ १२

सतसेनापतिराजासस्मारभरतर्षभ ॥ कौशिकंचित्रसेनंचतस्मिनयुद्धउपस्थिते ३२ ययोस्तेनामनोराजनहंसेतिदिभकेतिच ॥ पूर्वसंकथितंपुंभिर्नृलो
केलोकसत्कृते ३३ तंतुराजन्विभुःशौराराजानंबलिनांवरम् ॥ स्मृत्वापुरुषशार्दूलःशार्दूलसमविक्रमम् ३४ सत्यसंधोजरासंधंभुविभीमपराक्रमम् ॥ भाग
मन्यस्यनिर्दिष्टमवध्यंमधुभिर्मृधे ३५ नात्मनात्मवतांमुख्यइयेषमधुसूदनः ॥ ब्राह्मीमाज्ञांपुरस्कृत्यहंतुंहलधरानुजः ३६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस
भापर्वणिजरासंधवधपर्वणिजरासंधयुद्धोद्योगेद्वाविंशोऽध्यायः २२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततस्तंनिश्चितात्मानंयुद्धाययदुनंदनः ॥ उवाच
वाग्मीराजानंजरासंधमधोक्षजः १ ॥ कृष्णउवाच ॥ त्रयाणांकेनतेराजन्योद्धुमुत्सहतेमनः ॥ अस्मदन्यतमेनेहसज्जिभिवतुकोयुधि २ एवमुक्तःसनृपति
र्युद्धंवेमहायुतिः ॥ जरासंधस्ततोराजाभीमसेनेनमागधः ३ आदायरोचनांमालयमंगलान्यपराणिच ॥ धारयन्नगदानमुख्यानिर्वृतीर्वेदनानिच ॥ उप
तस्थेजरासंधयुयुत्सुवैपुरोहितः ४ कृतस्वस्त्ययनोराजाब्राह्मणेनयशस्विना ॥ समनह्यज्जरासंधःक्षात्रधर्ममनुस्मरन् ५ अवमुच्यकिरीटंसकेशान्समनु
गृह्यच ॥ उदतिष्ठज्जरासंधोवेलातिगइवार्णवः ६ उवाचमतिमान्राजाभीमभीमपराक्रमः ॥ भीमयोत्स्येत्वयासाद्धंश्रेयसानिर्जितंवरम् ७ एवमुक्त्वाजरासंधो
भीमसेनमरिंदमः ॥ प्रत्युद्ययौमहातेजाःशक्रंबलइवासुरः ८ ततःसंमंयकृष्णेनकृतस्वस्त्ययनोबली ॥ भीमसेनोजरासंधमाससादयुयुत्सया ९ ततस्तौ
नरशार्दूलौबाहुशस्त्रौसमीयतुः ॥ वीरौपरमसंहृष्टावन्योन्यजयकांक्षिणौ १० करग्रहणपूर्वतुकृत्वापादाभिदंनम् ॥ कक्षैःकक्षाविधुन्वानावास्फोटंतत्रच
क्रतुः ११ स्कंधेदोर्भ्यांसमाहृत्यानिहत्यचमुहुर्मुहुः ॥ अंगमंगैःसमाश्लिष्यपुनरास्फालनंविभौ १२ चित्रहस्तादिकंकृत्वाकक्षाबंधंचक्रतुः ॥ गलमंडाभि
घातेनसस्फुलिगेनचाशनिम् १३ बाहुषाशादिकंकृत्वापादाहताशिराबुभौ ॥ उरोहस्तंततश्चक्रैर्पूर्णकुंभौप्रयुज्यतौ १४

चित्रहस्तादिकंहस्तस्यातिवेगेनाकुंचनप्रसारणोपर्यधश्चालनमुष्टीकरणानिचित्रहस्ताः । आदिपदात्पादस्याप्याकुंचनादि । कक्षाबंधंपरस्परकक्षायांहस्तौकृत्वाबंधनं । गलेति
गलेगंडेनमालदेशेनाभिघातस्तेन । पाषाणसदृशांगत्वात्तयोरभिघातेन विस्फुलिगोत्पत्त्याऽशनिवज्ज्जितुरित्यर्थः १३ । बाहुषाशादिकंचरणषाशादिशब्दार्थः पादाभ्यां
आहताः शिराःघ्नायवोयाभ्यांतौ । दृढप्रहारेणनाड्यिर्धतमपिवेदानांतावित्यर्थः । उरोहस्तंतरासि चपेटाप्रहारं । पूर्णकुंभौ ग्रथितांगुलिभ्यांहस्ताभ्यांपराशिरसःपीडनं पूर्णकुंभः । द्वित्वं
परस्परंद्वावपिचक्रतुरितिवक्तुं १४

१५ तलेनचपेटया १६ आहत्यजघुदेशेपृष्ठकृत्वा बाहुभिर्बहुत्वाद्वावापिभिधः उदरमादायप्रचक्रतुःप्रचिक्षिपतुः । कृविक्षेपेऽस्यरूपं १७ एवंकट्यांसुपाश्वेचप्रचक्रतुः । तक्षवंती तक्ष
स्तनूकरणंगात्रसंकोचइत्यर्थःतद्वंतौ । अधोहस्तमुदरस्याधस्ताद्धस्तंकृत्वा हस्ताभ्यामुदरमावेष्ट्य स्वकंठेस्वोरसिचकंठोरःसमीपेआनीयाक्षिपदास्फालितवान् १८ पृष्ठस्यमूसंबंधे
नजातंमंगंपराभव । बाहुभ्यामुदरादिनिपीडनेसंपूर्णमूर्च्छाम् १९ तृणपीडंरज्जुकरणेतृणमिवयत्रबाह्यादिकंब्यावर्त्यतेतद्युद्धंतृणपीडं । पूर्णयोगंयोगोविश्रब्धघातनंतचपूर्ण । अन्यत्रमु
ष्टेःपातंप्रदङ्ग्यान्वत्रपातनामित्यर्थः । एवमादीनिपादाकर्षणशीर्षकक्षीकरणादीनि २० । २१ । २२ निग्रहःहस्ताभ्यांकंधराकर्षणेनशत्रोरधोमुखीकरणं । प्रग्रहःशत्रोरुत्तानपात

करसंपीडनंकृत्वागर्जतौवारणाविव ॥ नर्दंतौमेघसंकाशौबाहुप्रहरणाबुभौ १५ तलेनाहन्यमानौतुअन्योन्यंकृतवीक्षणौ ॥ सिंहाविवसुसंकुद्धावाकृष्याकृ
ष्ययुध्यताम् १६ अंगेनांगंसमापीड्यबाहुभ्यामुभयोरपि ॥ आहत्यबाहुभिश्चापिउदरंचप्रचक्रतुः १७ उभौकट्यांसुपाश्वेतुतक्षवंतौचशिक्षितौ ॥
अधोहस्तंस्वकंठेतूदरस्योरसिचाक्षिपत् १८ सर्वातिक्रांतमर्यादंपृष्ठभंगंचक्रतुः ॥ संपूर्णमूर्च्छांबाहुभ्यांपूर्णकुंभंप्रचक्रतुः १९ तृणपीडंयथाकामंपूर्ण
योगंसमुष्टिकम् ॥ एवमादीनियुद्धानिप्रकुर्वंतौपरस्परम् २० तयोर्युद्धंततोद्रष्टंसमेताःपुरवासिनः ॥ ब्राह्मणावाणिजश्चैवक्षत्रियाश्चसहस्रशः २१ शूद्रा
श्चनरशार्दूलस्त्रियोवृद्धाश्चसर्वशः ॥ निरंतरमभूत्तत्रजनोंधैरभिसंतृतम् २२ तयोरथभुजाघातात्रिग्रहप्रग्रहात्तथा ॥ आसीत्सुभीमसंपातोवज्रपर्वतयो
स्त्रिव २३ उभौपरमसंहृष्टौबलेनबलिनांवरौ ॥ अन्योन्यस्यांतरंप्रेम्सूपरस्परजयैषिणौ २४ तद्भिममुत्सार्यजनंयुद्धमासीदुपप्लवे ॥ बालिनोःसंयुगेराजन
वृत्रवासवयोरिव २५ प्रकर्षणाकर्षणाभ्यामनुकर्षविकर्षणैः ॥ आचकर्षतुरन्योन्यंजानुभिश्चावजघ्नतुः २६ ततःशब्देनमहतामर्त्यंतौपरस्परम् ॥ पा
षाणसंघातनिभैःप्रहारैरभिजघ्नतुः २७ व्यूढोरस्कौदीर्घभुजौनियुद्धकुशलाबुभौ ॥ बाहुभिःसमसज्जेतामायसैःपरिधैरिव २८ कार्तिकस्यतुमासस्यप्रवृत्तं
प्रथमेऽहनि ॥ अनाहारंदिवारात्रमविश्रांतमवर्तत २९ तद्वृत्तंतुत्रयोदश्यांसमवेतंमहात्मनोः ॥ चतुर्दश्यांनिशायांतुनिवृत्तोमागधःकृमात् ३० तराजानंतथाकृत्वा
तंहृष्टाराजनजनार्दनः ॥ उवाचभीमकर्माणंभीमसंबोधयन्निव ३१ क्रांतःशत्रुर्नकौतेयलभ्यःपीडयितुरणे ॥ पीडयमानोहिकास्न्येनजह्याज्जीवितमात्मनः ३२
तस्मात्तेनैवकौतेयपीडनीयोजनाधिपः ॥ सममेतेनयुध्यस्वबाहुभ्यांभरतर्षभ ३३ एवमुक्तःसकृष्णेनपांडवःपरवीरहा ॥ जरासंधस्यतद्रूपंज्ञात्वाचक्रेमतिवधे ३४

नार्धपादाकर्षणं २३ । २४ उत्सार्यजनं हस्तबाहुबंधेनपरस्परापसारणाद्वरीकृतप्रेक्षकजनं । उपप्लवेयुद्धभूमौ । उपहरेइतिपाठेनिकटदेशे २५ प्रकर्षणेपश्चादपसारणेइतरोऽनुक
र्षयत्वाद्भुखंपातयितुं । आकर्षणेअर्वाकर्षणेइतरोविकर्षति तिर्थेडनयतीत्यर्थः । आचकर्षतुःदेहौविलिलिखतुः प्रहारैरितिशेषः २६ । २७ नियुद्धंनियुद्धयुद्धं २८ अनाहारंनास्त्याहरण
माहारउपसंहारोयस्यतत् । अविश्रांतंविशेषेणश्रांतोऽन्यतरोयस्मिस्तत्तथा २९ तद्वृत्तंतादृशप्रकारंयुद्धंत्रयोदश्यांसमवेतं त्रयोदशीपर्यंतंजातमितिशेषः । कृमात्कृमंप्राप्यानि
वृत्तःनिगृहीतप्रवृत्तोऽभूत् ३० संबोधयन्निव शिष्टाचारप्रदर्शनव्याजेनशत्रुवधकालंसूचयन्निव ३१ । ३२ तस्मात्तेत्वया ३३ तद्रूपंक्रांतंरूपं ३४

म.भा.टी.
॥२६॥

संभंकोप ॥ ३५ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपेत्रयोर्विशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ भीमसेनइति ॥ १ ॥ अनुरोधितुनिरोऽं प्राणेनबलेन २ । ३ । ४ । ५ जानुभ्यां धनुयै
शिवत्पृष्ठं संक्षिप्य विनाम्य ६ । ७ । ८ । ९ । १० कुलद्वारिः सहद्वारिः ११ भ्रातरौ भीमार्जुनौ बांधवान् जरासंधवद्वावृषान् १२ ते कृष्णरत्नमुज्ज्वलचक्रुरित्यन्वयः १३ । १४ सोदर्यवान्
ततस्तमजितं जेतुं जरासंधं वृकोदरः ॥ संभं बलिनां श्रेष्ठो जग्राह कुरुनंदनः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि जरासंधवधपर्वणि जरासंधकांतौत्रियो
विशोऽध्यायः २३ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ भीमसेनस्ततः कृष्णमुवाच यदुनंदनम् ॥ बुद्धिमास्थाय विपुलां जरासंधवधे
प्सया १ नायं पापो मया कृष्ण युक्तः स्यादनुरोधितुम् ॥ प्राणेन यदुशार्दूलवद्वक्ष्येण वाससा २ एवमुक्तस्ततः कृष्णः प्रत्युवाच वृकोदरम् ॥ त्वरयन् पुरुष
व्याघ्रो जरासंधवधेप्सया ३ यत्ते देवंपरंतत्वं यच्च ते मातरि श्वनः ॥ बलं भीमजरासंधे दर्शयाशुतदद्य वै ४ एवमुक्तस्तदा भीमो जरासंधमरिंदमः ॥ उक्षिप्य
भ्रामयामास बलवंतं महाबलः ५ भ्रामयित्वा शतगुणं जानुभ्यां भरतर्षभ ॥ बभंज पृष्ठं संक्षिप्य निष्पिष्य विनाद च ६ करे गृहीत्वा चरणद्वेषाचक्रे महाबलः ७
तस्य निष्पिष्यमाणस्य पांडवस्य च गर्जतः ॥ अभवत्तु मुलो नादः सर्वप्राणिभयंकरः ८ वित्रे सुर्मा गधाः सर्वे स्त्रीणां गर्भाश्च सुस्रुवुः ॥ भीमसेनस्य नादेन जरासं
धस्य चैव ह ९ किं नु स्याद्विमवान् भिन्नः किं नु स्विर्दीर्यते मही ॥ इति वै मागधा जहृ भीमसेनस्य निःस्वनात् १० ततो राज्ञः कुलद्वारिः प्रसुप्तमिव तं नृपम् ॥ रा
त्रौ गता सुमुत्सृज्य निश्चक्र मुररिंदमाः ११ जरासंधरथं कृष्णो योजयित्वा पताकिनम् ॥ आरोप्य भ्रातरौ चैव मोक्षयामास बांधवान् १२ ते वै रत्नभुजं कृष्णं
त्नार्हाः पृथिवीश्वराः ॥ राजानश्च कुरासाद्य मोक्षिता महतो भयात् १३ अक्षतः शस्त्रमंपन्नो जितारिः सह राजभिः ॥ रथमास्थाय तदिव्यं निर्जगाम गिरिव्रजात्
१४ यः स सोदर्यवान्नाम द्वयोर्धी कृष्णसारथिः ॥ अभ्यासघाती संदृश्यो दुर्जयः सर्वराजभिः १५ भीमार्जुनाभ्यां यो धाम्यामास्थितः कृष्णसारथिः ॥ शुशुभे
रथवर्षोऽसौ दुर्जयः सर्वधन्विभिः १६ शक्रविष्णुहिंस्रामे चेरुस्तारकामये ॥ रथेन तेन वै कृष्ण उपाकृत्य यौ तदा १७ तप्तचामीकराभेण किंकिणीजाल
मालिना ॥ मेघनिर्घोषनादेन जैत्रेगामित्रघातिना १८ येन शक्रोदानवानां जघान नवतीर्नव ॥ तंप्राप्य समहृष्यं तं रथं तेषु र्षभः १९ ततः कृष्णं
महाबाहुं भ्रातृभ्यां सहितं तदा ॥ रथस्थं मागधादृष्ट्वा समपद्यंत विस्मिताः २० हयैर्दिव्यैः समायुक्तोरथो वायुसमोजवे ॥ अधिष्ठितः स शुशुभे कृष्णेना
तीव भारत २१ असंगो देवविहितस्तस्मिन्नरथवरे ध्वजः ॥ योजनाददृशे श्रीमान् निद्रायुधसमप्रभः २२ चिंतयामास कृष्णोऽथ गरुत्मंतं स चाभ्ययात् ॥
क्षणे तस्मिन्स तेनासीच्चैत्यवृक्षइवोत्थितः २३

हस्ताभ्यां शराणां प्रक्षेपात् । अभ्यासघाती । पुनः पुनरावृत्तिरभ्यासस्तं परकीयं हंतुं शीलमस्य धनुर्विद्यायां परोत्कर्षजेता । संदृश्योरमणीयांगः १५ । १६ शक्रविष्णुइति हिशद्वइवार्थे ।
तारकामये तारकातारावृहस्पतिभार्या सैव आमयवद्विनाशहेतुर्धस्मिन् । आमयोरोगः १७ । १८ । १९ । २० । २१ असंगोरथस्पर्शहीनः २२ चैत्यवृक्षो ग्रामादिचिह्नभूतो वृक्षः २३

सभा ०
अ ०
॥२६॥

॥२६॥

२४ । २५ रिष्यते हिंस्यते विध्यते इत्यपि पाठः २६ । २७ । २८ । २९ ३० । ३१ । ३२ ३३ । ३४ । ३५ । ३६ पार्थिवत्वं साम्राज्यं ३७ । ३८ कृच्छ्रान्मोचितेभ्यो धनग्रहणं यशोहा
व्यादितास्यैर्महानादैः सहभूतैर्ध्वजालयैः ॥ तस्मिन्नरथवरे तस्थौ गरुत्मान्पन्नगाशनः २४ दुर्निरीक्ष्यो हि भूतानां तेजसाऽभ्यधिकं बभौ ॥ आदित्यइव
मध्याह्ने सहस्रकिरणवृत्तः २५ नससज्जतिवृक्षेषु शस्त्रैश्चापिनरिष्यते ॥ दिव्यो ध्वजवरो राजनदृश्यते च हमानुषैः २६ तमास्थाय रथं दिव्यं पर्जन्यसमनिः
स्वनम् ॥ निर्ययौ पुरुषव्याघ्रः पांडवाभ्यां सहाच्युतः २७ यं लेभे वासवाद्राजावसुस्तस्माद्बृहद्रथः ॥ बृहद्रथात्कमेणैव प्राप्तो बार्हद्रथं नृप २८ सनिर्यायम
हाबाहुः पुंडरीकेक्षणस्ततः ॥ गिरिव्रजाद्बहिस्तस्थौ समदेशे महायशाः २९ तत्रैनां नगराः सर्वे सत्कारेणाभ्ययुस्तदा ॥ ब्राह्मणप्रमुखाराजनविधिदृष्टेन क
र्मणा ३० बंधनाद्विप्रमुक्ताश्च राजानो मधुसूदनम् ॥ पूजयामासु रूचुश्चस्तुतिपूर्वमिदं वचः ३१ नैताच्चित्रं महाबाहो त्वयि देवकिनंदने ॥ भीमार्जुनवलो
पेते धर्मस्य प्रतिपालनम् ३२ जरासंधं हृदयोरेदुःखपंकेनिमज्जतां ॥ राज्ञां समभ्युद्धरणं यदिदं कृतमद्य वै ३३ विष्णोसमवसन्नानां गिरिदुर्गे सुदारुणे ॥ दि
ष्ट्या मोक्षाद्यशोदीप्तमाप्तं ते यदुनंदन ३४ किंकुर्मः पुरुषव्याघ्रशाधिनः प्रणतिस्थितान् ॥ कृतमित्येव तद्विद्विन्नृपैर्यद्यपि दुष्करम् ३५ तानुवाच हर्षाकेशः
समाश्रास्य महामनाः ॥ युधिष्ठिरो राजसूयं कतुमाहर्तुमिच्छति ३६ तस्य धर्मप्रवृत्तस्य पार्थिवत्वं चि कीर्षतः ॥ सर्वैर्भवद्विज्जायसाहाय्यं क्रियतामिति ३७
ततः सुप्रोतमनसस्ते नृपानृपसत्तम ॥ तथेत्येवाब्रुवन् सर्वे प्रातिगृह्यास्यतां गिरम् ३८ रत्नभाजं च दाशार्हं च कुरुते पृथिवीश्वराः ॥ कृच्छ्राज्जग्राह गोविंदस्ते
पांतदनुकंपया ३९ जरासंधात्मजश्चैव सहदेवो महामनाः ॥ निर्ययौ स जनामात्यः पुरस्कृत्य पुरोहितम् ४० सनीचैः प्रणतो भूत्वा बहुरत्नपुरोगमः ॥ सहदे
वो नृणां देववासुदेवमुपस्थितः ४१ भयार्ताय ततस्तस्मै कृष्णो दत्त्वाऽभयं तदा ॥ आददेऽस्य महार्हा गिरत्नानि पुरुषोत्तमः ४२ अभ्यर्षिचतत्रैव जरासंधात्म
जं मुदा ॥ गत्वैकत्वं च कृष्णेन पार्थाभ्यां चैव सत्कृतः ४३ विवेश राजायुतिमान् बार्हद्रथपुरं नृप ॥ अभिषिक्तो महाबाहुर्जारासंधिर्महात्मभिः ४४ कृष्ण
स्तुसहपार्थाभ्यां श्रिया परमया युतः ॥ रत्नान्यादाय भूरीणि प्रययौ पुरुषर्षभः ४५ इंद्रप्रस्थमुपागम्य पांडवाभ्यां सहाच्युतः ॥ समेत्य धर्मराजानं प्रियमा
णोऽभ्यभाषत ४६ दिष्ट्या भीमेन बलवान् जरासंधो निपातितः ॥ राजानो मोक्षिताश्चैव बंधनावृषसत्तम ४७ दिष्ट्या कुशलिनौ चैव भीमसेनधनं जयौ ॥
पुनः स्वनगरं प्राप्तावक्षताविति भारत ४८ ततो युधिष्ठिरः कृष्णं पूजयित्वा यथार्हतः ॥ भीमसेनार्जुनौ चैव प्रहृष्टः परिष्वजे ४९ ततः क्षीणे जरासं
धे भ्रातृभ्यां विहितं जयम् ॥ अजातशत्रुसाद्यमुमुदे भ्रातृभिः सह ५०

निकरमितिसंक्रात् ३९ । ४० ४१ । ४२ एकत्वं संख्यं यथावयः ज्येष्ठानुक्रमेण प्रथमं भीमेन ततः कृष्णेन ततोऽर्जुनेन ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० इति स० नै० मा० मा० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ क्षत्रियस्य शत्रुजयेन घनार्जनं धर्मः इति शिष्टाचारेण दर्शयितुं पांडवा
नां दिग्बिजयमुपक्रामयति सप्तभिरध्यायैः । पार्थः प्राप्य धनुःश्रेष्ठमित्यादिना १ पक्षो वासुदेवः भूमिर्दुर्ग २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० खांडवप्रस्थं खांडवदाहेन रुष्यापितं स्थानं ११
यथावयः समागम्य भ्रातृभिः सह पांडवः ॥ सत्कृत्य पूजयित्वा च विससर्जनराधिपान् ५१ युधिष्ठिराभ्यनुज्ञातास्ते च पाहृष्टमानसाः ॥ जग्मुः स्वदेशां स्त्वारि
तायानैरुच्चावचैस्ततः ५२ एवं पुरुषशार्दूलो महाबुद्धिर्जनार्दनः ॥ पांडवैर्घातयामास जरासंधमरिं तदा ५३ घातयित्वा जरासंधं बुद्धिपूर्वमरिंदमः ॥ धर्म
राजमनुज्ञाप्य पृथां कृष्णां च भारत ५४ सुभद्रां भीमसेनं च फाल्गुनं यमजौ तथा ॥ धौम्यमामंत्रयित्वा च प्रययौ स्वां पुरीं प्रति ५५ तेनैव रथमुख्येन मनस
स्तुल्यगामिना ॥ धर्मराजविसृष्टेन दिव्येनानादयन्दिशः ५६ ततो युधिष्ठिरमुखाः पांडवा भरतर्षभ ॥ प्रदक्षिणमकुर्वंत कृष्णमक्षिणकारिणम् ५७ ततो
गते भगवति कृष्णे देवाकिनंदने ॥ जयलब्ध्वासुविपुलं राज्ञां दत्त्वाऽभयं तदा ५८ संवर्धितं यशोभूयः कर्मणा तेन भारत ॥ द्रौपद्याः पांडवाराज न परां प्रीतिमव
र्धयन् ५९ तस्मिन्काले तु यद्युक्तं धर्मकामार्थसंहितम् ॥ तद्राजा धर्मतश्चक्रे प्रजापालनकीर्तनम् ६० ॥ इति श्रीम० स० जरासंधवधपर्वणि जरासंधवधे चतुर्विं
शोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ समाप्तं चेदं जरासंधवधपर्व ॥ अथादिग्बिजयपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पार्थः प्राप्य धनुःश्रेष्ठमक्षय्यौचमहेषुर्षी ॥ रथं ध्वजं
सभांचैव युधिष्ठिरमभाषत १ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ धनुरस्त्रं शरार्थैर्षोभूमि र्यशो बलम् ॥ प्राप्तमेतन्मयाराज न दुष्प्रापं यदर्भाप्सितम् २ तत्र
कृत्यमहं मन्ये कोशस्य परिवर्धनम् ॥ करमाहारयिष्यामिराज्ञः सर्वां वृषोत्तम ३ विजयाय प्रयास्यामि दिशं धनदपालिताम् ॥ तिथावथ मुहूर्ते च नक्षत्रे चाभि
पूजिते ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ धनं जयवचः श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ स्निग्धगंभीरनादिन्यातंगिरा प्रत्यभाषत ५ स्वस्तिवाच्यार्हतो विप्रान् प्रया
हि भरतर्षभ ॥ दुहृदामप्रहर्षाय सुहृदानंदनाय च ६ विजयस्ते ध्रुवंपार्थ प्रियं काममवाप्स्यसि ॥ इत्युक्तः प्रययौ पार्थः सैन्येन महता वृतः ७ अग्निदत्तेन दिव्ये
न रथेनाद्भुतकर्मणा ॥ तथैव भीमसेनोऽपियमौ च पुरुषर्षभौ ८ ससैन्याः प्रययुः सर्वे धर्मराजेन पूजिताः ॥ दिशं धनपतेरिष्टामजयत्पाकशासनिः ९ भीमसे
नस्तथा प्राचीं सहदेवस्तु दक्षिणाम् ॥ प्रतीचीं नकुलो राजन दिशं व्यजयतास्त्रिवित् १० खांडवप्रस्थमध्यस्थो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ आसीत्परमया लक्ष्म्या
सुहृद्गणवृतः प्रभुः ११ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि दिग्बिजयपर्वणि दिग्बिजयसंक्षेपकथने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥
दिशामभिजयं ब्रह्मविस्तरेणानुकीर्तय ॥ नहि हृष्यामि पूर्वेषां शृण्वानश्चरितं महत् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धनं जयस्य वक्ष्यामि विजयं पूर्वमेव ते ॥
यौगपद्येन पार्थैर्हि निजितेयं वसुंधरा २ पूर्वकुलिंदविषये वशं चक्रे महिपतीन् ॥ धनं जयो महाबाहुर्नातितीव्रेण कर्मणा ३
॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति ज
आनर्तान्कालकूटांश्च कुलिंदांश्च विजित्य सः ॥ सुमंडलं चावजितं कृतवान्सहसैनिकम् ४ सतेन सहितो राजनसव्यसाची परंतपः ॥ विजिग्येशाकलं द्वीपं प्र
तिविध्यं च पार्थिवम् ५ शाकलद्वीपवासाश्च सप्तद्वीपेषु ये नृपाः ॥ अर्जुनस्य च सैन्यैस्तैर्विग्रहस्तु मुलोऽभवत् ६ सतानपिमहेष्वासान् विजिग्ये भरतर्षभ ॥
तैरेव सहितः सर्वैः प्राग्ज्योतिषमुपाद्रवत् ७ तत्र राजामहानासीद्भगदत्तो विशांपते ॥ तेनासीत्सुमहद्युद्धं पांडवस्य महात्मनः ८ सकिरातैश्च चीनैश्च वृतः प्रा
ग्ज्योतिषोऽभवत् ॥ अन्यैश्च बहुभिर्योधिः सागरानूपवासिभिः ९ ततः सदिवसानष्टौ योधयित्वा धनं जयम् ॥ प्रहसन्नब्रवीद्राजा संग्रामविगतकृमम् १० उ
पपन्नं महाबाहो त्वयि कौरवनंदन ॥ पाकशासनदाया देवीर्यमाहवशोभिनि ११ अहंसखामहेद्रस्य शकादनवरोरणे ॥ नशक्ष्यामि च ते तात स्थातुं प्रमुखतो
युधि १२ त्वमीप्सितं पांडवेयं ब्रूहि किं करवाणिते ॥ यद्रक्ष्यसि महाबाहो तत्करिष्यामि पुत्रक १३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कुरूणामृषभो राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठि
रः ॥ धर्मज्ञः सत्यसंधश्च यज्वा विपुलदाक्षिणः १४ तस्य पार्थिवतामीप्से करस्तस्मै प्रदीयतां ॥ भवान्पितृसखांचैव प्रीयमाणो मयापि च ॥ ततोनाज्ञापया
मित्वां प्रीतिपूर्वप्रदीयताम् १५ ॥ भगदत्त उवाच ॥ कुंतीमातर्यथामेत्वं तथाराजा युधिष्ठिरः ॥ सर्वमेतत्करिष्यामि किंचान्यत्करवाणिते १६ ॥ इ० म०
स० दिग्बिजयप० अर्जुनदिग्बिजये भगदत्तजये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच भगदत्तं धनं जयः ॥ अनेनैव कृतं सर्वं भवि
ष्यत्यनुजानता १ तं विजित्य महाबाहुः कुंतीपुत्रो धनं जयः ॥ प्रययात्तुरांतस्मादिशं धनदपालिताम् २ अंतर्गिरिचकौ ते यस्तथैव च बहिर्गिरिम् ॥ तथै
वोपगिरिंचैव विजिग्ये पुरुषर्षभः ३ विजित्य पर्वतान्सर्वान्ये च तत्र नराधिपाः ॥ तान्वशे स्थापयित्वा च धनान्यादाय सर्वशः ४ तैरेव सहितः सर्वैरनुरज्य च ता
वृषान् ॥ उलूकवासिनं राजन ब्रहंतमुपजग्मिवान् ५ मृदंगवरनादेन रथनेमिस्वनेन च ॥ हस्तिनांचनिनादेन कंपयन् वसुधामिमाम् ६ ततो ब्रहंतस्त्वारि
तो बलेन चतुरंगिणा ॥ निष्क्रम्य नगरात्स्माद्योधयामास फाल्गुनम् ७ सुमहान् सन्निपातोऽमूद्धनं जयब्रहंतयोः ॥ नशशाकब्रहंतस्तु सोढुं पांडवविक्रमम् ८
सोऽविषह्यतमं मत्वा कौंतेयं पर्वतेश्वरः ॥ उपावर्तत दुर्धर्षो रत्नान्यादाय सर्वशः ९ सतद्राज्यमवस्थाप्य उलूकसहितो ययौ ॥ सेनाविंदुमथो राजन राज्यादा
शुसमाक्षिपत् १० मोदापुरं वामदेवं सुदामानं सुसंकुलम् ॥ उलूकानुत्तरांश्चैव तांश्च राज्ञः समानयत् ११ तत्रस्थः पुरुषैरेव धर्मराजस्य शासनात् ॥ किरीटी
जितवान् राजन देशान्पंचगणांस्ततः १२ सदेवप्रस्थमासाद्य सेनाविदोः पुरं प्रति ॥ बलेन चतुरंगेण निवेशमकरोत्प्रभुः १३ सतैः परितृतः सर्वैर्विष्वगश्वं
नराधिपम् ॥ अभ्यगच्छन् महातेजाः पौरवं पुरुषर्षभ १४

१९ उत्सवसंकेतान्छीपुंसयोः परस्परप्रतिरेवरत्यर्थसंकेतः ननुदांपत्यव्यवस्था पशूनामिवयत्रास्तीत्यर्थः १६ मंडलैः क्षुद्रराज्यैः १७ । १८ अभिसारीनगरीम् १९ । २० । २१ । २२
 २३ प्रागुत्तरामैशानीम् २४ । २५ । २६ । २७ जवनान्धावनशीघ्रान् आशुगान् यदृच्छयाचलनसमर्थान् २८ निष्कुटशैलविशेषम् २९ ॥ ॥ इति सभापर्वणिनेलकंठीयेमार
 विजित्यचाहवेशूरान्पार्वतयान्महारथान् ॥ जिगायसेनयाराजन्पुरंपौरवरक्षितम् १५ पौरव्युधिनिर्जित्यदस्यूनपर्वतवासिनः ॥ गणानुत्सवसंकेतानज
 यत्सप्तपांडवः १६ ततःकाश्मीरकान्वीरान्क्षत्रियान्क्षत्रियर्षभः ॥ व्यजयल्लोहितंचैवमंडलैर्दशमिःसह १७ ततस्त्रिगर्ताःकौतेयंदावाःकोकनदास्तथा ॥
 क्षत्रियावहवोराजभुपावर्ततसर्वशः १८ अभिसारीततोरम्यांविजिग्येकुरुनंदनः ॥ उरगावासिनंचैवरोचमानंरणेऽजयत् १९ ततःसिंहपुरंरम्यंचित्रायुधसुर
 क्षितम् ॥ प्राधमद्रुलमास्थायपाकशासनिराहवे २० ततःसुह्वांश्चोलांश्चकिरीटीपांडवर्षभः ॥ सहितःसर्वसैन्येनप्रामथत्कुरुनंदनः २१ ततःपरम
 धिकांतोबाल्हीकान्पाकशासनिः ॥ महतापरिमर्देनवशेचक्रेदुरासदान् २२ गृहीत्वातुवलंसारंफाल्गुनःपांडुनंदनः ॥ दरदान्सहकांबोजैरजयत्पाकशास
 निः २३ प्रागुत्तरांदिशयेचवसंत्याश्रित्यदस्यवः ॥ निवसंतिवनेयेचतान्सर्वानजयत्प्रभुः २४ लोहान्परमकांबोजान्पिकानुत्तरानपि ॥ सहितांस्ता
 न्महाराजव्यजयत्पाकशासनिः २५ ऋषिकेष्वपिसंग्रामोवभूवातिभयंकरः ॥ तारकामयसंकाशःपरस्त्वृषिकपार्थयोः २६ सविजित्यततोरराजन्पिकान्
 णमूर्धनि ॥ शुकोदरसमांस्तत्रहयानष्टौसमानयत् २७ मयूरसदृशानन्यानुत्तरानपरानपि ॥ जवनानाशुगांश्चैवकरार्थसमुपानयत् २८ सविनिर्जित्यसं
 ग्रामेहिमवंतंसनिष्कुटम् ॥ श्वेतपर्वतमासाद्यन्यविशत्पुरुषर्षभः २९ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिदिग्विजयपर्वणिफाल्गुनदिग्विजयेनानादेशजयेसप्त
 विशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सश्वेतपर्वतंवीरःसमतिक्रम्यवीर्यवान् ॥ देशंकिंपुरुषावासंद्भुमपुत्रेणरक्षितम् १ महतासन्निपातेनक्ष
 त्रियांतकरेणह ॥ अजयत्पांडवश्रेष्ठःकरेचैनन्यवेशयत् २ तंजित्वाहाटकंनामदेशंगुह्यकराक्षितम् ॥ पाकशासनिरव्यग्रःसहसैन्यःसमासदत् ३ तांस्तुसां
 त्वेननिर्जित्यमानसंसरउत्तमम् ॥ ऋषिकुल्यास्तथासर्वाददर्शकुरुनंदनः ४ सरामानसमासाद्यहाटकानभितःप्रभुः ॥ गंधर्वरक्षितंदेशमजयत्पांडवस्ततः
 ५ तत्रतितिरिकल्माषान्मंडूकारुयान्हयोत्तमान् ॥ लेभेसकरमत्यंतंगंधर्वनगरात्तदा ६ उत्तरंहरिवर्षतुससमासाद्यपांडवः ॥ इयेषजेतुंतंदेशंपाकशास
 ननंदनः ७ ततएनमहावीर्यमहाकायामहाबलाः ॥ द्वारपालाःसमासाद्यहृष्टावचनमब्रुवन् ८ पार्थनेदंत्वयाशक्यंपुरंजेतुंकथंचन ॥ उपावर्तस्वकल्याण
 पर्याप्तमिदमच्युत ९ इदंपुरंयःप्रविशेद्भुवनंसभवेन्नरः ॥ प्रीयामहेत्वयावीरपर्याप्तोविजयस्तव १० नचात्रकिंचिज्जेतव्यमर्जुनात्रप्रदृश्यते ॥ उत्तराः
 कुरवोह्येतेनात्रयुद्धंप्रवर्तते ११ प्रविष्टोऽपिहिकौतेयनेहेद्रक्ष्यासिर्किंचन ॥ नाहिमानुषदेहेनशक्यमत्राभिवीक्षितुम् १२
 तभावदीपेसप्तविंशोऽध्यायः २७ ॥ ॥ ॥ सइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ नसभवेत्प्रियेतेत्यर्थः १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ क्षुमाअतसीविशेषः । 'क्षुमा'अतसीनांलिङ्गयोः'इतिमेदिनी । तत्तुनिर्भेतानिष्ठाभ्याजिनानिच १६ १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ ॥ इति सभापर्वणिनेलकंठीये
 भारतभावदीपेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ॥ एतस्मिन्निति १ बलचक्रेणसेनासमूहेन दंशितेनसन्नद्धेन २ । ३ । ४ दशार्णान् देशान् निरायुवं बाहुयुद्धं ५ आद्य
 अथहपुरुषव्याघ्रकिंचिदन्यच्चिकीर्षसि ॥ तत्प्रवृद्धिकरिष्यामोवचनात्तवभारत १३ ततस्तानब्रवीद्राजन्जुनःप्रहसन्निव ॥ पार्थिवत्वंचिकीर्षामिधर्म
 राजस्यधीमतः १४ नप्रवेक्ष्यामिवोदेशंविदुर्द्वयदिमानुषैः ॥ युधिष्ठिराययत्किंचित्करपण्यंप्रदीयताम् १५ ततोदिव्यानिवस्त्राणिदिव्याभरणानि
 च ॥ क्षौमाजिनानिदिव्यानितस्यतेप्रददुःकरम् १६ एवंसपुरुषव्याघ्रोविजित्यदिशमुत्तराम् ॥ संग्रामान्सुबहून्कृत्वाक्षत्रियैर्दस्युभिस्तथा १७ सवि
 निर्जित्यराज्ञस्तान्करेचविनिवेशयत् ॥ धनान्यादायसर्वेभ्योरत्नानिविधानिच १८ हयांस्तितिरिकल्माषान्शुकपत्रनिभानपि ॥ मयूरसदृशानन्या
 न्सर्वाननिलरंहसः १९ वृत्तःसुमहताराजन्बलेनचतुरंगिणा ॥ आजगामपुनर्वीरःशक्रप्रस्थंपुरोत्तमम् २० धर्मराजायतत्पार्थोधनंसर्वसवाहनम् ॥ न्यवे
 द्यदनुज्ञातस्तेनराज्ञागृहानययौ २१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिदिग्विजयपर्वणिअर्जुनोत्तरदिग्विजयेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥२८॥ ॥ ३ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुभीमसेनोऽपिवीर्यवान् ॥ धर्मराजमनुज्ञाप्यययौप्राचींदिशंप्रति १ महताबलचक्रेणपरराष्ट्रावमर्दिना ॥
 हस्त्यश्वरथपूर्णेनदंशितेनप्रतापवान् २ वृत्तोभरतशार्दूलोद्विषच्छोकविवर्धनः ॥ समत्वानरशार्दूलःपंचालानांपुरंमहत् ३ पंचालान्निविधोपायैःसां
 त्वयामासपांडवः ॥ ततःसगंडकान्शूरोविदेहान्भरतर्षभः ४ विजित्याल्पेनकालेनदशार्णानजयत्प्रभुः ॥ तत्रदाशार्णकोराजासुधर्मालोमहर्षणम् ॥ कृ
 तवान्भीमसेनेनमहद्युद्धंनिरायुधम् ५ भीमसेनस्तुतद्दृष्ट्वातस्यकर्ममहात्मनः ॥ अधिसेनापतिचक्रेसुधर्माणंमहाबलम् ६ ततःप्राचींदिशंभीमोययौभी
 मपराक्रमः ॥ सैन्येनमहताराजन्कंपयन्निवमेदिनीम् ७ सोऽश्वमेधेश्वरंराजन्रोचमानंसहानुगम् ॥ जिगायसमरेवीरोबलेनबालिनांवरः ८ सतंनिर्जित्य
 कौतेयोनातितिविणकर्मणा ॥ पूर्वदेशंमहावीर्योविजिग्येकुरुनंदनः ९ ततोदक्षिणमागम्यपुलिंदनगरंमहत् ॥ सुकुमारंवेशेचक्रेसुमित्रंचनराधिपम् १० तत
 स्तुधर्मराजस्यशासनाद्भरतर्षभः ॥ शिशुपालंमहावीर्यमभ्यगाज्जनमेजय ११ चेदिराजोऽपितच्छ्रुत्वापांडवस्याचिकीर्षितम् ॥ उपनिष्क्रम्यनगरात्प्रत्य
 गृह्णात्परंतप १२ तौसमेत्यमहाराजकुरुचेदिवृषौतदा ॥ उभयोरात्मकुलयोःकौशल्यंपर्यपृच्छताम् १३ ततोनिवेद्यतद्राष्ट्रंचेदिराजोविशांपते ॥ उवाच
 भीमंप्रहसनकिमिदंकुरुपेऽनघ १४ तस्यभीमस्तदाऽचख्यौधर्मराजचिकीर्षितम् ॥ सचतंप्रतिगृह्येवतथाचक्रेनराधिपः १५ ततोभीमस्तत्रराजभुषित्वा
 त्रिदशाःक्षपाः ॥ सत्कृतःशिशुपालेनययौसवलवाहनः १६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिदिग्विजयपर्वणिभीमदिग्विजयेएकोनविंशोऽध्यायः २९ ॥
 चक्रेइतिसंबंधः । जित्वातस्यबलंज्ञात्वासेनापत्यं तस्मेदत्तवानित्यर्थः । अधिसेनापतिसेनापतिष्वधिकं मुल्यंचक्रे इतिवाऽर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ वृषौश्रेष्ठो १३
 १४ । १५ त्रिदशाः त्र्यधिकादशत्रयोदश १६ ॥ ॥ इति सभापर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥

ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ सुह्याः राटाः मागधानभ्यघाद्वली करंपयच्छतेत्युक्त्वान् पूर्वमेवपराक्रांतत्वात् १६।१७

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततःकुमारविषयेश्रेणिमंतमथाजयत् ॥ कोसलाधिपतिंचैवबृहद्वलमरिंदमः १ अयोध्यायांतुधर्मज्ञदीर्घयज्ञमहाबलम् ॥ अजयत्पांडवश्रेष्ठोनातितत्रिणकर्मणा २ ततो गोपालकक्षंचसोतरानपिकोसलान् ॥ मल्लानामधिपंचैवपार्थिवंचाजयत्प्रभुः ३ ततोहिमवतःपार्श्वसमभ्येत्यजलोद्भवम् ॥ सर्वमल्पेनकालेनदेशंचक्रेशंबली ४ एवंबहुविधानदेशान्विजिग्येभरतर्षभः ॥ भल्लाटमभितोजिग्येभुक्तिमंतंचपर्वतम् ५ पांडवःसुमहावीर्योबलेनबलिनांवरः ॥ सकाशिराजंसमरेसुबाहुमनिवर्तिनम् ६ वशेचक्रमहाबाहुर्भीमोभीमपराक्रमः ॥ ततःसुपाश्वमभितस्तथाराजपतिक्रथम् ७ युध्यमानंबलात्संख्येविजिग्येपांडवर्षभः ॥ ततोमत्स्यान्महातेजामलदांश्चमहाबलान् ८ अनघानभयांश्चैवपशुभूमिंचसर्वशः ॥ निवृत्यचमहाबाहुर्मदघारंमहीधरम् ९ सोमघेयांश्चनिर्जित्यप्रययावुत्तरामुखः ॥ वत्सभूमिंचकौतेयोविजिग्येबलवान्बलात् १० भर्गणामधिपंचैवनिषादाधिपतितथा ॥ विजिग्येभूमिपालांश्चमणिमत्प्रमुखान्बहून् ११ ततोदक्षिणमल्लांश्चभोगवंतंचपर्वतम् ॥ तरसैवाजयद्भोमोनातितत्रिणकर्मणा १२ शर्मकान्वर्मकांश्चैव व्यजयत्सांत्वपूर्वकम् ॥ वैदेहकंचराजानंचनकंजगतीपतिम् १३ विजिग्येपुरुषव्याघ्रोनातितत्रिणकर्मणा ॥ शकांश्चबर्बरांश्चैवअजयच्छद्रपूर्वकम् १४ वैदेहस्थस्तुकौतेयइंद्रपर्वतमंतिकात् ॥ किरातानामधिपतीनजयत्सप्तपांडवः १५ ततःसुह्यान्प्रसुह्यांश्चसपक्षानतिवीर्यवान् ॥ विजित्ययुधिकौतेयोमागधानभ्यघाद्वली १६ दंडंचदंडधारंचविजित्यपृथिवीपतीन् ॥ तैरेवसहितैःसर्वैर्गिरिव्रजमुपाद्रवत् १७ जारासंधिसांत्वयित्वाकरेचविनिवेश्यह ॥ तैरेवसहितैःसर्वैःकर्णमभ्यद्रवद्वली १८ सकंपयत्रिवमहीबलेनचतुरंगिणा ॥ युयुधेपांडवश्रेष्ठःकर्णेनाभिन्नघातिना १९ सकर्णयुधिनिर्जित्यवशेकृत्वाचभारत ॥ ततोविजिग्येबलवानराज्ञःपर्वतवासिनः २० अथमोदागिरौचैवराजानंबलवत्तरम् ॥ पांडवोबाहुवीर्येणनिजघानमहासृधे २१ ततःपुंड्राधिपंचो रंवासुदेवंमहाबलम् ॥ कौशिकीकच्छनिलयंराजानंचमहौजसम् २२ उभौबलभृतौवीराबुभौतीव्रपराक्रमौ ॥ निर्जित्याजौमहाराजवंगराजमुपाद्रवत् २३ समुद्रसेनंनिर्जित्यचंद्रसेनंचपार्थिवम् ॥ ताम्रलिप्तंचराजानंचकर्वटाधिपतितथा २४ सुह्यानामधिपंचैवयेचसागरवासिनः ॥ सर्वान्मलेच्छगणांश्चैवविजिग्येभरतर्षभः २५ एवंबहुविधानदेशान्विजित्यपवनात्मजः ॥ वसुतेभ्यउपादायलौहित्यमगमद्वली २६ ससर्वान्मलेच्छनृपतीन्सागरानूपवासिनः ॥ करमाहारयामासरत्नानिविधानिच २७ चंदनागुरुवस्त्राणिमणिमौक्तिककंबलम् ॥ कांचनंरजतंचैवविद्रुमंचमहाधनम् २८ तेकोटीशतसंख्येनकौतेयंमहतातदा ॥ अभ्यवर्षन्महात्मानंधनवर्षेणपांडवम् २९

१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९

३० ॥ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिनैलकंटीयेभारतभावदीपेत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ तथैवेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ पटञ्चरान् चारदेशान् ४।५।६।७।८।९।१०

इंद्रप्रस्थमुपागम्यभीमोभीमपराक्रमः ॥ निवेदयामासतदाधर्मराजायतद्धनम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिभीमप्राचादिग्विजयेत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथैवसहदेवोऽपिधर्मराजेनपूजितः ॥ महत्यासेनयाराजन्प्रययौदक्षिणांदिशम् १ सशूरसेनान्कात्स्न्येनपूर्वमेवाजयत्प्रभुः ॥ मत्स्यराजंचकौरव्योवशेचक्रेबलाद्वली २ अधिराजाधिपंचैवदंतवक्रंमहाबलम् ॥ जिगायकरदंचैवलुत्वारारज्येन्यवेशयत् ३ सुकुमारवंशेचक्रेसुमित्रंचनराधिपम् ॥ तथैवापरमत्स्यांश्चव्यजयत्सपटञ्चरान् ४ निषादभूमिगोश्रृंगंपर्वतप्रवरंतथा ॥ तरसैवाजयद्भीमान्श्रेणिमंतंचपार्थिवम् ५ नरराष्ट्रंचनिर्जित्यकुंतीभोजमुपाद्रवत् ॥ प्रीतिपूर्वंचतस्यासौप्रतिजग्राहशासनम् ६ ततश्चर्मण्वतीकूलेर्जभकस्यात्मजंनृपम् ॥ ददर्शवासुदेवेनशेषितंपूर्ववैरिणा ७ चक्रेतेनससंग्रामंसहदेवेनभारत ॥ सतमाजौविनिर्जित्यदक्षिणाभिमुखोययौ ८ सेकानपरसेकांश्चव्यजयत्सुमहाबलः ॥ करंतेभ्यउपादायरत्नानिविधानिच ९ ततस्तेनैवसहितो नर्मदामभितोययौ ॥ विदामुविंदावावंत्यौसैन्येनमहतावृतौ ॥ जिगायसमरेवीरावाश्विनेयःप्रतापवान् १० ततोरत्नान्युपादायपुरंभोजकटययौ ॥ तत्रयुद्धमभूद्राजत्रादिवसद्भयमच्युत ११ सविजित्यदुराधर्षभीष्मकंमाद्रिनंदनः ॥ कोशलाधिपतिंचैवतथावेणात्ताधिपम् १२ कांतारकांश्चसमरेतथाप्राक्कोशलाचृपान् ॥ नाटकेयांश्चसमरेतथाहेरंबकान्युधि १३ मारुवंचविनिर्जित्यरम्यग्राममथोबलात् ॥ नाचीनानर्भुकांश्चैवराज्ञश्चैवमहाबलः १४ तांस्तानाटविकान्सर्वानजयत्पांडुनंदनः ॥ वाताधिपंचनृपतिंवशेचक्रमहाबलः १५ पुलिंदांश्चरणेजित्वाययौदक्षिणतःपुरः ॥ युयुधेपांडवराजेनदिवसनकुलानुजः १६ तंजित्वासमहाबाहुःप्रययौदक्षिणापथम् ॥ गुहामासादयामासकिष्किंधालोकविश्रुताम् १७ तत्रवानरराजाभ्यामैदेनद्विविदेनच ॥ युयुधेदिवसान्सप्तनचतौविच्छतिंगतौ १८ ततस्तुष्टौमहात्मानौसहदेवायवानरौ ॥ ऊचतुश्चैवसंहृष्टौप्रीतिपूर्वमिदं वचः १९ गच्छपांडवशादूलरत्नान्यादायसर्वशः ॥ अविघ्नमस्तुकार्यायधर्मराजायधीमते २० ततोरत्नान्युपादायपुरीमाहिष्मतीययौ ॥ तत्रनीलेनराज्ञासचक्रेयुद्धंनरर्षभः २१ पांडवःपरवीरघ्नःसहदेवःप्रतापवान् ॥ ततोऽस्यसुमहद्युद्धमासीद्भीरुभयंकरम् २२ सैन्यक्षयकरंचैवप्राणानांसंशयावहम् ॥ चक्रेतस्यहिसाहाय्यंभगवान्हव्यवाहनः २३ ततोरथाहयानागाःपुरुषाःकवचानिच ॥ प्रदीप्तानिव्यहश्यंतसहदेवबलेतदा २४ ततःसुसंभ्रांतमनावभूवकुरुनंदनः ॥ नोत्तरंप्रतिवक्तुंचशकोऽभूज्जनमेजय २५ ॥ जनमेजयउवाच ॥ किमर्थंभगवान्वन्हिःप्रत्यमित्रोऽभवद्युधि ॥ सहदेवस्ययज्ञार्थंघटमानस्यैवद्विज २६

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ प्रत्यमित्रःशत्रुः २६

पारदादिकःस्वेनानूढाया अपिपरकीयत्वात् परदारसक्तः गृहीतःविवशः २७ । २८ । २९ चकमे मानुषस्वरूपेणशब्दतः कामयामास एवंसर्वेषामपिगृहेहृत्पुक्तंसर्वेषामिति तथाचसः
उपनीतःस्वीकृतः नीलस्यराज्ञोअविदितइतिशेषः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ शोभनःसुतरांवाइष्टकृत्वमियकृत्वअतिशयेनास्विष्टकृतमः छंदयामासप्रीणितवान् ३५ । ३६ छंदतः
इच्छातः अनतिग्राह्याःअस्यंतंमुग्रहाःनवभुवुःसर्वासांअग्निनापरिगृहीतत्वात् ३७ अप्रतिवारणे प्रातिकूल्येनस्त्रीणांवारणंकर्तुंनशक्तःकश्चिद्राविष्यतीतिवरः तदेवाहस्वैरिष्यइतिमर्तुरन्य

॥वैशंपायनउवाच॥ तत्रमाहिष्मतीवासीभगवान्हव्यवाहनः ॥श्रूयतेहिगृहीतोवैपुरस्तात्पारदारिकः२७नीलस्यराज्ञोदुहितावभूवातविशोभना ॥ साऽग्नि
होत्रमुपातिष्ठद्रोधनायपितुःसदा२८व्यजनैर्धूयमानोऽपितावत्प्रज्वलतेनसः॥यावच्चारुपुटौष्ठेनवायुनानविधूयते२९ततःसभगवानग्निश्चकमेतांसुदर्शनाम् ॥
नीलस्यराज्ञःसर्वेषामुपनीतश्चसोऽभवत् ३०ततोब्राह्मणरूपेणरममाणोयदृच्छया ॥ चकमेतांवरारोहांकन्यामुत्पललोचनाम् ॥ तंतुगजायथाशास्त्रमशासद्वा
मिकस्तदा ३१ प्रजज्वालततःकोपाद्भगवान्हव्यवाहनः ॥ तंद्वाविस्मितोराजाजगामशिरसाऽवनिम् ३२ततःकालेनतांकन्यांतथैवाहितदानृपः ॥प्रददौवि
प्ररूपायवन्हयेशिरसानतः ३३ प्रतिगृह्यचतांसुभूनीलराज्ञःसुतांतदा ॥ चक्रेप्रसादंभगवांस्तस्यराज्ञोविभावसुः ३४ वरेणच्छंदयामासतंनृपंस्विष्टकृ
तमः ॥ अभयंचसजग्राहस्वसैन्येवैमहीपतिः ३५ ततःप्रभृतियेकेचिदज्ञानातांपुरीनृपाः ॥ जिगीषतिबलाद्राजंस्तेदह्यंतेस्मवन्दिना ३६ तस्यांपुर्या
तदाचैवमाहिष्मत्यांकुर्वद्बह ॥ बभूवुरनतिग्राह्यायोपितश्छंदतःकिल ३७ एवमग्निर्वंप्रादात्स्त्रीणामप्रतिवारणे ॥ स्वैरिष्यस्तत्रनार्योहियथेष्टंविचरं
त्युत् ३८ वर्जयंतिचराजानस्तत्पुरंभरतर्षभ ॥ भयाद्ग्रेर्महाराजतदाप्रभृतिर्वदा ३९ सहदेवस्तुधर्मात्मासैन्यंद्वाभयादितम् ॥ परीतमग्निनाराजन्
नाकंपतयथाऽचलः ॥ उपस्पृश्यशुचिर्भूत्वासोऽब्रवीत्पावकंततः ४० ॥ ॥ सहदेवउवाच ॥ ॥ त्वदर्थोऽयंसमारंभःकृष्णवर्त्मन्नमोऽस्तुते ॥ मुखं
त्वमसिदेवानांयज्ञस्त्वमसिपावक ४१ पावनात्पावकश्चासिवहनाद्धव्यवाहनः ॥ वेदास्त्वदर्थंजातावैजातवेदास्ततोह्यसि ४२चित्रमानुःसुरेशश्चअनलस्त्वं
विभावसो ॥ स्वर्गद्वारस्पृशश्चासिदुताशोज्वलनःशिखी ४३ वैश्वानरस्त्वंपिंगेशःप्लवंगोभूरितेजसः ॥ कुमारसूस्त्वंभगवान् रुद्रगर्भोहिरण्यकृत् ४४
अग्निर्देदातुमेतेजोवायुःप्राणंददातुमे ॥ पृथिवीबलमादध्याच्छिवंचापोदिशंतुमे ४५ अपांगर्भमहासत्वजातवेदःसुरेश्वर ॥ देवानांमुखमग्नेत्वंसत्येनविपु
नीहिमाम् ४६ ऋषिभिर्ब्राह्मणैश्चैवदेवतैरसुरैरपि ॥ नित्यंसुहुतयज्ञेषुसत्येनविपुनीहिमाम् ४७ धूमकेतुःशिखाचत्वंपापहाऽनिलसंभवः ॥ सर्वप्राणि
षुनित्यस्थःसत्येनविपुनीहिमाम् ४८ एवंस्तुतोऽसिभगवन्प्रीतेनशुचिनामया ॥ तृष्टिंपुष्टिंश्रुतंचैवप्रीतिंचाग्नेप्रयच्छमे ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
इत्येवंमंत्रमाग्नेयंपठन्त्योजुहुयाद्विभुम् ॥ ऋद्धिमान्सततंदांतःसर्वपापैःप्रमुच्यते ५०

३८ । ३९ ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ तृष्टिंअलंबुद्धिम् प्रीतिंसुखम् ४९ आग्नेयंमंत्रं श्लोकरूपंमंत्राष्टकं जुहुयात्पायसादिनास्वाहातैर्मंत्रैर्होमं कुर्यात् ५०

५१ । ५२ अत्यगात्पुनंअतिक्रम्यसेन्यंनददाहेत्यर्थः ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७०
॥ सहदेवउवाच ॥ ॥ यज्ञविघ्नमिमंकर्तुंनार्हस्त्वंहव्यवाहन ॥ एवमुक्त्वातुमाद्रेयःकुशैरास्तीर्यमेदिनीम् ५१ विधिवत्पुरुषव्यघ्नःपावकप्रत्युपाविशत् ॥
प्रमुखेतस्यसैन्यस्यभीतोद्विग्रस्यभारत ५२ नचैनमत्यगाद्गन्धिर्वेलाभिवमहोदधिः ॥ तमुपेत्यशनैर्वन्दिरुवाचकुरुनंदनम् ५३ सहदेवंतृणांदेवंसांत्वपू
र्वमिदं वचः ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठकौरव्यजिज्ञासेयंकृतामया ॥ वेद्मि सर्वमभिप्रायंतवधर्मसुतस्यच ५४ मयातुरक्षितव्येयंपुरीभरतसत्तम ॥ यावद्राज्ञोहिनी
लस्यकुलेवंशधराइति ५५ ईप्सितंतुकरिष्यामिमनसस्तवपांडव ५६ ततउत्थायहृष्टात्माप्रांजलिःशिरसानतः ॥ पूजयामासमाद्रेयःपावकंभरतर्षभ
५७ पावकेविनिवृत्तेतुनीलोराजाऽभ्यगात्तदा ॥ पावकस्याज्ञयाचैवमर्चयामासपार्थिवः ५८ सत्कारेणनरव्याघ्रंसहदेवंयुधांपतिम् ॥ प्रतिगृह्यचतांपू
जांकरेचविनिवेश्यच ५९ माद्रीसुतस्ततःप्रायाद्विजयीदाक्षिणांदिशम् ॥ त्रैपुरंसवशेकृत्वाराजानममितौजसम् ६० निजग्राहमहाबाहुस्तरसापौरवे
श्वरम् ॥ आकृतिंकौशिकाचार्यधन्नेनमहताततः ६१ वशेचक्रेमहाबाहुःसुराष्ट्राधिपतिंतदा ॥ सुराष्ट्रविषयस्थश्चप्रेषयामासरुक्मिणे ६२ राज्ञेभो
जकटस्थायमहामात्रायधीमते ॥ भीष्मकायसधर्मात्मासाक्षादिद्रसखायवै ६३ सचास्यप्रतिजग्राहससुतःशासनंतदा ॥ प्रीतिपूर्वमहाराजवासुदेवमवे
क्ष्यच ६४ ततःसरत्नान्यादायपुनःप्रायात्तयुधांपतिः ॥ ततःशूर्पारकंचैवतालाकटमथापिच ६५ वशेचक्रेमहातेजादंडकांश्चमहाबलः ॥ सागरद्वीपवा
सांश्चनृपतीन्म्लेच्छयोनिजान् ६६ निषादान्पुरुषादांश्चकर्णप्रावरणानपि ॥ येचकालमुखानामनरराक्षसयोनयः ६७ कृत्स्नंकोल्लगिरिंचैवसुरभीपट्टनं
तथा ॥ द्वीपंताम्राव्हयंचैवपर्वतरामकंतथा ६८ तिर्मिगिलंचसनृपवंशेकृत्वामहामतिः ॥ एकपादांश्चपुरुषान्केरलानवनवासिनः ६९ नगरींसंजयंतीं
चपापंडंकरहाटकम् ॥ दूतैरेववशेचक्रेकरंचैनानदापयत् ७० पांड्यांश्चद्रविडांश्चैवसहितांश्चोड्केरलैः ॥ अंध्रांस्तालवनांश्चैवकलिंगानुष्ट्रकर्णिकान्
७१ आटवींचपुरीरम्यांयवनानांपुरंतथा ॥ दूतैरेववशेचक्रेकरंचैनानदापयत् ७२ ततःकच्छगतोधीमान्द्रुतान्माद्रवतीसुतः ॥ प्रेषयामासराजेंद्रपौ
लस्त्यायमहात्मने ॥ विभीषणायधर्मात्माप्रीतिपूर्वमरिंदमः ७३ सचास्यप्रतिजग्राहशासनंप्रीतिपूर्वकम् ॥ तत्रकालकृतंवीमानभ्यमन्यतसप्रभुः ७४
ततःसंप्रेषयामासरत्नानिविधानिच ॥ चंदनागुरुकाष्ठानिदिव्यान्याभरणानिच ७५ वासांसिचमहार्हाणिमर्णांश्चैवमहाधनान् ॥ न्यवर्ततततोधीमा
न्सहदेवःप्रतापवान् ७६ एवंनिर्जित्यतरसासांत्वेनविजयेनच ॥ करदान्पार्थिवान्कृत्वाप्रत्यागच्छदरिंदमः ७७ धर्मराजायतत्सर्वनिवेद्यभरतर्षभ ॥ कृ
तकर्मासुखंराजजुवासजनमेजय ७८ ॥ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिसहदेवदक्षिणादिग्विजयेएकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिकायांप्रकाशितोऽध्यायः ॥ ३१ ॥

॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥

नकुलस्येति १ । २ । ३ रोहितकंगारिम् ४ मत्तमपूरसज्ञैःकात्रियैः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ पुठभेदनंपतनम् १४ । १५ । १६ । १७ करभाणांउप्राणाम्
 १८ । १९ । २० ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेद्वात्रिशोऽध्यायः ३२ ॥ ॥ रक्षणात् शत्रूणांदस्युनाम् १ बलीनांकराणां निकामंयथेष्टवर्षतीतिनिकामवर्षी
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ नकुलस्यतुवक्ष्यामिकर्माणिविजयंतथा ॥ वासुदेवजितामाशांयथाऽसावजयत्प्रभुः १ निर्यायखांडवप्रस्थात्प्रतीचीमभितो
 दिशम् ॥ उद्दिश्यमतिमान्प्रायान्महत्यासेनयासह २ सिंहनादेनमहतायोधानांगर्जितेनच ॥ रथनेमिनिनादैश्वकंपयन्वसुधामिमाम् ३ ततोबहुध
 नंरम्यंगवाढ्यंधनधान्यवत् ॥ कार्तिकेयस्यदयितंरोहितकमुपाद्रवत् ४ तत्रयुद्धंमहत्त्वासीच्चरैर्मतमयूरकैः ॥ मरुभूमिसकात्स्येनतथैवबहुधान्यकम्
 ५ शैरीषकंमहेत्थंचवशेचक्रेमहाद्युतिः ॥ आक्रोशंचैवराजपितेनयुद्धमभून्महत् ६ तान्दशार्णान्सजित्वाचप्रतस्थेपांडुनंदनः ॥ शिबींस्त्रिगर्तानंबष्टा
 न्मालवान्पंचकर्पटान् ७ तथामध्यमकेयांश्वाटधानान्द्विजानथ ॥ पुनश्चपरिवृत्याथपुष्करारण्यवासिनः ८ गणानुत्सवसंकेतानव्यजयत्पुरुषर्षभः ॥
 सिंधुकूलाश्रितायेचग्रामणीयामहाबलाः ९ शूद्राभरिगणाश्चैवयेचाश्रित्यसरस्वतीम् ॥ वर्तयंतिचयेमत्स्यैर्येचपर्वतवासिनः १० कृत्स्नंपंचनदंचैवत
 थैवामरपर्वतम् ॥ उत्तरज्योतिषंचैवतथादिव्यकटंपुरम् ११ द्वारपालंचतरसावशेचक्रेमहाद्युतिः ॥ रामठान्हारहूणांश्चप्रतीच्याश्चैवयेनृपाः १२ ता
 न्सर्वान्सवशेचक्रेशासनादेवपांडवः ॥ तत्रस्थःप्रेषयामासवासुदेवायभारत १३ सचास्यगतभीराजप्रतिजग्राहशासनम् ॥ ततःशाकलमभ्येत्यमद्राणां
 पुठभेदनम् १४ मातुलंप्रीतिपूर्वेणशल्यंचक्रेवशेबली ॥ सतेनसत्कृतोराज्ञासत्काराहोविशांपते १५ रत्नानिभूरीण्यादायसंप्रतस्थेयुधांपतिः ॥ ततः
 सागरकुक्षिस्थान्म्लेच्छान्परमदारुणान् १६ पलहवान्बर्बरांश्चैवकिरातान्यवनान्शकान् ॥ ततोरेत्नान्युपादायवशेकृत्वाचपार्थिवान् ॥ न्यवर्ततकुरु
 श्रेष्ठोनकुलश्चित्रमार्गवित् १७ करभाणांसहस्राणिकोशंतस्यमहात्मनः ॥ ऊर्ध्वदशमहाराजकृच्छ्रादिवमहाधनम् १८ इंद्रप्रस्थगतंवीरमभ्येत्यसयुधिष्ठि
 रम् ॥ ततोमाद्रीसुतःश्रीमानधनंतस्मैन्यवेदयत् १९ एवंविजित्यनकुलोदिशंवरुणपालिताम् ॥ प्रतीचींवासुदेवेननिर्जितांभरतर्षभ २० ॥ ॥ इ
 तिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिदिग्विजयपर्वणिनकुलप्रतीचीजयेद्वात्रिशोऽध्यायः ३२ ॥ ॥ समाप्तंचदिग्विजयपर्व ॥ ॥ अथराजसूयपर्व ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ रक्षणाद्धर्मराजस्यसत्यस्यपरिपालनात् ॥ शत्रूणांक्षपणाच्चैवस्वकर्मानिरताःप्रजाः १ बलीनांसम्यगादानात्धर्मतश्चानुशा
 सनात् ॥ निकामवर्षीपर्जन्यःस्फीतोजनपदोऽभवत् २ सर्वारंभाःसुप्रवृत्तागोरक्षाकर्षणंवाणिक् ॥ विशेषात्सर्वमेवैतत्संज्ञेराजकर्मणः ३ दस्युभ्योवंच
 केभ्योवाराजन्प्रतिपरस्परम् ॥ राजवल्लभतश्चैवनाश्रूयंतमृषागिरः ४ अवर्षंचातिवर्षंचव्याधिपावकमूर्छनम् ॥ सर्वमेतत्तदानासीद्धर्मनित्येयुधिष्ठिरे ५
 स्फीतःसमृद्धः २ सुप्रवृत्ताः स्वस्यपरेषांचहितावहाः नतुक्राः राजकर्मणः राज्ञः पुण्यात् ३ दस्युभ्यःचोरेभ्यः वंचकेभ्यःधूर्तेभ्यः राज्ञोराजवल्लभतोवा मृषागिरोवा नाश्रूयंतसर्वेऽपि
 सत्ववादिनः राजवदित्यर्थः दस्यवोऽपिपरस्परंनवंचयंति नाप्यन्यानेवंअन्यत्रप्रेजातितःखलाअपिनतत्कर्मकुर्वतीत्यर्थः ४ मूर्छनंपदीपनम् ५

जग्मुः राजानंप्रतीतिशेषः नान्यैः जिगीषादभिः ६ निचयोभांडागारम् ७ कोशोपनम् कोष्ठंस्त्रधान्यादि तयोःपरीमाणम् ८ । ९ ऋषिनारायणः अदृश्यइतिछेदः विजानतांविदुषां
 अदृश्यःप्रत्यगात्मत्वात्अविजानतांतुकार्यकारणरूपेणदृश्यः । तथाचश्रुतिः 'अविज्ञातंविजानतांविज्ञातगविजानतां'इति १० प्रभवउत्पत्तिस्थानंअप्ययोलयस्थानम् ११ प्राकारः
 प्रियंकर्तुमुपस्थातुंबालिकर्मस्वभावजम् ॥ अभिहर्तुंनृपाजग्मुर्नान्यैःकार्यैःकथंचन ६ धर्म्यैर्धनागमैस्तस्यवृधेनिचयोमहान् ॥ कर्तुंयस्यनशक्येतक्षयो
 वर्षशतैरपि ७ स्वकोष्ठस्यपरीमाणकोशस्यचमहीपतिः ॥ विज्ञायराजाकौंतेयोयज्ञायैवमनोदधे ८ सुहृदश्चैवयेसर्वेपृथक्सहिताऽब्रुवन् ॥ यज्ञकालस्तव
 विभोक्रियतामत्रसांप्रतम् ९ अथैवंब्रुवतामेवंतेषामभ्याययौहरिः ॥ ऋषिःपुराणोवेदात्माऽदृश्यश्चैवविजानताम् १० जगतस्तस्युषांश्रेष्ठःप्रभवश्चाप्य
 यश्चह ॥ भूतमव्यभवन्नाथःकेशवःकेशिमूदनः ११ प्राकारःसर्ववृष्णिनामापत्स्वभयदोऽरिहा ॥ बलाधिकारेनिक्षिप्यसम्यगानकहुंदुभिम् १२ उच्चावच
 मुपादायधर्मराजायमाधवः ॥ धनौघंपुरुषव्याघ्रोबलेनमहताऽऽवृतः १३ तंधनौघमपर्यंतरत्नसागरमक्षयम् ॥ नादयन्रथघोषेणप्रविवेशपुरोत्तमम् १४
 पूर्णमापूरयंस्तेपांड्विषच्छोकावहोऽभवत् ॥ असूर्यमिवसूर्येणनिवातमिववायुना ॥ कृष्णेनसमुपेतेनजहृषेभारतंपुरम् १५ तंमुदाऽभिसमागम्यसत्कृत्य
 चयथाविधि ॥ सपृष्ठाकुशलंचैवसुखासीनंयुधिष्ठिरः १६ धौम्यद्वैपायनमुखैर्ऋत्विग्भिःपुरुषर्षभ ॥ भीमार्जुनयमैश्चैवसहितःकृष्णमब्रवीत् १७ ॥ यु
 धिष्ठिरउवाच ॥ ॥ त्वत्कृतेपृथिवीसर्वामद्रशेकृष्णवर्तते ॥ धनंचबहुवाष्णैर्यत्प्रसादादुपार्जितम् १८ सोऽहमिच्छामितत्सर्वविधिवहेवकीसुत ॥ उप
 योक्तुंदिजाग्रेभ्योहव्यवाहेचमाधव १९ तदहंयष्टुमिच्छामिदाशार्हसहितस्त्वया ॥ अनुजैश्चमहाबाहोतन्माऽऽज्ञातुमिहार्हसि २० तद्दीक्षापयगोर्विद्वत्मात्मा
 नंमहाभुज ॥ त्वर्याष्टवतिदाशार्हविपाप्माभविताह्यहम् २१ मांवाऽप्यभ्यनुजानीहिसहोभिरनुजैर्विभो ॥ अनुज्ञातस्त्वयाकृष्णप्राप्तुयांक्रतुमुत्तमम् २२
 ॥वैशंपायनउवाच ॥ तंकृष्णःप्रत्युवाचेदंबहूक्त्वागुणविस्तरम् ॥ त्वमेवराजशार्दूलसंभ्राडहोमहाक्रतुम् ॥ संप्राप्तुहित्वयाप्राप्तेकृतकृत्यास्ततोवयम् २ यजस्वा
 भीप्सितंयज्ञमयिश्रेयस्यवस्थिते ॥ नियुंक्ष्वत्वंचमाकृत्येसर्वकर्ताऽस्मितेवचः २४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सफलःकृष्णसंकल्पःसिद्धिश्चनियतामम ॥ यस्यमे
 त्वंहृषीकेशयथेप्सितमुपस्थितः २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनुज्ञातस्तुकृष्णेनपांडवोभाट्टभिःसह ॥ ईजितुराजसूयेनसाधनान्युपचक्रमे २६ ततस्त्वाज्ञाप
 यामासपांडवोरिनिबर्हणः ॥ सहदेवंयुधांश्रेष्ठमंत्रिणश्चैवसर्वशः २७ अस्मिन्कृतौयथोक्तानियज्ञांगानिद्विजातिभिः ॥ तथोपकरणंसर्वमंगलानिचसर्वशः २८
 प्राकारइवरक्षकः बलाधिकारंसेनाधिपत्यम् १२ । १३ । १४ जहृषेहर्षप्राप १५ । १६ । १७ । १८ । १९ मामांअनुज्ञातुम् । तदनुज्ञातुमर्हसीत्यपिपाठः २० त्वंदीक्षस्वेतिवक्ये
 आत्मानंदीक्षापयेत्युक्तिः अकर्तुरात्मनोदीक्षणायोगादौपाधिकमेव प्रतिबिंबचलतन्मायेनेवतस्यदीक्षापनेज्ञेयम् २१ । २२ । २३ श्रेयसिकल्याणकरे २४ । २५ । २६ । २७ । २८

अधियज्ञानपज्ञियानसंभारान् आज्यपशवादीन् २९ । ३० काम्यतइतिकामाः मृष्टात्रादीनि ३१ । ३२ । ३३ । धनंजयानां धनंजयगोत्राणां मध्ये श्रेष्ठः सुसामानामांगिरसः ३४ । ३५
 होत्रगाः सप्तसंख्याः ३६ ऊहयित्वा चतविधिराजसूयेन यक्षपेस्वाराज्यमवाप्रवानीतिसंकल्पादिरूपमूहं कृत्वा देवयजनं यज्ञस्थानम् ३७ शरणानिपत्नीशालादीन् यद्गाराणि ३८ । ३९
 अधियज्ञांश्च संभारान् धौम्योक्तान् क्षिप्रमेव हि ॥ समानयंतु पुरुषायथायोगं यथाक्रमम् २९ इंद्रसेनो विशोकश्च पूरुश्चार्जुनसाराथिः ॥ अत्राद्याहरणयुक्ताः
 संतुमत्प्रियकाम्यया ३० सर्वकामाश्च कार्यं तारसंगंधसमन्विताः ॥ मनोरथप्रीतिकरादिजानां कुरुसत्तम ३१ तद्वाक्यसमकालं च कृतं सर्वं न्यवेदयत् ॥
 सहदेवो युधांश्रिष्ठो धर्मराजो युधिष्ठिरे ३२ ततो द्वैपायनो राजन् नृत्विजः समुपानयत् ॥ वेदानिवमहाभागान् साक्षान् मूर्तिमतो द्विजान् ३३ स्वयं ब्रह्मत्वमकरो
 तस्य सत्यवतीसुतः ॥ धनंजयानामृषभः सुसामासामगोऽभवत् ३४ याज्ञवल्क्यो बभूवाथ ब्रह्मिष्ठोऽध्वर्युसत्तमः ॥ पैलो होतावसोः पुत्रो धौम्येन सहितोऽभ
 वत् ३५ एतेषां पुत्रवर्गाश्च शिष्याश्च भरतर्षभ ॥ बभूवुर्होत्रगाः सर्वे वेदेदांगपारगाः ३६ ते वाचयित्वा पुण्याहमूहयित्वा चतविधिम् ॥ शास्त्रोक्तं पूजया
 मासुस्तदेवयजनं महत् ३७ तत्र च क्रुनुज्ञाताः शरणान्युत शिल्पिनः ॥ गंधवंति विशालानिवेश्मानीव दिवोकसाम् ३८ तत आज्ञापयामास सराजाराज
 सत्तमः ॥ सहदेवं तदा सद्यो भंत्रिणं पुरुषर्षभः ३९ आमंत्रणार्थं दूतांस्त्वं प्रेषयस्वाशुगान् द्रुतम् ॥ उपश्रुत्य चो राज्ञः स दूतान् प्राहिणोतदा ४० आमंत्रयध्वं
 राष्ट्रेषु ब्राह्मणान् भूमिपानथ ॥ विश्वमान्यान् शूद्रांश्च सर्वानानयतेति च ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ समाज्ञप्तास्ततो दूताः पांडवेयस्य शासनात् ॥
 आमंत्रयां बभूवुश्च जानयंश्चापारद्भुतम् ॥ तथा परानपिनरानात्मनः शीघ्रगामिनः ४२ ततस्ते तु यथाकालं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ दीक्षयां च क्रिरे विप्रा
 राजसूयाय भारत ४३ दीक्षितः स तु धर्मात्मा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ जगाम यज्ञाय तनूतो विप्रेः सहस्रशः ४४ भ्रातृभिर्जातिभिश्चैव सुहृद्भिः सचिवैः सह ॥ क्ष
 त्रियैश्च मनुष्यैर्द्रैर्नानादेशसमागतैः ४५ अमात्यैश्च नरश्रेष्ठो धर्मो विग्रहवानिव ॥ आजग्मुर्ब्राह्मणास्तत्र विषयेभ्यस्ततस्ततः ४६ सर्वे विद्यासु निष्णाता वेदे वेदा
 गपारगाः ॥ तेषामावसथांश्च कूर्ध्वर्षराजस्य शासनात् ४७ बह्वत्राच्छादनैर्युक्तान् स गणानां पृथक् पृथक् ॥ सर्वतुंगुणसंपन्नान् शिल्पिनोऽथ सहस्रशः ४८ तेषु
 तेन्यवसत्राजन् ब्राह्मणाभ्यसत्कृताः ॥ कथयंतः कथाबह्वीः पश्यंतो नटनर्तकान् ४९ भुंजतां चैव विषाणां वदतां च महास्वनः ॥ अनिशं श्रूयते तत्र मुदितानां
 महात्मनाम् ५० दीयतां दीयतां मेपां भुज्यतां भुज्यतां भिति ॥ एवं प्रकाराः संजल्पाः श्रूयंते स्मात्र नित्यशः ५१ गवांशतसहस्राणि शयनानां च भारत ॥
 रुक्मस्य योषितां चैव धर्मराजः पृथक् ददौ ५२ प्रावर्ततैव यज्ञः स पांडवस्य महात्मनः ॥ पृथिव्यामेकवीरस्य शक्रस्येव त्रिविष्टपे ५३ ततो युधिष्ठिरो राजा प्रे
 षयामास पांडवम् ॥ नकुलं हास्तिनपुरं भीष्माय पुरुषर्षभः ५४

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ रुक्मस्यकांचनस्य शयनानां शूलिकादिसहितानां तल्पादीनाम् ५२ । ५३ । ५४

५५ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ सगत्वेति । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ ॥ यज्ञसेनो वृषदः ॥ ९ । १० । ११ । १२ ।
 द्रोणाय घृतराष्ट्राय विदुराय रूपाय च ॥ भ्रातृणां चैव सर्वेषां येऽनुरक्ता युधिष्ठिरे ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणिराजसूयपर्वणिराजनिमंत्रणं
 नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ सगत्वाहास्तिनपुरं नकुलः समितिं जयः ॥ भीष्ममामंत्रयां च क्रेष्टराष्ट्रं च पांडवः ॥ १ ॥
 सत्कृत्यामंत्रितास्तेन आचार्यप्रमुखास्ततः ॥ प्रययुः प्रीतमनसो यज्ञं ब्रह्मपुरःसराः ॥ २ ॥ संश्रुत्य धर्मराजस्य यज्ञं यज्ञविदस्तदा ॥ अन्ये च शतशस्तुष्टै
 र्मनोभिर्भरतर्षभ ॥ ३ ॥ द्रष्टुकामाः सभां चैव धर्मराजं च पांडवम् ॥ दिग्भ्यः सर्वे समापेतुः क्षत्रियास्तत्र भारत ॥ ४ ॥ समुपादाय रत्नानि विविधानि महा
 तिच ॥ घृतराष्ट्रश्च भीष्मश्च विदुरश्च महामतिः ॥ ५ ॥ दुर्योधनपुरोगाश्च भ्रातरः सर्व एव ते ॥ गंधारराजः सुबलः शकुनिश्च महाबलः ॥ ६ ॥ अचलो वृष
 कश्चैव कर्णश्च रथिनां वरः ॥ तथा शल्यश्च बलवान् बालिहकश्च महाबलः ॥ ७ ॥ सोमदत्तोऽथ कौरव्यो भूरिर्भूरिश्रवाः शलः ॥ अश्वत्थामा कृपो द्रोणः सैधवश्च
 जयद्रथः ॥ ८ ॥ यज्ञसेनः सपुत्रश्च शाल्वश्च सुधाधिपः ॥ प्राग्ज्योतिषश्च नृपतिर्भगदत्तो महारथः ॥ ९ ॥ सतुसर्वैः सह म्लेच्छैः सागरानूपवासिभिः ॥
 पार्वतीयाश्च राजानो राजा चैव बृहद्बलः ॥ १० ॥ पौंड्रकोवासुदेवश्च वंगः कालिंगकस्तथा ॥ आकर्षः कुंतलश्चैव मालवाश्चांध्रकास्तथा ॥ ११ ॥ द्राविडाः
 सिंहलाश्चैव राजा काश्मीरकस्तथा ॥ कुंतिभोजो महातेजाः पार्थिवो गौरवाहनः ॥ १२ ॥ बालिहकाश्चापरे शूराराजानः सर्व एव ते ॥ विराटः सहपुत्राभ्यां मावे
 ल्लश्च महाबलः ॥ १३ ॥ राजानो राजपुत्राश्च नानाजनपदेश्वराः ॥ शिशुपालो महावीर्यः सहपुत्रेण भारत ॥ १४ ॥ आगच्छत्पांडवेयस्य यज्ञं समरदुर्मदः ॥
 रामश्चैवानिरुद्धश्च कंकश्च सहस्रारणः ॥ १५ ॥ गदप्रद्युम्नसांवाश्च चारुदेष्णश्च वीर्यवान् ॥ उल्मुको निशठश्चैव वीरश्चांगावहस्तथा ॥ १६ ॥ वृष्णयोनिखि
 लाश्चान्ये समाजग्मुर्महारथाः ॥ एते चान्ये च बहवो राजानो मध्यदेशजाः ॥ १७ ॥ आजग्मुः पांडुपुत्रस्य राजसूयं महाक्रुतम् ॥ ददुस्तेषामावसथान् धर्मरा
 जस्य शासनात् १८ बहुभक्षान्वितान् राजान् दीर्घिकावृक्षशोभितान् ॥ तथा धर्मात्मजः पूजां च क्रेतेषां महात्मनाम् १९ सत्कृताश्च यथोद्दिष्टान् जग्मुरावस
 थान् नृपाः ॥ कैलासशिखरप्रख्यानमनोज्ञान् द्रव्यभूषितान् २० सर्वतः संवृतानुच्चैः प्राकारैः सुकृतैः भित्तैः ॥ सुवर्णजालसंवीतान् मणिकुट्टिमभूषितान् २१
 सुखारोहणसोपानान् महासनपरिच्छदान् ॥ स्रग्दामसमवच्छन्नानुत्तमागुरुगंधिनः २२ हंसैर्दुवर्णसहस्रानां योजनसुदर्शनान् ॥ असंवाधान् समद्वारान्
 युतानुच्चावचैर्गुणैः २३ बहुधातुनिबद्धां गान् हिमवच्छिखराणि च ॥ विश्रांतास्ते ततोऽपश्यन् भूमिपाभूरिदक्षिणम् २४

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ दीर्घिका गृहवापी १९ । २० मणिकुट्टिमं मणिबद्धाभूमिः २१ । २२ । २३ आवस्थान् अपश्यन्ति अनुकुटेन संबंधः वदवापे २४

१५ । इत्तिसमापर्वणिनलेकंटीयेभारतभावादीपेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ॥ ॥ पितामहमिति ॥ १ । २ प्रणयंतुप्रकवेण श्रेयःप्रापयंतुअभिभंत्रिताः प्रार्थिताः संतः ३ । ४ । ५ । ६
 हिरण्यस्यकांचनस्यसुवर्णस्यशोभनवर्णस्य ७ स्वामिवस्वीयवदित्यर्थः ८ अर्हणानिउपायनानि ९ सर्वलोकसमावृत्तःसर्वैःउपायनप्रदेलोकैः समावृत्तः वेष्टितः पिप्रीषुःप्रीणयितुमिच्छुः
 १० । ११ । १२ सविमानाग्रैःद्रष्टुमागतानां देवानां विमानैःसहितानिसंलग्नानिअग्राणिउपरिभागावेषांतैः १३ लोकराजविमानैःइंद्रादिलोकपालविमानैःलोकराजःस्वर्गोवातत्रत्यैर्विमा
 वृत्तंसदस्यैर्वहुभिर्धर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ तत्सदःपार्थिवैःकीर्णब्राह्मणैश्चमहर्षिभिः ॥ भ्राजतेस्मतदाराजत्राकपृष्ठंयथाऽमरैः ॥ २५ ॥ ॥ इतिश्रीमन्महा
 भारतेसमापर्वणिगजसूयपर्वणिनिमंत्रितराजागमनेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ पितामहंगुरुंचैवप्रत्युद्गम्ययुधिष्ठिरः ॥ अ
 भिवाद्यतताराजत्रिदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ भीष्मद्रोणं कृपद्रौणिदुर्योधनविर्विशती ॥ अस्मिन्यज्ञे भवंतो मामानुष्टुतु सर्वशः ॥ २ ॥ इदं वसुमहश्चैव य
 दिहास्ति धनं मम ॥ प्रणयंतु भवंतो मां यथेष्टमभिमंत्रिताः ॥ ३ ॥ एवमुक्त्वा सतान्सर्वानदीक्षितः पांडवाग्रजः ॥ युयोजसयोथागमधिकारेष्वनंतरम् ४
 भक्ष्यभोज्याधिकारेषु दुःशासनमयोजयत् ॥ परिग्रहे ब्राह्मणानामश्वत्थामानमुक्तवान् ॥ ५ ॥ राज्ञां तु प्रतिपूजार्थं संजयं संन्ययोजयत् ॥ कृताकृतपरिज्ञाने
 भीष्मद्रोणौ महामती ॥ ६ ॥ हिरण्यस्यसुवर्णस्यरत्नानांचान्ववेक्षणे ॥ दक्षिणानांच वैदाने कृपराजान्ययोजयत् ॥ ७ ॥ तथाऽन्यान्पुरुषव्याघ्रास्त
 स्मिस्तस्मिन्नयोजयत् ॥ बाल्हिको घृतराष्ट्रश्च सोमदत्तो जयद्रथः ॥ नकुलेन समानीतास्वामिवत्त्ररेभिरे ८ क्षताव्ययकरस्त्वासीद्विदुरः सर्वधर्मवित् ॥
 दुर्योधनस्त्वर्हणानि प्रतिजग्राह सर्वशः ॥ ९ ॥ चरणक्षालने कृष्णो ब्राह्मणानां स्वयं ह्यभूत् ॥ सर्वलोकसमावृत्तः पिप्रीषुः फलमुत्तमम् ॥ १० ॥ द्रष्टुकामः स
 मांचैव धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ न कश्चिदाहरत्तत्र सहस्रावरमर्हणम् ॥ ११ ॥ रत्नैश्च बहुभिस्तत्र धर्मराजमवर्द्धयत् ॥ कथंतु मम कौरव्यो रत्नदानैः समाभूयात्
 १२ यज्ञमित्येव राजानः स्पर्धमाना दुर्धनम् ॥ भवनैः सविमानाग्रैः सोदकैर्वैलसंवृतैः १३ लोकराजविमानैश्च ब्राह्मणावसथैः सह ॥ कृतैरावसथैर्दिव्यै
 विमानप्रतिभैस्तथा ॥ १४ ॥ विचित्रैस्त्वद्विश्चक्रुद्धचापरमयायुतैः ॥ राजभिश्च समावृत्तैरतीव श्रीसष्टाद्भिः ॥ अशोभत सदाराजत्रकौतेयस्य
 महात्मनः ॥ १५ ॥ ऋत्थ्याचवरुणं देवं स्पर्धमानो युधिष्ठिरः ॥ षडग्रिनाथयज्ञेन सोऽप्यजदक्षिणावता ॥ १६ ॥ सर्वान्जनान्सर्वकामैः समृद्धैः समतर्पयत्
 अन्नवान्बहुभक्ष्यश्च भुक्तवज्जनसंवृतः ॥ रत्नोपहारसंपन्नो बभूव स समागमः १७ इडाज्यहोमाहुतिभिर्मंत्रांशिक्षाविशारदैः ॥ तस्मिन्हिततृपुर्देवास्तते
 यज्ञे महर्षिभिः १८ यथा देवास्तथा विप्रादक्षिणात्रमहाधनैः ॥ तत्तृपुः सर्ववर्णाश्च तस्मिन्यज्ञमुदान्विताः १९ ॥ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेसमापर्व
 णिराजसूयपर्वणियज्ञकरणेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ समाप्तं च राजसूयपर्व ॥ अथार्धाहरणपर्व ॥

नैःस्वर्गिणामप्याश्चर्यकरोऽयं यज्ञइत्यर्थः १४ कौतेयस्ययज्ञइतिशेषः १५ ऋत्थ्यातुवरुणं देवमित्यादेरध्यायशेषस्यतात्पर्यसर्वांगसंपूर्णोऽयं यज्ञइत्यर्थे षडग्रिनाथः आरंभणीयः
 क्षत्रः षुतिः षुष्टिः द्विरात्रः दशपेय इति १६ रत्नोपहारसंपन्नइत्यत्र रक्षोपहारकर्मण्यइतिपाठे रक्षसांशोसाधुनाकर्मणायुक्तः १७ इडाकर्मस्विष्टकृदूर्ध्वशिष्टं हविः प्रतिपत्तिकर्ममंत्र
 शिःक्षाविशारदैः मंत्रैश्चिक्षायाचहस्तक्रियायांचविशारदैर्कैस्त्विग्भिः १८ । १९ ॥ ॥ इत्तिसमापर्वणि नैलकंटीये भारतभावादीपे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ॥

ततोऽभिषेचनीयेऽन्हिब्राह्मणाराजभिःसहेत्यादिका शिशुपालवधांता दशाध्यायी नानाविधमतभेदोपन्यासपूर्वकं कृष्णशिशुपालरूपकेण ब्रह्मणि जीवस्य महाकाशमठाकाशान्यायेन लयं
 दर्शयति तत्र कथापक्षे प्रत्यक्षवृत्त्यैव लभ्योर्थः स्पष्टः अध्यात्मपक्षे तु परोक्षवृत्तिलभ्यतया तत्त्वं दुर्घ्याख्येयमिति मकाश्यते तदेव अभिषेचनीये राजसूयांगभूते सोमयागविशेषे १।९ कर्मांतरं
 मध्येमध्ये कर्मविरामकालं उपासंतः उपगच्छंतः प्राप्नुवतः । असगतावित्यस्यरूपम् । कर्मच्छिद्रं प्राप्यजल्पकथांचकुरित्यर्थः । अमितौजसः बहुप्रतिभावंतः ३ एवमेतदिति स्वपक्षस्यापनं
 नचाप्येवमिति परपक्षदूषणं एवं प्रतिवादिपक्षेऽपि । बहवस्तु सामान्याः वितंडांस्वपक्षपरपक्षस्थापनाहीनांकयाम् ४ कृशानयुक्तिदौर्बल्यात् अकृशानयुक्तिप्राबल्यात् तत्र विपरीत
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोऽभिषेचनीयेऽन्हिब्राह्मणाराजभिःसह ॥ अंतर्वेदीं प्रावेविशुः सत्कारार्हामहर्षयः १ नारदप्रमुखास्तस्यामंतर्वेद्यां महात्मनः ॥
 समासीनाः शुशुभिरसहराजर्षिभिस्तदा २ समेता ब्रह्मभवने देवादेवर्षयस्तथा ॥ कर्मांतरमुपासंतो जजल्पुरमितौजसः ३ इदमेवं न चाप्येवमेवमेवं
 चान्यथा ॥ प्रत्युच्चुर्बहवस्तत्र वितंडावादिनो द्विजाः ४ कृशानर्थास्ततः केचिदकृशास्तत्र कुर्वते ॥ अकृशांश्च कृशांश्च कुर्वतुभिः शास्त्रनिश्चयैः ५
 तत्र मेधाविनः केचिदनुमानैः प्रपूरितम् ॥ विचिक्षिपुर्यथाश्च्येनानभोगतमिवामिषम् ६ केचिद्धर्मार्थकुशलाः केचित्तत्र महाव्रताः ॥ रोमिरेकेथयंत
 श्वसर्वभाष्यविदां वराः ७ सावेदिवेदसंपन्नैर्देवद्विजमहर्षिभिः ॥ आवभासे समाकीर्णानिक्षत्रैर्द्यौरिवायता ८ न तस्यांसत्रिघौशूद्रः कश्चिदासीन्नचा
 व्रती ॥ अंतर्वेद्यांतदाराजत्रयुधिष्ठिरनिवेशने ९ तांतुलक्ष्मीवतोलक्ष्मीतदायज्ञविधानताम् ॥ तुतोषनारदः पश्यन् धर्मराजस्यधीमतः १०
 अथ चिंतां समापेदे समुनिर्मनुजाधिप ॥ नारदस्तु तदा पश्यन् सर्वक्षत्रसमागमम् ११ सस्मारचपुरावृत्तां कथां तां पुरुषर्षभ ॥ अंशावतरणेयाऽसौ
 ब्रह्मणो भवनेऽभवत् १२ देवानांसंगमंतं तु विज्ञाय कुरु नंदन ॥ नारदः पुंडरीकाक्षं सस्मार मनसा हरिम् १३ साक्षात्सविबुधारिघ्नः क्षत्रेनारायणो विभुः ॥
 प्रतिज्ञां पालयंश्चेमांजातः परपुरंजयः १४ संदिदेश पुरायोऽसौ विबुधान्भूतकृत्स्वयम् ॥ अन्योन्यमभिनिघ्नंतः पुनर्लोकानवाप्स्यथ १५ इति नारा
 यणः शंभुर्भगवान्भूतभावनः ॥ आदिश्य विबुधान्सर्वानजायत यदुक्षये १६ क्षिताबंधकृष्णीनां वंशेशभृतां वरः ॥ परयाशुशुभेलक्ष्म्यानक्षत्राणा
 मिवोडुराद् १७ यस्य बाहुवलं सेंद्राः सुराः सर्वउपासते ॥ सोऽप्यं मानुषवन्नामहरिरास्तेऽरिर्मर्दनः १८ अहोवत महद्भूतं स्वयंभूर्यमिदं स्वयम् ॥ आदा
 स्यति पुनः क्षत्रमेवं बलसमन्वितम् १९ इत्येतां नारदश्चिंतां चिंतयामास धर्मवित् ॥ हरिनारायणं ज्ञात्वा यज्ञैरीज्यंतमश्वरम् २०

कुर्वति हेतुमिर्नानाविधैस्तर्कैः ९ । ६ तत्रेति परोक्षस्य दूषणेऽप्युवाचताः ननु शास्त्रतत्त्वे इति भावः ७ । ८ । ९ । १० अथ चिंतां समापेदे इत्यादि तस्योसबहुमानतइत्यंतोऽर्थः नारदस्यपूर्वा
 परानुसंधानात्क्षत्रक्षयस्यातः परं उपक्रमो जातइति चिंताचितव्ययास्मृतिर्वा अंशावतरणात्प्राक्ब्रह्मसमायां निश्चितस्वभूभारहरणस्याभूदित्यर्थः ११ । १२ । १३ क्षत्रेक्षत्रियजातौः जा
 तः आविर्भूतः १४ । १५ नारायणस्यैव शंभुत्वं चतुर्धा परपर्यायं भूतभावनत्वं वेतियुक्तं एकस्यैव त्रिमूर्तिधारित्वात् यदुक्षयेयदुगृहे १६ । १७ । १८ महद्भूतं महाविष्णुः स्वयंभूः अस्मदा
 दिवच्छरीरव्यपाश्रयत्वेनापि भवनं न सहते इत्यर्थः आदास्यति आच्छेत्तुमिच्छति पुनरिति असकृदेतदनेन कर्मकृतमस्तीति सूचितम् १९ । २०

धर्मविदांश्रेष्ठो नारदः धर्मराजस्य यज्ञैरिज्यम् २१ । २२ संयुजसंबंधिनं इव हुरादिषु प्रियं मित्रम् २३ । २४ एकैकशः प्रत्येकम् अथ अथापिष्णामध्येवरिष्ठाय प्रथममिति शेषः २५ । २६ बुद्ध्या बुध्यति जानाति वस्तुतत्त्वमनयेति बुद्धिः श्रवणमननध्यानात्मिका चेतोवृत्तिः तयानिश्चित्यसाक्षात्कृत्य अर्हणीयतमं अर्हणीयाः ब्राह्मणाः देवताप्रसादहेतुत्वात् अर्हणीयतराः देवाः कामपूरकत्वात् अर्हणीयतमआत्मा सर्वस्य तत्प्रीत्यर्थत्वात् तथा च श्रुतिः । 'नवाअरेदेवानां कामाय देवाः प्रिया भवंत्यात्मनस्तु कामाय देवाः प्रिया भवंतीति तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयो वित्तात्प्रेयोऽन्यस्मात्सर्वस्मादंतरं यदयमात्मा' इति च । भुवीत्यनेनात्मैव कर्मभूमावर्हणीयः । 'इह चेदेदीदथसत्यमस्ति नचेदेदीर्महती विनाष्टिः' इति श्रुतेरन्यत्र तदलाभात् २७ एवमात्मनोजिज्ञास्यत्वमुक्त्वा स्वरूपमाह एष हीति एष पुरोवर्ती श्रीकृष्णः सूर्यश्च ज्योतिषां पदार्थप्रकाशकानां सूर्यचंद्राभिरागादीनां चंद्राभितारादीनां च समस्तानां सम्यग्स्तंगतानां स्वभावस्थायामन्विच मध्येऽस्तपत्राभातीति योजना । अयं भावः न तावदाग्निः स्वयं ज्योतिः सूर्यकांतादिद्वारा सूर्यस्यैव इंधनादात्तद्रूपेणारूढत्वात् । नापि चंद्रवारादि तस्य जलमयस्य सूर्यज्योतिषैव भास्यत्वात् यथाऽयं दृष्टांत एवंच लुरादयोऽपिन स्वशक्त्या प्रकाशकाः किंतु आत्मसत्तानुवेधादेव तथा यथाऽयं भावेऽपि सूर्यः इतरानिरपेक्षः प्रकाशयति एवमात्मा च लुराद्यु

तस्मिन् धर्मविदांश्रेष्ठो धर्मराजस्य धीमतः ॥ महाध्वरे महाबुद्धिस्तस्थौ सबहुमानतः २१ ततो भीष्मोऽब्रवीद्राज न धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ क्रियतामर्हणं राज्ञायथार्हमिति भारत २२ आचार्यमृत्विजं चैव संयुजं च युधिष्ठिर ॥ स्नातकं च प्रियं प्राहुः षडर्घ्यां ह्यर्घ्रपंतथा २३ एतानर्घ्यानभिगतानाहुः संवत्सरोषितान् ॥ तद्दमेकालपूगस्य महतोऽस्मानुपागताः २४ एषामेकैकशो राजवर्षं आनीयतामिति ॥ अथ चैषां वरिष्ठाय समर्थाद्योपनीयताम् २५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कस्मै भवान् मन्यतेऽर्घ्वमेकस्मै कुरुनंदन ॥ उपनीयमानं युक्तं च तन्मे ब्रूहि पितामह २६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततो भीष्मः शांतनवो बुद्ध्यानिश्चित्य वीर्यवान् ॥ वाष्णेयं मन्यते कृष्णं पूजनीयतमं भुवि २७ एष ह्येषां समस्तानां तेजो बलपराक्रमैः ॥ मध्येतपस्त्रिवाभाति ज्योतिषामिव भास्करः २८ असूर्यमिव सूर्येण निर्वातमिव वायुना ॥ भासितं लहादितं चैव कृष्णेनेदं स दोहिनः २९

परमेऽपि स्वप्रेस्वप्रकाशेनैव सर्ववासनामयं पदार्थजातप्रकाशयति । तस्य मासासर्वमिदं विभाति । अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरित्यादि श्रुतिभ्यः तेजो बलपराक्रमैः तेजः प्रकाशः बलं तेजोतरामिभवासामर्थ्यं पराक्रमः निरवशेषेण तमोनाशकत्वं च दृष्टांते तेज आदि दार्ष्टान्तिके चित्प्रकाशः बलं अबाध्यस्वम् पराक्रमः सर्वोपादानत्वेन सर्वव्यापकत्वं च । कथापक्षे तु तेजः कांतिः बलं परामिभवसायर्थ्यम् पराक्रमः संग्रामोद्यमः २८ असूर्यमिवेति । यथा गाढाघकारसंघटादि असत्कल्पं अप्रकाशमानं च तस्य सत्तास्फूर्तिं सूर्येणैव भवतः । एवं अहंकारादेर्घटांतस्यार्थजातस्य सत्ताप्रकाशौ चिदधीनावेवेति पूर्वोक्तस्यैव विवरणम् एवं तथा निवाते वातशून्येऽपवरके निदावे विद्यमानान्जंतून्वातएवाल्हादयति एवं अयं स्वरूपानेदेन जगदाल्हादयति । 'एष ह्येषानंदयति एतस्यैवानंदस्यान्यानि मूतानि मात्रा मुपजिंति' इति श्रुतेः सोऽयं प्रत्यग्दृशिरूप एव सन्न दर्पणेन मुखमिव स्वमायया परागृह्यत्वमिवापादितः पूजनीयः अत्र हि देहाद्युपाधिविस्मरणेन लब्धपदं चित्तं मोक्षाय कल्पते तथोक्तं भगवता पतंजलिना । 'बहिरकल्पिता वृत्तिर्महाविदेहात्संयमात्प्रकाशावरणक्षयइति' बहिः मूर्त्यादौ अकल्पिता देहादिप्रत्ययेनासंकीर्णा महाविदेहेति धारणाया नाम २९

३० । ३१ । ३२ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ कर्तृत्वादिकं कृष्णे वास्तवमेव न तु मायिकमाविद्यकं वा शरीरमात्रस्य कर्मजन्यत्वनियमात् मिथ्याभूतस्यापि वास्तवार्थक्रियाकारित्वेशु किरजतादेरपिरजतोचितद्रवीभावापत्तेश्चेत्यभिसंधानो जैमिनिमतानुसारी शिशुपालः वर्णाश्रमवयस्तपोविद्यादिभिरेव पुंसां श्रेष्ठ्या श्रेष्ठ्या विभागं बहुमन्यमानः नृपांतरसाधारण्येन कृष्णमपूज्यं करोति नायमिति । वाष्णेय वृष्णिष्पुत्र इति पूर्वोक्तं स्वयंभूत्वं निराकृतं तद्विआत्मनः सर्वसाधा तस्मै भीष्माभ्यनुज्ञातः सह देवः प्रतापवान् ॥ उपजन्हेऽथ विधिवद्वाष्णेयायार्घमुत्तमम् ३० प्रतिजग्राह तत्कृष्णः शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥ शिशुपालस्तुतां पूजां वासुदेवेन चक्षमे ३१ स उपाह्वयं भीष्मं च धर्मराजं च संसदि ॥ अपाक्षिपद्वासुदेवं चेदिराजो महाबलः ३२ ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्घाहरणं कृष्णार्घदाने षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ ॥ ॥ शिशुपाल उवाच ॥ नायमर्हति वाष्णेयस्तिष्ठत्स्विह महात्मसु ॥ महीपतिपुत्रोऽयं व्यराजवत्पार्थिवार्हणम् १ नायं युक्तः समाचारः पांडवेषु महात्मसु ॥ यत्कामात्पुंडरीकाक्षं पांडवार्चितवानसि २ बालायूयं न जानीध्वं धर्मः सूक्ष्मो हि पांडवाः ॥ अयं च स्मृत्यत्तिकांतो ह्यापगेयोऽल्पदर्शनः ३ त्वाद्दृशोऽधर्मयुक्तो हि कुर्वाणः प्रियकाम्यया ॥ भवत्यभ्यधिकं भीष्मलोकेष्ववमतः सताम् ४ कथं ह्यराजादाशार्हो मध्ये सर्वमहीक्षिताम् ॥ अर्हणामर्हति तथा यथा युष्माभिरर्चितः ५ अथ वामन्यसे कृष्णं स्थविरं कुरुपुंगव ॥ वसुदेवे स्थिते वृद्धे कथमर्हति तत्सुतः ६ अथ वा वासुदेवोऽपि प्रियकामोऽनुवृत्तवान् ॥ रुपदेतिष्ठति कथं माधवोऽर्हति पूजनम् ७ आचार्यमन्यसे कृष्णमथ वा कुरुनंदन ॥ द्रोणेतिष्ठति वाष्णेयं कस्मादर्चितवानसि ८ ऋत्विजं मन्यसे कृष्णमथ वा कुरुनंदन ॥ द्वैपायने स्थिते वृद्धे कथं कृष्णोऽर्चितस्त्वया ९ भीष्मेशांतनवराजन् स्थिते पुरुषसत्तमे ॥ स्वच्छंदमृत्युके राजन् कथं कृष्णोऽर्चितस्त्वया १० अश्वथाग्निस्थिते वीरे सर्वशास्त्रविशारदे ॥ कथं कृष्णस्त्वयाराजन् चर्चितः कुरुनंदन ११ दुर्योधने च राजे द्रेस्थिते पुरुषसत्तमे ॥ कृपे च भारताचार्ये कथं कृष्णस्त्वयार्चितः १२ द्रुमं किंपुरुषाचार्यमतिक्रम्य तथाऽर्चितः ॥ भीष्मके चैव दुर्द्वेषं पांडुवत्कृतलक्षणे १३ नृपे च रुक्मिणीश्रेष्ठे एकलव्ये तथैव च ॥ शल्ये मद्राधिपे चैव कथं कृष्णस्त्वयाऽर्चितः १४ अयं च सर्वराज्ञां वैबलश्लाघी महाबलः ॥ जामदग्न्यस्य दयितः शिष्यो विप्रस्य भारत १५ येनात्मबलमाश्रित्य राजानो युधिनिर्जिताः ॥ तंच कर्णमतिक्रम्य कथं कृष्णस्त्वयाऽर्चितः १६ नैव त्विदं नैव चाचार्यो न राजामधुसूदनः ॥ अर्चितश्च कुरुश्रेष्ठ किमन्यत्प्रियकाम्यया १७ अथ वाऽभ्यर्चनीयोऽयं युष्माकं मधुसूदनः ॥ किराजभिरिहानीतैरवमानाय भारत १८ वयंतु न भयादस्य कौंतेयस्य महात्मनः ॥ प्रयच्छामः करान्सर्वे नलोभान्न च सांत्वनात् १९ अस्य धर्मप्रवृत्तस्य पार्थिवत्वं चिकीर्षतः ॥ करानस्मै प्रयच्छामः सोऽयमस्मान्न मन्यसे २०

रणं देहस्य तु अस्मदादिव देवक्यां जातत्वात् दुर्वचमिति भावः १ । २ आपगेयो भीष्मः ३ । ४ । ५ ननु अस्मदादिव ज्जातोऽप्यराजापि वृद्धत्वादिना हेतुना पूज्यः कृष्ण इत्याशंक्य निराचष्टे अथ वामन्यसे इत्यादिना ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

प्राप्तोलक्षणं राजचिह्नं छत्रचामरादि संप्राप्तलक्षणः । प्राप्तापन्नेच द्वितीययेतिसमासः । तदभ्योऽप्राप्तलक्षणस्तम् वस्तुवृत्त्याऽपि अतादृशं असंगमिन्माप्रत्वात् । 'अलक्षणमर्चित्यं' इत्यादिश्रुतेरिति वाग्देवतायास्तास्पर्यम् २१ । २२ धर्मच्युतत्वमेवाह योऽयमिति राजानं कंसम् २३ । २४ । २५ । २६ अयुक्तामिति आत्मनः अयुक्तां पूजां अद्वैते पूज्यपूज्यकभावाभावेन भेदस्यायोगात् तथापि हविषोनिःस्पंदं लेशं प्राशितुं द्रौपदीशकशेषवत् प्राज्ञानाय प्राप्य द्विचंद्रादिवन्मायया भेदमारूढो भक्तोपहतत्वात्तावदेव बहुमन्यसे निजनेनिर्मनुष्ये अंतरिक्षेऽवसतीति श्वावायुः । 'मातरिऽश्वासदागतिः' इति कोशः । मातर्यंतरिक्षेऽवसतीति यास्कः इति सरस्वत्याशयः । कथापक्षे तु स्पष्टपदार्थः २७ प्रलंभंते अवलंबंते २८ । २९ । ३० । ३१ इतिसभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥

किमन्यदवमानाद्धियदेनं राजसंसदि ॥ अप्राप्तलक्षणं कृष्णमर्धेनार्चितवानसि २१ अकस्माद्धर्मपुत्रस्य धर्मात्मेतियशोगतम् ॥ कोहि धर्मच्युते पूजामेवं युक्तानियोजयेत् २२ योऽयं वृष्णि कुले जातो राजानं हतवान्पुरा ॥ जरासंधं महात्मानमन्यायेन दुरात्मवान् २३ अद्य धर्मात्मता चैव व्यपकृष्टायुधिष्ठिरात् ॥ दर्शितं कृपणत्वं च कृष्णेऽस्य निवेदनात् २४ यदि भीताश्चकौतेयाः कृपणाश्च तपस्विनः ॥ ननु त्वयाऽपि बोद्धव्यं यां पूजां माघवाहसि २५ अथवा कृपणैरेतामुपनीतां जनार्दन ॥ पूजामनर्हः कस्मात्त्वमभ्यनुज्ञातवानसि २६ अयुक्तामात्मनः पूजां त्वं पुनर्बहुमन्यसे ॥ हविषः प्राप्य निःस्पंदं प्राशिताश्चेव निजने २७ न त्वयं पार्थिवेन्द्राणामपमानः प्रयुज्यते ॥ त्वामेव कुरवो व्यक्तं प्रलंभंते जनार्दन २८ कृषिदेदारक्रियायाद्दृग्गंधे वारूपदर्शनम् ॥ अराज्ञो राजवत्पूजा तथा ते मधुसूदन २९ दृष्टो युधिष्ठिरो राजा दृष्टो भीष्मश्च यादृशः ॥ वासुदेवोऽप्ययं दृष्टः सर्वमेतद्यथा तथम् ३० इत्युक्त्वा शिशुपालस्तानुत्थाय परमासनात् ॥ निर्ययोऽसदसस्तस्मात्सहितो राजभिस्तदा ३१ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्घाभिहरणेशिशुपालक्रोधोनाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा शिशुपालमुपाद्रव ॥ उवाच चैनं मधुरं सांत्वपूर्वमिदं वचः १ नेदं युक्तं महीपालयादृशं वै त्वमुक्तवान् ॥ अधर्मश्च परो राजन् पारुष्यं च निरर्थकम् २ नहि धर्मपरं जातु नावबुध्येत पार्थिवः ॥ भीष्मः शान्तवस्त्वेनं माऽवमंस्थास्त्वमन्यथा ३ पश्य चैतान् महीपालं स्त्वतो वृद्धतरान्बहून् ॥ मृष्यंते चार्हणां कृष्णे तद्वत्त्वं क्षंतुमर्हसि ४ वेदतत्त्वेन कृष्णं हि भीष्मश्चेदिपते भृशम् ॥ न ह्येनं त्वं तथा वेत्थ यथै न वेदकौरवः ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ नास्मै देयो ह्यनुनयो नायमर्हति सांत्वनम् ॥ लोकवृद्धतमे कृष्णे योऽर्हणां नाभिमन्यते ६

स्वेवतवाधर्मो महान् भवतीत्यर्थः यतः पारुष्यं च निरर्थकम् पुरुषधर्मः कर्तृत्वादिः पौरुषम् तदपि सुप्ति समाध्यादौ प्रत्यगात्मनि अदर्शनात् रज्जुरगादिव दामासमात्रं तत्राधिष्ठानभूतं आत्मवस्तु कृष्ण एव निरधिष्ठानकर्मयोगात् कथापक्षे पारुष्यं दुर्वाक्यत्वम् २ एतच्च योगबलेनैव भीष्मो वेदेत्याह नहीति परो धर्मः अयं तु परमो धर्मो योगेनात्मदर्शनमिति याज्ञवल्क्योक्तः यतस्तं भीष्मो वेदास्तोऽस्य वचस्य विश्वासो न कर्तव्य इत्यर्थः ३ । ४ । ५ अनुनयः नयो युक्तिस्तामनुपश्र्वात् भवतीति अनुनयो ममनानंतरमाविधानं योगइतियावत् सनास्मै असंभावनाग्रस्ताय देयः । पक्षे अनुनयः कुपितप्रसादनं सगुणोपास्त्यभावादनधिकारिणे इत्यर्थः सांत्वनं शमम् ६

तत्र मूढभाष्ये बोधयेदिति न्यायेन शिशुपालमतमनुसृत्य कृष्णस्याधिक्यमाह द्वाभ्याम् क्षत्रियशक्ति ७ । ८ इतोऽप्यधिकमाह नहीति त्रैलोक्यांतर्गतानां ब्रह्मादीनामित्यर्थः ९ इदानीं तनक्षत्रियेभ्यः कृपणाः श्रेष्ठाः हि रण्याज्ञादयः वाष्प्ये सर्वप्रतिष्ठितं विलीनम् किं कनककुंडलन्यायेन नेत्याह निखिलेनेति सत्यामपिकनकबुद्धौ कुंडलवृत्त्यनपायात् रज्जुसर्पन्यायेनैवेयं प्रतिष्ठा । ज्ञानादेव तु कैवल्यमिति श्रुतेश्च । पक्षांतरे तु ब्रह्मणः कनकवत्परिणामित्वं कुंडलस्येव प्रपंचस्य क्रियायाप्रविलाप्यत्वं च स्यात् । तथा च 'असंगो ह्ययं पुरुषः' इत्यसंगत्वश्रुतेर्ज्ञानादेवेत्यवधारणस्य च व्याकोऽइति दिक् १० । ११ उक्तार्थप्रमाणमाह ज्ञानवृद्धा इत्यादिना १२ कर्माणि पूतनावधादीनि १३ । १४ कृतार्थकृतं अर्थउपकारम् १५ । १६ १७ वैश्यानामिति लक्ष्मीपतित्वात्पुराणपुरुषत्वाच्च १८ । १९ नियताऽच्युतेऽकर्मजत्वात् अन्यत्र कर्मजत्वादेषामस्यैव भवतीत्यर्थः २० लोकसंपन्नज्ञानसंपन्नम् २१ । २२ क्षत्रियः क्षत्रियं जित्वा रणे रणकृतां वरः ॥ यो मुंचति वशं कृत्वा गुरुर्भवति तस्यसः ७ अस्यां हि समितौ राज्ञामेकमप्यजितं युधि ॥ न पश्यामि महीपालं सात्वतीपुत्रतेजसा ८ नहि केवलमस्माकमयमर्च्यतमोऽच्युतः ॥ त्रयाणामपि लोकानामर्चनीयं महाभुजः ९ कृष्णेन हि जिता युद्धे बहवः क्षत्रियर्षभाः ॥ जगत्सर्वं च वाष्प्ये निखिलेन प्रतिष्ठितम् १० तस्मात्सस्वपितृद्वेषुकृष्णमर्चामनेतरान् ॥ एवं वक्तुं न चार्हस्त्वं माते भूद्धिरीदृशी ११ ज्ञानवृद्धामयाराजन् बहवः पर्युपासिताः ॥ तेषां कथयतां शौरैरहं गुणवतो गुणान् १२ समागतानामश्रौषं बहून्बहुमतान्सताम् ॥ कर्माण्यपि च यान्यस्य जन्मप्रभृतिधीमतः १३ बहुशः कथ्यमानानि नैर्भूयः श्रुतानि मे ॥ न केवलं वयं कामाच्चैदिराज जनार्दनम् १४ न संबंधं परस्त्व्यकृतार्थं वाक्यं च न ॥ अर्चामहेऽर्चितं सद्भिर्भुविभूत सुखावहम् १५ यज्ञः शौर्यं जयं चास्य विज्ञाया चार्पयं ज्महे ॥ न च कश्चिदिहास्माभिः सुबालोऽप्यपरीक्षितः १६ गुणैर्वृद्धानातिक्रम्य हरिरर्च्यतमो मतः ॥ ज्ञानवृद्धो द्विजातीनां क्षत्रियाणां बलाधिकः १७ वैश्यानां धान्यधनवान् शूद्राणामेव जन्मतः ॥ पूज्यतायां च गोविंदे हेतूद्रावपि संस्थितौ १८ वेदवेदांगविज्ञानं बलं चाभ्यधिकं तथा ॥ नृणां लोके हि कोऽन्योऽस्ति विशिष्टः केशवादृते १९ दानं दाक्ष्यं श्रुतं शौर्यं हीः कीर्तिर्बुद्धिरुत्तमा ॥ संततिः श्रीर्घृतिस्तुष्टिः पुष्टिश्च नियताऽच्युते २० तमिमं लोकसंपन्नमाचार्यं पितरं गुरुम् ॥ अर्घ्यमर्चितमर्चार्हं सर्वसंक्षंतुमर्हथ २१ ऋत्विग्गुरुर्विवाह्यश्च स्नातको नृपतिः प्रियः ॥ सर्वमेतद्दृषीकेशस्तस्मादभ्यर्चितोऽच्युतः २२ कृष्ण एव हि लोकानामुत्पत्तिरपि चाव्ययः ॥ कृष्णस्य हि कृते विश्वमिदं भूतं चराचरम् २३ एष प्रकृतिरव्यक्ता कर्ता चैव सनातनः ॥ परश्च सर्वभूतेभ्यस्तस्मात्पूज्यतमोऽच्युतः २४

लोकवृद्धा कृष्णमाहात्म्यमुक्त्वा शास्त्रदृष्ट्याऽपि तदाह कृष्ण एवेति उत्पत्तिरपि उपादानमपि अव्ययः अविनाशी अपरिणामित्वात् रज्जुवत्परिणाम्युपादानस्य नाशावश्यंभावादिति भावः अप्यय इति पाठे लयस्थानम् कृष्णस्य कृते कृष्णार्थं सर्वज्ञेयत्वात्कृते इत्यव्ययं तादर्थ्ये निपात्यते मृतं उत्पन्नं तेन विमाशयि पितृत्वं कृष्ण एव सत्य इत्यपि ज्ञेयम् २३ नन्वपरिणामित्वे कृष्णस्य कथं परिणामिनमाकाशादिकं प्रत्युपादानत्वं कारणस्य कार्यसजातीयत्वनियमादित्याशंक्याह एष प्रकृतिः उपादानं जगतः अव्यक्ता अप्रकटारज्जुरिव स्पष्टमदृष्टासर्पस्य कर्ता महदहंकारादिरप्यभेव । परिणामवा द्विवर्तेऽपि कार्यस्य कारणानन्यत्वात् महदादेश्च विवर्तकत्वात् । नन्वन्योऽन्यत्रान्यत्कल्पयति महदादेश्च कथं सदात्मनि स्वस्वकल्पकत्वमित्याशंक्याह सनातन इति सुप्तिप्रलयादावपि तेषां संस्कारात्मना सत्त्वमस्ति अतः कदाचित्प्रतीयमानत्वात् न्मिथ्यात्वेऽपि न्नमत्तरसंस्कारपरंपराया बीजांकुरवदनादित्वान्महदादिरापिसना

ततोऽनादिरेवेत्यर्थः । नन्वेवंप्रकृतिव्यवदात्मनि महदादेराविर्भावतिरोभावौ उक्तौ स्यातां तथा चात्मसमस्तत्त्वं तयोः स्यादित्यत आह परइति सर्वभूतेभ्य उत्पन्नेभ्यो महदादे
भ्योऽतिरिक्तः महदाद्युपादानं त्वज्ञानमेव ननु चिदात्मा तदपि रज्ज्वज्ञानवत्तदनाद्यपि बोधे सति वस्तुवृत्त्या कालत्रयेऽपि तत्कार्यनासीदिति प्रत्ययात् । यादृशो यज्ञस्तादृशो
बलिरिति न्यायेन कार्यवत् अनिर्वचनीयत्वमेव कल्प्यते अतः कृष्ण एव परो न त्वज्ञानं त्रैकालिकबाधविषयत्वात्तस्येति भावः । पूज्यतमइति निरुपाधिकप्रेमविषयत्वेन सर्वशेषित्वं
प्रत्यगात्मत्वं चोक्तम् अच्युतइति मोक्षस्वरूपविकारनिषेधः अहंकारस्यैव मोक्षत्वादात्मनि च जलचंद्रचांचल्यवत्तदुपधानात्कल्पितमिति भावः २४ अतएव कृष्णाद्वैतं सिद्धमित्याह
बुद्धिरित्यादिना प्रतिष्ठितं रज्जुरगवत्कृष्णानन्यत्वादित्यर्थः बुद्धिरहंकारः मनइतींद्रियाण्येकादश महान्महत्त्वं वायुरित्यादिपंचकेन पंचतन्मात्राणां स्थूलभूतानां च ग्रहणम् चतुर्विधं

बुद्धिर्मनोमहदायुस्तेजोऽभःखंमहीचया ॥ चतुर्विधंचयद्रूतंसर्वकृष्णे प्रतिष्ठितम् २५ आदित्यश्चंद्रमाश्चैव नक्षत्राणि ग्रहाश्च ॥ दिशश्च विदिशश्चैव सर्व
कृष्णे प्रतिष्ठितम् २६ अग्निहोत्रमुखावेदागायत्री छंदसां मुखम् ॥ राजामुखं मनुष्याणां नदीनां सागरो मुखम् २७ नक्षत्राणां मुखं चंद्र आदित्यस्तेजसां मु
खम् ॥ पर्वतानां मुखं मेरुर्गुरुः पततां मुखम् २८ ऊर्ध्वतिर्यग्धश्चैव यावती जगतो गतिः ॥ सदेवकेषु लोकेषु भगवान्केशवो मुखम् २९ अयंतु पुरुषो बालः
शिशुपालो न बुध्यते ॥ सर्वत्र सर्वदा कृष्णं तस्मादेवं प्रभाषते ३० यो हि धर्मविचिनुयादुत्कृष्टमतिमात्रः ॥ सर्वैष इत्येद्यथा धर्मन तथा चेदिराडयम् ३१ सवृ
द्धबालेष्वथवा पार्थिवेषु महात्मसु ॥ कोनाहं मन्यते कृष्णं को वाप्येनं न पूजयेत् ३२ अथैनां दुष्कृतां पूजां शिशुपालो व्यवस्यति ॥ दुष्कृतायां यथान्याय्यं
तथाऽयं कर्तुं महति ३३ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्घाभिहरणे भीष्मवाक्यं नाम अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततो
भीष्मो विरराम महाबलः ॥ व्याजहारोत्तरतः सहदेवोऽर्थवद्वचः १ केशवं केशिंहं तारमप्रमेयपराक्रमम् ॥ पूज्यमानं मया यो वः कृष्णं न सहते नृपाः २ सर्वेषां
बलिनां भूमिमेदं निहितं पदम् ॥ एवमुक्ते मया सम्यगुत्तरं प्रब्रवीतु सः ३ स एव हि मया वध्यो भविष्यति न संशयः ॥ मतिमंतश्च ये केचिदाचार्यपितरंगुरुम्
४ अर्च्यमर्चितं मर्त्या हि मनुजानं तु ते नृपाः ॥ ततो न व्याजहारैषां कश्चिद्बुद्धिमतां सताम् ५ मानिनां बलिनां राज्ञां मध्ये वै दर्शिते पदे ॥ ततोऽप तत्पुष्पवृष्टिः
सहदेवस्य मूर्धनि ६ अदृश्यरूपा वाचश्चाप्यब्रुवन्साधुसाध्विनि ॥ आविध्यदजितं कृष्णं भविष्यद्रूतजल्पकः ७ सर्वसंशयनिर्मोक्तानारदः सर्वलोकवित्
उवाचाखिलभूतानां मध्ये स्पष्टतरं वचः ८ कृष्णं कमलपत्राक्षं नार्चयिष्यंति ये नराः ॥ जीवन्मृतास्तु ते ज्ञेयानसंभाष्याः कदाचन ९

जरायुजादिभौतिकम् २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सर्वत्र सर्वदा सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेन संतमिति शेषः ३० उत्कृष्टधर्म आत्मदर्शनम् ३१ । ३२ । ३३ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भा
रतभावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ य एवं विधः कृष्णः स एव वसुदेवसूनुरिति सहदेवप्रतिज्ञानारदवचनाभ्यां निश्चेतुं मध्यायमारभते एवमुक्त्वेत्यादिना १ अप्रमेयो निर्गुण
त्वात् परंपश्चाद्वाविकार्यतत् आक्रामति व्याप्रातीति पराक्रमलपादानम् अप्रमेयश्चासौ पराक्रमश्चेति समासः शुद्धशबलब्रह्मरूपोऽयं केशिंहं तेत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ कृष्णं श्यामम्
७ । ८ ननु उपाध्यविवक्षया ब्रह्मभावोऽस्मदादीनामप्यस्ति तद्विवक्षायां तु फलशलाटुवत्कृष्णस्यास्माकंच ज्ञानैश्वर्यतारतम्येऽपि तस्य व्यावृत्तत्वेनास्मदादिवदुभयविधब्रह्मभावो

मास्त्येवेत्याशंक्याह कृष्णमिति यथा परिमाणतारतम्यस्वविभ्रातिराकाशादौ देशतः कालतश्च परिच्छेदाभावात्तदृष्टा तथाप्येव्येतारतम्यस्यापि द्रष्टव्या । ननु प्रलये कार्यमात्रनाश
स्य वक्तव्यत्वात्कथं कृष्णविग्रहस्य कालापरिच्छेद्यत्वं पुज्येतेति चेन्न तस्याकार्यत्वात् नहि पूर्वोदाहृतस्य हिरण्यइमंभुत्वादिविशिष्टस्य ब्रह्मणः कार्यत्वं वक्तव्यं । अंतस्तद्रूपोपदेशा
दिति न्यायविरोधात्शास्त्रान्यायविरोधाच्च । तत्र हि नित्यसिद्धेश्वरादवर्धनीयानां ज्ञानध्यानसिद्धानामीश्वराणामैश्वर्यं वियदादिजगत्सृष्टिसंहारादिव्यापारवर्जतेन सह भोगसा
म्यमात्रम् हेतुश्चात्रोक्तः असन्निहितत्वादिति भौतिकपदार्थसृष्ट्यादिसमकाले हि तेषां सृष्टिप्रलयाविति न ते मृतोत्पत्तिलयकाले सन्निहिताः अयंतुतदानीमपि सन्निहितोऽस्तीति नित्य एव व्य
वहारतः सर्गपरंपराया आद्यंतं गून्वस्वात्तद्वेत्तुहेतोरस्यापि तथास्वंदुर्वारम् । नन्वस्य नित्यत्वे तल्लोकादेरपि नित्यत्वं वाच्यम् । तथा चाद्वैतस्य तिरिति चेत्त्रातोसि यथात्रैलोक्यनाशेऽपि ब्र
ह्मलोकाद्यस्ति तथा ब्रह्मलोकनाशेऽपि तल्लोकादिकमस्ति यथासत्स्वपि ब्रह्मलोकादिषु अस्मदादीनां शुद्धकैवल्यमप्रतिहतं तथा तस्मिन्नपि सति भविष्यतीति कानोहानिः । ये तु तल्लोक
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पूजयित्वा च पूजार्हान् ब्रह्मक्षत्रविशेषवित् ॥ सहदेवो नृणां देवः समापयत कर्म तत् १० तस्मिन्नभ्यर्चिते कृष्णे सुनीथः शत्रुकर्ष
णः ॥ अतिताम्रेक्षणः कोपादुवाच मनुजाधिपान् ११ स्थितः सेनापतिर्योऽहं मन्यध्वं किंतु सांप्रतम् ॥ युधितिष्ठामसन्नह्यसमेतान् वृष्णिपांडवान् १२
इति सर्वान्समुत्साह्य राजस्तान्चेदिपुंगवः ॥ यज्ञोपघाताय ततः सोऽभं त्रयतराजभिः १३ तत्राहूता गताः सर्वे सुनीथप्रमुखा गणाः ॥ समदृश्यंतं संकुद्रा
विवर्णवदनास्तथा १४ युधिष्ठिराभिषेकं च वासुदेवस्य चार्हणम् ॥ न स्याद्यथा तथा कार्यमेवं सर्वे तदाऽब्रुवन् १५ निष्कर्षान्निश्चयात्सर्वे राजानः क्रोधमूर्च्छि
ताः ॥ अब्रुवंस्तत्र राजानो निर्वेदादात्मनिश्चयात् १६ सुहृद्विर्वार्यमाणानां तेषां हि वपुरावभौ ॥ आमिषादपकृष्टानां सिंहानामिव गर्जताम् १७ तंबलौघमपर्य
तराजसागरमक्षयम् ॥ कुर्वाणं समयं कृष्णो युद्धाय बुभुधेतदा १८ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्घाभिहरणसमाप्तिर्नाम ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥
॥ समाप्तं चेदमर्घाभिहरणपर्व ॥ अथ शिशुपालवधपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सागरसंकाशं दृष्ट्वा नृपतिमंडलम् ॥ संवर्तवाताभिहतं भीमं क्षुब्धमिवार्ण
वम् १ रोषात्प्रचलितं सर्वमिदमाह युधिष्ठिरः ॥ भीष्मं मतिमतां मुखं वृद्धं कुरुपितामहं २ बृहस्पतिं बृहतेजाः पुरुहूत इवाऽरिहा ॥ असौ रोषात्प्रचलितो महानृप
तिसागरः ॥ अत्रयत्प्रतिपत्तव्यं तन्मे ब्रूहि पितामह ३ यज्ञस्य च न विघ्नः स्यात्प्रजानां चाहितं भवेत् ॥ यथा सर्वत्र तत्सर्वं ब्रूहि मेऽद्यापितामह ४ इत्युक्तवति धर्म
ज्ञेधर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ उवाचे देवचो भीष्मस्ततः कुरुपितामहः ५ मा भैस्त्वं कुरुशादूलश्वासिंहं हंतुमर्हति ॥ शिवः पंथाः सुनीतोऽत्र मया पूर्वतरं वृतः ६

माप्तिरेव कैवल्यमित्याहुस्तदश्रोतमिति व्युत्पादितमन्यत्र । 'केचिदाहुरिमं सांबं केचिद्रिष्णुं परेरविम् ॥ केचिद्रणे शंकेप्यं वां मद्रिधाः पार्थसारथिम्' ॥ तस्माद्युक्तं कमलपत्राक्षस्य पूर्वो
क्तरीत्या असंगस्य साक्षाद्ब्रह्मत्वं इतरेषां तूपाधितादात्म्यव्यवहितमिति महान्भेदइति युक्तं कृष्णस्यार्चनयितमस्त्वम् । प्रत्यग्दशोरेव देहेन्द्रियाद्युपाधिसान्निध्यात् मुकुरमुखवत्कृष्णरूपे
ण चरमेजन्मनि परागृह्यात्मना भासमानत्वादिदिक् ९ । १० । ११ । १२ । १३ सुनीथः शिशुपालः १४ । १५ निर्वेदात् अपमानेन देहादौ वैराग्यात् आत्मनिश्चयात्स्वव
ल्वचननिश्चयात् १६ । १७ समयं संकेतम् १८ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ तत इति १ । २ अत्रस्वंतं भवेद्यन्न इति पा
ठे नः अस्माकं स्वंतं शुभोदकम् ३ । ४ । ५ शिवः पंथाः कृष्णाश्वरूपः सुनीतः सुनीतिसहितः ६

७।८।९।१० नूनमेतदिति । 'यद्यद्विभूतिमत्स्त्वंश्रीमदूर्जितमेववा ॥ तत्तदेवावगच्छत्वंमतेजोऽशसंभवं' इति भगवद्वचनात् शिशुपालोऽपि विभूतिमत्त्वात् पूर्वभगवत्पार्थदत्त्वाच्च पारमेष्ठ्यं
रंज्ञानैश्वर्यादिरूपं तेजोऽस्तितस्यादानंतदेहपातेनैव तंहं तुमिच्छतीत्यर्थः । पुनःशब्दो हिरण्याक्षायपक्षेया ११ । १२ आदातुं संहर्तुं विच्छते विपर्ययंप्राप्नोति १३ कुतः कृष्णोऽन्ये
मिति तदनन्यत्वाच्च सर्वस्येति भावः १४ । १५ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ननु विभीषिकाभिर्बह्वीभिरित्यादिग्रंथो भगवन्न
दापरत्वात्प्रभृताथवादः किंतु ध्यानमात्रं ध्येयसारूप्यप्रापकं तद्वेद्येणापि कर्तव्यमित्यतिशयोक्तिमात्रं ध्यानविधेस्तावकम् । अन्यथा भगवन्निकाकृतत्वादीनां 'भगवन्निकाकृतत्वादीनां
जैस्तमसिपातितः' इत्यादिदोषस्मरणमनुपपन्नं स्यात् । बृहदारण्यकपंचमे च ब्रह्मविदं याज्ञवल्क्यं द्विषतः शाकल्यस्य सद्यो मृत्युकोऽस्थनाचसंस्कारालाभेन दुर्गतिश्च सूचिता साक्षा
द्वद्विषस्तुततोऽप्यधिकं दुःखं वक्तव्यं स्यात् । अत्र च द्विषतोऽपि शिशुपालस्यापराधशतं ज्ञात्वा तस्मै भगवता स्वसायुष्यं दत्तमित्युच्यते तस्मान्निदाग्रंथः प्रकरणासंगते भगवत्समवेत

प्रसुप्ते हि यथासिंहेश्वानस्तस्मिन्समागताः ॥ भवेयुःसहिताः सर्वे तथेव सुधाधिपाः ७ वृष्णिर्सिंहस्य सुप्तस्य तथाऽमी प्रमुखे स्थिताः ॥ भवंते तात संकु
द्धाः श्वानः सिंहस्य सन्निधौ ८ न हि संबुध्यते यावत्सुप्तः सिंह इवाच्युतः ॥ तेन सिंहीकरोत्येतान् नृसिंहेति पुंगवः ९ पार्थिवान् पार्थिवश्रेष्ठः शिशुपालोऽप्यचे
तनः ॥ सर्वान्सर्वात्मना तातनेतु कामोयमक्षयम् १० नूनमेतत्समादातुं पुनरिच्छत्यधोक्षजः ॥ यदस्य शिशुपालस्य तेजस्तिष्ठति भारत ११ विष्णुताचा
स्य भद्रं ते बुद्धिर्बुद्धिमतावर ॥ चेदिराजस्य कौतये सर्वेषां च महीक्षिताम् १२ आदातुं च नरव्याघ्रोऽयं यमिच्छत्ययं तदा ॥ तस्य विष्णुवते बुद्धिरेवं चेदिपते
यथा १३ चतुर्विधानां भूतानां त्रिषु लोकेषु माधवः ॥ प्रभवश्चैव सर्वेषां निधनं च युधिष्ठिर १४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा ततश्च
दिपतिर्नृपः ॥ भीष्मं रूक्षाक्षरावाचः श्रावयामास भारत १५ ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि शिशुपालवधपर्वण्युधिष्ठिराश्वासनं नाम चत्वारि
शोऽध्यायः ४० ॥ ॥ ॥ ॥ शिशुपाल उवाच ॥ ॥ विभीषिकाभिर्बह्वीभिर्भीषयन्सर्वपार्थिवान् ॥ नव्यपत्रपसे कस्माद्बृद्धः सन्कुलपांसनः १

त्वाच्चाभूतार्थवाद एव तथा हि । त्रिविधोऽर्थवादः 'विरोधे गुणवादः स्यादनुवादोऽवधारिते ॥ मूर्तार्थवादस्तद्वचानादर्थवादस्त्रिषामतः' इत्युक्तलक्षणः । एतेषां क्रमाद्दुदाहरणानि । 'प्रजा
पतिरात्मनो वपासुदक्खिदत्' स्ववपात्स्ववने देहस्यैवनाशो भवतीत्यनुवादोऽयम् । 'अग्निर्हिमस्य भेषजम् । भेषातिर्यिह काण्वायनं भेषो भूत्विद्रो जहार' इत्यादीनि । तस्मादिह निव
कस्य मुक्तिर्विच्छेद्ये भूतार्थवाद एवेति चेन्न तद्वत्कृत्स्नस्यापि भारतस्य तथात्वापत्तेः । अनन्यगतिकप्रकरणबाधापत्तेश्चानर्थक्यप्रतिहतानां विपरीतबलाबलमितिन्यायेनाकाशादि
श्रुतिवर्तिदाश्रुतिरपि गौण्यात्स्यात् ब्रह्मपरतयानेयेति युक्तमुत्पश्यामः । अत एव श्रीमद्भागवतेऽपि हरिनिदाग्रंथः स्तुतिपरत्वेनैव व्याख्यातः श्रीधरस्वामिभिः । एवं भीष्मेण प्रबोधि
तः शिशुपालः स्वबोधमाविश्विकीर्णुं भीष्मं तान्महीकरोति विभीषिकाभिरिति । हेनव्यप सःत्वं कुलपांमध्ये वृद्धः सन्ननः अस्मान् पार्थिवान् बह्वीभिर्बिभीषिकाभिः भीषयन् कस्मात्प्रपसे
इतियोजना नोर्तुंस्तोतुं योग्यं नव्यं पाति गोपायतीति हे नव्यप हे परमेश्वर तत्त्वगूहनपर कुलपां कुलपतीनां कुलतारकाणां ब्रह्मविदां मध्ये वृद्धः सन्ननः अस्मान् पार्थिवान् शरीराकार
परिणतपृथिवीसात्रनिष्ठान् पृथिव्यंशबाहुल्यात् शरीरस्य पृथिवीत्वम् । 'यच्छरीरं सापृथिवी' इति श्रुतेश्च । देहाभिमानयुक्तान् बह्वीभिर्नानाविधभेदवतीभिर्बिभीषिकाभिः संसारमिति हेतु

भिः प्रमातृत्वप्रमुखाभिः कर्तृत्वभोक्तृत्वादिभिः भीषयन्भीषयितुं किमिति प्रपसे त्वया वृद्धेनास्माकं संसारमयं प्रदर्शनीयमेव ननु तत्रास्माकमधिकारमाज्ञं क्यमीति हरंतस्वंगोपनीयमित्यर्थः
१ ननु वस्तुतत्त्वमपि उक्तमेवेत्याशंक्य यथा ज्ञातं तथानोक्तमित्याह युक्तमिति तृतीयायां प्रकृतवैततात्वया एतदेव धर्मादपेतार्थं वक्तुं युक्तमित्यन्वयः । द्वे प्रकृतीपरिणामिन्यो माया तस्यां
चित्प्रतिबिम्बश्च । तृतीयाप्रकृतिस्त्वेतदुभयाध्यासाधिष्ठाने निर्विशेषं वस्तु तत्र वर्ततावर्तमानेन तन्मात्रनिष्ठेन त्वया धर्मादपेतः मोक्षः तस्याकर्मसाध्यत्वात् तदर्थं । धर्मादित्यलुक्समासः ।
मोक्षार्थ एतदेव तृतीयप्रकृतिरूपं वक्तुं युक्तम् ननु सगुणं । अस्माकं ब्रह्मलोकांतस्योपासनाफलस्यानपेक्षितत्वादित्यर्थः । एवं च यथा ज्ञातं तथानोक्तमित्युक्तं भवति उक्तेऽर्थहेतुमाह त्वंहिसर्वं
कुरुतम इति २ एतदेव सद्दृष्टांतं विवृणोति नावीति यथाऽरित्रकर्णधारादिमत्यां महाना विसंबद्धाच्छुद्रानौः पारंप्राप्नोति । यथावाऽश्वशरीरं जडत्वात् अंधः अन्नं । 'भिस्सास्त्रीभक्तं
धोऽन्नं' इत्यमरः । अन्वियात् अनुलक्षीकृत्य चलेत् । अन्नं ह प्राण इति श्रुतेरनुभवाच्च । तथाभूताः त्वदधीनगतयस्त्वदधीनजविनाश्च कौरव्याः येषां चास्मदादीनां त्वं अग्रणीः पुरोभूत्वात्पु
वार्थप्रापकस्तेऽपि तथाभूता एवेत्यर्थः । तस्मादनन्यगतिकानामस्माकं अवश्यं त्वया उपदेशः कर्तव्य इति भावः ३ पूतनेति अस्थसगुणब्रह्मणः प्रव्यथितानिर्गुणेऽपि गुणारोपेण वस्तुतत्त्वमो

युक्तमेतत्तृतीयायां प्रकृतौ वर्ततात्वया ॥ वक्तुं धर्मादपेतार्थं त्वंहिसर्वं कुरुतमः २ नाविनौरिव संबद्धायथाऽधोऽधोऽधमन्वियात् ॥ तथाभूता हि कौरव्यायेषां
भीष्मत्वमग्रणीः ३ पूतनाघातपूर्वाणिकर्माण्यस्य विशेषतः ॥ त्वया कीर्तयताऽस्माकं भूयः प्रव्यथितं मनः ४ अवलितस्य मुखस्य केशवंस्तोतुमिच्छतः ॥
कथं भीष्मनते जिह्वाशतधेयं विदार्थते ५ यत्र कुत्सा प्रयोक्तव्या भीष्मबालतरैर्नरैः ॥ तमिमं ज्ञानवृद्धः सन्नगोपं संस्तोतुमिच्छसि ६ यद्यनेन हता बाल्येशकु
निश्चित्रमत्र किम् ॥ तौ वाऽश्ववृषभौ भीष्मयौ न युद्धविशारदौ ७ चेतनारहितं काष्ठं यद्यनेन निपातितम् ॥ पादेन शकटं भीष्मतत्र किंकृतमद्भुतम् ८
वल्मीकमात्रः सप्ताहं यद्यनेन घृतोऽचलः ॥ तदापोवर्द्धनो भीष्मनतश्चित्रं मतं मम ९ भुक्तमेतेन बहून्क्रोडतानगमूर्धनि ॥ इति ते भीष्मशृण्वानाः परे विस्म
यमागताः १० यस्य चानेन धर्मज्ञभुक्तमन्नं बलीयसः ॥ सचानेन हतः कंस इत्येतन्न महाद्भुतम् ११

पनात् दुःखितमित्यर्थः ४ अवेति । लिप्तस्य मुखस्य इच्छत इति कर्मणि षष्ठ्यः । लिप्तं विषयसंगिनं मुखं मूर्धं केशवंस्तोतुमिच्छतं अत्र तुच्छमापि भगवत्कर्मपांशुः हितोपदेशेनेति भावः ।
अत्याश्चर्यमेतदित्याह कथमिति हे भीष्महे विद्व हे विद्वन् नतेन मेमादृशोऽपि उपनतेऽप्येदं जिह्वाशतधेयं त्वया शतधा कथं नर्हते प्रेयते अनेकेः प्रकारैः तत्त्वं प्रतिपादयितुमिति शेषः ५
यत्रेति यत्र सगुणे कुत्सानिदाबालतरैः आपातत उपनिषन्मात्राध्येतृभिर्बहुभिः । बालेतरैरिति पाठे वृद्धैरपि । 'यन्मनसान्मनुते येनाहुर्भनोऽमृतं ॥ तदेव ब्रह्मत्वं विद्विनेदं यद्विदमुपासते' इत्य
ब्रह्मत्वे कुत्सा प्रयोक्तव्या । तमिमंगोपयतीति गोपः तंगोपं व्यधिकरणे द्वितीये । तस्य शबलस्य गूहनकर्तारं शुद्धं संस्तोतुं संस्तोतुमिच्छसि । प्रार्थनायां पंचमोलकारः । तं प्रस्तोतुं
इच्छां कुर्वित्यर्थः ६ अनंतब्रह्मांडाधिपे मायाविन्यपि पूतनाघातादिकमत्यंततुच्छमित्याह यद्यनेन हता बाल्येशकुनिः पूतना पादांतरे शकुनिवत् खेचरवृणावर्तः ७ । ८ । ९ । इति ते
त्वत्तः शृण्वानाः विस्मयमागताः नाहमित्यर्थः १० यस्य चेति यस्य द्रौपद्यादेः अन्नं अदनीयं शाकलेशादिभुक्तं सचकंसः कामयमानो दुर्वासः स्तृष्यादिकं इच्छन् अनेन कृष्णेन हतः
गतः अनुसृतः । हेते गत्यर्थत्वात् । तदिष्टं संप्रादितमित्यर्थः । सर्वात्मनि कृष्णेशाकलेशेन नृषे विश्ववृषिर्जातित्यपि नाद्भुतमित्यर्थः ११

नतेनेशिशेष्यसमीपिकथयतांसतांमुखात्तद्वदंस्वदुकेपूतनावधादि मयाश्रुतम् । किंज्ञातस्यार्थस्यानिरूपणेनेतिभावः । हेकुलाधमकुलं गृहंअधमंयस्य गृहातीत सन्यासधर्मत । यत्तुवा
कयंअहंवक्ष्येवोदंशक्ष्येतत्कुरु आमधर्मज्ञ अपक्वधर्मःक्षयिष्णुफलत्वात्कर्मोपास्तीतदभिज्ञं मांप्रति तदेववाक्यंअपूर्वार्थप्रतिपादकंवचः निर्गुणब्रह्मविषयंफुट । तच्चाहंज्ञातुंशक्ष्येइत्यर्थः
१२ स्त्रीष्विति प्रतिश्रेयोऽगीकारः यश्चस्वयित्वेनांगीकृतस्तस्मिन्नित्यर्थः । 'प्रतिश्रयःसभायांचाश्रये'इतिभेदिनी १३ हिंसायाअनिष्टसाधनत्वमुक्तं तस्वयिविज्ञानवातिवितथंव्यर्थम् ।
'हत्वाऽपिसइमांछोकाब्रह्मति ननिबध्यते'इत्युक्तेः १४ ज्ञानेति ज्ञातज्ञापनंव्यर्थमित्यर्थः १५ गोघ्नइति गांवाचंइति हिनस्ति । 'यतोवाचोनिवर्तते'इति श्रुतेः । स्वस्माद्भाववर्तयति त
या स्त्रीवस्त्रीसृष्टौसहायभूता मायातद्धता वाचामायिकस्य गुणवतःस्तुतिःकर्तव्या असौत्वमायःवागतीतः कथंसंस्तवमर्हति नकथमपीति १६ मतिमतांमतिमद्भिःश्रेष्ठः प्रशस्यतमः
संभावयतीति जनार्दनः संसारवर्द्धनेनजनपीडनकरः मायावीईश्वरः त्वद्वाक्यात् तववश्यवचसोवाक्यात्एतत्सर्वं पूतनाघातादिआत्मानि संभावयतिसत्यत्वेनैवदर्शयति श्रेष्ठेनत्वया
यदेववक्तव्यंतदेवलोकःसत्यमित्यध्यवस्यति वस्तुतस्तु एतत्सर्वं कृष्णेक्रियारोपणंवितथं । 'निष्कलंनिष्क्रियं' इत्यादिश्रुतेः १७ तत्र 'सर्वेब्रह्मवदिष्यंतिसंप्राप्तुकलौयुगे । नानुतिष्ठं
नतेश्रुतमिदंभीष्मनूनंकथयतांसताम् ॥ यद्वक्ष्येत्वामधर्मज्ञंवाक्यंकुरुकुलाधम १२ स्त्रीषुगोषुनशस्त्राणिपातयेद्ब्राह्मणेषुच ॥ यस्यचान्नानिभुंजीतयत्रच
स्यात्प्रतिश्रयः १३ इतिसंतोऽनुशासंतिसज्जनंधर्मिणःसदा ॥ भीष्मलोकेहितस्सर्वंवितथंत्वयिदृश्यते १४ ज्ञानवृद्धंचवृद्धंचभूयांसंकेशवंमम ॥ अजान
तइवाख्यासिसंस्तुवन्कौरवाधम १५ गोघ्नःस्त्रीघ्नश्चसनभीष्मत्वद्वाक्याद्यदिपूज्यते ॥ एवंभूतश्चयोभीष्मकथंसंस्तवमर्हति १६ असौमतिमतांश्रेष्ठोयए
षजगतःप्रभुः ॥ संभावयतिचाप्येवंत्वद्वाक्याच्चजनार्दनः ॥ एवमेतत्सर्वमितितत्सर्वंवितथंध्रुवम् १७ नगाथागाथिनंशास्तिबहुचेदपिगायति ॥ प्रकृति
यांतिभूतानिभूर्लिङ्गशकुनिर्यथा १८ नूनंप्रकृतिरेषातेजघन्यानात्रसंशयः ॥ अतःपापीयसीचैषांपांडवानामपीष्यते १९ येषामर्च्यतमःकृष्णस्त्वंच
येषांप्रदर्शकः ॥ धर्मवांस्त्वमधर्मज्ञसतांमार्गादवह्रुतः २० कोहिधर्मिणमात्मानंजानन्नज्ञानविदांवरः ॥ कुर्याद्यथात्वयीभाष्मकृतंधर्ममवेक्षता २१ चेत्वंधर्म
विजानासियदिप्राज्ञामतिस्तव ॥ अन्यकामाहिधर्मज्ञाकन्यकाप्राज्ञमानिना ॥ अंबानामेतिभद्रंतेकथंसाऽपहृतात्वया २२ तांत्वयाऽपहृतांभीष्मकन्या
नैषितवान्यतः ॥ भ्राताविचित्रवीर्यस्तेसतांमार्गमनुष्ठितः २३

इति । शब्दमात्रं वदंति नशमादिपराभवति तादृशोभीष्मो नभवतीत्याह द्वाभ्यां नगायेति । भूर्लिङ्गो नाम भूशायीपक्षी मासाहसमित्यनिशंवदन्नपि सिंहदंष्ट्रांतरस्थं मांसमादत्ते स्वयं
साहसमतिशयितं करोति तथानर्हि सादिकं कर्तव्यमिति वदन्नन्योर्हि साभेव करोतित्यर्थः १८ त्वं तु अस्मिन् चरमे जन्मानि यथावदसितथैव करोषित्याह नूनमिति प्रकृतिः शरीरं जघन्या च
रेमा तथा पांडवानामपि प्रकृतिर्जघन्याऽतः हेतोः पापीयसी वेदोक्तधर्मसंरक्षकरा । पापीति पाः वेदोक्तो धर्म इति पाखंडपदनिर्वचनेन व्यासेनैव व्याख्यातत्वात् तं पापीति पापा अतिशये
न पापा पापीयसीतियोगात् १८ चरमे देहत्वे गमकमाह येषामिति अतो हेतोः सर्वथात्वं अवेतिसंबंधः । कं अवेत्युच्यते यः अधर्मज्ञः धर्मज्ञो न भवति यश्च सतां मार्गात् प्रतुष्टयुतः तमित्युक्त
च्छब्दाध्याहारेण योज्यम् २ यथावदसितथा करोषीत्येतद्दर्शयितुं भीष्मस्य ब्रह्मचर्यदाढर्षस्तौ तितपंचभिः कोहीति धर्मिणंधर्मोऽधिकारिणम् २१ अन्येति हे प्राज्ञमानिनात्यया स्तथाया
कन्यका सात्वतः कथं भद्रं आप न कथंचन दृष्टत्वात्तव ब्रह्मचर्यस्य २२ तव भ्राताऽपि तादृश इत्याह तामिति यदर्थं हृता सभ्राताऽपि तानैषितवान् अन्यकामाहीति पूर्वोक्तहेतोरेवेत्यर्थः २३

अंबानामन्याप्राथ्यमानेनापि त्वया ब्रह्मचर्येन त्यक्तमित्युक्ता धर्मसंकटेऽपि त्वया तत्रत्यक्तामित्याह दारयोरिति यस्य विचित्रवीर्यस्य हे प्राज्ञ तव भिषतः पश्यतः मानिनः मानवतः २४ को
हिधर्म इति हे भीष्म ते तव निकटे आर्हि वृत्रासुरस्तस्य धर्मो दंभदर्पादिः कोऽस्ति नकोऽपीत्यर्थः । तव कोपि दंभादिरासुरो धर्मो नास्ति अतः यदि दंधारयासि ब्रह्मचर्यं तद्वया व्यासेनेव त्व
याऽपि भ्रातृक्षेत्रेषु अपत्योत्पादनं कर्तुं कुमेवासीदित्यर्थः । वाशब्दोऽिवार्ये । ल्यब्लोपेपंचम्यौ । मोहंप्राप्येव क्लीबत्वं प्राप्येवमूर्च्छितवत् क्लीबवद्भासंभावितविष्टवं तव ब्रह्मचर्यमित्य
र्थः २५ नस्त्विति हे धर्मज्ञ कचिदपि साधने शमदमादौ तव उपचयं वृद्धिं न पश्यामीति न अपितु पश्याम्येव । हितेहितनिमित्तं त्वया वृद्धाश्च सेविता इत्यपि पश्यामि तत्र लिङ्गं य एवं धर्ममब्रवी
रिति २६ एवं कृष्णस्यैव पूज्यत्वरूपं धर्म इष्टं दत्तमिति सार्द्धं श्लोकत्रयं वाक्यं इष्टादिकं अपत्यस्य षोडशीमपिकलानार्हति अनपत्यस्य च व्रतादिकं मोघमित्येवं अन्येनराः कथयंतीति
योजना २७ । २८ सत्त्वं अनपत्यः सन्न मिथ्याधर्म आध्यासिकधर्मोऽपत्योत्पादनादिः तस्य अनुसारकः तं अनुसर्तुं वृद्धो वयोतीतत्वादयो ग्योऽस्तीत्यर्थः । अनुशासनादिति पाठे मिथ्याध

दारयोर्यस्य चान्येन भिषतः प्राज्ञमानिनः ॥ तवजातान्यपत्यानि सज्जनाचरितेपथि २४ कोहिधर्मोऽस्ति ते भीष्म ब्रह्मचर्यमिदं वृथा ॥ यद्दारयसि मोहा
द्वाक्लीबत्वाद्दानसंशयः २५ नत्वहंतवधर्मज्ञपश्याम्युपचयं कचिच्च ॥ नहिते सेविता वृद्धाय एवं धर्ममब्रवीः २६ इष्टं दत्तमधीतं च यज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ॥ सर्व
मेतदपत्यस्य कलानार्हति षोडशीम् २७ व्रतोपवासैर्बहुभिः कृतं भवति भीष्मयत् ॥ सर्वतदनपत्यस्य मोघं भवति निश्चयात् २८ सोनपत्यश्च वृद्धश्च मिथ्या
धर्मानुसारकः ॥ हंसवत्त्वमपीदानीं ज्ञातिभिः प्राप्नुयावधम् २९ एवं हि कथयंत्यन्येन राज्ञानविदः पुरा ॥ भीष्मयत्तदहंसम्यक्वक्ष्यामितवशृण्वतः ३० वृद्धः कि
ल समुद्रांतिकाश्चिद्वंसोऽभवत्पुरा ॥ धर्मवागन्यथावृत्तः पक्षिणः सोऽनुशास्ति च ३१ धर्मचरतमाऽधर्ममितितस्य वचः किल ॥ पक्षिणः शुश्रुवुर्भीष्मसततंसत्य
वादिनः ३२ अथास्य भक्ष्यमाजन्हुः समुद्रजलचारिणः ॥ अंडजार्भीष्मतस्यान्ये धर्मार्थमिति शुश्रुम ३३ ते च तस्य समभ्याशे निक्षिप्यां डानि सर्वशः ॥ समुद्रां
मस्य मज्जंत चरंतो भीष्मपक्षिणः ३४ तेषामंडानि सर्वेषां भक्षयामास पापकृत् ॥ सहंसः संप्रमत्तानामप्रमत्तः स्वकर्मणि ३५ ततः प्रक्षीयमाणेषु ते षुते षंडजोऽप
रः ॥ अशंकतमहाप्राज्ञः सकदाचिद्दर्शह ३६ ततः सकथयामास दृष्ट्वा हंसस्य किलिबषम् ॥ तेषांपरमदुःखार्तः सपक्षी सर्वपक्षिणाम् ३७ ततः प्रत्यक्षतो दृष्ट्वा
पक्षिणस्ते समीपगाः ॥ निजघ्नस्तंतदाहंसं मिथ्यावृत्तं कुरुदह ३८ तेषां हंससधर्माणमपीमेव सुधाधिपाः ॥ निहन्युर्भीष्मसंकुद्धाः पक्षिणस्तमिवांडजम् ३९

मांनुशासनं देहाभिमानीयोग्यं शास्त्रविहायानपत्यश्च वृद्धश्च जातोऽस्ति संबंधः तस्मात्तदहंसवत्संन्यासिवत्ज्ञातिभ्यः ज्ञानेभ्यः तत्त्वज्ञानात् श्रवणादिव्यापारभेदात् बहुत्वं धर्मगतिमोक्ष
गत्यर्थस्य हंतैरिदं रूपं श्रवणमनननिदिध्यासनैः सस्यगनुष्ठितैरात्मानं प्राप्नुहीत्यर्थः २९ यस्त्वनृताभिसंधिः शब्देनैव ज्ञानं वदति न च ध्यानेन साक्षात्करोति सबध्यत इत्यस्मिन्नर्थे
साख्यायिकामाह एवं हीत्यादिना कुरुदह इत्यंतेन ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ तेषामिति ते इमेव सुधायाः शरीररूपायाः पृच्छ्याः अधिपाश्चालकाः प्रा
णाएकादशो द्वियाणि च त्वानिहन्युरपि इतरानिवनाना योनिपातेन हिंस्युरपि न तु हिंसितवंतः । तत्र हनने दृष्टांतः संकुद्धाः पक्षिणस्तमंडजा भवति । अपिकाका हिंसाया अमावं व्योतयति
तत्र हेतुः हंससधर्माणं । हंसाः ध्यानाभिज्ञवः तनुस्यंसदा ध्यायिषं जितप्राणैर्द्वियगणमित्यर्थः ३९

शाब्दपादित्यमेवलोकेबहुलं नत्वार्थिकमित्यर्थे पूर्वोक्तकार्यसंग्राहिकागाथाऽस्तीत्याह भाषाभिति ४० अभिहतेकाभादिभिः रोषि वदसि धर्म एतत्तवअशुचि अंडभक्षणकर्म वाच
 मतीयतेउक्तिविरुद्धमित्यर्थः ४१ ॥ इतिसभापर्वणिनेलकंठीये भारतमावदीपेएकाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ एवंभीष्मप्रशंसामुखेन हरिस्तुत्वासंप्रति जरासंधस्तुत्याऽपि तंस्तौ
 ति समेदस्यादिना 'निर्दोषं हिसमं ब्रह्म' इतिगीतोक्तेः समेद्व्यणि जरासंधोऽपि बहुमतः श्रेष्ठः यःअयं प्रस्यगात्मादासइतिमत्वाऽनेन स्वामिनाकृष्णेन युद्धं न इयेष नेच्छितवान् १
 अनेनेत्यन्वादेशादयमर्थस्य प्रतीचः तदर्थेन कृष्णेनामेदं दर्शयति केशवेनेति कः ब्रह्मा २ केशवादिभिर्यत्कृतं तदेवाह अद्वारेणेत्यादिना कृष्णेन जरासंधानुग्रहार्थगच्छता गजेन्द्रा
 नुग्रह इव चतुर्भुजं गरुडारूढंस्वरूपंनप्रकाशितं किंतुप्रासिद्धमपि कृष्णरूपं ब्राह्मणवेपेणाच्छादितं तत्रब्रह्मासाधुमन्यते अन्यथा सर्वेषांतस्वरूपदशां ब्रह्मलोकोल्लंघनेन ब्रह्मणोप
 मानोभबतीति दुःसहंतस्य तथाचश्रुतिः 'तस्मादेषांतत्र प्रियंयदेतन्मनुष्या विद्युः' इति । एषां देवानां एतत्तद्वत् अद्वारेणप्रवेशादिकं मानुषं नादृचमनुकुर्वतः शत्रुत्वाभिनयार्थं
 युक्तमेतत्लौकिकमर्यादाप्रदर्शनार्थम् ३ स्तुतिपक्षेचतुर्थी षष्ठ्यर्थे दुरात्मनो लोकस्याग्रे अस्मैकृष्णाय पाद्यंदातुंनेषितं तत्स्वरूपगूहनायेतिभावः ४ विकृतं भोजनप्रत्या
 गाथामप्यत्रगायंतियेपुराणविदो जनाः ॥ भीष्मयांतांचतेसम्यक्कथयिष्यामिभारत ४० अंतरात्मन्यभिहतेरौषिपत्ररथाशुचि ॥ अंडभक्षणकर्मैतत्तव
 वाचमतीयते ४१ इतिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिशिशुपालवधपर्वणिशिशुपालवाक्येएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ शिशुपालउवाच ॥ समेबहुमतो
 राजाजरासंधोमहाबलः ॥ योऽनेनयुद्धंनेयेषदासोऽयमितिसंयुगे १ केशवेनकृतंकर्मजरासंधवधेतदा ॥ भीमसेनार्जुनाभ्यांचकस्तत्साध्वितिमन्यते २
 अद्वारेणप्रविष्टेनछद्मनाब्रह्मवादिना ॥ दृष्टःप्रभावःकृष्णेनजरासंधस्यभूपतेः ३ येनधर्मात्मनाऽऽत्मानंब्रह्मण्यमविजानता ॥ नेषितंपाद्यमस्मैतदातुम
 ग्रेदुरात्मने ४ भुज्यतामितितेनोक्ताःकृष्णभीमधनंजयाः ॥ जरासंधेनकीरव्यकृष्णेनविकृतंकृतम् ५ यद्ययंजगतःकर्तायथैनंमूर्खमन्यसे ॥ कस्मान्नब्राह्म
 णंसम्यगात्मानमवगच्छति ६ इदंत्वाश्चर्यभूतंमेयादिमेपांडवास्त्वया ॥ अपकृष्टाःसतांमार्गान्मन्यंतेतच्चसाध्विति ७ अथवानैतदाश्चर्यंयेषांत्वमसिभार
 त ॥ खांसधर्माचवृद्धश्चसर्वार्थानांप्रदर्शकः ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वास्त्रुक्ष्णंरूक्षाक्षरंबहु ॥ चुकोपवालिनांश्रेष्ठोभीमसेनःप्रतापवान् ९
 रूयानंवेराभिनयायेत्यर्थः ५ एवंकृष्णेनसह जीवितैवैकमत्यंप्राप्याते कृष्णदर्शनेनैवप्राणांस्त्यजता तत्सायुज्यं प्राप्तमित्याह यद्ययमिति अयंजरासंधारूयो जीवपवजगतः
 कर्तामवेत् तर्हिपुनं मूर्खप्रतियथातथाकस्मात् अन्यसेचेष्टसे मूर्खवदेनंकथं मन्यसेइत्यर्थः । अत्रोत्तरग्रंथात् कृष्णस्तुतौ भीष्मेण पूतनावधादि असकृजरासंधपराजयांतं च
 वाक्यजातमुक्तमित्येयम् अयंच ब्राह्मणं ब्राह्मणवेपेणागतंकृष्णं मरणकालेपि कस्मात्आत्मानं प्रत्यगात्मभावेन सम्यक्नावगच्छति किंतुअवगच्छत्येव अयंभावः । जीवश्चेत्पर
 स्तर्हिजीवेन कृतंपरेणैव कृतमितिजीवो नस्तोतव्यः पर्यनुयोक्तव्यो वा । 'कोह्येवान्यात्कः प्राण्याद्यदेव आकाशाभानंदो न स्यात्' इतिश्रुतेः । तस्यैवसर्वचेष्टाप्रवर्तकत्वात् । तथा
 'अंतेमतिः सागतिः' इति स्मृतेरंतेकृष्णं पश्यतःकृष्णभावः सिद्धइतितस्य लोकदृष्ट्या कृष्णद्रोहित्वेपि न काचिद्धानिः अंतेकृष्णदर्शनहेतोरनेकजन्मांतरानुष्ठितस्य पुण्यपुंजस्यस
 स्वात्पुण्यवानेवेति स मंतव्यइति ६ एवंमूर्खाणां । विरुद्धवदाभासमानैर्वाक्यैः कृष्णंतद्रक्तांश्च स्तुत्वा संप्रत्यनुपदोक्तरीत्या सद्यःकैवल्यप्राप्तये कृष्णसन्निधौ मृत्युसंपादनार्थं ता
 नेवनिदाति स्पष्टार्थैर्वाक्यैः । इदं त्वित्यादिना । तुशब्दउक्तवैपरीत्यद्योतनार्थः ७ । ८ रूक्षं अर्थतः रूक्षाक्षरं शब्दतश्च ९

१० । ११ । १२ महासेनं कार्तिकेयम् १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिसभापर्वणिनेलकंठीयेभारतमावदीपेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ रास शब्दंचकार १
 तथापद्मप्रतीकाशेखभावयतविस्तृते ॥ भूयःक्रोधाभिताम्राक्षेरक्तेनेत्रेवभूवतुः १० त्रिशिखांभृकुटीचास्यददृशुःसर्वपार्थिवाः ॥ ललाटस्थांत्रिकूटस्थां
 गंगांत्रिपथगामिव ११ दंतान्सदंशतस्तस्यकोपादृशुराननम् ॥ युगांतिसर्वभूतानिकालस्येवजिघत्सतः १२ उत्पतंतंतुवेगेनजग्राहैनमनास्विनम् ॥
 भीष्मएवमहाबाहुर्महासेनमिवेश्वरः १३ तस्यभीमस्यभीष्मेणवार्यमाणस्यभारत ॥ गुरुणाविविधैर्वाक्यैःक्रोधःप्रशममागतः १४ नातिचक्रामभीष्मस्य
 सहिवाक्यमरिंदमः ॥ समुद्धृतोघनापायेवेलामिवमहोदधिः १५ शिशुपालस्तुसंकुद्धेभीमसेनेजनाधिप ॥ नाकंपततदावीरःपौरुषेस्वेव्यवस्थितः १६ उ
 त्पतंतंतुवेगेनपुनःपुनररिंदमः ॥ नसतंचितयामाससिंहःकुद्धोमृगंयथा १७ प्रहसंश्चाब्रवीद्वाक्यंचेदिराजःप्रतापवान् ॥ भीमसेनमभिकुद्धंद्वाभीमपराक्र
 मम् १८ मुंचैनंभीष्मपश्यंतुयावदेनंनराधिपाः ॥ मत्प्रभावविनिर्दग्धंपतंगमिववन्धिना १९ ततश्चेदिपतेर्वाक्यंश्रुत्वातत्कुरुसत्तमः ॥ भीमसेनमुवाचे
 दंभीष्मोमतिमतांवरः २० ॥ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिशिशुपालवधपर्वणिभीमक्रोधेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥
 ॥ चेदिराजकुलेजातरुषक्षएषचतुर्भुजः ॥ रासभारावसदृशंरासचननादच १ तेनास्यमातापितरौत्रेसतुस्तौसबांधवौ ॥ वैकृतंतस्यतौदृष्ट्वात्यागाय
 कुरुतांमतिम् २ ततःसभार्यंनृपतिसामात्यंसपुरोहितम् ॥ चिंतासंमूढहृदयंवागुवाचाशरीरिणी ३ एषतेनृपतेपुत्रःश्रीमान्जातोबलाधिकः ॥ तस्माद्
 स्मान्भेतव्यमव्यग्रःपाहिवैशिशुम् ४ नचैतस्यमृत्युर्वैनकालःप्रत्युपस्थितः ॥ मृत्युर्हतास्यशस्त्रेणसचोत्पन्नोनराधिप ५ संश्रुत्योदाहृतंवाक्यंभूतमं
 तर्हितंततः ॥ पुत्रस्त्रेहाभिसंतप्ताजननीवाक्यमब्रवीत् ६ येनेदमीरितंवाक्यंममैतंतनयंप्रति ॥ प्रांजलिस्तंनमस्यामिब्रवीतुसपुनर्वचः ७ याथातथ्ये
 नभगवान्देवोवायदिवेतरः ॥ श्रोतुमिच्छामिपुत्रस्यकोऽस्यमृत्युर्भविष्यति ८ अंतर्भूतंततोभूतमुवाचेदंपुनर्वचः ॥ यस्योत्संगेगृहीतस्यभुजावभ्यधि
 काबुभौ ९ पतिष्यतःक्षितितलेपंचशीर्षाविवोरगौ ॥ तृतीयमेतद्बालस्यललाटस्थंतुलोचनम् १० निमज्जिष्यतियंदृष्ट्वासोऽस्यमृत्युर्भविष्यति ॥ व्यक्षं
 चतुर्भुजंश्रुत्वातथाचसमृदाहृतम् ११ पृथिव्यांपार्थिवाःसर्वेअभ्यौगच्छन्दिदृक्षवः ॥ तान्पूजयित्वासंप्राप्तान्यथाहंसमहीपतिः १२ एकैकस्यनृप
 स्याकेपुत्रमारोपयत्तदा ॥ एवंराजसहस्राणांपृथक्त्वेनयथाक्रमम् १३ शिशुरंकेसमारूढोनतत्प्रापनिदर्शनम् ॥ एतदेवतुसंश्रुत्यद्दारवत्यांमहाबलौ १४
 ततश्चेदिपुरीप्राप्तौसंकर्षणजनार्दनौ ॥ यादवौयादवींद्रुंस्वसारंतौपितुस्तदा १५

कुशलंबलकोशादिवृद्धिः अनामयं आरोग्यम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । अपराधशतमिति हिप्रसिद्धं वधाहाणामन्येषामपिमयाऽपराधशतं क्षाम्यं
हेपितृष्वसःतेपुत्रस्यतु संबंधवशात्सर्वथाक्षाम्यमेवेत्यर्थः २४ यःअह्यतेयुद्धायेति शेषः २५ ॥ इतिसमाष्वणि नैलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ नैवे
ति कृष्णस्यैवविनिश्चयइत्यनेन कृष्णप्रेरितोऽयंप्रलपतीत्युक्तम् १ कालपरीतात्माकालेनग्रस्तदेहः २ हरेस्तेजोऽशस्यास्य शिशुपालस्यपपहारिस्तस्वांशंआवालुं संहर्तुमिच्छति ।
पुनःअब्दोहिरण्यकशिखाद्यपेक्षया ३ । ४ । समुर्धुःकृष्णकोपयितुं मिथ्यैवसंकुद्धोऽपिसन् उत्तरंउत्कृष्टतरंवचनंउवाच ५ पुनस्तदेवाहद्विषतांनइति समानाधिकरणेपष्ठौ केशव

अभिवाद्यथान्यायंयथाश्रेष्ठंनृपंचताम् ॥ कुशलानामयंपृष्ठानिषण्णौरामकेशवौ १६ साम्यच्यंतौतदावीरौप्रीत्याचाभ्यधिकंततः ॥ पुत्रंदामोदरोत्संगेदेवी
संन्यदधात्स्वयम् १७ न्यस्तमात्रस्यतस्यांकेभुजावभ्यधिकानुभौ ॥ पेततुस्तच्चनयनंन्यमज्जतललाटजम् १८ तदृष्ट्वाव्यथितात्रस्तावरंकृष्णमयाचत ॥
ददस्वमेवरंकृष्णभयार्तायामहाभुज १९ त्वंह्यार्तानांसमाश्वासोभीतानामभयप्रदः ॥ एवमुक्तस्ततःकृष्णःसोऽब्रवीद्यदुनंदनः २० मामैस्त्वंदेविधर्मज्ञेन
मतोऽस्तिभयंतव ॥ ददामिकंवरंकिंचकरवाणिपितृष्वसः २१ शक्यंवायादिवाशक्यंकरिष्यामिवचस्तव ॥ एवमुक्ताततःकृष्णमब्रवीद्यदुनंदनम् २२ शि
शुपालस्यापराधानक्षमेधास्त्वंमहाबल ॥ मत्कृतेयदुशार्दूलविद्धयेनंमेवरंप्रभो २३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अपराधशतंक्षाम्यंमयाह्यस्यपितृष्वसः ॥ पु
त्रस्यतेवधार्यस्यमात्वंशोकेमनःकथाः २४ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमेषनृपःपापःशिशुपालःसुमंदधीः ॥ त्वासमाहूयतेवीरगोविदवरदर्पितः २५ ॥ इतिश्री
मन्महाभारतेसमाष्वणिशिशुपालवधपर्वणिशिशुपालवृत्तांतकथनेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ नैषाचेदिपतेर्बुद्धिर्ययात्वाह्यते
ऽच्युतम् ॥ नूनमेषजगद्गर्तुःकृष्णस्यैवाविनिश्चयः १ कोहिमांभीमसेनाद्यक्षितावर्हतिपार्थिवः ॥ क्षेप्तुंकालपरीतात्मायथैषकुलपांसनः २ एषह्यस्यमहां
बाहुस्तेजोऽश्वहरेर्ध्रुवम् ॥ तमेवपुनरादातुमिच्छत्युततथाविभुः ३ येनैषकुरुशार्दूलशार्दूलइवचेदिराट् ॥ गर्जत्यतीवदुर्बुद्धिःसर्वानस्मानचितयन् ४
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोममृषेचैद्यस्तद्भीष्मवचनंतदा ॥ उवाचचैनंसंकुद्धःपुनर्भीष्ममथोत्तरम् ५ ॥ शिशुपालउवाच ॥ द्विषतांनोऽस्तुभीष्मैष
प्रभावःकेशवस्ययः ॥ यस्यसंस्तववक्तात्वंबंदिवत्सततोत्थितः ६ संस्तवेचमनोभीष्मपरेषारमतेयदि ॥ तदासंस्तौषिराज्ञस्त्वमिमंहित्वाजनार्दनम् ७ दरदं
स्तुहिबाल्हीकामिमंपार्थिवसत्तमम् ॥ जायमानेनयेनेयमभवद्धारितामही ८ वंगांगविषयाध्यक्षंसहस्राक्षसर्मबले ॥ स्तुहिकर्णमिमंभीष्ममहाचापविकर्षणम् ९

स्ययःप्रभावःसःद्विषतां तंद्विषतामप्यस्माकमस्तु ६ एवंइंश्वरप्रभावंप्राधर्यं तन्मूलहेतुंद्वेषमाहेतरस्तवेन संस्तवेचेत्यादिना हित्वेतिदघातेःरूपं जनार्दनंहृदिनिवाय तद्रूपत्वेन इत
रानुराज्ञःस्तुहीत्यर्थः निदापक्षेत्तज्जरेवार्थः ७ जायमानेनेतिपाठे दारिता भीमेनप्रापुरंकात्पतताशिलेव येनमही विदारिता । यजमानेनेति पाठ ऋत्विग्भ्यो दित्सताभयंमा
पिता । ब्राह्मणानामाधिपत्ये खलनिग्रहायोगादिति भावः ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ वैप्रतिसमः विगतःप्रतिसमोयस्यसतपा स्वार्थेतद्धितः अनुलङ्घ्यर्थः १५ केशवंआतिक्रम्यजयद्रथं किंप्रशंससीतियोज्यं निदापक्षेनुस्पष्टपवार्यः १६ । १७
१८ । १९ । २० । २१ शल्यादीनिनि स्तवायस्तुयतेइतिव्युत्पत्त्यास्तवः परमेश्वरःतस्मैतत्प्राप्तये किंनस्तौषि अपितुसर्वान् परमेश्वरत्वेनैवस्तुहीत्यर्थः २२ किंहीति पितामात्रेतिवत्
सहार्थयोगाभावेऽपि तृतीया वृद्धतमेनत्वयासह कथयतांउपदिशतांवृद्धानां वचनं यतोमयानश्रुतंततः किंकर्षुशक्यं अज्ञत्वादकिंचित्करोऽहमित्यर्थः २३ एवंस्वगर्वपरिहृत्ययत् ज्ञा
नंतदाहआत्मेति देहबुद्ध्या आत्मपरयोःस्तवोवा ईश्वरबुद्ध्यातयोर्द्वेषोवानकर्तव्यहाति तेत्वत्तःनःअस्माभिः श्रुतमितियोज्यम् २४ अस्तव्यंवाचामगोचरत्वात् मोहात् मोहंअज्ञानं
आश्रित्येतिल्यप्लोपे पंचमी मायिकैर्गुणैःसर्वैश्वर्यादिभिः निर्विशेषचिन्मात्रस्यकेशवस्यस्तवं कश्चित्तदभिज्ञोनानुमन्यते २५ एतदेवाहकथमिति मोभीष्मअजस्य अविद्योपाधोजे

यस्येमेकुंडलेदिव्येसहजेदेवनिर्मिते ॥ क्वचंचमहाबाहोबालार्कसहशप्रभम् १० वासवप्रतिमोयेनजरासंधोऽतिदुर्जयः ॥ विजितोबाहुयुद्धेनदेहभेदंचलं
मितः ११ द्रोणंद्रोणिंचसाधुत्वंपितापुत्रौमहारथौ ॥ स्तुहिस्तुत्याबुभौभीष्मसततंद्रिजसतमौ १२ ययोरन्यतरोभीष्मसंकुद्धःसचराचराम् ॥ इमांसु
मर्तीकुर्यान्निःशेषामितिमेमतिः १३ द्रोणस्यहिसमंयुद्धेनपश्यामिनराधिपम् ॥ नाश्वत्थाम्नःसमंभीष्मनचतौस्तोतुमिच्छसि १४ पृथिव्यांसागरांता
यांयोवैप्रतिसमोभवेत् ॥ दुर्योधनंतराजेद्रमतिक्रम्यमहाभुजम् १५ जयद्रथंचराजानंकृताखंडविक्रमम् ॥ इमंकिंपुरुषाचार्यलोकेप्रथितविक्रमम् ॥ अति
क्रम्यमहावीर्यंकिंप्रशंससिकेशवम् १६ वृद्धंचभारताचार्यंतथाशारद्वतंकृपम् ॥ अतिक्रम्यमहावीर्यंकिंप्रशंससिकेशवम् १७ धनुर्द्धराणांप्रवरंरुक्मिणंपुरु
षोत्तमम् ॥ अतिक्रम्यमहावीर्यंकिंप्रशंससिकेशवम् १८ भीष्मकंचमहावीर्यंदंतवक्रंचभूमिपम् ॥ भगदंतंयूपकेतुंजयत्सेनंचमागधम् १९ विराटद्रुपदौचो
भौशकुर्निचबृहद्रथम् ॥ विदानुर्विदावावंत्यौपांड्यैश्चेतमथोत्तमम् २० शंखंचसुमहाभागंवृषसेनंचमानिनम् ॥ एकलव्यंचविक्रांतंकालिंगंचमहारथ
म् ॥ अतिक्रम्यमहावीर्यंकिंप्रशंससिकेशवम् २१ शल्यादानपिकस्मात्त्वंनस्तौषिवसुधाधिपान् ॥ स्तवाययदितेबुद्धिर्वर्ततेभीष्मसर्वदा २२ किं
हिशक्यंमयाकर्तुंयद्द्वानांत्वयानृप ॥ पुराकथयतानूनंनश्रुतंधर्मवादिनाम् २३ आत्मनिंदाऽऽत्मपूजाचपरनिंदापरस्तवः ॥ अनाचरितमार्याणामिति
तेभीष्मनःश्रुतम् २४ यदस्तव्यमिमंशश्वत्सोहात्संस्तौषिभक्तिः ॥ केशवंतच्चतेभीष्मनकश्चिदनुमन्यते २५ कथंभोजस्यपुरुषेवर्गपालेदुरात्मानि ॥
समावेशयसेसर्वजगत्केवलकाम्यया २६

वस्यपुरुषेपुरिशये अंतरात्मनिसाच्चिदानंदरूपे वर्गः देहेन्द्रियादिसंवातःतस्यपालयितरि । 'कोहोवान्धातकःप्राण्यात् यदेषआकाशआनंदोनस्पात्' इति श्रुतेः । अदुरात्मानि उपाधिष
र्मकालुष्याहःस्थित आत्मादुरात्मा विराट्सूत्रेश्वराख्यः तद्विज्ञेजगत्कथं समावेशयसे नाहिमुदटन्यायेनात्रजगत्समावेशः अपरिणामित्वात्स्य किंतुहिरण्यसर्पन्यायेन तथाचाज्ञा
नमेवजगदुपादानं अयंतुतदाधिष्ठानमात्रम् यथोक्तम् । 'अस्यद्वैतंद्रजालस्य यदुपादानकारणं ॥ अज्ञानंतदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यते' इति । केवलस्यनिर्गुणस्यकाम्यया इच्छयास
गुणोपासकानानिर्गुणप्राप्तिः सद्योसंभवतित्यर्थः । पक्षेभोजस्यकंसस्यवर्गपालेगोसंधपाले २६

अथचेति तेत्वत्संबंधिनां एषांसांबुद्धिः प्रकृतिनयाति स्वकारणेनलीयते तर्हि भूलिंगशकुनिर्यथाऽन्यद्वदत्यन्यत्करोति तद्वत्तेशुद्धकामयंते शबलं वदंतीत्यर्थः भुवलिङ्गीति भूलिंगो विलशाबीपक्षिविशेषः । एषेतिपाठेषाअस्मदीयाबुद्धिः तेत्वदीयात्वद्वतेतियोज्यं तदास्वस्यैवशकुन्युपमत्वम् २७ अर्थविगर्हिताः उक्तिविपरीतक्रियया अर्थोविगर्हितोयासांताः २८ वाशतेशब्दकरोति २९ मांसागलं दंष्ट्रांतरलग्नस्य मांसस्यबहिर्निर्गतभागउल्लोम ३० इच्छतइति साहिपक्षिणीमृत्युमुखे प्रविष्टापितदुपेक्षया जीवन्तीयया लोकानुपदिशतिमासाहस मिति तथात्वमपिदेहधारित्वान्मृत्युमुखेपतितोपि मृत्युनाउपेक्षितोजीवसि अस्मांश्चोपदिशसिमृत्युमुखे नपतितव्यमितितत्रहेतुः अधर्मिष्ठेति सर्वधर्मशून्यं ब्रह्म अधर्मितत्रिष्ठ । ब्रह्मनिष्ठो हिमृत्युमुखेनपततीति वेदशास्त्रप्रसिद्धम् ३१ अत्रैवहेत्वंतरमाह इच्छतामिति पूजायांबहुवचनम् शंतनोःस्वपितुरिच्छयावरदानेनापि जीवसीत्यर्थः लोकविदिति द्विष्टकर्मतिच्छेदःलो

अथचैपानतेबुद्धिःप्रकृतिनयातिभारत ॥ मयैवकाथितंपूर्वभूलिंगशकुनिर्यथा २७ भूलिंगशकुनिर्नामपाश्वेहिमवतःपरे ॥ भीष्मतस्याःसदावाचःश्रूयंतेऽ र्थविगर्हिताः २८ मासाहसमितीदंसासततंवाशतेकिल ॥ साहसंचात्मनाऽतीवचरंतीनावुद्ध्यते २९ साहिमांसागलंभीष्ममुखात्सिंहस्यखादतः ॥ दंतां तरविलग्रंयतदादत्तेऽल्पचेतना ३० इच्छतःसाहिसिंहस्यभीष्मजीवत्यसंशयम् ॥ तद्वत्त्वमप्यधर्मिष्ठसदावाचःप्रभाषसे ३१ इच्छतांभूमिपालानांभी ष्मजीवस्यसंशयम् ॥ लोकविद्विष्टकर्माहिनान्योऽस्तिभवतासमः ३२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततश्चेदिपतेःश्रुत्वाभीष्मःसकडुकं वचः ॥ उ वाचेदंवचोराजंश्चेदिराजस्यश्रुण्वतः ३३ इच्छतांकिलनामाहंजीवाम्येषामहीक्षिताम् ॥ सोहंनगणयाम्येतांस्तृणेनापिनराधिपान् ३४ एवमुक्तेतुभी ष्मेणततःसंचुकुशुर्नृपाः ॥ केचिज्जहृषिरेतत्रकेचिद्भीष्मजगर्हिरे ३५ केचिदूर्ध्वहेष्वासाःश्रुत्वाभीष्मस्यतद्वचः ॥ पापोऽवलितोवृद्धश्चनायंभीष्मोऽर्हति क्षमाम् ३६ हन्यतांदुर्मतिर्भीष्मःपशुवत्साध्वयंनृपाः ॥ सर्वैःसमेत्यसंरब्धैर्दह्यतांवाकटाग्निना ३७ इतितेषांवचःश्रुत्वाततःकुरुपितामहः ॥ उवाचम तिमान्भीष्मस्तानेववसुधाधिपान् ३८ उक्तस्योक्तस्यनेहांतमहंसमुपलक्षये ॥ यत्तुवक्ष्यामितत्सर्वंश्रुणुध्वं वसुधाधिपाः ३९ पशुवद्भ्रातनं वामेदहनंवाक टाग्निना ॥ क्रियतांमूर्ध्निवोन्यस्तंमयेदंसकलंपदम् ४० एषतिष्ठतिगोविंदःपूजितोऽस्माभिरच्युतः ॥ यस्यवस्वरतेबुद्धिर्मरणायसमाधवम् ४१ कृष्ण माह्वयतामद्युद्धचक्रगदाधरम् ॥ यावदस्यैवदेवस्यदेहंविशतुपातितः ४२ ॥ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिशिशुपालवधपर्वणिभीष्मवाक्येचतु श्रुत्वारिंशोऽध्यायः ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततःश्रुत्वैवभीष्मस्यचेदिराडुरुविक्रमः ॥ युयुत्सुर्वासुदेवेनवासुदेवमुवाचह १

कआत्मा'आत्मानमेवलोकमुपासीत'इतिश्रुतेः तद्विद्विष्टं द्वेषयुक्तं हिंसां कर्मयस्येत्येवंविधोपिज्ञत्रियोऽपि अत्यंतं ब्रह्मविदसीत्यर्थः । पक्षांतरेतुस्पष्टार्थएवग्रंथः ३२ । ३३ एवंगूढा भिसंधिनाशिशुपालेन स्तुतोपिभीष्मः तस्याभिलषितंकेवल्यंदातुं तदुक्तीनारूढयानिदापरत्त्वमाश्रित्य वैरमुद्योतयन्नृवाच इच्छतांकिलेत्यादिना ३४ । ३५ । ३६ कटाग्निनाकक्षा ग्निना ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ कृष्णमिति देहंविशतित्वत्यनेनस्वस्य शिशुपालीयंवेकुंठात्पतनादिकंपूर्ववृत्तंविदितमस्तीतिदर्शितम् ४२ ॥ इतिसभापर्वणिनेलकंठीयभारतभावदी पेचतुश्रुत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ उरुविक्रमःउरुर्महान् विश्वव्यापी विक्रमः पादाविक्षेपोयस्य सशिशुपालो हरिणासहाभेदात् १

तावत्तरणं गच्छयावत्त्वानिहन्मि निश्चयेनप्राप्नोमि हंतेर्गत्यर्थत्वेन प्राप्स्यथत्वात्सद्यःकेवल्येषु मां जरासंधमिव जितमात्रं मा भुञ्चेत्यर्थः सहितं सर्वपांडवैरिति पांडवानामपि विष्णवंशत्वंदर्शयति २ अवध्याःअवधौ मर्यादायांसाधवः मर्यादापरिपालकाः भेमताः एषसेतुर्विष्टतिरेषां लोकानामसंभेदायेति परमात्मनस्तावन्मर्यादाविधारकत्वं स्पष्टं तदंश त्वात्पांडवानामपीत्यर्थः । अत्रहेतुमाह नृपतीनिति अराजा नास्तिरंजकोऽस्मादन्य इतिअराजा । 'एतस्यैवानंदस्यान्यानि भृताति मात्रामुपजीवंति । एषह्येवानंदयति'इत्यादिना परमात्मनएव मुख्यरंजकत्वश्रुतेः ३ त्वांदासं त्वा अंदासमितिच्छेदः त्वात्वांदां बंधः । अदिबंधनेधातुः । तंअस्याति क्षिपतीतिअंदासंबंधनाशकम् बाल्यादारभ्येतिशेषः दुर्मतिंअ

आव्हयेत्वारणंगच्छमयासार्द्धजनार्दन ॥ यावदद्यनिहन्मित्वांसहितं सर्वपांडवैः २ सहत्वयाहिमेवध्याःसर्वथाकृष्णपांडवाः ॥ नृपतीन्समतिक्रम्यैरराजा त्वमर्चितः ३ येत्वांदासमराजानंबाल्यादर्चीतिदुर्मतिम् ॥ अनहंमहं वत्कृष्णवध्यास्तइतिमेमतिः ४ इत्युक्त्वा राजशार्दूलस्तस्थौगर्जन्नमर्षणः ॥ एवमुक्त स्ततःकृष्णोमृदुपूर्वमिदं वचः ॥ उवाचपार्थिवान्सर्वान्ससमक्षंचवीर्यवान् ५ एषनःशत्रुरत्यंतपार्थिवाःसात्वतीसुतः ॥ सात्वतानानृशंसात्मानहितोऽनपका रिणाम् ६ प्राग्ज्योतिषपुरंयातानस्मान्ज्ञात्वानृशंसकृत् ॥ अदहद्वारकामेषस्वस्त्रीयःसन्नराधिपाः ७ क्रीडतोभोजराजस्यएषरैवतकेगिरौ ॥ हत्वावध्वा चतान्सर्वान्उपायात्स्वपुरंपुरा ८ अश्वमेधेहयंमध्यमुत्सृष्टरक्षिभिर्वृतम् ॥ पितुर्मैयज्ञविघ्नार्थमहरत्पापनिश्चयः ९ सवैरान्प्रतियातांचबभूरेपतप स्विनः ॥ भार्यामभ्यहरन्मोहादकामांतामितोगताम् १० एषमायाप्रतिच्छन्नःकरूपार्थेत्पस्विनीम् ॥ जहारभद्रां वैशालींमातुलस्यनृशंसकृत् ११ पितृष्वसुःकृतेदुःखंसुमहन्मर्षयाम्यहम् ॥ दिष्ट्याहंदिंसर्वराज्ञांसन्निधावद्यवर्तते १२ पश्यंतिहिभवंतोऽद्यमद्यतीवव्यतिक्रमम् ॥ कृतानितुपरोक्षं मेयानितानिनिबोधत १३ इमंत्वस्यनशक्ष्यामिक्षंतुमद्यव्यतिक्रमम् ॥ अवलेपाद्गार्हस्यसमग्रेराजमंडले १४ रुक्मिण्यामस्यमूढस्यप्रार्थनाऽऽसी न्मुमूर्षतः ॥ नचतांप्राप्तवान्मूढःशूद्रोवेदश्रुतीमिव १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमादिततःसर्वेसहितास्तेनराधिपाः ॥ वासुदेववचःश्रुत्वाचे दिराजं वयगर्हयन् १६ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाशिशुपालःप्रतापवान् ॥ जहासस्वनवद्वासंवाक्यंचेदमुवाचह १७ मत्पूर्वांरुक्मिणीं कृष्णसंसत्सुपरिकीर्तयन् ॥ विशेषतःपार्थिवेषुव्रीडांनकुरुपेकथम् १८ मन्यमानोहिकःसत्सुपुरुषःपरिकीर्तयेत् ॥ अन्यपूर्वांस्त्रियंजातुत्वदन्योमधुसूदन १९

महं दुःस्थितांमतिप्रवेष्टुंअनहंमित्यर्थः अहंवत् पूज्यवत्तेऽपिबध्याः अयोपसर्गस्य भागुरिमतेन अकारलोपः पूर्ववदर्थः ४ । ५ एवंगूढाशयेन स्तुतोऽपि भगवान् रूढयथाभिप्रायेण लोकदृष्ट्यातंहंतुवैरमाविष्करोति एषनःशत्रुरित्यादिना नहितः सुप्सुपोति समासःनैकधेर्यादिद्वत् द्वेषीत्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ सौवीरान् देशविशेषान् इतोहस्तिनापुरात्गतां प्रस्थितां सुवीरात्प्रतिपत्तौ चेतिपाठप्रतिपत्तौविवाहकाले बभूरोर्यादवस्य १० दोषांतरमाहएषइति करूपार्थेकरूपोदेशभेदः तद्राजार्थेअण् मायाप्रतिच्छन्नः कपटेनतद्वेषकृत्वेत्यर्थः वैशालीं विशालापुरी तदधिपस्यकन्याम् ११ । १२ तानिपूर्वांक्तानिनिबोधत १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । मत्पूर्वांपित्रादिभिःपूर्वमह्यप्रतिश्रुताम् १८ मन्यमानःस्वीकुर्वाणः १९

क्षमक्षमस्व श्रद्धापितृष्वसुर्वचसि अवश्यानुष्ठेयत्वबुद्धिः २० । २१ । २२ याचतःइतिपाठेयाचनं याचःतस्मात्प्रथमायेतसिः २३ याचितंमया दत्तप्रतिश्रुतं तानिज्ञतं आपराद्धानि
वधयिष्यामिवधं प्रापयिष्यामि । प्यंताववधशब्दात् २४ । २५ तेजोर्लिङ्गशरीरंअर्घ्यं संसारा नादितयाऽनादि २६।२७ तच्चमगवतास्वमहिमानं प्रकाशयतासर्वेषां दृष्टिविषयी

क्षमवायदितेश्रद्धामावाकृष्णमक्षम ॥ क्रुद्धाद्रापिप्रसन्नाद्विक्रमेत्वतोभविष्यति २० तथाब्रुवतएवास्यभगवान्मधुसूदनः ॥ मनसाऽचितयच्चक्रंदैत्यवर्ग
निषूदनम् २१ एतस्मिन्नेवकालेतुचक्रेहस्तगतेसति ॥ उवाचभगवानुच्चैर्वाक्यंवाक्यविशारदः २२ शृण्वंतुमेमहीपालायेनैतत्क्षमितंमया ॥ अपराध
शतंक्षाम्यंमातुरस्यैवयाचने २३ दत्तंमयायाचितंचतद्वैपूर्णंहिपार्थिवाः ॥ अधुनावधयिष्यामिपश्यतांमहीक्षिताम् २४ एवमुक्त्वायदुश्रेष्ठश्वेदिरा
जस्यतत्क्षणात् ॥ व्यपाहरच्छिरःक्रुद्धश्चक्रेणामित्रकर्षणः २५ सपपातमहाबाहुर्वज्राहतइवाचलः ॥ ततश्चेदिपतेर्देहात्तेजोऽर्घ्यंदददुर्नृपाः २६ उत्पतंतं
महाराजगगनादिवभास्करम् ॥ ततःकमलपत्राक्षंकृष्णंलोकनमस्कृतम् ॥ वंदेततदातेजोविवेशचनराधिप २७ तदद्भुतमन्यंतदृष्ट्वासर्वेमहीक्षितः ॥
यद्विवेशमहाबाहुंततेजःपुरुषोत्तमम् २८ अनभ्रेप्रवर्षयौःपपातज्वलिताशनिः ॥ कृष्णेननिहतेचैद्येचचालचवसुंधरा २९ ततःकेचिन्महीपालानाब्रु
वंस्तत्रकिंचन ॥ अतीतवाक्पथेकालेप्रेक्षमाणजनादर्दनम् ३० हस्तैर्हस्ताग्रमपरेप्रत्यर्पिषन्नमर्षिताः ॥ अपरेदशनैरोष्ठानदशनक्रोधमूर्च्छिताः ३१
रहश्चकेचिद्राण्यंयंप्रशंसुर्नराधिपाः ॥ केचिदेवतुमंरब्धामध्यस्थास्त्वपरेऽभवन् ३२ प्रहृष्टाःकेशवंजग्मुःसंस्तुवंतोमहर्षयः ॥ ब्राह्मणाश्चमहा
त्मानःपार्थिवाश्चमहाबलाः ३३ शंसुर्निर्वृताःसर्वेदृष्ट्वाकृष्णस्यविक्रमम् ॥ पांडवस्त्वब्रवीद्भ्रातृन्सत्कारेणमहीपातिम् ३४ दमघोषात्मजंवीरंसंस्कारय
त्माचिरम् ॥ तथाचकृतवंतस्तेभ्रातुर्वैशासनंतदा ३५ चेदीनामाधिपत्येचपुत्रमस्यमहीपतेः ॥ अभ्यर्षिचतदापार्थःसहैवसुधाधिपैः ३६ ततःसकु
रराजस्यक्रतुःसर्वसमृद्धिमान् ॥ यूनांप्रीतिकराराजनसबभौविपुलौजसः ३७ शांतविघ्नःसुखारंभःप्रभूतधनधान्यवान् ॥ अन्नवान्बहुभक्षश्चकेशवेनसुराक्षि
तः ३८ समापयामासचतंराजसूयंमहाक्रतुम् ॥ तंतुयज्ञंमहाबाहुरासमात्तेर्जेनादर्दनः ॥ ररक्षभगवान्शौरिःशार्ङ्गचक्रगदाधरः ३९ ततस्त्वबभूथस्नातंधर्मा
त्मानंयुधिष्ठिरम् ॥ समस्तंपार्थिवंक्षत्रमुपगम्येदमब्रवीत् ४० दिष्ट्यावर्द्धसिधर्मज्ञसाम्राज्यंप्राप्तधानसि ॥ आजमिडाजमिढानांयज्ञःसंवर्धितंत्वया ४१ कर्मणैतेन
राजेद्रधर्मश्चसुमहान्कृतः ॥ आपृच्छामोनरव्याघ्रसर्वकामैःसुपूजिताः ४२ स्वराष्ट्राणिगमिष्यामस्तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ श्रुत्वातुवचनंराज्ञांधर्मराजोयुधिष्ठिरः ४३

कृतंतेनअद्भुततमंप्रददर्शनम् । यद्विवेशमहाबाहुंततेजः पुरुषोत्तममित्वंतस्यशिशुपालवधस्य तात्पर्यं द्वेषादिनाप्यंतेभगवस्स्मरणं तत्प्राप्तिहेतुरितिवयोक्तंश्रीमद्भागवते । 'गोप्यःकामाद्भ
यात्कंसो द्वेषाच्चैद्यादयोनृपाः ॥ संवंधाहृष्णयः स्नेहाद्युभक्त्या वयंप्रभो'इति कृष्णंप्राप्ताइतिशेषः २८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ समाजयतप्रीणितवान् ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ संगृह्यानिष्ठय ६४ । ६५
त्वात्वांसंविदंसमयं ६६ अनुगमनादिशिष्टाचारप्रदर्शकोऽयायशेषःस्पष्टार्थः ६७ । ६८ इतिसभापर्वणिनेलकंडीयेमारतभावदीपेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ समाप्तेराजसूयेतु
यथार्हंपूज्यनृपतीन्भ्रातृन्सर्वानुवाचह ॥ राजानःसर्वेएवैतेप्रीत्याऽस्मान्समुपागताः ४४ प्रस्थिताःस्वानिराष्ट्राणिमामापृच्छचपरंतपाः ॥ तेऽनुव्रजत
भद्रंवोविषयांतंनृपोत्तमान् ४५ भ्रातुर्वचनमाज्ञायपांडवाधर्मचारिणः यथार्हनृपतीन्सर्वानिकैकंसमनुव्रजन् ४६ विराटमन्वयात्पूर्णेष्टष्टद्युम्नःप्रतापवान् ॥
धनंजयोयज्ञसेनंमहात्मानंमहारथम् ४७ भीष्मंचधृतराष्ट्रंचभीमसेनोमहाबलः ॥ द्रोणंतुससुतंवीरंसहदेवोयुधांपतिः ४८ नकुलःसुबलंराजनसहपुत्रं
समन्वयात् ॥ द्रौपदेयाःससौभद्राःपार्वतीयान्महारथान् ४९ अन्वगच्छंस्तथैवान्यानक्षत्रियान्क्षत्रियर्षभाः ॥ एवंसुपूजिताःसर्वेजग्मुर्विप्राःसहस्रशः
५० गतेषुपार्थिवेद्रेषुसर्वेषुब्राह्मणेषुच ॥ युधिष्ठिरमुवाचेदंवासुदेवःप्रतापवान् ५१ आपृच्छेत्वांगमिष्यामिद्वारकांकुरुनंदन ॥ राजसूयंक्रतुश्रेष्ठंदिष्ट्या
त्वंप्राप्तवानसि ५२ तमुवाचैवमुक्तस्तुधर्मराजोजनार्दनम् ॥ तवप्रसादाद्गोविंदप्राप्तःक्रतुवरोमया ५३ क्षत्रंसमग्रमपिचत्वत्प्रसादाद्देशेस्थितम् ॥ उपादाय
बलिंमुख्यंमामेवसमुपस्थितम् ५४ कथंत्वद्गमनार्थमेवाणीवितरतेऽनघ ॥ नह्यहंत्वाष्ट्रतेवीररतिंप्राप्नोमिर्हिचित् ५५ अवश्यंचैवंगंतव्याभवताद्वारका
पुरी ॥ एवमुक्तःसधर्मात्मायुधिष्ठिरसहायवान् ५६ अभिगम्याब्रवीत्प्रीतःपृथांपृथुयशाहरिः ॥ साम्राज्यंसमनुप्राप्ताःपुत्रास्तेऽप्यपितृष्वसः ५७ सिद्धा
र्थावसुमंतश्चसात्वंप्रीतिमवाप्नुहि ॥ अनुज्ञातस्त्वयाचारंद्द्वारकांगंतुमुत्सहे ५८ सुभद्रांद्रौपदींचैवसभाजयतकेशवः ॥ निष्कर्म्यांतःपुरातस्माद्युधिष्ठिर
सहायवान् ५९ स्नातश्चकृतजप्यश्चब्राह्मणान्स्वस्तिवाच्यच ॥ ततोमेघवपुःप्रख्यंस्यंदनंचसुकल्पितम् ६० योजयित्वामहाबाहुर्दाहकःसमुपस्थितः ॥
उपस्थितंरथंदृष्ट्वाताक्ष्यंप्रवरकेतनम् ६१ प्रदक्षिणमुपावृत्यसमारुह्यमहामनाः ॥ प्रययौपुंडरीकाक्षस्ततोद्वारवर्तीपुरीम् ६२ तंपद्म्यामनुव्रजध
र्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभिःसहितःश्रीमान्वासुदेवंमहाबलम् ६३ ततोमुहूर्तंसंगृह्यस्यंदनप्रवरंहरिः ॥ अब्रवीत्पुंडरीकाक्षःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ६४ अ
प्रमत्तःस्थितो नित्यंप्रजाःपाहिविशांपते ॥ पर्जन्यामिवभूतानिमहाद्भुममिवद्विजाः ६५ बांधवास्त्वोपजीवंतुसहस्राक्षमिवामराः ॥ कृत्वापरस्परैणैवंसंवि
दंकृष्णपांडवौ ६६ अन्योन्यंसमनुज्ञाप्यजग्मतुःस्वगृहान्प्रति ॥ गतेद्वारवर्तीकृष्णेसात्वतप्रवरेनृप ६७ एकोदुयोधनोराजाशकुनिश्चापिसौबलः ॥
तस्यांसभायांदिव्यायामूषतुस्तौनरर्षभौ ६८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिशिशुपालवधोनामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ समाप्तंच
शिशुपालवधपर्व ॥ ॥ अथयूतपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ समाप्तेराजसूयेतुक्रतुश्रेष्ठेसुदुर्लभे ॥ शिष्यैःपरिवृतोव्यासःपुरस्तात्समपद्यत १
क्रतुश्रेष्ठेसुदुर्लभे इत्यादेः सभायांरमणीयायांतस्यामास्तेनराधिप इत्यंतस्याध्यायस्यतात्पर्यंकुलक्षयानिमित्तभूतस्यकापुरुषस्यमरणमेवश्रेयइति सर्वैःसहप्रीत्याजीवितव्यमिति १

२।३।४।५।६।७।८। दिव्याअशनिपातादयः । आंतरिक्षाधूमकेत्वादयः । पार्थिवाःभूकंपादायः ९।१०।११।१२ कपालिकपालिनं सुपांशुलुगितिआर्षेद्वितीयालोपे
सतिपरमेव्योमन्नित्यादिवत्प्रातिपदिकमात्रंशिष्यते । विभक्तेःस्थानिवत्त्वाद्भ्रलोपाभावस्तस्यचापदांतस्यत्वादनुस्वारोऽपिभवतीति । मत्वर्थीयप्रत्ययांतरंवाकल्प्यंएवमन्यत्रापिज्ञेयम्
सोऽभ्ययादासनात्तूर्णभ्रातृभिःपरिवारितः ॥ पाद्येनासनादानेनपितामहमपूजयत् २ अथोपविश्यभगवान्कांचनेपरमासने ॥ आस्यतामितिचोवाच
मराजंयुधिष्ठिरम् ३ अथोपविष्टंराजानंभ्रातृभिःपरिवारितम् ॥ उवाचभगवान्व्यासस्ततद्वाक्यविशारदः ४ दिदृचावर्षसिकौतेयसाम्राज्यंप्राप्यदुर्लभम् ॥
वर्धिताःकुरवःसर्वेत्वयाकुरुकुलोद्ग्रह ५ आपृच्छेत्वांगमिष्यामिपूजितोऽस्मिंविशांपते ॥ एवमुक्तःसकृष्णेनधर्मराजोयुधिष्ठिरः ६ अभिवाद्योपसंगृह्यपि
तामहमथाब्रवीत् ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ संशयोद्विपदांश्रेष्ठममोत्पन्नःसुदुर्लभः ७ तस्यनान्योऽस्तिवक्तावैत्वामृतेद्विजपुंगव ॥ उत्पातांस्त्रिवि
धानप्राहनारदोभगवानृषिः ८ दिव्यांश्वेवांतरिक्षांश्चपार्थिवांश्चपितामह ॥ अपिचैद्यस्यपतनाच्छन्नमोत्पातिकंमहत् ९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ रा
ज्ञस्तुवचनंश्रुत्वापराशरसुतःप्रभुः ॥ कृष्णद्वैपायनोव्यासइदंवचनमब्रवीत् १० त्रयोदशसमाराजन्नुत्पातानांफलंमहत् ॥ सर्वक्षत्रविनाशायभविष्यति
विशांपते ११ त्वामिकंकारणंकृत्वाकालेनभरतर्षभ ॥ समेतंपार्थिवंक्षत्रंक्षयंयास्यतिभारत ॥ दुर्योधनापराधेनभीमार्जुनवलेनच १२ स्वप्नेद्रक्ष्यसिराजं
द्रक्ष्यपतिवृषध्वजम् ॥ नीलकंठंभवंस्थाणुकपालिंत्रिपुरांतकम् १३ उग्ररुद्रंपशुपतिंमहादेवमुमापतिम् ॥ हरंशर्ववृषशूलंपिनाकिंछक्तिवाससम् १४
कैलासकूटप्रतिमंवृषभेऽवस्थितंशिवम् ॥ निरीक्षमाणंसततंपितृराजाश्रितांदिशम् १५ एवमीदृशकंस्वप्नंद्रक्ष्यसित्वंविशांपते ॥ मातृकृतेह्यनुध्याहिका
लोहिदुरतिक्रमः १६ स्वस्तितेऽस्तुगमिष्यामिकैलासपर्वतंप्रति ॥ अप्रमत्तःस्थितोदांतःपृथिवीपरिपालय १७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमु
क्त्वासभगवान्कैलासपर्वतंययौ ॥ कृष्णद्वैपायनोव्यासःसहशिष्यैःश्रुतानुगैः १८ गतेपितामहेराजार्चिताशोकसमन्वितः ॥ निःश्वसन्कृष्णमसकृतमेवार्थं
विचिंतयन् १९ कथंतुदैवंशक्येतपौरुषेणप्रवाधितुम् ॥ अवश्यमेवभवितायदुक्तंपरमर्षिणा २० ततोऽब्रवीन्महातेजाःसर्वान्भ्रातृन्युधिष्ठिरः ॥ श्रुतंवे
पुरुषव्याघ्रायन्माद्वैपायनोऽब्रवीत् २१ तदातद्वचनंश्रुत्वामरणेनिश्चितामतिः ॥ सर्वक्षत्रस्यनिधनेयद्यहंहेतुरीप्सितः २२ कालेननिर्मितस्तातकोम
मार्थोऽस्तिजीवतः ॥ एवंब्रुवंतंराजानंफाल्गुनःप्रत्यभाषत २३ माराजन्कइमलंघोरंप्राविशोबुद्धिनाशनम् ॥ संप्रधार्यमहाराजयत्क्षमंतत्समाचार
२४ ततोऽब्रवीत्सत्यंघृतिभ्रातृन्सर्वान्युधिष्ठिरः ॥ द्वैपायनस्यवचनंतत्रैवसमचिंतयन् २५ अद्यप्रभृतिमद्रवंःप्रतिज्ञाभेनिबोधत ॥ त्रयोदशसमास्ता
तकोममार्थोऽस्तिजीवतः २६ नप्रवक्ष्यामिपरुषंभ्रातृन्न्यांश्चपार्थिवान् ॥ स्थितोनिदेशेज्ञातीनांयोक्ष्येतत्समुदाहरन् २७

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७ ॥

२८।२९।३०।३१।३२।३३ ॥ इतिसभापत्राणि नैलकंठीयेभारतभावादीपेष्टचस्वारिशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ वसन्दुर्योधनस्तस्यामित्याद्यध्यायद्वयस्यतात्पर्यंपापिष्ठःपरकल्याणंदृष्ट्वा
रणमिच्छतिछलेनपरलक्ष्मींवाहर्तुमिच्छति निर्घणइति १ अभिप्रायान्देवादीनांकीडातरस्थानाद्यभिनयप्रदर्शकचित्रादिगतानाशयविशेषान् । नागसाह्वयेनागेनहस्तिनासमानना
एवंमेवर्तमानस्यस्वसुतेष्वितरेषुच ॥ भेदोनभवितालोकेभेदमूलोहिविग्रहः २८ विग्रहंदूरतोरक्षन्प्रियाण्येवसमाचरन् ॥ वाच्यतांगमिष्यामिलोकेषु
मनुजर्षभाः २९ भ्रातृज्येष्ठस्यवचनंपांडवाःसंनिशम्यतत् ॥ तमेवसमवर्तंतधर्मराजहितेरताः ३० संसत्सुसमयंकृत्वाधर्मराड्भ्रातृभिःसह ॥ पितृस्तर्प्यं
यथान्यायंदेवताश्चविशांपते ३१ कृतमंगलकल्याणोभ्रातृभिःपरिवारितः ॥ गतेपुक्षत्रियेद्रेषुसर्वेषुभरतर्षभ ३२ युधिष्ठिरःसहामात्यःप्रविवेशपुरोत्तमम् ॥
दुर्योधनोमहाराजशकुनिश्चापिसौबलः ॥ सभायारमणीयायांतत्रैवास्तेनराधिप ३३ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिपूतपर्वणियुधिष्ठिरसमयेषदचत्वारि
शोऽध्यायः ॥४६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वसन्दुर्योधनस्तस्यांसभायांपुरुषर्षभ ॥ शनैर्ददर्शतांसर्षिसभांशकुनिनासह १ तस्यादिव्यानभिप्रायान्द
दर्शकुरुनंदनः ॥ नदृष्टपूर्वायेतेननगरेनागसाह्वये २ सकदाचित्सभामध्येघातंराष्ट्रोमहीपतिः ॥ स्फाटिकंस्थलमासाद्यजलमित्यभिशंकया ३ स्वस्रोत्क
र्षणंराजाकृतवान्बुद्धिमोहितः ॥ दुर्मनाविमुखश्चैवपरिचक्रामतांसभाम् ४ ततःस्थलेनिपतितोदुर्मनाब्रीडितोऽनृपः ॥ निःश्वसन्निमुखश्चापिपरिचक्राम
तांसभाम् ५ ततःस्फाटिकतोयांवेस्फाटिकांबुजशोभिताम् ॥ वापीमत्वास्थलमिवसवासाःप्रापतज्जले ६ जलेनिपतितंदृष्ट्वाभीमसेनोमहाबलः ॥ जहास
जहसुश्चैवकिंकराश्चसुयोधनम् ७ वासांसिचशुभान्यस्मैप्रददूरजशासनात् ॥ तथागतंतुतंदृष्ट्वाभीमसेनोमहाबलः ८ अर्जुनश्चयमौचोभौसर्वेतेप्राहसंस्त
दा ॥ नामर्षयत्तस्तेषामवहासममर्षणः ९ आकारंरक्षणस्तुनसतान्समुदैक्षत ॥ पुनर्वसनमुक्षिप्यप्रतरिष्यन्निवस्थलम् १० आरुरोहततःसर्वेजहसु
श्चपुनर्जनाः ॥ द्वारंतुपिहिताकारंस्फाटिकंप्रेक्ष्यभूमिपः ॥ प्रविशन्नाहतोमूर्ध्निव्याघूर्णितइवस्थितः ११ तादृशंचपरंद्वारंस्फाटिकोरुकपाटकम् ॥ विष
द्वयन्कराभ्यांतुनिष्कम्याग्रेपपातह १२ द्वारंतुवितताकारंसमापेदेपुनश्चसः ॥ तदृतेचेतिमन्वानोद्वारस्थानादुपारमत् १३ एवंप्रलंभान्विविधानंप्राप्य
तत्राविशांपते ॥ पांडवेयाम्यनुज्ञातस्ततोदुर्योधनोऽनृपः १४ अप्रहृष्टेनमनसाराजसूयेमहाकतौ ॥ प्रेक्ष्यतामहुतामृद्विजगामगजसाह्वयम् १५ पांडव
श्रीप्रतप्तस्यध्यायमानस्यगच्छतः ॥ दुर्योधनस्यनृपतेःपापामतिरजायत १६ पार्थान्सुमनसोदृष्ट्वापार्थिवांश्चवशानुगान् ॥ कृत्स्नंचापिहितंलोकमाकु
मारंकुरुद्ग्रह १७ महिमानंपरंचापिपांडवानांमहात्मनाम् ॥ दुर्योधनोघातंराष्ट्रोविवर्णःसमपद्यत १८ सतुगच्छन्नेकाग्रःसभामेकोऽन्वचिंतयत् ॥
श्रियंचतामनुपमाधर्मराजस्यधीमतः १९ प्रमतोघृतराष्ट्रस्यपुत्रोदुर्योधनस्तदा ॥ नाभ्यभाषत्सुबलजंभाषमाणंपुनःपुनः २०

त्रिहस्तिनापुरे २ द्यूतमूलमुपांक्षातयतिसकदाचिदिति ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ तद्वत्तदृशं १३ प्रलंभान्वचनानि १४।१५।१६।१७।१८ अनेकाग्रो विक्षिप्तचित्तः १९।२०

कुतोमूलं किंमूलं कृतकप्रथमार्थतासिः ६ । ७ । ८ विशितीदनमांसमयमत्रं आजानेयाःजात्यश्वाः ९ विहाराःकीडास्थानानि १० वाचिवद्वंवाग्वापारमात्रसाध्यं ११
 १२ प्रकृतीःप्रजाःकेशान्मुमुक्षुमांचयितुमिच्छन्नेव पुरुषइत्युच्यते १३ त्वत्प्रकृतयोनिष्केशाएवसंतीत्यतआह यतः संतोषेष्वयैऽलंबुद्धिः श्रियंविद्यमानामपिहंतीतिसंतुष्टस्य
 प्रजाः केशंप्राप्तुवंत्येवेत्यर्थः अभिमानं गर्वं अनुक्रोशोदया मयं स्वोच्छेददृष्टिः महत्पदमिति शेषः १४ । १५ ऋद्धचतोवर्द्धमानान् आत्मानमितिच्छेदः । पूर्वरूपमार्थं । निशम्य
 विज्ञायअदृश्यामापिव्यवाहितत्वात् कौंतेयश्रियंमनसोद्यतां पश्यन्निवविवर्णोऽस्मीत्यर्थ १६ । १७ । १८ कदलीमृगाःहरिणविशेषास्तेषां मोकान्पजिनानितान्येव कृष्ण
 ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ दुर्योधनकुतोमूलंभृशमार्तोऽसिपुत्रक ॥ श्रोतव्यश्चेन्मयासोऽर्थोब्रूहिमेकुरुनंदन ६ अयंत्वांशकुनिःप्राहविवर्णहरिणंरुशम् ॥
 चित्तयंश्चनपश्यामिशोकस्यत्वसंभवम् ७ ऐश्वर्यैहिमहत्पुत्रत्वयिसर्वप्रतिष्ठितम् ॥ भ्रातरःसुहृदश्चैवनाचरंतितवाप्रियम् ८ आच्छादयसिप्रावारान्
 श्रासिपिशितौदनम् ॥ आजानेयावहंत्यश्वाःकेनासिहरिणःरुशः ९ शयनानिमहार्हाणियोपितश्चमनोरमाः ॥ गुणवंतिचवेश्मानिविहाराश्चयथासुखम्
 १० देवानामिवतेसर्ववाचिवद्वंनसंशयः ॥ सदीनइवदुर्धर्षकस्माच्छोचसिपुत्रक ११ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अश्राम्याच्छादयेचाहंयथाकुपुरुषस्तथा ॥
 अमर्षधारयेचोग्रनिनीषुःकालपर्ययम् १२ अमर्षणःस्वाःप्रकृतीरभिभूयपरंस्थितः ॥ केशान्मुमुक्षुःपरजान्सवैपुरुषउच्यते १३ संतोषोवैश्रियंहंतिह्यभि
 मानंचभारत ॥ अनुक्रोशभयेचोभेयैर्वृत्तानाश्रुतेमहत् १४ नर्माप्रीणातिमदुक्तंश्रियंदृष्ट्वायुधिष्ठिरे ॥ अतिज्वलंतीकौंतेयेविवर्णकर्णीमम १५ सपत्नान्
 द्द्व्यतोऽऽत्मानंहीयमानंनिशम्यच ॥ अदृश्यामपिकौंतेयःश्रियंपश्यन्निवोद्यताम् १६ तस्मादहंविवर्णश्चदीनश्चहरिणःरुशः ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि
 स्रातकाष्टहमेधिनः १७ त्रिंशद्दासीकएकैकोयान्बिभर्तियुधिष्ठिरः ॥ दशान्यानिसहस्राणिनित्यंतत्रात्रमुत्तम् ॥ भुंजतेरुक्मपात्रीभिर्युधिष्ठिरनिवेशने
 १८ कदलीमृगमोकानिकृष्णश्यामारुणानिच ॥ कांबोजःप्राहिणोतस्मैपराध्यानपिकंबलान् ॥ गजयोषिद्ववाश्वस्यशतशोऽथसहस्रशः १९ त्रिशतंचोष्ट्र
 वामीनांशतानिविचरंत्युत् ॥ राजन्याबलिमादायसमेताहिन्द्रपक्षये २० पृथग्विधानिरत्नानिपार्थिवाःपृथिवीपते ॥ आहरन्कतुमुख्येऽस्मिन्कुंतीपु
 त्रायभूरिशः २१ नक्वचिद्धिमयातादृग्दृष्टपूर्वोनचक्षुतः ॥ यादृग्धनागमोयज्ञेपांडुपुत्रस्यधीमतः २२ अपर्यंतंधनौघंतंदृष्ट्वाशत्रोरहंनृप ॥ शमनंवाभि
 गच्छामिचित्तयानोविशांपते २३ ब्राह्मणावाटधानाश्चगोमंतःशतसंघशः ॥ त्रिखर्वबलिमादायद्वारितिष्ठंतिवारिताः २४ कमंडलूनुपादायजातरूप
 मयान्शुभान् ॥ एतद्धनंसमादायप्रवेशंलेभिरेनच २५

श्यामारुणानिचित्रवर्णानीत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ वाटाः श्रेष्ठादिवृत्तवस्तासां घाना अभिनवोद्देशोयेषांते इतिव्यधिकरणोबहुव्रीहिः सस्यादिसंपन्नश्रेष्ठादिवृ
 त्तिसंतइत्यर्थः । 'वाटोवृत्तोचमार्गेचेति । घानाभ्रष्टयवेप्रोक्ताधान्याकेऽभिनवोद्दिदि'इतिविश्वः । त्रिखर्वखर्वत्रयसंख्यं २४ कमंडलूनििति । 'इंद्रियंवाएतदास्मिन्लोकेयद्वावि'इति संदे
 बवृहच्चब्राह्मणेदधिमधुघृतमापश्चेत्थभिषेकद्रव्याणि विहितानि । तत्रेतेरेपामभेदर्शनादिहकमंडलून घृतपूर्णानितिद्रष्टव्यम् २५

यथैवेति अमरः सोमस्तस्य स्त्रियओषधयः । तद्विव्यंमधुअस्मै कांस्यं कांस्यपात्रस्थंरुत्वा आहापीत् । अर्थात्सोमएव । तथावारुणंवरुणप्रेषितं दधिप्रसिद्धं कलशइवकलशोजल
 पूर्णत्वात्समुद्रआहापीत् । दधिरितिपुंस्त्वमार्षलेखकप्रमादोवा । अन्पेतुकलशोदधिः समुद्रः । मध्वमृतं । जलमित्यन्ये । अमरस्त्रियोनद्यः । वारुणं वरुणसंबंधीतिव्याचक्षते २६
 शैक्यंवरत्रामयं पात्राधारभूतांशिक्यंकावडी'इतिप्रसिद्धं तत्रस्थितपात्रशैक्यं एतेनसामुद्रयआपउक्ताः । अन्याअपिपुण्याआपोऽभिषेकार्थमुक्ताः प्रदेशांतरे । 'वापीकूपतडाकेभ्योऽह
 देभ्यःसरसस्तथा ॥ चतुर्भ्यश्चसमुद्रेभ्यः पल्वलादभिसंधितः ॥ प्रयागाहेवयजनाज्जलान्यादायसर्वतः ॥ गंगासरस्वतीचैवमर्मदाचद्वती ॥ एभ्योजलंसमादायतत्राभिषिचि
 द्विजाः'इति २७ । २८ पत्रत्रिणःखेचरजातीयाःतैरेवोत्तरसमुद्रजलमानीतमित्यर्थः अन्यथाचतुर्भ्यश्चसमुद्रेभ्य इत्यनुपपन्नस्यात् २९ । ३० परिविष्यतांपरिवेष्यमाणानां संज्ञासं

यथैवमधुशक्रायधारयंत्यमरास्त्रियः ॥ तदस्मैकांस्यमाहापींद्रारुणंकलशोदधिः २६ शंखप्रवरमादायवासुदेवोऽभिषिक्तवान् ॥ शैक्यंरुक्मसहस्रस्यवदुरत्न
 विभूषितम् २७ दृष्ट्वाचममतस्सर्वंज्वररूपमिवाभवत् ॥ गृहीत्वातनुगच्छंतिसमुद्रौपूर्वदक्षिणौ २८ तथैवपश्चिमंयांतिगृहीत्वाभरतर्षभ ॥ उत्तरंतुनग
 च्छंतिविनातातपत्रिणः २९ तत्रगत्वार्जुनोदंडमाजहारामितंधनम् ॥ इदंचाहुतमत्रासीत्तन्मेनिगदतःश्रुणु ३० पूर्णेशतसहस्रेतुविप्राणांपरिविष्यता
 म् ॥ स्थापितातत्रसंज्ञाऽभूच्छंखोध्मायतिनित्यशः ३१ मुहुर्मुहुःप्रणदतस्तस्यशंखस्यभारत ॥ अनिशंशब्दमश्रौषंततोरोमाणिमेश्हषन् ३२ पार्थि
 वैर्वहुभिःकीर्णमुपस्थानंदिदृक्षुभिः ॥ अशोभतमहाराजनक्षत्रैर्यौरिवामला ३३ सर्वरत्नान्युपादायपार्थिवावैजनेश्वर ॥ यज्ञेतस्यमहाराजपांडुपुत्रस्यधीम
 तः ३४ वैश्याइवमहीपालाद्विजातिपरिवेषकाः ॥ नसाश्रीर्देवराजस्ययमस्यवरुणस्यच ॥ गुह्यकाधिपतेर्वापियाश्रीराजन्युधिष्ठिरे ३५ तांदृष्ट्वापांडुपु
 त्रस्यश्रियंपरामिकामहम् ॥ शार्तिनपरिगच्छामिदह्यमानेनचेतसा ३६ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ यामेतामतुलांलक्ष्मींदृष्ट्वानसिपांडवे ॥ तस्याःप्रा
 तावुपायंमेश्रुणुसत्यपराक्रम ३७ अहमक्षेष्वभिज्ञातःपृथिव्यामपिभारत॥हृदयज्ञःपणज्ञश्चविशेषज्ञश्चदेवनेऽद्यूतप्रियश्चकौंतेयोनचजानातिदेवितुम् ॥
 आहूतश्चैष्यतिव्यक्तंयूतादपिरणादपि ३९ नियतंतंविजेष्याभिरुत्वातुकपटंविभो॥आनयामिसमृद्धिंतांदिव्यांचोपाह्वयस्वतम् ४० ॥वैशंपायनउवाच॥एवमु
 क्तःशकुनिनारा जादुर्योधनस्तबः॥घृतराष्ट्रमिदंवाक्यमपदांतरमब्रवीत् ४१ अयमुत्सहतेराजन्श्रियमाहर्तुमक्षवित् ॥ यूतेनपांडुपुत्रस्यतदनुज्ञातुमर्हसि ४२

केतः ३१ । ३२ उपतिष्ठंत्यस्मिन्नित्युपस्थानंसर्मा ३३ उपादायस्थिताइतिशेषः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ अक्षेषुपारोष्वभिज्ञातः कुशलः । हृदयज्ञःपातयिष्यमाणानामक्षाणां
 जयपराजयावहत्वाभिज्ञः । पणज्ञस्तदनुसारेणद्रव्यप्रयोगवित् । विशेषज्ञो दिक्कालाद्यानुकूल्याभिज्ञः ३८ दूतात्द्यूतहेतोःरणाद्रणहेतोः ३९ कपटमक्षाधिष्ठायादेवताया वशीकरणं
 यद्वा । सर्वतश्चतुष्कोणतयाद्वादशदारेष्वक्षेषुपटलानिभवंति । येषुत्रिषुत्रिषुदेवयित्रोनामनी लिख्येते । तत्रकपटमंतःसुपिरमक्षं कृत्वापरनामांकितप्रदेशंगर्भे गुरुद्रव्यसंछिष्टं
 कृत्वा पातितस्याक्षस्यस्वनामैवोपरिभवातितास्वस्यजयः परस्यनामाधस्यं तस्यपराजयइति ४० । ४१ अपदांतरमनुपदमेव ४२

४३ । ४४ त्वाऽसौ त्वात्वामसौ निवर्तयिष्यति । त्वाऽसावित्यादेर्विवर्णतां चैव सशोकतांचित्तयंतस्य दुर्योधनविलापस्यतात्पर्यं पुण्यवतामीश्वरप्रसादलभ्यांवृद्धिद्वया पापिनांपरितापोभवतीति ४५ । ४६ । ४७ । ४८ रत्नैः संस्तीर्य रत्नखचितं कृत्वा तक्षणोवर्धकिनः सर्वशः सर्वदेशीयान् ४९ । ५० । ५१ ५२ । ५३ व्यवसायं विनिश्चयं ५४ । ५५ दिष्टदेवं ५६ ५७

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ क्षतामंत्री महाप्राज्ञः स्थितो यस्यास्मि शाने ॥ तेन संगम्य वेत्स्यामि कार्यस्यास्य विनिश्चयम् ४३ सहिधर्मपुरस्कृत्य दीर्घदर्शी परंहितम् ॥ उभयोः पक्षयोर्युक्तं वक्ष्यत्यर्थं विनिश्चयम् ४४ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ निवर्तयिष्यति त्वाऽसौ यदिक्षता समेष्यति ॥ निवृत्ते त्वयि राजेंद्र मरिष्येहमसंशयम् ४५ सत्वं मयि मृते राजन्विदुरेण सुखी भव ॥ भोक्ष्यसे पृथिवीं कृत्स्ना किं मया त्वं करिष्यसि ४६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ आर्तवाक्यं तु तत्स्य प्रणयोक्तं निश्चयः ॥ घृतराष्ट्रोऽब्रवीत्प्रेष्यान् दुर्योधनमते स्थितः ४७ स्थूणा सहस्रैर्बृहती शतद्वारां सभां मम ॥ मनोरमां दर्शनी यामाशुकुर्वंतु शिल्पिनः ४८ ततः संस्तीर्य रत्नैस्तां तक्षणानाद्य सर्वशः ॥ सुकृतां सुप्रवेशांच निवेदय तमेशैः ४९ दुर्योधनस्य शांत्यर्थं मिति निश्चित्य भूमिपः ॥ घृतराष्ट्रो महाराज प्राहिणो द्विदुराय वै ५० अपृष्ट्वा विदुरं स्वस्य नासत्किञ्चिद्विनिश्चयः ॥ यूते दोषांश्च जानन्सपुत्रस्त्रेहादकृष्यत् ५१ तच्छ्रुत्वा विदुरो धीमान् कलिद्वारमुपस्थितम् ॥ विनाशमुखमुत्पन्नं घृतराष्ट्रमुपाद्रवत् ५२ सोऽभिगम्य महात्मानं भ्राता भ्रातरमग्रजम् ॥ मूर्ध्ना प्रणम्य चरणाविर्द वचनमब्रवीत् ५३ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ नाभिनं दामिते राजन् व्यवसायमिमं प्रभो ॥ पुत्रैर्भेदो यथानस्याद्द्यूतहेतोस्तथा कुरु ५४ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ क्षतः पुत्रेषु पुत्रैर्मे कलहो न भविष्यति ॥ यदि देवाः प्रसादनं करिष्यंति न संशयः ५५ अशुभं वा शुभं वाऽपि हितं वा यदिवोऽहितम् ॥ प्रवर्ततां सुहृद्द्यूतं दिष्टमेतन्न संशयः ५६ मयि सन्निहिते द्रोणे भीष्मे त्वयि च भारत ॥ अनयो देवविहितो न कथंचिद्भविष्यति ५७ गच्छ त्वं रथमास्थाय ह्यैवा तसमैर्जवे ॥ खांडवप्रस्थमद्यैव समानय युधिष्ठिरम् ५८ नवाच्यो व्यवसायो मे विदुरैतद्भवीमि ते ॥ दैवमेव परमं न्येये नैतदुपपद्यते ५९ इत्युक्तो विदुरो धीमान्ने दमस्तीति चिंतयन् ॥ आपगेयं महाप्राज्ञमभ्यगच्छत्सुदुःखितः ६० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि दुर्योधनसंतापे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं समभवद्द्यूतं भ्रातृणां तन्महात्ययम् ॥ यत्र तद्व्यसनं प्राप्तं पांडवैर्भोपितामहैः १ केचन तत्र सभास्तारा राजानो ब्रह्मवित्तम् ॥ केचैनमन्वमोदंत केचैनं प्रत्यषेधयन् २ विस्तरेणैतदिच्छामिकथं प्रमानं त्वया द्विज ॥ मूलं ह्येतद्दिनाशस्य पृथिव्या द्विजसत्तम ३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तस्ततो राज्ञा व्यासशिष्यः प्रतापवान् ॥ आचक्षेऽथ यद्द्यूतं तत्सर्ववेदतत्त्ववित् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणु मे विस्तरेणैमां कथां भारतसत्तम ॥ भूय एव महाराज यदितेश्रवणमेतिः ५ ५८ । ५९ आपगेयं भीष्मम् ६० ॥ इति सभापर्वणि नैलकण्ठोये भारतभावदीपे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ कथमिति व्यसनमापत्त्वं १ सभास्ताराः सभासदः २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ । ८ । ९ । १० भेदो वैरं ११ । १२ । १३ । १४ । १५ संमूर्च्छितमिति पाठे विवृद्धं १६ आमर्षमसहिष्णुताम् १७ साधारणी विशेषरहिता १८ स्थिरः स्थावरः पापाणस्तुल्योऽस्मि यतो न विदीर्णो भवामि १९ आवर्जिताः दासवद्वशागाः २० पर्युदस्ताः दूराक्षिप्ताः २१ ज्येष्ठो वपोऽधिकः श्रेष्ठः प्रशस्यतमः युक्तो नियुक्तः २२ अर्धहारिणां बहुमूल्यवतां रत्नानां विदुरस्य मतिं ज्ञात्वा घृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमुवाच विजने पुनः ६ अलं द्यूतेन गांधारे विदुरो न प्रशंसति ॥ न ह्यसौ सुमहा बुद्धिरहितं नो विदियति ७ हितं हि परमं न्ये विदुरो यत्प्रभाषते ॥ क्रियतां पुत्रतत्सर्वमेतन्मन्ये हितं तव ८ देवर्षिर्वासवमुरुर्देवराजाय धीमते ॥ यत्प्राह शास्त्रं भगवान्बृहस्पतिरुदारधीः ॥ तद्वेदविदुरः सर्वसरहस्यं महाकविः ९ स्थितस्तु वचने तस्य सदाऽहमपि पुत्रक ॥ विदुरो वाऽपि मे धावी कुरूणां प्रवरो मतः १० उद्धवो वामहा बुद्धिर्बृष्णीनामर्चितो नृप ॥ तदलं पुत्रद्यूतेन द्यूते भेदो हि दृश्यते ११ भेदे विनाशो राज्यस्य तत्पुत्रपरिवर्जय ॥ पित्रामात्राच पुत्रस्य यद्वै कार्यं परं स्मृतम् १२ प्राप्तस्त्वमसितन्नामपि त्वपैतामहं पदम् ॥ अधीतवान्कृतीशास्त्रे लालितः सततं गृहे १३ भ्रातृज्येष्ठः स्थितो राज्ये विदसोर्किनशोभनम् ॥ पृथक्जनैरलभ्यं यद्भोजनाच्छादनं परम् १४ तत्प्राप्तोऽसि महाबाहो कस्माच्छोचसि पुत्रक ॥ स्फीतराष्ट्रं महाबाहोपि त्वपैतामहं महत् १५ नित्यमाज्ञापयन् भासिदिविदेवेश्वरो यथा ॥ तस्य ते विदितं प्रज्ञशोकमूलमिदं कथम् ॥ समुत्थितं दुःखकरं तन्मेशंसितुर्महसि १६ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ अश्राम्याच्छादयामीति प्रपश्यन्पापपूरुषः ॥ नामर्षी कुरुते यस्तु पुरुषः सोऽधमः स्मृतः १७ न मां प्रीणाति राजेंद्र लक्ष्मीः साधारणी विभो ॥ ज्वलिता मेव कौंतेये श्रियं दृष्ट्वा च विव्यथे १८ सर्वांच पृथिवीं चैव युधिष्ठिरवशानुगाम् ॥ स्थिरोऽस्मि योऽहं जीवामि दुःखादेतद्भवीमि ते १९ आवर्जिता इवाभांति नीपाश्चित्रककौराः ॥ कारस्कारालोहजंघायुधिष्ठिरनिवेशने २० हिमवत्सागरानूपाः सर्वैरत्नाकरास्तथा ॥ अंत्याः सर्वे पयुदस्ता युधिष्ठिरनिवेशने २१ ज्येष्ठोऽयमिति मां त्वाश्रेष्ठश्चेति विशांपते ॥ युधिष्ठिरेण सत्कृत्य युक्तो रत्नपरिग्रहे २२ उपस्थितानां रत्नानां श्रेष्ठानामर्धहारिणाम् ॥ नादृश्यत परः पारो नापरस्तत्र भारत २३ न मे हस्तः समभवद्दसुतत्प्रतिगृह्यतः ॥ अतिष्ठंत मयि श्रांते गृह्यदूराहृतं वसु २४ कृतां विदुसरत्नैर्भयेन स्फाटिकच्छदां ॥ अपश्यं न लिनीं पूर्णां सुदकस्येव भारत २५ वस्त्रमुत्कर्षति मयि प्राह सत्सवृकोदरः ॥ शत्रोर्ऋद्धि विशेषेण विमूढं रत्नवर्जितम् २६ तत्र स्मयदिशक्तः स्यात्पातयेऽहं वृकोदरम् ॥ यदिकुर्यां स मारंभं भीमं हंतुं न राधिप २७ शिशुपाल इवास्माकं गतिः स्यात्त्रात्र संशयः ॥ सपत्नेनावहासो मे समां दहति भारत २८ पुनश्च तादृशी मेव वार्पां जलजशालिनीम् ॥ मत्वाशिलासमांतो ये पतितोऽस्मि न राधिप २९

मश्वगजादित्तज्जात्युत्कृष्टवस्तूनां पुरःस्थितानां प्रांतापरांती देशतइयताधारणं चक्षुषानकर्तुं शक्यमित्यर्थः २३ समभवत्समर्थो नाभवत् अतिष्ठंतप्रतीक्षां कृतवंतः वसुन आहर्तारो वसुदातुं २४ स्फाटिकाश्छदा इव छदाः उपकंठस्थसोपानादयो यस्यास्तां विदुसरत्नैः सकाशादाहृतैरत्नैः २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ प्रलंबं चर्चा ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ यन्मयेति १ फलतः संख्यापरिच्छेदतो भूमितो देशमेद तोवा नाविदमितिसंबंधः आपितथापि मुख्यतो वक्ष्यमाणधनं प्रतिपद्यस्वेत्यर्थः यद्वा फलतो जातं वस्त्रादि भूमितो जातं हीरादि २ और्णान्मेषरोमजान् । बैलान्बिलवासिमूपकादिरोम जान् । वर्षदंशान् विडालरोमजान् जातरूपपारिष्कृतान्मुवर्णतंतुनिर्वा तद्विदुभिर्वाचित्रितान् और्णाः प्रावाराअन्यान्याजिनानीतिवाविभागः ३ तित्तिरिक्लमाषान् तित्तिरिपन्निव चित्रान् । उष्ट्रा वाम्योगर्दमाश्वसंकरजाः । उभयेऽपि पील्वदिनापुष्टिगताः ४ गोवासनाबलीवर्दपोषकाः क्षेत्रादिवृत्तिमंतो ब्राह्मणाः । तथादासनीया दास्ययोग्याः शूद्रादयो ब्राह्मणा तत्रमां प्राहसत्कृष्णः पार्थेन सह सुस्वरम् ॥ द्रौपदी च सहस्त्रीभिर्व्यथयतीमनो मम ३० क्लिन्नवस्त्रस्य तु जले किं कराराजनोदिताः ॥ ददुर्वासांसि मेऽन्यानि तच्च दुःखं परमम् ३१ प्रलंबं च शृणुष्वान्यद्ददतो मे नराधिप ॥ अद्रारेण विनिगच्छन् द्वारसंस्थानरूपिणा ॥ अभिहत्याशिलां भूयोललाटेनास्मि विक्षतः ३२ तत्रमां यमजौ हूरादालोक्याभिहतं तदा ॥ बाहुभिः परिगृहीतां शोचंतौ सहिता बुभौ ३३ उवाच सहदेवस्तु तत्रमां विस्मयात्रिव ॥ इदं द्वारमितो गच्छ राजन्नि तिपुनः पुनः ३४ भीमसेनेन तत्रोक्तो घृतराश्रुत्मजेति च ॥ संबोध्य प्रहासित्वा च इतो द्वारं नराधिप ३५ नामधेयानि रत्नानां पुरस्तात्प्रश्रुतानि मे ॥ यानि दृष्टानि मे तस्यामनस्तपतितत्रमे ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि दुर्योधनसंतापे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ य न्मया पांडवेयानां दृष्टं च चृणु भारत ॥ आहतं भूमिपालैर्हि वसुमुख्यं ततस्ततः १ नाविदं मूढमात्मानं दृष्ट्वा हंतदरेर्धनम् ॥ फलतो भूमितो वापि प्रतिपद्यस्व भारत २ और्णान्बैलान् वर्षदंशान् जातरूपपरिष्कृतान् ॥ प्रावाराजिनमुख्यांश्च कांबोजः प्रददौ बहून् ३ अश्वांसित्तिरिक्लमाषांश्चिशतं शुकनासिकान् ॥ उष्ट्र वामीश्चिशतं च पुष्टाः पीलुश्चर्मागुदैः ४ गोवासना ब्राह्मणाश्च दासनीयाश्च सर्वशः ॥ प्रीत्यर्थं ते महाराज धर्मराजो महात्मनः ५ त्रिखर्वबलिमादाय द्वारितिष्ठंति वारिताः ॥ ब्राह्मणावाटघनाश्च गोमंतः शतसंघशः ६ कमंडलूनुपादाय जातरूपमयान् शुभान् ७ एवं बलिं समादाय प्रवेशं लेभिरेन च ॥ शतं दासीसहस्राणां कार्पासिकानि वासिनाम् ८ श्यामास्तन्व्यो दीर्घकेश्यो हेमाभरणभूषिताः ॥ शूद्राविप्रोत्तमार्हाणिरां क्वाप्यजिनानि च ९ बलिं च कृत्स्नमादाय भरुकच्छनि वासिनः ॥ उपनिन्युर्महाराज हयान् गांधारदेशजान् १० इंद्रकृष्टैर्वर्तयंति धान्यैर्ये च नदीमुखैः ॥ समुद्रनिष्कुटे जाताः पारे सिंधुचमानवाः ११ ते वैरामाः पारदाश्च अभीराः कितवैः सह ॥ विविधं बलिमादाय रत्नानि विविधानि च १२

एववातादृशाः । यथोक्तं मुर्खान् ब्राह्मणान्प्रकृत्य पुष्करप्रादुर्भावे । 'यस्यैवं श्रुतं राजन्नगृहीतं विशांपते । कामंतं धार्मिको राजा शूद्रकर्माणि कारयेत्' इति । अस्मिन्पक्षे त्रिखर्वत्रीणियाज नाध्यापनप्रतिग्रहाः स्वर्वाणि न्युब्जानि धनलामरूपफलहीनानि येषां त्रिखर्वाः । विद्याध्ययनसत्कर्मशून्यत्वाद्याजनादिहीना इत्यर्थः । तैस्त्रिखर्वसंज्ञः प्रदेयो बलिस्त्रिखर्वबलिस्तमित्यर्थः वारिता इत्यनेनेतेषामत्यंतहीनता दर्शिता ५ । ६ । ७ कार्पासिको देशविशेषः ८ । ९ भरुकच्छो देशः कांचनमयः सजलप्रदेशोपस्मिन्सतथा 'भरुर्भर्तृरिकांचने । अयकच्छः स्याद नये' इति विश्वः १० समुद्रसभीपस्थानिष्कुटे गृहोद्याने समुद्रनिष्कुटे । इंद्रकृष्टैरिद्रेणैवाकृष्टैर्नतु कर्षणादिशोत्रियकयत्नापेक्षैर्वनधान्यैः । दृष्ट्यभावे तु नदीमुखैर्नदीप्रभवैः ११ । १२

फलजं मूषकादिजातीयं १३ । १४ । १५ अश्मसाराहीरपद्मरागादिमणयस्तन्मयं भांडं भूषणं । 'भांडं भूषणमात्रेऽपि' इति विश्वः । त्सरुः खड्गमुष्टिः १६ द्वयक्षादयः प्राच्यदेशभेदाः १७ नानावर्णान् रसमान् १८ । १९ प्रमाणेन देर्ध्यपुष्ट्यादिना रागेण रम्यवर्णेन च संपन्नानधिकान् २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ कुटीकृतं चित्रगुच्छाकारं कृतं । 'स्यात्कुटीकुंभदा अजाविकंगोहिरण्यं खरोष्ट्रं फलजं मधु ॥ कंबलान् विविधांश्चैव द्वारितिष्ठंति वारिताः १३ प्राग्ज्योतिषाधिपः शूरो म्लेच्छानामधिपो बली ॥ यवनैः सहितो राजा भगदतो महारथः १४ आजानेयान् हयान् शीघ्रानादायानि लंरंहसः ॥ बलिं च कृत्स्नमादाय द्वारितिष्ठंति वारितः १५ अश्मसारमयं भांडं शुद्धदंतस्तरून सीन् ॥ प्राग्ज्योतिषाधिपो दत्त्वा भगदतोऽब्रजतदा १६ व्यक्षारुयक्षान् ललाटाक्षान् नानादिग्भ्यः समागतान् ॥ औष्णीकानंतवासांश्च रोमकान् पुरुषादकान् १७ एकपादांश्च तत्राहमपश्यं द्वारिवारितान् ॥ राजानो बलिमादाय नानावर्णानेकशः १८ कृष्णग्रीवान् महाकायान् रसमान् दूरपातिनः ॥ आजन्हुर्दशसाहस्रान्विनी तान्दिक्षु विश्रुतान् १९ प्रमाणरागसंपन्नान्वंक्षुतीरसमुद्रवान् ॥ बल्यर्थं ददतस्तस्मै हिरण्यं रजतं बहु २० दत्त्वा प्रवेशं प्राप्तास्ते युधिष्ठिरानिवेशने ॥ इंद्रगोपक वर्णाभान् शुकवर्णान् मनोजवान् २१ तथैवैन्द्रायुधनिभान् संध्याभ्रसदृशानपि ॥ अनेकवर्णान् रण्यान् गृह्णत्वाऽश्वान् महाजवान् २२ जातरूपमनर्ध्वं च ददु स्तस्यैकपादकाः ॥ चीनान् शकांस्तथा ओड्रान् बर्वरान्वनवासिनः २३ वाष्णेयान् हारहूणांश्च कृष्णान् हैमवतांस्तथा ॥ नीपान् नूपानधिगतान् विविधान् द्वारवा रितान् २४ बल्यर्थं ददतस्तस्य नानारूपानेकशः ॥ कृष्णग्रीवान् महाकायान् रसमान् शतपातिनः ॥ अहार्पुर्दशसाहस्रान्विनी तान्दिक्षु विश्रुतान् २५ प्रमाणरागस्पर्शाढ्यं बाल्ही चीनसमुद्रवम् ॥ और्णचरां क्वंचैव कीटजं पट्टजं तथा २६ कुटीकृतं तथैवात्र कमलाभं सहस्रशः ॥ श्लक्ष्णं वस्त्रमकार्पासमा विकंष्टुचाजिनम् २७ निशितांश्चैव दीर्घासीन् दृष्टिशक्तिपरश्वधान् ॥ अपरांतसमुद्रतांस्तथैव परशून् शितान् २८ रसान् गंधांश्च विविधान् रत्नानि च सहस्रशः ॥ बलिं च कृत्स्नमादाय द्वारितिष्ठंति वारिताः २९ शकास्तुषाराः कंकाश्च रोमशाः शृंगिणो नराः ॥ महाजान् दूरगमान् गणितान् बुदान् हयान् ३० शतशश्चैव बहुशः सुवर्णपद्मसंमितम् ॥ बलिमादाय विविधं द्वारितिष्ठंति वारिताः ३१ आसनानि महार्हाणियानानि शयनानि च ॥ मणिकांचनचित्राणि गजदं तमयानि च ३२ कवचानि विचित्राणि शस्त्राणि विविधानि च ॥ रथांश्च विविधाकारान् जातरूपपरिष्कृतान् ३३ हयैर्विनीतैः संपन्नान्वैयाघ्रपरिवारितान् ॥ विचित्रांश्च परिस्तोमान् रत्नानि विविधानि च ३४ नाराचान् धनराचान् शस्त्राणि विविधानि च ॥ एतद्वत्त्वामहद्व्यं पूर्वदेशाधिपानृपाः ॥ प्रविष्टाय ज्ञसद नंपांडवस्य महात्मनः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि दुर्योधनसंतापे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

स्यांचमुरायांचित्रगुच्छके' इति विश्वः २७ अपरांतात्पाश्चिमदेशात्समुद्रतान् २८ रसान् रसवंतितर्बुजादीनि । गंधान् गंधवंति मृगमदादीनि २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ वैयाघ्रपरिवा रितान् व्याघ्रचर्मणापरिवृतान् । परिस्तोमान् गजकंबलान् 'परिस्तोमः कुयोद्वयोः' इत्यमरः ३४ । ३५ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥

दायं करार्थदेयधनं । दायोदाने पीतकादिधने इति विश्वः १ । २ । ३ । ४ कृष्णानित्यादयोमणिभेदाः पाठांतरे हिमजं हिमालयजम् ५ । ६ । ७ लौहित्यं पर्वतम् ८ । ९ कालीय
कस्यकृष्णागुरोः १० । ११ निचितं राशीकृतं पर्वतेभ्योऽपि भूरिवर्चसं तेजस्वि । अर्शा आद्यश्च १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ कृतकालाः कृतप्रस्तावाः कृतद्वारा इति पाठे

॥ दुर्योधन उवाच ॥ दायंतु विविधं तस्मै शृणु मे गदतोऽनघ ॥ यज्ञार्थं राजभिर्दत्तं महातंधनसंचयम् १ मेरुमंदरयोर्मध्ये शैलोदामभितोनर्दी ॥ येते कीचकवे
णूनां छायां रम्या सुपासते २ खसा एकासना ह्यर्हाः प्रदरा दीर्घवेणवः ॥ पारदाश्च कुलिंदाश्च तंगणाः परतंगणाः ३ तद्वैपिपीलिकं नाम उद्धृतं यत्रापि पीलिकैः ॥
जातरूपं द्रोणमेयमहार्पुः पुंजशो नृपाः ४ कृष्णान् ललामांश्च मरान् शुक्लांश्चान्यानशशिप्रभात् ॥ हिमवत्पुष्पजं चैव स्वादुशौद्रं तथा बहु ५ उत्तरेभ्यः कुरुभ्यश्चाप्य
पोढमाल्यमंबुभिः ॥ उत्तरादपि कैलासादोपधीः सुमहाबलाः ६ पार्वतीया बलिचान्यमाहृत्य प्रणताः स्थिताः ॥ अजातशत्रोर्नृपतेर्द्वारिष्ठं तिष्ठति वारिताः
७ ये परार्धे हिमवतः सूर्योदयगिरौ नृपाः ॥ कारुषेच समुद्रांते लौहित्यमभितश्च ये ८ फलमूलाशना ये च किराताश्चर्मवाससः ॥ क्रूरशस्त्राः क्रूरकृतस्तांश्च प
त्याम्यहंप्रभो ९ चंदनागुरुकाष्ठानां भारान् कालीयकस्य च ॥ चर्मरत्नसुवर्णानां गंधानां चैव राशयः १० कैरातकीनाम युतं दासीनां च विशांपते ॥ आह
त्य रमणीयार्थान् दूरजान् मृगपक्षिणः ११ निचितं पर्वतेभ्यश्च हिरेण्यं भूरिवर्चसं ॥ बलिचक्रमादाय द्वारिष्ठं तिष्ठति वारिताः १२ कैरातादरदादवाः शूरा वैय
मकास्तथा ॥ औदुंबरादुर्विभागाः पारदा बालिहकैः सह १३ काश्मीराश्च कुमाराश्च घोरकाहंसकायनाः ॥ शिवि त्रिगर्तयो धेयाराज्याभद्रकेकयाः १४ अंबष्ठाः
कौकुरास्ताक्ष्या वस्त्रपाः पल्हवैः सह ॥ वशातलाश्च मौलियाः सहस्रद्रुकमालवैः १५ पौंड्रिकाः कुरुराश्चैव शकाश्चैव विशांपते ॥ अंगावंगाश्च पुंड्राश्च शणवत्यागयास्त
था १६ सुजातयः श्रोणिमंतः श्रेयांसः शस्त्रधारिणः ॥ अहार्पुः क्षत्रियावितंशतशोऽजातशत्रवे १७ वंगाः कलिगामगधास्ताम्रलिप्ताः सुपुंड्रकाः ॥ दौवालि
काः सागरकाः पत्रोर्णाः शैशवास्तथा १८ कर्णप्रावरणाश्चैव बहवस्तत्र भारत ॥ तत्रस्थाद्धारपालैस्ते प्रोच्यंते राजशासनात् ॥ कृतकालाः सुबलयस्ततोद्धार
मवाप्स्यथ १९ ईषादंतान् हेमकक्षान् पद्मवर्णान् कुथावृतान् ॥ शैलाभात्रित्यमतांश्चाप्यभितः काम्यकंसरः २० दत्वैकैकोदशशतान् कुंजरान् क्वचावृतान् ॥
क्षमावंतः कुलीनाश्च द्वारेण प्राविशंस्तथा २१ एते चान्ये च बहवो गणादिभ्यः समागताः ॥ अन्यैश्चौपाहृतान्यत्र रत्नानीह महात्मभिः २२ राजा चित्ररथो
नाम गंधर्वो वासवानुगः ॥ शतानि च त्वार्यददद्दयानां वातरं हसां २३ तुंबुरुस्तु प्रमुदितो गंधर्वो वाजिनांशतं ॥ आम्रपत्रसवर्णानामददद्देममालिनां २४ कृतीरा
जाचकौरव्यः शूकराणां विशांपते ॥ अददद्गजरत्नानां शतानि सुबहून्यथ २५ धिराटेन तु मत्स्येन बल्यथ हेममालिनाम् ॥ कुंजराणां सहस्रे द्वेमतानां सुपाहते २६

द्वारं प्रतीहारेण सख्यम् २९ ईषादंतान् लांगलदंडतुल्यदंतान् हेमकक्षाः सुवर्णवस्त्राः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ शूकराः देशभेदास्तेषाम् २५ । २६

२७ । २८ यज्ञसेनेन दत्तानीति शेषः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ समुद्रसारं मुक्ताफलादि ३५ कुथान् करिकंबलान् ३६ । ३७ । ३८ । ३९ पर्यस्त इव मृदेशोऽपि स्वर्गोभूत
इव उपग्राहानुपहारान् ४० । ४१ । ४२ प्रमीयमाणं स्वार्थादिना मानेन गण्यमानं आममपकं ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदी

पांशुराष्ट्रसुदानो राजा षड्विंशतिं गजान् ॥ अश्वानां च सहस्रे द्वे राजन्कांचनमालिनाम् २७ जवसत्वोपपन्नानां वयस्थानां नराधिप ॥ बलिचक्रमादाय
पांडवेभ्यो न्यवेदयत् २८ यज्ञसेनेन दासीनां सहस्राणि चतुर्दश ॥ दासानामयुतं चैव सदाराणां विशांपते ॥ गजयुक्ता महाराज रथाः षड्विंशतिस्तथा २९ रा
ज्यं च कृत्स्नं पार्थेभ्यो यज्ञार्थं निवेदितम् ॥ वासुदेवोऽपि वाष्पेयोमानं कुर्वन्किरीटिनः ३० अददद्गजमुख्यानां सहस्राणि चतुर्दश ॥ आत्मा हि कृष्णः पार्थस्य
कृष्णस्यात्मा धनंजयः ३१ यद्भूयादर्जुनः कृष्णं सर्वं कुर्यादसंशयम् ॥ कृष्णो धनंजयस्यार्थे स्वर्गलोकमपित्यजेत् ३२ तथैव पार्थः कृष्णार्थे प्राणानपि परित्य
जेत् ॥ सुरभींश्च दनरसान् हेमकुंभसमास्थितान् ३३ मलयाद्दुरात्रैव चंदनागुरुसंचयान् ॥ मणिरत्नानि भास्वंतिकांचनं सूक्ष्मवस्त्रकम् ३४ चोलपांड्या
वपि द्वारं न लेभातेषु पस्थितौ ॥ समुद्रसारं वैदूर्यमुक्तासंघांस्तथैव च ३५ शतशश्च कुर्यास्तत्र सिंहलाः सुपाहरन् ॥ संवृतामणिचरीरेस्तु श्यामास्ताम्रांत
लोचनाः ३६ तावृहीत्वानरास्तत्र द्वारिष्ठं तिष्ठति वारिताः ॥ प्रीत्यर्थं ब्राह्मणाश्चैव क्षत्रियाश्च विनिर्जिताः ३७ उपाजन्तुर्विशश्चैव शूद्राः शुश्रूषवस्तथा ॥
प्रीत्या च बहुमानाच्च व्युपागच्छन् युधिष्ठिरम् ३८ सर्वे म्लेच्छाः सर्ववर्णा आदिमध्यांतजास्तथा ॥ नानादेशसमुत्थैश्च नानाजातिभिरेव च ३९ पर्यस्त इव
लोकोऽयं युधिष्ठिरनिवेशने ॥ उच्चावचानुपग्राहान् राजभिः प्रापितान् बहून् ४० शत्रूणां पश्यतो दुःखान् मुमूर्षामेव्यजायत ॥ भृत्यास्तु ये पांडवानां तांस्तेव
क्ष्यामि पार्थिव ४१ येषामामं च पक्वं च संविधत्ते युधिष्ठिरः ॥ अयुतं त्रीणि पद्मानि गजारोहाः ससादिनः ४२ रथानामर्बुदं चापि पादाता बहवस्तथा ॥ प्रमीय
माणमामं च पच्यमानं तथैव च ४३ विसृज्यमानं चान्यत्र पुण्याहस्वन एव च ॥ नाभुक्तवंतं नापीतं नालं कृतमसत्कृतम् ४४ अपश्यं सर्ववर्णानां युधिष्ठिरनि
वेशने ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि स्नातकाग्रहमोघिनः ४५ त्रिंशद्दासीक एकैकोयान् विभर्ति युधिष्ठिरः ॥ सुप्रीताः परितुष्टाश्च ते ह्याशंसंत्यरिष्यम् ४६ दशा
न्यानि सहस्राणि यतीनामूर्ध्वरेतसाम् ॥ भुंजते रुक्मपात्रीभिर्युधिष्ठिरनिवेशने ४७ अभुक्तं भुक्तवद्वापि सर्वमाकुञ्जवामनम् ॥ अभुंजानायाज्ञसेनी प्रत्य
धैक्षद्विशांपते ४८ द्वौ करौ न प्रयच्छेतां कुंती पुत्राय भारत ॥ सांवाधिकेन पांचालाः सख्येनांधकवृष्णयः ४९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतप
र्वणि दुर्योधनसंतापे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ ॥ आर्यास्तु ये वैराजानः सत्यसंधामहावताः ॥ पर्याप्त
विद्यावक्तारो वेदांतावभृथष्टताः १ घृतिमंतोऽहीनिषेवाधर्मात्मानो यशस्विनः ॥ मूर्धाभिषिक्तास्ते चैनं राजानः पर्युपासते २

द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ आर्यास्त्विति १ ऋनिषेवाः ऋजावंतः । ऋनिषेवा इति पाठे ऋनिषेवाकार्यान्निषेविकायेपाते २

३।४।५ अनुकंपरथाधःस्थितदारु ६।७ अज्ञानशकटान् हेमनद्धानधनपूर्णान् । 'अज्ञःकर्षेणुषेचक्रे शकटव्यवहारयोः' इति विश्वः ८ उपासंगानिषंगं सुत्सुं शोभनमुष्टिर्जसिखं
शैक्यंशिक्यघृतपात्रं ९।१०।११।१२।१३।१४ वारुणंशंखं कलशोदाधिः समुद्रःनिष्कसहस्रेणसुवर्णेन सुकृतंआलिपंशंखं १५ कश्मलोच्छ्रा १६।१७।१८।१९ मां च

दक्षिणार्थसमानीताराजभिःकांस्यदोहनाः ॥ आरण्यावहुसाहस्राअपश्यंस्तत्रतत्रगाः ३ आजन्हुस्तत्रसत्कृत्यस्वयमुद्यम्यभारत ॥ अभिषेकार्थमव्य
ग्राभांडमुच्चावचंनृपाः ४ बाल्हीकोरथमाहार्षीज्जांबूनदविमूषितम् ॥ सुदक्षिणस्तुयुजेश्वेतैःकांबोजैर्हयैः ५ सुनीथःप्रीतिमाश्वेवह्यनुकर्ममहाबलः ॥
श्वजंचेदिपतिश्वैवमहार्षीस्वयमुद्यतम् ६ दक्षिणात्यःसन्नहनंस्त्रगुष्णीषेचमागधः ॥ वसुदानोमहेष्वासोराजेंद्रंषाष्टिहायनम् ७ मत्स्यस्त्वक्षान्हेमनद्धाने
कलव्यउपानहौ ॥ आवंत्यस्त्वभिषेकार्थमापोबहुविधास्तथा ८ चेकितानउपासंगंधनुःकाश्यउपाहरत् ॥ अर्षिचसुत्सुंशल्यःशैक्यंकांचनमूषणम् ९
अभ्यर्षिचत्ततोधौम्योव्यासश्चसुमहातपाः ॥ नारदंचपुरस्कृत्यदेवलंचासितंमुनिम् १० प्रीतिमंतउपातिष्ठत्रभिषेकंमहर्षयः ॥ जामदग्न्येनसहितास्त
थाज्येवेदपारमाः ११ अभिजग्मुर्महात्मानोमंत्रवहूरिदक्षिणम् ॥ महेंद्रमिवदेवेद्रंदिविसप्तर्षयोयथा १२ अधारयच्छत्रमस्यसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥
घनंजयश्चव्यजनेभीमसेनश्चपांडवः १३ चामरेचापिशुद्धेद्वेद्यमौजगृहस्तथा ॥ उषागृह्णाद्यमिंद्रायपुराकल्पेप्रजापतिः १४ तमस्मैशंखमाहार्षी
द्वारुणंकलशोदाधिः ॥ शैक्यंनिष्कसहस्रेणसुकृतंविश्वकर्मणा १५ तेनाभिषिक्तःकृष्णेनतत्रमेकश्मलोभवत् ॥ गच्छंतिपूर्वादपरंसमुद्रंचापिद
क्षिणम् १६ उत्तरंतुनगच्छंतिविनातातपतत्रिभिः ॥ तत्रस्मदध्मुःशतशःशंखान्मंगलकारकान् १७ प्राणदंतसमाध्मातास्ततोरोगाणिमेऽह
षन् ॥ प्रापतन्नभूमिपालाश्चयेतुहीनाःस्वतेजसा १८ वृष्टद्युम्नःपांडवाश्चसात्यकिःकेशवोऽष्टमः ॥ सत्वस्थावीर्यसंपन्नाह्यन्योन्याप्रियदर्शनाः ॥
१९ विसंज्ञानभूमिपान्दृष्ट्वामांचतेप्राहसंस्तदा ॥ ततःप्रहृष्टोवीभत्सुःप्रादाद्धेमविषाणिनाम् २० शतान्यनडुहांपंचद्विजमुख्येषुभारत ॥ नरंतिदेवोना
भागोयौवनाश्वोमनुर्नच २१ नचराजापृथुर्वैन्योनचाप्यासीद्गृगरिथः ॥ ययातिर्नहुषोवापियथाराजायुधिष्ठिरः २२ यथाऽतिमात्रंकौतेयःश्रियापरम
यायुतः ॥ राजसूयमवाप्यैवंहरिश्चंद्रइवप्रभुः २३ एतांदृष्ट्वाश्रियंपार्थेहरिश्चंद्रेयथाविभो ॥ कथंतुजीवितंश्रेयोममपश्यसिभारत २४ अंधेनेवयुगंनदं
विपर्यस्तंनराधिप ॥ कनीयांसोविवर्द्धंतेज्येष्ठाहीयंतएवच २५ एवंदृष्ट्वानाभिर्विदामिशर्मसमीक्षमाणोऽपिकुरुप्रवीर ॥ तेनाहमेवंकशतांगतश्चविवर्णतां
चैवसशोकतांच २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभार्पवणिद्यूतपर्वणिदुर्योधनसंतापेत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥

विसंज्ञं दृष्ट्वा २०। २१। २२ २३। २४ युगं द्वापराख्यं अंधेनेव विधात्रा नदं संबद्धमतएव विपर्यस्तं २५। २६ ॥ इति सभापर्वणिनेलकंठीये भारतमावदीपे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

त्वविहास ज्येष्ठाया अपत्येज्यैष्ठिनेयः । कल्याण्यादीनामिनरुद्धक १ अव्युत्पन्नं परकपटानभिज्ञं । समानार्थतुल्यघनं । तुल्यभिन्नं त्वन्मित्राद्रोहिणं । अद्विषंतं च त्वामपीति शेषः २ । ३
सप्तगायत्र्यादीनिच्छंदांसि तंतवइवयस्ययज्ञपटस्यतं ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० अंतर्वेद्यांयज्ञे ११ ॥ इति सभापर्वणिनेलकंठीये भारतमावदीपे चतुःपंचाशत्तमोऽध्या
यः ॥ ५४ ॥ ॥ यस्येति कार्योदके निर्णायकमहापोहकौशलप्रज्ञा १ नाविनौरिवेत्यस्वातंयं द्वितीयो विकल्पः २ आहरिष्यंति राजानस्तवापिविपुलंघनमित्युक्तं तत्राह भविष्य

घृतराष्ट्र उवाच ॥ त्वं वै ज्येष्ठो ज्यैष्ठिनेयः पुत्रमापांडवानद्विषः ॥ द्वेषाह्यसुखमादत्तेयथैवनिधनंतथा १ अव्युत्पन्नसमानार्थतुल्यमित्रं युधिष्ठिरम् ॥ अ
द्विषंतं कथं द्विष्यात्त्वाद्दशोभरतर्षभ २ तुल्याभिजनवीर्यश्चकथं भ्रातुःश्रियं नृप ॥ पुत्रकामयसेमोहान्मैवंभूःशाम्यमाशुचः ३ अथयज्ञविभूतितांकांक्षसेम
रतर्षभ ॥ ऋत्विजस्तवतन्वंतुसप्ततंतुमहाध्वरम् ४ आहरिष्यंति राजानस्तवापिविपुलंघनम् ॥ प्रीत्याच बहुमानाच्चरत्नान्याभरणानि च ५ अनार्याच
रितं तातपरस्वस्पृहणंभृशम् ॥ स्वसंतुष्टः स्वधर्मस्थोयःसवैसुखमेधते ६ अव्यापारः परार्थेषु नित्योद्योगः स्वकर्मसु ॥ रक्षणं समुपात्तानामेतद्वै भवलक्षण
म् ७ विपत्तिष्वव्यथोदक्षो नित्यमुत्थानवान्नरः ॥ अप्रमत्तो विनीतात्मानित्यंभद्राणि पश्यति ८ बाहूनि वै तान्माच्छेत्सीः पांडुपुत्रास्तथैवते ॥ भ्रातृणांत
द्धनार्थं वै मित्रद्रोहंचमाकुरु ९ पांडोःपुत्रान्माद्विषस्वेहराजंस्तथैवतेभ्रातृघनंसमग्रम् ॥ मित्रद्रोहेतातमहानधर्मःपितामहायेतवतेऽपितेषाम् १० अंतर्वे
द्यांददद्वित्तं कामाननुभवन्नप्रियान् ॥ क्रीडन्स्त्रीभिर्निरातंकः प्रशाम्यभरतर्षभ ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभार्पवणिद्यूतपर्वणिदुर्योधनसंतापेचतुःपंचाशत्
मोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ यस्य नास्ति निजा प्रज्ञा क्वेवंतु बहुश्रुतः ॥ न स जानाति शास्त्रार्थं दर्शित्वा परसानिव १ जानन्वै मोहयसि मां
नाविनौरिव संयता ॥ स्वार्थे किं नावधानं ते उताहो द्वेषि मां भवान् २ न संती मे धार्तराष्ट्रायेषां त्वमनुशासिता ॥ भविष्यमर्थमारुयासि सर्वदा कृत्यन्तमनः ३
परनेयोऽग्रणीर्यस्य समार्गान् प्रतिमुह्यति ॥ पंथानमनुगच्छेयुः कथं तस्य पदानुगाः ४ राजन्परिणतप्रज्ञो वृद्धसेवी जितेंद्रियः ॥ प्रतिपन्नान्स्वकार्येषु संमो
हयसिनोभृशम् ५ लोकवृत्ताद्राजवृत्तमन्यदाहवृहस्पतिः ॥ तस्माद्राज्ञाऽप्रमत्तेन स्वार्थश्चित्यःसदैवहि ६ क्षत्रियस्य महाराज जयेवृतिः समाहिता ॥ स
वैधर्मस्त्वधर्मो वा स्ववृत्तौ कापरीक्षणा ७ प्रकालयेद्दिशः सर्वाः प्रतोदेनेव सारथिः ॥ प्रत्यमित्रश्रियं दीप्तां जिघृक्षुर्भरतर्षभ ८ प्रच्छन्नो वा प्रकाशो वा योगो यो
ऽरिप्रवाधते ॥ तद्वै शस्त्रं शस्त्रविदानं शस्त्रं छेदनं स्मृतम् ९ शत्रुश्चैव हि मित्रं च न लेख्यं न च मातृका ॥ यो वै संतापयति यं शत्रुः प्रोच्यते नृप १०

मितिकृत्यभिदानीमेवानुष्ठेयमर्थव्यूतेनशशुश्रीहरणरूपंप्रयोजनं तद्भविष्यं यज्ञकालिकं वदसि ३ ननुविदुरोद्युतं न मन्यते इत्याशंक्याह परनेपइति अस्माकमग्रणीस्त्वं विदुरशिक्ष
णीयो मामूरित्यर्थः ४ जानन्नेवाहंतवाहितं वदामीति चेतत्राहराजन्निति मोहमेव वदसि ननुहितं वदसीत्यर्थः ५ प्रशाम्यभरतर्षभेति त्वदुक्तो निवृत्तिरूपो धर्मो इभूपुणाभस्माकनेष्ट
इत्याह लोकेत्यादिना ६।७।८।९ ननुविप्रियकर्ता शत्रुर्न च पांडवास्तथासंतीत्याशंक्याह शत्रुरिति १०

११ । १२ । १३ । ब्राह्मणसंन्यासिनम् १४ साधारणीतुल्यादितिजीविका एकामिपत्वमित्यर्थः १५ । १६ । १७ मातेरोचिष्टरुचिकरीमाभूत् । सत्ववतांबुद्धिमता । नयोनीतिः धि
ष्ठितःस्थितः । अयंनयोधीमद्भिःशिरसावोठव्यइत्यर्थः १८ जन्मवृद्धिमिवजन्मप्रमृतिजीवद्देहादेयां वृद्धिःस्वाभाविकीतामिव । एधतेवर्धते । सद्योऽर्धानां वृद्धिर्येनससद्योवृद्धिः । वि
क्रमःपराक्रमः १९ नाप्राप्येतिपांडवेश्वर्यमप्राप्यअनवाप्य अदृष्टेतियावत् । संशयोवितकौनभविष्यतिनाभविष्यत् वितर्कमेवाहअवाप्स्येइति पांडवेश्वर्यदृष्टाददंर्तव्यंवामयामर्तव्यं
असंतोषःश्रियोमूलतस्मात्कामयाम्यहम् ॥ समुच्छयेयोयततेसराजन्परमोनयः ११ ममत्वंहिनकर्तव्यमैश्वर्येवाधनेऽपिवा ॥ पूर्वावाप्तंहरंत्यन्येराजध
र्मेहितंविदुः १२ अद्रोहसमयंकृत्वाचिच्छेदनमुचेःशिरः ॥ शक्रःसाऽभिमतातस्यरिपौवृत्तिःसनातनी १३ द्रवेतौग्रसतेभूमिःसर्पोबिलशयानिव ॥ राजा
नंचाविरोद्धारंब्राह्मणंचाप्रवासिनम् १४ नास्तिवेजातितःशत्रुःपुरुषस्यविशांपते ॥ येनसाधारणीवृत्तिःसशत्रुनेतरोजनः १५ शत्रुपक्षंसमृध्यंतयोमोहा
त्समुपेक्षते ॥ व्याधिराप्यायितइवतस्यमूलंछिनतिसः १६ अल्पोऽपिह्यारिरत्यर्थवर्धमानःपराक्रमैः ॥ वल्मीकोमूलजइवग्रसतेवृक्षमंतिकात् १७ आज
मीढरिपोर्लक्ष्मीर्मातेरोचिष्टभारत ॥ एषभारःसत्ववतानयःशिरसिधिष्ठितः १८ जन्मवृद्धिमिवार्थानांयोवृद्धिमभिकांक्षते ॥ एधतेज्ञातिषुसर्वेसद्योवृद्धि
र्हिविक्रमः १९ नाप्राप्यपांडवेश्वर्यसंशयोमेभविष्यति ॥ अवाप्स्येवाश्रियंतांहिशिष्येवानिहतोयुधि २० एतादृशस्यकिमेऽद्यजीवितेनविशांपते ॥ वर्षे
तेपांडवानित्यंयंस्वस्थिरवृद्धवः २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणियूतपर्वणियुधयोधनसंतापेपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥
यांत्वमेतांश्रियंद्वापांडुपुत्रेयुधिष्ठिरे ॥ तप्यसेतांहरिष्यामिद्यूतेनजयतांवर १ आहूयतांपरंराजन्कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ अगत्वासंशयमहमयुध्वाचचमूमु
खे २ अक्षानक्षिपन्नक्षतःसन्विद्वानविदुषोजये ॥ ग्लहान्वन्पिमेविद्विशरानक्षांश्वभारत ३ अक्षाणांहृदयमेज्यारथंविद्विममास्फुरम् ४ ॥ दुर्योधनउ
वाच ॥ अयमुत्सहतेराजन्श्रियमाहर्तुमक्षवित् ॥ द्यूतेनपांडुपुत्रेभ्यस्तदनुज्ञातुमर्हसि ५ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ स्थितोऽस्मिशासनेभ्रातुर्विदुरस्य
महात्मनः ॥ तेनसंगम्यवेत्स्यामिकार्यस्यास्यविनिश्चयम् ६ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ व्यपनेष्यतितेबुद्धिविदुरोमुक्तसंशयः ॥ पांडवानांहितेयु
क्तोनतथाममकौरव ७ नारभेतान्यसामध्यात्पुरुषःकार्यमात्मनः ॥ मतिसाम्यंद्रयोर्नास्तिकार्येषुकुरुनंदन ८ भयंपरिहरन्मंदआत्मानंपरिपाल
यन् ॥ वर्षासुक्लिन्नकटवतिष्ठन्नेवावसीदति ९ नव्याधयोनापियमःप्राप्तुंश्रेयःप्रतीक्षते ॥ यावदेवभवेत्कल्पस्तावच्छ्रेयःसमाचरेत् १० ॥ घृतरा
ष्ट्रउवाच ॥ ॥ सर्वथापुत्रबलिभिर्विग्रहोमेनरोचते ॥ वैरंविकारंमृजतितद्वैशस्त्रमनायसम् ११

वेत्येववितकौजातइत्यर्थः २० अस्थिरावृद्धिर
हिवावृद्धिःसंपद्येपां २१ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिलेकंटीयेभारतभावदीपेपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ यांत्वमिति १ । २ ग्लहान् पणान् ३ आस्फुरमक्षविन्यासपातनादिस्या
नम् ४ । ५ । ६ । ७ नारभेतेति परबुद्धिर्विनाशायेतिभावः ८ भयंभयशंकाहेतुंयुतादिकंपरिहरन् ९ कल्पःसमर्थः १० विकारं पूर्वावस्थाच्युति । अनायसमलोहजम् ११

अनर्थस्तुताख्यमनर्थहेतुं । संशयनंशुंफनं १२ पुराणेनलादिभिः । व्यवहारःप्रवृत्तिः । प्रणीतःअनुष्ठितः । अत्ययोनाशः । संप्रहारोयुद्धं १३ स्वर्गद्वारंमुखद्वारंशत्रूणामभिभवो धनला
भश्चसुखंउच्चनकेवलेनधनेनयज्ञादिद्वारावा । अतएवविशिष्टंश्रेष्ठंदुरोदरंयूतं १४ उपाक्रम्यसंस्मृत्यभाविभवितुमैश्वर्यकर्तुंशीलमस्योतिभाविनश्रेयस्करमित्यर्थः १५ दृष्टंज्ञातंबु
द्धिविद्यानुगेनबुद्धिरूपापोहकौशलं । विद्याशास्त्राध्ययनं दिव्यंज्ञानंवा १६ परमंप्रयत्नावधिकंदुस्तरं यत्नशतेनाप्यपरिहार्यं १७ क्रोशमात्रंआयतां दीर्घातद्विस्तारां क्रोशमात्रवि
अनर्थमर्थमन्यसेराजपुत्रसंग्रथनंकलहस्यातियाति ॥ तद्वैप्रवृत्तंतुयथाकथंचित्मृजेदसीन्निशितान्सायकांश्च १२ दुर्योधनउवाच ॥ द्यूतेपुराणैर्व्यवहारः
प्रणीतस्तत्रात्ययोनास्तिसंप्रहारः ॥ तद्रोचतांशकुनेर्वाक्यमद्यसभांक्षिप्रंत्वमिहाज्ञापयस्व १३ स्वर्गद्वारंदोव्यतानोविशिष्टंतद्वर्तिनांचापितथैवयुक्त
म् ॥ भवेदेवंह्यात्मनातुल्यमेवदुरोदरंपांडवेश्वंकुरुष्व १४ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ वाक्यंनमरोचतेयच्चयोक्तंयत्तेप्रियंतत्क्रियतांनरेद्र ॥ पश्चा
त्तप्यसेतदुपाक्रम्यवाक्यंनहीदृशंभाविवचोहिधर्म्यम् १५ दृष्टंहेतद्विदुरेणैवसर्वविपश्चिताबुद्धिविद्यानुगेन ॥ तदेवैतदवशस्याभ्युपैतिमहद्भयंक्षत्रियजी
वघाति १६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वाघृतराष्ट्रोमनीषीद्वैमत्वापरमंदुस्तरंच ॥ शशासोच्चैःपुरुषानपुत्रवाक्येस्थितोराजाद्वैवसंमूढचे
ताः १७ सहस्रस्तंभाहेमवैदूर्यचित्रांशतद्वारांतोरणस्फाटिकारख्याम् ॥ सभामग्र्यांक्रोशमात्रायतांमेतद्विस्तारामाशुकुर्वंतुयुक्ताः १८ श्रुत्वातस्यत्वारिता
निर्विशंकाःप्राज्ञादक्षास्तांतदाचक्रुराशु ॥ सर्वद्रव्याण्युपजन्हुःसभायांसहस्रशःशिल्पिनश्चैवयुक्ताः १९ कालेनाल्पेनाथनिष्ठांगतांतांसभारंयांबहुरत्नां
विचित्रां ॥ चित्रैर्हेमैरासनैरभ्युपेतामाचरुयुस्तेतस्यराज्ञःप्रतीताः २० ततोविद्वान्बिदुरंमंत्रिमुख्यमुवाचेदंघृतराष्ट्रोनेरेद्रः ॥ युधिष्ठिरंराजपुत्रंचग
त्वामद्वाक्येनक्षिप्रमिहानयस्व २१ सभेयंमेवदुरत्नाविचित्राशय्यासनैरुपपन्नमहाहैः ॥ सादृश्यतांभ्रातृभिःसार्द्धमेत्यसुहृद्भूतंवर्ततामत्रचेति २२ ॥ इ
तिश्रीमहाभारतेसभापर्वणियूतपर्वणियुधिष्ठिरानयनेषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मतमाज्ञायपुत्रस्यघृतराष्ट्रो
नराधिपः ॥ मत्वाचदुस्तरंदैवमेतद्राजंश्वकारह १ अन्यायेनतथोक्तस्तुविदुरोविदुषांवरः ॥ नाभ्यनंदद्वचोभ्रातुर्वचनंचेदमब्रवीत् २ ॥ विदुरउवाच ॥
नाभिनंदेनृपतेप्रेषमेतंमैवंकृथाःकुलनाशाद्विभेमि ॥ पुत्रैर्भिन्नःकलहस्तेध्रुवंस्यादेतच्छेकेद्यूतकृतेनरेद्र ३ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ नेहक्षतःकलहस्तप्यते
मानंचेद्द्वैवंप्रतिलोमंभविष्यत् ॥ धात्रातुदिष्टस्यवशेकिलेदंसर्वजगच्चेष्टतिनस्वतंत्रम् ४

स्तारां युक्ताः सन्नद्धाः १८ । १९ निष्ठानिष्पन्नत्वं । हेमैरास्तरैरिति पाठेसुवर्णतंतुनिर्मितैःकशिपुभिः २० । २१ । २२ इतिसभापर्वणिलेकंटीयेभारतभावदीपेपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥
मतमाज्ञायेति १ । २ प्रेषमाज्ञावचनं । द्यूतकृतेद्यूतनिमित्तं ३ दिष्टस्यद्वैवस्यवशेधात्रास्थापयित्रा अंतर्यामिणाप्रयोजकेनइदंजगच्चेष्टतितथाचश्रुतिः । एषह्येवसाधुकर्मकारयतितं
यमेभ्योलोकेभ्यउन्ननीषते । एषह्येवसाधुकर्मकारयतितंयमधोनिनीषते'इति । पूर्वकर्मापेक्षईशएव सत्यसतिवामार्गे प्रवर्तयतीतिश्रुतेरर्थः । तिष्ठतीतिपाठेकार्यमनुतिष्ठतीत्यर्थः ४

५ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ तत इति १ तत्पुरमिति संबन्धः द्विजातिभिस्त्रैवर्णिकैः २ । ३ तं प्रतिष्ठतराष्ट्रं अपृच्छत् ४ कुश
लेन अस्मत्कुशलहेतोः ५ आत्मरतिः आत्मनः स्वस्योत्कर्षं परतिर्यस्य । ननु धर्ममन्वीक्षते इति भावः । दृष्टात्मेति पाठे कठिनचित्तः ६ अव्ययं धनादेरविनाशं ७ रम्यतां क्रीडाक्री
यताम् ८ दुरोदराद्युत्काराः । कितवान्पूर्तान्कपटिन इति यावत् । इत्यागतः इति हेतोः । जुषस्वरोच्य ९ बुद्धमानः । अन्ये जायां परिमृशन्त्यस्य स्यात्पृच्छेदने वाज्यज्ञः । पि
तामाताभ्रातर एनमादुरजानीमोनयतावद्भवेत्तम इति श्रुत्युक्तान् द्युतदोषान् जानन् । अक्षः पाशो यस्य वेदने बुद्धौ । अगृधत्तमर्थं कृतवान् । वाजीवेगवान् । अक्षैर्दीव्ये इति यस्य बुद्धि
तदद्य विदुरप्राप्य राजानं मम शासनात् ॥ क्षिप्रमानयदुर्ध्वं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूत ० युधिष्ठिरानयने सप्तपंचाशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रायाद्विदुरो श्वैरुदारैर्महाजवैर्बलिभिः साधुदांतैः ॥ बलात्त्रियुक्तो घृतराष्ट्रेण राज्ञामनीषिणां पांडवानां सकाशे
१ सोऽभिपत्य तदध्वानमासाद्य नृपतेः पुरम् ॥ प्रविवेश महाबुद्धिः पूज्यमानो द्विजातिभिः २ सराजगृहमासाद्य कुबेरभवनोपमम् ॥ अभ्यागच्छत धर्मा
त्मा धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ३ तं वै राजा सत्यघृतिर्महात्मा अजातशत्रुर्विदुरं यथावत् ॥ पूजापूर्वप्रतिगृह्याजमीढस्ततोऽपृच्छत् घृतराष्ट्रं सपुत्रम् ४ युधिष्ठिर उ
वाच ॥ विज्ञायते ते मनसोऽप्रहर्षः कश्चित्क्षतः कुशलेनागतोऽसि ॥ कश्चित्पुत्राः स्थविरस्यानुलोमावशानुगाश्चापि विशोऽथ कश्चित् ५ विदुर उवाच ॥ रा
जामहात्मा कुशली सपुत्र आस्ते वृत्तो ज्ञातिभिर्द्रिद्रकल्पः ॥ प्रीतो राजन पुत्रगुणैर्विनीतो विशोक एवात्परतिर्महात्मा ६ इदं तु त्वां कुरु राजोऽभ्युवाच पूर्वपृ
ष्ठाकुशलं चाव्ययं च ॥ इयं सभा त्वत्सभा तुल्यरूपा भ्रातृणां ते दृश्यतामेत्यपुत्र ७ समागम्य भ्रातृभिः पार्थ तस्यां सुहृद्द्यूतं कियतां रम्यतां च ॥ प्रीयामहे भवतां
संगमेन समागताः कुरुवश्चापि सर्वे ८ दुरोदरा विहिताये तु तत्र महात्मना घृतराष्ट्रेण राज्ञा ॥ तान्द्रक्ष्यसे कितवान् सन्निविष्टानित्यागतोऽहं नृपते तज्जुषस्व ९
युधिष्ठिर उवाच ॥ द्यूतक्षतः कलहो विद्यते नः को वै द्यूतं रोचते बुध्यमानः ॥ किं भावान् मन्यते युक्तरूपं भवद्वाक्ये सर्व एवास्थिताः स्म १० विदुर उवाच ॥
जानाम्यहं द्यूतमनर्थमूलं कृतश्च यत्नोऽस्य मयानिवारणे ॥ राजा च मां प्राहिणो च त्वत्सकाशं श्रुत्वा विदुन् श्रेय इहा चरस्व ११ युधिष्ठिर उवाच ॥ केतत्रान्ये कि
तवादीव्यमाना विनाराज्ञो घृतराष्ट्रस्य पुत्रैः ॥ पृच्छामि त्वां विदुर ब्रह्मिन्स्तान् यैर्दीव्यामः शतशः सन्निपत्य १२ विदुर उवाच ॥ गांधारराजः शकुनिर्विशांप
ते राजाऽतिदेवीकृतहस्तो मताक्षः ॥ विविंशतिश्चित्रसेनश्च राजा सत्यव्रतः पुरुमित्रो जयश्च १३

रूपन्नाससद्यप्य पराभूयत इत्यर्थः । तथाऽपि आज्ञागुरुणां ह्यविचारणीयेति न्यायेन तत्त्वदुक्तमवश्यमनुतिष्ठेयमित्याह किंवेति सर्वव्यपंढराः १० द्यूतकृते इह लोकाहानिर्गुर्वान्निष्ठं च
नेपरलोकहानिरतः श्रेय आमुष्मिकं हितं गुर्वाज्ञापालनं प्रशस्तं तदेव आचरेत्यर्थः ११ शतशः शतेन घनेन असंख्यातेनेत्यर्थः सन्निपत्य संगम्य १२ अति अतिक्रम्य मर्यादां देवितुं जी
लमस्यसः अतिदेवी । युष्मद्देहदारादिकमपि पणीकरिष्यतीत्यर्थः । कृतहस्तः यथेष्टमक्षपातने कुशलः यतो मताक्षः ज्ञाताक्षतत्त्वः । यद्वाऽतिदेवीकृतहस्त इत्येकं पदं देवीराज्ञीद्रौपदीत
स्यात्कृतो व्यापारितो हस्तो यैस्ते तदभिलाषवतो दुर्योधनाद्यास्तानप्यतिक्रांतः अतिदेवीकृतहस्तः । तद्रौपदीर्हर्तुमेवेच्छंति अयं तु द्यूतेन हरिष्यतीत्यर्थः १३

महाभयाः महत्तमयं येभ्यस्ते मायोपधाः कपटपुरस्कारशीलाः १४ दुरोदरं द्यूतं । 'दुरोदरो द्यूतकारेणो द्यूते दुःखोदरम' इति विश्वः १५ ननिवर्ते निवृत्तं मां परेरुपणोऽयमिति वक्ष्यंतीति भावः
१६ प्रायात्रिकं प्रकृष्टा धनदारादिसहितायात्राप्रयात्रा तस्यामुपयुक्तं सर्वप्रायात्रिकं शक्यं त्र्याम्यादि । सगणो भ्रात्रादिगणयुक्तः । सानुयात्रः सर्वसेवकयुक्तः । जादि अतुंशीलमस्य तत्
आदिकृतांतमुखं कृत्वा विधाय १७ मनुजानंतोऽपि कुलक्षयावहाय द्यूताय कुतो निर्गता इत्यत आह देवमिति देवं प्राक्तनं कर्म धातुस्तद नुरोधेन प्रवर्तयितुः सितः बद्धः १८ अत्रावेदुरेण
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ महाभयाः कितवाः सन्निविष्टा मायोपधा देवितारोऽत्र संति ॥ धात्रा तु दिष्टस्य वशे किलेदं सर्वजगतिष्ठति न स्वतंत्रम् १४
नाहराज्ञो घृतराष्ट्रस्य शासनान्नगंतुमिच्छामि क्वेदुरोदरम् ॥ इष्टो हि पुत्रस्य पिता सदैव तदस्मि कर्ता विदुरात्थमां यथा १५ नचाकामः शकुनिना देविता
ऽहं न चेन्मां जिष्णुराह्वयिता सभायाम् ॥ आहूतोऽहं न निवर्ते कदाचित्तदाहितं शाश्वतवैव्रतं मे १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा विदुरं धर्मराजः
प्रायात्रिकं सर्वमाज्ञाप्य तूर्णं ॥ प्रायाच्छोभूते सगणः सानुयात्रः सहस्रीभिर्द्रौपदीमादिकृत्वा १७ दैवं हि प्रज्ञामुष्णाति चक्षुस्ते जइवापतत् ॥ धातुश्च वशमन्वेति
पाशैरिव नरः सितः १८ इत्युक्त्वा प्रययौ राजा सहस्रत्रायुधिष्ठिरः ॥ अमृष्यमाणस्तस्याथ समाह्वानमरिंदमः १९ बाल्हिकेन रथं यत मास्थाय परवीर
हा ॥ परिच्छन्नो ययौ पार्थो भ्रातृभिः सह पांडवः २० राजश्रियादीप्यमानो ययौ ब्रह्मपुरःसरः ॥ घृतराष्ट्रेण चाहूतः कालस्य समयेन च २१ सहास्ति
नपुरंगत्वा घृतराष्ट्रं हं ययौ ॥ समियाय च धर्मात्मा घृतराष्ट्रेण पांडवः २२ तथाभीष्मेण द्रोणेन कर्णेन च कृपेण च ॥ समियाय यथान्यायं द्रौणिना च विभुः
सह २३ समेत्य च महाबाहुः सोमदत्तेन चैव ह ॥ दुर्योधनेन शल्येन सौबलेन च वीर्यवान् २४ ये चान्ये तत्र राजानः पूर्वमेव समागताः ॥ दुःशासनेन वी
रेण सवैर्भ्रातृभिरेव च २५ जयद्रथेन च तथा कुरुभिश्चापि सर्वशः ॥ ततः सर्वैर्महाबाहुर्भ्रातृभिः परिवारितः २६ प्रविवेश गृहं राज्ञो घृतराष्ट्रस्य धीमतः ॥
ददर्श तत्र गांधारीं देवीं पतिमनुव्रताम् २७ स्नुषाभिः संवृतां शश्वताराभिरिव रोहिणीम् ॥ अभिवाद्य सर्गां धरितया च प्रतिनंदितः २८ ददर्श पितरं वृद्धं
प्रञ्चाक्षुषमीश्वरम् २९ राज्ञामूर्द्धन्युपाग्रातास्ते च कौरव नंदनाः ॥ चत्वारः पांडवाराजन्भीमसेनपुरोगमाः ३० ततो हर्षः समभवत्कौरवाणां
विशांपते ॥ तान् दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रान् पांडवान् प्रियदर्शनान् ३१ विविशुस्तेऽभ्यनुज्ञातारत्नवंति गृहाणि च ॥ ददृशुश्चोपयातांस्तान् द्रौपदीप्रमु
खाः स्त्रियः ३२ याज्ञसेन्याः पराष्ट्रिदृष्ट्वा प्रज्जलितामिव ॥ स्नुषास्ता घृतराष्ट्रस्य नातिप्रमनसोऽभवन् ३३

१९ बाल्हिकदेशेनाश्वेन जातावेकवचनं । 'अथ बाल्हिकं बाल्हिकं धीरहिगुणोः । द्वावेतौ पुंसिदेशस्य प्रभेदे नुरगांतरे' इति मेदिनी । परिच्छन्नः परिवृत्तो भ्रातृभिः तैश्च सह । परिच्छन्न इ
ति पाठे अल्पपरिवारः २० ब्रह्मपुरःसरो ब्राह्मणपुरःसरः कालस्य समयेन संकेतेन अमुकस्मिन्दिने आगतं व्यमित्येवं रूपेण २१ समियाय घृतराष्ट्रेण सह संगतः तेन परिष्वक्त इत्यर्थः २२
२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ददर्श पितरं घृतराष्ट्रं प्राति पुनरागत इत्यर्थः २९ एवमन्येऽपि च कुरित्याह राज्ञेति राज्ञा घृतराष्ट्रेण ३० । ३१ । ३२ प्रमनसः संतुष्टचित्ताः ३३

संविदंभियः कथा व्यायामः श्रमः पूर्वयिवांतानि प्रतिकर्मकेशप्रसाधनादिपरिष्कारं ३४ । ३५ । ३६ रतिविहारिणां स्त्रीसंगेनकीडतां ३७ । ३८ इति सभापर्वणिनेलकंठीयेभारतभाष्ये
 पेअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ ॥ प्रविश्येति ॥ १ ॥ समेयानायथार्हभाशीर्नत्यादिनासंगतिर्कुर्वाणाः स्पृष्ट्यानिस्पर्धाकराणि पश्यतांस्पृष्टणीयानीतियावत् २ । ३ उपस्तीर्णांआस्फुरा
 ख्येनाक्षपातनवाससा उपरिस्तीर्णां कृतक्षणाःकृतसंकेताः उच्चापातयित्वा ४ निरुतिर्वचनं । देवनंद्युतं । पापंपापहेतुः । यतोनचनीतिः । द्यूतेसत्यनास्तीत्यर्थः ५ निरुतोशाठवेपवं
 शाठयेन ६ संख्यासंख्यकख्यानंजयपराजयद्वारविवेकं । निरुतोच्छलेपरेणक्रियमाणे । विधिज्ञोद्यूतेतिकर्तव्यताऽभिज्ञः यश्चमहामार्तिर्जयावहंपणंकृत्वापराजयावहं चिकित्सतिसयूतं
 जानातिसचक्रियासु द्यूतक्रियासुसर्वकर्तुं सहतेउत्सहते ७ यतुदेवनंपापमित्युक्तंत्राह अक्षग्लहइति पाशाधीनोग्लहः पणोजयपराजयरूपोव्यवहारः सप्रतिकूलश्चेन्नोयुष्माकमस्मा
 ततस्तेपुरुषव्याघ्रागत्वास्त्रीभिस्तुसंविदम् ॥ कृत्वाव्यायामपूर्वाणिकृत्यानिप्रतिकर्मच ३४ ततःकृतान्हिकाःसर्वेदिव्यचंदनभूषिताः ॥ कल्याणमनस
 श्वैवब्राह्मणान्स्वस्तिवाच्यच ॥ मनोज्ञमशनंभुक्त्वाविविशुःशरणान्यथ ३५ उपगीयमानानारीभिरस्वपनकुरुपुंगवाः ॥ अनंतरंचतत्प्राप्यप्रीताःपरपुरं
 जयाः ३६ जगामतेषांसारात्रिःपुण्यारतिविहारिणाम् ॥ स्तूयमानाश्चविश्रांताःकालेनिद्रामथात्यजन् ३७ सुखोपितास्तेरजनीप्रातःसर्वेकृताहिकाः ॥
 सभारम्यांप्रविविशुःकितवैरभिनांदिताः३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणियुधिष्ठिरसभागमनेष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ ॥वैशंपायनउवाच॥
 प्रविश्यतांसभांपार्थायुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ समेत्यपार्थिवान्सर्वान्पूजार्हानभिपूज्यच १ यथावयःसमेयानाउपविष्टायथार्हतः ॥ आसनेषुविचित्रेषुस्प
 र्ध्यांस्तरणवत्सुच २ तेषुतत्रोपविष्टेषुसर्वेष्वथनृपेषुच ॥ शकुनिःसौबलस्तत्रयुधिष्ठिरमभाषत ३ ॥ शकुनिरुवाच ॥ उपस्तीर्णांसभाराजन्सर्वेत्वायिकृ
 तक्षणाः ॥ अक्षानुस्वादेवनस्यसमयोऽस्तुयुधिष्ठिर ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ निरुतिर्देवनंपापंनक्षत्रोऽत्रपराक्रमः ॥ नचनीतिर्धृवाराजन्किंत्वंद्यूतंप्रशं
 ससि ५ नहिमानंप्रशंसतिनिरुतौकितवस्यहि ॥ शकुनेमैवंनोजैषीरमार्गेणनृशंसवत् ६ ॥ शकुनिरुवाच ॥ योवेतिसंख्यानिरुतौविधिज्ञश्चेष्टास्वखिन्नः
 कितवोऽक्षजासु ॥ महामतिर्यश्चजानातियूतंसर्वैसर्वसहतेप्राक्रियासु ७ अक्षग्लहःसोऽभिभवेत्परंनस्तेनैवदोषोभवतीहपार्थ ॥ दीव्यामहेपार्थिवमाविशंकां
 कुरुष्वपाणंचचिरंचमाकृथाः ८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एवमाहायमसितोदेवलोमुनिसत्तमः ॥ इमानिलोकद्वाराणियोवैभ्राम्यतिसर्वदा ९ इदंवेदेवनंपापं
 निरुत्याकितवैःसह ॥ धर्मेणतुजयोयुद्धेतत्परंनतुदेवनम् १० नार्याम्लेच्छंतिभाषाभिर्माययानचरंत्युत ॥ अजिह्वमशठंयुद्धमेतत्सत्पुरुषव्रतम् ११

कंचदीव्यतांमध्येपरमभिभवेत् । तेनैवअक्षग्लहेनैव दोषःपरामवाख्योभवतिनस्त्वत्र स्वेच्छयाकपटंकर्तुंशक्यं देवाधीनत्वादक्षपातस्येत्यर्थः । पाणंपणनीयद्रव्यंचकुरुष्व । वचनेनप्र
 त्यक्षेणवापुरःकुरुष्वेत्यर्थः ८ अयमसितः योलोकद्वाराणि स्वर्गापवर्गप्रापकाणि कर्मज्ञानादीनिभ्राम्यति तेषुसंचरतिसोऽयमेवमाहेतिसंबंधः ९ द्विविधंदेवनमक्षःशास्त्रैश्च तत्रार्थं
 निदित्वापरंप्रशंसति इदंवेति १० म्लेच्छंत्यपशब्दंकुर्वतिभाषाभिर्गीर्भिः । माययाकपटेनचरंति नकर्मकुर्वति । वाचादेहेनच कौटिल्यं नकुर्वतीतिभावः । अतएवअजिह्वं
 कुटिलं । अशठं कुटिलपुरुषहीनम् ११

ब्राह्मणार्यायब्राह्मणप्रयोजनाय शिक्षिषुविद्यामुपादातुं षट्महयेनचित्तेनतद्वैचित्तमपहर्तुमाऽतिदेवीः सर्वस्वस्वपणीकरणेनातियूतं माकृथाः १२ नन्वक्षपाताधीनोजयस्तवापि समा
 नइत्याशंक्याह्निरुक्त्येति निरुत्या नीचकर्मणाहह कितवस्यएतद्वृत्कृतिनोनपूज्यते । सतानंप्रशंस्यमित्यर्थः १३ निरुत्याजीगीषारख्येन नीचकर्मणाबहूनिमेअकृता कर्त्तानियुध्यै
 त्वेनसंस्वेनपृच्छे इतिमंत्रवर्णाद्युद्धेनवादेनवा जिगीषानीचमेवकर्म तथाऽपिजनाः व्यावहारिकालोकास्तां जिगीषयाशंसुंमति गतिंनिरुतिं नीचकर्मत्वेननाहुः । श्रुतेर्विरक्ताविषयत्वादि
 त्यर्थः । आकृताकर्मयोग्यानिकर्त्तानि कर्तव्यानिभविष्यंति । तान्येवाह त्वेनपकेन युध्यैत्वेनसंपृच्छे इतिश्रुत्यर्थः १४ दार्ष्टीतिकमाहअक्षौरिति १५ । १६ एवंत्वंनिरुतिच्छलंम
 शक्तितोब्राह्मणार्थायशिक्षितुंप्रयतामहे ॥ तद्वैचित्तमाऽतिदेवीर्माजैषीःशकुनेपरान् १२ निरुत्याकामयेनाहंसुखान्युतधनानिवा ॥ कितवस्येहकृतिनो
 वृत्तमेतन्नपूज्यते १३ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ श्रोत्रियःश्रोत्रियानेतिनिरुत्यैवयुधिष्ठिर ॥ विद्वानविदुषोऽभ्येतिनाहुस्तांनिरुतिंजनाः १४ अ
 क्षैर्हिशिक्षितोऽभ्येतिनिरुत्यैवयुधिष्ठिर ॥ विद्वानविदुषोऽभ्येतिनाहुस्तांनिरुतिंजनाः १५ अकृतास्त्रकृतास्त्रश्चदुर्बलंबलवत्तरः ॥ एवंकर्मसुसर्वेषुनिरु
 त्यैवयुधिष्ठिर ॥ विद्वानविदुषोऽभ्येतिनाहुस्तांनिरुतिंजनाः १६ एवंत्वंमामिहाभ्येत्यनिरुतिंयदिमन्यसे ॥ देवनाद्विनिवर्तस्वयदितोविद्यतेभयम् १७
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ आहुतोननिवर्तयामितिमेवतमाहितम् ॥ विधिश्चबलवान् राजन्दिष्टस्यास्मिंशेस्थितः १८ अस्मिन्समागमेकेनदेवनंमे
 भविष्यति ॥ प्रतिपाणश्चकोऽन्योऽस्तिततोद्यूतंप्रवर्तताम् १९ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अहंदाताऽस्मिन्लानांधनानांचविशांपते ॥ मदर्थेदेविताचायंशकु
 निर्मातुलोमम् २० युधिष्ठिरउवाच ॥ अन्येनान्यस्यवैद्यूतंविषमंप्रतिभातिमे ॥ एतद्विद्वद्भुपादत्स्वकाममेवंप्रवर्तताम् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभाप
 र्वणियुधिष्ठिरशकुनिसंवादेएकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उपोह्यमानेषुतेतुराजानःसर्वएवते ॥ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्यविविशुस्तां
 सभांततः १ भीष्मोद्रोणःरूपश्चैवविदुरश्चमहामतिः ॥ नातिप्रीतेनमनसातेऽन्ववर्ततभारत २ तेद्वंद्वशःपृथक्चैवसिंहश्रीवामहौजसः ॥ सिंहासनानिमूरीणि
 विचित्राणिचभेजिरे ३शुशुभेसासभारान् राजभिस्तैःसमागतैः ॥ देवैरिवमहाभागैःसमवेतैस्त्रिविष्टपम् ४ सर्वेदेविदःशूराःसर्वेभास्वरमूर्तयः ॥ प्रावर्ततमहारा
 जसुहृद्द्यूतमनंतरम् ५ युधिष्ठिरउवाच ॥ अयंबहुधनोराजन्सागरावर्तसंभवः ॥ मणिहारोत्तरःश्रीमानकनकोत्तमभूषणः ६ एतद्राजन्ममधनंप्रतिपा
 णोऽस्तिकस्तव ॥ येनमांत्वंमहाराजधनेनप्रतिदीव्यसे ७ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ संतिमेमणयश्चैवधनानिसुबहूनिच ॥ मत्सरश्चनमेऽर्थेषुजयस्वैनंदुरोदरम् ८
 न्यसेतर्हिश्रोत्रियादश्रोत्रियइव विद्यावतोमत्तः परामवभीतस्त्वंच्यूताद्विनिवर्तस्वेत्यर्थः १७ विधिःकारयितांस्तर्थाभी दिष्टंदेवं १८ प्रतिपाणश्चकोऽन्योऽस्ति । प्रतिपाणःपणप्रति
 मूः । तवाल्लघनत्वान्महूल्यो धनिकःकोऽन्यो देविताऽस्तीतिभावः । पणश्चैवहिकोन्यस्त इतिपाठेत् पणःपणनकर्ताको न्यस्तुस्त्वया । मृत्युमुखेइतिशेषः । तवमयासहदेवितुमन
 हेत्वादितिभावः १९ । २० । २१ ॥ इतिसंनै०मा०भा०एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ उपोह्यमाने उपस्थाप्यमाने १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ प्रतिपाणःएतत्तुल्यमौल्यं
 द्यूतार्थस्थापितंवस्तु ७ दुरोदरंपणं अर्थेषु त्वयापि तेषु मत्सररोहीनिमौल्यत्वादिदोषवृद्धिः ८

माध्विकोमधुपण्यवान् प्रपातंभृगुं । प्रपतंत्यस्मादितिःपुत्पतेः । मज्जतित्रैवमधुनिनिमग्नोभवति । ततःप्रपतनंचाधिगच्छति ५ मधुवन्मधुनेवमत्तोविशः ६ । ७ नियोगाद्वैवयो
गात् ८ । ९ चित्रवर्हान्मयूरान् १० । ११ जंभत्यागनिमित्तं सर्वज्ञः सर्वेषांप्राणिनांभावेचित्ताशयंजानातीतितथाभूतः काव्यः शुक्रःअयंसर्वशत्रुभयंकर इतिभाषतेस्म । सर्वेषांस्व
परपत्नीयाणांशत्रुश्च भयंकरश्चेतिसतया । त्यजेत्कुलार्थेपुरुषमिति भाषतइतिवायोर्ज्यं २२ न्यपीडयत्हतवान् लोभान्मांसलोभात् १३ आयतिमुत्तरकालंपरलोकात्पुष्पकारिणां
वधात्वननाशयत् । तदास्वंसांप्रतं । इहापिसुखप्राप्यंधनं व्यनाशयत् । तत्तस्मादर्थकामोघनकामः १४ पत्रिहापक्षिहा पुष्पमिव पुष्पमुपहार्यधनं १५ अंगारकारिवृक्षशाखांत

मधुवैमाध्विकोलब्ध्वाप्रपातंनैवबुध्यते ॥ आरुह्यतंमज्जतिवापतनंचाधिगच्छति ५ सोयंमतोऽक्षयूतेनमधुवन्नपरीक्षते ॥ प्रपातंबुध्यतेनैववैरंठत्वामहा
रथैः ६ विदितंमेमहाप्राज्ञभोजेष्वेवासमंजसम् ॥ पुत्रसंत्यक्तवान्पूर्वपौराणांहितकाम्यया ७ अंधकायादवाभोजाःसमेताःकंसमत्यजन् ॥ नियोगात्तुहते
तस्मिन्नृष्णेनामित्रघातिना ८ एवंतेज्ञातयःसर्वेभोदमानाःशतंसमाः ॥ त्वन्नियुक्तःसव्यसाचीनिगृह्णातुसुयोधनम् ९ निग्रहादस्यपापस्यमोदंतांक्रुवः
सुखम् ॥ काकेनेमांश्चित्रवर्हान्शाईलान्क्रोष्टुकेनच ॥ क्रीणीष्वपांडवानराजन्मामज्जीःशोकसागरे १० त्यजेत्कुलार्थेपुरुषंग्रामस्यार्थेकुलंत्यजेत् ॥ ग्रामं
जनपदस्यार्थेआत्मार्थेपृथिवींत्यजेत् ११ सर्वज्ञःसर्वभावज्ञःसर्वशत्रुभयंकरः ॥ इतिस्मभाषतेकाव्योजंभत्यागेमहासुरान् १२ हिरण्यष्ठीविनःकांश्चित्प
क्षिणोवनगोचरान् ॥ गृहेकिलकृतावासानलोभाद्राजान्यपीडयत् ॥ सचोपभोगलोभांधोहिरण्यार्थीपरंतप १३ आयतिंचतदास्वंचउभेसद्योवननाश
यत् ॥ तदर्थकामस्तद्वत्त्वंमाद्रुहःपांडवानृप १४ मोहात्मातप्स्यसेपश्चात्पत्रिहापुरुषोयथा ॥ जातंजातंपांडवेभ्यःपुष्पमादत्स्वभारत १५
मालाकारइवारामेस्त्रेहंकुर्वन्पुनःपुनः ॥ वृक्षानंगारकारीवमैनान्धाक्षीःसमूलकान् ॥ माऽगमःससुतामात्यःसबलश्चयमक्षयम् १६ समवेतान्निहि
कःपार्थान्प्रतियुध्येतभारत ॥ मरुद्भिःसहितोराजन्नपिसाक्षान्मरुत्पतिः १७ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिद्यूतपर्वणिविदुराहितवाक्येद्विषष्टितमोऽध्यायः
६२ ॥ विदुरउवाच ॥ ॥ द्यूतंमूलंकलहस्याभ्युपैतिमिथोभेदंमहतेदारुणाय ॥ तदास्थितोऽयंघृतराष्ट्रस्यपुत्रोदुर्योधनःसृजतेवैरमुग्रम् १
प्रातिपेयाःशांतनवाभीमसेनाःसबालिहकाः ॥ दुर्योधनापराधेनकृच्छ्रंप्राप्स्यंतिर्वशः २ दुर्योधनोमदेनैषक्षेमंराष्ट्रंव्यपोहति ॥ विषाणंगौरिवमदात्स्व
यमारुजतेऽऽत्मनः ३ यश्चित्तमन्वेतिपरस्यराजन्वीरःकविःस्वामवमन्यदृष्टिम् ॥ नावंसमुद्रेइवबालनेत्रामारुह्यघेरेव्यसनेनिमज्जेत् ४

निघर्षणेनवन्धुपादकोवायुरिव त्वमेतेषांपरस्परसंघर्षणेन कुलक्षयंमाकुर्वित्यर्थः १६ । १७ ॥ इतिसभापर्वणि नैलकंठीयेभारतभावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ द्यूतमिति
द्यूतंदारुणायभयाय अभ्युपैतीतिबंधः १ प्रातिपेयाःप्रतीपान्वयजाः । कृच्छ्रंसंकटं २ क्षेमंव्यपोहति राष्ट्रमुपश्रुतंकरोतीत्यर्थः आरुजते मंगंमयाति । आत्मनःपूर्वरूपमार्थं ३
अन्वेतिअनुसरति । कविःक्रांतदर्शी । स्वांष्ट्रिक्रांतदर्शित्वं । बालनेत्रामव्युत्पन्ननेत्रकाम ४

ग्लहतपणंकरोति । प्रीयायसेअतिशयेन प्रीयसे । यदंताऽयंअप्रथमस्यापियकारस्याद्वित्वमार्थं । प्रीयायसइतिह्रस्वपाठेत्प्रियमिवआचरसे । अतिनर्माऽतिविनोदपवातिसंप्रहारो
युद्धंआजायतेयुद्धरूपेण परिणमते अतः समुन्मज्जतिसंप्रहार इतिपाठः ५ आकर्षस्तेऽवाक्फलःसुप्रणीतः आकर्षोद्यूतं । आवाक्नीचगामि फलयस्यसोऽवाक्फलः हानिमृत्पुनरक
प्रद इत्यर्थः । सुप्रणीतःसम्यक्प्रणीत उपस्थापितः शकुनिनेत्युपहासः । 'आकर्षःशारिफलके पाशकेद्यूतद्विद्ये' इतिविश्वः । आकर्षस्तेस्वेधेनेकुप्रणीतइतिपाठे स्वंधनंराज्यपुत्रा
दितत्रआकर्षो धनाद्याकर्षणसाधनं काष्ठादिमयोहस्तः कुत्सितेनशकुनिना प्रणीतः । यतोऽयंद्यूतरूपः समाधिर्नियमो मंत्रपदोमंत्रपूर्वको भवतांहृदिप्ररूढः । किंतावतेत्यतआहपु
धिष्ठिरेणेति अयमेव आकर्षःफलहः कलहरूपेणपरिणंस्यत इत्यर्थः ६ तत्फलमाहप्रातिपेयाइति काव्यां कविनादीर्घदर्शिनामया ईरिता मंददुर्योधनं । मात्यगाहइतिपाठे वःपु
ष्पाकंमध्येकश्चिदिमं कलहवैश्वानरं माऽत्यगादतिक्रम्य माऽगात् । किंतुअर्वांगेव शांम्यध्वमित्याहोत्तरार्धेन ७ अयुद्धेनप्रशामयस्वोति राजानंप्रत्युक्तं । युद्धेकोदोषइत्यतआह
यदेतिद्वीपइवद्वीपः आपत्समुद्रं मज्जतामाश्रयः ८ प्रभवउत्पत्तिः यावदिच्छेस्तावत्तेधनमस्तीत्यर्थः । अत्यंततृष्णाऽप्यफलेत्याह बहिहिति जयःअजयःजितवान् कितेतवततःस्मान्

दुर्योधनोग्लहतेपांडवेनप्रीयायसेत्वंजयतीतितच्च ॥ अतिनर्माजायतेसंप्रहारोयतोविनाशःसमुपैतिपुंसाम् ५ आकर्षस्तेऽवाक्फलःसुप्रणीतोहृदिप्रौढो
मंत्रपदःसमाधिः ॥ युधिष्ठिरेणकलहस्तवायमर्चितितोऽभिमतःस्वंधुना ६ प्रातिपेयाःशांतनवाःशृणुध्वंकाव्यांवाचंसंसदिकौरवाणाम् ॥ वैश्वानरंप्रज्व
लितंसुघोरंमायास्यध्वंमंदमनुप्रपन्नाः ७ यदामन्युंपांडवोऽजातशत्रुर्नसंयच्छेदक्षमदामिभूतः ॥ वृकोदरःसव्यसाचीयमौचकोऽत्रद्वीपःस्यात्तुमुलेवस्त
दानीम् ८ महाराजप्रभवस्त्वंधनानांपुराद्यूतान्मनसायावदिच्छेः ॥ बहुवितान्पांडवांश्चेज्यस्त्वंकितेतत्स्याद्दसुर्विदेहपार्थान् ९ जानिमिहेदेवितंसौबल
स्यवेदद्यूतेनिकृतिपार्वतीयः ॥ यतःप्राप्तःशकुनिस्तत्रयातुमायूयुधोभारतपांडवेयान् १० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिद्यूतपर्वणिविदुरवाक्येद्वि
षष्टितमोऽध्यायः ६३ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ परेषामेवयशसाश्चाधसेत्वंसदाक्षतःकुत्सयन्धार्तराष्ट्रान् ॥ जानीमहेविदुरयत्प्रियस्त्वंबालानि
वास्मानवमन्यसेनित्यमेव १ सविज्ञेयःपुरुषोऽन्यत्रकामोनिंदाप्रशंसेहितथायुनक्ति ॥ जिह्वाकथंतेहृदयंवनकियोनज्यायसःकथामनसःप्रातिकूल्यम् २

किमपि । अतोहेतोर्वसु विदेहपार्थान् पार्थानेवधनरूपेण विदलभस्व । वसुजित्वेहपार्थानितिपाठे वसुजित्वावसुजयशीलः । अन्येभ्योऽपिदृश्यंतइति जयतेःकनिष् । तादृशस्त्वंपा
र्थानेवईहईहस्व इच्छाविषयान्कुरु । तेनैवतवमहोलाभइत्यर्थः ९ वेदजानीते निकृतिच्छलं मायूयुधःमायोधयः १० ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिषष्टितमोऽध्या
यः ॥ ६३ ॥ ॥ परेषामिति यत्प्रियःयेप्रियायस्य बालान्मूर्खान् । अस्मिन्पादेऽक्षराधिक्यमार्थम् १ सइति अन्यद्रइष्टजयेऽनित्पराजयेचकामोऽभिलाषो यस्यसोऽन्यत्रकामोवि
ज्ञेयः । तत्रलिङ्गानिष्टप्रशंसा अनिष्टनिंदाचेत्याहनिंदेति तेतवजिह्वाकथं हृदयंदृदिस्थमस्मात्तुद्वेषंवनक्ति अवाच्यमपि प्रकटयतीत्यर्थः । जिह्वामनस्तेहृदयंवनकियोर्योऽत
रान्मनसःप्रातिकूल्यमितिपाठे जिह्वावागिन्द्रियं तत्सहितं मनस्तत्प्रवर्तकभंतःकरणंतद्वेतवददयं बुद्धिमाशयंवनक्ति यतः अंतरान्मनसःअपेक्षया बाह्यं वाचःप्रातिकूल्यंज्यायः ।
विद्यमानोऽप्यस्मात् द्वेषोलोकलज्जाभयात् त्वया वाचा नवक्तव्यइत्यर्थः २

एतदेवाहउत्संगेचेति पापीयःपापतरं भर्तृघ्नत्वात्स्वामिद्रोहात् पापीयमाहुरितिपाठे पापायहितं तस्मैहितमित्युक्तः ३ संप्रयोगेक्यंसख्यमित्यर्थः । संप्रयोगादस्माभिःसहसख्यं कृत्वातानुप्रशंसन् सुहृद्वारंवारंद्वेषयासि । अस्मद्वेष्योभवतीत्यर्थः । संप्रमोहादित्यापिपाठः । तेषांसखाभूत्वाभौख्यादस्माभिःसहद्वेषंकरोषि । संबंधस्यसाम्येसत्येतदुक्तमित्यर्थः ४ अक्षमंक्षंतुमयोग्यंनिगूहते सुहृदंसर्वोऽपि । त्वंतुतत्प्रकाशयसीतिभावः । तदाश्रितःपार्थिवश्रितः पार्थिवंघृतराष्ट्रयतोयथेष्टंभाषसे ५ । ६ अहंदुर्योधनःकर्तेतिचमामंस्थामामन्यस्व । मास्वमंस्थाइतिपाठेमामितिशेषः । तितिल्लक्षमावतःक्षिणुक्षपय । नात्रास्माकमपराधइत्यर्थः ७ कस्तर्हितकर्तेत्यतआह एकइतिप्रवणत्तन्नित्रात् ८ भिनत्तियेनानियुक्तः स्वीयमपिशिर स्ताहयतीत्यर्थः । भोजयतोषिचश्चेतितह । साक्षान्मृत्युमप्यहिंसर्षं योरक्षयतेइत्यर्थः । एवमनिष्टेऽपिकर्मणि सपवमंप्रैरयतीत्यर्थः । तेनशासनेनशास्यमेवामित्रं विंदतिमाप्नोति ९

उत्संगेचव्यालइवाहितोऽसिमार्जारवत्पोषकंचोपहंसि ॥ भर्तृघ्नत्वांनहिपापीयआहुस्तस्मात्क्षतःकिंनविभेषिपापात् ३ जित्वाशत्रून्फलमाप्तमहद्वैमाऽस्मान्क्षतःपरुषाणीहवोचः ॥ द्विषद्भिस्त्वंसंप्रयोगाभिनंदीमुहूर्द्धेषयासिनःसंप्रयोगात् ४ अमित्रतायातिनरोऽक्षमंभ्रुवन्निगूहतेगुह्यममित्रसंस्तवे ॥ तदाश्रितोऽपत्रपकिष्णुबाधसेयादिच्छसित्वंतदिहामिभाषसे ५ मानोज्वमंस्थाविद्वमनस्तवेदंशिक्षस्वबुद्धिस्थविराणांसकाशात् ॥ यशोरक्षस्वविदुरसंप्रणीतंमाव्यापृतःपरकार्येषुभूस्त्वम् ६ अहंकर्तेतिविदुरमाचमंस्थामानोनित्यंपरुषाणीहवोचः ॥ नत्वांपृच्छामिविदुरयद्वितमेस्वस्तिक्षतर्मातितिक्षुनक्षिणुत्वम् ७ एकःशास्तानद्वितीयोऽस्तिशास्तागर्भेश्यानंपुरुषंशास्तिशास्ता ॥ तेनानुशिष्टःप्रवणादिवांभोयथानियुक्तोऽस्मितथाभवामि ८ भिनत्तिशिरसाशैलमहिभोजयतेचयः ॥ धीरेवकुरुतेतस्यकार्याणामनुशासनम् ॥ योबलादनुशास्तीहसोऽमित्रंतेनविंदति ९ मित्रतामनुवृत्तंतुसमुपेक्षेतपंडितः ॥ प्रदीप्ययःप्रदीप्ताग्निंप्राक्रिरंनाभिधावति ॥ भस्मापिनसर्विदेतशिष्टंकचनभारत १० नवासयेत्पारवर्ग्यद्विषंतंविशेषतःक्षतरहितमनुष्यम् ॥ सयत्रेच्छसिविदुरतत्रगच्छसुसांत्विताह्यसतीस्त्रीजहाति ११ ॥ विदुरउवाच ॥ एतावतापुरुषंयेत्यजंतितेषांसख्यमंतवहूहिराजन् ॥ राज्ञांहिचितानिपरिभ्रुतानिसांत्वंदत्त्वामुसलैर्घातयंति १२ अबालत्वमन्यस्येराजपुत्रबालोऽहमित्येवसुमंदबुद्धे ॥ यःसौहृदेपुरुषंस्थापयित्वापश्चादेनदूषयत्तेसबालः १३

समुपेक्षेतशासनमितिशेषः स्वत्पालकत्वेनत्वन्मित्रं मांत्वमेवंमाशाधीत्यर्थः । यदुक्तंवेराग्निप्रशमयस्वेति तत्राहप्रदीप्येति प्रकर्षेणदीप्तोदीपनीयोऽग्निर्यस्य सप्रदीप्ताग्निःकर्पूरस्तं प्राक् पूर्वप्रदीप्ययःशमयितुंचिरंनाभिधावति सतस्यकर्पूरस्य भस्मापिनविंदति । तथाचैवंपांडवान्प्रकोप्य यदिसमूलान्नाशयामि तद्येतेमानिर्मूलमुन्मूलयिष्यंतीतिभावः । अत्रप्रदीप्यप्राक्प्रदीप्ताग्निंप्राक्रिरंनाभिधावतीतिपाठांतरंनिर्मूलं १० पारवर्ग्यपरवर्गेशत्रुसंज्ञेजातं ११ एतावतानीतिशिक्षणेन साक्षिवत्पुत्रेमायिवा पक्षपातमकुर्वन्नहिराजन् हेष्टतराष्ट्राज्ञाहीति परिभ्रुतानिद्वेषेणेशेषः । तर्हितेसांत्वंदत्त्वाघातयंति कोपंप्रच्छादयंत्येव । अयंतुकोपप्रकाशनात् राजनीतिविदितिभावः १२ अबालत्वंपंडितत्वमात्मनइतिशेषः । बालोऽहंविदुरइतिचमन्यसेताद्विपरीतासित्याह यदितिमुहूर्त्सुअविश्वासकृदेवबालइत्यर्थः । अबालस्त्वमितिपाठेत्वंबाल इतिदुर्योधनेकाकृत्यायोज्यं १३

ध्रुवस्थिरंराज्यादिकंनरोचेन्नरोचते । यद्वाधुवंनिश्चितहितोपदेष्टेतिशेषः । भरतर्षभस्यत्युपहासः १४ । १५ यत्पुरुषाणिमावोचइत्युक्तंतत्राह लभ्यतइति पठ्यंपरिणाभेहितं १६ । १७ हेमहाराजयमसंतोनिपिबंतितं सतापेयंमन्युदेन्यंपिब । मन्युदेन्येकतौकुधीत्युक्तं । तत्राव्याधिजंकिंतुकदुजंदूषणजं । 'दूषणेकदु'इतिविश्वः । तीक्ष्णंमर्मच्छिद्र । उष्णंतापजनकं । यशोमुपकीर्तिप्रं । परुषंरुक्षं । निःस्नेहंपूहिर्बाधि पूतिदुष्टं तद्रंधिं दुष्टवदामन्मानं । औषधमप्येतादृशंअव्याधये जायतेतदव्याधिजं । कदुजंकदुक्यादिकदुद्रव्यजं । तीक्ष्णंवेदनाकरं । उ नश्रेयसेनीयतेमंददुद्धिःस्त्रीश्रोत्रियस्येवगृहेप्रदुष्टा ॥ ध्रुवंनरोचेद्भरतर्षभस्यपतिःकुमार्याइवषष्टिवर्षः १४ अतःप्रियंचेदनुकांक्षसेत्वंसर्वेषुकार्येषुहिताहितेषु ॥ त्रियश्चराजन्जडपंगुकांश्चपृच्छत्वंवैतादृशांश्चैवसर्वान् १५ लभ्यतेखलुपापीयात्ररोनुप्रियवागिह ॥ अप्रियस्यहिपथ्यस्यवकाश्रोताचदुर्लभः ॥ १६ यस्तुधर्मपरश्वस्याद्वित्वाभर्तुःप्रियाप्रिये ॥ अप्रियाण्याहपथ्यानितेनराजासहायवान् १७ अव्याधिजंरुजंतीक्ष्णमुष्णंयशोमुषंपरुषंपूतिगंधिम् ॥ सतापेयंयत्रपिबंत्यसंतोमन्युंमहाराजपिबप्रशाम्य १८ वैचित्रवीर्यस्ययशोधनंचवांछाम्यहंसहपुत्रस्वशश्वत् ॥ यथातथातेऽस्तुनमश्चतेऽस्तुममापिचस्वस्तिदिशंतुविप्राः १९ आशीविषान्नेत्रविषान्कोपयेन्नचपंडितः ॥ एवंतेऽहंवदामीदंप्रयतःकुरुनंदन ॥ २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिविदुरहितवाक्येचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ बहुवितंपराजैषीःपांडवानांयुधिष्ठिर ॥ आचक्ष्ववितंकौतेययदितेऽस्त्यपराजितम् १ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ममवित्तमसंख्येयंयदहवेदसौबल ॥ अथत्वंशकुनेकस्माद्वित्तंसमनुपृच्छसि २ अयुतंप्रयुतंचैवशंकुंपन्नंतथार्षुदम् ॥ खर्वंशंखनिखर्वंचमहापद्मंचकोटयः ३ मध्यंचैवपराधंचसपरंचात्रपण्यताम् ॥ एतन्ममधनंराजंस्तेनदीव्याम्यहंत्वया ४ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाव्यवसितो निष्ठतिंसमुपाश्रितः ॥ जितमित्येवशकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ गवाश्वंबहुधेनूकमसंख्येयमजाविकम् ॥ यत्किंचिदनुपर्णाशांप्राक् सिंधोरपिसौबल ॥ एतन्ममधनंसर्वेतेनदीव्याम्यहंत्वया ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाव्यवसितोनिष्ठतिंसमुपाश्रितः ॥ जितमित्येवशकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पुरंजनपदोभूमिरब्राह्मणधनैःसह ॥ अब्राह्मणाश्चपुरुषाराजन्निष्ठंधनंमम ॥ एतद्राजन्ममधनंतेनदीव्याम्यहंत्वया ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाव्यवसितोनिष्ठतिंसमुपाश्रितः ॥ जितमित्येवशकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ राजपुत्राइमेराजन्शोभंतेयैर्विभूषिताः ॥ कुंडलानिचनिष्काश्वसर्वैराजविभूषणम् ॥ एतन्ममधनंराजंस्तेनदीव्याम्यहंत्वया १०

ष्णंजाडयनाशकं । यशोमुषंकाभोदीपनेन । परुषंघृतादिसाधनहीनं पूतिगंधिलशुनादिवदुर्गंधि । पिबमन्युमौषधंवागिल । प्रशाम्यप्रशममारोग्यंचप्राप्तुहि १८ शश्वन्निरंतरं १९ आशीविषान्दंष्ट्राविषान् । नेत्रविषान्दंष्ट्राविषान् । शस्त्रेणक्रोधदृष्ट्याच पांडवास्त्वांधस्यंतीतिभावः २० ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ बाह्विति पराजैषीर्हारितवान् १ । २ । ३ सपरंसाधिकंपराधंविषयधिकं ४ । ५ पर्णाशा नदी ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ अप्रियवत्ताप्रियमपि द्यूतेत्यजामीत्यर्थः १५ । १६ । १७ सुमनसापरस्परमैकमत्यवतांभेदवैमत्यं १८ मत्तः वित्तविवशचित्तत्वेनाधर्मकर्ता । सगर्तेनरकेत्याणु
 स्थाणुत्वमृच्छतिप्राप्नोति । आच्छतीतिपाठे आरुपूर्वस्यरूपं । ज्येष्ठोवयसाधिकः । वरिष्ठो गुणैरधिकः १९ मत्तत्त्वमेवाहस्वप्रइति मत्तस्य ममवचः क्षंतव्यमितिभावः २० संख्येसंप्राप्ते
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वाव्यवसितोनिष्ठतिसमुपाश्रितः ॥ जितमित्येवशकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ११ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ श्या
 मोयुवालोहिताक्षःसिंहस्कंधोमहाभुजः ॥ नकुलग्लहएवैकोविद्धचेतन्ममतद्धनम् १२ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ प्रियस्तेनकुलोराजनराजपुत्रो
 युधिष्ठिर ॥ अस्माकंशतांप्राप्तोभूयःकेनेहदीव्यसे १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वातुतानक्षानशकुनिःप्रत्यदीव्यत ॥ जितमित्येवशकुनि
 र्युधिष्ठिरमभाषत १४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अयंधर्मान्सहदेवोऽनुशास्तिलोकेह्यस्मिन्पंडितारुयांगतश्च ॥ अनर्हताराजपुत्रेणतेनदीव्याम्यहंचाप्रीय
 वत्प्रियेण १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाव्यवसितोनिष्ठतिसमुपाश्रितः ॥ जितमित्येवशकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत १६ ॥ शकुनिरुवाच ॥ मा
 द्रीपुत्रौप्रियौराजस्तवेमौविजितौमया ॥ गरीयांसौतुतेमन्येभीमसेनघनंजयौ १७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ अधर्मेचरसेनूनयोनावेक्षसिवैनय
 म् ॥ योनःसुमनसांमूढविभेदंकर्तुमिच्छसि १८ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ गर्तेमत्तःप्रपततेप्रमत्तःस्थाणुमृच्छति ॥ ज्येष्ठोराजनवरिष्ठोऽसिनमस्ते
 भरतर्षभ १९ स्वप्नेतानिनदृश्यंतेजाग्रतोवायुधिष्ठिर ॥ कितवायानिदीव्यंतःप्रलपंत्युत्कटाइव २० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ योनःसंख्येनौरिव
 धारनेताजेतारिपूर्णाराजपुत्रस्तरस्वी ॥ अनर्हतालोकवीरेनतेनदीव्याम्यहंशकुनेफाल्गुनेन २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाव्यवसितोनिष्ठ
 तिसमुपाश्रितः ॥ जितमित्येवशकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २२ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ अयंमयापांडवानांधनुर्धरःपराजितःपांडवःसव्यसाची ॥
 भीमेनराजनदयितेनदीव्ययत्कैतवंपांडवतेऽवशिष्टम् २३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ योनेनेतायोयुधिःप्रणेतायथावज्रीदानवशत्रुरेकः ॥ ति
 र्यक्प्रेक्षीसन्नतधूर्महात्मासिंहस्कंधोयश्चसदात्यमर्षी २४ वलेनतुल्योयस्यपुमान्नविद्यतेगदाभृतामश्र्यइहारिमर्दनः ॥ अनर्हताराजपुत्रेणतेनदीव्याम्य
 हंभीमसेनेनराजन् २५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वाव्यवसितोनिष्ठतिसमुपाश्रितः ॥ जितमित्येवशकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २६ ॥
 ॥ शकुनिरुवाच ॥ बहुवित्तंपराजैषीर्भ्रातृंश्चसहयाद्विपान् ॥ आचक्ष्ववित्तंकौतेययदितेऽस्त्यपराजितम् २७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अहंविशिष्टःसर्वेषां
 भ्रातृणांदयितस्तथा ॥ कुर्यामहंजितःकर्मस्वयमात्मन्युपप्लुते २८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाव्यवसितोनिष्ठतिसमुपाश्रितः ॥ जितमित्येवशकु
 निर्युधिष्ठिरमभाषत २९ ॥ शकुनिरुवाच ॥ एतत्पापिष्टमकरोर्यदात्मानंपराजयेः ॥ शिष्टेसतिधनेराजनपापआत्मपराजयः ३०
 तरस्वीवेगवान् ३१ । ३२ कैतवांकैतवैभ्यआहर्तव्यंघर्मं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ उपप्लुतेजिते ३८ । ३९ पापिष्टमत्यघमं पापःपापहेतुः ३०

ग्लहेपणविषये राजानंप्रतिप्रवक्तव्याराज्ञां पांडवानांपराजयंचलोकवीरान्प्रतिउक्त्वा शकुनिरुवाचेत्युत्तरेणसंबंधः ३१ आत्मानंप्रतिपणंपुनर्जय दास्यान्मोचय । नोचेद्वीपदीवाऽस्म
 हासीभविष्यतीत्यर्थः ३२ नातिरोहिणीनातिरक्ता ३३ शारदोत्पलसेविन्यालक्ष्म्या रूपेणसमानया । श्रियालावण्यसौभाग्यादिरूपयाचसमानया । श्रीतिभिन्नंपदं छांदसस्तृतीयाया
 लुकपूर्वसवर्णोवा ३४ तथैवेतिलक्ष्मीसाम्भ्रमुच्यते ३५ धर्मकामार्थसिद्धिं धर्मकामयोरर्थयोः सिद्धिर्ययासातथातां । अर्थाभितिपाठे सिद्धिमिवसिद्धिं ३६ । ३७ मल्लिकेवसुरभिरि
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वामताक्षस्तान्ग्लहेसर्वानवास्थितान् ॥ पराजयंलोकवीरानुक्त्वा राज्ञांपृथक्पृथक् ३१ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ अ
 स्तितेवैप्रियाराजनग्लहएकोऽपराजितः ॥ पणस्वरुष्णांपांचालीतयाऽत्मानंपुनर्जय ३२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नैवहस्वानमहतीनकृशानातिरोहिणी ॥
 नीलकुंचितकेशीचतयादीव्याम्यहंत्वया ३३ शारदोत्पलपत्राक्षयाशारदोत्पलगंधया ॥ शारदोत्पलसेविन्यारूपेणश्रीसमानया ३४ तथैवस्यादानृशं
 स्यात्तथास्याद्रूपसंपदा ॥ तथास्याच्छीलसंपत्यायामिच्छेत्पुरुषःस्त्रियम् ३५ सर्वैर्गुणैर्हिसंपन्नमनुकूलांप्रियंवदाम् ॥ यादृशीधर्मकामार्थसिद्धिमिच्छे
 त्रःस्त्रियम् ३६ चरमंसंविशतियाप्रथमंप्रतिबुध्यते ॥ आगोपालाविपालेभ्यःसर्वैवेदकृताकृतम् ३७ आभातिपद्मवदक्रंसस्वेदंमल्लिकेवच ॥ वेदीमध्यादी
 र्धकेशीताम्रास्यानातिलोमशा ३८ तथैवंविधयाराजनपांचाल्याऽहंसुमध्यया ॥ ग्लहंदीव्यामिचावर्ग्याद्रौपद्याहंतसौबल ३९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 एवमुक्तेतुवचनेधर्मराजेनधर्मिता ॥ विग्धिगित्येववृद्धानांसभ्यानांनिःसृतागिरः ४० चुक्षुमेसासभाराजनराज्ञांसंजज्ञिरेशुचः ॥ भीष्मद्रोणकृपादीनां
 स्वेदश्चसमजायत ४१ शिरोऽहीत्वाविदुरोगतसत्त्वइवाभवत् ॥ आस्तेध्यायन्नधोवक्रोनिःश्वसन्नवपन्नगः ४२ धृतराष्ट्रस्तुतंहृष्टःपर्यपृच्छत्पुनःपुनः ॥
 किंजितंकिंजितामितिह्याकारंनाभ्यरक्षत ४३ जहर्षकर्णोऽतिभृशंसहदुःशासनादिभिः ॥ इतरेषांतुसभ्यानांनित्रेभ्यःप्रापतज्जलम् ४४ सौबलस्त्वभिधायै
 वंजितकाशीमदोक्तः ॥ जितमित्येवतानक्षान्पुनरेवान्वपद्यत ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिद्यूतपर्वणिद्रौपदीपराजयेपंचषष्टितमोऽध्यायः६५॥
 ॥ दुर्योधनउवाच ॥ एहिक्षतद्रौपदीमानयस्वप्रियांभार्यांसंमतांपांडवानाम् ॥ संमार्जतांवेश्मपरैतुशीघ्रंतत्रास्तुदासीभिरपुण्यशीला १ ॥ विदुरउवाच ॥
 दुर्विभाषंभाषितंत्वाद्देशेनमंदसंबुद्ध्यासिपाशबद्धः ॥ प्रपातेत्वंलंबमानोनवेत्सिव्याघ्रान्मृगःकोपयसेऽतिवेलम् २ आशीविषास्तेशिरसिपूर्णकोपामहा
 विषाः ॥ माकोपिष्ठाःसुमंदात्मन्रमागमस्त्वयंमक्षयम् ३ नहिदासीत्वमापन्नालक्ष्णाभवितुमर्हति ॥ अनीशेनहिराज्ञैषापणेन्यस्तेतिमेमतिः ४

तिशेषः संमोदोमल्लिकेवचेतिगौडपाठे संमोदः परिमलः वेदीवकृशमध्या ३८ सुमध्ययासुंदरमध्यया ३९ । ४० । ४१ । ४२ आकारंहर्षकृतं स्वाभिप्रायं ४३ । ४४ एवमभिधाय
 अस्तितेवैप्रियाराजन्नित्यादिकमुक्त्वा जितकाशीजयशोभी ४५ ॥ इतिसभापर्वणि नैलकंठीयेभारतमावदीपे पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ एहीति वेशमसंमार्जता परैतु
 पराकृताधिकृतासती एतुआयाणु १ दुर्विभाषंदुर्विकल्पं १ । ३ । ४

वेणुःवेनापरनामाराजा सहिष्यैश्वर्यप्राप्य मान्यान्अमानयन् सद्योनष्टःएवमयमपीत्यर्थः ५ अरुंतुदःमर्ममेदी । नृशंसवादी परुषवादी । हीनतःनीचेन कर्मणाद्युतादिना परं शत्रुं अ
भ्याददीतवशेकुर्वति उपतींदाहिकां । रुशतीमितिपाठे अकल्याणी । पापलोक्यांनरकावहां ६ । ७ अजोहिशस्त्रमगिलत्किलकडति इयंकया वनैकचरप्रसिद्धा एकोऽजः शस्त्रम
गिलत्गिलितुमारब्धस्ततस्तदशक्रुवन् भूमौआस्थंनिपात्यपद्भामुच्चात्य भोक्तुमारब्धः ततस्तस्मिन्नुच्चलितेसति शिरसासहस्वस्यकंठस्य निरुंतनंप्राप्यममार । तद्वस्त्रमपिपांडवैरे
शस्त्रेणस्वहननंमाकृयाइतिप्राञ्चः । कश्चित्किलमत्स्यवाती बडिशंभान्यपिष्टेनोपलिप्य यावज्जलाशयेपातयति तावद्बृहच्छागेनचापलातत्सपिष्टमेवगिलितं तन्निष्कासने विदीर्ण
कंठइच्छागो ममारेत्याख्यायिकाऽत्र दृष्टांतार्थमुक्ता । पदयोजनातु एकःअजः घोरंशस्त्रंबडिशमगिलत्गिलितवान् । कुतोऽस्यघोरत्वंतत्राह अस्यअजस्याशिरसासह भूमौशस्त्रेविपन्ने
विशेषेणप्राप्तेसति स्वस्यकंठस्यनिरुंतनं कर्त्तनंछेदहेतुःयतोऽभवदित्यन्वयः । अजकंठस्यंशस्त्रं सूत्रेणाकृत्यमाणंतच्छिरसासहैव तदेहाद्विमक्तमभूदित्यर्थः । पद्भिरपास्यभूमिभि

अयंघतेवेणुरिवात्मघातीफलंराजाघृतराष्ट्रस्यपुत्रः ॥ द्यूतंहिवैरायमहाभयायमतोनबुध्यत्ययमंतकालम् ५ नांरुंतुदःस्यान्नृशंसवादीनहीनतःपरमभ्या
ददीत ॥ ययाऽस्यवाचापरउद्विजेतनतांवेदेदुपतींपापलोक्याम् ६ समुच्चरंत्यतिवादाश्वक्राचैराहतःशोचतिराज्यहानि ॥ परस्यनामर्मसुतेपतंतिता
नपंडितोनावमृजेत्परेषु ७ अजोहिशस्त्रमगिलत्किलकःशस्त्रेविपन्नेशिरसाऽस्यभूमौ ॥ निरुंतनंस्वस्यकंठस्यघोरंतद्वद्वैरंमाकृथाःपांडुपुत्रैः ८ नकिंचिदि
त्थंप्रवदंतिपार्थावनेचरंवागृहमेधिनंवा ॥ तपस्विनंवापरिपूर्णविद्यंभपंतिहैवंश्वनराःसदैव ९ द्वारंसुघोरंनरकस्यजिह्वनबुध्यतेघृतराष्ट्रस्यपुत्रः ॥ तमन्वे
तारोवहदःकुरूणांयूतोदयेसहदुःशासनेन १० मज्जंश्यालाबूनिशिलाःप्लवंतेमुह्यंतिनावोऽभसिशश्वदेव ॥ मूढोराजाघृतराष्ट्रस्यपुत्रोमेवाचःपथ्यरूपाः
शृणोति ११ अंतोनूनंभविताऽयंकुरूणांसुदारुणःसर्वहरोविनाशः ॥ वाचःकाव्याःसुहृदांपथ्यरूपानश्रूयंतेवर्धतेलोभेषु १२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते
सभापर्वणियूतपर्वणिविदुरवाक्येपट्पाष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ धिगस्तुक्षत्तारमितिब्रुवाणोदर्पे
णमतोघृतराष्ट्रस्यपुत्रः ॥ अवैक्षतप्रातिकामीसभायामुवाचचनैपरमार्यमध्ये १ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ प्रातिकामिनद्रौपदीमानयस्वनतेभयं
विद्यतेपांडवेभ्यः ॥ क्षताह्ययंविदत्येवभीतोनास्माकंष्ट्रद्विकामःसदैव २

तिपाठेवृशस्त्रेविपन्नेपद्भिर्भूमिमास्य कंठस्यकंठनंछेदनं आपेत्यध्याहृत्ययोज्यं । अयंभावःपशुकंठान्निष्कास्यमानेवडिशे पशुरेव अंतरिक्षस्थाऽभवन्नतुततो बडिशंविपुज्यते ततश्चप
शोर्भरणनिश्चयाद्बडिशार्थी तस्यकंठच्छेदंरुतवानिति एवंबडिशस्थानीया द्रौपदींस्पृशन् छागइव स्वमपिनंश्यसीतिभावः ८ पार्थाःनकिंचिद्वदंति । श्वनरास्तुनकिंचिद्वदंतिअन्य
दुर्वाक्यादितिशेषः । वनेचरंवानप्रस्थं । मपंतिहैवंश्वनराः शुनकतुल्याःनराःआपत्सु धीरानुद्दिश्यभपंति । धीरास्तुधीरत्वादेवतन्नगणयंतीत्यपिपांडवान्प्रत्यापयतीति ध्वनिः ९
यूतोदयेद्युतकृतेउत्कर्षे १० अलाबुमज्जनादिवत्कहितमप्यहितवदुष्टानांभातीत्याश्रयम् ११ अंतोनाशकरः १२ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीये भारतमावदपिषट्पाष्ठितमो
ऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ धिगस्त्विति अधिब्रुवाणइतिपाठेइतिशब्दाध्याहारः । अधिकंनिर्भयादं ब्रुवाणइत्यर्थः । प्रातिकामीशब्दईकारांतइत्तश्च १ विवदतिविपरीतंवदति २

सिंहगोष्ठसिंहस्थानं ३ । ४ कैतवंकितवेभ्योदेयंघनं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ लघीयान्निचितरः १४ संविधाताईश्वरः । स्पशौंमुखदुःखे वृद्धबाली पंडितमूर्खौ
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तःप्रातिकामीसमूतःप्रायाच्छीघ्रंराजवचोनिशम्य ॥ प्रविश्यचश्वेवहिसिंहगोष्ठंसमासदन्महिषीपांडवानाम् ३ ॥ प्रा
तिकाम्युवाच ॥ ॥ युधिष्ठिरोयूतमदेनमतोदुर्योधनोद्रौपदित्वामजैषति ॥ सात्वंप्रपद्यस्वघृतराष्ट्रस्यवेश्मनयामित्वांकर्मणयाज्ञसेनि ४ ॥ ॥ द्रौपद्यु
वाच ॥ ॥ कथंत्वेवंदसिप्रातिकामिन्कोहिदीव्येद्धार्ययाराजपुत्रः ॥ मूढोराजायूतमदेनमतोह्यमूत्रान्यकैतवमस्यकिंचित् ५ ॥ ॥ प्रातिकाम्यु
वाच ॥ ॥ यदानामूकैतवमन्यदस्यतदाऽदेवीत्पांडवोऽजातशत्रुः ॥ न्यस्ताःपूर्वभ्रातरस्तेनराज्ञास्वयंचात्मात्वमथोराजपुत्रि ६ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥
गच्छत्वंकितवंगत्वासभायांपृच्छसूतज ॥ किंतुपूर्वपराजैषीरात्मानमथवानुमाम् ७ एतज्ज्ञात्वासमागच्छततोमानयसूतज ॥ ज्ञात्वाचिकीर्षितमहंरा
ज्ञोयास्यामिदुःखिता ८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ सभांगत्वासचोवाचद्रौपद्यास्तद्वचस्तदा ॥ युधिष्ठिरंनरेद्राणांमध्येस्थितमिदं वचः ९ क
स्येशोनःपराजैषीरित्त्वामाहद्रौपदी ॥ किंतुपूर्वपराजैषीरात्मानमथवापिमाम् १० युधिष्ठिरस्तुनिश्चेतागतसत्त्वइवाभवत् ॥ नतंसूतंप्रत्युवाचवचनं
साध्वसाधुवा ११ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ इहैवागत्यपांचालीप्रश्नेनंप्रभाषताम् ॥ इहैवसर्वेश्रृण्वंतुतस्याश्चैतस्ययद्वचः १२ ॥ ॥ वैशंपा
यनउवाच ॥ ॥ सगत्वारराजभवनंदुर्योधनवशानुगः ॥ उवाचद्रौपदींसूतःप्रातिकामीव्यथन्निव १३ ॥ ॥ प्रातिकाम्युवाच ॥ ॥ सभ्यास्त्वमी
राजपुत्र्याह्वयंतिमन्येप्राप्तःसंशयःकौरवाणाम् ॥ नवैसमृद्धिपालयतेलघीयान्यस्त्वांसभानेष्यतिराजपुत्रि १४ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ एवंनूनंव्यदधात्संविधा
तास्पर्शाबुभौस्पृशतोवृद्धबालौ ॥ धर्मत्वेकंपरमंप्राहलोकेसनःशमंधास्यतिगोप्यमानः १५ सोऽयंघर्मोमाऽत्यगात्कौरवान्वैसभ्यान्गत्वापृच्छधर्म्यं वचोमे ॥
तेमांब्रूयुर्निश्चितंत्करिष्येधर्मात्मानोनीतिमंतोवरिष्ठाः १६ श्रुत्वासूतस्तद्वचोयाज्ञसेन्याःसभांगत्वाप्राहवाक्यंतदानीम् ॥ अधोमुखास्तेनचकिंचिद्बु
र्निर्बंधंतंघात्तराष्ट्रस्यबुद्धा १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ युधिष्ठिरस्तुतच्छ्रुत्वादुर्योधनचिकीर्षितम् ॥ द्रौपद्याःसंभतंदूतंमाहिणोद्धरतर्षभ १८ एकवस्त्रात्
घोनीवीरोदमानारजस्वला ॥ सभामागम्यपांचालिश्वशुरस्याग्रतोभव १९ अथत्वामागतांदृष्ट्वा राजपुत्रींसभांतदा ॥ सभ्याःसर्वेविनिदेरन्मनोभिर्घृतरा
ष्ट्रजम् २० सगत्वात्वरितंदूतःकृष्णायाभवनंचृप ॥ न्यवेदयन्मतंधीमान्धर्मराजस्यनिश्चितम् २१ पांडवाश्चमहात्मानोदीनादुःखसमन्विताः ॥ सत्येना
तिपरीतांगानोदीक्षंतेस्माकिंचन २२ ततस्त्वेषांमुखमालोक्यराजादुर्योधनःसूतमुवाचहृष्टः ॥ इहैवैतामानयप्रातिकामिनप्रत्यक्षमस्याःकुरवोब्रुवंतु २३

मानंदुर्योधनस्याज्ञाभंगेन तस्य श्रेष्ठत्वंविहायतिरस्कृत्य २४ उद्विजतेविभेति अवशाः अस्मदासत्वात् २५ । २६ परेहाधिष्ठासतीएहि २७ । २८ अस्मिन्सुवेणीरूपेणसंनिवेशिततयाच
मवहन्नदीजलवन्नोन्नतेपुङ्गवःवेण्यलंकारास्तद्वत्सुवा २९ । ३० । ३१ । ३२ कृष्णजिष्णुहरिनरी नारायणनरावित्यर्थः ३३ यथोपजोषयथाच ३४ । ३५ उपनीतशास्त्राःअध्या

ततःसूतस्तस्यवशानुगामीभीतश्चकोपाद्दुपदात्मजायाः ॥ विहायमानंपुनरेवसभ्यानुवाचकृष्णांकिमहंब्रवीमि २४ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ दुःशासनैषम
मसूतपुत्रोवृकोदरादुद्विजतेऽल्पचेताः ॥ स्वयंप्रगृह्यानययाज्ञसेनीर्कितेकरिष्यंत्यवशाःसपत्नाः २५ ततःसमुत्थायसराजपुत्रःश्रुत्वाभ्रातुःशासनरंक्तदृष्टिः ॥
प्रविश्यतद्वेश्ममहारथानामित्यब्रवीद्रौपदीराजपुत्रीम् २६ एहोहिपांचालिजिताऽसिकृष्णेदुर्योधनंपश्यविमुक्तलज्जा ॥ कुरुभजस्वायतपत्रनेत्रेधर्मेण
लब्धाऽसिसर्भापरैहि २७ ततःसमुत्थायसुदुर्मनाःसाविवर्णमाष्टुज्यमुखंकरेण ॥ आर्ताप्रदुद्रावयतःस्त्रियस्तावृद्धस्यराज्ञःकुरुपुंगवस्य २८ ततो जवेनाभिस
साररोषाद्दुःशासनस्तामभिगर्जमानः ॥ दीर्घेषुनीलेष्वथचोर्मिमत्सुजग्राहकेशेषुनरेद्रपत्नीम् २९ येराजसूयावभृथेजलेनमहाक्रतौमंत्रपूतेनासिकाः ॥ ते
पांडवानांपरिभूयवीर्यबलात्प्रमृष्टाघृतराष्ट्रेण ३० सतांपराकृष्यसभासमीपमानीयकृष्णामतिदीर्घकेशीम् ॥ दुःशासनोनाथवतीमनाथवच्चकर्षवायुःक
दलीमिवार्ताम् ३१ साकृष्यमाणानमितांगयाष्टिःशनैरुवाचाथरजस्वलाऽस्मि ॥ एकंचवासोममंदबुद्धेसभानेतुंनार्हसिमामनार्य ३२ ततोऽब्रवीतांप्रस
भंनिगृह्यकेशेषुकृष्णेपुतदासकृष्णाम् ॥ कृष्णंचजिष्णुंचहरिनंचत्राणायविक्रोशतियाज्ञसेनी ३३ ॥ ॥ दुःशासनउवाच ॥ ॥ रजस्वलावामव
याज्ञसेनीएकांवरावाऽप्यथवाविवस्त्रा ॥ द्यूतेजिताचासिकृताऽसिदासीदासीपुवासश्चयथोपजोषम् ३४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ प्रकीर्णकेशी
पतितार्धवस्त्रादुःशासनेनव्यवबूयमाना ॥ ऋमत्यमर्षेणचदह्यमानाशनैरिदंवाक्यमुवाचकृष्णा ३५ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ इमेसभायामुपनीत
शास्त्राःक्रियावंतःसर्वेएवेद्रकल्पाः ॥ गुरुस्थानागुरवश्चैवसर्वेतेषामग्रेनोत्सहेस्थातुमेवम् ३६ नृशंसकर्मस्त्वमनार्यवृत्तमामाविवस्त्रांकुरुमाविकार्षीः ॥ न
मर्षयेयुस्तवराजपुत्राःसेंद्राऽपिदेवायदितेसहायाः ३७ धर्मेस्थितोधर्मसुतोमहात्माधर्मश्चसूक्ष्मोनिपुणोपलक्ष्यः ॥ वाचाऽपिभर्तुःपरमाणुमात्रमिच्छा
मिदोषंनगुणानविमृज्य ३८ इदंत्वकार्यंकुरुवरिमध्येरजस्वलांयत्परिकर्षसेमाम् ॥ नचापिकश्चित्कुरुतेऽत्रकुत्सांध्रवंतवेदंमतमभ्युपेतः ३९ धिगस्तु
नष्टःखलुभारतानांधर्मस्तथाक्षत्रविदांचवृत्तम् ॥ यत्रह्यतीतांकुरुधर्मवेलांप्रिक्षंतिसर्वेकुरवःसभायाम् ४०

पितृशास्त्राः । गुरुस्थानाःगुरुतुल्यस्थानाःपित्रादितुल्याः । एवमेकवस्त्रत्वेन ३६-१ । ३७ निपुणोपलक्ष्यःसूक्ष्मबुद्धिमद्भिरैवज्ञेयः वाचेति नाहमपराधिनांभार्याऽस्मीतिभावः ३८ कश्चिद्
पितृवत्कुत्सानुकुते किंतुसर्वोऽपिजन्मस्त्वदीयंमतमभ्युपेतः ३९ ४०

अस्यराज्ञोघृतराष्ट्रस्य ४१ । ४२ । ४३ आचूयआकृष्य ४४ । ४५ । ४६ भर्तुर्वशतां दासमार्याऽपिदास्येवेतिभावः ४७ जितोऽस्मीतिवदतास्मैवपराजितो नतुस्त्री ४८ नचराजज
येनैवत्वज्यः सिद्धयति द्यूतमर्यादाविदा शकुनिर्नैवतवपृथक्पणीकरणादित्याह द्यूतेइति राजातु पराजयात्वांपणीकृतवान्स्वेच्छयाऽतोऽस्वामी कथंपणितवानितिराज्ञोऽपि
दोषोनास्ति । तथाचशकुनिबुद्धयैव त्वमजिता तत्र शकुनिर्नमन्यतेइत्याह नेति यतःपणीकृता अतः प्रागजिता । यतश्चपरदासेनपणीकृता ततोऽप्यजितैवेतिभावः ४९ नातिकृत

द्रोणस्यभीष्मस्यचनास्तिस्त्वंक्षनुस्तथैवास्यमहात्मनोपि ॥ राज्ञस्तथाहीममधर्ममुग्रंनलक्षयंतेकुरुवृद्धमुख्याः ४१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ त
थाब्रुवंतीकरुणंसुमध्यमाभर्तृनकटाक्षैःकुपितानपश्यत् ॥ सापांडवान्कोपपरीतदेहान्संदपियामासकटाक्षपातैः ४२ हतेनराज्येनतथाधनेनरत्नैश्चमुख्यै
र्नतथावभूव ॥ यथात्रपाकोपसमीरितेनकृष्णाकटाक्षेणवभूवदुःखम् ४३ दुःशासनश्चापिसमीक्ष्यकृष्णामवेक्षमाणांकृष्णान्पतीस्तान् ॥ आचूयवेगेन
विसंज्ञकल्पामुवाचदासीतिहसनसशब्दम् ४४ कर्णस्तुतद्वाक्यमतीवहृष्टःसंपूजयामासहसनसशब्दम् ॥ गांधारराजःसुबलस्यपुत्रस्तथैवदुःशासनमभ्यनं
दत् ४५ सभ्यास्तुयेतत्रवभूवुरन्येताभ्यामृतेधार्तराष्ट्रेणचैव ॥ तेषामभूदुःखमतीवकृष्णांद्दृष्ट्वासभायांपरिकृष्यमाणाम् ४६ ॥ भीष्मउवाच ॥ न
धर्मसौक्ष्म्यात्सुभगेविवेकुंशक्रोमितेप्रश्रमिमंयथावत् ॥ अस्वाम्यशक्तःपणितुंपरस्वस्त्रियाश्चभर्तुर्वशतांसमीक्ष्य ४७ त्यजेतसर्वांपृथिवींसृष्ट्वायुधिष्ठिरो
धर्ममथोनजह्यात् ॥ उक्तंजितोऽस्मीतिचपांडवेनतस्मान्शक्रोमिविवेकुमेतत् ४८ द्यूतेऽद्वितीयःशकुनिर्नरेषुकुंतीसुतस्तेननिसृष्टकामः ॥ नमन्य
तेतांनिकृतिंयुधिष्ठिरस्तस्मात्प्रश्रमिमंभ्रवीमि ४९ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ आहूयराजाकुशलैरनार्यैर्दुष्टात्मभिर्नैकतिकैःसभायां ॥ द्यूताप्रियैर्नातिकृ
तप्रयत्नःकस्मादयंनानिसृष्टकामः ५० अशुद्धभावेर्निकृतिप्रवृत्तैरबुध्यमानःकुरुपांडवाभ्यः ॥ संभूयसर्वैश्चजितोऽपियस्मात्पश्चादयंकैतवमभ्युपेतः
५१ तिष्ठतिचेमेकुरवःसभायामीशाःसुतानांचतथास्तुषाणां ॥ समीक्ष्यसर्वेममचापिवाक्यंविब्रूतमेप्रश्रमिमंयथावत् ५२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाब्रुवं
तीकरुणंरुदंतीमवेक्षमाणांकृष्णान्पतीस्तान् ॥ दुःशासनःपरुषाण्यप्रियाणिवाक्यान्युवाचामधुराणिचैव ५३ तांकृष्यमाणांचरजस्वलांचस्ततोत्तरीयाम
तदर्हमाणाम् ॥ वृकोदरःप्रेक्ष्ययुधिष्ठिरंचचक्ररकोपंपरमार्तरूपः ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिद्यूतपर्वणिद्रौपदीप्रश्नेसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥

प्रयत्नोऽनभ्यस्तद्यूतः । राजामांसभायामाहूय कथानिसृष्टकामः अनीशोऽपिसन् मदाहानेनशत्रून्सकामांस्कथंनिकृतवानित्यर्थः ५० जितोऽपीति आत्मपराजयावसानत्वाद्द्यूतस्य
कथंनतोऽप्युपरिदेवितवानित्यर्थः ५१ विब्रूतविस्पष्टंनतु ननुभीष्मवत्संदिग्धमितिभावः ५२ तथेति भीष्मेणद्रौपदीमाहात्म्यख्यापनायप्रश्रयोत्तरंनोक्तं । दुःशासनस्तुपांडवपक्षपातिना
ऽपिभीष्मेणसंशयोपन्यासादस्माकमेवजयइतिमन्वानो यत्किंचित्प्रललापेत्यर्थः ५३ परमत्यंतम् ५४ ॥ इतिसभापर्वणिर्नैकंठ्ठीये भारतमावदीपेसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥

भन्तीति १।२।३।४।५ तेतवपुरइतिशेषः संप्रवक्ष्यामि ६।७।८ परकामेनपरेच्छया ९ एवमिति एवंत्वदुक्तप्रकारेण अस्मिन्प्रस्तुते विषयेकृतकुशलं धर्मपालनाख्यं यदि नविद्यांनजानीयां तर्हिबाहूदहेयमेव । यतोजानाम्यतो नदहामीत्यर्थः १०।११।१२।१३।१४ सर्वतोदिशं सर्वदेशीयाः १५।१६।१७।१८।१९ महीक्षिताराज्ञां ग्रा

॥ भीमउवाच ॥ भवतिगेहेबंधक्यःकितवानांयुधिष्ठिर ॥ नताभिरुतदीव्यंतिदयाचैवास्तितास्वपि १ काश्यप्यद्वनमाहाशीद्व्ययञ्चान्यदुत्तमम् ॥ त
थाऽन्येपृथिवीपालायानिरत्नान्युपाहरन् २ वाहनानिधनंचैवकचचान्यायुधानिच ॥ राज्यमात्मावयंचैवकैतवेनहृतंपरैः ३ नचमेतत्रकोपोऽभूत्सर्व
स्येशोहिनोभवान् ॥ इमंत्वतिक्रमंमन्येद्रौपदीयत्रपण्यते ४ एषाह्यनर्हतीवालापांडवान्प्राप्यकौरवैः ॥ त्वल्लतेक्लिश्यतेक्षुद्रैर्दृशंसैरकृतात्मभिः ५
अस्याःकृतेमन्युरयंत्वयिराजन्निपात्यते ॥ बाहूतेसंप्रवक्ष्यामिसहदेवाग्निमानय ६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ नपुराभीमसेनत्वमीदृशीर्वदितागिरः ॥ प
रैस्तेनाशितंनूनंनृशंसैर्धर्मगौरवम् ७ नसकामाःपरेकार्याधर्ममेवाचरोत्तमम् ॥ भ्रातरंधार्मिकंज्येष्ठंकोऽतिवर्तितुमर्हति ८ आहूतोहिपरैराजाक्षात्रं व्रतमनु
स्मरन् ॥ दीव्यतेपरकामेनतत्रःकीर्तिकरंमहत् ९ ॥ भीमसेनउवाच ॥ ॥ एवमस्मिन्कृतंविद्यायदिनाहंधनंजय ॥ दीप्तेऽग्नौसहितौवाहूनिर्दहेयं वला
दिव १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तथातान्दुःखितान्दृष्ट्वापांडवान्घृतराष्ट्रजः ॥ कृष्यमाणांचपांचालीविकर्णइदमब्रवीत् ११ याज्ञसेन्यायदुक्तं
द्वाक्यंविब्रूतपार्थिवाः ॥ अविवेकेनवाक्यस्यनरकःसद्यएव नः १२ भीष्मश्चघृतराष्ट्रश्चकुरुद्वृद्धतमाबुभौ ॥ समेत्यनाहतुःकिंचिद्विदुरश्चमहामतिः १३ भा
रद्वाजश्चसर्वेषामाचार्यःकृपएवच ॥ कुतएतावपिप्रश्रंनहतुर्द्विजसत्तमौ १४ येत्वन्येपृथिवीपालाःसमेताःसर्वतोदिशम् ॥ कामक्रोधौसमुत्सृज्यतेब्रुवंतुय
थामति १५ यदिदंद्रौपदीवाक्यमुक्तवत्यसकृच्छुभा ॥ विमृश्यकस्यकःपक्षःपार्थिवावदतोत्तरम् १६ एवंसबहुशःसर्वानुक्तवांस्तान्सभासदः ॥ नचतेपृ
थिवीपालास्तमूचुःसाध्वसाधुवा १७ उक्त्वासकृत्थासर्वान्विकर्णःपृथिवापतीन् ॥ पाणौपाणिंविनिष्पिष्यनिःश्वसन्निदमब्रवीत् १८ विब्रूतपृथिवीपाला
वाक्यंमावाक्यंचन ॥ मन्येन्याय्यंयदत्राहंतद्विवक्ष्यामिकौरवाः १९ चत्वार्याहुर्नरश्रेष्ठाव्यसनानिमहीक्षिताम् ॥ मृगयांपानमक्षांश्चग्राम्येचैवातिरक्त
ताम् २० एतेषुहिनरःसक्तोधर्ममुत्सृज्यवर्तते ॥ यथाऽयुक्तेनचकृतांक्रियांलोकोनमन्यते २१ तदयंपांडुपुत्रेणव्यसनेवर्ततामृशम् ॥ समाहूतेनकितवै
रास्थितोद्रौपदीपणः २२ साधारणीचसर्वेषांपांडवानामनिदिता ॥ जितेनपूर्वचानेनपांडवेनकृतःपणः २३ इयंचकीर्तिताकृष्णासौबलेनपणार्थि
ना ॥ एतत्सर्वंविचार्याहंमन्येनविजितामिमाम् २४

म्येकीभोगे २० तथेति कृताऽप्यकृतैव सा क्रियेत्यर्थः २१ समाहूतेनपेरितेन २२ सर्वेषामार्या कथमेकेन पणीकर्तुं शक्येत्याह साधारणीति २३ एतत्सर्वं राज्ञो व्यसनित्वं
जितत्वं परप्रवर्तितत्वं द्रौपद्याः साधारणत्वंचेति हेतुचतुष्टकम् २४

२५।२६ वेकृतानिविपरीतानि २७।२८ तान्येवाहयदिति २९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७ प्राज्ञवादिकःप्राज्ञमानी ३८ अवकीर्यसमंततस्त्यक्त्वा ३९
४० आकृष्यमाणइति हरिः सर्वदुःखसंहर्ताखलसंहर्तावा । गोविंदोगवाभिर्द्वियाणांविदतीतिविंदोलब्धा । सर्वेद्विचालकत्वात्सन्निहितो मांकयंनजानासि । संनिहितोऽप्यशक्तः
किंकुयादतआहद्वारकावासिन्निति एकरात्रेणैवस्वीयानापदःसकाशादुद्धर्तुंसमुद्रमध्येपुरीनिर्माणं तांपुरींप्रातिसर्वनगरस्ययुगपत्प्रापणंचकुर्वतस्तव ममत्राणमीषत्करमित्यर्थः । ननुस
न्निहितःशक्तश्चकिमित्तुष्टाननुगृह्णीयादतआह कृष्ण स्मृतमात्रएवसर्वदोषकर्षण । ननुतयापि'अनृतसाहसंमायामूर्खत्वमतिलोभता ॥ अशौचंनिर्दयत्वंचस्त्रीणांदोषाःस्वभावजाः'इत्युक्तेः
एतच्छ्रुत्वामहान्नादःसभ्यानामुदतिष्ठत ॥ विकर्णंशंसमानानांसौबलंचापिनिदिताम् २५ तस्मिन्नुपरतेशब्देराधेयःक्रोधमूर्च्छितः ॥ प्रगृह्यरुचिरंवाहुमि
दं वचनमब्रवीत् २६ ॥ कर्णउवाच ॥ दृश्यंतेवैविकर्णेहवैकृतानिवहून्यपि ॥ तज्जातस्ताद्विनाशाययथाग्निररणिप्रजः २७ एतेनकिंचिदप्याहुश्चोदिता
ह्यपिकृष्णया ॥ धर्मेणविजितामेतांमन्यंतेद्रुपदात्मजाम् २८ त्वंतुकेवलबाल्येनघातंराष्ट्रविदीर्यसे ॥ यद्भवीपिसभामध्येबालःस्थविरभाषितम् २९ नच
धर्मयथावत्त्वंवेत्सिदुर्योधनावर ॥ यद्भवीपिजितांकृष्णांनजितेतिमुमंदधीः ३० कथंहाविजितांकृष्णांमन्यसेघृतराष्ट्रज ॥ यदासभायांसर्वस्वन्यस्तवान्पां
डावाग्रजः ३१ अभ्यंतराचसर्वस्वेद्रौपदीभरतर्षभ ॥ एवंधर्मजितांकृष्णांमन्यसेनजितांकथं ३२ कीर्तिताद्रौपदीवाचाअनुज्ञाताचपांडवैः ॥ भवत्यवि
जिताकेनहेतुनैषामतातव ३३ मन्यसेवासभामेतामानातामेकवाससम् ॥ अधर्मेणेतितत्रापिशृणुमेवाक्यमुत्तमम् ३४ एकोभर्तास्त्रियादेवैर्विहितःकुरुनं
दन ॥ इयंत्वनेकवशगाबंधकीतिविनिश्चिता ३५ अस्याःसभामानयनंनचित्रमितिमेमतिः ॥ एकांवरधरत्वंवाऽप्यथवाऽपिविवस्वता ३६ यच्चैषांद्रविणं
किंचिद्याचैषायेचपांडवाः ॥ सौबलेनेहतत्सर्वधर्मेणविजितं वसु ३७ दुःशासनसुबालोऽयं विकर्णःप्राज्ञवादिकः ॥ पांडवानांचवासांसिद्रौपद्याश्चाप्युपाहर
३८ तच्छ्रुत्वापांडवाःसर्वेस्वानिवासांसिभारत ॥ अवकीर्योत्तरीयाणिसभायांसमुपाविशन् ३९ ततोदुःशासनोराजनद्रौपद्यावसनं वलात् ॥ सभामध्येस
माक्षिप्यव्यपाक्रुष्टं प्रचक्रमे ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आकृष्यमाणेवसनेद्रौपद्याचिंतितोहरिः ॥ गोविंदद्वारकावासिन्नकृष्णगोपीजनप्रिय ४१ कौरवैः
परिभूतांमांकिनजानासिकेशव ॥ हेनाथहेरमानाथव्रजनाथार्तिनाशन ॥ कौरवार्णवमग्रांमामुद्धरस्वजनार्दन ४२ कृष्णकृष्णमहायोगिन्विश्वाम्निवश्वभा
वन ॥ प्रपन्नांपाहिगोविंदकुरुमध्येऽवसीदतीम् ४३

स्वभाविकस्त्रीदोषोनापनेतुंशक्यो नह्याशीविषदंष्ट्राभृत्स्त्रवाकर्तुंशक्येत्यतआह गोपीजनप्रिय नरेषुतावदत्यंतनीचागोपास्तस्त्रियस्तुततोऽपिनीचतरास्तास्वपितवानुग्रहोदृश्यते
किमुत मादृश्यांत्वदेकशरणायां त्वयैवराजसूयाभिषेकेणानुगृहीतायामितिभावः ४१ केशव कश्चअश्वईशश्चब्रह्मविष्णुरुद्रास्तैःसहवातिगच्छतीतिकेशव ब्रह्मादीनामपिप्रवर्तक तदा
त्मकेति । अतः सर्वथात्वंमामनुगृह्णीष्वेतिभावः आर्तिनाशनेति गोवर्द्धनोद्धरणदावाग्निपानादिनाव्रजवासिनामार्तिस्त्वयैवपथानाशिता तथाममाप्यार्तिनाशयेतिभावः ४२ विश्वा
त्मन्विश्वातर्थाभिन्नित्यर्थः । विश्वभावन विश्वकर्तुः अंतर्थाभिन्नेनशत्रुंवाऽस्मिन्नर्थेउदासीनं कुत । अथवाविश्वकर्तृत्वेन वस्त्राणिबहूनिममर्पयेतिभावः ४३

मामिनीदीप्तिमती स्वस्मिन् मगवदनुग्रहनिश्चयाच्छत्रुनगणयेतीत्यर्थः ४४ गन्धरितः करुणातिशयाद्गदकंठः ४५ धर्मोत्तरितः धर्मपवर्णितरं वस्त्रं द्वावंगतवान् । गत्वा चर्तावस्त्रपुगेः समावृणोच्च ४६ । ४७ नानारागाणि च विरागाणि केवलश्वेतानि च । 'नास्त्यकार्यकदर्याणां नास्त्यक्षाम्यं महात्मनां ॥ नास्त्युपेक्षयोर्भक्तइति च्युते प्रदर्शितम्' ॥ ४८ । ४९ शशा

इत्यनुस्मृत्यकृष्णं साहरिं त्रिभुवनेश्वरम् ॥ प्रारुदहुः खिताराजन्मुखमाच्छाद्य भामिनी ४४ याज्ञसेन्यावचः श्रुत्वा कृष्णो गन्धरितोऽभवत् ॥ त्यक्त्वा शय्या सनं पद्भ्यां कृपालुः कृपयाऽभ्यगात् ४५ कृष्णं च विष्णुं च हरिं नरं च त्राणाय विक्रोशति याज्ञसेनी ॥ ततस्तु धर्मोत्तरितो महात्मा समावृणो द्वैविविधैः सुवस्त्रैः ४६ आकृष्यमाणे वसने द्रौपद्यास्तु विशांपते ॥ तद्रूपमपरं वस्त्रं प्रादुरासीदनेकशः ४७ नानारागविरागाणिवसनान्यथैव प्रभो ॥ प्रादुर्भवांति शतशो धर्मस्य परिपालनात् ४८ ततो हलहलाशब्दस्तत्रासीद्द्वोरदर्शनः ॥ तदद्भुततमं लोके वीक्ष्य सर्वमहीभृतः ॥ शशसुद्रौ पदार्तत्रकुत्संतो घृतराष्ट्रजम् ४९ शशापतत्रभीमस्तुराजमध्ये बृहत्स्वनः ॥ क्रोधाद्दिस्फुरमाणौ षोडो विनिष्पिष्यकरेकरम् ५० ॥ भीम उवाच ॥ इदं मे वाक्यमादध्वं क्षत्रिया लोकवासिनः ॥ नोक्तपूर्वनरैरन्यैर्न चान्यो यद्वादिष्यति ५१ यद्येतदेवमुक्त्वाऽहं न कुर्यात्पृथिवीश्वराः ॥ पितामहानां पूर्वेषां नाहं गतिमवाप्नुयाम् ५२ अस्य पापस्य दुर्बुद्धेर्भारतापसदस्य च ॥ नपिवेयं बलाद्दक्षो भित्वा चेद्भुधिरंयुधि ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य ते तद्वचः श्रुत्वा रौद्रं लोमप्रहर्षणम् ॥ प्रचकुर्वहुलां पूजां कुत्संतो घृतराष्ट्रजम् ५४ यदा तु वाससाराशिः सभामध्ये समाचितः ॥ ततो दुःशासनः श्रांतो व्रीडितः समुपाविशत् ५५ धिक्शब्दस्तु ततस्तत्र समभूलोमहर्षणः ॥ सभ्यानां नरदेवानां दृष्ट्वा कुंतीसुतांस्तथा ५६ न विब्रुवंति कौरव्याः प्रश्रमेतमिति स्मह ॥ सुजनः क्रोशति स्मात्र घृतराष्ट्रं विगर्हयन् ५७ ततो बाहू समुत्क्षिप्य निवार्य च सभासदः ॥ विदुरः सर्वधर्मज्ञ इदं वचनमब्रवीत् ५८ ॥ विदुर उवाच ॥ द्रौपदी प्रश्रमुक्त्वा रो रवीति त्वनाथवत् ॥ न च विब्रूतं प्रश्रं सभ्या धर्मोऽत्र पीडयते ५९ सभां प्रपद्यते ह्यार्तः प्रज्वलन्निवहव्यवाट् ॥ त्वैसत्येन धर्मेण सभ्याः प्रशमयंत्युत ६० धर्मप्रश्रमतो ब्रूयादर्थः सत्येन मानवः ॥ विब्रूयुस्तत्र तं प्रश्रं कामक्रोधबलातिगाः ६१ विकर्णेन यथा प्रज्ञमुक्तः प्रश्रानराधिपाः ॥ भवंतोऽपि हितं प्रश्रां विब्रूवतु यथा मति ६२ यो हि प्रश्रं न विब्रूयाद्दर्मदर्शी सभांगतः ॥ अनृतेया फलाऽवाप्तिस्तस्याः सोऽर्धसमश्नुते ६३ यः पुनर्वितथं ब्रूयाद्दर्मदर्शी सभांगतः ॥ अनृतस्य फलं कृत्स्नं संप्राप्नोतीति निश्चयः ६४ अत्राप्युदाहरंती ममितिहासपुरातनम् ॥ प्रल्हादस्य च संवादं मुनेरांगिरसस्य च ६५ प्रल्हादो नाम दैत्येन्द्रस्तस्य पुत्रो विरोचनः ॥ कन्याहेतोरंगिरससुधन्वानमुपा द्रवत् ६६

पशुपयंकृतवान् ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ धर्मपीडामेवाह समाभिति आर्तस्यात्राणेन सभ्यानां धर्मनाशोऽस्त्येव यथोक्तं । 'न सभां प्रविशेत्प्राज्ञः सभ्यदोषाननुस्मरन् ॥ अत्रुवन् विब्रुवन् वाऽपि नरो भवति किल्बिषी' इति ६० । ६१ । ६२ एतदेवाह यो हि प्रश्रं न विब्रूयाद्दर्मदर्शी सभांगतः ६३ । ६४ आंगिरसस्य सुधन्वनः ६५ । ६६

केशिन्याकन्यया विरोचनसुधन्वानौ पृष्टौ युवयोः कीज्यायान् कूलशीलादिनाश्रेष्ठइति तौ च स्वस्वंप्रियायस्त्वं प्रतिजानानौ प्राणेनैव पण्येन देवं न पणं चक्रतः । प्राणयोरिति विषयसप्तमी । प राजितेन यावज्जीवं जेतुर्दास्वंकर्तव्यमित्यर्थः प्राणानामीश्वरस्तवेत्युपसंहारात् ६७ । ६८ विवदनाम्पावादात् ब्रह्मदंडः ब्रह्मणानिमितः कालदंडः । ब्रह्मशापइत्यपिकेचित् ६९ ७० व्यथितः कंपयुक्तः ७१ । ७२ । ७३ अविब्रुवन् विस्पष्टमब्रुवन् ७४ मोकर्णशिथिलः उभयपक्षस्पर्शां प्रतिमुंचति क्षिपाति ७५ अंजसात् स्वतः ७६ धर्मोऽधर्मेण विद्धः द्वयोर्विवदतोर अहं ज्यायानहं ज्यायानिति कन्येप्सया तदा ॥ तयोर्देवनमत्रासीत्प्राणयोरिति नः श्रुतम् ६७ तयोः प्रश्रविवादोऽभूत्प्रल्हादं तावपृच्छताम् ॥ ज्यायान्क आ वयोरेकः प्रश्रं प्रब्रूहि माष्टुषा ६८ सर्वैविवदनाद्गीतः सुधन्वानं विलोकयन् ॥ तं सुधन्वाऽब्रवीत्कुद्दो ब्रह्मदंड इव ज्वलन् ६९ यदि वैवक्ष्यसि मृषा प्रल्हादाथ न वक्ष्यसि ॥ शतघातिशिरोवज्रीवज्रेण प्रहरिष्यति ७० सुधन्वनात्थोक्तः सन्व्यथितोऽश्वत्थपर्णवत् ॥ जगाम कश्यपं दैत्यः परिप्रष्टुमहौजसम् ७१ प्र ल्हाद उवाच ॥ त्वं वै धर्मस्य विज्ञाता दैवस्येहासुरस्य च ॥ ब्राह्मणस्य महाभाग धर्मकृच्छ्रमिदं शृणु ७२ यो वै प्रश्रं न विब्रूयाद्दितथं चैव निदिशेत् ॥ केवैतस्य परेलोकास्तन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ७३ ॥ कश्यप उवाच ॥ जानन्नविब्रुवन् प्रश्रान्कामात्क्रोधाद्द्रयात्तथा ॥ सहस्रवारुणात्पाशानात्मनि प्रतिमुंचति ७४ साक्षी वाऽविब्रुवन् साक्ष्यं गोकर्णशिथिलश्चरन् ॥ सहस्रवारुणान्पाशानात्मनि प्रतिमुंचति ७५ तस्य संवत्सरे पूर्णपाशा एकः प्रमुच्यते ॥ तस्मात्सत्यं तु वक्तव्यं जानतासत्यमंजसा ७६ विद्धे धर्मो ह्यधर्मेण सभां यत्रोपपद्यते ॥ न चास्य शल्यं कृतंति विद्धास्तत्र सभासदः ७७ अर्धहरति वै श्रेष्ठः पादो भवति कर्तृषु ॥ षादश्चैव सभासत्सु येन निदंति निदितम् ७८ अनेनाभवति श्रेष्ठो मुच्यंते च सभासदः ॥ एनो गच्छति कर्तारो निदाहो यत्र निदयते ७९ वितथं तु वदेयुर्धर्मप्र ल्हादपृच्छते ॥ इष्टापूर्तं च ते प्रंतिसप्तसप्तपरावरान् ८० हतस्वस्य हियहुः खंहतपुत्रस्य चैव यत् ॥ ऋणिनः प्रतियच्चैव स्वार्थाद्भृष्टस्य चैव यत् ८१ स्त्रियाः पत्याविहीनायाराज्ञाग्रस्तस्य चैव यत् ॥ अपुत्रायाश्च यहुः खं व्याघ्राघ्रातस्य चैव यत् ८२ अध्यूढायाश्च यहुः खं साक्षिभिर्विहतस्य च ॥ एतानि वै समान्या हुर्दुःखानि त्रिदिवेश्वराः ८३ तानि सर्वाणि दुःखानि प्राप्नोति वितथं ब्रुवन् ॥ समक्षदर्शनात्साक्षीश्रवणाच्चेति धारणात् ८४ तस्मात्सत्यं ब्रुवन् साक्षीधर्मार्थान्यां न हीयते ॥ कश्यपस्य वचः श्रुत्वा प्रल्हादः पुत्रमब्रवीत् ८५ श्रेयान्सुधन्वात्त्वतो वै मत्तः श्रेयांस्तथाऽंगिराः ॥ माता सुधन्वनश्चापि मातृतः श्रेयसीतव ॥ विरोचनसुधन्वाऽयं प्राणानामीश्वरस्तव ८६

कः स्वयं मिथ्यावादी सन्नितरं धर्मिष्ठं मिथ्यावादीति वदति सोऽयमधर्मेण धर्मस्य वेधः तत्राऽवचनान्मिथ्यावचनात्संदिग्धवचनाद्वा ये धर्मशल्यं न निकृंतंति न चिच्छंति त एव तेनाधर्मे ण विद्धा भवंति ७७ तदेव विष्टुणोति अर्धमिति अर्धमधर्मस्येति शेषः श्रेष्ठः सभापतिः ७८ । ७९ इष्टं यागादि । आपूर्तं वाप्यादि । परावरान्भूतान्भावितश्च ८० । ८१ । ८२ अध्यूढायाः कृतसपत्नीकायाः ८३ समक्षेति साक्षादर्शनाद्वा आपवाक्वाद्वा अधिगतस्यार्थस्य धारणात्साक्षीत्यर्थः ८४ तस्मादिति लोभादिदोषात्तस्य विष्ठावनेतु धर्मादीयतप्वेत्यभिप्रायः ८५ । ८६

८७ । ८८ । ८९ । ९० ॥ इतिसभापर्वणिनेलकंठीयेमारतभावदीपे अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ पुरस्तादिति । तावत्प्रतीक्ष दुःप्रज्ञदुःशासन नराधमेत्यतःपरंपुरस्तादिति पठंतिके
 षित् प्रतीक्षप्रतीक्षस्व १ । २ । ३ । ४ दृश्यामिपृथग्जनस्त्रीवत्दृश्यमिवात्मानं करोमि ५ । ६ । ७ विगाहेपर्यालोचयामि ८ । ९ पांडूनांपांडवानां । आर्षस्तद्विदुः । पार्षतस्यष्टष्टव्यु
 प्रस्य । कथमियांप्राप्त्या १० । ११ । १२ । १३ । १४ । किमज्ञत्वात्प्रविवेक्तुमर्हसि नेत्याहबलवानिति बलवान् कर्णदुर्योधनादिर्यद्वृत्तेसपवधर्मः । परस्तुदुर्बलेनोक्तोऽभिहतः । ध
 र्मोऽप्यधर्मोभवतीतिभावः । अभिहितःपरैरितिपाठे त्वधर्मवेलाशामपिपरैर्बलवद्विरुक्त एवधर्मोभवतिनदुर्बलोक इत्याकारंप्रश्लिष्ययोप्यं १५ ननुबलवत्तरस्त्वमेवसत्यंनृहीत्यतआ
 सुधन्वोवाच ॥ ॥ पुत्रस्नेहंपरित्यज्ययस्त्वंधमेव्यवस्थितः ॥ अनुजानामितेपुत्रंजीववेषशतंसमाः ८७ ॥ विदुरउवाच ॥ ॥ एवंवैपरमंधर्मंश्रुत्वासर्वेस
 भासदः ॥ यथाप्रश्रंतुळुणायामन्यध्वंतत्रकिंपरम् ८८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विदुरस्यवचःश्रुत्वानोचुःकिंचनपार्थिवाः ॥ कर्णोदुःशासनंत्वाहृळुणांदा
 सीगृहान्नय ८९ तांवेपमानांसवीडांप्रलपंतींस्मपांडवान् ॥ दुःशासनःसभामध्येविचकर्षतपस्विनीम् ९० ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिषूतपर्वणिद्रौप
 द्याकर्षणेऽष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ पुरस्तात्करणीयमेनकृतंकार्यमुत्तरम् ॥ विव्हलाऽस्मिळुताऽनेनकर्षताबलिनावलात् १
 अभिवादंकरोम्येषांकुरुणांकुरुसंसदि ॥ नमेस्यादपराधोऽय्यदिदंनकृतंमया २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ सातेनचसमाधूतादुःखेनचतपस्विनी ॥ प
 तिताविललापेदंसभायामतथोचिता ३ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ स्वयंवरेयाऽस्मिन्पैर्दृष्टारंगेसमागतैः ॥ नदृष्टपूर्वाचान्यत्रसाहमद्यसभांगता ४ यानवा
 युर्नचादित्योदृष्टवंतौपुरागृहे ॥ साऽहमद्यसभामध्येदृश्यामिजनसंसदि ५ यानमृष्यंतिवातेनस्पृश्यमानांगृहेपुरा ॥ स्पृश्यमानांसहंतेऽयपांडवास्तां
 दुरात्मना ६ मृष्यंतिकुरवश्चमेमन्येकालस्यपर्ययम् ॥ स्नुषादुहितरंचैवक्लिश्यमानामनर्हती ७ किंचितःकृपणंभूयोयदहंस्त्रीसतीशुभा ॥ सभामध्यविगा
 हेऽद्यकनुधर्मोमहीक्षिताम् ८ धर्म्यांस्त्रियंसभापूर्वेननयंतीतिनःश्रुतम् ॥ सनष्टःकौरवेयेषुपूर्वधर्मःसनातनः ९ कथंहिभार्यापांडूनांपार्षतस्यस्वसासती ॥
 वासुदेवस्यचसखीपार्थिवानांसभामियाम् १० तामिमांधर्मराजस्यभार्यासदृशवर्णजाम् ॥ ब्रूतदासीमदासीवात्करिष्यामिकौरवाः ११ अयंमांसुदृढंक्षुद्रः
 कौरवाणांयशोहरः ॥ क्लिश्नातिनाऽहंतसोदुंचिरंशक्ष्यामिकौरवाः १२ जितांवाप्यजितांवापिमन्यध्वंमांयथानृपाः ॥ तथाप्रत्युक्तमिच्छामितत्करिष्या
 मिकौरवाः १३ ॥ भीष्मउवाच ॥ उक्तवानस्मिक्ल्याणिधर्मस्यपरमागतिः ॥ लोकेनशक्यतेज्ञातुमपिविज्ञैर्महात्मभिः १४ बलवांश्चयथाधर्मलोकेपश्य
 तिपुरुषः ॥ सधर्मोधर्मवेलायांभवत्यभिहतःपरः १५ नविवेक्तुंचतेप्रश्रमिमंशक्रोमिनिश्चयात् ॥ सूक्ष्मत्वाद्गहनत्वाच्चकार्यस्यास्यचगौरवात् १६

हनेति विवेक्तुं विविच्यवक्तुं । अयमस्याशयःयद्येतामजितासीतिवक्ष्ये तदाऽन्यायांविना पीडितैषा सद्यःकौपेनकौरवाभ्राजयेत् । तथाचद्रौपद्यपमानजोवा कुरुनाशजोवादोषोमहानि
 तिसंशयेधर्मतत्त्वस्यसूक्ष्मत्वाद्दुर्विवेकत्वं । देवकार्यमेवकौरवनाशेन भवतीत्यशक्यं । सर्वेषांवध्यानामिह संप्रयोगाभावाद्गहनमिदं । पांडवानासशस्त्रत्वात्परदासत्वाच्च तत्स्वामिनांको
 रवाणांनाशनं द्रौपद्याभपिदोषाय स्वाभिस्वामिनाशस्य सुतरामकार्यत्वादितिहेतुत्रयंविचिष्याकथनेइति १५

ननु बलवत्कृतिरेवधर्मश्चेत् स्वधर्मेणबलवत्तराहमेनानृशापाग्निनाषक्षयेइत्याशंक्याह नूनमिति अवश्यभाविनिकार्येनत्वयातपोव्ययःकर्तव्यइति भावः १७ इदमेववृत्तंस्वद्रतारो
 ऽप्यास्थिताअतस्त्वमपितथैकतिष्ठस्वेतिद्वाभ्यामाह कुलेष्विति १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिसभापर्वणिनेलकंठीयेमारतभावदीपेकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ तथास्विति
 १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ सभ्याःप्रशंसुःतेपांचेलाश्चेदाः प्रेष्यास्तुवेषानिवेषान्त्रतत्रसमाचारप्रापणं परस्परेषचलुःसंकेतंवाचकः । सभायांदुर्योधनेनोक्तमात्रावार्तासद्यःसर्वत्रप्र
 नूनमंतःकुलस्यास्यभवितानचिरादिव ॥ तथाहिकुरवःसर्वेलोभमोहपरायणाः १७ कुलेषुजाताःकल्याणिव्यसनैराहताभृशम् ॥ धर्म्यान्मार्गान्नच्यवंते
 येषानस्त्वंधूमःस्थिता १८ उपपन्नंचपांचालितदेवंवृत्तमीदृशम् ॥ यत्कृच्छ्रमपिसंप्राप्ताधर्ममेवान्वेक्षसे १९ एतेद्रोणादयश्चैवदृष्ट्वाधर्मविदोजनाः ॥ शून्यैः
 शरिरैस्तिष्ठंतिगतासवइवानताः २० युधिष्ठिरस्तुप्रश्रेऽस्मिन्प्रमाणमितिमेभतिः ॥ अजितांवाजितांवेतिस्वयंव्याहर्तुमर्हति २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्व
 णिषूतपर्वणिभीष्मवाक्येएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ६९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथातुदृष्ट्वाबहुतत्रदेवीरोरूयमाणांकुररीमिवार्ताम् ॥ नोचुर्वचःसाध्वथवा
 ऽप्यसाधुमहीक्षितोघार्तराष्ट्रस्यभीताः १ दृष्ट्वातथापार्थिवपुत्रपौत्रांस्तूष्णीभूतान्पृतराष्ट्रस्यपुत्रः ॥ समयत्रिवेदं वचनं वभाषेपांचालराजस्यसुतां तदा
 नीम् २ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ तिष्ठत्वयंप्रश्रउदारसत्वेभीमेऽर्जुनेसहदेवतथैव ॥ पत्न्यौचतेनकुलेयाज्ञसेनिवदंत्वेतेवचनंत्वत्प्रसूतम् ३ अनीश्वरंविबुवं
 त्वार्यमध्येयुधिष्ठिरं तवपांचालिहेतोः ॥ कुर्वंतुसर्वेचानृतंधर्मराजंपांचालित्वंमोक्षयसेदासभावात् ४ धर्मेस्थितो धर्मसुतो महात्मा स्वयंचेदंकथयत्विद्रकल्पः ॥
 ईशोवातेह्यनीशोऽथवैषवाक्यादस्यक्षिप्रमेकंभजस्व ५ सर्वेहीमेकौरवेयाःसभायांदुःखांतरेवर्तमानास्तवैव ॥ नविब्रुवंत्यार्यसत्वायथावत्पतींश्चतेसमवेक्ष्या
 ल्पभाग्यान् ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसभ्याःकुरुराजस्यतस्यवाक्यंसर्वेप्रशंसुस्तथोच्चैः ॥ चेलावेवांश्चापिचकुर्नदंतोहाहेत्यासीदापिचैवार्तनादः
 ७ श्रुत्वातुतद्वाक्यमनोहरंतद्वर्षश्चासीत्कौरवाणांसभायाम् ॥ सर्वेचासनपार्थिवाःप्रोतिमंतःकुरुश्रेष्ठंधार्मिकंपूजयंतः ८ युधिष्ठिरंचतेसर्वेसमुदैक्षंतपार्थि
 वाः ॥ किंनुवक्ष्यतिधर्मज्ञइतिसाचीकृताननाः ९ किंनुवक्ष्यतिवीभत्सुरजितोयुधिपांडवः ॥ भीमसेनोयमौचोभौभृशंकौतूहलान्विताः १० तस्मिन्पु
 रतेश्चेभीमसेनोऽब्रवीदिदम् ॥ प्रगृह्यरुचिरं दिव्यंभुजंचंदनचर्चितम् ११ ॥ भीमसेनउवाच ॥ यद्येषगुरुरस्माकंधर्मराजोमहामनाः ॥ नप्रभुःस्या
 त्कुलस्यास्यनवयंमर्षयेमहि १२ ईशोनःपुण्यतपसांप्राणानामपिचेश्वरः ॥ मन्यतेऽजितमात्मानंयद्येषविजितावयम् १३

कीर्णेत्यर्थः । चेलावेधान्वस्त्रभ्रामणानीतिप्राञ्चः । तत्रैवहाहेति कौरवपक्षपातिष्वेव । पांडवानान्यायपञ्जपातिनांप्रमाणीकरणे द्रौपदीदास्यान्मुक्ताभाविष्यति तेनचसर्वेषामस्माकंदुःखं
 मविष्यतीत्यभिप्रायः ७ । ८ साचितिर्यक् ९ । १० । ११ यद्ययंनःकुलस्यप्रभुर्नस्यात्तर्हि नमर्षयेमहि यतोऽयंप्रभुस्ततोमर्षयामहे इत्यर्थः १२ ईशइतिअजितमितिक्लेदः द्रौपदीपणमात्
 प्रागितिशेषः । यद्ययमात्मानमजितंमन्यते तर्हि वयंपूर्वमेव भवद्विजितांसंतःइदानींविजिताः द्रौपद्यैर्मिथ्यावादेनसुतरांजिताःस्महृत्यर्थः । अतोद्रौपदीनदासभापञ्चेतिभावः १३

नन्वजितेनापित्वया किंस्यात्तत्राह नहीत्यादि १४ । १५ पाशसितः पाशवद्धः १६ तलासिभिश्चपेटाखड्गैः १७ । १८ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ क्वचित् 'त्रयः किलेमे सधनाः सभायां भीष्मः क्षत्ता कौरवाणां गुरुश्च । ये स्वाभिनन्दुष्टतमं वदंति वाच्छंति वृद्धिन च विक्षिपंति' इति श्लोकः प्रथमः 'त्रयः किलेमे अधना' इति द्वितीयः । सधनाः सभयां धर्मो ह्येव इत्यर्थः । वृद्धिस्वामिनो मूलच्छेदं । न च विक्षिपंति पापकरणे व्याकुलाश्च न भवंति । दासस्य पत्नी हीनेश्वरा दासधनं च सर्वहीनेश्वरं सत् मन्त्रे कल्याणमाजि तयो रीश्वरे द्वयमपित्त्रयसनीयमित्यर्थः । तथा च स्मृतिः । 'त्रय एवाधना लोके भार्या दासस्तथासुतः ॥ यत्ते समाधिगच्छंति यस्यैते तस्य तद्वनम्' इति । तथा च राजजयेनैव तत्पत्न्यपि जितेव न तु नहि मुच्येत मे जीवनपदा भूमिमुपस्पृशन् ॥ मर्त्यधर्मापरा मृश्यपांचाल्यामूर्धजानिमान् १४ पश्य ध्वं ह्यायतौ वृत्तौ भूजौ मे परिधाविव ॥ नैतयोरंतरं प्राप्य मुच्येतापिशतक्रतुः १५ धर्मपाशसितस्त्वेवं नाधिगच्छामि संकटम् ॥ गौरवेण निरुद्धश्च निग्रहादर्जुनस्य च १६ धर्मराजनि सृष्टस्तु सिंहः क्षुद्रमृगानिव ॥ धार्तराष्ट्रानिमान्पापात्रिष्विषेयं तलासिभिः १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमुवाच तदा भीष्मो द्रोणो विदुर एव च ॥ क्षम्यतामिदमित्येवं सर्वं संभाव्यते त्वयि १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि भीमवाक्ये सप्ततितमोऽध्यायः ७० ॥ ॥ कर्ण उवाच ॥ ॥ त्रयः किलेमे ह्यधना भवंति दासः पुत्रश्चास्रतंत्राचनारी ॥ दासस्य पत्नी त्वधनस्य मद्देहीनेश्वरा दासधनं च सर्वम् १ प्रविश्य राज्ञः परिवारं भजस्व तत्केकार्यं शिष्टमादिश्यतेऽत्र ॥ ईशास्तु सर्वे तव राजपुत्रिभवंति वै धार्तराष्ट्रानपार्थाः २ अन्यं वृणीष्वपतिमा शुभाविनियस्माद्दास्यं न लभसि देवनेन ॥ अवाच्यावैपतिपुक्तामवृत्तिर्नित्यं दास्ये विदितं तत्तवास्तु ३ पराजितो न कुलो भीमसेनो युधिष्ठिरः सह देवार्जुनौ च ॥ दासीभूता त्वंहिवै याज्ञसेनि पराजितास्तेपतयो नैव संति ४ प्रयोजनं जन्मनि किं न मन्यते पराक्रमं पौरुषं चैव पार्थः ॥ पांचाल्यस्य द्रुपदस्यात्मजाभिर्मांसभामध्ये यो व्यदेवाद्ग्लहेषु ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तद्वै श्रुत्वा भीमसेनोऽत्यमर्षो भृशानिः शशासतदाऽऽर्त्त रूपः ॥ राजानुगोधर्मपाशानुबद्धो दहन्निवैनं क्रोधसंरक्तदृष्टिः ६ ॥ भीम उवाच ॥ नाहं कुप्येऽसूतपुत्रस्य राजत्रेषसत्यं दासधर्मः प्रदिष्टः ॥ किं विद्विषो वै मामेव व्याहरेयुर्ना देवीस्त्वं यद्यनयानरेन्द्र ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भीमसेन वचः श्रुत्वा राजा दुर्योधनस्तदा ॥ युधिष्ठिरमुवाचे दंतूर्णाभूतमचेतनम् ८ भीमार्जुनौ यमौ चैव स्थितौ तेनृपशासने ॥ प्रश्नं ब्रूहि च कृष्णां त्वमजिताय दिमन्यसे ९ एवमुक्त्वा तु कौतेयमपो ह्यवसनं स्वकम् ॥ स्मयन्नि वैक्ष्यपांचालीमैश्वर्यमदमोहितः १० कदलीदंडसदृशं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ गजहस्तप्रतीकाशं वज्रप्रतिमगौरवम् ११ अभ्युत्स्मयित्वा रार्थेयं भीममाधर्षयन्निव ॥ द्रौपद्याः प्रेक्षमाणायाः सव्यमूरुमदर्शयत् १२

तत्राजितेन जितेन वा पराजितेति विमर्शः संभवतीति भावः १ परिवारं दारान् भजस्व पादसंवाहनादिना सेवस्व २ अन्यमिति पतिजयेनात्मजयं न मन्यसे चेदपतिकार्यं रस्यर्थमन्धं पतिवृणीष्व । पतिपुक्तामवृत्तिर्यथेष्टं वर्तनं लोके स्त्रीणामत्राच्यं दास्ये तु तद्विदितं प्रसिद्धं । अतः परिमितपतिकारमा वादनंतपतिकं दास्यमेव तवास्ति त्विति भावः ३ नैव संत्यस्मदासाः पांडवा अस्माभिः प्रत्याख्याताश्चैतानेव भोक्तुं समर्था भवेयुरिति भावः ४ प्रयोजनमिति यद्दामां व्यदेवीत्सजन्मनि प्रयोजनं जन्मसाफल्यं किं न मन्यते अपितु मन्यते एव । एवं पराक्रमादावपि योज्यम् ५ । ६ एष दासधर्मः मर्तुरुत्कर्षवर्णनम् ७ । ८ । ९ अपो ह्यापहृष्य १० । ११ अभ्युत्स्मयित्वा प्रोत्साह्य १२

१३ । १४ । १५ उदपादिः उत्पन्नः १६ अतिद्यूतं पणिसद्रव्यमर्यादामतिक्रान्तं । योगक्षेमौ यो गोलब्धेन राज्यादिना संबन्धस्तस्य ज्ञेयः कल्याणं । 'कुशलं क्षेममस्त्रियाम्' इत्यमरः १७ परिषत्सभा । संप्रदुष्येत् धर्मातिक्रमादिति शेषः । कितवो युधिष्ठिरः अपराजितात्मा सन् पूर्वचेत् ग्लहिष्यत्पणीकृतवानभविष्यत्तर्हि साभवहासीत्यादेवेति भावः १८ यस्य येन धनेनापीशोदी

भीमसेनस्तमालोक्यनेत्रे उत्फाल्यलोहिते ॥ प्रोवाच राजमध्ये तं सभां विश्रावयन्निव १३ पितृभिः सह ससालोक्यं मास्मगच्छेदृकोदरः ॥ यद्येतमूरुगदया नभिद्यांति महाहवे १४ क्रुद्धस्य तस्य सर्वेभ्यः स्रोतोभ्यः पावकार्चिषः ॥ वृक्षस्येव विनिश्चरुः कोटरेभ्यः प्रदह्यतः १५ ॥ विदुर उवाच ॥ परं भयं पश्यत भीमसेनात्तद्बुद्धयध्वं पार्थिवाः प्रातिपेयाः ॥ दैवरितो नूनमयं पुरस्तात्परोऽनयो भरतेषूदपादि १६ अतिद्यूतं कृतमिदं धार्तराष्ट्रायस्मात्स्त्रियं विवदध्वं सभायाम् ॥ योगक्षेमौ नश्यतो वः समग्रौ पापान्मंत्रान्कुरवो मंत्रयंति १७ इमं धर्मं कुरवो जानता शुध्वस्ते धर्मे परिषत्संप्रदुष्येत् ॥ इमां चेत्पूर्वकितवोऽग्लहिष्यदीशोऽभविष्यदपराजितात्मा १८ स्वप्रेयथैतद्विजितं धनं स्यादेवं मन्येयस्य दीव्यत्यनीशः ॥ गांधारराजस्य वचोनिशम्यधर्मादस्मात्कुरवो माऽपयात् १९ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ भीमस्य वाक्ये तद्देवार्जुनस्य स्थितोऽहं वै यमयोश्चैव मेव ॥ युधिष्ठिरं ते प्रवदं त्वनीशमथो दास्यान्मोक्षयसे याज्ञसेनि २० ॥ अर्जुन उवाच ॥ ईशो राजा पूर्वमासीद्ग्लहेनः कुंतीसुतो धर्मराजो महात्मा ॥ ईशस्त्वयं कस्य पराजितात्मा तज्जानीध्वं कुरवः सर्वे एव २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राज्ञो घृतराष्ट्रस्य गेहे गोमायुरुचैर्व्याहरदग्निहोत्रे ॥ तं रासभाः प्रत्यभापंत राजन्संमंततः पक्षिणश्चैव रौद्राः २२ तं वैशब्दं विदुरस्तत्त्ववेदी शुश्रावघोरं सुबलात्मजा च ॥ भीष्मो द्रोणो गौतमश्चापि विद्वान्स्वस्तिस्वस्तीत्यपि चैवाहुरुचैः २३ ततो गांधारी विदुरश्चापि विद्वान्स्तमुत्पातं घोरमालक्ष्य राज्ञे ॥ निवेदयामास तुरारतं वत्तदा ततो राजा वाक्यमिदं बभाषे २४ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ हतोऽसि दुर्योधनं दंष्टुद्वेयस्त्वं सभायां कुरुपुंगवानाम् ॥ स्त्रियं सभाभाषसि दुर्विनीतविशेषतो द्रौपदीधर्मपत्नीम् २५ एवमुक्त्वा घृतराष्ट्रो मनीषी हि तान्वेषीर्बाधवानामपायात् ॥ कृष्णां पांचालीमब्रवीत्सां त्वपूर्वं विमृश्यैतत्प्रज्ञया तत्त्वबुद्धिः २६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ वरं वृणीष्वपांचालिमतो यदभिवांछसि ॥ वधूनां हि विशिष्टामेवं धर्मपरमासती २७ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ददासि चेद्दरं मद्द्वं वृणोमि भरतर्षभ ॥ सर्वधर्मानुगः श्रीमानदासोऽस्तु युधिष्ठिरः २८ मनस्विनमजानंतो मैवं ब्रूयुः कुमारकाः ॥ एष वै दासपुत्रो हि प्रतिविध्यं ममात्मजम् २९ राजपुत्रः पुरा भूत्वा यथानान्यः पुमान्क्वचित् ॥ राजभिर्लालितस्यास्य न युक्ता दासपुत्रता ३०

व्यतितत् स्वप्रेयथा धनमाभासजितं तद्वदित्यर्थः 'यस्यैते तस्य तद्वनम्' इति स्मृतिस्तु दासभावेऽजितं धनं स्वाभिगाभीत्याह न तु ततः प्राक्तनमपीति मापयात्तमागच्छत् १९ । २० । २१ अग्निहोत्रे गृह्यामि समीपे २२ सुबलात्मजा गांधारी २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ प्रतिविध्यं युधिष्ठिरसुतम् २९ । ३०

स्वज्ञानपराधीनात् ३२ । ३३ वरमादातुं नोत्सहेयतोऽनर्हो ३४ अनर्हत्वमेवाह एकामिति ३५ पापीयांसो दासभावेन नीचाः वेत्स्यंति लप्स्यंति । विष्टल लाभे इत्यस्य रूपं ३६ ॥ इति
सभा ० भा ० एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ यानइति १ । २ अष्टवेनोकाहीने अप्रतिष्ठे अगाधे अंमसीवांसि विपत्समुद्रे ३ । ४ ज्योतीषिलोकप्रकाशकान्यपत्यं कर्मविद्याचेति । यतोय
स्माद्धेतोस्ततो ज्योतिस्त्रयात्प्रजाः स्यावरजंगमाः सृष्टाः अयंभावः । कर्मोपास्ति प्राप्यं लोकद्वयमपत्यप्राप्यश्चाप्यं लोकः । तथाचश्रुतिः । 'सोऽयं लोकः पुत्रेणैव जय्यो नान्येन कर्मणा पितृलो
को विद्यया देवलोकोऽइति । विद्याउपासनापितृलोकः स्वर्गः देवलोको ब्रह्मलोकः ५ मरणानंतरमेतान्येव उपोर्तीष्युपकुर्वतीति वाह अमेध्येइति अमेध्ये अशुचौ ६ तन्नइति नः दाराणां भित्तिं

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं भवतु कल्याणियथात्वमभिभाषसे ॥ द्वितीयं ते वरं भद्रे ददामि वरयस्वह ॥ मनोहिमे वितरति नैकं त्वं वरमर्हसि ३१ ॥ द्रौपद्युवाच ॥
सरथौ सधनुष्कौ च भीमसेन धनं जयौ ॥ यमौ च वरये राजन्न दासान् स्वज्ञानहम् ३२ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तथाऽस्तु ते महाभागे तथा त्वं नंदिनाच्छसि ॥
तृतीयं वरयास्मत्तो नासि द्वाभ्यां सुसंस्कृता ॥ त्वंहि सर्वस्नुपाणामे श्रेयसी धर्मचारिणी ३३ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ लोभाधर्मस्य नाशाय भगवन्नाह मुत्सहे ॥ अन
र्हो वरमादातुं तृतीयं राजसत्तम ३४ एकमाहुर्वंश्य वरं द्रौतुक्षत्रस्त्रियो वरौ ॥ त्रयस्तुराज्ञो राजेंद्र ब्राह्मणस्य शतं वराः ३५ पापीयांस इमे भूत्वा संतीर्णाः पतयो
मम ॥ वेत्स्यंति चैव भद्राणि राजन् पुण्येन कर्मणा ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि द्रौपदी वरलाभे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥
॥ कर्ण उवाच ॥ यानश्रुतामनुष्येषु स्त्रियो रूपाण्येन संमताः ॥ तासामेतादृशं कर्म न कस्याश्चन शुश्रुम १ क्रोधाविष्टेषु पार्थेषु धार्तराष्ट्रेषु चाप्यति ॥ द्रौपदी पां
डुपुत्राणां कृष्णाशांतिरिहा भवत् २ अष्टवेभिसि मग्नानामप्रतिष्ठे निमज्जातम् ॥ पांचाली पांडुपुत्राणां नैरेषा पारमाभवत् ३ ॥ वंशपायन उवाच ॥ तद्वैश्रु
त्वाभीमसेनः कुरुमध्येत्यमर्षणः ॥ स्त्रीगतिः पांडुपुत्राणामित्युवाच सुदुर्मनाः ४ ॥ भीम उवाच ॥ त्रीणि ज्योतीषि पुरुषइति वै देवलोऽब्रवीत् ॥ अपत्यं कर्म वि
द्याचयतः सृष्टाः प्रजास्ततः ५ अमेध्ये वै गतप्राणेषु न्येजातिभिरुज्झिते ॥ देहे त्रितयमेवैतत्पुरुषस्योपयुज्यते ६ तत्रो ज्योतिरभिहतं दाराणामभिमर्श
नात् ॥ धनं जयकथं स्वित्स्यादपत्यमभिमृष्टजम् ७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ न चैवोक्तानचानुक्ताहीनतः पुरुषागिरः ॥ भारतप्रतिजल्पंति सदा तू तमपुरुषाः ८
स्मरंति सुकृतान्येव न वैराणिकृतान्यपि ॥ संतः प्रतिविजानंतो लब्धसंभावनाः स्वयम् ९ ॥ भीम उवाच ॥ इहैवैतांस्तुरासर्वान्हन्मिशत्रून्समागतान् ॥ अथ
निष्क्रम्य राजेंद्र समूलान्हन्मि भारत १०

वधः तत्परलोकीयमपत्यादिकं ज्योतिरमस्मदीयानां दाराणाम
भिमर्शनादाभिहतं । अभितः सर्वतो हतं गतं ज्ञातमस्माभिरित्यर्थः । अभिहितमिति पाठे ओहाङ्गतावित्यस्य रूपं । यः संसदिपरदारान् स्प्रष्टुं न पते सविविकेऽवश्यं पारदारिकः स्यादेवेति
भावः । एवं सर्वांस्त्रिदित्वाकर्णसमुद्दिश्याह । धनं जयेति तथाचाभिमृष्टजं परैः अभिमृष्टेभ्यो दारेभ्यो जातमपत्यं कथं स्वित्स्यात् संकरजत्वात् त्रीचकर्मकदेवस्यात् । सूतबीजाद्विराट्पते
रसंभवात् कंसवत्कर्णोऽप्यसुरबीजोद्भवः कूरकर्मकरत्वादिति भावः ७ हीनतोहीनैः प्रतिजल्पंति प्रत्युत्तरयति ८ प्रतिविजानंतः कृतस्य प्रतीकारं जानंतः लब्धसंभावनाः प्राप्तपूजाः
९ इहैवैतारतुरासर्वान् तुरात्वरया त्वरतेः किपि ज्वरत्वरत्युपधावकारयोरुद् । एतान्स्तुतानित्यपपाठः निष्क्रम्य इतः स्थानादिति शेषः समूलान् कोशदेशदुर्गादिसहितान् १०

विवदितेन विवादेन ११ । १२ । १३ स्रोतोभ्यो निर्गममार्गेभ्यः १४ । १५ जोषंतृष्णीं आस्वउपविश १६ । १७ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपि द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ ॥
राजानिति १ अरिष्टं निर्विघ्नम् २ । ३ । ४ यतइति शांतिरेव बुद्धेः फलमित्यर्थः अदारुणिकाष्ठमित्रेपाषाणादौ मृदुरेव वाधपतइत्यर्थः ५ बाधनेऽपि सतांशुतमाह नेति ६ संतइति
किन्नो विवदितेनेह किमुक्तेन च भारत ॥ अथैवैतांस्त्रिहन्मीह प्रशाधिपृथिवीमिमाम् ११ इत्युक्त्वा भीमसेनस्तु कानिष्ठैर्भ्रातृभिः सह ॥ मृगमध्ये यथासिंहो मुहुर्मु
हुर्दक्षत १२ सांख्यमानो वीक्षमाणः पार्थेना क्लिष्टकर्मणा ॥ खिद्यत्येव महाबाहुरंतर्दाहेन वीर्यवान् १३ कुद्वस्यतस्य स्रोतोभ्यः कर्णादिभ्यो नराधिप ॥
सधूमः सस्फुलिगार्चिः पावकः समजायत १४ भुकुटीकृतदुष्प्रेक्ष्यमभवत्स्यतन्मुखम् ॥ युगांतकाले संप्राप्ते कृतांतस्येव रूपिणः १५ युधिष्ठिरस्तमावार्य
बाहुना बाहुशालिनम् ॥ मेवमित्यब्रवीच्चैनं जौषमास्वेति भारत १६ निवार्य च महाबाहुं कोप संरक्तलोचनम् ॥ पितरं समुपातिष्ठ दृतराष्ट्रं कृतांजलिः १७ ॥ इ
ति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि भीमक्रोधे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ राजन् किं करवामस्ते प्रशाध्यस्मांस्त्वमीश्वरः ॥
नित्यं हि स्थातुमिच्छामस्तव भारतशासने १ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ अजातशत्रो भद्रं ते अरिष्टं स्वस्ति गच्छत ॥ अनुज्ञाताः सहधनाः स्वराज्यमनुशास
त २ इदं चैवावबोद्धव्यं वृद्धस्य मम शासनम् ॥ मयानि गदितं सर्वपथ्यं निःश्रेयसं परम् ३ वेत्थ त्वं तात धर्माणां गतिं सूक्ष्मां युधिष्ठिर ॥ विनीतोऽसि महाप्राज्ञ
द्वानां पर्युपासिता ४ यतो बुद्धिस्ततः शांतिः प्रशमं गच्छ भारत ॥ नादारुणिपतेच्छस्त्रं दारुण्ये तन्निपात्यते ५ न वैराण्यमिजानंति गुणान्पश्यंति नागु
णान् ॥ विरोधं नाधिगच्छंति ये त उतमपुरुषाः ६ स्मरंति सुकृतान्येव न वैराणिकृतान्यपि ॥ संतः परार्थं कुर्वाणानावेक्षंते प्रतिक्रियाम् ७ संवादे पुरुषाण्यादुर्धु
धिष्ठिरनराधमाः ॥ प्रत्याहुर्मध्यमास्त्वेतेऽनुक्ताः पुरुषमुत्तरम् ८ न चोक्तानैव चानुक्तास्त्वहिताः पुरुषागिरः ॥ प्रतिजल्पंति वैधीराः सदा तू तमपुरुषाः ९
स्मरंति सुकृतान्येव न वैराणिकृतान्यपि ॥ संतः प्रतिविजानंतो लब्धाप्रत्ययमात्मनः १० असंभिन्नार्थमर्यादाः साधवः प्रियदर्शनाः ॥ तथाचरितमार्येणत्व
याऽस्मिन्सत्समागमे ११ दुर्योधनस्य पारुष्यं ततात हृदिमाकृथाः ॥ मातरं चैव गार्धारीमां च त्वं गुणकाक्षया १२ उपस्थितं वृद्धमवं पितरं पश्य भारत ॥
प्रेक्षापूर्वमया द्यूतमिदमासीदुपेक्षितम् १३ मित्राणि द्रष्टुकामेन पुत्राणां च बलाबलम् ॥ अशोच्याः कुरवो राजन्येषां त्वमनुशासिता १४ मंत्रीच विदुरो
धीमान् सर्वशास्त्रविशारदः ॥ त्वयि धर्मोऽर्जुने धैर्यं भीमसेने पराक्रमः १५ शुद्धाच गुरुशुश्रूषायमयोः पुरुषाभ्ययोः ॥ अजातशत्रो भद्रं ते खांडवप्रस्थ
माविश ॥ भ्रातृभिस्तेऽस्तु सौभ्रात्रधर्मैर्धीयतां मनः १६

प्रत्युपकाराशया उपकारं न कुर्वतीत्यर्थः ७ अधममध्यमोत्तमानां कलहप्रसंगे वृत्तमाह संवादेइति ८ दुर्वचोभिरुक्ता अनुक्तावा संतोऽहितादुःखकर्त्रोः यतः पुरुषाः मर्मच्छिदस्तादृशीर्गिरः
९ संतइति जातमोपम्येन परस्यापि दुःखं मामुदिति जानंतइत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ भ्रातृभिर्दुर्योधनादिभिः १६

सर्वसमयं कृत्वा मनुक्तं यत्ततयेवास्त्विति प्रतिज्ञाय १७ । १८ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ अनुज्ञातानिति १ घृतराष्ट्रेण यथाप्रतिज्ञं
सुहृद्भूते कृतेऽपि पुरुषकाराद्ब्रह्मवत्तरं देवकौरवान् सर्वभूपक्षयहेतोः अनुभूते प्रावर्तयदित्याह अनुज्ञातानिति २ भरतश्रेष्ठो भरतस्य दुर्योधनस्य दृष्ट्या श्रेष्ठः प्रशस्यतमो दुःशासनः ३ स्थ
॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तो भरतश्रेष्ठधर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ कृत्वाऽयं समयं सर्वप्रतस्थे भ्रातृभिः सह १७ ते रथान्मेघसंकाशानास्थाय सह कृष्णया ॥ प्र
ययुर्हृष्टमनस इन्द्रप्रस्थं पुरोत्तमम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि घृतराष्ट्रवरप्रदानपूर्वकर्मिन्द्रप्रस्थं प्रति युधिष्ठिरगमने त्रिसप्ततितमोऽध्या
यः ॥ ७३ ॥ ॥ समाप्तं च द्यूतपर्व ॥ ॥ अथानुभूतपर्व ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ अनुज्ञातांस्तान् विदित्वा सरत्नधनसंचयान् ॥ पांडवान् धार्तराष्ट्रा
णां कथमासीन् मनस्तदा १ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अनुज्ञातांस्तान् विदित्वा घृतराष्ट्रेण धीमता ॥ राजन दुःशासनः क्षिप्रं जगाम भ्रातरं प्रति २ दुर्योधनं समा
साद्य सामात्यं भरतर्षभ ॥ दुःखार्तो भरतश्रेष्ठ इदं वचनमब्रवीत् ३ ॥ दुःशासन उवाच ॥ ॥ दुःखेनैतत्समानीतं स्थविरो नाशयत्यसौ ॥ शत्रुसाहमयद्रव्यं
तद्बुध्यध्वं महारथाः ४ अथ दुर्योधनः कर्णः शकुनिश्चापिसौबलः ॥ मिथः संगम्य सहिताः पांडवान् प्रातिमानिनः ५ वैचित्रवीर्यराजानं घृतराष्ट्रं मनीषिणम् ॥
अभिगम्य त्वरायुक्ताः शृङ्गवचनमब्रुवन् ६ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ न त्वयेदं श्रुत्वा राजन्यज्जगाद बृहस्पतिः ॥ शकस्य नीतिं प्रवदन् विद्वान् देवपुरोहितः ७
सर्वोपायैर्निहतं व्याशत्रवः शत्रुसूदन ॥ पुरायुद्धाद्बलाद्वाऽपि प्रकुर्वीत वाहितम् ८ ते वर्यपांडवधनेः सर्वान्संपूज्य पार्थिवान् ॥ यदितान् यो धायिष्यामः किं वै
नः परिहास्यति ९ अहीनाशी विषान् क्रुद्धान्नाशाय समुपस्थितान् ॥ कृत्वा कंठे च पृष्ठे च कः समुत्स्रण्डुमर्हति १० आत्तश्चरथगताः कुपितास्तात पांडवाः ॥
निःशेषं वः करिष्यंति क्रुद्धान्नाशाय समुपस्थितान् ॥ गांडिवं मुहुरादत्ते निःश्वसंश्च निरीक्षते १२ गदां गुर्वीसमुद्यम्य त्वरित
श्ववृकोदरः ॥ स्वरथं योजयित्वाऽऽशुनिर्याति इति नः श्रुतं १३ नकुलः खड्गमादाय चर्मचाप्यर्द्धचंद्रवत् ॥ सह देवश्च राजा च चकुराकारमिगितैः १४ तत्त्वा
स्थाय रथान्सर्वे बहुशस्त्रपरिच्छदान् ॥ अभिप्रंतोरथवातान् सेनायोगाय निर्ययुः १५ नक्षंस्यंते तथाऽस्माभिर्जातु विप्रकृताहिते ॥ द्रौपद्याश्च परिक्लेशं
कस्तेषां क्षंतुमर्हति १६ पुनर्दीव्यामभद्रं ते वनवासाय पांडवैः ॥ एवमेतान् वशं कर्तुं शक्यमः पुरुषर्षभ १७ तेवाद्वादशवर्षाणि वर्यवायूतनिर्जिताः ॥
प्रविशेम महारण्यमजिनैः प्रतिवासिताः १८

विरोद्ध इति साधिक्षेपमुक्तं शत्रुसाहमयद्रव्यं गमयद्गमयत्प्रापितवान् ४ पांडवान् प्रतिप्रतिकर्तुं ५ । ६ त्वया इदं किं श्रुतमिति काकानजो योजना अपितु श्रुतमेव ७ पुरायुद्धात्सुदमक
त्वेत्यर्थः बलाद्युद्धेन वाये अहितं कुर्वति ते निहतं व्याहृति योजना ८ तान् पांडवान् परिहास्यति नक्षयति ९ । १० । ११ परमेषु धीश्रेष्ठो निषंगी १२ । १३ आकारमभिप्रायमिगितैश्चेष्टितैः
चक्रुः आविश्वक्रुः कृदिक्षेपे इत्यस्य रूपं १४ सेनायोगाय सैन्यमेलनाय १५ नक्षंस्यंते नक्षमां करिष्यंते जातुकदाचित् विप्रकृताः विकारं प्रापिताः तेषामध्ये १६ । १७ । १८

सजनेन समानजनेनाज्ञाताः १९ । २० सविद्यामक्षवशीकरणविद्यासहिताम् २१ सारवद्ब्रह्मवत् २२ । २३ व्यध्वगतान् दूरगतान् २४ वैश्यापुत्रो युयुत्सुः २५ । २६ अकामानां द्यूतमनि
च्छतांसताम् २७ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ मर्तिमाभिमंऽस्थाः अभिमतां माकुरु ४ धमेदुद्धो धयेत् ५

त्रयोदशं सजनेन अज्ञाताः प्रतिवत्सरम् ॥ ज्ञाताश्च पुनरन्यानि वने वर्षाणि द्वादश १९ निवसेम वयं ते वा तथा द्यूतं प्रवर्तताम् ॥ अक्षानुस्वापुन द्यूतमिदं कुर्व
तु पांडवाः २० एतत्कृत्य तमं राजन्नस्माकं भरतर्षभ ॥ अयं हि शकुनिर्वेदसविद्यामक्षसंपदम् २१ दृढमूलावयं राज्ये मित्राणि परिगृह्य च ॥ सारवद्विपुलसै
न्यं सत्कृत्य च दुरासदम् २२ ते च त्रयोदश वर्षं पारयिष्यंति चेद्भ्रतम् ॥ जेष्यामस्तान् वयं राजन रोचतांते परंतप २३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तूर्णं प्रत्यानयस्वै
तान् कामं व्यध्वगतानपि ॥ आगच्छंतु पुनर्द्यूतमिदं कुर्वतु पांडवाः २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो द्रोणः सोमदत्तो बाह्विकिश्चैव गौतमः ॥ विदुरो द्रोणपुत्रश्च
वैश्यापुत्रश्च वीर्यवान् २५ भूरिश्रवाः शांतनवो विकर्णश्च महारथः ॥ मायूतमित्यभाषंत शमोस्त्विति च सर्वशः २६ अकामानां च सर्वेषां सुहृदामर्थदर्शिनाम् ॥
अकरोत्पांडवाह्वानं घृतराष्ट्रः सुतप्रियः २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि अनुभूतपर्वणि युधिष्ठिरप्रत्यानयने चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाब्रवीन्महाराज घृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ॥ पुत्रहादाद्धर्मयुक्ता गांधारी शोककरीता १ जाते दुर्योधने क्षता महामतिरभाषत ॥ नयि
तां परलोक्याय साध्वयं कुलपांसनः २ व्यनदज्जातमात्रो हि गोमायुरिव भारत ॥ अंतोनूनं कुलस्यास्य कुरवस्तत्रिबोधत ३ मानिमज्जीः स्वदोषेण महाप्सुत्वां हि
भारत ॥ माबालानामशिष्ठानामभिमंस्थामर्तिप्रभो ४ माकुलस्य क्षये घोरे कारणं त्वं भविष्यसि ॥ बद्धं सेतुं कोऽनुभिद्याद्व मेच्छांतं च पावकम् ५ शमे स्थिता
नकोऽनुपार्थानकोपयेद्भरतर्षभ ॥ स्मरंतं त्वामाजमीढं स्मारयिष्याम्यहं पुनः ६ शास्त्रं नशास्ति दुर्बुद्धिश्चैव सेचेतराय च ॥ नवैवृद्धो बालमतिर्भवेद्राज नरु
थंचन ७ त्वन्नेत्राः संतुते पुत्रामात्वादीर्णाः प्रहासिषुः ॥ तस्मादयं मद्भचनात्त्यज्यतां कुलपांसनः ८ तथा तेन कृतराजं पुत्रस्नेहात्तराधिप ॥ तस्य प्राप्तं फलं
विद्वि कुलांत करणाय यत् ९ शमेन धर्मेण नयेन युक्तायाते बुद्धिः साऽस्तु ते माप्रमादीः ॥ प्रध्वंसिनी क्रूरसमाहिता श्रीमृदुप्रौढा गच्छति पुत्रपौत्रान् १० अथाब्र
वीन्महाराजो गांधारी धर्मदर्शिनीम् ॥ अंतःकामं कुलस्यास्तु न शक्रोमिनिवारितुम् ११ यथेच्छंति तथैवास्तु प्रत्यागच्छंतु पांडवाः ॥ पुनर्द्यूतं च कुर्वतु माम
काः पांडवैः सह १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि अनुभूतपर्वणि गांधारीवाक्ये पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

६ । ७ त्वन्नेत्रास्त्वमेवनेतायेपांते त्वन्नेत्राः दीर्णास्त्वतरे भिन्नमर्यादाः संतः प्रहासिषुः जीवितस्यागोनेति शेषः ८ । ९ माप्रमादीरनवाहितो माभूः मृदुप्रौढा मृदुपुसमाहितासति प्रौढाभूत्वा
१० अंतोनाशः कामं यथेष्टम् ११ । १२ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥

ततइति १ । २ । ३ । ४ । असंभवेइति घृतराष्ट्रमुद्दिश्योक्तम् ५ । ६ । ७ यथोपजोषं यथासुखम् ८ पूजितमिष्टम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ व्यवसाये निश्चयेन १५ संवे
गादतिशयात् १६ एनंदुर्योधनंहेमरतर्षभहेघृतराष्ट्र १७ न्हियाकार्पण्यदोषाभिवृत्तइतिलज्जा याभर्मसंयोगार्थीर्थाद्यटनजात् १८ । १९ । २० गजाभ्वादिकंबहुवेनूकंबहुदोग्रीकंपणी
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोव्यध्वगतंपार्थप्रातिकामीयुधिष्ठिरम् ॥ उवाचवचनाद्राजोघृतराष्ट्रस्यधीमतः १ उपास्तीर्णासभाराजन्नक्षानुस्वायुधिष्ठिर ॥
एहिपांडवदीव्येतिपितात्वाऽऽहेतिभारत २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धातुर्नियोगाद्रूतानिप्राप्तुवंतिशुभाशुभम् ॥ ननिवृत्तिस्तयोरस्तिदेवितव्यंपुनर्यदि ३
अक्षयूत्तसमाह्वानंनियोगात्स्थविरस्यच ॥ जानन्नपिक्षयकरंनतिक्रमितुमुत्सहे ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ असंभवेहेमयस्यजंतोस्तथाऽपिरामोलुलुभेभृगाय ॥
प्रायःसमासन्नपराभवाणांधियोविपर्यस्ततराभवन्ति ५ इतिब्रुवन्नवृत्तेभ्राट्मिःसहपांडवः ॥ जानंश्चशकुनेर्मायांपार्थोद्युतमियात्पुनः ६ विविशुस्तेसभांतातुपुन
रेवमहारथाः ॥ व्यथयंतिस्मचेतांसिसुहृदांभरतर्षभाः ७ यथोपजोषमासीनाःपुनर्युतप्रवृत्तये ॥ सर्वलोकविनाशायदेवोपनिपीडिताः ८ ॥ शकुनिरुवाच ॥
अमुंचत्स्थविरोयद्वोधनंपूजितमेवतत् ॥ महाधनंग्लहंत्वेकंशृणुभोभरतर्षभ ९ वयंवाद्वादशाब्दानियुष्माभिर्युतनिर्जिताः ॥ प्रविशेममहारण्यंरौरवा
जिनवाससः १० त्रयोदशंचसजनेअज्ञाताःपरिवत्सरम् ॥ ज्ञाताश्चपुनरन्यानिवनेवर्षाणिद्वादश ११ अस्माभिर्निर्जितायूयवनेद्वादशवत्सरान् ॥ वस
ध्वंरुष्णयासार्धमजिनैःप्रतिवासिताः १२ त्रयोदशंचसजनेअज्ञाताःपरिवत्सरम् ॥ ज्ञाताश्चपुनरन्यानिवनेवर्षाणिद्वादश १३ त्रयोदशेचनिर्वृतेपुनरेव
यथोचितम् ॥ स्वराज्यंप्रतिपत्तव्यमितरैरथवेतैः १४ अनेनव्यवसायेनसहास्माभिर्युधिष्ठिर ॥ अक्षानुस्वापुनर्युतमेहिदीव्यस्वभारत १५ अथसभ्याः
सभामध्येसमुच्छ्रितकरास्तदा ॥ ऊचुरुद्विग्रमनसःसंवेगात्सर्वेएवहि १६ ॥ सभ्याऊचुः ॥ अहोधिग्बांधवानैनंबोधयंतिमहद्भयम् ॥ बुद्ध्याबुद्धयेन्नवा
बुद्धयेदयवैभरतर्षभ १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जनप्रवादान्सुबहून्शृण्वन्नपिनराधिपः ॥ हियाचधर्मसंयोगात्पार्थोद्युतमियात्पुनः १८ जानन्नपिमहा
बुद्धिःपुनर्युतमवर्त्तयत् ॥ अप्यासन्नोविनाशःस्यात्कुरुणामितिचितयन् १९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंवेमद्विधोराजास्वधर्ममनुपालयन् ॥ आहूतोवि
निवर्त्तेतदीव्यामिशकुनेत्वया २० ॥ शकुनिरुवाच ॥ गवाश्वबहुधेनूकमपर्यंतमजाविकम् ॥ गजाःकोशोहिरण्यंचदासीदासाश्चसर्वशः २१ एषनोग्लह
एवैकोवनवासायपांडवाः ॥ यूयंवयंवाविजितावसेमवनमाश्रिताः २२ त्रयोदशंचवैवर्षमज्ञाताःसजनेतथा ॥ अनेनव्यवसायेनदीव्यामपुरुषर्षभाः २३
समुक्षेपेणचैकेनवनवासायभारत ॥ प्रतिजग्राहतंपार्थोग्लहंजग्राहसौबलः ॥ जितमित्येवशकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतसभाप
र्वणिअनुद्युतपर्वणिपुनर्युधिष्ठिरपरामभेषट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ कृतमिति शेषः २१ संप्रत्येकपत्रपणइत्याह एषइति २१ । २३ समुक्षेपेणएकेनैववनो
पक्षेपेणसकृद्वाहृतमात्रेणेत्यर्थः प्रतिजग्राह तंग्लहमंगीचकार ततः सौबलोग्लहं जग्राह पाशंपातितवान् २४ ॥ इतिसमापर्वणिनेलकंदीयेभारतभावदीपवहसप्ततितमोऽध्यायः ॥७६॥

ततइति दीक्षाव्रतग्रहणं तत्संजातयेपातेदीक्षिताः १ । २ पांडोःस्त्रियौपांडुौ उज्जुतइत्पुंडतादस्त्रीभ्योऽगितिठकितयोरपत्यानिपांडवेयाः ३ समैःसर्वैर्वर्मभिर्मार्गैःअस्थलैः आगंतु
भिरतिसंकीर्णत्वात्स्थलहीनैः । संप्रयाता अस्मान्प्रतीतिशेषः । सर्वेऽद्यदेवाअनुकूलाइत्यर्थः । गुणैःश्रीमत्त्वादिभिर्ज्येष्ठास्तथाश्रेष्ठावयसा । अतएवश्रेयांसःप्रशस्यतराः ४ । ५ महा
सिपुःसभायांदुर्योधनं जलेपतितंष्टाहासंकृतवंतः ६ सन्नानुष्णीषकवचकटिबंधादीन् । भानुर्भतिसुवर्णतंतुमयत्वादींसिंमंति । विवास्यंतांपरिघाप्यंतां । हरुःकृष्णमृगः ७ ईदृशाअ
स्मत्सदृशाःअफळानिर्वीर्याः ८ इदंचेतियत्तइवेतिच्छेदः । यदिदंरौरववासः । आहवेपुयज्ञेषु । यान्येवसंग्रामनामानितानि यज्ञनामानीतियास्कः । ईदृशानांदीक्षितानामिव पांडवा
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःपराजिताःपार्थावनवासायदीक्षिताः ॥ अजिनान्युत्तरीयाणिजगृहृश्वयथाक्रमम् १ अजिनैःसंवृतान्दृष्ट्वाहृतराज्यानरिद
मान् ॥ प्रस्थितान्वनवासायततोदुःशासनोऽब्रवीत् २ प्रवृत्तंघातंराष्ट्रस्यचक्रंराज्ञोमहात्मनः ॥ पराजिताःपांडवेयाविपत्तिपरमांगताः ३ अद्यदेवाःसंप्र
याताःसमेर्वर्मभिरस्थलैः ॥ गुणज्येष्ठास्तथाश्रेष्ठाःश्रेयांसोयद्वयंपरैः ४ नरकंपातिताःपार्थादीर्घकालमनंतकम् ॥ सुखाच्चहीनाराज्याच्चविनष्टाःशाश्व
ताःसमाः ५ घनेनमत्तायेतेस्मघातंराष्ट्रान्प्रहासिपुः ॥ तेनिर्जिताहृतधनावनमेष्यंतिपांडवाः ६ चित्रान्सन्नाहानवमुंचंतुचैपांवासांसिदिव्यानिचमानुमं
ति ॥ विवास्यंतांरुरुचर्माणिसर्वेयथाग्लहंसौबलस्याभ्युपेताः ७ नसंतिलोकेषुपुर्मासईदृशाइत्येवयेभावितबुद्धयःसदा ॥ ज्ञास्यंतितेऽऽत्मानमिमेष्यपां
डवाविपर्ययेषंडतिलाइवाफलाः ८ इदंहिवासायदिवेदशानामनस्विनांरौरवमाहवेषु ॥ अदीक्षितानामजिनानियद्दलीयसांपश्यतपांडवानाम् ९ महाप्रा
ज्ञःसौमकिर्यज्ञसेनःकन्यांपांचालीपांडवेभ्यःप्रदाय ॥ अकपीद्विसुकृतंनेहकिंचित्क्रीवाःपार्थाःपतयोयाज्ञसेन्याः १० सूक्ष्मप्रावारानजिनोत्तरीयान्दृष्ट्वा
ऽरण्येनिर्धनानप्रतिष्ठान् ॥ कात्वंप्रीतिलप्स्यसेयाज्ञसेनिपतिवृणीष्वेहयमन्यमिच्छसि ११ एतेहिसर्वेकुरवःसमेताःक्षातादाताःसुद्रविणोपपन्नाः ॥ एषां
वृणीष्वैकतमंपतित्वेनत्वानयेत्कालविपर्ययोऽप्यम् १२ यथाऽफलाःषंडतिलायथाचर्ममयाष्टगाः ॥ तथैवपांडवाःसर्वेयथाकाकयवाअपि १३ किंपांडवांस्ते
पतितानुपास्यमोघःश्रमःषंडतिलानुपास्य ॥ एवंतृशंसःपरुषाणिपार्थानश्रावयद्घृतराष्ट्रस्यपुत्रः १४ तद्वैशुत्वाभीमसेनोऽत्यमर्षीनिर्मत्स्योच्चैःसान्निष्टह्यै
वरोषात् ॥ उवाचचैनंसहसैवोपगम्यसिंहोयथाहैमवतःशृगालम् १५ ॥ भीमसेनउवाच ॥ क्रूरपापजनैर्जुष्टमळतार्थंप्रभाषसे ॥ गांधारविद्ययाहित्वंराजम
ध्येविकथ्यसे १६ यथातुदसिमर्माणिवाक्शरैरिहनोभृशम् ॥ तथास्मारयितातेऽहंकृतंनमर्माणिसंयुगे १७ येचत्वामनुवर्त्ततेक्रोधलोभवशानुगाः ॥
गोप्तारःसानुबंधांस्तान्नेताऽस्मियमसादनम् १८

नादृश्यते । तच्चतद्वत्पश्यत । यद्दददीक्षितानांकेवतोदीनानामजिनानीतियोजना । अदीक्षायामपिदीक्षितवासांसिवसानाः कैवर्त्तकवदृश्यंतइत्यर्थः ९ यज्ञसेनोद्वपदः १० सूक्ष्मप्रावा
रांरुच्छपरिधानीयवस्त्रान् । अप्रतिष्ठान् हृतस्थानान् ११ कालविपर्ययःकेशकालःस्वाननेयन्नकंपत् । नत्वातपेदिस्थपिपाठः १२ काकयवानिस्तंडुलंगुणधान्यं १३ । १४ । १५ गा
ंधारस्यशकुनेर्विद्यया । ननुवाहुवलेनेतिभावः १६ स्मारयितास्मारयिष्यामि १७ सानुबंधान्सपुत्रबाधवान् १८

अजिनैर्विवासितमाच्छादितं तावन्मात्रयासंप्रयासहराज्याद्बहिष्कृतमित्यर्थः । धर्मेणनिबद्धोनिबद्धोमार्गो रिपुमर्दनारंभोयस्यतं । मधुपकैर्गौरीरितित्रिनिवेदिताया गोर्वधउत्सर्ग
श्रद्धः तत्सामान्यादंतकरूपायातिथयेनिवेदिताः पांडवपशवउत्सृष्टास्ते पुनर्वयंमृत्युमुखात्प्रमुक्ता इत्युत्सृष्टमात्राएववेगेनपलायंते पुनरस्मानयंमावधिष्टेतितेषांपारिहासेनव्याकुली
करणायपुनराब्धानंक्रियतेगौरीरिति । मृत्युभयात्पशुवत्प्राणभयात्पलायंतइतिपांडवानांकातरत्वसूचकोऽयमुपहासः । अस्योत्तरंद्रोणपर्वणि भीमसेनोवक्ष्यति । 'येऽस्मान्पूर्वप्रभृ

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंब्रुवाणमजिनैर्विवासितदुःशासनस्तंपरिचृत्यतिस्म ॥ मध्येकुरूणांधर्मनिबद्धमार्गगौरीरितिस्माव्हयन्मुक्तलज्जः १९ भीमसेन
उवाच ॥ नृशंसपरुषं वक्तुंशक्यंदुःशासनत्वया ॥ निरुत्थाहिधनंलब्धाकोविकथितुमर्हति २० मैवस्मसुकृतांलोकान्गच्छेत्पार्थवृकोदरः ॥ यदिवक्षो
हितेभित्वानपिबेच्छोणितरणे २१ धार्तराष्ट्रानरणेहत्वाभिषतांसर्वधन्विनां ॥ शर्मंगगाऽस्मिनचिरात्सत्यमेतद्भविमिते २२ ॥ वैशंपायनवाच ॥ तस्यराजा
सिंहगतेःसखेलंदुर्योधनोभीमसेनस्यहर्षात् ॥ गतिंस्वगत्याऽनुचकारमंदोनिर्गच्छतांपांडवानांसभायाः २३ नैतावताकृतमित्यब्रवीत्तं वृकोदरःसत्रिवृत्तार्ध
कायः ॥ शीघ्रंहित्वानिहतंसानुबंधंसंस्मार्याहंप्रतिवक्ष्यामिमूढ २४ एवंसमीक्ष्यात्मानिचावमानंनियम्यमन्युंबलवान्समानी ॥ राजानुगःसंसदिकोरवाणां
विनिष्क्रामन्वाक्यमुवाचभीमः २५ ॥ भीमसेनउवाच ॥ अहंदुर्योधनंहंताकर्णहंताधनंजयः ॥ शकुनिंचाक्षकितवंसहदेवोहानिष्यति २६ इदंचभूयोवक्ष्यामि
सभामध्येबृहद्रथः ॥ सत्यंदेवाःकरिष्यंतियत्रोयुद्धंभविष्यति २७ सुयोधनमिमंपापंहंताऽस्मिगदयायुधि ॥ शिरःपादेनचास्याहमधिष्ठास्यामिभूतले
२८ वाक्यशूरस्यचैवास्यपरुषस्यदुरात्मनः ॥ दुःशासनस्यरुधिरंपाताऽस्मिभृगराडिव २९ ॥ अर्जुनउवाच ॥ नैववाचाव्यवसितंभीमविज्ञायतेसताम् ॥
इतश्चतुर्दशैर्षेद्रष्टारोयद्भविष्यति ३० ॥ भीमसेनउवाच ॥ दुर्योधनस्यकर्णस्यशकुनेश्चदुरात्मनः ॥ दुःशासनचतुर्थानांभूमिःपास्यतिशोणितम् ३१
॥ अर्जुनउवाच ॥ असूयितारंद्रष्टारंप्रवक्तारंविकथनम् ॥ भीमसेननियोगात्तेहंताऽहंकर्णमाहवे ३२ अर्जुनःप्रतिजानीतेभीमस्यप्रियकाम्यया ॥ कर्ण
कर्णानुगांश्चैवरणेहंताऽस्मिपत्रिभिः ३३ येचान्येप्रतियोत्स्यंतिबुद्धिमोहेनमांनृपाः ॥ तांश्चसर्वानहंवाणौनेताऽस्मिमसादनम् ३४ चलेद्धिहिमवा
न्स्थानान्निष्प्रभःस्याद्दिवाकरः ॥ शैत्यंसोमात्प्रणश्येतमत्सत्यंविचलेद्यदि ३५ नप्रदास्यतिचेद्राज्यमितोवर्षेचतुर्दशे ॥ दुर्योधनोऽभिसत्कृत्यसत्यमेत
द्भविष्यति ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तवतिपार्थेतुश्रीमान्माद्रवतीसुतः ॥ प्रगृह्यविपुलंबाहुंसहदेवःप्रतापवान् ३७

त्यंतिमुद्गौरितिगौरिति ॥ तान्वयंप्रतिनृत्यामः पुनर्गौरितिगौरितिइति । उत्सृष्टान्पशुनिवभीषयितुमाव्हयंतो येऽस्मान्पूर्वप्रभृत्यंति तानेवयुद्धेविदारितान् दृष्टानृत्यामइतितदर्थः
१९ । २० । २१ मिषतापश्यतां २२ । २३ प्रतिवक्ष्यामि अस्यपरिहासस्योत्तरमितिशेषः २४ आत्मनिचिते २५ । २६ । २७ । २८ परुषस्यकर्कशस्य २९ व्यवसितंचिकीर्षितं
द्रष्टारःद्रक्ष्यामः ३० । ३१ द्रष्टारमुतेजकंप्रवक्तारंकुबुद्धेः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभाबदीपेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७ ॥ आमंत्रयामीति १ । २
सौबलस्यवधंप्रेप्सुरिदं वचनमब्रवीत् ॥ क्रोधसंरक्तनयनोनिःश्वसन्निरपन्नगः ३८ ॥ सहदेवउवाच ॥ अक्षान्यान्मन्यसेमूढगांधाराणांयशोहर ॥ नैतेऽ
क्षानिशितावाणास्त्वयैतेसमरेवृताः ३९ यथाचैवोक्तवान्भीमस्त्वामुद्दिश्यसबांधवम् ॥ कर्ताऽहं कर्मणस्तस्यकुरुकार्याणिसर्वशः ४० हंताऽस्मितरसा
युद्धेत्वामेवहसबांधवम् ॥ यदिस्थास्यसिसंग्रामेक्षत्रधर्मेणसौबल ४१ सहदेववचःश्रुत्वानकुलोऽपिविशांपते ॥ दर्शनीयतमोनृणामिदं वचनमब्रवीत् ॥
४२ ॥ नकुलउवाच ॥ सुतेयंयज्ञसेनस्यद्यूतेऽस्मिन्धृतराष्ट्रजैः ॥ यैर्वाचःश्रावितारूक्षाःस्थितैर्दुर्योधनप्रिये ४३ तान्धार्तराष्ट्रान्दुर्वृतान्मुमुषून्का
लनोदितान् ॥ गमायेष्यामिभूयिष्ठानहं वैस्वतक्षयम् ४४ निदेशाद्धर्मराजस्यद्रौपद्याःपदवर्षाचरन् ॥ निर्धारंराष्ट्रांपृथिवीकर्ताऽस्मिनचिरादिव ४५
वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंतेपुरुषव्याघ्राःसर्वेव्यायतबाहवः ॥ प्रतिज्ञाबहुलाःकृत्वाधृतराष्ट्रमुपागमन् ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिअनुद्युत
पर्वणिपांडवप्रतिज्ञाकरणेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ आमंत्रयामीभरतांस्तथावृद्धंपितामहम् ॥ राजानंसोमदत्तंचमहा
राजंचबाल्हिकम् १ द्रोणंकृपंचपांश्चान्यानश्वत्थामानमेवच ॥ विदुरंधृतराष्ट्रंचधार्तराष्ट्रांश्चसर्वशः २ युयुत्सुंसंजयंचैवतथैवान्यान्सभासदः ॥ सर्वाना
मंत्र्यगच्छामिद्रष्टाऽस्मिपुनरेत्यवः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ नचकिंचिदथोचुस्तांहियासन्नायुधिष्ठिरम् ॥ मनोभिरेवकल्याणंदध्युस्तेतस्यधीमतः
४ ॥ विदुरउवाच ॥ ॥ आर्यापृथाराजपुत्रीनारण्यंगंतुमर्हति ॥ सुकुमारीचवृद्धाचनित्यंचैवसुखोचिता ५ इहवस्यतिकल्याणीसत्कृताममवेश्मनि ॥
इतिपार्थाविजानीध्वमगदंवाऽस्तुसर्वशः ६ ॥ पांडवाऊचुः ॥ ॥ तथेत्यक्त्वाब्रुवन्सर्वेयथानोवदसेऽनघ ॥ त्वंपितृव्यःपितृसमोवयंचत्वत्परायणाः ७ यथा
ऽऽज्ञापयसेविद्धंस्त्वंहिनःपरमोऽगुरुः ॥ यच्चान्यदपिकर्तव्यंताद्विधत्स्वमहामते ८ ॥ विदुरउवाच ॥ ॥ युधिष्ठिरविजानीहिममेदंभरतर्षभ ॥ नाधर्मणाजि
तःकश्चिद्व्यथतेवैपराजये ९ त्वं वैधर्मविजानीषेयुद्धेजेताधनंजयः ॥ हंताऽऽरिणांभीमसेनोनकुलस्त्वर्थसंग्रही १० संयंतासहदेवस्तुवौम्योब्रह्मविदुत्तमः ॥
धर्मार्थकुशलाचैवद्रौपदीधर्मचारिणी ११ अन्योन्यस्यप्रियाःसर्वेतथैवप्रियदर्शनाः ॥ परैरभेद्याःसंतुष्टाःकोवोनस्पृहयोदिह १२ एषवैसर्वकल्याणःसमाधि
स्तवभारत ॥ नैनंशत्रुर्विषहतेःशक्रेणापिसमोऽप्युत १३ हिमवत्यनुशिष्टोऽसिमेरुसावर्णिनापुरा ॥ द्वैपायनेनकृष्णेननगरेवारणावते १४ भृगुतुंगेचरामे
णहृषद्वत्यांचशंभुना ॥ अश्रौषीरसितस्यापिमहर्षेरंजनंप्रति १५ कल्माषीतीरसंस्थस्यगतस्त्वंशिष्यतांभृगोः ॥ द्रष्टासदानारदस्तेधौम्यस्तेऽयंपुरोहि
तः १६ माहासीःसांपरायेत्वंबुद्धितामृषिपूजिताम् ॥ पूरुरवसमैलंत्वंबुद्ध्याजयसिपांडव १७

द्रष्टाऽस्मिद्रक्ष्यामि ३ आसन्नाःनम्राः ४

५ उ. गदमारोग्यम् ६ । ७ । ८ मममतामिति शेषः ९ । १० । ११ । १२ समाधिर्मनःस्वाध्यकरोनियमः १३ । १४ । १५ । १६ माहासीर्मात्यज सांपरायेपरलोकविषये १७

विधारणेनियमने १८ विसर्गेदानेसंयमेवशीकरणे । पूर्वश्लोकाद्धृतमनाइत्यनुकूप्ययोष्यं । आत्मप्रदानं सर्वोहितार्थं शरीरादेव्यापारणं । उपजीवनं जीवनहेतुत्वं । ऐद्रेइति लोकापालगुणान्प्रचभूतगुणांश्च सर्वसंपत्तिहेतून्जयादीन्प्राप्नुहीत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ तस्मिन्

शक्त्याजयसिराज्ञोन्यान्वृषीन्धर्मोपसेवया ॥ ऐद्रेजयेष्टतमनायाम्येकोपविधारणे १८ तथाविसर्गेकौबेरेवारुणेचैवसंयमे ॥ आत्मप्रदानं सौम्यत्वमद्रथ श्वैवोपजीवनम् १९ भूमेक्षमाचतेजश्चसमग्रं सूर्यमंडलात् ॥ वायोर्बलं प्राप्नुहि त्वं भूतेभ्यश्चात्मसंपदम् २० अगदं वोऽस्तु मद्रं वो द्रष्टाऽस्मि पुनरागतान् ॥ आपद्धर्मांश्चच्छ्रेषु सर्वकार्येषु वा पुनः २१ यथावत्प्रतिपद्येथाः काले काले युधिष्ठिर ॥ आपृष्टोऽसि हकौतेयस्वस्ति प्राप्नुहि भारत २२ कृतार्थस्वस्ति मंतं त्वां द्रक्ष्यामः पुनरागतम् ॥ नहिवो वृजिनं किंचिद्वेदेकश्चित्पुराकृतम् २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा पांडवः सत्यविक्रमः ॥ भीष्मद्रोणौ नमस्कृत्य प्रातिष्ठत युधिष्ठिरः २४ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि अनुद्युतपर्वणियुधिष्ठिरवनप्रस्थानेऽष्टसप्ततितमोऽध्यायः ७८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन्संप्रस्थिते कृष्णापृथाप्राप्य यज्ञस्विनीम् ॥ अपृच्छद्दृशदुःखात्तयाश्चान्यास्तत्रयोषितः १ यथाह्वदनाश्लेषान्कृत्वा गंतुमिषेषसा ॥ ततो निनादः सुमहान्पांडवांतःपुरेऽभवत् २ कुंती च भृशसंतप्ता दौपदीं प्रेक्ष्य गच्छतीम् ॥ शोकविद्वलयावाचा कच्छ्राद्गच्छन्नमवतीत् ३ वत्से शोकोनते कार्यः प्राप्येदं व्यसनं महत् ॥ स्त्रीधर्माणामभिज्ञासि शीलाचारवती तथा ४ नत्वासंदेष्टुमर्हामि भर्तृन्प्रतिशुचिस्मिते ॥ सार्ध्वीगुणसमापन्ना भूषितंते कुलद्वयम् ५ सभाग्याः कुरवश्चेमेयेन दग्धास्त्वयाऽनघे ॥ अरिष्टं व्रजपंथानं मदनुध्यानवृंहिता ६ भाविन्यर्थे हि सत्स्त्रीणां विकृतं नोपजायते ॥ गुरुधर्माभिगुप्ता च श्रेयःसि प्रमवाप्स्यसि ७ सहदेवश्च मे पुत्रः सदाऽवेक्ष्यो वने वसन् ॥ यथेदं व्यसनं प्राप्य नायं सिदिन्महामतिः ८ तथेत्युक्त्वा तु सा देवी स्रवन्नेत्रजलाविला ॥ शोणितकैकवसनामुक्तकेशी विनिर्ययौ ९ तां क्रोशंतीं पृथादुःखादनुवव्राज गच्छतीम् ॥ अथापश्यत्सुतान्सर्वानहताभरणवाससः १० हरुचर्मा वृततनून्वहिया किंचिदवाङ्मुखान् ॥ परैः परीतान्संहृष्टैः सुहृद्भिश्चानुशोचितान् ११ तदवस्थान्सुतान्सर्वानुपमृत्यातिवत्सला ॥ स्वजमानाऽवदच्छोकात्ततद्विलपती बहु १२ ॥ कुंत्युवाच ॥ कथं सद्धर्मचारित्रान्वृतस्थिति विभूषितान् ॥ अशुद्रान्दृढभक्तांश्च देवतेज्यापरान्सदा १३ व्यसनं वः समभ्यागात्कोऽयं विधिविपर्ययः ॥ कस्यापध्यानजं चेदमागः पश्यामि वोधिया १४ स्यात्तु मद्भाग्यदोषोऽयं याऽहं युष्मान्जीजनम् ॥ दुःखायासभुजोऽयर्थयुक्तानप्युतमैर्गुणैः १५

त्रिति १ । २ । ३ । ४ । ५ अरिष्टं निर्विघ्नं मदनुध्यानवृंहिता स्त्रीगुणेन प्रातिव्रत्येन युक्ताऽपि मातृगुणेन वात्मल्येनापि विद्विता । भर्तृपुंभक्तिस्त्रेहवती भवेति भावः ६ । ७ । ८ शोणिता कैकवसनारजस्वला ९ । १० । ११ स्वजमाना अलिगमाना १२ । १३ अपध्यानजं क्रोधजम् १४ । १५

ऋद्धिविनाकृताः संपाद्विहीनाः वृद्धीति पाठेऽपि संप्रवार्थः १६ शतशृंगात्पर्वतात् १७ पुत्रार्धिपुत्रविषयां मनःपीडाम् १८ । १९ अभिसंधितावृता महामम २० भोपुत्रकाः वोपुष्मात्प्रविहास्ये २१ असुधर्मैः प्राणधारणे अंतवति विनाशवति प्रमादतः पांडोरिव ममांतः किं नु नैव विहितः २२ । २३ अनादिनिधनमिति द्वारकावासिन्युपाधि मति उत्पत्तिनाशयो निराकरणम् । अनुपाधौ कारणापाधौ वातयोरप्रसक्तेः । अतएवोत्पत्तौ चतुर्भुजं रूपमेव सुदेवेन दष्टं । यत् शरीरं वा सुदेवस्य रामस्य च महात्मनः । अर्जुनो दाहयाभासपुरुषैरासकारिमिः इति कथं वत्स्यथ दुर्गेषु वने ऋद्धिविनाकृताः ॥ वीर्यसत्त्वबलोत्साहतेजोभिरकृशाः कृशाः १६ यद्येतदेवमज्ञास्यं वने वासो हिवो भुवम् ॥ शतशृंगान्मृते पांडोनागमिष्यंगजाह्वयम् १७ धन्यं वः पितरं मन्येतपोमेधान्वितं तथा ॥ यः पुत्रार्धिमसंप्राप्य स्वर्गेच्छामकरोत्प्रियाम् १८ धन्यां चार्तीन्द्रियज्ञानामिमां प्राप्तां परांगतिम् ॥ मन्येतु मद्राधर्मज्ञां कल्याणीं सर्वथैव तु १९ रत्यामत्याच गत्याच ययाऽहमभिसंधिता ॥ जीविता प्रियतां मह्यं विद्वांसं क्लेशभागिनीम् २० पुत्रकानविहास्ये वः कच्छ्रलब्धान्प्रियान्सतः ॥ साऽहं यास्यामि हिनं हाकृष्णे किं जहासिमाम् २१ अंतवत्यसुधर्मैः अस्मिन्धात्रा किं नु प्रमादतः ॥ ममांतो नैव विहितस्ते नायुर्न जहासिमाम् २२ हाकृष्णद्वारकावासिनः कासि संकर्षणानुज ॥ कस्मान्न त्रायसे दुःखान्मां च मांश्च नरोत्तमान् २३ अनादिनिधनं येत्वामनुध्यायंति वै नराः ॥ तांस्त्वं पासीत्यथं वादः सगतो व्यर्थतां कथम् २४ इमे सद्धर्ममाहात्म्ययशोवीर्यानुवर्तिनः ॥ नार्हेति व्यसनं भो कुं नन्वेषां क्रियतां दया २५ सेयं नीत्यर्थे विज्ञेपुभीष्मद्रोणकृपादिषु ॥ स्थितेषु कुलनाथेषु कथमापदुपागता २६ हापांडोहामहाराजकासि किंसमुपेक्षसे ॥ पुत्रान्विवास्यतः साधूनरिभिर्वृतनिर्जितात् २७ सहदेवनिवर्तस्वननुत्वमसि मे प्रियः ॥ शरीरादपि माद्रेयमां मात्याक्षीः कुपुत्रवत् २८ व्रजंतु भ्रातरस्तेऽमीयदिसत्याभिसंधिनः ॥ मत्परित्राणजं धर्ममिहैवत्वमवाप्नुहि २९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं विलपती कुंतीमिवाद्यप्रणम्य च ॥ पांडवाविगतानं दावनायैव प्रवव्रजुः ३० विदुरश्चापितामाती कुंतीमाश्वास्य हेतुभिः ॥ प्रावेशयद्दृक्षत्तास्वयमार्ततरः शनैः ३१ धार्तराष्ट्रस्त्रियस्ताश्चानिखिलेनोपलभ्यतत् ॥ गमनं परिकर्षे च कृष्णाया यूतमंडले ३२ रुद्रुः सुस्वनं सर्वाविनिंदत्यः कुरून्भृशम् ॥ दध्युश्च सुचिरं कालं करासक्तमुखां बुजाः ३३ राजा च घृतराष्ट्रस्तु पुत्राणामनयंतदा ॥ ध्यायन्नुद्विग्नहृदयो नशांतिमधिजग्मिवान् ३४ सचितयन्ननेकाग्रः शोकव्याकुलचेतनः ॥ क्षतुः संप्रेषयामास शीघ्रमागम्यतामिति ३५ ततो जगाम विदुरो घृतराष्ट्रनिवेशनम् ॥ तंपर्यपृच्छत्संविग्रो घृतराष्ट्रोजनाधिपः ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि अनुद्युतपर्वणि द्रौपदीकुंतीसंवादे एकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमागतमथो राजा विदुरं दीर्घदर्शिनम् ॥ साशंक इव प्रच्छद घृतराष्ट्रं ऽभिकासुतः १

शरीरवाहवचनं तद् नृत्पत्तिवचनविरोधात् तिरोभानमात्रामिप्रायम् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० हेतुभिर्देवप्राबल्यादिप्रतिपादकैर्बचनैः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अनेका घोव्याकुलचित्तः ३५ । ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ तमागतमिवा १

२ जंत्रकथय ३।४।५।६।७ यास्तान्निवृत्तैवतानि ८।९।१० घृणीदयावान् ११।१२।१३।१४।१५ असक्ताः परस्परमलप्राः १६।१७।१८।१९
 घृतराष्ट्रुवाच ॥ ॥ कथंगच्छतिकौतेयोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनःसव्यसाचीमाद्रीपुत्रौचपांडवौ २ धौम्यश्चैवकथंक्षतद्रौपदीचयशाखिनी ॥ श्री
 तुमिच्छाम्यहंसर्वतेषांशंसविचेष्टितम् ३ ॥ विदुरउवाच ॥ वस्त्रेणसंवृत्यमुखंकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ बाहूविशालौसंपश्यन्भीमो गच्छति पांडवः ४ सिक
 तावपन्सव्यसाचीराजानमनुगच्छति ॥ माद्रीपुत्रःसहदेवोमुखमालिप्यगच्छति ५ पांसूपालितसर्वांगोनकुलश्चितविह्वलः ॥ दर्शनीयतमोलोकेराजानम
 नुगच्छति ६ कृष्णातुकेशैःप्रच्छाद्यमुखमायतलोचना ॥ दर्शनीयाप्ररुदतीराजानमनुगच्छति ७ धौम्योरौद्राणिसामानियाम्यानिचविशांपते ॥ गाय
 त्रगच्छतिमार्गेषुकुशानादायपाणिना ८ ॥ घृतराष्ट्रुवाच ॥ ॥ विविधानीहरूपाणि कृत्वागच्छति पांडवाः ॥ तन्ममाचक्ष्वविदुरकस्मादेवंव्रजंतिते ९
 ॥ विदुरउवाच ॥ निकृतस्यापितेपुत्रैर्हृतेराज्येधनेषुच ॥ नधर्माच्चरुतेशुद्धिर्धर्मराजस्यधीमतः १० योऽसौराजाघृणीनित्यंघातैराष्ट्रेषुभारत ॥ निकृत्या
 भ्रंशितःक्रोधान्नोन्मीलयतिलोचने ११ नाऽहंजननिर्दहेयंद्वाघेरेणचक्षुषा ॥ सपिधायमुखंराजातस्माद्गच्छति पांडवः १२ यथाचभीमोव्रजतितन्मेनिग
 दतःशृणु ॥ बाहोर्बलेनास्तिसमोममेतिभरतर्षभ १३ बाहूविशालौकृत्वाऽसौतेनभीमोऽपिगच्छति ॥ बाहूविदर्शयन्राजनबाहुद्रविणदर्पितः १४ चि
 कीर्षन्कर्मशत्रुभ्योबाहुद्रव्यानुरूपतः ॥ प्रादिशनशरसंपातान्कुंतीपुत्रोऽर्जुनस्तदा १५ सिकतावपन्सव्यसाचीराजानमनुगच्छति ॥ असक्ताःसिकता
 स्तस्ययथासंप्रतिभारत ॥ असक्तंशरवर्षाणितथामोक्षयतिशत्रुषु १६ नमेकश्चिद्विजानीयान्मुखमयेतिभारत ॥ मुखमालिप्यतेनासौसहदेवोऽपिग
 च्छति १७ नाहंमनास्याददेयंमार्गेषुस्त्रीणामितिप्रभो ॥ पांसूपालितसर्वांगोनकुलस्तेनगच्छति १८ एकवस्त्राप्ररुदतीमुक्तकेशीरजस्वला ॥ शोणितेनाक्त
 वसनाद्रौपदीवाक्यमब्रवीत् १९ यत्कृतेऽहमिदं प्राप्तातेषांऽर्षेचतुर्दशे ॥ हतपत्न्योहतसुताहतबंधुजनप्रियाः २० बहुशोणितदिग्धांग्योमुक्तकेशोरजस्व
 लाः ॥ एवंकृतोदकाभार्याःप्रवेक्ष्यंतिगजाह्वयम् २१ कृत्वातुनैर्ऋतान्दुर्भान्दीरोधौम्यःपुरोहितः ॥ समानिगायनयाम्यानिपुरतोयातिभारत २२ हते
 पुभरतेष्वजौकुरूणांगुरवस्तदा ॥ एवंसामानिगास्यंतित्युक्त्वाधौम्योऽपिगच्छति २३ हाहागच्छंतिनोनाथाःसामवेक्षध्वर्मादृशं ॥ अहोधिक्कुरुद्वानां
 बालानामिवचेष्टितं २४ राश्रेभ्यःपांडुदायादाहोभान्निर्वासयंतिये ॥ अनाथाःस्मवयंसर्वेवियुक्ताःपांडुनंदनैः २५ दुर्विनीतेषुलुब्धेषुकाप्रातिःकौरवेषु
 नः ॥ इतिपौराःसुदुःखार्ताःक्रोशंतिस्मपुनःपुनः २६ एवमाकारलिगैस्तेव्यवसायंमनोगतम् ॥ कथयंतश्चकौतेयावनंजग्मुर्मनस्विनः २७ एवंतेषुन
 राश्रेषुनिर्यत्सुगजसाह्वयात् ॥ अनभ्रवियुतश्चासनभूमिश्चसमकंपत २८

हतपत्न्योहतमर्तृकाः २०।२१ नैर्ऋतान्निर्ऋतिकोणमान् २२।२३।२४।२५।२६ व्यवसायंनिश्चयम् २७ निर्यत्सुगच्छत्सु २८

२९ प्रत्याहरंति नगरसमीपेप्रेतमांसास्थवादन्यानयांति प्रतिकूलभयंतिवा ३०।३१।३२।३३।३४ ब्राह्मीश्रियमणिमाद्यैश्वर्यं सर्वेषुलोकेषुकामचारम् ३५ द्वीपमाश्रयम् ३६
 ३७।३८ सराजकान् राजसमूहसहितान् ३९।४०।४१।४२।४३।४४ देवदत्तोदेवैर्दत्तःसाध्वसोभयंमूर्तिमत् ४५।४६ संगमःसंग्रामःसृष्टप्राणः प्राणत्यागेनापीत्यर्थः

रादुरग्रसदादित्यमपर्वणिविशांपते ॥ उल्काचाप्यपसव्येनपुरं कृत्वाव्यशोयंत २९ प्रत्याहरंतिकव्यादाद्युग्रगोमायुवायसाः ॥ देवायतनचैत्येषुप्राकाराद्वा
 लकेषुच ३० एवमेतेमहोत्पाताःप्रादुरासनदुरासदाः ॥ भरतानामभावायराजनदुर्मंत्रिततव ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंप्रवदतोरेवतयोस्तत्रवि
 शांपते ॥ घृतराष्ट्रस्यराज्ञश्चविदुरस्यचधीमतः ३२ नारदश्चसभामध्येकुरूणामग्रतःस्थितः ॥ महापिंभिःपरिवृतोरौद्रंवाक्यमुवाचह ३३ इतश्चतुर्दशेवर्षे
 विनक्ष्यंतीहकौरवाः ॥ दुर्योधनापराधेनभीमार्जुनबलेनच ३४ इत्युक्त्वादिवमाक्रम्यक्षिप्रमंतरधीयत ॥ ब्राह्मीश्रियंसुविपुलांविभ्रद्वर्षिसतमः ३५ ततो
 दुर्योधनःकर्णःशकुनिश्चापिसौबलः ॥ द्रोणंद्वीपममन्यंतराज्यंचास्मैन्यवेदयन् ३६ अथाब्रवीत्ततोद्रोणोदुर्योधनममर्षणम् ॥ दुःशासनंचकर्णंचसर्वानेवच
 भारतान् ३७ अवध्यान्पांडवान्प्राहुर्देवपुत्रान्द्विजातयः ॥ अहंवैशरणंप्राप्तान्वर्तमानोयथाबलम् ३८ गंतासर्वात्मनाभक्त्याघातैराष्ट्रान्सराजकान् ॥
 नोत्सहेयंपारित्यकुंदैवंहिवलवत्तरम् ३९ धर्मतःपांडुपुत्रावैवंगच्छंतिनिर्जिताः ॥ तेचद्वादशवर्षाणिवनेवस्स्यंतिपांडवाः ४० चरितब्रह्मचर्याश्चक्रोधावर्ष
 वशानुगाः ॥ वैरनिर्यातयिष्यांतिमहदुःखायपांडवाः ४१ मयाचभ्रंशितोराजनद्रुपदःसखिविग्रहे ॥ पुत्रार्थमयजद्राजावधायममभारत ४२ याजोपयाजत
 पसापुत्रंलेभेसपावकात् ॥ घृष्टुमद्रौपदीचवेदीमध्यात्सुमध्यमाम् ४३ घृष्टुमद्रुपार्थानांस्यालःसंबंधतोमतः ॥ पांडवानांप्रियरतस्तस्मान्मांभयमा
 विशत् ४४ ज्वालावर्णोदेवदत्तोधनुष्मान्कवचीशरी ॥ मर्त्यधर्मतयातस्मादद्यमेसाध्वसोमहान् ४५ गतोहिपक्षतांतेषांपार्षतःपरवीरहा ॥ रथातिरथसं
 ख्यायांयोऽग्नीरर्जुनोयुवा ४६ मृष्टप्राणोभृशतरंतेनचेत्संगमोमम ॥ किमन्यदुःखमधिकंपरमंभुविकौरवाः ४७ घृष्टुमद्रोणमृत्युरितिविप्रथितंवचः ॥
 मद्दधायश्रुतोऽप्येषलोकेचाप्यतिविश्रुतः ४८ सोऽयंनूनमनुप्राप्तस्त्वत्कृतेकालउत्तमः ॥ त्वरितंकुरुतश्रेयोनेतदेतावताकृतम् ४९ सुहृत्सुखमेवैतताल
 च्छायेवहैमनी ॥ यजध्वंचमहायज्ञैर्भोगानश्रितदत्तच ५० इतश्चतुर्दशेवर्षेमहत्प्राप्स्यथवैशसम् ॥ द्रोणस्यवचनंश्रुत्वाघृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् ५१ सम्यगा
 हगुरुःक्षत्तरुपावर्तयपांडवान् ॥ यदितेननिवर्ततेसत्कृतायांतुपांडवाः ॥ सशस्त्ररथपादात्ताभोगवंतश्चपुत्रकाः ५२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्व
 णि अनुसूततपर्वणि विदुरघृतराष्ट्रोणवाक्ये अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ॥ परममंनंतम् ४७।४८ नैतदेतावताकृतंघृतच्छ्रेयःकल्याणं

नैतावतापांडवनिर्वासनमात्रेणकृतंभवति ४९ हैमनी हेमंतसंबंधिनी ५० वैशसनाशम् ५१।५२ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येदीपेअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥

वनंगतेष्विति १ । २ । ३ युद्धशौडैयुद्धेदक्षैः ४ । ५ । ६ । ७ अवाचीनानि विपरीतानि ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ उपेक्षतावशेषकतिपयानामेकस्यवा
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वनंगतेषु पार्थेषु निर्जितेषु दुरोदरे ॥ धृतराष्ट्रं महाराजतदार्चिता समाविशत् १ तर्चितयानमासीनं धृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ॥ निःश्व
 संतमने काग्रमिति होवाच संजयः २ ॥ संजय उवाच ॥ अवाप्यवसुसंपूर्णविमुधां वसुधाधिप ॥ प्रवाज्य पांडवान् राज्याद्राजन् किमनुशोचसि ३ ॥ धृतरा
 ष्ट्र उवाच ॥ अशोच्यत्वं कुतस्ते पांये पांयैरेभविष्यति ॥ पांडवैर्युद्धशौडैर्हि बलवद्भिर्महारथैः ४ ॥ संजय उवाच ॥ तवेदं सुकृतं राजन् महद्वैरमुपस्थितम् ॥
 विनाशो येन लोकस्य सानुबंधो भविष्यति ५ वार्यमाणो हि भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ॥ पांडवानां प्रियां भार्यां द्रौपदीं धर्मचारिणीम् ६ प्राहिणोदानयेहेति पु
 त्रोदुर्योधनस्तव ॥ सूतपुत्रं सुमंदात्मानिर्लज्जः प्रातिकामिनम् ७ यस्मै देवाः प्रयच्छंति पुरुषाय पराभवम् ॥ बुद्धितस्यापकर्षति सोऽवाचीनानि पश्यति ८
 बुद्धैकलुपभूतायां विनाशे समुपस्थिते ॥ अनयोनयसंकाशो हृदयात्त्रापसर्पति ९ अनर्थाश्चार्थरूपेण अर्थाश्चानर्थरूपिणः ॥ उत्तिष्ठंति विनाशाय नूनं त
 च्चास्यरोचते १० नकालो दंडमुद्यम्य शिरःकृतं तिकस्य चित् ॥ कालस्य बलमेतावद्विपरीतार्थदर्शनम् ११ आसादितमिदं घोरं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ पांचा
 लीमपकर्षाद्भिः सभामध्ये तपस्विनीम् १२ अयोनिजां रूपवतीं कुलेजातां विभावसोः ॥ कोनुतां सर्वधर्मज्ञां परिभूय यशस्विनीम् १३ पर्यायत्सभामध्ये विना
 दुर्युतदेवि नम् ॥ स्त्रीधर्मिणी वरारोहा शोणितेन परिभ्रुता १४ एकवस्त्राऽथ पांचाली पांडवानभ्यवैक्षत ॥ हतस्वानहतराज्यांश्च हतवस्त्रानहताश्रियः १५
 विहीनान्सर्वकामेभ्यो दासभावमुपागतान् ॥ धर्मपाशपरिक्षिप्तानशक्तानिविक्रमे १६ क्रुद्धांचानर्हतीं कृष्णां दुःखितां कुरुसंसादि ॥ दुर्योधनश्च कर्णश्च कटुक
 न्यभ्यभाषताम् १७ इति सर्वमिदं राजन्नाकुलं प्रतिभाति मे ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्याः कृपणचक्षुर्भ्यां प्रदह्येतापि मे दिनी १८ अपिशेषं भवेदद्य पुत्रा
 णाममसंजय ॥ भरतानां स्त्रियः सर्वा गार्धार्या सहसंगताः १९ प्राक्रोशन् भैरवं तत्र दृष्ट्वा कृष्णां सभागताम् ॥ धर्मिष्ठां धर्मपत्नीं च रूपयौवनशालिनीम् २० प्र
 जाभिः सहसंगम्य ह्यनुशोचंति नित्यशः ॥ अग्निहोत्राणिसायाह्नेन चाहूयंत सर्वशः २१ ब्राह्मणाः कुपिताश्चासन् द्रौपद्याः परिकर्षणे ॥ आसीन्निष्ठानको घो
 रो निर्घातश्च महानभूत् २२ दिवउल्काश्चापंततरादुश्चार्कमुपाग्रसत् ॥ अपर्वणि महाघोरं प्रजानां जनयन्भयम् २३ तथैव रथशालासु प्रादुरासीदुताशनः ॥
 ध्वजाश्चापिव्यशीर्यंत भरतानामभूतये २४ दुर्योधनस्याग्निहोत्रे प्राक्रोशन् भैरवं शिवाः ॥ तास्तदाप्रत्यभाषंत रासभाः सर्वतोदिशः २५ प्रातिष्ठततोभी
 ष्मो द्रोणेन सहसंजय ॥ कृपश्च सोमदत्तश्च वाल्हीकश्च प्रहामनाः २६

जीवनं भविष्यतीत्यर्थः १९ । २० । २१ निष्ठानकः प्रलयदुंदुभिश्चंडवातइत्यर्थः । निष्ठानक इति पाठेऽपि सपर्ययः निर्घातोवज्रशब्दः २२ । २३ । २४ शिवाः शृंगालाः २५ । २६

२६ अनुज्ञासिपमनुज्ञातवान् अडभावार्थः पाठांतरतु सुगमम् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यमाणमर्या
 दापुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनुश्रीनीलकंठविरचिते भारतभावदीपे सभापर्वप्रकाशे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
 ततोऽहमब्रुवंतत्र विदुरेण प्रचोदितः ॥ वरंददानिकृष्णायैकांक्षितं यद्यदिच्छति २७ अष्टणोत्तत्र पांचाली पांडवानामदासताम् ॥ सरथान्सधनुष्कांश्चाप्यनुज्ञा
 सिषमप्यहम् २८ अथाब्रवीन्महाप्राज्ञो विदुरः सर्वधर्मवित् ॥ एतदंतास्तु भरताय द्रः कृष्णासभागता २९ येषां पांचालराजस्य सुतासाश्रीरनुत्तमा ॥ पांचाली पां
 डवाने तान् देवमृष्टोपसर्पति ३० तस्याः पार्थाः परिक्रेशंनक्षंस्यंते ह्यमर्षणाः ॥ वृष्णयो वामहेष्वासाः पंचाला वामहारथाः ३१ तेन सत्याभिसंधेन वासुदेवेन राक्षिताः ॥
 आगमिष्यति बीभत्सुः पंचालैः परिवारितः ३२ तेषां मध्ये महेश्वा सोभीमसेनो महाबलः ॥ आगमिष्यति धुन्वानो गदादंडमिवांतकः ३३ ततो गांडीवनिर्घोषं शु
 त्वापार्थस्य धीमतः ॥ गदावेगं च भीमस्य नालं सोढुं न राधिपाः ३४ तत्र मेरोचते नित्यं पार्थैः सामनविग्रहः ॥ कुरुभ्यो हि स दामन्ये पांडवान् बलवतरान् ३५ तथा हि बल
 वान् राजा जरासंधो महायुधि ॥ बाहुप्रहरणे नैव भीमेन निहतो युधि ३६ तस्य तेशम एवास्तु पांडवैर्भरतर्षभ ॥ उभयोः पक्षयोर्युक्तं क्रियतामविशंकया ३७ एवं कृ
 तेमहाराज परं श्रेयस्त्वमाप्स्यसि ॥ एवं गावल्गणे क्षता धर्मार्थसहितं वचः ३८ उक्तवान्नृपहीतं वै मया पुत्रहितैषिणा ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहि
 तायां वैयासक्यां सभापर्वणि अनुद्यूतपर्वणि धृतराष्ट्रसंजयसंवादे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ समाप्तमनुद्यूतपर्व ॥ सभापर्वसमाप्तम् ॥ एतत्सर्वं
 सभापर्वमयाऽख्यातं महर्षयः ॥ अध्यायाः सप्ततिज्ञेयास्तथा द्वौ चात्र संख्यया ॥ १ ॥ श्लोकानां द्विसहस्रे तु सप्तश्लोकशतानि च ॥ श्लोकाश्चैकादश तथा पर्वण्य
 स्मिन्प्रकीर्तिताः ॥ २ ॥ अस्यानंतरमारण्यकंपर्वं भविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं द्यूतजिताः पार्थाः कोपिताश्च दुरात्माभिः ॥ धार्त
 राष्ट्रैः सहामात्यैर्निष्कृत्या द्विजसत्तम ॥ १ ॥ अथास्मिन्पर्वणि वृत्तांताः ॥ मयाभिगमनम् ॥ सभानिर्माणम् ॥ सभाप्रवेशः ॥ नारदागमनम् ॥ कञ्चित्प्रश्नः ॥
 ॥ देवसभावर्णनम् ॥ राजसूयमंत्रः ॥ जरासंधोत्पत्तिः ॥ जरासंधवधः ॥ राजमोक्षणम् ॥ दिग्विजयः ॥ राजसूयः ॥ राज्ञामागमनम् ॥ बल्याहरणम् ॥
 ॥ राज्ञानियोगः ॥ अर्घाभिहरणम् ॥ शिशुपालकोपः ॥ शिशुपालवधः ॥ यज्ञसमाप्तिः ॥ वासुदेवगमनम् ॥ दुर्योधननिवासः ॥ सभायां दुर्योधनावहासः
 ॥ दुर्योधनामर्षः ॥ दुर्योधनर्चिता ॥ धृतराष्ट्रमंत्रः ॥ पांडवाह्वानम् ॥ पांडवपराजयः ॥ द्यूतेन राज्यहरणम् ॥ द्रौपदीप्रकर्षणम् ॥ द्रौपदीवरप्रदानम्
 ॥ अनुद्यूतम् ॥ पांडवपराजयः ॥ वनप्रस्थानमिति ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

॥ अत्रापि पूर्वपूर्वलिपिकरप्रमादादिनाऽध्यायाधिक्यं श्लोकाधिक्यं च दृश्यते परं कुत्राधिक्यं जातं तत्रिश्च योनभवति ॥

XES

॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्व समाप्तम् ॥